

12/31/58
1958-59

Wednesday, the 12th February 1958—cont.		PAGES
III Government Bill—		
The Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958	210-211	
IV Discussion on the Governor's Address—cont.	211-291	
V Papers laid on the table of the House	291	
Thursday, the 13th February 1958.		
I Questions and Answers	213-384	
II Announcements by the Speaker—	376-380	
(1) Message from the Governor	315	
(2) Publication in newspapers of questions, amendments, etc., disallowed by Hon. Speaker	315-316	
(3) Admission to the visitors' gallery	316	
III Statement under rule 40 re imposition of penalty on the ryots in the Lower Bhavani Project area	316-317	
IV Government Bills—		
(1) The Madras Prohibition (Amendment) Bill, 1958	318	
(2) The Madras Catering Establishments Bill, 1957 (L.A. Bill No. 18 of 1957)	318	
	391-403	
V Presentation of the First Report (Second Assembly) of the Committee on Subordinate Legislation	318	
VI Presentation of the Report and Proceedings of the Committee of Privileges ("Dina Thanthi" case)	318	
	381-390	
VII Discussion on the Governor's Address—cont.	318-375	
VIII Papers laid on the table of the House	375	

Friday, the 14th February 1958.		PAGES
I Questions and Answers	405-429	
II Calling attention to a matter of urgent public importance under rule 40 re the failure of monsoon in the North Arcot district and the consequent need for remission of land revenue and the postponement of recovery of loans	430-431	
III Announcements by the Hon. the Speaker re—		
(1) Waiver of notice under rule 94	431	
(2) Message from the Governor	457	
IV Government Bills—		
(1) The Madras Bhoodan Yagna Bill, 1957 (L.A. Bill No. 15 of 1957)	431-432	
	490-504	
(2) The Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 1 of 1958)	432-483	
(3) The Madras Appropriation Bill, 1958	487	

iii

Friday, the 14th February 1958—cont.		PAGES
IV. Government Bills—cont.		
(4) The Madras Prohibition (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 2 of 1958)	487-489	
V Motion under rule 21 (3) of the Assembly Rules	432, 483	
VI Voting of Demands for Grants for excess expenditure in 1954-55	483-486	
VII Papers laid on the table of the House	459	
Saturday, the 15th February 1958.		
I Questions and Answers	505-533	
	574	
II Announcements by the Hon. the Speaker—		
(1) Message from the Governor	534	
(2) Precincts of the House	534	
(3) A statement published in the "Nam Nadu"	534-535	
III Statement under rule 40 re removal of restriction on electricity consumption for agricultural pumpsets in Sankarankoil and Tenkasi taluks in Tirunelveli district	535-537	
IV Report of the Committee of Privileges ("Dina Thanthi" case).	537-538	
V Government Bills—		
(1) The Madras Appropriation Bill, 1958	539	
(2) The Madras Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1958	539	
(3) The Madras General Sales Tax (Emergency Provisions) Bill, 1958	540	
(4) The Madras Bhoodan Yagna Bill, 1957 (L.A. Bill No. 15 of 1957)	540-573	
VI Papers laid on the table of the House	573	
Index	675-610	

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

THIRD SESSION OF THE SECOND LEGISLATIVE
ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

10th to 15th February 1958.

Volume VIII (Nos. 1 to 6).

TABLE OF CONTENTS.

Monday, the 10th February 1958.

	PAGES
I Condolence Resolution on the death of Sri Bulusu Sambamurthy, former Speaker of the Madras Legislative Assembly	1-4
II Questions and Answers	4-23 23-24
III Announcement by the Hon. Speaker <i>re</i> Panel of Chairmen ..	23-24
IV Notice of adjournment motion <i>re</i> Police activities on 3rd and 6th January 1958	24
V Privilege motion <i>re</i> pamphlet published by the Director and Minister in charge of Information and Publicity	24-28
VI Demands for Grants for excess expenditure in the year 1954-55.	28-29 29-77
VII Discussion on Governor's Address	77-84
VIII Papers laid on the table of the House	

Tuesday, the 11th February 1958.

I Questions and Answers	101-121
II Discussion on the Governor's Address— <i>cont.</i>	121-124
III Point of order <i>re</i> criticism of the action of the Prime Minister.	125-182
IV Papers laid on the table of the House	182

Wednesday, the 12th February 1958.

I Questions and Answers	183-208
II Calling attention to a matter of urgent public importance under rule 40 <i>re</i> prevalence of drought condition in the ayacut areas of Tirukkoyilur anicut and Elli Choultry anicut, etc.	209-210

2 CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEATH OF SRI BULUSU
SAMBAMURTHY, FORMER SPEAKER OF THE
MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

[Sri C. Subramaniam] [10th February 1958]

மதிப்பிற்குரிய காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ எஸ். ஸ்ரீனிவாச அய்யங்கார் அவர்கள் தலைவராக இருந்தபோது, காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டியிலும் அவர் இடம் பெற்றிருந்தார்.

ஸைமன் கமிஷன் வந்தபோது, அதைப் பிடிக்கப்பட்டவர்களை இயக்கத்தில் அவர்கள் பெரும் பங்கு எடுத்துக்கொண்டார்கள். அதன் காரணமாக அவர்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டதும் நமக்கு ஞாபகம் இருக்கலாம். அதற்குப் பிறகு, உப்பு சத்தியாக்கிரகத்தில் 1930-ம் வருஷத்தில் கலந்து கொண்டார். 1932-ம் வருஷத்தில் ஒத்துழையாமை இயக்கம் நடந்த போது, அவர்களுக்கு மறு முறையும் சிறை செலலக் கூடிய வாய்ப்பு கிடைத்தது, என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். காக்கிநாடலில் அவர் களைப் போலீசார் தாக்கினார்கள். அந்தத் தாக்குதலினால் அவர்கள் இறந்து விட்டார்கள் என்று நினைத்து அவர்களைப் போலீசார் விட்டு விட்டார்கள். ஆனால், அவர்களுடைய உயிர் அவ்வளவு சீக்கிரமாக இவ்வுலகத்தை விட்டு நீங்கக்கூடியதாக இல்லை. அவர்கள் வாழ்ந்திருந்த, நாடு சுதந்திரம் அடைந்ததைப் பார்த்து, அதற்குப் பிற்பாடு இவ்வுலகை விட்டு நங்க வேண்டுமென்ற வந்தி இருந்த காரணத்தால் அவர்கள் அப்பொழுது தெய்வாழ்வையாசப் பிழைத்தார்கள்.

1924-ம் வருஷத்திலே காக்கிநாடா காங்கிரஸ் நடந்தபோது அதிலே அவர்கள் டெரம் பங்கு எடுத்தக் கொண்டார். அப்பொழுது அவர் ஒரு கர்ம லீவர் என்னை விளக்குவதற்கான ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்தது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அந்தக் காங்கிரஸ் மகாசபை நடப்பதற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்புதான் அவருடைய மகன் இறந்து போய் விட்டார். இருந்தாலும், அதைப் பொருட்படுத்தாமல், தொடர்ந்து காங்கிரஸ் வேலையில் ஈடுபட்டு, காங்கிரஸ் வெற்றிசரமாக நடத்திக் கொடுப்பதற்குத் தம்முடைய உழைப்பு முழுவதையும் கொடுத்தார்—தம்முடைய துக்கத்தையும் மறந்துவிட்டு.

1937-ம் வருஷத்தில் நடந்த தேர்தலில், சென்னை சட்ட சபைக்கு அவர் ஒரு அங்கத்தினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அதற்குப் பிற்பாடு சபாநாயகராகவும் இருந்து விளங்கினார். யுத்தத்தின் காரணமாக இங்கு இந்தச் சட்டசபை கலைக்கப்பட்டதற்கு முன்பே, இங்கு இருந்த மந்திரி சபை ராஜி ன்மா செய்ய வேண்டியதாக ஏற்பட்டது. இருந்தாலும், இந்தச் சபை கலைக்கப்படும் வரையில் அவர்கள்தான் தலைவர் என்ற முறையிலே இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் நாட்டுக்குச் செய்திருக்கும் சேவை எல்லோராலும் போற்றுகற்றரிய முறையிலும், நம் எல்லோருக்கும் ஒரு எடுத்தக்காட்டாசலும் அமைந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை நாம் நிறுவவேற்றவதுடன், சபாநாயகராக இந்தத் தீர்மானத்தினாலுடைய நடவடிக்கை அவர்களுடைய குடும்பத்தாருக்கு அனுப்பி வைத்து, இந்தத் துக்கத்தில் நாரும் கலந்து கொள்ளுகிறோம் என்ற செய்தியை அவர்களுக்குத் தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதன் மூலம் நாட்டிலே இருக்கும் எல்லா மக்களும் அவர்களுடைய மறைவில் துக்கம் கொள்ளுகிறார்கள் என்கிற செய்தி ஓரளவு அவர்களுக்கு சற்று ஆறுதல் அளிக்கும் என்று நம்புகிறேன். அவர் நன்றாக வாழ்ந்து, அரிய சேவைகள் செய்து, புதிர்ந்த வயதிலே நம்மைவிட்டுப் பிரிந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஆன்மா சாந்தி அடையுமாறு நான் பிரார்த்தித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை நானும் மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து இரண்டு வார்த்தைகள் மட்டும் சொல்கிறேன். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னபடி, ஸ்ரீமான் புவச சாம்பழர்த்தி அவர்கள் தேச சுதந்திர இயக்கத்தில் ஈடுபட்டு, தேச பிதாவுடன் ஒத்துழைத்து, சுதந்திரத்தை வாங்கிக்கொடுத்த முக்கியமானவர்களில் ஒருவர். அவருடன் எங்கு நேரிடையாகப் பரிச்சயம் இல்லாதபோதிலும் அவர்கள் செய்து வந்த பணிகளையெல்லாம் நன்றாகக் கவனித்து வந்திருக்கிறேன். அவர் இந்தச் சட்ட

CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEATH OF SRI BULUSU 3
SAMBAMURTHY, FORMER SPEAKER OF THE
MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

10th February 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

சபையின் சபாநாயகராக வீற்றிருந்த காலத்தில் நான் ஒரு அங்கத்தினராக இல்லாதபோதிலும் பார்வையாளர்கள் காலரியிலிருந்து சட்டசபை நடவடிக்கைகளைக் கவனித்தபோது, அவருடைய ஆற்றலை அனேக தடவை கவனித்து வந்திருக்கிறேன். அவர் வெகு திறமையுடன் சபாநாயகர் பதவியை ஏற்று நடத்தி வந்தார். அவர்களுடைய சேவைகளைப் பற்றியெல்லாம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி வந்தது அவ்வளவும் உண்மையானவை. அவை மிகவும் போற்றத்தக்கவை. அன்னருடைய ஆத்மா சாந்தி அடையவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு நானும் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

Sri M. P. SUBRAMANIAM : அவைத் தலைவர் அவர்களே, 1937-ல் இந்தச் சட்ட சபையின் தலைவராக இருந்த திரு. புலுச சாம்பழர்த்தி அவர்கள் மறைந்துவிட்ட காரணத்தினால் இந்தச் சபை முன் வந்திருக்கும் அனுதாபத் தீர்மானத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முழுப்பங்கு கொள்ளுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, நானும் என்னுடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* Sri M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் சார்பிலே, சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தையும், அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களையும், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களையும் நான் ஆமோதிக்கிறேன்.

புலுச சாம்பழர்த்தி அவர்கள் ஆந்திரர்களுக்கு மட்டும் சொந்தமானவர்கள் அல்ல. உண்மையிலேயே அவர்கள் சென்னைக்கு உரியவர். அவருடைய அரசியல் வாழ்க்கையின் பெரும்பாகம் சென்னையை நடுநாயகமாக வைத்துத்தான் நடந்திருக்கிறது. ஆகையால், ஆந்திர மக்களிடமிடமிடம் மக்கள்தான் இந்தத் துக்கத்திற்கு அதிகமாக உரியவர்கள்.

நாம் சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு நம் தேசத்தை முன்னுக்குக் கொண்டு போவதில் பல கருத்து வித்தியாசங்கள் இருந்த போதிலுங்கூட, நம்முடைய தேச விடுதலைப் போரில் முன்னணியில் நின்றவர்களின் சரித்திரத்தை நாம் கேட்கும்போது மனது உருகுகிறது. நாம் எல்லோரும் பெருமைப்பட்டகூடியதாகவும் இருந்திருக்கிறது. அத்தகைய முன்னணி வீரர்களில் கனம் புலுச சாம்பழர்த்தி அவர்களும் ஒருவர் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அப்பேர்ப்பட்டவர்களுடைய மறைவுக்காக நாம் எல்லோரும் வருத்தத்தைத் தெரிவிப்பது நியாயம். அந்த அடிப்படையில் இந்தச் சபையின் நடவடிக்கையை ஒத்திவைப்பதற்காகக் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தை நான் ஆமோதிக்கிறேன்.

* Sri S. PAKKIRISAMI PILLAI : கனம் தலைவர் அவர்களே, 8-40
நமது புலுச சாம்பழர்த்தி அவர்கள் மறைவினால் நம் நாட்டுப் பழம் a.m.
பெரும் தலைவர்களிலே ஒருவர் மறைந்திருக்கிறார். நம் நாட்டின் தேசிய இயக்கத்திற்கு ஸ்ரீமான் சாம்பழர்த்தி அவர்கள் பெரும்பாடுபட்டு முக்கியமாக தமிழ் நாட்டிலும், ஆந்திர நாட்டிலும் இருக்கும்படியான இளைஞர்களுக்கு அதிகமான ஊக்கத்தையும், உற்சாகத்தையும் அளித்து வந்திருக்கிறார். அவர்களுக்குக் கீழ்-தொண்டாக இருந்து சென்னை நகரத்தில் பணியாற்றக் கூடிய பாக்கியம் எங்கு இருந்தது. நான் அவர்களுக்குக் கீழ்-வேலை செய்திருக்கிறேன். அவர்களிடத்தில் ஒரு முாட்டுப் பிடிவாதம் நாட்டின் நன்மைக்காக எப்போதும் இருந்து வந்திருக்கிறது. அந்தப் பிடிவாதம் தான் அவர்களோடு வேலை செய்த இளைஞர்களுக்கு எல்லாம் ஊக்கத்தையும், உற்சாகத்தையும் மிக அதிகமாக அளித்திருக்கிறது. நம் நாட்டின் விடுதலைக்காக ஸ்ரீமான் புலுச சாம்பழர்த்தி அவர்கள் ஆற்றியிருக்கிற பணியும், அதற்கு அப்பாலும் அவர்கள் செய்திருக்கிற சேவைகளும் என்றென்றும் மறையாதவை. எல்லோரு காரியத்திலும் அவர்கள் காட்டியிருக்கிற உற்சாகம், தைரியம், இவற்றை நான் சபை வரையில் பார்த்திருக்கிறேன். அவர்கள் ஆன்மா சாந்தி அடையவேண்டுமென்று என் கட்சியின் சார்பில் நான் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

[10th February 1953]

SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய புலுசு சாம்பமூர்த்தி அவர்கள், ஜனநாயக ஆட்சிக்குரிய விடிவெள்ளி தோன்றியவுடனே இந்தச் சபையை அலங்கரித்த பழம்பெரும் தேச பக்தர் ஆவர். அவர் இன்று வரையில் தேசிய ஒருமைப்பாட்டின் சின்னமாகவும், தேசபக்தி என்பதற்கே இலக்கணமாகவும் விளங்கி வந்திருக்க, இன்று நம்மிடம் இல்லாது அவர் மறைந்தது நம்முடைய துர்ப்பாக்கியம் என்றே கருதுகிறேன். தேசிய ஒருமைப்பாடு தற்போது குன்றி வருகிறதோ என்ற ஐயம் தோன்றியிருக்கும் காலத்தில் அவர் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து விட்டதால் வாழ்கின்ற தலைமுறையினரின் பொறுப்பு அதிகமாகச் சுமந்திருக்கிற தென்பதை உணர்கிறேன். அவர் எந்த லட்சியங்களுக்காக வாழ்ந்தாரோ அந்த லட்சியங்களில் இருந்து சிறிதும் வரலாறு நாம் செயல்படுவதே நம்முடைய விஸ்வாசத்தை இன்று தெரிவிப்பதாகும். அதற்குரிய மனோபக்குவத்தை, மனோபலத்தை அவரது ஆன்மா நமக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தை எங்கள் கட்சியின் சார்பில் ஆதரிக் கிறேன்.

MR. SPEAKER : நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தில் நானும் கலந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். காலஞ்சென்ற புலுசு சாம்பமூர்த்தி அவர்கள் இந்தச் சபையின் முதல் சபாநாயகராக இருந்திருக்கிறார். அவர் இந்த லட்சனத்தை மிகுந்த ஐதரியத்துடன் வகித்து அலங்கரித்திருக்கிறார். நம்முடைய தேச விடுதலைப் போராட்ட இயக்கத்தில் அவர் பெரிய பங்கு எடுத்துக் கொண்டு நம் எல்லோருக்குமே வழிகாட்டியாக இருந்தார். அவருடைய மறைவுக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தை முழுமனதுடன் எல்லோரும் ஆமோதிப்பதற்கு அடையாளமாக ஒரு நிமிஷம் எல்லோரும் மௌனமாக எழுந்திருந்து நிற்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(சபை ஒரு நிமிஷம் மௌனமாக எழுந்து நின்று தீர்மானத்தை எம்மனதாக நிறைவேற்றியது)

அவருக்குக் கௌரவம் அளிக்கும் முறையில் இந்தச் சபையை நான் 9-00 (ஏ.எம்.) மணி வரையில் ஒத்திடுவதற்கு உத்தேசிக்கிறேன்.

(The House reassembled at nine of the clock.)

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Bhavanisagar National Extension Scheme

9 a.m. * 1 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of villages from Satyamangalam and Talavadi firkas which have been included in the Bhavanisagar National Extension Scheme;

(b) the amount allotted for 1957-58; and

(c) the works taken up for execution?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Twenty-three villages from Satyamangalam firka and 22 villages from Talavadi firka.

(b) Rs. 2,61,100.

10th February 1958]

(c) A copy of the integrated plan for the block is placed on the table of the House.*

SRI P. G. MANICKAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பவானி சாகர் பிளாக்கில் உள்ள 22 கிராமங்களில்—தாளவடி பிர்காவில் மலை வாசிகள் அதிகமாகவும் அதிலும் மிகவும் பிற்போக்கான ஹரிஜனங்கள் இருப்பதனாலும், அவர்கள் உணர்ச்சியுடன் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று அதிகாரிகள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் அவர்கள் கண்டிரியுஷன் கொடுக்காமல் வேலையை நடத்துவதற்கு சர்க்கார் முயற்சிப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கண்டிரியுஷன் இல்லாமல் இந்த வேலையை நடத்துவது அபிவிருத்தி திட்டத்தின் தத்துவத்திற்கே விரோதமாக இருக்கும். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கிற அளவை குறைத்து வாங்க பிற்போக்கான பிரதேசத்திற்கு ஏற்பாடு செய்து வருகிறோம்.

Dairy Project in the Madras City

* 2 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether there is any Scheme for starting a Dairy Farm in the City; and

(b) if so, when it will be given effect to?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) The Government have sanctioned under the Second Five-Year Plan a Comprehensive Scheme for the starting of a Dairy and Milk Project in Madras City. The scheme includes the colonisation of 4,000 milch cattle at Madhavaram village near Madras City and the establishment of a Central Dairy. Preliminary work relating to the acquisition of land for the colony and the formation of roads is in progress.

* 25-A Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the steps taken to implement the Madras City Milk Supply Scheme;

(b) the amount provided in the Budget;

(c) the quantity of milk to be produced; and

(d) whether there is any proposal to produce toned milk under this scheme?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The Government have approved a Comprehensive Scheme submitted by the Director of Animal Husbandry for the implementation of a Dairy and Milk Project near Madras City. The scheme aims at :

(a) the evacuation of 4,000 milch cattle from the most congested areas of Madras City and colonising them in the Milk Colony;

(b) the establishment of a Central Dairy for pasteurising and distributing in the city the milk produced in the colony and the milk to be collected from the uncongested areas of the city and from the rural parts around the city.

[10th February 1958]

It is proposed to take up in the first instance the formation of the first unit of 500 cattle. About 435 acres of land in Madhavaram and Mathur villages, Chingleput district, have been acquired and taken over by the Animal Husbandry department. Building materials for the erection of cattle sheds, etc., in the colony have been collected. The formation of an approach road to the colony site from the main northern trunk road is nearing completion.

(b) A sum of Rs. 20 lakhs has been provided in the Budget Estimate for 1957-58 for this Scheme. It is proposed to spend about Rs. 18 lakhs in 1957-58 and about Rs. 25 lakhs in 1958-59.

(c) The Central Dairy of the Colony is expected to handle 150,000 lbs. or 37,500 Madras measures of milk per day at the end of the Second Five-Year Plan period.

(d) Yes, Sir. The Colony besides producing whole milk will produce toned milk for meeting the requirements of those requiring milk at less cost.

SRI A. A. RASHEED : So far as the Madhavaram Milk Colony is concerned, may I know whether there is any proposal to cover the entire City?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is no other proposal at present except the proposal which I have just now mentioned.

SRI N. K. PALANISAMI : இப்பொழுது உற்பத்தியாகக்கூடிய பால் சிடிக்கு போதுமானதாக இருக்கிறதா? அப்படி இல்லாவிட்டால் போதுமானதாகச் செய்வதற்கு சர்க்காருக்கு ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்பொழுது உற்பத்தியாகும் பால் சிடிக்கு போதுமானதாக இருக்காது. போதுமானதாக இருக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் முதலில் பெரிய திட்டமாக எடுக்காமல், சிறிய திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு, அதன் பிறகு விஸ்தரிக்க ஆலோசிக்கப்படும்.

SRI S. LAZAR : சென்னை நகர மக்களுக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கும் பால் பண்ணை மாதிரி எல்லா முனிசிபல் நகரத்திற்கும் ஏற்படுத்த சர்க்கார் உத்தேசிக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்பொழுது இம் மாதிரியான உத்தேசம் இல்லை. ஆனால் உள்களிலுள்ள முனிசிபாலிட்டிகள் இம்மாதிரியான பிரேரணையை நிறைவேற்றி அனுப்பினால் அதை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து என்ன முடிவுக்கு வரவேண்டுமோ அந்த முடிவுக்கு வரும்.

SRI A. GOVINDASAMY : சென்ற ஆண்டு வரவுசெலவு கட்டத் துன்புறுத்தும் நதி அமைச்சர் பேசும்போது பம்பாயிலுள்ள ஏரே மில்க் பாட்பீஸியப் போல் சென்னையிலும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவ்வாறு ஏற்படுத்த ஏன் இவ்வளவு காலதாமதம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஒரே காலனி மாதிரி யாக மாதிரம் அல்ல அதைவிட மிகச்சிறந்த முறையிலே நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று திட்டம் தீட்டப்படுகிறது. இதை செயல்படுத்த கொஞ்சம் காலதாமதம் ஏற்படும். அந்த காலதாமதம் தவிரக் முடியாததாகும்.

10th February 1958]

SRI M. P. SUBRA : ANIAM : இப்பொழுது சென்னையில் பால் சொசைடி மூலம் உற்பத்தியாகக்கூடிய பால் பூராவும் விற்பனை ஆகவில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா? ஏன் அப்படி விற்பனை ஆகவில்லை என்ற காரணத்தை தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பால் பூராவும் விற்பனை ஆகவில்லை என்பதை ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. அப்படி இருக்குமானால், அதற்கு நிர்வாகஸ்தர்கள்தான் பொருப்பாளியாக இருக்க வேண்டும்.

SRI A. A. RASHEED : May I know the percentage of the population that would be benefited by this scheme in the city?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : If it is a question of beneficiaries, it must cover the possible consumers also. So, I cannot give the number.

SRI N. K. PALANISAMI : பம்பாயில் பாலே போன் செய்வதற்காக பாரம்மலிருந்து நேராக பாக்கரிக்கு கொண்டுவருகிறார்கள். அம்மாதிரி செய்வதற்கு இங்கு என்ன கஷ்டம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் முன் சொன்ன மாதிரி இந்த காலனியை மிகச் சிறந்த முறையிலே ஏற்படுத்த உத்தேசிக்கப்பட்டுவருகிறது. பொதுமக்களுக்கு பசும் பாலாகவும், ஏழை மக்களுக்கு போண்டு மில்கும் கொடுக்க உத்தேசிக்கப்பட்டு வருகிறது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இப்பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிற திட்டத்தின் மூலம் பாலின் விலை குறையுமா அல்லது இன்னும் அதிகமாகுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பாலின் விலை அதன் தரத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது. பாலின் விலையை குறைக்கவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் உத்தேசம். டோனட் மில்க் உற்பத்தி செய்து அதை ஏழைகளுக்கு இன்னும் அதிகமான அளவில் கொடுக்க வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் நோக்கம்.

Small Savings Scheme

* 3 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any arrangements have been made to organise compulsory small savings in rural parts; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The Government have not organized a scheme of compulsory savings in rural parts. Arrangements have however been made to hold a Savings Fort-night in each district during the remaining months of the current year for the purpose of stimulating the collections under the Small Savings Scheme.

(b) A target of about Rs. 10 crores is aimed at for the whole State, and two-thirds of the amount will be released by the Government of India as a loan to this Government for financing the expenditure on Plan Schemes.

[10th February 1958]

* 25-B Q.—SRI P. K. MOOKIAH THEVAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether every village officer has been fixed a quota for getting collections for the National Small Savings Scheme?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The Government have not fixed a quota for the village officers for getting collections for the Small Savings Scheme.

SRI N. K. PALANISAMI: இப்பொழுது கோரப்பட்டிருக்கிற டார்ஜ்டில் கால்பாகம் கூட வசூல் ஆகவில்லை என்று தெரிகிறது. அதற்குக் காரணம் ஜனங்களுிடம் உற்சாகம் மிகவும் குறைவாக இருப்பதனால்தான். ஆகவே ஜனங்களுக்கு உற்சாகம் உண்டாகக்கூடிய முறையில் ஒரு திட்டத்தை சர்க்கார் தொடங்குவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்த திட்டத்தில் கால்பங்கு கூட வசூல் ஆகவில்லை என்ற புள்ளி விவரம் சனம் அங்கத்தினர் தெரியாமல் சொல்லுகிறார்கள் என்று நம்புகிறேன். மக்களிடத்தில் உற்சாகம் நிறைய இருக்கிறது. ஆனால் அந்த உற்சாகத்தைக் குறைப்பதற்கு சில கட்சிகள் முயற்சி செய்து வருகின்றன. ஆகவே இந்தச் சேமிப்பு திட்டத்தின் மூலமாகத்தான் நமக்கு வேண்டிய மூலதன நிதியைத் திட்ட முடியும். நமது அபிவிருத்தி திட்டமும் நமது ராஜ்யமும் முன்னேறவேண்டுமானால் நாம் எல்லோரும் கட்சிவேறுபாடின்றி இதில் முழுமனதுடன் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: Apart from the answer given by the Hon. Minister, I would like to request the hon. Members, whenever they put interpellations, not to give certain opinion or statement and then ask whether it is correct. That is not the way. The question-hour is intended for eliciting information and not for giving opinions.

9-10
a.m.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தை அமல் நடத்தும்போது கட்டாயப்படுத்துவது சிதையாது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால், விருத்தாசலம் போன்ற இடங்களில் கட்டாயமாக சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு 15 ரூபாய் தர வேண்டுமென்று டள்ளிக்கூட மாணவர்களும் மாணவிகளும் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றார்கள்; இது கனம் அமைச்சருக்குத் தெரியுமா? அப்படியிருந்தால், இதைத் தடுப்பதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அந்த மாதிரியான புகார் எதுவும் எனக்கு வரவில்லை. அது உண்மையாக இருந்தால், அதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எனக்கு எழுத்து மூலமாகத் தெரிவித்தால், அதை நான் கவனிக்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM: Is it a fact that the target fixed for the City of Madras is two crores of rupees and that the Collector of Madras has already collected more than a crore and a half, that is, well within the fixed time?

MR. SPEAKER: That is not a question. The hon. Member is giving information.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is a very relevant information.

[10th February 1958]

SRI A. GOVINDASAMY: அந்த அந்த கிராமத்தில் வசூலாகும் நில வருமான வரிக்குத் தகுந்தபடி, சிறு சேமிப்பு நிதி அந்த அந்த கிராமத்தில் வசூலிக்கப்பட வேண்டுமென்ற காரணத்தால், நில வரிக்கும் பணம் கொடுக்கப்பட்டாலும் அது நிலவரிக்கு வைத்துக்கொள்ளப்படாமல், சிறு சேமிப்புக்கு வைத்துக்கொள்ளப்படுகிறது என்பது அரசாங்கத்துக்குத் தெரியுமா? இதை அரசாங்கத்தார் தடுப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அந்த மாதிரியான தகவல் எனக்கு வரவில்லை.

Tuberculosis Sanatorium at Sevoor near Katpadi

* 4 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Collector, North Arcot, collected donations a few years ago from the public for the opening of a Tuberculosis Sanatorium at Sevoor near Katpadi; and

(b) if so, the reasons for the delay in opening the Sanatorium?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Yes, Sir.

(b) The delay was partly due to the delay in deciding on the location of the Sanatorium and partly because the Hon. Joint Secretary of the Tuberculosis Association was involved in a case of alleged misappropriation of tender money.

SRI A. A. RASHEED: When will this sanatorium be opened? How long will it take?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I cannot say when. But steps are being taken to expedite the opening of the sanatorium.

'Tacco' metres in Government motor vehicles

* 5 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any proposal to instal "Tacco" metres in all Government motor vehicles?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: No, Sir.

SRI N. K. PALANISAMI: டாக்கோமீட்டரின் மூலம் சிறப்பிட்ட பன்னொ, ஜப்போ எவ்வளவு தூரம் போயிருக்கிறது என்று சணக்கெடுக்க முடியும்; இப்பொழுது ஆசாம் செவைக் குறைப்பதற்காக அந்த மீட்டரை ஏன் சர்க்கார் பல்களில் வைக்கக்கூடாது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: 'டாக்கோக்ராப்' மூலமாக வண்டி எந்த நேரத்தில் எந்த வேகத்தில் போயிருக்கிறது என்று சணக்கெடுக்கலாம். ஆனால், சென்னை நகரத்தில் சர்க்கார்பஸ் வண்டி புறப்படும் நேரம், அது முக்கியமான இடங்களில் வந்தசேரும் நேரம், இறுதியாக ஒரு மிடத்திற்கு நிறுத்தும் நேரம் ஆகியவைகளை நிர்ணயித்திருப்பதால், 'டாக்கோக்ராப்' மூலம் இங்கே அதிகமான பணம் சேர்த்துவிடாது.

[10th February 1958]

Sathanur Project

* 6 Q.—SRI K. ANBAZHAGAN (on behalf of Sri P. U. Shanmugam): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state what the Government propose to do with the buildings constructed in the Sathanur Project area?

THE HON. SRI P. KAKKAN: After completion of the project works the buildings required by Public Works Department for their departmental purposes will be retained and the rest will be allotted to other Government departments for their use.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: On a point of information . . .

MR. SPEAKER: You may ask a question.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: தைத் திருநாள்லிருந்து அரசாங்க அலுவலக நடவடிக்கைகள் தமிழிலேயே நடந்துவருகிறது. இந்த சபையில் கேள்விகளும் பதில்களும் தமிழில் இருப்பதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

MR. SPEAKER: அது கனம் அமைச்சருடைய பொறுப்பு இல்லை. அது சபாநாயகர் செய்யவேண்டிய வேலை. அதை சீக்கிரமே செய்யப் போகிறோம்.

SRI K. ANBAZHAGAN: சாத்தனூர் அணைக்கட்டுத் திட்டம் நிறைவேறியவுடன் அங்குள்ள கட்டிடங்களில் பொது மராமத்து இலாகாவிற்கு ஒதுக்கப்பட்டவை போக மீதியுள்ள கட்டிடங்கள் மற்ற அரசாங்க இலாகாக்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். அந்தக் கட்டிடங்களை மற்ற அரசாங்க இலாக்காக்கள் எந்த வகையில் பயன்படுத்தும் என்பதே கேள்வியின் நோக்கமாகையால் அதைத் தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: எந்த எந்த இலாகாக்களுக்கு எந்த எந்த இடங்களைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுபற்றி யோசனைகள் கூறும்படி பிரதம எஞ்சினியரைக் கேட்டிருக்கிறோம். அவருடைய யோசனைகள் வந்தவுடன் அவைகளைப் பரிசீலனை செய்தபின் எந்த எந்த இலாகாக்களுக்குக் கட்டிடங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டுமோ அவைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும்.

Inter-State Bus Transport

* 7 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether any agreement has been reached with the neighbouring States regarding the plying of Inter-State Bus Transport; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) No, Sir. The question is under correspondence with the respective States.

(b) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMI: இந்தப் பேச்சுவார்த்தைகள் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கே நடந்துவருகின்றன என்று நினைக்கிறேன். இவை எந்த அளவுக்கு வெற்றிகரமாக நடந்திருக்கின்றன? ஏதாவது வெற்றிகரமான முடிவு ஏற்படுமா?

[10th February 1958]

THE HON. SRI V. RAMAIAH: இந்தப் பிரச்சினையை வெற்றிகரமாகத் தீர்ப்பதற்கு தொடர்ந்து பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தவேண்டும். மேலும், பல கட்டங்களில் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தவேண்டும். ஒவ்வொரு கட்டத்தையும் வெற்றிகரமாக முடிக்கலாம் என்ற நம்பிக்கையில் பேச்சு வார்த்தைகள் தொடர்ந்து நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

SRI N. K. PALANISAMI: 'வெலிகல் டாக்ஸ்' ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் ஒவ்வொரு விதமாக இருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக இந்தப் பேச்சு வார்த்தைகளில் ஏதாவது முடிவு ஏற்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: இந்தப் பிரச்சனை எழுகிறபோது 'டாக்ஸ்' சம்பந்தமான பிரச்சனையும் எழுகிறது. எல்லா ராஜ்யங்களிலும் சமமான முறையில், எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் பொறுத்தமான முறையில், இது இருக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன்தான் இந்தப் பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்து வருகின்றன.

Personal Assistants to Special Officers for district boards

* 8 Q.—SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether Personal Assistants to Special Officers for district boards have been posted; and

(b) if so, how many from the Local Administration department?

THE HON. SRIMATHI LOURDAMMAL SIMON: (a) Yes, Sir.

(b) Four.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR: இந்த அதிகாரிகள் மொத்தம் எத்தனை பேர் நியமிக்கப்பட்டார்கள்? எந்த இலாகாவிலிருந்து எடுக்கப்பட்டார்கள்?

THE HON. SRIMATHI LOURDAMMAL SIMON: மொத்தம் பத்து நபர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். இவர்களில் நான்கு பேர்கள் ஸ்தல ஸ்தாபன இலாகாவிலிருந்து எடுக்கப்பட்டார்கள். மற்றவர்கள் ரெவின்யூ இலாகாவிலிருந்து எடுக்கப்பட்டார்கள்.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR: ஸ்தல ஸ்தாபன இலாகாவில் அருகதையுள்ள மற்றவர்கள் இல்லாததால் மற்ற இலாகாக்களிலிருந்து ஆறு பேர்கள் எடுக்கப்பட்டார்களா?

THE HON. SRIMATHI LOURDAMMAL SIMON: ஸ்தல ஸ்தாபன இலாகாவிலிருந்தே மற்றவர்களையும் எடுக்காததற்குக் காரணம், அங்குள்ள மற்றவர்கள் இதற்கு அருகதையற்றவர்கள் என்பது அல்ல. அலுவல்களைச் செவ்வனே நடத்துவதற்காக இரண்டு இலாக்காக்களிலிருந்தும் அதற்குத் தகுந்தவர்களை எடுத்திருக்கிறோம்.

SRI V. K. RAMASAMY MUDALIAR: 'பெர்ஸனல் அலிஸ்டென்ட்—ஸ்பெஷல் ஆபீஸர், டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட்ஸ்' மட்டுமின்றி ஜில்லா ரீஜனல் இன்ஸ்பெக்டர்களாகவும் ஜில்லாவில் பல வேலைகளை கவனித்து வருகிறார்கள். ஜில்லா போர்டு வேலைகள் அதிகமாக இருக்கும்போது அவர்கள் இரண்டு வேலையைத் திருப்திகரமாகப் பார்க்க முடியுமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDAMMAL SIMON: ஜில்லா போர்டுகள் சம்பந்தமாக கலெக்டர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக இந்த 'அலிஸ்டென்ட்ஸ்' நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்களால் முடிந்தவரையிலும் இந்த வேலையை அவர்கள் கவனித்துவருகிறார்கள்.

[10th February 1958.]

District Planning Board, Coimbatore

* 9 Q.—SRI P. G. MANICKAM: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the suggestions made to the Government by the Coimbatore District Planning Board at its meeting held on 3rd August 1957; and

(b) the steps taken by the Government thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) It is presumed the question relates to the suggestion made regarding (i) the formation of a separate block for the Talavadi firka of Gobichettipalayam taluk; and (ii) the waiver of contribution to be collected from the people as it is a very backward area, the main population comprising Harijans.

(b) (i) The matter is under correspondence with the Government of India.

(ii) As the crux of the Community Development Programme is public participation, no exemption can be made in the case of the block in question waiving collection of contribution. I may, however, add that, in the case of works intended to benefit mainly the Harijans, certain concessions are already available.

Cases of murder

* 10 Q.—SRI A. A. RASHEED AND SRI S. LAZAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the total number of cases of murder registered from the 1st January 1956 to 30th November 1957;

(b) the number of cases that ended in conviction; and

(c) the number of cases of murder still remaining undetected?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) 1,387.

(b) 572.

(c) 96.

MR. SPEAKER: The same question has been asked by Sri S. Lazar. The hon. Member can ask a supplementary question.

SRI S. LAZAR: Is it a fact that most of the cases end in acquittal due to proper investigation not having been made and will the Government consider the question of recruiting investigation officers who have got some qualification and also experience in the line?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I am unable to agree that there is any defect in the investigation that is done now.

SRI A. A. RASHEED: What is the number of murders committed in the City and what is the number still remaining undetected in the City?

[10th February 1958.]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The number of murders reported for the period from 1st January 1956 to 31st December 1956 in the Madras City was 16 and all the 16 were registered. The number treated as undetected was 3 and the number charge-sheeted was 13; and for the period from 1st January to 30th November 1957, in the Madras City, the number reported was 11, the number registered was 11 and the number still remaining undetected is three. The number charge-sheeted is eight. The number acquitted is three and the number convicted is two.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: கொலை செய்யப்பட்டவர்களின் இந்த எண்ணிக்கையில் போலீசார் மூலம் கொலை செய்யப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கையும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா? (சிரிப்பு.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் அங்கத்தினருடைய பாஷை எனக்குப் புரியவில்லை.

SRI S. B. ADITYAN: கேள்வியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள காலத்தில் இந்த ராஜ்யத்தில் 1,387 கொலைகள் நடந்திருப்பதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஆகவே, மாதம் இரண்டுக்கு 100 கொலைகளுக்கு மேல் நடந்திருக்கின்றன. இவ்வளவு அதிகமான கொலைகள் நடப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கொலை செய்யும் மனப்பான்மை இன்னும் இந்த நாட்டில் இருக்கிறது என்பதுதான் காரணம்.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI: போலீசார் கொலை செய்யப் பட்டிருந்தால் அந்தக் கொலைகளின் எண்ணிக்கையும் இதில் சேர்ந்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கிரிமினல் சட்டத்தின் கீழ்—இந்தியன் பீனல் கோடிஸ் கீழ்—வரும் கொலைகள் எல்லாம் இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

SRI A. GOVINDASAMY: ஸ்ரீ பக்கிரிசாமி பிள்ளை அவர்களுடைய பாஷை தெரியவில்லை என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். போலீசார் அடித்ததால் அல்லது சுட்டதால் இறந்துபோனவர்கள் எத்தனைபேர்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இந்தியன் பீனல் கோடிஸ் ஒரு பிரிவில் கொலை என்பது விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பிரிவின் கீழ் வரும் கொலையைப் பற்றிக் கேள்வி கேட்கப்பட்டிருக்கிறது; நான் பதில் சொல்வேன். அதற்குப் புறம்பாகத் தகவல் வேண்டுமென்றால், தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்கிறேன்.

SRI T. T. DANIEL: May I know from the Hon. Minister whether the number of murders in the City is increasing or decreasing? 9-20 a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I must say, it is rather decreasing.

SRI M. K. MARIAPPAN: சில திசைரிப் பத்திரிகைகள் காரணமாகத் தான் கொலைக் குற்றங்கள் அதிகமாகிறது என்பதை மந்திரியவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அந்த ஆராய்ச்சியில் நான் இதுவரையில் ஈடுபடவில்லை.

[10th February 1958]

Treatment to Government servants for tuberculosis

* 11 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether Non-gazetted officers on a pay not exceeding Rs. 100, who are granted extraordinary leave for the treatment of tuberculosis are granted gratia allowance equal to half pay?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The answer is in the affirmative.

SRI N. K. PALANISAMI: இந்தமாதிரி, இன்னும் ஹார்ட் டிவீஸ் பேஷன்ட்ஸ், ரொமாட்டிக் பேஷன்ட்ஸ், க்ரானிக் டிவீஸ் பேஷன்ட்ஸ் இவர்களைப் போன்றவர்களுக்கு இதுமாதிரி சலுகைகள் விஸ்தரிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்பொழுது அந்த உத்தேச மில்லை.

Rural Water-supply Scheme in the Tirunelveli district

* 12 Q.—SRI M. K. SOMASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the amount (i) allotted, and (ii) spent for Rural Water-supply Schemes in Tirunelveli district in 1956-57 and 1957-58; and

(b) the number of schemes taken up during 1957-58?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (அ) இந்த இனத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட பணம், 1956-57-ல் ரூ. 3,64,000, 1957-58-ல் ரூ. 3,75,000 செலவிடப்பட்டது, 1956-57-ல் மூன்று லட்சத்தி என்பதிரண்டாயிரத்து சில்லறை. 1957-58-ல் இரண்டு லட்சத்தி ஐயாயிரத்தி சில்லறை. இது நவம்பர் 1957-வரை

(ஆ) 282 புது கிணறுகளும், 728 கிணறுகளும் பழுதுபார்ப்பதற்கும் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Maha Ganapathi Mills, Pudukkottai

* 13 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether Ganapathi Mills, Pudukkottai, has been closed since 5th October 1957; and

(b) if so, the steps taken by the Government to re-open it?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) The management of Sri Mahaganapathi Spinning Mills, Limited, Pudukkottai, declared a lock-out on 5th October 1957.

(b) Government referred the question whether the lock-out was justified to the Tribunal and also prohibited the continuance of the lock-out. The mill was re-opened on 18th November 1957.

The Removal of Civil Disabilities Act

* 14 Q.—SRI P. G. MANICKAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of cases tried in Courts in 1956-57 under the provisions of the Madras Removal of Civil Disabilities Act, 1938, as amended by the amending Act of 1947; and

10th February 1958]

(b) the number of cases in which the Government rendered legal aid to Harijans?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) 119.

(b) Nil.

MR. SPEAKER: 15-ம் நம்பர் கேள்வி நாளதுவரையில் ஒத்திவைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது 16-வது கேள்வியை எடுத்துக்கொள்கிறேன். The Hon. Minister may revise his answer. He wants this to be postponed to tomorrow. I have agreed to its postponement.

Madras State prisoners in Kerala State jails

* 16 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any political prisoners of the Madras State are kept in jails of the Kerala State; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) The prisoner C. A. Balan was transferred in 1952 to the then Travancore-Cochin State under the reciprocal arrangement for the transfer of prisoners sponsored by the Government of India.

SRI N. K. PALANISAMI: என்ன காரணத்தினால் பாலன் கேரள ஸ்டேட்டிற்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: நான் முன்பு சொன்னது போல், வேறு பிராந்தியங்களில் இருந்துவந்து இங்கு சிறைக்கு அனுப்பப் பட்டிருந்தால் அந்தந்தப் பிராந்தியங்களுக்கு அனுப்புவது நல்லது என்ற திட்டத்தின்கீழ் 1952-ம் வருஷத்தில் மத்திய சர்க்காரின் வேண்டுகோளிக்கு இணங்க இந்த மாறுதல் செய்யப்பட்டது.

SRI K. VINAYAKAM: Was the political prisoner, presumably a Communist by temperament, transferred to the Kerala prison in order that the environment there might be congenial to him, since the Kerala State is now governed by the Communist Party?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not consider it a political offence. He was convicted of murder. He belongs to the Communist party no doubt but that does not mean that when a Communist commits a murder, it is a political offence.

SRI M. KALYANASUNDARAM: இப்பொழுது அந்த பாலன் கேரளத்தில் வைக்கப்பட்டிருப்பது நம்முடைய சர்க்காரின் சார்பிலா அல்லது அந்த சர்க்காரின் பொறுப்பிலா? அந்த சர்க்காரினால் அவர்களை விடுதலை செய்ய முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அவர்களை விடுதலை செய்ய முடியாது.

Recreation Clubs in the City

* 17 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether any Recreation clubs in the City were raided by the police recently?

Monday, the 10th February 1953.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEATH OF SRI BULUSU SAMBAMURTHY, FORMER SPEAKER OF THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

MR. SPEAKER : உங்கள் எல்லோரையும் இந்த சட்டசபைக் கூட்டத் திறகு மலமார வரவேற்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது சட்ட சபையின் முதல் சபாநாயகராக இருந்த கணம் பஞ்ச சாம்பலூர்த்தி அவர்கள் இறந்துபோன செய்தியை வருத்தத் தடன் இந்தச் சபைக்கு நான் தெரிவிக்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கணம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபை ஆரம்பிக்கும்கூட ஒரு வருத்தமான செய்தியுடனும், அந்த வருத்தத்தைத் தெரிவிக்கக் கூடிய ஒரு தீர்மானத்துடனும் ஆரம்பிக்க வேண்டியிருப்பது வருத்தக்கூடிய விஷயம். இந்தத் தீர்மானத்தைச் சபை முன் வெகு வருத்தத்துடன் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

“ This House places on record its deep sense of sorrow at the passing away on the 2nd February 1953 of Sri Bulusu Sambamurthy, former Speaker of the Madras Legislative Assembly and requests the Hon. Speaker to convey to the members of the bereaved family its sympathy with them in their great loss. ”

நம்முடைய ராஜ்யத்தில், தேச சுதந்திர இயக்கத்தைப் பற்றித் தெரிந்தவர்கள் எல்லோருக்கும் ஸ்ரீ பஞ்ச சாம்பலூர்த்தி அவர்களுடைய பெயர் நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும். அவர்களை முதன் முதலில் 1932-ம் வருஷம் வேலூர் சிறையிலே சந்தித்துப் பழக்கக் கூடிய வாய்ப்பு என்ருக் கிடைத்தது. அவர்கள் பயம் என்ருதே இன்னது என்று அறியாதவர். அவர் தன்னுடைய கடமையை—கடமை என்று எதை உலாளுகிறாரோ அதை—தையிடமாக, எவ்வித எதிர்ப்புடன் வந்தாலும், எவ்வித சங்கடமான வந்தாலும், உறுதியாக நின்று, செய்யக்கூடிய ஒரு ஆற்றலைப் பெற்றிருந்தார். அவர்களுடைய வாழ்க்கை இன்னொருவருக்கு அந்தக் காலத்திலே பெரிய ஊக்கத்தையும் நல்ல ஆர்வத்தையும் உண்டாக்கக் கூடியதாக அமைந்திருந்தது.

அவர்கள் 1886-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் 4-ந் தேதி கிழக்குக் கோதாவரி ஜில்லாவில் ஒரு கிராமத்தில் பிறந்தவர். இங்கு நம்முடைய சென்னை சர்வெய்ஸராலையில் படித்துப் பட்டம் பெற்று, கொஞ்ச நாட்கள் வின்னாலை ஆசிரியராகவும் லேலை பார்த்தார். உட்பொருது படித்தவர்கள் எல்லோரும் ஒன்று, உத்தியோகத்திற்குப் போகவேண்டும், இல்லாவிட்டால் வக்கீலாகப் போகவேண்டும் என்று சம்பிரதாயம் தானே இருந்து வந்தது. அதையொட்டி அவரும் சட்டக் கல்லூரி சென்று, சட்டப் படிப்பை பெற்று, வக்கீலாகவும் கொஞ்ச நாள் லேலை பார்த்து வந்தார். 1919-ம் வருஷத்தில் “ ஹோம் ரூல் ” இயக்கத்திலே ஈடுபட்டு, அதற்குப் பிற்பாடு ஒத்துணையாமை இயக்கத்திலும் ஈடுபட்டு, தம்முடைய வக்கீல் லேலையை விட்டு, தேச சேவையையே தம்முடைய வாழ்க்கையாக அன்று முதல் ஏற்றுக்கொண்டார்.

1927-ல் நடந்த நாசபரி சத்தியாக்ஷத்தில் அவர் கலந்து கொண்டார். 1928-ல் இந்தியாவில் சேவா தால் என்ற தொண்டர் படையின் தலைவராகவும் அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 1928-ம் வருஷத்தில், நம்முடைய

[10th February 1958]

SRI N. K. PALANISAMI : கையெழுத்து போடுவதில்லை என்ற பிரச்சனைதான் மாகாணம் பூராவிலும் இருக்கிறது. ஆகவே ஒருசில மிராசு தாரர்கள் மீதாவது நடவடிக்கை எடுத்தால், அவர்கள் உடனடி கையெழுத்து போடுவார்கள். ஆகவே அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அப்படிச் செய்யவில்லை என்றால் 5) ரூபாய்வரையில் தண்டப்பணம் கொடுக்கவேண்டியதாய் வரும். அப்படி ஒரு புகாரும் இல்லை.

Cement factories

* 20 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Tripartite Enquiry Committee constituted in 1954 has submitted its report regarding the wages, dearness allowance, leave facilities, bonus, working conditions, welfare measures for the workers employed in the cement factories in the State; and

(b) if so, the steps taken by the Government to implement its recommendations?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) A copy of the report has been forwarded to the Government of India for consideration by the Central Wages Standardization Board and the report of the Board is awaited. I may add in this connection that the recommendations of the Tripartite Enquiry Committee cannot be enforced as the Committee was not constituted under any statutory requirements.

9-30 a.m. **SRI N. K. PALANISAMI :** அதில் குறிப்பாக வீடு கட்டி கொடுப்பது இல்லாவிட்டால் அவர்களுடைய வீட்டுக்கு வாடகை கொடுப்பது போன்ற திட்டங்களை கொண்டு வருவதற்கு சர்க்கார் சிபார்சு செய்வார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நான் ஆரம்பத்திலே சொன்னேன். முக்கூட்டு கமிட்டியின் முடிவு மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இதில் மத்திய சர்க்காரின் அபிப்பிராயங்களை தெரிவிப்பது வரையில் நான் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை.

Backward Classes

* 21 Q.—**SRI M. P. SUBRAMANIAM :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation recently from the Sholia Vellala Community for its inclusion in the list of Backward Classes appended to the Madras Educational Rules; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes, Sir.

(b) The Government have decided that there is no case for the inclusion of "Sholia Vellala" community in the list of Backward Classes.

[10th February 1958]

Hand-made paper

* 22 Q.—**SRI A. VEDARATNAM PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether hand-made paper is used in Government offices;

(b) if so, wherefrom it is obtained; and

(c) the cost of hand-made paper purchased last year?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Yes.

(b) The Pulp Making Unit, Vennar Bank, Tanjore and the Model Centre for Village Industries, T. Kallupatti.

(c) Rs. 7,582.98 naye Paise during the year 1956-57.

* **SRI A. VEDARATNAM PILLAI :** கையெழுத்து செய்யப்பட்டு வரும் காகிதத்தின் தரத்தை உயர்த்தி அதை கூடுதல் அளவு கிடைக்கச் செய்து, அதை அரசாங்கத்தினுடைய எல்லா இலாகாக்களிலும் உபயோகப்படுத்து அரசாங்கம் என்ன என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை விவரமாகத் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Speaker, Sir, this is totally a different question.

MR. SPEAKER : The Hon. Minister can ask for notice.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Not only notice, Sir. It relates to my Hon. Colleague, the Hon. Minister for Industries.

MR. SPEAKER : The hon. Member may put a separate question to the other Minister.

SRI S. LAZAR : Sir, how does the price of the hand-made paper compare with the mill-made paper?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I do not have information on that point.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : ஸார், இந்த கையெழுத்து செய்யப்பட்டு வரும் காகிதத்தைக் கொண்டு சென்னை சர்க்காரினால் நடத்தப்பட்டு வரும் "சென்னைச் செய்தி" என்கிற பத்திரிகைக்கு உபயோகப்படுத்தினால் என்ன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I will consider his suggestion.

MR. SPEAKER : இப்போது கேள்விகள் 23, 24, 25 (வரி) இம்முன்றும் ஒன்றாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். இம்முன்றிலும் சேர்த்து உப கேள்விகள் கேட்கலாம்.

Gramasevaks

* 23 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any amount has been allotted during the financial year for the construction of houses for Gramasevaks employed under the Community Development Programme;

(b) if so, the details thereof; and

(c) whether any cycle allowance has been given to them?

[10th February 1958]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir.

SRI A. A. RASHEED: Is it a fact that the police are more keen on making this city a puritan one by raiding Recreation clubs?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There is no question of the police or anybody else taking a 'puritan' attitude. There is the Gaming Act which prohibits playing cards with stakes. If some of the Recreation clubs indulge in playing cards with stakes, the police cannot help taking action.

SRI A. A. RASHEED: Why did the police pitch upon these two clubs in the city when there are so many clubs in the city which derive the income from the card game?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: If the hon. Member can kindly give information as to the other clubs which indulge in such activities, I shall certainly take action.

Polytechnic School for Salem

* 18 Q.—SRI M. P. SUBRAMANIAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to open a Polytechnic School in Salem; and

(b) if so, when?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) Yes, Sir. Final decision will be taken shortly.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: சேலத்தில் இந்த பாலிடெக்னிக் பள்ளிக்கூடம் அமைப்பதற்கு 1952-ல் இருந்து மூன்று வருடங்களாக, போக்களாகப் பரோவிஷன் செய்திருந்தார்கள். ஆனால் இதுவரையிலும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை. ஏன்? சமீபத்தில் சேலத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் இதற்கென இரண்டரை லட்சம் ரூபாய் இனாமாக கொடுக்க முன்வந்தும் அதைப் பயன்படுத்தாது இன்னும் கூடுதல் தொகை வேண்டும் என்று கூறி அதை ஒத்தி வைப்பதற்குக் காரணமென்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதிலே தனிப்பட்டவர்கள் இந்த பாலிடெக்னிக் பள்ளிக்கூடத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று முன் வந்திருக்கிறார்கள். அதை ஏற்றுக்கொண்டு மத்திய சர்க்காருக்கு அதை சிபார்சு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரிலிருந்து முடிவு வந்தவுடன் அந்தத் திட்டம் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

SRI T. SAMPATH: தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு பாலிடெக்னிக் பள்ளிக்கூடம் அமைப்பதற்காக தஞ்சை பிரமுகர் ஒருவர் இரண்டரை லட்சம் ரூபாய் நன்கொடையாக கொடுத்திருக்கிறார்களா? அப்படியிருந்தால் தஞ்சையில் ஒரு பாலிடெக்னிக் பள்ளிக்கூடம் ஸ்தாபிப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

MR. SPEAKER: The hon. Member must put a separate question. This relates to Salem. How can he ask about Kumbakonam? (Laughter.) No member can ask about other places.

SRI T. KARIA GOUNDER: அதே கேள்வியை கேட்க உத்தேசித்திருந்தேன்.

detected in the copy.

[10th February 1958]

MR. SPEAKER: அப்படியானால் கேட்கவேண்டாம். தயவு செய்து சேலத்தைப் பற்றி கேளுங்கள்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: சென்னை அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபார்சு செய்யப்பட்ட திட்டத்தின் விவரம் என்ன? அதில், தனிப்பட்டவர் யார்? எவ்வளவு தொகை கொடுக்க அவர் வாக்களித்திருக்கிறார்கள். அதில் அரசாங்கத்தின் பங்கு என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கரிமுத்து தியாக ராஜன் அவர்கள் சேலத்தில் இந்த பாலிடெக்னிக் ஏற்படுத்த முன் வந்திருக்கிறார்கள். அப்படி தனிப்பட்டவர்கள் ஏற்படுத்துவதில் எந்த விதத்தில் அரசாங்க உதவி செய்வது என்பதைப் பற்றி ஒரு கொள்கையை அனுசரித்து வருகிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தில் இருந்து பாதி கொடுக்கிறார்கள். பாதிக்கு பாதிப் பங்கு சென்னை அரசாங்கமும், பாதி தனிப்பட்டவர்களும் போட்டு நடத்தவேண்டியது. வருஷா வருஷம் ஆகவேண்டிய செலவைப்பற்றி இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய முறையில் தனிப்பட்டவர்கள்தான் பூராச் செலவையும் போட்டு வரவேண்டும். அதைப் பற்றி முடிவாக ஒரு கொள்கையும் வரையறுக்கப்படவில்லை.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: ஏற்கனவே இருக்கிற பாலிடெக்னிக் பள்ளிக்கூடம், திராவிட பாலிடெக்னிக் பள்ளிக்கூடம் என்று இருந்தது. இப்பொழுது அதை தமிழ்நாடு பாலிடெக்னிக் பள்ளிக்கூடம் என்று மாற்றியிருக்கிறார்கள். இதற்கு காரணம் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: எல்லோரும் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்களே, ஒரு பாலிடெக்னிக் பள்ளிக்கூடத்திற்காவது இருக்கட்டும் என்று அப்பெயர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Madras Cultivating Tenants Protection Act

* 19 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether any landlords have been fined under the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Act, 1956, since the passing of the Act?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: If the member wants to know the number of landlords on whom a penalty was imposed for refusal to sign or for failure to lodge the lease deed in accordance with the provisions of section 4-B (1) of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955, the answer is 'nil'.

SRI N. K. PALANISAMI: மாகாணத்தின் பல பகுதிகளிலும் இம் மாதிரி பிரச்சினைதான் இருக்கிறது. சட்டப்பிரசாரம் நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டிய சாலத்தில் எந்த பிரச்சனாகும் கையெழுத்து போடுவதில்லை. ஆகவே, இம்மாகாணம் பூராவிலும் உடனடியாக, அப்படி கையெழுத்து போடச் செய்ய இந்தச் சட்டத்தை அதற்கு ஏற்றபடி இம்மூலம் செய்ய என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: என்ன இம்மூலம் பண்ணுவது என்று தெரியவில்லை. எல்லோரும் கையெழுத்து போட்டு கொடுக்கிறார்கள். மூன்று எடுத்து ஒன்றை தான் வைத்துக்கொண்டு, ஒன்றை விவசாயினிடமும், இன்னொன்றை சாதித்தார் ஆபீஸிலும் கொடுக்கிறார்கள். அங்கத்தினர் அவர்கள் வேறு எதாவது சொன்னால் அதைப் பற்றி கவனிக்கிறேன்.

[10th February 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) There is a schematic loan provision of Rs. 1 lakh and Rs. 60,000 for Rural and Staff Housing in each Community Development and National Extension Service block respectively. This provision is equally apportioned between rural and staff housing. Consequently, there is a provision of Rs. 50,000 in a Community Development Block and Rs. 30,000 in a National Extension Service Block for construction of quarters for the block staff including Gramasevaks. There is a proposal to set apart a sum of Rs. 2,250 for construction of quarters-cum-godown for each village-level worker out of the provision made for rural housing in each block, and orders have since been issued in this respect.

(c) No cycle allowance is given to the Gramasevaks. They are eligible for advances for purchase of bicycles up to a maximum of Rs. 200 in each case.

Grama Sevaks, Grades I and II, are however paid a fixed travelling allowance of Rs. 15 and Rs. 7-8-0 per mensem respectively.

* 24 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of Gramasevaks recruited during the year 1957; and

(b) their pay and allowances?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) 600.

(b) After recruitment, the candidates are sent for training for a period of 18 months in one of the Rural Extension Training Centres located in this State. During the first period of one year, they are paid a stipend of Rs. 30 per mensem and for the remaining period of six months, they are paid a stipend of Rs. 45 per mensem.

On the completion of training they are appointed in the scale of Rs. 45-3-60-5-90 plus the usual dearness allowances.

* 25-C Q.—SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of Gramasevaks Training Centres in the State and the places where they are located;

(b) the number of acres of land allotted for farm work to the Centres in Bhavanisagar; and

(c) the number of Agriculture Graduates working therein?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) There are 10 Rural Extension Training Centres for training the Gramasevaks. They are located at the following places:—

Places.	Number of Centres.
Aduthurai	1
Pattukottai	1
Kovilpatti	1
S.V. Nagaram (Arni)	1

[10th February 1958]

Places.	Number of Centres.
Bhavanisagar	2
T. Kallupatti	2
Gandhigram	2

One of the two Centres from T. Kallupatti and Gandhigram will be shortly shifted to Krishnagiri and Avadi respectively.

(b) 50 acres.

(c) One.

SRI N. K. PALANISAMI: கிராம சேவக்குகளுக்கு பிளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீஸ் இருக்கக்கூடிய இடங்களிலேயே வசதி செய்து கொடுத்திருப்பதாக சொன்னார்கள். அதற்கு பதிலாக அந்த கிராம சேவக்குகளை எந்தெந்த கிராமங்களில் வேலைகள் செய்ய அனுப்பப்படுகிறார்கள் அந்தந்த கிராமங்களில் அவர்களுக்கு குவார்ட்டர்ஸ் வசதி செய்து கொடுக்க சர்க்கார் ஏதாவது முயற்சி எடுக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் முதலாவது சொன்னது மாதிரி நான் பதிலில் சொல்ல வில்லை. அந்தந்த கிராமங்களில் கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் சொல்லி இருக்கிறேன்.

There is a proposal to set apart a sum of Rs. 2,250 for construction of quarters-cum-godown for each village level worker out of the provision made for rural housing in each block.

அதே மாதிரி பிளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீஸர் இருக்கிற இடத்தில் அங்கிருக்கிற கிராம சேவக்குகளுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR: பவானி சாகரில் இரண்டு அக்ரிகல்ச்சரல் டெமாண்ட்ஸ்ட்ரேட்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை குறைப்பதற்கு ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அங்கே இரண்டு ஸெண்டர்கள் இருக்கின்றன. அதனால் தான் அங்கு இரண்டு அக்ரிகல்ச்சர் கிராஜ்யட்டர்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: What is the basis on which these selections are made? Are these people selected by the Public Service Commission or by any other body?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir, the selection is now made by the Public Service Commission.

SRI S. PAKK'IRISWAMY PILLAI: கிராம சேவக்குகள் பயிற்சி பெற்றபிறகு அதாவது அதில் அவர்கள் சேர்வு அடைந்த பிறகு அவர்கள் வேலையில்லாமல் கொஞ்ச நாள் காத்திருக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் எண்ணியிருப்பதாக தெரிகிறது. ஆகவே அவர்கள் பயிற்சியில் தேர்ச்சியடைந்தவுடன் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க தடை என்ன இருக்கிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அவ்விதம் தடை எதுவுமில்லை. பயிற்சி முடிவடைந்தவுடன் அவர்களுக்கும் வேலை கொடுக்கப்படுகிறது. மேலும் பயிற்சி பெற்ற ஆட்கள் இல்லாததினால் சில இடங்களில் வேலைகள் ஆரம்பிப்பதற்கு கூட தாமதம் ஏற்படுகின்றது.

[10th February 1958]

SRI K. PERIYANNAN : ஸார், அக்டோபர் மாதத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பிளாக்குகளுக்கு அதிகாரிகள் சரியாக இன்னும் வந்து சேரவில்லை. இதனால் இந்த வருஷத்தில் அதாவது மார்ச் மாதத்திற்குள் இதற்கென ஒதுக்கப்பட்ட பணம் செலவு செய்யமுடியாமல் ஆகிறது. ஆகவே இதை இன்னும் இரண்டு மாதத்திற்கு ஒத்தி வைக்க அரசாங்கம் அனுமதிக்குமா என்பதை கேட்க ஆசைப்படுகின்றேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த விஷயத்தில் நிதி ஒதுக்குவதை மூன்று வருஷத்திற்குள்ள்தான் செலவு செய்யவேண்டுமென்றிருக்கிறது.

SRI P. G. MANICKAM : சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜனங்களில் எத்தனை பேர்கள் கிராம சேவக்குகளாக பயிற்சி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிவிக்க வேண்டுகின்றேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதற்கு தனி கேள்வி வேண்டும்.

SRI S. LAZAR : Sir, is there any prescribed dress and mode of living for these Grama Sevaks.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I do not think they have any prescribed dress.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த கிராம சேவக்குகள் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருவதாக சொல்லப்பட்டது. ஆனால் ஆரம்பத்தில் காங்கிரஸ் இயக்கத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் என்ற காரணத்திற்காக அவர்களுக்கு போதிய கல்வி இல்லாதிருந்தும் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டிருப்பது மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா? அவ்விதமான தால் இப்போது அவர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த விதிகளில் சுதந்திர இயக்கத்தில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. மேலும் சுதந்திர இயக்கத்தில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கு மேலும் சலுகைகள் அளிக்க வேண்டும் என்று பலர் வற்புறுத்தியும் வருகிறார்கள்.

SRI P. S. SANTHANAM : தலைவர் அவர்களே, கிராம சேவக்குகள் பயிற்சி பெறுவதற்கு எவ்வளவு படித்திருக்க வேண்டும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எஸ். எஸ். எஸ். ஸி. வரை படித்திருக்க வேண்டும்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : சுதந்திர இயக்கத்தில் பங்கெடுத்தவர்களுக்கு சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டதாக சொன்னார்கள். சுதந்திர இயக்கத்தில் பங்கெடுப்பவர்கள் என்று குறிப்பிடுவது காங்கிரஸ் கட்சியில் இருப்பவர்கள் மாத்திரம் தானா? அல்லது சுதந்திர இயக்கத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்ட மற்ற கட்சியினுள்ளவர்களுக்கும் சலுகைகள் அளிப்பதற்கு அரசாங்கத்தினர் துணிப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்போது இருக்கக்கூடிய கட்சியைப் பற்றி கவலையில்லை. சுதந்திர இயக்கத்தில் யாரெல்லாம் பங்கெடுத்தார்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் சலுகை அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் எந்த கட்சியாய் இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் வேலையில் சேர்ந்த பிறகு அந்த கட்சிகளிலிருந்து விலகி சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களாக வேலை செய்ய வேண்டுமென்ற விதி இருக்கிறது.

[10th February 1958]

Prohibition

* 25 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government have received any communication from the Centre during the year 1957, seeking their opinion in regard to the setting up of a Central Committee to review the working of Prohibition in this State; and

(b) if so, whether any reply has been sent?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMI : மதுவிடுக்கை அமுல் செய்வதில் புதிய முறைப்பற்றி மத்திய சர்க்காருக்கு இந்த சர்க்கார் பதில் அனுப்பியிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரின் யோசனைகளுக்கு ஒன்றும் அனுப்ப வேண்டிய அவசியமில்லை. அப்படி ஒன்றும் அனுப்பப்படவும் இல்லை.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER RE PANEL OF CHAIRMEN.

MR. SPEAKER : Under rule 14 (1) of the Madras Assembly Rules, I nominate the following hon. Members to be the panel of Chairmen for the current session :—

1. Sri T. T. Daniel.
2. Sri M. D. Ramasami.
3. Dr. Srimathi Sathiyavanimuthu.
4. Sri K. Sattanatha Karayalar.

I have also to announce to the House that the amendments to the Motion of Thanks to the Governor's Address will be received not later than 1 p.m. to-day.

I have also to make a statement with regard to the remarks of the hon. Member, Sri Asaithambi about English. I would like to remind this House that this House has the privilege and pride of having transacted its business in Tamil from the very first day. We are now issuing all leaflets in English and Tamil. We are also issuing list of questions both in English and in Tamil. The main question is answered in English but the supplementary questions are asked and answered mostly in Tamil. I have really no objection to the main question being answered in Tamil but the progress in this direction has to be slow in view of the limited knowledge of the Chair in Tamil. I hope hon. Members will bear

[Mr. Speaker] [10th February 1958]

with me and perhaps in the course of a few months, I shall be able to satisfy them. I am saying this because I am going to give the next two rulings in English (laughter).

IV.—NOTICE OF ADJOURNMENT MOTION *RE*: POLICE ACTIVITIES ON
3RD AND 6TH JANUARY 1958.

MR. SPEAKER: I have received notices of adjournment motion from three hon. Members, Sri Anbazhagan, Sri Annamalai and Sri M. P. Subramaniam. They all want to adjourn the business of the House to discuss a matter of public importance, viz., police activities on 3rd and 6th January 1958 against black flag demonstration held by the Dravida Munnetra Mahazhagam in the City and in the mofussil and against the alleged ill-treatment given to those put in prison.

I rule these Motions out of order for the following reasons:—

Firstly, the matter must be urgent. I am afraid this is more than a month old and there may be difference of opinion as to the urgency of the matter. Secondly, the matter raised involves no more than ordinary administration of law. I am not satisfied that it is not covered by the ordinary process of law. Lastly, parliamentary opportunity will occur shortly during the discussion on the Governor's Address to enable hon. Members to speak about those matters. They can, if they like, give amendments to the Motion of Thanks that is proposed to the Governor's Address with reference to such matters. For these three reasons, I do not give permission to move the Adjournment Motions and under rule 49 of the Assembly Rules, I rule them out of order.

V.—PRIVILEGE MOTION *RE* PAMPHLET PUBLISHED BY THE
DIRECTOR AND MINISTER IN CHARGE OF INFORMATION AND
PUBLICITY.

MR. SPEAKER: The House will remember that at the meeting of the Legislative Assembly on the 16th November 1957, the last day of the sittings of the Assembly in November 1957, Sri M. Kalyanasundaram, M.L.A., gave notice of a Privilege Motion that the action of the Director of Information and Publicity and the Minister-in-charge of Publicity and Information in publishing the pamphlet under the title “முதுகனத்துரில் நடந்தது என்ன” in Tamil constituted a breach of privilege of the House as that pamphlet contained a lot of distortions and wilful misrepresentations calculated to scandalise the opposition parties. I promised to look into the allegations and give my decision at this meeting.

2. The pamphlet consists of three parts, viz., (1) a Preface by the Director of Information and Publicity, (2) the Statement made by the Hon. Sri M. Bhakthavatsalam, Minister for Home, on the Ramanathapuram district disturbances translated into Tamil from English, and (3) the speech of the Hon. Sri C. Subramaniam, Leader of the House replying to the debate on the No-confidence motion. A Tamil translation of the statement by the Minister for Home was also circulated to the Members already.

10th February 1958] [Mr. Speaker]

3. Under Article 194 of the Constitution, the privileges conferred on the State Legislature are as follows:—

(1) Subject to the provisions of this Constitution and to the rules and standing orders regulating the procedure of the Legislature, there shall be freedom of speech in the Legislature of every State.

(2) No member of the Legislature of a State shall be liable to any proceedings in any court in respect of anything said or any vote given by him in the Legislature or any committee thereof, and no person shall be so liable in respect of the publication by or under the authority of a House of such a Legislature of any report, paper, votes or proceedings.

(3) In other respects, the powers, privileges and immunities of a House of the Legislature of a State, and of the members and the committees of the House of such Legislature shall be such as may from time to time be defined by the Legislature by law, and until so defined, shall be those of the House of Commons of the Parliament of the United Kingdom and of its members and committees, at the commencement of this Constitution.

In so far as the privileges of the State Legislature have not been defined by law, its privileges shall be those of the House of Commons in the Parliament of the United Kingdom. Even in the United Kingdom they have not been defined by statute and the question of privileges is decided with reference to conventions and precedents evolved over centuries.

4. In the Madras Legislative Assembly in October 1950-51, some Members requested the permission of the then Chair to print their own speeches for election purposes.

In England a practice is obtaining according to which—

“Reprints of particular speeches in leaflet forms may be obtained by members on application to the Editor on payment to Her Majesty's Stationery Office of a fee based on the cost of production.”

The inner cover of each *Hansard* pamphlet contains the following sentence:—

“Members may obtain experts of their speeches from the Official Report (within one month from the date of publication), on application to the Controller of Her Majesty's Stationery Office.”

But when the members got their speeches printed, they do so at their own risk. As pointed out by May—

“Although the privilege of freedom of speech protects what is said in debate in either House, this privilege does not protect the publication of debate outside Parliament. Nor does an order of the House for their printing and publication confer parliamentary privileges on proceedings published outside Parliament. A Member who publishes his speech made in either House *separately*

[Mr. Speaker] [10th February 1958]

from the rest of the debate is responsible for any libellous matter it may contain under the common law rules as to defamation of character. But the publication, whether by order of the House or not, of a fair and faithful account of a debate in either House of Parliament is protected by the same principle as that which protects fair receipts of proceedings in courts of justice, namely, that the advantage to the public negatives the presumption of malice and outweighs any disadvantage to individuals."

The Speaker of this House, therefore, informed the House that the publication of excerpts of speeches by the Members themselves did not require the permission of Chair but such publication would not have the privilege of freedom of speech which the Member had in respect of his speech within the House.

5. Even this privilege is offered to the publication of parliamentary proceedings on the same principle as is applied to the case of reports of judicial proceedings and is, accordingly, subject to the same limitations as applied to reports of judicial proceedings. It follows, therefore, that a garbled or partial report or a report of detached parts of proceedings, published with intent to injure individuals will, as in the case of reports of judicial proceedings, be disentitled to protection.

On the same principle, a *bona fide* publication of a defamatory speech by a member for the information of his constituents is privileged, but the publication by a member in a newspaper of a single defamatory speech in Parliament, for the purpose of injuring an individual, would not be entitled to any privilege.

6. I would draw the attention of this House to the following quotations in this connection :—

"The English Courts draw a short line between the speech within the House and its publication without. In 1793, it was held by the Court of King's Bench in the case of *Rex v. Abingdon* that a member of Parliament might have a right to publish his speech but that the speech must not be made the vehicle of slander against any individual; if this was done an action of libel would lie for its publication. A similar judgment was pronounced in 1813 in the case of a well-known member of Parliament, Mr. Creevy. On this occasion the House absolutely refused to interfere or to treat the matter as a question of privilege."

(Robert Luce—"Legis. Procedure" page 327, Also May page 55.)

"It is now sound doctrine that a publication by a Member of the House of Commons of a report of his speech, *bona fide* addressed to his constituents, would be privileged. The privilege in such a case would arise because the publication is a communication between a member and his constituents, and not because it is a true report of what took place in Parliament.

10th February 1958] [Mr. Speaker]

Also it is now laid down that the reprinting of a speech which reflects upon the character of any person, without, adding the rest of the debate, is not 'fair' and is therefore unprotected; no doubt it would be otherwise if the whole debate were given."

(Robert Duce—"Legis. Procedure"—page 328.)

"If a member publishes his own speech, reflecting upon the character of another person, and omits to publish the rest of the debates, the publication would not be fair and so would not be privileged, but a fair and faithful report of the whole debate would not be actionable.

"There is obviously a material difference between the publication of a speech made in Parliament for the express purpose of attacking the conduct of an individual, and afterwards published with a like purpose or effect, and the faithful publication of Parliamentary reports in their entirety, with a view to afford information to the public, and with a total absence of hostile intention or malicious motive towards any one."

[Watson v. Walter (1868) C.B.]

7. So long, therefore, as the debates are correctly and faithfully reported the privilege which protects their publication is waived but when they are reported *mala fide* the publishers of newspapers are liable to censure.

Similarly, an article founded on proceedings in Parliament would be privileged, if it is an honest and fair comment on the facts. Fair and accurate extracts, from authorised publications, would also be similarly privileged, but the case is different when they are reported *mala fide*. Reflections upon Members, even where individuals are not named, may be so framed as to bring into disrepute the body to which they belong, and such reflections have, therefore, been treated as equivalent to reflections on the House itself.

These are broadly the principles governing the publications of debates outside the House.

8. Coming to the question of privilege at issue, I have compared the speeches as printed in the pamphlet in question with the verbatim reports as given by the Official Reporters. All the interruptions and certain portions of the Finance Minister's reply have been omitted and there are also certain changes of a minor nature. Besides, 'Preface' has been defined in Webster's International Dictionary as 'something spoken as introductory to a discourse or written as introductory to a book or the like, usually by way of explanation of the object, scope, etc., of the discourse or literary composition.

The preface to the pamphlet runs as follows. I shall read the preface in Tamil as it is and I hope Members will excuse me if I commit any mistakes.

[Mr. Speaker] [10th February 1958]

“முதுகுளத்தூரில் நடந்தது என்ன?” என்பதுபற்றி பலரும் பலவிதமாக பேசுகிறார்கள்—எழுதுகிறார்கள். தனிப்பட்ட நோக்கங்களைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு உண்மையைத் திரித்துக்கூறி பொதுமக்களின் உள்ளத்திலே பற்பல பொய்யான எண்ணங்களை விதைத்து விடுகின்றனர் சிலர். எனவே உண்மையான நிலைமையைப் பொதுமக்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்நூல் வெளியிடப்படுகிறது.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த முதுகுளத்தூரிலும் அதன் சுற்றுப்புறப் பகுதிகளிலும் அண்மையில் நடந்த வகுப்பு கலவரங்கள், போலீஸ் நடவடிக்கைகள்பற்றி உள்நாட்டுத் துறை அமைச்சர் ஸ்ரீ எம். பக்தவத்சலம் அவர்கள் சட்ட மன்றத்தில் வெளியிட்ட அறிக்கையும் அதன் மீது நடைபெற்ற விவாதத்திற்கு விடை அளித்த நிதி அமைச்சர் ஸ்ரீ சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் சொற்பொழிவும் இவ்வெளியீட்டில் அடங்கியுள்ளன.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, may I say the House gives you 60 per cent of marks for your reading? (Laughter.)

MR. SPEAKER: Thanks. To put it in English, it is stated that, for personal ends, some people misrepresent the facts about what happened in Mudukalathur and create wrong impressions in the minds of the public and that the pamphlet, which contains the statement of the Hon. Sri M. Bhakatavatsalam on “What happened in Mudukalathur” and the reply to the debate thereon by the Hon. Sri C. Subramaniam, is issued with a view to acquainting the public with the true facts of the situation.

A possible inference from the Preface might be that only the Ministers' speeches represent facts and speeches by others do not. It may be contended, no doubt, that it does not refer specifically to the speeches by Members of the Legislature, but in so far as they contain replies to the points raised by them in their speeches, the Preface could be held to reflect on the Members of the Assembly, though not named, who made those speeches.

It is presumably on these facts that it has been alleged that the publication is intended to scandalise the Opposition parties, but it is difficult to decide whether this was really so without a detailed examination of the portions omitted and the circumstances leading to this publication.

I do not wish to discuss the matter further at this stage. But *prima facie* I think this is a case which should go to the Privileges Committee. I have, therefore, preferred to refer this matter to the Committee of Privileges instead of deciding it myself. The Committee will, I am sure, go into the question as to how far the speech as contained in the pamphlet is a faithful report of the proceedings of the House and whether this publication constitutes a breach of privilege and if so, what steps this House should take in this matter.

VI.—DEMANDS FOR GRANTS FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE YEAR 1954-55.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I rise to present the statement of Demands for grants for excess expenditure in the year 1954-55*. The appropriations originally provided for

* Printed as Appendix II on pages 95-99 infra.

10th February 1958] [Sri C. Subramaniam]

in the Budget Estimates cannot in the nature of things be expected to tally entirely with the actuals and excesses under some grants are inevitable. The total of the expenditure excesses which is now sought to be covered by Legislative approval is Rs. 19 lakhs roundly against a total final appropriation of Rs. 9,192 lakhs. The explanatory note appended to the statement of demands gives the reasons for the excesses in each case. The Public Accounts Committee constituted for the year 1957-58 at its meetings held during the course of the year examined the reasons for the excesses and have recommended in their report published in October 1957 that demands for grants to cover the excess expenditure over the final sanctioned appropriation under each grant might be presented to the Legislative Assembly.

I commend for the acceptance of the House the statement of Demands for Grants for Excess Expenditure in the year 1954-55.

VII.—DISCUSSION ON GOVERNOR'S ADDRESS.

MR. SPEAKER: We shall now take up discussion on the Governor's Address. Four days have been allotted for discussion on the Governor's Address, that is, 10th to 13th February 1958.

* SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இம்மாதம் 8-ம் தேதியன்று மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் இச்சபையின் முன் நிகழ்த்திய பேரவைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முறையிலே நான் அனுப்பியுள்ள தீர்மானத்தை மீரேபிடிக்கிறேன். அந்தத் தீர்மானத்தை ஒட்டி சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

“That an humble address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Assembly thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 8th February 1958.”

கவர்னர் அவர்களுடைய பேரவையிலே பொதுவாக நம் நாட்டிலும் இந்த ராஜ்யத்திலும் நடைபெறவேண்டிய பலவேறு விஷயங்களைக் குறித்து அவர்கள் பேசியுள்ளார்கள். நம் மாகாண கவர்னர் அவர்கள் பாரத கண்டத்தின் ஒரு கோடியிலுள்ள அஸ்ஸாம் மாகாணத்திலிருந்து இங்கு வந்தவர். அவர்களுடைய பேரவையிலேயே கூறியிருக்கிறார்கள்: “உங்கள் மாகாணத்தைப் போன்று டில்லியில் இருந்து நெடும் தூரத்திலுள்ள ஒரு மாகாணத்தைச் சேர்ந்தவன் நான்” என்று கூறியிருக்கிறார். அதோடுகூட அவர்களுடைய பிரசங்க ஆரம்பத்திலேயே “உங்களுடைய ஒத்துழைப்பும் அன்பும் எனக்கு வேண்டும்” என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய முழு ஒத்துழைப்பையும் அவர்களுக்குத் தரமுடியும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள முடியும். அதற்கு இந்தச் சபையிலே நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா அரசியல் கட்சிகளுடைய ஒத்துழைப்பும் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடனேயே இந்த வார்த்தைகளை நான் கூறுகிறேன். அவ்வாறு கிடைக்கும் என்பதற்கான ஆதாரங்கள் இருப்பது குறித்தும் கூட நான் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அவர்கள் சமீபத்தில் 8-ம் தேதியன்று கவர்னர் அவர்கள் இந்தச் சபையிலே உரை நிகழ்த்தியபோது அவர்கள் கட்சியனர் இங்கு வரக்கூடாமைக்கு காரணங்கள் சில கூறி பத்திரிகைகளுக்கு விடுத்தள்ள அறிக்கையில் கவர்னர் அவர்களுக்கு அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு கிடைக்கும் என்றும், கவர்னர் அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளில் இந்த ராஜ்யத்தின் சகல விஷயங்களையும் மிகவும் பொருப்பாக இருந்து நடத்துவார்கள் என்றும்

[Sri R. Krishnaswami Naidu] [10th February 1953]

நம்பிக்கை அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்றும் பொதுவாக கண்டிருக்கிறது. அது கண்டு நான் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். இந்த அறிக்கையிலே சுதேசமித்திரினில் வெளிவந்துள்ள சில வாசகங்களை இந்த சமையத்திலே நான் இங்கு கூறி எல்லோரையும் அந்த சந்தோஷத்தில் பங்கு எடுத்துக் கொள்ளுமாறு நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN: On a point of order, Sir, பத்திரிகையிலே வெளிவந்துள்ள செய்தியை அவ்வாறு படிக்கலாமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: The hon. Member need not read it. He can only refer to it.

SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU: அந்த அறிக்கையை முழுவதும் நான் படிக்கவில்லை. குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளை மட்டும் எடுத்துக் கூறுகிறேன். பத்திரிகைகளிலே வெளிவந்துள்ள அறிக்கை குறித்து இது வரையில் மறுப்பு விடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே இது மறுத்தல் ஆகாது. கையெழுத்துச் செய்யவில்லை என்ற வாதம் இங்கே எடுபடாது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

ஆகையினால் அதில் கூறப்பட்ட விஷயம் என்னவென்றால்—

10-00
a.m.

“வட இந்தியரை ராஜ்ய அதிபராக நியமிப்பது தென் இந்தியாவில் எழுந்துள்ள தேசிய உணர்ச்சிக்கு ஒரு அவமதிப்பாகும். மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எதிராக ராஜ்யத்தின் கட்சியை எடுத்துக் கூறி போராடிய கவர்னருக்குச் சொந்த முறையில் எவ்வித அவமதிப்பும் கருதப்படவில்லை என்பதை விஷயமறிந்தோர் உணரக்கூடும்.”

அஸ்ஸாம் மாகாணத்தில் பொருளாதார நிலைமை நம்முடைய மாகாணத்தின் பொருளாதார நிலைமையைப் போன்றது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சில தொழில்களையும் தொழிற்சாலைகளையும் நிறுவி நடத்த வேண்டும் என்று இந்த மாகாணத்தைப் போல் அந்த மாகாணத்திலும் அவர் முதல் அமைச்சர்! என்ற முறையில் மத்திய அரசாங்கத்துடன் போராடிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார். அப்படி போராடி இருப்பதை கனம் நண்பர் சி. என். அண்ணாதுரை அவர்களும் நன்கு அறிந்து தன்னுடைய அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். பாரத கண்டத்தில் தென் கோடியில் நமது மாகாணத்தைப் போல் அஸ்ஸாம் மாகாணமும் இருந்து கொண்டு டில்லி சர்க்காருடன் போராடி வந்திருக்கிறது. அவர் அந்த மாகாணத்தின் முதல் மந்திரி என்ற முறையில் அப்படி நூற்றுக்கணக்கான முறை போராடி இருக்கிறார். அப்படி அவர் டில்லி ராஜ்யத்துடன் வட கோடியில் இருந்து கொண்டு தன் மாகாணத்திற்கு வேண்டியதைப் பெருவதற்கு போராடி வந்திருப்பவரை நாம் பாராட்ட வேண்டியதுதான். அப்படிப்பட்ட வரிடத்தில் நம்முடைய பொருட்பை ஒப்படைக்க வேண்டியது அவசியமும் ஆகிறது. அப்படி அவரிடம் நாம் ஒப்படைத்தால் அவரும் நமக்கு வேண்டியதைச் செய்வதற்கு முற்படுவார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதற்காக அவருடன் நாம் ஒத்துழைக்க வேண்டியதும் அவசியமாக இருக்கிறது. நம்முடைய வேலைகளில் அவர்கள் நன்றாக கவனம் செலுத்துவார் என்ற நம்பிக்கையில் நாம் அவரிடம் நம்முடைய வேலைகளை ஒப்படைக்கலாம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா கட்சிகளும் ஒன்றாக இருந்து அவருடன் ஒத்துழைக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. நண்பர் அண்ணாதுரை அறிக்கையிலிருந்து அப்படிப்பட்ட ஒத்துழைப்பு நம்முடைய கவர்னருக்குக் கிடைக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அதற்கு மாறாக இன்றைக்கு ஒரு வட இந்தியரை இங்கு கவர்னராக நியமித்திருப்பதைக்கண்டு அவர்கள் வருத்தமும் தெரிவித்திருக்கிறார். நம்முடைய நாடு ஒரு ஜனநாயக நாடு. ஜனநாயக நாடுகளில் எப்படி அரசியல் கட்சிகள் செயல்படுகின்றன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஜனநாயக நாடுகளில் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்து செயல்பட்டு வருகின்றன. மற்ற நாடுகளில் எப்படி அரசியல் கட்சிகள் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது என்று பார்க்கும்போது நம்முடைய நாடு மட்டும் வேறு

[10th February 1953] [Sri R. Krishnaswami Naidu]

விதமாக போய்க்கொண்டிருக்க முடியாது. ஆனால் நம்முடைய நாட்டில் இப்பொழுது வட நாடு தென்னாடு என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி பேசிக்கொண்டிருந்தால் அது சரியல்ல. நம் தமிழ் நாட்டைச் சார்ந்தவர்கள் எவ்வளவோ பேர்கள் பிற மாகாணங்களிலும் வட மாகாணங்களிலும் ஹைக் கோர்ட் ஜட்ஜுகளாகவும் இன்னும் பல உத்யோகங்களையும் வகித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். எவ்வளவோ ஐ.சி.எஸ். படித்த தமிழர்கள் வட நாட்டில் பெரிய உத்யோகங்களில் இருந்துகொண்டு பணியாற்றி வருகிறார்கள். டில்லியை எடுத்துக்கொண்டால்—அங்கே இரண்டு அல்லது மூன்று தெருக்கள் என்கூட சொல்லலாம். அங்கே பாதிப்பேர் தமிழர்கள்தான். மத்திய அரசாங்க உத்யோகங்களில் எவ்வளவோ பேர்கள் பணியாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். மத்திய மாகாணத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் அப்படியேதான். நாகபுரியை எடுத்துக்கொண்டாலும் அங்கேயும் அனேகம் தமிழர்கள்தான் அரசாங்க உத்யோகங்களில் வேலை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். மற்ற முள்ள எந்த செக்ரடேரியட்டை எடுத்துக்கொண்டாலும் அங்கேயெல்லாம் பெரும்பகுதி தமிழர்கள்தான் உத்யோகங்களில் இருந்துகொண்டு வேலை செய்து வருகிறார்கள். பம்பாயை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கேயும் எவ்வளவோ பேர்கள் தமிழர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். அங்குள்ள பெரும்பகுதி தமிழர்கள்தான். அங்கு பல தெருக்கள்கூட தமிழர்களுக்குத் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கல்கத்தாவை எடுத்துக்கொண்டாலும் அங்கேயும் அப்படியேதான். அதைப்போலவே எந்த மாகாணத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் அங்கே தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் இல்லை என்று சொல்லவே முடியாது. ஆகவே எங்கு பார்த்தாலும் தமிழர்கள் பல பல இடங்களில் வேலை பார்த்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, வியாபாரத் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும் இதே நிலையில்தான் தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே வட நாடு தென்னாடு என்று ஒரு முறை இருப்பதற்கு அவசியமே இல்லை. அதைப்போலவே கவர்னர் அவர்களை நியமிக்கும் முறையிலும் வட நாடு தென்னாடு என்று இருப்பதற்கு அவசியமே இல்லை. ஆகவே அப்படிப்பட்ட ஒரு கொள்கையை பரப்புவதற்கு இடமே இல்லை. அது ஜனநாயகத்திற்குப் பொருத்தமாகவும் இருக்காது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

ஆனால் நம் ராஜ்யத்தில் நடைபெறுகின்ற பல நிகழ்ச்சியினாலும் சில ரூடைய கொள்கைகளினாலும் மாறுபட்ட கருத்துக்கொண்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். மாறுபட்ட சிந்தனையுள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களும் தங்களுடைய அனுபவத்தைக்கொண்டு தங்களுடைய அறிக்கையின் மூலமாக விடுத்துள்ள கருத்தைச் கொண்டு அவர்களும் நமது கவர்னருடன் ஒத்துழைப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. அவர்களுடைய சில வாக்கியங்களிலிருந்தே நான் அப்படிப்பட்ட ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறேன். அதைப்போலவே இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லா அரசியல் கட்சிகளுடைய ஒத்துழைப்பும் அவருக்குக் கிடைக்கும் என்பதில் நமக்கு சந்தேகம் இல்லை.

அத்துடன் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி தலைவர் அவர்கள் இன்னொன்றையும் வெளியிட்டிருக்கிறார். “வட இந்தியரை ராஜ்ய அதிபராக நியமிப்பது தென்னிந்தியாவில் எழுந்துள்ள தேசிய உணர்ச்சிக்கு ஒரு அவமதிப்பாகும்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஒரு பக்கத்தில் அவருக்கு ஆதரவு கொடுத்தாலும் அவர் இப்படி குறிப்பிட்டிருப்பது அவர் ஒரு கொள்கையை கடைப்பிடிப்பவராகத் தோன்றுகிறது. தேசிய உணர்ச்சி என்பது ஒரு தனிப்பட்ட கட்சிக்கு மட்டும் அல்ல. அப்படி தேசிய உணர்ச்சி என்பது ஒரு தனிப்பட்ட கட்சிக்கு மட்டும் இல்லை என்பதை அனைவரும் ஒப்புக்கொள்ள மறுக்கவும் மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். தேசிய உணர்ச்சி என்பது எல்லா பகுதிகளுக்கும் பொதுப்படையாக ஏற்பட்ட உணர்ச்சி. அந்த உணர்ச்சி ஒரு கட்சிக்கு மட்டும் ஏற்பட்டது அல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கட்சிக்கு வட நாடு தென்னாடு என்ற கொள்கை இருந்தாலும் தேசிய உணர்ச்சி என்பது எல்லோருக்கும் ஒன்றுதான் என்பதை அவர்கள் மறுக்க மாட்டார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். ஒவ்வொரு கட்சியும் பல்வேறு கருத்துக்களைக்கொண்டிருந்தாலும் தேசிய உணர்ச்சி என்பது ஒன்றுதான்.

[Sri R. Krishnaswami Naidu] [10th February 1958]

அந்த நிலைமையில் கவர்னருடைய நியமனம் தேசிய உணர்ச்சிக்கு அவ மதிப்பு ஏற்பட்டதாக ஆகும் என்று கருதுவது எப்படியாகும் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. மாகாண கவர்னரின் நியமனம் விஷயமாக தேசிய உணர்ச்சி நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அலை போதிக்கொண்டிருப்பதாக இருக்கிறது என்று சொல்வது தவறாகும். அப்படிச் சொல்வது தவறு என்றுதான் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வட நாட்டினரைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது அந்தணர்களைப்பற்றி குறிப்பிடப்படுகிறது. சமீபத்தில் ஒரு பெரியார் சொல்லியதைக் கேட்டேன். பிராமணர்கள் பல பிரதேசங்களில் இருக்கிறார்கள் என்றும் அவர்களை வட நாட்டவர்கள் ரொம்பவும் ஆதரிக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லக்கேட்டேன். வட நாட்டில் பல பிராமணர்கள் திராவிட சம்பிரதாயத்தை அனுஷ்டிப்பதாகவும் அந்தப் பெரியார் சொன்னார். வட நாட்டில் உள்ள மற்றவர்கள் அவர்களை நல்ல முறையில் போற்றி வருவதாகவும் அவர் குறிப்பிட்டார். வட நாட்டில் பிராமணர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்றாலும் அவர்கள் திராவிட சம்பிரதாய பிராமணர்கள் என்று கருதி பிராமணியத்தை நல்ல முறையில் உணர்ந்து இருக்கிறார்கள் என்பது நன்றாகத் தெரியவரும். “அந்தணர் என்போர் அறவோர்மற் றெவ் வுயிர்க்கும் செந்தண்மை பூண்டொழுக ளான்” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அந்தணர்களை நாம் போற்ற வேண்டியதுதான். அப்படிப்பட்ட அந்தணர்களின் பேரில் நமக்கு நம்பிக்கை இருக்கவேண்டியது அவசியம். அந்த நிலைமையில் வட நாட்டில் அந்தணர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அந்தணர்களை அங்கு போற்றுகிறார்கள் என்றும் அந்தப் பகுதியில் குறிப்பிடப்படுகிறது. அந்தப் பகுதியில் திராவிட சம்பிரதாயத்தை போற்றி அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்கிறார்கள். அதிகப்படியான மதிப்பு தருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கொள்கைதான் ராஜ்யம் பூராவு வும் பரவி இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது பிரிவினை மனப்பான்மை எதற்கு ஏற்படவேண்டும்? பிரிவினை மனப்பான்மை நமது நாட்டிற்கு உகந்தது அல்ல. பிரிவினை மனப்பான்மை ஏற்பட்டதனால் நாட்டிற்கு எவ்வளவோ துரதிர்ஷ்ட வசமான நிலைமைகள் ஏற்பட்டன என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். பிரிவினை மனப்பான்மை நமது நாட்டிற்கு உகந்தது அல்ல. சிறிய நாடுகள் எந்த இடத்திலும் பிரிந்திருப்பதாக தெரியவில்லை. வேறு எங்கேயாவது இருக்கலாம். அப்படி நாம் பிரிந்து இருக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. அது நமக்கு நன்மையையும் அளிக்காது. நம் நாடு விடுதலை அடைந்த பிறகு எவ்வளவோ கஷ்டங்களை அனுபவித்து வந்திருக்கிறது. இன்னும் அந்த துரதிர்ஷ்ட வசதிலிருந்து வெளிக் கிளம்பவில்லை. விடுதலை அடைந்த பிறகு எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் அடையமுடியாமல் நமக்குக் கெடுதல்கள் விளைந்துகொண்டு வருகின்றன. அந்த நிலைமையில் பிரிவினையைப்பற்றி பேசுவது என்பது சரியல்ல. ஒரு சில கட்சிகள் சில கொள்கைகளை வைத்துக்கொண்டு அதையே விடாப்பிடியாக வைத்துக்கொண்டிருப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. நண்பர் அண்ணாதுரை போன்றவர்கள் அப்படிப்பட்ட தங்களுடைய கொள்கைகளையே வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி நடத்தி வருவது என்பது இக்காலத்திற்கு உகந்தது அல்ல. அந்த நிலையில் இந்தக் கொள்கை நம்முடைய நாட்டுக்கு உகந்தது அல்ல. இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தினால் மீண்டும் மீண்டும் அவர்கள் இதை வற்புறுத்திக்கொண்டிருப்பது நல்லது அல்ல என்பதை நான் தெவிடத்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

10-10 a.m.

இன்னும், அவர் இங்கு வந்த சந்தர்ப்பத்திலே, பிற்பட்ட பொருளாதார நிலையினால் ஏற்படும் பல சிக்கல்களைத் தீர்க்கும் வகையில், மத்திய அரசாங்கத்தோடு போராடிய முதலமைச்சர் என்ற முறையிலும், அவர் இங்கு கவர்னராக வந்தபோது, ‘ஒவ்வொரு ராஜ்யமும் தன் தன் கேஷமத்திற்கு மத்திய அரசாங்கத்தோடு சண்டையிட்டாலும், நம் நாட்டில் தேசிய ஒற்றுமை உணர்ச்சிப் பண்பாடானது நிலவவேண்டும்’ என்பதை அவர்கள் பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பதை நாம் எல்லோரும் கவனிக்கவேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[10th February 1958] [Sri R. Krishnaswami Naidu]

“....நம் தேசிய ஒற்றுமை உணர்வைப் போற்றிப் பேணி வளர்ப்பதின் அவசியம் என் உள்ளத்தில் நன்கு பதிந்துள்ளது. இந்த ஒற்றுமை உணர்வுதான், கடந்த காலத்தில் நம்முடைய விடுதலைப் போரில் வெற்றி பெறுவதற்கு உதவியது; இன்று பொருளாதார முன்னேற்றமும் பண்பாட்டின் உயர்வும் நாம் அடைந்து வருவதற்கு உதவுவதும் இதுவே”, என்று அவர் தம்முடைய பிரசங்கத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆகவே, இதை நாம் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். கவர்னருடைய பிரசங்க ஆரம்பத்திலேயே இந்த விஷயங்களை நமக்கு ஞாபகமுட்டியதற்காக நாம் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

ஆட்சிமொழி பற்றியும் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் பல அறிஞர்களும் இவைப்பற்றிச் சொல்லக்கூடும். அதனால் நான் ஓரளவு அதை விஸ்தாரமாகப் பேசாமலேயே விட்டு விடுகிறேன். விஸ்தாரமாகப் பேசுவதற்கான ஒரு சக்தி இருப்பது போலவும், அதனால் மற்றவர்கள் பேசுவதற்கு இடம் தந்துவிடுவது போலவும் போலிக் கௌரவம் நான் பாராட்டவில்லை. இப்பொழுது ஆட்சி மொழி பற்றிய விஷயம் ஓரளவுக்கு ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலேயும் அறிவாளிகளால் ஒரு சிலர் விவாதித்து முடிவுக்கு வந்திருக்கக் கூடிய விஷயம் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த நிலையிலேதான் இதுபற்றி விவாதிக்கவேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். துரதிர்ஷ்ட வசமாக பெரிய தலைகள் எல்லாம் கூட, பெரியவர்கள் எல்லாம் கூட, மேடைகளிலே நன்றாகப் படத்தைப் போட்டுக் காட்டியும் இன்ன இன்ன இடங்களின் வேறு பாஷை பேசப்படுகிறது என்பதைப்பற்றியும் பொதுக்கூட்டங்களில் பேசியும், பத்திரிகையில் எழுதியும் வரக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பது நம்முடைய ராஜ்யத்தின் துரதிர்ஷ்டம் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். அவையெல்லாம் பொதுக்கூட்டத்தில் வைத்துப் பேசக்கூடிய விஷயம் அல்ல.

திருச்சிச் சிறையிலே நான் இருந்தேன். ஐந்து மாதங்கள் ஹிந்தி படித்தேன். அலிப்புரம் சிறையிலேயும் ஹிந்தி கற்றுக்கொள்வதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அதற்குப் பின்னர் என்னுடன் இருந்த பண்டிதர்கள் சிறைத் தண்டனைக் காலம் முடிவு அடைந்து சென்றுவிட்டார்கள். அதற்குப் பின்னும் நான் தொடர்ந்து சிறையில் இருந்தேன். அப்பொழுது பிரேம் சந்தர் எழுதிய “நவநிதி” என்ற ஒரு நாவலையும், 9 சிறு கதைகளையும், 5 கதைகளையும் மொழி பெயர்த்தேன். இவ்வளவும் நான் ஏழு மாதங்களுக்குப் பிறகு மொழிபெயர்த்தவை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பெரியவர்களும் இலகுவாகக் கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு மொழி உண்டென்றால் அது ஹிந்திமொழிதான் என்பதை யாரும் மறுக்கவே மாட்டார்கள். அவ்வளவு இலகுவாக ஹிந்தியை கற்றுக் கொள்ளமுடியும் என்று சொல்லும்போது, அதை நாம் தமிழோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியாது. ஏனென்றால், சொல் வளம், பொருட் செறிவு, கருத்து வளம் நிறைந்த பல விஷயங்களைக் குறிப்பிடக்கூடிய வார்த்தைகளெல்லாம் தமிழில் இருக்கின்றன. ஆகவே, தமிழுக்கு ஈடாக ஹிந்தியைக் குறிப்பிட மாட்டேன். தமிழுக்கு உவமையாகவும் ஹிந்தியை நான் கூற முன்வரவில்லை. ஆயினும் ஹிந்தியும் இலகுவாகக் கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய பாஷையாகும். மூன்று பக்கங்கள் உள்ள தமிழ்க் கட்டுரையை ஒன்றைப் பக்கத்தில் ஹிந்தியில் முடித்துவிடலாம். இதையும் அனுபவத்திலே கண்டு கொள்ளலாம். ஒவ்வொரு பாஷையிலும் ஒவ்வொரு சிறப்பு இருக்கிறது. நம்முடைய அரசியல் சாசனத்திலே, இந்திய மொழிகளில் முக்கியமான பதினான்கு மொழிகளும் தேசிய பாஷைகளாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் தமிழும் ஒன்று. ஆனால், இப்பொழுது உள்ள போட்டி ஹிந்திக்கும் தமிழுக்கும் அல்ல என்பதை நாம் சிந்திக்கவேண்டும். வேண்டுமென்றே இதனை நாம் ஒதுக்கித் தள்ளிக்கொண்டே வருகிறோம். கவர்னர் உரையிலே இதையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1,922 அலுவலகங்களில் தமிழ் ஆட்சி செய்யத் தலைப்பட்டிருக்கிறது என்று கவர்னர் உரையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது சென்ற வருஷமே செய்துகொண்டிருக்கும் தீர்மானம். அதன்படி இப்பொழுது நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. 1,922 அலுவலகங்களிலே இன்றையதினம் தமிழ் அன்னை ஆட்சி செலுத்துகிறாள் என்று சொன்னால், அந்த இடத்திலே இருந்தது எது என்பதைச் சிந்தித்து பார்க்கவேண்டும். ஆங்கில சர்க்காரி

[Sri R. Krishnaswami Naidu] [10th February 1958]

எந்த இடத்தில் 200 ஆண்டு காலமாக இருந்துகொண்டிருந்தாலோ அந்த இடத்தினின்று ஆங்கில சகோதரியை எழுந்திருக்கச் சொல்லி, அங்கே தமிழ் அன்னை ஆட்சி புரிகின்றாள். அங்கே ஹிந்தி இருக்கவில்லை என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இது மாதிரி ஒவ்வொரு ராஜ்ய எந்தெந்த இடத்திலும் எடுத்துக்கொண்டால், ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் அந்தந்த யத்தையும் எடுத்துக்கொண்டால், எதுவோ அந்த பாஷையிலேதான் ராஜ்யத்தினுடைய தாய் பாஷை எதுவோ அந்த பாஷையிலேதான் ஆட்சி நடைபெறவேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், ஆங்கிலம் 200 வருஷகாலமாக எந்த ஸ்தானத்தில் கொண்டு வந்திருந்ததோ அந்த ஸ்தானத்தில் தமிழ் அன்னை போய்க் கொண்டு வந்திருக்கிறாள் என்ற சந்தேகத்தை அடையவேண்டும். ஆங்கிலத்திற்கும் தமிழுக்கும் தான் இதுவரை போட்டி இருந்ததே தவிர, ஹிந்திக்கும் தமிழுக்கும் போட்டி இல்லை என்பதை உணரவேண்டும்.

மத்திய அரசாங்கத்தின் ஆட்சி மொழி விஷயத்திலே இந்த விஷயம் வருகிறது. அப்போழுது ஆங்கிலமும் இருக்கலாம். ஹிந்தியும் இருக்கலாம். எந்த அளவு ஹிந்தி பாஷை வளம் பெறவேண்டுமோ, ஆட்சி மொழி ஆவதற்குத் தகுந்த ஒரு நல்ல நிலைமையை ஹிந்தி அடைய வேண்டுமோ அந்த நிலைமை வருகிற வரையிலும் ஆங்கிலம் இருக்கலாம். அல்லது, அனுபவத்தின்பேரில், மேலும் அதற்கு ஒரு காலம் குறிப்பிடாத அளவுக்கு ஆங்கிலத்தின் அவசியம் நமக்குத் தேவையானால், அப்படியும் அளவுக்கு ஆங்கிலத்தின் அளவியம் நமக்குத் தேவையானால், அப்படியும் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று கூறப்படுகிறது. அவ்வாறே தலைவர்கள் பேசுகிறார்கள். தீர்மானங்களும் செய்யப்படுகின்றன. பல அறிவாளிகள் இதை நமக்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க, இந்த விஷயத்திலே சண்டை எதற்கு? சாதாரணமான ஒரு விஷயத்திலே சாதாரண மக்களுக்கும் கூட உணர்ச்சி ஏற்படும்படியாக அவர்கள் கவனத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு சந்தர்ப்பத்தை உண்டாக்கக் கூடிய வகையில் இப்போழுது காரியங்கள் நடைபெறுவது மிக மிக வருந்தத்தக்க விஷயம். அந்த விஷயத்திலே சர்க்கார் சொன்ன பல யோசனைகள் மத்திய சர்க்கார் அங்கீகரித்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். அந்தவகையிலே கூட செயல்பட்டு வருவதாக அறிகிறோம். அதைப்பற்றி நல்ல தீர்வு ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

ஆந்திர ராஜ்ய எல்லைச் சீரமைப்பு பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் நல்ல விதமாக முடிவுற்றது. அதைப்பற்றி விஸ்தாரமாக ஒன்றும் சொல்ல வேண்டியதில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன்.

நம்முடைய ராஜ்யத்திலே பரம்பிக்குளம் பகுதியிலே ஒரு அணைக்கட்டு ஏற்படுவதற்கும், இன்னும் நம் ராஜ்யத்திற்கு மேற்கே கேரள ராஜ்யத்தில் ஓடும் பல நதிகளின் நீர் மேற்குக் கடலிலே போய் விரைந்ததாக சங்கமமாகும் அந்த நீரை நாம் பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கும் கேரள ராஜ்யத்தின் ஆட்சியாளருடைய ஆதரவைப் பெறுவதற்காக தெற்கு ராஜ்ய மண்டலக் கவுன்ஸில் சமீபத்தில் கூடி ஆலோசித்தது. அது பற்றி ஒரு நல்ல முடிவு ஏற்படும் என்று கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பரம்பிக்குளம் திட்டமானது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இடம் பெற்றுவிடும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அதற்காக பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட கால முடிவுக்குள் பரம்பிக்குளத் திட்டம் முடிவு ஆகாமலும் இருக்கலாம். ஏனென்றால், அதற்காகப் பல முடிவுகள் இனிமேல் ஏற்படவேண்டியிருக்கின்றன. பரம்பிக்குளத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பல கோடி ரூபாய்களில், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திற்குள் எவ்வளவு பணம் செலவழிக்கப்பட்டதோ, அந்தப் பணம் போக, மீதம் இருக்குமானால், தெற்கு மண்டலக் கவுன்ஸில் கூடி ஆராய்ந்து, கேரள சர்க்காருடைய அங்கீகாரத்தைப் பெற்று, வேறு இடங்களில் அவர்கள் ஆரம்பிக்கக் கருதிக்கொண்டிருக்கும் வேறு பல அணைக்கட்டுகள் விஷயமாகவும் இதிலுள்ள பணத்தைச் செலவழிக்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடுகளைக் கவனிக்கவேண்டுமென்றும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் பரம்பிக்குளத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் செலவழிக்க முடியும் தொகை போக, மீதியை புதிதாக உருவாகும் திட்டங்களுக்காக வைத்துக்கொள்ளும்படியாக ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் அரசாங்கத்திற்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

[10th February 1958] [Sri R. Krishnaswami Naidu]

இன்னும் பல சிறிய பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களிலும் அரசாங்கம் முக்கியமாக கவனம் செலுத்தி வந்திருக்கிறது. சிறிய நீர்ப்பாசனங்கள் அபிவிருத்தி சம்பந்தமாக ஒரு விஷயத்தை இப்பொழுது நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இராமநாதபுரம் ஜில்லா சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஜமீன் பிரதேசத்தில் சமீபத்தில் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் ஏன் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் என்று சொல்லவேண்டும்—கணமாய்கள் மராமத்து செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. பல தலைமுறைகளாக அரசாங்க நிர்வாகத்தில் அனுஷ்டித்து வந்த சில சம்பிரதாயங்களை அப்படியே ரெவினியூ டிபார்ட்மென்டார் இப்பொழுதும் கருதி வருகிறார்கள். குளங்களுக்குத் தண்ணீர் வரக்கூடிய கால்வாய்களை மராமத்து செய்வது குடிமராமத்து முறையில் செய்யவேண்டும் என்பது சம்பிரதாயம். அந்தச் சம்பிரதாயம் இப்பொழுது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மறைந்து வருகிறது என்று சொல்லவேண்டும். ஆனால், இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், நாம் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்து ஆயிரக்கணக்கான கணமாய்களுக்கு பெரிய பெரிய கரை போட்டு மராமத்து செய்து, அவைகளில் தண்ணீர் தேங்கும்படியான ஏற்பாடு செய்துவிட்ட பின்னர்கூட அந்தக் கணமாய்களுக்குத் தண்ணீர் வரக்கூடிய ஜல ஆதாரங்களாக இருக்கும் கால்வாய்களில் இருக்கும் தூர்வைகளை எடுத்து பலமாகச் செய்யாவிட்டால், வேலை செய்வதினால் உபயோகம் என்ன என்பதை நாம் கொஞ்சம் யோசிக்க வேண்டும். அந்தவகையில் அரசாங்கமும், ரெவினியூ இலாகாவும் கவனம் செலுத்தி புதிதாக மராமத்து செய்யப்பட்ட எல்லாக் கணமாய்களுக்கும் வருகின்ற கால்வாய்களைத் தூர்வை எடுக்கும் வேலையை இந்தத் திட்டங்களின் கீழ் உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் உணவு உற்பத்தி சம்பந்தமாக, பாசன வசதிகளை அதிகப்படுத்துவதன் காரணமாக பல சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் எல்லாம் அமுல் நடத்தப்படுகிறபோது இந்த விஷயத்திலும் சர்க்கார் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகுமென்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஜில்லா போர்டுகள், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் அமைப்பு பற்றி கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி ஒரு கமிட்டியும் ஆராய்ச்சியை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. ஜில்லா போர்டுகளின் ஸ்தானத்தில் வேறு எப்படிப்பட்ட ஸ்தாபனம் அமையவேண்டும், தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டம், சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டம் ஆகியவை எல்லாம் அவற்றின் கால அளவுக்கு பின் எந்த எந்த ஸ்தல ஆட்சியோடு இணைந்து வேலை செய்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதைப் பற்றி யெல்லாம் அந்தக் கமிட்டி யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியின் பரிசீலனை முடிந்து, அவர்களது ஆலோசனைகளைப் பற்றி நாம் ஆராய்ச்சி செய்கிற சந்தர்ப்பம் வரும்போது நம்முடைய அபிப்பிராயங்களை எல்லாம் தெரிவித்துக்கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே ஸ்தல சுய ஆட்சி சம்பந்தமாக நாம் எது செய்தாலும் அநுபவ பூர்வமாக நல்ல முறையில் அவைகளைச் செய்துகொள்ள நமக்கு வாய்ப்புகள் நிறைய இருக்கின்றன.

நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக கவர்னருடைய உரையில் காணப்பட்டது மிகவும் முக்கியமான விஷயம். நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி பல வருஷங்களாகப் பேசிக்கொண்டு வருகிறோம். பிளானிங் கமிஷனும் தம்முடைய நோக்கங்களை எல்லாம் நன்றாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறது. நிலச் சீர்திருத்தம் வெளி நாடுகளில் எவ்வாறு நடைபெற்று வருகிறது என்கின்ற விஷயங்கள் எல்லாம் நமக்குத் தெரியும். அது பற்றி சிறிது அநுபவமும் இருக்கிறது. ஜப்பான் போன்ற நாடுகளில் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு அதுவே 13 தடவைகள் திருத்தம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது என்பதையும் நாம் அறிவோம். வேறுபல நாடுகளிலும் செய்யப்பட்டிருக்கிற நிலச் சீர்திருத்தம், அந்நாடுகளின் பொருளாதார நிலை, அந்நாடுகளில் உள்ள நிலத்தின் விஸ்தீர்ணம், அங்குள்ள ஜனங்களின் பண்பாடு, கூலி நிலைமை இவைகளைப்பற்றியெல்லாம் நன்கு அறிந்து கொள்வதற்கு நமக்கு நிறைய வாய்ப்புகள் இருந்திருக்கின்றன. நம் நாடு சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இது ஒரு பெரிய பிரச்சனை. இந்தியா

[Sri R. Krishnaswami Naidu] [10th February 1958]

விவசாய நாடு. இதுவரையிலும் இது ஒரு பெரிய விவசாய நாடு என்கிற நினைப்பு நமக்கு இருந்து வந்திருக்கிறது. சுதந்திரம் வரும் வரையில் நம் நாட்டுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருள்கள் எல்லாம் நம் நாட்டிலேயே உற்பத்தியாகின்றன என்றுதான் நம்பினோம். அந்த அபிப்பிராயம் தப்பு என்கிறது இப்போதுதான் நன்றாகத் தெள்ளத் தெளிய அறிய முடிகிறது. நம் நாட்டில் தானியங்களை உற்பத்தி செய்யக் கூடிய நிலத்தின் விஸ்தீர்ணம், விவசாயம் செய்வதற்கு லாயக்கான நிலங்களின் விஸ்தீர்ணம் மிகவும் குறைவு என்பது நன்றாகத் தெரிந்துவிட்டது. உதாரணமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் மூன்று லட்சத்து நாலாயிரம் ஜனத்தொகை. 92 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் தான் தானியங்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடியவையாக இருக்கின்றன. மொத்த விஸ்தீர்ணம் 2 லட்சத்து 92 ஆயிரம் இருக்கும். அவைகளில் பெரும்பாலும் காடு, மலை, ஆறுகள், ரோடுகள் ஆக இருக்கின்றன. பாக்கி விவசாயம் செய்யக்கூடிய பகுதி நிலத்தின் விஸ்தீர்ணம் 92 ஆயிரம் ஏக்கர்கள்தான். இதில் எல்லா வகையான புஞ்சை தானியங்களையும் சேர்த்து பயிர் செய்யப்படுகிறது. இப்படி அநேகமாக ஒவ்வொரு தாலுகாவையும் பார்த்துக்கொண்டே போனால் நிலைமை கவலைக்கிடமாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நிலத்தின் விஸ்தீர்ணமும் வீடுகள், தொழிற்சாலைகள் கட்டுவதனால் குறைந்து கொண்டுவருகிறது. ஆகவே இன்றைக்கு இருக்கிற நிலத்தில் அதிகமாக விளைச்சலை பெருக்குவதுதான் சிறந்த வழி. இத்துறையில் சர்க்கார் அதிக கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது. ஆகவே இப்போது கொண்டுவர இருக்கிற நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டமும் இந்தச் சூழ்நிலைகளை எல்லாம் மனதில் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்காக இந்தச் சட்டம் அவசியம் இல்லை என்றோ, நிலம் எவ்வளவு வைத்திருக்கலாம் என்று வரம்பு கட்டுவது அனாவசியம் என்றோ சொல்லவரவில்லை. அது அவசியம் தான். அதிக நிலங்களை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு சரியாக விவசாயம் செய்யாமல் இருப்பதைத் தடை செய்ய நிலவரம்பு கட்டுவது சரியான காரியமாகும். அதோடு இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். இப்படி அதிக நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து நிலங்களை வாங்குவதற்கு வரம்பு கட்டினாலும் அவர்களிடமிருந்து கிடைக்கும் நிலத்தின் விஸ்தீர்ணம் நம் நாட்டிலுள்ள நிலமில்லாதவர்களுக்கு எல்லாம் விநியோகிப்பதற்குப் போதுமானதாக இராது என்பதையும் நாம் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

1955-ம் வருஷம் நவம்பர் மாதத்தில் இந்த நிலம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஒரு சர்வே நடைபெற்றது உங்கள் அனைவருக்கும் நினைவு இருக்கும். அந்த சர்வேயில் எவ்வளவு நிலம் நிலத்திற்கு உடையவர்களிடமே பரவலாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றியும், நிலத்தை உடையவர்களினால் சாகுபடிசெய்யப்படாத நிலத்தின் விஸ்தீர்ணம் எவ்வளவு என்பதைப்பற்றியும் இதுமாதிரியான புள்ளிவிவரங்களைத் தயாரித்து சர்க்கார் கொடுத்தார்கள். அதன் படி மொத்தத்தில் 90 சத விசதம் நிலங்கள் நில சொந்தக்காரர்களாலேயே அநுபவிக்கப்பட்டு வருவதாகப் பார்த்தோம். பாக்கி 25 லட்சம் ஏக்கர்தான் வாரம், குத்தகை ஆக இருந்து கொண்டிருப்பதை அவர்கள் கொடுத்த புள்ளிவிவரங்களில் இருந்து தெரிந்து கொண்டோம். அதன் அடிப்படையில்தான் வாரம், குத்தகை சம்பந்தமாகச் சட்டம் செய்யப்பட்டது என்பதை நாம் நினைவில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அப்படியெல்லாம் நாம் பார்த்தால் அதிகப்படியான நிலம் நிலமில்லாதவர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்க இந்த நாட்டில் இருக்கிறதா என்பதைப் பற்றி நமக்குச் சந்தேகம் வரும். இதைப்பற்றிச் சொல்லும்போது நான் பயப்படவில்லை. நான் நிலம் அதிகம் உள்ளவனோ என யாரும் கவலைப்படவேண்டாம். மிகமிகக் குறைந்த நிலம் உள்ளவன் நான். அந்த மாதிரியான பயம் எனக்குக் கிடையாது. பொதுவாக உயர்த்தப்படச் சில வரம்பு கட்டுமேபோது அதில் உள்ள நம்முடைய அநுபவங்களையொட்டி நாம் அந்தச் சட்டத்தைத் தயாரிக்கவேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தத் தான் நான் விரும்புகிறேன். நம் ராஜ்யத்தில் ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் உள்ளவர்கள் 9 லட்சம் சொச்சம். ஒரு ஏக்கரிலிருந்து 2½ ஏக்கர் வரையில் 11 லட்சம் சொச்சம். 75 ஏக்கரிலிருந்து 100 ஏக்கர்

[10th February 1958] [Sri R. Krishnaswami Naidu]

வரை சுமார் 6,500 பேர்கள். நூறு ஏக்கர் முதல் 150 ஏக்கர் வரையில் 4,800 பேர்கள். 1,000 ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் 180 பேர். இதுபற்றிய புள்ளிவிவரங்கள் எல்லாவற்றையும் அந்த ரெவின்யூ சர்வேயின் மூலம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

என் 75 ஏக்கருக்கு மேல் சொன்னேன் என்றால் கீழே இல்லை என்று அல்ல. இதைப்பற்றியெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்யும்போது மொத்த தானிய உற்பத்தியாகக் கூடிய நிலங்களின் விஸ்தீர்ணம் என்ன, அதில் புஞ்சை நிலங்கள் எவ்வளவு, நஞ்சை நிலங்கள் எவ்வளவு, ஒவ்வொரு வரிடமும் உள்ள நிலங்கள் எவ்வளவு என்பதைப்பற்றியெல்லாம் நன்று தெரிந்து கொண்டு நிலவரம்புச் சட்டம் அமைக்கப்படவேண்டும். நியாயமான அளவு ஒவ்வொருவரும் நிலம் வைத்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நியாயமான அளவு என்றால் அதிக பட்சம் எத்தனை நிலம் வைத்துக் கொண்டால் அதிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தைக் கொண்டு சாகுபடித் தொழிலை நடத்த முடியும் என்பதைப்பற்றி அறிந்து கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் சட்டபூர்வமாக ஒன்றை நிர்ணயிக்கும்போது நாட்டின் நிலைமையை நன்றாக உணர்ந்து காரியங்கள் செய்ய வேண்டியவர்களாக நாம் இருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக இந்த நாட்டிலே இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நல்லவகையில் முன்னேறி வருகிறது. அதற்கு ஏதோ கொஞ்சம் நிதிக்குறைவு இருந்தாலும் கூட திட்டத்தின் எந்தப்பகுதியையும் கைவிடாது நிறைவேற்றி வைக்கக்கூடிய சூழ்நிலை வளர்ந்து வருகிறது. திட்டம் பூர்ணமாக வெற்றி பெறவேண்டும் என்பதைக் கருத்திற்கொண்டு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வெற்றி பெறுவதற்குப் பூர்ணமாக ஒத்துழைக்க வேண்டும். என் இப்படிச் குறிப்பாகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் பெயர் அளவில் அரசியல் கட்சியாக இருப்பது சிலவும், சட்டசபையில் தலைவர்களாக உள்ள அந்தக் கட்சிக்காரர்களைத் தவிர பாக்கியுள்ள ஊழியர்கள் அந்தக் கட்சி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இந்தத் திட்டங்கள் வெற்றி பெறுவதற்கு சரியான ஒத்துழைப்பை அளிக்காமல்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தலைவர்களுடைய மனதில் எப்படிப்பட்ட எண்ணம் இருந்தாலும் அந்தக் கட்சி ஊழியர்களுடைய மனதில் எல்லாவிதமான ஒத்துழைப்பு எண்ணமும் வளரவில்லை. இதைப்பற்றி நான் ஜோஷியம் சொல்லவில்லை. பல கட்சிக்காரர்களை நான் பல கூட்டங்களுக்கு அழைத்திருக்கிறேன். நடைபெறுகின்ற பொதுக் காரியங்களில் பங்குகொள்ள வாருங்கள் என்று அழைத்திருக்கிறேன். அவர்கள் வந்தது இல்லை. ஒரு நாட்டின் பொதுவான திட்டங்கள் எல்லாம் வெற்றிபெறவேண்டுமானால் எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும், எல்லாப் பகுதி மக்களுடைய ஒத்துழைப்பும், எல்லாக் கட்சியினருடைய ஒத்துழைப்பும் அவசியமாகும்.

இந்த நாட்டின் கேஷமம் நாம் வகுக்கப்படும் திட்டங்களைப் பொறுத் 10-30 திருக்கிறது. ஆதலால் நாம் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகையில் பணத்தை நல்ல முறையில் செலவிடவேண்டும். இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு நாம் திட்டங்களுக்கு செலவு செய்யவேண்டும். நாம் செலவு செய்ப்படுகிற பணம் நல்ல முறையில் மக்களுக்கு பயன்படுத்தப்படுகிறதா என்று பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இதற்கு எல்லாக் கட்சிகளும் தங்கள் கட்சி வேற்றுமைகளைக் கருத்தில் கொள்ளாது தங்களின் ஒத்துழைப்பைக் கொடுத்தால் நாடு நல்ல முறையில் முன்னேற எதுவாயிருக்கும். ஒரு திட்டம் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமானால், நாட்டின் நலனைக் கருதியும் சமுதாயத்தின் நன்மையைக் கருதியும் கட்சிவேறுபாடின்றி செயல்படுத்த முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நம் சென்னை ராஜ்யத்தில் ஆயிரக்கணக்கான கிராமங்களில் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு மேல் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி நாம் சந்தோஷப்படவேண்டும். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கரும்பு ஆலைகளில் மின்சாரம் உபயோகப்படுத்துவதில்

[Sri R. Krishnaswami Naidu] [10th February 1958]

அதிகமான கட்டணம் விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுகிறது என்ற புகார் வந்துகொண்டிருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லவிரும்புகிறேன். சற்று முன்பு கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது இந்த சிறு சேமிப்பு விஷயத்தில் அரசியல் கட்சிகளுக்கு கருத்து வேற்றுமை இருக்கக்கூடாது, அதற்குக் காரணம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் சில வாரங்களுக்கு முன்பு ஜனநாயக தேசிய காங்கிரஸ் தலைவர் யாரோ ஒருவர் இந்த சேமிப்பு திட்டத்தில் கீழ் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளும் நடவடிக்கையானது ஜனங்களைக் கட்டாயப் படுத்தக்கூடியதாகவும், துன்புறுத்தக்கூடியதாகவும் இருக்கிறது என்று சொன்னதாக பத்திரிகையில் படித்தேன். அவர் அவ்வாறு சொல்லுவது நல்லதல்ல என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த சிறு சேமிப்பின் மூலம் சிக்கன முறை நாட்டில் ஏற்படும். சிக்கனமுறையிலேயானால் நாடு முன்னேற முடியாது. சிறு தொழி லாளியாக இருந்தாலும் சரி, பெரிய பணக்காரனாக இருந்தாலும் சரி எல்லோருக்கும் சிக்கனமுறையானது நல்லது. ஆகவே இதில் கட்சி பங்கு பாடின்றி எல்லோரும் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கவர்னர் பேரூரையில் சில மசோதாக்களைப்பற்றி தெரி வித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக விற்பனை வரி சம்பந்தமாக ஒரு திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்போவதாக எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. டாக்டர் லோக நாதன் சமர்ப்பித்த அறிக்கையின் பேரில் நடக்கும் விவாதத்திற்குப் பிறகு ஒரு மசோதா முடிவில் கொண்டுவரப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. வியாபாரிகளிடமிருந்து இந்த விற்பனை வரி வசூலிக்கப்படும் முறையானது, இதில் நிர்வாக முறையில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை யாரும் ஒத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். சுலபமான, சிக்கல் இல்லாத முறை யில் வரி வசூலிப்பதற்கு சட்டத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று எதிர்ப் பார்க்கிறோம் என்று சொல்லி இந்த தீர்மானத்தை பிரேரேபித்து முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI K. S. G. HAJA SHERIFF: Mr. Speaker, Sir, I rise to second the Resolution moved by my esteemed colleague to thank His Excellency the Governor for his Address to the Legis- lature on Saturday, the 8th February. Sir, at the very outset, His Excellency the Governor emphasised the need and the neces- sity to preserve, nourish and develop that sense of national soli- darity which had helped us in the past to win our freedom to retain our freedom now and to achieve economic and cultural pro- gress. I am sure every Member of this House would agree with His Excellency and give his or her best to achieve these two things without which every Member would agree with me that there would be no peace or prosperity in the country.

Sir, His Excellency the Governor next spoke about the official language question. I am sure that the Members would agree with the compromise formula suggested by the Government and I am also sure that both the Union Government and the Parliament would agree to this. After all, there are certain foreign countries where there are more than one language used as the national language.

Sir, His Excellency mentioned about the Agricultural Depart- ment trying their best to achieve additional tonnage of nearly 13 lakhs to maintain the target under the Second Plan. Foodgrains form a very essential and important requirement and unless we have

[10th February 1958] [Sri K. S. G. Haja Sheriff]

enough food and more food which should be made available to the people at a reasonable cost, there is going to be no orderliness, or peace or prosperity in the country. I want that a practical and dynamic policy should be adopted to see that we achieve self-sufficiency in food. If only we could achieve self-sufficiency in food, I am sure we would be able to save the enormous amounts that we are paying to foreign countries and there would be an improvement in our foreign exchange position. We could very well utilise the money thus saved for the import of useful and important machinery needed for the development and prosperity of the country.

Sir, His Excellency has also stated that the schemes under the Second Five-Year Plan are progressing satisfactorily. We are very glad to hear this statement. He has particularly mentioned that the electrification schemes in the rural areas are progressing at very great speed. On this occasion, I must congratulate the Hon. the Minister for Electricity for his drive in taking electricity to the inner-most places. I would request him to maintain the same drive so that electricity can be taken to farther and farther places which would help to increase and develop agricultural pro- duction. I would like to stress that we should not only concen- trate on producing more and more foodgrains, but should also concentrate on producing more and more commercial crops. Because, there are certain commercial crops which could be exported to foreign countries and thereby we could earn large amounts of foreign exchange which could be utilised for the betterment of our own country.

Sir, I must refer here to the opening of one of the biggest industrial estates by no less a personality than our great Prime Minister. The industrial estate opened here is one of the four big industrial estates in our country and I am sure that the small scale industrialists would take advantage of this estate and do their best in co-operating with the Government and running it very successfully. I am one of those who have been emphasising both in this House outside bodies that unless and until we have plenty of big-scale, medium-scale and small-scale industries, we are not going to solve our unemployment problem, and we are not going to have more and more prosperity in our country. The other day, the Hon. the Minister for Industries spoke very frankly at another platform that he was unable to aid the applicants from the Industrial Financial Corporation because of the financial stringency. I am very happy to note that the Small Savings Scheme is proving a very great success and that the amounts collected under this Scheme would be utilised to a very great extent for the development and establishment of many industries.

Sir, I take this opportunity of congratulating the Hon. the Minister for Industries and Labour on being able to assure this House that it would be his endeavour to see that a larger number of industries are located in our State. We have millions and millions of people—both educated and uneducated—and unless we try to absorb them all in productive employment, I am afraid,

10-40
a.m.

[Sri K. S. G. Haja Sheriff] [10th February 1958]

they will become a sort of problem for us and we will not be able to maintain a peaceful atmosphere. I am sure that the Government will take all positive steps to locate more industries in the State, giving representation to every district, so that this problem of unemployment may be solved very soon.

SRI M. D. RAMASAMI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் சட்டசபையில் பேசிய பேச்சின் மேல் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முதலாவதாக, இந்த மாநில நிர்வாகம் சம்பந்தமாக, அவருடைய முயற்சியில் அவருடன் எல்லாக் கட்சிகளும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கனம் கவர்னர் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதைப்பற்றி ஸ்ரீ. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு குறிப்பிட்டார். எங்கள் தேசிய ஜனநாயகக் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மக்களுடைய நன்மைக்காக எடுத்துக்கொள்ளும் எல்லா முயற்சிகளிலும் நாங்கள் பங்குகொள்வோம். அத்தகைய முயற்சிகளைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைக்க நாங்கள் தயங்கமாட்டோம் என்பதை எங்கள் கட்சியின் சார்பில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள், ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியின் கொள்கைகளைப் பற்றியும் அவை ஆளும் கட்சியின் கொள்கைகளின்மீதும் எந்த வகையில் மாறுபட்டிருக்கின்றன என்பதைப்பற்றியும் விவரித்துச் சொன்னார்கள். இதை கவனித்தபோது, கவர்னர் அவர்களின் பிரசங்கத்தின் மீது நடக்கும் விவாதத்தின்போது ஒரு கட்சியின் கொள்கைகளைப்பற்றி விவாதிக்கும் அரங்கமாக நமது சட்டசபை ஆகிவிடக் கூடாதே என்று நான் கவலைப்பட்ேன்; கவலைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் மிகவும் திருப்தியளிக்கும் அம்சம் ஒன்றை நான் கண்டேன். நமது தமிழ்நாட்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடத்தப்பட்டுவருகிற குந்தா, பெரியாறு திட்டங்களுக்கு அன்னிய நாட்டுச் செலாவணிக் குறைவால் கஷ்டம் இருப்பதாக நாம் நினைத்துக்கொண்டிருந்தோம். அன்னிய நாட்டுச் செலாவணிக் குறைக்கஷ்டங்கள் நீங்கிவிட்டன என்றும் அந்தத் திட்டங்கள் தடையின்றி நிறைவேறும் என்றும் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் சொல்லப்பட்டிருப்பது மிகவும் திருப்தியளிக்கும் விஷயம். அந்தத் திட்டங்கள் சீக்கிரமே முடிவடைந்து மக்களுக்கு நன்மையைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் எமாற்றமளிக்கும் சில விஷயங்களும் இருந்தன என்பதை பணிவுடன் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த ராஜ்யத்தில் தொழிலாளர்களிடையேயும், மற்ற ஜனங்களிடையேயும் படித்தவர்களிடையேயும் படிக்காதவர்களிடையேயும் இருக்கும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்பற்றி கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் ஒரு வார்த்தைக்கூட இல்லை. வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை சமாளிப்பதற்கு என்ன திட்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றியும் கவர்னர் அவர்கள் ஒரு வார்த்தைக்கூடச் சொல்லவில்லை. குறிப்பாக நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நாட்டில் முக்கியமான தொழிலாகக் கருதப்படும் கைத்தறித் தொழிலைப்பற்றியும், அதன் நலன்களைப் பற்றியும், இன்று கைத்தறி நெசவாளர்கள் கஷ்டப்படுவதைப் பற்றியும் கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் ஒரு வார்த்தையும் இல்லை. கைத்தறி நெசவாளர்கள் கடந்த ஆறு மாத காலமாக மிகவும் பரிதாபகரமான நிலைமையில் இருந்துவருகிறார்கள். கூட்டுறவு சொஸைடியில் இருக்கும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வந்துவிட்டது. முன்பு கொடுக்கப்பட்டுவந்த ரிபேட் தொகை டிசம்பர் 1-ம் தேதி முதல் குறைக்கப்பட்டதன் காரணமாக ஏராளமான உருப்படிகள் தேங்க ஆரம்பித்துவிட்டன. அதன் காரணமாக கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் இருக்கும் கைத்தறி நெசவாளர்கள்கூட வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தால் அவதிப்படுகிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது கூட்டுறவு சொஸைடியில் இல்லாத நெசவாளர்களின் நிலை எப்படி இருக்கும் என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களே யோசித்துக்கொள்ளவேண்டும். இது சம்பந்தமாக பல கைத்தறி ஸ்தாபனங்கள் மத்திய சர்க்காருக்குப் பல

[10th February 1958] [Sri M. D. Ramasami]

வேண்டுகொள்களை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். முன்பு கொடுத்த அளவில் ரிபேட் கொடுத்தால்தான் தேங்கியிருக்கும் கைத்தறி ஜவுளிகள் விற்பனையாகும் என்று தென்னிந்தியாவிலுள்ள அனைக கைத்தறி ஸ்தாபனங்கள் சொல்லியிருக்கின்றன. நமது சென்னை அரசாங்கம் கைத்தறி நெசவாளர்களிடத்தில் மிகவும் அனுதாபம் காட்டி இந்த கோரிக்கையை மிகவும் அழுத்தமாக மத்திய சர்க்காரிடம் வலியுறுத்தியிருப்பதாக நமது கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது ஓரளவு சாத்தப்படுத்துகிறது. இருந்தாலும், தேங்கியிருக்கும் கைத்தறி ஜவுளிகளுக்கு விற்பனைக்கு மார்க்கம் கண்டுபிடித்துக் கொடுக்கவேண்டியது சர்க்காரின் கடமை ஆகும். அதை அரசாங்கம் எப்படியும் செய்தாக வேண்டுமென்று வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு சர்க்கார் செய்யும் உதவிகள் எந்த ரூபத்தில் இருக்கின்றன? ஒரு வருஷத்திற்கோ இரண்டு வருஷங்களுக்கோ ஒரு தடவை கைத்தறி நெசவாளர்கள் பட்டினியால் வாடித் தெருவில் திரியும்போது கஞ்சித் தொட்டிகளை அமைத்து அவர்களுக்கு சர்க்கார் உதவுகிறார்களே தவிர, உருப்படியான நிவாரணத் திட்டம் எதையும் சர்க்கார் நிறைவேற்றவில்லை. நாட்டில் கைத்தறி ஜவுளிகளுக்கு மார்க்கெட்டுகளை தேடிக்கொடுக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் முதல் கடமையாகும். அது மட்டுமல்ல. ராஜ்யத்தில் எந்த எந்த இடங்களில் எந்த விதமான கைத்தறி துணிகள் நெய்யப்படுகின்றன என்பதையும், எங்கெங்கே எந்தெந்தத் துணிகளுக்கு மார்க்கெட்டுகள் இருக்கின்றன என்பதையும் கண்டுபிடித்து, மார்க்கெட்டுக் கேற்றவாறு துணிகளை உற்பத்தி செய்வதற்கு நெசவாளிகளுக்கு வழி காட்டவேண்டும். அந்த முறையில் கைத்தறித் துணிகள் உற்பத்திக்கும் அவைகளின் விற்பனைக்கும் சர்க்காரே முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதை நான் முன்பே வலியுறுத்தியிருக்கிறேன்; இப்போதும் வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணசாமி நாயுடு குறிப்பிட்டார். சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்காக எல்லோரையும் கட்டாயப்படுத்தி பணம் வாங்கக்கூடாது என்று எங்கள் கட்சி ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருப்பது வாஸ்தவம். சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்காக கட்டாயப்படுத்திப் பணம் வாங்குவதை இன்றைக்கு நேரில் பார்க்கிறோம். ஜனங்களுக்கு ஏதாவது காரியமாக வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால் அப்போது அதிகாரிகள் அவர்களிடம் சிறு சேமிப்பிற்கு பணம் கேட்கும் நிலைமையை நேரில் பார்க்கிறேன். ரயத்துக்களிடம்கூட சில சந்தர்ப்பங்களில் சிறு சேமிப்பிற்காக வற்புறுத்திப் பணம் வாங்கப்படுவதாகப் புகார் செய்யப்படுகிறது. சிறு சேமிப்பிற்குப் பணம் கொடுக்காவிட்டால் அவர்களிடமிருந்து கிஸ்திப் பணம் வாங்கிக்கொள்ள அதிகாரிகள் மறுப்பதாக புகார் செய்யப்படுகிறது. மேலும், எங்கள் பிராந்தியத்தில் வியாபாரிகளிடமிருந்தும் சிறு சேமிப்பிற்காக வற்புறுத்திப் பணம் வாங்கப்படுவதாக தெரிகிறது; மற்றப் பிராந்தியங்களில் எப்படியிருக்கின்றது என்று எனக்கு தெரியாது. சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தை அமல் நடத்துமபோது மக்களிடம் பணம் வற்புறுத்தலின் பேரில் வாங்கப்படக்கூடும் என்று எதிர்பார்த்ததால்தான் எங்கள் கட்சியில் முன்பு குறிப்பிட்ட தீர்மானத்தைப் போட்டோம். வற்புறுத்தாமல் சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு நிதி திரட்டவேண்டுமென்பதை உத்தியோகஸ்தர்களிடம் சர்க்கார் சொல்லவேண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்தத் திட்டம் மக்களிடையே ஒரு பரபரப்பை உண்டுபண்ணும்.

அடுத்தபடியாக இப்போது அருப்புக்கோட்டை தாலுகாவில் முதலாளத்தார் போன்ற இடங்களில், ஆறு வருஷங்களுக்கு முன்புவரை ஜீன்களில் இருந்துவந்த பாக்கிகளையும், ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்பு கிணறு வெட்டுவதற்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களையும் ஒரே தடவையில் திருப்பிக்கொடுக்கவேண்டுமென்றும், அப்படிச் செய்யாவிட்டால் சொத்துக்கள் ஜப்தி செய்யப்படுமென்றும் சொல்லி, விவசாயிகளிடமிருந்து, ஏராளமான விளைச்சல் நிலங்களை போலீஸார் ஜப்தி செய்து வருகிறார்கள்.

ஜனங்கள் ஒரே தடவையில் இவைகளைக் கொடுக்க முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இவர்களுக்கு வாய்தா கொடுக்கலாம். தேவைப்பட்டவர் 10-50 a.m. களுக்கு, நியாயமான வாய்தா கிடைக்கவேண்டுமென்று நினைப்பவர்

[Sri M. D. Ramasami]

[10th February 1958]

களுக்கு தேவைப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் வாய்தா கொடுக்கலாம் என்ற ஒரு சலுகை இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். அது, வார்த்தை அளவில்தான் இருக்கிறதேயொழிய காரியத்தில் ஒன்றுமில்லை. மக்கள் இம்சிக்கப்படுவதை நாங்கள் பார்க்கிறோம். அவ்விரு தாலாகா மக்களுக்கு இது மூன்றாவது ஒரு இம்சையாக வந்திருக்கிறது, வந்து சேர்ந்திருக்கிறது. சேர்ந்தார்ப்போல் எல்லாத் தொகைகளையும் உடனடியாக கட்டவேண்டும் என்று, அதை உடனடி வசூலிப்பதால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இது விஷயத்தில் தாரதமீயம் காட்டவேண்டுமென்றும், தேவைப்பட்டவர்களுக்கு வாய்தா கொடுக்கவேண்டுமென்றும், லேசாக, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வசூல் செய்யக்கூடிய முறையில் சர்க்கார் ஒரு முறையை அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் ஒரு தாக்கீது அனுப்பவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். முதுகுளத்தூர் தாலுகாவில் புதிதாகப் பள்ளக்குகள் சாங்ஷனாக இருக்கின்றன என்று அறிகிறோம். அந்தப் பிராந்தியத்தைப் பற்றி ஏற்கனவே அரசாங்கம் நன்கு அறிந்திருக்கிறது. ஆகவே, மற்றப் பள்ளக்குகளில் எதிர்பார்க்கிற மாதிரி, அந்தப் பிராந்தியத்தில் உள்ள மக்களிடம் இருந்து எந்தவித ஒத்தாசையும் எதிர்பார்க்கமுடியாத அளவிற்கு அங்குள்ள மக்கள் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். கம்யூனிட்டி ப்ராஜெக்ட்டின் அடிப்படைக் கொள்கைகள் பிரகாரம், மக்களின் ஒத்துழைப்பு இருக்கவேண்டும் என்பதை நாம் அறிந்திருந்த போதிலும்கூட, அருப்புக்கோட்டை, முதுகுளத்தூர் தாலுகாக்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், எந்தவிதமான ஒத்துழைப்பையும் அவர்கள், அங்குள்ள மக்கள், மனம் உவந்து அளிப்பதற்குள்ள சக்தியில்லாதவர்களாக, வழி இல்லாதவர்களாக இருப்பதால் அந்த தாலுகாக்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில், அதைப்பற்றி தனியாக ஏதாவது வழியொன்றை செய்ய சர்க்கார் ஆலோசிக்க வேண்டுமென்றும், அங்குள்ள மக்களிடம் இருந்து உதவி எதுவும் எதிர்பார்க்க முடியாத நிலைமை இருப்பதால், சர்க்காரே முழு பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டு அதற்கென ஒரு திட்டம் வகுக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தபடியாக, முதுகுளத்தூர் தாலுகாவில் இன்னும் போலீஸ் உபத்திரவம் தீரவில்லை என்று நான் இங்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அருப்புக்கோட்டை தாலுகா சம்பந்தப்பட்ட வரையில், அங்குள்ள ஹரிஜன மக்களும், முக்குலத்து மக்களும் சமாதானமாக வாழப் பிரியப்பட்டு அவர்களில் பலர் அக் கேஸ்களில் சாட்சி சொல்ல வர மறுக்கிறார்கள். ஆகவே, அங்குள்ள முக்குலத்து மக்களை, அதாவது சாட்சி சொல்ல வருவதற்கு மறுக்கும் அம் மக்களை போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு இழுத்துச் சென்று அவர்களை போலீஸார் மிகவும் இம்சிக்கிறார்கள் என்ற புகார்கள் வந்துகொண்டேயிருக்கின்றன. அதேபோல் தீ வைப்பு போன்ற கேஸ்களில் சாட்சி சொல்ல வருவதற்கு மறுக்கும் ஹரிஜன மக்களையும் போலீஸார் உபத்திரவிக்கிறார்கள் என்றும் புகார்கள் வந்துகொண்டேயிருக்கின்றன. அங்குள்ள ஹரிஜன மக்களும், முக்குலத்து மக்களும் சமாதானமாக வாழ விரும்புகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களது ஒற்றுமையையும், சமாதானத்தையும் குலைக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சமரஸமாக வாழலாம் என்ற எண்ணத்துடன் அங்குள்ள ஹரிஜன மக்கள் சாட்சி சொல்ல வர மறுக்கிறார்கள் என்பதால் போலீஸார் அவர்களையும் உபத்திரவிக்கிறார்கள் என்று நான் இங்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புவதற்குக் காரணம், இதை சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டுவருவதின் மூலமாக இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் இனி மேலாவது நடக்காமல் தடை செய்யப்படவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் இதைச் சொல்கிறேன். ஆக, அங்குள்ள நிலையை, அங்குள்ள மக்கள் சமாதானமாக வாழவேண்டும் என்று நினைக்கும்போது, அந்நிலையை குலைக்கும் எக் காரியத்தையும் செய்யாமல் போலீஸ் அதிகாரிகள் நிதானமாக நடக்கவேண்டும் என்று சர்க்கார் இதில் தலையிட்டு ஒரு உத்தரவு இடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அதிக பட்ச நில வரம்பு சம்பந்தமாக கிருஷ்ணஸ்வாமி நாயுடு அவர்கள் சில வார்த்தைகள் சொன்னார்கள். அவர்கள் அதிக பட்ச நில வரம்பு கட்டுவதை வரவேற்பது போல் பேசி ஒரு பக்கத்தில்

10th February 1958]

[Sri M. D. Ramasami]

அதிக பட்ச நில வரம்பு விதிப்பதால் பிரயோஜனம் இல்லை என்றும் சொன்னார்கள். அதோடு, இந்நாட்டில் அதிக பட்ச நிலம் உடையவர்கள் சொற்பமாயிருக்கிறார்கள் என்றும் கூறினார்கள். ஆகவே நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்கு அது சகாயமாயிருக்குமா என்ற முறையில் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு பேசினார்கள். ஆனால் முற்போக்கு கட்சிகள் எல்லாம், எல்லா இடது சாரி கட்சிகளும் உழைப்பவர்களுக்குத்தான் நிலம் சொந்தமாயிருக்கவேண்டும், உழைப்பவர்களை நிலத்தில் உரிமை இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, இம்மாதிரி கொள்கை எங்கனிடமும் இருக்கிறது என்று சொல்லி அதிக பட்ச நில வரம்பு கட்டப் போகிறோம் என்று சொல்லி வருகிறார்களே தவிர உருப்படியாக ஒன்றும் செய்யக் காணவில்லை. இப்படிச் சொல்வதால் நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கு ஒரு எச்சரிக்கை கொடுத்து அவர்கள் அச் சட்டத்தில் இருந்து எப்படி தப்பித்துக் கொள்ளலாம் என்று யோசிப்பதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுப்பது போலவே இருக்கிறது, இதைத் தாமதப்படுத்துவது. உண்மையாகவே, அதைக் கொண்டு வருவதற்குள்ள நோக்கம் சர்க்காருக்கு இருக்கிறதா என்று சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் மேற்கொண்டு புதிதாக நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்துகொள்ளக்கூடாது என்று இப்பொழுது ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்போவதாக மேன்மைதங்கிய கவர்னர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது, வரவேற்கத்தக்கதுதான். கூடிய சீக்கிரம் அது வரவேண்டும். பின்னால் வரக்கூடிய உயர்ந்தபட்ச நில வரம்புச் சட்டத்திற்கு இது முன்னோடியாக இருக்கவேண்டும். அதைக்கொண்டுவருவதில் கால தாமதம் எதுவும் இருக்கக்கூடாது, என்றும் சொல்லிக்கொண்டு நான் எனது பிரச்சுத்தை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. SANKARAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரைக்கு வந்தனம் செலுத்தும் முறையில் நானும் இதில் பங்கு எடுத்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முதன் முதலாக, நம் மாகாணம் போன்று அதேமாதிரி கஷ்டங்களும், பிரச்சனைகளும் நிறைந்த ஒரு மாகாணத்தில் இருந்து வந்திருக்கும் முறையிலே நம்முடைய பிரச்சனைகளையும், கஷ்டங்களையும் எளிதிலே அறிந்துகொள்ள, புரிந்து கொள்ளக்கூடிய கனவான் அவர்கள். ஆகவே, அந்த முறையிலேகூட நம் நாட்டில் இப்பொழுது, தமிழ் நாட்டில் உள்ள பிரச்சனைகள் என்ன? கஷ்டங்கள் என்ன? அதற்கு என்னென்ன வழிவகைகள் செய்யப்பட இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி விவாகவும், அழகாகவும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். முதன் முதலாக நண்பர் கிருஷ்ணஸ்வாமி நாயுடு அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னது போல் நம் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி தோழர்கள், கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரை ஆற்றியபோது அதில் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளாதது வருத்தப்படக்கூடிய விஷயமாகும். ஏனென்றால், அவர்கள் கூறும் கூற்றை மற்ற நாட்டினர் எடுத்துக் கொண்டால் இன்று இதர நாடுகளில் இருக்கக்கூடிய தமிழர்கள் எல்லோரும் அங்கு உத்தியோகம் வகிக்க முடியாது, அங்கு வாழ்க்கை நடத்த முடியாது என்ற முறை அனுஷ்டிக்கப்பட்டால் நம் தமிழ் நாட்டிற்கு பல லட்சக் கணக்கான தமிழர்கள் வந்து சேருவர். தமிழ்நாடு அதைத் தாங்க முடியாத நிலை ஏற்படும். ஆகவே இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் உணர்ச்சி வசப்படாமல், பொருளாதாரத் தத்துவத்தை உணர்ந்து கொண்டு அரசியலை நன்கு தெரிந்து அம்மாதிரி காரியங்களில் புத்திமதி கூறவேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். முதன்முதலாக, பல நல்ல அம்சங்கள் நம் கவர்னர் பெருமானின் உரையில் இருக்கின்றன. அதில் சிலவற்றை மாதிரி எடுத்துக் காண்பித்துவிட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். முதன் முதலாக, நம் நாட்டை எதிர்நோக்கும் முதல் முக்கிய பிரச்சனை, உணவுப் பற்றாக்குறையாகும். ஏற்கெனவே, நம் நாட்டிலுள்ள எல்லா நதிகளிலும், நீர்த்தேக்கங்களில் கட்டப்பட்டு எல்லா நதிகளும் நன்கு கட்டுப்படுத்தப்பட்டுவிட்டன. அடுத்த படியாக, சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள். கண்மாய்கள் ஆழப்படுத்தப்பட்டு, குளங்கள் ஆழப்படுத்தப்பட்டு, அடி ஊற்று நீரை Deep-well pumps மூலம் வெளியேற்றி பயன்படுத்துவது போன்ற காரியங்களில், மேற்படி சிறுநீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் அக்கரை எடுக்க முற்பட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கதுதான். அதுமாதிரமல்ல, காவேரி, பவானி போன்ற

[Sri V. Sankaran] [10th February 1958]

நீர்ப்பாசனங்களில் இருந்து காவிரி டெல்டா, கோயம்புத்தூர் போன்ற பிரதேசங்களில் மூன்றாவது போகம் விளைவிக்க யோசனை செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அந்த விஷயத்தில் ஒரு அபிப்பிராயம் நிலவி வருகிறது. அது என்ன என்று அதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சில நிலங்கள் மூன்றாவது போகம் விளைவிக்க லாயக் குள்ளதாக இருக்கும். சில நிலங்கள் இரண்டு போகம் விளைவிக்கக்கூட லாயக்கற்றதாக இருக்கும். ஆகவே, ஒன்றிரண்டு போகத்திற்கு மேல் விளைவிக்க லாயக்கற்ற நிலங்களில் மூன்று போகங்கள் விளைவிக்க முற்பட்டால் இரண்டு போகங்களில் விளைவதை விட மூன்று போகங்களில் விளைவது குறைவாயிருக்கும் என்று ஒரு அபிப்பிராயம் கூறப்படுகிறது. அதோடுமட்டுமல்ல, இப்போதுள்ள நீரை உபயோகப்படுத்தினால் பின்னால் வரவிருக்கும் குறுவை போகத்திற்கு பயன்படுமாறு செய்ய ஒரு முடிவு எடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆரம்பத்திலேயே போதிய தண்ணீர் இல்லாது குறைந்தபொய்விட்டால் என்ன செய்வது என்று ஒரு அச்சமும் நிலவி விரிகிறது. இவைகளை நன்றாக சிந்தித்தி முடிவு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அடுத்தபடியாக சொல்லப்போனால் நல்ல அறுவடை இருக்கின்றது என்று சொல்லி நியாய விலை கடைகளை மூடிவிடப்போவதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு தான் அறுவடை கூடுதலாக இருந்தாலும் ஏழைகள் எளிதாக வாங்கும்படி போதுமான அளவு விலைவாசி இன்னும் இரங்கவில்லை. ஆகவே விலைவாசி இறங்குகிறவரையிலும் முக்கியமாக ஏழைகள் வசிக்கும் இடங்களிலும் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கும் பகுதிகளிலும் நியாய விலைக் கடைகளை திறந்து வைத்திருக்கவேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும், விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய விதைகள் மற்றும் கடன் வசதிகள் போன்ற எல்லா வசதிகளும் வேண்டிய காலத்தில் போதிய அளவு செய்து கொடுத்தால் ஓரளவு இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற பற்றுக் குறை தீர்க்கப்படலாம் என்று கூற விரும்புகிறேன். ஆகவே அவர்கள் வேண்டிய ஆக்கம் அளிக்கவேண்டும். அடுத்ததாக சிறு ரக தொழில் களுக்கு பல வசதிகள் அளிக்கப்பட்டிருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் கரைகத் தொழில்கள் அவ்வளவாக கூடுதலாக இல்லை, காரணம் அதற்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்கள் இல்லை, அதற்கான இயற்கை வளம் நம் நாட்டில் இல்லை. ஆனால் சிறு ரகத் தொழில்களுக்கு நல்ல ஆக்கம் தரப்பட்டிருக்கிறது. இன்று நாட்டில் கரைகத் தொழில்கள் எவ்வளவு அவசியமோ அவ்வளவு அவசியமாக சிறு ரகத் தொழில்களும் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு ரேடியோ, கார் போன்றவைகளுக்கு வேண்டிய சிறு பாகங்கள் எல்லாம் சிறு ரகத் தொழில்கள் மூலம்தான் உண்டாக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதை உணர்ந்து கொண்டுதான் இன்றைக்கு பல சர்க்கார் இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் போன்றவைகளை ஆரம்பித்திருக்கின்றனர். மேலும் பரவலான முறையில் பொருளாதாரம் இருப்பதற்காக வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை கூடுமானவரை போக்கவும் சிறு தொழில்களை ஊக்குவிப்பதற்கு வேண்டிய பல முறைகளும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

அடுத்தபடியாக கொண்டுவரப்போகும் சில சட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ளும்போது குறிப்பாக ஒரு சில சட்டங்களை மாத்திரம் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதாவது நடைமுறையில் அற நிலைய பாதுகாப்புச்சட்டம் திருத்தி அமைக்கப்போவதாகத் தெரிகிறது. அந்த மசோதாவில் அறநிலையங்களிலிருந்து கிடைக்கும் உபரி நிதியைக்கொண்டு வேறு சில பொதுப் பணிகளுக்கு உபயோகப்படுத்துவதற்கு வழிவகை செய்யப்போவதாக கேள்விப்படுகிறேன். ஆனால் அற நிலையங்களில் முதலாவது எடுத்து முடிக்க வேண்டிய சில வேலைகள் இருக்கின்றன. அவைகளைச் செய்வதற்கு முதலிடம் அளிக்கவேண்டும். அதை முதலாவது செய்த பிறகுதான் அறநிலையங்கள் உபரி நிதியை கொண்டு பிற பணிகளுக்கு செலவு செய்ய வேண்டும். உதாரணமாக பெருங்கோவில்களுக்கு பக்கத்திலோ அல்லது ஒட்டியோ பல சிறு கோவில்கள் இருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் இன்று வரையிலும் சீரழிந்து, பாழடைந்து, அன்றாட நிர்வாகத்திற்கும் நிதி இல்லாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே இந்த மாதிரியான கோவில்களில் நிர்வாகம் நடப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளை நல்ல முறையில் செய்து

[10th February 1958] [Sri V. Sankaran]

கொடுக்கவேண்டும். இதற்கு முதலிடம் கொடுக்கப்படவேண்டும். அதற்குப் பின்னால் இந்த உபரி நிதியைக் கொண்டு வேறு காரியங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தவேண்டும். இரண்டாவதாக பல கோவில்களும், குளங்களும், மண்பாங்களும் தோட்டங்களும், சர்க்கோன நிலைமையில் இருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் சீர்திருத்தவேண்டும். அடுத்தபடியாக எடுத்துக் கொண்டால் கோவிலுள்ள சிப்பத்திகள் எல்லாம் பொருளாதார வகையில் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இன்றைக்கு மதுரையை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு பெரிய கோவில் இருக்கிறது. இந்தியாவில் உள்ள கோவில்களில் பெரிய கோவிலாக மதுரையிலுள்ள கோவில் இருக்கிறது. அங்கு வேலை பார்க்கின்ற சிப்பத்திகள், அதாவது பிழை போன்றவர்கள் அறுபது, அறுபத்தைந்து வயது வரை வேலை பார்க்கின்றபடியும் அவர்களுக்கு கடைசியில் 45 ரூபாய், 50 ரூபாய் தான் சம்பளம் கிடைக்கின்றது. அவர்கள் இதனால் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு பிராவிடண்டு பண்ட், பென்ஷன் போன்ற வசதிகள் கிடையாது. அதே மாதிரி தான் அங்கு வேலை செய்கின்ற கொள்கைகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் அவர்களும் இதே நிலைமையில் தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் சேவகர்கள் சிலர் யாத்ரீகர்களிடமிருந்து லஞ்சம் போன்றவைகளை வாங்குவதற்கும் காரணமாய் இருக்கின்றன. ஒரு சில கொள்கைகள் பண விஷயத்தில் ஒழுங்கீனமாக நடந்து கொள்ளவும் பாடுபடுகிறார்கள். இவர் ஞாபக சம்பளத்தை அதிகப்படுத்துவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். அவர்களுடைய அத்தஸ்தை உயர்த்தவேண்டும். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த பிராவிடண்ட் பண்ட், பென்ஷன் போன்ற வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும். இவற்றிற்கெல்லாம் முதலிடம் கொடுக்கப்படவேண்டும். இந்த முக்கிய காரியங்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்து அதற்கு மேல் உபரி நிதி மிஞ்சினால், கல்விச்சாலை போன்ற பொதுப் பணிகளுக்கு உபயோகப்படுத்தலாம். மதத்தின் நன்மைக்காகவும் மதத்தினுடைய பலனுக்காகவும் தான் எண்டோமென்ட் போர்ட் சட்டம் செய்து இருக்கின்றார்கள். அதுதான் main object என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. ஆகவே மதத்திற்கு நல்ல பிரசாரம் செய்வதை முக்கியமாக கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். இதற்கு மேலும் உபரி நிதி மிஞ்சினால் அதைக் கொண்டு பள்ளிக்கூடங்கள் மதலயனை நடத்த உத்தேசிப்பது எல்லாம் நல்லதுதான். அதிலும் மதத்தின் நன்மைக்காக வேலை செய்து வரும் ராமகிருஷ்ண மடம் நடத்திடும் மத போதனையை முக்கியமாகக்கொண்ட கல்விச் சாலைகள் போன்ற ஸ்தாபனங்களுக்கு உதவி அளிக்கவேண்டும். ஆகவே இம்மாதிரியான மூன்று நான்கு விஷயங்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழ் நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால் இம்மாதிரியான காரியங்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்தால் அதன் பின்னால் உபரி நிதி வரும் என்று தோன்றவில்லை. அடுத்ததாக ஸெல்ல டாக்கஸ்ப் பற்றி எல்லா மக்களும் அறியும்படி எளிதான முறையில் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரப்போவதாகத் தெரிகிறது. இதனால் மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இம்மாதிரியான பல நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. கவர்னர் அவர்களுடைய உரையை நான் வரவேற்கிறேன்.

* Sri P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, அமைதிக்கு பெயர்பெற்ற இந்த ராஜ்யத்திலே ஆங்காங்கு அமணிகள் தலைவிரித்தாட ஆரம்பித்திருக்கின்றன. பத்திரத்திற்கும் பாதுகாப்பிற்கும் பெயர்பெற்ற இந்த ராஜ்யத்தில் பலாத்கார நிகழ்ச்சிகள் மிகவும் சகஜமாகி விடக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை உருவாகி யிருக்கிறது. முதலில் முதுகுளத்தூர் நிகழ்ச்சி; அதற்குப் பின்னால் அதை மறப்பதற்கு முன்பாக வேறு பல இடங்களில் கலவரங்கள், கல்விச்சகன், பல இடங்களில் தடியடிகள்; அதற்குப் பின்னால் அந்த நிகழ்ச்சிகளை மறப்பதற்கு முன்னால் திருச்சியிலே பள்ளிக் பிராவிக்கியூட்டர் அவர்களுக்கு கத்திக் குத்து, அதற்குப் பின்னால் முதுகுளத்தூர் கேஸை நடத்துவதற்கு பொறுப்பு எடுத்திருந்த அதிகாரி அவர்கள் வேறு எதோ ஒரு காரணத்தைக் கூறி செய்த ராஜினாமா. இவ்வளவு சம்பவங்களும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் வரிசையாக நடந்திருப்பதனாலு முக்கியமான நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்ட சம்பவங்களாக கவனிக்கத்தக்க அம்சமாகும். அதுமட்டுமல்ல முக்கியமானதுங்கூட. பொது வாழ்வில்

[Sri P. S. Chinnadurai]

[10th February 1958]

ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், ஜனநாயகத்தைக் காக்க வேண்டும், ஜனநாயக பண்பாட்டை வளரச் செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கிறவர்கள் யாரும் இதை அலட்சியப்படுத்திவிட முடியாது. இவ்வளவு முக்கியமான பிரச்சினைப்பற்றி மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் குறிப்பிடாமல் விட்டுவிட்டது வருந்தத்தக்க விஷயம் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இவ்வளவு மோசமான ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருப்பதற்கு காரணம் எதோ ஒரு சில கட்சிகளை மாத்திரம் குறை கூறிக்கொண்டு ஆட்சியாளர்கள் தங்களுடைய பொறுப்பி லிருந்து, தங்களுடைய கடமையிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளப் பார்க்கிறார்கள் என்பதை உறுதியாக சொல்லியாக வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற கோடானுகோடி மக்களின் பத்திரத்தையும் பாதுகாப்பையும், இந்த நாட்டில் ஜனநாயக பண்பாட்டையும் வளரச் செய்வதற்கு எல்லா கட்சிகளுக்கும் பொறுப்பு இருக்கின்றது. அதிலும் ஆட்சி புரிவின்ற கட்சிக்கு மற்ற எல்லா கட்சிகளையும்விட அதிகப் பொறுப்பு இருக்கின்றது, என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே அவர்கள் சரியானபடி தங்களுடைய கடமையை செய்திருப்பார்களானால் இந்த நிலைமை ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்டிருக்காது என்று உறுதியாக சொல்ல முடியும். இவ்வளவு மோசமான நிலைமைகள் உருவாவதற்கு பல முக்கியமான காரணங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்றிரண்டை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பொதுவாக இன்று ஜனங்களிடையே மத அபிமானம் எவ்வளவு தூரம் மனதில் இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு மக்களின் மனதில் இருக்கின்றது மொழி பற்றிய அபிமானமும். மொழி அபிமானத்தைத் தங்களுக்குரிய வகையிலே எடுத்துக்கொண்டு மக்களுடைய மொழி உணர்ச்சியைத் தூண்டிவிடுவதன் மூலம் தங்களுடைய அரசியல் சூதாட்டத்திற்குப் பயன்படுத்துவதற்காக சிலர் முயல்கிறார்கள். அரசியல் வாழ்வின் அந்திமத்தை நோக்கி விரைந்து கொண்டிருக்கும், சில வயோதிக அரசியல் வாதிடும் மக்களின் எளிய உணர்ச்சிகளின் அடிப்படை மீது அல்லமான் அரசியலை நடத்திக் கொண்டிருப்பவர்களுடன் சேர்ந்துகொண்டு மக்களின் மொழி உணர்வைத் தூண்டிவிட்டு, தம் நலனுக்குப் பயன்படுத்துவதின் விளைவே மொழிபற்றிய கூக்குரல் அதிகமாகத் தென்படுவதன் காரணம். நகரங்களில் போடப்படுகிற இந்தக் கூச்சலை மிகவும் பிரபலப் படுத்துவதற்கு பெரும்பாலான பத்திரிகைகள் இடம் அளிக்கத் தான் செய்கின்றன. ஆனால் இவர்களுடைய இந்தக் கூக்குரல் எந்த நகரத்தில் எவ்வாறு போடப்பட்டாலும், எந்த நோக்கத்தோடு போடப்பட்டாலும், அந்த நோக்கம் ஈடேறப் போவதில்லை என்று நான் மிகக் குறிப்பாகச் சொல்லுவேன். மக்களுடைய மொழி அபிமானத்தைச் சாதகமாக ஒரு சிலர் பயன்படுத்திக்கொள்ள ஆட்சியாளர்கள் மொழி பற்றிய தங்கள் கொள்கையை விவரித்துக் கூறாத காரணத்தாலும் இந்த நிலை உருவாகி, இந்த அரசாங்க மொழி பற்றிய சிக்கல் மிகவும் பிரபலப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு பெரிய சிக்கல்லல்ல என்பது என்னுடைய கருத்து. இந்தச் சிக்கலை மிகப் பெரிதுபடுத்துவதற்கும் ஆங்காங்கு பலர் முயலுகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் அரசாங்கத்தின் தெளிவற்ற கொள்கையாகும் என்று நான் இங்கே குறிப்பிடவேண்டும்.

11-10
a.m.

இந்த தேசத்திலே ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டியது ஆங்கிலமா? அல்லது ஹிந்தியா? அல்லது இரண்டுமேயா? என்ற இந்த விஷயத்திலே என்னுடைய கருத்தை ஏற்கெனவே இந்த சபையின் முன் தெரிவித்திருக்கிறேன். இதனை விவரிக்க முற்படும் முன், ஆங்கிலமும், ஹிந்தியும் அரசாங்க மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்ற இந்த அரசாங்கத்தின் யாதாஸ்தை ஒப்புக் கொண்டவன் என்ற முறையிலே நான் இங்கே ஒன்றைக் குறிப்பிட வேண்டும். ஆங்கிலம் அரசாங்க மொழி என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட அதே நேரத்தில் ஹிந்தியும் அரசாங்க மொழி என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. நாம் சமர்ப்பித்த இந்த யாதாஸ்தின் கருத்து என்ன என்றால், ஆங்கிலம் சிறிது சிறிதாக மறைந்து விடும், அப்போது ஹிந்தி அரசாங்க மொழி என்ற நிலைக்கு அனுமதிக்கப்பட்டுவிடும் என்று தான் உண்மையிலே எதிர்பார்க்கப்பட வேண்டும். அப்படித்தான் ஹிந்தி தேசிய மொழியாக, தேசிய அந்தஸ்தைப் பெற்று நம் அரசாங்க மொழியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கையை

10th February 1958]

[Sri P. S. Chinnadurai]

ஆதரிக்கிற முறையில் இந்தச் சபையிலே இருக்கிற கட்சித் தலைவர்களால் லோரூமே அதனை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை இங்கே நான் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டும். இதனைக் குறித்து அரசாங்கம் தங்கள் கொள்கையை மிகத் தெளிவாகக் கூறி, அவர்கள் அரசாங்கத்தை நடத்தியிருந்தால் நிச்சயமாக இந்த மொழிச் சிக்கல் இப்போது இவ்வளவு பிரபலமாகி யிருக்காது. ஆங்காங்கு, ஹிந்தி வேண்டுமா, ஆங்கிலம் வேண்டுமா என்ற பிரச்சனையைக் களப்பிட்டு மக்கள் மனதில் சூழப் பத்தை உண்டாக்க அரசியல் வாதிடும் சிலர் முயலுகிறார்கள். கிராமப் புரங்களில் வாடும் மக்கள், கோடிக்கணக்கான மக்கள் இந்தச் சிக்கலைப் பற்றிய கூச்சலானாலே மிகவும் துன்பத்திற்காளாகியிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே, நொந்த மனதுடனே, பல உடையான துன்பங்களைச் சமர்த்து கொண்டு, அதேகமாகக் கிராமக் குடியானவர்களும் அவர்களை நம்பி வாழுகின்றவர்களும் தங்களுடைய நிலைமையை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லிக்கொள்ளும் உடையிலே அவர்கள் குரல், மொழிச் சிக்கல் பற்றிய மிகப் பெரிய கூக்குரலால் அழுக்கப்பட்டு அவர்கள் தோல்லைப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காகத்தான் இதனைக் குறிப்பிடுகிறேன். அவர்கள் பிரச்சனை அனைத்தும். அவர்கள் குறைகளைப் போக்கிக் கொள்ள, சமுதாய மாற்றத்திற்கான போராட்டங்கள் ஒரு புறம் நடத்திக்கொண்டே அதே சமயத்தில் ஜனநாயக ரீதியில் உடைந்துவிட்ட அரசாங்கத்திடம், அதிலும் இன்னும் நான்கு ஆண்டுகள் இந்த அரசாங்கம்தான் இருக்கப் போகிறது எவ்வளவு உணர்ந்துதான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த அரசாங்கம் இருக்கிறபோதே கூட தங்களுடைய குறைகளை நியாயமாகத் தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் குறைகள் தீர்க்கப்படும், தீர்க்கப்படவேண்டும், அதுவும் இந்த சர்க்காரிலே என்று நிச்சயமாக எதிர் பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் கடன் தொல்லையினால் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பொதிய நவீன விவசாய உபகரணங்களை அரசாங்கத் திட்டமிருந்து அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். கடன் வசதிகளை அவர்கள் எதிர் பார்க்கிறார்கள். கடன் நிவாரண அம்சங்களில் இந்த அரசாங்கத்தின் உதவிகளை அவர்கள் எதிர் பார்க்கிறார்கள் என்பதை இங்கே குறிப்பிட வேண்டும்.

இன்னும் உரம் முதலியவைகளில் விசேஷமாக உதவி அளிக்கப் படுகிறது. கரும்பு, நெல் சாகுபடிக்கு, தீவிர உரமீடும் திட்டத்தின் கீழ் அதிகப்படியான உதவி செய்ய இந்த அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. ஆனால் புஞ்சை வெள்ளாமை செய்யும் விவசாயிகளின் கதி என்ன. அவர்களுக்கு தீவிர உரமீடும் திட்டத்தின் கீழ் அதிகப்படியான ஏடு ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை. கோவை ஜில்லா பிளானிங் போர்டு சிபாரிசுகள் செய்து அனுப்பியிருக்கிறது. அதாவது புஞ்சை வெள்ளாமை விஷயத்திலும் தீவிர உரமீடும் திட்டத்தின்கீழ் அதிகப்படியான உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற அந்தச் சிபாரிசு இது வரையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அது குறித்து இந்த அரசாங்கம் ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வர வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பரம்பிகுளம் திட்டம் குறித்து குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பரம்பிக்குளம் திட்டம் அமுலாக்கப்படுவது நிச்சயம் என்று உறுதியாக நம்பி அதனை ஊர்ஜிதம் செய்கிறேன். அதற்குரிய பேச்சுக்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. திட்டம் வரத்தான் போகிறது. ஆனால் பரம்பிக்குளம் திட்டம் வருவதன் மூலம் நன்மையை நாம் எந்த அளவில் அடைய முடியும் என்பதைக் குறித்து இந்த நேரத்தில் நான் கொஞ்சம் கவனப் படுத்தியாக வேண்டும். பரம்பிக்குளத் திட்ட நிலப் பரப்பில் அதிகம் புஞ்சை வெள்ளாமைமயின்கீழ் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தின் தண்ணீர் அதற்குப் பயன் படுத்தப்பட வேண்டும் என்று மீண்டும் உறுதியாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொள்ளாச்சி, உடேலிப்பேட்டை பகுதியிலும், புஞ்சை அதிகமான பல்லடம் தாலுகா பகுதியிலும் பொதிய தண்ணீர் கிடைக்காத காரணத்தினால், இப்போது ஏற்படும் இந்தப் பரம்பிக்குளம் தண்ணீர் முற்றிலும் புஞ்சைப் பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுமென்று அரசாங்கம் ஒரு வாக்குறுதியை அந்தப் பகுதியிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு அளித்தால், அவர்களுக்கு ஒரு ஆறுதல் ஏற்படும் என்று நான் உறுதியாக இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட வேண்டும். பெரிய நீர்ப்பாசனக் கிட்டம்

[Sri P. S. Chinnadurai]

[10th February 1958]

கனில் எந்த அளவிற்கு கவனம் செலுத்துகிறோமோ அந்த அளவிற்கு சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் விஷயத்திலும் கவனிக்கப்படுகின்றன என்று கவர்னர் பெருமான் உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்ற போதிலும் இந்த ராஜ்யத்தில் 50,000 தூர்ந்துபோன கண்மாய்கள், அதாவது குளங்கள் அல்லது குட்டைகள் என்று சொல்லப்படுவவைகள், இருக்கின்றன என்று இந்த ராஜ்யத்தில் வேலை பார்த்த என்ஜினியர் ஒருவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அந்த மாதிரியான குளங் குட்டைகளை, இப்போது சீர்திருத்த அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கூறுகிறேன். இந்தக் குட்டைகள், குளங்கள் பெரும்பாலும் திட்டங்கள், மேடுகளாகி வருகின்றன. அவைகள் தர்க்காஸ்துக்களாக கொடுக்கப்பட்டு, பின்பு அவற்றில் சில விற்பனை செய்யப்பட்டு பிறால் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவைகளையெல்லாம் மீண்டும் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு சீர்திருத்தினால் பெரும் அளவிற்குப் பலன் எதிர் பார்க்கலாம் என்று இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

11-20
a.m.

மேலும் கைத்தறியாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வந்த ரிபேட் தொகை குறைக்கப்பட்டதை எதிர்த்து ஆங்காங்கு கைத்தறிக்காரர்கள் மிகவும் ஆட்சேபணை செய்து வருகிறார்கள். அவர்கள் ஆட்சேபணை வீணாகப் போய் விடுமோ என்று கவலைப் படக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் அவர்களது கோரிக்கைக்கு அனுசூலமாக இருக்கு மென்று நம்புகின்றேன். அந்த ரிபேட் தொகையை குறைத்ததை எதிர்த்து கைத்தறியாளருக்கு அனுசரணையாக நின்று மீண்டும் அந்த உதவியைப் பெறுவதற்கு ராஜ்ய சர்க்கார் முன் வர வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு கூட, விசைத் தறியைப் பற்றி இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கையை மீண்டும் வரையறுக்க வேண்டிய அவசியம் வந்து விட்டது என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விசைத் தறிகளை ஆங்காங்கு விஸ்தரிக்கும் முயற்சிகளை ஒவ்வொரு ராஜ்யமும் எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. இந்த முயற்சி எவ்வாறு இருந்த போதிலும் நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில் நம்முடைய கொள்கையை தெளிவாக திட்ட வட்டமாக வரையறுத்து தெரிவித்து விட வேண்டும். விசைத்தறியில் நமக்கு நம்பிக்கை கிடையாது. அதனால் கைத்தறி பாதிக்கப்படும். கைத்தறியாளர்கள் அபாயத்துக்கு உள்ளாவார்கள். ஆகையால் இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் விசைத்தறியை புதுத்துவதற்கு ஒரு போதும் உடன்படாது என்று திட்ட வட்டமாக மிகத் தெளிவாக வரையறுத்து வாக்குறுதி கொடுத்தால்தான், கைத்தறியாளர்கள் மனதிலே நம்பிக்கை பிறக்கும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக விலைவாசிகளின் கொடுமையைப்பற்றி குறிப்பிடவேண்டும். விலைவாசிகள் நாளுக்கு நாள் ஏறிக் கொண்டே போகின்றன. விலைவாசிகளை சபனப் படுத்துவதற்கு இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரின் ஒத்துழைப்போடு தேவையான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்வதற்கு முற்பட வேண்டும். விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற புண்டங்களுக்கு அவர்களுடைய உற்பத்திச் செலவுக்குக் கட்டுபடியாகக் கூடிய அளவிலே அவர்களுக்கு விலைவாசிகள் கிடைக்கவுமில்லை. விலைவாசிகளின் ஏற்றத்தின் பலனை அனுபவிப்பவர்கள் விவசாயிகள் அல்ல என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்ட விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் புண்டங்களுக்கு கட்டுபடியான விலை கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதே நேரத்திலே விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுத்து விவசாயிகளுக்கு தக்க விலை கிடைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய அரசாங்கத்திற்கு சிறிது காலம் பிடிக்கலாம். இந்த இடைக்காலத்தில் விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு உகந்த அளவில் தொழிலாளர்களுக்கு கிராக்கிப் படியை உயர்த்தித் தர ராஜ்ய சர்க்கார் முன் வர வேண்டும். ஆங்காங்கு இதற்கான கிளர்ச்சிகளை தொழிலாளர்கள் நடத்திக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அந்த கிளர்ச்சிகளெல்லாம் ராஜ்ய ரீதியான ஒரு பெரிய போராட்டமாக ஆன பிறகுதான் அதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை விடுத்து, அதற்குப் பதிலாக தொழிலாளர்களுடைய கிராக்கிப் படியை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கோருகிறேன்.

10th February 1958]

[Sri P. S. Chinnadurai]

மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, மின்சார போர்டுக்கு ஆலோசனை போர்டு ஒன்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆலோசனைப் போர்டிலே தொழிலாளர் பிரதிநிதி ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் மின்சாரத் தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே போதிய பிரதிநிதித்துவ அந்தஸ்து படைத்தவர் அல்ல என்ற அபிப்பிராயம் பலமாக இந்த ராஜ்யத்தில் உள்ள சுமார் 40,000 மின்விசைத் தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே நிலவி வருகிறது என்பதை நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதனை இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் கவனிக்கத் தவறக்கூடாது. இப்பொழுது நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற தொழிலாளர் பிரதிநிதி மதிப்பிற்குரிய தோழர் ஆர். கோபால் அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையிலே அந்தஸ்து படைத்தவராயிருக்கலாம். அது பற்றி நமக்கு கவலையில்லை. அவர் மின்சார இலாகாவில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுடைய ஆதரவையும், பிரதிநிதித்துவ அந்தஸ்தையும், நம்பிக்கையையும் பெற்றவராக இருக்கவேண்டும். ஆகையால் இப்பொழுது செய்யப்பட்டிருக்கிற நியமனம் ரத்து செய்யப்பட்டு, அதற்குப் பதிலாக மின்விசைத் தொழிலாளர்களின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான சம்மேளனத்தின் பிரதிநிதி ஒருவர் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் கூறினால் அதில் தவறு ஒன்று மில்லை. அதை அரசாங்கம் வேறு நோக்கத்தோடு பார்க்கக்கூடாது என்று வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். நாம் இப்படிச் செய்து விட்டோமே, என்ன செய்வது? என்று எண்ணப்பார்க்க வேண்டாம். செய்த காரியத்தில் எந்த வகையிலாவது உண்மையாகவே குற்றம் இருக்குமானால் நிச்சயமாக அதனை திருத்திக் கொள்ளுவதற்கு ஜனநாயக பண்பாட்டு முறையிலே இந்த அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்மென்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை. அவ்வாறு செய்வதற்கு முன் வருவார்களேயானால், ஜனநாயக சம்பிரதாயத்தை அவர்கள் வளர்ப்பவர்கள் ஆவார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

கடைசியாக ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்தின் நிர்வாகம் ஜனநாயக ரீதியிலே நடைபெறவேண்டும், ஜனநாயக சம்பிரதாயங்கள் வளர்க்கப்பட வேண்டும், நல்ல ஒரு அரசாங்கம் அமையவேண்டும் என்று விரும்புகிறவர்களில் நானும் ஒருவன். இந்த சர்க்காரின் கொள்கையிலே எனக்கு நம்பிக்கையிலலாவிட்டாலும், அவர்களுடைய திட்டங்களிலே எனக்கு நம்பிக்கை இல்லா விட்டாலும், 4 ஆண்டுகளுக்கு எப்படியும் அவர்கள் தான் ஆட்சி புரிவார்கள் என்று தீர்மானம் ஆகிவிட்டதால், நிச்சயமாக அவர்களுக்கு நான் ஆதரவு அளிப்பதற்கு, ஒத்துழைப்பு கொடுக்க கடமைப்பட்டுள்ளேன். சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு எல்லோரும் ஒத்துழைப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் வேண்டுமோ விடுத்ததின் பேரில், தொழிலாளர்களுக்கு அவ்வாறு வேண்டுமோ விடுப்பதற்கு நான் முன் வந்தேன். சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தை அமல் நடத்துவதில் ஆங்காங்கு நிர்ப்பந்த உணர்ச்சி தலைகாட்டுவதாக ஒரு குற்றச்சாட்டு இல்லாமல் இல்லை. அதற்குரிய முழு பொறுப்பும் அதிகாரிகளையே சார்ந்து விட்டது என்று நான் கூற முடியாது. ஏனென்றால், அந்த அதிகாரிகள், கிராமாதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, மற்ற அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, பழைய பந்தாவிலேயே வளர்ந்து வந்தவர்கள். சிறு சேமிப்புத் திட்டம் நாட்டிற்கு நல்லது என்று கருதி, அந்தத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக அமுலாக்குவதற்கு எல்லா அரசியல் கட்சியினரும், பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டிருக்கும் அத்தனை பேர்களும் முன் வந்திருப்பார்களேயானால், அதிகாரிகளுடைய பழைய பந்தாவின் மூலம் ஏற்படும் நிர்ப்பந்தத்திற்கு இடே இருந்திருக்காது. அதில் தவறி விட்டதன் காரணத்தினால்தான் அதிகாரிகளின் பழைய பந்தாவின் மூலம் நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது என்ற அபிப்பிராயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, சிறு சேமிப்புத் திட்டமானாலும் சரி, இன்னும் தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த எல்லாக் காரியங்களிலும் சரி இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் எல்லா அரசியல் கட்சியினருடையவும், ஜனநாயக பண்பாடு பெற்றவர்களுடையவும் ஆதரவை பெறுவதற்கு முன் வரவேண்டும். ஏதோ சட்ட ரீதியான அமைப்பிலே ஒரு கட்சி அரசாங்கம் வந்துவிட்டது என்ற காரணத்தினாலே அந்தக் கட்சிதான் அரசாங்கத்தை நடத்துகிறது என்று நினைத்துக்

[Sri P. S. Chinnadurai] [10th February 1958]

கொண்டு, அதே பாணியிலே மற்ற கட்சிகளையும் உதாசீனம் செய்ய வேண்டியது அவசியமில்லை. காரியங்கள் அனைத்தையும் செய்ய வேண்டியது ஒரு கட்சியின் பொறுப்பு என்றும் நினைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டாம். மற்றவர்களும் அம்மாதிரி நினைத்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த முறையை அனுசரித்து எல்லோருடைய ஒத்துழைப்போடு இந்த ராஜ்யத்தின் நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு சர்க்கார் முன்வரவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. MARIAPPAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது மாகாண கவர்னர் அவர்களுடைய உரையை வரவேற்பதுடன், அவர் இந்த நாட்டின் விடுதலை போராட்டத்தில் ஒரு சோல்ஜராக இருந்து விடுதலை வாங்கிக் கொடுத்தவர் என்ற முறையிலே, விடுதலைப் போராட்டம் தேசிய ஒற்றுமைக்கு அடி கோலியது என்று கூறியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அதே நேரத்திலே நம்முடைய மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாட்டுப் பிரிவினைப் பற்றி ஆங்காங்கு பேசப்பட்டு வருகிறது. நாட்டுப் பிரிவினையைப் பற்றி பேசக்கூடியவர்கள் இந்தத் தேசத்தின் விடுதலைப் போராட்டத்தின்பொழுது விடுதலைக்கு விரோதமாக இருந்தவர்கள். நாட்டுப் பிரிவினைக்கு மக்களிடையே ஆதரவு இல்லை என்பதோடு, நாட்டு விடுதலைக்கு விரோதமாக இருந்தவர்கள் அம்மாதிரி பேசுகிறார்கள் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் கைத்தறி நெசவாளர்களைப்பற்றி குறிப்பிடாதது ஓரளவு வருந்தத்தக்கதுதான். இருந்த போதிலும், இந்த ராஜ்ய சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையிலும், தேங்கிக் கிடக்கும் கைத்தறித் துணிகளை விற்பனை செய்வதற்கு வழி வகைகள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு, குறிப்பாக தொழில் இலாகா மந்திரி அவர்கள் ரிபேட்டை 9 நயா பைசாவிலிருந்து 6 நயா பைசாவாக மத்திய சர்க்கார் குறைத்ததைக் குறித்து நெசவாளர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள கஷ்டங்களை காலாகாலத்தில் மத்திய சர்க்காருக்கு எடுத்து உரைத்ததை பாராட்டுவதோடு, அது உடனடியாக கிடைப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகைகள் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். கூட்டுறவு இயக்க ஸ்தாபனங்களில் மட்டும் 3 கோடி ரூபாய் பெறுமான கைத்தறித் துணிகள் கிடைக்கின்றன. கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு வெளியில் பல கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள துணிகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. அவைகளை விற்பனை செய்வதற்கு உடனடியாக சர்க்கார் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். தேங்கிக் கிடக்கும் துணியை வாங்குவதற்கு உதவி செய்வதில் கவனம் செலுத்தாமல் இருப்பது ஓரளவு வருந்தத் தக்கது தான். கைத்தறி நெசவாளர்களின் பிரச்சனை மிகவும் முக்கியமானது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பீடித் தொழிலாளர்கள் நலனைப் பாதுகாப்பதற்கு ஒரு மசோதா கொண்டு வரப்படும் என்று கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. பீடித் தொழிலாளர்களின் நிலைமை பல ஜில்லாக்களில் மோசமாக இருக்கிறது. ஆகையினால் அவர்களுக்காக ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்படுவது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது.

11-30 a.m. மதுவிலக்கு சம்பந்தமாகவும் தீவிரமான சட்டம் வரும் என்று கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். மது விலக்குச் சட்டத்தை வெகு தீவிரமான முறையில் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற கட்டத்தில் இம்மாகாணம் இப்பொழுது இருக்கிறது. மதுவிலக்குச் சட்டம் மூலமாக இன்னும் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய தவசியமாக இருக்கிறது. இன்னும் கடுமையான தண்டனை கொடுக்க இந்தச் சர்க்கார் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிக் கொண்டு வருவதற்கு இந்தச் சர்க்கார் முன்வந்ததற்கு நான் பாராட்டுகிறேன்.

சிறு சேமிப்பு இயக்கத்தைப் பற்றி அங்கங்கே எல்லா ஜில்லாவிலும் குறிப்பாக சேலம் ஜில்லாவிலும் நல்ல முறையில் வசூல் செய்யப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். சர்க்கார் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு வசூலாகி இருக்கிறது. அதுவும் நல்ல முறையில் வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[10th February 1958] [Sri A. Mariappan]

கிறது. ஆனால் பல இடங்களில் அப்படி வசூலிக்கும்போது கட்டாயப் படுத்தி வசூலிக்கப்பட்டதாக பல புகார்கள் வந்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அதற்கு ஆதாரமே கிடையாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். சேலம் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் அப்படி கட்டாயப்படுத்தி வசூல் செய்யவில்லை என்பதை நான் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லுகிறேன். சேலம் ஜில்லாவில் இந்த இயக்கம் நல்லமுறையில் பயன் அளித்திருக்கிறது ஆனால் மாற்றுக் கட்சிகள் இதற்கு எதிராக பலவந்தப்படுத்தி வசூல் செய்யப்படுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச் சொல்வதில் நியாயம் இல்லை. அவர்கள் இன்னும் பல இடங்களில் இந்த இயக்கத்திற்கு பயன் கொடுக்கவே கூடாது என்கூட சொல்லி வந்திருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அப்படிப்பட்ட தவறான போக்கில் அவர்கள் போகக்கூடாது என்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிப் போவதும் சரியல்ல. சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் திட்டங்களை இந்த சிறு சேமிப்பு திட்டத்தின் மூலமாக வசூல் செய்யப்படும் பணத்தைக் கொண்டு பல வேலைகளை நிறைவேற்ற வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு மக்கள் எல்லோரும் உதவ முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மின்சாரம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் சேலம் ஜில்லாவில் சரியானபடி நடைபெறவில்லை. சுமார் ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு சர்க்கார் மின்சாரம் சப்ளை செய்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதைக் கண்டு நாங்கள் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். அதைக் கண்டு பெருமையும் படவேண்டியதாக இருக்கிறது. அது வரவேற்கத்தக்கதாக இருந்தாலும் கூட சேலம் ஜில்லா பொறுத்த வரையில் அங்கு நல்ல பயன் அடையவில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அதற்கு காரணம் அங்குள்ள மின்சார சப்ளை கம்பெனி தான். அவர்கள் தங்களுடைய வேலையை சரியாகச் செய்யவில்லை. ஒன்று சர்க்கார் அவர்களுடைய வேலையை எடுத்து நடத்த வேண்டும் அல்லது அவர்களைக் கொண்டே மின்சாரத்தை நல்ல முறையில் சப்ளை செய்யும் படி சொல்ல வேண்டும் என்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கைத்தறி துணிகளுக்கு ரிபேட் கொடுக்கும் விஷயமாக குறிப்பிடும்போது நமது மாகாணத்தில் கைத்தறி துணிகளுக்கு ரிபேட் கொடுப்பதை எல்லோரும் ஒருமுகமாக ஆதரிக்கிறார்கள். தற்போது அப்படி ரிபேட் கொடுப்பதை ஒன்பது நயா பைசாவிலிருந்து ஆறு பைசாவிற்குக் குறைத்தவிட்டார்கள். அது கூடாது என்று பார்லி கூட்டங்கள் மூலமாக தெரியப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அதற்கும் இந்த மாகாண சர்க்கார் ஆதரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே மத்திய சர்க்கார் கொடுத்த வரும் ரிபேட்டைக் குறைக்காமல் இருப்பதற்கு இந்த மாகாண சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளவேண்டும் என்று நான் இந்தச் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நமது நேருஜி அவர்கள் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்தபோது சென்னை மாகாணத்திற்கு அதிலும் சென்னைக்கு வந்தபோது பல சம்பவங்கள் நடைபெற்றன. அதையெல்லாம் நாம் நல்ல முறையில் கண்டிக்கவில்லை. நமது மாபெரும் தலைவர் வந்தபோது ஒரு சில கால்கள் சில அரசியல் கட்சிகளின் தூண்டுதலின் பேரில் பல அசம்பாவிதமான காரியங்களில் ஈடுபட்டார்கள். நமது தலைவர் வந்தபோது நமது மாகாணத்திலுள்ள சில மக்கள் தவறான முறையில் நடந்து கொண்டார்கள். அவர்களை நல்ல முறையில் கண்டிக்காமல் இருந்ததோடு அவர்களுக்கு தூண்டுதலாக இருந்தவர்களின் பேரிலும் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படாமல் இருந்தது. இப்படி நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படாமல் இருந்தால் நிலைமை மோசமாகிவிடும் என்பதை சர்க்காருக்கு நான் எச்சரிக்கையாகச் சொல்லுகிறேன். குறிப்பாக சென்னை நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் பல தெருக்களில் கூட தவறான போக்கில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். தெருக்களில் பிராமணர்கள் வீடியமாக மிகவும் சேவல்மான முறையில் நடந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்போன்ற பல துறைகளிலும் அவர்கள் நடந்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை தீவிரமாக அடக்குவதற்கு சர்க்கார் முன் வரவேண்டும்.

[Sri A. Mariappan] [10th February 1958]

எதேர் அவர்கள் திருந்தி விடுவார்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டிருப்பதால் அவர்கள் தங்களுடைய கொள்கைகளை அப்படியேதான் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் திருந்தப்போவது இல்லை. பல காலிகளை வைத்துக் கொண்டு மிகவும் மோசமான நிலைமையில் அவர்கள் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். பல பிராமணர்களை கேவலமான முறையில் பேசுகிறார்கள். அவர்களையெல்லாம் திருத்துவது சர்க்காருடைய கடமையாக இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விற்பனை வரியைப் பொறுத்த வரைக்கும் உணவு தானியங்களுக்கு வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதைப் பற்றிய விவரம் வரப்போகும் பட்ஜெட் அறிக்கையில் எதிர் பார்க்கிறேன். வரப்போகும் பட்ஜெட்டில் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நாட்டில் நடக்கக் கூடிய கொலை முதலியவைகள் அல்லது காலித்தனமான நடவடிக்கைகள் எல்லாம் தினத்தந்தி போன்ற பத்திரிகைகளினால்தான் ஏற்படுகின்றன. இம்மாதிரியான தினத்தந்தி போன்ற பத்திரிகைகள் நகரங்களில் கேவலமான முறையில்

MR. SPEAKER : நீங்கள் பத்திரிகைகளைப் பற்றி சொன்னால் அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும். ஆனால் அதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்களால் பதில் சொல்ல முடியாது. ஆகவே மொத்தமாக பத்திரிகைகளைப்பற்றி சொல்லலாமே தவிர குறிப்பிட்டு சொல்லக்கூடாது, சொல்ல வேண்டாம் என்றும் சொல்லுகிறேன்.

SRI A. MARIAPPAN : தினத்தந்தியைப் பற்றி நான் குறிப்பாக சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் மொத்தமாக பொதுவாகச் சொன்னால் அது எல்லா பத்திரிகைகளுக்கும் பொருத்தமாகி விடும் என்பதற்காகத் தான் பொதுவாக சொன்னால் எல்லா பத்திரிகைகளும் தவறாக நடந்து கொள்ளுகின்றன என்று பொருள்பட்டு விடும். இருந்தாலும் நான் இனிமேல் குறிப்பாக சொல்லவில்லை. இப்பொழுது குறிப்பிட்டு பேசியதற்கு வருந்துகிறேன். இப்படி சில பத்திரிகைகள் தவறு தலாக நடந்துகொண்டு வருவதால் நான் நாட்டில் கொலைகள் நடந்து வருகின்றன. சில குறிப்பிட்ட பத்திரிகைகள் வெளியிடும் மோசமான செய்திகளால்தான் இம்மாதிரி தவறான நடவடிக்கைகளுக்கு ஏதுவாக இருக்கிறது. நாட்டில் மக்கள் நலமாக வாழ வேண்டும், மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர வேண்டும், மக்கள் நல்ல முறையில் வாழ வேண்டும், வாழ்க்கைத்தரம் உயர வேண்டும் என்று எல்லோரும் பேசும்போது இப்படிப் பத்திரிகைகள் இப்படிப்பட்ட செய்திகளை அதாவது மோசமான செய்திகளைப் பிரசுரிப்பதால் தான் காலிகள் அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு நாட்டில் குழப்பத்தை உண்டு பண்ணுகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் நாட்டிலுள்ள பத்திரிகைகள் போய்க்கொண்டிருக்கக் கூடாது. இப்படிப்பட்ட முறையில் பத்திரிகைகள் போய்க்கொண்டிருந்தால் நாட்டில் மக்கள் எப்படி நல்ல முறையில் தங்களை வாழ்க்கையை நடத்த முடியும்? எப்படி நாட்டு மக்கள் முன்னேற்றமடைய முடியும்? மக்களுடைய தரங்கள் முன்னேற முடியும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

பொதுப்படையாக நான் நம்முடைய கவர்னர் அவர்களுடைய உரையை வரவேற்கிறேன். கைத்தறி நெசவாளர்கள் சம்பந்தமாக நமது ராஜ்ய சர்க்கார் செய்து வரக்கூடிய வேலைகள், பல காரியங்கள் முதலியவைகளைப் பாராட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அத்துடன் ரிபேட்டை குறைக்காமல் ஒன்பது நயா பைசாகவே இருக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னருடைய பேருரைக்கு நன்றி செலுத்துகின்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த கனம் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின் மீது

[10th February 1958] [Sri A. Govindasamy]

பேசினாரா அல்லது எங்கள் கட்சித் தலைவர் விட்ட அறிக்கையின் மீது பேசினாரா என்பது தெரியவில்லை. அவர் பேசியது எல்லாம் எங்கள் கட்சித் தலைவர் விடுத்த அறிக்கையின் மீது பேசியதாகத்தான் பொருள்பட்டது. அந்த அளவிற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய நிலைமை அவருடைய கவனத்தை இழுத்திருக்கிறது என்பதைக் கண்டு பெரும் மகிழ்ச்சி கொள்ளுகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் வடநாட்டுக்காரர் என்ற காரணத்திற்காக நாங்கள் வராமல் இல்லை. எங்களுடைய கருத்து என்ன வென்றால் கவர்னர் அவர்களுடைய பதவி வேண்டியதில்லை, அந்த நிலைமை வேண்டியதில்லை, அதற்காக ஒன்பது லட்சம் ரூபாய் ஆண்டு தோறும் செலவிடப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதற்காகத்தான் நாங்கள் வரவில்லை. அதைக் கண்டிக்கும் முறையில்தான் நாங்கள் வரவில்லையே யொழிய மேன்மை தங்கிய மேதி மீது எங்களுக்கு தனிப்பட்ட முறையில் வருத்தம் கிடையாது. இப்படித்தான் அந்த அறிக்கையின் மூலம் தெளிவாக வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. எங்களுக்கு கனம் மேதியின் மீது தனிப்பட்ட முறையில் வருத்தம் கிடையாது.

ஆட்சி மொழியைப்பற்றி கனம் நண்பர் சின்னதுரை அவர்கள் கிளப்பி இருக்கிறார். அதைப்பற்றி நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் தெளிவாக பதில் சொல்லுவார் என்று நினைக்கிறேன். கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு நண்பர் பக்க பலமாக இருந்துகொண்டு பேசியிருக்கிறார்கள். எங்கள் கட்சித் தலைவர் 1965-க்குப் பிறகும் ஆங்கிலம் ஆட்சி மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி தான் சர்க்கார் வெளியிட்ட அறிக்கைக்கு சம்மதம் தெரிவித்திருக்கிறார். ஹிந்தி ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டுமா அல்லது இல்லையா என்பதைப் பற்றி மீண்டும் இல்லை. 1965-க்குப் பிறகும் ஆங்கிலம் இருக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று தான் கூடினார்கள். அதைப்பற்றி எங்கள் கட்சித் தலைவர் பேசும்போது அதைப்பற்றி தெளிவாக பதில் சொல்லுவார்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நானும் சரியானபடி பதில் சொல்லுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

* **SRI A. GOVINDASAMY :** எங்கள் கட்சித் தலைவரும் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய பதிலையும் எதிர் பார்க்கிறார். சர்க்கார் விடுத்துள்ள அறிக்கை சர்வ கட்சிகளையும் கேட்டு விடுத்துள்ள அறிக்கை இல்லை. அது நமது சர்க்காரால் தயாரிக்கப்பட்ட அறிக்கைத்தான். சர்க்காருடைய கருத்தைக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட அறிக்கை அது என்பது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கே நன்கு தெரியும். ஹிந்திக்கு ஆதரவு கொடுக்கிற திரு. சின்னதுரை அவர்களுக்கோ நிதி அமைச்சர் திரு. சுப்ரமணியம் அவர்களுக்கோ ஹிந்தியினால் எதுவும் ஏற்படாது. ஆனால், ஹிந்தி வருவதனால் தமிழ்நாட்டுக்குப் பல தொல்லைகள் ஏற்படும் என்று இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டுச் சுருக்கமாகச் சொல்கின்றேன்.

11-40
a.m

கவர்னருடைய பேருரையில், நம்முடைய மக்களின் சுதந்திரம் பறி போய் இருக்கும் நிலைமையைக் குறித்தும் போலீசார் அக்கிரமமான முறையிலே தகாத செயலில் ஈடுபட்டு பொது மக்களைப் பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாக்கிய விஷயத்தைக் குறித்தும், அதற்காக ஒரு பொது நீதிபதி விசாரணை நடத்தகிறோம் என்று உத்தரவாதம் அளிக்காத முறையிலும் அவர்களுடைய பேச்சு அமைந்திருப்பது கண்டு நான் வருந்தாமலிருப்பதற்கில்லை.

1958-ம் ஆண்டு ஜனவரி மீ 3-ல் எங்கள் கட்சித் தலைவர் சென்னைக் கடற்கரையிலே ஒரு மொதுக் கூட்டத்திலே பேச வேண்டுமென்பதற்காகவும் நேரு அவர்கள் 6-1-58-ல் சென்னை வரும்போது ஏன் கறப்புக் கொடிகாட்ட வேண்டும் என்பதை விளக்கிச் சொல்லி, பொது மக்கள் அமைதியான முறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதை விளக்கிச் சொல்வதற்காகப் போடப்பட்ட கூட்டத்தை அரசாங்கம் தடுத்திருக்கிறது. கடைசி நேரம் வரையிலும், “உத்தரவு தருகிறோம், உத்தரவு தருகிறோம்” என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்து, 2-ந் தேதி யன்று உத்தரவை மறுத்து விட்டார்கள். எங்கள் கட்சியின் நோக்கத்தை மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்

[Sri A. Govindasamy] [10th February 1958]

வதற்காகப் பொதுக் கூட்டம் போடவேண்டுமென்பதற்கு நாங்கள் கூட்டியே அனுமதி கேட்டோம், மறுக்கப்பட்ட காரணத்தால், இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நாங்கள் நிறைவேற்றியிருக்கும் தீர்மானத்தை யொட்டி பொதுக்கூட்டத்தில் கலந்து கொள்வதற்காக அண்ணா அவர்களும், எனது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் ஆசைத்தம்பி அவர்களும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. சம்பத், எம்.பி., அவர்களும், இரா. செழியன், எம்.எ., அவர்களும் மற்றவர்களும் வந்துகொண்டிருந்தார்கள். அவர்களோடு பின் சென்ற திரு. கருணாநிதி, திரு. எம். பி. ஆர். தருமலிங்கம், எம்.பி., அவர்களையும் அரசாங்கம் சிறைபடுத்தியிருக்கிறது. இந்த முறையில் பேச்சரிமை தடைப்பட்டிருக்கிறது. எந்தப் பேச்சரிமைக்காக இன்று ஆட்சிபீடத்தில் அமர்ந்து இருப்பவர்கள் வாதாடியதாகச் சொல்லுகிறார்களோ, அவர்களே பேச்சரிமையைத் தடை செய்திருக்கிறார்கள்.

இன்றைக்கு ஆட்சியில் இருப்பவர்களே ஒரு காலத்தில் கறுப்புக் கொடி காட்டியிருக்க, நாங்கள் நேருவுக்குக் கறுப்புக்கொடி காட்டச் சொன்னால், அது எப்படி தவறாகும்? கறுப்புக் கொடி காட்டுவது என்பது ஒரு தகாத செயல் அல்ல; சட்ட விரோதமான காரியமும் அல்ல. கறுப்புக்கொடி காட்டி, அதனாலே ஆட்சிக்கு வந்தவர்கள், அந்தக் காரியத்தை இப்பொழுது தடை செய்கிறார்கள். ஸைமன் கமிஷன் வந்த நேரத்தில் இன்று ஆட்சிபீடத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார்களே அவர்கள் கறுப்புக் கொடி காட்டவில்லையா? நேருவும் மற்றவர்களும் அப்படிச் செய்யவில்லையா? என்று நான் கேட்கிறேன். அவர்கள் செய்த காரியம் மட்டும் நியாயம் உள்ளதானால், நாங்கள் கறுப்புக் கொடி காட்டுவதை ஏன் தடை செய்ய வேண்டும்? காஷ்மீர் பிரச்சனை விஷயமாக பேசுவந்த கிரகம் அவர்கள் பம்பாய்க்கு வந்திருந்தபோது, அவருக்குக் கறுப்புக்கொடி காட்டினார்கள். அதற்குப் போலீசாரும் பாதுகாப்பு கொடுத்திருந்தது. அமைதியான முறையிலே அந்த நடவடிக்கைக்கு உதவி செய்திருக்கிறார்கள் பம்பாயில். ஆனால், இங்கு நடந்தது என்ன? மூன்றாந் தேதி கடற்கரைக் கூட்டத்திலே பேசவிருந்த தலைவர்கள் பேச முடியாதபடி கூட்டத்திற்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களுக்குத் தெரியும். ஆனால், இந்தச் செய்தி பொதுமக்களுக்கு அறிவிக்கப்படவில்லை. அறிவிக்கப்படாத காரணத்தால், கூட்டத்திற்கு வந்திருந்தவர்கள் ஒருபுறமிருக்க, கடற்கரையில் காற்று வாங்க வந்த போது மக்கள் மீதும், வயது வந்தவர்கள் மீதும், பெண்கள் மீதும், மாணவர்கள் மீதும், உத்தியோகஸ்தர்கள் மீதும், போலீஸ் அக்கிரமமாகத் தடி கொண்டு தாக்கியிருக்கிறார்கள். தமிழ் மொழி தெரியாத ஆந்திரப் போலீசார், “கொட்டா, கொட்டா” என்று அடித்திருக்கிறார்கள். அதுவும், மிகவும் மோசமான முறையில் அடித்திருக்கிறார்கள். மணி பர்ஸையும் இழந்து, நகை நடனமாயும் இழந்து, துணி மணிகளையும் இழந்து மக்கள் ஒடவேண்டிய நிலை ஜனவரி 3-ந் தேதியன்று சென்னை கடற்கரையில் ஏற்பட்டது.

ஜனவரி 6-ந் தேதி கறுப்புக் கொடி காட்டினார்கள். 6-ந் தேதி கறுப்புக் கொடி காட்டிய நேரத்தில், அமைதியான முறையில் கறுப்புக் கொடி காட்டி முடிந்துவிட்ட பிறகு, மக்கள் கலைந்து செல்லும்போது மக்களை வழி மறித்து, கண்ணீர் புகைவிட்டு அவர்கள் ஒடமுடியாத நிலையிலே பொது மக்களை தடி கொண்டு போலீசார் தாக்கி யிருக்கிறார்கள். மலபார் போலீசாரும், ஆந்திரா போலீசாரும், தமிழ் தெரிந்திராத காரணத்தால், ரொம்ப மோசமான முறையிலே மக்களை அடித்திருக்கிறார்கள். ராத்த அறு ஓடியது. அடிபட்ட மக்களை ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு போய் சிகிச்சை செய்வதற்கும் இந்த அரசாங்கம் உதவி செய்யவில்லை. நேரு மவுண்டு ரோடு வழியாக வருவார் என்று எதிர்பார்த்து நின்றுகொண்டிருந்த மக்களைத் தடி கொண்டு தாக்கியிருக்கிறார்கள். கண்ணீர் புகை வீசியிருக்கிறார்கள். அதனால் இரண்டு தோழர்கள் மடித்திருக்கிறார்கள். மொய்தீன் பிச்சை என்பவரும், கோவிந்தராவ் என்பவரும் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குடும்பங்கள் இன்றைக்குத் தத்தளிக் கும்படியாக போலீசார் அன்று நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி நீதிபதி விசாரணை வேண்டாமா? இதைக் கேட்க எங்களுக்கு உரிமை இல்லையா? என்று நான் கேட்கிறேன்.

[Sri A. Govindasamy] [10th February 1958]

நேரு அவர்கள் துடுக்குத்தனமாகப் பேசியதால் அவருக்குக் கறுப்புக் கொடி காட்டுவது தவறு? தேசியத் தலைவர்களை, திரு. ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களையும், திரு. ஸி. பி. ராமசாமி அய்யர் அவர்களையும், பெரியார் அவர்களையும், திரு. பி. டி. ராஜன் அவர்களையும், திரு. ரத்னசாமி அவர்களையும், மிர்சா-கிப் அவர்களையும் நேரு தாக்கிப் பேசினார். அவர்களெல்லோரும் தேசிய சொத்து அல்லவா? இந்த நாட்டுக்கு உரியவர்கள் அல்லவா? ஒப்பற்ற தலைவர்கள் அல்லவா? எங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் கருத்து வேறுபாடும், அபிப்பிராய பேதமும் இருந்தாலும், அவர்களைப்பற்றி துடுக்குத்தனமாகப் பேசினால், அதைக் கண்டிக்க உரிமை இருக்கிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: திடீர்வெதற்குமா உரிமை இருக்கிறது?

SRI A. GOVINDASAMY : அதை எதிர்த்துக் கறுப்புக்கொடி காட்ட உரிமை இருக்கிறது. கறுப்புக் கொடி காட்டுவோமே அல்லது வேறு ஒன்றும் இல்லை. கறுப்புக் கொடி பார்த்த பிறகு பதட்டமாகப் பேசியதனால் தான் நேரு வாய் மூடி மௌனியாகத் திரும்பிச் சென்றார். தவறை ஒத்துக் கொள்ளுகிற முறையிலே மௌனமாக வீடு திரும்பி யிருக்கிறார்கள்.

ஜனவரி 6-ந் தேதி அன்றே காக்கஸ் சேரியிலுள்ள ஆதித்திராவிட மக்களை—எந்த ஆதித்திராவிட மக்களுக்காக இருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களோ, அந்த மக்களை—அடித்திருக்கிறார்கள். ஆறாந் தேதி இரவு 1-30 மணிக்கு அவர்களுடைய வீடு புருந்து அடித்திருக்கிறார்கள். தாய் மார்களை அடித்திருக்கிறார்கள். தவறான முறையில் அடித்திருக்கிறார்கள். இதைப் பார்த்து மக்கள் இந்த அரசாங்கத்தை எவ்வளவு மோசமாகக் கருதுவார்கள்? இந்த நாட்டினுடைய அந்தஸ்து எவ்வளவு குறைந்து விட்டது என்று நினைப்பார்கள்? அதற்காக நீதி விசாரணை வேண்டுமென்ற திருத்தத்தை நான் கொடுத்திருக்கிறேன்.

1,922 இடங்களிலே தமிழ் ஆட்சி மொழியாக வந்துவிட்டது என்று பெருமை கொள்ளுகிறார்கள். அது பெருமைக்குரிய காரியம் அல்ல. அது முன் கூட்டியே செய்ய வேண்டிய காரியம். தமிழ் நாட்டில் தமிழ் ஆட்சி மொழியாக இல்லாமல் வேறு என்ன இருக்கமுடியும்? ஆனால், தமிழ் என்பது சுத்த தமிழாக நல்லத் தமிழாக ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டும். ஆங்கிலத்தின் மூலமாக ஆட்சி நடக்கக்கூடிய இடங்களிலெல்லாம் தமிழின் மூலமாகவே ஆட்சி நடக்கும்படியாகச் ஆட்சியாளர்கள் செய்ய வேண்டும்.

ஆந்திரா-தமிழ் எல்லைப் பிரச்சனையைப்பற்றி கவர்னர் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆரணியாறு திட்டம் பறிபோயிருக்கிறது. அதைப்பற்றி என்ன சொல்லுகிறது இந்தச் சர்க்கார்? செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் சில பகுதிகள் பறி போயிருக்கின்றன. அவைகளை நாம் அடைந்தாகவேண்டும். அது தகராறுக்கு உரிய பிரச்சனையாக இல்லாதபோதிலும் படாஸ்கர் தீர்ப்பு கூறி அதை எடுத்திருக்கிறார்கள். அதைக் கண்டிக்கிறோம். அதற்காகப் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் பாடுபடக் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஜில்லா போர்டை ஒழித்து பஞ்சாயத்தை நிறுவத் திட்டம் இட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். பல்வந்தராய் மேத்தா அகில இந்தியா முழுவதும் திட்டம் தயாரித்திருக்கிறார். அப்படியிருக்க நம்முடைய மாநிலத்திலே உள்ள ஜில்லா போர்டுகளை மட்டும் ஒழிக்கக் காரணம் என்ன? பம்பாய் மாநிலத்திலே ஜில்லா போர்டுகள் இருக்க. ஹில்லா மாநிலத்தில் ஜில்லா போர்டுகள் இருக்க. ஏன் சென்னை மாநிலத்தில் மட்டும் ஜில்லா போர்டுகளை ஒழித்தார்கள்? குன்னியூர் சாம்பசிவ அய்யர், சிங்கராயர், கேசவ டெட்டியார்களிடமிருந்து ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தைப் பிறகு கைப்பற்ற முடியாது என்ற அதிரியத்தினால் இப்படிச் செய்தார்களா என்று சந்தேகப்படும் படியான நிலைமை இருக்கிறது.

பருவ நிலை சரியாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியும் பருவ நிலை சரியாக இருந்திருந்தால் உற்பத்தி குறைந்திருக்காது. எங்கள் பகுதி சாலியாகப் போய்விட்டது. பெண்ணையாறு பாசனப் பகுதியின் நிலைமை எல்லாம் அவர்களுக்குத் தெரியும். அதைப்பற்றி யெல்லாம் ஒரு வார்த்தை இல்லை.

[Sri A. Govindasamy] [10th February 1958]

உற்பத்தி அதிகரிக்கப் போகிற காரணத்தால் நியாய விலைக் கடைகளை மூடிவிடத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். நியாய விலைக் கடைகளை நடத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கவர்னர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஏன் இருக்கக்கூடாது? அரிசி விலை ஏறியிருக்கும் வரையிலும் நியாய விலைக் கடைகள் இருந்துதான் தீர்வேண்டும். தென்னாட்டில் உற்பத்திப் பெருக்குக்கான திட்டங்களைத் திட்டவில்லை. அப்படியிருக்க “வட நாடு வாழ்கிறது, தென்னாடு தேய்கிறது” என்று நாங்கள் சொன்னால் அதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? அங்கே போடப்பட்டிருக்கும் திட்டங்களெல்லாம் பெரிய பெரிய திட்டங்களாக இருக்கின்றன. இங்கே போடப்பட்டிருக்கும் திட்டங்கள் சிறிய திட்டங்களாக இருப்பதோடு பிரதிப் பாலும் இல்லாமலும், தீமை அதிகமாகவும் இருக்கிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : திட்டங்களினால் தீமை வந்து விட்டது என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டாம்.

***SRI A. GOVINDASAMY :** சாத்தனார் திட்டத்தினால் 19,000 ஏக்கராகக் கனம் அடையும் என்று சொன்னார்கள். சந்தோஷப்படுவோம். வரவேற்போம். ஆனால், அதற்குக் கீழ் உள்ள திருக்கோவிலா, எலிச் சத்திரம் அணைகளில் தண்ணீர் குறைந்து, எங்கள் பகுதியில் 40 ஆயிரம் ஏக்கரா வரையில் சாவி ஆய்விட்டது. அதைப்பற்றித் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன். மந்திரியிடம் மகஜரும் கொடுத்திருக்கிறேன். விவசாய மந்திரி அவர்கள் நேரில் வந்தபோது ஏரி வறண்டிருக்கும் காட்சியை அவர் பார்க்க முடியவில்லை. காரணம், கால் சற்று ஊனமாக இருந்தது. “ஏறிப் பார்க்க முடியவில்லை; நீங்கள் சொல்லுங்கள்” என்று சொன்னார்கள். அதனால் ஏற்பட்டிருக்கும் நிலைமையை வருத்தத்தோடு கஷ்டப்பட்டு, கண்ணீர் விட்டுச் சொல்கிறோம். எழுவது கிராமங்கள் சாவியாய்ப் போய் விட்டன. அதற்கு மகஜர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களும் கவனிப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நான் அதிகம் சொல்லவில்லை. சாவியாய்ப் போன அந்தப் பகுதியில் வரி வஜா செய்யப்பட வேண்டும். விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களை மூன்று ஆண்டுகள் கழித்துப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு ஏக்கருக்கு ரூபாய் 300 நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும். எங்களுக்கு நியாயமான தண்ணீரை விடவேண்டும்.

நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைப்பற்றி என்ன சொல்லியிருக்கிறது? உச்ச வரம்பு கட்டுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது வேறுவிதமாகச் சொல்கிறார்கள். இன்னும் மேற்கொண்டு நிலங்கள் வாங்கக்கூடா தென்று சட்டங்கள் கொண்டுவரப் போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதிகப்படியாக நிலம் வைத்திருப்பவர்களுடைய நிலைமை என்ன? யாரைக் கண்டு பயப்படுகிறார்கள். மிராசுதார்கள் பக்கம் இல்லை என்று சொன்னால், ஜமீந்தார்கள் பக்கம் இல்லை என்று சொன்னால், இந்தச் சட்டத்தை ஏன் தைரியமாக, உடனடியாகக் கொண்டுவரக்கூடாது? அந்த வகையில் சட்டம் கொண்டுவந்தால் எங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறது. ஒத்துழைக்கும் என்ற நிலைமையை நாங்கள் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

தேசிய சிறு சேமிப்பு நிதியைப்பற்றி கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. திட்டங்களுக்குப் பணம் போதவில்லை என்று சொல்லப் படுகிறது. உண்மையிலேயே திட்டங்களுக்குப் பணம் தேவைதான். ஆனால் யாரிடத்திலிருந்து பணம் வாங்க வேண்டும்? பணம் இருக்கிறவர்களிடத் திலேயிருந்து வாங்க வேண்டும். பெரிய பெரிய மில் முதலாளிகள், பெரிய பெரிய நிலச்சுவாந்தார்கள், பெரிய பெரிய பஸ் முதலாளிகள், சினிமா கொட்டகைக்காரர்கள், போன்றவர்களிடமிருந்து ஆயிரக் கணக்கில் லட்சக் கணக்கில் பணம் வாங்குவதில் ஆட்சேபணை இல்லை. அப்படியில்லாமல், சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களிடமிருந்தும், ஆசிரியர்களிடமிருந்தும், வரி கொடுப்பதற்குக் கூட முடியாமல் வாழத் தவிக்கும் கிராம மக்களிடமிருந்துச் சிறு சேமிப்பு நிதி வசூல் செய்வதை நாங்கள் ஆட்சேபிக்கிறோம். வசதி உள்ளவர்களிடமிருந்து பணத்தை வாங்கி, திட்டத்தை நிறைவேற்றங்கள், திட்டம் வேண்டாம் என்று சொல்கிற கட்சி எங்களுடையது அல்ல என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். யாரிடத்தில் பணம் அதிகமாக

11-50
a.m.

[Sri A. Govindasamy] 10th February 1958]

இருக்கிறதோ அவர்களிடத்தில் வசூல் செய்வதற்கு இந்தச் சர்க்கார் ஏன் அஞ்சுகிறார்கள் என்று கேட்கிறேன். மற்ற வேலைகளைக் கவனிக்காமல் சர்க்கார் ஊழியர்கள் எல்லோரும் இதே வேலையாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய நாட்டில்தான் எந்த எந்த வகையில் மக்கள் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமோ அந்த வகையில் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்ய வேண்டும். எஸ்டிமேட் கமிட்டி சம்பந்தமாக நாங்கள் சில எம்.எல்.ஏ. க்கள் வடநாடு சென்றபோது சாந்திகார் என்ற இடத்தில் 30 ஆயிரம் ஜனத்தொகை உள்ள இடத்தில் 30 தொழிற்சாலைகள் இருந்தன என்பதைப் பார்த்தோம். ஆயில் என்ஜின், மாட்ச் பாக்கரி, ஸ்டீல் பாக்கரி என்பதாக பல தொழிற்சாலைகளைக் காட்டினார்கள். எல்லாவற்றையும் எங்களால் பார்க்க முடியவில்லை. வட நாடு வாழத்தான் வாழ்கிறது. என்பதை அப்போது நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டோம். ஸ்ரீ கருத்திரும்மன் அவர்களோ, தேன் தியாகராஜன் அவர்களோ இதை மறுப்பதற்கில்லை. லூதியானா என்ற இடத்தில் ஒரு தொழில் அதிபர் எங்கனிடத்தில் சொன்னார்கள். “எங்கள் நாட்டில் பிச்சைக்காரர்களே இல்லை. அப்படி யாராவது பிச்சைக்காரர்கள் இருந்தாலும் அவர்கள் உங்கள் நாட்டிலிருந்து வந்தவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள்” என்றார். அதைக் கேட்டு நாங்கள் வெடிக் தலைகுனிய நேர்ட்டது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த நாட்டிலும் பிச்சைக்காரர்களை ஒழிப்பதற்கு இந்தச் சர்க்கார் என்ன திட்டத்தைத் தயாரித்திருக்கிறது என்று கேட்கிறேன். பிச்சைக்காரர்கள் மகாநாடு கூட்டினால் நாங்களும் வந்து தலைமை வகிக்கிறோம் என்று போகிற நிலைமையில்தான் நமது அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆதித்திராவிடர்களுக்குத்தான் என்ன செய் திருக்கிறார்கள்? மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டக்கூடிய வகையில் எந்த விஷயமும் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் காணப்படாததனால் வருத்தத் தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, பொது நிதி விசாரணையை அமுல் நடத்த வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை வற்புறுத்தி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

***SRI M. P. PERIASAMI :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையை ஆதரிக்கும் வகையில் சில வார்த்தைகள் சொல்லப் பரிசயப்படுகிறேன். நமது சாஜ்ய நிர்வாகத்தைப்பற்றி ஒவ்வொரு ஐடமாக கவர்னர் டெருமான் தம்முடைய உரையில் நிர்வாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஹர்ஜனங்கள் விஷயத்தைப்பற்றி அவ்வூரையில் ஒன்றும் குறிப்பிடாமல் இருந்தபோதிலும் அரசாங்கம் அவர்கள் விஷயத்தில் அக்கறையுடன் நடந்துகொண்டுதான் வருகிறார்கள் என்ற நம்பிக்கை யுடன் கவர்னர் அவர்கள் உரையை ஆதரித்துப் பேச முன் வந்திருக்கிறேன்.

அதிகப்பச் நிலவரம்பு சட்டம் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் ஒன்றைக் கொண்டுவருவதற்கு நமது அரசாங்கத்தார் முயன்று கொண்டிருக்கிறார்கள். இனி வாங்கப்படும் நிலங்களுக்கு வரம்பு சட்டவெதோகூட இப்போதே ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் உள்ள மிராசுதார்களால் நிலத்தில் உழைப்பவர்களுக்கு ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்கவும் ஏற்பாடு செய்தாகவேண்டும். அதேபோல் ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களுக்கு பெரிய மிராசுதார்களால் உண்டாகிக் கொண்டிருக்கும் கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்கவும் ஏற்பாடு செய்தாகவேண்டும்.

இந்த நிலவரம்பு சட்டவெது போலவே டஸ் தொழிலிலும் ஒருவர் இத்தனை டஸ்கள்தான் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும், வேலா தேவித் தொழிலில் ஒருவர் இத்தனை ரூபாய்கள் உரையில்்தான் கடன் கொடுத்து வாங்கிக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதாகவும் சட்டப்போடு செய்வது அவசியமாகும். கைக் கணக்கான நோட்டுகள் தேக்கி வைத்திருக்கும் ரூபாய் நோட்டுகளுக்கு ரப்பர் ஸ்டாம்பு குத்தி சட்டப்போடு செய்யலாம். ஒரு முதலாளி நார்பது ஐம்பது டஸ்கள் வைத்துக் கொள்வதும், ஒன்றை டஸ்கள் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு அதனால் மீசுந்த கஷ்டம் உண்டாவதும், பரிமீகூட வழங்க முடியாத நிலைமையில் இருப்பதும் இனி நீடிக்காதவாறு செய்ய வேண்டும். புதிய மனுதாரர்களுக்கும் பரிமீட்டு கொடுத்தும் 1-2 டஸ்காரர்களுக்கும் பரிமீட்டு கொடுக்கவேண்டும்.

[Sri M. P. Periasami] [10th February 1958]

அதோடு மதுவிலக்கு விஷயமாக நமது அரசாங்கம் மும்முரமாக வேலை செய்துகொண்டு வருகிறது. அதுபற்றி புதிதாகச் சட்டம் கொண்டுவரப் போவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. மதுவிலக்குக் குற்றங்களுக்கு அதிகமான தண்டனை விதிப்பதாக இருந்தால்தான் இந்தக் குற்றங்களைக் குறைக்க முடியும். சில சில இடங்களில் தண்டனை வழங்கப்பட்டாலும்கூட மேல் கோர்ட்டு வரையில் சென்று குடிக்கவே இல்லை, பொய்யாக வழக்குப் போட்டிருக்கிறது என்பதாக வக்கீல்களையெல்லாம் கொண்டு வாதாடி தப்பித்துக் கொள்ளவும், சில டாக்டர்களுக்கும் சாராயம் அல்ல மருந்து என்றும் அத்தாக்ஷி கொடுத்து விடுகிறார்கள். 64 வழியேற்பட்டுவிடுகிறது. நாமக்கல் தாலுக்காவில் பரமத்தி வட்டாரத்தில் முன்பு இருந்த மாஜிஸ்ட்ரேட் ஐந்து, ஆறு ரூபாய்க்குள் மதுவிலக்குக் குற்றங்களுக்குத் தண்டனை விதித்து வந்தார்கள். ஆற்றங்கரையோரங்களில் அப்போது கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவது அதிகமாக இருந்தது. இப்போது வந்துள்ள மாஜிஸ்ட்ரேட் 500, 600 என்று அதிகமான தண்டனையை விதிக்கிறார் என்ற பயத்தினால் இப்போது அந்தக் குற்றங்கள் குறைந்து வருகின்றன. போலீஸ்காரர்கள் தெரியமாக கேஸ் பதிவு செய்து வருகிறார்கள். அவர்களும் தங்கள் வேலையைத் திறம்படச் செய்து வருகிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கத்தார் நேரிடையாகவோ, அல்லது ஜட்ஜுகள் மூலமாகவோ மதுவிலக்கு குற்றங்களுக்கு அதிகமான தண்டனை அளிக்கவேண்டும் என்பதாக மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்கு உத்தரவு அனுப்பவேண்டும். மதுவிலக்குக் கமிட்டியில் கலெக்டரிடம் இதைப்பற்றி நாங்கள் தெரிவித்தபோது தங்களுக்கு அம்மாதிரியாகச் சொல்ல அதிகாரம் இல்லை என்று கூறி விட்டார்கள். அதையும் அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும்.

மின்சார விஸ்தரிப்பு ஆயிரம் கிராமத்திற்குமேல் நடைபெற்று இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. எங்கள் பக்கங்களில் எல்லாம் எழுபது அடி, எண்பது அடி ஆழத்தில்தான் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. அங்கெல்லாம் விவசாயத்திற்கு அதிக பம்பு செட்டுகள் அமைப்பதற்கு மின்சார வசதி செய்துகொடுத்தாக வேண்டும். மேலும் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே நாமக்கல் தாலுக்காவில் குடி தண்ணீர் வசதியை மோசனார் காவேரியில் இருந்து குழாய்கள் மூலமாகச் செய்துகொடுப்பதற்கு ஒரு திட்டம் இருந்தது. அதற்கான டனாத்தையும் பஞ்சாயத்து மூலமாகச் சேகரித்துக்கொடுத்திருக்கிறோம். நாமக்கல்லோடு அந்தக் குழாய்களை நிறுத்தாமல் இன்னும் 14 மைல்கள் தள்ளி ராச்சுபுரம் வரையில் கொண்டுவரவும் திட்டமும் இருப்பதாக சர்க்கார் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் குழாய் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தினால் அந்தத் திட்டம் தாமதப்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. உடனடியாக அரசாங்கம் தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்து அந்தத் தாலுக்காவின் குடி தண்ணீர் கஷ்டத்தை இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திலாவது நீக்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு ஹரிஜனங்கள் விஷயமாக கவர்னர் அவர்கள் தம் உரையில் ஒன்றும் கூறாமல் இருந்தாலும் அவர்களுடைய அபிவிருத்தி விஷயமாக சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை தொடர்ந்து எடுத்துவரவேண்டும். வீடு கட்டும் திட்டம், நிலம் அளிக்கும் திட்டம் எல்லாம் தொடர்ந்து நடந்தாக வேண்டும். சில இடங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கும், மேல் சாதிக்கும் சண்டையை சில பேர்கள் மூட்டிவிட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். பேப்பர்கள் வாயிலாக இதைப்பற்றி அடிக்கடி பார்த்துவருகிறோம். ஹரிஜனங்களுக்குப் போதிய பாதுகாப்பு அளிப்பதும், வீணாக கலவரங்களில் அவர்களை சிக்கவிடாமல் செய்வதும் சர்க்காரின் பொறுப்பு. ஜாதி வித்தியாசத்தை காட்டுவதையும் ஹரிஜனங்களை கொடுமைப்படுத்தாமல் சர்க்காராவது பாதுகாக்கிறது என்ற ஒரு காரணமாக வைத்துக்கொண்டு மந்திரிகளின் மீதும் அரசாங்கத்தின் மீதும் பல புகார்கள் பத்திரிகைகளில் பார்க்கிறேன். ஹரிஜன மக்களுக்கும் ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கும் இருக்கும் சண்டையை ஒரு காரணமாக வைத்துக்கொண்டு, இதை பத்திரிகைகள் சுட்டிக் காட்டிக்கொண்டு வருகின்றன. இதனால் பல ஜில்லாக்களுக்கும் பரவி விடும்படி பத்திரிகையில் வெளியாகிறது. இம்மாதிரியும் சிலர் பேசியும் வருகிறார்கள். அதாவது அரசாங்கம் உடனடியாக கவனம் செலுத்தி ஹரிஜனங்களும், ஜாதி ஹிந்துக்களும் சரிசமமாக நல்ல

[Sri M. P. Periasami] [10th February 1958]

முறையில் வாழ வகை செய்யவேண்டும். நான் ஒரு ஹரிஜனன் என்ற முறையில் சொல்லுவது என்னவென்றால் ஹரிஜன மக்கள் பல கஷ்டங்களுக்குள்ளாக இருக்கின்றார்கள். ஹரிஜனங்கள் அல்லாத மற்ற ஜாதி ஹிந்துக்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய இந்த நிலையை தாங்கள் அனுபவித்தால் அப்பொழுதுதான் ஹரிஜனங்கள் படும் கஷ்டங்களை உணர்வார்கள். எவ்வளவோ ஆண்டு காலமாக ஒரு ஹரிஜன் வேஷ்டி கட்டிக்கொண்டிருக்க முடியாது, கையில் கொடை எடுத்துக்கொண்டு போக முடியாது. காலில் செருப்பு அணிந்துகொண்டு செல்ல முடியாது. ஒரு ஹரிஜனன் இன்னொரு ஜாதி ஹிந்துவைக் தீண்டி விட்டால், அந்த ஹரிஜனனை மிகக் கேவலமாக நடத்துவார்கள். இந்த நிலைமை மாறி ஹரிஜனங்களும், ஜாதி ஹிந்துக்களும் சரி சமமாக வாழ்வதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும். முதுகனத்தூரில் நடந்த விஷயத்தை எல்லோரும் அறிவோம். அம்மாதிரி ஜாதி துவேஷம் இல்லாமல் பார்த்து நல்ல முறையில் நீங்கள் பழகவேண்டும். ஹரி ஜனங்களுக்கு அவசியமான வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு நீங்கள் வகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த கவர்னர் உரைக்கு நன்றி செலுத்தும் முறையில் ஆதரித்து முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRINATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM: கனம் உதவி சட்ட சபைத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது கவர்னர் பெருமான் உரைமீது நாம் பேசும்போது அவர் உரையிலே எடுத்த எடுப்பிலேயே நம் மக்களிடையே நல்லுணர்வு உண்டாகவேண்டுமென்று கூறும் விஷயம் அமைந்திருப்பது ஒரு போற்றத்தக்க விஷயம் ஆகும். அதாவது இந்த நாளிலே நமது சென்னை மானிலத்திலே பல விஷயங்களில் வேறுபாடுகள் உண்டாகி ஒரு சிக்கலான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமை மாற வேண்டும். இந்த நிலைமை மாறுவதற்கு எல்லோரிடத்திலும் நல்லுணர்வு ஏற்படுத்துவதற்கான குறிப்பாக இந்தக் கருத்தை உரையின் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. கவர்னர் பெருமான் மேலும் பேசும்போது அல்லாம் மாகாணம் ஆனது டில்லியிலிருந்து வெகுதூரத்தில் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார். அந்த அல்லாம் மாகாணத்திலும் பல சிக்கலான பிரச்சினைக்கு அவர் தீர்வு காணவேண்டியிருந்தது. அப்படித் தீர்வு காண முயலும்போது ஒன்றை கருத்தில் கொண்டுதான் தீர்வு கண்டோம். தேசிய ஒற்றுமை என்ற அடிப்படையில்தான் எல்லா பிரச்சினைகளுக்கும் நாம் தீர்வு கண்டோம் என்றும் சொல்லுகிறார். அது போலத்தான் சென்னை மாகாணத்திலும் எழுந்திருக்கின்ற பிரச்சினையை தேசிய ஒற்றுமை என்ற அடிப்படையில் தான் நாம் அணுகவேண்டும். நாம் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் உள்ளத்திலே இந்த தேசிய ஒற்றுமையை பொன் எழுத்துக்களினால் பொறித்துக்கொள்ளவேண்டிய விஷயம் ஆகும். இந்த தேசிய ஒற்றுமையின் காரணமாகத்தான் நாம் அடிமைத் தனையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு, சுதந்திரமாக வாழ்கின்றோம். இந்த தேசிய ஒற்றுமைக்கு ஏதாவது குந்தகம் ஏற்பட்டால் நம் சுதந்திரத்திற்குக் கேடுவரும். ஆகவே இந்த தேசிய ஒற்றுமை என்ற அடிப்படையில்தான் நாம் எந்த பிரச்சினைக்கும் தீர்வுகாணுவதற்கு அணுகவேண்டும்.

இந்த முறையிலேதான் நாம் மொழிப் பிரச்சினையை அணுகவேண்டும். அரசியல் கட்சிகளிடையே அபிப்பிராய பேதம் இருந்தாலும் அவர்கள் இந்த ஒரே ஒரு அடிப்படையின் கீழ்தான் இந்த மொழிப் பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வு காண முயலவேண்டும். இதைக் கருத்தில் கொண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரும் இந்த மொழிப் பிரச்சினையில் தீர்வு காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக இந்த நாட்டிலே தொழிற்சாலையில் தொழில் செய்யும் பெண்கள் பிரசவகாலத்தில் அவர்களுக்கு நல்லமுறையிலே வசதி செய்து கொடுப்பதற்கான சட்டங்கள் கொண்டுவரப் போகிறார்கள் என்பதை இந்த உரையில் காண நான் பெண் என்ற முறையில் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். மூன்றாவதாக ஒப்பற்ற தலைவர் நேருஜி அவர்கள் இங்கு விஜயம் செய்திருந்தபோது நம் தமிழர் பண்பாட்டைப்பற்றி மிகவும்

[Srimathi P. K. R. Lakshmikantham] [10th February 1958]

உன்னதமாகப் பேசுகிறவர்கள், அந்த ஒரு மாஸையிலே நடந்துகொண்ட விதமானது என்போன்றார் உள்ளத்தையும் மிகவும் புண்படுத்தியிருக்கிறது. நமது தமிழ் நாட்டின் பண்பாடானது விருத்தினருக்கு உபசரிப்பது என்பது தொன்றுதொட்ட வழக்கமாக இருந்துவருகிறது. அப்படி இருக்கும் பொழுது நமது ஒப்பற்ற தலைவர் நேருஜி அவர்கள் வந்திருந்தபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் நடந்துகொண்டவிதம் நம் எல்லோருடைய உள்ளத்திலேயும் வருத்தத்தை உண்டுபண்ணியது என்பதை இந்தச் சட்டசபையில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கைத்தறி சம்பந்தமாக இரண்டு மூன்று அங்கத்தினர்கள் பேசி இருக்கிறார்கள். நம் நாட்டிலே அதிகமாக கைத்தறி நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நமது அரசாங்கம் தகுந்த பாதுகாப்பு அளித்துவருகிறார்கள். தற்போது அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ரிபேட்டை குறைத்திருப்பதனால், கைத்தறி விற்பனையில் மிகவும் குறைந்து, தேக்கம் அதிகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கைத்தறி நெசவாளர்களின் எதிர்காலம் இந்த ரிபேட்டைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது. இதன் காரணமாக நமது நெசவாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நெசவாளர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் நமது சென்னை அரசாங்கத்திற்கு இருந்தாலும், ரிபேட் அளிக்கும் அதிகாரம் மத்திய அரசாங்கத்தினிடத்தில் தான் இருக்கிறது. இதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி செய்து வருகிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண இன்னும் அதிக முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

12-10
p.m.

மேலும், அறநிலையப் பாதுகாப்புச் சட்டத்திற்கு பல்வேறு திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்படும் என்று கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் கூறப்படுகிறது. நமது அரசாங்கம் இப்போது மதச் சார்பற்ற அரசாங்கமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. அறநிலையப் பாதுகாப்புத் திருத்தச் சட்டங்களில் மத போதனையை அடிப்படையாகக் கொண்டு விதிகள் வகுக்கப்படவேண்டுமென்பது என்னுடைய ஒரு கோரிக்கை. உதாரணமாக நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கோயம்புத்தூருக்கு அருகாமையில் இருக்கும் பெரியநாயக்கன்பாளையத்தில் நடந்துவரும் ராமகிருஷ்ண மிஷின் பள்ளியை மனதில் கொள்ளவேண்டும். திருச்சிக்கு அருகாமையில் இருக்கும் திருப்பாத்துறையில் ஸ்வாமி சித்பவானந்தர் அவர்களால் நடத்தப்பட்டுவரும் பள்ளியை அனுசரித்து அறநிலைய ஸ்தாபனங்கள் இருக்கவேண்டும். அத்தகைய விதிகள் திருத்தச் சட்டத்தில் இருந்தால் அது மிகவும் போற்றத்தக்கதாகும். மனிதனை மேலோனுக்குவதற்கு உரிய உபதேசங்களெல்லாம் மதங்களில் இருக்கின்றன. உயர்ந்த ஸ்திரீயத்திற்கு வழிகாட்டக்கூடியவை, மதங்கள். ஆகையால் மதத்தைப் பாதுகாப்பதும் அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாக இருக்கவேண்டும். வாழ்க்கையில் உயர்ந்த ஸ்திரீயத்தை அடைய வேண்டுமானால் அறநெறியில் வாழ வேண்டும். எனவே நீதிநெறியுடனும் நியாயமாகவும் வாழ வேண்டுமென்று பிரசாரம் செய்வதற்கு வகையெல்லாம், அறநிலையப் பாதுகாப்புத் திருத்தச் சட்டம் அமைய வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். திருத்தச் சட்டம் அந்த முறையில் அமைந்தால் நாட்டில் இப்போதுள்ள ஒற்றுமையை குலைக்கும் மனப்பான்மை நீங்கும் என்றும் மனிதர்களின் உள்ளங்களில் அறநெறி உணர்ச்சி உண்டாகும் என்றும் நம்புகிறேன்; அதற்கான பிரசாரத்திற்கு அறநிலைய ஸ்தாபனங்களின் பணமெல்லாம் உபயோகிக்கப்பட வேண்டும். அந்தப் பணத்தையெல்லாம் கல்விக்காகச் செலவிடவேண்டுமென்றால் நான் குறிப்பிட்ட இரண்டு பள்ளிகளை மனதில் கொள்ளவேண்டும்.

மதுவினால் நம் நாட்டில் மிகுந்த கஷ்டம் இருந்தது. மக்கள் மது அரக்கனின் வசப்படாமல் நல்லுடன் வாழ வேண்டுமென்பதற்காக மதுவிலக்குச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அந்தச் சட்டத்திற்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் செயல்கள் ராஜ்யத்தில் சில சில இடங்களில் நடந்துவருகின்றன. இத்தகைய செயல்களைத் தடுப்பதற்காக பல திருத்தங்கள் இந்தச் சட்டத்திற்குக் கொண்டுவரப்படும் என்பதை கவர்னர் உரையில் காண நான் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

[Sri mathi P. K. R. Lakshmikantham]

இந்த ராஜ்யத்தில் பெண்களை பாதிக்கும் பல பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. பல விதவகனம் கணவனால் எதிர்ப்பட்ட பல பெண்களும் வேலைபுற்று இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்காக பல சிறு சிறு குடிசைத் தொழில்கள் இருந்தபோதிலும், அவர்கள் நன்றாக வாழ்வதற்கு வகையெல்லாம் பல வசதிகளையும் சர்க்கார் செய்தாகவேண்டும். இதையும் அரசாங்கம் கவனிக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

நமது கவர்னர் பெருமானின் உரை மிகவும் போற்றத்தக்க முறையில் இருக்கிறது. தொழில்கள் சம்பந்தமாகவும் அந்த உரை உயர்ந்த முறையில் அமைந்திருக்கிறதென்பதில் சந்தேகமில்லை.

நமது நாட்டில் இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சனை இருக்கிறது. அது தான் சிறுநீர்ப்புத் திட்டம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு உதவும் வகையில் சிறு சேமிப்புத் திட்டம் அமைந்திருக்கிறது. சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தை அமல் நடத்தும் விஷயத்தில் அரசாங்கத்துடன் நாம் அனைவரும் ஒத்திழைந்து, ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்குப் பாடுபடுவோமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நிலச்சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எத்தனை நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் இயற்றினாலும், நிலச் சீர்திருத்தத்தில் பல சிக்கல்கள் இருந்துகொண்டே இருக்கின்றன. தனி நபர் நிலவுடைத்து வாம்பு கட்டிவிட்டால் அந்தப் பிரச்சனைகள் எல்லாம் தீர்ந்துவிடும் என்று இப்போது நாம் உணருகிறோம். இதை கவர்னர் அவர்கள் நமது உரையில் எடுத்துக்கூறியிருப்பது மிகவும் போற்றத்தக்கது. பொதுவாக கவர்னர் அவர்களுடைய உரையானது மிகவும் போற்றத்தக்க முறையில் அமைந்திருப்பதால் நான் சந்தோஷப்படுகிறேன்.

(Deputy Speaker occupies the Chair.)

*SRI N. K. PALANISAMI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது இந்த நாட்டில் ஒரு பெரிய நெருக்கடியான நிலைமை நிலவுகிறது. இப்போது சமர் ஐந்து எட்டாம் கைத்தறி நெசவாளர்கள் மிகவும் ஆபத்தான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். மேலும் பஞ்சாலையில் மிகவும் ஆபத்தான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பல ஆலைகள் மூன்று ஐப்டென் மூடப்படுகின்றன. சமர் இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு கைத்தறி ஐவுளிகளின் தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கைத்தறி விஷயத்தில் இந்த சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கையை யாரும் போற்றாமல் இருக்கமுடியாது. குறிப்பாக, கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு மட்டுமின்றி டெல்லிக்குச் சென்று அங்கம் மத்திய சர்க்காருடன் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்காக வாதாடியிருக்கிறார்கள். ஆனால் மத்திய சர்க்கார் அவர்களுடைய கோரிக்கைக் கிணங்க மறுத்திருப்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். நமது சர்க்கார் மேற்கொண்டு அதற்காக திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். கைத்தறி நெசவாளர் பிரச்சினையை மிகவும் முக்கியமான பிரச்சினையாகக் கருதி, உடனடியாக மறுபடியும் துறு கோஷ்டியாகச் சென்று மத்திய சர்க்காரிடம் நம் கோரிக்கையை வற்புறுத்தவேண்டும். தேசத்தில் பொதுவாக என்ன அபிப்பிராயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது? இப்போது சதுர கஜத்துக்கு அரை அணு வீதம் கைத்தறி செல் வசூலிக்கப்படுகிறது. இதன்மூலம் சர்க்காருக்கு ஐந்து கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. இந்த ஐந்து கோடி ரூபாயை கைத்தறித் தொழிலுக்காகச் செலவு செய்யாமல் வேறு காரியங்களுக்காகச் செலவு செய்வதற்கு என்ன நியாயமான காரணம் இருக்கிறது? பொது ஜனங்களின் பணத்தை தனிப்பட்ட முதலாளிக்குச் சலுகைகள் கொடுப்பதற்காக பொது ஜனங்களின் பணம் செலவு செய்வது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு இப்படிப்பட்ட சலுகைகள் கொடுப்பதால் நான் இப்பொழுது கைத்தறித் தொழிலுக்கு ஆதரவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. கைத்தறி துணிகள் விற்பனையானால் நான் கைத்தறி நெசவாளர்கள் வாட முடியும் என்ற நிலைமை இருக்கும்போது, கைத்தறித் துணிகள் தேக்கமாவதைத் தடுக்காமலிருப்பது உண்மையிலேயே கண்டிக்கத்த

[Sri N. K. Palanisami] [10th February 1958]

தக்க விஷயம். கைத்தறித் தொழிலுக்கு “இதைச் செய்கிறோம், அதைச் செய்கிறோம்” என்று சொல்வதில் பிரயோஜனமில்லை. தேங்கிய கைத் தறித் துணிகள் விற்பனையாக வேண்டும். அதற்காக, முன்பு பொலவே ரிபேட் தொகையைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல கைத்தறி ஆலைகள் மூடப்பட்டு கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் வேலையி லிருந்து நீக்கப்பட்டது பற்றியும், பல ஆலைகளில் துணிகள் தேங்கியது பற்றியும் கைத்தறித் துணிகள் தேங்காத தொழிற்சாலைகள் மூன்றாவது ஷிப்டுடன் மூடப்பட்டுவந்தது பற்றியும் நாங்கள் குறிப்பிட்ட காலத்திலெல்லாம் சர்க்கார் உண்மையாக மில்கள் தோன்றி இருக்கிறதா இல்லையா என்று கவனிக்க மறுத்தது கண்டிக்கத்தக்க விஷயம். இப் போது கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் பெரிய நெருக்கடிக்கு உள்ளாகி யிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம்.

அடுத்தபடியாக, கொர் கமிஷன் ரிப்போர்டில், சீக்கிரம் ஹிந்தியா புகுத்த வேண்டும், பிரதேச பாவையை எந்த ஸ்தானத்தில் வைக்கவேண்டுமோ அந்த ஸ்தானத்தில் வைக்காமலிருப்பது. ஆகவே இவைகள் மிகுந்த குழப்பத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறது. 1955-ம் வரு ஷத்தில் நாம் ஒரு சட்டமியற்றியிருக்கிறோம்.

10-20 தமிழ் ஆட்சிமொழியாக, போது மொழியாக சகல சட்டத்திலும்
ப.உ. இருக்கவேண்டுமென்றும், நீதி மன்றங்களில் ஆனாலும் சரி, கலா சாலைகளிலானாலும் சரி, தமிழ் மொழி ஆட்சிமொழியாக இருக்க வேண்டு மென்று அதற்கு வேண்டிய உடனடியாக உருப்படியான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளாததால் நான் இன்றையதினம் எதிர்ப்புச் சக்திகளுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்பொழுதே, நீதி மன்றங்களிலும், கலாசாலைகளிலும் ஆட்சி மொழியாக தமிழை அன்றே கொண்டுவந்திருந்தால் இன்று இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது. அதுவே எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இன்று தமிழா இந்தியா என்ற பிரச்சனை இருக்கிறது. ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் இன்றைய தினம் ஆங்கிலத்திற்குப் பதில் இந்தி புகுத்தப் போகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் உண்மை அப்படியா என்று கேட்டால் நாம் சொல்கிறோம், சகல பகுதிகளிலும், கலாசாலைகளிலும், நீதி மன்றங்களிலும் காலேஜ்களிலும் ஆட்சி மொழியாக தமிழ் மெரியியே இருக்கவேண்டு மென்று சொல்கிற காலத்தில் எப்படி ஆங்கிலத்திற்குப் பதிலாக இந்தி வர முடியும் என்று தெரியவில்லை. அவர் பெரிய காந்திய வாதி. சத்தியத்தில் பற்று உள்ளவர். இன்னும் நியாயமாக பேசுகிறவரும் கூட, பண்பாட்டுடன் பேசுகிறவர். அப்படியிருக்க எப்படி அவர் உண்மைக்கு மாறுபட்டு சொல்ல முடியுமென்று தெரியவில்லை. அடுத்தபடியாக, மத்திய சர்க்காரில் நமக்குப் போதுமான அதிகாரம் வேண்டாமா என்று சொல்லுகிறார்கள் போதுமான உத்தியோகங்கள் வேண்டாமா என்று கேட்கிறார்கள் நான் சொல்கிறேன், மூன்று கோடி தமிழ் மக்களுக்கும் மத்திய, அரசாங்கத்தில் வேலை கிடைக்க முடியுமா? சுமார் 20 லட்சம் பேர்கள் தான் மத்திய அரசாங்கத்தில் வேலையில் இருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும் போது, அன்னிய மொழி ஆங்கிலத்திற்கு பதிலாக நமது தேசிய மொழியான ஹிந்தி இருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதுவும் படிப்படியாக இருக்கிறது. அதுவும் தமிழர்களுக்கு இவ்வளவு ஸ்தானங்கள் மத்தியில் ஒதுக்கிய பிறகு ஒரு சிலருக்கு வேண்டி மூன்று கோடி தமிழர்கள் கஷ்டப்பட வேண்டுமா? அப்படி ஒரு சிலருக்காக மூன்று கோடி தமிழர்கள் கஷ்டப்பட வேண்டுமென்று சொல்வது நீதிக்கு புறம்பாகும். ஆகவே, இன்றையதினம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் காமராஜரை பதவியில் இருந்து நீக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் இன்று அவர்கள் சகல பிரச்சனை களிலும் இறங்கியிருப்பது நமக்கு தெரியும். ஒரு சமயத்தில் சொன்னார்கள். மொழிவெறி கூடாது என்று. ஆனால் இன்று அவ ரது எதிர்ப்பு வெறி மொழி வெறியாக மாறியிருக்கிறது. 1953 ஹைதராபாத் கங்கிரஸ் மகாசபையின் மக்கள் மொழிவழி அரசு வேண்டு மென்று கிளர்ச்சி செய்த போது அந்த டிமான்டை ட்ரைபல் டிமான்ட் என்று சொன்னார்கள். மொழிவழி ராஜ்யங்கள் அமைய வேண்டுமென்று சொன்னபோது, தட்சிண ராஜ்யம் வேண்டுமென்று மொழிவழி அரசுக்கு

[10th February 1958] [Sri N. K. Palanisami]

முட்டுக்கட்டை போட்டார்கள். இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றியது சென்னை சர்க்கார் எடுத்த மோசமான நடவடிக்கைகளில் ஒன்று என்று சொல்கிறார். இந்தச் சர்க்கார் உண்மையில் ஒரு நல்ல நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால், அந்த நல்ல நடவடிக்கை இந்தத் தீர்மானம் எடுத்ததற்குள், ஆகவே, இதை நான் பாராட்டுகிறேன். அடுத்தபடியாக, இன்றையதினம் நல்ல வாய்ப்பைப் பற்றி பெருமையாகப் பேசப்படுகிறது. கௌகாத்தி காங்கிரஸில் தேபர் அவர்கள், சதந்திரம் உடைந்த பத்து வருஷத்திற்குப் பிறகு சொல்கிறார்கள், “there is lack of loyalty in basic ideals.” லீலிங் பற்றி அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை. அதைக் கொண்டுவர சரியான சூழ்நிலை இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இன்று எதிர் கட்சிக்காரர்கள் சொல்வதை அது மரதிலடக்கிறது. சட்டசபை எடுத்துக் கொண்டாலும், பார்லிமென்ட்டை எடுத்துக்கொண்டாலும் இதைப்பற்றி பேசப்படுகிறது. ஆனால் நடைமுறையில் இருப்பது என்ன? இன்று லீலிங் கைப் பற்றச் சொல்கிறார்கள். ஆனால், ஏற்கனவே டல் டோர்ஸ் தீவங்களை வறறு முடித்தாவிட்டது. டல் டோர்ஸ் தங்கள் சொந்தக்காரர்களுக்கு, அவர்கள் டோல் பார்த்து எழுதிக் கொடுத்து விட்டார்கள். ஆகவே, இப்பொழுது அதைக்கொண்டு வருவதில் என்ன பிரயோஜனம் இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. சர்க்காருக்கு, நல்ல வாய்ப்பு கட்டவேண்டுமென்ற நோக்கம் இருந்தால் அங்கியல் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. நான் சொல்வது என்னவென்றால், உடனடியாக சர்க்கார் வசம் இருக்கும் புறம்போக்கு நிலங்களை ஹர்ஜன் மக்களுக்குக் கொடுக்க எந்த வித கஷ்டமும் இல்லை. அப்படி ஒரு சட்டம் கொண்டு வருவதோடு இந்த புறம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுக்க மறுப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. நம் ராஜ்யத்தில் உரைப் டோர்ஸ் ஏராளமாக உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. அப்படி உற்பத்தியாகி இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் இன்றைய தினம் இருக்கக்கூடிய ரீலீப் ஷாட்புஷை மூடுகிறோம் என்று சர்க்கார் சொல்கிறார்கள். எல்லா வருஷங்களிலும் இப்படிச் சொல்கிறார்கள். எந்த வருடத்திலும் விலைவாசி ஏற்றவதற்குப் கவலைப்பட்டது கிடையாது. நமக்கு திருப்தி மடைப்பான்மைதான் இருக்கிறது. நடைமுறையில் பார்த்தால், அன்று 14 அணு வற்ற அரிசி இன்றும் 14 அணு வற்றது தான் வற கிறது. அன்று 1-1-0-க்கு வற்ற அரிசி இன்றும் 1-1-0-க்குத்தான் வறகப் படுகிறது. ஆகவே எந்த அடிப்படையைக் கொண்டு இந்த ரீலீப் ஷாட்புஷை மூடவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களோ, தெரியவில்லை. அறுவடை காலத்தில் பதக்கி வைத்து விலை ஏறும்போது விற்பனர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? விலைவாசிகள் ஏறும்போது அதைக் கட்டுப்படுத்தி சாதாரண மை மக்களுக்கு குறைவான விலையில் கொடுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்குப் பதிலாக ரீலீப் ஷாட்புஷை மூட்டடும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சட்டசபை இன்றையதினம் நாம் ஜனநாயக டண் பாட்டில் முன்னெறிக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்தியாவின் சபிட்டுகத்திற்காகவும், இந்தியாவின் ஐக்கியத்திற்காகவும் நாம் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் இரண்டாவது ஜந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பொதுத் துறையிலும் சரி, இன்னும் சன யந்திர தொழிலும் நாம் ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். அதமட்டுமல்ல. நிச்சயத்திற்குத்தம், உயர்ந்த டட்ட வரம்பு கட்டுவது போன்றவைகள் உடனடியாக அமுலாக்கப்பட வேண்டும். இவை களுக்குத் தகுந்த நிர்வாக இயந்திரம் தேவை. ஏற்கனவே இருக்கக் கூடிய நிர்வாக இயந்திரம், பிரிட்டிஷாரால், நமது சதந்திரத்திற்கு விரோதமாகவும் ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமாகவும் ஏற்படுத்தப்பட்ட அதே நிர்வாக இயந்திரத்தான் இன்றும் இருக்கிறது. எனம் நீதி அமைச்சர் அவர்கள், நியாயவார மசோதா வைப்பதற்கு டெசம்போது இந்த மாதிரிச் சட்டங்களை அமு லாக்குவதற்கு திறமையான ஆட்கள்கூட இல்லை என்று சொன்னார்கள். நேரு அவர்கள் கூடத்தான், ஒரு கோவாட்டரேடிஸ் சொசைட்டி ரெஜிஸ்டர் செய்ய பத்து மாதங்கள் ஆகிவிட்டது என்று சொன்னார்கள். ரெட்டிபிளம் அப்படியே இருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். இதையெல்லாம் மாற்ற வேண்டும். இதை மாற்றியமைப்பதற்கு உடனடி நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். “எப்டிவ் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன்” என்று சொல்லக்கூடிய காலத்தில் சர்க்காரின்கீழ் வேலை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்கள் சரியானபடி வேலை செய்யவேண்டும். அதற்கு, உத்தியோகஸ்தர்களுக்குப் போதுமானபடி சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். அவர்களின் மனதில் நம்பிக்கை

[Sri N. K. Palanisami] [10th February 1958]

உண்பெண்ணெயேண்டும். பெர்ஸனல் பைல் போன்றவைகள், நம்பிக்கை ஊட்டத்தக்கனவாக இருக்க வேண்டும். என்.ஜி.ஓ. போன்றவர்களுக்கு அதிகப்படியான அளவு ஊதியம், அவர்களின் வாழ்க்கை நடத்துவதற்குத் தகுந்த முறையில் அவர்களுக்கு ஊதியம் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லிக்கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

Sri K. B. S. MANI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானின் உரையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொள்வதற்கு முன்னதாக ஒரு முக்கிய விஷயத்தைப் பரிசீலிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த விவாதத்தில், முன்னுக்கு இருளைப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறவர் களும், வெளிச்சத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறவர்களாக விவாதத்தில் பங்கு எடுத்திருக்கிறார்கள். போட்டோவில், இருள் அவசியமாயிருந்தும் அதற்கு ஒளி பாய்ச்சப்படும்தோல்தான் இருள் பெருமையைத் தெரிய முடிகிறது. அதுபோலவே, கவர்னர் பெருமானின் உரையில் குறைபாடு கள் சில இருந்தாலும் அதில் ஒளியைப் பாய்ச்சி அதில் உள்ள கருத்தை அறிவதுதான் சபையின் கருத்தாக இருக்க முடியும். அதேபோல் கவர்னர் பெருமானின் உரையில் மொழியைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது ஒரு திட்டத் திற்கு வந்துவிட்டதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் குறைபாட்டை நாம் பார்க்கும்போது இதை, கபட நாடக சூத்திரதாரிகள் என்று சொல்கிற அரசியல் கோட்பாடுகள் உள்ள ஒரு சிலரின் விவாதத்திற்கு விட்டு விட்டு அடுத்தபடியாக ஆட்சிப் பொறுப்பை அதாவது உள்ளூர் ஆட்சிப் பொறுப்பை, வில்லேஜ் பஞ்சாயத்து ஆட்சிப் பொறுப்பைப்பற்றி கவர்னர் பெருமான் அவர் கள் இந்த சென்னை மாகாணத்திலே, அது நல்ல முறையில் நடத்தப்பட்டு வருகிறது என்ற ஒரு அபிப்பிராயத்தைக் கூறுவதோடு மேலும் அதை நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கான சகல ஏற்பாடுகளும் அதில் செய்யப் படப்போவதாக விளக்கமாகவும், சூசகமாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

12-30
p.m.

அந்தக் குறிப்பில் வில்லேஜ் பஞ்சாயத்தை நிர்வகிக்கின்ற தலைவர்கள் தற்காலம் இருக்கின்ற சட்டத்தின்படி பார்த்தால் வோட்டர்களால் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்ட தலைவர்களாக இருக்கின்றார்கள். தற்குறிகளாக இருக்கின்ற பலர் தலைவர்களாக வர முடிகின்றது. அனுபவம் ஆராய்ச்சி திறன் இல்லா மல், மக்களுக்கும் ஒருவித பயனும் இல்லாமல் ஒரு சில தலைவர்கள் பஞ்சாயத்துகளில் இருக்கின்றார்கள். அப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர் களுக்கு மதிப்பு கொடுக்கின்ற முறையிலாவது அவர்களுக்கு ஒரு பயிற்சி முகாம் ஏற்படுத்தி வில்லேஜ் பஞ்சாயத்துகளுக்குப் பயன்தரும் முறையில் திருத்தங்களைச் சட்டத்தில் சேர்க்கவேண்டும் என்றுதான் கூறியிருக்கிறா் கள் என்று நினைக்கிறேன். அடுத்தபடியாக நில வரம்புகளைப்பற்றி விளக்க மாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. முதலாவதாக விவசாயிகள் யார் என்பதை அரசாங்கமே சரியான முடிவு செய்யவேண்டும். ஆயிரம் வேலிபுள்ள மிராசதாரர்களும் தங்களை விவசாயிகள் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறார் கள். ஆயிரக்கணக்கில் நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கும் மடாதிபதி களும் தங்களை விவசாயிகள் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். இவ்வித மென்றால் எந்த ஆதாரத்தின் மீது சர்க்கார் இவர்களை விவசாயிகள் என்று அழைக்கிறார்கள் என்பதுதான் எங்களுக்குப் புரியவில்லை. தன்னுடைய நிலம் எங்கிருக்கிறது என்று தெரியாதவர்கள் கூட, உழத் தெரியாதவர்கள் கூட, இன்று தங்களை விவசாயிகள் என்று கூறிக்கொள் கிறார்கள். முக்கியமாக இவர்களையே விவசாய ஆராய்ச்சிக்கும் மற்ற அவ் சியங்களுக்கும் விவசாய ஆராய்ச்சிக்கென்று இவர்களை தேர்ந்தெடுத்து அயல் நாடுகளுக்குச் செல்லுகிறார்கள். ஆகையால்தான் நல்ல முறையில் சர்க்கார் பரிசீலித்து இன்மேலாவது உழக்கூடியவர்கள், உழவுத் தொழிலை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களைதான் விவசாயிகள் என்று சர்க்கார் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். உழத் தெரிந்தவர்கள்தான் விவசாயிகள் என்று நிர்ணயிக்க இந்த விவசாயிகள் சட்டத்தின் மீது திருத்தங்கள் வரும் என்றுதான் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அடுத்தபடியாக நில வரம்பை நிர்ணயிக்கும்போது நிலத்தை மிராசதாரர்கள் தங்களுடைய நிலங்களை பங்குபோட்டு மற்றவர் களுக்குச் சேக்கிரமாகவே கொடுத்துவிடுகிறார்கள். நில வரம்பு நிர்ணயிக்கப்

10th February 1958] [Sri K. B. S. Mani]

படவேண்டும் என்றும் அதற்காக இடைக்காலத்தில் ஒரு அவசரசட்டம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நல்லதொரு கருத்தை முன்கூட்டி செய்யப்போகின்ற இந்த ஆண்டிலுள்ள சட்டத்தை கொண்டுவருவதின் முன்னறிவிப்பாகவே இருக்கின்றது. சட்டம் வரப் போகிறது என்று தெரிந்தவுடன் பெரிய மிராசதாரர்கள் எல்லாம் தங்க ளுடைய நிலங்களை எல்லாம் பங்கு போட்டு மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்து விடுவார்கள். ஆகையால் இம்மாதிரி பிரித்து கொடுத்திருந்தால் அவைகள் எல்லாம் செல்லாது என்று ஒரு திருத்தம் புகுத்தப்படவேண்டும். அவ் விதம் சட்டத்தில் புகுத்தாவிட்டால் இவ்வித சட்டத்தினால் மக்களுக்கு நல்ல சௌகரியத்தைக் கொடுக்கமுடியாது என்பது என்னுடைய கருத்து. அடுத்தபடியாக உற்பத்தியைப்பற்றிப் பேசும்பொழுது அதிக உற்பத்தி செய்ப வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். கடந்த மாதத்தில் விவசாய மந்திரி அவர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்பொழுது எல்லா நிலங்களிலும் மூன்றாவது போகம் சாகுபடி செய்யவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு அங்கு கூடியிருந்த ஐயாயிரம் விவசாயிகளும் விவசாய மக்கள் என்ற முறையில் உறுதி கொடுத்தார்கள். வருகிற ஆண்டில் மந்திரி அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்பொழுது மூன்றாவது போகம் சாகுபடி செய்திருப்பதைப் பார்க்கலாம் என்று உறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த உறுதிபாட்டுக்கொப்ப சில சீர்திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டும். அதாவது மூன்றாவது போகம் பயிர் செய்யும் விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் செலுத்துகின்ற வரித்தொகையில் ஐந்தில் ஒரு பாகத்தை வஜா செய்து கொடுக்கவேண்டும். இப்போது தஞ்சை ஜில்லாவில் மூன்றாவது போகம் பயிர் செய்கிற விவசாயிகளுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 50 ரூபாய் இலாகாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதைக்காட்டிலும் மொத்தமாக ஒரு பகுதி அதாவது ஐந்தில் ஒரு பாகமோ அல்லது பத்தில் ஒரு பாகமோ வஜா செய்துகொடுத்தால் அவர்களை ஊக்குவிப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்ப தோடுமட்டுமல்ல இன்னும் உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்க முடியும். அதோடு அதற்கேற்றபடி விவசாயச்சட்டத்தை திருத்தி அமைக்கப்படும் பொழுது மூன்றாவது போகம் விவசாயம் செய்யாத நிலங்களைப் பறிமுதல் செய்யப்படும் என்ற ஒரு திருத்தம் அதில் புகுத்தப்படவேண்டும். பரம் பரையாக தஞ்சை ஜில்லாவில் வருடத்தில் அல்லது ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு தடவையோ அல்லது மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு தடவையோ விவசாயம் செய்துவிட்டு மீதி நாட்கள் எல்லாம் உல்லாச வாழ்க்கை நடத்திக்கொண் டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றும் வகையில் தஞ்சை ஜில் லாவைப் பொறுத்தமட்டிலாவது இவ்விதம் மூன்றுபோகம் விவசாயம் செய்யாதவர்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுவார்கள் என்று ஒரு திருத்தத்தைப் புகுத்தவேண்டும். இதையெல்லாம் கொண்டுவருவதற்காகத் தான் சில திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்படும் என்று நமக்கு முன்கூட்டி கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். விதைகள் சம்பந்தமாக நல்ல விதைகள் சர்க்கார் கொடுத்துவருகிறது. ஆனால் சில இடங்களில் தவறு நடக்கிறது. ஆங்காங்கு இருக்கின்ற டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர்கள் மற்றுமுள்ள விவசாய அதிகாரிகள் மிராசதார களிடம் மிகவும் கெட்டுப்போன விதைகளைக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். இந்த அவர்களும் தடங்கல் இல்லாமல் வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். பல ஜில்லாக் களில் குறிப்பாக ஒரு சில தாலுகாவில் இந்த விதைகள் முனைக்காமல் போகிறது. ஆகவே இம்மாதிரியான விதைகளை கொள்முதல் செய்யும் அந்த விவசாய அதிகாரிகளை அல்லது அந்த டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர்களைக் கண்டுபிடித்து அவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்கவேண்டும். சாதாரணமாக இந்த விதைகளை விதைக்கும்போது காலம் தவறிவிடுகிறது. இதனால் தக்க பயன் கொடுப்பதில்லை. இதனால் நாட்டில் உற்பத்தி குறைகிறது. ஒருவருடைய அஜாக்கிரதையினால் நாட்டுக்கே கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே எந்த அதிகாரியினால் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறதோ அந்த அதிகாரியைத் தண்டிப்பதற்கு அந்தச் சட்டத்திலே வேண்டிய திருத்தங்களைப் புகுத்த முடியும், புகுத்தவும் வேண்டும். இம்மாதிரியான விவசாய சீர்திருத்தத் திற்கான திருத்தங்களைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் கவர் னர் பெருமான் அவர்கள் திருத்தங்கள் வரும் என்று முன்கூட்டி குறிப் பிட்டிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அடுத்ததாக நியாயவார பண்ணையாள் சட்டம் தஞ்சை ஜில்லாவில் பண்ணையாட்கள் இல்லாமல் போய்விட்டார்கள்.

[Sri K. B. S. Mani] [10th February 1958]

இன்று காலை யில் கூட ஹரிஜனங்களுக்காக எத்தனை கேஸ்கள் அரசாங்கத்தாரால் நடத்தப்பட்டது என்று கேட்டதற்கு மந்திரி அவர்கள் இல்லை என்று சொன்னார்கள். உண்மையில் சட்டம் நல்ல முறையில் கொண்டு வந்தாலும் ஆங்காங்கு இருக்கின்ற அதிகாரிகளினால் அவை பரிசீலிக்கப்படவில்லை. சர்க்காருடன் இந்த அதிகாரிகள் ஒத்துழைத்தால் தான் இவைகள் வெற்றிபெற முடியும். இவைகளை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தாத அதிகாரிகளைத் தண்டிப்பதற்கு வேண்டிய திருத்தங்கள் கொண்டுவரவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மதுவிலக்கு சட்டத்திலும் சில திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்போவதாகச் சொன்னார்கள். மதுவிலக்கைப் பொறுத்தவரையில் தஞ்சை ஜில்லாவில் சீர்காழி, மாயவரம் என்ற இரண்டு தாலுகாக்களிலும் நூற்றுக்கு 95 பாகம் மதுவின் தொல்லை ஒழிந்துவிட்டது. உண்மையாக இதனால் நாங்கள் பெருமைப்படுகிறோம். இதில் நாங்கள் வெற்றிபெற்றது எங்கள் ஊழியர்களிடையிலும் மற்ற சக தோழர்களுடையதும் நல்ல ஒத்துழைப்புத்தான் காரணம். இரவு பகலாக நாங்கள் சர்க்கார் கொண்டுவரும் திட்டங்களை, நாங்கள் எங்களுக்குத் தெரிந்தவர்கள், தெரியாதவர்கள் என்ற வேறுபாடு இல்லாமல், சொந்தக்காரர், அந்தியர் என்ற வேறுபாடு இல்லாமல், சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதன் காரணமாகவும், போலீஸ் அதிகாரிகள் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கும் காரணத்தினாலும் நல்ல முறையில் வெற்றி காண முடிந்தது. உண்மையிலேயே இன்றைக்கு மதுவிலக்குச் சட்டம் தோல்வி அடைந்துவிட்டது, அதைப்பற்றி விசாரிக்க ஒரு கமிஷன் போடவேண்டுமென்று இங்கே ஒரு சிலர் கூறி, கள்ளுடியைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று ஒரு சாரார் இருப்பது, அவர்களைப்போல் இந்த நாட்டில் இருக்கும் ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு விளைவிக்கும் கெடுதியைக் காட்டிலும் வேறு இல்லை யென்று சொல்லலாம். அதே நேரத்தில் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுலாக்க இந்தச் சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி “ஜிஞ்ஜர் பிரீ” போன்றவைகள் அதிகமாக டாக் ஸ்டோர்களில் விற்பதைத் தடுக்க வேண்டும். உதாரணமாக எங்கள் ஊரில் “ஜிஞ்ஜர் பிரீ” 90 பாட்டில்கள் ஸ்டாக் வைத்திருக்கிறார்கள். 90 பாட்டில் “ஜிஞ்ஜர் பிரீ”க்கு என்ன அவசியம். ஜிஞ்ஜர் பிரீ எதற்கு உபயோகிக்கப்படுகிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. மாயவரம் டவுனை எடுத்துக்கொண்டால் இன்றைக்கு அங்கு 36 டிரக் ஸ்டோர்கள் இருக்கின்றன. இவ்வாறு இன்றைக்கு ஒரு நாளைக்கு 200 ரூபாய்க்கு மேற்கொண்டு கல்லாவில் போடப்படுகிறது—அதாவது விற்பனை செய்யப்படுகிறது. ஜிஞ்ஜர் பிரீ ஏன் அவ்வளவு விற்கிறது? அதைத் தடுப்பதற்கென்ன என்று போலீஸ் அதிகாரிகளைக் கேட்போது, அவர்கள் நாங்கள் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதைத் தடுக்கவும், பதனீரைக் கள்ளாக் குவதைத் தடுக்கவும் சட்டம் இருக்கிறது. ஜிஞ்ஜர் குடிப்பதைத் தடுக்க ஒன்றும் சட்டமில்லை. மெடிகல் ஸ்டாபின்கேட்டுடன், டாக்டர் ரசீதுடன் குடிக்கின்றான் என்று சொல்லி கோர்ட்டில் விடுதலை செய்துவிடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். மதுவிலக்குச் சட்டத்தைத் திருத்தும்போது இந்த மாதிரி ஒரு டிரக் ஸ்டோர் எவ்வளவுதான் ஜிஞ்ஜர் பிரீ வைத்துக்கொள்ளலாம். என்று ஒரு வரையறை நிர்ணயிக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால், குடிசைத் தொழிலாக இருந்த கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதை ஒழிப்பதில் எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சி வீணாகப்போய்விடும். ஆகையினால், அதற்குத் தக்கபடி இந்த மது விலக்குச் சட்டம் திருத்தப்படவேண்டும், அதற்காகத் தான் இப்போது இந்தத் திருத்தம் வருகிறது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பெண்களுக்கு, தொழில் செய்யும் பெண்களுக்கு, மகப்பேறு காலத்தில் சில வசதிகள் அளிக்கும் வண்ணம் ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்படுமென கவர்னர் பெருமான் கூறியிருக்கிறார். பிற்போக்காயிருக்கிற பெண்களுக்கு சமுதாயம் முன்னேற இவ்வளவு வசதியும் செய்யும் போது, இதேநேரத்தில் இன்னும் பலர் கேட்பாற்றிற்குக் கிடக்கிறார்கள். தஞ்சை யிலிருக்கும் ரைஸ் மில்களில் பெண் கூலிகள் அதிகமாக வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான வரையறுக்கப்பட்ட ஊதியமோ அல்லது மாதாந்திர லீவோ கிடையாது. இவைகளையெல்லாம் பரிசீலித்துப் பார்த்து பாக்கரி ஆக்ட்படி பயன்களை அடைய இந்தச் சட்டத்திலே ஒரு திருத்தத்தையும் கொண்டுவர வேண்டுகிறேன்.

[10th February 1958] [Sri K. B. S. Mani]

அடுத்தபடியாக, இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள தொழிலாளர்கள் தேசிய விடுமுறை நாட்களிலும், திருவிழாக் காலங்களிலும் அவர்களும் அவர்களுடைய குடும்பத்தாரும் சந்திதாஷமடைய விடுமுறை நாட்களை அதிகரிக்கத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவரப் போவதாகவும் கூறியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே, சென்னை போன்ற பெரிய நகரங்களில் யந்திரங்களைப் போல் வேலைசெய்யும் யந்திரங்களாகக் கருதுகிறவர்களுக்கு மகத்தான உதவியாகும்.

எனக்கு ஒரு சிறு வருத்தம் இந்த கவர்னர் பெருமானின் உரையில் ஹரிஜனங்களைப்பற்றி ஒரு சிறு வார்த்தை கூடக் கூறவில்லை என்பதுதான். ஹரிஜனங்கள் எல்லோரும் நல்ல நிலைக்கு வந்துவிட்டார்கள் என்று எண்ணுகிறார் போலும். அல்லது விவசாயிகளைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, ஹரிஜனங்களெல்லாம் விவசாயிகள் என்று எண்ணினார்கள் போலும் என்று நினைக்கிறேன். ஹரிஜனங்களாக இருக்கும் மக்கள் நாட்டிலே நல்லதொரு நிலையை அடைய இம்மாதிரியான ஆட்சி இன்னும் இரண்டு முறையாவது, அதாவது 10 ஆண்டு காலமாக இருந்தால் நல்ல முறையில் ஹரிஜன மக்கள் முன்னுக்கு வந்துவிட முடியும். அதுவரையில் இப்போது இருக்கும் சலுகைகளை மேலும் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படியில்லாவிட்டால் அவர்கள் எந்தத் துறையிலும் முன்னேற முடியாது. ஹரிஜனங்கள் முன்னேற வேண்டுமென்று பாடுபட்டு வருகிறது அரசாங்கம். இம்மாதிரி சர்க்கார் இந்த ராஜ்யத்தில் நல்ல முறையில் இதுவரையில் நடந்து வந்திருப்பதாலும், இன்னும் பல மடங்கு அதை விரிவான முறையில் இந்த ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மைகள் செய்து வருமென்பதாலும்தான் இதைப்பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை, அதற்காக வருத்தப்படவேண்டிய தில்லை என்று எண்ணிக்கொள்கிறேன். இந்த விதத்திலே கவர்னர் உரையிலே இன்னும் பல முக்கியமான விஷயங்களைக் கூறியிருக்கிறார். இந்த நாட்டின் நலனில் நல்லதொரு அக்கறைகொண்டு காங்கிரஸ் மகாசபை பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது. நான் எங்கள் அபிப்பிராயத்தைப் பொதுப்படையாகக் கூறும்போது முதலாவதிதுவத்தின் கோட்பாட்டினை கையாளாத காரணத்தினால் காங்கிரஸ் சர்க்கார் கஷ்டங்களை எதிர் நோக்கி இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் சர்க்கார் இத்தகைய சரியான தொண்டு செய்யும் காரணமாக அந்தக் கருத்திற்கெனக் சட்ட வரம்புகளை இயற்றி இன்று அந்தவிதத்திலே 150 பேர்களுக்கு மேலான மெம்பர்கள் வரமுடிந்திருக்கிறது. இந்த நில வரம்புச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தினால் இங்கே இருக்கிற கட்சிப் பூசல்களும் வாதங்களும் வெகு சலபமாக மறைந்துவிடும். அதற்காக ஒரு ஆர்ப்பாட்டம் போன்ற காரியங்களைச் செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பது என்னுடைய கருத்து.

அதோடுகூட இன்றைக்குப் பெரிய அளவிலே ஹரிஜனங்களுக்கு உதவி செய்வது ராஜ்யப் போலீஸ். பலர் அவரவர்களுக்குத் தகுந்த மாதிரி திரித்துக் கூறுகிறார்கள். முதுகுளத்தூர் பகுதியில் நடந்த கலவரத்தைப் பார்க்கும்போது எங்களுக்கு உதவி செய்தவர்கள் போலீஸ். எங்களுக்கு உதவி செய்த அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம். இந்த மாகாணத்திலே ஐந்தில் ஒரு பாகம் ஹரிஜனங்கள். அதைச் சிந்திக்க வேண்டும். போலீஸ் உதவி இல்லாவிட்டால் உண்மையிலேயே ஹரிஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டிருப்பார்கள். இன்றைக்கும் உள்ளே செல்ல முடியாத பகுதிகள் பல இருக்கின்றன. இந்த அதிகாரிகள் ஹரிஜனங்களை ஆதரித்து நீங்கள் போங்கள், உதவி செய்கிறோம் என்று போலீஸ் அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். சர்க்கார், கவர்னர் பெருமான் பேரூரையில் குறிப்பிட்டது போல் சட்டங்களை மட்டும் இயற்றிவிட்டால் போதாது. அதே சமயத்தில் போலீஸ் அதிகாரிகளையும் சர்க்கார் கொஞ்சம் கண்ணைத் திறந்து பார்க்க வேண்டும். போலீஸ்காரர்கள் குறைந்த வாழ்வில் இருந்துகொண்டு நல்லது செய்ய முடியாது. அவர்கள் பொங்கலுக்கும், தீபாவளிக்கும் பெண் பிள்ளைகளுக்குச் செய்வதற்கு மற்றவர்களுடைய கையை எதிர்பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. மந்திரியின் காரைக்கூட நிறுத்திவிடுவதற்கு அவர்கள் கையில் அதிகாரம் இருக்கிறது. அவர்கள் தங்களுக்கு இருக்கும் அதிகாரத்தையும் மற்றது சாதாரணமாக ஒருவரிடத்தில் பல்லுக்காட்டி நிற்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். போலீஸ் அதிகாரிகளிடத்தில் எவ்வளவு அதிகாரம் இருந்தபோதிலும், அவர்களுக்கு நல்ல வசதிகள் இல்லாவிட்டால்

12-59

p.m.

[Sri K. B. S. Mani] [10th February 1958]

அவர்கள் சட்டங்களை அமுலாக்கமுடியாது. அவர்களுக்கு எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு வறுமை நீடிக்கின்றதோ, அத்தனை அளவுக்கு நாட்டிலுள்ள மக்கள் அரசாங்கத்தினுடைய சட்டங்களின் நன்மைகளை அடைய முடியாது. அந்த அளவு தொழிலாளர்களுடைய நலனும் பாதிக்கப்படும். ஆகையால் நம்முடைய சர்க்கார் போலீஸ்காரர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்பதை நான் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

நான் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. C. SADAYAPPA MUDALIAR : கனம் உதவி சட்டசபைத் தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் பேருரைக்கு வந்தனம் தெரிவித்து, சில வார்த்தைகள் பேச முன்வந்துள்ளேன். அவர் தன்னுடைய உரையிலே நமது நாட்டில் விவசாயிகளுக்கு செய்திருக்கும், செய்யப்போகும் நன்மைகளைப்பற்றி தெரிவித்திருக்கிறார். விவசாயிகள் தங்களுக்கு நிலம் உடைமையாக்கப்படவேண்டும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் நேரத்திலே, நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது என்பதை சர்க்கார் சீக்கிரம் செய்யும் என்ற ஒரு நல்ல அறிஞர் வாசகத்திலே அமைந்திருப்பதை ஏழை விவசாயிகள், உழைப்பாளிகள், வரவேற்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சபை முன்பு தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

நம் மாகாணத்திலே ஏழை நெசவாளர்களுக்கு குறைகள் பல. இருந்தும், அதை கவர்னர் பெருமான் தன் உரையிலே சேர்க்கவில்லை என்பதை பல கனம் அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்கள். கைத்தறியாளர்கள் வாழ்க்கைக்குப் போதிய அளவு வருமானம் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்ற நிலைமையை சர்க்கார் நன்றாக உணர்ந்து, அந்தக் குறைகளை முழுவதும் நீக்காவிட்டாலும் கூட, ஓரளவு நீக்கும் முறையில் ரிபேட் அளிக்க முன்வந்தார்கள். இப்பொழுது அந்த ரிபேட் தொகையைக் குறைத்துவிட்டார்கள். ஆகையால் திரும்பவும் அவர்கள் கஷ்டமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். அந்த ரிபேட் தொகையைக் குறைப்பதைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் வேண்டிய முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம் மாகாணத்திலே சில மாதங்களாக சிறு குழப்பங்கள் ஏற்பட்டு மக்கள் உள்ளத்திலே ஒரு குழப்பமான நிலையை உண்டு பண்ணும் வகையிலே சில கட்சிகள் நடந்துகொண்டு வருகின்றன. குறிப்பாக சென்னையிலே நமது மதிப்பிற்குரிய தலைவர் வந்திருந்தபோது நடந்துகொண்ட விதம் மிகவும் வருத்தத்தை அளிக்கக்கூடிய விஷயம். கனம் மெம்பர் கோலிந்தசுவாமி அவர்கள் “நங்கள் ஒரு காலத்தில் கருப்புக்கொடி காட்டவில்லையா? நாங்கள் காட்டுவது மாத்திரம் தவறுதலா? சர்க்கார் ஏன் அதற்கு அனுமதி கொடுக்கக்கூடாது?” என்று இந்தச் சபையிலே கேட்டார். நாங்கள் ஒரு காலத்திலே கருப்புக்கொடி காட்டியது வாஸ்தவம் தான். ஆனால் அது எதற்காக? சுயராஜ்யம் அடையவேண்டும் என்பதற்காகவும், இன்று கவர்னர் பெருமான் பேருரையில் கூறியபடி நில உடைமை வரம்புச் சட்டம் கொண்டுவந்து அதன் பலனை விவசாயிகள் அனுபவிப்பதற்காக சுயராஜ்யம் வேண்டும் என்பதற்காகவும், கருப்புக் கொடி காட்டினோம். ஆனால் இன்று அவர்கள் கருப்புக்கொடி காட்டிய நிலவரம் வேறு, நிலைமை வேறு. அதற்கு அவர்கள் என்ன காரணம் சொல்லுகிறார்கள்? தமிழ் நாட்டுத் தலைவர்கள் சிலரை அவர் அவமரியாதையாகப் பேசினார் என்ற காரணத்திற்காக என்று சொல்லுகிறார்கள். தமிழ் நாட்டுத் தலைவர்கள் ஒரு சிலரை அவர் அவமரியாதைப் படுத்தியிருந்தால், அவர்கள் அதற்கு பதில் சொல்லுவார்கள். அதற்காக ஒரு கட்சியினர் அதற்கு வக்கீலாக மாறி குழப்பம் ஏற்படுத்தக்கூடிய வகையில் கருப்புக்கொடி காட்டவேண்டும்? சர்க்கார் அப்பொழுது திறமையாக நடந்துகொண்டது மட்டுமல்ல, என்றும் அப்படிப்பட்ட குழப்பம் நாட்டில் வளராமல் தடுத்து, சுயராஜ்யத்தின் பலனை மக்கள் அடையும்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கவர்னர் பெருமான் உரையில் விவசாயிகளின் நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய முறைகளைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

10th February 1958] [Sri S. C. Sadayappa Mudaliar]

அடுத்தபடியாக, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அடங்கியுள்ள நல்ல அம்சங்கள் எவை என்று பார்க்கும்பொழுது, கிராமங்களிலே அதிக முன்னேற்றம் காணப்படுகிறது. கிராமங்களிலே சிறு சேமிப்புத் திட்டம் நிர்ப்பந்தப்படுத்தி அமுலாக்கக்கூடிய நிலையில்தான் இருக்கிறது என்று சில மெம்பர்கள் தெரிவித்தார்கள். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழும் குடிநீர், ஆரம் பக் கல்வி முதலிய வசதிகளைப் பெற்றிருக்கக்கூடிய கிராமங்களில், பெரும் அளவில் இல்லாவிட்டாலும் தங்களால் இயன்ற அளவுக்கு, மக்கள் சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தை ஆதரிக்கிறார்கள், அதை வெற்றிகரமாக அமுலாக்குவதற்கு மக்கள் உதவி செய்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சபையிலே தெரிவித்துக்கொள்ள நான் ஆசைப்படுகிறேன். சர்க்காரின் பேரில் நம்பிக்கை வைத்து, சர்க்கார் வரையறுத்துள்ள அளவுக்கு இந்தத் திட்டம் வெற்றியடைவதற்கு மக்கள் உதவி செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் நீர்ப்பாசன திட்டங்களினால் எந்த அளவும் நன்மை ஏற்படாமல் போனாலும்கூட, மின்சாரத்தினால் விவசாயிகள் நல்ல பலனை அடைந்து வருகிறார்கள். மின்சாரத்தினால் சில கிராமங்கள் நன்மை அடையக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கின்றன என்று கவர்னர் பெருமான் உரையில் கூறியிருப்பது பற்றி மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே கொஞ்சம் மனதிற்குக் கஷ்டம் தரக்கூடிய நிலையில் ஓரிஜனங்களின் நிலைமை இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சபையிலே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நமது உள் நாட்டு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு தரப்பினர்களையும் கூட்டி சமரசம் உண்டுபண்ணி விட்டு வந்தார்கள். இருந்தாலும், உடனடியாக சர்க்கார் அவர்களுக்குச் செய்யக்கூடிய பல நன்மைகள் இருக்கின்றன. அதைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்கு உடனடியாக பயி ரிடுவதற்கு வேண்டிய நிலங்கள் கொடுக்கவேண்டும். போக்குவரத்து வசதி செய்துதர வேண்டும். இதுபோன்ற பல கஷ்டங்கள் அவர்களுக்கு இருக்கின்றன. ஆனால் கலவரம் நடந்தது எந்த முறையிலே என்றால், இந்தப் பிரச்சினையை ஒட்டியோ அல்லது வேறு ஏதாவது விஷயங்களிலோ அம் மாதிரி ஜாதிப்பிரச்சனைகள் கிளம்பி இருக்கின்றன. அம்மாதிரி இல்லாமல் அவர்கள் திருப்திகரமாக நடந்துகொள்ளுவதற்கு வேண்டிய வசதிகளை நல்ல முறையிலே எங்கள் ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களும், டி.எஸ்.பி. அவர்களும் செய்துகொடுத்தால், இம்மாதிரி சிறு பிரச்சனைகள் ஏற்படாமல் தடுக்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கவர்னர் அவர்களுடைய பேருரையில் அடைந்துள்ள முன்னேற்றம் மக்களுக்குப் போதுமானது. இன்னும் பல செய்யவேண்டியதாக இருக்கின்றன. பல ஆண்டுகளாக இந்த மாகாணத்தில் நெசவாளர்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் இந்தச் சர்க்கார் செய்துகொண்டு வரும் நன்மைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அதனால் மக்களுக்கு இந்த அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த நம்பிக்கை தேர்தல்களின் மூலமாக நன்றாக தெரியப்படுத்தப்படுகிறது. அது ஒன்றே அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கை இருக்கிறது என்பது தெரியவரும். இன்னும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மூலமாக கிராம மக்கள் முன்னேற்றம் அடைவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது.

கடைசியாக மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் உரையை நிகழ்த்தியதற்கு அவருக்கு வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*** SRI V. SUBBAIAH :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானுடைய உரையை படித்ததில் இந்நாட்டிலுள்ள எண்பது சத விதமுள்ள விவசாயிகளைப்பற்றி ஒன்றுமே குறிப்பிடவில்லை. கிராமங்களில் வாழக்கூடிய விவசாயிகளைப்பற்றி, அவர்களுடைய வாழ்க்கையைப்பற்றி, அவர்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி, அவருடைய உரையில் ஒன்றுமே இல்லை. கிராமத்திலுள்ள பொருளாதார நிலைமையைப்பற்றி, அங்குள்ள கைத்தொழிலைப்பற்றி முக்கியத்துவம் கொடுத்து அங்குள்ள நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்

1-00
p.m.

[Sri V. Subbaiah] [10th February 1958]

பட்டிருக்கிறதா என்பதைப்பற்றிய விவரம் அவருடைய உரையில் இல்லை. வள்ளுவர் “உழவு” என்ற பகுதிக்குப் பத்து பாட்டுகள் எழுதியிருக்கிறார். அப்படித் தெரிந்திருந்தும் உழவர்களைப்பற்றி கவர்னர் அவர்கள் ஒன்றுமே குறிப்பிடாமல் இருப்பதற்கு வருத்தம் தெரிவிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதைத் தெரிந்துகொண்டிருந்தால் அவர் உழவர்களைப்பற்றி ஏதாகிலும் சொல்லியிருப்பார். இந்நாட்டில் பெரும்பாலும் விவசாயிகள் விவசாயத்தைத்தான் நம்பியிருக்கிறார்கள். அப்படி விவசாயத்தையே நம்பி இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசாங்கம் என்ன நன்மை செய்திருக்கிறது? கிராமங்களுக்கு என்ன நன்மை செய்திருக்கிறது? இவைகளை நினைத்துப் பார்த்தால் சில ஆண்டுகளாக பல பகுதிகளில் சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டம் என்றும் தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டம் என்றும் ஆரம்பித்து பல கிராமங்களில் ரஸ்தாக்களைப் போட்டுக்கொண்டும், பாடசாலைகளை அமைத்துக்கொண்டும், குடிதண்ணீர் வசதிகளைச் செய்துகொண்டும் இன்னும் பலவிதமான காரியங்களைச் செய்துகொண்டும் வருகிறார்கள். ஆனால் எங்கள் பகுதியாகிய திருநெல்வேலி ஜில்லா, கோவில்பட்டி, தாலுகா, கோவில்பட்டி சப் தாலுகாவில் எந்தவிதமான அபிவிருத்தி வேலையும் இதுவரையிலும் செய்யவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். விளத்திக்குளம் பகுதி கிராமங்களில் குடி தண்ணீருக்கு அங்குள்ள மக்கள் மழையைத்தான் நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மழை இல்லாவிட்டால் அங்குள்ள குட்டைகளில் தேங்கிக் கிடக்கும் தண்ணீரை எடுத்துத்தான் அவர்கள் சாப்பிடுகிறார்கள் என்றால் அவர்களுடைய நிலைமை எப்படி இருக்கும் என்பதை எடுத்துச்சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

எங்கள் சப் தாலுக்கா பகுதிக்கு பாடசாலை இல்லாமலேயே இருக்கிறது. மற்றும் அங்கு குடிதண்ணீர் வசதி இல்லாமல் இருப்பதால் நரம்புச் சிலந்தி என்று சொல்லக்கூடிய கொடிய நோய் பரவிக்கொண்டிருக்கிறது. நாட்டிற்கு சுதந்திரம் வந்து பதினேழு வருஷங்களாகியும் அங்குள்ள மக்கள் நரம்புச் சிலந்தியினால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைக் கேட்க வருத்தமாக இருக்கிறது. இதைப் போக்குவது அரசாங்கத்தினுடைய கடமை.

அது மட்டுமல்ல, இன்றையதினம் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசாங்கம் ஏதாகிலும் நன்மை செய்து வருகிறதா என்று பார்த்தால் விவசாயிகளுடைய நிலைமை மிகவும் மோசமாகிக்கொண்டு வருகிறது. உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமானால் பூசாரம் குறைந்துபோய்விட்டது. வருஷா வருஷம் மசூரில் குறைந்துகொண்டே போகிறது. அதைப் பெருக்க வேண்டுமானால் உரம் வேண்டும். ஆனால் அரசாங்கம் சரியானபடி உரம் சப்ளை செய்வதில்லை. நல்ல முறையில் போதிய அளவில் உரத்தை சப்ளை செய்வதில்லை. விவசாயத்தைப் பெருக்கவேண்டுமானால் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எடுத்து நடத்தவேண்டும். அப்படி இந்த அரசாங்கம் எடுத்து நடத்துவதாகத் தெரியவில்லை. பல குளங்கள் இருக்கின்றன, அவைகளை மராமத்து செய்யவில்லை. பல ஆறுகள் மேற்கு தொடர்ச்சி மலையில் உற்பத்தியாகி மேற்கே போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. எங்கள் ஜில்லாவிற்கு சுமார் பத்து மைல் தூரத்தில் அவைகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அதைத் தடுத்து விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தலாம். அதற்கு சுமார் நாற்பதாயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து பரிசோதனை நடந்திருந்தும் இது வரைக்கும் அதை எடுத்து நடத்துவதாகத் தெரியவில்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது அந்தத் திட்டம் இடம் பெறும் என்று எதிர் பார்த்தோம். அதிலும் அது இடம் பெறவில்லை. அந்தத் திட்டத்தை எடுத்து நடத்திக் கொடுத்தால் இந்த இரண்டு தாலுகாக்களோடு மட்டுமல்லாமல் கோவில்பட்டி, சங்கரன்கோவில், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், சாத்தூர், அருப்புக்கோட்டை முதலிய இடங்களுக்குப் பாசன வசதி கிடைக்கும். மேற்குத்தொடர்ச்சி மலையிலுள்ள ஜீவநதிகளாகிய கீரியாறு, பம்பையாறு முதலிய ஆறுகளைத் தடுத்து விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தினால் ரொம்பவும் நன்மையாக இருக்கும். இவைகளில் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளாமல் அமைச்சர்கள் தங்களுடைய பகுதிகளிலேயே அக்கறை காட்டி வருகிறார்கள். எங்கு அவர்களுக்கு அக்கறை இருக்கிறதோ அங்குதான் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் பல

[10th February 1958] [Sri V. Subbaiah]

வருஷங்களுக்கு முன்னதாகவே எடுத்து நடத்தவேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. பிரிட்டிஷார் இருந்த காலம் முதற்கொண்டே இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் இதுவரையிலும் அதைப்பற்றி எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. இன்மேலாகிலும் அதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்படுகிறது. எங்கள் பகுதியில் விவசாயிகளுக்கு கிணற்றிலிருந்து தண்ணீரை இறைப்பதற்கு என்று மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. மின்சாரம் வழங்குவதிலும் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. எங்கள் பகுதியில் அமுல் நடத்தப் படுகிற பாபநாசு மின்சார ஸ்தாபனம் நல்ல முறையில் மின்சாரத்தை வழங்குவதில்லை. விவசாயிகளுக்கு வசதி அளக்கும் முறையில் மின்சாரம் வழங்கப்படவில்லை. மின்சார வெட்டு ஏற்பட்டதன் காரணமாக விவசாயத்திற்கு என்று இரவு காலங்களில் ஒரு மணிக்கு அல்லது பனி ரெண்டு மணிக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கு என்று மின்சாரம் கொடுக்கிறார்கள். இரவில் அந்த நேரத்தில் விவசாயிகள் எப்படித் தண்ணீர் பாய்ச்சுவார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அப்படி இல்லாமல் பகலிலேயே மின்சாரம் வழங்கினால் சௌகர்யமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். பகலில் வீட்டு முறையில் மின்சாரம் வழங்கினாலும் சௌகர்யமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மின்சாரம் வெட்டு என்று சொல்லும்போது அங்கு கீன்மாக் களும், நடைபெற்று வருகின்றன. மற்றும் றால் மில்கள், ஆயில் மில்கள், மாவு மில்கள் முதலியவைகள் வேலை செய்கின்றன. பகலில் இவைகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு மட்டும் மின்சாரம் வழங்கப்படுவதில்லை. இந்த முறையை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அத்துடன் இன்றையதினம் விவசாயிகளுக்கு பெரும் பளுவாக இருக்கக் கூடியது ஒன்று இருக்கிறது. அதாவது மினிமம் சார்ஜ் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்வது. அதை அவர்கள் தண்ட வரியாகக் கொடுக்கிறார்கள். மின்சாரமே கிடைக்காமல் இருக்கும்போது அக்ரிமென்ட் என்று கையெழுத்து வாங்கி மின்சாரம் வழங்கும்போது “மினிமம் சார்ஜ்” கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி கட்டுவதாக இருந்தால் சுமார் 200 அல்லது 300 ரூபாய் கட்டவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த முறை மாறவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசாங்கம் ஏதோ சலுகைகள் செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இப்படியெல்லாம் தண்டமாகப் பணத்தை வசூலிக்கிறார்கள். அத்துடன் இரவு நேரங்களில் மின்சாரம் வழங்குவதையும் மாற்றியமைக்கவேண்டும். தொழிற்சாலைகளுக்கும், மற்ற ஸ்தாபனங்களுக்கும் மின்சாரம் வழங்கி அதற்குப் பணம் வாங்குவதைப் பார்த்தாலும் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்வதாக இல்லை. அந்த ஸ்தாபனங்களுக்கு ஆறு அல்லது நாலு நயாபைசா என்று சொன்னால் விவசாயிகளுக்கு வழங்கும் மின்சாரத்திற்கு 1½ அணுவசூலிக்கிறார்கள். இதனால்தான் மின்சாரம் வழங்குவது விவசாயிகளுக்குப் பெரும் பளுவாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறேன். “அன்கனைக்டட் மினிமம் சார்ஜஸ்” என்று வசூலிக்கப்படும் வழக்கத்தை நிறுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை மின்சாரம் விநியோகிக்கும் ஒரு வேண்டுகோளாக விடுக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் ஒன்று இடம் பெறவில்லை. நாம் இப்பொழுது விவசாயத்தை அதிகப்படுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். அப்படி விவசாயத்தைப் பெருக்கவேண்டுமானால் அதற்கு அவசியமாக இருப்பது கால்நடைகள். இப்படிப்பட்ட கால்நடைச் செல்வங்கள் எப்படி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் முதலில் அறிந்துகொள்ளவேண்டும். இப்பொழுது மற்ற இனங்களுக்கு எல்லாம் இன்ஷூரென்ஸ் என்ற திட்டம் இருக்கிறது. அதைப்போலவே விவசாயத்திற்கு உதவியாக இருக்கக்கூடிய கால்நடைச் செல்வங்களுக்கும் இன்ஷூரென்ஸ் திட்டத்தைக்கொண்டு வரவேண்டும். இதைப்போலவே பயிர்களுக்கும் இன்ஷூரென்ஸ் திட்டம் இருக்கவேண்டும். விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடியவற்றில், பருத்தி,

[Sri V. Subbaiah]

[10th February 1958]

1-10
p.m.

வெங்காயம், கரும்பு, வாழை புகையிலை முதலியவைகளுக்கு மார்க் கெட்டில் விலை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். விவசாயிகளுடைய உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்யப்படாமல் இருப்பதால் அவர்கள் எதிர்பார்க்கக்கூடிய அளவில் அவர்களுக்கு வருவாய் வருவதாக இல்லை. இன்னும் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பல பொருள்களுக்கும் பயிர்களுக்கும் விலை நிர்ணயம் செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுவரை செய்யவில்லை என்று நினைக்கிறேன். அது செய்தாக வேண்டும். அட்டபடிச் விலை நிர்ணயப் போர்டு ஒன்று அமைக்கவேண்டும். அதில் அரசாங்கப் பிரதிநிதியும், வியாபாரப் பிரதிநிதியும், விவசாயப் பிரதிநிதியும் அமர்ந்திருக்கவேண்டும். மூவரும் சேர்ந்த ஒரு நிர்ணயப் போர்டாக அமைத்து, விவசாயப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும்போது செலவு என்ன ஆகிறது, மார்க்கெட் மதிப்பு என்ன, என்ன விலைக்கு விற்குமோ விவசாயி லாபமாக வாழமுடியும் என்று சிந்தித்து நல்ல முறையிலே விவசாய நிர்ணயப் போர்டு ஒன்றை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைச் செய்யாதவரையில், விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் எவ்வளவு கடனாகக் கொடுத்தாலும் சரி, எவ்வளவு இனாமாகக் கொடுத்தாலும் சரி, அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் எந்தவித முற்போக்கும் அடைய முடியாத நிலைதான் இருக்கும். விவசாய விளைபொருள்களின் உற்பத்தி விலை நிர்ணயம் இல்லாத வரையில் நாட்டிலே விவசாயிகள் முன்னேற முடியாது. பல்லாண்டுகளாக நாட்டில் நாம் பார்த்துவருகிற நிலையைத்தான் நான் சொல்கிறேன்.

எங்கள் கோயில்பட்டிப் பிரதேசம் ஒரு வானம் பார்த்த பிரதேசம். கோயில்பட்டிப் பிரதேசம் கருங்கண்ணிப் பருத்தி உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பிரதேசம். ஆலைகளில் 50, 60, 80-ம் நெம்பர் இழை நூல்களைத் தரக்கூடிய மிக உயர்ந்த தரம் கோயில்பட்டிப் பகுதிகளில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய கருங்கண்ணிப் பருத்தி. அங்கே உள்ள விவசாய மக்கள் விவசாயத்தில் இயந்திரத்தை விரும்பக்கூடியவர்கள். நவீன விவசாய முறைகளைக் கடைபிடிக்க ஆசைப்படுகிறவர்கள். இந்த நாட்டுக்கு கம்போடியா பருத்தி வந்தபோது, இந்த நாட்டிலே எந்த விவசாயியும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாத காலத்தில், “நாங்கள் ஏற்றுச் செய்கிறோம்” என்று கோயில்பட்டி விவசாய மக்கள் முதன் முகலிலே உற்பத்தி செய்ய முன்வந்தார்கள். பாரத நாட்டிலே எந்தப் பகுதியிலும் ஏற்றுக்கொள்ள முன்வராத அந்த நிலையிலே முன்வந்த பெருமை கோயில்பட்டி மக்களுக்கு உண்டு. அவர்கள் புதுமையை விரும்பக்கூடியவர்கள். அத்தகைய பெருமை வாய்ந்த அப் பிரதேச மக்கள் இன்று எப்படி இருக்கிறார்கள்? நீர்ப்பாசன வசதி அற்று, மின்சார வசதி அற்று, உலகிப்படும் நிலைமை சொல்ல முடியாது. அரசாங்கத்தினுடைய கஷ்டங்களினாலும் சட்டங்களினாலும் இன்று அவர்கள் உலகிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கஷ்டங்களை யெல்லாம் நீக்குவதற்கு அரசாங்கம் தயாராக இருந்து, எதிர்காலத்திலே நல்ல முறையிலே விஞ்ஞான முறையிலே, புதிய முறையிலே விவசாயத்தை அவர்கள் செய்வதற்கு ஆதரவு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

SRI T. T. DANIEL: Deputy Speaker, Sir, the Governor's Address contains some glorious features. We are really glad to note in the Governor's Address that the question of fixing the limit on land holding has already been engaging the active consideration of the Government and that they propose to bring in an interim legislation fixing a provisional limit on land holdings and banning further accumulation of wealth beyond that limit so as to avoid unnecessary complication pending the finalisation of the enactment. While welcoming this measure, I would suggest to the Government that when they fix a ceiling on holdings, they should take into consideration not only the extent of the holding but also its annual income, the situation where it lies and also the

[10th February 1958] [Sri T. T. Daniel]

value of the holding. The fixation of the limit on land holding based merely on the extent of the holdings will certainly be a hardship to the land-owners. I believe that in the proposed enactment there would be adequate provision for compensation to the land-owners for the land which will be taken out from their enjoyment. I would also suggest that the compensation should be at least not less than twenty times the annual return of the land. The land-owner, under modern conditions, can be allowed to have such extent of land which will yield an annual income of not less than Rs. 3,000 which, I believe, will be sufficient to meet his requirements in life. While fixing the ceiling on land holdings, incidentally other important questions may also arise, which the Government should not lose sight of. Land, as it is, is the nuclei around which the whole rural credit in our State revolves. If that is distributed, naturally the question arises whether the rural credit system will not be affected. We should also take into consideration whether disintegration of the land holdings will increase food production or reduce it in our State. On the eve of promulgating such an enactment, the Government should simultaneously constitute a network of rural banks throughout the length and breadth of the State to offer credit facilities to the poor landless persons into whose hands the lands will be thrashed in, for if they have no money, they are sure to abandon the lands with the result that these lands will lie fallow and this will ultimately result in lower food production. We should take a very great lesson of what has happened in Russia and China. In Russia and China when land was nationalised, the Governments in those countries forgot to offer credit facilities to the landless peasants with the result that they abandoned those holdings and food production in those countries was very much affected. As a result, the two Governments had to hunt for the original farmers and their assistance was sought for.

The Governor's Address also speaks about the language question. It is really a vital question which affects everyone of us. Much heat and a good deal of anxiety have been produced in the minds of our people. The Government cannot shut their eyes and they must look at the realities of the problem as a whole. The policy of the Government to declare Tamil as the official language of the State is really a wholesome decision. All the parties in the State do really accept that decision. The real fight or the real issue in the language question is whether Hindi, which is spoken by about 42 per cent of the people in the country, should be made the official language of the Union, or whether English, which is spoken by one per cent of the people, should be made the official language of the Union. The fight is really between Hindi and English. The votaries of the English language say that English should continue to be the official language of the country for the simple reason that it is the gateway of knowledge, that it has an important place in the international discussions and also because that it is spoken by the intelligentsia of the country. I cannot agree with the votaries of the English language when they say that a common language will

[Sri T. T. Daniel] [10th February 1958]

not be a unifying force in the country. Language does play its part and a common language is a unifying force in every country in the world.

Sir, we must look at the realities of the problem as a whole. We like to have a common language. Which is the most probable language to become the common language of the country? The protagonists of the Hindi language will serve their cause better if they remain quiet and do not exhibit any anxiety over this official language question. Heavens or planets will not fall upon our countrymen if the transition takes a longer time. The imposition of Hindi on the people of non-Hindi areas will certainly result in a revolt. They have got a legitimate right to oppose that imposition. It is their birthright too. The votaries of the Hindi language would serve their cause better if they come forward with the formula that they would also be prepared to study one of the South Indian languages to show their goodwill towards the people in the South. Nevertheless, we must also take into consideration the importance of the Hindi language. We will have to look at things from a realistic point of view. Sooner or later, Hindi will become the official language and if people in the South neglect to study Hindi, we do not know where our lot will be in the future administrative set-up of the country.

Sir, the Fair Rent Act and the Cultivating Tenants Protection Act are like hidden treasures for the tenants of this State. But, unfortunately, the benefits of these two enactments are not extended to the integrated area. Many a time we have urged on the Government to extend the operation of those Acts to that area as well and I hope that the Government will, during the course of the Budget session, bring in an enactment to extend the operation of these two Acts to the Kanyakumari area.

Sir, the decision of the Government to accept the Award of Sri Pataskar is really a wholesome decision. With that decision, we believe and hope that the two States will progress well under friendly atmosphere.

Regarding the utilisation of the waters of the rivers in the Parambikulam area, we hope that because of the friendly atmosphere that exists in the two States and under the noble guidance of our present Ministry, it will be possible to arrive at a mutually happy agreement.

There is a suggestion in the Governor's Address that the Government intend bringing a Bill for the administration of the incorporated and unincorporated Devaswoms and other Hindu religious and charitable institutions in the Kanyakumari area. I hope that while formulating the Bill, there would be adequate provisions in it, for constituting a separate Board for these Devaswoms as contemplated under the States Reorganization Act.

Regarding the question of integration, we are really very glad to note that the Government have given an assurance that the rights and privileges of the erstwhile Travancore-Cochin personnel would be guarded and protected. We have no misgivings

[Sri T. T. Daniel] [10th February 1958]

about the recent Government Order passed in that direction for fulfilling that object. I would like to characterise that Order as the Magna Carta for these Officers. But, I regret to point out that some of the Heads of Departments feel rather reluctant to put that Government Order into effect. Forgetting the fundamentals and the spirit of that Order, things are going on.

Sir, the most important question that arises before our people is not the language issue. But, the red issue is as to how we should devise ways and means to provide food for the millions of poverty-stricken people in our country. I fully believe that every one will agree with me, every political party will agree that the noble task before us is to guarantee food for all the foodless people. It is the 'dharma' of the country, it is the task or it is the trust which has been imposed on us by the millions of the people who anxiously want food. That is why I say that food should be guaranteed to every one of them. In this we should all unite together, work hand in hand, shoulder to shoulder to make the millions realise this glorious ideal of life. I think sincerely that if there is any incarnation of God, certainly God will manifest Himself before the millions of the poverty-stricken people of our country only in the form of food.

* SPT A. V. P. ASATHANBI : மசுப்பிற்சரிய தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின் பேரிலே நன்றி தெரிவித்து காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் பேசுகிறபோது உணவருமே ஊனவரி மாதம் 6-ந் தேதி பண்டிதர் நேரு சென்னைக்கு வந்த நிசுழ்ச்சியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அனால் கவர்னரையே உரையில் அந்த முக்கியமான சம்பவத்தைப்பற்றிய குறிப்பு எதேனும் இருக்கிறதாவென்று பார்த்தால் இல்லை. இப்படிப்பட்ட முக்கியமான சம்பவத்தைப்பற்றி அந்த உரையில் காணப்படாது பெரிய குறையாகும். இதேபோன்ற பல முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றிய குறிப்பு அவர் உரையில் இல்லாத காரணத்தினால்தான் நான் அந்த உரையை வாசலெற்பதற்கில்லை. பாராட்டுவதற்கும் இல்லை. ஊனவரி மாதம் 6-ந் தேதி நேரு அவர்கள் இங்கே வந்த சமயத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சுருப்புக் கொடி காட்டுவதன்மூலம் அமைதியான வசையில் சந்தன் எதிர்ப்பை நேரு அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கத் தீர்மானித்து இருந்தது. சுருப்புக் கொடி காட்டுவது என்பது சட்டபூர்வமாக அமைச்சுக்கப்பட்ட ஒன்று என்பதை மந்திரிமார்கள் முதற்சொண்டு வப்புகொண்டு பல கூட்டங்களில் பேசி இருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையில் இருக்கிறபோது சட்டபூர்வமாகவல்ல ஒரு விஷயத்தை ஒரு கட்சி அனுசரிக்கிறபோது அதை நியாயமான முறையில் அனுமதித்திருக்கவேண்டியது அனாதை சட்டியின் ஒரு கடமையாக இருந்திருக்கவேண்டும். அசைவிட்டு அக்சட்சியார் 3-ந் தேதி நடக்க இருந்த கூட்டத்திற்கே தடை விதித்ததன் காரணமாக, அதற்குப் பின்னால் நடந்த அசம்பாவிதமான செயல்களுக்கு எல்லாம் அவர்களே முழுப் பொறுப்பாவியாகிறார்கள். ஊனவரி மாதம் 3-ந் தேதி நடைபெற இருந்த கூட்டத்திற்கு அனுமதி கொடுத்திருப்பார்களேயானால் அந்த மாதிரியான அசம்பாவிதம் எதுவும் நடந்திருக்காது. அப்படியின்றி மந்திரி சபையில் இருக்கிறவர்களும், போலீஸ் அதிகாரிகளும் சேர்ந்து பொறுப்பு இல்லாமல் நடந்ததொன்றைவிட காரணத்தினால்தான் அந்த நிலைமை ஏற்பட்டது. 3-ந் தேதி கூட்டத்திற்குத் தடைவிதிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. கூட்டத்தை அனுமதித்திருந்தால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்தான் அந்தத் கூட்டத்தில் என்ன பேசி இருக்க முடியும்?

பண்டித நேரு அவர்கள் இந்த நாட்டில் இருக்கிற தலைவர்களை, இந்த நாட்டில் இருக்கிற மக்களைத் தவறாகப் பேசியிருக்கிறார்கள் அதை பலாத்காரமற்ற முறையில் ஆட்சேபிப்பதற்கு இந்த நாட்டு

1-20 p.m.

[Sri A. V. P. Asaithambi] [10th February 1958]

தலைவருக்கும், மக்களுக்கும் உரிமை இல்லையா? பலாத்காரத்தில் நம்பிக்கை இல்லாத ஒரு கட்சியாக எங்கள் கட்சி இருப்பதனால்தான் அமைதியான முறையில் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்துக்கொள்ள தீர்மானித்திருந்தார்கள். பலாத்காரத்தில் நம்பிக்கை இருக்கும் பட்சத்தில் ஆரம்பத்திலேயே வேறு வழியைக் கையாண்டு இருப்போம். இல்லாத காரணத்தினால் சட்டம் அனுமதிக்கிற வகையில் கருப்புக் கொடியைக் காட்டுவதற்குத் தீர்மானித்திருந்தோம். “பண்டித நேருவுக்குக் காட்டுவதா?” என்றால் பண்டித நேருவுக்கு என்று இந்த நாட்டில் தனிச் சட்டம் உண்டா? கிடையாது. பண்டித நேருவும் ஒரு ஆள்தான். நாடும் ஒரு ஆள்தான். அவருக்குரிய மரியாதை நமக்கும் உண்டு. நமக்குரிய மரியாதைதான் அவருக்கும் உண்டு. இந்த நிலைமையில் சட்டம் அனுமதிக்கிற முறையில் கருப்புக் கொடியைக் காட்டுவதற்கு இந்த அரசியலார் எங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியை அனுமதித்திருக்க வேண்டும். அதைவிட்டு சட்டம் நடத்துவதற்கே லைசென்சு தர மறுத்தார்கள். “நாங்களும் முன்பு கருப்புக்கொடி காட்டியிருக்கிறோம். இப்போது சுதந்திரம் வந்துவிட்டது. நேருவுக்குக் காட்டுவதா?” என்றால் முன்பு அவர்கள் எப்படி சுயராஜ்யத்திற்காக கருப்புக்கொடி காட்டினார்களோ அப்படித்தான் நாங்களும் இப்போது சுயராஜ்யத்திற்காகக் கருப்புக்கொடி காட்டுகிறோம். இன்றைக்கு நம் நாடு வட நாட்டுக்கு அடிமையாக இருக்கிறது. அதனால்தான் தேசிய மொழி சம்பந்தமாக நம் நாட்டு முதல் மந்திரி காமராஜரும், சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் சுப்பிரமணியமும் கூட எங்கோ நடக்கிற மகாநாட்டில் மொரார்ஜி தேசாயைக் கெஞ்சி “ஆங்கிலத்தையும் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று சொல்கிற துரதிருஷ்டமான நிலைமை ஏற்பட்டது. இது இந்த நாட்டைத் தவிர வேறு எந்த நாட்டில் இருக்க முடியும் என்று கேட்கிறேன். இதைச் சுதந்திர நாடு என்று சொல்ல முடியுமா? வட நாட்டுக்கு அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கும் இந்த நாடு சுயராஜ்யம் பெறவேண்டும், நேருஜி போன்றவர்களுடைய ஆதிக்கத்தின் கீழ் கிடக்கும் இந்த நாடு விடுதலை பெறவேண்டும் என்பதற்காகப் படிப்படியாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நடவடிக்கை எடுத்து வந்திருக்கிறது. எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. இனியும் எடுக்கும். வட நாட்டுக்கு அடிமைப்பட்டு நம் நாடு கிடப்பதனால்தான் நம் நாட்டுத் தலைவர் ஸ்ரீ ராஜ கோபாலாச்சாரியார் ஒன்று சொன்னார் “உனக்கு ஏன் கவலை?” என்றாராம். பெரியார் அவர்களைப் பற்றி “உனக்கு ஏன் கவலை” என்றும் கேட்கப்படுகிறது. தென்னாட்டுத் தலைவர்களை இப்படி இழிவுபடுத்திப் பேசிக் கொண்டு வருவதை எத்தனை நாள் அனுமதிப்பது? இப்போது தமிழர் களுடைய கடமை என்ன என்பதை சிவப்பதிகாரம் தெரிந்தவர்கள் மறக்கமாட்டார்கள். சேரனை இகழவில்லை கனகவிசயன். தமிழனை இகழ்ந்த குற்றத்திற்கு சேரன் அவன்பேரில் படையெடுத்துச் சென்று வடநாட்டு மன்னன் கனகவிசயனை வென்றதோடு நிற்கவில்லை. அவன் தலையில் கல்லைச் சுமந்துவாசச் செய்து கண்ணகிக்கு கோயில் எழுப்பினான். கண்ணகி சேர நாட்டைச் சேர்ந்தவள் அல்ல. தமிழ் நாட்டுப் பெண்மணி. இன்றைக்கு வட நாட்டுக் ஆதிக்கத்திற்கு தென்னாடு தலை வணங்கக்கூடாது என்பது ஒன்றுதான் குறிக்கொள். ஆகவே இன்றைக்கு வட நாட்டார் ராஜகோபாலாச்சாரியைச் சொன்னாலும் சரி, கி.பி. யைச் சொன்னாலும் சரி, பெரியாரைச் சொன்னாலும் சரி, காமராஜரைப்பற்றியே நாளைக்குச் சொல்ல ஆரம்பித்தாலும் சரி, நாங்கள் சும்மா இருக்கப்போவதில்லை. வட நாட்டு ஆதிக்கியத்தை நிலைநாட்ட பண்டிதர் நேரு அவர்கள் எந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய தலைவரை எந்த நாட்டுக்குப் போகச் சொல்வது என்று கேட்கிறேன். இது நம்முடைய நாடு. நம்முடைய நாட்டுக்கு வந்தவர் நம் நாட்டுத் தலைவர்களை மூட்டை முடிச்சுடன் வெளியே போகவேண்டுமென்று சொல்வதற்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது?

SRI S. LAZAR : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பண்டித நேரு அவர்கள் இந்தச் சபையில் ஒரு அங்கத்தினர் அல்ல. அவர் ஒரு சர்க்கார் சிப்பந்தியும் அல்ல. அப்பேர்ப்பட்டவரைப்பற்றி இந்தச் சபையில் குறைகூறிப் பேசுவது என்று சொன்னால் அது பொருத்தமானது ஆகாது. சட்டத்திற்குப் புறம்பானதும்,

[Sri S. Lazar] 10th February 1958]

விரோதமானதும் ஆகும். இதுபோன்ற ஒரு நிகழ்ச்சி 1939-ம் ஆண்டில் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் இந்த ராஜ்யத்தின் முதல் மந்திரியாக இருந்தபோது ஒருவர் எதிர்க்கட்சியில் இருந்து ஒருவரைப்பற்றி குறிப்பிட்டக் குறைகூறிப் பேசினார்கள். சபையில் அங்கத்தினராக இல்லாத ஒருவரைப்பற்றி இந்தச் சபையில் அப்படிப் பேசுவது கூடாது என்று லி.ஆர். அவர்கள் சொன்னார்கள். அன்றைய தினம் அப்படிப் பேசுவது சட்டத்திற்குப் புறம்பானது என்பதாகவும் சபையில் தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இன்றையதினம் சபையில் பேசுகின்ற அங்கத்தினர் நேரு அவர்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டக் குறைகூறிப் பேசுவதும் சட்ட வரம்புக்கு அப்பாற்பட்டது என்ற காரணத்தினால் அதை அனுமதிக்கக்கூடாது என்பதாக நான் ஒரு ஆட்சேபத்தை எழுப்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The point of order will be answered to-morrow morning.

The House will now adjourn now and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

VIII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A

* 1. Notification issued with G.O. Ms. No. 2730, Home, dated 18th October 1957, exempting from payment of registration fees, the Chevrolet car bearing serial No. C. 56, J. 174695 imported for personal use of the Agriculture Extension Training Advisor (Technical Co-operation Mission). [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act No. IV of 1939).]

* 2. Notification issued with G.O. Ms. No. 2792, Home, dated 26th October 1957, amending rule 56 of the Madras Suppression of Immoral Traffic Rules, 1952. [Laid on the table of the House under section 16 of the Madras Suppression of Immoral Traffic Act, 1930 (Madras Act V of 1930).]

* 3. Notification issued with G.O. Ms. No. 3044, Food and Agriculture, dated 28th September 1957, enforcing the provisions of the Madras Live-stock Improvement Act, 1940 (except section 1 thereof which has already come into force) in the areas comprising the Karur taluk of Tiruchirappalli district for a period of three years.

* 4. Notification issued with G.O. Ms. No. 3074, Food and Agriculture, dated 5th October 1957, enforcing the provisions of the Madras Live-stock Improvement Act, 1940 (except section 1 thereof which has already come into force) in the areas comprising the Chidambaram (East) and (West) Firkas of Chidambaram taluk in South Arcot district.

[10th February 1958]

* 5. Notification issued with G.O. Ms. No. 3045, Food and Agriculture, dated 28th September 1957, enforcing the provisions of the Madras Live-stock Improvement Act, 1940 (except section 1 thereof which has already come into force) in the areas comprising the Palani taluk of Madurai district.

* 6. Notification issued with G.O. Ms. No. 3047, Food and Agriculture, dated 28th September 1957, enforcing the provisions of the Madras Live-stock Improvement Act, 1940 (except section 1 thereof which has already come into force) in the areas comprising the Firkas of Hosur, Thalli and Uthamapalli of Hosur taluk in the Salem district.

* 7. Notification issued with G.O. Ms. No. 3073, Food and Agriculture, dated 5th October 1955, enforcing the provisions of the Madras Live-stock Improvement Act, 1940 (except section 1 thereof which has already come into force) in the areas comprising the Palladam, Pongalur and Varapatti firkas of the Palladam taluk in Coimbatore district.

* 8. Notification issued with G.O. No. 3377, Revenue, dated 27th August 1957, amending certain rules of the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939. [Laid on the table of the House under section 19 (6) of the Madras General Sales Tax Act, 1939.]

* 9. Notification issued with G.O. Ms. No. 3227, Public (Services-A), dated 18th November 1957, amending the Madras Public Service Commission Regulations so as to exclude the post of Exhibition Officer for Organization of Peripatetic Exhibitions from the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

* 10. Notification issued with G.O. Ms. No. 3557, Revenue, dated 9th September 1957, exempting all sales of seeds by the Agricultural Department in the Agricultural Depots and the Agricultural Research Stations including those in the Community Development and National Extension Service Blocks from the tax payable under section 3 (1) of the Madras General Sales Tax Act, 1939. [Laid on the table of the House under section 19 (6) of the Madras General Sales Tax Act, 1939.]

* 11. Notification issued with G.O. Press No. 4254, Revenue, dated 11th November 1957, amending rule 3 of the Madras Inams (Assessment) Rules, 1957. [Laid on the table of the House under section 10 (3) of the Madras Inams (Assessment) Act, 1956 (Madras Act XL of 1956).]

* 12. Notification issued with G.O. Ms. No. 3275, Industries, Labour and Co-operation, dated 8th October 1957, amending rules IV and VII of the Madras Small Scale and Cottage Industries Loans and Subsidy Rules. [Laid on the table of the House under section 19 (16) of the Madras State Aid to Industries Act, 1922 (Madras Act V of 1923).]

[10th February 1958]

* 13. Notification issued with G.O. No. 532, L.A., dated 9th April 1957, amending the regulations regarding the classification, methods of recruitment, conditions of service, pay and allowances and discipline and conduct of Executive Officers of Panchayats.

* 14. Notification issued with G.O. Ms. No. 3487, Industries, Labour and Co-operation, dated 25th October 1957, empowering Village Industries Officers to sanction loans up to Rs. 2,000 and permission to print personal security bonds at the Central Polytechnic, Madras, under section 19 of the Madras State Aid to Industries Act, 1922. [Laid on the table of the House under section 19 (16) of the Madras State Aid to Industries Act, 1922.]

* 15. Notification issued with G.O. No. 1562, Home, dated 8th June 1957, framing rules for the management of the Government Reception Homes under section 44 of the Madras Children Act, 1920 (Madras Act IV of 1920).

* 16. Notification issued with G.O. No. 1581, Home, dated 10th June 1957, framing rules for the management of the Government Boys and Girls After-care Clubs, Madras, under section 44 of the Madras Children Act, 1920 (Madras Act IV of 1920).

* 17. Notification issued with G.O. No. 1133, L.A., dated 27th July 1957, amending the rules relating to the grant of gratuities for officers and servants of panchayats under section 34 (2) and 112 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).

* 18. Notification issued with G.O. Ms. No. 3057, Industries, Labour and Co-operation, dated 16th September 1957, amending Form No. 15 of the Madras Factory Rules, 1950.

* 19. Notification issued with G.O. Ms. No. 2987, Home, dated 18th November 1957, amending rules 11 and 12 of the Madras Borstal Schools Rules under section 4 of the Madras Borstal Schools Act, 1925 (Madras Act V of 1926).

* 20. Notification issued with G.O. Ms. No. 3169, Food and Agriculture, dated 12th October 1957, enforcing the provisions of the Madras Live-stock Improvement Act, 1940 (except section 1 thereof which has already come into force), in the areas comprising the Uthamapalayam firka of Periyakulam taluk in Madurai district.

* 21. Notification issued with G.O. Ms. No. 3162, Food and Agriculture, dated 12th October 1957, enforcing the provisions of the Madras Live-stock Improvement Act, 1940 (except section 1 thereof which has already come into force), in the areas comprising the Firkas of Namakkal, Sendamangalam, Mohanur and Pudukchattram of Namakkal taluk in Salem district.

[10th February 1958]

*22. Notification issued with G.O. Ms. No. 3164, Food and Agriculture, dated 12th October 1957, enforcing the provisions of the Madras Live-stock Improvement Act, 1940 (except section 1 thereof which has already come into force), in the areas comprising the Madurantakam firka of Madurantakam taluk in Chingleput district.

*23. Notification issued with G.O. Ms. No. 3168, Food and Agriculture, dated 12th October 1957, enforcing the provisions of the Madras Live-stock Improvement Act, 1940 (except section 1 thereof which has already come into force), in the areas comprising the Firkas of Dindigul and Athoor in Dindigul taluk in Madurai district.

*24. Notification issued with G.O. Ms. No. 3159, Food and Agriculture, dated 12th October 1957, enforcing the provisions of the Madras Live-stock Improvement Act, 1940 (except section 1 thereof which has already come into force), in the areas comprising the Firkas of Sriperumbudur and Poonamalle of Sriperumbudur taluk and Mappedu firka of Tiruvallur taluk in Chingleput district.

*25. Notification issued with G.O. Ms. No. 3072, Food and Agriculture, dated 5th October 1957, enforcing the provisions of the Madras Live-stock Improvement Act, 1940 (except section 1 thereof which has already come into force), in the areas comprising the Dharapuram taluk in Coimbatore district.

*26. Notification issued with G.O. Ms. No. 3985, Revenue, dated 19th October 1957, delegating to the Settlement Officers, the powers exercised by the Director of Settlement under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).

*27. Notification issued with G.O. Ms. No. 3680, Revenue, dated 18th September 1957, under section 1 (5) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 omitting the entry "43. Veliathur" under the heading "Ramanathapuram district" in the Revenue Department Notification No. 268, dated 7th June 1952.

*28. Notification issued with G.O. Ms. No. 3452, Revenue, dated 22nd September 1957, under section 1 (5) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, omitting the entries "26. Regadahalle", "36. Moratankurichi", "37. Hunisenahalli" and "38. Sillarahalli" in column (1) under the heading "Salem district" in the Revenue Department Notification No. 5627, dated 19th December 1950.

*29. Notification issued with G.O. Ms. No. 4204, Revenue, dated 6th November 1957, under section 22 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, amending the Revenue Department Notification No. 4596, dated 12th July 1957.

[10th February 1958]

*30. Notification issued with Memorandum No. 55536-J/57-2, Revenue, dated 6th September 1957, under section 22 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, amending the Revenue Department Notification No. 227, dated 17th April 1956.

*31. Notifications issued with G.O. Ms. No. 3138, Revenue, dated 1st August 1957, framing rules under the Madras Estates (Supplementary) Act, 1956. [Laid on the table of the House under section 14 (3) of the Madras Estates (Supplementary) Act, 1956 (Madras Act XXX of 1956).]

*32. Notification issued with G.O. Ms. No. 4259, Revenue, dated 12th November 1957, delegating powers exercised by the District Collectors under section 10 of the Madras Land Encroachment Act, 1905 (Madras Act III of 1905) to the Personal Assistants (not below the rank of Deputy Collector) to the Collectors of districts. [Laid on the table of the House under section 5 of the Madras District Collectors' Powers (Delegation) Act, 1956 (Madras Act XLI of 1956).]

*33. Notification issued with G.O. Ms. No. 3029, Home, dated 22nd November 1957, amending rule 1 of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939].

*34. Notification issued with G.O. Ms. No. 3013, Home, dated 20th November 1957 exempting from payment of the tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, the motor car bearing serial No. B. 57. T. 239420 imported for the personal use of Mr. L. B. MacMaster, Coated Abrasives Expert, attached to the Hindustan Abrasives under the Technical Co-operation Mission to India. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931].

*35. The Madras General Sales Tax (Emergency Provisions) Ordinance, 1957 (Madras Ordinance No. IV of 1957).

*36. The Madras Tobacco (Taxation of Sales and Registration) (Special Provisions) Ordinance, 1957 (Madras Ordinance No. V of 1957).

*37. Notification issued with G.O. Ms. No. 3488, Public (Services A), dated 11th December 1957, amending the Madras Public Service Commission Regulations so as to exclude within the Commission's purview the post of Tourist Officer, Tourist Bureau, Madurai. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India].

*38. Notification issued with G.O. Ms. No. 3744, Revenue, dated 25th September 1957, amending rule 25 of the Madras Plantations Agricultural Income-Tax Rules, 1955. [Laid on the table of the House under section 61 (3) of the Madras Plantations Agricultural Income-Tax Act, 1955].

[10th February 1958]

* 39. Notification issued with G.O. Ms. No. 3804, Food and Agriculture, dated 16th December 1957, amending rule 71 of the Madras Commercial Crops Markets Rules, 1948. [Laid on the table of the House under section 18 (4) (c) of the Madras Commercial Crops Markets Act.]

* 40. The Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Ordinance, 1958 (Madras Ordinance No. 1 of 1958).

* 41. Notification issued with G.O. Ms. No. 3063, Home, dated 27th November 1957, amending sub-rule (1) of rule 194 of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

* 42. Notification issued with G.O. Ms. No. 2689, Home, dated 15th October 1957, fixing the rate of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, in respect of the Luxury Coach MSZ 7487 belonging to the Madras State Transport Department, Madras [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931.]

* 43. Notification issued with G.O. Ms. No. 2751, Home, dated 21st October 1957, exempting from the payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, the Jeep BYM 1784 and MYC 5655 for the use of Professor Kenneth W. Kindelsperger, Madras School of Social Work, Madras, and Professor W. Ryland Hill, Madras Institute of Technology, Madras. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931.]

* 44. The Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Ordinance, 1958 (Madras Ordinance No. II of 1958).

* 45. Notification issued with G.O. Ms. No. 3217, Home, dated 10th December 1957, exempting any person or class of persons from the payment of fee payable under Rule 67 for the registration of any motor vehicle or class of Motor Vehicles. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939.]

* 46. Notification issued with G.O. Ms. No. 3962, Food and Agriculture, dated 28th December 1957, adding a new proviso to Rule 42 of the Madras Commercial Markets Rules, 1948. [Laid on the table of the House under section 18 (4) (c) of the Madras Commercial Crops Markets Act.]

* 47. Notification issued with G.O. No. 1876, L.A., dated 26th December 1957, extending the term of office of members and Presidents of the Panchayats under the Madras Village Panchayats Act, 1950.

[10th February 1958]

* 48. Notification issued with G.O. No. 4446, Revenue, dated 30th November 1957, amending Rule 2 (a) of the rules issued under section 67 read with section 15 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948.

B

* 1. A short review of the activities of the Stationery and Printing Department for the first half of the year 1956-57 (for the period from 1st April to 30th September 1956).

* 2. Short review of the activities of the Animal Husbandry Department for the first half-year ending 30th September 1956.

* 3. Short review of the activities of the Labour Department for the first half of the year 1957 (1st January to 30th June 1957).

* 4. A short review of the activities of the Probation Department for the half-year ending 30th June 1957.

* 5. A short review of the activities of the Borstal School, Palayamkottai for the half-year ended 30th June 1957.

* 6. A report on the salient features of administration of Criminal Justice during the first half-year of 1957.

* 7. A short review of the activities of Tuticorin Port Trust for the first half of 1957-58 ending 30th September 1957.

* 8. A short review of the activities of the Madras Public Service Commission and the Tribunal for Disciplinary Proceedings for the half-year ending the 30th September 1957.

* 9. Balance sheet and Profit and Loss Account of Dhruv Chemical Works, Limited, Bombay, for the year ending 31st March 1957.

* 10. Half-yearly report on the working of the Indian Boilers Act (Act V of 1953) in the State of Madras for the first half-year 1957-58 (for the period from 1st April to 30th September 1957).

* 11. Supplemental answer to Legislative Assembly Starred Question No. 112 regarding Sri Ranganathaswamy Devasthanam, Srirangam asked by Sri S. B. Aditayan.

* 12. Supplemental answer to Legislative Assembly Question No. 270 asked by Sri K. R. Viswanathan (statement showing number of applicants from among Madras students who came out successful from the Ananthapur Engineering College and the number so far employed in the Madras State).

[10th February 1958]

^a 13. *Supplemental answer to Legislative Assembly Question No. 336 regarding the Unemployment Relief Scheme asked by Sri K. Sattanatha Karayalar.*

14. *Finance Accounts of the Government of Madras for the year 1956-57 (from the 1st April to the 31st October 1956) and the Audit Report.*

15. *List of Government Bills passed by the Madras Legislature in October and November 1957 and assented to by the Governor/President.*

* 16. *Governor's Address to the Joint Session of the Madras Legislature on 8th February 1958.*

17. *Short review of the activities of the Department of Industries and Commerce during the half-year ended 30th September 1956.*

^a Sent by post on 6th December 1957.

^b Sent by post on 13th December 1957.

^c Sent by post on 24th December 1957.

^d Sent by post on 4th January 1958.

^e Sent by post on 22nd January 1958.

^f Sent by post on 31st January 1958.

^g Sent by post on 19th December 1957.

^h Sent by post on 24th January 1958.

ⁱ Circulated on 8th February 1958.

[10th February 1958]

APPENDIX I.

[Vide answer to clause (c) of starred question No. 1 asked by Sri. P. G. Manickam at the meeting of the Legislative Assembly held on 10th February 1958, page 5 supra]

INTEGRATED PLAN AND SCHEMATIC BUDGET FOR
THE PLAN PERIOD 1957-60 FOR NATIONAL EXTENSION SERVICE BLOCK, BHAVANISAGAR. COIMBATORE DISTRICT.

General.—The Bhavanisagar National Extension Block covers the entire Talavadi firka and the residuary portion of Sathyamangalam firka, not covered by the area under the reverted National Extension Service Block of Sathyamangalam. The block embraces 44 villages (22 of Thalavadi firka and 22 of the residuary Sathyamangalam firka) and the Bhavanisagar Township of Puliampatti firka. Notwithstanding the normal block activities usually met with in any National Extension Service Block, this block also will afford practical training facilities in adjoining villages for strainees (Gramasevaks and Sevikas) in the training institutions at Bhavanisagar. For this distinctive purpose, it has been proposed also to include Thoppanpalayam and Poongar in the block area, as these two villages are in close proximity to the training centre at Bhavanisagar. It will not be out of place to mention in this introductory paragraph that Talavadi, which is the northernmost firka adjoining the Mysore border, presents special problems, by virtue of its isolation due to natural dense forests, extreme poverty of people, agricultural backwardness, language problem (most of them speak Canarese) poor communications and a perceptible feeling of frustration among the people.

Agriculture.—Agriculture is the chief occupation in this tract and the cultivators, particularly the Gounders, are all keen agriculturists, unlike their lazy brethren in districts where assured water-supply through irrigation channel is in vogue. Field manual resources are fully utilized and accumulation of compost is not an uncommon feature in these holdings in villages of the plains, i.e., Sathvamangalam firka. Great and small millets are the staple crops, while paddy is grown over a paltry 550 acres. The chief money crops are turmeric, tobacco, cotton and oil-seeds. Introduction of departmental strains, recognized as high-yielding in the locality through primary and village seed-farms, cultural improvements through improved agricultural practices, enhancing the yield and agricultural output through judicious application of artificial chemical manures will form the basic activity in this field. Growing of suitable green manure like sunhemp, between the two crops, and popularizing green leaf yielding shrubs and trees like the Ipomea and Glyricidia will be made with the aim of making

[10th February 1958]

each holding self-sufficient from the point of view of supplying organic matter, so very necessary for good crop growth and for maintaining soil fertility.

Lift irrigation appear to be the rule in holdings where garden land crops are raised. Loan facility will be made available for sinking wells and installation of pumpsets. The advent of electricity and the expansion of electric energy for agricultural purpose, will go a long way for reducing the cost of cultivation in such areas. With the co-operation of the Electricity Department, the cultivators will be immensely benefited. Easy loan facility is already available in villages where there are co-operative credit societies, and the 'Pilot Scheme' operating in this area is a source of great benefit to the cultivator, who has unencumbered property or has repaying capacity even otherwise short-term loan facility for the purchase of agricultural seeds and manures will be made available to the cultivators, to the extent the budget would normally permit. Loans that are paid in kind (seeds, manure and pumpsets) are not likely to be misused as much as the loans paid in cash for other works, like the purchase of bullocks and the construction of houses.

In the hilly tract of Talavady firka much preliminary work has yet to be done. If the soil conservation wing could do contour-bunding on slopes, it will prove a good benefit to erosion-affected ryots. All possible loan facility will be made available wherever land cropping can be introduced, with the high elevation (4,000 feet) the possibility of 'sericulture and citrus gardens', will be probed into where the soil and water table would permit. It is needless to mention the good role that the artificial manures play in enhancing crop yield. The manurial demonstration plots in suitable villages will be arranged to serve as ocular demonstrations and to show the supremacy in yield over control plots. Both nitrogenous and phosphatic artificials will be used for such demonstrations. The number of sales depots to deal in ammonium sulphate will be increased and the licensed manure dealer advised to open sub-depots at convenient centres to make the aid easily available. Model farms will be started wherein all possible improvements will be introduced in good centres.

Plant protection will form one of the main agricultural activities, sufficient stock of pesticides and fungicides will be stocked at the agricultural depot and during seasons of heavy attack of pests or diseases, the Collector will be moved for availing the Government concessions to distribute pesticides at half-cost. Necessary spraying and dusting apparatus will be made available. It has also been proposed to purchase a power sprayer and rent it to cultivators to combat agricultural pests in large holdings and orchards.

To promote a healthy spirit of rivalry, crop competitions will be arranged. Agricultural exhibitions and small shows will be held for dissemination of improved agricultural methods for enhanced yields.

Animal Husbandry.—Cattle is the backbone of Indian agriculture; particularly for the small cultivator, propaganda for proper care, feeding and maintenance of animals will form an integral part

10th February 1958]

of the B activity. Chulam fodder is the common roughage for cattle in this tract. The area under Co. 18 strain of chulam which produces palatable straw will be extended to serve the dual purpose of higher grain yield and better straw. Protective inoculation against common cattle diseases which takes a heavy toll during outbreaks of epidemics will form the main activity of this block under this head. As timely intimation of outbreaks of diseases is a factor which go a long way in the control and check of the disease, a good watch will be kept through the network of gramasevaks and village leaders who will be taught rudiments of Animal Husbandry in village leaders' training camp to be organized under the Social Education Scheme of the block. Introduction of breeding bulis and rams, to the extent available will be made. Kangayam breeding will be preferred for developing working cattle and the dual purpose sturdy breeds will be introduced where the milk cattle are in demand. Introduction of poultry as a cottage industry will receive full attention. Eggs for hatching will be made available wherever there is demand. Supply of cockerels and incubators at half cost will be made to the extent funds are available. Concentration on Leg Horn and the Rhode Island Red breeds will be made.

In the absence of ponds and tanks, attempt will be made to introduce fingerlings of breeds thriving in wells. Apart from this, there is not much scope for pisciculture in this block.

Agriculture has a good scope, particularly in the hilly tracts of the block and will be pursued. The possibility of extending sericulture in the Talavadi firka will be probed into. If necessary, trained personnel at Sericulture, may be employed to introduce and enlarge on this work. A separate scheme will be drafted after a comprehensive study of the tract, which in its close proximity to Kollegal considered suitable for the present.

Co-operation.—There are quite a few credit societies, weavers' co-operative societies, one milk society and one bank in this block. The pilot scheme introduced by the Co-operative Department is already functioning in this area and rural credit facility is available on all unencumbered property or to cultivators with sufficient repaying capacity otherwise. Pointed attention will be made to establish as many as new co-operatives as are needed to bring all the villages within the scope of one society on other and to expand a few existing societies into multipurpose societies when necessary. Wherever handlooms are found in sufficiently large numbers handloom weavers' societies will be organized, and the master weavers in the villages slowly eliminated by bringing in more members into these societies. It is also visualized to start labour contract society at Talavadi and Kempnaickenpalayam and enable them, secure the co-operative contact and earn better returns for individual labour.

Cottage industries.—Introduction of charkas will form integral part of the work. Already two registered Khadi Sangams are working at Pudupeerkadavu and Kooyanur.

[10th February 1958]

At Kuyyannur, an Ambarcharka unit is working. All facility will be given to expand the Khadi work to these areas. It is proposed also to start a hand-made paper industry at Pudupeerkadavu where natural facility for raw materials like bamboo are available. The villagers here are also anxious to start small industries like cattle-shoe making and making of nails. The project executive officers of small-scale industries will be consulted and his guidance secured on these and other ventures.

Health and Rural Sanitation—Communications.—For improving communications, rural water-supply, public health and sanitation, a number of works have been included in the plan, restricted to the budget. Works will be carried according to the urgency, necessity and the eagerness with which people's co-operation is forthcoming. These three items of activities are shown separately in the annexures under appropriate heads.

Education.—In most of the villages of this block, there are no convenient school buildings. Hence 12 school buildings are proposed to be constructed in 12 villages as per the integrated plan of this block. Since in some of the villages of Talavadi firka, enough education facilities have not been provided, it is proposed to request the Educational authorities to start primary schools wherever possible in Talavadi firka. Necessary steps to convert the elementary schools into Basic schools are proposed to be taken with the help of Education Department. It is proposed to supply educational equipments to existing schools and start children centres wherever possible. It is proposed to request the villagers to arrange for midday meals for school-going children. Parents' associations will be organized and made to work actively. Village public meetings will be conducted to explain the importance of education and to request the parents to send their children to school regularly. A proposal to give social education training to the village school teachers will be submitted in due course and be executed.

Social Education.—Since there is no adult education centre in this block area, it is proposed to start 35 adult education centres to those children who are not attending the day school and used to go to field work in the day time as per the modified scheme of adult education. Social education centres will be started wherever possible, both for men and women, to provide education facilities to those more than 18 years.

In order to make the villagers to be aware of the activities by National Extension Service scheme and fiveyear plans, it is proposed to conduct village leaders' training camps, and to arrange for film shows. Public meetings will be conducted to introduce the Gramasevaks to the villagers and to explain the activities of National Extension Service Block. Discussions and debates will also be arranged in small groups. It is proposed to conduct exhibition during festival time.

Sufficient funds have been provided for the development activities of children and women. It is decided to open children parks, to start woman clubs and to conduct children sports wherever possible.

10th February 1958]

The social education centres will also have the purpose of reading room in the villages. Besides this, it is proposed to start six village libraries. The District Library Authority will be requested to extend library facility to the villages.

In order to carry out all public work including Shramadan work, concerning a village, it is proposed to start village development committees in all villages. To engage ladies in the development activities, number of charka sanghams are proposed to be started.

It is proposed to provide recreation facilities in the villages by starting community recreation centres, in small and large basis, dramatic clubs and by celebrating recreation activity day.

Young farmers' clubs and social service league will be organized. It is proposed to take prominent agriculturist on excursion to places of agricultural interest.

ABSTRACT OF EXPENDITURE DURING THE PLAN UNDER EACH SCHEMATIC HEAD.

Name of the head.	Amount required. RS.
I. Block Headquarters—	
* (a) Personnel	1,32,000
(b) Transport, equipment and furniture	10,000
(c) Project office seeds store, information centre, etc.	25,000
II. Animal Husbandry and Agriculture Extension	
III. Irrigation	
IV. Recreation	75,000
V. Health and Rural Sanitation	40,000
VI. Education	40,000
VII. Social Education	20,000
VIII. Communications	80,000
IX. Rural arts, crafts and industry	
X. Housing for Project staff and Rural Housing	60,000
Total	4,37,000
Short-term loans to agriculturists	3,00,000
Grand total	7,37,000

* N.B.—Under Block personnel, the actual expenditure for the period comes to Rs. 1,37,000 with the normal pattern of the National Extension Service staff. Only one lakh has been shown in the model Budget.

ABSTRACT.

I. Block Headquarters—	RS.
(a) Personnel—	
Pay	66,528
Dearness allowance	35,628
Other compensatory allowances and travelling allowances.	34,290
Total	1,36,446
	or
	1,37,000
(b) Transport, equipment and furniture	10,000
(c) Project Office seeds store, Information centre, etc.	25,000
Total	1,72,000

[10th February 1958]

Designation.	Scale of pay.	1957-58.			1958-59.			1959-60.			Total.		
		Pay.	Dearness allowance.	Travelling allowance and other compensatory allowance.	Pay.	Dearness allowance.	Travelling allowance and other compensatory allowance.	Pay.	Dearness allowance.	Travelling allowance and other compensatory allowance.	Pay.	Dearness allowance.	Travelling allowance and other compensatory allowance.
Block Development Officer.	Rs. 230-30/2-260-40/2	2,760	696	1,500	2,760	696	1,500	3,120	768	1,500	8,640	2,160	4,500
Extension Officer for Agriculture.	Rs. 100-4-140-500. EB-10-220.	1,260	456	960	1,260	456	960	1,344	480	960	3,864	1,392	2,880
Extension Officer for Animal Husbandry.	Rs. 120-5-200-250.	1,440	492	960	1,500	492	960	1,560	516	960	4,500	1,512	2,880
Extension Officer for Co-operation.	Rs. 90-4-110-5-120.	1,440	492	960	1,440	492	960	1,440	492	960	4,320	1,476	2,880
Super visor (Junior Engineer).	Rs. 100-5-150-100-250.	1,920	576	960	2,040	600	960	2,160	624	960	6,120	1,800	2,880
Social Education Officer.	Rs. 90-3-120-5-200.	1,116	432	960	1,152	432	960	1,188	432	960	3,456	1,296	2,880
Clerk.	Rs. 80-3-95-5-110.	960	432	150	996	432	150	1,032	432	150	2,988	1,296	450
Store-keeper.	Rs. 80-3-95-5-110.	960	432	150	996	432	150	1,032	432	150	2,988	1,296	450
Upper Division Clerk.	Rs. 45-3-60-80-5-110.	540	408	540	2,940	1,294	540	3,240	1,296	540	1,728	1,224	1,620
Typist.	Rs. 45-3-60-80-5-110.	2,880	1,296	540	2,940	1,294	540	3,240	1,296	540	9,060	3,868	1,620
I Grade (3).	Rs. 45-3-60-80-5-110.	3,780	2,856	1,890	4,032	2,856	1,890	4,284	2,856	1,890	12,096	8,568	810
II Grade (7).	Rs. 45-3-60-80-5-110.	1,728	2,880	1,920	1,824	2,880	1,920	1,920	2,880	1,920	5,472	8,640	5,760
Peons (8).	Rs. 18-1-25-35-1-45.	420	360	360	432	360	360	444	360	360	1,296	1,080	1,080
Jeep driver (1).	Rs. 18-1-25-35-1-45.	420	360	360	432	360	360	444	360	360	1,296	1,080	1,080
Total ..		21,204	11,808	11,160	21,948	11,844	11,160	23,376	11,976	11,917	66,528	35,028	34,290

[10th February 1958]

II. Animal Husbandry and Agricultural Extension—

Particulars.	Total cost estimated.	Government help.	Public contribution.
(1)	(2)	(3)	(4)
Rs.	Rs.	Rs.	Rs.
1 Purchase of one power sprayer ..	2,500	2,500	..
2 Supply of sprayers to co-operative societies—numbers 100.	15,000	7,550	7,500
3 Supply of dusters to co-operative societies—number 20.	11,000	5,500	5,500
4 Purchase of bee hives boxes at half cost to the ryots—numbers 100.	1,300	650	650
5 Installation of Kangayam bulls at 50 per cent to the ryots—numbers 10.	8,000	4,000	4,000
6 Supply of machinery rams to the ryots to improve the breeding of the sheep—numbers 20.	1,000	500	500
7 Distribution of exotic fowls to poultry breeders—numbers 300.	3,000	1,500	1,500
8 Supply of seedlings, etc., to ryots and model farms at 50 per cent cost.	3,000	15,000	1,500
Total ..	44,800	23,650	21,150

N.B.—Funds in respect of these schemes are to be obtained from the respective departmental budgets provided for in the Second Five-Year Plan.

III & IV. Irrigation and Reclamation—

Particulars of head.	Total estimated amount.	Loans.	Other than loans.
(1)	(2)	(3)	(4)
Rs.	Rs.	Rs.	Rs.
Irrigation and Reclamation ..	75,000	60,000*	15,000
Total ..	75,000	60,000	15,000

- * 1 Loan for digging wells, Rs. 40,000.
2 Reclamation of land by bull-dozer, Rs. 15,000.
3 Tractor ploughing for reclamation, Rs. 5,000.

V. Health and Rural Sanitation—

	Government share.	Villagers' contribution.	Total expenditure.
(1)	(2)	(3)	(4)
Rs.	Rs.	Rs.	Rs.
Wells—			
1 Construction of a overhead tank at Kuyyanur.	9,000	3,000	12,000
2 Sinking a public well at Baguthanpalayam.	2,250	750	3,000
3 Sinking a public well at Eraganahalli.	2,250	750	3,000
4 Sinking a public well at Kondapanaikeanpalayam.	2,250	750	3,000
5 Sinking a public well at Gettavadi.	2,250	750	3,000
Well repairs—			
1 Improvement to the public well at Kottada.	750	250	1,000
2 Repairs to Harijan well at Pasuvapalayam.	750	250	1,000
3 Repairs to the well at Madahally.	750	250	1,000

[10th February 1958]

V. Health and Rural Sanitation—cont.

(1)	Government share. (2) RS.	Villagers' contribution. (3) RS.	Total expenditure. (4) RS.
Well repairs—cont.			
4 Repairs to the well at Boddemda karai.	750	250	1,000
5 Repairs of the well at Gundapuram.	750	250	1,000
6 Deepening of the Harijan well at Vedanagar.	750	250	1,000
7 Deepening of the well at Kuyyanur.	1,125	375	1,500
Bath rooms and bathing ghats—			
1 Construction of a bath room at Vedanagar (Harijan).	300	300	600
2 Construction of a bath room at Kempanaickenpalayam.	300	300	600
3 Construction of a bathing ghat at Ikkarainegamam.	1,500	1,500	3,000
4 Construction of a bathing ghat at Beguthampalayam.	1,500	1,500	3,000
Drains—			
1 Construction of a masonry drain at Ikkarainegamam.	1,125	375	1,500
2 Construction of a masonry drain at Venkatachalam Pillai street, Sathy.	1,500	1,500	3,000
3 Construction of a masonry drain at Pudupeerkadavu.	2,250	750	3,000
4 Construction of a masonry drain at Kempanaickenpalayam.	2,250	750	3,000
5 Construction of a masonry drain at Ikkarathadapalli.	1,650	550	2,200
Rural Dispensary—			
Construction of a building for rural dispensary at Kempanaickenpalayam.	4,000	4,000	8,000
Total ..	40,000	19,400	59,400
VI. Education—			
1 Construction of an elementary school buildings at Ikkarainegamam.	3,000	3,000	6,000
2 Construction of an elementary school buildings at Ikkarai Thadapalli.	3,000	3,000	6,000
3 Construction of an elementary school buildings at Pasuvapalayam.	3,000	3,000	6,000
4 Construction of an elementary school buildings at Kempanaickenpalayam.	3,000	3,000	6,000
5 Construction of an elementary school buildings at Kuyyanur.	3,000	3,000	6,000
6 Construction of an elementary school buildings at Komarapalayam.	3,000	3,000	6,000
7 Construction of an elementary school buildings at Madahally.	3,000	3,000	6,000
8 Construction of an elementary school buildings at Kondappanaickenpalayam.	3,000	3,000	6,000

10th February 1958]

	Government share.	Villagers' contribution.	Total expenditure.	
(1)	(2)	(3)	(4)	
	RS.	RS.	RS.	
VI. Education—cont.				
9 Construction of an elementary school buildings at Panakalli.	3,000	3,000	6,000	
10 Construction of an elementary school buildings at Coppudotti.	3,000	3,000	6,000	
11 Construction of an elementary school buildings at Guthalapathi.	3,000	3,000	6,000	
12 Construction of an elementary school buildings at Vedanagar (Harijan Welfare Department comes forward to contribute Rs. 3,000).	3,000	3,000	6,000	
13 Supplying educational equipments to schools.	4,000	4,000	6,000	
	40,000	40,000	40,000	
VII. Social Education—				
1 For conducting village leaders' training camp for 150 members.	1,125	..	1,125	
2 Village leaders excursion for places of interest.	400	400	800	
3 For conducting two exhibitions— (1) Bannari Government grant, Rs. 200. (2) Thalavadi Government grant, Rs. 140.	340	..	340	
4 For conducting five dramas (Government grant Rs. 100 each).	500	500	1,000	
5 Books may be supplied for six trainees (Government grant Rs. 150 each — (1) Kempanaickenpalayam. (2) Pudupeerkadavu. (3) Thandannalayam. (4) Sadamughai. (5) Thalavadi. (6) Baguthanpalayam.	900	900	1,800	
6 Talks and lectures (5) (Government grant Rs. 25 each).	125	115	250	
7 Social service league (supply of materials for conducting sanitation drive).	50	50	100	
8 Young Farmers Club (Government grant Rs. 100 each)— (1) Iruttipalayam (2) Pudupeerkadavu.	200	200	400	
9 Children parks (9) (Government grant Rs. 300 each)	2,700	2,700	5,400	
XI. Loans under short-term credit—				
Particulars of head.	Amount for three years.	Amount for the period 1957-58.	Amount for the period 1958-59.	Amount for the period 1959-60.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS.	RS.	RS.	RS.
Short-term credit to agriculturists.	3,00,000	1,00,000	1,00,000	1,00,000
	3,00,000	1,00,000	1,00,000	1,00,000

[10th February 1958]

Memorandum No. 61621-Public (R.D.P.) Acct. C/57-1, Public (Rural Development Project), dated 8th August 1957, to the Collector of Coimbatore and copy to the Block Development Officer, Bhavanisagar.

[National Extension Service—Bhavanisagar Block—Integrated plans and estimates—Approved—Instructions issued. *Reference.*—(1) From the Block Development Officer, Bhavanisagar, dated 13th June 1957, and (2) From the Collector of Coimbatore, dated 26th June 1957, Ref. No. 12239 of 1957-M-8.]

The programme of the Bhavanisagar National Extension Service Block for the year 1957-60 is generally approved subject to the following remarks. The Collector of Coimbatore is requested to revise the estimates with reference to these remarks and get it approved by the Block Advisory Committee.

1. *Block headquarters—Personnel.*—There is an excess of Rs. 37,000 over the ceiling of Rs. 1 lakh under this head. As the provision of Rs. 34,290 under "Travelling Allowance and Other Compensatory Allowance" appears to be excessive, it may be reduced by Rs. 7,000 limiting the total provision under this head to Rs. 1,30,000.

2. *Agriculture and Animal Husbandry.*—It is proposed to distribute sprayers and dusters at subsidised rates. The attention of the Collector is invited to orders issued in G.O. Ms. No. 1799, Public (Rural Development Project), dated 30th April 1954, prohibiting the sale of agricultural implements to ryots at subsidised rates. The agricultural implements should be kept as Government property and should be hired out to the ryots on payment of hire charges at the rates prescribed in G.O. R. No. 894, Public (Rural Development Projects), dated 16th May 1957. Regarding the supply of rams and cockerels, the instructions issued in Memorandum No. 29121-Public (Rural Development Projects-V.) of 1956-7, Public, dated 28th December 1956, should be strictly followed.

3. *Irrigation and Reclamation.*—It is presumed that the sum of Rs. 15,000 shown against non-loan relates to digging of wells. The attention of the Collector is invited to the instructions contained in Government Memorandum No. 3183-Public (Rural Development Projects-V) of 1956-1, Public, dated 31st January 1956, and he is informed that the subsidy will not be admissible for loans on purchase of pumpsets.

4. *Health and Rural Sanitation.*—Repairs to wells should not be met from Block funds unless they include deepening of wells and other improvements to the wells.

5. *Communications.*—According to the orders issued in G.O. Ms. No. 1126, Public (Rural Development Project), dated 20th March 1956, Block funds can be utilised only in the case of road works which involve travelling, metalling or for works which include culverts, etc. It is not clear what the nature of works proposed in items 7 to 14 of the programme are. The items may, therefore, be deleted.

[10th February 1958]

6. *Housing.*—The allotment for housing should be set apart equally between "Rural Housing" and "Housing for project staff". The attention of the Collector is invited to the instructions contained in Memorandum No. 148291-Pub. (Rural Development Projects V.)/56-1, Public, dated 21st December 1956.

The Collector is requested to send a copy of the Revised Estimates together with a statement of yearwise expenditure for the plan period in the prescribed form for being forwarded to the Ministry of Community Development.

APPENDIX II.

[Vide item VI on page 28 supra.]

Demands for grants for excess expenditure in the year 1954-55.

On the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, the following demands for grants to make good the excess expenditure incurred in 1954-55 will be made :—

DEMAND	VI—MOTOR VEHICLES ACTS—ADMINISTRATION.	The Minister in charge of Electricity will move that the Government be granted an additional sum not exceeding	RS. 23,435
Do.	IX—HEAD OF STATE, MINISTERS AND HEADQUARTERS STAFF.	The Chief Minister will move that the Government be granted an additional sum not exceeding	1,39,570
Do.	XI—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS.	The Minister in charge of Revenue will move that the Government be granted an additional sum not exceeding	5,45,854
Do.	XVII—PUBLIC HEALTH.	The Minister in charge of Revenue will move that the Government be granted an additional sum not exceeding	4,39,134
Do.	XX—CO-OPERATION.	The Minister in charge of Industries will move that the Government be granted an additional sum not exceeding	3,90,011
Do.	XXIV—CIVIL WORKS—WORKS.	The Minister in charge of works will move that the Government be granted an additional sum not exceeding	2,10,523
Do.	XXVIII—FAMINE..	The Minister in charge of Revenue will move that the Government be granted an additional sum not exceeding	1,33,288
Do.	XXX—STATIONERY AND PRINTING.	The minister in charge of Electricity will move that the Government be granted an additional sum not exceeding	61,745
Total ..			19,43,558

10th February 1958]

GOVERNMENT OF MADRAS.

FINANCE (ACCOUNTS) DEPARTMENT.

INTRODUCTORY MEMORANDUM TO THE STATEMENT OF DEMANDS FOR GRANTS FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE YEAR 1954-55.

Article 205 (1) of the Constitution of India requires that if any money has been spent on any service during a financial year in excess of the amount granted for that service and for that year, the Governor shall cause to be presented to the Legislative Assembly a demand for such excess. The procedure prescribed in regard to the presentation, etc., of the annual financial statement and demands for grants will apply to excess demands also.

2. The Public Accounts Committee constituted for the financial year 1957-58 considered the Appropriation Accounts for 1954-55 and the Audit Report, 1956 and the Finance Accounts for 1954-55 at its meetings held during the course of the official year. The appropriations originally provided for in the Budget Estimates can never be expected to tally entirely with the actuals, and excesses under some grants are inevitable. After examining the reasons for the excess expenditure, the Public Accounts Committee has recommended that demands for grants to cover the excess expenditure over the final sanctioned appropriation under each grant in the year 1954-55 as shown in the statement attached may be presented to the Legislative Assembly.

23rd January 1958.

T. A. VARGHESE,
Secretary to Government.

STATEMENT OF DEMANDS FOR GRANTS FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE YEAR 1954-55.

Serial number.	Original grant number.	Service or Administration to which the grant relates.	Head of Account.	Excess expenditure.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
				RS.
A. VOTED GRANTS.				
1	VI	Motor Vehicles Acts Administration.	12. Charges on account of Motor Vehicles Acts.	23,435
2	IX	Head of State, Ministers and Headquarters staff.	25. General Administration —Head of State, Ministers and Secretariat and Headquarters Establishment.	1,39,570
3	XI	District Administration and Miscellaneous.	25. General Administration —District Administration and Miscellaneous.	5,45,854
4	XVII	Public Health	39. Public Health	4,39,134
5	XX	Co-operation	42. Co-operation	3,90,011
6	XXIV	Civil Works—Works.	50. Civil Works—Works	2,10,523
7	XXVIII	Famine	54. Famine	1,33,236
8	XXX	Stationery and Printing.	56. Stationery and Printing.	61,745
B. CHARGED APPROPRIATIONS.				
1	VI	Motor Vehicles Acts Administration.	12. Charges on account of Motor Vehicles Acts.	19,819
2	XXIX	Pensions	53. Superannuation allowances and Pensions.	15,903
3	XXX	Stationery and Printing.	56. Stationery and Printing.	2,38,450
4	XXXI	Miscellaneous	57. Miscellaneous	802

10th February 1958]

EXPLANATORY NOTE.

(Demands for grants for excess expenditure in the year 1954-55.)

A. VOTED GRANTS.

Name of grant.	Final voted grant.	Expenditure.	Excess.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS.	RS.	RS.
VI. Motor Vehicles Act Administration.	8,87,400	9,10,835	23,435

The percentage of excess to the final grant is only 2.6 and does not call for any special remarks.

Name of grant.	Final voted grant.	Expenditure.	Excess.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS.	RS.	RS.
IX. Head of State, Ministers and Headquarters staff.	82,32,900	83,72,470	1,39,570

The percentage of excess to the final grant is only 1.7 and does not call for any special remarks.

Name of grant.	Final voted grant.	Expenditure.	Excess.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS.	RS.	RS.
XI. District Administration and Miscellaneous.	5,19,98,400	5,25,44,254	5,45,854

The percentage of excess to the final grant is only 1.0 and does not call for any special remarks.

Name of grant.	Final voted grant.	Expenditure.	Excess.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS.	RS.	RS.
XVII. Public Health	1,04,93,400	1,09,32,534	4,39,134

The excess occurred mainly under—

39. Public Health—e. Works—Sanitary Works—1. Suspense .. Rs. 6,51,946

With a view to meet the requirements of the accelerated programme of execution of urban water-supply and drainage schemes, cast iron pipes had to be purchased and stocked in advance. This resulted in large excess expenditure which was partly offset by smaller expenditure on the execution of rural water-supply schemes. The excess expenditure could not be foreseen in time and provided for.

Name of grant.	Final voted grant.	Expenditure.	Excess.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS.	RS.	RS.
XX. Co-operation	74,84,500	78,74,511	3,90,011

The excess occurred mainly under—

42. Co-operation—c. Grants-in-aid—(ii) Non-recurring.. Rs. 4,26,050

10th February 1958]

The final grant under this head was Rs. 24,88,100. Due to heavy payments by way of rebate on sales of handloom cloth by Weavers' Co-operative Societies towards the end of the year, the actual expenditure rose to Rs. 29,14,150 resulting in an excess expenditure of Rs. 4,26,050. This was partly offset by smaller expenditure under other sub-heads under the major head.

(6)			
Name of grant.	Final voted grant.	Expenditure.	Excess.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS.	RS.	RS.
XXIV. Civil Works—Works ..	3,59,19,600	3,61,30,123	2,10,523

The percentage of excess to the final grant is only 0.6 and does not call for any special remarks.

(7)			
Name of grant.	Final voted grant.	Expenditure.	Excess.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS.	RS.	RS.
XXVIII. Famine	5,14,900	6,48,186	1,33,286

The excess occurred mainly under the following sub-heads:—

	RS.
(i) 54. Famine—A. Famine Relief—c. Gratuitous Relief—Relief.	66,653
(ii) 54. Famine—A. Famine Relief—d. Miscellaneous—2. Other expenditure.	74,463

Item (i).—A sum of Rs. 16,200 was provided for in the supplementary estimates to meet the expenditure on the running of a gruel centre in the Malabar district for feeding the workers thrown out of employment due to the closure of a textile mill and for payment of pending bills connected with certain closed gruel centres. But due to increased expenditure on the supply of rice to the gruel centres, the actual expenditure under this head rose to Rs. 82,853 resulting in an excess expenditure of Rs. 66,653. This excess expenditure could not be foreseen and provided for in time.

Item (ii).—A sum of Rs. 50,000 was originally provided for under this head. With a view to meet the additional expenditure towards payment of cash grants to persons affected by natural calamities like fire, floods, etc., in the districts of South Arcot, Madurai, Tirunelveli, Tiruchirappalli and Malabar and also towards meeting the expenditure incurred by the Collectors for the distribution of gift rice offered by the UNICEF through the Director of Public Health, a supplementary appropriation of Rs. 1,51,000 was obtained in March 1955 raising the final grant to Rs. 2,01,000. But the actual expenditure proved to be much larger, viz., Rs. 2,75,463. Hence the excess.

(8)			
Name of grant.	Final voted grant.	Expenditure.	Excess.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS.	RS.	RS.
XXX. Stationery and Printing ..	1,08,64,200	1,09,25,945	61,745

The percentage of excess to the final grant is 0.6 and does not call for any special remarks.

10th February 1958]

B. CHARGED APPROPRIATIONS.

(1)			
Name of grant.	Final voted grant.	Expenditure.	Excess.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS.	RS.	RS.
VI. Motor Vehicles Acts Administration.	67,95,400	68,15,219	19,819

The excess works out to only 0.3 per cent of the final appropriation and does not call for any special remarks.

(2)			
Name of grant.	Final voted grant.	Expenditure.	Excess.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS.	RS.	RS.
XXIX. Pensions	4,00,800	4,16,708	15,908

The excess expenditure was due to the sanction of more pension claims than anticipated.

(3)			
Name of grant.	Final voted grant.	Expenditure.	Excess.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS.	RS.	RS.
XXX. Stationery and Printing ..	5,49,200	7,87,650	2,38,450

The excess occurred under—

56. Stationery and Printing—II. Printing—d. Government Presses, Madras—H. Printing work done for the Secretarial Staff of the Governor and the High Court—Charged ..	2,40,251
--	----------

As against a final appropriation of Rs. 5,39,500, the actual expenditure amounted to Rs. 7,79,751 leaving an uncovered excess of Rs. 2,40,251. The excess expenditure was due to increased printing work for the Governor's Secretariat and the High Court. This was partly offset by savings under other items. The final expenditure could not be foreseen and provided for in time.

(4)			
Name of grant.	Final voted grant.	Expenditure.	Excess.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS.	RS.	RS.
XXXI. Miscellaneous	3,000	3,802	802

The excess expenditure is small and does not call for any special remarks.

[11th February 1958]

SRI P. G. MANICKAM : ஸார், தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தின் கீழ் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கின்ற நிலைமை இப்போது எவ்வாறு இருக்கின்றது? இந்த திட்டம் சரிவர நடைபெறுகின்றதா என்பதை இந்த கமிட்டியின் மூலம் பரிசீலனை செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த கமிட்டியில் எல்லா திட்டங்களும் பரிசீலனை செய்யப்படும்.

SRI A. P. C. VEERABAHU : இந்த கமிட்டி நிரந்தரமாக இருக்குமா? அல்லது இடைக்காலத்திற்குத்தான்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நிரந்தரமாக இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது.

Kesari dhal

* 27 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether any steps have been taken to prevent the import of kesari dhal into the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : In 1945, this Government had originally banned the movement of kesari dhal into this State from North India. But this ban is not in force at present, as no inter-State movement controls are in operation now. This Government, at present, do not propose to introduce statutory control on production or movement of this commodity.

SRI N. K. PALANISAMI : இந்த கமிட்டியால் இவற்றில் கைப்படம் சோக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் அவற்றிற்கு கடுமையான தண்டனை விதிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கைப்படம் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் தண்டனை கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இவ்விதமான கைப்படம் சேர்ந்திருப்பதை உபயோகிக்கக்கூடாது என்று வேண்டிய அளவு பிரசாரமும் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

SRI A. A. RASHEED : Have this Government represented to the Central Government the need for the stoppage of kesari dhal cultivation?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Even the Government of India do not propose statutorily to ban any cultivation. But they are themselves interested in this propaganda against cultivation of this and also against the consumption of this dhal.

Principal, Municipal College, Salem

* 28 Q.—**SRI M. P. SUBRAMANIAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any complaints about the misappropriation of scholarship money by the Principal, Municipal College, Salem, in 1955; and

(b) if so, the action taken thereon?

[11th February 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) The matter was got investigated by the Police Department. The question of launching criminal prosecution was dropped as relevant vouchers and records were not available to prove the misappropriation charge.

SRI A. A. RASHEED : What is the amount involved, Sir?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I do not have figures here.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : சம்பந்தப்பட்ட கல்லூரித் தலைவர் இரண்டு ஆண்டு காலமாக பணத்தை கையில் வைத்து இருந்தார்கள் என்று போதுமான சாட்சியங்கள் இருக்கும் போது அவர் கையில் நடவடிக்கை ஒன்றும் எடுக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு வேறு காரணங்கள் ஏதாவது உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னது சரியல்ல என்பதை சொல்ல விரும்புகிறேன். இதிலே பணம் கையாளப்பட்டதிலே மூன்று பேர்களின் கையில் சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று கல்லூரி பிரின்ஸிபல், இன்னொன்று அந்த கல்லூரி குமாஸ்தா, இன்னொன்று அந்த கல்லூரியிலுள்ள நேச்சரல் ஸயன்ஸ் டெமாண்ட்ஸ்ட்ரேட்டர். இவர்கள் கெரிலுள்ள குற்றங்களை ஒவ்வொன்றாக பரிசீலனை செய்த போது பிரின்ஸிபல் பேரிலுள்ள குற்றம் சரியானபடி நிரூபிக்கப்படவில்லை. அவர் மீது கிரிமினல் நடவடிக்கை எடுக்கும்படியாக எந்தவித ஆதாரமும் கிடைக்கவில்லை.

MR. SPEAKER : இப்போது கேள்விகள் 29, 30 இரண்டையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

Influenza

* 29 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there are any cases of attack of second wave of Asian 'FLU' in the State;

(b) if so, the number of such cases;

(c) whether any specific treatment has been prescribed for this disease; and

(d) the measures taken to combat it?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

(c) No specific has been prescribed for influenza, the treatment being only symptomatic. Antibiotics are efficacious in preventing complications, particularly pneumonia of bacterial origin. The painting of the throat with Mandl's solution twice a day serves as a preventive measure. Prophylactic immunization can be done by injecting influenza vaccine, the immunity lasting only for a period of about two months after it is fully established.

(d) Does not arise.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, 11th February 1958.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAO) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

State Evaluation Board

* 26 Q.—SRI N. MARUDACHALAM (on behalf of Sri N. K. Palanisami) : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to constitute a State Evaluation Board to examine and report on the working of the Community Projects and National Extension Service Blocks in this State; and

(b) if so, the functions of the Board?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) There is a proposal to constitute a State Evaluation Unit.

(b) The functions of the unit will be to analyse how the programme is being implemented and with what results.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், இந்த ராஜ்யத்தின் சமுதாய திட்ட பகுதிகளை நிர்வகிப்பதற்கு வேண்டிய திட்டம் ஏதாவது சர்க்கார் தயார்செய்து சமர்ப்பிப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இங்கே கொடுத்திருக்கக்கூடிய கேள்விகள் அங்கே நடந்து வரக்கூடிய திட்டங்களை பரிசீலனை செய்து அவைகள் எந்த விதத்தில் நடைபெற்று இருக்கின்றன என்பதை பார்ப்பதற்காகத்தான் ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மூலத்தில் குறிப்பிட்டேன். இதில் நடக்கக்கூடிய திட்டங்களைப்பற்றிய அறிக்கைகள் அடிக்கடி பிரசுரிக்கப்படுகின்றன.

SRI K. VINAYAKAM: Wherever there are no Community Development Projects and National Extension Services under execution like the City of Madras, what is the alternative proposal which the Government has got as far as the improvements for the City of Madras are concerned?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, the Community Development and the National Extension Service are intended to develop the rural areas which have not been attended to for a long time. When compared with the rural areas in the urban areas there is a greater amount of development. The ordinary activities of development are going on in the urban areas, and they are undertaken by the municipalities and the Government also assist them.

[11th February 1958]

* 30 Q.—SRI P. G. MANICKAM : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the places in the State where the fresh wave of influenza fever is prevalent;

(b) the measures taken to prevent the attack of influenza; and

(c) the foreign countries from which this fever has spread to this State?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) No fresh wave of influenza has been noticed in any part of the State.

(b) Instructions have been issued to the Medical and Public Health authorities to be on the guard against the possibility of a recrudescence of influenza and to take all precautionary measures. Passengers arriving at the seaports and airports are subjected to medical examination to ensure that there is no fresh importation of the disease into this State.

(c) The first wave of influenza is believed to have spread to this State from Singapore and Malaya.

SRI N. K. PALANISAMI : ஸார், கிராமப்புறங்களில் ஏராளமான பேர் இந்த வியாதியினால் பீடிக்கப்பட்டு கஷ்டப்பட்டு வருகிறார்கள். கனம் மந்திரி அவர்கள் விசாரித்து அந்த இடங்களில் எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டு வரும் இன்ஜெக்ஷனுக்குப் பதில் பிஸ்சைக் மாற்றி கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இரண்டாவது இன்புளூயன்ஸர் வரவில்லை. கிராமப்புறங்களில் வந்தது எல்லாம் சாதாரண ஜுரம்தான். அதை இன்புளூயன்ஸா என்று சொல்லுகிறார்கள். இதை தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. மோட்டார் வசதிகளும் மருந்து வசதிகளும் டாக்டர் வசதிகளும் தயாராக வைத்திருப்பதற்கு ஒரு ஸ்கீம் இருக்கிறது.

SRI P. G. MANICKAM : கிராமப்புறங்களில் இந்த நோயை தடுப்பதற்கு வேண்டி இதற்கான மருந்துகளை அங்கேயுள்ள பஞ்சாயத்து போர்டு வசம் ஒப்படைக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் இதை கொடுப்பதற்கு எல்லாம் டாக்டர்களிடம்தான் திட்டங்கள் இருக்கிறது. இவையெல்லாம் சரிவர கொடுக்கப்பட்டு வருகிறதா என்பதை கவனிப்பதற்கு ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதை தடுத்து மருந்து கொடுப்பதற்குதான் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. வேறு எந்த வகையில் திட்டம் வகுத்தால் பிரயோஜனமாய் இருக்கும் என்ற தெரிய வில்லை.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, is it a fact that 'flu' is prevalent only in broadcasting receiving sets where the synopsis announcer frightens the public with the prevalence of the influenza and suggests two tablets of calaspirin?

MR. SPEAKER : Insinuating questions are not allowed usually.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : A separate question will be welcome, Sir.

[11th February 1958]

SRI A. A. RASHEED : Is it a fact that the threatened 'second flu' did not occur in Madras because of our preparedness?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, it was afraid of our thorough preparedness.

SRI P. G. MANICKAM : ஸார், கிராமப்புறங்களில் பஞ்சாயத்து போர்டுகளில் கொடுக்கப்படும் மருந்துகளை அங்கே இருக்கக்கூடிய டிஸ்பென்ஸிகளில் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கத்தார் உத்தரவு போடுவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அந்த மரதிரி மருந்துகள் அவசியமில்லை என்றால் அதை வாடஸ் வாங்கி பின்னால் பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

Sales tax

* 31 Q.—SRI N. K. PALANISAMI, SRI V. K. KOTHANDARAMAN, SRI S. LAZAR AND SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have received the report of Dr. Lokanathan on the working of Sales Tax in the State;

(b) if so, whether the Government will place the report on the Table of the House; and

(c) whether the recommendations made by him will be implemented?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) Copies of the report have already been placed on the Table of the House.

(c) The matter is under consideration.

SRI N. K. PALANISAMI : திரு. லோகநாதன் அவர்கள் சிபாரிசு களில் 50 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் டரன் ஒவர் ஆகக்கூடியவர்களுக்கு 100-க்கு 85 பங்கு வருகிறது என்றும், சாக்காருக்கு இதனால் ரஷ்டம் இல்லை என்றும், 10,000 முதல் 15,000 வரை 5 ரூபாய் என்றும், 15,000 முதல் 20,000 வரை 8 ரூபாய் என்றும், 20,000 முதல் 25,000 வரை 12 ரூபாய் என்றும் சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சிபாரிசுகளை அரசாங்கத்தார் ஏற்றுக்கொள்வார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஸார், இது பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : லோகநாதன் அவர்கள் சிபாரிசின்படி உணவு பொருள்போன்ற அத்தியாவசியமான பண்டங்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து சர்க்கார் விலக்கு அளிப்பார்களா என்பதை கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதுவும் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

[11th February 1958]

* 32 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the number of merchants—

(i) prosecuted;

(ii) fined; and

(iii) sentenced to imprisonment for non-payment of sales-tax during 1957?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: No prosecution lies under the Madras General Sales Tax Act, 1939 as amended, by Madras Act XV of 1956 for non-payment of sales tax unless there is fraudulent evasion of sales tax by any dealer. The particulars requested in the question do not therefore arise.

SRI N. K. PALANISAMI: ஸார், 1957-ல் தோல் விற்பனை செய்து கொண்டிருந்தவர்கள் வேறு பெயரில் பின்னால் மாற்றிக்கொண்டார்கள். அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு ஏதாவது பணம் வசூல் செய்யப்பட்டதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: ஸார், செஷன் 15-ன் கீழ் சில காரணங்களுக்காகத்தான் நாம் பிராவிக்கியூஷன் செய்ய முடியும். அதாவது பொய் கணக்கு கொடுப்பது, காலாகாலத்தில் கொடுக்கவேண்டிய ரிட்டர்ன்ஸ் கொடுக்காமல் இருப்பது, இவ்விதம் ஏதாவது இருந்தால்தான் பிராவிக்கியூஷன் போடமுடியும். அந்த விதத்தில் யார் யார் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ அவர்கள் பேரில் பிராவிக்கியூஷன் போடப்பட்டிருக்கிறது.

Vedaraniyam-Tiruthuraipundi Highway

* 33 Q.—SRI A. VEDARATHNAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether lorries are allowed to ply in Vedaraniyam-Tiruthuraipundi Highway; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) No, Sir.

(b) It was considered that since a portion of the road from Tiruthuraipundi-Vedaraniyam was a mud road, it was not safe to permit lorries to ply on that road by the Regional Transport Authority, Tanjore.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI: இப்போது இந்த ரஸ்தா முழுவதும் கப்பி போடப்பட்டு, தார் போடப்பட்டு இருக்கின்ற காரணத்தால், இப்போது லாரி அங்கு போக சர்க்கார் அனுமதிக்க முன் வருவார்களா? அப்படியானால் எப்போது?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: இந்த ரோடு மார்ச் மாதத்திற்குள் சரியாகக் செப்பனிடப்படும் என்று எனக்குத் தகவல் இருக்கிறது. அந்தப் பாதை சரியாகப் போடப்பட்ட பிறகு உடனே மீண்டும் லாரிகள் விடப்படும்.

[11th February 1958]

National Extension Services and Community Development Projects

* 34 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether the Government have received any communication from the Centre regarding the postponement of the target date for bringing the entire State under the National Extension Services and Community Development Projects?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

SRI N. K. PALANISAMI: உடனடியாக பின்தங்கிய, பிற்பட்ட பிரதேசங்களை இந்த கம்யூனிடி பிராஜெக்ட்ஸ் திட்டத்திற்குள் கொண்டு வர நடவடிக்கைகள் எடுத்து இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திற்குள் ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்போது இருக்கக்கூடிய திட்டத்தின் பிரகாரம், இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட கால வரம்பிற்குள்ளாக எல்லா பகுதிகளையும் இந்த தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரவேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயம்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: இந்த ராஜ்யம் முழுவதிலும் தேசிய, சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களை எந்த ஆண்டுக்குள்ளாகக் கொண்டுவரப்படும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதை பற்றித்தான் இப்போது சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் கால வரம்பிற்குள்ளாகக் கொண்டுவரவேண்டுமென்பது திட்டம்.

Community Development Blocks

* 35 Q.—SRI M. P. SUBRAMANIAM: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to bifurcate the existing Community Development Blocks at Athur and Peddanaickenpalayam in Salem district; and

(b) if so, when?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) The matter is under correspondence with the Government of India.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: ஸார், சேலம் மாவட்டத்தில், ஆத்தூர், பெத்தநாயக்கன்பாளையம் இந்த இரண்டு சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்ட பிளாக்குகளிலும் ஏறக்குறைய ஒன்றரை ஆண்டு காலம் பணம் இல்லாமல் எந்த வேலையும் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. சராசரி ஜனத்தொகை 75,000 உள்ளதற்குப் பதிலாக, இந்த இரண்டு பிளாக்குகளிலும் 150,000 ஜனத்தொகை உள்ள காரணத்தால் இவைகளை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ஆகையால்தான், இந்த இரண்டு பகுதிகளையும் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு மத்திய சர்க்காரின் அனுமதிவேண்டும். அதற்கு எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

[11th February 1958]

' May I help you ' Police Squads

* 36 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the number of ' May I help you ' Police Squads working in the City?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Four Squads, Sir.

SRI A. A. RASHEED: What is the strength of each squad, Sir? Will it be extended to the other districts also?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: At present there is no proposal to extend it to the other areas. The four squads are now allotted to four centres one under each range of the City Police, namely, Mylapore, Triplicane, Flower Bazaar and Vepery. Each squad consists of two head-constables and six Police constables drawn from the various Stations in the region.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: May I know what exactly is the work of the squad?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: For the present the main duties allotted to the squads are to make door-to-door enquiries in one or two streets each day regarding the needs of each locality and to help as far as possible in their requirements and also to help people in railway stations, bus-stops, hospitals, temples; etc., by directing and guiding people and rendering such other assistance which they may require.

SRI N. K. PALANISAMI: இதுவரையில் என்னென்ன காரியங்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I am sorry, I do not have in my hands now a list of the achievements of these squads.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: ஸார், இந்த போலீஸ்காரர்கள் வெளியில் செல்லும்போது வெள்ளை உடை அணிந்து போகிறார்களா அல்லது அவர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய காக்கி உடையில் போகிறார்களா? அல்லது விவிலியன் உடையில் போகிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I may give this for the information of all hon. Members. The men belonging to the squad move on cycles. They will not carry any lathi. To distinguish these from the other Policemen, they wear a special badge on the left shoulder. This badge will be in the shape of a shield with the inscription ' May I help you ' over a pair of shaking hands indicating Police fraternising with the public.

Yogasanas

* 37 Q.—SRI A. VEDARATHNAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to introduce yogasanas in educational institutions in the place of physical instructions; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No, Sir. But steps are being taken to teach yogasanas along with the present physical training.

(b) The question does not arise.

[11th February 1958]

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI: இந்த யோகாசனப் பயிற்சியை யார் அளிக்கிறார்கள்? அவர்களுக்குப் பயிற்சி எங்கே கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை தயவுசெய்து விளக்குவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்போது இந்த ஓய். எம். லீ. ஏ. காஜேஜ் ஆப் பிஸிகல் எடுக்கெனிலும், இது போன்ற பயிற்சி சாலைகளிலும் யோகாசனப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்களாகி, அவர்கள் மாணவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொடுக்கிறார்கள்.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY: யோகாசனம் என்பதில், ஆஸனம் என்பது உடலிலுள்ள அங்க அங்கங்களில் பல மாறுதல்கள் செய்து அதன் மூலமாக உடலைக் கட்டுப்படுத்துவதும், யோகம் என்பது மூச்சை ஸ்தம்பித்து நிறுத்தி அதன் மூலம்.

MR. SPEAKER: யோகாசனத்தைப்பற்றிப் பிரச்சனம் பண்ணக் கூடாது.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY: ஆயுளை விருத்தி செய்து

MR. SPEAKER: இப்போது கேள்விதான் கேட்கவேண்டும்; யோகாசனத்தைப் பற்றிப் பிரச்சனம் பண்ணக்கூடாது என்று சொன்னேன். கேள்வியாகக் கேட்காவிட்டால், அடுத்த கேள்வியைக் கூப்பிட்டுவிடுவேன்.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY: இரண்டையும் சேர்த்து ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு மந்திரி அவர்கள் முன் வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: நானும் இதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறேன். (சிரிப்பு.)

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI: மேல்காட்டுப் பயிற்சி முறைகளை விட இந்த யோகாசனங்கள் சிறந்தது என்று அறிஞர்களால் போற்றப்படுவதால், எல்லாப் பள்ளிகளிலும் இதைப் பரப்புவதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா? பெண்கள் பள்ளிகளில்கூட இந்தப் பயிற்சி அனுமதிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I may inform the hon. Member that the present system in vogue in the secondary schools is comprehensive and covers athletics, games, self-defence activities and Yogasanas. About 40 Yogasanas have been included in the syllabus and are being taught in schools where qualified instructors are available. இதை மட்டும் சொல்லிக்கொடுப்பதென்பது சரியாக இருக்காது. ஆகையால் தான் இந்த யோகாசனங்களை இப்போது இந்தப் பயிற்சிக் கூடங்களில் ஆசிரியர்களுக்குச் சொல்லிக்கொடுத்து, தேர்ந்த ஆசிரியர்களைக்கொண்டு, மாணவ-மாணவிகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

SRI K. RAMACHANDRAN: தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் பயிற்சிக் கூடங்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி தருகிறதா அல்லது உதவி அளிக்கத் திட்டம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் ஸ்தாபனங்கள் உதவி கோரினால், அந்த ஸ்தாபனங்கள் செய்து வருகிற வேலைப்பாட்டு உதவி கொடுக்கப்படுகிறது.

[11th February 1958]

Lower Bhavani Area.

* 38 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government have received the report of the Collector, Coimbatore, regarding the classification of lands and the rate of tax that should be levied thereon in the Lower Bhavani Area?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Yes, Sir. Orders have since been issued for the reclassification of the lands into wet, garden and dry for the purpose of levying water cess.

SRI N. K. PALANISAMI: ஸார், இது விஷயமாக சர்க்கார் அறிக்கை கொடுத்திருப்பதில் தோட்டக்காலில் நெல் வைத்துக்கொள்வதற்குத் தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய திட்டப்படி தோட்டக் கால்களில் நெல் வைக்கலாம் என்று இருக்கிறது. இந்தப் புதுத் திட்டத்தை சர்க்கார் நீக்குவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இப்போது இதையெல்லாம் உத்தியோகஸ்தர்கள் பரிசீலனை செய்து எது நஞ்சைப் பிராந்தியம், எது தோட்டக்கால், எது புஞ்சை என்று அங்கு போய் நிர்ணயிப்பார்கள். இது அமுலுக்கு வருவதற்கு ஆக்ட் ரூல்ஸ் எல்லாம் மாற்றப்படவேண்டும். மாற்றியதும் தான் இது அமுலுக்கு வரும்.

SRI N. K. PALANISAMI: ஏற்கெனவே தோட்டக்கால்களில் ஓரளவு, ஏதாவது கால் பங்கு அல்லது அரைப்பங்கு நெல் பயிரிடுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டால் புதிய அறிக்கையில் அதற்குத் தடை போடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பதிலாக தோட்டக்கால்களில் எப்போதும் போல் கால்பங்கு அல்லது அரைப்பங்கு நெல் போட அனுமதிப்பார்களா என்பதுதான் என் கேள்வி.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அந்தந்தப் பிரதேசத்தில் எது நஞ்சை, எங்கு லீட்டேஜ் இருக்கிறது, இதையெல்லாம் பார்த்து உத்தியோகஸ்தர்கள் பிரிப்பார்கள். எது நஞ்சை, எது புஞ்சை, எது தோட்டக்கால் என்றெல்லாம் இவர்கள் பிரிப்பார்கள்.

SRI P. G. MANICKAM: அப்படி நிலக்களை தரம் பிரிக்கும்பொழுது அதிகாரிகளோடு ஒத்துழைப்பதற்காக ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அப்படி உத்தேசம் இல்லை.

Political prisoners

* 39 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether the Government have any proposal to release the political prisoners who have been sentenced to undergo imprisonment for life?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The answer is in the negative.

SRI N. K. PALANISAMI: அரசியல் கைதிகள் 30 வருஷம், 20 வருஷ தண்டனை கொடுக்கப்பட்டு இன்றையதினம் ஜெயிலில் இருக்கிறார்கள். பல பேர்கள் கொடுமையான தோயால் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய மாறுபட்ட அரசியல் சூத்துக்களையும், அரசியல் நிலையையும் ஒட்டி, அவர்களுக்கு பொது மன்னப்பு அளித்து விடுதலை செய்வதற்கு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ஆயுள் தண்டனை அனுபவிப்பவர்கள் கொலை குற்றத்திற்காக தண்டிக்கப்பட்டவர்கள். ஆனால் அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அவரைப் பற்றி தகுந்த காரணங்கள் ஏதாவது காட்டி விடுதலை செய்யவேண்டுமென்று கேட்பார்களேயானால், அதை பரிசீலனை

[11th February 1958]

செய்து சில சமயங்களில் இம்மாதிரி கைதிகளாக இருந்தவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஏதோ அரசியல் நோக்கத்திற்காக கொலை செய்தவர்கள் என்பதற்காக அவர்களை தண்டனையைக் குறைத்துவிட்டு விடுதலை செய்வது சரி அல்ல என்பது சர்க்காரின் எண்ணம்.

SRI K. ANBAZHAGAN: கனம் தலைவர் அவர்களே, கொலைக் குற்றம் இல்லாமல், வேறு அரசியல் காரணங்களுக்காக தண்டிக்கப்பட்டவர்களில் மிகப் பெரிய தலைவரான பெரியார் அவர்களை விடுதலை செய்ய ஏதேனும் திட்டம் உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அதற்கும் இந்தக் கேள்விக்கும் சம்பந்தமில்லை அதனால் அதற்கு இப்பொழுது பதில் சொல்லவில்லை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது போல ஜன்ம தண்டனை கொடுக்கப்பட்ட சில கைதிகளை ஆந்திராவிலே சமீபத்தில் விடுதலை செய்திருக்கிறார்கள். அதே போன்று நமது சர்க்காரும் புனராலோசனை செய்து ஜன்ம தண்டனை அடைந்த கைதிகளை விடுதலை செய்வதற்கு முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: சென்னை சர்க்காரும் சில கைதிகளை விடுதலை செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒவ்வொரு கேஸும் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு அதன் பிரகாரம் முடிவு செய்யப்படுகிறது.

Betel vines.

* 40 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any research has been conducted to eradicate the diseases affecting betel vines; and

(b) if so, the results thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) Earlier trials to control the wilt disease of betel vine indicated that drenching the soil frequently and periodically with Bordeaux mixture controlled the disease. But this method is not popular with the ryots as it is costly and laborious. Hence further research is being conducted under a Second Five-Year Plan Scheme to evolve a cheaper and less laborious method to control the disease. The experiments are still in progress and no definite conclusions have yet been arrived at.

SRI N. K. PALANISAMI: கிட்டத்தட்ட இரண்டு, மூன்று வருஷங்களாக 'ரிஸெர்ச்' நடந்துகொண்டு வருகிறது. ஆகவே, சர்க்கார் உடனடியாக ஏதாவது ஏற்கெனவே 'ரிஸெர்ச்' செய்து வெற்றி அடைந்த சில முறைகளை வெற்றிலை கொடிக்கால்களில் கையாள்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: என்னென்ன முறைகள் இப்பொழுது கையாளப்படலாமோ அவைகள் எல்லாம் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால், ஆராய்ச்சியில் அவசரப்படுத்தியும் பயன் இல்லை.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: சேலம், நாடக்கல் வட்டாரத்தில் ஒரு பண்ணையை ஏற்படுத்தி ஆராய்ச்சி செய்தது உண்மைதானா? கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் அதன் அனுபவம் என்ன? அதை விவசாயிகள் விரும்பாததும், அதனால் பயன் இல்லை என்பதும் உண்மைதானா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அது உண்மை தான். அங்கே ஒரு வெற்றிலை தோட்டம் ஏற்படுத்தி பல விஷயங்களை ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த ஆராய்ச்சி பிசம்பர் 1956-ல் தொடங்கப்பட்டது. ஆனால் தோட்டம் ஏப்ரல் 1957-ல் தான் அமைக்கப்பட்டது. அது முதல்கொண்டு பல பரிசீலனைகள் அங்கே செய்யப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் முடிவுகள் சொல்லக்கூடிய நிலை ஏற்படவில்லை.

[11th February 1958]

Ramakrishna High School, Tirupattur

* 41 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any representation has been received recently to the effect that salaries have not been paid for the last five months to the teachers of the Ramakrishna High School, Tirupattur, North Arcot district; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) Under instructions from the Director of Public Instruction, the management of the school has disbursed on 21st October 1957 in the presence of the District Educational Officer the arrears of salaries due to the teachers by utilising the teaching grant sanctioned for the school.

Loans to joint patta-holders

* 42 Q.—SRI P. S. CHINNADURAI: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any complaint has been received by the Government that the joint patta-holders are experiencing difficulties in getting Government loans; and

(b) if so, the steps taken by the Government to relieve them of these difficulties?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Yes. A representation was made on the floor of the House in March, 1956.

(b) The Government have issued orders permitting the grant of takkavi loans even in cases where applications are received from one of the joint patta-holders alone without insisting on subdivision and separate registry of the land proposed to be hypothecated, provided the holding of such a person is clearly identifiable on ground and belongs to him exclusively. This concession applies to both surveyed and unsurveyed areas. This liberalized procedure has been ordered to be in force for a period of two years from July 1957 in the first instance.

SRI A. R. MARIMUTHU: கூட்டு நிலங்கள் இருப்பதில் பல சிரமங்கள் இருப்பதினால், கூட்டு நிலங்களை கட்டாயமாக பிரித்து சர்வே செய்வதற்கு சர்க்கார் உத்தரவு இடுவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இந்தக் கேள்வி கடன் கொடுப்பது பற்றியது. கூட்டுப் பட்டாவாக இருந்தாலும் கூட ஒன்றும் பாதகமில்லாமல் ஓரளவுக்கு நிலம் அவனுக்கு சொந்தமாக இருந்தால், கடன்கேடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நிலங்களை பிரித்து தனியாக பட்டா வழங்குவது வேறு விஷயம். தனிப் பட்டா வேண்டுமானால், அதற்கு பிரத்தியேகமாக விண்ணப்பம் செய்து கொள்ளலாம்.

[11th February 1958]

SRI S. LAZAR: இது போன்று சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பித்திருந்தும் கூட இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை கடன் கொடுக்கப் படாமல் சர்க்காரிடமே இருந்து வருவது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அதிலும் சமுதாய நலத் திட்டம் பகுதிகளிலே கடன்கள் விநியோகிக்கப் படாமல் இருக்கின்றன என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? ஆகவே, மேலும் ஏதாவது சீர்திருத்தம் கொண்டு வருவதற்கு சர்க்கார் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: சர்க்கார் பணமும் மற்ற தனிப்பட்டவர்கள் பணம் போலத்தான். சர்க்காரும் தங்கள் பணத்தைக் காப்பாற்றவேண்டும். ஆதலால் ஓரளவுக்கு ஏதாவது தகுந்த நிலம் இருந்தால்தான் கடன் கொடுக்கலாமே தவிர, பணத்தை வாரி இறைத்துவிட முடியாது.

MR. SPEAKER: கேள்விகள் 43, 50-ஏ இரண்டையும் சேர்த்து எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

Bauxite.

* 43 Q.—SRI M. P. SUBRAMANIAM: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have received any report from the U.S.A. about samples of Bauxite ore sent for testing; and

(b) if so, whether a copy of it will be placed on the Table of the House?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Aluminium plant at Mettur.

* 50-A Q.—SRI M. P. SUBRAMANIAM, SRI K. SATTANATHA KARAYALAR AND SRI A. GOVINDASAMY: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state with reference to answer given to question No. 104 on 7th November 1957, the present state of the proposal to set up an aluminium plant at Mettur in Salem district?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Arrangements are being made by the Government of India to make an accurate assessment of the quality and quantity of bauxite deposits in the Shevaroy's area, as a preliminary step, to the establishment of the aluminium smelter.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: ரூ. 24 கோடி செலவில் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் அலுமினியம் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு மத்திய சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டதாக பத்திரிகையில் வந்த செய்தி உண்மைதானா? அதற்கு ஏதாவது ஆதாரம் உண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அப்படி ஒன்றும் தீர்மானிக் கப்படவில்லை.

SRI A. GOVINDASAMY: இந்த அலுமினியம் தொழிற்சாலையை துவக்குவதற்கு ரஷ்ய சர்க்கார் நமக்கு ஏதாவது உதவி தருவதாக வாக்கு அளித்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இல்லை.

[11th February 1958]

SRI M. P. SUBRAMANIAM : சேலம் மாவட்டத்தில் அலுமினியம் தொழிற்சாலைகள் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் ஆரம்பிக்கப்படும் என்பதற்கு ஆதார பூர்வமான நம்பிக்கை தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நான் இது பற்றி சில விவரங்கள் கூற விரும்புகிறேன். முதல் முதலாக அமெரிக்கா தேசத்திலிருந்து இரண்டு நிபுணர்கள் வந்தார்கள். அவர்கள் சேர்வராய் பிரதேசத்தில் இருக்கக்கூடிய பாக்கைட்டை பரிசீலனை செய்தார்கள். 1957-ல் அக்டோபரில் ஸாபோ என்ற பிரஞ்சு நிபுணர் ஒருவர் வந்தார். அவர் பார்த்து விட்டு இங்கு 40 அல்லது 50 லட்சம் டன் பாக்கைட் கிடைக்கும் என்று அபிப்பிராயம் கூறியிருக்கிறார். ஆனால் அவர் பிரான்ஸ் சென்றவுடன் தன்னுடைய உறுதியான அபிப்பிராயத்தைக் கூறுவதாக சொல்லி யிருக்கிறார். இந்த நிலையில் முதலிலே சர்க்கார் “இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்டு கார்ப்பரேஷன்” மூலமாக இதை எடுத்து நடத்துவதாக உத்தேசித்து இருந்தார்கள். ஆனால் தனியார் துறையில் பலர் இப்பொழுது வெளி நாடுகளில் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வெற்றி அடைந்தால், அவர்கள் மூலமாகவும் இதை நடத்தலாம் என்பதும் யோசனையில் இருக்கிறது.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய பதிலில் இருந்து இதுபற்றி என்ன செய்ய முடியும் என்பது ஆராய்ச்சியில் இருக்கும்பொழுது, திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வது தனியார் துறையிலா, அரசாங்கத் துறையிலா என்று எப்படி நிர்ணயமாயிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தனியார் துறையிலே சிலர் வெளி நாட்டில் இருக்கிற மூலதனம் போடக்கூடியவர்களோடும் இயந்திரம் கொடுக்கக்கூடியவர்களோடும் சேர்ந்து இதை அமைக்கலாமா என்பது பற்றி பேச்சு வார்த்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். “நேசர் ஆப் இண்டஸ்ட்ரி” அலுமினியம் உற்பத்தி செய்வதுதான் இது பற்றி எந்த விதமான அபிப்பிராயப் பேதமும் இல்லை. நமக்கு என்ன மூல கனிப் பொருள்கள் இருக்கின்றன, அதை எப்படி நடத்துவது, 10,000 தொழிலாக அமைப்பதா அல்லது 20,000 தொழிலாக அமைப்பதா என்பதுதான் பரிசீலனையிலிருக்கிறது.

Suppression of Immoral Traffic Act

* 44 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of persons prosecuted under the provision of the Suppression of Immoral Traffic Act in the State during 1956 and 1957;

(b) the number of persons arrested in the Madras City during the same period; and

(c) how they are rehabilitated?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Six hundred and forty-one persons in 1956 and 678 persons in 1957.

(b) Two hundred and sixteen in 1956 and 207 in 1957.

(c) (i) Restoration to parents or guardians.

(ii) Giving them in marriage to suitable persons. A grant of Rs. 150 is paid to each such inmate as marriage grant.

[11th February 1958]

(iii) Training as midwives, nurses, teachers, Gram Sevikas, etc., and finding employment outside.

(iv) Appointing them as matrons, cooks, etc., in the institutions themselves.

(v) Sending them as domestic servants.

(vi) Sending them to approved Social service institutions.

SRI N. K. PALANISAMI : ஸார், விபரம் விடுதிகள் வைத்து அங்கு வருகிறவர்களுக்கு பயிற்சி அளிப்பதற்கு மூன்று மாத கால ட்ரெயினிங் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அதனால் அந்தக் காலத்திற்குள் அவர்களால் பூராவும் பயிற்சி பெற முடியவில்லை. அதனால் அவர்களுக்கு ஒரு வருஷமாகிலும் பயிற்சி கொடுத்து பூரா தொழிலையும் கற்றுக் கொள்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இம்மாதிரி கனம் அங்கத்தினர் நினைக்கக்கூடிய தொழில் கற்றுக்கொடுப்பது இல்லை. அங்கு ட்ரெயினிங்குக்கு வருகிறவர்களுக்கு கைத்தொழில்கள் தான் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. அந்தந்த தொழில்களில் அவர்கள் நல்ல பயிற்சி பெற்ற பிறகுதான் அவர்களை வெளியே அனுப்புகிறார்கள். டிரிட்ரீனமான தேர்ச்சி அவர்களுக்கு வருகிற வரையில் அவர்களை வெளியே அனுப்புவது இல்லை. வெளியே சென்றால் கைத்தொழிலை நல்ல முறையில் பயிற்சிவிடக்கூடிய நிலைமை வந்தால் தான் அவர்களை அனுப்பப்படுகிறது.

SRI A. A. RASHEED : Is it true that under the pretext of enforcement of the Immoral Traffic Act, the hotel-keepers are harassed by the Police?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : If any one commits the offence of abetment, punishable under this Act, he should suffer even harassment.

Second Pay Commission

* 45 Q.—**SRI S. LAZAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have represented to the Centre to bring the Madras State Services within the purview of the Second Pay Commission?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

SRI S. LAZAR : ஏற்கனவே அதிகச் சம்பளம் வாங்கும் மத்திய சர்க்காருடைய ஊழியர்களுக்கு மேலும் அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் மாசான் சர்க்காருடைய சிப்பந்திகளுக்கும் அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும் என்று நமது அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்களா? அதைப்பற்றி கமிஷனிடம் ஏதாவதும் சொல்லி இருக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதைப்பற்றி சம்பளக் கமிஷனிடம் புகார் செய்து பிரயோசனம் இல்லை. ஆனால் இதைப்பற்றி மத்திய சர்க்காரிடம் நாங்கள் ஒரு யாதாஸ்தை சமர்ப்பித்திருக்கிறோம்.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, even though the non-gazetted officers of our State do not come under the purview of the Second Pay Commission appointed by the Government of India, have the

[11th February 1958]

Government of Madras thought about giving the same considerations that are recommended by the Second Pay Commission, to the non-gazetted officers whose relief was contemplated in Cabinet deliberations?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I would like to remind hon. Members that it is only very recently that an all-round increase of Rs. 12 in dearness allowance was given to the N.G.Os., and that it costs the Government Rs. 4½ crores per annum. I am sure hon. Members would, during the Budget time, see our resources position and then they may make further suggestions whether it would be possible for us to give any more dearness allowance at present.

SRI A. GOVINDASAMY: மத்திய சர்க்காருக்கு யாதாஸ்து அனுப்பி இருப்பதாக சர்க்கார் தரப்பில் சொல்லப்படுகிறது. அதைப்பற்றிய விவரம் அறியலாமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அதைப் பற்றிய விவரம் இப்பொழுது என்னுடைய கையில் இல்லை. அதைப்பற்றி தனியான கேள்வி போட்டால் விவரம் சொல்லுகிறேன்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: சம்பளம் கொடுக்கும் விஷயத்தில் மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு மாகாண சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும் பாரபட்சம் காண்பிப்பது சரிதான்? மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகள் இரண்டாவது சம்பள கமிஷனின் சலுகையை எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் போது மாகாண சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு இன்னும் முதல் சம்பளக் கமிஷனில் சலுகையையே கொடுத்து அமல் நடத்தாமல் இருப்பது சரிதான்? அப்படிக் கொடுத்து சலுகை காண்பிக்க இந்த மாகாண சர்க்கார் முன் வருவதென்பதா? இப்படி பாரபட்சம் காண்பிப்பது சரிதான்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: நமது சர்க்காருடைய ஊழியர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்க வேண்டியது நம்முடைய பொறுப்பு, அது நமது கையில் இருக்கிறது. இந்த மாகாண சர்க்காரால் எவ்வளவு கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு கொடுக்கப்படுதான் வருகிறது. அதனால் பாரபட்சம் ஒன்றும் காண்பிக்கப்படவில்லை. சம்பளம் கொடுப்பதில் வடக்கே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும், தெற்கே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் ஒரே மாதிரியாகத்தான் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு அரசாங்கமும் தங்களுடைய வருவாய்க்குத் தக்கபடி எப்படி சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் எவ்வளவு மக்கள் நன்மைக்கு செலவிடப்பட வேண்டும் எந்த வகையில் பிரயோஜனப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதையெல்லாம் திட்டம் போட்டு வருத்திருக்கிறது. அதன் மூலம் தான் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அவ்விதம் எப்படி வருவாயை செலவு செய்யவேண்டும் என்று இந்த சட்டசபை தீர்மானம் எல்லமாக தீர்வு கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

Non-Gazetted Officers

* 46 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal to increase the dearness allowance of and to provide amenities such as house-rent allowance or free quarters to all Non-Gazetted Officers in view of the additional Revenue derived by the Government on account of the recommendations made by the Second Finance Commission?

[11th February 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: There is no proposal to increase dearness allowance. A scheme is already in force from 1947 for grant of house-rent allowance to Non-Gazetted Government servants not provided with rent-free quarters and drawing a pay not exceeding Rs. 150 per mensem stationed in the City or municipalities or taluk headquarters and Revenue Divisional Headquarters which are neither municipalities nor head-quarters of taluks. Certain categories of staff of the Jail, Police, Forest, Education, Medical, Agriculture, Cinchona, Fisheries and Public Works Departments are eligible for rent-free quarters. If quarters are not available for allotment to those eligible for rent-free quarters, they are given house-rent allowance. There is, however, no proposal for the provision of free quarters to all Non-Gazetted Officers.

SRI N. K. PALANISAMI: சம்பளத்தையும் அலுவலையும் அதிகப்படுத்தும் விஷயமாக எப்ரல் மாதத்தில் கவனிக்கப்படும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் என்.ஜி.ஓ. கூட்டத்தில் சொல்லியபடி எப்பொழுது செய்து தாப்போகிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அதைப்பற்றி இந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு ஏதாவதும் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்களா? அப்படிச் செய்திருந்தால் அதன் விவரம் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: எப்ரல் மாதத்தில் கவனிப்பதாக நான் சொன்னதாக எனக்கு ஞாபகம் இல்லை. அடுத்த வருஷம் இதைப்பற்றி யோசிக்கப்படும் என்று சொன்னதாகத்தான் எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. ஒருக்கால் அடுத்த வருஷம் என்பதை எப்ரல் மாதம் என்று அவர் எடுத்துக்கொண்டார் போலிருக்கிறது. அடுத்த வருஷம் என்பது எப்ரல் மாதத்தில் ஆரம்பித்தாலும் அது மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதி வரையில் அந்த வருஷம் நீடிக்கிறது என்பதையும் சவனத்தில் கொள்ளவேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஒரு யாதாஸ்து சமர்ப்பித்திருக்கிறேன். என்று இதற்கு முன் கேட்ட கேள்விக்கு பதில் சொல்லி இருக்கிறேன். இதைப்பற்றி நாங்கள் மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதியிருக்கிறோம்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: டிசம்பர் மாதம் 24-ம் தேதி பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு அளித்த பேட்டியில் எக்ஸைஸ் மூலமாக வரக்கூடிய ஐந்து கோடி ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு சம்பளத்தை அதிகப்படியாகக் கொடுக்க பரிசீலனை செய்யப்படும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார். இதைப்பற்றி ஏதாவதும் பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அம்மாதிரி நான் சொன்னதாக எனக்கு ஞாபகம் இல்லை. பத்திரிகைகளில் வருவதை யெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு அதை நட்புவது என்பது சரியல்ல. எந்தப் பத்திரிகையில் எப்படி வந்ததோ அதைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாது. பத்திரிகைகளில் எதை வேண்டுமானாலும் எழுதுவார்கள். கனம் அங்கத்தினருக்கு இந்த ஐந்து கோடி ரூபாய் வருவதைப்பற்றி மனதில் உறுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒன்று மட்டும் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எக்ஸைஸ் வரி மூலமாக நமக்கு ஐந்து கோடி ரூபாய் கிடைப்பதில்லை என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: Further, it is not correct to refer to Press Interviews and reports in asking questions in this House. The hon. Member may ask a separate question without making any reference to the supposed Press Interview.

[11th February 1958]

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : இங்கு அசெம்பளி நடக்கக்கூடிய காலங்களில் அசெம்பளி செக்ரடேரியட் சிப்பந்திகள் அதிக நேரம் வேலை பார்க்க வேண்டியதாக இருப்பதால் அவர்களுக்கு ஏதாகிலும் சலுகைகள் காண்பிக்க சர்க்கார் யோசிக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஏற்கெனவே கேட்ட கேள்விக்கும் இப்பொழுது கேட்கப்படுகிற கேள்விக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. இதைப்பற்றி தனிக் கேள்வி கேட்டால் அதிற்கு பதில் சொல்லப்படும்.

Rural Dispensaries

* 47 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government propose to run all the rural dispensaries themselves?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No, Sir.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : பல ரூரல் ஆஸ்பத்திரிகளில் டாக்டர்கள் இல்லை. பல ஆண்டுகளாக அப்படி டாக்டர்கள் இல்லாமல் பல ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் டாக்டர்களுக்கு போதுமான சம்பளம் கொடுக்கப்படாமல் இருப்பதுதான். அதனால் டாக்டர்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : சம்பளம் அதிகப்படியாகக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்றால் அது நிதி மந்திரி அவர்களுடைய விஷயம். தாலுகா ஹெட்குவார்டர் ஆஸ்பத்திரிகளை யெல்லாம் இப்பொழுது சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு நடத்தி வருகிறது. அது இன்னும் பூர்த்தியாகவில்லை. ரூரல் டிஸ்பென்சரிக்கு எல்லாம் மருந்து கொடுப்பது லோகல் போர்டின் வேலை. அவைகள்தான் அதற்கு ஜவாப்தாரி. டாக்டர்களுக்கு மாத்திரம்தான் சர்க்கார் சப்ளிடி கொடுக்கிறார்கள். பிரைமரி சென்டர்களில் உள்ள ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு டாக்டர்கள் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது.

SRI P. S. SANTHANAM : மருத்துவ விடுதிகளுக்கு டாக்டர்கள் வராத காரணம் என்னவென்றால் அங்கே வரக்கூடிய டாக்டர்களுக்குத் தக்க வசதிகள் கிடையாது. குடியிருப்பதற்கு வீடுகள் கிடையாது. இந்தக் காரணங்களினால் அரசாங்கம் அங்கே டாக்டர்களை அனுப்பினாலும் டாக்டர்கள் அங்கு செல்லமாட்டேன் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். அதனால் டாக்டர்களுக்கு அங்கேயெல்லாம் குடியிருக்க வசதி செய்து கொடுப்பதோடு மற்ற இதர வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கூடுமான வரையில் பிரைமரி சென்டர்கள் இருக்கும் இடங்களில் அம்மாதிரி ஏதாகிலும் செய்யலாம் என்ற உத்தேசம் சர்க்காரிடம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

SRI A. V. P. PERIYA GURUVALA REDDIAR : கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய ரூரல் டிஸ்பென்சரிகளுக்கு எம்.பி.பி.எஸ். படித்த டாக்டர்கள் வந்து வேலை பார்ப்பதற்கு ஒருவரும் சம்மதிப்பது இல்லை. ஆகையினால் கிராமங்களில் உள்ள ஆஸ்பத்திரிகளெல்லாம் மூடி கிடக்கின்றன. ஆகையினால் அதற்கு பதிலாக அங்கு ஆயுர்வேதம், ஹோமியோபதி படித்த டாக்டர்களையாவது நியமிக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ரூரல் டிஸ்பென்சரி இருக்கும் இடங்களில் எல்லாம் டாக்டர்களின் தொகை குறைவாக இருந்தால் அங்கே யெல்லாம் ஹோமியோபதி டாக்டர்களை நியமித்து அதன் மூலம் அதை சரி செய்ய முடியுமா என்பதையெல்லாம் பற்றிய ஒரு விதமான யோசனை இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

[11th February 1958]

SRI V. SANKARAN : எவ்வளவு குறைந்த வருவாய் கிடைப்பதாக இருந்தாலும் சரி, நகரத்தில் வாழும் வாழ்க்கைதான் நல்லது என்று நினைக்கும் நிலைமையில், கிராமத்தில் வேலை செய்வதற்கு போகும் டாக்டர்களுக்கு வழக்கமாகக் கொடுப்பதைவிட அதிகமாக 50 அல்லது 75 ரூபாய் கொடுத்தால், கிராமத்திற்குப்போய் வேலை செய்யக்கூடிய டாக்டர்கள் அதிகமாகக் கிடைப்பார்கள். அம்மாதிரி செய்ய சர்க்கார் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர் டாக்டர்களுக்கு, தனி வைத்தியம் செய்வதற்காக ரூ. 50 கொடுத்து வந்ததை பகிர்தப் பிரயத்தனத்தின் பேரில் ரூ. 100 ஆக்கினோம் அது வரைக்கும் தான் செய்ய முடிந்தது.

Bagyalakshmi Mill, Pollachi

* 48 Q.—**SRI N. K. PALANISWAMI** (on behalf of Sri P. S. Chinnadurai) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Bagyalakshmi Mill at Pollachi has been closed;

(b) if so, the reasons therefor; and

(c) the steps taken by the Government to give relief to the workers affected by the closure of the mill?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) Yes, Sir. The Pollachi Bagyalakshmi Mills, Pollachi, was closed on 3rd December 1957 due to financial difficulties.

(c) The workers have been advised to file claim petitions for payment of arrears of wages and lay-off compensation and retrenchment compensation.

SRI N. K. PALANISAMI : போதுமான முதலீடு இல்லாத காரணத்தால் அந்த மில் மூடப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் சர்க்காரே அதை எடுத்து நடத்துவதற்கான யோசனை இருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நஷ்டம் அடைந்த மில்களையெல்லாம் சர்க்கார் நடத்துவது என்ற கொள்கையை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று நான் மீண்டும் மீண்டும் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த மில் ஏராளமாக நஷ்டம் அடைந்து விட்டது. இன்னும் சர்க்காருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய ஹெப்ளை வரியைக் கூட கொடுக்கவில்லை. ஆகையால், இதை நடத்த முடியவில்லை என்று அவர்கள் மூடிவிட்டார்கள்.

SRI A. R. MARIMUTHU : தொழிலாளர்களுக்கு வரவேண்டிய சம்பளப் பாக்கி அதிகமாக இருப்பதால், அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குச் சர்க்கார் ஏதாவது உதவித் தொகை கொடுப்பதைப் பற்றி ஆலோசிக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சர்க்கார் இதற்கு உதவி கொடுக்க இயலாது.

[11th February 1958]

Integration of the Special Armed Police Forces of the Southern States

* 49 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether there is any proposal to integrate Special Armed Police Forces of the three Southern States?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There is no proposal to integrate the Special Armed Police forces of the three Southern States. There is only a proposal to create a common Reserve Police Force for the Southern States consisting of Andhra Pradesh, Kerala, Madras and Mysore.

SRI A. A. RASHEED: Sir, may I know from the Hon. Minister when it is likely to be implemented?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, it is still under the consideration of the Zonal Council.

SRI K. ANBAZHAGAN: அப்படிப்பட்ட வட்டாரப் பொதுப் போலீஸ் அமைப்பு ஏற்படுத்தப்படுமானால் ஒரு மொழி வட்டாரத்திலே உள்ளவர்கள் பேசுகின்ற மொழியைப் புரியாத நிலையிலே உள்ள போலீஸார் அவர்களிடத்திலே நல்ல முறையில் நடக்காமல் மாறுபட்ட முறையில் நடப்பார்கள் என்ற அபிப்பிராயம் பொது மக்களிடத்திலே இருப்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: தென் பிராந்திய பாஷைகளைப் பொறுத்த மட்டில் ஒரு மொழியை அந்தப் பிராந்தியத்திலுள்ள வேறு மொழி பேசுகின்றவர்கள் தெரிந்துகொள்வதிலே கஷ்டம் இல்லை; சாதாரணமாகப் புரிந்து கொள்வார்கள்.

SRI S. B. ADITYAN: இப்பொழுது நம்முடைய ஸ்பெஷல் ஆர்ட் போலீஸிலே இருப்பவர்கள் எல்லோரும் இம்மாதிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தானா? மலையாளிகளும், ஆந்திரர்களும் இருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இப்பொழுது இங்கே உள்ளவர்கள் அநேகமாக தமிழர்கள்தான். மலையாளத்தைச் சேர்ந்த போலீஸ் அஸஸாமில் இருக்கிறது.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, may I know what the relevant reasons are for constituting a common force of this type for the Southern States?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, this is just under the consideration of the Zonal Council. When the proposal takes final shape, I shall be then able to tell the hon. Member what exactly is the idea behind this common force.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Sir, may I know when the proposed Police Force is constituted, whether men will be selected from the existing Services or whether the Governments will resort to new recruitment?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I am sorry I am not able to give any information at present relating to this proposal. Because, it is just under the consideration of the Zonal Council. They will of course take into account various aspects and take a decision. Then only, I shall be able to give some information to the House.

[11th February 1958]

Employees State Insurance Scheme

* 50 Q.—SRI A. R. MARIMUTHU (on behalf of Sri P. S. Chinnadurai): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any proposal to extend the Employees State Insurance Scheme throughout the Coimbatore district?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: A proposal to extend the scheme to unimplemented areas including those in the Coimbatore district is under consideration.

SRI N. K. PALANISAMI: தொழிலாளிகளுக்கும் இந்தச் சலுகை இல்லாமல், அவர்களுடைய குடும்பம் பூராவுக்கும் இந்தச் சலுகை கொடுக்கும் விஷயம் சர்க்கார் பரிசீலனையில் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அது எப்பொழுது அமுலாக்கப்படும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத் தீர்மானம் சலுகைகளை தொழிலாளர்களுடைய குடும்பத்தாருக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு அபிப்பிராயத்தை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அது நடைமுறையில் வருவதற்கு முன்பே, இன்னும் இந்தத் திட்டமே விஸ்தரிக்கப்படாத இடத்திற்கு முதலிலே விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் அபிப்பிராயம் கூறியது. அதை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் ஹோட்டல் தொழிலாளிகளுக்கும் இருக்கிறதா? இல்லையென்றால், அவர்களுக்கும் கொண்டுவரப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இப்பொழுது இருக்கும் இன்ஷூரன்ஸ் சட்டப் பிரகாரம் ஹோட்டல் தொழிலாளிகளுக்குச் செல்லுபடி ஆகாது.

MR. SPEAKER: Questions are over.

[Note.—An asterisk(*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. SPEAKER: It is customary that, on the second day of the discussion on the Governor's Address, amendments to the Motion of Thanks will be moved. If the House has no objection, I shall ask all those hon. Members who have given notice to move their amendments formally. A vote on these amendments will be taken on the last day of the discussion. I shall call the hon. Members one by one. Hon. Member Sri Krishnaswamy Naidu has already moved the main Motion of Thanks. If any hon. Member who has given notice of the amendments is not in his seat when I call him, his amendment will be deemed not to have been moved. But, if the House agrees, as a special case, I shall allow one or two amendments on the last day. Now, hon. Member Sri Marudachalam may move his amendment.

SRI N. MARUDACHALAM: நான் என் திருத்தத்தைப் பிரேரேபிக்கின்றேன்.

“Add at the end the following:—

‘but regret to note that no mention has been made about the closure of the weaving sections in the Textile Mills in Coimbatore district and the consequent misery to more than three thousand families of Textile Workers.’”

[11th February 1958]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : I second the amendment, Sir.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, I move—

“ Add at the end the following :—

‘ but regret to note that no mention has been made about the steps to be taken to bring down the cost of living.’ ”

SRI K. RAMACHANDRAN : I second the amendment, Sir.

SRI A. R. MARIMUTHU : Sir, I move—

“ Add at the end the following :—

‘ but regret to note that no mention has been made about (1) the fixation of minimum wages to the agricultural labourers; and (2) provision of house-sites to the agricultural labourers in a speedy manner.’ ”

SRI N. K. PALANISAMI : I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER : Hon. Member Sri P. S. Chinnadurai is absent. But he has already told me that he would be away on some urgent business and has requested permission to move his amendment later. So, I shall allow him to move his amendment on the last day.

SRI S. B. ADITYAN : நான் என் திருத்தத்தை முன்மொழிகின்றேன்.

“ Add at the end the following :—

‘ but regret to point out that the Madras State Government have failed to take adequate steps to bring within the boundary of the State several predominantly Tamil-speaking areas.’ ”

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : I second the amendment, Sir.

SRI S. B. ADITYAN : நான் என் திருத்தத்தை முன்மொழிகின்றேன்.

“ Add at the end the following :—

‘ but regret to note that the Government have failed to insist on Tamil as Language of communication with the Centre.’ ”

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : I second the amendment, Sir.

SRI K. RAMACHANDRAN : Sir, I move—

“ Add at the end the following :—

‘ but regret to note that no mention has been made about (1) the proposals to improve the backward riot-affected areas in Ramanathapuram district, (2) the introduction of new blocks in the remaining parts of our State and (3) the proposals that will be followed for ensuring the stability of the handloom industry.’ ”

[11th February 1958]

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : I second the amendment, Sir.

SRI M. D. RAMASAMI : Sir, I move—

“ Add at the end the following :—

‘ but regret to note that no mention has been made about (1) the unemployment position and the measures, if any, which the Government proposes to take to tackle it and (2) the present food situation and the Government's action to tackle it.’ ”

SRI K. RAMACHANDRAN : I second the amendment, Sir.

SRI T. VELUSAMI : நான் என் திருத்தத்தை முன்மொழிகின்றேன்.

“ Add at the end the following :—

‘ but regret to bring to notice that the people of this State have been deprived of their constitutional right of expression of opinion and of security for life and holdings.’ ”

SRI S. B. ADITYAN : நான் அதை வழி மொழிகின்றேன்.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : நான் என் திருத்தத்தை முன்மொழிகின்றேன்.

“ Add at the end the following :—

‘ but regret to point out that the Government have not been well advised in abolishing the District Boards.’ ”

SRI S. B. ADITYAN : நான் அதை வழி மொழிகின்றேன்.

MR. SPEAKER : The next two amendments are those of Sri Kalyanasundaram. He has informed me that he could not be present to-day in the House and has requested permission to move his amendments later. So, I shall allow him to move his amendments on the last day.

SRI S. PAKKIRISWAMY PILLAI : நான் என்னுடைய திருத்தத்தை பிரேரேபிக்கின்றேன் :—

“ Add at the end the following :—

‘ but regret to find that no mention has been made about the hardship felt by the citizens of Madras in finding proper housing accommodation and about the failure of the State Government in taking up the facilities offered by the Central Government in the matter of Housing Scheme in the State.’ ”

SRI N. K. PALANISAMI : I second the amendment, Sir.

SRI K. ANBAZHAGAN : நான் முன்மொழிகின்றேன் :—

“ Add at the end the following :—

‘ but regret to note that no reference is made to the Police excesses on 3rd and 6th January 1958, and the suffering of the public, the ill-treatment of the D.M.K. Leaders in Police custody,

[Sri K. Anbazhagan] [11th February 1958]

and the demise of two men on account of Police action and (2) the plight of the handloom weavers, the Elementary School Teachers, the N.G.Os. and the Last Grade Government servants.' "

SRI M. P. SUBRAMANIAM : நான் வழிமொழிகின்றேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I rise on a point of order.

" முன் மொழிகின்றேன் " என்று சொன்னால் " propose செய்கிறேன் " என்று அர்த்தம் ஆகாது. ஆகையால், " propose செய்கிறேன் " என்பதற்கு " பிரேரேபிக்கிறேன் " என்ற வார்த்தையை நாம் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டு அதை உபயோகிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN rose—

MR. SPEAKER : I do not wish to enter into a controversy over this question. For the present I shall allow the use of the word 'முன் மொழிகின்றேன்' to indicate 'propose' or 'move'. But, later if I find that it is not satisfactory, I shall come back to the House.

SRI A. GOVINDASAMY : என் பேரில் இருக்கும் திருத்தத்தை நான் முன்மொழிகின்றேன் :—

" Add at the end the following :—

'but regret to add that the address has failed to emphasise the need for a judicial enquiry into the action of the police in denying the just and democratic rights of the opposition parties to hold public meetings and peaceful demonstrations during the recent visit of the Prime Minister, Nehru, resulting in repression and incidents which marred the prestige of our State.' "

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : I second the amendment, Sir.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, I move—

" Add at the end the following :—

'but regret to note that no mention has been made about (1) the crisis in the handloom industry due to heavy stock of handloom products for want of markets outside and the reduction of the rate of rebate on the handloom sales; (2) the necessity to maintain and increase the number of Fair Price Shops in the State due to the prevalent high price of rice; (3) the need to increase the educational, welfare, and such other facilities which would increase the status of the Harijans and other Backward Class people and the effective steps the Government propose to take to eradicate caste oppression predominantly prevailing in the rural areas; (4) the steps to be taken to reopen the industries and factories closed in the State in the private sector; (5) the steps taken to expedite the opening of a steel plant at Salem; and (6) the necessity to bring in legislation to ensure subsistence allowance of at least half a month's wage rate to the workers when their dispute is before the Labour Department or before the Court.' "

SRI N. K. PALANISAMI : I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER : I shall now accept 'முன்மொழிகின்றேன்' as equivalent to the word 'propose'. If, on further consideration, I find that it is wrong, I shall have to come back to the House.

11th February 1958]

III.—POINT OF ORDER RE. CRITICISM OF THE ACTION OF THE PRIME MINISTER.

MR. SPEAKER : Yesterday, hon. Member Sri Lazar raised a point of order when the Hon. Deputy Speaker was in the Chair. Interrupting the speech of hon. Member Sri A. V. P. Asaithambi, Sri Lazar, rising on a point of order had asked whether Sri A. V. P. Asaithambi was in order in criticising the action of the Prime Minister of India who was not a member of this House. On a consideration of the matter with the Deputy Speaker also, I do not think that in the present context I can rule out any reference to the Prime Minister. Because, in the course of the discussion on the Governor's Address, it may be necessary to refer to the Prime Minister as Prime Minister. But, in view of the person not being present in this House, it is desirable that hon. Members use restrained language when referring to him.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : On a point of information, Sir.

MR. SPEAKER : There can be no point of information on a ruling. If the hon. Member wants he can raise a point of order.

II—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri Asaithambi may continue his speech on the Governor's Address.

*SRI A. V. P. ASAITHAMBI : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, ஜனவரி மாதம் மூன்றாம் தேதி நடைபெற்றிருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கூட்டத்தை ஆட்சியில் இருப்போர் தடை செய்தது மத்திரம் அல்லாதபடி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களைக் கைதி செய்ததும், கூட்டத்திற்கு வந்திருந்த மக்கள் மீது வரம்புக்கு மீறி அடக்கு முறையை அவிழ்த்து விட்டதும் ஆகிய செயல்களைப் பற்றி ஒரு பகிரங்க விசாரணையை நடத்தவேண்டுமென்பதை என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் நான் வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். ஜனவரி மாதம் மூன்றாம் தேதி தலைவர்களைக் கைதி செய்கிற விஷயத்தில், ஆங்கிலேயர்கள் அடக்குமுறைக்குப் பெயர் பெற்றவர்கள் என்று இருந்தாலும்கூட, அவர்களையும் மிகுசும் விதத்தில் இந்தச் சர்க்கார் நடந்துகொண்டது என்பதை நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

தடை உத்தரவை மீறுவதற்கு இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களை மத்திரம் இந்தச் சர்க்கார் கைதி செய்யவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களைக் கைதி செய்து போலீசார் அழைத்தச் செல்லுகையில், பின்னாலே வந்து கொண்டிருந்த திரு. கருணாநிதி, எம்.எல்.ஏ. அவர்களையும் இந்தப் போலீசார் ஒரு காரணமும் இல்லாமல் கைதி செய்தார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : May I point out, Sir, that a specific case is pending with the Court with regard to this arrest? The hon. Member's point that without any reason the arrests were made, when the matter is *sub judice* may not be proper.

MR. SPEAKER : The hon. Member will take note of the point.

[11th February 1958]

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : நான் அவர்கள் தவறு செய்தார்களா இல்லையா என்பதைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. கார் டிரைவரைக் கைதி செய்தார்கள் என்று அதைக் கூட நான் குறிப்பிடவில்லை. திரு. கருணாநிதியின் காரை முதற்கொண்டு கைதி செய்தது வேறு எந்த ஆட்சியிலாவது நடைபெற்றிருக்கக்கூடிய அக்கிரமமாக இருக்குமாவென்று குறிப்பிட்டுக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

ஜனவரி மாதம் 3-ந்தேதி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களை அடையார் போலீஸ் லாக்கப்பில் ஒரு சிறிய அறையில்—அதாவது 10×8, என்று அந்த அறையின் விஸ்தீர்ணம் போட்டிருந்தார்கள்—ஒரு அறையில் ஆறு பேர்களையும், இன்னொரு அறையில் 5 பேர்களையும் போட்டு அடைத்திருந்தார்கள். அது மாதிரி அல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்கள் மேலே போட்டிருந்த துண்டுகளை முதற்கொண்டு அந்த இரவில் போலீசார் பறித்துக்கொண்டார்கள். இந்த அளவுக்கு போலீசார் செய்ததை என் குறிப்பிடுகிறேன் என்று சொன்னால் அவ்வாறு கைதி செய்யப்பட்டவர்களில் 3 எம்.எல்.ஏ-க்களும், 2 எம்.பி-க்களும் இருந்தார்கள். இவர்கள் எல்லாம் மக்களின் ஆதரவைப் பெற்று இந்த மன்றத்தில் உறுப்பினர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள். அந்த மாதிரியான நிலைமை இந்த ஆட்சியில் இருக்கிறதென்று சொன்னால் மிக மிக வருந்தத்தக்கது. கண்டிக்கத்தக்கது என்று நான் இதைக் கருதுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களை மாலை நேரத்தில் கைதி செய்யாமல், காலை நேரத்திலேயே கைதி செய்து இருந்தால், தலைவர்கள் கைதி செய்யப்பட்ட விஷயம் மாலைக்குள் நகரம் பூராவும் பரவியிருக்கும். அதனால் ஏராளமான ஜனங்கள் கடற்கரையில் கூடாமல் இருந்திருப்பார்கள். அசம்பாதித்தமான சம்பவங்களும் நடைபெறாமல் இருந்திருக்கும். ஆனால் போலீசார் பொறுப்பு பற்ற முறையில் மாலை நேரத்தில் மக்களைக் கடற்கரையில் கூட விட்டு, மக்களுக்கு அருகிலேயே தலைவர்களைக் கைதி செய்ததினால்தான் மக்கள் ஆத்திரம் அடைந்து இத்தகைய இழி செயல்களைச் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இச்சம்பவங்கள் நடைபெறுவதற்குக் காரணமான முறையில் பொறுப்புற்ற வகையில் நடந்து கொண்ட அமைச்சர்களும், போலீஸ்காரர்களும், இன்று இதற்கெல்லாம் காரணம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தான் என்று பொறுப்புற்ற முறையில் பேசுகின்றார்கள். ஆனால் ஜனவரி மாதம் 3-ந்தேதியிலிருந்து 6-ந்தேதி வரைக்கும் நடைபெற்ற அசம்பாதித்த களுக்கு எல்லாம் இந்தச் சர்க்கார்தான் காரணம் என்பதை நான் மீண்டும் வலியுறுத்த ஆணைப்படுகிறேன். அதற்கு ஒரு பகிரங்க விசாரணை கட்டாயம் நடைபெறவேண்டும். இரண்டு உயிர்கள் அகாரணமாக போலீசாரின் அடக்குமுறையின் விளைவாக பலியாகியிருக்கிறது. அவர்கள் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட அல்ல. ஒருவர் இஸ்லாமியர், இன்னொருவர் மராட்டியர். 6-ந்தேதி அடக்குமுறைச் செயல்களில் ஈடுபட்ட போலீசார் யார் யார் கண்ணுக்குச் சிக்குகிறார்களோ அவர்களையெல்லாம் அநீதியான முறையில் கைதி செய்தும், அடித்தும் துன்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். சென்டிரல் ஜெயிலில் கைதி செய்யப்பட்டு வைத்திருந்தவர்களில் வடநாட்டாரும் கூட ஒருவர் இருந்தார். நாலாயிரம் பேர்கள் வரையில் அந்த நிகழ்ச்சியையொட்டிக் கைதி செய்தார்கள். எப்-டி யிருந்தாலும் சட்டபூர்வமாக அனுமதிக்கப்பட்ட கருப்புக்கொடி காட்டும் நிகழ்ச்சிகள் அன்றையதினம் வெற்றிபெற்றுவிட்டது என்பதனால் நாங்கள் பெருமைப்படுகிறோம். அந்த அளவுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் இந்த நாட்டில் தம் செல்வாக்கை அதிகம் பெற்று வருகிறார்கள் என்பதை உணர்ந்துதான் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் யாவரும் இன்றைக்கு வடநாட்டாராவது, தென்னாட்டாராவது, இந்தப் பிரிவினை எல்லாம் கூடாது. எல்லோரும் ஒருவர் தான் என்பதாகப் பேச முன்வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் சபாநாயகர் மூலமாக நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தியா என்பது பரந்த நிலப்பரப்பை உடைய ஒரு நாடு என்று கருதுவது தவறு ஆகும். இது ஒரு நாடு அல்ல. உப கண்டம் இதில் ஒரு நாடு அல்ல, பல நாடுகள் இருக்கின்றன. பல நாடுகள் இருக்கின்ற காரணத்தினால் தென்னகத்தில் மாதிரி பிரிவினை இயக்கம் வளரவில்லை. எங்கே பார்த்தாலும் இருக்கிறது. நமது கவர்னர் பெருமானுடைய நாடாகிய அஸ்ஸாமில் நாகர்கள் தனி ராஜ்யம் கேட்கிறார்கள். காஷ்மீர் தனியாகப் பிரிவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். மராட்டியர்

[11th February 1958] [Sri A. V. P. Asaithambi]

தனியாகப் பிரிந்திருக்க விரும்புகிறார்கள். சீக்கியர்கள் தனி ராஜ்யம் கேட்கிறார்கள். இங்கே—தென்னகத்திலும்—தனியாகப் பிரிந்து இருக்கத் தான் விரும்புகிறோம். தமிழகம் தனி அரசாகப் பிரிந்து இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக நண்பர் ஆதித்தியன் கூட நேற்று தினம் ஒரு புதுக் கட்சியை ஆரம்பித்திருக்கிறார். இந்த நாட்டில் பிரிவினை இயக்கம் வலுதுக் கொண்டதான் வருகிறது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த இரண்டு பிரிவினைகளுக்கும் என்ன வித்தியாசம் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் விளக்கினால் நன்றாக இருக்கும்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : சபாநாயகர் எனக்குப் பேச நேரம் கொடுத்தால் அவற்றையெல்லாம் விளக்க நான் ஒரு மணி நேரமானாலும் பேசத் தயாராய் இருக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினருக்கு நான் பத்து நிமிஷங்களுக்கு மேல் கொடுக்கத் தயாராக இல்லை. பத்து நிமிஷங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : அவர் தமிழ்நாட்டைத் தனியாகப் பிரிக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார். நாங்கள் திராவிட நாடு—அதாவது கர்னாடகம், மலையாளம், தெலுங்கு, தமிழ்—எல்லாவற்றுக்கும் தனியாக சுதந்திரமளிப்பது ஆகும். தமிழக சட்டமன்றம் என்றாலும் கர்னாடகம் இன்று சபாநாயகராக வீற்றிருப்பது போல, தெலுங்கு பக்தவத்சலு நாயுடு உப சபாநாயகராக வீற்றிருப்பது போல ஒருமையுடன் நான்கு மொழி மக்களும் கூட்டாக அமையும் தன்மையை விரும்புகிறோம். நாடு பிரிவினை என்றால் எதோ துண்டாக வெட்டி அட்லான்டிக் மகாசமுத்திரத்தில் கொண்டுபோய் வைத்துவிடுவது என்பது அல்ல. இந்த நாட்டில் வட நாட்டாருடைய ஆதிக்கம் இருக்கக்கூடாது. இந்த நாட்டுப் பணம் வெளியே போகக்கூடாது. வரிப்பணம் இந்த நாட்டில் வசூலிப்பது இந்த நாட்டிலேயே, இருக்கவேண்டும். இப்படி பொருளாதாரக் கட்டுப்பாடு செய்வதற்குத்தான் தனித் திராவிட நாடு வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். நம்முடைய மொழி வளருவதற்கு தனி திராவிட நாடு வேண்டுமென்று கோருகிறோம். இந்த அளவில் வைக்கப்படுகிற கோரிக்கைகளுக்கு மக்களின் ஆதரவு பெருகி வருகிறது என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை. எல்லா அங்கத்தினர்களும் இதைப்பற்றி தங்கள் பேச்சில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் ஆட்சி மொழி எந்த மொழியாவது என்ற பிரச்சனையில் இன்றைக்கு நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்த நாட்டின் கவனத்தை வேறு பக்கம் திருப்பக்கூடிய முறையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்தி மொழியை ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டதாக நாடு எங்கிலும் பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : உங்கள் கட்சி ஏற்றுக்கொண்டதாகச் சொல்ல வில்லை. உங்கள் கட்சித் தலைவர் ஏற்றுக்கொண்டதாகத் தான் சொல்கிறேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : எங்கள் கட்சி என்றாலும், எங்கள் கட்சித் தலைவர் என்றாலும் ஒன்றுதான். இந்தி மொழியை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒப்புக்கொண்டுவிட்டதாகச் சொல்வது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப்பற்றி நிதி மந்திரி அவர்கள் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாததைத்தான் காட்டுகிறது. ஏனென்று சொன்னால் சர்க்காரால் நடத்தப்பட்ட ஆட்சிமொழி மாநாட்டு நடவடிக்கையைக் கவனித்துப் பார்த்தால் திராவிட முன்னேற்ற கழகம் இந்தியை ஏற்றுக்கொண்டதா? அல்லது இந்தி மொழியைத் தவிர வேறு எந்த மொழியையும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது என்று ஒரே பிடிவாதமாக இருந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆங்கில மொழியையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதற்கு இணங்கியதா என்று பார்த்தால் இந்தச் சர்க்கார்தான் ஆங்கில மொழியை ஒப்புக் கொண்டதாக இருக்கிறதே தவிர நாங்கள் இந்தி மொழியை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை.

[11th February 1958]

9-30 a.m. **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** நான் எப்பொழுதும் அப்படி சொன்னது கிடையாது. 1955-ம் ஆண்டிலே தயாரித்த யாதாஸ்தைப் பார்த்தால் தெரியும். அதையேதான் இப்பொழுதும் தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் ஒன்றும் எங்கள் மனதை மாற்றிவிடவில்லை.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : When the hon. Member speaks, the Hon. Leader of the House is interrupting him now and then. When he replies to the debate, he can answer but he should not interrupt the Member when he speaks.

SRI A. A. RASHEED : Is it parliamentary?

MR. SPEAKER : There is no objection to interruption but the only difficulty is the Hon. the Minister must be prepared to face similar interruptions when he speaks. So, it is advisable not to interrupt. It will lead to disharmony and not to harmony.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : With great respect to you, Sir, particularly when a wrong fact is mentioned, it is better it is contradicted at once; otherwise, it is likely to lead to misunderstandings.

SRI C. N. ANNADURAI : இந்த பிரச்சனையில் என்னைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டபடியால் நானும் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : கடைசியாக நீங்கள் பேசுவதற்கு நான் அனுமதி கொடுக்கிறேன்.

I must say, in the interests of harmonious working, it is better that frequent interruptions are not made. Every hon. Member will have an opportunity to speak and it would be better if he takes advantage of it and replies to the points he wants to answer. I have no objection to interruptions which are permitted in Parliaments. But interruptions often lead to counter-interruptions and not smooth working.

The hon. Member, Sri Asaithambi, spoke for five minutes yesterday. I have not taken that into account. To-day he has got another three minutes.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : இந்த ஆட்சிமொழி மாநாட்டிலே திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் சார்பிலே கலந்துகொண்ட எங்கள் அண்ணா அவர்கள் இந்தியை ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்று சொல்லுவது தவறாகும். இன்னும் இந்த ஆட்சிமொழி மாநாட்டு நடவடிக்கைகளை அலசிப்பார்த்தால் அது ஒரு கேலிக்கூத்தாகத்தான் இருக்கிறதென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் இந்த ஆட்சி மொழி மாநாட்டில் சட்டசபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் மாத்திரம்தான் பங்கு கொள்வதில்லை. இதற்கு நிதி அமைச்சர் பல காரணங்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்த மாநாடு சட்டசபை கட்டித் தலைவர்களுக்கு மாத்திரம் கூடப்பட்டதென்றால் அந்தக் கூட்டத்தில் கம்யுனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. ராமமூர்த்தி எவ்வாறு கலந்து கொள்ளமுடியும்? கலந்து கொள்ளக்கூடாது. இது சட்டவிரோதம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக ஒரு அணுவுக்கு பஸ் டிக்கட் வாங்கினால்கூட அதில் "not transferable" என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோல் இந்த மாநாட்டிலே சட்டசபை அங்கத்தினராக இல்லாத ஒருவரை சேர்த்திருப்பது விநயசயிலும் விந்தையாக இருக்கிறது என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். திரு. கல்யாண சுந்திரம் அவர்கள் இந்த சட்டசபைக்கு வரமுடியவில்லை என்றால் அவர்களுக்கு பதிலாக அவர்களின் கட்சியைச் சார்ந்த திரு. ராமமூர்த்தி

[11th February 1958] [Sri A. V. P. Asaithambi]

அவர்களை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்தால், காங்கிரசை சேர்ந்த 152 அங்கத்தினர்களும் அதை ஒப்புக்கொள்வார்களா? நிச்சயமாக ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள். ஏனென்றால் அதற்கு சட்டம் இடம் கொடுக்காது.

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, on a point of order எங்களைப் பொருத்தவரையில் திரு. ராமமூர்த்தி அவர்களை வரவேற்க நாங்கள் ஒத்துக்கொள்கிறோம்.

MR. SPEAKER : How can it be a point of order? (Laughter.)

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்தியை ஒரு போதும் ஏற்றுக்கொண்டதில்லை. 1936-ம் வருஷத்தில் நடந்த இந்தி கிளர்ச்சியின் போது இந்தியை எதிர்த்து அப்போது இருந்த எங்கள் திராவிட கழகத் தோழர்கள் பலியானார்கள். அதற்குப் பிறகு திரு. அவினாசிலிங்கம் செட்டியார் கல்வி அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் இந்தி எதிர்ப்பு கிளர்ச்சியை ஆரம்பித்து போராடி அதை விரட்டி அடித்தோம். அதற்கு பிறகு திரு. மாதவ மேனன் கல்வி மந்திரியாக இருந்தபோது இந்தியை புகுத்த முயற்சி எடுத்தபோது, நாங்கள் கிளர்ச்சி செய்து இந்தியை விரட்டி அடித்தோம். இந்த சர்க்கார் மாத்திரம் அல்ல வேறு எந்த சர்க்கார் வந்தாலும் இந்தியை புகுத்த முடியாது என்று நான் உறுதியாக கூறுவேன். அவ்விதம் புகுத்தினால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதை விரட்ட தயங்காது. போரிட்டே தீரும் என்று இந்த சமயத்தில் நான் பெருமையுடன் சொல்லவிரும்புகிறேன். நம் மதிப்புக்குரிய முன்னாள் கவர்னர் ஜனரல் திரு. ராஜகோபாலாச்சாரியாரும் கூட 'இந்த முயற்சியில் நான் தோற்றால் அண்ணாதுரை வெற்றி பெறுவார்' என்று சொல்லி இருக்கிறார், என்பதை இந்த சட்ட சபையில் நினைவுறுத்த விரும்புகிறேன். திரு. ராஜகோபாலாச்சாரியார் அப்படி சொல்லியிருப்பதின் அர்த்தம் என்ன? இந்தி இந்த நாட்டிலே புகுத்தப்பட்டால் திரு. அண்ணாதுரை வெற்றி பெற்றுவிடுவார். அதற்கு பின்னால் தனித்தமிழ்நாடு பிரிவினை கொள்கை இந்த நாட்டில் வலுவடையும் என்பதுதானே அர்த்தம். இன்று இல்லாமல் போனாலும் ஒரு நாளைக்கு திராவிடநாடு பிரிந்தே தீரும். அந்த அளவிற்கு இந்த நாட்டிலே திராவிட முன்னேற்ற கழக கொள்கைகள் வளர்ந்திருக்கிறது. கவர்னர் உரையில் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின்மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளைப் பற்றி எந்த விதமான குறிப்பும் இல்லாத காரணத்தினால், இந்த சபை முன் கொண்டுவந்த நன்றி தெரிவிக்கும் பிரேரேபணையை ஆதரிக்க முடியாமல் இருப்பதற்கு நாங்கள் வருந்துகின்றோம். ஜனவரி 3-ம் தேதி முதல் 7-ம் தேதி வரை போலீசாரால் நடத்திய கொடிய செயல்களுக்கு ஒரு பகிரங்க விசாரணையை அத்தியாவசியமாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI S. LAZAR :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த கவர்னர் உரையின் மீது எனது கருத்துக்களை தெரிவிப்பதற்கு முன்பாக திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் கொண்டுவந்த நன்றி மெலுத்தும் பிரேரேபணையை நான் முழுமனதுடன் ஒப்புக்கொள்வதோடு, இந்தத் தீர்மானம் வழக்கமாக இருக்கவேண்டிய முறையில் இல்லை என்ற காரணத்தினால் ஒரு சிறிய திருத்தத்தைக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். சாதாரணமாக கவர்னருக்கு நன்றி தெரிவிக்க வேண்டிய பகுதியை தனியாக கொண்டுவரவேண்டுமென்பது கருத்து. அந்த முறையில் பார்க்கும்போது இந்தத் தீர்மானம் இருக்கவேண்டிய முறை இல்லை என்பதற்காக பின்வரும் திருத்தத்தைக் கொடுக்கிறேன் that a humble address be presented to the Governor in the following terms ஒன்று சொல்லி பிறகு that the Members of the Madras Legislative Assembly assembled here thank the Governor for the address by him to Members of both the Houses of Legislature on 8th February 1958 என்று இருக்கவேண்டுமென்று முதல் முதலாக சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[Sri S. Lazar] [11th February 1958]

அடுத்தபடியாக கவர்னர் அவர்கள் தங்கள் உரையிலே இந்த மாகாணத்திலுள்ள மக்கள் மீது அவர்களுக்கு எவ்வளவு அக்கரை இருக்கிறது என்பதை காண்பிக்கக்கூடிய முறையில் ஒரு சில குறிப்புகளைத் தந்து இருக்கிறார். இதற்கு பிறகு முக்கியமாக இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பிரச்னைகளை எப்படி அணுகவேண்டுமென்று தெரிவித்திருக்கிறார். குறிப்பாக எல்லைப் பிரச்னை, மொழிப் பிரச்னை, மேலும் உணவுப் பிரச்னை இது போன்ற பல பிரச்னைகள் எழும்பக்கூடிய நேரத்தில் எந்தவிதமான கொள்கையைக் அரசாங்கம் கடைபிடித்தது கடைபிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று மிக அழகாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். மேலும் மக்களின் நல் வாழ்விற்கு என்ன என்ன கொள்கையைக் கைப்பற்றினால், அனுஷ்டித்துவந்தால் நாடு முன்னேறும் என்பதை மிக அழகாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாகத்தில் அனுசரிக்கக்கூடிய சில கொள்கைகளைப்பற்றியும், நிலச்சீர்திருத்தம் ஏற்படக்கூடிய முறை, உணவு நிலைமையை சமாளிக்கக்கூடிய கொள்கையை மிக அழகாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். இவைகளெல்லாம் நல்லமுறையில் நடைமுறையில் வருவதற்கு என்னென்ன சட்டங்கள் அவசியம் என்பதை மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார். இதற்கு பொதுமக்களின் ஒத்துழைப்பும் அவசியம் என்றும் கூறியிருக்கிறார். இந்த கவர்னர் உரையின் மீது பேசுகின்ற நேரத்திலே சில அங்கத்தினர்கள் அதில் இல்லாத பல கருத்துக்களை கூறி வருகிறார்கள். ஏதோ சரித்திரத்தைச் சொல்லுவதுபோல் வரிசை கிரமமாக எடுத்துச் சொல்லிவருகிறார்கள். கவர்னர் உரையாகப்பட்டது அரசாங்கத்தின் பாலிசி ஸ்டேட்மெண்டாக, இருப்பதனால் அதை அந்த முறையில் பேசவேண்டும். குறிப்பாக, நாட்டில் ஏன் ஒற்றுமை தேவை என்பதுபற்றி கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையில் எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். ஒற்றுமையுடன் இல்லாத எந்த நாடும் முன்னுக்குவந்ததில்லை என்பது உலகமறிந்த சரித்திரம். எந்த ஒரு வேலையைச் செய்துமுடிப்பதற்கும் ஒற்றுமையே ஆதாரமாக இருக்கிறது. ஆகவே பிளவு மனப்பான்மை இருக்கவே கூடாது. பிளவு மனப்பான்மை உள்ள எந்த நாடும் முன்னுக்கு வந்ததே கிடையாது. ஆகவே தான் ஒற்றுமை அவசியம் என்பதை கவர்னர் அவர்கள் அழகாக எடுத்துரைத்தார்கள். அதை உணராமல் அரசியல் கட்சிகளின் கொள்கைகளை அழகாக எடுத்துச் சொல்லி அவைகளின் பிளவு மனப்பான்மையை விவரித்து நாம் தனி நாடாகப் பிரிய வேண்டுமென்று இந்த சபையில் கூறுவது சரியல்ல. ஆகவே நாட்டில் ஒற்றுமை அவசியமென்று கவர்னர் அவர்கள் கூறியதை நாம் முற்றிலும் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு, பிரிவு மனப்பான்மையுடன் செய்த கிளர்ச்சிகளுக்கு போலீஸ் பாதுகாப்புக் கொடுக்கப்படவில்லை என்றும், அவைகளுக்கு சட்டபூர்வமான அங்கீகாரம் கொடுக்கப்படவில்லை என்றும் இந்த சபையில் பேசுவது முற்றிலும் பொருத்தமற்ற வாதமாகும்.

9-40
a.m.

அடுத்தபடியாக, மொழிப் பிரச்னையை எடுத்துக்கொண்டால், அதை அணுகவேண்டிய முறையே வேறு என்று கூற விரும்புகிறேன். எந்தப் பிரச்னையை அணுகும்போதும் பொதுமக்களின் நல்வாழ்வை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதற்குத் தீர்வுகாண வேண்டும். அரசியல் கட்சி மனப்பான்மையுடனே ஒரு தனிப்பட்ட மனிதனின் கொள்கை அடிப்படையிலோ பிரச்னைகளுக்குத் தீர்வுகாண முயன்றால், அதனால் ஏற்படும் பலன் பொது மக்களுக்கு நன்மை பயப்பதாக இருக்காது ; அது ஒரு தனி மனிதனுக்கு நன்மை பயப்பதாகவோ ஒரு அரசியல் கட்சிக்கு நன்மை பயப்பதாகவோ தான் இருக்கும் என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படிப் பார்க்கும்போது, நமது மாநில அரசாங்கம் ஆட்சி மொழிச் சம்பந்தமாகக் கடைப்பிடித்துவரும் கொள்கையானது இந்த மாநிலத்தால் மட்டுமின்றி அகில இந்தியா பூராவும் ஒத்துக்கொள்ளப்படக்கூடிய கொள்கையாக இருக்கிறதென்றால், அதுகுறித்து நாம் பெருமைப்பட வேண்டும் ; அதை விட்டுவிட்டு அரசாங்கத்தின் கொள்கையில் குற்றம் குறை இருப்பதாகச் சொல்வது நம்மை நாமே தாழ்த்திக்கொள்வதாக ஆகுமே தவிர, அதனால் எந்த நல்ல காரியத்தையும் செய்யமுடியாது.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒரு முக்கியமான கருத்தை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மத்திய அரசாங்கம் சம்பந்தப்படாத துறைகளில் ராஜ்ய மொழிகளில் அரசாங்க நடவடிக்கைகளை நடத்த வேண்டுமென்று

11th February 1958] [Sri S. Lazar]

மென்பது எல்லோராலும் முற்றிலும் ஒத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டியது தான். ஆனால் மருத்துவம், நாட்டின் விஞ்ஞானம் எஞ்சியிருந்த போன்ற டெக்னிகல் துறைகளில் கூடியமட்டும் ஆங்கிலத்தை வைத்துக்கொள்வது தான் நல்லது என்று கூற விரும்புகிறேன். இந்தக் கருத்தையும் நமது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சட்டத்தில் ஒரு சில பெரிய மேடைகளில் எடுத்துச்சொல்ல மற்றவர்களும் அதற்கு ஒப்படியான ஒரு நல்ல வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியிருப்பது, காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் மட்டுமின்றி இந்த அரசாங்கத்திலும் இந்த ராஜ்யத்திலும் உள்ள அத்தனை பேரும் பெருமைப்பட்டதற்கு காரியமாகக் கருதப்படவேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு மொழிக் கொள்கையில் குற்றம் குறை இருப்பதாகக் கூற முயற்சிப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம்.

அடுத்தபடியாக, எல்லைப் பிரச்னைகளில் நல்ல முடிவுகள் கண்டிருக்கிறோம். தனிப்பட்ட நபர்களோ கட்சிகளோ தாங்கள் எதிர்பார்த்த முடிவு ஏற்படாததால் இந்த முடிவில் குற்றங்குறை காண முயற்சிக்கக்கூடுமே தவிர, பொதுமக்களின் நலனைக் கருத்திற்கொண்டு நோக்கும் யாரும் இது நல்ல முடிவு என்றுதான் கருதமுடியும்.

அடுத்தபடியாக, பிளவு மனப்பான்மையினால் எவ்வளவு கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதை இப்போது நாம் கண்கூடாகக் காண்கிறோம். பாஷை அடிப்படையில் ராஜ்யங்கள் பிரிந்த பிறகு, பல ராஜ்யங்கள் சம்பந்தப்பட்ட பொதுநலக் காரியங்களைச் செய்வதற்காக வட்டாரக் குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வட்டாரக் குழுக்கள் அந்தக் காரியங்களைக் கவனிக்கும்போதும் பலதரப்பட்ட கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. நாட்டில் ஒற்றுமை மிகவும் அவசியம் என்பதை இது எடுத்துக்காட்டுகிறது. பெரிய ராஜ்யங்களாக இருந்திருந்தால் இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்காது ; நாட்டின் பல ராஜ்யங்களின் தேவைகளும் சலபமாகப் பூர்த்தி செய்யப்படக் கூடிய சூழ்நிலை இருந்திருக்கும் ; பெரிய ராஜ்யத்தின் ஒரு பகுதியிலுள்ள உயர்ச் செல்வங்களை பற்றாக்குறைப் பகுதிக்கு எளிதில் கொண்டு போக முடியும்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் நிலச்சீர்திருத்தத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. என்னைப் பொருத்தவரையிலும், சரியான நியாய வாரச் சட்டத்தையும், விவசாயிகளை நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றுவதைத் தடுக்கும் சட்டத்தையும் இயற்றிய பிறகு நில உடைமைக்கு உச்ச வறம்பு நிர்ணயிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா என்றுதான் தோன்றுகிறது. இந்த இரு சட்டங்களும் வந்த பிறகு, பெரிய நிலப் பிரபுக்கள் தங்கள் நிலங்களை விற்கவேண்டுமென்றே எண்ணம் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, மேலும் நிலம் வாங்க வேண்டும் என்று எண்ணவில்லை. ஆகவே நில உடைமைக்கு உச்ச வறம்பு நிர்ணயிக்கும் சட்டத்தை இயற்றினால் அதனால், ஏதாவது பிரயோஜனம் இருக்குமென்று நான் நினைக்கவில்லை.

அடுத்தபடியாக, திருச்சி ஜில்லா சம்பந்தமாக ஒரு அவசர சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்ட பிறகு, நாம் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறான விளைவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நியாய வாரச் சட்டத்தையும் நில வெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டத்தையும் கொண்டுவந்தபோது திருச்சி ஜில்லாவில் பெரும் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். அந்தக் கொந்தளிப்பு இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தான் ஓரளவு நீங்கியது. அங்கே ஓரளவிற்கு சமாதான நிலைமை ஏற்பட்டபோது இந்த அவசரச் சட்டம், பிறப்பிக்கப்பட்டதால் மறுபடியும் அங்கே மாபெரும் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நாம் எதிர்பார்த்த பலன் அவசரச் சட்டத்தால் கிடைக்கவில்லை என்பதை நாம் உணர வேண்டும். குறிப்பாக 6 ஏக்கர் அல்லது 10 ஏக்கர் நிலம் உடைய சிறு நிலக்காரர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நிலச் சட்டங்களில் அவர்களுக்கு அவசியமான விதிவிலக்கு அளிக்கும் திருத்தங்களைச் செய்யப்போவதாக அரசாங்கம் அடிக்கடி சொல்லியிருந்தம்கூட, இதுவரையில் அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்காமலிருப்பது வருந்தத்தக்க விஷயம். இதை அரசாங்கத்திற்கு நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

[Sri S. Lazar]

[11th February 1958

அடுத்தபடியாக, கல்வித் துறையிலும் மற்ற பல துறைகளிலும் ஹரிஜன மக்களுக்கு எத்தனையோ சலுகைகளைக் கொடுக்கும் இந்த அரசாங்கம் அவர்களிடம் மதத்தின் அடிப்படையில் எந்தவிதமான பாரபட்சமும் காட்டக்கூடாதென்ற உண்மையை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படியிருக்கும்போது, ஹரிஜன மக்களுக்குள்ளே பிளவு இருப்பதாகக் கருதி ஒரு மதத்தைச் சேர்ந்த ஹரிஜனங்களுக்குச் சலுகைகள் அளித்து வேறு மதத்தைச் சேர்ந்த ஹரிஜனங்களுக்குச் சலுகைகள் மறுக்கும் முறையில் இந்த அரசாங்கம் செயல்படுவதானது, உள்ளப்படியே மக்களிடையே பிளவு மணப்பான்மையை உண்டாக்குவதாக இருக்கிறதே தவிர எல்லோருடைய நன்மையையும் கருதிச் செயல்படுவதாக இல்லை.

தவிர எல்லோருடைய நன்மையையும் கருதும் பொதுவாகக் கவனம் பெருமானுடைய உரையில் உள்ள கொள்கைகளும் அம்சங்களும் நல்ல முறையில் அமைந்திருப்பதால் அவைகளை சபை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

9-50
a.m.

சுழித்துக் கொடுக்கிறீர்கள்.

SRI J. MATHA GOWDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நீலகிரி ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் அங்கு ஏற்கனவே ஒரு பிலிம் உற்பத்திசாலி ஏற்படுத்தப்படும் என்ற சென்ற ஆண்டிலே சொல்லப்பட்டது. இந்த ஆண்டிலே அதி, கொண்டக்கானலுக்கு மாற்றப்படுகிறது என்று கேள்விப்பட்டோ நாங்கள் மிகவும் வருந்துகிறோம். அதே நேரத்திலே நீலகிரியின் தூதிர்ஷ்டம், அங்கு கோடை காலத்திலே சட்டசபை நடத்த வேண்டுமென்று சென்ற கூட்டத்திலே நாங்கள் கேட்டிருந்தும் இந்த கோடைகாலத்திலே கூட சட்டசபை நீலகிரிக்கு வருவதாகத் தெரியவில்லை. வாருங்கள் என்று நாங்கள் அழைத்தும் கூட "வருவதற்கு அங்கத்தினர்கள் தயங்கித் தயங்கி ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் கட்சிகளைப் பார்த்துக் கொண்டு அல்லது வேறு அரசியல் துறைகளை வைத்துக் கொண்டு வர தயங்கித்" கொண்டிருக்கிறார்கள். உங்களிடம் நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசியல் காரணத்திற்காக நாங்கள் உங்களை நீலகிரிக்கு அழைக்கவில்லை. ஆனால் நீலகிரியிலுள்ள மக்களின் ஷேமத்திற்காகத்தான் உங்களை அங்கு வர அறையுவிட்டு அழைக்கிறேன். அங்கு வந்தால் முன்பு வெள்ளைக்காரன் இருந்தபோது, வெள்ளைக்காரர்கள் பெருமளவுச் செர்வண்ட்ஸ்ஸாக, அவர்களது வீட்டு வேலை செய்யக் கூடியவர்களாக இருந்த பலர், இன்று வெள்ளைக்காரன் போன பிறகு மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதால், அவர்களுக்கு உதவியாய், அங்கு சட்டசபை நடத்துவதாக இருந்தால், வேறு மாகாணத்தில் இருப்பவர்களும் அங்கு சட்டசபை நடக்கும் காரணத்தால் நீலகிரி ஒரு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடம் என்று அங்கு மக்கள் வருவார்கள். அப்படி வரும்போது அங்குள்ள மக்களுக்கு அதனால் ஒரு நல்வாழ்வு ஏற்படும் என்ற காரணத்திற்காகத்தான் உங்களை நான் அங்கு அழைக்கிறேன் தவிர அரசியல் காரணத்திற்காக, உங்கள் அரசியல் குதாபத்திற்காக நான் உங்களை அங்கு அழைக்கவில்லை என்பதை மிகவும் வருத்தத்துடன் நீலகிரி வாழ் மக்கள் சார்பாக உங்கள் எல்லோரிடமும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதே நேரத்தில் நீலகிரியில் நெல் சாகுபடி செய்வதற்கு இடங்களிருக்கிறது. மலைப் பிரதேசம் கிரியில் நெல் சாகுபடி செய்வதற்கு இடங்கள் சில இடங்கள் அங்கு என்னாலும்கூட நெல் சாகுபடி செய்ய கேட்கும்போது, இருக்கிறது. அந்த இடங்களை நெல் சாகுபடி செய்ய கேட்கும்போது, பார்ஸ்ட் நிலங்களை 'அந்த இடங்கள் ரிஸர்வ் பார்ஸ்ட்டில் இருக்கிறது. பார்ஸ்ட் நிலங்களை கொடுக்க சட்டம் இல்லை'. யென்று சர்க்கார் சொல்கிறார்கள். அந்த இடங்களை நெல் சாகுபடி செய்வதற்கு உத்தரவு கொடுத்தால் நீலகிரி ஜில்லாவின் பற்றுக்குறையை நாங்களே தீர்த்துக் கொள்ளமுடியும் என்ற காரணத்தால், அந்நிலங்களை கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடி செய்கிறோம் என்று கேட்டால் அவர்களுக்கு அந்த பார்ஸ்ட் நிலங்களை ஒதுக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, கூடலூர் பகுதியை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு இன்னும் மலபார் சட்டம் இன்னும் அகற்றப்படவில்லை. அங்கு ஜென்மி குத்தகைக்காரர் சட்டம் இன்னும் அமுலில் இருக்கிறது. அங்கு ஜமீன்தார்கள் நிலங்களை சட்டம் இன்னும் அமுலில் இருக்கிறது.

133

11th February 1958] [Sri J. Matha Gowder]

வைத்துக் கொண்டு இன்னும் விவசாயிகளுக்கு தொல்லை கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். மலபார் நடந்து ராஜ்யத்திலிருந்து பிரிந்து போன பிற்பாறும் கூட இன்னும் மலபார் சட்டத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து நாங்கள் ஆச்சரியப்படுகிறோம். ஆகவே, உடனடியாக மலபார் சட்டத்தை அங்கிருந்து எடுத்து விடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சென்ற கூட்டத்திலே நான் இங்கு குறிப்பிட்டிருந்தேன். நல்கிரியில் தங்கம் தூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கண்டெடுக்கப்பட்டது. அதை பரிசீலனை செய்து மறுபடியும் அதை எடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால் அதற்கு வேண்டிய எந்தமானதிரியான முயற்சியும் செய்யப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. நல்கிரியில் அதிகமாக கனி வளங்கள் இருக்கின்றன. அக்கனி வளங்கள் பற்றி நன்கு ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அமேஜான் என்ற பச்சைக் கல் அங்கு நல்கிரி பிரதேசத்தில் இருந்து கண்டெடுக்கப்பட்டது என்று சிந்துவெளி நாகரீகம் என்ற சரித்திரத்தில் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, அந்த அமேஜான் பச்சைக் கல் குறித்து ஒரு ரிசெர்ச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே அங்கு கண்டெடுக்கக் கூடிய பொருள்கள் குறித்து ஒரு ரிசெர்ச் நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் சென்ற மாதத்தில் பட்டணத்திலே, அதாவது மதறூவிலே நடந்த சில சம்பவங்கள் குறித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நான் ஒரு கிராமப் பகுதியில் இருந்து வரும் காரணத்தால் அதைப் பற்றி உங்கடால் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராம மக்கள் எல்லோரும் சென்ற மாதத்தில் இங்கு, மதறூவிலே நடை மிகவும். வேதனையும் படுகிறோம். நம்முடைய ஒப்பற்ற தலைவர் நெருஜி அவர்கள் மதறூவிற்கு வந்திருந்த போது இங்கு நடந்த காரியங்களைப் பற்றி நாங்கள் மிகவும் வெட்கப் படுகிறோம், வேதனைப்படுகிறோம். நான் கட்சியைப் பற்றி சொல்லவில்லை. இன்று ரஷ்யாவைப் பார்த்தால் அவர்கள் செயற்கை சந்திரனை வானில் மிதக்க விடுகிறார்கள். எனது தாய் மொழி, கன்னடம். ஆனால் நாங்கள் நாகரீகம் படைத்தவர்கள், நாங்கள் தமிழர்கள் என்று மார்ட்டிச் சொல்லக் கூடியவர்கள், தமிழர்கள் நேருஜி வரும்போது எல்லோரும் சேர்ந்து செருப்பை வானத்தில் விடுகிறார்கள் என்பதை நினைக்கும்போது நாங்கள் வெட்கப் படுகிறோம். கடலில் சம்மரண-ல் இருந்து குண்டுகள் எப்படி வெளியே விசுவது என்று ஆராய்ச்சி செய்து கொள்கிறோம் இக்காலத்தில் இங்கு தமிழ் நாட்டில் பார்த்தால் கருப்புக் கொடிகளில் கற்களை வைத்துக் கொண்டு விசுவதைப் பார்க்கும்போது தமிழ் நாட்டு மக்களின் வீரத்தைப் பற்றி மெச்சுவதா அல்லது சிரிப்பதா என்று தெரியவில்லை. இவ்வளவு உள்ளவர்களுக்கு வேடிக்கையாக இருக்கலாம் அல்லது பொழுது போக இருக்கலாம். கிராமப் பகுதியில் உள்ள எங்களுக்கு அனைத்துப் பத்திரிகைகளில் பார்க்கும்போது கிராமப் பகுதியில் இருப்பவர்களை விட பட்டணத்தில் இருப்பவர்கள் மிகவும் பின் தங்கிப் போயிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இது ஒரு அறிகுறியாக இருக்கிறது, என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஐந்து பஸ்கள் மதறூவிலே எறிக்கப்பட்டிருப்பதாக பத்திரிகைகளில் பார்த்தேன். ஒரு லேண்ட் பஸ், ரூ. 1,10,000 அல்லது ரூ. 1,20,000 ரூபாய் வரை ஆகிறது. இந்த மாகாணத்து மக்களின் ஆறு சொல்லிக் கொள்ளக் கூடிய பட்டிருக்கிறது. இவைகள் யாரால் செய்யப் பட்டது எதற்காக செய்யப் பட்டது என்பதைப் பற்றி நாம் இங்கு சர்ச்சை செய்ய வேண்டிய சேமிப்பு செய்து நாட்டிற்கு நலம் புரிய, நாட்டிற்கு நல்ல சேவை செய்ய வேண்டுமென்று நாங்கள் இங்கு இருக்கும் போது ஆறு லட்சம் ரூபாயை கரியாகியிருக்கிறார்கள். பொதுமக்களின் பஸ்கள் கல்லால் அடிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் பார்க்கும்போது நாம் வெட்கப் பட்டதான் வேண்டியிருக்கிறது. அரசியல் கட்சிகளை வளர்ப்பதற்கு மக்களின்

[Sri J. Matha Gowder]

[11th February 1958]

பணத்தை கரியாக்குவதைக் கண்டு எங்கள் மனம் வேதனைப்படுகிறது. தாங்கள் பெரியவர்கள், தாங்கள் எதையாவது செய்து எந்தக் காரியத்தையும் சாதித்துவிடலாம்.

SRI C. N. ANNADURAI : அங்கத்தினர் அவர்கள் கருப்பு கொடி காட்டியதையும், பஸ்களைக் கொளுத்தியதையும் ஒன்றாக இணைத்துப் பேசிக் கொண்டு போகிறார்கள். கருப்பு கொடி காட்டியது திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தினர், பஸ்களைக் கொளுத்தியது காலிகள். ஆகவே, இவ்விரண்டையும் ஒன்றாக இணைத்துப் பேசுவது பஸ்களைக் கொளுத்தியதும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரே என்று பொருள் படுவதால், இது வழக்கில் இருப்பதால் அது குறித்து சொல்வது பொருத்தமல்ல என்று உங்களிடம் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : கேஸ் இருந்தால் அதைப்பற்றிப் பேச வேண்டாம்.

SRI J. MATHA GOWDER : பத்திரிகைகளில் படித்தேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர்கள் தான் கருப்புக் கொடி காட்டியதும், பஸ்களைக் கொளுத்தியதும் என்று பத்திரிகைகளில் படித்தேன்.

MR. SPEAKER : அது கேஸில் இருப்பதால் அதைப்பற்றிப் பேச வேண்டாமென்று கனம் அங்கத்தினரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : வழக்கில் இருக்கிறதோ இல்லையோ எனக்கு தெரியாது. ஆனால் குறிப்பிட்ட ஏதாவது நபர்களைப் பற்றி பேசினால்தான் “ஸ்பீ-ஆபிஸ்” ஆகும். பஸ்கள் கொளுத்தப்பட்டது உண்மையே. ஆகவே அதைப் பற்றி சொல்வது “ஸ்பீ-ஆபிஸ்” ஆகாது.

SRI C. N. ANNADURAI : பஸ் கொளுத்தப்பட்டது பற்றி வழக்கில் இருக்கிறதோ இல்லையோ என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தீயிட்ட வழக்கு ஒரு சாரர்மேல் இருக்கிறது. அங்கத்தினர் சொன்னது போல், பஸ்கள் கொளுத்தப்பட்டது, பஸ்களைக் கொளுத்தியவர்கள் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தினராய் இருக்கலாம் என்று பேசப்படுகிறது. பத்திரிகை பாஷையில் அப்படி போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அது வழக்கில் இருப்பதால் அதைப்பற்றிப் பேசுவது சரியல்ல.

MR. SPEAKER : கோர்ட்டில் இந்த கேஸ் இருப்பதால் பஸ்கள் கொளுத்தப்பட்டது பற்றிப் பேசலாமே தவிர இவர்கள்தான் கொளுத்தினார்கள் என்று சொல்வது நல்லதல்ல.

SRI J. MATHA GOWDER : யாரைப் பற்றியும் நான் குறிப்பிடவில்லை. பத்திரிகைகளில் வந்த செய்தியைப் பற்றித்தான் சொல்கிறேன்.

10-00 a.m. அதே நேரத்தில் நாம் பார்க்கிறோம். இப்போது அருமை ஆசைதம்பி அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். நேற்றைக்கு அவர்கள் பேசும்பொழுது நேருஜி வரும்பொழுது அவர்களுக்கு மாத்திரம் கருப்புக்கொடி காட்டக் கூடாது என்று ஒரு சட்டம் இருக்கிறதா என்று கேட்டார். அவ்விதம் நேருஜிக்கு என்று ஒரு தனிச்சட்டம் இல்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்ளலாம். நேருஜிக்கு ஒரு சட்டம் தான். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர்களை இங்கு கைதியாக்கி மஜிஸ்ட்ரேட் முன்னால் கொண்டு போகும்பொழுது அவர்களை சரியான முறையில் நடத்தப்படவில்லை என்றும் அவர்களுக்கு நாற்காலி கொடுக்கப்பட்டு உட்கார வைக்கவில்லை என்றும் எடுத்துச்சொன்னார்கள். கைதியாக்கி கொண்டு வரும் பொழுது சட்டசபை எடுத்துச்சொன்னார்கள். அல்லது யாராக இருந்தாலும் சரி அங்கத்தினர்களாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது யாராக இருந்தாலும் சரி ஒரே மாதிரி, ஒரே முறையில் நடத்தப்பட வேண்டுமே தவிர சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு என்று தனியாக சட்டம் கிடையாது என்பதை நமது ஆசைதம்பி அவர்கள் மறந்து விட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : On a point of explanation. கைதிகளுடைய தராதரத்தை அனுசரித்து சிறைச்சாலைகளில் பல பிரிவுகளாக பிரித்து வைத்திருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக சமுதாயத்தில்

[11th February 1958] [Sri C. N. Annadurai]

இருக்கிற அந்தஸ்துக்கு தகுந்தபடி அதிகாரிகள் நடத்தவில்லை என்பதான் புகார், இதல்லாமல் இதற்காக சட்டம் வரவேண்டும் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI J. MATHA GOWDER : அரண்டு செய்யப்பட்டவர்களை உடனே சிறைச்சாலைக்கு கொண்டு போகவில்லை. மஜிஸ்ட்ரேட் என்கிற முறையில் போலீஸ் கமிஷனர் முன்பு தான் கொண்டு போகப்பட்டனர்.

SRI C. N. ANNADURAI : நாங்கள் கைதிகளாக கொண்டு போகப் படவில்லை, போலீஸாரால் அழைத்துச் செல்லப்பட்டோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI J. MATHA GOWDER : போலீஸ் கமிஷனர் மஜிஸ்ட்ரேட் என்ற ஹோதாவில் அவர்கள் முன்பு கொண்டு போகப்பட்டனர். அப்பொழுது உட்காருவதற்கு இடம் கொடுப்பதற்கு சட்டத்தில் இடம் கிடையாது என்று தான் நான் தெரிந்திருக்கிறேன். நேருஜிக்கு மாத்திரம் தனி சட்டம் எதற்கு என்று கேட்கிறவர்கள் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு மாத்திரம் சேர் போட்டு உட்கார வைக்க வேண்டுமென்றால், அதற்கென்று ஒரு சட்டம் வேண்டுமென்றால் இந்த சட்டமன்றத்தில் கொண்டு வந்து ஏற்படுத்திக்கொள்ளலாம். அப்படி தங்களுக்கு மாத்திரம் நியாயம் கேட்பவர்கள், சென்னை சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு இவ்வளவு வேண்டுமென்று கேட்டால் நேருஜிக்கு இருக்கிற அந்தஸ்துக்கு எவ்வளவு தான் இருந்தால் என்ன ? இதை அவர்கள் மறந்து விட்டார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். இவ்வளவு தூரம் மறந்துவிட்டு பேசுகிறார்களே என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (கைதட்டல்) வெளிநாட்டிலிருந்து விஞ்ஞானிகள் வந்திருக்கிறார்கள். வெளிநாட்டிலிருந்து வந்திருக்கும் விஞ்ஞானிகள் நம் நாட்டைப்பார்த்து விட்டு போகும் போது என்னவெல்லாம் சொல்லிவிட்டு போகிறார்கள். எப்போதுமே பெருமையாக சொல்லிவிட்டு போகிறார்கள். அதே போல் தான் நம் நாட்டிலிருந்து போகக்கூடியவர்களும் வெளிநாட்டில் நம் நாட்டைப்பற்றி பெருமையாக பிரசாரம் செய்து விட்டு வருகிறார்கள். நேரடியாக பார்த்தால் இன்றைக்கு செயற்கை சந்திரனை அயல் நாடுகளில் வானத்தில் பறக்கவிட்டுக் கொண்டிருக்கும் இந்த சமயத்தில் தமிழ் நாட்டில் செருப்பை வானத்தில் பறக்கவிடுகிறார்கள் என்பதை மனம் நொந்து தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மேலும் மொழி பிரச்சனை, மாகாணப் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொண்டால், இன்று காலையில் பார்த்தேன், தமிழ்நாடு அமைக்க ஒரு தனிக்கட்சி திரு. ஆதித்தன் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்போவதாக பத்திரிகையில் பார்த்தேன். ஆனால் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களோ நான்கு மாகாணங்களை கொண்ட திராவிட நாடு வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இவர்கள் தமிழ்நாடு தனியாக வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். தமிழ்நாடு கட்சிக்காரர்களோ மத்திய அரசாங்கத்தின் கீழ் எல்லா அதிகாரங்களையும் கொண்ட தனி அரசு வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இவ்விதம் நான்கு மாகாணங்களும் ஒரே நாடாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு வரும் சமயத்தில், மலையாள போலீஸ்காரர்களைப்பற்றி சொல்லும் இடங்களில் மலையாள போலீஸ்காரர்கள் அடித்தடி ஏற்பட்டபொழுது அடிக் கும்பொழுது “சவட்டிக்கொல்லடா” என்று சொன்னார்கள் என்று பத்திரிகையில் வருவதை நாம் பார்க்கிறோம்.

MR. SPEAKER : எனக்கு மலையாளம் அவ்வளவாக தெரியாது; இருந்தாலும் இப்போது கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னது நல்ல வார்த்தை அல்ல என்று நினைக்கிறேன்.

SRI J. MATHA GOWDER : நான் பத்திரிகையில் வந்ததைத்தான் கூறினேன்.

MR. SPEAKER : பத்திரிகையில் வந்திருந்தாலும் அதைச் சொல்ல வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI J. MATHA GOWDER : பத்திரிகையில் இப்படிப்பட்ட தமிழர், மலையாளிகள் என்ற பிரச்சாரங்களை செய்து வரும்பொழுது அங்கே இருக்கிற கேரள மக்கள் எப்படி திராவிட நாட்டுக்கு ஒத்துக்

[Sri J. Matha Gowder]

[11th February 1958]

கொள்வார்கள் என்று தெரியவில்லை. அதே மாதிரிதான் தெலுங்கர்களும் இருந்து வருகிறார்கள். அதே மாதிரி நீலகிரியில் இருக்கும் கன்னடம் பேசுபவர்கள் தங்களுடைய நாடாகிய கர்நாடகத்தோடு சேரும்பொழுது இப்பொழுது கட்டெறும்பாயிருப்பது பின்னால் குட்டெறும்பாகிவிட்டால் என்ன செய்வது என்று புரியவில்லை. அதன் பின்னால் இவர்கள் எப்படி திராவிட நாடு அமைக்க முடியும் என்பதை யெல்லாம் இவர்கள் விவரமாக எடுத்துச் சொல்லுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். (இச்சமயத்தில் கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்.)

SRI K. RAMACHANDRAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரையின்மீது சில குறிப்புகளை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முதலில் கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையில் முக்கியமாக தமிழை அரசாங்கத்தில் அரசாங்க மொழியாக ஆக்கியதைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதிலே 1922 ஆய்ஸ்களில் தமிழ்மொழியை கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பார்த்து நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். அதில் ஒரு சில குறைகளை சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது தமிழை அரசாங்கத்தில் கொண்டுவரப்படுகிற இந்த சமயத்தில் மந்திரிகள் அனைவரும் இதை நடைமுறையில் கொண்டுவர முயற்சிக்க வேண்டுமென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். உதாரணமாக நமது முதன் மந்திரி அவர்கள் சமீபத்தில் கைத்தறி வார விழாவிற்கு அனுப்பியிருந்த வாழ்த்து செய்தியை ஆங்கிலத்தில் அனுப்பியிருந்தார்கள். அதை ஆங்கிலத்தில் படிக்கப் பட்டதை பார்த்து விசனப்பட்டேன். மந்திரிகளாய் இருப்பவர்கள் தமிழை நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்கு இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களில் தமிழில் அனுப்பியிருந்தால் மற்றவர்களுக்கும் அது வழிகாட்டியாக இருந்திருக்கும், என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மத்திய மொழி எதுவாயிருக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி சட்டசபை கட்சித் தலைவர்கள் எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து ஒரு விஞ்ஞானத்தை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதைப்பற்றி இப்போது அதிகம் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அடுத்ததாக ஸோனல் கவுன்சில் பொறுத்தவரையிலும் இதனுடைய மீட்டிங்குகள் எல்லாம் மிக முக்கியமானவை. மூன்று அரசாங்கத்திற்கும் பொதுவான கொள்கையை வகுத்துக்கொள்வதற்கு என்று இருக்கக்கூடிய இந்த கவுன்சில் முக்கியமானதாகும். குறிப்பாகப் பார்த்தால் என்.ஜி.ஓ.க்களுடைய பிரச்சினையை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த மூன்று மாகாணங்களிலும் இந்த பிரச்சனை இருக்கிறது. இதில் அடிப்படையாக தீர்வுகாண்பதற்கு இந்த ஸோனல் கவுன்ஸில் பயன் படும். அதே மாதிரிதான் இன்று விலைவாசிகள் எல்லாம் கட்டுப்படுத்த முடியாத நிலையில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இதுவும் மூன்று மாகாணங்களுக்கும் பொதுவான பிரச்சனையாக இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. பற்றாக்குறை நாட்டில் இருக்கிறது. வீணச்சல் ஓரளவு உயர்ந்திருக்கிறது. என்றாலும் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்கு ஸோனல் கவுன்ஸிலில் விவாதித்து முடிவு எடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும். இன்னும் தண்ணீர் பிரச்சனை விஷயத்திலும் கேரள முதல் மந்திரி நம்பூதிரி பாட் அவர்கள் இதைப்பற்றி குறிப்பிடும்பொழுது இந்தியா ஒரே யூனிட் என்ற முறையில்தான் இந்த பிரச்சனையை நாங்கள் அணுகுகிறோம். அந்த முறையில் சென்னை அரசாங்கமும் அணுகுமானால் இந்தப் பிரச்சனைக்கு தீர்வு காணமுடியும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பிரச்சனையை சென்னை அரசாங்கமும் இதே விதத்தில் அணுகி இதற்கு நல்ல முடிவு எடுக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். பரம்பிக் குளம் பிரச்சனையில் தீர்வு காணுவதற்கு ஆட்சேபனை இருக்க முடியாது என்று நம்புகிறேன். அடுத்தபடியாக local self Government சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களை பொறுத்தவரையில் இப்போது வரப்போகும் சீர்திருத்தங்களை கொண்டுவருவதற்கு வருஷக்கணக்கில் காத்திராமல், இப்போது இருக்கும் ஸ்பெஷல் ஆபீஸ்களிடமே விட்டு வைக்காமல் சீக்கிரமாகவே புதிய திட்டங்களை கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[11th February 1958]

[Sri K. Ramachandran]

அடுத்ததாக நிலச் சீர்திருத்தத்தை பொறுத்தவரையிலும் இதைப்பற்றி சமீபத்தில் நடந்த காங்கிரஸ் மகாசபையிலும் தீர்மானங்கள் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதில் நிலங்களை மேற்கொண்டுவாங்குவதை தடைசெய்யவேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய பெரிய நிலச்சுவான்தாரர்கள் எல்லாம் அதிகமாக நிலங்கள் வாங்குவதில்லை. மேலும் மேலும் அவர்கள் நிலங்கள் வாங்குவதை நிறுத்தி விட்டார்கள். ஆகையால் இந்த சட்டம் இப்போது அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன். இந்த சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு நாங்கள் உச்ச வரம்பு திட்டத்தைக்கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று சொல்லுவதை உண்மையில் ஒப்புக்கொள்ளமுடியாது. ஆகவே உடனடியாக இதற்கு வேண்டிய சட்டங்களை உடனடியாகவே இந்த செஷனிலேயே கொண்டுவந்து பெருமையடைந்து கொள்ளும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் இந்த வீணை திட்ட காலத்தில் 12.79 லட்சம் டன் அதிகமாக வேண்டுமென்று கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதற்காகச் சொல்லப் பட்டுள்ள முறைகள் போதுமானதாக இல்லை என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மேல் நாடுகளிலெல்லாம் கூட்டுறவு முறையினால் விவசாயத்தில் நல்ல பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கேட்டிருக்கிறோம். இதையெல்லாம் இங்கு கொண்டுவந்தால்தான் அதிக வீணைச்சலைப் பெற முடியும். இங்குமங்கும் நல்ல அபிவிருத்தியடைந்த விதைகளையும், உர வகைகளையும் கொடுப்பதால் மட்டும் அதிக நன்மை பெற முடியாது. கூட்டுறவு முறையில் விவசாயத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு எந்தவிதமான அறிஞரையும் காணப்படவில்லை. அதற்கான வழி வகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று இங்கு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

10-10
a.m.

அடுத்தபடியாக நில வெளியேற்றத்தைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று ஆசைப்படும்போது சிலகங்கை, ராமநாதபுரம் முதலிய இடங்களில்—நான் இதைச் சொல்லும்போது நிதி மந்திரி அவர்கள் கோபப்படுவார்கள். நான் இதை இங்கு முன்பே பல முறை கூறியிருக்கிறேன்.—பலர் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். இதை நல்ல முறையில், ஜனங்கள் பிரச்சினையாக இருக்கிற காரணத்தினால், பரிசீலனை செய்து சிந்தித்துப் பார்க்கப்பட வேண்டும். விவசாயிகள் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். இருபது ஆயிரம் பேர், 30 ஆயிரம் ஏக்கரிலிருந்து வெளியே போயிருக்கிறார்கள். இந்த நிலம் நன்றாக விளையக்கூடிய நிலம், அந்த நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். வீணைச்சலை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்ற காரணத்தால், இதை நல்ல முறையில் ஒரு கமிட்டி போட்டு, அல்லது ஒரு உயர்தர அதிகாரியை நியமித்து, அல்லது அந்தப் பகுதியை அறிந்தவர்களைக்கொண்டு முக்கூட்டு கமிட்டி ஏற்படுத்தி இதைப் பரிசீலித்து ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர் உரையிலே ஒரு முக்கியமான அம்சம் விடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பிளாக் அபிவிருத்தித் திட்டங்களினால் கிராம லெவலில் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இதுவே அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக இருக்கிறது என்று சொல்லி வருகிறார்கள். இந்த வருஷத்தில் எத்தனை பிளாக்குகள் கொண்டுவரப்படுமென்று சொல்லப்படவில்லை. அதைப் பற்றிய அறிஞரே தென்படவில்லை. சென்ற வருஷம் 23 பிளாக்குகள் கொண்டுவரப்போகிறோம் என்று சொல்லியிருந்தார்கள். இந்த வருஷம் ஒன்றும் குறிப்பிடப்படாததால் எந்தவிதமான பிளாக்கும் இந்த வருஷம் இல்லை என்று கொள்வதா என்று தெரியவில்லை. இதைப்பற்றித் திட்ட வட்டமாகத் தெரிவிக்கவேண்டும். பிளாக் அபிவிருத்தித் திட்டத்தைப் பொறுத்ததான இருக்கிறது கிராமங்களில் அபிவிருத்தி என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த 1½ வருஷ காலமாக பிளாக் அபிவிருத்தித் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்ட பிரதேசங்களில் எந்த விதமான வேலையும் நடக்காமல் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு பிளாக்கிலும் 6,000, 7,000 ரூபாய் சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளம் மட்டும் கொடுக்கப்பட்டு எந்தவிதமான அபிவிருத்தி வேலையும் இல்லாமல் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் நல்ல முறையில் சரியானபடி திருத்தி, பிளாக் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை பல பிரதேசங்களில்

[Sri K. Ramachandran]

[11th February 1958]

ஏற்படுத்த வேண்டும். முக்கியமாக பரமக்குடி, முதுகனத்தூர், அருப்புக் கோட்டைப் பிரதேசங்களை இந்த பிளாக் அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவர வேண்டும். இதைப்பற்றி மத்திய மந்திரி தத்தார் அவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார். மிகவும் பின் தங்கிய பிரதேசமாக இருப்பதால்தான்—மந்திரி கக்கன் அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும்—இந்த மாதிரி சண்டையும் கலகமும் ஏற்படுகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார். இந்தப் பிரதேசத்தை ஸ்பெஷல் புரோகிராமின் கீழ் கொண்டுவந்து அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கலகம் நிகழ்ந்த அந்தப் பகுதிகளை மட்டும் இந்த வருஷத்திலே, அதாவது பரமக்குடி, முதுகனத்தூர், அருப்புக் கோட்டை முதலிய இடங்களை, பிளாக் அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் உடனடியாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிட்ட கலெக்ஷன்பற்றி கொள்கை என்ற முறையில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. வரி வசூலைப்பற்றி ஏற்கெனவேயுள்ள, வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்துப் பழைய சட்டம் இப்போதும் இருக்கிறது. குழந்தைகளைப் போல் வளர்த்து வருகிற பயிர்களை அப்படியே போய் ஜப்தி செய்துவிடுகிறார்கள். நம்முடைய விவசாயிகளுடைய நிலைமை நமக்குத் தெரியும். அறுவடை செய்துதான் வரி கட்டவேண்டும். அதைத் தவிர வேறு வழி கிடையாது அவர்களுக்கு. பயிர் செய்வதைத் தடுக்கப் பழைய சட்டம் இருக்கிறது. உண்மையிலேயே அவர்களை நிர்ப்பந்தித்தால் அவர்கள் தங்களுடம் இருப்பவைகளை அடகு வைத்தோ அல்லது தானியங்களைக் குறைந்த விலைக்கு விற்பதோ கொடுக்கவேண்டும். அறுவடை செய்த பிறகு இரண்டு மாதத்திற்குள் அவர்கள் வரிப் பணத்தைக் கட்டாவிட்டால் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கலாம். அம்மாதிரி சட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சபாநாயகர் சபையில் வந்தமர்ந்தார்.)

ஹாண்ட் லாம்பைப் பொறுத்த வரையில் 1957-ம் வருஷப் புள்ளி விவரப்படி மில்லனில் 540 லட்சம் கெஜமும், ஹாண்ட் லாம்ப் 175 லட்சம் கெஜமும் நம் நாட்டில் உற்பத்தி ஆகின்றதாகத் தெரிகிறது. அதில் 40 லட்சம் கெஜம் சென்னையில் மட்டும் ஹாண்ட் லாம்பில் உற்பத்தி செய்யப் படுகிறது. மொத்தத் துணியில் 4-ல் ஒரு பங்கு ஹாண்ட் லாம்பில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. அப்படி ஹாண்ட் லாம்பில் உற்பத்தி செய்யப் பட்டும் துணியில் நம் சென்னை மாகாணத்தில் மாதிரம் 4-ல் ஒரு பங்கு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. ஆகையால் இந்த ஹாண்ட் லாம்பைப் பொறுத்த வரையில் தனிக் கவனம் இருக்கவேண்டுமென்பது வலியுறுத்தப்படுகிறது. மந்திரி அவர்கள் பல கூட்டங்களில் இதைப்பற்றிப் பேசியிருக்கிறார். வருஷா வருஷம் இந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றிப் பேசுகிறோம். ஆனால் நடைமுறையில் என்ன செய்கிறார்கள். இதைப்பற்றி பிறகு சிந்திப்பதில்லை. இப்போது 900 சங்கங்கள் கோவாபரேடிஸ் பீல்டில் வந்திருக்கின்றன. 180,000 நெசவுத் தரிகள் கூட்டுறவு முறையில் வேலை செய்து வருகின்றன. அவர்கள் நல்ல லாபம் அடைந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் விஸ்தரிக்க படவேண்டும். சென்னை அரசாங்கம் இந்தத் திட்டங்களில் மேற்கொண்டு கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கும் போது மத்திய சர்க்கார் இந்த சர்க்காரைக் கலந்து ஆலோசிக்காமலேயே கொடுத்துவந்த ரிபேட்டைக் குறைத்து விட்டார்கள். அதிகப்படி கைத்தறி இருக்கக்கூடிய சென்னையைக் கலந்து ஆலோசித்துச் செய்திருக்கலாம். அல்லது சிறிது தாமதித்துச் செய்திருக்கலாம். இதையெல்லாம் பார்த்து நம் பிரதேசத்தில் இருக்கும் கைத்தறியாளர்களுக்குக் கவலைக்கிடமாக இருக்கிறது. கைத்தறித் தொழிலை நிரந்தரத் தொழிலாக்கி அவர்கள் நல் வாழ்வு பெற ஒரு கமிட்டி போட்டு இதைப்பற்றிப் பரிசீலிக்க இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாகக் கொள்கை அளவிலே, நில உடைமக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதை உடனடியாகக் கொண்டுவரவேண்டும். அத்துடன் வேறு மற்ற இன்கம்ஸ்க்கு வரம்பு கட்டவேண்டும். இதைச் சற்று ஆலோசித்து பார்க்க வேண்டும். உதாரணமாகச் சென்னை நகரிலே எத்தினையோ வீடுகளை வைத்துக்கொண்டு பலர் இருக்கிறார்கள். பெரிய பெரிய நகரங்களில் தேவைக்கு மிக அதிகமான வீடுகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

11th February 1958]

[Sri K. Ramachandran]

அதிலிருந்து அதிகப்படியான பணம் பெறுகிறார்கள். இதையெல்லாம் பார்த்துக் கூடிய வரையில் ஒருவர் எத்தனை வீடுகள் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற முறையில் ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்தால் அது நன்மை பயக்கக் கூடியதாக இருக்கும், நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல் போன்ற திட்டங்கள் அதுவும் நல்ல முறையில் கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த மாதிரியான அடிப்படையில் இருக்கும் கவர்னருடைய உரையை ஆதரித்து என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. K. MARIAPPAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 10-20 a.m

நமது கவர்னர் பெருமானுடைய உரையை நான் ஆதரித்துப் பேச முன் வந்துள்ளேன். கவர்னருடைய உரையில் நாட்டு மக்களுடைய கடந்த கால நன்மைகளைப்பற்றியும் இனி எதிர்கால நன்மைகளைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதோடு நாட்டின் முக்கியமான பிரச்சனைகளான கல்வி, நாட்டினுடைய ஐக்கியம், மொழி, விவசாயம், பெண்கள் மகப்பேறு, இன்னும் மற்ற எல்லா வகைகளிலும் அவர் கவனம் செலுத்தி நாட்டு மக்களுடைய நல் வாழ்வைக் குறித்து அதில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதை நாம் வரவேற்கிறோம். இருப்பினும், இந்த மொழிப் பிரச்சனைபற்றிக் குறிப்பிட்டிருப்பதில் நான் சிறிது சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மொழியைப்பற்றி நம் நாட்டில் சில வருஷங்களாக நம்முடைய தொன்று தொட்டு, பழம் பெரும் மொழியான தமிழ் மொழியை ஆட்சிமொழியாக்கும் ஆசையை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு நம் அனைவருக்கும் இருக்கிறது. அதை மறுக்கவும், அதைத் தீர்த்துத் கூறவும் பல கட்சிக் காரர்களும், பல தலைவர்களும் முன் வந்திருக்கிறார்கள். இந்த வகையிலே தற்போது நம்முடைய நாட்டில் லிந்திப் பிரச்சனையில் நாமெல்லோரும் கவனம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். 1937-ம் வருஷத்தில் கனம் ராஜாஜி அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் இந்தியை கட்டாயமாக கொண்டு வந்தார்கள். அந்த நேரத்தில் இந்திக்கு எதிராக இருந்து பல தலைவர்களும் சிறை சென்றார்கள். அதே தலைவர் இன்றைக்கு இந்தியை வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்றால் அதில் ஒரு கருத்து இருக்கும் என்று யாரும் நினைக்கக்கூடிய அளவில் நாம் இருக்கிறோம். அதை வைத்துக்கொண்டுதான் மதிப்பிற்குரிய திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்களும் பழம் பெரும் தேசிய பக்தர், ஒரு அரசியல் ஞானி இந்தியைப்பற்றி இப்படி சொல்லுகிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். ஏனென்றால் அவர் ஒரு பழுத்த ராஜதந்திரி. ஆனால் அவர்களுடைய கட்சிக்கு வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. அதே நேரத்தில் 1942-ம் வருஷத்தில் பெரியாரும் ராஜாஜி அவர்களும் திருவண்ணாமலையில் சந்தித்த பொழுது, அவர்களுடைய கழகம் எந்த நிலையை அடைந்தது என்பதை அவர்கள் குபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதே போன்று, இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தாருடன் ராஜாஜியின் சந்திப்பு எப்படி இருக்கும் என்பதை அவர்கள் நினைத்துப்பார்க்கவேண்டிய அளவில் இருக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உதாரணமாக, பக்கத்து வீட்டுக்காரர் ஒரு மாடி வீடு கட்டி வாழ்கிறார். பல வருஷங்களாகப் கட்டப்பட்ட மாடி வீடு அது. பக்கத்தில் இருப்பவர் தானும் அவருக்கு சரி சமமாக அரியா சனத்தில் இருக்கவேண்டுமென்று உடனடியாக ஒரு மண்சுவரை ஏற்றிக்கொண்டே போகும் நேரத்தில், சுவர் ஏறுமே என்று நினைத்து நல்ல பளுவான கல்லை மண் சுவர்மேல் தூக்கி வைத்துவிட்டால் சீக்கிரம் தான் மாடி வீடு கட்டிவிடமுடியும் என்று நினைப்பதுபோல், ராஜாஜி போன்ற கருங்கல்லான வைரம் பாய்ந்த தலைவரின் யோசனையை அதன் மேல் வைத்துவிட்டால், அந்த மண் சுவரானது என்ன ஆகும் என்பதை கவனிக்கவேண்டும். அவர்கள் ஆட்சிக்கு வரக்கூடாது என்ற நோக்கம் அல்ல. அவர்கள் கட்டி வளம் பெறக்கூடாது என்ற நோக்கமல்ல. வள்ளுவர் பெருமகனார் சொல்லியபடி

“உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும்
சேரா தியல்வது நாடு”

என்பது போன்று தாங்களை தானே குழிதோண்டி புதைத்துக் கொள்ளாமல், இந்த நாட்டு மக்களுக்கு வெறுப்பு இல்லாத முறையில்

[Sri M. K. Mariappan]

[11th February 1958]

நடந்துகொண்டுவந்தால், அவர்கள் எண்ணத்தையும் கருத்தையும் பல வருஷங்களாகத் தெரிந்துகொண்ட மக்கள் தீர்ப்பு கொடுப்பார்கள். அதைவிட்டு நாட்டிலே குழப்பத்தை உண்டாக்கிவிட்டு மக்களிடையே வெறுப்பு உண்டாக்கிக்கொண்டுபோனால், அவர்களுடைய நிலைமை என்ன ஆகும் என்பதை யோசிக்கவேண்டும்.

கவர்னர் அவர்களது உரையில் சகல துறைகளிலும் நாட்டின் நிலைமை முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார். ஹரிஜனங்களைப்பற்றி அதில் ஒன்றும் கூறவில்லை என்று நேற்று பேசிய சில நண்பர்கள் கூறினார்கள். நிலப் பிரச்சனை என்று அவர் சொல்லியிருப்பதிலிருந்து கஞ்சி வரதப்பா என்றால் கஞ்சி எங்கு இருக்கிறது என்று காத்துக்கொண்டிருக்கும் 100-க்கு 97 சத விசீதம் நிலமில்லாத தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நிலப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதால் தங்களுக்கு நன்மை ஏற்படும் என்று பூரண திருப்தி அடைகிறார்கள். நானும் அடைகிறேன். என்னுடைய கிருஷ்ணகிரி அருர் போன்ற தாலுகாக்களில் ஹரிஜனங்களுக்கோ, மற்ற விவசாயிகளுக்கோ நிலங்கள் அடமானம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அந்த நிலங்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு பெரும்பாலும் கிடைக்கவில்லை. ஏனென்றால் 20 ரூபாய் கந்தாயம் கிட்டக் கூடிய ஒரு விவசாயிக்கு மேலும் 5 ஏக்கர் நிலம் கொடுக்கலாம் என்ற நம்முடைய சர்க்கார் விதியின் பேரில் அவர்கள் ஏமாற்றம் அடைகிறார்கள். நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஒரு சிலருக்கும் “பாரெஸ்ட் ரீஜன்” என்று 3 சங்கிலி, 2 சங்கிலி தள்ளப்பட்டுவிடுகிறது. அதனால் அவர்களுக்கும் அறவே நிலம் கிடைக்காமல் போகிறது. நாம் அதை ஆதரிக்கிறோம். காடு வளர்ந்தால்தான் நாடு வளரும் என்பது ஆன்றோர் மொழி. அதே நேரத்தில் காட்டை பாதுகாக்கும் கடமை அரசாங்கத்தி் தினுடையது. அது மக்களுடைய கடமையும் ஆகும். என்னுடைய தொகுதியில் சேர்வராயன் மலை இருக்கிறது. அந்த மலையில் சுமார் 1,000 வருஷங்களுக்கு முற்பட்ட மரங்கள் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். நான் அங்கே ஒரு நாள் என் தோழர்களுடன் மான் வேட்டைக்குச் சென்றிருந்தேன். மாலை தேடிக்கொண்டு போகும்போழுது மர வேட்டைகளைப் பார்த்தோம். அந்தக் காட்டில் மரங்களைக் குரையாடி இருக்கிறார்கள். அதைப் பார்த்து என்னுடன்கூட வந்தவர்கள் “அங்கு இருக்கும் காட்டு இலாகா அதிகாரிகள் கவனக் குறைவாக இருக்கிறார்களே, சட்ட சபை உறுப்பினராகிய நீங்களாவது கவனிக்கக்கூடாதா” என்று கேட்டார்கள். அதற்காக நான் ஜில்லா காட்டு அதிகாரியிடம் நேரில் போய், “எனக்கு இம்மாதிரி புகார் சொன்னார்கள். நானும் நேரில் பார்த்தேன், இதை கவனியுங்கள்” என்று எழுதிக் கொடுத்தேன். அப்படி எழுதிக்கொடுத்த மறு நாளே, எங்கள் ஊரிலே இருக்கும் காட்டு “ரேன்ஜர்” ரெங்கநாதன், “காட்டு,” அர்ஜுனன் ஆகியோர்கள் எங்கள் சமூகத்தை சேர்ந்த ஹரிஜனங்களைப் பார்த்து “உங்கள் எம்.எல்.ஏ. காட்டில் மரம் வெட்டப்படுவதாக ஜில்லா அதிகாரியிடம் கூறியிருக்கிறார், நீங்கள் இனிமேல் சுள்ளி எடுத்துக்கொண்டு வரக்கூடாது. காடுகளிலிருந்தும் எடுத்துக்கொண்டு வரக்கூடாது, மற்ற இடங்களிலிருந்தும் எடுத்துக்கொண்டு வரக்கூடாது” என்று சொல்லி அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டுவந்த சுள்ளிகளை பிடுங்கி எறித்துவிட்டார்கள். அதோடுகூட, அக்கிரமமான மொழிகளைப் பேசி என்னைப்பற்றியும் அவமரியாதை யாகப் பேசினார்களாம். இதுபற்றி காட்டு இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் முதல் சம்பந்தப்பட்ட எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் ரிபோர்ட் அனுப்பப் பட்டிருக்கிறது. மூன்று மாத காலம் ஆகியும் ஒன்றும் இன்ஸ்பெக்டரே அல்லது வேறு பரிசீலனையோ நடைபெறவில்லை. காட்டை வளர்க்க வேண்டுமென்று ஒரு புறம் மக்களும் விரும்புகிறார்கள். அரசாங்கமும் விரும்புகிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் காடுகளை பாதுகாக்கவேண்டுமென்பதை விடுத்து வேலியே பயிர் மேய்வது போல இந்த அதிகாரிகளின் போக்கைப்பற்றி நாம் சிந்திக்கும்பொழுது, என்ன என்று கூறுவது என்பது புலனாகவில்லை.

கவர்னர் பெருமானுடைய உரையில் ஹரிஜனங்களைப்பற்றி குறிப்பிடா விட்டாலும், நிலப் பிரச்சனைப்பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால், நாங்கள் அனைவரும் சந்தோஷப்படுகிறோம். எதிர்காலத்தை நல்ல முறை

[11th February 1958]

[Sri M. K. Mariappan]

யிலே சிருஷ்டிக்கக்கூடிய அளவிலே கவர்னர் அவர்கள் உரையாற்றி யிருப்பதை நான் வரவேற்று, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : மதிப்பிற்குரிய கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எடுத்த எடுப்பிலேயே, அவர் பாரதியார் குறிப்பிட்டதுபோல், அவர் எட்டில் எழுதிச் சென்றுபோல் “ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு, நம்மில் ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவர்க்கும் தாழ்வே” என்ற அடிப்படையில், தேசிய ஒற்றுமை உணர்வைப் போற்றிப் பேணி வளர்ப்பதின் அவசியம் தன் உள்ளத்தில் நன்கு பதிந்துள்ளது என்பதை மிகவும் விரிவாக எடுத்துக் கூறியிருப்பது நாம் அனைவரும் வரவேற்கத் தகுந்ததுதான். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் “எங்களுக்கு தனித் தமிழ் நாடு வேண்டும், தனி திராவிட நாடு வேண்டும், அதற்காகத்தான் நாங்கள் தமிழர் என்ற முறையில் போராடிக்கொண்டிருக்கிறோம். நாங்கள் நாட்டை பிரித்தே ஆவோம்” என்று கூறினார்கள்.

நான் நேற்று நினைத்தேன். பள்ளிக்கூடங்களில் முதலாவது, இரண்டாவது க்ளாசில் வாத்தியார்கள் சிறு பிள்ளைகளுக்கு ஒரு கதை சொல்லுவார்கள். “ஒரே ஒரு ஊரில் நான்கு எருதுகள் இருந்தன” என்று கதையை ஆரம்பித்து கடைசியில் முடிவையும் சொல்லுவார்கள். அந்த நான்கு எருதுகளின் கதையையும் முடிவுச் சொல்லுவார்கள். நாம் இந்தக் கதையை பிள்ளைகளாக இருந்தபோது படித்தது எனக்கு இப்பொழுது ரூபகம் வருகிறது. இன்றைய தினம் கனம் அங்கத்தினர் பேசியபோது அந்தக் கதை எனக்கு ரூபகத்திற்கு வந்தது. இன்றைக்கு, தமிழ்நாடு வேண்டும் என்று சொன்னவர்கள், தமிழ் நாட்டுடன் கோளத்தையும், கண்டைத்தையும், ஆந்திர நாட்டையும் கேட்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த நான்கு நாடுகளும் சேர்ந்துதான் தமிழ் நாடு என்று சொல்ல ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். இதை நினைக்கும்போது தான் எனக்கு பின்னப் பிராயத்தில் படித்த கதையின் ரூபகம் வருகிறது. கடைசியில் ஒற்றுமை இல்லாமல் இருந்ததால் அந்த நான்கு எருதுகளின் கதி என்னவாயிற்றோ அந்த கதையை நம்முடைய நாட்டிற்கும் இப்பொழுது வரவேண்டுமென்று நோக்கோடு கூறுகிறார். பிரிவினை வேண்டும் என்று சொன்னால் இன்னும் என்ன கதியாகுமோ என்பதுதான் தெரியவில்லை. நாம் ஒற்றுமை இல்லாமல் நம் நாடு தனியாக பிரிந்தால் தென்னாடு நான்கு நாடுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு சின்ன பின்னமாக இருக்கிறது. இன்னும் பிரிவினை செய்யவேண்டும் என்று சொன்னால் சீரழியும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இது எந்த நிலைமைக்குக் கொண்டுவரக்கூடாது என்பதுதான் தெரியவில்லை, ஆகவே நாம் ஒற்றுமையாக இருந்தால் எவ்வளவோ காரியங்களைச் சாதித்துக் கொள்ளலாம். நம்மிடம் ஒற்றுமை இல்லையானால் நாம் ஒரு காரியத்தையும் சாதித்துக்கொள்ள முடியாது. ஒற்றுமையாக இருந்தால் எவ்வளவோ நல்ல காரியங்களைச் செய்துகொள்ளலாம். நிறைய காரியங்களையும் நிறைவேற்றிக்கொள்ளலாம். இல்லாவிட்டால் ஒரு காரியத்தையும் நாம் எதிர் பார்க்கவே முடியாது.

நமது நாட்டில் நாம் எவ்வளவோ காரியங்களைச் செய்துகொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவைகளை எல்லாம் நிறைவேற்றிக்கொள்வதற்கு நாம் ஒற்றுமையாக இருக்கவேண்டியதவசியமாக இருக்கிறது. நாம் ஏதாவதும் ஒரு காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமானால், ஏதாவது ஒரு பள்ளிக்கூடத்தைக் கட்ட வேண்டுமானால் அதற்கு சுமார் இருபதாயிரம் ரூபாய் வேண்டும் என்று எஸ்டிமேட் போட்டால் அதற்கு பாதிப் பணம் நமது சென்னை சர்க்கார் கொடுக்கிறது. பாதிப் பணம் மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கிறது. பல பல விதமான வசதிகளைப் பெற்று நாம் பல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்காக நாம் ஒற்றுமையாக இருந்தால் எவ்வளவோ நல்ல காரியங்களைச் செய்துகொள்ளலாம். அதோடு நமது நாட்டிற்கு வெளி நாடுகளில் நல்ல செல்வாக்கு இருக்கிறது. நமது செல்வாக்கு அங்கு உச்ச நிலையில் இருந்தது. ஆனால் தற்போது

[Srimathi A. S. Ponnammal] [11th February 1958]

இங்கு நடைபெறுகின்ற சிறு சிறு குழப்பங்களால் நமது மதிப்பு வெளி நாடுகளில் குறைந்துகொண்டு வருவதாகச் தெரிகிறது. நம்மை அவர்கள் கேவலமாக நினைக்க ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு இந் நாட்டிலுள்ள நிலைமை போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு நாம் இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட குழப்பங்கள் ஏற்படாமல் இருக்கவேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எல்லாவற்றையும் மறந்துவிட்டு அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு நாட்டிற்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நமது பாரதப் புதல்வர்கள் இதற்கு செவி சாய்ப்பார்கள் என்றும் நினைக்கிறேன். எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து நல்ல முறையில் இயங்கினால் நாடு முன்னேற்றமடைவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நேற்று சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், நமது நாட்டின் பிரதமரும் ஒரு மனிதர்தானே, அவருக்கு ஏன் கருப்புக்கொடி காட்டக் கூடாது என்று கேட்டார். அவர் தெரிந்துகொண்டது அவ்வளவுதான் என்று தோன்றுகிறது. நமது பிரதமரும் மனிதர்தான் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அவர் மனிதருக்குள் ஒரு மாணிக்கம் என்று வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அவரை நாம் நம்முடைய தலைவராக தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறோம். நாம் எல்லோரும் அவருடைய குழந்தைகள். ஒரு சிறு கலகம் நடந்ததால் நமது நாட்டு தலைவருக்கு அதிருப்தி விளைவிக்கும் முறையில் எல்லோரும் சேர்ந்து நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் நமது நாட்டின் தலைவர் அல்லவா? குழந்தைகள் தப்பு செய்தால் அதைக் கண்டிக்க தாய் தகப்பனுக்கு உரிமை இல்லையா? குழந்தைகள் தப்புப் பண்ணுவது சகஜம்தானே. சிறிய பிள்ளைகள் ஒரு தப்புச் செய்தால் அதைப் பொருட்படுத்தக்கூடாது. அதை தலைவர் கண்டிக்கக் கூடாது என்று அர்த்தமா? அதனால் அவருக்கு கருப்புக்கொடி காட்ட வேண்டும் என்று சொல்வது மிகவும் வருந்தத்தக்கதுதான். பிள்ளைகள் தப்பு செய்தால் அதைக் கண்டிப்பது தாய் தகப்பனுருடைய பொறுப்பு இல்லையா?

அடுத்த ஆட்சி மொழி. ஆட்சி மொழியைப்பற்றி இப்பொழுது சில பிரச்சனைகள் எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த இருபது வருஷங்களாக ஹிந்திப் பிரச்சனை இருக்கிறது. கனம் மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் கூட கட்டாயம் எல்லோரும் ஹிந்தி படிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்தவர், புத்தகத்தில் எழுதி வைத்தவர் இப்பொழுது என்ன காரணத்தினாலோ ஹிந்தி யைக்கொண்டு வருவதற்கு ஆட்சேபிக்கிறார். தனிப்பட்ட முறையில் ஒருக்கால் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம் என்று என்னமோ? முறையில் ஒருக்கால் சொல்லிக்கொண்டு வரக்கூடாது என்று சொல்லி தமிழ் வளருவதற்கு என்று அதைக்கொண்டு வரக்கூடாது என்று சொல்லித் தான். தமிழ் வளர வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அவர் அப்படிச் சொல்லிவந்தால் அது வேறு விஷயம். இருந்தபோதிலும் 100-க்கு 98 பேர்கள் ஹிந்தி வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்தவர்கள் இப்பொழுது ஹிந்தி கற்றுக்கொள்ள ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு விட்டார்கள். ஹிந்தி வேண்டாம் என்று சொல்லி வந்த கிராமப்பகுதிகளில்கூட இப்பொழுது ஹிந்தி கற்றுக்கொள்ள ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இந்த நிலைமை கிராமப் பகுதிகளில் ஹிந்தியைப் அவர்களாகவே கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அளவில் வந்தும் அங்கு அதைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டாம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் இப்பொழுது பிரசாரம் நடந்து வருகிறது. இதை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பள்ளியில் படிக்கக்கூடிய மாணவ மாணவிகள் ஹிந்தியை வெகு சலபமாகக் கற்றுக்கொள்கிறார்கள். படித்துக்கொண்டு வருவதில் எந்தவிதமான தொந்தரவுகளும் ஏற்படவில்லை. ஆகவே ஹிந்தியைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எல்லோரும் சேர்ந்து இதை ஆதரிக்கவேண்டும் என்றும் சட்டசபை அங்கத்தினர் எல்லோரும் சர்வ கட்சி தலைவர்கள் எல்லோரும் இதை ஆதரிக்கவேண்டும் என்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Srimathi A. S. Ponnammal] [11th February 1958]

அடுத்து நிலச்சீர்திருத்தம். நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வருவதை என்னையோன்ற கிராமப்பகுதியிலிருந்து வரக்கூடியவர்களும் ஹரிஜன மக்களும் வரவேற்கிறார்கள். இப்பொழுது சட்ட சபையில் மூன்று விதமான சட்டங்களை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவைகளை ஆதரிக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்தாலும் அந்த நில உடமையை உச்சநிலைக்கு வரம்பு கட்ட வேண்டும் என்றும் அதற்கு என்று ஒரு இடைக்காலச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்றும் சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தமாக இல்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் குறிப்பாக என் தொகுதியாகிய வத்தலகுன்ற பிரி்காவில் வினோபா அவர்களின் தலைமையில் கிராமதான ஊழியர்கள் எவ்வளவோ பேர்கள் யாத்திரை செய்தார்கள். நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தை அவர்கள் தானமாக வாங்குகிறார்கள். அதை ஹரிஜன மக்களுக்கு பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட சட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டு வந்தால் எவ்வளவோ கிராம ஹரிஜனங்களுக்கு சனாகரியமாக இருக்கும். அதனால் அவர்கள் நல்ல பலனை அடைவார்கள் என்பதையும் தெரியப்படுத்திக்கொள்கிறேன். அதனால் கிராமப்பகுதியிலுள்ள விவசாய மக்களும் விவசாய ஹரிஜனங்களும் நல்ல பலன் அடைவார்கள் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தையும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தையும் நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு பல விதமான காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். அதற்கு என்று கிராமப் பகுதிகளில் பணம் வசூலித்தும் வருகிறார்கள். அதற்காக சிறு சேமிப்புத்திட்டம் என்று வகுத்து அதன் மூலம் அங்கே பணம் வசூலித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த திட்டங்களை நல்ல முறையில் அமுல் செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அரசாங்கம் அப்படி பணம் வசூல் செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். எல்லா தலைவர்களும், எதிர் கட்சி தலைவர்களும் சர்வ கட்சி தலைவர்களும் அதில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு அரசாங்கத்திற்கு உதவி செய்து திட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுல் செய்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால் சில எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் இதை தங்களுடைய கட்சிக்கு பயன்படுத்திக்கொண்டு அதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு எதிராக பிரசாரம் செய்து வருவதாகத் தெரிய வருகிறது. அதாவது இப்படி சிறு சேமிப்பு மூலமாக அரசாங்கத்திற்கு பணம் கொடுத்தால் அந்தப் பணத்தை திரும்பிப் பெறுவதற்கு கஷ்டமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வருவதாக தெரிய வருகிறது. இதைக் கேட்டு வருத்தப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த விதத்தில் பிரசாரம் செய்யாமல் சர்வ கட்சி தலைவர்களும் ஒன்று சேர்ந்து முழு முச்சுடன் இதற்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி உதவி செய்தால் தான் போட்ட திட்டங்களை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற முடியும். நிர்மாண வேலைகளையும் நிறைவேற்ற முடியும் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாற்றுக்கட்சி அங்கத்தினர்களும் இங்கு எப்படி பேசினாலும் வெளியில் இதற்கு எதிராக பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள். அரசாங்கம் கொள்ளை அடிப்பதற்காக இப்படியெல்லாம் பணத்தை வசூலிக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு வருவதாக தெரியவருகிறது. அதனால் அதற்கு பணம் கொடுத்து உதவுக்கூடாது என்றும் சொல்வதாக தெரிய வருகிறது. இதைக் கேட்க ரொம்பவும் வருத்தப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இவர்கள் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு உதவி செய்தால் போடப்பட்ட திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேறும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

அடுத்தபடியாக ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டும் திட்டப்பற்றி பேச வேண்டியதாக இருக்கிறது. வீடுகட்டும் திட்டத்தில் ஒரு தாலுகாவிற்கு ஒரு பிரி்காவிற்கு நூற்பது வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதாக திட்டமிட்டிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. அந்த எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவானது என்று தோன்றுகிறது. வீடு கட்டும் திட்டத்தை அமூல் நடத்தும்போது மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் பணத்தை எல்லாம் அரசாங்கமே போட்டு உத்யோகஸ்தர்கள் வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி ஹரிஜனங்களை வீடுகட்டிக்கொள்வதற்கு இஷ்டமில்லாத

[Srimathi A. S. Ponnammal]

[11th February 1958]

நிலைமையை உண்டாக்கிவிடுகிறார்கள். ஏழை விவசாயி மக்களும் ஹரிஜனங்களும் இதை நம்பி அவர்கள் தங்களுடைய பங்கைக்கொடுக்காமல் வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்தில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளாமலிருந்து விடுகிறார்கள். 40 வீடுகளும் போதாமல் இருக்கின்றது. அதனால் ஒவ்வொரு பிரகாரிற்கும் ஒரு “ரூல் ஹவுசிங் சொசைட்டி” என்று ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் எங்கேயெல்லாம் கூறை அல்லது குச்சு வீடுகள் இருக்கின்றனவோ அங்கேயெல்லாம் வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி ஹரிஜனங்கள் பங்கெடுத்துக்கொண்டால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய பணத்தை அவர்கள் இருபது வருஷங்களில் கொடுக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்தால் வீடு கட்டும் திட்டம் வெகு சீக்கிரத்தில் நல்ல முறையில் அமுல் செய்யப்பட்டு விடும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இப்பொழுது எவ்வளவோ ஹரிஜனங்களும் ஏழை விவசாயிகளும் வீடுகள் இல்லாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த விதத்தில் ஆதரவு கொடுத்தால் அவர்கள் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டு நல்ல முறையில் வாழ முடியும். அப்படி அவர்கள் தவினைக் கணக்கில் பணத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்தால் அவர்கள் மாதம் இரண்டு அல்லது மூன்று ரூபாய்தான் கொடுக்க வேண்டியதாக ஏற்படும். அது அவர்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். இதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மதுவிலக்குச் சட்டம். இதைத் திருத்தி அமைப்பதற்கு சட்டம் கொண்டுவரப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மது விலக்குச் சட்டத்தின் மூலம் தீவிரமான நடவடிக்கைகள் இதுவரையில் எடுக்கப் பட்டாமல் இருப்பதால் இன்று அந்தச் சட்டம் நல்ல முறையில் அமுல் படுத்தப்படுவதாக இல்லை. அதனால் பல கிராமங்களில் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சி வருகிறார்கள். அதனால்தான் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதவசியமாக இருக்கிறது. கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதை ஒழிப்பது அவசியமாக இருக்கிறது. எங்கள் பகுதியில் அதிகப்படியாக கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சிக்கொண்டு வந்தார்கள். அதைப்பற்றி கலெக்டரிடம் சொன்னேன். அவர் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டதன் காரணமாக இப்பொழுது அங்கு மது விலக்குச் சட்டத்தின்கீழ் குற்றங்கள் குறைந்து வருகின்றன. அங்கே இருக்கக்கூடிய சப் இன்ஸ்பெக்டருக்கு டலெக்டர் உத்தரவு போட்டதன் காரணமாக அவர் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்ததால் குற்றங்கள் குறைந்து போய்விட்டன. இன்னும் குறைந்து வருகின்றன. கொஞ்சம் தீவிரமாக சட்டத்தை அமுல் நடத்தினால் இப்பொழுது நடைபெறக்கூடிய குற்றங்கள் நின்றுபோய்விடும். அதன் மூலம் இந்த ஏழை விவசாய மக்களுக்கும் ஹரிஜன மக்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். ஆகவே மதுவிலக்குத் சட்டத்திற்கு திருத்தம் கொண்டுவரப் போவதைக் கண்டு அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதன் மூலம் ஹரிஜன மக்களுக்கு பெரிதும் பாதுகாப்பு ஏற்படும் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

10-40 தொழில் செய்யும் பெண்கள், மகப்பேறு காலத்தில் தாராளமாக a.m. மேலும் சில நலன்கள் பெறும் வண்ணம், சென்னை மகப்பேறு நலச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான மசோதா கொண்டுவரப்போவதாக கவர்னர் பேருரையில் அறிவித்திருப்பதைப்பற்றி, பெண் என்ற முறையில் நான் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன்.

குறிப்பாக, நமது நாட்டில் அநேக பெண்கள் திக்கற்றவர்களாகவும், படித்துவிட்டு வேலை கிடைக்காமல் இழி தொழிலில் ஈடுபடவேண்டிய நிலைமையிலும் நாட்டில் நடமாடுகிறார்கள். அம்மாதிரி பெண்களுக்கு ஜில்லா வாரியாக ஒரு பெண் தொழில் பள்ளிக்கூடம் ஏற்படுத்தவேண்டும். கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்கள், விதவைப் பெண்கள், மற்றும் வாழ வழி தெரியாத பெண்கள், பலவிதமான இன்னல்களுக்கு ஆளாகியிருக்கும் பெண்களுக்காக ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு பெண்கள் தொழில் பள்ளிக்கூடத்தை ஏற்படுத்தி அங்கு அவர்களுக்கு ஏதாவது தொழில் கற்றுக்கொடுத்து, அதில் பயிற்சி பெற்ற பெண்களை ஒவ்வொரு கிராமத்

[11th February 1958]

[Srimathi A. S. Ponnammal]

திற்கும் அனுப்பி வைத்து, அங்கே அவர்கள் ஆக்க வேலையில் ஈடுபடும்படியாக அரசாங்கம் ஏதாவது ஒரு நல்ல ஏற்பாடு செய்தால், அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே ஏதாவது வழிவகை தேடியவர்களாவார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இப்பொழுது பெசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்த கனம் சபாநாயகருக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

SRI M. P. SARATHY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் உரைமீது நான் ஒரு சில வர்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது மீதப் பெரிய பிரச்சனையாக உள்ளது லித்தி விஷயம். 1965-க்குப் பிறகும் ஆங்கிலம் நீடித்திருக்க வேண்டுமென்று கௌலாதி காங்கிரஸ் நமது மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்கள் எல்லோரும் போராடி வெற்றி கண்டுவிட்டோம் என்று கூறிக் கொண்டு வருவதை நாம் பத்திரிகையில் பார்த்தோம். ஆனால், அப்படியே அவர்கள் வெற்றி சண்டை வந்துவிட்டார்கள் என்று வைத்துக்கொண்டாலும், இப்பொழுது நடமாட்டத்திலே லித்தி துடைத்திருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

முகவியமாக இந்த அசெம்பிளி மன்றத்தை விட்டு வெளியில் சென்றால் பஸ்ஸில் ஏறி ஹோட்டலுக்குச் செல்வதற்குள் பஸ்ஸிலே ஏறினவுடனே, “எடுங்கள் 13 நேய் பாபே” என்று கண்டக்டர். 1965-க்குப் பிறகும் ஆங்கிலம் நீடிக்கும் என்று சொல்லக்கூடிய அமைச்சர் அவர்கள், இப்பொழுதே லித்தியை துழைய விட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கப் போனால், ஏதோ பித்தலாட்டப் பேச்சாகத்தான் இருக்கிறதே தவிர, உண்மையிலேயே அவர்கள் லித்தியை துழைக்காமல் இல்லை. லித்தியை உண்மையிலேயே நீடிக்கிறார்களா என்று, இல்லை என்றுதான் தோன்றுகிறது. இந்த நயா பாபே விவகாரத்தில் மாதிரம் அல்ல. இப்பொழுது சர்க்காரால் வெளியிடப்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொரு பிரசுரத்திலும்,

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI : “பித்தலாட்டம்” என்பது பார்லிமென்டரி லாங்குவேஜ் என்று தெரியவேண்டும்.

MR. SPEAKER : பித்தலாட்டம் means difficulty. அதிலே ஒன்றும் தப்பு இல்லை.

SRI M. P. SARATHY : மற்ற சர்க்கார் கெஜட்டுகளிலே ஏதோ அவர்கள் ஒரு தேதியை மாற்றிப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Fraud என்று சொல்வது unparliamentary language இல்லையென்றால், “பித்தலாட்டம்” என்பதும் unparliamentary language இல்லை என்று தங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. P. SARATHY : சர்க்கார் காலண்டரிலேயே Saga Era என்று ஒரு வருஷத்தைப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ ஒன்றை, மாதம் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். லித்தி தேசிய மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்கிற கனாதனவாங்களுக்கு எல்லாம், யாராவது ஒருவருக்காவது இந்த வருஷ, மாதத்தின் பெயர்களை அர்த்தம் என்ன என்று புரிந்திருக்குமா என்று நான் இந்தச் சட்டசபையில் கேட்க விரும்புகிறேன்.

1965-க்குப் பிறகும் ஆங்கிலம் இருக்கலாம் என்று கூறிக்கொண்டாலும், அதை அவர்களே ஒத்துக்கொண்டதாக வைத்துக்கொண்டாலும், இப்பொழுது போட்டிருக்கும் வருஷத்தினுடைய பெயர்கள் ஒருவருக்காவது தெரியுமா? அல்லது மாதத்தினுடைய பெயர்கள் ஒருவருக்காவது தெரியுமா? கிழமை ஒருவருக்காவது தெரியுமா என்று லித்தியை ஆதரிக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு பெரியவரையும் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகையால், லித்தி, இப்போதே, இதற்கு முந்தியே இங்கு துடைந்து, தமிழை எவ்வளவு கெடுக்க வேண்டுமோ, தமிழை எவ்வளவு போக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு போக்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்பது நமக்கு இதன் மூலமாக நன்கு தெரிகிறது.

[Sri M. P. Sarathy]

[11th February 1958]

முக்கியமாக, போஸ்ட் ஆபிசிலே கொடுக்கப்படும் மணி ஆர்டர் பாரங்களைப் பார்த்தாலே தெரிந்துவிடுகிறது. அதிலே ஹிந்தியில் எழுதப்பட்டிருப்பதால், மணி ஆர்டர் அனுப்பியவருக்கே பணம் திரும்பி வந்து விடுகிறது. காரணம், அனுப்புகிறவர் விலாசத்தை எங்கே எழுத வேண்டும், பெறுபவர்களுடைய விலாசத்தை எங்கே எழுத வேண்டும் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியாமல் இருப்பதுதான். எந்த இடத்தில் எதை எழுதவேண்டும் என்று தெரியாத அளவுக்கு ஹிந்தி இந்த நாட்டில் நுழைந்து விட்டிருக்கிறது. அப்படிச் செய்துவிட்டு 1965-க்குப் பிறகும் ஆங்கிலம் நீடிக்கும் என்று சொல்வதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது?

இப்பொழுது நாட்டில் அதிகப் பிரச்சினையாய் உள்ள ஒரு விஷயம் ஜாதி முறை ஒழிப்பு என்ற பிரச்சனை. அதைப்பற்றி ஏதாவது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களா என்றால், முக்கியமாக ஒன்றுமே குறிப்பிடவில்லை. ஏன் குறிப்பிடவில்லை என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. முக்கியமாக, இதே சென்னையில் முரளி கபே முன்பு ஜாதி உயர்வைக் குறிக்கும் போர்டை எடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக ஆயிரம் பேர்களுக்கு மேல் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்கள். ஆனால், அதுகுறித்து கவர்னர் உரையில் ஏதாவது இருக்கிறதா என்றால் ஒன்றுமே இல்லை.

அன்றைக்கு திராவிட கழகத் தலைவர் பெரியார் அவர்கள் தஞ்சையில் கூடிய மகாநாட்டில், சுமார் லட்சம் பேர்களுக்குமேல் கூடியிருந்த மகாநாட்டில், ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டு, “இந்தச் சர்க்கார் ஜாதி முறையை ஒழிக்க சட்டம் கொண்டுவந்தால் ஆயிரக் கணக்கான பேர்களை நாங்கள் மறியல் செய்யச் சொல்லாமல் இருப்போம்; அத்தனை பேர்களையும் சிறைக்குச் செல்லாமல் இருக்கச் செய்யவேண்டுமானால், ஜாதி முறையை ஒழிக்க ஏதாவது ஒரு சட்டம் செய்வார்களா?” என்று அரசாங்கத்திற்கு அந்த மகாநாடு மூலமாகக் கேட்டபோது, அதற்குப் பதிலாக என்ன செய்தார்கள் என்றால், இதே சட்டசபையில் தேசிய பாதுகாப்புச் சட்டம் என்று ஒரு சட்டத்தை இயற்றினார்கள். அந்தச் சட்டத்தை ஏற்படுத்தி, தப்பு செய்தால் 2 வருஷம், மூன்று வருஷம் சிறை என்று முடிவு செய்தார்கள். ஆனால், இதைப் பெரியார் அவர்கள் பொருட்படுத்தாமல் இந்த ஜாதி முறையைப் புகுத்தக்கூடிய அரசியல் நிர்ணய சட்டத்தைக் கொளுத்தினார். இதன்மூலம் 3 ஆயிரம் பேர்கள் சிறையில் வாடுகிறார்கள், என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர்கள் செய்த தப்பு என்ன வென்றால், இந்திய அரசியல் சட்டத்திலுள்ள 14-வது கிளையிலே வரிகளை சொந்த அச்சாப்சிலிருந்து ஒரு காகிதத்தை எடுத்துவந்து அதில் எழுதி, அதைக் கொளுத்தினார்கள் என்பதற்காக மதிப்புள்ள பல தோழர்கள் எல்லாம் ஒரு வருஷம், 18 மாதம், 2 வருஷம் என்று மூவாயிரம் பேர்கள் சிறையில் அடைப்பட்டுக் கிடக்கிறார்கள். அவர்களை அடைத்துவைத்து விட்டும், ஜாதி முறையைப் போக்குவதற்காக ஒரு சட்டம் இயற்றாமல் இருப்பதோடு, அதைப்பற்றி இப்பொழுது கவர்னர் உரையில் ஒரு பேச்சும் இல்லையென்றால், இது முக்கியமாக வருந்தத்தக்க விஷயம்தான்.

அதுவும் போகட்டும், இதற்காக கவர்னர் உரையில் ஒரு வரி இல்லை யென்றாலும் கூட, இதற்காக டில்லியிலிருந்து வந்த நமது பிரதமர், “இம்மாதிரி செய்பவர்கள் எல்லோரும் பைத்தியக்காரர்கள் என்றும், இந்த நாட்டை விட்டே அவர்களைத் துரத்தவேண்டும் என்றும் அவர் பேசிவிட்டுச் செல்கிறார்கள். அதுவும் எங்கே வந்து பேசினார்? திராவிடக் கழகத்தைப் பொறுத்தமட்டிலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தமட்டிலும், எப்படி வெள்ளைக்காரர்களை இந்தத் தமிழ் நாட்டுக்கு அன்னியராகக் கருதிவந்தோமோ, அதேமாதிரியே தான் வட நாட்டாரையும் தமிழ்நாட்டுக்கு அன்னியர்கள் என்று கருதக் கூடியவர்கள். அந்த வகையில் அன்னியன் என்று சொல்லக்கூடிய நேரு அவர்கள் இங்கு வந்து இந்த நாட்டின் மதிப்பிற்குரிய ஒரு பெரிய தலைவரை, லட்சக்கணக்கான மக்கள் பின்பற்றக்கூடிய ஒரு தலைவரை இந்த நாட்டைவிட்டே துரத்த வேண்டுமென்று, ஜாதியை ஒழிக்கக் கையால் ஆகாத சர்க்காரை வைத்துக் கொண்டு, அவர் சொல்வதையிருந்தால், இதற்காக நாம் வெட்கப்பட வேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோமே தவிர வேறு ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை.

[11th February 1958] [Sri M. P. Sarathy]

அவர் தமிழ்நாட்டுக்கு வரும்போதெல்லாம் தமிழ்நாட்டுப் பெரியார் அவர்களையும் மற்றப் பெரியவர்களையும் அவர்கள் தாக்கிப் பேசுகிறார்கள் என்பதற்காக நாங்கள் நாகர்கோயிலில் ஒரு மகாநாட்டைக் கூட்டினோம். “நேரு அவர்கள் எப்பொழுது வந்தாலும் தமிழ் நாட்டுத் தலைவர்களை எசிவிட்டே போகிறார், அவர் செய்வது நியாயம் அல்ல என்பதை அவருக்குக் காட்டவேண்டும் என்பதற்காக ஜனவரி மாதம் 6-ந்தேதி கருப்பு கொடி அவருக்குக் காட்டவேண்டுமென்று நாகர்கோயில் மகாநாட்டில் முடிவு செய்து கட்டியிட்டார்கள். ஆனால், அந்த மகாநாட்டின் பயனாக இங்கு ஜனவரி 3-ந்தேதியே அண்ணா அவர்களையும் மற்ற சுமார் 19 எல்.எல்.எக்.களை யும் இரண்டு எம். பி.க்களையும், மற்றும் பல திராவிட முன்னேற்றக் கழக முன்னணி வீரர்களையும், தலைவர்களையும் கைது செய்து சிறையில் அடைத்து விட்டார்கள். “ஏதோ சொல்கிறார்கள். நேரு பெரிய தலைவர் அச்சே, அவரை மற்றவர்களோடு ஒப்பிட்டுப் பேசலாமா?” என்று நமது மதிப்பிற்குரிய தாய்மார் ஒருவர் சொன்னார்கள். எப்படி நேருவைத் தந்தையாக பலர் கருதுவதாகச் சொல்கிறார்களோ, அதேமாதிரியே நமது நாட்டிலுள்ள, முக்கியமாக, எங்களுக்கெல்லாம் வழிகாட்டியாக இருக்கும், எங்களை யெல்லாம் குழந்தைகளாக பாவித்துக்கொண்டிருக்கும் தமிழ்நாட்டுப் பெரியார் அவர்களுக்கு. மதிப்புக் கொடுக்காத நேருவுக்கு நாங்கள் என்ன மதிப்புக் கொடுப்பது என்றுதான் நான் கேட்கிறேன். ஆகையால் 10-50 சர்க்கார் போட்டிருந்த தடை உத்தரவை அண்ணா அவர்கள் தாம் மீது வதாக அறிக்கைவிட்டிருந்தார்கள். நாங்கள் என்ன செய்தோம். மெட்ராசுக்கு வந்து இறங்கிய உடனே நான்காம் தேதியே எங்களைப் பிடித்து எதற்காக உள்ளே போடவேண்டும்? கொடி காட்டுவது தப்பு என்றால் அந்தக் காரியத்தை நாங்கள் விட்டிருப்போம். கொடி காட்டுவதற்குச் சட்டபூர்வமாக இடம் கொடுத்துவிட்டோம் என்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கைவிட்டிருந்தார்கள். அப்படி இருக்கும்போது நான்காம் தேதியே நாங்கள் என்ன செய்தோம்? எதற்காக எங்களைப் பிடித்து அடைத்து வைத்தார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். நேரு அவர்களுக்கு யாரும் கருப்புக்கொடி காட்டும்படியாக விடக்கூடாது என்கிற காரணத்தினால் போலீஸ் காரர்களும், அமைச்சர் அவர்களும் ஒரு முடிவு செய்து எங்கள் எல்லோரையும் பிடித்து உள்ளே அடைத்தார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் நினைத்த நினைப்புத் தப்பாகிவிட்டது. ஆயிரக்கணக்கான கருப்புக் கொடிகளை அன்றைக்கு எங்கள் கட்சிக்காரர்கள் மாதிரம் அல்ல, பொது ஜனங்களும் கூட நேருவுக்குக் காட்டி தங்கள் ஆத்திரத்தை வெளியிட்டுக்கிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏனென்று சொன்னால் திராவிடக் கழகத் தலைவர்களை உள்ளே அடைத்துவிட்டால் சரியாகப் போய்விடும் என்கிற இவர்கள் நினைப்பு தப்பு என்பதையும், திராவிடக் கழகத்திற்கு மக்களுடைய ஆதரவும், ஒத்துழைப்பும் நான்குநாள் பெருகி வருகிறது என்பதையும் நன்றாக உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். திட்டமிட்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் செயல்பட்டது என்கிறார்களே தவிர அவர்கள் டெல்லிக்கே சென்றிருக்கமாட்டார்கள் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சட்டபூர்வமாக, அமைதியான முறையில் பிரதமருக்கு எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்க கருப்புக்கொடி காட்டவேண்டும் என்று தீர்மானித்தவர்களை சட்டவரம்பை மீறி பலவிதமான அடக்குமுறைகளினால் துன்புறுத்தி, அதனால் அசம்பாவிதமான செயல்கள் நடைபெறும்படியாக பொறுப்பற்ற முறையில் சர்க்கார் நடந்துகொண்டது. இதைப்பற்றி பகிரங்க விசாரணை நடைபெறவேண்டும் என்பதாக திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

SRI K. PONNIAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரையின் மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் உரையில் மொழிப்பிரச்சனை பற்றியும் எல்லைப் பிரச்சனை பற்றியும் அண்டை நாட்டு ஐக்கியத்தைப்பற்றியும், நிலப்பிரச்சனை, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டப் பற்றிய பிரச்சனை பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் தொழிலாளர் பிரச்சனைபற்றியும், ஹரிஜனப் பிரச்சனைபற்றியும் எவ்வித வார்த்தையும் இல்லாதது கண்டு நான் வருந்துகிறேன்.

[Sri K. Ponnian] [11th February 1958]

நான் வாழும் பிரதேசம் மலைப் பிரதேசம். அந்த மலைப்பிரதேசம் நாலாயிரம், ஐயாயிரம் அடிக்குமேல் உள்ளது. அங்கு தேயிலைத் தொழில் சிறந்த தொழிலாக இருக்கிறது. மிகப் பெரிய தொழில்களில் ஒன்றான தேயிலைத் தொழிலில் இரண்டு லட்சத்துப் பதினாயிரம் தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். தொண்ணூற்றாயிரம் குடும்பங்கள் ஈடுபட்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளை முதலாளிமார்கள் கொடுக்கவில்லை. 1951-ல் பிளாண்டேஷன் ஆக்ட் வந்திருந்தும், 1955-ல் அதற்கான விதிகளை ஏற்படுத்தியிருந்தும் தொழிலாளர்களுக்கு மிகவும் அடிப்படையாகக் கொடுக்க வேண்டிய சலுகைகளைக் கூட பிளாண்டேஷன் ஆக்ட் விருந்து எக்ஸம்ஷன் வாங்கிக்கொண்டு முதலாளிகள் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். உதாரணமாக சிறுநீர் கழிக்கும் இடம், காண்டின், கல்வி முதலியவற்றில் இருக்கக்கூடிய சாதாரண உரிமைகளைக்கூட வழங்குவது இல்லை என்றால் இது சுதந்திர நாட்டில் சொல்லவும் வெட்கக் கேடாக இருக்கிறது. கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பிளாண்டேஷன் ஆக்டை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்து, தொழிலாளர்களுக்கு சில ரைட்டாவது கொடுக்கவேண்டும் என்று மனமுடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மென் தொழிலாளர்களுக்குப் பிரசவ வசதி விஷயத்தில் சில சலுகை கொடுக்கப் பட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். அதை இன்னும் கொஞ்சம் விரிவுபடுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். உதாரணமாக பிரசவ காலத்தில் முன்பு பதினாறு நாள் சம்பளத்தோடு லீவும், பின் ஒரு பதினாறு நாள் லீவும் அவசியம் கொடுக்கப்படவேண்டும். அடுத்தபடியாக தொழிலாளர்களுக்கு தேசிய நாட்களில் இன்னும் முக்கியமான பண்டிகை நாட்களில் எல்லாம் சம்பளத்துடன் லீவு கொடுக்கவேண்டும் என்று சர்க்கார் செய்திருப்பதைப் பற்றி சந்தோஷப்படுகிறேன். தொழில் பிராந்தியங்களில் எல்லாவற்றுக்கும் இதை விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மிகவும் பெரிய தொழிலாக, அன்னியநாட்டுச் செலாவணியையே வாங்கித்தரும் தொழிலாக இருப்பது தேயிலைத் தொழில். தேயிலைத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு அதிக வசதியைச் செய்து கொடுத்தால்தான் தேயிலை உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவார்கள்.

இந்தக் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் தொழிலாளர்களுக்கு அதிக வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. பல தொழில்களுக்குச் செய்திருப்பது போலவே தேயிலைத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்குச் சம்பளத்தில் ஒரு பகுதியை அட்டாவான்ஸ் ஆகக் கொடுத்துத் தவணையில் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்றால் பேமெண்ட் அப் வேஜஸ் ஆக்ட் இடம் கொடுப்பதில்லை. இதையும் அவசியம் கவனிக்க வேண்டும்.

பரம்பிக்குளம் திட்டம் என்னுடைய பிராந்தியத்தில்தான் உருவாகிறது. நான் அந்தப் பிரதேசத்தின் வாசி. சுமார் எண்பது என்பத்தெட்டு மைல் மழை பெய்யக்கூடிய பகுதி நிலங்களில் இருந்து தண்ணீர் வீணாக அரபிக்கடலில் போய் விழுந்து கொண்டிருக்கிறது. ஐக்கிய பாவத்தோடு கேரள சர்க்காருடன் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு இந்தத் திட்டத்தை உருவாக்கினால் கேரள ராஜ்யத்திற்கு வேண்டிய தண்ணீரையும் சப்ளை செய்யலாம். இங்கும் நான்கைந்து தாலுக்காக்கள் சேமிப்பு அடையும். இந்தப் பரம்பிக்குளம் திட்டம் உருவானால் கோவை ஜில்லா நிச்சயம் வளம் பெறும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை ஆக்கமுறையில் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தில் மிகவும் உற்சாகமாக எல்லோரும் இருந்த போதிலும் ஒரு சில அரசியல் கட்சிகள் இதற்கு எதிராகப் பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள். மேற்படி கட்சிகளின் தலைவர்களை நான் சந்தித்து சுவரை வைத்துக் கொண்டு தான் சித்திரம் எழுதவேண்டும், நம் நாட்டில் உள்ளவர்கள் எல்லோரும் ஒத்துழைத்தால் தான் இந்தத் திட்டம் வெற்றிபெறும் என்பதைச் சொன்னோம். குறிப்பாக தி. மு. க. கட்சித் தலைவர்கள் இந்தச் சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தை ஆதரித்து அறிக்கைவிடவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[11th February 1958] [Sri K. Ponnian]

ஹரிஜன மக்கள் நூற்றுக்கு 90 பேர் வாழும் எங்கள் பிரதேசத்தில் இன்னொரு முக்கிய பிரச்சனை ஆதிவாசிகளைப் பொறுத்தது. ஆதிவாசிகள் நம் நாடு சுதந்திரம் அடைந்து பத்து வருஷம் ஆகியும் இன்னமும் மிருகங்களைப் போலவே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் அவர்களுக்குச் சில சலுகை அளிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்கள் ஒடிவிடுகிறார்கள். அவர்களை எப்படியாவது வெளியில் இழுத்துவந்து கல்வி அளிக்கவேண்டும். கல்வி கொடுத்து பொருளாதார வகையில் நம்மைப் போலவே அவர்களும் ஆவதற்கு விவசாய பூமிகளைக்கொடுத்து ஆதிவாசிகளின் முன்னேற்றத்தில் சர்க்கார் அக்கறை காட்டவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த எஸ்டேட் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் 11-00 பூராவும் ஹரிஜனங்களாக இருக்கிறார்கள். ஒரு எஸ்டேட்டை மூன்று அ.அ. நான்கு புவிஷனாக பிரித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே சுமார் 45 பிள்ளைகள் செல்லக்கூடிய ஒரு பள்ளிக்கு ஒரு வாத்தியாரை அமைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு எஸ்டேட்டில் 300, 400 படிக்கவேண்டிய பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். சொந்த இடங்களில் சிலர் பள்ளிக்கூடம் வைப்பதற்கு அனுமதிக்க மறுக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து போர்டுகள் பள்ளிகளை நடத்தலாம் என்றால், அதற்கு சர்க்காரின் மான்யம் தேவைபடுகிறது. இப்படியாக பல பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. இதற்கெல்லாம் தீர்வு காணுவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த கவர்னர் உரையின் மீது பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. RAJA GOUNDER: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வணக்கம். இப்பொழுது கவர்னர் உரையை வரவேற்று நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது சர்க்கார் இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய தூர்ந்துபோன குளங்களை எல்லாம் ஆழப்படுத்தி மக்களுக்கு பயன்படும்படியாக செய்வதற்கு முன்வந்ததை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். எங்களுடைய ராசிபுர தாலுக்காவானது மிகவும் வரண்ட பிரதேசமாக இருக்கிறது. அங்குள்ள ஏரியில் பலர் விவசாயம் செய்கிறார்கள். ஆதலால் மழைபெய்து தண்ணீர் வந்தாலும்கூட அந்த ஏரி தீர்ப்பாமல் இருப்பதற்கு வழி செய்வவருகிறார்கள். இதனால் மற்ற பாகங்களில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு தண்ணீர் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. இந்த நிலைமையில் ஏரிகளிலே உள்ள விவசாயிகளை அப்புறப்படுத்தினால்தான் ஏரியில் தண்ணீர் தீர்ப்பும், அதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ராசிபுரம் தாலுக்காவில் குடி தண்ணீர் பஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது. நாம் கல்லில் இருந்து தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கு ஒரு திட்டம் போடப்பட்டபோதிலும் அதை இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்க்கப்படாமல் விட்டு விட்டார்கள். ஆகவே இதை அரசாங்கம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத் திலாவது சேர்த்து குடிதண்ணீர் பஞ்சத்தை போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக அரசாங்கம் மின்சார வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் கூட இரவு நேரத்திலேதான் விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆதலால் அது விவசாயிகளுக்கு பயன்படாமல் போய்விடுகிறது. விவசாயிகளுக்கு பகல் நேரத்திலே மின்சாரத்தைக் கொடுப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நம் நாட்டிலே ஐந்து லட்சம் கைத்தறி நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கத்தாரால் அவர்களுக்கு இப்பொழுது கொடுக்கப்படும் ரிபேட் ஆனது ஒரு லட்சம் நெசவாளர்களுக்குத்தான் பயன்பட்டு வருகிறது. ஆகவே அரசாங்கம் ஐந்து லட்சம் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் பயன்பெறுமாறு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[Sri A. Raja Gounder]

[11th February 1958]

இப்பொழுது பஸ் ரூட் கொடுப்பதில் பழைய பஸ்காரர்களுக்குத்தான் பர்மிட் கொடுத்துவருகிறார்கள். அதனால் மற்ற தகுதியும் வாய்ப்பும் வாய்ந்தவர்கள் பஸ் டிரான்ஸ்போர்டை நடத்தக்கூடியவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு பஸ் ரூட் பர்மிட் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே அரசாங்கம் அம்மாதிரி வசதி உள்ளவர்கள் பஸ் போக்குவரத்தை நடத்துவதற்கு வாய்ப்பு அளிக்க அரசாங்கம் அவர்களுக்கு ரூட் பர்மிட் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது கவர்னரின் உரையின் பேரில் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI A. R. MARIMUTHU : கனம் சபைத்தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் கவர்னர் உரையின் பேரில் கொண்டுவந்துள்ள திருத்த பிரேரேபீணையைப் பற்றி பேச முன்வந்துள்ளேன். நம் நாட்டிலே பிரிவினை மனப்பான்மை தலைதூக்கி நிற்கிறது. இந்த நாளிலே நமது சர்க்கார் பல காரியங்கள் செய்யவேண்டியிருக்கின்றன. இன்றைக்கு நாட்டிலே மக்களால் கொடுக்கப்படுகின்ற வரிப்பணம் இந்த மாகாணத்திற்கே செலவிடப்படாமல் வெளிமாகாணங்களுக்குப் போய் சேருகிறது என்று பலரால் பேசப்பட்டு வருகிறது. சர்க்கார் இதில் கவனம் செலுத்தி இந்த மாகாணத்தில் நம் மக்களால் மத்திய சர்க்காருக்கு செலுத்தப்படுகின்ற வரிப்பணம் எவ்வளவு என்றும் அந்த வரி வசூலில் இந்த சமயத்தில் எந்தெந்த காரியத்திற்காக எவ்வளவு பணம் செலவிடப்படுகிறது என்ற புள்ளி விவரத்தையும் சர்க்கார் தயாரித்து வெளியிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்ற கட்சிகளைவிட அரசாங்க கட்சிக்குத்தான் அதிகமான பொறுப்பு இருக்கிறது. மேலும் மற்ற கட்சிகளுக்கு இருக்கும் வசதிகளைவிட அதிகமான வசதிகள் அதற்குத்தான் இருக்கின்றன. ஆகவே அவர்கள் இந்த புள்ளி விவரங்களை தயாரிக்க முடியும். இதை தயாரித்து வெளியிடமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர் உரையில் இந்த நாட்டிலே விளைச்சல் அதிகமாக இருப்பதால் இந்த நாட்டில் உள்ள நியாய விலை கடைகளை எடுத்து விடலாம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் தஞ்சை ஜில்லாவில் விளைச்சல் மிகக் கம்மியாக இருக்கிறது. அங்கு இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய உணவு பொருக்கடி காரணமாக விலை அதிகமாக இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் அங்கு விளைச்சல் மிகக் குறைந்து, விளைந்த நெல்லும் சாவியாக இருக்கிறது. ஆகவே விளைச்சல் குறைந்திருக்கும் இந்த நேரத்தில் நியாயவிலை கடைகளை அடைப்பது சரியல்ல. நகரங்களில் வசிக்கும் தொழிலாளர்கள் இதனால் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே நியாய விலை கடைகளைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நம் நாட்டில் விவசாயிகள் முன்னேற்றம் அடையாமல் கடன்பட்டு வாழ்கிறார்கள். அரசாங்கம், விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொடுத்து அவர்களை ஊக்குவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்கெல்லாம் ஒரு தீர்வு காணுவதற்கு நிலச்சீர்த் திருத்த சட்டம் உடனடியாக கொண்டுவரவேண்டும். சமீபத்தில் அமெரிக்காவிலிருந்து வந்த ஒரு விவசாய நிபுணர் நிலச்சீர்த்திருத்த சட்டத்தை எல்லாம் சிறிது சிறிதாக கொண்டு வராமல் ஒரே நேரத்தில்கொண்டு வரவேண்டும். இதில் காலதாமதம் இருக்கக்கூடாது. இதில் அரசாங்கம் திட்டவாட்டமான கொள்கையை அனுசரிக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படும். அப்பொழுதுதான் உற்பத்தி பெருக்கமும் அதிகமாகும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே சர்க்கார் இந்த நிலச் சீர்த்திருத்த சட்டத்தை உடனடியாக கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர் உரையில் அதிகமாக நிலம் வாங்குவதை தடுத்துவிடவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு செய்வதில் எவ்வித பிரயோஜனமும் ஏற்படாது. இதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ லாஸர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்பாக அதிகமாக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் தங்கள் நிலத்தை பராதீனம் செய்யாமல், மாற்றாமல் இருப்பதற்கு முதலில் தடை செய்யவேண்டும். இந்த முறையில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11th February 1958]

[Sri A. R. Marimuthu]

இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் பெரும்பாலும் ஹரிஜன மக்கள். அவர்கள் குடியிருக்க வேண்டிய இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் வீடுகட்டிக்கொள்ள மனைக்கட்டுகளும், கடன் வசதியும் செய்துகொடுக்க அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிறு நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கு பணம் தேவைபடுகிறபடியால் அவர்கள் லேவா தேவிகாரர்களிடம் கடன் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. அதிகமான வட்டி வாங்கக்கூடாது என்ற தடை இருப்பதனால், அந்த லேவாதேவிகாரர்களும் அவர்களுக்கு பணம் கொடுப்பதில்லை. குறிப்பாக, பட்டுக்கோட்டை, ஓரத்த நாடு, அரந்தாங்கி போன்ற தாலுக்காக்களில் ஜமீந்தாரி, இனாம்தாரி ஒழிப்புக்கு உட்படுத்தப்பட்ட கிராமங்களிலுள்ள அவை நிலையிலுள்ள விவசாயிகளிடம் வரி பாக்கிகள் இருக்கின்றன. சென்ற ஆண்டு பூரா வரி பாக்கியையும் வசூலிக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தரவுபோட்டனர். அதன் விளைவாக, விவசாய செலவிற்காக வைத்துக்கொண்டிருந்த பணத்தை யெல்லாம் விவசாயிகள் வரிக்குக் கட்டிவிட்டனர். இதன் காரணமாகவும், விவசாயப்பொருள் உற்பத்தி நாம் எதிர்பார்த்த அளவு ஏற்படாமல் கம்மியாகியிருக்கிறது என்று கொள்ளவேண்டும். மேலும், தேங்கியிருக்கும் வரி பாக்கிகளுக்கு வட்டி வசூலிக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருப்பதாக அறிவிக்கும். தேங்கியிருக்கும் தங்கள் வரி பாக்கிகளைக் கட்டமுடியாத நிலையில் விவசாயிகள் இருக்கும்போது அவர்களிடம் அவைகளுக்கு வட்டி வசூலித்தால், அது விவசாய உற்பத்தியை பாதிக்கும். தாங்கள் போட்ட உத்தரவுப்படி சர்க்கார் வரியையும் வட்டியையும் வசூலித்துவிடலாம். ஆனால் அப்படி வசூலிப்பதன் விளைவாக விவசாயிகளுடைய பொருளாதார நிலைமை குன்றி விவசாய அபிவிருத்தி பாதிக்கப்படும் என்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும். ஆகவே, அந்த மாதிரி வட்டி வசூலிப்பதற்கு உத்தரவு போட்டிருந்தால் அதை ரத்துசெய்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், ஆரம்ப ஆசிரியர்களின் நிலை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. கிராமப் புறங்களில் ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் வீட்டு வசதியில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் கிடையாது என்று தெரிகிறது. கிராமப்புறங்களில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கும் வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டும். அந்த அந்தப் பஞ்சாயத்து நிதியிலிருந்து பணத்தைச் செலவு செய்து கிராமப் புறங்களிலுள்ள ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கலாம். இந்த யோசனையைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், சமூகத்தில் அதிகப்படியான ஆலயையப்போக்கி உழைப்பவர்கள் ஆசிரியர்கள்தான். அவர்கள் இறந்தபிறகு அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு எந்த நிதி உதவியும் கிடைப்பதில்லை. அவர்கள் தாங்களாக இன்ஷூரன்ஸ் செய்துகொள்வதற்கு வேண்டிய பொருளாதார வசதியற்றவர்கள். அவர்களுக்கு சர்க்கார் இலவசமாக இன்ஷூரன்ஸ் வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டியது அவசியம். ஆசிரியர்கள்தான் தேசத்தின் சந்ததினை நல்ல முறையில் உருவாக்குகிறார்கள். தேசத்தின் வருங்கால சந்ததினை நல்ல முறையில் உருவாக்க வேண்டுமானால், ஆசிரியர்களுக்கு அவசியமான எல்லா வசதிகளையும் செய்துகொடுக்கவேண்டும்.

கிராமங்களில் மின்சார பம்பு செட்டு வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் பெரிசிட தொகை கட்டியிருக்கிறார்கள். இப்போது “அவர்கள் அடிஷனல் பெரிசிட” கட்ட வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்திக்கப்படுவதாகத் தெரிகிறது. “மினிமம் சார்ஜ்” ஐயே கட்டமுடியாமல் அவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது அவர்களிடம் அடிஷனல் பெரிசிட் கேட்பது முறையல்ல. அப்படிப்பட்ட உத்தரவு இருந்தால் அதையும் ரத்துசெய்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI A. A. RASHEED : Mr. Speaker, Sir, I rise to support the motion of thanks to the Governor for his Address to the Legislature. We are indeed fortunate in having a citizen of Assam as Governor of our State, for, Assam also has a backward economy similar to our State. I am sure, Sir, that we will have in him a proper intermediary between our State and the Central Government, in voicing forth our grievances more emphatically.

11-10
a.m.

[Sri A. A. Rasheed] [11th February 1958]

Sir, the Governor has, in his Address, referred to the official language controversy. It has become a fashion to raise controversies in one platform and to reply to the same from another platform. Instead of talking to each other, we are talking at each other, as a result of which animosity and heat are produced. I humbly suggest that a Round Table Conference of all those politicians who are opposed to our State policy in the matter should be convened and they should be convinced that the attitude that we have taken is in the best interests of our State. Thereby, we will not only solve the language problem, but peace in the State will not be disturbed. It is indeed regrettable that a State which was once very famous for its peace and tolerance has now become a disturbed State. I think the political parties must share the blame for it, because they have not done anything to maintain that reputation of old. Sir, fissiparous tendencies are raising their ugly heads all over the State. To-day, we are living in the Atomic and Sputnik age where it is difficult even for a powerful and independent State to live in isolation. In other parts of the world, sovereign States have joined together to form confederations and federations, whereas in our State, political parties have joined together to agitate for a separate Tamil Nad which, I am afraid, may not survive in view of the modern technique and scientific progress.

Sir, I cannot understand why North Arcot district has been treated to as a neglected and forgotten district. Irrigation facilities in North Arcot district are so few that irrigation facilities should be improved immediately. Besides that, there are very few industries in the district; except the tanning industry, I am afraid, there is no industry of any big nature. I would request the Government to start at once some big industries in North Arcot district, so that unemployment problem there might be solved.

Sir, as I have already referred to, the tanning industry is one of the main industries which earn foreign currency, not only for our State, but for the whole of India. But in giving loans to that industry, only stepmotherly treatment is meted out to the tanners. I am sorry to say that loans have not been liberally granted to the tanners. Now the tanning industry is passing through a crisis and unless the Government go to their help, I am afraid, they will be in difficulties soon.

Sir, I read in the newspapers that the starting of the fertiliser factory in Neiveli might be shelved for the time being for want of foreign exchange. Chemical fertilisers are so badly needed by our peasants that this factory must be started at all costs, whether we get foreign exchange or not. Let us tell the Central Government without mincing words that this factory should be started within this Five-Year period.

As indicated in the Governor's Address, various Bills are proposed to be brought before this Assembly. The proposed Bill to regularize the conditions of the beedi workers is long overdue and I welcome the Government bringing that Bill. Sir, there is some lacunae in the Wakfs Act passed by the Central Government in

[11th February 1958] [Sri A. A. Rasheed]

1954. Endowments made by non-Muslims have not been brought under the purview of the Act. I therefore request the Government to arrange to rectify the defects, since there are a large number of endowments made in our State by non-Muslims.

Sir, on the whole, I welcome the Governor's Address and also support the motion of thanks to the Governor. Thank you, Sir.

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையைப் பாராட்டி நன்றி தெரிவிக்கும் முறையில் நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.. கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையில் அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன என்பதைப்பற்றி விளக்கமாகக் கூறியுள்ளார்கள். ராஜ்யத்தில் நடந்த ஒவ்வொரு சம்பவத்தையும் பற்றிப் பேசுவது கவர்னர் உரை ஆகாது. அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன என்பதையும், அந்தக் கொள்கையைப் பின்பற்றி அரசாங்கம் என்னென்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவிப்பதுதான் கவர்னர் உரை என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக இப்போது நம் முன்புள்ள பிரச்சனை மொழிப் பிரச்சனை. அது சம்பந்தமாக அரசாங்கத்தின் நிலை என்ன என்பதைப்பற்றி கவர்னர் அவர்கள் தெளிவாகப் பேசியுள்ளார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ் மொழிதான் அரசாங்க மொழி என்று நாம் முடிவுகட்டிவிட்டோம். மேலும், பொங்கல் தினத்தன்று 1922 அலுவலகங்களில் தமிழ் மொழி ஆட்சி மொழியாக ஆக்கப்பட்டதென்றும் கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

என் எதனால் தாமதமாகிறது என்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் பலவிடங்களில் பல சந்தர்ப்பங்களிலும் தாமதத்திற்குள்ள காரணம் என்ன என்பதைப் பற்றி விளக்கியுள்ளார்கள். குறிப்பாக, தமிழ் டைப்ரைட்டர்கள் பெரிய அளவில் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துள்ளார்கள். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துள்ளார்கள். ஆனால் நம் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ் மொழியை ஆட்சி மொழியாக செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் தீவிரமாக எடுத்து வருகிறது என்பதை நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். பொதுவாக ஆட்சிமொழி சம்பந்தப்பட்டவரையில் அதிலும் குறிப்பாக இந்தி மொழி சம்பந்தப்பட்டவரையில் என்ன செய்வது என்பதைப் பொறுத்தவரையில் நம் அரசாங்கத்தின் கருத்தாக மட்டும் இல்லாமல் நமது ராஜ்யத்தில் உள்ள சகல கட்சித் தலைவர்களையும் வைத்து எல்லோருடைய அபிப்பிராயத்தையும் ஒன்று சேர்த்து ஒரு முடிவான அபிப்பிராயத்தை நமது அரசாங்கம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்றால் அதை விட அதிகமாக என்ன செய்ய முடியும் என்று நான் கேட்கிறேன். ஏதோ கட்சி பிரசாரத்திற்காக மொழியை ஒரு தூண்டுதலாக வைத்து கட்சியை வளர்ப்பது என்ற கொள்கை நியாயமற்றது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், மொழியில் பற்று இல்லாதவர்கள் யாரும் இல்லை. இப்பொழுது செய்யக் கூடிய பிரசாரத்திலே இனி எல்லாம் இந்தியாக போய்விடப் போகிறது. தமிழ் என்பதே இல்லாமல் போய்விடும் என்று பொது மக்கள் நினைக்கக்கூடிய அளவிற்கு பிரசாரம் செய்து வருவது நம் நாட்டிற்கு நல்லதல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த கட்சித் தலைவர்கள் மகாநாட்டில் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் வந்தார்களா அல்லது சட்டசபையில் அங்கத்தினர்களாக இல்லாதவர்களும் வந்தார்களா என்பதல்ல பிரச்சனை. எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் சேர்ந்து ஒரு அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்ற முறையில் அரசாங்கம் தெரிவித்திருக்கிறதே தவிர, சட்டசபையின் அபிப்பிராயமாக இல்லாமல் எல்லாக் கட்சிகளுடைய அபிப்பிராயமாக இருக்க வேண்டுமென்ற முறையில் தான் அதைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அதை நாம் எல்லோரும் வரவேற்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது ஜோனல் கௌன்ஸில் என்று ஒன்றை வைத்து நான்கு ராஜ்யங்களுக்குப் பொதுவாக ஒரு சபை ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக ராஜ்யத்திற்கு ராஜ்யம் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களையும், ஒரு ராஜ்யத்திற்கு

11-20
a.m.

[Sri K. S. Subramania Gounder] [11th February 1958]

மற்ற ராஜ்யத்தினால் ஏற்படும் பலன்களைப் பற்றியும் விவாதிக்கப்பட்டு அதனால் நல்ல முடிவுகளும் ஏற்படப் போகிறது என்பதைப் பற்றி கவர்னர் அவர்களது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக பரம்பிக்குளம் திட்டம் போன்ற திட்டங்கள் எல்லாம் இதனால் நல்ல முறையில் உருவாக வசதியிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். நிலச்சீர்திருத்தமும் அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருக்கிறது. திட்டத்தை பூரணமாக ஆராய்வதில் சற்று தாமதம் ஏற்படுவதால், அதற்குள்ள ஒரு சட்டம் ஏற்படுத்தி ஓரளவிற்கு மேல் நிலம் வாங்கக் கூடாது என்பதை குறித்து அரசாங்கம் ஒரு சட்டம் ஏற்படுத்தப் போவதாகத் தெரிவித்துள்ளார்கள். இது மிகவும் அவசியமே. அதை எல்லோரும் வரவேற்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்த நிலச்சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்த வரையில் இவ்வளவு எக்ஸ்சர்ஸ் நிலந்தான் வைத்திருக்கலாம் என்பதை விட நிலத்தின் மூலம் வரும் வருமானத்தைப் பொறுத்து நில வரம்பு வைப்பது தான் நல்ல முறையாக இருக்கும் என்று தொலித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனெனில், பத்து எக்கர் நிலம் ஒருவன் வைத்திருந்தால் அதனால் வரும் வருமானம் எல்லா இடத்திலும் சமமாக இருக்காது. பத்து எக்கர் வைத்திருக்கக்கூடிய எல்லோருக்கும் ஒரேமாதிரி வருமானம் வரும் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே, நிலத்தின் மூலம் கிடைக்கும் வருமானம் இடத்திற்கு இடம் மாறுவதால், உச்ச வரம்பு நிர்ணயிப்பது வருமானத்தின் அடிப்படையில் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நமது ராஜ்யத்தில் பருவ நிலை எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதைப் பற்றியும் கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்காக காவேரி நதி பாயக் கூடிய சில இடங்களில் மூன்றாவது போகத்திற்கு கொடுப்பதாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. சேலம் ஜில்லாவிலும், காவேரி பாயக் கூடிய இடங்களில் மூன்றாவது போகத்திற்கு காவேரி தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு வேண்டியதை அரசாங்கம் செய்வார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். அதே சமயத்தில் பொதுவாக நமது ராஜ்யத்தில் பருவ நிலை நன்கு இருந்தாலும், சேலம் ஜில்லாவில் திருச் செங்கோடு, ஒமலூர், சேலம் போன்ற இடங்களில் இந்த வருஷம் மழை இல்லாததால் கிணறுகளில் கூட குடிக்க தண்ணீர் இல்லாத நிலை இருக்கிறது என்பதையும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஆகவே அங்கு குடி தண்ணீருக்காக, அங்குள்ள கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும், சில அரசாங்க வேலைகள் செய்யவும், அதாவது “பாமின் ரிஸேப் ஹொர்க்ஸ்” செய்யவும் அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த இடங்களில் எல்லாம் கிஸ்து ஹஜா செய்யவும் அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிறு சேமிப்புத் திட்டம் பற்றியும் கவர்னர் அவர்களது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தடவையும் அரசாங்கம் மக்களிடம் இருந்து கஷ்டப்படுத்தி பணம் வசூலித்தார்கள் என்று குற்றம் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்வது உண்மையில் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதுவரையில் ஒவ்வொரு இலாகாவும் தனித்தனியாகப் போய் வசூலித்து வந்தார்கள், ஆனால் இந்தத் தடவை அப்படியில்லாமல் எல்லா இலாகாக்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து போய் எந்த அளவிற்கு அவர்களால் கொடுக்க முடியுமோ அதையே கேட்டார்களே தவிர வற்புறுத்தினார்கள் என்று சொல்லமுடியாது. கேட்டது தவறு என்று வைத்துக்கொண்டால்தான் இதனால் தவறு என்று சொல்ல முடியுமே தவிர வற்புறுத்தினார்கள் என்று இந்தத் தடவை சொல்ல முடியாது. பொதுமக்களும் அதற்கு பூரண ஆதரவு கொடுத்தார்கள் என்றும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள், நமது அரசாங்கத்திற்கு சிறு சேமிப்புத்திட்டம் மூலம் முடிந்த அளவு கொடுத்தால்தான் அரசாங்கத்திற்கும் தங்கள் ஊரில் அல்லது தொகுதியில் இல்லாவிட்டால் தங்கள் தாலுகாவில் ஏதாவது நன்மை கிடைக்கும் என்பதை மக்கள் நன்கு உணர்ந்துதான் அதற்கான முறையிலே அரசாங்கத்திற்கு பூரண உதவி அளித்தார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, நெசவாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் இப்பொழுது 9 நயா பைசாவிலிருந்து ஆறு நயா பைசாவாக குறைத்தது பொதுவாக நெசவாளர் சமுதாயத்திற்கு ஒரு பெரும் குறையை அல்லது கஷ்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது, என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நமது ராஜ்ய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் இதற்கு, நெசவாளர்களுக்கு பூரண ஆதரவு கொடுத்தாலும் மத்திய அரசாங்கம் நல்ல முறையில் நிலைமையைப் புரிந்து கொள்ளாதது வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். இந்த 9 நயா பைசாவை 6 நயா பைசாவாக ரிபேடைக் குறைத்தது, எல்லா நெசவாளர் சங்கங்களிலும் துணி தேங்கி பண முடை மிக அதிகமாகி இருப்பது ஒருபுறமிருக்க கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு கூலி கிடைக்காத ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால், துணி தேங்கியிருக்கின்ற காரணத்தினால் நெசவாள சங்கங்களும், தனிப்பட்ட மாஸ்டர் வீவர்களும் நெசவாளர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதை நிறுத்தி விடுகிறார்கள். ஆக, ரிபேட் குறைந்த காரணத்தினால் நெசவாளர் சங்கங்கள் நஷ்டத்தில் வேலை செய்யத் தொடங்கியிருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் நன்கு உணர்ந்து இந்த விபரங்களை எல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு பூர்ணமாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் இவ்வரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[11th February 1958] [Sri K. S. Subramania Gounder]

படுத்தியிருக்கிறது, என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நமது ராஜ்ய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் இதற்கு, நெசவாளர்களுக்கு பூரண ஆதரவு கொடுத்தாலும் மத்திய அரசாங்கம் நல்ல முறையில் நிலைமையைப் புரிந்து கொள்ளாதது வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். இந்த 9 நயா பைசாவை 6 நயா பைசாவாக ரிபேடைக் குறைத்தது, எல்லா நெசவாளர் சங்கங்களிலும் துணி தேங்கி பண முடை மிக அதிகமாகி இருப்பது ஒருபுறமிருக்க கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு கூலி கிடைக்காத ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால், துணி தேங்கியிருக்கின்ற காரணத்தினால் நெசவாள சங்கங்களும், தனிப்பட்ட மாஸ்டர் வீவர்களும் நெசவாளர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதை நிறுத்தி விடுகிறார்கள். ஆக, ரிபேட் குறைந்த காரணத்தினால் நெசவாளர் சங்கங்கள் நஷ்டத்தில் வேலை செய்யத் தொடங்கியிருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் நன்கு உணர்ந்து இந்த விபரங்களை எல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு பூர்ணமாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் இவ்வரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது கடன் சட்ட மசோதா கொண்டுவந்ததன் காரணமாக கிராமங்களில் பணம் கிடைப்பது மிகவும் அரிதாகிவிட்டது. அரசாங்கம் அச்சட்டம் கொண்டுவந்ததன் காரணமாக அநேகர் லேவா தேவியை நிறுத்தி விட்டார்கள். இப்பொழுது, கிராமந்திரங்களில் பணம் வேண்டுமென்றால் கூட்டுறவு சங்கங்கள் தவிர வேறு இடத்தில் பணம் வாங்கக் கூடிய மார்க்கெட் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஆக, கூட்டுறவு சங்கங்களில் போதிய அளவு மூன்று வருடக் கடனும், ஐந்து வருடக் கடனும் போதிய அளவு இல்லாத நிலையிருப்பதால் அரசாங்கம் இதைக் கவனித்து உடனடியாக அரசாங்கத்தில் இருந்தாவது வேண்டிய அளவு பணம் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு கொடுத்து இந்த நிலைமையைச் சமாளிக்கவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை உடனடியாகச் செய்யாவிட்டால் குறிப்பாக விவசாயிகள் பணத்திற்காக மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள்.

மின்சார விஸ்தரிப்பை பொறுத்தவரையில் பொதுவாக நம்முடைய நாடு முன்னணியில் இருந்து கொண்டு வருகிறது. இந்த விதத்தில் முன்னேறி வரும் சமயத்தில் சில கஷ்டங்களும் இருக்கிறது என்பதை சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது இரண்டு வருஷ காலமாக மழை இல்லாது இருப்பதால் கிணறு வெட்டி வேண்டி இருக்கிறது. ஆனால் கிணறுகள் அடி வெட்டுவதற்கு பகலில் மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது. இதற்கு இவர் களுக்கு பகலில் மின்சாரம் கொடுப்பதில்லை என்று எஸ்க்ட்ரிவிட்டி போர்டு திட்டம் வகுத்து இருப்பதானது அது மக்களுக்கு நலன் தருவதாக இல்லை என்பதை மின்சார போர்டார் உணர வேண்டும். இப்போது இருப்பதை மாற்றி பகலில் மின்சாரம் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, விவசாயிகள் ஆலை அடித்து வெல்லம் காய்ச்சுவதற்காக இருந்தால் கிரஷர் வைத்து பகலில் செய்ய முடியுமே தவிர இரவில் செய்யமுடியாது. ஆகையால் ஆலை அடித்து வெல்லம் காய்ச்சுவதாக பகலில் மின்சாரம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தண்ணீர் சப்ளை பொறுத்தவரையில் இடப்பாடி பஞ்சாயத்து ஏரியாவுக்கு காவேரியிலிருந்து தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்காக வேண்டிய திட்டங்களை பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருப்பதாக தெரிகிறது. ஆதலால் இதை சீக்கிரம் ஆரம்பிக்க உத்தரவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : On a point of information, Sir, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்பொழுது ஆட்சி மொழிபற்றி நடந்த மகாநாடு சட்டசபை சர்வ கட்சி கொண்டது அல்ல என்றும் அது எல்லா கட்சித் தலைவர்களும் கொண்டது என்று சொன்னது சரியானது தானா என்று அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

11-30 a.m.

[11th February 1958]

MR. SPEAKER : மந்திரி அவர்கள் இதைப் பற்றிப் பின்னால் கூறுவார்கள்.

SRI S. RAMASWAMI THEVAR : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரையில் தற்காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய குழப்பம், இங்கு இருந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய அமைதியின்மை இவைகளைப்பற்றி குறிப்பிடாமல் இருந்ததுபற்றி வருத்த வேண்டியிருக்கிறது. மக்களுடைய உடமையையும் உயிரையும் பாதுகாப்பதைப்பற்றி குறிப்பிடாமல் இருப்பது வருத்தத்தை கொடுக்கிறது. மற்றும் சிறு சேமிப்பு திட்டத்தைப்பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சேமிப்புத்திட்டம் தேவைதான். மக்கள் சேமிக்க வேண்டியதுதான். நாட்டில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படும் பொழுது பண வருவாயை உண்டாக்குவது அவசியம் தான். ஆனால் மக்களை பலாத்காரம் செய்து பணம் வசூலிப்பது ஆகாது என்பதைதான் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். யுத்த காலத்தில் பல விதமான கஷ்டங்களுக்கிடையிலும் வெள்ளையர்களால் யுத்த நிதி வசூலிக்கப்பட்டது. அதே மாதிரிதான் இன்றும் கொடுமையாக நாட்டில் பண வசூல் நடைபெறுகிறது. என்பதை சொல்ல விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக மக்கள் ரிஜிஸ்டர் ஆபீஸுக்கு சென்றால் சேமிப்பு திட்டத்திற்கு பணம் கொடுத்தால்தான் பதிவு செய்யக்கூடிய முறையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நாம் இதை பெருமையாக சொல்லுவதில் பயனில்லை. நாட்டில் போய் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. இந்த சிறு சேமிப்பு திட்டத்தைப்பற்றி கிராமப்புற மக்களிடம் யாருக்குத்தெரியும்? யாருக்காவது எடுத்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா? இதை நாம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. எங்கு போனாலும் அதை கொடு இதை கொடு என்று மக்களை பலாத்காரம் செய்தால் பயனில்லை. மக்களிடத்தில் திட்டத்தைப்பற்றி விளக்கி எடுத்துரைத்து மக்களுடைய உண்மையான மனதோடு பணம் வாங்குவது தான் உண்மையான நிதியாகும். அதன்படி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக அரந்தாங்கி தாலுகாவில் பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவைப்பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த தாலுகாவிலுள்ள மக்கள் இரண்டு தடவை ஏற்பட்ட புயலால் கஷ்டப்பட்டார்கள். 1952-ம் ஆண்டிலும், 1955-ம் ஆண்டிலும் புயலால் பாதிக்கப்பட்டு அவர்களுடைய உடமைகளை இழந்து ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டமடைந்து இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மக்களிடத்தில் இன்றைக்கு வரிக் கொடுமை அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் இந்த இரண்டு தாலுகாக்களும் அதிகமான இனம் கிராமங்களைக் கொண்டன. இந்த கிராமங்கள் எல்லாம் சர்க்கார் வசமாகி இப்போது வரி வசூலில் பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. இனம் ஒழிந்ததால் அங்குள்ள மக்கள் மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள். ஆனால் அந்த மகிழ்ச்சி இன்று அங்குள்ள மக்களிடத்தில் இல்லை. இனம் தார் கொடுமையிலிருந்து நாம் விடுபட்டோம், என்றிருந்த மக்கள் இன்று துன்பத்தில் ஆழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன். இனம் ஒழிந்த பிற்பாடு சர்க்கார் கண்மூடித்தனமாக அந்த நாட்டினுடைய வளமையை பாராது அந்த பகுதி, அந்த பிரதேசம் மானுவாரியா அல்லது நீர்பாசனம் உடையதுதானா என்று பாராமல் ஜில்லாவில் இருக்கும் உயர்ந்த வரியை இங்கும் விதித்திருக்கிறார்கள். இது ஆட்சேபிக்கப்பட்டது. அந்த தாலுகாவில் எந்த கிராமம் அதிக வரி செலுத்துகிறதோ அந்த வரியை கேட்டார்கள். அதுவும் ஆட்சேபிக்கப்பட்டது. ஆனால் சர்க்கார் இணங்கவில்லை. இதைப்பற்றி அங்குள்ள மக்கள் உயர் நீதி மன்றத்தில் ரீட் பெட்டிஷன் கொடுத்தார்கள். உயர் நீதி மன்றத்தில் சொன்னது எவ்விதமென்றால் பக்கத்தில் சர்க்கார் கிராமம் என்ன வரி செலுத்துகிறதோ அந்த வரிக்கு சமமான வரியை இந்த கிராமங்களுக்கு போடுவது நல்ல முறை. அதுதான் நியாயமான முறை என்று தீர்ப்புக் கூறியிருந்தும் கூட சர்க்கார் செவி சாய்க்காமல் தாங்கள் சொல்லுவதுதான் சரி என்று நினைத்து அதிகமான வரியை போட்டார்கள். 1361-ம் பசலிக்கு உயர்ந்த வரியைக் கொடு என்று சொல்லுகிறார்கள். அக்கம்பக்கத்தில் இருக்கின்ற இடங்களில் எக்கர் ஒன்றுக்கு நான்கு ரூபாய் மூன்று ரூபாய் என்றிருக்கிறது. ஆனால் சர்க்காரால் வசப்படுத்தப்பட்ட கிராமங்களுக்கு எக்கர் ஒன்றுக்கு 21 ரூபாய் என்றால் அது எவ்வளவு அநியாயம் என்பதை பாருங்கள். இனம்தார்களிடமிருந்து

[11th February 1958] [Sri S. Ramaswami Thevar]

விடுபட்ட மக்களுக்கு எவ்வளவு கொடுமை இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டினார்கள். இதுபற்றி பல தடவை மந்திரிகளுக்கும் அரசாங்கத்தாருக்கும் மகஜர்கள் மூலமாகவும் தாக்கீது மூலமாகவும் எடுத்துச்சொல்லப்பட்டது. அவையெல்லாம் செவிடன் காது ஊதின சங்குபோல்தான் இருக்கிறது. கவனிப்போம், கவனிக்கிறோம், உடனடியாகவே இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று சொன்னவர்கள் இதுவரை இதைப் பற்றி கவனிக்கவேயில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். எல்லா மாதங்களிலும் அதாவது வருஷத்தில் 365 நாட்களிலும் வரி வசூலா? இதற்கு ஒரு காலவரையறை இல்லையா? இவ்விதம் எங்கே பார்க்க முடியும்? மக்களிடம் தான்யங்கள் இருக்கின்ற சமயங்களில் வசூல் செய்தால் நல்லது. அப்படியும் செய்வது கிடையாது. மக்கள் கஷ்டப்படுகின்ற கார்த்திகை, ஜப்பசி போன்ற மாதங்களில் வந்து தான்யங்களையும் மாடுகளையும் ஜப்பதி செய்கிறார்கள். இது என்ன முறை என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலாவது சர்க்கார் வசப்படுத்துவதற்கு இரண்டு வருடம் தாமதமானது. அதன் பின்னால் கணக்கெடுப்பில் தாமதம் ஏற்பட்டது. அதன்பின் புயல் ஏற்பட்டதினால் இரண்டு ஆண்டுகள் தாமதமானது. இவ்விதமாக ஆறு வருடமாக வசூல் சர்க்கார் செய்யவில்லை. இவ்விதமாக வசூல் பண்ணாமல் விட்டுவிட்டு திடீரென்று ஒரே வருஷத்தில் மக்களை போய் கேட்டால் மக்கள் என்ன செய்வார்கள். இவ்விதமாக மக்களிடம் ஒரேயடியாக கொடுங்கள் கொடுங்கள் என்று கேட்பது நியாயம் அல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு சர்க்கார் நடப்பதற்கு மக்களிடம் வரி வசூல் செய்வது அவசியம் என்பதை நாங்கள் உணர்ந்திருக்கிறோம். இப்போது கொடுக்க வேண்டியதை தவிர தவிரையாக கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள் மக்கள். ஒரேயடியாக கட்டுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இவ்விதம் விடாப்பிடியாக மக்களிடம் வரி வசூல் செய்வதை நான் கண்டிக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஒரு நல்ல திட்டம், ஒரு நல்ல தொழிற்சாலை எங்கு நடக்கவேண்டுமென்றால், வரண்ட பிரதேசத்தில், அல்லது மிகவும் பிற்போக்கான பிரதேசத்தில் நடக்கவேண்டும். என்னென்னவோ திட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. கடலில் மழை பெய்வதுபோல், இந்தத் திட்டங்களெல்லாம் வளமுள்ள பிரதேசத்தில் ஏற்படுத்தப்படுகிறது. எங்கள் பகுதி, பட்டுக்கோட்டை, அரந்தாங்கி பகுதி மிகவும் பிற்போக்கான கல்வியற்ற, எதுவும் இல்லாத பகுதி. இந்தத் திட்டங்களை அம்மாதிரியான பகுதிகளில் ஆரம்பிக்கவேண்டும். பிற்போக்கு பிராந்தியமல்லாத நல்ல இடங்களில் ஆரம்பிப்பதால் பயனில்லை என்று இந்த சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்னும், இந்தப் புயல் காலத்திலும், மற்ற காலங்களிலும் சர்க்கார் கடன்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள். கடன்களைத் திருப்பித்தர வழியில்லாத வர்களாக அந்த மக்கள் இருப்பதால், வாங்கியிருக்கிற கடனை தவிர தவிரையாக வாங்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாகச் சொல்லும்போது, கடன் வாங்குவதில் 100-க்கு 40 பாகம்தான் மக்களிடம் செல்லும். மற்றைய 60 பாகம் வீணாகப்போய் விடுகிறது. இது இன்னும் சராக்கப்படவில்லை. அது இன்னும் நான்கு வரை நடந்து வருகிறது. இந்த வசதிகள் கொடுப்பதில் ஒரு கண்டிப்பு கிடையாது. முக்கியமான வேண்டிய நேரத்தில் கிடைக்க, உரம் முதலியவைகள் விவசாயிகளுக்கு வந்து சேருவதில்லை. பருவம் போன பிறகு உரம் கொடுக்கிறார்கள். ஆகையால் உரத்தைப் பயன்படுத்தாமல் விற்று விடுகிறார்கள். அப்படி விற்கக்கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் உரம் முதலிய வசதிகளை கால காலத்தில் வேளாண்மை செய்யும் முன்பு கிடைக்க வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மின்சாரத்தைப்பற்றிப் பேசும்போது, நமது மாகாணத்தில் மின்சாரம் அதிகம் உற்பத்தியாகிறது, அதிகப்படியான கிராமங்களில் பயன்படுகிறது என்று பெருமைபட்டுக் கொள்கிறோம். எங்கள் பகுதியாகிய அரந்தாங்கியைப் பொறுத்தவரையில் மின்சாரத்தைப் பற்றி மக்களுக்குத் தெரியாது. அது அரந்தாங்கி என்ற சிறு நகரத்தில் மாதிரி வெளிச்சத்திற்காகப் பயன்படுகிறதே தவிர வேறு தொழிலுக்கு

[Sri S. Ramaswami Thevar]

[11th February 1958]

உபயோகப்படுவதில்லை. அரந்தாங்கி வப்பகுதி மக்கள் புஞ்சை விவசாயிகள். புஞ்சை வேளாண்மைக்குக் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் இறைக்க வேண்டியிருக்கிறது. மின்சாரம் உபயோகப்படுத்தப்படவில்லை. அங்கு மின்சாரம் விநியோகிக்க ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று மின்சார அமைச்சர் அவர்களை நான் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் கிராம அதிகாரிகளைப்பற்றி அதிகம் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அங்கு என்ன நடக்கிறது என்பதற்கு கணக்கு வழக்கில்லை. ஒரு விவசாயிக்கு எவ்வளவு நிலம் என்று தெரிந்துகொள்ள முடிவதில்லை. செட்டில்மெண்ட் ஆகியிருக்கிறது. அதோடு சொந்தமாக விவசாயம் செய்யக்கூடிய பகுதி இருக்கும். கூட்டுப்பாக்கள் பல இருக்கும். கூட்டுப் பட்டா நிலம் என்று சொல்லுவார்கள். அது சொந்த நிலமாக இருக்கும். இம்மாதிரி பித்தலாட்டங்கள் இருக்கும். பித்தலாட்டம் என்கிற வார்த்தை பார்லிமெண்டரி வார்த்தை இல்லையென்று சபாநாயகர் ஆட்சேபிக்கலாம், மாறுபாடுகள் இருக்கலாம்.

MR. SPEAKER : பித்தலாட்டம் என்பதற்குச் சரியான அர்த்தம் தெரியாமல் அந்த வார்த்தையை உபயோகிக்கலாம் என்று முன்பு சொன்னேன். ஆனால், நண்பர்கள் பித்தலாட்டம் என்பதற்கு “பிராட்” என்று அர்த்தம் என்று சொன்னார்கள். அது பார்லிமெண்டரி இல்லை என்று சொல்லுகிறேன்.

SRI S. RAMASWAMI THEVAR : மன்னிக்கவும். உண்மையான கணக்கு வழக்கு காட்டப்படுவதில்லை. விவசாயிகள் ஏதாவது கணக்கப் பின்னையைப் போய்க் கேட்டால், அவர் எனக்குத் தெரியாது, கிராம முன்சீபைக் கேட்கவேண்டுமென்பார்கள். அவரிடத்திலே போய்க் கேட்டால், அவர் மற்ற அதிகாரிகளைக் காட்டுவார்கள். இந்த முறையில் இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு நிலத்திற்கு எவ்வளவு வரி தரவேண்டுமென்று கண்டிப்பாகத் தெரியாது. இதே சமயத்தில் ரசீதுபற்றி சென்ற கூட்டத்தில் சொன்னபடி டிரிபிளிகேட்டில் வைத்திருப்பது குறித்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இம்மாதிரி நல்ல முறையில் ஏற்பாடு செய்து விவசாயிகளுக்கு நன்மைகளும், உதவியும் செய்யவேண்டும். ஏனென்றால், அவர்களால் நாடு வாழ்கிறது. அவர்களால் நாம் வாழ்கிறோம். அவர்கள் நாட்டுக்கு முதுகெலும்பு போன்றவர்கள் என்பதை கவனத்தில் வைத்து அவர்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*** SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY :** கனம் மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய பேருரையை ஆதரித்து இரண்டொரு விஷயங்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அவர்களுடைய பேருரையிலே எடுத்த உடனே தான் யார், எதற்காக வந்திருக்கிறார் என்பதைத் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லிவிட்டார். இதை என் சொன்னேன் என்று கேட்டால், இங்கு தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறவர்கள் எல்லோரும் நக்கீரர் வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், ஆதலால் அதைச் சொல்லிவிட வேண்டுமென்று கருதுகிறார். அப்படிச் சொன்னாலும், “நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினாலும் குற்றம் குற்றமே” என்று சொன்னது போல அவர்கள் சொல்வதைக் குறித்து நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். அவர் இங்கு வந்து கவர்னர் பதவியில் அமர்ந்து மாதக் கணக்கில் ஆகவில்லை. வருஷக் கணக்கில் ஆகவில்லை. சிறிது நாட்கள் தாம் இங்கு இருந்தாலும் இங்கு இருந்த நிலைமையை அறிந்து நடந்தவைகள் என்னென்ன, நடக்க வேண்டியவைகள் என்னென்ன என்பதைக் காட்டியிருக்கிறார். அவர் யார், எங்கிருந்து வந்தார், என்ன செயல் புரிந்தவர் என்பதை முதல் பாராவிலேயே சொல்லுகிறார். அஸ்ஸாம் மாகாணம் இந்தியத் தலைநகரத்திற்கு வெகு தூரத்தில் இருக்கிறது, பொருளாதாரத்தில் பிற்பட்ட ஒரு மாகாணத்தின் பிரதமராக இருந்து அந்தப் பிற்பட்ட மாகாணத்தை நல்ல முறையில் ஆட்சி செய்வதற்காக என்னென்ன பெரிய காரியங்கள் செய்யவேண்டுமோ அவைகளைச் செய்து திறமை பெற்றிருக்கிறார். நம் தமிழ் நாடு செழிப்பாக இருக்கும் காரணத்தினால், அவர் தனக்கு இருக்கும் அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு நல்ல முறையில் முன்னேற்றம் அடையச் செய்வதற்கு முன் வந்திருக்கிறார். இதையெல்லாம்

[Sri M. C. Muthukumaraswamy]

11th February 1958] மறந்துவிட்டார்கள் எதிர் கட்சிக்காரர்கள். அவர்கள் என்ன நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினாலும்—அதாவது இந்த நக்கீரர் வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்—குற்றம் சொல்ல வேண்டும் என்ற ஒரே பாதையில் போகிறார்களே தவிர வேறு கருத்தே கிடையாது. அவர்சளுடைய நோக்கமெல்லாம் நாடு பிரிய வேண்டும். தமிழ் நாடு தனியாக இருக்கவேண்டும் என்பதே. இங்கு ஒன்று குறிப்பாகச் சொல்லுகிறேன். எனக்கு ஒரு சந்தேகம் தோன்றுகிறது. சுமார் 10 வருஷ காலத்திற்கு மேல் தமிழ் நாட்டின் எல்லையை பற்றிய நிலைமை என்னவாக இருந்தது என்பதை அவர்கள் பின்பு கூறுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். இங்கு வேங்கடம் முதல் குமரி வரை தமிழ்நாடு என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் தங்கள் கூற்றுக்குப் பல ஆதாரங்களைக் காட்டினார்கள். தமிழ் நாடு என்பதற்கு மேற்கோள்கள் பல காலியங்களில் இருக்கிறதென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். இவர்கள் இப்படிப் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே சொல்லி வந்த பகுதியிலிருந்து ஆந்திரம் பிரிந்தது. கேரளம் பிரிந்தது. இவர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்ததை அந்த மக்களெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டேயிருந்தார்கள். இவர்கள் சொல்வது நியாயமாக இருந்திருந்தால் அவர்கள் பிரிந்திருக்க முடியுமா என்பதை நன்கு பரிசீலிக்கவேண்டுமென்று அவர்களை மீண்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பிரிய வேண்டும், பிரிய வேண்டுமென்றால், இப்போது இருப்பது என்ன? அவர்கள் சொல்லும் விதமானது, 4-வது, 5-வது வகுப்பில் யானையைப் பற்றி ஒரு கதை உண்டு. ஒருவன் காலே தொட்டுப் பார்த்து விட்டு யானை தூண் மாதிரி இருக்கிறது என்று சொன்னான். குருடர்களில் ஒருவன் கதைப்பிடித்துப் பார்த்துவிட்டு யானை முறம்போல் இருக்கிறது என்று சொன்னான். இன்னொருவன் யானை முறம்போல் இருக்கிறது என்று சொன்னான். இன்னொருவன் வாலைப் பிடித்து விட்டு யானை உலக்கை போல் இருக்கிறது என்று சொன்னான். ஒரு பெரியவர் நீங்கள் சொன்னது எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்ததுதான் யானை என்று சொன்னாராம். அதைப்போல, மற்ற ராஜ்யங்கள் பிரிந்தும் கூட, மீதி உள்ளதை தமிழ் நாடு, திராவிட நாடு என்றால் என்ன? இடையிலே ஒன்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். நாட்டை பிரித்துக்கொள்வது பற்றி எனக்கு ஆட்சேபம் இல்லை. எத்தனை பேர்களை வேண்டுமானாலும் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள். இன்று இருப்பது தமிழ் நாடு தானே? ஒரு சந்தர்ப்பத்திலே பெரியார் அவர்களை சிலர் ஒன்று கேட்டதாகவும் அவர் அதற்குப் பதில் சொல்லியதாகவும் அறிகிறேன். “ராமன் படத்தை உடைக்கிறீர்களே? உங்கள் பெயர் ராமன் என்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறதே? அதை என் ஒப்புக்கொள்ளுகிறீர்கள்?” என்று கேட்ட நேரத்திலே, “என் பெயர் ராமனாய் இருந்தால் என்ன, கழுதையாய் இருந்தால் என்ன? அதுபற்றி கவலை கிடையாது” என்று பதில் அளித்தார்களாம். சிலர் புரியாமல் கேட்கலாம். அதற்கு “நான் என்ன தமிழில் தானே பேசுகிறேன். தெலுங்கிலா பேசுகிறேன்” என்று பரிசாசமாக சொல்லுவது உண்டு. தமிழ் நாடு என்பது எது! சரி போகட்டும் தமிழ் நாட்டையே பிரித்துக்கொள்ளுங்கள். தமிழ் நாடு உங்கள் கையில் வந்தபிறகு நீங்கள் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? பெருங்குடி மக்களாகிய ஆதி திராவிட மக்களுக்கு நீங்கள் என்ன நியாயம் செய்யப் போகிறீர்கள்? என்ன திட்டமிட்டிருக்கிறீர்கள்? நீங்கள் என்ன சொல்லுகிறீர்கள்? “ஜந்தில் ஒரு பாகத்தினராக நாங்கள் இருக்கிறோம். தமிழ் நாடு பிரிக்கப்பட்ட பிறகு எங்களுக்கு ஏற்படும் நன்மையானது என்னவென்றால், எங்கள் மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கும் ‘ஆதி’ என்ற வார்த்தையை ‘கட’ பண்ணி எடுத்துவிடுகிறோம்” என்கிறார்கள். அதனால் உங்களுக்கு ஏற்படும் “சண்டாளன், நீசன்” என்ற கேவலமான பெயரை ஒழித்து விடலாம் என்று சொல்லுகிறீர்கள். ஆனால் நாங்கள் என்ன சொல்லுகிறோம் என்று கேட்டால்.....

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சபைத் தலைவரை நோக்கிப் பேசுகிறார்களா, அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்களை நோக்கிப் பேசுகிறார்களா என்ற ஒரு பிரச்சனையை கிளப்ப விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : அங்கத்தினர்கள் சபாநாயகரை நோக்கித்தான் பேசவேண்டும்.

[11th February 1958]

* Sri M. C. MUTHUKUMARASWAMY : “ஆதியில் பிறந்த குடிமக்கள் தான் இந்த நாட்டுச் சொந்தக்காரர்கள். நாங்கள் தான் உரிமை உள்ளவர்கள். வேண்டுமானால் நீங்கள் தான் உங்களை ஆதி திராவிடர்கள் என்று மாற்றிக் கொண்டு எங்களோடு மெஜாரிட்டியாக வந்து சேருங்கள்” என்று நாங்கள் சொன்னால், முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். “ஆதி” என்ற வார்த்தை கேவலமாக இருக்கிறதா? அல்லது பயமாக இருக்கிறதா? அப்படி “ஆதி” என்ற வார்த்தையை வெட்டி விட்டால் எங்கள் நிலைமை என்ன ஆகிறது? சீர்திருத்தம் வருகிறது, வருகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் நினைக்கிறோம் “எங்கள் சமுதாயம் தேசம் பூராவும் பரவி இருக்கிறது. எனது சமுதாயத்தினருக்கு ஒரு விழிப்பு ஏற்படவேண்டும். அது எப்படியிருந்தாலும் எல்லோருக்கும் ஒரே முறையிலே ஏற்படவேண்டும். தீமை ஏற்பட்டாலும் அதுபற்றி கவலையில்லை”. தமிழ் நாடு பிரிந்த பிறகு எங்களுக்கு நன்மை ஏற்படுகிறது என்று சொன்னால், அண்டையில் இருக்கிற ஆந்திர மாகாணத் தோழர்களைப்பற்றி நாங்கள் சித்திக்காமல் இருக்க முடியாது. அதனால் தான் நாடு பிரிவினையானால் எங்களுக்கு ஆபத்து ஏற்படும் என்று அஞ்சுகிறோம். நாடு பூராவும் பரவி இருக்கும் எங்கள் சமுதாயம் ஒன்று பட்டு இணைந்து வாழ வேண்டும் என்று கருதுகிறோம். ஆதலால் நாங்கள் பிரிந்து போகக்கூடாது, ஒன்றாக இருக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். இதை விட்டு விட்டு நாட்டை பிரிப்பது என்றால் அது என்ன நியாயம்? அதை ஒப்புக்கொள்வது என்றால் எனக்கு வேடிக்கையாக இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுமாதிரமல்ல. கவர்னர் பெருமான் தனது உரையில் (அ) என்ற பிரிவில் 12-வது பாராவில் மதுவிலக்கை தீவிரமாக அமுல் நடத்துவதற்கு ஒரு திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக இன்னும் பல சாதனைகளைச் செய்யமுடியும், செய்ய வேண்டும், செய்துகொண்டிருக்கிறோம், செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்ற நம்பிக்கையை தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன். இந்த நாட்டு ஆதி திராவிட மக்களுக்கு மது எந்த விதமான பாதகத்தை உண்டாக்கி வந்தது என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். மது விலக்கு சட்டம் வந்தபிறகு அவர்களுடைய நிலைமை எப்படி இருக்கிறது? “உங்களை சொர்க்கலோகத்திற்கு கொண்டு வைத்துவிடுவோம்” என்று சொல்கிறீர்களே? என்னுடைய அனுபவத்தின்படி கேட்கிறேன். மது இருக்கிற காலத்தில் எங்களுடைய நிலைமை எப்படி இருந்தது. அது மாறி மதுவிலக்கு சட்டம் வந்தபிறகு இப்போது எப்படி இருக்கிறது என்பது உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். எங்கள் சமுதாயம் அடித்தளத்தில் கிடக்கிறது, எங்கள் மீது உங்களுக்கு பற்றுதல் இருந்தால், நீங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்? சர்க்கார் மதுவிலக்கு சட்டம் போன்ற சட்டங்கள் செய்திருக்கிறார்களே, அவைகளுக்கு பக்க பலமாக இருந்து, அந்த சட்டங்களை அமுலாக்குவதற்கு உங்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவையும் செய்கிறோம் என்று சவால் விட்டு விடுகிறீர்கள் வேண்டும். ஆனால் எந்தக் கூட்டத்திலாவது திராவிடப் பெருமகனார் “அரசாங்கம் இம் மாதிரி சட்டம் செய்திருக்கிறது. அதனால் பல நன்மைகள் இருக்கின்றன. 10 வருஷங்களுக்கு முன் நீங்கள் எப்படி இருந்தீர்கள், இப்பொழுது எப்படி இருக்கிறீர்கள் என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்” என்று மதுவிலக்கு சட்டத்தைப் பற்றி பேசியிருக்கிறாரா? கிடையவே கிடையாது. அதை விடுத்து “இந்த மாகாணத்தில் இவ்வளவு குற்றங்கள் புரியப் பட்டிருக்கின்றன, இதை சர்க்கார் கவனிக்கவில்லை, அதை விட்டுவிட்டார்கள்” என்றெல்லாம் பேச்சுக்கள் நடக்கிறதே தவிர, இம்மாதிரி மக்களின் நலனை பாதுகாக்கும் விஷயங்களை பற்றி பேசியதே கிடையாது. வாஸ்தவத்திலே உங்களுக்கு எங்கள் பேரில் அனுதாபம் இருக்குமேயானால் “நாங்களும் உங்களோடு சேர்ந்து தோளோடு தோளாக நின்று ஒத்துழைக்கிறோம்” என்று சொல்லவேண்டும். அப்படிச் சொன்னால் உங்கள் கட்சி நல்ல கட்சி என்ற ஒரு நம்பிக்கை எங்களுக்கு ஏற்படும். ஆனால் நீங்கள் இம் மாதிரி நன்மை பயக்கும் காரியங்களைப் பற்றி பேசுவதே கிடையாது.

அடுத்தபடியாக, கோவில் நிர்வாகத்தைப் பற்றி சொல்லுகிறேன். திராவிடத் தோழர்கள் முன் கூட்டியே கோவிலில் இருப்பது கல், அதில்

[11th February 1958] [Sri M. C. Muthukumaraswamy]

நம்பிக்கையே இல்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். என் அப்படி சொல்லுகிறார்கள் என்று உள்ளபடியே எனக்கு ஒரு சந்தேகம் தோன்றுகிறது. ராமாயணத்தை ஆராய்ச்சி செய்கிறார்கள், பாரதத்தை ஆராய்ச்சி செய்கிறார்கள். ராவணன் எப்படி சிதைவைய தூக்கிக்கொண்டு வந்தான் என்று ஆராய்ச்சி செய்கிறார்கள். அதையெல்லாம் தடுப்பதற்கு இல்லை. இன்றும் திருவாரூர் கோவிலில் வழக்கமாக யானை ஏறும் பெரும் பறையர் ஆதி திராவிடர் வெண்பட்டு உடுத்தி தேங்காய் உடைத்த பிறகு தான் தேர் கிளம்பும். இதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறது. இந்தக் கோவில் எங்களைச் சேர்ந்தது. அந்தக் கோவில் எங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அதற்காக நீங்கள் ஏன் ஒரு புரட்சி பண்ணக்கூடாது? இதேமாதிரி தஞ்சாவூர் கோவிலும் எங்களுக்குச் சொந்தமானது என்று செப்பு பட்டயம் சொல்லுகிறது. இவைகளெல்லாம் அறிந்துகொண்டுதான் இவர்கள் கோவில் சொத்தை அபகரித்துக்கொண்டு விட்டால் நம்முடைய நிலைமை என்ன ஆகும் என்று பயந்து, அங்கு சலி இருக்கிறது என்று முன் கூட்டியே சொல்லி எமாற்றிவிட்டீர்கள். எங்களுக்குச் சொந்தமான கோவிலைக் கொடுக்கச் சொல்லி நீங்கள் ஏன் புரட்சி செய்யக்கூடாது? ஆனால் நீங்கள் அம்மாதிரி செய்யவேமாட்டீர்கள். அது நடக்கவே நடக்காது. நல்ல காரியங்களை என்ன முறையில் செய்யலாம் என்பதை விட்டுவிட்டு, நாடு பிரிய வேண்டும், தமிழ் நாடு என்று பெயரிடவேண்டுமென்றே சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் என்ன பிரயோசனம் இருக்கிறது?

கவர்னர் பெருமான் ஹரிஜனங்களைப்பற்றி தன் உரையில் குறிப்பிடவில்லை என்று சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். சொல்லவில்லை தான். நான் என்ன நினைக்கிறேன் என்றால், நில சீர்த்திருத்தம் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் 100-க்கு 95 பாகத்தினராக இருக்கும் ஆதிதிராவிட பெருமக்களும் விவசாயிகளும் தான். நில சீர்த்திருத்தம் ஏற்பட்டால் அவர்களுக்கு நல்லதொரு வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்ற ஒரு கருத்தைக் கொண்டுதான் அவர் ஹரிஜனங்களைப்பற்றி தனியாக சொல்லாமல் விட்டுவிட்டார் என்று கருதுகிறேன்.

1952-ம் வருஷத்தில் பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்தது. 1956-ம் வருஷத்தில் விவசாயிகளை பாதுகாப்பதற்காக ஒரு சட்டம் வந்தது. அவைகள் எந்த முறையில் அமுல் நடத்தப்படுகிறது, அவைகள் எவ்வளவு விவசாயிகளுக்கு பலன் அளித்திருக்கின்றன, அதற்கு என்ன பரிகாரம் செய்ய வேண்டும் என்பதை நன்றாக ஆராய்ந்து, அதன் பிறகு நில சீர்த்திருத்தம் கொண்டுவந்தால் அது நல்ல பலன் அளிக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். 1952-ம் வருஷத்தில் பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்ததும், தஞ்சையில் இருக்கும் அத்தனை பண்ணையாட்களும் நீக்கிவிட்டார்கள். வேண்டுமானால், சர்க்கார் இதுபற்றி புள்ளிவிவரம் எடுத்தப் பார்க்கட்டும். அதே மாதிரி நியாயவாரச் சட்டம் வந்தபிறகு எவ்வளவு விவசாயிகள் எமாற்றப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கும் ஒரு புள்ளி விவரம் எடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் புள்ளி விவரங்களை ஆராய்ந்து மிராசு தார்கள் விவசாயிகளை எமாற்றி மறைமுகமாக இந்த சட்டங்களை கவிழ்க்கச் செய்யும் முயற்சிக்கு ஒரு அணை கட்டிவிட்டால், நிச்சயம் இம்மாதிரி எமாற்றங்கள் ஏற்படாமல் தடுக்கப்படும் என்பதை இந்தச் சபையின் முன்னிலையில் சொல்லிக்கொண்டு, எனக்கு பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த சபாநாயகருக்கு என்னுடைய வணக்கத்தைக் கூறி, என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* Sri R. SUBRAMANIAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானார் நிகழ்த்திய பேருரையின் மீது கனம் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தங்களுடைய உரையில் பல முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றி சொல்லி இருக்கிறார். அவற்றில் நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டும் என்பதும் ஒன்று. அதற்கு அடிப்படையாக முதன் முதலாக நாம் எடுத்துக்கொள்ளப்போகும் உச்ச வரம்பு என்னவென்றால் அதிகப் படியான நிலம் வாங்கக்கூடாது என்று நாம் ஒரு சட்டம் கொண்டு

[Sri R. Subramaniam] [11th February 1958]

வரவேண்டும் என்று அதில் சொல்லி இருக்கிறார். நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக நாம் இதுவரையிலும் படிப்படியாக பல சட்டங்களைக் கொண்டு வந்து பாஸ் செய்து அமுல் நடத்திக்கொண்டு வருகிறோம். முதலாவதாக கொண்டு வந்தது விவசாய பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம், வாரச் சட்டம், அதன் பிறகு இப்போது கொண்டுவரப்போகிற உச்ச வரம்புச் சட்டம். ஆனால் விவசாயச் சட்டத்திற்கும் மற்ற சட்டங்களுக்கும் ஒரு பெரிய வித்யாசம் மாறுதல் இருக்கிறது. மற்ற சட்டங்களை அமுல் நடத்தும் போது அந்தச் சட்டங்களில் விதிகளை மீறினால் அதற்கு அரசாங்கமே தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும். ஆனால் இந்த விவசாயச் சட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அதில் உள்ள விதிகளை மீறினால் விவசாயிகளே அதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு ஜெயிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. நாம் இரண்டு தரப்பிலுள்ளவர்களையும் பார்த்தால் ஒருவருக்கு பணம் இருக்கிறது. அவர் பணக்காரராக இருக்கிறார். இன்னொரு தரப்பைப் பார்த்தால் அவர் ஏழையாக இருக்கிறார். ஏழையாக இருக்கக் கூடியவர் பணக்காரரை எதிர்த்து ஜெயிக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார். அதனால் ஏழையாக இருக்கக்கூடியவர் தன்னுடைய விவகாரத்தை எடுத்து அமுலாக்க முடியவில்லை. அதனால் ரொம்பவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதனால் ஏழை விவசாயிகள் பணக்கார மிராசுதார்களை எதிர்த்து போராட முடியாமல் தங்களுடைய நிலங்களை விட்டு விடவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே பயிர் செய்து கொண்டு வந்த நிலத்தையும் விட்டு விட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் முன்பிருந்தவர்களில் தற்போது 100 க்கு 25 பேர் பண்ணையாட்களாக இருக்கிறார்கள். விவசாயிகளில் 50 சதவிகிதத்தினர் நிலத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களால் பணக்கார மிராசுதார்களை எதிர்த்து போராட முடியாமல் தங்கனிடத்திலுள்ள நிலங்களை விட்டு விட்டுப் போய் விடுகிறார்கள். ஆனால் மிராசுதார்கள் தங்கனிடத்தில் பணம் இருப்பதால் அவர்கள் ஹைக்கோர்ட் வரையில் போய் தங்களுடைய விவகாரத்தை ஜெயித்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஏழை விவசாயிகளால் அப்படிப் போய் தங்களுடைய விவகாரத்தை ஜெயித்துக் கொள்ள முடிவதில்லை. அதனால் தங்கனிடத்திலுள்ள நிலங்களை விட்டு விட்டுப் போய் விடுகிறார்கள். குடியானவர்களுக்கு போதுமான பண வசதி இல்லாத காரணத்தினால் அவர்களுக்கு என்று ஏற்படுத்திய சட்டத்தின் பலனை அனுபவிக்க முடியாமல் போய் விடுகிறது. நாம் சட்டங்களை பாஸ் செய்து விட்டால் மட்டும் போதாது. அது எந்த வகையில் அமுல் நடத்தப்படுகிறது, எந்த விதத்தில் அதனால் விவசாய மக்கள் பயனடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சட்டங்கள் எப்படி அமுல் நடத்தப்படுகிறது என்பதைப்பற்றி ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விதமாக அபிப்பிராயம் கொடுக்கிறார்கள். நேற்று முன் தினத்தில்கூட ஒரு கேள்விக்கு பதில் அளிக்கும் போது கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் இந்த சட்டங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில்தான் அமுல் நடத்தப்பட்டு வருகிறது என்று சொன்னார். குத்தகைச் சீட்டுக்கள் மூன்று எழுதப்பட்டு ஒன்று மிராசுதாரிடத்தும்மற்றொன்று விவசாயிகள் இடத்தும் மற்றொன்று சர்க்காருக்கும் அனுப்பி வைக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார். ஆனால் ரொம்ப பகுதிகளில் போய் பார்த்தால் அவைகள் எந்த அளவில் பயன் அளித்து வருகின்றன என்பது நன்றாகத் தெரியவரும். அதனால் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னதற்கும் அங்கு நடைபெறுவதற்கு சம்பந்தம் இல்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த சட்டங்கள் வந்த பிறகு எவ்வளவோ குடியானவர் வர்கள் நிலங்களை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம் நல்ல முறையில் வேலை செய்யவில்லை. ஆகவே நாம் இயற்றும் சட்டங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் அமுலுக்கு கொண்டு வருவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய முதலாவது கோரிக்கை.

அடுத்தபடியாக நிலச் சீர்திருத்தத்திற்கு கடைசி கட்டமாக இப்பொழுது உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டும் என்பது ஒன்று. அப்படி உச்ச வரம்பு கட்ட

[Sri R. Subramaniam] [11th February 1958]

வேண்டும் என்று நாம் சொல்வதற்கு முன்னதாக அதற்கு இப்பொழுதே நாம் அதிகப்படியான நிலம் வாங்கக்கூடாது என்று ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று கவர்னர் அவர்களுடைய பேருரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முதலில் இது அவசியம்தானா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஏற்கனவே நாம் நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு பெரிய பெரிய மிராசுதார்கள் தங்களுடைய நிலங்களை விற்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். அப்படி விற்பனைக் கொண்டு வருகிற சமயத்தில் வாங்கக் கூடாது என்று சொல்வது சரியா? இப்பொழுதுள்ள நிலங்களை விற்பனைக்கொண்டு வரும்போது அதை வாங்கக் கூடாது என்று ஒரு சட்டம் பாஸ் செய்ய வேண்டியது அவசியமா? என்பதை நன்றாக யோசித்துச் செய்யும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிலச்சீர்திருத்தம் வரப்போகிறது என்று ஏற்கெனவே பெரிய மிராசுதார்கள் தங்களுடைய நிலங்களையெல்லாம் விற்பனை வருவதோடு நகரங்களில் மனைக்கட்டுகளை வாங்கிக்கொண்டு வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டு சம்பாதித்து வருகிறார்கள். அப்படி வீடுகள் கட்ட முடியாத இடங்களில் தொழில்துறையில் தங்களுடைய பணத்தைப் போடுகிறார்கள். தொழில் வருவாயில் உச்ச வரம்பு கட்டாமல் இருப்பதை பயன் படுத்திக்கொண்டு அவர்கள் அப்படி தங்களுடைய நிலம் விற்பனை பணத்தை பயன்படுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே ஏற்கெனவே நாம் இயற்றும் சட்டங்களை மீறுவதற்கு அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வரும்போது இன்னும் இப்படி வாங்குவதில் உச்சவரம்பு கட்டுவது என்று வந்தால் அதையும் மீறுவதற்கு அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முற்படுவார்கள். அந்தச் சட்டமும் பிரயோசனப்பாத வகையில் வேலை செய்வார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே சட்டம் இயற்ற வேண்டுமானால் அது பயன் அளிக்கக் கூடிய வகையில் இயற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றொன்றையும் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மிராசுதார்களிடையே மனத்தில் மற்றொரு குறை இருந்து வருகிறது. நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுகிறார்கள் என்றும் தொழில் அதிபர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய வருவாயில் உச்ச வரம்பு கட்ட சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்ற ஒரு அதிருப்தி அவர்களிடம் இருந்து வருகிறது. அதுவேதான் இதுவரையிலும் விவசாயச் சட்டங்கள் கொண்டு வந்தும் அது நல்ல முறையில் பயன்படாமல் இருப்பதற்குக் காரணம். ஆகவே கூடுமானவரையிலும் தொழில் வகையிலும் எந்த எந்த வகையில் உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டும் என்று அதைச் செய்தால்தான் ஓரளவு இம்மாதிரியான சட்டம் கொண்டு வந்தால் அது பயனளிக்கும். இல்லாவிட்டால் நாம் கொண்டு வரும் சட்டங்களை எல்லாம் முறியடிக்க மிராசுதார்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முற்படுவார்கள். அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளையும் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே நிலம் வாங்குவதில் உச்ச வரம்பு கட்டுவது என்றால் சாதாரணமாக மாகாணத்திலுள்ள நிலங்களின் தரத்தை நாம் முதலில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் அதிலும் ஒரு பிரக்காவை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு மூலையிலுள்ள நிலத்திற்கும் மற்றொரு மூலையிலுள்ள நிலத்திற்கும் வித்தியாசம் இருக்கும். ஆகவே நில வரம்பு கட்டுமபோது அந்த அந்த நிலங்களின் தரத்தைக் கண்டு அதற்குத் தக்கபடி வரம்பு கட்டவேண்டும். அதற்கு ஒரு கமிட்டியை அமைத்து அவர்களுடைய ஆலோசனையைக் கேட்டு அதன்படி நிலத்தின் தரத்தைக் கண்டுபிடித்து வரம்பு கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அது யோசித்து முடிவு செய்யவேண்டிய விஷயம். சாதாரணமாக ஒரு இடத்தில் பத்து ஏக்கர் என்று வரம்பு கட்டினால் அதன் வருவாய் ஒரு விதமாகவும் ஐம்பது ஏக்கர் என்று வரம்பு கட்டினால் அங்குள்ள வருவாய் ஒருவிதமாகவும் இருக்கும். ஆகவே அதை பரிசீலனை செய்துதான் வரம்பு கட்டவேண்டும். ஐம்பது ஏக்கர் நிலம் வரம்பு கட்டக்கூடிய இடத்தில் வரக்கூடிய வருவாயைவிட பத்து ஏக்கர் வரம்பு கட்டுகிற இடத்தில் அதிகப்படியான வருவாய் வருவதற்கு வசதியுள்ள இடங்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆகவே அதை யோசித்துச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri R. Subramaniam] [11th February 1958]

அடுத்தபடியாக உணவு பிரச்சனை. இப்பொழுது நல்ல அறுவடையை எதிர்பார்ப்பதால் விலைவாசி குறையும் என்று எதிர்ப்பார்க்கிறோம் என்று கவர்னர் தன்னுடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆனால் தஞ்சை ஜில்லாவை பொறுத்த வரையில் அங்கே சம்பா அறுவடை முடிந்துவிட்டது. சம்பா அறுவடையாகி அதிகப்படியான நெல் வரக்கூடிய காலத்தில் உள்ள விலை என்ன குருவை அறுவடையான காலத்தில் விலை என்ன இவை களைக் கொஞ்சம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதவசியமாக இருக்கிறது. குருவை அறுவடையான காலங்களில் விலையைப் பார்த்தால் ஒன்றரை மணங்கு கொண்ட மூட்டை ஒன்று பதினைந்து ரூபாய்க்கு விற்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தற்போது அதிகமான நெல் வரக்கூடிய காலத்தில் மூட்டை ஒன்று ரூபாய் பதினேழு வரையில் இருக்கிறது. திருச்சி ஜில்லாவிற்குச் சென்றால் அங்கே மூட்டை ஒன்று பதினெட்டு அல்லது பத்தொன்பது ரூபாய் என்று விற்கப்படுகிறது. இன்னும் அதற்குப் பிறகு சேலத்திற்குச் சென்றால் இன்னும் அதிகப்படியான விலைக்கு விற்கப்படு கிறது. ஆகவே அதிகமாக தூரப் போகப் போக இன்னும் அதிகமாக விற்கப்படுகிறது. ஆகவே வியாபாரிகள் தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்து நெல்லை வாங்கிக்கொண்டு போய் மற்ற ஜில்லாக்களில் அதிகப்படியாக விற்க முற் படுவதால் தஞ்சையில் அதிகமாக விற்கப்படுகிறது. மற்ற ஜில்லாக்களில் அதிகமாக வாங்கிக்கொண்டு போகிறபடியால் இன்னும் ஒன்றிரண்டு மாதங் களில் தஞ்சையிலேயே நெல் தட்டு ஏற்படும். அரிசித் தட்டும் ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகையால், முதன் முதலாக இந்த நியாய விலைக் கடைகளை தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் திறக்கவேண்டும். ஏதோ தஞ்சை ஜில்லாவில் நெல் அதிகமாக உற்பத்தியாக்கிக்கொண்டிருக் கும்போது, ஏன் அங்கே அதிக நியாய விலைக் கடைகள் திறக்க வற் புறுத்தவேண்டும் என்று எண்ணாமல், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலும் நியாய விலைக் கடைகளை இந்தச் சர்க்கார் அதிகமாகத் திறப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

12-10 a.m. அடுத்தபடியாக, மதுவிலக்குச் சட்டத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. மது விலக்குத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு நம்முடைய அதி காரிகள் எவ்வளவோ பிரயத்தனப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதில் ஏதாவது ஒரு கேஸைப் போடும்போது போலீஸ்காரர்களும் மற்றவர்களும் எவ்வளவோ நேரத்தைச் செலவிடுகிறார்கள். மணிக்கணக்காக அவர்கள் டயரி எழுதவேண்டியிருக்கிறது. இம்மாதிரியான கஷ்டங்களெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு அவர்கள் யாராவது சில நபரைப் பிடித்து அவர்கள் மீது கேஸ் போட்டால், அவர்களுக்கு விதிக்கப்படும் தண்டனை 5 அல்லது 10 ரூபாய் அபராதத் தொகை என்று இருப்பதால், மறுபடியும் மறுபடியும் அவர்கள் குற்றம் செய்ய ஆரம்பிக்கிறார்கள். எனவே, இம்மாதிரி குற் றங்களுக்கு ஜெயில் தண்டனை என்று இருந்தால்தான் ஓரளவு அவர்கள் மேலும் குற்றம் செய்யாமல் இருப்பார்களே தவிர, ஏதோ அபராதம் விதித்துவிட்டால் போதாது. அபராதம் விதித்தால், அதை அவர்கள் கிடைக்கக்கூடிய பணத்திலிருந்து வெகு எளிதாகக் கட்டிவிட்டுத் தப்பித்து விடுகிறார்கள். கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சி அதை விற்பனை செய்வது மூலமாகக் கிடைக்கும் அதிகமான பணத்திலிருந்து பத்து, இருபத்தைந்து என்று ரூபாயை அபராதமாகக் கட்டிவிடுவதனால் அவர்களுக்கு நஷ்டம் ஒன்றும் இல்லை. எனவே, கள், சாராயம் குடிப்பவர்கள் ஒரு தடவைக்கு மேல் அல்லது இரண்டு தடவைக்கு மேல் குடித்தால், அவர்களுக்கு ஜெயில் என்றும், அந்தப் பொருளை விற்பவர்களுக்கு முதல் தடவையே ஜெயில் என்றும் ஏதாவது தண்டனை கொடுக்கக்கூடிய விதி இருந்தால் தான் குற்றம் செய்பவர்கள் பயப்படுவார்களே தவிர, வேறு எதற்கும் அஞ்சமாட்டார்கள். இதைப்பற்றி ஜில்லா மதுவிலக்குக் கமிட்டிகளெல் லாம் ஆங்காங்கே பரிசீலனை செய்து சிபார்சுகளை அனுப்பியிருக்கின்றன. அதைப் பார்த்து ஆவன செய்யவேண்டும்.

மதுவிலக்குச் சட்டத்தின்படி சாதாரணமாக ஹெட் காண்ட்ஸ்டிபிள் ஒரு வீட்டுக்குச் சென்று, அங்கே மது இருந்தாலும், அதைப் பிடிக்க அதிகா ரம் இல்லை. இம்மாதிரி கள்ளச் சாராயம் சாதாரணமாக வீட்டிலே காய்ச்சுவது இல்லை. தஞ்சாவூர் போன்ற இடங்களில் படுகைகளில் ஆயிரக்கணக்கான இடங்களில் அங்கே போய் இருந்து காய்ச்சுகிறார்கள்.

[Sri R. Subramaniam] [11th February 1958]

கையும் களவுமாக இருந்து பிடித்தால்தான் குற்றம். கொஞ்ச தூரத் தில் நின்றாலும்கூட குற்றம் ஆகாது, இப்போதுள்ள சட்டப்படி. ஆகையால், இதையும் ஓரளவுக்குக் குறைத்து, ஒருவன் குற்றவாளி என்று தெரிந் தால், பக்கத்தில் ஒரு பாலாங்கு, அரை பாலாங்கு தூரத்தில் இதற்கான காரணத்திற்காக நின்றனாகொண்டு இருந்தாலும்கூட வேளியாக்கக்கூடிய தன்மை ஏற்படவேண்டும். இல்லையென்றால் நாம் என்னதான் செய் தாலும்கூட மதுவிலக்குத் திட்டம் வேற்றபெறுது என்று மிகத் தாழ்மை யுடன் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்து மத அற நிலையப் பாதுகாப்புச் சட்டம். இதி லும் திருத்தங்கள் செய்யப்போவதாகச் சொன்னார்கள். ஹிந்து மதக் கோயில்களில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு எவ்விதமான பலனும் இப்பொழுது இல்லாமலிருக்கிறது. சாதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ளுங் கள் எக்ஸ்க்யூட்டிவ் ஆபீசர் ஒருவர் எத்தனையோ வருஷங்கள் ஸர்வீஸ் போட்டிருக்கலாம். ஆனால், சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய ஊதியம் அவர்களுக்குக் கிடையாது. இந்தப் பலன் அவர்களுக்கு கிடையாது. கிராக்கிப் படியோ அல்லது பென்ஷனோ, அல்லது என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு கிடைக்கும் மற்ற வசதிகளோ அவர்களுக்கு இல்லை. அவர்களைச் சர்க்கார் ஊழியராக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அவர்களை ஏதோ புறம்பாகவே வை த்துக் கொண்டு சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு நாம் என்ன சௌகரியம் கொடுக்கி ருமோ அவைகளை அவர்களுக்கு இன்னும் செய்துகொடுக்காமல் இருக்கி ருமே. ஆகவே, இனி கொண்டுவரப்போகும் சட்டத்தில் இதையும் சேர்த்து, அவர்களுக்கும் அரசாங்க ஊழியர்களுக்குள்ள எல்லாப் பலன் களும் கிடைக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டுமாய் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எல்லோரும் முதலில் பேசியதை நான் கடைசியில் பேச ஆசைப்படு கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : Hon. Member has got one minute more.

SRI R. SUBRAMANIAM : அதாவது மொழிப் பிரச்சனை. ஹிந்தி மொழியைப்பற்றி பலர் பலவிதமாக கருத்துக்கள் தெரிவித்து வந்திருக் கிறார்கள். ஆனால், ஹிந்தியை எதிர்ப்பவர்கள் எல்லோரும் ஓரளவுக்கு நன்றாக யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். சென்னை அரசாங்கத்தையிட நாம் பலமாக எதிர்க்கிறோமா என்று. அப்படிப் பார்த்தால் சென்னை அரசாங் கம் கொடுத்துள்ள கருத்துக்கள்—ஹிந்தியை எதிர்ப்பது என்ற பிரச்சனையை விட்டு விட்டு நம்முடைய தமிழை மற்ற எல்லா இடங்களுக்கும் கொண்டு செல்லக்கூடிய ஒரு வசதியை ஏற்பட்டத்தவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் மொழிக் கமிஷனிடத்தில் சொன்னபோது, தென் பிராந்திய மொழிகளில் ஒன்றை வட நாட்டில் உள்ளவர்கள் படிக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் முதன் முதலாகக் கூறினார்கள். இதை வேறு யாரும் சொல்லவில்லை. ஆனால், மற்றவர்கள் எதிர்க்கும்போது, அவர்களுடைய நோக்கம் எல்லாம் திராவிடநாடு அடையவேண்டும். திராவிட நாட்டை அடைவதற்கு மொழிப் பிரச்சனையை ஒரு பரிசாரமாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவ்வளவுதான். இல்லையென்றால் அவர்கள் எவ்வப்போது தமக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக் கிறதோ அவ்வப்போதெல்லாம் திராவிட நாடு பிரிவினையைப்பற்றி ஏதா வது ஜனங்களிடையே அதிருப்தியை ஏற்படுத்தவேண்டும், அரசாங்கத்தின் பேரில் அதிருப்தி ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் மிகவும் அதிகப்படுத்தி காட்டி வருகிறார்கள்.

(Mr. Speaker in Chair.)

சிலர் சொன்னார்கள், “நாங்கள் என்ன குற்றம் செய்தோம் என்று. மாலையில் கூட்டம் நடப்பதாக இருந்தது. மூன்று மணிக்கே ‘அரெஸ்ட்’ செய்துவிட்டார்கள்” என்று. ஏன் காலையில் அரெஸ்ட் செய்யவில்லை? என்று கேட்கிறார்கள். இந்தியன் பிஸல் கோட் தெரிந்தவர்களுக்குத் தெரியும். அதன்படி, ஏதாவது குற்றம் செய்யவேண்டும், அல்லது குற்றம் செய்ய முயற்சிக்கவேண்டும். அந்தச் சமயத்தில்தான் குற்ற மாகுமே தவிர, இவர்கள் ஏதோ நாங்கள் வீட்டில் இருக்கும்போதே ஏன் எங்களைப் பிடிக்கவில்லை, அதை ஏன் செய்யவில்லை என்று கேட்டால், அப்பொழுது குற்றம் ஆகாது. தான் செய்தது குற்றம் என்று அவர்கள்

[Sri R. Subramaniam] [11th February 1958]

உணர்வேண்டும். அதற்காகத்தான் அரசாங்கம் அவ்வாறு அவர்களைக் கைது செய்ததே தவிர, வேண்டுமென்றே அவர்களுடைய இயக்கத்தை நசுக்கவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகக் கைது செய்யவில்லை. அவர்கள் நடந்துகொண்ட விதத்தைப்பற்றி அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். மிக வருந்தத் தக்க செய்கையாகும் அது. அவர்கள் தமிழ்ப் பண்பைக் காட்டவேண்டிய இடத்தில், தமிழர்கள் விருந்தினரை உபசரிக்கும் முறை என்ன என்பதை மறந்துவிட்டுச் செய்திருக்கிறார்கள். தமிழ்ப் பண்பைப்பற்றி பேசக்கூடிய அவர்கள், அன்று அந்த பண்பைக் காட்டவேண்டிய நேரத்தில், அதை அவர்கள் மறந்து செய்திருக்கிறார்கள் என்று தான் நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* DR. SRIMATHI SATHIAVANIMUTHU : மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்று கவர்னர் பேருரையின் உரையை குறித்து அவரவர் கருத்தைத் தெரிவிப்பதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அந்த உரையைப் பாராட்டி எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்த எப்போதும் போன்றவர்கள் அதிலே சில குறைபாடுகளைக் கண்டு அவைகளை எடுத்து இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறோம்.

சற்று முன்னால் அங்கே, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் பேசிய போது, கவர்னர் தாம் யார் என்பதையும், எவ்வளவு நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார் என்பதையும் அவரது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்றும் அவரைப் பாராட்டிப் பேசினார். நானும் அதேபோல மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களே பாராட்ட விரும்புகிறேன். காரணம்—கவர்னர் அவர்கள் உன்னொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசாதவர் என்ற முறையில் அவரது வாசகம் நமக்குத் தெரிவரக்கூட்டுகிறது. அதனைப் பரிசுத முறையிலேதான் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசியிருப்பதாக நான் காண்கிறேன்.

குறிப்பாக, கவர்னரது பேருரையில், தலைமை இடத்திற்கு மிகத் தொலைவில் இருப்பதாலும், பிற்பட்ட பொருளாதார நிலையினால் ஏற்படும் பல சிக்கல்களை அம் மாநிலத்தின் முதல் அமைச்சர் என்ற முறையில்தான் அடிக்கடி தலைமைப்பீடத்தை எதிர்நோக்க வேண்டி இருந்தது என்றும் கவர்னர் அவர்கள் திட்டவட்டமாக உண்மையை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார். தலைமைப் பீடமாகிய டில்லியிலிருந்து தமது மாநிலமான அஸ்ஸாம் வெகு தூரத்தில் இருந்த காரணத்தாலும், அந்த மாநிலம் பொருளாதாரத்துறையில் மிகவும் பிற்போக்காய் இருந்த காரணத்தாலும், அவர் பல சிக்கல்களுக்கு ஆளாகினார் என்றும், அந்த சிக்கல்களை எதிர்நோக்கித் தீர்க்க வேண்டி இருந்தது என்றும் ஒத்துக்கொண்டிருப்பதற்காக நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். அவரது உரையை புரிந்துகொள்ளாமல் சுட்டிப் பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள், தமிழ் ஆட்சி மொழியாக வந்து விட்டதைப் பற்றிப் பேருமையாகப் பேசிக் கொள்கிற ஒருவர் கூறிய கூற்று உண்மைக்குப் புறம்பானது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் உண்மையை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் அஸ்ஸாம் இளஞ்ஜியத்தின் முதல் மந்திரியாக இருந்த காலத்தில் சென்னையைப் போன்றே அஸ்ஸாம் இந்திய அரசாங்கத்தின் தலைநகரத்திற்கு வெகு தொலைவில் இருந்த காரணத்தினால் பல சிக்கல்கள் உண்டாயிற்று என்றும் அவற்றைத் தாம் அடிக்கடி எதிர்நோக்க வேண்டியதாக இருந்தது என்கிற உண்மையையும் கவர்னர் பேருமான் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதற்குக் கீழே இருக்கிற உண்மையையும் பாருங்கள்.

DR. SRIMATHI SATHIAVANIMUTHU : கவர்னர் உண்மையை ஒத்துக்கொண்டுவிட்ட பிறகு ஒரு உண்மை நன்றாகத் தெரிகிறது. அஸ்ஸாம் மைப் போல நமது நாடும் இந்திய அரசாங்கத்தின் தலைமைப் பீடத்திலிருந்து வெகு தூரத்தில் இருப்பதால் இங்கும் பல குறைபாடுகள் இருக்கத்தான் செய்யும் என்பதை அவரே ஒத்துக்கொண்டிருப்பதால் அவரைப் பாராட்டுகிறேன்.

[Dr. Srimathi Sathiaivanimuthu] 11th February 1958]

அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டதுபோலவே நமது அமைச்சர்களும் ஒத்துக் கொண்டிருப்பார்களேயானால் நான் இவர்களைப் பாராட்டமுடியும். ஒரு கால இவர்கள் டெல்லியின் எஜேன்டுகளாக இருக்கிற காரணத்தினால் உண்மையை மூடி மறைத்துத் திறம்பட நடக்கிறார்களோ என்று சந்தேகப்படுகிறேன். உண்மையை உள்ளபடியே ஒத்துக் கொள்கிற கவர்னர் அவர்கள் இங்கே வந்திருக்கிறார். அவருக்கு நல்ல முறையில் நாம் இங்குள்ள நிலைமை களைத் தெரிவிப்பதற்கு வேண்டும். அதைவிட்டு தேசிய ஒற்றுமை உணர்ச்சிக்கு குந்தகம் விளைவிக்க யாரோ முயல்வது போல எடுத்துப்போசுவது தவறான செயலாகும். ஒற்றுமை உணர்வு நமக்கு இல்லையெனினும், ஒற்றுமை இல்லை யாயின் தாழ்வுதான் என்பதாகவும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பாரதிபாடல்களை எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். அதே பாரதியார் “சேந்தமிழ் நாடெனும் பொதினிலே இன்பத் தேன்வந்து பாயுதென் காதிலிலே” என்பதாக தமிழ்நாடு பற்றி சொன்னதை ஏனோ மறைத்துவிடுகிறார்கள். தேவையானபோது தேவையான அடிசளை பாரதியாரில் இருந்து எடுத்துக் கொள்வதும், தங்களுக்கு தேவையற்றபோது பாரதியை நீக்குவதாக அவர்கள் செயல் தோன்றுகிறது. அட்சியில் நெருக்கடி ஏற்படுவதை மத்திய சர்க்கார் புறக்கணிப்பதும், மாநிலங்களைப் புறக்கணிப்பதும் நாளாளுக்குதான் அதிகமாகிறது. அனாலும் அத்தனையையும் நாம் ஏற்றுக்கொண்டு ஒற்றுமையாகத்தான் இருக்கவேண்டுமென்ற தன்மையுடன் அஸ்ஸாம் முதல் அமைச்சராக இருந்தவர் இன்றைக்கு நமது கவர்னராக வந்திருக்கிறார். அதனால் இங்கும் டெல்லி அரசாங்கத்தினிடத்தில் அதிகாரத்தையும், தனியாக தமிழகம் வாழவேண்டுமென்ற உணர்ச்சியும் தம்மிடத்தில் வளர்ந்து வருவதைக் கண்டு நமக்கு அவர் ஒற்றுமை உபதேசம் புரியலாம். அவர் மீது குறைபாடுவதற்கில்லை. டெல்லியிலிருந்து அஸ்ஸாம் வெகுதூரத்தில் இருக்கிறது என்ற ஒரு காரணத்தினால் அஸ்ஸாம்பகுதியில் பிரிவினை மனப்பான்மை வளர்ந்துவிட்டது என்று தெரிகிறது. மற்றபடி டெல்லியில் இருப்பாருக்கும், அஸ்ஸாமில் இருப்பாருக்கும், மொழியிலோ பண்பாட்டிலோ வேற்றுமை இல்லை. ஆனால் சென்னை டெல்லியிலிருந்து வெகுதூரத்தில் இருக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல. மொழி, கலாசாரம், பண்பாடு ஆகிய எல்லாவற்றிலிருந்தும் இது வடநாட்டானைவிட்டு வேறுபட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஒற்றுமையைப் பற்றிமட்டும் பேசிக்கொண்டு போகலாமே தவிர என்றைக்கும் ஒற்றுமை ஏற்பட முடியாது என்பதை நாங்கள் திடமாக நம்புகிறோம். அஸ்ஸாம் நாட்டினருக்கும், டெல்லி வட்டாரத்தாருக்கும் இருக்கிற வேற்றுமை மொலாகும். ஆங்கிலேயாருக்கும் அமெரிக்காருக்கும் இருக்கிற வேற்றுமை அமெரிக்காவில் ஆனால் நமக்கு வடநாட்டாருக்கும் இருக்கிற வேற்றுமை அமெரிக்காவில் அமெரிக்காருக்கும், நீக்கோக்காருக்கும் இடையே இருப்பதுபோலத்தான் இருக்கிறது. இந்தப் பெரும் வேற்றுமையில் ஒற்றுமை என்றைக்குமே ஏற்படாது.

தேசிய உணர்வு, தேசிய ஒற்றுமை என்று சொல்லும் போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் தான் இதற்கு ஊறு செய்து வருகிறார்கள். மக்களிடத்தில் தேசிய ஒற்றுமையைக் குலைப்பதற்குத் தவறான வகையில் பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள். பொதுவாக இந்த மாநில மக்களுக்கு அந்த எண்ணம் இல்லை என்பதாக விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்த மதிப்புக்குரிய காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார். நான் அவர்களுக்குத் தெரிவராக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தேசிய ஐக்கியத்தை உடைத்துக் கொண்டு தமிழகம் தனித்து இயங்க வேண்டும் என்கிற உணர்வு மக்களுக்கு இல்லை, எங்களைப்போன்ற ஒரு சிலர் மக்களைத் தவறான வழியில் இழுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள் என்ற எண்ணம் இருக்குமானால் கடந்த நிபந்தனையத் திருப்பிப் பார்க்கவேண்டும்.

ஜனவரி மாதம் 3-ந்தேதி சென்னைக் கடற்கரையில் நடைபெற இருந்த கூட்டத்தில் அண்ணா அவர்கள் பேச இருந்தார்கள். பேச உரிமை அவருக்கு மறுக்கப்பட்டது. அதன்மீது நடந்த நிபந்தனையக் கொட்பத்து 4-தேதி, 5-ந்தேதி, 6-ந்தேதி அன்று நடந்தவைகள் நமக்குத் தெரியும். மதிப்புக் குறிய நேரு அவர்கள் 6-ந்தேதி சென்னை வருகிறார்கள் என்று தெரிந்து அதைத் தீர்மானித்துவிட்டார்களே, அதை எப்படியாவது நிரை மூடி வைக்க வேண்டுமென்று நினைத்து, கழகத் தோழர்கள் அத்தனை பேரையும் சர்க்கார் சிறையில் அடைத்துவிட்டார்கள். ஆனாலும் லட்சோபலட்சம் மக்களுடைய

[Dr. Srimathi Sathiaivanimuthu] [11th February 1958]

ஒத்துழைப்பும் உணர்ச்சியும் பொங்கி எழுந்த காரணத்தில் அன்றைக்கு பலவிடங்களிலும் நேருவுக்குக் கருப்புக் கொடி காட்டியிருக்கிறார்கள். இது எழுந்து வரும் தமிழகத்தின் தேசிய உணர்வு அல்லவா? ஆனாலும் சொல்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கு மக்களிடத்தில் செல்வாக்கு டைடயாது என்பதாக. இது உண்மை நிலைமையைப் புரிந்து கொள்ளாத தவறு, அல்லது புரிந்துகொண்டு மறைக்கப் பார்க்கும் செயல் என்பதைத் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. “நாங்கள் இந்தக் காரியத்தைத் திட்டமிட்டுச் செய்திருந்தால் நேரு அவர்கள் டெல்லிக்குப் போயிருக்க முடியாது”. என்று இந்தப் பக்கத்திலிருந்து தோழர் எம். பி. சாரதி பேசிய போது எதோ கொலைகாரன் குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்ளும் போது கொலையுண்டவன் தரப்பில் வாதாடும் வக்கீல்கள் உண்மை வரும்போது அவன் அதை ஒப்புக்கொள்வதைப் போல அந்தப் பக்கத்தில் இருப்பவர்கள் ஆனந்தப்பட்டுக் கொண்டதைப் பார்த்தேன். உண்மையிலேயே நேருஜி அவர்கள் டெல்லிக்குத் திரும்பிப் போகக் கூடாது என்கிற எண்ணம் எங்களுக்குக் கிடையாது. நேரு அவர்கள் உயிரோடு திரும்பிப் போகவேண்டும். இந்தப் பக்கமே வராமல் அவரும் போய்விடவேண்டும், டெல்லி சர்க்காரும் அதன் அதிகாரமும் இங்கிருந்து போய்விடவேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் கோரிக்கை. தேசிய உணர்வு எங்களுக்கு இல்லை என்பதாக நினைப்பது தப்பு. தேசிய உணர்வுமீது நம்பிக்கை இருப்பதுபோலப் பேசிக்கொள்ளும் அட்சியாளருக்கு அந்த நினைப்பு இருந்தால் எப்படி நடந்து கொண்டிருக்கவேண்டும்? கடற்கரையில் 3-ந்தேதி அண்ணா அவர்கள் பேசவிருந்ததை அனுமதித்த ருக்கவேண்டும். காரணம் அவர் அன்றையதினம் எதைப் பற்றி பேசவிருந்தார்? நேரு அவர்கள் வரும்போது சட்டத்தை மீறுதல்களில், அமைதிக்குப் பங்கம் உண்டாகாத வகையில் எந்த வகையில் கழகத் தோழர்கள் கருப்புக்கொடியைக் காட்டவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தவே பேச இருந்தார். அவரைப் பேசவிடாமல் தடுத்து சிறையிட்டதன் காரணமாகவும், ஒரு பாவமும் அறியாத மக்கள் மீது அடக்குமுறையைப் பிரயோகித்ததின் காரணமாகவும் நடைபெற்ற எல்லா அசம்பாவிதமான காரியங்களுக்கும் பொறுப்பாளி இந்தச் சர்க்கார் தான். நேரு அவர்கள் பெரியாரைப் பற்றி என்ன பேசினார்கள் என்பதைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. காரணம் பெரியார் எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று சொல்லிவிட்டலாம். இந்த மன்றத்தில் காண்கிறோம் உலகப் பிதா என்று உங்களாலேயே போற்றப்படுகிற, எங்களால் பாராட்டப்படுகிற காந்தியாரின் திருவுருவப்படத்தோடு அவருக்கு நேருக்கு நேராக அதே மரியாதையுடன் இந்த மன்றத்தில் ராஜாஜி அவர்கள் படத்தை வைத்துக்கொண்டு நாம் இன்றைக்குச் செயல்படுகிறோம். ஒப்பற்ற தலைவர், உயர்வான தலைவர் என்று உங்களால் பாராட்டப்படுகிற ராஜாஜியை பற்றி நேருஜி அவர்கள் என்ன கூறினார்கள். வக்கிரபுத்திக்காரர், கிழவர், முட்டான் என்று பல வகையில் பேசியிருக்கிறார். எங்களுக்கு என்று தனியாகச் செய்தி வருகிறதா? இல்லையே. உங்கள் பத்திரிக்கையில் வருகிற அந்தச் செய்தியைத் தானே நாங்களும் வாங்கிப் படித்து வருகிறோம். நேருஜி அவர்கள் உங்களால் போற்றப்படுகிற தலைவர் ஒருவரைப் பற்றி அவ்வளவு அவதூறுகத் தூற்றியிருக்கும் போது உங்களுக்கு அவமானமாக இல்லையா? காங்கிரசுக்கு ராஜாஜி அவர்கள் எவ்வளவு உழைத்திருக்கிறார் என்று நமக்குத் தெரியாதா? உங்களைவிடப் பண்மடங்கு அவர் காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தை வளர்ப்பதற்கு உழைத்திருக்கிறார். அவரைப் பற்றி ஒருவர் அவதூறுகப் பேசுவது என்றால் அதை அவமானமாக இவர்கள் கருதவில்லையா? இவர்கள் நினைக்கவில்லை என்றாலும் தமிழகத் தலைவர்கள் வடநாட்டார் ஒருவரினால் பலவகையில் அவமானமாகப் பேசப்பட்டு வருகிறார்கள் என்பதைக் கண்டிப்பதற்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சட்டபூர்வமாகக் கருப்புக் கொடியைக் காட்டுவதற்கு தீர்மானித்திருந்தது. அந்த வகையில் அமைதியான முறையில் கொடியைக் காட்டவேண்டும் என்பதை விளக்குவதற்காக 3-ந்தேதி கூட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தது. ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவரைப்போல பேசுகின்ற போலீஸ் அமைச்சர் அவர்களும் சரி, மற்றவர்களும் சரி என்ன செய்திருக்கவேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்கூட்டத்தை 3-ந்தேதி நடைபெற அனுமதித்து மறுநாளே 4-ந்தேதி கடற்கரையில் இவர்கள் ஒரு பெரிய கூட்டத்தை கூட்டி “அண்ணா அவர்கள் கருப்புக்கொடி காட்டவேண்டும் என்பதாகச் சொல்கிறார். அவர் பேச்சைக் கேட்க வேண்டாம். நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய நேருவுக்கு யாரும் கருப்புக்கொடி காட்ட கூடாது” என்று சொல்லி

[11th February 1958] [Dr. Srimathi Sathiaivanimuthu]

என் உட்களுக்கு நேருவிடத்தில் இருக்கும் பக்தியின் காரணமாக மக்களிடத்தில் நேருவிடத்தில் பக்தி உண்டாகும்படியாகச் செய்து, தேசிய ஒற்றுமை தேசிய உணர்வு என்கிற அடிப் படையைச் சொல்லி கருப்புக் கொடியைக் காட்டாமல் இருக்கும்படியாகச் செய்திருக்கக்கூடாது? அப்படிச் செய்திருந்தால் அது ஓரளவாக இருக்கும்.

கருப்புக்கொடியை நேரு சென்னைக்கு வருகிறார். சென்னையில் உள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள் கருப்புக் கொடியைக் காட்டினாலும் காட்டிவிடுவார்கள் என்று கைதி செய்யப்படும். எதற்காக மாநிலம் பூராவும் இருக்கிற தோழர்களை எல்லாம் கைதி செய்யவேண்டும்? அங்கங்கே தமிழகம் பூராவும் இருக்கிற தோழர்களுக்கு பேசுவதற்குரிய உரிமையை ஏன் மறுக்க வேண்டும்? இவ்வளவுக்கும் காரணம் என்ன? தெரிந்தோ, தெரியாமலோ எத்தனைதான் அட்சியாளர் திரையோட்டு மூடினாலும் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக மக்களுடைய உள்ளத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரின் கோரிக்கைகள், செயல்கள் முதலியவற்றின் உண்மை உணர்ச்சி உண்டாகிவிட்டது. எனவே அதை ஒடுக்குவதற்கு எந்தவகையிலாவது முயற்சி செய்யவேண்டும் என்கிற எண்ணத்தோடு தான் கழகத் தோழர்களை எல்லாம் கைதி செய்து, பாமர மக்களை தடியினாலும், துப்பாக்கியினாலும் தாக்கிக் கொடுமைபடுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பது தெளிவாகிறது. அன்றையதினம் நாலாயிரத்து, ஐழாறு பேர்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல. 6-ந்தேதி இரவு நேரு அவர்கள் சென்னை வந்து சென்றுவிட்ட பிறகு தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழ்கின்ற இடங்களில் எல்லாம் —குறிப்பாக காக்கல் சேரி, கரீம் மொய்தீன் தெரு, வரதாணுபுரம் முதலிய இடங்களில் உள்ள வீடுகளில் எல்லாம் நுழைந்து தாய்மார்களையும், குழந்தைகளையும், வயதானவர்களையும் அகலாமான முறையில் தாக்கித் துன்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைப் பற்றி மதிப்பிற்குரிய கவர்னர் அவர்கள் கூறவில்லையே என்று பச்சாதாப்பப்படுவதா? தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இந்தச் சர்க்கார் இப்படிப் பல கொடுமைகளைச் செய்திருக்கிறார்களே என்று கொதிப்பதா?

அன்றையதினம் வீட்டிலே இருக்கக்கூடிய தாய்மார்களையும் குழந்தைகளையும் பெரியோர்களையும் தடிக்கொண்டு தாக்கி இருக்கிறார்கள். ஒரு தாயானா முன்கூட்டி அடித்திருக்கிறார்கள். சகை பிய்த்துக் கொண்டு ரத்தம் சொட்டி மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார் இதுபோல பல ஏழை தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு தாய்க்கு கை போய்விட்டது. ஒருவருக்கு கால் போய்விட்டது என்று அவர்களே போலீஸில்கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். அடிக்கும் போதுகூட போலீஸ்காரர்கள் “நீங்கள் அந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அன்புமகனுக்கு வொட்டு போட்டார்கள் அல்லவா, தொலையுங்கள்” என்று சொல்லிக்கொண்டே அடித்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு கொடுமைகளையும் செய்கிற இதை சர்க்கார் இதைப்பற்றி ஏதாவது வாய் திறக்கிறதா என்று பார்த்தால், கைப்பற்றி யாரும் ஒன்றும் சொல்லுவது கிடையாது. தமிழ் நாட்டு மக்களை தாக்குவதற்கு ஆந்திரா போலீஸார் அல்லது மலையாள போலீஸாரை எவ்விடம் தாக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த போலீஸார் அடிக்கும் போது அவர்கள் கூறிய வார்த்தைகளை ஒரு ஆளும் கட்சித் தோழர் சொல்ல நாம் கேட்டோம். இந்த ஆளும் கட்சியினருக்கு தேசிய உணர்வு அதிகமாக இருந்தால் தமிழ் நாட்டிலே நடைபெறும் ஒரு நிகழ்ச்சிக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க தமிழ்நாட்டு போலீஸாரை என் உபயோகிக்கவில்லை? அவ்வாறு செய்ய இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஏன் நம்பிக்கை இல்லை. அதனால்தானே தமிழ்நாட்டு போலீஸாரைக் கொண்டு தாக்கவில்லை. தமிழ் நாட்டு போலீஸார் உதாசினம் செய்வார்கள் சொன்னதை எங்கே செய்யாமல் இருந்துவிடுகிறார்களோ என்ற சந்தேக எண்ணத்தின் காரணமாகத்தான் ஆந்திரா போலீஸார்களையும், மலையாள போலீஸார்களையும் தமிழ் நாட்டு மக்கள் மீது ஏவி விட்டிருக்கிறார்கள். இதை யெல்லாம் பார்த்தால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை எந்த அளவிற்கு புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது விளங்கும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திடம் நாட்டு மக்களுக்கு பற்று பாசம் எந்த அளவிற்கு வளர்ந்திருக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது. இதை அமைச்சர் அவர்களும் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் வேறு விதமாக பேசுகிறார்கள். அவர்கள் அப்படி பேசித் தானே ஆக வேண்டும், அவர்கள் பதவியில் இருப்பதன் காரணமாக.

12-30
p. n.

[Dr. Srimathi Sathiaivanimuthu] [11th February 1958]

திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தைச் சேர்ந்த நாங்கள் கவர்னர் உரையின் மீது பேசும்போது நாட்டிலே இவ்வளவு பயங்கரமான கோரத் தாண்டவம் ஆடி இருந்தம்கூட பொதுமக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருந்தம்கூட அவர்களுக்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஏதாவது சமாதானம் கூறியிருக்கிறார்களா என்றால், இவ்வளவில் அதற்கு ஒன்றும் கூறாமல், அதற்கு மாறாக மக்களது மனதை வேறு வழியில் திருப்பப் பார்க்கிறார்கள். அப்படி வேறு வழியில் திருப்புவதன் மூலமாக அண்ணா அவர்கள் இந்தியை தேசிய மொழியாக ஏற்றுக் கொண்டு டார்கள் என்று தவறான கருத்தை மக்களிடையே பரப்புகிறார்கள். ஆனால் அண்ணா அவர்கள் இந்தியை என்றைக்காவது ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்களா? இல்லை. அப்படி இருக்கும்போது தவறான முறையிலே பொதுமக்களிடையே அமைச்சர்கள் பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள். இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் பின்னர் விளக்கம் தருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அன்றைய நடந்தது அம்பலத்திற்கு வரும் காலமும் நேரமும் நிச்சயமாக வந்துத்தானே ஆகவேண்டும். இதைப் பற்றி நான் அதிகமாகப் பேச விரும்ப வில்லை. உதாரணமாக நேரு வந்திருந்த போது திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தினர் காலித்தனமாக நடந்து கொண்டு டார்கள் என்ற தவறான எண்ணத்தை மக்களிடம் புகுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆட்சியாளர் வேண்டினால் அந்த காலத்தில் நாங்கள் புரிந்த செயல்களை சற்று நீளவு படுத்தி பார்க்கலாம். “40 ஆண்டு காலமாக நாங்கள் செய்து காட்டியதைத் தானே நீங்கள் செய்கிறீர்கள்” என்று நமது முதல் அமைச்சரகூட சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார். நீங்கள் உள்ள படியே செய்திருக்கிறீர்கள். அது உங்களுக்குத் தெரியாது அல்ல. ஆனால் எங்களுக்கு இந்த பஸ்தகாரர் செயலிலே நம்பிக்கை இல்லை. தந்திக் கம்பியை அறுத்து, தபால் ஆபீஸைக் கொளுத்தி, திராவிடத்தை அதிகாரிகள் மீது ஊற்றி சுதந்திரம் பெற்றீர்களே, அவ்வாறு செய்ய நாங்கள் விரும்ப வில்லை. திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தினர் அமைதியான முறையிலே ஜனநாயக முறையிலே சுதந்திரம் அடைய எங்கள் கடமையைச் செய்கிறோம். இதை மக்கள் மன்றத்திலே மறக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது.

கவர்னர் உரையில் சீர்திருத்த திருமணத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டதை குறித்து வருந்துகிறேன். மேலும் ஆதி திராவிட மக்கள், அவர்கள் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தினராக இல்லாதிருந்தவர்களையும்கூட போலீசார் அடித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு அமைச்சரின் விளக்கம் தேவை என்று கூறிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*SRIMATHI KOLANDAI AMMAL: கனம் சபை மன்ற தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பேருரையை ஆதித்து பல அன்பர்கள் உள்ளத்திலே தோன்றிய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த சமயத்தில் நானும் அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களை பின் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த இடத்திலே கூற விரும்புகிறேன். அஸ்ஸாம் மாகாணத்திலிருந்து நமது சென்னை மாகாணத்திற்கு கவர்னராக வந்திருக்கிற பெரியார் அவர்கள் எதோ டெல்லி பீடத்திலே வீற்றிருக்கும் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு தன்னுடைய நாட்டின் முதன் அமைச்சராக இருந்த நேரத்திலே அடிவருடினார் என்றும் அது போலவே சென்னை மாகாணமும் டெல்லிக்கு வெகு தூரத்தில் இருப்பதால் இங்கும் பல குறைபாடுகள் இருக்கும் என்று அவரே ஒத்துக்கொண்டு அதை கவியாதாக அவர் கூறியிருப்பதை பாராட்டுகிறேன் என்று எதிர்க்கட்சியினர் அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இந்த இடத்திலே அவர்களின் உரையிலிருந்து முற்றும் கவனிப்போமேயானால் நாம் அவசியம் தேசிய ஒற்றுமை உணர்வை பெணி வளர்த்து, கவர்னராக இருந்தாலும் சரி, அமைச்சராக இருந்தாலும் சரி, அங்கத்தினராக இருந்தாலும் சரி கடைப்பிடிக்க வேண்டியது ஒரே ஒரு பிடிதான் என்று அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த முறையிலேதான் நாம் பாரத நாட்டில் பிரஜைகள் என்ற முறையில் நம்முடைய நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பல்வேறு மொழி, பல்வேறு பழக்க வழக்கங்கள் கொண்ட மக்கள் பல்வேறு நாகரீகத்தின் அடிப்படையிலே வாழும்படியான மக்கள் அடிலும் சிறப்பாக தமிழ் பண்பாட்டிலே ஊரி பரிணமிக்கும்படியான மக்கள்,

[11th February 1958] [Srimathi Kolandai Ammal]

யாதும் ஊரே பாவரும் கேளிர் என்று போற்றக்கூடிய மக்கள், ஊரெல்லாம் அட்ட சோறு என்றெல்லாம் சொல்லி பெருமைப் படக்கூடிய மக்கள் உதவாத பிரச்சினைகளில் எட்டெடு தங்களுடைய காலத்தை வீணுக்குகிறார்களே என்று வருத்தப்படுகிறோம் தவிர வேறு ஒன்றும் சொல்ல வேண்டியதில்லை. எனக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் நேரம் மிகக் குறைவு. கவர்னர் பேருரையில் விவசாய பெருமக்களுக்கு இந்த வரம்பு சுட்டத்தை செய்ய ஒரு மசோதா கொண்டு வரப்போவதாக உரையிலே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய கருத்துக்கு அதிலும் நெய்பாக என்னுடைய தொகுதியிலே காணப்பட்டிருக்கிற குடிசையெல்லாம் உடனத்திலே இறுத்தி ஒருசில வார்த்தைகளை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது அதிக நிலம் படைத்தவர்கள் மேலும் அதிகமான நிலம் வாங்குவதை அரசாங்கம் தடுத்து விடுவதில் ஒரு தன்மையும் பயக்காது என்று நான் கருதுகிறேன். ஒரு குடும்பத்திலே தந்தைக்கு இருக்கும் மக்களுக்கு ஆனாக இருந்தாலும் பெண்கள் இருந்தாலும் மக்கள் என்ற முறையிலே பாடுபாடு இருக்கக்கூடாது. இப்பொழுது இருக்கும் நிலையில் ஒரு குடும்பத்தில் தம்பனார் தன்னுடைய பெண்ணின் மீது சொத்தை எழுதி வைத்தால்தான் அந்த பெண்ணுக்கு அந்த சொத்து உரிமையாகிறது. மேலும் இந்த நாளிலே பெண்களின் விதாசாரம் அதிகமாக இருப்பதனாலும், ஆணும் பெண்ணும் சமம் என்ற முறையிலே பெண்களுக்கு சொத்தின் சம உரிமை வழங்கப்படுமானால், நிலவுடைமைப் பங்கும் ஒன்றி வண்டு தலைமுறையிலே தன்னாலேயே சரியாகி விடும்.

அடுத்தபடியாக தொழில் செய்யும்படியான பெண்களுக்கு மருத்துவ வசதியும் மற்ற வசதியும் செய்து கொடுப்பதற்கு சட்டம் தீர்மானிப்பத வேண்டுமென்று இந்த உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அதிலும் குறிப்பாக கோயம்பத்தூர் தொழிற்சாலையில் இருக்கக்கூடிய பெண்களுக்கு அதாவது ஒன்றிரண்டு வருஷங்களிலே சில மாதங்களுக்கு மருத்துவ வீடு முறை கொடுக்க வேண்டியிருப்பதால் பெண்களுக்கு வேலை கொடுப்பதில்லை என்று சில மில் சொந்தக்காரர்கள் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். எனென்றால் இவர்களுக்கு வேலையிலல்லாமல் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது குறிப்பிட்ட சில மில்களிலே பெண்களுக்கு வேலை கொடுக்காமல் பெண்களை பழக்கவிடுகிறார்கள். ஆகவே நான் பெண் என்ற முறையிலே வேலை கொள்ளுகிறேன் ஆண்கள் சம்பாதிக்கும் பணம் தங்கள் குடும்பத்திற்கு போதுமில்லை யாதலால்—அதாவது தங்களுக்கு பின்னே குட்டிகள் அதிகமாக இருப்பதனாலும்—பெண்களும் வேலை செய்து சம்பாதிக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இந்தமாதிரி நிலைமை யிருப்பதால் மில்களில் பெண்கள் ஒரு சதவிகிதமாவது அமர்த்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி வேலைக்கு அமர்த்தாத மில்காரர்களுக்கு உச்சைஸ் அரசாங்கம் வழங்குவதில்லை என்ற சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையிலும், நிலவுடைமைக்கு உச்சவரம்பு எட்டும் சட்டம் இயற்ற விரும்பும் நாம் அவர்களுக்காக இன்னும் சில காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். பருத்தி பயிரிடும் ஒரு விவசாயி 280 ராத்தல் கொண்ட ஒரு பொதி பருத்தியை ஒரு மில்லில் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தால் அந்த மில்காரர் அவருக்கு ரூ. 130 அல்லது ரூ. 150 தான் கொடுக்கிறார். 280 ராத்தல் பருத்தியை வாங்கிக் கொண்ட மில் முதலாளி அந்த விவசாயிக்கு 25 ராத்தல் பருத்திக் கொண்டையை திருப்பிக்கொடுக்கிறார். “உழவர் உலகத்திற்கு அச்சானி” என்று போற்றுவோமேயானால், “மில்லுக்கு அச்சானி உழவர்” என்றும் போற்ற வேண்டும். காரணம், உழவர் பருத்தியை உற்பத்தி செய்து ரஞ்சாவைக்குக் கொண்டுவரக்கொடுத்தால் தான் பஞ்சாவை நடக்கும் ரஞ்சாவைக்காரர்கள் தாங்கள் வாங்கிய பருத்தியைப் பஞ்சாக விற்கும்போது பருத்தியை வாங்கிய விவசாயி போல் 4-5 மடங்கு விலைக்கு விற்கிறார்கள். பருத்தி பயிரிடும் விவசாயி எந்தவிதமான லாபமும் அடைவதில்லை. சூகவே மில்லில் வேலைசெய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு மில் முதலாளிகள்

[Srimathi Kolandai Ammal] [11th February 1958]

போனஸ் கொடுப்பதுபோல் பஞ்சாலை முதலாளிகள் பருத்தி கொடுக்கும் விவசாயிகளுக்கு போனஸ் கொடுக்க வேண்டும். இதற்கு அவசியமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதை நான் விவசாயிகள் சார்பில் வற்புறுத்துகிறேன்.

நம் நாட்டிலிருந்து வெளிநாடுகளுக்கு வெங்காயம், மிளகாய் முதலிய பொருள்கள் ஏற்றுமதியாகின்றன. எந்தக் காலத்தில் எந்த எந்தப் பொருள்கள் ஏற்றுமதியாகின்றன என்பது கிராமப்புறங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்குத் தெரியாது. எந்தக் காலத்திலோ, ஒரு படி ஒரு அணு வீதம் மிளகாயை விவசாயிகள் வற்றுவிடுகிறார்கள். கடைகளிலுள்ள வியாபாரிகள் அதை அந்த விலைக்கு வாங்கி நான்கணு, ஆறணு லாபத்திற்கு விற்கிறார்கள். தாங்கள் உற்பத்திசெய்யும் பொருள் எந்தக் காலத்தில் ஏற்றுமதியாகின்றன என்பது விவசாயிகளுக்குத் தெரிந்தால் அவர்கள் அந்தக் காலத்தில் அதை வற்று லாபமடைவார்கள். ஆகவே எந்தக் காலங்களில் எந்தப் எந்தப்பொருள்கள் ஏற்றுமதியாகின்றன என்பதை தண்டோரா போடுவதன் மூலம் அவர்களுடைய பரணையில் கிராமமக்களுக்கு அறிவிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்கான பொறுப்பை கிராமத் தலையாரி, மணியக்காரர் முதலியவர்களிடம் ஒப்படைக்கலாம்.

அடுத்தபடியாக, மாடுகள் கால்நடைச் செல்வங்கள். மாடு கொடுக்கும் பாலு விவசாயிகள் விற்கிறார்கள். அவர்கள் 40 அவுன்ஸ் படியில் பால் விற்கிறார்கள். பால்காரர்கள் 30 அவுன்ஸ் பாலும் 8 அவுன்ஸ் தண்ணீரும் கலந்த 38 அவுன்ஸ் பாலுக் கொடுக்கிறார்கள். விவசாயி, வீட்டில் விருந்தாளி வந்திருக்கும் நேரத்தில் அவசரமாக அதை வாங்கி விடுகிறான். இந்த நிலைமை நீங்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக பருத்திக்கொட்டையிலிருந்து எண்ணெய் எடுக்கலாம் என்று இப்போது விஞ்ஞானிகள் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். கோயம் புத்தூர் ஜில்லாவில் ஏராளமாகப் பருத்தி கொட்டை உற்பத்தியாகிறது. அந்த எண்ணெய் பல காரியங்களுக்கு உபயோகிக்கலாம். அந்த எண்ணெய் எடுக்கக்கூடிய சிறு தொழிற்சாலைகளை ஏராளமாகப் பருத்தி உற்பத்தியாகும் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் நிறுவவேண்டும். நிறுவ வேண்டிய 90 சிறு தொழிற்சாலைகளில் 52 சிறு தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்பட்டவிடன என்று கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையில் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த எண்ணெய் உற்பத்திசெய்யக்கூடிய சிறு தொழிற்சாலைகளை சீக்கிரம் நிறுவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியான சூலூரில் ஆட்டு ரோமத் தைக் கொண்டு கம்பளம் நெய்யும் தொழிற்சாலை மத்திய சர்க்காரின் செலவில் நிறுவுவதற்கு வாய்ப்புகள் இருப்பதாக பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தெரிய வந்தது. சென்னை அரசாங்கமும் உதவி செய்தால் பல்லடம் தாலுகாவிலுள்ள சூலூர் பிரிக்காவில் அந்தத் தொழிற்சாலையை நிறுவலாம். பல்லடம் தாலுகா பஞ்சப் பிரதேசம் என்று பெயர்பெற்றிருப்பதால் அங்கே இந்தத் தொழிற்சாலையை நிறுவி அங்குள்ள மக்களுக்கு பிழைப் பிற்கு வழி செய்யவேண்டும். அங்குள்ள விவசாயிகள் வெற்றிலைக் கொடிக்கால் பயிர்செய்பவர்கள். அங்கே வெற்றிலைக்கொடிக்கால்கள் நோய்வாய்ப்பட்டு அந்தப் பயிர்த்தொழில் கஷணித்திருக்கிறது. அங்கே இந்தத் தொழிற்சாலையை நிறுவினால், அந்த விவசாயிகள் கம்பள நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபடக்கூடும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பீடித் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு மசோதா சபைக்கு வரப்போகிறது. அதற்கு நான் ஒரு திருத்தம் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நகரங்களிலுள்ள பீடித் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சலுகைகள் எல்லாம் கிராமங்களிலுள்ள எல்லா பீடித் தொழிலாளர்களுக்கும்—கிராமங்களில் 10 பேர் இருந்தாலும் சரி—கொடுக்கவேண்டுமென்ற திருத்தத்தைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு போதுமான அளவு எல்லாப் பாதுகாப்புகளையும் கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

[11th February 1958] [Srimathi Kolandai Ammal]

அடுத்தபடியாக, வேவாதேவிகாரர்கள் சட்டம் வந்த பிறகு விவசாயிகளுக்குக் கடன் கிடைப்பது மிகக் கடினமாகிவிட்டது. ஸ்டேப் பாய்கில் 3½ அல்லது 4½ சதவிகித வட்டிக்குக் கடன் கொடுக்கப்பட்ட போதிலும் விவசாயிகளுக்கு அங்கே கடன் கிடைப்பதில்லை. காரணம் விவசாயிகள் கடனை சீக்கிரம் திருப்பிக் கொடுக்க முடிவதில்லை. காரணம் களால் சீக்கிரம் கடனைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட முடிகிறது. ஆகவே, 12 சதவிகித வட்டிக்கு விவசாயிகள் தனிப்பட்டவர்களிடம் ஆயிரம், இரண்டாயிரம் ரூபாய்கள் கடன் வாங்குகிறார்கள். இந்த நிலை மாற வேண்டும். இதற்காக, 2½ அல்லது 3½ அல்லது 4½ சதவிகித வட்டிக்கு விவசாயிகளுக்கு மட்டும் கடன் கொடுப்பதற்காக 4-5 கிராமங்களுக்கு ஒன்று வீதம் பெரிய பாங்குகளை அமைக்க வேண்டும்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் நடப்பு ஆண்டில் 1,000-க்கும் மேற்பட்ட கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்பட்டதும் என்று கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பது பார்த்து சந்தோஷப்படுகிறேன். இது விவசாயிகளுக்கு விவசாய அபிவிருத்தி விஷயத்தில் உறுதியாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இதை சுயத்தில் இப்போது எங்கள் பக்கத்தில் மின்சார வெட்டு வந்துவிட்டது. மின்சார வெட்டு குடிசைத் தொழிலையும் விவசாயத்தையும் பாதிக்கிறது. மின்சார வெட்டு விவசாயிகளை பாதிப்பதைக் குறிப்பிடாமல் இருக்கமுடியாது. சபையின் சென்ற கூட்டத்தின் போதும் இதயத்திற்கு குறிப்பிட்டேன். தீவங்களுக்குத் தண்ணீர் பாசிக்கவதற்கு இரவு 10 மணி முதல் காலை 6 மணி வரை பம்புசெட்டுகள் இயக்குவதற்கு அனுமதிக்கப்படுகிறது. அந்த நேரத்தில் உயரமாக வளர்த்தோங்கியிருக்கும் பயிர்களைவிட சென்று அணைவாளுக்குத் தண்ணீர் பாசீச முடியாது. மாலை 6 மணிக்குப் பிறகு இந்தப் பயிர்கள் காற்றடித்து ஒய்ந்தவுடன் படுத்திருக்கும். ஆகவே மாலை 4 மணி முதல் 6 மணி வரை, காலை 4 மணியிலிருந்து 10 மணி வரை கூடிய நேர தொழில்களும் தான் அனுமதிக்கவேண்டும்; அந்த முறையில் வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். பம்பு செட்டுகள் விஷயத்தில் விவசாயிகளிடம் அதிகப்படியாக டெபாசிட் வைக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் அறிக்கை கூறுகிறது. ஒரு சில குறிப்பிட்ட பணக்கார விவசாயிகளைத் தவிர மற்றவர்கள் விவசாயிகளும் இதனால் மிகவும் அல்லலுறுகிறார்கள். தங்களுக்கு ஏற்கனவே தீர்த்தும் கடன் பாக்கிகளைத் தீர்க்கமுடியாமல் அவர்கள் கஷ்டப்படும்தொடர் அவர்கள் அதிகப்படியாக இந்த டெபாசிட்டைக் கட்ட வேண்டுமென்று கூறுவது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. நாம் இப்படிச் செய்வதனால், விவசாயிகளுக்கு உதவிசெய்வதற்கு பதிலாக உபத்திரவம் செய்தவர்கள் அருகிலும். விவசாயிகளுக்குள்ள இந்தப் பெரும் கஷ்டத்தை நீக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அத்துடன், கணம் கல்வி அமைச்சர் அவர்களிடம் நான் பல முறை சொல்லியும் விவசாயத்தை இப்போதும் எனக்கே உரிய பாணியில் குரையும் படுத்த விரும்புகிறேன். தமிழாசிரியர்கள் குறிப்பிட்ட ஒரு உயர்ந்த சர்ப்பளம் வேண்டுமென்றே, ஸீனியர் லெக்சராகவோ ப்ரொபஸராகவோ நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்றே கோரினால், அதற்கு தமிழ் எம்.எ. பட்டம் வாங்கியிருக்க வேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது. இதை அங்கீகரிக்கிறோம். இந்த விதியை நிர்ணயித்திருக்கும் அரசாங்கம், தமிழ் நம் ராஜ்யத்தின் ஆட்சிமொழியானதையொட்டி, பேளதிகம், சரித்திரம், கவிதம் முதலிய பாடங்களை பொதிக்கும் ஆசிரியர்கள் 10-வது வகுப்பின் தரமுள்ள தமிழ் பரீட்சைத் தேற வேண்டுமென்று விதிக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதி சம்பந்தப்பட்டவரையில் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். பல திட்டங்கள் அரசாங்கத்தார் வகுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அரசாங்கத்தாரை பாராட்டுவதோடு அவர்களுக்கு நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் எனக்கு ஒரு வருத்தமும் உண்டு. அதாவது, இத்தனை திட்டங்கள் இருந்தபோதிலும் அவைகளால் என் தொகுதிக்கு ஒரு நன்மையும் இல்லையென்று வருத்தப்படுகிறேன். (சிரிப்பு.) இந்தத் திட்டங்களால் என்னுடைய தொகுதிக்கு நன்மை இல்லை

[Srimathi Kolandai Ammal] [11th February 1958]

பரம்பிக்குளம் திட்டத்தில் வெற்றி கண்டு அதை நிறைவேற்றும்போது கண்டிப்பாக அந்தத் தண்ணீர் எங்கள் கிராம வழியாகவும், பல்லடம் தாலுகா வழியாகவும், சாமக்குளம் வழியாகவும் செல்லும்படி அதை நிறைவேற்றவேண்டும்; அந்தத் தண்ணீர் இந்த இடங்களில் வராமல் வேறு வழியாகச் செல்லும்படி திட்டத்தை நிறைவேற்றக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். பல ஆண்டுகளாக மேல் பவானித் திட்டத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம். அது வராது என்று சொல்லப்பட்டு விட்டது. அதுவரும்வரையிலும் அந்தப் பகுதியிலுள்ள பழைய குளங்களைச் செப்பணிட்டு நீர்ப்பாசனத்திற்கு வாதி செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

(Deputy Speaker in Chair.)

கடைசியாக ஒரு விஷயத்தை மறுபடியும் கூற விரும்புகிறேன். தொழிற்சாலைகளில் பெண்களுக்கும் வேலை கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். அதற்கு சிக்கிரம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். 1,000 ஆண்களுக்கு வேலை கொடுக்கும் தொழிற்சாலைகள் கண்டிப்பாக 200 பெண்களுக்காவது வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்றும், அப்படிச் செய்யாவிட்டால் தொழிற்சாலைக்கு லைசென்ஸ் கிடையாது என்றும் நிர்ணயித்தால்தான் தொழிற்சாலை முதலாளிகள் பெண்களுக்கு வேலை கொடுப்பார்கள். இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெண்களுக்கு போதுமான உதவிகளை அளிக்க வேண்டும். திருவாரூர் கோயில்கள் போன்ற அற நிலையங்களிலே முத்தமிழ் வளர்ந்ததாக சாஸனங்களும் செப்போடுகளும் சொல்கின்றன. ஆடித்திரு மண்டபத்தின் நாடகம், நாட்டியம், இசை ஆகிய மூன்று கலைகளும் வளர்ந்தோங்கின. இந்தக் கலைகளைக் கோவில் களில் வளர்ப்பதற்கு பெண்களுக்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கையை அறநிலையப் பாதுகாப்பு இலாப அமைச்சர் எடுக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

12-50 p.m. **SRI A. VEDARATHNAM PILLAI :** கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே இருதினங்களுக்காக இங்கு நம்முடைய ராஜ்ய பால குடைய உரையைப்பற்றி சலிஸ்தாரமாக விவாதிக்கப்பட்டு வருகிறது. எந்த விஷயத்தைப் பற்றி அவர் தன்னுடைய உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளாரோ அந்த விஷயங்களை எல்லாம் விட்டு விட்டு அவர் கூறாத விஷயத்தைப் பற்றித்தான் இங்கு அதிகமாக விவாதிக்கப்படுகிறது. அதிலும், கூறாத விஷயத்தைப்பற்றி, நடக்காத ஒன்றை நடந்தது என்று வைத்துக்கொண்டு அதன் பேரில் இவ்வளவு விவாதம் நடைபெறுகின்றது என்பதைத்தான் நான் உங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டுவர வேண்டிய மிக முக்கியமான விஷயம் என்பதை நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கூறாத விஷயம் என்ன, நடக்காத விஷயம் என்ன என்றால், நம்முடைய பிரதம மந்திரி அவர்கள் இங்கு வருகிற சாலையில் அவர்களுக்குக் கருப்புக்கொடி காட்டவேண்டும் என்பதற்காக கூட்டம் நடத்த நம்முடைய எதிர்க்கட்சிகள் விரும்பியதாகும். அதற்கு அரசாங்கம் தடை விதித்துவிட்டதாகக் கூறி அவர்கள் வேண்டுமானால் வேறு ஒரு கூட்டம் போட்டு அதை மறுத்திருக்கலாமே அல்லாமல் தங்களுக்கு கூட்டம் நடத்த உத்தரவு கொடுக்காமல் தடை செய்யப்பட்டது ஜனநாயகத்திற்கு விரோதம் என்று ஜனநாயகத்தின் பேரில் அது ஆட்சேபிக்கப்படுகிறது. உண்மை என்னவென்றால் அவர்கள் இந்தக் கூட்டம் போடப்போகிறார்கள், அவர்கள் அப்படி ஒரு கூட்டம் கூட்ட வேண்டுமென்று சொன்ன காரணத்திற்காக தடை விதிக்கப்படவில்லை என்ற விஷயத்தை நான் பலமாக வற்புறுத்தி அதை இங்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

SRI A. V. P. ASATHAMBI : தடை விதிக்கப்பட்டது சட்ட விரோதமானதா இல்லையா என்ற பிரச்சனை வழக்கில் இருப்பதால் அதைப் பற்றி குறிப்பிடாமல் இருக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI : இங்கு பேசியவர்கள் எல்லோரும் அதைப்பற்றி பேசியிருக்கிற காரணத்தினால் அதற்கு பதில் கூறுவது தவறாகாது என்பதால் கூறுகிறேன். ஏற்கெனவே தடை உத்தரவு

[11th February 1958] [Sri A. Vedarathnam Pillai]

அமுலில் இருக்கிறது. அவர்களுடைய அரசியல் தந்தை இந்த நகரிலே நடத்திய சில போராட்டங்கள் காரணமாக இங்கு அமைதிக்கு குறைவு ஏற்பட்டதால் அதைத் தடுப்பதற்கு ஒரு தடை உத்தரவு போட்டு அது அமலில் இருக்கிறபோது அதை மீறி கூட்டம் போடவேண்டுமென்று முயற்சித்த காரணத்திற்காக அதைத் தடுத்தார்களே தவிர கூட்டம் போடவேண்டுமென்று சொன்னதற்காக தடை உத்தரவை விதிக்கவில்லை என்று நான் இங்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். நமது அருமை அண்ணா அவர்கள் முதன் மந்திரியாக இருந்து ஆசைத்தம்பி போலீஸ் மந்திரியாய் இருந்து அவர்கள் போட்ட தடை உத்தரவை யாராவது மீற முன் வந்தால் அவர்கள் இருவரும் கண்ணை மூடிக்கொண்டு சும்மா பார்த்துக்கொண்டிருப்பார்களா என்று கேட்கிறேன். ஒருக்காலும் அப்படி இருக்கமாட்டார்கள். நாங்கள் காட்டிய கருவிகூட அவர்கள் கீழ்ச்சித்தேனும் காட்ட மாட்டார்கள் என்று நான் உறுதியாகச் சொல்கிறேன். தடை உத்தரவை மீறுகிறேன் என்றால் அதை எந்த ஜனநாயக சர்க்காரும் சும்மா பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது, பார்த்துக்கொண்டும் இருக்கமாட்டார்கள். தடை உத்தரவு ஏற்கெனவே இருந்த காரணத்தினால்தான் அதை மீற முன் வந்தவர்களை கைது செய்து சிறையில் அடைத்தார்கள். அப்படியல்லாமல், ஏதோ புதிதாக கருப்புக் கொடி காட்டிவிடுவார்களே என்று யாரும் அஞ்சி விடவில்லை. ஜனநாயகத்தின் சிகரம் என்று சொல்வார்களே, அதை எட்டிப் பிடித்தது நமது தமிழ் நாட்டேயாகும். மத்திய அரசாங்கம் நியமித்த மொழி கமிஷன் எல்லா மாகாணங்களுக்கும் சென்று ஆங்காங்குள்ள மொழி நிபுணர்களையும், கல்லூரித் தலைவர்களையும், இதரர்களையும் கலந்து ஆலோசித்தது. அப்படி அவர்கள் ஒவ்வொரு மாகாணமாக அரசியல் மொழிப்பற்றி விசாரணை செய்துகொண்டு சென்னைக்கு வந்தபோது இவர்கள் கோஷ்டியார் அவர்களுக்கு கருப்புக் கொடி பிடிக்கவேண்டுமென்று கேட்டார்கள், அரசாங்கத்தை நடத்தும் எந்த ஒரு சர்க்காராக இருந்தபோதிலும்கூட, அரசாங்கம் நியமித்த, அதுவும் தங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த ஆட்சியாளர்கள் நியமித்த ஒரு கமிஷனை, பல மாகாணங்களுக்கும் சென்று விட்டு நமது மாகாணத்திற்கு விருந்தினர்களாக வரும் நிபுணர்களை அவமானப்படுத்த அனுமதி கொடுப்பார்கள் என்று யாரும் எதிர்பார்க்க முடியாது. ஆனால் நமது சென்னை அரசாங்கம், கருப்புக்கொடி பிடிப்பதற்காக அவர்களுக்கு அனுமதி கொடுத்தது. இந்த கோட்டை வாசலிலேயே கருப்புக் கொடி பிடிக்க அவர்களுக்கு அனுமதி கொடுத்ததை நான் இங்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். ஜனநாயகத்திற்கு ஒரு உச்ச எல்லை உண்டு என்று சொன்னால், அப்படி அனுமதி கொடுத்தது தான் அதன் சிகரமாகும். அப்படிப்பட்ட ஒரு அனுமதியை வேறு எந்த அரசாங்கத்தினிடமும் யாரும் எதிர்பார்க்க முடியாது. தங்கள் நியமித்த கமிஷனை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அவமானப்படுத்துவதற்கு அனுமதி கொடுப்பதை வேறு எங்கும் எதிர்பார்க்கமுடியாது. அதே சமயத்தில் நேரு அவர்களுக்கு ஒரு சிலர், நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் கருப்புக்கொடி பிடித்துவிடுவதால் பிரமாதமான சமாசாரம் ஒன்றும் நடந்துவிடப்போவதில்லை. கருப்புக் கொடி காண்பித்து விடுவார்களே என்று பயந்து தடை உத்தரவு போடவில்லை. முப்பத்தாறு கோடி மக்கள், “நேருஜி வாழ்க. நேருஜிக்கு ஜே” என்று கோஷம் இட்டுக் கொண்டிருக்கும் காலத்தில் அவருக்கு ஒரு நூற்றுக் கணக்கானவர் கருப்புக் கொடி காட்டி விடுவதால், அது சூரியனை குடையால் மறைத்து விடுவதுபோல் ஆகுமே தவிர அவருக்கு பிரமாதமான அவமானமோ அல்லது வேறு எதையும் இவர்களால் உண்டாக்கிவிட முடியாது. அதற்கு அஞ்சி இந்த அரசாங்கம் அவர்களுக்கு அனுமதி கொடுக்காமல் இருந்து விடவில்லை என்பதை நான் இங்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். தடை உத்தரவை மீறுவதை எந்த ஜனநாயக அரசாங்கமும் பார்த்துக்கொண்டிருக்காது என்ற விஷயத்தைத்தான் அவர்கள் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மொழிப் பிரச்சினையானே இத்தனைக்கும் காரணமாக அமைந்தது. மொழிப் பிரச்சனைப்பற்றி சர்வகட்சிக் கூட்டம் நடந்தது. அது, இந்தக் கோட்டையில்லாதான் நடந்தது. அதற்கு நம்முடைய அறிஞர் அண்ணா அவர்களும் வந்திருந்தார்கள். இப்பொழுது எதிர்க்கட்சியிலே குறிப்பிட்டார்கள், ஒரு கேலிக்கூத்தான கூட்டம் அது என்று. அதற்கு காரணம் என்ன சொன்னார்கள் என்றால், அதில்

[Sri A. Vedarathnam Pillai] [11th February 1958]

1-06
p.m.

கட்சிப் பிரதிநிதி இல்லாத ஒருவர், அதாவது இந்த சட்டசபை பிரதிநிதியாக இல்லாத ஒருவர், அதாவது ராமமூர்த்தி அவர்கள் அக்கூட்டத்திற்கு வந்திருந்த காரணத்தினால் அது கேலிக்கூத்தான ஒரு கூட்டம் என்று இங்கு வர்ணிக்கப்பட்டது. அந்தக் கூட்டத்தில் அவர் கலந்து கொண்டது தவறாக இருக்குமானால் அன்று அக்கூட்டத்திற்கு விஜயம் செய்திருந்த அண்ணா அவர்கள் ஒரு வார்த்தை அந்த இடத்தில் கூறியிருப்பார்களேயானால் ராமமூர்த்தி அவர்கள் அன்று அந்தக் கூட்டத்தில் இடம் பெற்றிருக்க முடியாது கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் தனது உடல் நலக் குறைவு காரணமாக அதில் பங்கு எடுத்துக்கொள்ள இயலவில்லை. எனக்காக என் கருத்தைத் தெரிவிக்க, என் கட்சியின் கருத்தைத் தெரிவிக்க ராமமூர்த்தி அவர்களை அனுப்புகிறேன், நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று அக்கூட்டத் தலைவருக்கு கடிதம் எழுதியிருந்தார்கள். அக்கடிதத்தை அக்கூட்டத் தலைவர் படித்துக் காட்டி உங்கள் எல்லோருக்கும் சம்மதம் இருந்தால் நான் அதை அங்கீகரிக்கிறேன் என்றார். யாரும் எந்த விதத்தில் ஆட்சேபிக்காமல் ராமமூர்த்தியை பங்கு கொள்ள அனுமதித்து விட்டு பிறகு இப்போது அது ஒரு கேலிக்கூத்தான கூட்டம் என்று சொன்னால் அதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது. அன்றைக்கு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ராமமூர்த்தி இங்கே இருப்பது கூடாது, மெம் பர் அல்லாத ஒருவரை அனுமதிக்க நான் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன் என்று ஒரு வார்த்தை சொல்லியிருந்தால் ராமமூர்த்தியை அனுமதித்திருக்க மாட்டார்கள். அன்றைக்கு முழு மனதோடு அங்கீகாரம் செய்து விட்டு இன்றைக்கு அது கேலிக்கூத்தானது என்று சொல்வது நியாயமல்ல. முறையல்ல என்பதை அவர்களுக்கு பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அன்றைய தினம் ஹிந்தி மொழியைப்பற்றி நான் முக்கியமாக பேசினேன். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எனக்கு பதில் சொல்லும் முறையில் அந்த கூட்டத்தில் பல கருத்துக்களை சொன்னார்கள். தமிழ் நாட்டில் ஹைக்கோர்ட்டு வரையிலும் சகல விவகாரங்களும் தமிழில் நடக்கவேண்டும். சுப்ரீம் கோர்ட்டு விவகாரங்கள் போன்றவைகளும் என்னை ராஜ்யங்களோடு நடத்தும் விவகாரங்களும் தேசிய மொழியாகிய 'ஹிந்தியில்' நடைபெற வேண்டும், என்றும் ஹிந்தியில் போதிய அளவு திறமை பெறுகின்ற காலம் வரையிலும் ஆங்கிலத்தையும் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப் பட்டது. அதோடு எப்படி பிராமணர் அல்லாதவர்களுடைய நன்மைக்கு அறிந்தோ அறியாமலோ தீமை செய்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அவையெல்லாம் அவர்களது உள்வத்தை தொட்டதோ தெரியவில்லை. அதற்கெல்லாம் பதில் சொல்லும் முறையில் பேசினார்கள். பதில் சொல்லிவிட்டு அரசாங்கத்திற்கு சொன்னது மொழி விஷயத்தில் நாம் எகமனதாக ஒரு அபிப்பிராயத்தை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு தெரிவிக்கவேண்டியிருப்பதால், எங்களுடைய கொள்கை தனி தமிழ்நாடு என்றிருந்தாலும் இந்த விஷயத்தில் உங்களோடு சேர்ந்து ஒரே மனதாக ரிப்போர்டை சமர்ப்பிப்பதற்கு ஒத்துக்கொள்கிறேன் என்று கூறினார்கள். இதை சொல்லுவதற்கு முன் அவரது கட்சியை கலந்து கொண்டார்களோ, என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. வெளியே வந்த பிறகு அந்த கட்சி இவருடைய முடிவை தள்ளி இருப்பதற்கு நியாயமில்லை. தலைவர் என்ற முறையில் அந்த கட்சி அவர் சொன்ன வார்த்தையை அங்கீகாரம் செய்து கொள்ள வேண்டியதுதான் முறை. நாம் அவர்களுக்கு யோசனை சொல்லவேண்டிய தேவை இல்லை. ஏதோ வெளியே வந்த பிறகு மறுத்துவிட்டார்கள். அது ஒருபுறமிருக்க ராஜாஜி அவர்களைப்பற்றி மொழி விஷயமாக இவர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்கள். மேற்கொள்களும் எடுத்துக்காட்டுகிறார்கள். நேரு அவர்கள் ராஜாஜி அவர்களையும் லி. பி. ராமசாமி அய்யர் அவர்களையும் தாக்கி பேசிவிட்டார்கள் என்ற காரணத்திற்காக கருப்புக்கொடி காட்டினோம் என்று சொல்லுவதை நினைக்கும்போது ஏதோ ஆடு நினைகிறது என்று ஒரோய் அழுததாக சொல்லுவார்களே அது போல்தான் இருக்கிறது. ராஜாஜி அவர்களையும் லி. பி. அவர்களையும் தாக்கினதற்கு இவர்களுக்கு ஆத்திரம் வந்ததை பார்க்கிறபோழுது உண்மையிலேயே அச்சரியமாகத்தான் இருக்கிறது. இவர்கள் உச்சி குடுமி என்றும் அவுட்டுத்திரி என்றும் கொடுத்தகொடை எவ்வளவோ இருக்கின்றன.

Sri A. V. P. ASAITHAMBI : இருக்கலாம். ராஜாஜி அவர்களே முன்னால் ஹிந்தியை பாராட்டினார்கள். இன்று எதிர்கிறார்கள்.

[11th February 1958]

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI : இரண்டாம் தடவை நேரு அவர்கள் வந்தபோது இதை உணர்ந்து விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். உணர்ந்துகொண்டு அவர்கள் ஒன்றும் சொல்லாமல் போய்விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர் சொல்லாமல் போகவில்லை. சொன்னதை நம் நண்பர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை அவ்வளவுதான். ஒரு மொழியில் பேசுவதை வேறு மொழியில் அதே உணர்ச்சியோடு அதே கருத்தோடு மொழி பெயர்ப்பது சாத்தியமல்ல என்று சொன்னார்கள், ராஜாஜி ஹாலில் தமிழ் வளர்ச்சி வெளியீட்டு விழாவில் பேசும்போது, "எல்டர் ஸ்டேட்ஸ்மென்" இவ்விதமெல்லாம் பேசுவது விந்தையாக இருக்கிறது என்று சொன்னார். அதை நம்முடைய தமிழ் பத்திரிகைகள் தமிழில் "கிழட்டு அரசியல் வாதிகள்" என்று மொழி பெயர்த்துச் தாங்க முடியாத ஆத்திரத்தை உண்டு பண்ணக்கூடிய விதத்தில் தூண்டி விட்டு விட்டார்கள். அதன்பின் எவ்வளவோ சம்பவங்கள் நடந்துவிட்டது. அவையெல்லாம் நீசுத்துபோன விஷயங்கள். மொழி விஷயத்தில் இவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள். ராஜாஜி அவர்களைப்பற்றி நன்றாக புரிந்திருந்தால் இவர்கள் அவர்களை மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்ட முன் வந்திருக்க மாட்டார்கள். ராஜாஜிதான் முன்னமேயே அரசியல் நிர்ணசபையில் சட்டத்தையும் இயற்றி இருக்கிறார்கள். 1965-ம் ஆண்டில் தேசிய மொழியாக ஹிந்தி வரவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக எந்த மாகாணமும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன்பாகவே சென்னை மாகாணம் அந்த முறற்சியை எடுத்துக்கொண்டது. பள்ளி பிள்ளைகளுக்குப் புகுத்தினார்கள். அப்போது ஹிந்தி கட்டாய மொழியாக இருக்கவேண்டுமென்று புத்தத்தினார்கள். அப்போது கட்டாயம் என்றிருப்பதை பிரமாதமாக ஆட்சேபிக்கப்பட்டது. இன்மேலாவது அண்ணா அவர்கள் ராஜாஜி அவர்களை சந்திக்கும்பொழுது வேண்டுமானால் கேட்கட்டும், ஹிந்தி கட்டாயம் என்றிருப்பதில் ஆட்சேபனை உண்டா என்று கேட்கட்டும் என்று அண்ணா அவர்களுக்கு வலியுருத்த விரும்புகிறேன். அவ்விதம் கட்டாயம் என்று வருமானால் அதற்கு ராஜாஜி அவர்கள் நல்லாவு கூறுவார்கள் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அப்போது இந்த ஹிந்தி கட்டாயமாக்கப்பட்டிருந்தால் இதற்கு முன்னால் ஹிந்தி தேசிய மொழியாக ஏற்றுக்கொள்வதற்கு தகுதி வாய்ந்த மொழியாக ஆகியிருக்கும். இன்றைக்கு ஹிந்தி புரியாத மொழியாக இருக்கின்ற காரணத்தால் இன்றைக்கு தேசிய மொழியாக கொண்டு வருவதை ஆட்சேபிக்கிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றுமல்ல. இதற்கு ஆதரவாக ராஜாஜி அவர்களே கூறிய வார்த்தைகளை சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது 1990 வருஷத்தில் ஹிந்தி ஆட்சி மொழியாக வருவதாக இருந்தாலும் கூட அதற்காக இன்றே வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்தாக வேண்டும். அந்த ஏற்பாடுகள் செய்யாமல் அந்த மொழி ஆட்சிமொழியாக வருவதற்கு வேண்டிய சகுதியைப் பற்றி பேசுவது சரியல்ல என்று அவர்கள் கூறியிருப்பதை பத்திரிகை வாயிலாக நீங்கள் அணைவரும் பார்த்திருப்பீர்கள். பெரும்பான்மையான மக்களுக்குத் தெரியாத ஒரு மொழியை தெரியாத நேரத்தில் கொண்டு வருவதைதான் ஆட்சேபிக்கிறார்களே தவிர ஹிந்தி மொழி ஒரு சமயத்திலும் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. இதையே இன்று அவர்கள் மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டி ராஜாஜி அவர்கள் அறிஞர் அண்ணா அவர்களிடம் பத்திரிகை மூலம் கூட கேட்காமல் அவர்கள் இருவரும் சேர்ந்து பேசியபோது நேருக்கு நேர் கேட்டார்கள். இந்த தனி ஆட்சி என்கிற பேச்சை விட்டுவிடுங்கள், அந்த பேச்சை எடுக்கவேண்டாம் என்று கேட்டார்கள். இன்றைக்கு முதிய அரசியல் வாதி என்றெல்லாம் சொல்லுகிற இவர்கள் ராஜாஜி அவர்களைப் பேச்சை உதறி தள்ளுவது அவர்களது அரசியல் சம்பிரதாயத்திற்குத்தான் பயன்படுமே அல்லாமல் மக்களை மாற்றுவதற்கு பயன்படாது என்பதை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon Member's time is up.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI : திருச்சியில் நேரு அவர்கள் கூறிவைத்துப் பற்றி கோபமாகப் பேசினார்கள் என்று சொன்னார்கள். என்ன கோபமாகப் பேசினார்கள். இந்த எதிர் கட்சிகாரர்கள் எந்தக் கட்சியிலிருந்து வந்தவர்களோ அந்த ஜனடிஸ் கட்சி இந்த ராஜ்யத்தை 19 வருட காலம் ஆட்சி செய்திருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில்

1-0
p.m.

[Sri A. Vedarathnam Pillai] [11th February 1958]

அக்கிரகாரத்தில் ஹரிஜனங்கள் குழைய முடியாது. கழுகை, பன்றி இவைகள் இறங்கக் கூடிய குளங்களில் இவர்கள் இறங்கினால் குற்றம். தண்ணீரைத் தொட்டால் குற்றம். கோவிலுக்குப் போனால் குற்றம். அதற்குச் சிறை தண்டனை. இப்படிப் 19 வருட காலம் ஆட்சியில் இருந்தபோது ஒன்றும் செய்யவில்லை. ஆனால் அன்றைக்கு முதன் முதலாக காங்கிரஸ் பதவியேற்ற 1937-ம் ஆண்டிலேயே சோஷல் டிமோகிரசியில் ஆக்ட் கொண்டு வந்து, இந்த மாதிரிப் பல திட்டங்களைக் கொண்டுவந்து இந்த ஜாதிகளை ஒழிப்பதற்காக ஆலயப் பிரவேச சட்டம் போன்றவைகளை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. நமது அரசியல் சட்டத்தில் வகுப்பு அடிப்படையில் எந்த பேதமும் கிடையாது என்று கண்டிருக்கிறது. ஜாதி வித்தியாசத்தை ஒழிக்கவேண்டுமானால் நம் பெரியார் நாயக்கர் அவர்கள் நாளை மறுதினம் ஜாதி ஒழியவேண்டுமென்று விரும்பினால், பண்டித தேரு அவர்கள் இன்றே ஒழிய வேண்டுமென்று சொல்லுவார். இந்த ஜாதி ஒழிப்பிற்காக வேண்டிய சகல சட்டங்களையும் அரசாங்கம் செய்துவிட்டாகிவிட்டது. அவைப்பாளர்களுக்கு வருவது தான் பாக்கி. இந்த அரசியல் சட்டத்தை ஒருவர் கொடுத்த வேண்டுமென்று கூறினால் அவருக்கு இந்த நாட்டில் இடமில்லை. ஏனென்றால் ஜாதி வேண்டுமென்று சொல்லுகிற ஒரு கோஷ்டி ஆட்சிபீடத்தில் இருக்குமானால் அதை அரசியல் சட்டம் கூறுமானால், அதை எதிர்த்தால் அர்த்தம் உண்டு. அறவே ஜாதியை ஒழிக்கவேண்டும், அதுவும் ஆண், பெண் என்ற வித்தியாசம் கூட இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லுகிற என்னை ஆட்சிமுறையில் அரசியல் சட்டத்தைக் கொடுத்த வேண்டுமென்று கூறினால் அவர்களுக்கு இந்த நாட்டில் இடமில்லைதான். அவர்கள் கூறியதன் உயர்ந்த கருத்தை அவர்களால் அர்த்தம் செய்துக்கொள்ள முடியவில்லை.

“குணமென்னும் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயும் காத்தலரிது.”

என்று சொன்ன மாதிரியாக அந்த மாதிரியான அடிப்படையில் எந்த விதமான ஜாதி வித்தியாசம் பாராட்டுவதையும், மதத்திற்குள் வித்தியாசம் பாராட்டுவதையும் கொண்டிராத அத்தகைய பெரியதொரு அரசியல் சட்டத்தை கொளுத்தவேண்டுமென்று சொன்ன காரணத்தினால், அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இந்த நாட்டில் இன்னொரு சட்டம், இதை விடச் சிறந்ததாக வரப் போவதில்லை. அதனால் இதை விடச் சிறந்ததாக உள்ள வேறு நாட்டுக்குப் போகவேண்டுமென்று சொன்னாரேயல்லாமல், ஜாதி வித்தியாசம் இருக்க வேண்டும், இதைத் தவிர்க்க எந்தக் காரியத்தையும் சாதிக்கக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. நிதர்சனமாக இந்த ஆட்சியில் மாறுதல்களைக் கண்ணுரக் கண்டுக்கூட இந்த மாதிரி பேச வேண்டுமா என்று அந்த உரையில் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறேயோல்லாமல், ஜாதி வித்தியாசம் என்றும் நிலைக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. இதை நன்கு உணர்ந்திருந்தால் சமீபத்தில் நடந்தது போன்ற இத்தனை பெரிய கிரேக்கிகள் நடந்திருக்க நியாயமில்லை, அவசியமும் இல்லை, என்று இங்கு குறிப்பிடவேண்டும்.

நான் சற்று முன்பு சொன்னபடி நம்முடைய அரசியல் சட்டம் ஜாதி, மதம் என்ற வித்தியாசங்களைக் கொண்டிராதது மட்டுமல்ல, ஆண்கள், பெண்கள் என்ற வித்தியாசம்கூட இருக்கக் கூடாது என்று கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் ஜான்ஸி ஸ்டீபின்பாய் சவீகாரம் எடுத்துக் கொண்டபோது, அப்போது இருந்த வெள்ளைக்காரன் நம்முடைய மனு தர்ம சாஸ்திரத்தைக் காட்டி பெண்கள் சவீகாரம் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்லி அந்த சவீகாரத்தை ரத்து பண்ணினான். ஆண்கள் சவீகாரம் எடுத்துக் கொள்வது சரியானால், இந்த அடிப்படையில் பெண்கள் சவீகாரம் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்வது சரியல்ல, பெண்கள் சவீகாரம் எடுத்துக் கொள்ள அவர்களுக்கும் சகல உரிமையும் இருக்க வேண்டுமென்று அதற்குத் தக்கபடி சட்டம் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஜாதிகள் சங்க காலம் தொட்டு, சேர, சோழ, பாண்டியர் காலம் முதலாக இருந்து வருகிறது. இன்றைக்கு 6,000 ஆண்டுகளாக இருக்கும் இந்த ஜாதியை உடனே ஒழிக்க முடியாது, கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தான் போக்க முடியுமென்று கூறினால் அதை ஒரு அளவில் யாரும் மறுக்க முடியாது.

[11th February 1958] [Sri A. Vedarathnam Pillai]

தலைவர் அவர்களே, இத்தகைய ஆட்சி முறை இருக்கும்போது, அதைப் பற்றிக் குறை கூறுவது என்று சொன்னால், அது பொறுத்தமல்ல, தர்ம மல்ல, நியாயமும் அல்ல என்ற விஷயத்தை நினைவூட்டி நேரம் ஆகிவிட்ட காரணத்தால், தலைவர் கொடுத்த நேரத்திற்குள் முடிக்கவேண்டுமென்ற காரணத்தால், கவர்னர் பெருமான் நிகழ்த்திய உரையை முழு மனதோடு ஆதரித்து என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : அரசியல் சட்டத்தைக் கொளுத்துகிற காரணத்தினால் பெரியார் அவர்கள் இந்த நாட்டில் இருக்க இடமில்லை. அதனால் வெளி நாட்டுக்கு அனுப்பப்பட வேண்டுமென்று கூறியதாக கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார்கள். இங்கிருந்து வெளி நாட்டுக்கு போனால், வெளி நாட்டில் அனுமதிக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். (சிரிப்பு.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த அபிப்பிராயம் உள்ளவர்களை எங்கும் வரவேற்கமாட்டார்கள். (சிரிப்பு.)

SRI C. N. ANNADURAI : அப்படியானால், இந்த நாட்டிலும் இடமில்லை, வேறு நாட்டிலும் அனுமதிக்கமாட்டார்கள் என்றால் அவர்களைக் கொண்டு விடுவதாக உத்தேசமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : வெளி நாட்டிற்கு அனுப்புவதாகச் சொல்லவில்லை. இங்கு இருப்பதற்கு உரியவர்களாகத் தோன்றவில்லை என்றுதான் சொல்லப்பட்டது. வெளி நாட்டிற்குப் போவதற்கு அவர்களே ஏற்பாடு செய்துகொள்ளவேண்டும்.

SRI C. N. ANNADURAI : நான் சொன்னதை நாகரீகமான முறையில் சொன்னதாக வேண்டுமானால் ஆதரம் தவிர, என் கேள்வி அப்படியே தான் இருக்கிறது.

SRI T. THIRUMALIMUTHUVEERASAKKAYA THIRUVENKATASAMY NAYAGAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் உரையின் மீது ஒரு சில விஷயங்களைப்பற்றிப் பேச முன் வந்திருக்கிறேன்.

கவர்னர் உரையிலே, நியாய விலைக் கடைகள் இன்னும் ஒரு சில மாதங்களில் எடுக்கப்பட்டு விற்பனை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். நம் விவசாய இலாகா இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னால், நம் ராஜ்யத்திலே உணவு நெருக்கடி மிகவும் அதிகமாக இருப்பதாகச் சொல்லி கோதுமை போன்ற பண்டங்களை அதிகம் உபயோகப்படுத்தவேண்டுமென்று அறிக்கை விட்டிருந்தார்கள். அமைச்சர்களும் அவ்வாறே சொன்னார்கள். இன்றைய நிலையில் பெரும்பாலான நீர் வசதி உள்ள பிரதேசங்களில் கூட, அரினாக் கட்டுப் பிரதேசங்களில் கூட விளைச்சல் அதிகமாக விளைந்ததாகக் கேள்விப்பட இயலவில்லை. நான் வாண்ட பகுதி நிறைந்த மதுரை ஜில்லாவில், பரந்த காட்டுப் பிரதேசமான வடமதுரை தொகுதியைச் சேர்ந்தவன். குறிப்பாக இந்த வருஷத்தில் சாணப்பட்டி பிரிக்கா பிரதேசத்தில் மழை இல்லாத காரணத்தினால் குளங்கள் நிரம்பவில்லை. அதற்கு முன்பே கடலை போன்ற பண்டப் பயிர்களெல்லாம் சம்பளப் புச்சிகளால் நாசப்படுத்தப்பட்டன. இந்த நிலையில் அங்கு கெட்டி கட்டுவதற்குக் கூட மிகவும் கிரமமான சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. அதைப் போன்று கடாரம்பமான மானவாரி பிரதேசங்களில் இரும்புங்களுக்கு உணவுப் பொருள்கள் கிடைப்பது மிகவும் அறிதாக இருக்குமாதலால், நியாய விலைக் கடைகள் தொடர்ந்து, நீடித்திருக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த நேரத்தில் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் நிலம் இல்லாத ஏழைகள் சர்க்கார் புறம்போக்கு தரிசுகளில் 4, 5 வருஷங்களாகச் சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள், தண்டத் தீர்வை செலுத்துகிறார்கள், அந்த நிலம் இல்லா

[11th February 1958]

[Sri T. Thirumalaimuthuveerasakkaya Thiruvengkatasamy
Nayagar]

தவர்களுக்கு, அப்படிப்பட்ட நிலங்களை ஜாரி செய்து அவர்கள் பெயருக்குப் பட்டா செய்து கொடுத்தால் அந்த நிலங்களை நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்து உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு வேலை செய்வார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

சாணர்ப்பட்டி பிரக்காவிலே, பெரும்பாலான பகுதிகளிலே புஞ்சை தானியங்களெல்லாம் சரியான விளைச்சல் இல்லாத காரணத்தால், பெரும்பாலான விவசாயிகள் மிகக் கஷ்டமான சூழ்நிலையில் இருந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் இப்போது சர்க்காருக்கு வரி வஜா செய்யவேண்டி மனுக்கள் தயாரித்து வருகிறார்கள். அதைக் கூடிய சீக்கிரம் அனுப்பிவைப்பார்கள். அவைகளை நன்கு கவனித்து வரி வஜா கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1-20
p.m.

அடுத்தபடியாக, வடநத்தம் பிருக்கா என்பது பிளாக் டெவலப்மெண்ட் திட்டம் நடைபெறுகிற வட்டத்தின் பகுதி. நத்தத்தில் பிளாக் டெவலப்மெண்ட் திட்டம் நடைபெற்று வருகிறது. ஏறக்குறைய அங்கு ஒரு வருஷமாக இயங்கி வந்தும் நத்தம் பகுதியிலே உருப்படியான வேலை எதுவும் செய்யவில்லை. ஓரிரு பள்ளிகள் கட்டுவதற்காக எஸ்டிமேட் கூட இன்னும் தயார் செய்யப்படவில்லை. அந்த கிராம மக்கள் மிகவும் ஆர்வத்திலே, பிளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீஸரின் சொல்லுக்கிணங்க அஸ்திவாரம், தோண்டியும், சாமான்கள் சேகரித்தும் வைத்து எஸ்டிமேட் கட்டாமல் இருந்து வருகிறது. நான்கு, ஐந்து நாட்களுக்கு முன்னால் நத்தம் மாவட்ட பிளாக் டெவலப்மெண்டு அட்வைஸரி கமிட்டி மேலார் ஆர். டி. ஏ. தலைமையில் கொட்டாம்பட்டியில் கூடியது. வட நத்தம் பிரக்காவிலிருந்து ஒரு பிரதிநிதி கூட அந்த அட்வைஸரி கமிட்டியில் சேர்க்கப்படாமல் இருப்பதற்கு காரணம் என்னவென்று தெரியாத நிலையில் இருக்கிறோம். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர் திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்கள் பள்ளிக்கூட கட்டிடங்களுக்கு ரூ. 20,000 எஸ்டிமேட் என்றால் ரூ. 10,000 ராஜ்ய அரசாங்கமும், ரூ. 10,000 மத்திய அரசாங்கமும் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்தமாதிரி நடைபெறுவதாக நான் கேள்விப் பட்டே இல்லை. ஒருக்கால் நாங்கள் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதற்காக வேண்டுமானால் அட்வைஸரி கமிட்டியில் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்காமல் இருக்கலாமே ஒழிய, இம்மாதிரி திட்ட வேலைகள் சம்பந்தப்பட்டவரை எங்களுக்கு ஒரு விதமாகவும், ஆளும் கட்சிக்கு ஒரு விதமாகவும் இருக்கும் என்று நான் கருத முடியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, வடநத்தம் பிளாக் டெவலப்மெண்டு ஏரியாவில் 10 கிராம சேவக்குகள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களால் செய்யப்படும் வேலை ஒன்றும் குறிப்பாகச் சொல்லுவதற்கு உகந்ததாக இல்லை. அங்கு தேனீ வளர்ப்பு மிகவும் நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகிறது. இனிமேல்தான் எஸ்டிமேட்டிகள் போட்டு வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்போகிறார்கள். பிளாக் ஏற்பட்டு ஒரு வருஷத்திற்கு மேல் ஆகியும் இனிமேல் தான் வேலைகள் ஆரம்பிக்கக்கூடிய நிலையில் இருந்து வருகிறது. இவைகளையெல்லாம் சரியான முறையில் இயங்கச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறு சேமிப்பு திட்டம் சம்பந்தமாக கிராமங்களிலே பல இடங்களில் கட்டாய முறையில் தான் வசூலிக்கப்படுகிறது என்று கிராம மக்கள் என்னிடம் நேரில் சொன்னார்கள். ஒரு பட்டாதார் ரூ. 10 கிலி செலுத்திறார் என்றால் அவர் குறைந்த பட்சம் ரூ. 50 ஆவது சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் செலுத்தவேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தப்படுவதாக என்னுடைய தொகுதியில் உள்ளவர்கள் என்னிடம் சொல்லுகிறார்கள். இது சம்பந்தமாக ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எனது ஜில்லாவிலே மேலார் தாலுகாவில் ஒரு பிரபல மிராசதார் இருக்கிறார். அவருக்கு தென்னை மரம் குத்தகையில் மட்டும் ஒரு வருஷத்திற்கு ரூ. 40,000 வருமானம் வரும். அவரை சிறு சேமிப்பு திட்ட அதிகாரிகள் அணுகியபோது 'நான் பெரிய மிராசதார் தான், ஆனால் என்னுடைய நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது.

[11th February 1958]

[Sri T. Thirumalaimuthuveerasakkaya Thiruvengkatasamy
Nayagar]

என்னிடம் பணம் இல்லை. நான் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறேன். இந்த நிலையில் எனக்கு நீங்கள் எங்கெயாவது ரூ. 1 லட்சம் கடன் வாங்கிக் கொடுத்தால், நான் உங்களுக்கு ரூ. 30,000 கொடுக்க தயாராக இருக்கிறேன்' என்று சொன்னார். இந்த நிலையில் அன்றாடம் கூலி வேலை செய்து வயிறு வளர்த்துவரும் மக்களிடையே பணம் இப்போழுது எப்படி இருக்க முடியும், அவர்கள் எவ்வாறு சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு பணம் கொடுக்க முடியும் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்கள் பேசும்போழுது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் 'சூபாய் கொடுத்தால் உங்கள் பணம் திரும்பக் கிடைக்காது' என்று பிரசாரம் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதுமாதிரி யாரும் சொல்லவில்லை. யார் இஷ்டப்பட்டுக் கொடுக்கிறார்களோ, யாரிடம் பணம் இருக்கிறதோ அவர்களிடம் வசூல் செய்யுங்கள் என்று சொல்லுகிறேன் தவிர, பணம் கொடுத்தால் திரும்பி வராது என்று எந்த இடத்திலும் நாங்கள் பேசவும் இல்லை, சொல்லவும் இல்லை.

குறிப்பாக மின்சாரம் சம்பந்தமாக ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறி, என்னுடைய பிரச்சுதை முடித்துக்கொள்கிறேன். மின்சார சம்பந்தமாக சிறுசூடி வட்டாரத்திலே சர்வே நடைபெறுகிறது. இந்த வருஷத்திலாவது அங்கே மின்சார வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல, சாணர்ப்பட்டி பிரக்காவிலும் மின்சார வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI T. P. ELUMALAI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானுடைய உரையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் சட்டசபை மெம்பர்களுக்கு சில வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்திற்கு எப்படியெல்லாம் நாம் நன்மை செய்யவேண்டும், எழை மக்களுக்கு நம்முடைய உதவி எப்படி எல்லாம் இருக்கவேண்டுமென்று சில நோக்கங்களை நமக்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த நோக்கங்களை வைத்துக்கொண்டு கட்சியின் நோக்கங்களாக ஒரு சிலர் பேசுவதை நாம் பார்க்கிறோம். குறிப்பாக ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த எங்களைப்போன்றவர்களுக்கு இரண்டு காரியங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று மக்களுடைய முன்னேற்ற வேலைகளைப் பற்றி பேசவேண்டும். மற்றொன்று எங்களுடைய கட்சியின் செல்வாக்கை காப்பாற்றிக்கொள்ளக்கூடிய முறையில் பேசவேண்டும். ஆனால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அவர்கள் கட்சியைக் காப்பாற்றுவதிலேயே கண்ணும் கருத்துமாக இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். இவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள், எப்படியெல்லாம் இந்த நாட்டிற்கு மேலும் அவர்களுடைய உதவி கிடைக்கும் என்பதை பெருவாரியான பாடம் மக்கள் ஓரளவு அறிந்துகொண்டே வருகிறார்கள். தி.மு.க. தலைவர்கள் பேச்சிலேயே நாட்டை ஆளவேண்டும் என்று நினைக்கிற ஒரு போக்கு அவர்களிடமிருந்து ஓரளவு விலக வேண்டுமென்று நான் மிகப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் மதுவிலக்கு சட்டம் வந்தது. மக்கள் நன்றாக வாழவேண்டுமென்று எதிர்பார்த்துநான் அந்த சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தோம். ஆனால் அந்த மதுவிலை ஒரு பெரிய அாக்களை தொடர்வார்த்தையிலும், பேச்சிலும் அவர்கள் கொணவெந்து விட்டுவிட்டார்கள். என்னுடைய நண்பர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்லுவார்கள். "நாட்டை ஒரு ராஜா ஆண்டு கொண்டிருந்தால் ராஜ குரு என்று ஒருவர் இருப்பார். அவர் அந்த நாட்டை எமாற்று வதிலேயே கண்ணும் கருத்துமாக இருப்பார்." அவர் அம்மாதிரி கருத்துகள் கொண்ட பல கதைகளை எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி ராஜகுருவாக இந்த சட்ட சபை மெம்பர்களாக இருந்துகொண்டு, எதோ பேச்சிலேயே பல காரியங்களை சாதித்துவிட முடியும் என்று எண்ணுகிற அளவுக்கு அவர்களுடைய செயல் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. நேரு அவர்கள் இந்த நாட்டிற்கு வந்தபோழுது அவர்கள் கல்லையும் கருப்புக் கொடியையும் வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அதோடு கேழ்வரகும் வெங்காயமும் கூட வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். குழப்பத்திற்கு அஸ்தி

[Sri T. P. Elumalai] [11th February 1958]

வாரம் போட்டிருக்கிறோம், எம்மாதிரியான குழப்பங்கள் நடக்கும் என்பதை அறிந்துகொண்டு, கண்ணீர் வாயு உபயோகித்தால் அதை தடுப்பதற்கு வெங்காயம் வேண்டுமென்று வேகு உஷாராக வெங்காயத்தை யும் கொண்டு வந்தார்கள். கேழ்வரகை கீழே இறைத்துவிட்டால் அந்த சமயத்தில் நேருவின் கார் வேகமாக போக முடியாது, அவர்கள் அப்பொழுது என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்ற எண்ணத்திலே, கேழ்வரகு வைத்திருந்தார்கள். இம்மாதிரி பல ரூபத்தில் குழப்பத்தை விளைவிக்க அவர்கள் திட்டமிட்டிருந்தார்கள். ஆனால் சட்ட சபையிலே அங்கலாய்த்துக்கொண்டு பேசுகிறார்கள். ஒன்றே ஒன்று அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் மந்திரிகளும், குறிப்பாக போலீஸ் மந்திரிக்கு அவர் நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இ. வி. ராமசுவாமி நாயக்கர் அவர்கள் இந்த நாட்டிலே பல குழப்பங்களை ஏற்படுத்தி கொண்டு வந்தார்கள். அவர்கள் குழப்பங்களையெல்லாம் ஏற்படுத்துவதற்கு இடம் கொடுத்தார்கள். பிறகு நிலைமை என்ன ஆயிற்று, என்ன நடந்தது என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அவருடைய புத்தியெல்லாம் எந்த மார்க்கத்தில் சென்றிருக்கிறது? ஆகவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த அண்ணாதுரை போன்றவர்கள் அதில் ஈடுபடக்கூடாது என்ற பெரும் நோக்கத்திலே, போலீஸ் அமைச்சரும் மற்ற அமைச்சர்களும் அதற்கு உதவி செய்திருக்கிறார்கள். அந்த உதவிக்காக அமைச்சர்களை பாராட்டவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த சமயத்தில் தி.மு.க. பல காரணங்கள் சொல்லுகிறார்கள். ராஜாஜி போன்றவர்களை இழுத்து சாட்சியங்கள் கொடுக்கிறார்கள். ராஜாஜி எந்த வார்த்தை சொன்னாலும் சரி, அதில் சூழ்ச்சி இருக்கும், நம்பமுடியாது என்று அவர்களே சொல்லி வந்தவர்கள். இப்போது அப்படியே தலைமோக திருப்பியிருக்கிறார்கள்.

DEPUTY SPEAKER: The Hon. Member will continue his speech tomorrow. The House will now adjourn and meet again to-morrow at 8-30 a.m.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory rules, orders and notifications.

* 49. Notification issued with G.O. Ms. No. 104, Public (General-M), dated 11th January 1958, under section 4 of the Madras Official Language Act, 1956 (Madras Act XXXIX of 1956.) (Laid on the table of the House under section 6 of the Madras Official Language Act, 1956.)

50. Notifications issued with G.O. Ms. No. 3669, Public (Services-A), dated 30th December 1957, amending the Madras Public Service Commission Regulations, 1954, so as to exclude the post of the District Social Education Officers from the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

B. Reports and other papers.

* 18. Short review of activities of the Madras Record Office for the first half of 1957-58.

* 19. Memorandum submitted by the Government of Madras on the Report of the Official Language Commission (Both English and Tamil Copy).

* 20. Report on the simplification and improvement of the Sales Tax System in Madras by Dr. P. S. Lokanathan.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Wednesday, the 12th February 1958.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Community Development Projects.

* 51 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the total amount spent on the Community Development Projects and National Extension Service Schemes up to 1957;

(b) the amount advanced as loans to peasants for agricultural purposes in the above areas; and

(c) the amount spent towards establishment charges?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Rs. 7,28,13,068 up to 31st March 1957.

(b) Rs. 2,21,84,957.

(c) Rs. 1,18,40,559.

SRI N. K. PALANISAMI: முக்கியமாக செலவு செய்யப்பட்டிருக்கக் கூடிய தொகையில் நிர்வாகச் செலவிற்கு அதிகப்படியாக செலவு செய்யப்பட்டிருப்பதாக தெரியவருகிறது. அதனால் நிர்வாகச் செலவைக் குறைப்பதற்கு ஏதாவது புது முறையில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: மொத்தச் செலவே ஏழு கோடி இருபத்தெட்டு லட்சத்து பதின்மூவாயிரத்து அறுபத்தெட்டு ரூபாய். அதில் நிர்வாகச் செலவிற்கு என்று அதாவது உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு என்று ஒரு கோடியே பதினெட்டு லட்சத்து நாற்பதாயிரத்து ஐந்துநூற்று ஐம்பத்தொன்பது ரூபாயாகும். இதில் சேர்க்கப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள் யார் என்றால் அவர்கள்

One Block Development Officer, two Social Education Organizers, two Extension Officers, one each for Agriculture, Animal Husbandry and Co-operation, one Junior Engineer, one Progress Assistant, ten Grama Sevaks. In addition to the above staff, one Health Inspector, one Industrial Supervisor, two Grama Sevikas, two to four handspinning organizers, Medical Officers where necessary, one Lady Health Officer, four midwives and one compounder also appointed in the Community Development Block.

ஆகவே இதில் அடங்கிய உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லோரும் குமாஸ்தாக்கள் மட்டும் அல்ல. அதில் இருக்கக்கூடியவர்கள் தொழிலுக்கு உதவக் கூடியவர்களும் விவசாயத்திற்கு உதவக்கூடியவர்களும், இன்னும்

[12th February 1958]

இஞ்சினியர்களும், கல்வியைப் பரப்புவதற்கு உதவிசெய்கின்றவர்களும் இப்படிப்பட்ட தொழில் உத்தியோகஸ்தர்கள் தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் அங்கு இருக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. 100-க்கு 90 பேர்கள் அப்படிப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள் தான். அப்படிப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு செலவு செய்யவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள்கூட இல்லாமல் அந்த வேலைகளைச் செய்யமுடியாது என்பது எங்களுடைய அபிப்பிராயம்.

SRI S. LAZAR : இந்த சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டம் எந்த நோக்கத்தான் கொண்டுவரப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் எந்த அளவு நிறைவேறி இருக்கிறதா என்பதைச் சொல்லமுடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதில் அளவு எடுத்து அந்த அளவுக்குத்தான் நிறைவேறி இருக்கிறது என்று இப்பொழுது அபிப்பிராயம் சொல்லமுடியாது. நேற்றுக்கூட ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொன்னேன், இதற்கு என்று ஒரு கமிட்டியை நியமித்து அதை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்று.

SRI K. ANBAZHAGAN : சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டத்தின் மூலம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற கடன் அவர்களுக்கு காலாகாலத்தில் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்ற ஒரு குறை இருக்கிறது. அத்துடன் சமுதாய வளர்ச்சி திட்டத்தின் மூலம் வேலை செய்வதில் அந்தத் துறையின் இஞ்சினியர்களுக்கும் பப்ளிக் வொர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்ட் துறையிலுள்ள இஞ்சினியர்களுக்கும் இடையில் சில மாறுபாடுகள் இருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. அதனால் பல காரியங்கள் நடைபெறாமல் தடைப்படுகின்றன. அதை நிவர்த்திக்க ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதில் இரண்டு கேள்விகள் அடங்கி இருக்கின்றன. முதல் கேள்வி விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுக்கும் விஷயத்தைப்பற்றி. விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கும் விஷயமாக கால தாமதம் ஏற்படுகிறது என்பது வாஸ்தவம்தான். சில இடங்களில் சரியான காலங்களில் கடன்கள் விநியோகம் செய்யப்படவில்லை என்ற புகார் இருப்பது தெரியும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இரண்டாவது கேள்விக்கு பதில் சொல்வதற்கு இப்பொழுது அது ரூபகத்தில் இல்லை, மறுபடியும் கேட்டால் பதில் சொல்லுகிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : சமுதாய வளர்ச்சி திட்டத்தின் கீழ் [வேலை செய்யக்கூடிய இஞ்சினியர்களுக்கும் பப்ளிக் வொர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்டின் கீழ் வேலை செய்யக்கூடிய இஞ்சினியர்களுக்கும் தங்களுடைய கடமைகளை நிறைவேற்றுவதில் சட்டமாக பல மாறுபாடு கருத்துக்கள் வருகின்றன. அதை நிவர்த்தி செய்வதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றனவா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஆம். அப்படி முரண்பாடு வருவது தெரியும். அப்படி முரண்பாடு இல்லாமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : ஒரு கோடி பதினெட்டு லட்சம் சொச்சம் ரூபாய் நிர்வாகச் செலவிற்கு செலவு செய்யப்பட்டு வருகிறது என்று சொல்லப்பட்டது. டிவிஷனல் இஞ்சினியர்கள், சுகாதார ஆபீசர்கள் முதலியவர்கள் சம்பளம் முதலியவை இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இவர்கள் எல்லோரையும்தான் அதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் ஏற்கெனவே பதில் சொல்லும் போது சொல்லியிருக்கிறேன்.

[12th February 1958]

SRI A. GOVINDASAMY : சமுதாய நல அபிவிருத்தி திட்டங்கள் மூலமும், தேசிய அபிவிருத்தி திட்டங்கள் மூலமும் மற்ற மாகாணங்களில் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிற அளவுக்கு சென்னை மாகாணத்தில் அபிவிருத்தி அடையவில்லை என்ற தகவல் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அங்கத்தினர் அவர்களே அபிவிருத்தி பகுதிகளுக்குச் சென்று அவைகளைப் பார்வையிட்டிருக்கிறார். எவ்வளவு அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது என்று அவர்தான் சொல்லவேண்டும். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் நல்ல அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியேதான் நானும் கேள்விப்பட்டேன். ஒரு சில இடங்களில் அப்படி அபிவிருத்தி அடையாமல் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் ரிப்போர்ட் படித்துப் பார்த்தால் நல்ல அபிவிருத்தி அடைந்திருப்பதாகவும் சில இடங்களில் அப்படி இல்லை என்றும் தெரிய வருகிறது. சில இடங்கள் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது என்று கூட சொல்லலாம். அது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

SRI N. MARUDACHALAM : அங்கு உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்ததில் ஹரிஜனங்கள் எவ்வளவு பேர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது இருப்பது ரூபாய் கணக்கு தான், ஹரிஜனக் கணக்கு இப்பொழுது என்னிடம் இல்லை. அதனால் அதைப்பற்றி இப்பொழுது சொல்லமுடியாது.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : ஏழு கோடி ரூபாய் சொச்சம் செலவு செய்யப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டது. அவற்றில் மக்கள் சார்பாக எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டது, ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டது? அல்லது இந்த ஏழு கோடி ரூபாயும் அரசாங்கம் நேரடியாக செலவுசெய்ததா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அரசாங்கத்திலிருந்து தான் பணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கவர்ன்மென்ட் செலவுசெய்த பூர்ப் பணமும் கணக்கில் இருக்கிறது.

SRI N. K. PALANISAMI : சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய கடன் தொகைகள் எல்லாம் விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை. அவர்கள் ஜாமியின் கட்டவேண்டும் என்று சொல்வதனால் அவர்களுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை. பணக்காரர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள்தான் அதை வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். பணக்காரர்களுடைய கைக்குத்தான் அது போய் சேருகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. சாதாரணமாக . . .

MR. SPEAKER : The hon. Member must ask the question. Instead he is going on making a statement.

SRI N. K. PALANISAMI : மிராசுதார்கள் அம்மோனியம் சல்பேட் முதலியவைகளை பணம் கொடுத்து வாங்கி அவைகளை விற்று வருவதாக தெரியவருகிறது. ஆகவே சாதாரண விவசாயிகளுக்கு அவைகள் கிடைக்கும்படியான ஒரு ஏற்பாட்டை சர்க்கார் அவர்கள் செய்வார்களா? என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய முறையை மாற்றியமைக்க முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Many suggestions for action are put in the form of questions, I do not think it will be possible to answer these questions.

MR. SPEAKER : I appealed to hon. Members not to give information but only put questions. If they do not do that, the only remedy is not to call them when they stand up.

[12th February 1958]

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேறுவதற்கு கிராம சேவக்குகள் அதிகமாக வேலை செய்கிறார்கள் என்று நான் பல பிளாக்குகளை பார்வையிட்டபோது தெரிந்துகொண்டேன். நான் ஐந்தாறு பிளாக்குகளை பார்வையிட்டபோது அது தெரியவந்தது. இப்படி அவர்கள் அதிகப்படியாக வேலை செய்கிறோம் என்று ப்ளாக் ஆபீஸர்களின் முன்னிலையிலேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுக்கவேண்டிய ரிப்போர்ட்டுகளும் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளத்தைக் கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருவார்களா? மற்றும் எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர்கள் போலுள்ளவர்களின் வேலைகளையும் அவர்கள் செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே அந்த ஆபீசர்களை தகுந்த அளவிற்குக் குறைத்து கிராம சேவக்குகளுக்கு அதிகப்படியான சம்பளத்தைக் கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதைப்பற்றி என்டிமேட் கமிட்டி விசாரித்து சிபாரிசு செய்யவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களும் பல இடங்களை பார்வையிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் என்ன சிபாரிசு செய்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து அதன்மேல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று தோன்றுகிறது. அவர்கள் சிபாரிசு செய்வதில் எது நியாயம் என்பதை அறிந்து அதன்படி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : முதல் ஐந்தாண்டு திட்டம் சம்பந்தமாக என்ன வேலைகள் நடைபெற்றன என்று ஒரு ரிப்போர்ட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப் பற்றியும் ரிப்போர்ட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அது போன்று இதற்கும் செய்யமுடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பல அறிக்கைகள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கத்தினர் மட்டும் கொஞ்சம் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டால் எவ்வளவோ அறிக்கைகளை படிக்கமுடியும். அவர்தான் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அறிக்கைகளுக்குக் குறைவு இல்லை என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. LAZAR : ஒவ்வொரு சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டத்தின் மூலமாக கொடுக்கப்படவேண்டிய கடன் பட்டுவாடா செய்யப்படாமல் இருப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? விவசாயிகளுக்கு **standing crops** மீது கடன் கொடுக்க அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கடன் மூலம் எவ்வளவு ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது என்று 'பி' பகுதிக்கு பதில் சொல்லும்போது பதில் சொல்லியிருக்கிறேன்; அதாவது இரண்டு கோடியே இருபத்தேழு லட்சத்து என்பத்தினாலாயிரத்து தொளாயிரத்து ஐம்பத்தேழு ரூபாய் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். இப்படி புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்திருக்கும்போது கடன் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்வதை ஒப்புக் கொள்ள முடியாது.

SRI V. SUBBIAH : சமுதாய திட்டங்கள் மூலமாக பில்கள் கலெக்டரிடம் போனால் அவை சாங்கிஷன் செய்வதில் கால தாமதம் ஆகிறது. எனென்றால், அவர்களுக்கு அவ்வளவு ஜோலி இருக்கிறது. ஆகவே வேலை ஜஸ்தியாக இருப்பதால் ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசரை நியமித்து அவைகளை ஜஸ்தியாக செய்வதற்கு சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்களா? அதற்கு ஏதாவதும் உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினருக்கு நான் சமர்ப்பித்துக் கொள்வது என்னவென்றால் கேள்விகளைப் போட்டால் அதற்கு உடனடியாக புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்து பதில் சொல்லவேண்டும். அப்படி புள்ளி விவரங்கள் இருந்தால் தான் பதில் சொல்ல முடியும். சமுதாய நலத் திட்டம் சம்பந்தமாக எல்லா கேள்விகளுக்கும் பதில் சொல்ல முடியாது. ஒருக்கால் ஞாபகத்தில் வேண்டுமானால் சொல்லலாம்.

[12th February 1958]

அது சரியாக இருந்தாலும் இருக்கும், தவறாக இருந்தாலும் இருக்கும். ஆகவே இதைப்பற்றி நான் பதில் சொல்வதற்கு தயாராக இல்லை, சரியான பதில் இருந்தால் தான் பதில் சொல்லமுடியும்.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : ப்ளாக் டெவலப்மென்ட் எரியாவுக்குள்ளே மடத்திற்குச் சொந்தமான இடங்களில் அபிவிருத்தி செய்ய முடியாது என்று ப்ளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீசர்கள் சொல்லுகிறார்கள். மடத்திற்குரிய இடத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக ப்ளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீசரிடம் மாற்றிக்கொடுக்க முடியுமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதற்கு முன் சொன்ன பதில் இதற்கும் பொருந்தும்.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI : அரசாங்கம் எழு கோடி ரூபாய் செலவு செய்திருக்குமானால், அதற்குத் தகுந்த அளவிலே கிராம வாசிகளின் பகுதியையும் ஓரளவு கொடுத்திருக்கவேண்டும். ஜில்லா போர்டுகளும் ஓரளவு அவர்கள் பகுதியைக் கொடுத்திருக்கவேண்டும். அந்தத் தொகை எவ்வளவு என்று கூற முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : : அந்தப் புள்ளி விவரங்கள் இப்பொழுது என் கையில் இல்லை.

* 52 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state when a Community Development Programme will be started in the Chengam taluk? 8-40 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It cannot categorically be stated now as to when exactly the Community Development Programme will be extended to this taluk; but it may be any time before the end of the Second Plan, according to the programme as at present phased.

Special Officer in the Agriculture Department

* 53 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any Special Officer has been appointed to enquire into the working of the Agriculture Department for improving its machinery and the tractor organization; and

(b) if so, whether he has submitted his recommendations?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) Yes.

SRI N. K. PALANISAMI : அவர்கள் சமர்ப்பித்த யாதாஸ்தின் விவரங்களைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதிலே கண்ட சிபாரிசுகள் இப்பொழுது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகின்றன. பரிசீலனை செய்யப்பட்ட விஷயங்களில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும் வருகிறது. பரிபூரணமாக முடிவு செய்ததும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் மறுபடியும் ஒரு கேள்வி கேட்டால், இதை முற்றிலும் இந்த டேபிளிலே வைக்கலாம்.

[12th February 1958]

Teachers appointed after 1933.

* 54 Q.—SRI A. GOVINDASAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the reasons for not sanctioning the same rates of basic pay, special additional pay and other allowances to the teachers appointed after 1933 as are admissible to the teachers appointed before 1933?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The scales of pay and allowances allowed to teachers and other employees of Government, appointed prior to 1933, were reduced in April of that year in keeping with the comparatively low cost of living prevailing then. This accounts for the grant of reduced scales for the teachers appointed after 13th April 1933. But from January 1947, the scales of pay of all Government servants including teachers, were increased.

SRI A. GOVINDASAMY : 1933-க்கு முன்பு வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்ட ஆசிரியர்கள் மெடிகல் லீவ் எடுக்கும்போது அவர்களுக்கு முழுச் சம்பளத்தோடு, ஸ்பெஷல் பே, மற்ற அலவன்ஸ் கிடைக்கின்றன. ஆனால் 1933-க்குப் பின்னால் அமர்த்தப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு இந்த ஸ்பெஷல் பே கிடைப்பதில்லை. முழுச் சம்பளமும் கிடைப்பதில்லை. இம்மாதிரி வித்தியாசம் இல்லாமல் ஒரே விதமான சம்பளம், அலவன்ஸ் விதம் கொடுக்க அரசாங்கம் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது தனிப் பிரச்சினை. அவர்கள் சொல்லியிருக்கக்கூடியதை நான் பரிசீலனை செய்து பார்க்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : ஸ்பெஷல் அடிஷனல் பே என்று கொடுக்கும் ஐந்து ரூபாயை அடிப்படைச் சம்பளத்தோடு சேர்த்து உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : உபாத்தியாயர்களுக்கு ஸ்பெஷல் அடிஷனல் பே ஐந்து ரூபாயும், கிராக்கிப்படி ஏழு ரூபாயும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சம்பள விசேஷத்தை எப்படி அமைக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் பரிசீலனை செய்துசொண்டிருக்கிறது.

Flood Relief.

* 55 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government have received any grant from the Centre for flood relief during 1957?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No grant has so far been received from the Government of India towards the expenditure incurred by this State on flood relief during 1957.

SRI N. K. PALANISAMI : பாக்கி மாகாணங்களுக்கும் கேரள ராஜ்யத்திற்கும் ஒரு கோடி ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறமாதிரி நம் சர்க்காரும் இதைப்பற்றி வெள்ள நிவாரணத்திற்காக மத்திய சர்க்காரின் உதவியைக் கேட்டார்களா? அல்லது அவர்களைக் கேட்டும் கொடுக்க மறுத்தார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : வெள்ளச் சேதாரம் 1957-ம் ஆண்டிலே ஒன்றும் பிரமாதமாக இல்லை. அதற்கு முன் புயல் சேதாரம் நிறைய இருந்தது. அதற்காக கோடிக்கணக்கில் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து உதவி பெறப்பட்டது.

12th February 1958]

Transport employees in the Kanyakumari district.

* 56 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the basic wage, daily batta and allowances given to drivers and conductors employed in the State Bus Transport Service in the Kanyakumari district?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The particulars are as follows :—

(1) *Basic pay.*—Permanent drivers—Rs. 50—3—65—4—85—E.B.—5—110, and temporary drivers—Rs. 40—2—50—E.B.—3—80. Permanent conductors—Rs. 35—3—65—E.B.—3—80, and temporary conductors—Rs. 35—3—65.

(2) *Batta.*—Both drivers and conductors are paid a daily batta at the rate of Re. 1 per 8 hours' duty and extra batta at 0.12 nP. per hour is paid for duty over and above 8 hours.

(3) *Dearness allowance.*—At Rs. 27 for pay upto Rs. 45 and at the rate of Rs. 33 for pay above Rs. 46.

(4) *Other allowances.*—A night stay allowance at the rate of eight annas (fty naye paise) per night spent on duty outside the station is also paid to the drivers and conductors.

A driving allowance of Rs. 5 per mensem is paid to each driver and a security allowance of Rs. 3 per mensem is paid to each conductor.

SRI N. K. PALANISAMI : கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் டிரைவர்களுக்கும், கண்டக்டர்களுக்கும் கொடுக்கக்கூடிய அதே சம்பளமும், அலவன்சும் இங்கு இருக்கும் டிரான்ஸ்போர்ட்டில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இல்லை. கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் புதிதாக வேலைக்கு அமர்த்தப்படுகிற டிரைவர்களுக்கும் கண்டக்டர்களுக்கும் சென்னையிலுள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளமும், அலவன்சும் கொடுக்கப்படும்.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, is it not a fact that the basic salary, daily allowance and other batta that are allowed to the employees of the Kanyakumari Transport Service are slightly higher than those paid to the workers in the Madras City Transport and if so how does the Government consider this kind of discrepancy in their salaries?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, it is true that the scales of pay allowed to the drivers and conductors employed in the Kanyakumari Transport Service on the relevant date of separation, viz., 1st November 1956 is higher than that of the scales of pay of the drivers and conductors in the Madras State Transport Service. But under the State Reorganization scheme, we are obliged to continue the scales of pay and allowance that are payable to the employees in the Travancore-Cochin State Service until their retirement.

[12th February 1958]

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் அதிகமான சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறதென்றால், அதே மாதிரி இங்கு ட்ரான்ஸ்போர்ட் தொழிலாளர்களுடைய சம்பளத்தையும் உயர்த்தவேண்டுமென்று கருதி அரசாங்கம் ஏன் அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கக்கூடாது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் இருக்கின்ற தொழிலாளிகளுக்கு எல்லா விதத்திலும் சம்பளம் அதிகம் என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நினைப்பார்களானால், அது தவறு. சில விஷயங்களில் அது அதிகம். சில விஷயங்களில் அது குறைவு.

உதாரணமாக டியர்னஸ் அலவன்ஸை எடுத்துக்கொண்டால், கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் 45 ரூபாய்க்கும் கீழ் சம்பளம் இருப்பவர்களும் 27 ரூபாய் டியர்னஸ் அலவன்ஸ் என்றும், 46 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கு 33 ரூபாய் டியர்னஸ் அலவன்ஸ் என்றும் இருக்கிறது. ஆனால், சென்னையில் உள்ளவர்களுக்கு ரூ. 40 வரையில் சம்பளம் உள்ளவர்களுக்கு ரூ. 7 வீட்டுவாடகை அலவன்ஸ் என்றும், ரூ. 40-க்கு மேல் ரூ. 80 வரையில் சம்பளம் உள்ளவர்களுக்கு 9 ரூபாய் வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் என்றும் இருக்கிறது. ஆகவே, எது அதிகம் எது குறைவு என்று பார்த்து இரண்டிலும் எது அதிகமாக இருக்கிறதோ அதை சர்க்கார் கொடுக்க முடியாது.

SRI T. T. DANIEL : Is it not a fact that many of the conductors in the Kanyakumari Transport Service are even graduates?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, it is true.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் உள்ள டிரைவர்களும் கண்டக்டர்களும் மதராஸிலுள்ள டிரைவர் கண்டக்டர்களைவிட மொத்தமாக வாங்கக்கூடிய சம்பளம் அதிகம் என்பதை அரசாங்கம் கருதுகிறதா? அதுபோல் இங்கு ஏன் செய்யக்கூடாது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அது பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய விஷயம். இதைத்தான் முன்பு சொன்னேன். பாட்டா விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டால்கூட, கன்யாகுமரியில் தினமொன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் வீதமும், இங்கே 1-2-0 வீதமும் கொடுக்கப்படுகிறது. இதை யெல்லாம் கூட்டிப் பார்த்து தான் சொல்லவேண்டும்.

SRI K. ANBAZHAGAN : அரசாங்க பஸ் தொழிலாளர்களாக இருப்பவர்கள் உரியகாலத்தினுடைய அதிகமாக வேலை செய்யவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறதாகத் தெரிகிறது. அம்மாதிரியான புகார் ஏதாவது அரசியலாளுக்கு வந்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஓவர்டைம் ஆக அவர்கள் வேலை செய்வார்களேயானால் அதற்கு ஓவர்டைம் அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது.

SRI A. GOVINDASAMY : கன்யாகுமரியிலுள்ள டிரைவர்களுக்கும் கண்டக்டர்களுக்கும் சென்னையில் உள்ளவர்களைவிட அதிகமாக சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் மறுக்க முடியாது. இந்தச் சம்பளக் பிரச்சனை வருகிறபோது ஏற்கெனவே கன்யாகுமரியில் அதிகமாக சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுடைய தொகையைக் குறைக்காமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவாதம் அளிக் குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கன்யாகுமரியில் இருக்கிற கண்டக்டர், டிரைவர்களுக்கு, ராஜ்யப் பிரிவினை வந்தபோது என்ன சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வந்ததோ, எந்தக் கிரேடை வாங்கிக்கொண்டிருந்தார்களோ, அதை அவர்கள் ரிடையர் ஆகின்ற வரையிலும் அமல் நடத்தப்படும்.

[12th February 1958]

SRI N. K. PALANISAMI : கூட்டிப் பார்த்தால் தெரியும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். கூட்டிப் பார்த்தால் இவர்களுக்கு 88 ரூபாய் வருகிறது. அவர்களுக்கு ரூ. 136 வருகிறது. ஆகவே, இவர்களுக்கும் அவர்கள் சம்பளத்தைக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி செய்வார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கூட்டல் கணக்கு தவறு என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

Construction of a Dam across Parambikulam.

* 57 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the present stage of the proposal to construct a dam across Parambikulam near the source? 8-50 a.m.

THE HON. SRI P. KAKKAN : The matter is under negotiation with the Government of Kerala.

SRI A. A. RASHEED : Sir, when will the scheme be taken up and implemented?

THE HON. SRI P. KAKKAN : After the negotiation is completed, it will be taken up.

SRI RASHEED rose.

MR. SPEAKER : The Hon. Minister has told you that the matter is under negotiation. . . All right, I will allow one more question.

SRI A. A. RASHEED : Is it a fact that the Kerala Government are not co-operating with the Madras Government?

MR. SPEAKER : That would not be correct to ask. I disallow that question.

Local Development Works.

* 58 Q.—**SRI M. P. SUBRAMANIAM :** Will the Hon. Chief Minister be pleased to state—

(a) the amount allotted for Local Development Works in the State for the year 1957-58; and

(b) the amount allotted from out of it for the Salem district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Rs. 140 lakhs.

(b) Rs. 14.68 lakhs (fourteen lakhs and sixty-eight thousands).

SRI K. R. VISVANATHAN : தலைவர் அவர்களே, இந்த இடவளர்ச்சித் திட்டங்களின்கீழ் செய்யப்படுகிற வேலைகளுக்கு ஆங்காக்கு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் என்ஜினியர்களும் அமர்த்தப்படுகிறார்கள். அவர்களின் கீழ் போதுமான சூப்பர்வைசர்கள் அல்லது ஜூனியர் என்ஜினியர்கள் அமர்த்தப்படாத காரணத்தினால் வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறாமல் காலதாமதமாகிறது. ஆகையால் இடவளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் போதுமான சூப்பர்வைசர்களை சர்க்கார் அமர்த்துவார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

[12th February 1958]

THE HON SRI C. SUBRAMANIAM : கேட்கப்பட்டிருக்கிற மூல கேள்விக்கும், இந்த உப கேள்விக்கும் சம்பந்தம் கிடையாது.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : 1958-59-ம் வருஷத்திலும் இந்தத் திட்டங்கள் தொடர்ந்து நீடிக்குமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்போது 140 லட்சம் ரூபாயில் 90 லட்சம் ரூபாய் மார்ச் 31-ந் தேதிக்குள் செலவு செய்கிற வகையில் திட்டங்கள் நடைபெறவேண்டும் என முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பின் 50 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு இவ்வாண்டு வேலைகளுக்காக அப்பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும் 1958-59-லும் அவ்வேலைகள் தொடர்ந்து நடைபெறவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டங்களின் கீழ் சில குறிப்பிட்ட இடத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணத்தைக் கொண்டு அப்பகுதியில் அந்தத் திட்ட வேலை எயச்செய்ய தயாராய் இல்லையென்றால் அதே பணத்தைக்கொண்டு அதே ஜில்லாவில் இன்னொரு பகுதியில் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்று வதற்குச் சர்க்கார் அனுமதிக்குமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தொகை எப்படி ஒதுக்குவது என்பதைப்பற்றி கலெக்டர் ப்ளானிங் கமிட்டியைக் கலந்துகொண்டு தான் ஒதுக்கி வருகிறார். ஒரு தாலுகாவுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தைக் கொண்டு அந்தத் தாலுகாவில் உள்ளவர்கள் வேலை செய்யத் தயாராய் இல்லையென்றால் அப்பணத்தை இன்னொரு தாலுகாவிற்கு ஒதுக்குவதில் சாதாரணமாக ஆட்சேபணை இருக்கமுடியாது.

SRI A. R. MARIMUTHU : ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் கீழ் வேலை செய்வதற்கு மக்கள் இப்போது உற்சாகமாக முன் வருகிற காரணத்தினால், வரும் வருஷத்துலாவது அதிகப்படியான தொகையை இத்திட்டங்களுக்காக ஒதுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பணம் ஒதுக்குவது நிதி வசதியைப் பொறுத்திருக்கிறது. இன்னும் பல காரியங்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். நிதி வசதியை அனுசரித்து ஒவ்வொரு வருஷமும் பணம் ஒதுக்கப்படும்.

SRI G. GOMATHISANKARA DIKSHITAR : இந்த அபிவிருத்தித் திட்டங்களின்கீழ் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் பல வேலைகள் நடைபெற வேண்டியிருப்பதால் அதிகமான தொகையை ஒதுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கேட்கப்பட்டிருக்கிற கேள்வி சேலம் ஜில்லாவைப்பற்றியது. திருநெல்வேலி ஜில்லா பற்றிய புள்ளி விவரம் எதுவும் இல்லை.

MR. SPEAKER : தனிக் கேள்வி கேட்கவும்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : இந்தத் திட்டங்களுக்காக 150 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லி அதில் 90 லட்சம் ரூபாய் தான் மார்ச் 31-ந் தேதிக்குள் செலவு செய்யப்படும்படி முடிவு செய்திருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 140 லட்சம் ரூபாயில் 90 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டதற்குக் காரணம் வேலை நடைபெறுது என்பதாலா, நிதிவசதியை அனுசரித்தா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த வருஷ ஆரம்பத்தில் 90 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான வேலை நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறபோது இப்போது 50 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இதையும் மார்ச் 31-ம் தேதிக்குள் செலவு செய்து விடவேண்டுமென்றால் செய்யப்படுகிற வேலைகள் அவசரம் அவசரமாகச்

[12th February 1958]

செய்யப்பட்டு மோசமாக ஆதிவிடக்கூடாது என்ற காரணத்தினால் இவ்வேலைகள் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. தொடர்ந்து அடுத்த வருஷ முடிவிற்குள் செய்யலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

SRI K. ANBAZHAGAN : இட வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் போடப்படுகிற திட்டங்கள் எல்லாம் அந்த அந்த வட்டாரம், தொகுதி எம்.எல்.ஏ.க்களைக் கலந்து கொண்டு போடப்படுகிறதா? பணத்தையும் தொகுதி வாரியாகப் பிரித்து அளிக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அந்த அந்தப் பகுதி மக்கள் ஒத்துழைக்க எவ்வளவு தூரம் தயாராய் இருந்தார்களோ அவ்வளவு தூரம் பணமும் ஒதுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இப்போது எல்லா இடங்களிலுமே உற்சாகம் ஏற்பட்டு எல்லோருமே பங்கு எடுத்துக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்போது ப்ளானிங் பாடியை கலந்து கொண்டு தாலுகா வாரியாகவே பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது.

Cinema Theatres.

* 59 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state; the number of (i) permanent and (ii) touring cinema theatres in the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There are 334 permanent cinemas and 353 touring cinemas in this State.

SRI P. G. MANICKAM : தலைவர் அவர்களே, சினிமாத் தியேட்டர்களில் பெண்களுக்கு திரையை ஒட்டி இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் மின்விசையினால் பெண்களுடைய கண்கள் கெட்டுப்போகின்றன. ஆகவே பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பான இடத்தில் மின்னல் வசதியாக இடம் ஒதுக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்போது அமுலில் இருக்கிற விதிப்படி பெண்களுக்கு தனியாக ஸ்தானம் ஒதுக்குவது இல்லை. ஏதோ வேண்டுமென்றால் பின்னால் இடம் இருக்கட்டும் என சினிமா தியேட்டர் சொந்தக்காரர்கள் வைத்திருக்கிறார்களே தவிர பெண்கள் எங்கு செளகரியமோ அங்கு உட்கார்ந்துகொள்ளலாம்.

Saraswathi Mahal Library, Tanjore.

* 60 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have taken any steps to publish the old valuable manuscripts in the Saraswathi Mahal Library at Tanjore; and

(b) if so, what they are?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) Since 1948-49, the Government have been sanctioning grants for the publication of important manuscripts of the library. An Expert Committee appointed by the Government selects the manuscripts for publication. A sum of rupees one lakh was paid to the library during the period from 1948-49 to 1951-52 towards the publication of manuscripts. Since then, the Government have

[12th February 1958]

paid a non-recurring grant of Rs. 21,000 for completing the publication of certain manuscripts. A recurring grant of Rs. 20,000 is also paid every year for publication of manuscripts of the library. The library has so far published about 66 manuscripts with the aid from Government.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI : அந்த நூல் நிலையத்தில் பிரசுரம் ஆகிற புத்தகங்களை மற்ற அரசாங்க லைப்ரரியில் வாங்கி வைப்பதற்கு அரசாங்கம் அனுமதிக்கிறதா? இல்லையானால் அதைப்பற்றி யோசிக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தான் என்னுடைய ரூபகம். இல்லாது இருந்தால் அதைப் பற்றி கவனிக்கிறேன்.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMI : சரஸ்வதி மகால் லைப்ரரியில் இருக்கும் நூல்கள் எத்தனை, அவை எதை எதைப் பற்றியது என்கிற விவரம் அடங்கிய லிஸ்டைத் தயார் செய்து அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்க அரசாங்கத்தார் ஏற்பாடு செய்வார்களா? அதோடு வெளி நாட்டார் எடுத்துச் சென்ற நூல்களை மீண்டும் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : வெளிநாட்டார் எவ்வளவு நூல்களை எடுத்துச் சென்றார்கள், அவை இப்போது எங்கே இருக்கின்றன என்கிற தகவல் சர்க்காரிடத்தில் இல்லை. சரஸ்வதி மகாலில் எவ்வளவு நூல்கள் இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றிய லிஸ்டை அவர்களிடத்தில் இருக்கும். அங்கத்தினர்கள் அதவேண்டும் என்று விரும்பினால் வரவழைத்து அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்க முயற்சிக்கலாம்.

SRI K. ANBAZHAGAN : சரஸ்வதி மகாலில் உள்ள பழைய எட்டுச் சுவடிகளில் பிற நாடுகளில் காணப்படாத, காண முடியாத சித்த வைத்தியம் போன்ற விஷயங்களைக் கொண்ட சுவடிகள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் உடனடியாக கவனித்துப் பிரசுரித்து வெளியில் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எல்லா நூல்களையும்—அதுவும் நமக்குப் பயன் அளிக்கும் நூல்களை எல்லாம்—உடனடியாகப் பிரசுரிப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI : அங்குள்ள பழைய சுவடிகளில் சில நீண்டகால சுவடிகள் ஆனதினால் அவைகள் கெட்டுப் போகின்ற நிலையில் இருக்கின்றன. அந்த மாதிரி ஜீரணம் ஆக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிற சுவடிகளுக்கு முதல் சலுகையாக அவைகளைப் பிரசுரிக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதற்காக ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கும் குழு இதை கவனிக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னொரு யோசனை கூட எனக்குத் தோன்றுகிறது. இதைப் போன்று இருக்கக்கூடிய பழைய சுவடிகளை நவீன முறையில் போட்டோ எடுத்துக் கொள்ளவும் முடியும். இதைப் பற்றியும் யோசனை செய்யலாம்.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : தஞ்சை சரஸ்வதி மகால் லைப்ரரியில் புராதன வைத்திய சம்பந்தப்பட்ட நூல்களும், மாடு வாகனம் சம்பந்தமான பல மொழி பெயர்ப்பு நூல்களும் 1948-49-ம் வருஷத்திலேயே பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் புத்தகங்களை மலிவுப் பதிப்பாக அச்சிட்டு வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மக்களிடத்திலிருந்து அதை வாங்கும் சூழ்நிலை உண்டானால் அப்படிச் செய்யவும் ஏற்பாடு செய்யலாம். ஆனால் இவற்றைப் போன்ற வைத்திய புத்தகங்கள் ஆயிரக் கணக்கில், பத்தாயிரக் கணக்கில் விற்கும் என்று எதிர்பார்ப்பது சரியல்ல என்று நான் நினைக்கிறேன்.

[12th February 1958]

Cholera.

* 61 Q.—**SRI S. LAZAR :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of attacks and the number of deaths due to Cholera in the Tiruchirappalli district in 1957; and

(b) the remedial and preventive measures taken by the Government so far?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) There were 1,337 attacks and 662 deaths due to cholera in the Tiruchirappalli district in 1957.

(b) Mass inoculation campaigns in the affected areas and the surrounding villages, disinfection of infected houses and materials, chlorination of water sources, educative propaganda among the public about the prevention of infection, posting of Special Health Inspectors and Health Officers and concentration of motor vehicles for affording quick mobility to staff and equipment and conveyance of patients for isolation and treatment, were the measures taken to prevent and control the spread of infection.

SRI S. LAZAR : ஒவ்வொரு வருஷமும் இந்த காலரா நோய் வந்து தொந்திரவு கொடுப்பதனால், இதைப் பரிசீலிக்க ஒரு எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டியை அமைத்து அதன் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டது உண்மையா? அப்படி இல்லை என்றால் மேலும் ஒரு கமிட்டியை போட்டு அந்த நோயின் காரணத்தை ஆராய முன்வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

9-00 a.m.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதற்கு ஒரு கமிட்டி அவசியமா என்பது சந்தேகம். இதற்கு முக்கியமான காரணம் சமயபுரத்தில் நடந்த மாரியம்மன் திருவிழாவினால் தான் இந்த நோய் பரவியிருக்கிறது.

SRI ANNAMALAI MUTHURAJA : மற்ற ஜில்லாக்களை விட இந்த ஜில்லாவில் மாத்திரம் நோய் வருவதற்குக் காரணம் பழங்கல் விற்கும் மார்க்கட்டிற்கு பக்கத்தில் பப்ளிக் லட்ரின் இருக்கின்றது. அதனால் தான் அங்கு காலரா வந்திருக்கின்றதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். இந்த பப்ளிக் லட்ரினை எடுப்பதற்கு சர்க்காருக்கு ஒரு மகஜர் வந்திருக்கிறதா? அப்படியானால் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : "பப்ளிக் லட்ரின் காரணமாகத்தான் அந்த காலரா வரவில்லை. மாரியம்மன் திருவிழா காரணமாகத்தான் இந்த நோய் பரவி இருக்கிறது. அதுநாற்ற அறுபத்தாறு காலரா கேஸ்களிலே 332 பேர்கள் இதனால் இறந்துபோயிருக்கிறார்கள்.

SRI M. P. SARATHI : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும் போது இந்த நோய் மாரியம்மன் திருவிழாவின் காரணமாகத்தான் வந்தது என்று சொன்னார்கள். அப்படியென்றால் இந்த நோய் வராமல் தடுப்பதற்கு இந்த திருவிழா நடப்பதையே தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தத் திருவிழாவை தடை செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆனால் திருவிழாவிற்கு வந்து கலந்துகொள்ளும் மக்கள் தண்ணீரை கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாக சுத்தமாக உபயோகித்தால் இந்த நோய் வராமல் தடுத்து விடலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

[12th February 1958]

Handloom weavers.

* 62 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the steps taken by the Government to give relief to the Handloom Weavers who are not members of the Co-operative Societies?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: A scheme was formulated and forwarded to the All-India Handloom Board for obtaining financial aid from the Cess Fund for forming 10 Co-operative Marketing Societies for the benefit of independent weavers and small master weavers who have under their control not more than 10 looms. A loan of Rs. 12 lakhs and a grant of Rs. 66,520 from the cess fund were applied for. The implementation of the scheme was contingent upon the allotment of funds by the All-India Handloom Board or the Government of India from the cess fund. A sub-committee of the All-India Handloom Board, recently investigated the question of extending financial aid from the Cess Fund to weavers outside the co-operative fold. The Committee submitted its report to the All-India Handloom Board. The Government of India have not yet considered the recommendations of the Committee. As regards the scheme mentioned above, the Scheme Committee of the Board decided that it cannot be considered till the Government of India arrive at a decision on the question of assistance for weavers outside the co-operative fold. The scheme was therefore returned to this Government by the Board.

SRI N. K. PALANISAMI: சர்க்கார் இதற்காக ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, அதன் அறிக்கையின் பேரில் நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. ஆகவே நமது சர்க்கார் இதற்கு பரிசீலனை எடுத்த விதமான நடவடிக்கையை எடுக்கப்போகிறார்கள் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இன்று இருக்கின்ற நிலையில் செஸ் நிதியிலிருந்து செய்கின்ற உதவி பூராவும் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு உபயோகப்படுத்த முடிவதில்லை. அப்படி உபயோகப்படுத்துவதாக இருந்தால் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து அனுமதி வேண்டும். மேலும் இது ஒரு அகில இந்திய பிரச்சனையாதலால் அவர்கள் ஒரு முடிவிற்கும் வரவில்லை.

SRI K. ANBAZHAGAN: தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு சங்கத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் நெசவாளர்களை விட வெளியே இருக்கும் நெசவாளர்கள் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருப்பதனால் அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் முறையில், ஆலைகளில் விற்கப்படும் நூலின் விலையைக் குறைத்து நெசவாளர்களுக்கு விற்க அரசாங்கம் திட்டமிட முன் வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கூட்டுறவு இயக்கத்தில் இருக்கிற அங்கத்தினர்கள் மிகக் குறைவு என்பது பழைய விஷயம். இப்பொழுது ஒரு லட்சத்து 96 ஆயிரம் பேர்கள் கூட்டுறவு சங்கத்தில் இருக்கிறார்கள். மேலும் 50 சதமாவது ஒரு வருஷத்தில் சேருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சங்கத்தின் வெளியே அதிகமான தறிக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது உண்மை. எல்லாத்தறிக்காரர்களுக்கும் சலுகை காட்ட வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காகத்தான் ஓர் இரண்டு ஸ்கீம்களை தயாரித்து அனுப்பியிருக்கிறோம். ஆனால் அந்த கொள்கையை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இரண்டாவதாக நூல் விநியோகத்

[12th February 1958]

தைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது. எல்லாக் கைத் தறியாளர்களுக்கும் நூல் விநியோகம் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இப்பொழுது இரண்டு நூல் நூற்பு ஆலைகளை ஏற்பாடு செய்ய முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

SRI N. K. PALANISAMI: சர்க்கார் இதற்காக ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, அதன் அறிக்கையின் பேரில் நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை ஆகவே நமது சர்க்கார் இதற்கு பரிசீலனை எடுத்தவிதமான நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்கள் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல முடியுமா.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இப்பொழுது இருக்கிற திட்டத்தில் செஸ் நிதியில் செய்கின்ற உதவி பூராவும் கூட்டுறவு சங்கத்தின் மூலம்தான் கிடைத்துவருகிறது. இதை விஸ்தரிக்க பல முறை மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதியும் பயன் இல்லை. இது ஒரு அகில இந்திய பிரச்சனையாதலால் இதைப்பற்றி சர்க்கார் ஒரு முடிவுக்கு வரவில்லை. எல்லா கைத் தறிக்காரர்களுக்கும் சலுகை அளிக்கவேண்டுமென்ற காரணத்தால் ஓர் இரண்டு ஸ்கீம்களைத் தயாரித்து மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பி இருக்கிறோம். ஆனால் அதை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. மேலும் இந்தத் தறிக்காக நூல் விநியோகப்பதற்கு அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து வருகிறது. நமது மாகாணத்தில் இரண்டு நூல் நூற்பு ஆலை தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது.

SRI M. K. MARIAPPAN: கூட்டுறவு இயக்கத்தில் இருக்கும் நெசவாளர்களுக்கு மார்க்கட்டிங் சொசைடி உதவ முன்வந்திருந்தும் கூட அவைகளை பயன் படுத்தாததற்கு காரணம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இதற்கு மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து நிதி உதவி கிடைத்தாலொழிய இயக்கத்தின் வெளியே உள்ளவர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

SRI T. T. DANIEL: Such of those weavers who have got their own looms and who have got the capacity to take shares in Co-operative Societies can become members of the Co-operative Societies. Will the Government be pleased to relax those two conditions so that a large number of weavers outside the Co-operative fold can get the benefit?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, out of Rs. 50, which is share capital of a Member of a Co-operative Society, he has to pay Rs. 12.50. The balance is advanced to him as loan. Therefore we do not think there is any great difficulty for weavers to join the Co-operative Society. Secondly, where there are large number of weavers without looms, Government have a scheme for organizing industrial co-operatives of loomless weavers.

* SRI R. KRISHNASAMI NAIDU: எல்லா தொழிலாளிகளையும் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் கீழ் கொண்டுவரவேண்டும் என்றதன் நோக்கம், எல்லா கைத்தறி நெசவாளர்களும் பயன் அடையவேண்டும் என்பதற்காகத்தான், அப்படியிருக்கும்பொழுது இயக்கத்தில் சேராததற்குக் காரணம் கூட்டுறவு இயக்கம் அவர்களை கவர்ச்சிக்கவில்லை என்ற காரணமாகவா அல்லது வேறு எந்த காரணத்திற்காகவோ அவர்கள் சங்கத்தில் சேரவில்லையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கூட்டுறவு இயக்கத்தில் முதலில் 99 ஆயிரம் நெசவாளர்களிலிருந்து ஒரு லட்சம் 90 ஆயிரத்திற்கு உயர்ந்திருக்கிறது. இதில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத்தான் சேரவேண்டும். ஒரே அடியாக சேர்வதென்பது அவசர காரியம் அல்ல.

[12th February 1958]

Bridge across Cauvery at Tiruchirappalli.

* 63 Q.—SRI S. LAZAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the amount allotted this year for the construction of the Cauvery Bridge at Tiruchirappalli;

(b) the amount so far spent; and

(c) when the bridge is expected to be completed?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) Rs. 6 lakhs (excluding 7½ per cent agency charges).

(b) Rs. 2,96,749.

(c) By 31st December 1959.

SRI G. ANNAMALAI MUTHURAJA: அதவனார் கிராமத்தில் ஒரு பாலம் 40 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து கட்டப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா வேலைகளும் முடிந்திருந்தும் கூட, அதற்கு இன்னும் திறப்புவிழா நடத்தாததற்கு காரணம் என்ன?

THE HON. SRI P. KAKKAN: கனம் அங்கத்தினர் இதற்கு ஒரு தனிகேள்வி போட்டால் நலமாக இருக்கும்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: கொள்ளடம் பாலத்தைக் கடந்து செல்லும் வண்டிகளுக்கும், கார் வாகனங்களுக்கும் சங்க வரி வசூலிக்கப்படுவது எதற்காக?

THE HON. SRI P. KAKKAN: இதற்குத் தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்கிறேன்.

Hindi.

* 64 Q.—SRI A. VEDARATHNAM PILLAI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there is any scheme to encourage Government Officials to learn Hindi; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The answer is in the negative.

(b) Does not arise.

* 75-A Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any grant has been received from the Centre during 1956-57 for the spreading of Hindi in the State; and

(b) if so, the amount received and the amount utilised?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No grant has been received from the Centre during 1956-57.

(b) Does not arise.

* 75-B Q.—SRI A. VEDARATHNAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the subsidy given by the Union Government to this State Government during the past three years for the propagation of Hindi; and

[12th February 1958]

(b) the amount used by the State Government out of that subsidy?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The Government of India have sanctioned Rs. 2,239 for the year 1955-56. They have not yet sanctioned any grants for the years 1956-57 and 1957-58. The matter is under correspondence with them.

(b) Government of India grant forms only a part of the total cost. The entire amount received during 1955-56 has been used.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI: இப்போது மத்திய அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் அவர்களுடைய வேலை நேரத்திலேயே ஹிந்திப் பயிற்சி பெறுவதற்கான வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ராஜ்ய அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களில், மத்திய அரசாங்கத்துடன் கடிதப்போக்குவரத்து தொடர்பு கொண்டுள்ள இலாகாக்களிலுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுக்காவது, ஹிந்திப் பயிற்சி பெறுவதற்கு அந்த மாதிரியான வசதியை சர்க்கார் செய்ய முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்போது அந்த உவசியம் ஏற்படவில்லை என்பதைத்தான் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நாம் இங்கிருந்து ஆக்கிலத்திலேயே பதில் எழுதலாம். அங்கிருந்து இங்கு வரும் கடிதங்களும் அங்கிலத்திலேயே வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இந்த நிலை இன்னும் நீடிக்கும் என்ற காரணத்தால் நம் ராஜ்ய அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஹிந்தி கற்பிக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை.

SRI N. K. PALANISAMI: ஹிந்தியை கற்றுக்கொள்வதென்ற மென்ற உணர்வை அதிகப்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் எடுத்தள்ள நடவடிக்கை என்ன? அதாவது, இதற்கான திட்டம் சர்க்காரிடத்தில் இருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அதற்கான திட்டத்தைப்பற்றி நாம் நிறையப் பேசியிருக்கிறோம். மொழிப் பிரச்சனையையும் கல்விப் பிரச்சனையையும்பற்றி பேசும்போது அதைப்பற்றி நாம் நிறையப் பேசியிருக்கிறோம். இப்போது கேள்வி நேரத்தில், அதை விரைக்கிரமமாக எடுத்துக் கூற முடியாது.

SRI A. A. RASHEED: Sir, how can the Central Government expect to popularise Hindi with a sum of Rs. 2,239 only?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: நாம் வகுத்த திட்டங்களில் சில திட்டங்களுக்குத்தான் மத்திய அரசாங்கத்தார் உதவி அளித்திருக்கிறார்கள். நாம் போட்டுள்ள திட்டத்திற்கு அவர்களுடமிருந்து நமக்கு வர வேண்டிய நிதித் தொகை எவ்வளவோ அவ்வளவுதான் பதிலில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: ஹிந்தி கற்றுக்கொள்வதை ஊக்குவிப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், ஹிந்தி கற்றவர்களுக்கும் ஹிந்தி கல்வாதவர்களுக்கும்டையே பாகுபாடு செய்யாத முறையில் சர்க்கார் நடக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்த சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில் அப்படிப்பட்ட பாகுபாடு செய்யவேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI: ஹிந்தியைப் பரப்புவதற்காக நாம் மத்திய சர்க்காரிடம் கோரிய தொகை இந்த 2,000 ரூபாய்தான், அல்லது மத்திய சர்க்கார் இதற்காக நமது சர்க்காருக்குக் கொடுப்பதாக வாக்களித்த தொகை 2,000 ரூபாயா? அவர்கள் அதிகத் தொகை கொடுப்பதாக வாக்களித்திருந்தால், நமது ராஜ்ய சர்க்கார் அந்தத் தொகையைப் பூரணமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளாததிற்குக் காரணம் என்ன?

[12th February 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தத் தொகையின் அளவு நாம் எடுத்துக்கொண்ட திட்டங்களைப் பொறுத்திருக்கிறது. அவர்களுடைய திட்டப் பிரகாரம் நமது திட்டத்திற்கு அவர்களிடமிருந்து வர வேண்டிய தொகை ரூ. 2,000. அதை அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஹிந்தியை இன்னும் அதிகமாகப் பரப்புவதற்காக அவர்களிடமிருந்து நாம் இன்னும் நிதி உதவி பெறுவதைப் பொறுத்தவரையில், “ஹிந்தியை எந்த முறையில் பரப்புவது என்பதைப்பற்றி இந்த சபையும் விவாதித்திருக்கிறது; சர்க்காரும் அது சம்பந்தமாகத் தம் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறது” என்ற காரணத்தால் அந்தப் பிரச்சனை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எழவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR : இந்தப் பணம் எப்படி விநியோகிக்கப்பட்டு செலவிடப்படுகிறது என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். ஹிந்தியைக் கற்றுக்கொள்வதற்கு ஏதாவது ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்ந்து படிக்கவேண்டுமா அல்லது டியூஷன் மூலம் ஹிந்தி கற்றுக்கொடுக்கப்படுகிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தட்சிண பாரத ஹிந்திப் பிரசார சபையின் முயற்சிகளுக்கு நிதி உதவி அளிக்கப்படுகிறது. அப்படி அளிக்கப்படும் நிதி உதவியில் பாதித் தொகை மத்திய சர்க்காரால் கொடுக்கப்படுகிறது.

SRI K. ANBAZHAGAN : சென்னை அரசாங்கத்தர், இந்த வட்டாரத்தில் ஹிந்தியைப் பரப்புவதில் காட்டும் அளவு அக்கறையை, இந்த மாநில அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களில் தமிழ் தெரியாதவர்கள் தமிழ் கற்பதை ஊக்குவிப்பதற்கும் காட்டுகிறார்களா? அதற்கான நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தமிழைப் பரப்புவதில் கனம் அங்கத்தினரைவிட எனக்கு அதிக ஊக்கம் இருக்கிறது என்பதை அவரே அறிவார் என்று நம்புகிறேன். தமிழைப் பரப்புவதற்கு வேண்டியவற்றையெல்லாம் நாங்கள் செய்துவருகிறோம்.

Deputation of State Police Force to Assam.

* 65 Q.—**SRI M. P. SUBRAMANIAM :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government have sent any Police Force to Assam to fight the Naga rebels; and

(b) if so, whether the expenditure is borne by the State Government or Union Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The Malabar Special Police has been deputed to the Naga Hills area of Assam to perform guard and other duties.

(b) The expenditure is initially borne by this Government. The expenditure incurred up to 30th November 1957 will be recovered from the Assam Government. As the administration of the Naga Hills district has been taken over by the Government of India with effect from 1st December 1957, the expenditure incurred from that date will be recovered from the Government of India.

* 66 Q.—**SRI M. P. SARATHI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any Police force was deputed for service in the Naga Hills region;

[12th February 1958]

- (b) the strength of the force so deputed;
- (c) the period for which it was deputed;
- (d) the nature of work assigned to it there?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) One headquarter and five active companies of the Malabar Special Police.

(c) No specific period of deputation has been prescribed.

(d) The duties of Police Battalions including the Malabar Special Police stationed in Assam are to protect the villages from the constant inroads and attacks by the Naga rebels living in jungles, to provide escorts for the passing convoys, to guard Government offices and buildings, to provide road patrols, to provide escorts for officials touring the villages and to enforce law and order.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : சுதந்திர நாக நாடு வேண்டுமென்று கோரும் நாகர்களைச் சுட்டுத்தள்ளுவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் ராணுவம் போதாதென்று சென்னை அரசாங்கத்தின் போலீஸ் உதவியை நாடிவது மத்திய அரசாங்கமா அல்லது அஸ்ஸாம் அரசாங்கமா? சுதந்திர உணர்ச்சியை நசுக்கும் நோக்கத்துடன் வேள்வியர் கையாண்ட முறையைக் கையாண்டதற்கு உடந்தையாக இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் இருந்ததற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சுதந்திர உணர்ச்சியோ சுதந்திர கோரிக்கையோ பிரச்சனை அல்ல. பலாத்காரத்தில் ஈடுபட்டு நாசத்தை விளைவிப்பவர்களிடமிருந்து பொதுமக்களைப் பாதுகாப்பதற்காக அப்படிச் செய்பவர்களைச் சுட்டுத்தள்ளுவதைத் தடுக்கமுடியாது. அப்படிப்பட்ட உதவியைச் செய்து அங்கே அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்காகத் தான் இந்த அரசாங்கம் மட்டுமின்றி வேறு சில ராஜ்ய அரசாங்கங்களும் தங்கள் தங்கள் போலீஸ் படையில் ஒரு பகுதியை அங்கே அனுப்பியிருக்கின்றன.

MR. SPEAKER : Hon. Members must be aware that insinuations should not be made during question time.

SRI K. B. S. MANI : அஸ்ஸாமுக்கு இங்கிருந்து அனுப்பப்பட்ட போலீசாரில் யாராவது நாகா கலகத்தில் கொல்லப்பட்டார்களா? அப்படிக் கொல்லப்பட்டிருந்தால், கொல்லப்பட்டவர்களுடைய குடும்பங்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றனவா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சில போலீசார் கொல்லப்பட்டார்கள். அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு உதவி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

SRI A. GOVINDASAMI : சென்னையிலிருந்து அஸ்ஸாமிற்கு இதற்காகச் சென்ற போலீசாரில் உயிரிழந்தவர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு? அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட நிதி உதவி தொகை எவ்வளவு?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதுபற்றி தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லுகிறேன்.

SRI M. P. SARATHI : அஸ்ஸாமிற்கு இதற்காக அனுப்பப்பட்டவர்களின் சம்பள விகிதமோ படிச் செலவோ அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அவர்களுக்கு சில விசேஷ சலுகைகள் வேண்டுமென்று கோரப்பட்டு சிபாரிசும் செய்யப்பட்டது. அவைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

[12th February 1958]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் போலீஸ் படை இருக்கும்போது ஒரு ராஜ்யப் போலீஸ் படையை இன்னொரு ராஜ்யத்திற்குக் கொண்டுபோவதற்குக் காரணம் என்ன? அந்த ராஜ்யத்திலுள்ள போலீஸ் படை அந்த அரசாங்கத்தார் சொல்லக்கூடிய வார்த்தைக் கிணங்கி சுடமாட்டார்கள், அடிக்கமாட்டார்கள் என்று . . .

MR. SPEAKER : கேள்வியின் மூலம் தகவல் கேட்கலாம் என்றும், கேள்வியில் இன்வினுவேஷன் இருக்கக்கூடாது என்றும் முன்பே சொன்னேன். ஆகையால் இப்படிப்பட்ட கேள்விகளைக் கேட்கக்கூடாது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : விசேஷ அவசியத்திற்காகக் கோரும்போது ஒரு ராஜ்யம் இன்னொரு ராஜ்யத்திற்குப் போலீஸ் உதவி செய்வதில் தவறு ஒன்றுமில்லை.

SRI K. ANBAZHAGAN : மலபார் பிரிந்து கேரள ராஜ்யத்துடன் சேர்ந்திருக்கிறது. அஸ்ஸாமிலுள்ள மலபார் போலீஸ் மட்டும் சென்னை அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்ததாகவே உள்ளதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மலபார் பிரிந்த பிறகு மலபார் போலீஸ் சென்னை அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்ததாகத்தான் இருக்கிறது.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : அஸ்ஸாமிற்கு அருகே இதர பல ராஜ்யங்கள் இருக்க, அவைகளுடைய போலீஸ் படைகளை அங்கே அனுப்பாவிட்டாலும், மத்திய சர்க்காரின் ராணுவத்தை அங்கே அனுப்பி யிருக்க முடியும் என்ற நிலையில், சென்னையிலிருந்து போலீஸ் படையை அங்கே அனுப்பவேண்டிய முக்கியத்துவம் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் முன்பே சொன்னேன் : நமது ராஜ்யம் மட்டுமின்றி இதர 4-5 ராஜ்யங்கள் தங்கள் தங்கள் போலீஸ் படையை அங்கே அனுப்பியிருக்கின்றன. ராணுவத்தாரின் உதவியைப் பெற முடிந்தாலும், நமது ராஜ்யப் போலீஸின் உதவியும் அங்கே ஓரளவு வேண்டியிருந்ததால், இங்கிருந்தும் போலீஸ் படை அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : சென்னை ராஜ்ய அரசாங்கத்தாரே தங்கள் ராஜ்யத்திற்கு ஆந்திராவிலிருந்து போலீஸ்காரர்களை வரவழைக்க வேண்டிய நிலையில், அஸ்ஸாமில் இதுவரையில் இந்த ராஜ்யப் போலீஸ் படையை வைத்திருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

MR. SPEAKER : I disallow this question, because this has nothing to do with the main question. There is insinuation in the supplementary question. I therefore disallow it.

Higher Technological Institute at Madras.

* 67 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Union Government have sanctioned the setting up of a Higher Technological Institute at Guindy;

(b) the technologies that will be taught in this institute;

(c) the subsidy given by the Union Government in this behalf; and

(d) whether this amount is the same as that received by Kanpur?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The Government of India have decided to establish the Southern Higher Technological Institute at Madras.

[12th February 1958]

(b) Information has not been received from the Government of India on this point.

(c) The institution will be the Government of India Institution. Madras will provide the lands required. Details of other financial arrangements are not known.

(d) Does not arise.

Cultivable waste lands in the Coimbatore district.

* 68 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state— 9-20 a.m.

(a) with reference to question No. 114 answered on 8th November 1957, the number of agriculturists who are cultivating lands paying sivayijama in Gobichettipalayam and Bhavani taluks and the acreage cultivated by them;

(b) the number of agriculturists who have requested the Government to grant them patta for those lands; and

(c) the number of agriculturists to whom pattas have been granted?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a), (b) & (c) The particulars have been called for.

SRI P. G. MANICKAM : சிவாயிஜாமா செலுத்திக்கொண்டுசர்க்கார் தரிசுவரில் உழுது வருபவர்கள் ஹரிஜனங்களாவர். இவர்கள் நிலத்தை நன்கு உழுதுவதால் அவர்களுக்கு சொந்தமாக பட்டா செய்துகொடுக்க சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அதைப்பற்றி தகவல் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது தகவல் வந்தவுடன் அப்பொழுது நிலைமை என்ன வென்று தெரியும்.

Assignment of lands in Tindivanam taluk.

* 69 Q.—**SRI M. JAGANNATHAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of petitions received from the Harijans for the assignment of cultivable waste lands from 1955 yearwar in Tindivanam taluk, North Arcot district; and

(b) the extent of such lands assigned so far yearwar?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) Here also, Sir, the particulars have been called for.

SRI A. R. MARIMUTHU : சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களை பட்டா செய்து கொடுப்பதற்கு அந்த நிலங்களுக்கு ஒரு தொகை நிர்ணயித்து அதைக் கட்டவேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தரவு ஒன்று இருப்பதால் நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கும்போது அவர்கள் நிலம் உள்ளவர் களிடமிருந்து பணம் வாங்கிக் கட்டவேண்டியிருப்பதால் அந்த நிலத்தை வாங்கியும், அதை பணம் வாங்கியவருக்கு கிரயம் செய்து கொடுக்கவேண்டி யிருப்பதால் அந்நிலம் இல்லாதவருக்குப் போய் சேரவேண்டியதற்குப் பதிலாக நிலம் உள்ளவர்களுக்குத்தான் போய் சேருகிறது. ஆகவே யாதொரு கிரயமும் இல்லாமலேயே அவைகளை தான்மாக பட்டா செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அங்கத்தினர் அவர்கள் கேட்பது புதுக் கேள்வி. தனியாக கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்லுகிறேன்.

[12th February 1958]

Lignite.

* 70 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the quantity of lignite excavated so far from the mines in Neyveli?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Lignite has not been excavated so far from the mines at Neyveli. The work on the removal of the overburden is in progress.

SRI N. K. PALANISAMI: எந்நெனவே திட்டம் போட்டதுமாதிரி, அங்கு இருக்கக்கூடிய நிலக்கரியை எடுக்க முடியாததற்குக் காரணம், அதிகப்படியாக தண்ணீர் வருவதை கட்டுப்படுத்தமுடியாத காரணத்தினால் சர்க்கார் போட்டிருக்கக்கூடிய திட்டம் நிறைவேறுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: ரிபுணர்கள் நிறைவேறும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் பழனிஸ்வாமி என்ன நினைக்கிறாரோ தெரியாது.

* SRI M. P. SUBRAMANIAM: நெய்வேலி சுரங்க வேலையைப் பொறுத்தளவில் அதை பெரிய அளவில் செய்வதற்கு உலர் நாடுகளிலிருந்து பெரிய பெரிய இயந்திரங்கள் வரவழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அது எப்பொழுது நிறைவேறும்? இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய அன்னிய செலாவணியால் அது தாமதிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: நெய்வேலித் திட்டத்திற்கு வேண்டிய அன்னிய செலாவணி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக முன்பே அறிக்கைகள் எல்லாம் வந்துவிட்டன. நமக்கு வேண்டிய இயந்திரங்கள் எல்லாம் இப்பொழுது வந்துகொண்டிருக்கிறது. சில வந்தும் விட்டன. சில பின்பு வருகிறது. ஆகவே இது தாமதிக்கப்படாது.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: அங்கு தண்ணீரை எடுத்து மேலே கொட்டுவதற்கு வேண்டிய இயந்திரங்கள் அமெரிக்காவிலிருந்து வருகிறது என்று சொன்னார்கள். அவைகள் வந்துவிட்டனவா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: வந்த சில இயந்திரங்கள் அங்கு எடுத்துக்கொண்டு செல்லப்படுகிறது.

Polytechnic at Gudiyattam.

* 71 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the progress made in the matter of starting a Polytechnic at Gudiyattam, North Arcot district; and

(b) when it is expected to start functioning?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) There is no proposal to start a Polytechnic at Gudiyattam.

(b) The question does not arise.

SRI T. KARIA GOUNDER: பத்திரிகைகளில் பார்த்தோம், இரண்டரை லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்று. பத்திரிகைகளில் வந்திருப்பதால்தான் அதைப்பற்றி நண்பர் கேட்டிருக்கிறார்கள். ராஜகோபால் நாயுடு அவர்கள் ஒரு டிரஸ்ட் வைத்திருப்பதாகவும், அதை பாலிடெக்னிக்ருக்காக ஒதுக்கியிருப்பதாகவும் சொல்வது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? மேலும் இந்த வருடத்தில் யாராவது பணம் கொடுப்பதற்கு வந்தால் பாலிடெக்னிக் பள்ளிக்கூடம் அமைக்கப்படுமா?

[12th February 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: தனிப்பட்டவர்கள் இந்தப் பாலிடெக்னிக்கை ஆரம்பிக்க முன் வருவார்களேயானால் அதற்கு எந்த அளவு உதவி கொடுக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஒரு கொள்கை இப்பொழுது திட்டவாடமாக வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை யனுசரித்து யாராவது முன் வருவார்களேயானால் அந்த யோசனை ஆலோசிக்கப்பட்டு அது சரியான யோசனையாக இருந்தால் அதற்கு அனுபதி கொடுக்கப்படும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: ஏற்கனவே ஒரு பாலிடெக்னிக் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஆரம்பிக்க மத்திய சர்க்கார் 15 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகவும், அதில் 25 சத விதம் கொடுத்தால் அந்த ஜில்லாவில் ஆரம்பிக்கப்படும் என்கிற நோக்கத்தோடு 1958-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 30-ந் தேதியில் வட ஆற்காடு கலெக்டர் தலைமையில் நடந்த பள்ளாணி கமிட்டி கூட்டத்தில் அந்த 25 சத வித ரூபாயைக் கொடுப்பதாக ராஜகோபால் நாயுடு அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தீர்மானம் போட்டு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே குடியாத்தத்தில் உடனடியாக ஒரு பாலிடெக்னிக் ஆரம்பிக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: 1958-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 30-ந் தேதியில் என்றால் இப்பொழுது 12 நாட்கள்தான் ஆகிறது. இன்னும் அந்தத் தகவல் எங்களுக்கு வரவில்லை. தனிப்பட்டவர்கள் ஆரம்பித்தால், அது சரியான யோசனையாக இருந்தால் அதற்கு வேண்டிய உதவி செய்ய சர்க்கார் திட்டம் வகுத்துள்ளது. அத்துடன் கால்வாசி தொகை கொடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் அதைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு அதற்கு வேண்டிய செலவையும் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கவேண்டும்.

Jamabandi at Bhavani.

* 72 Q.—SRI P. G. MANICKAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of petitions given by the Harijans to the Jamabandi Officer at the time of jamabandi in 1957 in Bhavani taluk, Coimbatore district; and

(b) the number disposed of?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) & (b) The particulars have been called for from the Collector of Coimbatore.

இதற்கு வேண்டிய புள்ளி விவரங்களைக் கொடுக்கும்படியாக கலெக்டரைக் கேட்டிருக்கிறோம்.

SRI P. G. MANICKAM: ஹரிஜனங்கள் மனைக்கட்டு நிலங்கள் வேண்டுமென்றும், போதிய குடி தண்ணீர் வசதி செய்து தரவேண்டுமென்றும் விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள். அதை உடனடியாக விசாரித்து அதற்கு பரிசாரம் தேட முயற்சி எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இந்த விஷயம் அங்கத் தினர் கேள்வியில் இருந்தால் அதுவும் புள்ளிவிவரத்தில் வரும்.

Oil refinery.

* 73 Q.—SRI N. K. PALANISAMI AND SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any proposal to start an oil refinery in the State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: No, Sir.

SRI N. K. PALANISAMI: என்னை சுத்திகரிப்புச் சாலை ஏற்படுத்த தனிப்பட்டவர்கள் யாராவது சர்க்காரை அணுகிறார்களா? அப்படி அணுகினால் சர்க்கார் அதற்கு உதவி செய்வார்களா?

[12th February 1958]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 1956-ம் வருஷத்தில் “காண்டிபென்ட்ஸ் ஆயில் கம்பெனி” அதற்கு லைசென்ஸ் வேண்டுமென்று சென்னை அரசாங்கத்தைக் கேட்டார்கள். இது பொதுவாக, மத்திய சர்க்காரின் ஒரு கொள்கையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. க்ரூட் ஆயில் அஸ்ஸாமில் கிடைக்கிறது என்று பரிசீலனை செய்து அந்த இடத்தில் வைப்பது என்பதைப்பற்றி நிர்ணயம் செய்ய அவர்கள் உத்தேசித்தார்கள். அதன்படி அஸ்ஸாமிலும், பீஹாரிலும் “ரிபைனரிஸ்” வைப்பதாக உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

MR. SPEAKER : ரஷீத் அவர்களும் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களும் சப்ளிமென்ட்டரிஸ் கேட்கலாம்.

SRI A. A. RASHEED : When Bombay, Andhra and Assam States have got oil refineries, why should not the Madras Government press upon the Central Government the starting of an oil refinery in Madras also?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, there is absolutely no reason why there should not be an oil refinery in Madras. The dispersal is going on on a set pattern. They have fixed Assam and Bihar for the next stage of development of refinery.

SRI K. ANBAZHAGAN : என்னை சுத்திகரிப்புத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கு என்னை மூலப் பொருள்கள் சென்னை மாநிலத்தில் எங்காவது கிடைக்கிறதா என்று ஆராய ஏதாவது திட்டம் உண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது விஷயமாகவுள்ள பூர்வாங்கப் பரிசீலனையில் இதற்கு ஆதாரம் இல்லை என்று தெரிகிறது. ஆனால் மேற்கொண்டும் பரிசீலனை நடக்கும்.

SRI A. GOVINDASAMY : அரசாங்கம் இத்தொழிலை எடுத்து நடத்தா விட்டால் தனியார் இதை நடத்த முன் வந்தால் அவர்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்யுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது சாதாரண தொழில் அல்ல. இதற்கு க்ரூட் ஆயில் வேண்டும். இப்பொழுது க்ரூட் ஆயில் அஸ்ஸாமில் கிடைக்கிறது. இப்பொழுது இரண்டு ரிபைனரிஸ் போதும் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள்.

Devadasis.

* 74 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether there is any proposal to revive the system of Devadasis?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No Sir.

Rearing of cocoons in Talavadi firka.

* 75 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the amount allotted for rearing cocoons for the production of raw silk in the Talavadi firka, Coimbatore district, out of the grant from the Central Silk Board in 1957?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No grant was received from the Central Silk Board for production of raw silk in Talavadi firka in 1957.

[12th February 1958]

SRI P. G. MANICKAM : இந்த 300 ஏக்கர்களில் 340 உழவர்கள் அங்கு பட்டுப்புழு உற்பத்தி விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள் கொள்ளைகாலம் பிரிந்துபோன பிறகு அந்த விவசாயத்திற்கு, அங்கு அனுசூலம் இல்லாதிருப்பதால் அங்கு ஒரு கோவாப்ரேடிவ் சொஸைட்டியை ஏற்படுத்தி இந்த விவசாயத்தை ஊக்கப்படுத்தி, அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவி செய்துகொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது சம்பந்தமாக சென்ட்ரல் லிலிக் போர்ட் பரிசீலனை செய்து அவர்கள் சிபார்சுபடிதான் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. சென்ட்ரல் சிலிக் போர்ட்டிற்கு கொடுத்த மான்ய தொகை 14,00,000-லிருந்து 12,00,000 ஆகக் குறைந்துவிட்டபடியால் இப்பொழுது டவடிக்கைகள் எடுக்க இயலவில்லை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : நம் ராஜ்யத்தில் லிலிக் வளர்ச்சி பெருவாரியாக இருந்தும் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து லிலிக் பாரத்திற்கு பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. இதை கொடுக்க மறுத்து வருவதாக தெரிகிறது. இது உண்மையா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதைத்தான் சொன்னேன். முதலாவது கொடுக்கப்பட்டுவந்த 14 லட்சம் இப்போது 12 லட்சமாக குறைக்கப்பட்டு விட்டதினால்தான் தாமதம் ஏற்படுகிறது.

SRI P. G. MANICKAM : On a point of Information தலைவர் அவர்களே நான் ஒரு விபரத்தை அறிய விரும்புகிறேன். அதாவது எண் பேரில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கேள்விகளுக்கு பதில் அளிக்கவில்லை. பதில் கிடைத்த உடன் தருவதாக சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் லெஸ்டில் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது.....

MR. SPEAKER : பதில் அளிக்க வேண்டிய பொறுப்பு மந்திரிகளுடையது. எனக்கு அவர்களை நிர்வகிக்க முடியாது. 9-10 a.m.

* **SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR :** உற்பத்தி செய்வதற்கு மெட்டிரியல் இல்லாததுதான் தாமதத்திற்கு காரணமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதைப்பற்றி தகவல் இல்லை.

SRI T. S. RAMASWAMI PILLAI : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், திருமாணிக்கம் அவர்கள் சொன்னதையே நானும் கேட்கிறேன், அதாவது கேள்விகள் லெஸ்டில் 68, 69, 72 இந்த மூன்று கேள்விகளும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் பதில் தரவில்லை. நம்முடைய விதியின் படி உட்பட்டிருக்கிற கேள்விகளுக்கு அதிகாரிகளின் சென்கரியம் போல் பதில் கூறினால் போதுமானது. அப்படியிருக்கும்போது லெஸ்டில் கேள்வி இருக்கும் போது பதில் சொல்லுவதற்கு ஏன் தயங்க வேண்டும்? என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரியும். மந்திரிகளை பதில் சொல்லவேண்டும் என்று நிர்வகிக்க எனக்கு அதிகாரம் கிடையாது. பதில் சொல்லவேண்டியது சட்டப்படி அஷ்ஷூரன்ஸ்ஸில் சேரும் என்றால் இதை அஷ்ஷூரன்ஸ் கமிட்டியில் வைத்து விசாரனை செய்யலாம்.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR : These should have been answered after the receipt of answers from the Departments.

MR. SPEAKER : The position is this. If answers are not received from the Government within one month, I shall place the questions before the House and leave it to the Hon. Ministers concerned to give whatever answers they like on the floor of the House, unless they write to me and ask for extension of time. This is my ruling.

[12th February 1958]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: These questions will be answered, I believe, after answers are received.

MR. SPEAKER: I can only tell the hon. Members that if they are not satisfied with the nature of the replies of the Hon. Ministers, they are at liberty to repeat the questions and put them in any other form they like. My duty is to put the questions before the House if answers are not received within one month from the Departments. I put them automatically before the House in order that the Hon. Ministers may give some answer.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: You said, Sir, these would go before the Committee on Assurances.

MR. SPEAKER: The Minister may give an assurance that details are being collected and that they will be furnished on receipt. Then the matter goes before the Assurances Committee and the Committee may ask: 'Why have you not given the details?'

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE UNDER RULE 40: RE PREVALENCE OF DROUGHT CONDITIONS IN THE AYACUT AREAS OF TIRUKOILUR ANICUT AND ELLI-CHOULTRY ANICUT, ETC.

* SRI A. GOVINDASAMI: Sir, I rise to call the attention of the Hon. the Minister for Public Works to a matter of urgent public importance, viz.—

“prevalence of drought conditions in the ayacut areas of Tirukoilur Anicut and Elli-choultry Anicut as the flow of water in the Pennar river has been completely stopped by the construction of Sathanur Anicut in the Pennar river and the resultant withering away of crops in the ayacut areas in Villupuram and Cuddalore taluks.”

சபைத்தலைவர் அவர்களே, சாத்தனூர் நீர் தேக்கத் திட்டத்தினால் திருக்கோவிலூர், எல்லிச் சத்திரம் ஆகிய அணைக்கட்டுகளுக்கு நியாயமாக வரவேண்டிய தண்ணீர் வராததனால் திருக்கோவிலூர் தாலுகாவில் சுமார் 10 ஆயிரம் ஏக்கர்களும், விழுப்புரம் தாலுகாவில் 20 ஆயிரம் ஏக்கர்களும், கடலூர் பகுதியில் 10 ஆயிரம் ஏக்கர்களும் சாவியாகக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த சாத்தனூர் திட்டத்தால் சுமார் 20 ஆயிரம் ஏக்கர்கள் பயிராகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இப்போது மொத்தத்தில் சுமார் 40 ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த புதிய திட்டம் நிறைவேற்றினால் கீழே அணைக்கட்டுகளுக்கு தண்ணீர் வராது என்று முன்னாள் முதல் மந்திரி ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார் அவர்களும் அன்றைய பி.பி.ஸி.யூ.டி. காரியதரிசி ஆர். எம். சுந்தரம் அவர்களும் பாதகம் ஏற்படும் என்று எடுத்துக் கூறினார்கள். அந்த நேரத்தில் சர்க்கார் உபரி தண்ணீரைத்தான் கட்டப்போவதாக உத்தரவாதம் அளித்தார்கள். ஆனால் இன்று தண்ணீர் கீழே வராத காரணத்தால் நிலைமை மோசமாகியிருக்கிறது. இதைப்பற்றி 1957-ம் ஆண்டு டிசம்பர் 1-ம் தேதி விவசாய அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் டிசம்பர் 2-ம் தேதி, டிசம்பர்

CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE UNDER RULE 40 re PREVALENCE OF DROUGHT. CONDITIONS IN THE AYACUT AREAS OF TIRUKOILUR ANICUT AND ELLI-CHOULTRY ANICUT, ETC.

12th February 1958] [Sri A. Govindasami]

3-ம் தேதியன்று முதல் மந்திரி அவர்களிடத்திலும் டிசம்பர் 6-ம் தேதியன்று மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்களிடத்திலும் நேரிலும் விண்ணப்பங்கள் மூலமும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. விழுப்புரம் தாலுகா விவசாயிகளுடன் தூதுகோஷ்டியாகவும் சந்தித்தோம். இப்போது சாத்தனூர் திட்டத்தினால் புதியதாக 3,132 ஏக்கர்கள் பயன் அடைந்திருப்பதாக கூறப்படுகிறது. 1—2—58 நவ இந்தியா பத்திரிகையில் இன்னும் 1,988 ஏக்கர்களுக்குத் தண்ணீர் விடப்போவதாகப் பார்த்தோம். ஆனால் மழையிலேயேனாலும் சாத்தனூர் அணையில் எப்படி தண்ணீர் இருக்க முடியும்? கீழேயும் தண்ணீர் வரவில்லை. தண்ணீர் வருகின்ற (ஸோர்ஸ்) ஆரம்ப இடத்திலேயே சாத்தனூரில் அணைக்கட்டிவிட்டு தண்ணீரை தேக்கவிட்டார்கள். இப்போது ஏதோ கொஞ்சம் கூட தண்ணீர் வரவில்லை. மேலும் சாகுபடி செய்யவேண்டுமென்றால் ஆயில் இன்ஜன் வைத்து தண்ணீர் இறைக்கவேண்டும். ஆயில் இன்ஜன், அல்லது மோட்டார் வைத்து இறைப்பதற்கு விவசாயிகளிடம் பணம் கிடையாது. இதை அவர்கள் வாடகைக்கு உபயோகிப்பதால் வருமானத்தில் பாதியை கொடுக்கவேண்டியதுதான். ஆகவே இன்று பூராவும் சாவியாகக் கொண்டிருக்கிறது. அதனால் சாத்தனூரில் இருக்கின்ற தண்ணீரை திறந்து விடவேண்டும். அதோடு அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற கடனை தீர்ப்பதற்கு அவர்களுக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு ரூபாய் 300 நஷ்ட ஈடு தரவேண்டும். விழுப்புரம் தாலுகாவில் சுமார் ஐந்து கோடி ரூபாய்க்கு மேல் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே நான் ஏதோ எதிர் கட்சியில் இருக்கின்றவன் இந்த திட்டத்தை எதிர்க்கிறேன் என்று கருதாமல் இதை கவனித்து நிவர்த்தி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்கு மாத்திரம் அல்ல, திரு. பி. ஆர். ஸ்ரீநிவாச பட்டையாச்சி அவர்களுக்குத் தெரியும், மற்றும் திரு. வி. பி. சாரங்கபாணி அவர்களுக்கும், திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி அவர்களுக்கும், திரு. எஸ். எ. எம். அண்ணாமலை உடையார் அவர்களுக்கும், திரு. எம். சுந்தரம் பட்டையாச்சி அவர்களுக்கும் இந்த விபரங்கள் தெரியும். அவர்களும் இதை ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள். இதே கோரிக்கைக்காக அங்கேயுள்ள 59 கிராமங்களிலிருந்து 3,420 பேர்கள் கையொப்பமிட்ட விண்ணப்பத்தை விழுப்புரம் தாலுகாவில் இருக்கின்ற மக்கள் இந்த சட்டசபைக்கு மகஜர் தந்திருக்கிறார்கள். அதை இந்த சட்டசபை காரியதரிசி மூலமாக கனம் சட்டசபைத் தலைவர் அவர்களுக்கு கொடுத்துக்கொள்கிறேன். இதை சீக்கிரமாக கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாத்தனூர் அணையைத் திறந்து திருக்கோவிலூர் அணைக்கட்டுக்கும் எலிச்சத்திர அணைக்கட்டுக்கும் நியாயமான தண்ணீரை விடும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(3,420 மக்கள் கையொப்பமிட்ட விண்ணப்பம் ஸ்ரீ ஏ. கோவிந்தசாமி அவர்களால் சட்டசபை காரியதரிசி அவர்களிடம் கொடுக்கப்பட்டது).

THE HON. SRI P. KAKKAN: Mr. Speaker, Sir, the Sathanur Reservoir Project, a continuation scheme in the Second Five-year Plan, comprises the formation of a reservoir across the river Ponnai near Sathanur village in North Arcot district having a capacity of about 4,600 m. cubic feet. This consists of a masonry dam with overflow section in the river portion and an earth bund for the remaining portion on the right side in continuation of the masonry dam. The stored water will be let down from the reservoir and picked up at an anicut across the river about 4½ miles below the dam. Irrigation will be carried on by a canal on the left side of the anicut running for about 22 miles with necessary distributaries and cross masonry works, etc., to irrigate 20,000 acres, i.e., 8,500 acres in Tiruvannamalai and 6,800 acres in Chengam

210 CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE UNDER RULE 40 *re* PREVALENCE OF DROUGHT CONDITIONS IN THE AYACUT AREAS OF TIRUKOILUR ANICUT AND ELLI-CHOULTRY ANICUT, ETC.

[Sri P. Kakkan] [12th February 1958]

taluks of North Arcot district and 4,700 acres in Tirukovilur taluk of South Arcot district. This comprises 3,291 acres wet under the existing tanks and 16,709 acres dry to be converted into wet.

The cost of the scheme is Rs. 235.8 lakhs for works or Rs. 263 lakhs including direct and indirect charges. The scheme was sanctioned on 20th July 1954 and it was originally expected to be completed in 4½ years. But now the work has almost been completed even before the scheduled time and the project was inaugurated on 10th November 1957.

The Chief Engineer (Irrigation) has reported that the difficulties faced by the ryots of the Ponnai below Sathanur Dam are due to general failure of North-East Monsoon in the Ponnai catchment during 1957. The scarcity under Tirukkoilur and Ellis Choultry anicuts during 1957 was primarily due to the general failure of this monsoon. This is evident from the following:—

Rainfall at Sathanur Dam—1956, 24.9 inches.

Rainfall at Sathanur Dam—1957, 17.4 inches.

For the same reason, the new ayacut under Sathanur has been restricted to about 3,000 acres only against an ultimate area of 20,000 acres.

When there were representations for water from lower down ayacutdars, 400 m. cubic feet of water was released on two occasions, namely, between 16th December 1957 and 21st December 1957 and 31st December 1957 and 7th January 1958. Thus Sathanur reservoir had come to the rescue of the Tirukkoilur anicut and Ellis Choultry anicut by supplying water. But for such special releases of water from the Sathanur Reservoir, there would have been greater loss of ayacut under these anicuts. Hence he has stated that it could be said that the construction of Sathanur Reservoir had greatly benefited the existing irrigation. The storage in Sathanur Reservoir was built up during the few days when there were floods in the river during October and November 1957. It had not interfered with the natural flows in the river, which are being let down scrupulously when necessary as shown above. The present storage in Sathanur on 16th January 1958 is 538 m. cubic feet which will be sufficient only for the new irrigation under the Sathanur Main Canal.

III.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION AND PAYMENT OF FAIR RENT (AMENDMENT) BILL, 1958.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I beg leave to introduce the Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958*.

*Published in the *Fort St. George Gazette*, Extraordinary, dated 12th February 1958.

THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION AND PAYMENT OF FAIR RENT (AMENDMENT) BILL, 1958

211

12th February 1958]

MR. SPEAKER: The question is—

“That leave be granted for the introduction of the Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958.”

The motion was put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I introduce the Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958.

IV.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. SPEAKER: We shall now proceed with the discussion on the Governor's Address. Yesterday, Sri Elumalai could not finish his speech. I now give him permission to speak. The Hon. the Minister for Industries and the Hon. the Minister for Home are participating in the debate to-day. That means, an hour and a half will go. Many hon. Members have given their names to me to speak. So, either the House must sit in the afternoon or I shall be forced to cut down the time-limit for each hon. Member to five minutes. I leave it to the House to decide it. The difficulty is, hon. Members do not participate in the debate on the first day and I have to go begging for speakers. Now I have got twenty names with me. How is it physically possible for me to call all? If the House is desirous of permitting me to cut down the time-limit to five minutes, I may be told so. Or does it want to sit in the afternoon?

SRI P. G. KARUTHIRUMAN: We may sit in the afternoon.

MR. SPEAKER: Yes. That means, we will sit till 1-30 p.m. now and meet again at 3 and sit till 5 in the afternoon.

The existing time-limit of ten minutes will continue.

* SRI T. P. ELUMALAI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்று பேசிய பேச்சின் தொடர்ச்சியை நான் இப்போது பேச முன்வருகிறேன்.

9.52 a.m.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மாகாணத்தில் இதற்கு முன்னால் முதல் அமைச்சராக இருந்த கனம் ராஜாஜி அவர்களை இந்த தி.மு.க. கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களெல்லாம், அவர்கள் மகா மேதை என்றும் அவர்கள் தான் தமிழ் நாட்டின் வழி காட்டியென்றும் இப்போது போற்றுகிறார்கள். ஆனால் இதற்கு முன்னால் அவரை சூழ்ச்சிக்காரர் என்றும், எந்தக் காரியத்திலும் அவரை நம்பக்கூடாது என்றும் அப்படி நம்பினால் தமிழ் நாட்டின், தமிழரின் வளர்ச்சி குன்றிவிடும் என்றெல்லாம் பிரசாரம் செய்த இதே தி.மு.க. கட்சிக்காரர்கள் இப்போது அவரிடம் “நீங்கள் தாம் தமிழ் நாட்டின் வழிகாட்டி, நீங்கள்தாம் எங்களுக்கு வழி வகுத்துக் கொடுக்கவேண்டும்” என்றும் சொல்லுகிறார்கள். கனம் ராஜாஜி அவர்கள் எப்போதுமே இவர்களை நம்பவில்லை. எப்போதுமே உண்மையே சொல்லி வருகிற முறையில் அவர்களுக்கும் (தி.மு.க. தலைவருக்கு) சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள். ஆட்சி மொழிபற்றி முடிவு செய்யக்கூடிய கட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்திற்கு கனம் அண்ணா துரை அவர்கள் ஏன் சென்றார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதன் பொருள் என்ன. கட்சித் தலைவர்கள் பேசிய பேச்சில் கலந்துகொண்டு அதன் முடிவுகளை செயலளவில் கொண்டுவரக்கூடிய தன்மையில்லாமல்

[Sri T. P. Elumalai] [12th February 1958]

இருக்கும் தற்சமயம் அதற்கு மாறாக ஏன் ஆலோசனைக் கூட்டத்திற்கு போனீர்கள் என்று அவர்களுக்கு நல்ல ஆலோசனை கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படித்தான் அதற்கு முன்னாலும் பெரியார் சொல்லியிருக்கிறார். நீங்கள் சட்ட சபைக்குப் போகவேண்டாம், வெளியில் இருந்துகொண்டே சீர்திருத்தம்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருங்கள், என்று இதற்கு முன்னால் தந்தை, தனயன்மார்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறார். இதையெல்லாம் விட்டு விட்டு, அவர்கள் சமயத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் இவர்கள் வழி காட்டிகள் சொல்வதை எடுத்துக்கொண்டு வேண்டாதவைகளை விட்டு விடுவது அவர்கள் செயலாக இருக்கிறது. இது தமிழ் நாட்டு வளர்ச்சிக்கு, தமிழர் பண்புக்கு உதவியாக இருக்காது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் கனம் அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள்—அதாவது கனம் சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார் சட்டசபையில் பேசியபோது சொன்னார்கள்—கவர்னர் அவர்கள் சில உண்மையை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார் என்று பேச்சிலே அவரவர்களுக்கு எப்படியெல்லாம் தொகுத்துக்கொள்ள முடியுமோ, அவரவர்கள் கருத்துக்கு இழுத்துவர முடியுமோ அப்படி இழுத்துவர சாமர்த்தியம் உண்டு என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் சொன்னார்கள் “தேசிய ஒற்றுமையிலேதான் இந்த நாடு முன்னேற வேண்டும். தேசிய ஒற்றுமை வளருவதில்தான் நாட்டின் வளர்ச்சி இருக்கும். ஆகவே நான் அஸ்ஸாம் மாகாணத்திலே இருந்தபோது தேசியத்திற்கு விரோதமாக அங்கும் கட்சிகள் இருந்தன. அவைகளை எதிர்த்து போரிட்டு முன்னேறியாகவேண்டியிருந்தது. அப்படி நான் அங்கே தேசிய விரோதமாக இருந்த அவர்களை எதிர்த்துப் போராடுகிற தன்மை என்னிடத்தில் இருந்திருக்கிறது. தேசியத்திற்கு விரோதமாக இருப்பவர்களை எதிர்க்கவேண்டியதிலே மக்கள் முன் வந்து எனக்கு—காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு—காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக்கு—ஒத்துழைப்புக் கொடுங்கள்” என்கிற முறையிலே அமைந்திருக்கிறதேயொழிய, ஏதோ இங்குள்ள இவர்கள் கருத்து நிலைமையை ஒப்புக்கொண்டதாகச் சொல்ல முடியாது.

SRI C. N. ANNADURAI: கவர்னர் பெருமான் காங்கிரஸ் கட்சியின் வெற்றிக்குப் பாடுபடுவதற்காக வந்திருப்பதாக கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார்கள். கவர்னர் கட்சிக்கு அப்பார்ப்பட்டவர்கள் இப்படிப் பேசுவது சரியா?

MR. SPEAKER: அவர்கள் அப்படிச் சொல்லவில்லை.

SRI C. N. ANNADURAI: கவர்னர் தம் உரையிலே அப்படிச் கூறுவதாக கனம் அங்கத்தினர் கூறுகிறார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சியைக் காப்பாற்ற பாடுபட்டதான் வந்திருப்பது போன்று சொல்வதாகச் சொல்கிறார்கள்.

MR. SPEAKER: நீங்கள் பேசும்போது அப்படியில்லையென்று பேசலாம். நான் ஒன்றும் சொல்லமுடியாது.

SRI C. N. ANNADURAI: என்னுடைய பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்ன ஆவது?

MR. SPEAKER: இது எப்படி பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஆகும்?

SRI C. N. ANNADURAI: கவர்னர் அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பு எடுத்துக்கொண்டு பேசியிருப்பதாகச் சொல்வது சரியாகுமா என்று கேட்கிறேன்.

MR. SPEAKER: எப்படி, எப்படி?

SRI C. N. ANNADURAI: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கவர்னர் பேசும்போது ‘காங்கிரஸ் கட்சியை, காங்கிரஸ் ஆட்சியைக் காப்பாற்றத்தான் வந்திருக்கிறேன், எனக்கு அதில் அஸ்ஸாம் நாட்டிலே பழக்கம் உண்டு’ என்று சொல்வதாகச் சொல்கிறார்.

12th February 1958]

MR. SPEAKER: அப்படியா சொன்னீர்கள்?

SRI T. P. ELUMALAI: நான்தான் அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

MR. SPEAKER: நீங்கள் சற்று என்ன சொன்னீர்கள் என்று சொல்லுங்கள்.

SRI T. P. ELUMALAI: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் கேட்டுவிட்டு அவர்கள் இடத்திலே உட்காராமல் நின்று கொண்டேயிருக்கிறார்கள். நான் எப்படிச் சொல்வது?

MR. SPEAKER: சரி, இப்பொழுது சொல்லுங்கள்.

SRI T. P. ELUMALAI: காங்கிரஸ் ஆட்சி என்று சொன்னேன். காங்கிரஸ் கட்சி என்று சொல்லவில்லை.

SRI C. N. ANNADURAI: காங்கிரஸ் ஆட்சி என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னாலும் . . .

SRI K. VINAYAKAM rose.

MR. SPEAKER: There can be no point of order on another point of order.

The hon. Member, Sri Elumalai, says that he has used the words “காங்கிரஸ் ஆட்சி” and not the words “காங்கிரஸ் கட்சி”.

The hon. Member may continue his speech.

SRI S. B. ADITYAN: அசெம்பிளி விதிகளிலே 66-வது விதியில் அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது “must not neglect upon the conduct of the Governor” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நண்பர் பேசும்போது கவர்னர் விஷ்ணுவரம் மேதி அவர்கள் தேசிய ஒற்றுமைக்காக பாடுபட்டார் என்று சொன்னார்கள். அவர் அப்படிச் சொல்லுவது அவர் நடத்தையைக் குறிப்பிடுகிறது. என்போன்ற ஒருவர் அவர் தேசிய ஒற்றுமைக்காக பாடுபடவில்லை என்று சொல்லலாம். அது கவர்னர் அவர்களின் நடத்தையைப் பற்றி குறிப்பிடுவதாகும். ஆகையால் அதுவும் தவறு. ஆதலால் “பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்” ஏற்படுகிறது.

MR. SPEAKER: To-day we are discussing the Governor's Address. It is open to one hon. Member to say that so and so has done so many good things. It is open to another hon. Member equally to say so and so has not done anything. The Chair cannot interfere in the matter as long as the discussion is on what this gentleman has said. The hon. Member may continue.

SRI T. P. ELUMALAI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் சொன்னதெல்லாம் அவர் அஸ்ஸாம் மாகாணத்தில் மந்திரியாக இருந்த பொழுது அங்கே இருக்கிற சர்க்காரில் தேசிய ஒற்றுமையை வளர்க்கப் பாடுபட்டார் என்பதுதான். அங்கத்தினர் வினாக்குழப்பத்தை உண்டாக்கினால் என் பேச்சிலே கருத்தை குறைக்க பிரார்த்திக்கின்றார் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI S. B. ADITYAN: Is that not a reflection on the conduct of the Government? That is the ruling I want.

MR. SPEAKER: If the hon. Member has said that he was going to try for unity in Madras I should have certainly agreed. If, however, he has said that the Governor tried for unity in Assam that would be outside the scope of the Governor's Address. He would be advised to say he tried for unity in this State.

[12th February 1958]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : If the hon. Member referred to what the Governor had done before he assumed the high office of the Governor, that does not reflect on the conduct as Governor and therefore that is not objectionable.

MR. SPEAKER : It is not objectionable but it is quite unnecessary to discuss what he did in Assam when you are discussing what he is going to do in Madras.

SRI V. SANKARAN : According to Rule 5 (1) of the rules the Speaker shall in consultation with the Business Advisory Committee allot the time necessary for the discussion of the matters referred to in the Governor's Address. If the Governor in his Address has said that "I have also tried for unity in Assam" that will be equally pertinent to refer to them because it is contained in the Address.

MR. SPEAKER : I differ from you. The hon. Member may continue.

SRI T. P. ELUMALAI : தேசியத்தை வளர்ப்பதிலே முதன்மை ஸ்தானம் வகிப்பவர்கள் தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிறார்கள். உங்களுடைய ஒத்துழைப்பெல்லாம் எனக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கவர்னர் பெருமான் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அத்தனை பேர்களும் தேசியத்தை வளர்ப்பதற்கு ஒத்துழைப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக தேசியம் என்று சொன்னாலே அது காங்கிரஸ் என்று ஒரு சிலர் நினைக்கிறார்கள். அதுவும் குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் "தேசிய முன்னேற்ற சங்கம்", "தேசிய ஆதிதிராவிட முன்னேற்ற சங்கம்" என்று சொன்னாலே, "தேசியம்" என்று சொன்னாலே, காங்கிரஸைச் சேர்ந்தது, காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தது என்று நினைக்கிறார்கள். "தேசியத்திற்கு" அவர்கள்—தலைவர்கள்—வேறு அர்த்தம் வைத்துக்கொண்டிருந்தாலும், அவர்களுடைய சாதாரண ஊழியர்கள் "தேசியம்" என்றால் தங்களுக்கு விடாத மான கட்சி என்று எண்ணுகிறார்கள். இதனால் தேசியம் இந்த நாட்டிலே பரவ வேண்டும். தேசியத்தை வளர்ப்பதற்கு நல்ல வழி வகுத்து, ஒற்றுமையை வளர்ப்பதிலே எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் இருக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆட்சி மொழி பற்றி கவர்னர் பெருமான் சொல்லியிருக்கிறார்கள், ஏழை மக்களுக்கு, ஆதி திராவிட மக்களுக்கு, ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு மத்திய ஆட்சி மொழியினால் ஒருவித நன்மையும் ஏற்படாது. ஆனால் மகாண ஆட்சிமொழியினால் தான் அவர்களுக்கு ஓரளவு நன்மை ஏற்பட முடியும். மத்திய ஆட்சி மொழியினால் அவர்களுக்கு எந்த விதமான நன்மை ஏற்படும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. என்போன்ற சாதாரண ஊழியர்களுக்கும் இந்த நாட்டின் சுக துக்கத்தை அனுபவிக்கும் ஏழை மக்களுக்கும் மகாண ஆட்சி மொழியால் தான் ஓரளவு நன்மை ஏற்படுமே தவிர, மத்திய ஆட்சி மொழியால் எதுவும் நன்மை ஏற்படுவதாகத் தெரியவில்லை. நம் சர்க்கார் 1,922 அலுவலகங்களில் இன்றைக்கு ஆட்சி மொழியை தமிழாகச் செய்திருக்கிறார்கள். மேலும் எல்லா இடங்களிலும் தமிழிலேயே ஆட்சி நடைபெறப்போகிறது. இந்த முறையிலே நடைபெறும்பொழுது ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு அதனால் ஓரளவு நன்மை ஏற்பட முடியும். ஓரளவு ஆங்கிலம் படித்தவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தில் ஆங்கிலம் போய் இந்தி வந்து விட்டால் தங்களுடைய செல்வாக்கு குறைந்து விடும் என்று எண்ணுகிறார்கள். தவிர தாங்கள் பட்டதாரிகள், அறிஞர்கள், கவிஞர்கள், என்று பட்டம் பெற்றவர்கள் ஆங்கிலத்தினுடைய தன்மை குறைந்துவிடப் போகிறதே என்று அங்கலாய்க்கிறார்கள். ஏழைகளுக்கு இந்தி வந்து ஆங்கிலம் போனாலும் சரி, ஆங்கிலம் இருந்தாலும் சரி, எந்த விதமான நன்மையும் ஏற்பட முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்

[12th February 1958] [Sri T. P. Elumalai]

கொள்ள பிரியப்படுகிறேன். அந்த முறையிலே இந்தியைப் பற்றி நான் சொல்லுகிறபொழுது சென்னை மகாணத்தில் தமிழை வளர்ப்பதிலே, தமிழில் ஆர்வம் இருப்பதிலே, எல்லோர்களுடைய அக்கறையெல்லாம் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சிக்கனம் என்று சொல்லும்போது, ஓர் உதாரணம் சொல்ல பிரியப்படுகிறேன்.

சீர்திருத்த திருமணம், சீர்திருத்த திருமணம் என்று சொல்லுகிறார்கள். காந்தி அடிகள் சொல்லிய மிகவும் சிறந்த கலப்புத் திருமணத்தை, நீங்கள் திறை போட்டு மறைக்கின்ற அளவுக்கு சீர்திருத்த திருமணமாக்கி விட்டிருக்கிறீர்கள். இந்த நாட்டு ஏழை மக்களெல்லாம் முன்னேறவேண்டுமென்று நினைத்து மது அரக்கனை ஒழித்தார்கள். அதற்கு மாறாக இன்று தி.மு. கழகத்தினர் சினிமா அரக்கனை கொண்டுவந்து விட்டிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஏழை மக்கள் சிக்கனமாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக கள்ளுக்கடையையும், சாராயக் கடையையும் ஒழித்தார்கள். ஆனால் சினிமா அதிகம் வந்து விட்டது. எங்கள் திருவற்றியூரில் 3 சினிமா கொட்டகைகள் அதிகரித்து இருக்கின்றன. அம்மாதிரி ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சினிமா கொட்டகைகள் அதிகரித்து இருக்கின்றன. இம்மாதிரி கூத்தாடித் தனம் நாட்டில் அதிகமாக ஏற்பட்டுவிட்டது. இதனால் ஏழைகளின் பணம் சுரண்டப்படுகிறது. இதையெல்லாம் ஒழிப்பதற்கு எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும் கனம் அண்ணாதுரை போன்றவர்கள் வழிகள் வகுக்க வேண்டும், ஏழைகளுடைய முன்னேற்றத்திற்காக அவர்கள் பாடுபட வேண்டுமென்று மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றொன்று சொல்லுகிறேன். நண்பர் கோவிந்தசுவாமி அவர்கள் நேற்று பேசும்பொழுது, ஏழைகளிடையே சிக்கனத்தைப் பரப்பவேண்டாம். அவர்கள் ஊதாரிச் செலவு செய்துகொள்ளட்டும், பணக்காரர்களிடையே சிக்கனத்தைப் பரப்பி அவர்கள் சிறு சேமிப்பு திட்டத்திற்கு பணம் கொடுக்கும்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று மறைமுகமாக வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள்.

SRI A. GOVINDASAMI : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், பணக்காரர்களிடம்தான் பணம், வசூலிக்கவேண்டும், ஏழைகளைத் தொல்லை செய்யக்கூடாது என்றுதான் சொன்னேன். ஏழைகள் சிக்கனமாக இருக்கவேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை.

MR. SPEAKER : It is only a point of personal explanation and not a point of order.

SRI T. P. ELUMALAI : ஏழைகள் சிக்கனத்தை கையாள வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் இப்போது சொல்லுகிறார்கள். சீர்திருத்தத் திருமணம் என்று சொல்லி தாலி கட்டவேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். உதாரணமாக ஒரு பழமொழி உண்டு. ஏழை பெண் மணிகள் தாலி கட்டிக் கொண்டிருந்தாலாவது புருஷன் நேய்வாய்ப் பட்டிருக்கும்பொழுது தாலியையாவது விற்பது அவனை காப்பாற்றலாம் என்று இருந்த ஒரு தைரியத்தைக்கூட, அவர்கள் தாலி கட்ட வேண்டாம் என்று சொல்லி ஒரு சிலரிடத்தில் போக்கிவிட்டார்கள். (சிரிப்பு) இனி யாவது இவர்களுடைய நோக்கங்களும் எண்ணங்களும் மக்கள் முன்னேறும் வகையிலே இருக்கவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். தேசிய வளர்ச்சி என்று வாயளவில் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதில் பிரயோசனமில்லை. அதை செயலில் காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் நமது மதிப்பிற்குரிய நெருஜி அவர்கள் சென்னை வந்திருந்தபொழுது இவர்களுடைய (தி.மு.க.) நடவடிக்கைகளை நான் நேரில் கண்டேன். பொது மக்களுக்கும், போலீசாருக்கும் சொல்லவொன்றாத இடைஞ்சல் செய்தார்கள். இதனால் கண்ணீர் புகை விட்டார்கள். அப்போழுது நான் பஸ்ஸில் இருக்கும்போது கண்ணீர்புகை எப்படி இருந்திருக்கும் என்று அனுபவித்தேன். இவைகளை எல்லாம் அவர்கள் எதற்காகச் செய்தார்கள் என்றால் பண்டித நெருவுக்கு அவமானத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்றும் நமது மந்திரிகளுக்கு ஒரு அவமானத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்றும் தான் இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச்

[Sri T. P. Elumalai] [12th February 1958]

செய்தார்கள். அந்த ஒரே எண்ணத்தில் தான் இப்படியெல்லாம் அவர்கள் அன்று செய்தார்கள். இப்படியெல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு சோஷலிஸ்டுக்குப் பயிற்சி கொடுப்பது போல் கொடுத்திருக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டதுபோல்தான் அன்று அவர்கள் செய்தார்கள் என்பதைமட்டும் நான் இந்தச் சமயத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நமது அரும் பெரும் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் அன்று போட்ட கூச்சல் கொஞ்ச நஞ்சும் அல்ல. மந்திரிகள் போகும்போதெல்லாம் அவர்களும் கூச்சல் போட்டுக்கொண்டே தான் போனார்கள்.

MR. SPEAKER : உங்களுக்கு இரண்டு நிமிஷங்கள்தான் என்று நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன். ஆனால் இப்பொழுது பத்து நிமிஷங்கள் ஆகி விட்டன. இன்னும் நீங்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்.....

SRI T. P. ELUMALAI : அங்கு போனவர்களுையெல்லாம் அவமானப்படுத்த வேண்டும் என்று தான் அவர்கள் எண்ணினார்கள். அவ மரியாதை செய்ய வேண்டும் என்பற்காக என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்து வந்தார்கள். இப்படியெல்லாம் செய்தால் நாடு முன்னேற்றம் அடையாது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மந்திரிகளையும் தலைவர்களையும் தாறுமாறாகப் பேசினால் நாடு முன்னேற்ற மடைந்துவிடாது. காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கிறவர்களையும் அந்தக் கட்சி தலைவர்களையும் அவமரியாதையாகவும் தாறுமாறாகவும் பேசினால் முன்னேற்றமடைந்துவிட முடியாது. அவர்கள் பேசுவதைப்போல் எங்களாலும் பேச முடியும் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொண்டு கவர்னர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரைக்கு என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : எவ்வளவோ மணி அடித்தும் அங்கத்தினர்கள் சபாநாயகரைப் பார்க்கா விட்டால்—தன்னுடைய பேச்சை நிறுத்தா விட்டால்—இன்னும் முப்பது நாட்களுக்கு அவர்களுக்கு பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பமே கொடுக்காமல் இருக்கும்படியாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். இதற்கு காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த காரிய தரிசி பொறுப்பாக இருக்க வேண்டும். இந்தப் பொறுப்பை அவர் கட்டாயம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் அவரை கேட்டுக் கொள்கிறேன். கனம் அங்கத்தினருக்கு நேற்றே ஐந்து நிமிஷங்கள் முடிந்து விட்டது. இன்றைக்கும் அவர் பத்து நிமிஷங்கள் பேசுவது என்பது தவறு என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே ஸ்பீக்கர் மணி அடித்தவுடன், அங்கத்தினர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தால், உடனே உட்கார்ந்துவிடவேண்டும் என்று மறுபடியும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-02
a.m.

***SRI T. L. SASIVARNA THEVAR :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது சபைக்கு முன்னால் கவர்னர் பெருமான் விடுத்துள்ள பேருரையின் மீது சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் எழுமலை அவர்கள் பேசும்போது அவர் தன்னுடைய கட்சியை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைக் கூறிக்கொண்டு மற்ற கட்சிக் காரர்களைப்பற்றி குறை கூறிக்கொண்டார். அவருக்கு பதில் சொல்லும் முறையில் நான் சில வார்த்தைகளைக் கூறிக்கொண்டு நமது நாட்டில் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நிலைமையைப்பற்றி கொஞ்சம் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நமது மாநிலத்தில் சட்டம், நீதி ஒழுங்காக நிலை நாட்டப்படுகிறதா என்பதைப்பற்றி கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய பேருரையில் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. இப்பொழுது நடைபெறுகின்ற ஆட்சி ஆரம்பித்த முதற் கொண்டு ஏதாகிலும் நன்மை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஒன்றுமே செய்யப்படவில்லை. ஆனால் ஒன்றே ஒன்று மட்டும்தான் நடைபெற்று வருவது தெரியும். சமீபத்தில் நடந்த தேர்தலுக்குப் பின்னால், இந்த ஆட்சி ஆரம்பித்த காலம் முதற்கொண்டு, நாட்டில் கொந்தளிப்பும் குழப்பமும் தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அடக்குமுறைதான்

[12th February 1958] [Sri T. L. Sasivarna Thevar]

தாண்டவமாடிக் கொண்டிருக்கிறது. நமது ஆட்சியாளர்கள் நமக்கு வேறு எந்த வகையிலும் நன்மை செய்யா விட்டாலும் ஒரே ஒரு வகையில் பெரிய நன்மையைச் செய்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு இடத்திலும் போலீசாரைக் கொண்டு மக்களை அடித்துக்கொண்டும் சுட்டுக்கொண்டும் தான் இருக்கிறார்கள். உதாரணமாக ஒன்றை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முதுகனத்தூர் தாலுகாவில் போலீஸ் அடக்குமுறை இன்னும் கொஞ்சம் கூட குறைந்தபாடில்ல. இதை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அங்கே ஒரு முக்கியமான கொலை சமீபத்தில் நடைபெற்றது. அதாவது எமானுவேலை கொலை செய்யப்பட்டது. அது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அதன் பிறகு தலைவர்கள் பலர் மீது வழக்குகள் தொடரப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த வழக்குகளும் கோர்ட்டுகளில் இருக்கின்றன. மிகவும் புகழ்பெற்ற இந்த அரசாங்கத்தாரிடம் ஒரு முக்கியமான வஸ்து இருக்கிறது. அதாவது போலீஸார்களால் உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வரும் வேட்டை நாய்கள். போலீஸ்காரர்கள் தங்களுடைய வேட்டை நாய்களை வைத்துக்கொண்டு வழக்குகளை கண்டு பிடிக்கிறார்கள் என்பதாக சொல்லப்படுகிறதே அந்த நாய்களை வைத்துக்கொண்டு இந்த எமானுவேலை கொலை வழக்கில் ஈடுபட்ட குற்றவாளிகளை ஏன் கண்டு பிடிக்க முயலவில்லை என்பதைக் கேட்கிறேன். அப்படி அதை உபயோகப்படுத்தினால் உண்மையான குற்றவாளிகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுவிடுவார்கள் என்ற காரணத்தினால் அப்படி அதை உபயோகப்படுத்தவில்லையா என்று கேட்கிறேன். அல்லது அதில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கக்கூடிய பெரியவர்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு விடுவார்கள் என்பதற்காக அதை உபயோகப்படுத்த வில்லையா என்று கேட்கிறேன். உண்மை சதிதாரர்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு விடுவார்கள் என்று அதை உபயோகப்படுத்தவில்லையா? எந்த நோக்கத்துடன் அதை உபயோகப்படுத்தவில்லை என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அந்த வழக்கில் சம்பந்தப்பட்ட எட்டு எதிரிகளை இன்னும் கண்டு பிடிக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். கொலை நடந்து சுமார் நாலைந்து மாதங்களாகின்றன. இதுவரையிலும் இன்னும் அந்த எதிரிகளை கைது செய்யாமல் இருக்கிறார்கள்; அதன் காரணம் என்னவென்றும் தெரியவில்லை. இது சம்பந்தமாக கீழ்த்தாவல் கிராமத்தில் போலீஸ்காரர்கள் சென்று அந்த எட்டு குற்றவாளிகளுடைய மனைவிகளையும் துன்புறுத்துகிறார்கள். அவர்களை அடித்து விரட்டி விட்டார்கள். அவர்கள் பயந்து கொண்டு மதுரைக்குச் சென்று அங்கு குடியிருக்கிறார்கள். இதனால் அவர்களுக்கு என்ன கஷ்டம் இருக்கும் என்பதை அரசாங்கம் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மற்றும் அந்த கிராமத்திலுள்ள குழந்தைகள், கிழவர்கள், கிழவிகளை திரட்டிக்கொண்டு போய் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் அடைத்து வைத்து துன்புறுத்துகிறார்கள். அவர்களை காவல் எட்டு மணிக்கு அழைத்துக்கொண்டு போய் இரவு எட்டு மணி வரையில் எந்த விதமான ஆகாரமும் கொடுக்காமல், ஆகாரம் கொடுப்பதையும் அனுமதிக்காமல் ஓர் இடத்தில் வைத்து துன்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். போலீஸார்கள் குற்றவாளிகளை கைது செய்ய முடியாவிட்டால் அதற்கு ஊரிலுள்ள கிழவர்களும் கிழவிகளும் தான் பொறுப்பா என்று கேட்கிறேன். அந்த ஊரார்தான் அதற்குப் பொறுப்பாளிகளா? இப்படி அவர்களை வைத்துக்கொண்டிருந்தால் அவராவது அந்த வழக்கிற்கு அப்புவராக வருவார்கள் என்ற எண்ணத்தினால் அப்படி அடைத்து வைத்து துன்புறுத்துகிறார்களா என்ற ஒரு சந்தேகம் எனக்கு ஏற்படுகிறது. சீக்கிரமாக அந்த எட்டு எதிரிகளையும் போலீஸார் கைது செய்து வழக்குகளை துரிதமாக நடைபெறச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இது வரையிலும் எத்தனை வழக்குகள் தொடர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதும் இன்னும் எத்தனை வழக்குகள் தொடரப்போகிறார்கள் என்பதும் தெரியவில்லை. இது வரையிலும் தொடர்ந்த வழக்குகள் எப்பொழுது நடைபெறும் என்பதும் எப்போது முடிவு பெறும் என்பதும் ஒன்றுமே தெரியவில்லை. ஏற்கெனவே பல வழக்குகள் தொடரப்பட்டு பல பேர்களின் பேரில் கேஸ்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் போலீஸ் காரர்கள் ஜீப் கார்களை போட்டுக் கொண்டு கிராமங்களுக்குள் சென்று

[Sri T. L. Sasivarna Thevar]

[12th February 1958]

கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். இவர்களைக் கண்டவுடனேயே அங்குள்ள ஜனங்கள் பயந்து கொண்டு ஓடிவிடுகிறார்கள். நல்ல சூழ்நிலை அங்கு இன்னும் ஏற்படவில்லை. போலீஸ்காரர்களை அங்குள்ள கிராம மக்கள் இன்னும் நம்பவில்லை. அங்குள்ள போலீஸ் படையை வாபஸ் பெற்றிருக்க வேண்டும். அப்படி இன்னும் வாபஸ் பெறவில்லை, அதன் காரணம் என்னவென்றும் தெரியவில்லை. அங்கு போலீஸ் படை இருக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் அப்பொழுது சொல்லவில்லை. அவர்கள் தான் அங்கு அமைதியை நிலைநாட்ட வேண்டும் என்பதற்காக அங்கு போலீஸ் படையைக் கொண்டு வந்து வைத்தார்கள். அங்கு போலீஸ் காரர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதை கவனிக்க வேண்டும். கிராமங்களுக்குள் சென்று பத்து அல்லது பதினைந்து பேர்களை கைது செய்கிறார்கள். அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு போய் ஒரு இடத்தில் வைத்துவிட்டு ஐந்து அல்லது பத்து அல்லது இருபது ரூபாய், வாங்கிக் கொண்டு திருப்பி அனுப்பிவிடுகிறார்கள், இப்படியே பல கிராமங்களுக்குச் சென்று செய்கிறார்கள். இதைப்பற்றி நான் கலெக்டருக்கு ஒரு மனுக் கொடுத்தேன். இப்படி எவ்வளவு கேஸ்கள் போடப்போகிறார்கள் என்றும் எந்தெந்த கிராமங்களில் ஆட்களை கைது செய்யப்போகிறார்கள் என்றும் கேட்டேன். அவர் ஒரே ஒரு கிராமத்தில் மட்டும் தான் என்று அருங்குள கிராமத்தில் மட்டும் வழக்குகளைத் தொடர ஏற்பாடு செய்தார். இப்படி ஒவ்வொரு கிராமமாக சென்று மக்களை துன்புறுத்தாமல் எந்த கிராமத்தில் எந்த வழக்கை தொடரப்போகிறார்கள் என்றும் எந்த நபர்களைக் கைது செய்யப் போகிறார்கள் என்றும் கேட்டதற்கு அவர் அருங்குளம் கிராமம் ஒன்றிலுமட்டும் நான் கேட்டுக்கொண்டபடி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார். மற்றும் எங்கங்கே என்னென்ன வழக்குகளைத் தொடரப் போகிறார்கள் என்று பத்திரிகை வாயிலாக தகவல் கொடுத்தால் நாங்களே அதற்கு உதவி செய்கிறோம் என்று சொல்லியும் அதன்படி செய்யாமல் மக்களை துன்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குற்றவாளிகளைச் சொன்னால் அவர்களைக் கண்டுபிடிக்க நாங்கள் உதவி செய்கிறோம் என்றும் சொன்னோம். அதன் பொறுப்பை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம் என்றும் கேட்டுக்கொண்டோம். அப்படிச் செய்தால் எல்லா மக்களும் துன்புறுத்தப்படாமல் இருப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்று அப்படிச் சொன்னோம்.

மேலும் ஒரு வார்த்தை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கலகம் நடந்து சுமார் நான்கு மாதங்களாகின்றன. அதன் பிறகு எந்த விதமான தகராறும் இது வரையிலும் ஏற்படவில்லை. ஆகவே அங்கிருந்து போலீஸ் படையை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும். போலீஸ்காரர்கள் எல்லோரையுமே உடனடியாக வாபஸ் வாங்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. மக்களைக் கைது செய்து அவர்களை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைத்து விட்டு கொஞ்சம் நாளைக்கு எல்லாம் அவர்களை விரட்டி விடுகிறார்கள். அதனால் பலர் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

இன்னொரு விஷயம் ரொம்பவும் கேவலமாக நடந்து வருகிறது. அதாவது அங்கே ஏற்பட்ட வழக்குகளை புதுக்கோட்டையில் நடத்துவதாக ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். புதுக்கோட்டையில் ஒரு ஸ்பெஷல் மாஜிஸ்ட்ரேட்டை நியமித்து அங்கே அந்தக் கேஸ்களை நடத்துவதாக ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்வதானது ரொம்பவும் தகராறான காரியம். இதனால் ஏழை மக்கள் ரொம்பவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். கீழ்தாவலிலிருந்து புதுக்கோட்டைக்குச் செல்வதாக இருந்தால் சுமார் 120 மைல்கள் போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. பெரும்பகுதியான சாட்சிகள் ராமநாதபுரத்தில் தான் இருக்கிறார்கள். அதனால் அந்த வழக்குகளை அந்தந்த ஸ்தலத்திலேயே நடத்த வேண்டும் அல்லது மதுரையில் நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அல்லது சிவகங்கையிலோ அல்லது ராமநாதபுரத்திலோ நடத்தலாம் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதைப் பற்றி பல மனுக்கள் கொடுத்தேன். அப்படி மனுக்கள் போட்டும் கூட சர்க்கார் சரியான முறையில் என்னுடைய வேண்டுகோளை கேட்டுக்கொள்ளாமல் இருக்கிறார்கள். மேலும் சர்க்கார் சொல்லலாம் கலவரம் நடந்த இடங்களில் அந்த வழக்குகளை நடத்தினால் கூட்டங்கள் கூடும், ஆர்ப்பாட்டம் செய்வார்கள் என்று.

12th February 1958]

[Sri T. L. Sasivarna Thevar]

எங்கள் தலைவர் தேவர் அவர்கள் மீது போடப்பட்ட ஒரு வழக்கையாவது பூ.கே. கோட்டையில் வைத்துக்கொண்டு மற்ற வழக்குகளை மற்ற கோர்ட்டுக்கு அனுப்பும் படியாகச் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எங்களது இந்தக் கோரிக்கையை சர்க்காருக்குப் பல முறை தெரிவித்தோம்.

சமீபத்தில் கூட கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் எங்கள் பிராந்தியத்துக்கு வருவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அப்படி நேரில் வந்தால், அங்கு நடந்த படுகொலையின் விவரம் பூராவையும் பார்ப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். கீழ்த்தாவலில் நடந்த சம்பவத்தில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட ஐந்து பேர்களுடைய மனைவிமங்களையும் கீர்த்தையில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டவர்களுடைய மனைவிமங்களையும், நேரில் கவர்னர் பெருமான் வரும்போது அவரிடம் குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல ஏற்பாடு செய்யப்போகிறோம்.

இதற்கு முன்பு, பிரதம மந்திரி நேரு அவர்கள் அங்கு வரப்போவதாகச் சொன்னபோது, அவர்களிடம் நேரில் சென்று முறையிடுவதாக ஏற்பாடு செய்தோம். அங்கு உள்ள போலீஸ்காரர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்றால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டவர்களுடைய மனைவிமார்கள் பூராவையும் நேரு அவர்கள் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்து திரும்பிப் போகிறவரையில் ஒவ்வொருவரையும் house arrest-ல் வைத்தார்கள். கீர்த்தையில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டவர்களுடைய மனைவிமார்களையெல்லாம் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலேயே கொண்டு போய்க் கைது செய்து வைத்தார்கள். ஆறு வீட்டிலுள்ள பெண்பிள்ளைகளை வீட்டிலே கைது செய்து வைத்தார்கள். எங்கே நேருவிடத்திலே முறையிட்டு விவாங்கலோ என்ற பயத்திற்காக போலீசார் அவர்களைக் கைது செய்து house arrest-ல் வைத்தார்கள் என்று நான் குற்றச்சாட்டாகச் சொல்கிறேன்.

கவர்னர் பெருமான் அந்தப் பகுதிக்கு வந்தால் பதினாறு பேர்களுடைய மனைவிமங்களையும், அவர்களுடைய குழந்தை குட்டிகளையும், பெற்றோர்களையும் கவர்னரிடம் அழைத்துச் சென்று அவரிடம் எடுத்துச் சொல்வதற்காக, முறையிட்டுக்கொள்ளுவதற்காக ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அந்த முறையில் சர்க்கார் அவர்கள் தயவு செய்து போலீஸ் அதிகாரிகளுக்குத் தகவல் கொடுத்து, ஏற்கெனவே போலீஸ் ஸ்டேஷனிலோ, house arrest-இலோ வைத்திருந்ததுபோல் வைக்காமல், கவர்னர் பெருமான் வரும்போது அவரிடம் நேரில் சென்று முறையிடுவதற்கு அனுசுலமாக இருக்கும் படியாக போலீசார்களுக்கு சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பிக்கும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“பட்ட காலிலே பறும், கெட்ட குடியே கெடும்” என்பது போன்று, போலீசார்களுடைய அக்கிரமம் அடக்குமுறையும் ஒருபுறமிருக்க, மற்றொரு வகையிலும் அந்தப் பிராந்திய மக்கள் பூராவையும் சர்க்கார் கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள். அதுதான் நிலவரி வசூலிக்கும் முறை. எங்கள் பிராந்தியம் இராமநாதபுரம் ஜமீனையும் சிவகங்கை ஜமீனையும் சேர்ந்திருந்தது. 1360-ம் பசலியிலிருந்து நாளது தேதி வரையில் உள்ள பாக்கி பூராவையும் ஒரே முறையில் வசூலிக்கவும் ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். அங்குள்ள அதிகாரிகள் இம்மாதிரி செய்வது தவறு. அதை இரண்டொரு மாதத் தவணைகளில் திருப்பிக்கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறார்கள். நிர்வாணிக்கு வட்டி வாங்குவது தவறு. ஒரே முறையில் பாக்கியை வசூலிக்காமலிருக்க வேண்டும் என்று கலெக்டரிடத்தில் நேரில் சென்று மனுக்கொடுத்திருக்கிறேன். கிராமம் கிராமமாகச் சென்று கலெக்டரிடம் மனுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கலெக்டர் எழுதிய பதிலில், “என்னுடைய சிபார்சுகளைக் கவர்ன்மெண்டுக்கு அனுப்பியிருக்கிறேன்; கவர்ன்மென்ட் ஆர்டர் வந்த பிறகு தெரிவிக்கிறேன்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆனால் நாளது தேதிவரையில் ஆர்டர் வரவில்லை. அக்கிரமம் சிக்க முடியாமல் இருப்பது மகத்தான கொடுங்கோன்மையாகும். நிச்சயமாக மறுக்க முடியாது. ஒருவன் கொடுக்கவேண்டிய பாக்கி ரூ. 200 இருக்கும். ஆனால், அவனுடைய நிலம் எல்லாம் சேர்த்து ரூ. 100 அல்லது ரூ. 150-க்கு ஜப்தி செய்கிறார்கள். ஆஸ்தி பூராவையும் ஜப்தி செய்கிறார்கள். தானியங்களையும் ஜப்தி செய்கிறார்கள். கால்நடைகளையும் ஜப்தி செய்கிறார்கள். இதில் சர்க்கார் உடனடியாகத் தலையிட்டு அம்மாதிரி வரி பாக்கியை ஆவன செய்ய

[Sri T. L. Sasivarna Thevar] [12th February 1958]

வேண்டும். ஜூன் மாதத்திற்குள்ளாவது எப்ரல் மாதத்திற்குள்ளாவது வரியைத் தரத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆயிரம் ரூபாய் பாக்கியிருந்தால் ஒரு வருஷத்திற்கு ரூ. 500 வீதம் வாங்கிக்கொண்டு, மற்ற ரூ. 500-ஐ அடுத்த வருஷத்தில் வாங்கிக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்யும்படியாகச் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். முழுப் பாக்கியையும் ஒரே முறையில் வசூலிக்கச் சொல்வது மகத்தான தவறு. இம்மாதிரி பெரிய அடக்குமுறை நிலவரி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் நடக்கிறது என்பதை ரூபகமூட்டி, அதிலே தலையிட்டு கூடிய விரைவிலே சர்க்கார் வேண்டிய உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் தாலுகா பூராவையும் பளாக் டெவலப்மெண்டில் எடுத்த தற்காக நான் சர்க்காருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் வேறு கஷ்டம் இருக்கிறது. எங்கள் பிராந்தியம் மிகவும் பிற்பட்ட பிராந்தியம். ஜனங்கள் செலுத்தவேண்டிய ஈவுத் தொகையைச் செலுத்த அவர்களுக்கு வசதி இல்லை. முடிந்த அளவு பளாக் சம்பந்தப்பட்ட செலவுத் தொகை பூராவும் சர்க்காரே ஏற்றுக்கொண்டு, மக்களிடமிருந்து பண உதவியை எதிர்பாராமல் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சர்க்காரே முழு உதவியையும் செய்யவேண்டியது அந்தப் பிராந்தியத்திற்கு மிகமிக அவசியம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சில வழக்குகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் மீண்டும் ஒரு வார்த்தை. நானும், தத்தார் அவர்களும், நமது அமைச்சர் திரு. கக்கன் அவர்களும் திருப்பாச்சேத்தி முதலிய கிராமங்களுக்குச் சென்றிருந்தோம். அந்தக் கிராம மக்கள் நேரிடையாக மந்திரி அவர்கள் முன்னால் சாட்சியம் சொல்லும்போது, “எங்கள் கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் யாரும் தீ வைக்கவில்லை, வேற்று இடங்களிலிருந்து 200, 300 பேர்கள் கொள்ளைக் கூட்டமாக வந்து தீ வைத்தார்கள்; ஊரிலுள்ளவர்கள் யாரும் தீ வைக்கவில்லை” என்று சாட்சியம் சொன்னார்கள். அந்த இரண்டு கிராமங்களில் உள்ள 50 முதல் 60 பேர்கள் மீது போலீஸ்காரர்கள் கேஸ் போட்டிருக்கிறார்கள். காரணம் என்னவென்று விளங்கவில்லை. இது விஷயத்தை நான் கலெக்டரிடம் நேரில் சொல்லியிருக்கிறேன். அம்மாதிரியாக போலீஸ்காரர்கள் எவ்வளவோ பேர்கள் மீது பொய் வழக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் சம்பந்தப்பட்ட எதிரிகள் மீதோ—குற்றவாளிகள் மீதோ—வழக்குப் போடவேண்டாம் என்று விட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் போடாவிட்டாலும் போகட்டும். ஏழைகள் முடிந்த அளவு, வரக்கூடிய அளவு, சிறிய கோர்ட்டுகளிலே விசாரணை செய்யும்படியான நல்ல சூழ்நிலையை அமைதியான முறையை, ஏற்படுத்தாவிட்டால், எதிர்க்கட்சிக்காரர்களாகிய, நாங்கள் என்ன நினைக்க முடியும்? எந்த வகையிலாவது அடக்கி ஒடுக்குவதற்காக சர்க்கார் முயற்சிக்கிறார்களே தவிர, நல்ல நிலைமையை அமைதியான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த சர்க்கார் முன்வரவில்லை என்று சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அமைதியான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றும் போலீஸாரையும் உடனடியாகக் குறைக்கவேண்டுமென்றும் நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

10-16
a.m.

SRI T. V. SANNASI : பெருமைக்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையைப்பற்றிய வாதப் பிரதிவாதங்கள் நல்ல முறையில் நடந்துகொண்டு தான் வருகின்றன. அவர் நல்லது சொன்னாலும் எதிர்ப்பு இருக்கிறது; அவர் கெட்டது சொன்னாலும் ஆதரவு இருக்கிறது. இது சம்பிரதாயமாக இருக்கிறது. (சிரிப்பு.)

இந்த முறையிலே பெரிய திட்டங்களை, பெரிய காரியங்களைப் பெருக்கிச் சொல்லாதபடி, தமிழ்ப் பெரியார் வள்ளுவர் எவ்வாறு சொன்னாரோ அதுபோல் நாட்டினுடைய கேடிமத்திற்கான நல்ல திட்டங்களை மிகவும் சாரமாகச் சுருக்கிச் சொல்லிவிட்டார்கள். அதுவும் மிக நல்ல வகையிலே சொல்லிவிட்டார். அதாவது ‘நாலு நாட்கள் உங்கள் சக்தி எவ்வளவு இருக்கிறதோ அந்த அளவு சக்தியோடு, உங்களுக்குள்ள பாணியில் கௌரவம் சிறிதும் குறையாத முறையில் விவாதம் செய்யுங்கள்’ என்று பின்னாலே சொல்லிவிட்டார்.

[Sri T. V. Sannasi]

எந்த மனிதரும் விருப்புடன் ஆராய்ந்தால் குறை தெரியாது; வெறுப்புடன் நோக்குவதற்கு ஆரம்பித்தால், அதிலேயுள்ள நன்மை தெரியாது. ஆனால், எதிர்க் கட்சி என்று ஒன்று இருந்துகொண்டிருக்கும்போது, அவர்கள் சொன்ன நல்லதை ஆதரித்துப் பேசவேண்டியது அவசியம் என்று கருதினாலுங்கூட, நாட்டில் உள்ள பழக்க வழக்கங்களுக்கும், சம்பிரதாயங்களுக்கும் முரணாகாத வகையிலே எதிர்க்கத்தான் வேண்டி இருக்கிறது.

சிலர் சொல்கிறார்கள்—நாட்டிலே எத்தனையோ குறைகள் இருக்கின்றனவே அவைகளையெல்லாம் கவர்னர் பெருமான் சொல்லவில்லையே என்று. ஆனால், நாட்டிலே உள்ள குறைகள் அவ்வளவையும் சொல்ல வேண்டுமானால், இந்த period போதாது. அவர் இங்கேயே உட்கார்ந்து சொன்னாலும் முடியாது. உதாரணமாக, நாட்டினுடைய நன்மைக்கான திட்டங்கள் என்ன என்ன வேண்டுமோ அவைகளைச் சாரமாகச் சொல்லி விட்டார். இன்னும் செய்யவேண்டிய காரியங்கள் பல இருக்கின்றன. இதிலே அவர் சொல்ல முடியாத விஷயம், அறிந்தாலும் சொல்ல முடியாத விஷயங்கள் சில நடந்துகொண்டு வருகின்றன. நாட்டிலே எவ்வளவு அழகாகப் பேசினாலுங்கூட, அந்த ஜாதிய வெறியைத் தாண்டாத உள்ளம் உடைய தலைவரை நாட்டிலே பார்ப்பது மகா அரிதாக இருக்கிறது. முதுகுளத்தார் சம்பவங்களைப் கூட நல்ல அறிஞர்கள், நல்ல அறிவாளிகள் உலக அனுபவம் உடையவர்கள்கூட, மணிக்கணக்காகப் பேசினார்கள் என்றாலும், அவரவர்கள் ஜாதிக்குத்தான் பேசினார்களே தவிர, பாதிக்கப்பட்ட இரண்டு இனங்களையும் சேர்த்துப் பேசக்கூடிய நேர்மையுள்ளம் உடையவர்கள் யாரும் இருந்ததாக—நான் சபையில் இல்லாத சமயத்தில் யாராவது பேசி இருந்தார்களோ என்னவோ, நான் சபையில் இருந்த சமயத்தில்—நான் பார்க்கவே முடியவில்லை. அம்மாதிரி தான் இருக்கிறது சமாச்சாரம். உண்மையிலேயே சொல்கிறேன் : இந்தச் சபையிலே உள்ளவர்கள் அவ்வளவு பேரும் உள்ளம் பதறிக் கண்ணீர் வடிக்கும் முறையிலே சில சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன....

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சபையில் நேர்மை உள்ளம் படைத்தவர்கள் யாரும் இல்லை என்று ஸ்ரீ சன்னாசி அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது முறையா என்று தங்கனிடமிருந்து அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர்களைப்பற்றி அத்தகைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லக்கூடாது. சபையின் அங்கத்தினர் மீது எந்தவிதமான கெட்ட அபிப்பிராயமும் சொல்லவேண்டாம். கெட்ட அபிப்பிராயம் சொல்லாமலே விவாதம் செய்யலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

SRI T. V. SANNASI : நேர்மையுள்ளவர்கள். நான் தவறி இருப்பின் மன்னித்துக்கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, நேர்மை உள்ளவர்கள் மன்னிக்கவேண்டுமென்று கேட்பது மூலமாக, நேர்மை இல்லாதவர்கள் இந்த அவையிலே இருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தை மறுபடியும் கனம் உறுப்பினர் வலியுறுத்துகிறார் என்பதை நான் எடுத்துக்காட்டுகிறேன். அதை அவர் வாபஸ் பெறவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இம்மாதிரி ஒருவரைப்பற்றி ஒருவர் குறைவாகப் பேசுவது நல்லது அல்ல; தயவு செய்து அப்படிப் பேசவேண்டாமென்று கனம் அங்கத்தினர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI T. V. SANNASI : முசிரியில் சில சம்பவங்கள் நடைபெற்று விட்டதைப் பற்றிச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கவர்னர் பெருமானுக்கு இது தெரியாது என்று நினைக்கிறேன். அண்மையில் முசிரியில் வலசாயச் சங்கம் என்று ஆரம்பித்து வைத்துக்கொண்டு அதிலும் மிகவும் உயர்ந்த சமதர்மக் கொள்கையைக் கொண்ட இன்றைய கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின்கீழ் இருந்துவரும் விவசாய சங்கத்தார் வேண்டுமென்றே செய்த அட்டெழியத்தைப்பற்றிச்

[Sri T. V. Sannasi]

[12th February 1958]

சொல்ல விரும்புகிறேன். அறுவடை செய்வதற்காக கூலிக்கு அடுத்த கிராமத்திலிருந்து வரும்விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அறுவடை செய்துவிட்டு கூலியைவாங்கிக்கொண்டு திரும்பிப் போகும்போது உழைப்பவர்களுக்கு நிலம் சொந்தம் என்று பேசுகின்ற கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் கீழ் உள்ள விவசாயச் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நடுவழியில் அறுவடை கத்தி முதலியவற்றை வைத்துக்கொண்டு திரும்பிப்போகிற தொழிலாளர்களைத் தடுத்து நிறுத்திச் செய்திருக்கிற அக்கிரமங்கள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. ஆண்களையும், பெண்களையும் நடுவழியில் மறித்து அவர்கள் செய்த அக்கிரமத்தைச் சொல்லவேண்டுமானால் நா எழுது. ஒரு கோட்டைக் கிழித்து அதற்கு அப்பால் ஆண்கள் சென்றால் கொன்றுவிடுவோம் என்று பயமுறுத்தி பெண்களைத் தனியாக நிறுத்தி, தாலிகட்டிய கணவன்மார்களுடைய முன்னிலையிலேயே—சொல்லவே இருதயம் துடிக்கிறது—அவர்களுடைய மனைவி மார்களைக் கற்பழித்த சண்டாளத் தன்மை, நடந்துவிட்டது. யாருக்காக இந்த அரசாங்கம் பாடுபடுகிறதோ, எந்த ஏழை விவசாயிகளுக்காகப் பெரிய பெரிய மிராசுதார்களுடைய பொல்லாப்புக்களை, செல்வத்தர்களுடைய பொல்லாப்புக்களை எல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு சட்டப் பூர்வமாக பல நன்மைகளை இந்த அரசாங்கம் செய்திருக்கிறதோ அந்த விவசாயிகளுக்குச் செய்திருக்கும் கொடுமைகளை நினைக்கும்போது—திருச்சி ஜில்லா காங்கிரஸ் விவசாயச் சங்கத்தின் தலைவர் என்ற முறையில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்—என் நெஞ்சம் பதறுகிறது. அந்தக் கொடுமைச் செயல்களை, ராட்சச செயல்களை சொல்வதற்கு முடியாது.

. இன்னொரு செய்தி என்னவென்றால் போலீசாருக்கு இந்த விஷயத்தைப் பற்றி ரிப்போர்ட் கொடுத்த பிற்பாடு அந்த விவசாயச் சங்கத் தலைவர்கள் ஒன்று கூடி என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் முதுகுளத்தூர் சம்பவத்தைப்போன்று முசிரியை ஆக்கிவிடவேண்டுமென்று போலீசாருக்குச் சில தவறான தகவல்களைக் கொடுத்து, காரியங்களைச் செய்து ஹரிஜனங்களை மட்டும் அரெஸ்டு பண்ணும்படியாகச் செய்துவிட்டார்கள். ஆனால் முசிரியில் அத்தகைய கொடுமான செயல்களைப் புரிந்த உத்தமர்கள் தலைமறைவாக இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பற்றிய தகவல்களைப் போலீசாருக்கு எழுதிக் கொடுத்தும் அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை எனத் தெரிகிறது. இப்படிப்பட்ட அராஜகத் தன்மை இந்த அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தின் கீழா நடைபெறவேண்டுமென்று நினைக்க மனம் கொடுக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் உள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரும், சோஷலிஸ்டுகளும் இந்தச் சம்பவத்தை நினைந்து கண்ணீர் விடுகிறார்கள். ஆனால் ஒரே ஒரு கட்சிக்காரர்கள் மட்டும் பேசவில்லை. அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த சில மெம்பர்கள்கூட இந்தச் சபையில் இருக்க வேண்டியதாக இருந்தும் இல்லாமல் அந்தப் பகுதியில் இருந்துகொண்டே இது சம்பந்தமாக ஆகவேண்டிய காரியங்களைக் கவனித்து வருவதாகக் கேள்வியுற்றேன். இந்த மாதிரிக் கொடுமைகள் நடந்துகொண்டே போனால் போலீஸ் அமைச்சருக்கு மட்டுமல்ல, இந்த அமைச்சர் குழுவுக்கே மட்டுமல்ல, சபையில் உள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களும் சேர்ந்து வெட்கித் தலைகுனிம்படியாக, இந்த ராஜ்ய பொதுமக்கள் அத்தனை பேரும் வெட்கித் தலைகுனியும்படியாக ஆகிவிடுமே தவிர வேறு இல்லை. சாதிய வெறித் தன்மையை நாட்டைவிட்டே அறவே ஒழிப்பதற்கு முன்னடவடிக்கையாக சாதாரண மக்களுக்கு எல்லாம் தலைவர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிற உத்தமர்கள் தங்கள் உள்ளத்திலிருந்து சாதி வெறியை எடுத்துவிட்டால்தான் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். இது மிகமிக முக்கியமான காரியமுமாகும்.

இதைவிட இன்னொன்று. சிறிய மிராசுதார்கள் என்று இரண்டு ஏக்கர், ஒரு ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தக்கூடியவர்கள், நான்கைந்து குழந்தைகளைப் பெற்றுவிட்டவர்கள், புருஷனை இழந்துவிட்டவர்கள் ஆகிய குடும்பத்தவர்களுடைய நிலைமை இருக்கிறதே அது மிகமிகப் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது அந்தப் பகுதியில். எனக்குத் தெரியும். இரண்டு காணி, ஒரு காணி என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிற கைம்பெண்களுடைய - நில விளைச்சல்களையெல்லாம் பிடுங்கி விவசாயச் சங்கத்தோடு சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கேள்வியுறுகிறேன். விவசாயிக

12th February 1958]

[Sri T. V. Sannasi]

ளுக்கு நன்மை செய்யாவிட்டால் இந்த நாடு உருப்படாது என்பது உண்மை. அதேபோல் ஒழுக்கக்கேடான காரியங்களில் அவர்கள் ஈடுபடாமல் தடுத்து நிறுத்தச் சக்தி இல்லாவிட்டாலும் நாடு சீரழிந்து போய்விடும்.

அதோடு இன்னொன்று. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கிறார்கள். அதற்காகப் பல விதிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். பணமும் விநியோகிக்கப்படுகிறது. ஆனாலும் இன்னமும் பணத்தைக் கொடுத்து தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களைச் சேர்க்கக்கூடிய நிலைமையானால் பல பள்ளிகளில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதைப்போல அவர்கள் விஷயத்தில் பல குறைகள் நாட்டில் நிறைய இருந்துகொண்டேதான் இருக்கின்றன. எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் ஹரிஜன் என்ற முறையில் நான் வணக்கமாகக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் எதிர்க்கட்சிக்குக் கண்ணியமும், மரியாதையும் கொடுப்பதற்குக் காரணம் ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய அதிகமான வேலையில் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் சில தவறுகளும் நடந்துவிடலாம். அவற்றையெல்லாம் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரக்கூடிய முக்கியமான பொறுப்புடையவர்கள் அவர்கள். ஆனால் எதிர்க்கட்சியில் உள்ள மெம்பர்களோ, தலைவர்களோ பயன்தரக்கூடிய வகையில் காரியங்களைப் புரியாமல் வீணான வாதங்களை எழுப்பிக்கொண்டிருந்தால் பயன் ஏற்படாது. வெறும் வேதாந்தம் பயன்படாது. ஆக்க முறையில் அரசாங்கத்தார் வருக்கிற திட்டங்கள் எல்லாம் மக்களுக்குப் பயன்படவேண்டுமானால் எல்லாத் தரப் பாகுடைய ஒத்துழைப்பும் மிகவும் அவசியமாகும். கவர்னர் அவர்கள் இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருப்பதும் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இந்தக் காரியத்தில் மிகவும் அன்போடு நாட்டு மக்களுக்குப் பணியாற்ற வந்தள்ள அனைவரும் ஒத்துழைக்கவேண்டியது மிகமிக் அவசியம்.

முசிரி தொகுதியைப்பற்றிய வரையில் அந்தத் தொகுதியில் உள்ள போலீஸ் அதிகாரிகள் கடமையோடு நடந்துகொள்ளவில்லை என்ற வதந்தி—என்ற எண்ணம்—அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நிறைய இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதற்குத் தக்க பரிசாரம் உடனே செய்து நேர்மையுடைய அதிகாரிகளை அங்கே நியமித்து தக்க நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளவில்லையானால் நானும் என்னுடைய நண்பர் முத்தையா அவர்களும் ராஜிநாமாச் செய்யக்கூடிய வகையில் அப்பகுதி மக்களால் நிர்ப்பந்தம் செய்யப்படுவோம். முசிரியில் நடைபெற்றிருக்கிற சம்பவத்திற்குத் தக்க பரிசாரம் எடுக்கவில்லையென்றால் இதுபோன்ற அராஜக, எதேச்சாதி கார செயல்கள் ராஜ்யம் முழுதும் பரவுவதற்கு வாய்ப்பு உண்டாகிவிடும். அதற்கு இடம் இல்லாதபடி இந்தப் பகுதியில் நடைபெற்றிருக்கிற ஒரு அக்கிரமமான செயலுக்கு நியாயமான பரிசாரத்தைத் தேடுவதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்தாகவேண்டும். இதற்குப் பரிசாரம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு என்னுடைய சிற்றுரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் சபாநாயகர் 10-30
அவர்களே, நான் இப்போது கவர்னர் பெருமான் உரையின் மீது நடந்து a m.
கொண்டிருக்கும் விவாதத்தில் குறுக்கிட்டு கைத்தறி சம்பந்தமாகச் சில வார்த்தைகள் பேச முன் வந்திருக்கிறேன். சாதாரணமாக ஒவ்வொரு இலாகாவையும் பற்றிய விஷயங்கள், விவரங்கள் எல்லாம் அந்தந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்ட வரவு செலவு கணக்கு பற்றிப் பரிசீலனை செய்கிறபோது சமர்ப்பிக்கப்படும். ஆனால் கைத்தறி சம்பந்தமாக எழுந்திருக்கிற ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையை ஒட்டியும், அதைப்பற்றி சில அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் கூறியதன் காரணமாகவும் சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் கைத்தறி சம்பந்தமாக எடுத்துக்கொள்ளும் நடவடிக்கையையும், இன்று இருக்கிற நிலைமையையும் விளக்கவேண்டுமென்று நான் முன் வந்திருக்கிறேன்.

நமது சென்னை ராஜ்யத்திலே கைத்தறித் தொழிலானது விவசாயத் திற்கு அடுத்தபடியாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்று எல்லோரும் அறிந்ததே. இன்றைக்கு 20 லட்சம் மக்கள் அந்தத் தொழிலை நம்பி வாழ்கின்றார்கள். இந்தக் கைத்தறித்தொழில் வளர்ந்து வருவதைப் பார்த்தால் அரசாங்கம் எவ்வளவு தூரம் இதில் கவனம் செலுத்திவருகிறது என்பது தெளிவுபடும். இந்த மாகாணத்தில் சுமார் 5 லட்சம்

[Sri R. Venkataraman] [12th February 1958]

கைத்தறி நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இதில் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் சேர்ந்திருக்கும் கைத்தறியாளர்கள் இரண்டு லட்சம் பேர். மற்ற மூன்று லட்சம் நெசவாளர்கள் மாஸ்டர்வீவர் மூலமாகவும், தனியார் மூலமாகவும் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி மாஸ்டர் வீவர்கள் மூலமாகவும் தனியார் துறையிலும் நடத்துகிற நெசவாளர்களைப்பற்றிய சரியான புள்ளி விவரம், கணக்குகள் இல்லை. ஆனால் கூட்டுறவு சங்கத்தின் மூலமாக இருந்துவரும் கைத்தறியாளர்களைப்பற்றிய புள்ளி விவரம் நம்மிடம் இருக்கின்றன. அதாவது உற்பத்தி எவ்வளவு, விற்பனை எவ்வளவு, அவர்களுக்கு கொடுக்கின்ற கூலி எவ்வளவு, ரிபேட் எவ்வளவு என்பதில் நம்மிடம் புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் நமது கூட்டுறவு இயக்கத்தில் சேராத மூன்று லட்சம் நெசவாளர்களின் புள்ளி விவரங்கள் கிடைக்காமல் இருக்கிற குறையைப் போக்குவதற்காக சென்னை சர்க்கார் இப்போது டைரெக்டர் ஆப் ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸ் அமைத்து எல்லா விதமான புள்ளி விவரங்களையும் சேகரிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே கைத்தறி நெசவாளர்களைப்பற்றி இப்பொழுது பேசவேண்டுமென்றால் கூட்டுறவு சங்கத்தின் புள்ளிவிவரங்களை வைத்துக்கொண்டுதான் பேச வேண்டியிருக்கிறது. அந்த புள்ளிவிவரங்களைப்பற்றி விளக்குவதற்காகத் தான் நான் முன் வந்துள்ளேன். சென்னை ராஜ்யத்தில் இன்றைக்கு 961 சொசைடிகள் இருக்கின்றன. அந்த சொசைடிகளில் மொத்தம் ஒரு லட்சத்து எழுபத்து ஒன்பது ஆயிரம் கைத்தறி நெசவாளர்கள் மீடம் பர்களாக இருக்கிறார்கள். இதன் மூலதனம் 81 லட்ச ரூபாய். அவர்களுக்கு இரண்டு கோடி அறுபது லட்ச ரூபாய் சம்பளமாக வினியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது ஒரு லட்சத்து தொண்ணூற்றாறு ஆயிரம் ரூபாய் டிவிடெண்டாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆறு மாத காலத்தில் கைத்தறி உற்பத்தியின் மதிப்பு 5 கோடியே 5 லட்சத்து 42 ஆயிரம் ரூபாய் ஆகும்.

இந்த புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தால் கைத்தறித் தொழில் எவ்வளவு துரம் சீரடைந்திருக்கிறது என்பது நன்றாகப் புலனாகும். இதை விற்பனை செய்கின்ற முறையிலும் அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. நம் சென்னை ராஜ்யத்தில் 260 கைத்தறி விற்பனை டிப்போக்கள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வெளி ராஜ்யங்களிலும் நம் கைத்தறி ஆடைகள் விற்பனையாவதற்கு முயற்சிகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அந்த முறையில் மற்ற ராஜ்யங்களில் 25 டிப்போக்கள் திறந்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த கைத்தறித் துணிகளுக்கு வெளிநாடுகளில் கிராக்கி இருப்பதால் டிசன் முதலியவை தயாரிப்பதப்பற்றி ஆராய்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. பிற ராஜ்யங்களில் டிப்போக்கள் வைக்கவேண்டுமானால் அந்தந்த ராஜ்யத்தின் அனுமதியைப் பெறவேண்டும். மேலும் இது ஒரு அகல் இந்திய பிரச்சனை. அகல் இந்திய போர்டின் மூலமாகத்தான் மானியம் கிடைக்கிறது. அந்த முறையிலே இன்னும் பல பாகங்களில் திறப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம்.

சாதாரணமாக இந்த கைத்தறித் துணிகளை பெரும் அளவிற்கு விற்பனை செய்யவேண்டுமென்றால் அதற்கு ரிபேட் தான் முக்கியம். இந்த ரிபேட்டானது நொண்டிக்கு முட்டுக்கொடுப்பதுபோல் இருக்கிறது. எவ்வளவு காலத்திற்குத்தான் இந்தத் தொழிலை இவ்விதமாக முட்டுக் கொடுத்து நிலைத்து வைத்திருக்க முடியும். ஆகவே இதைப் படிப்படியாக குறைத்துவிடலாம் என்று வாதம் செய்கிறார்கள். இதனுடைய சரித்திரத்தை நாம் ஆராய்ந்து பார்ப்போமானால் எப்படி இந்த ரிபேட் செஸ் நிதியிலிருந்து கொடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பது நன்றாக விளங்கும். இந்தக் காலத்திலே கைத்தறித் துணியானது மில் துணிக்கு நேராகப் போட்டி போட முடியாது. ஏனென்றால் கைத்தறித்துணியின் உற்பத்தியானது மில் துணியின் உற்பத்தியைவிட கிராக்கியாகத்தான் இருக்கும். எனவே மில் துணியுடன் எந்த நாளும் போட்டியிட முடியாது. ஆகவே கைத்தறித் துணிக்கு மார்க்கெட் வேண்டுமென்றால் அதற்கு முக்கியமாக ரிபேட்டான் அவசியம். அதை ஒட்டித்தான் சில வருஷங்களுக்கு முன் சென்னை சட்ட சபையில் சேல்களையும் வேஷ்டிகளையும் கைத்தறிகளுக்காவே ஒதுக்கப் பட்டவேண்டும், மில்களுக்கு அனுமதிக்கக்கூடாது என்ற தீர்மானத்தையும் போட்டு மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பினோம். அதை ஒத்துக்கொள்வதன்

[12th February 1958] [Sri R. Venkataraman]

மூலம் நன்மை கிடைக்குமா என்று பார்த்தோம். ஆனால் மத்திய சர்க்கார் அதை ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. மத்திய சர்க்கார் இதன் விளைவாக பஞ்சாலிகளின் உற்பத்திகள் மீது “செஸ்” தீர்வை விதிக்க முன் வந்தனர். இதன் வருவாயைக்கொண்டு கைத்தறி செஸ் நிதியை ஏற்படுத்தி கைத்தறிகளுக்கு உதவத் தீர்மானித்தார்கள். கைத்தறித் துணிகள் விற்பனை மீது ரிபேட் கழித்துக் கொடுப்பது “செஸ்” நிதியில் இருந்து உதவும் வழிகளில் சேர்ந்தது. இதனால் கைத்தறி விற்பனைக்கு ஊக்கம் ஏற்பட்டது. ஆதலால் இந்த முடிவு அந்நேரக் காலத்திலேயே மத்திய சர்க்காரால் செய்யப்பட்டது. அப்படி ரிபேட் கொடுத்து வந்த நேரத்தில் கைத்தறி துணி ஏராளமாக விற்பனை ஆகிற்று. அதனால் விற்பனை மூன்று மடங்கு பெருகியது. ஆனால் ரிபேட்டை குறைக்க வேண்டும் என்ற நாளிலிருந்து கைத்தறி விற்பனை குறையத் தொடங்கியது. அதனால் துணியின் தேக்கம் அதிகமாயிற்று. திபாவனி காலங்களிலேதான் சாதாரணமாக கைத்தறித் துணியின் விற்பனை அதிகமாக இருக்கும். அதே மாதிரியாக ரிபேட் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டபோது முக்கியமாக திபாவனியின்போது விற்பனை அதிகமாகி தேக்கம் குறைந்தது. ஆனால் திபாவனி முடிந்தவுடன் கைத்தறித் தேக்கம் அதிகமாயிற்று. சென்ற அக்டோபரில் இருந்த இருப்பின் துணி மதிப்பு ரூபாய் 45,87,000. ஆனால் இந்தச் சமயத்திலே மத்திய சர்க்கார் ரிபேட் தொகையைக் குறைத்த காலத்திலே. சென்ற மார்ச் மாதம் தேக்கமான ஜனவரியின் மதிப்பு ரூபாய் 64,06,000. திபாவனி சமயம் விற்பனை காரணமாக தேக்கம் குறைந்தது. சென்ற அக்டோபரில் இருப்பின் மதிப்பு ரூபாய் 45,87,000. ஆனால் மீண்டும் தேக்கம் அதிகரித்தது. சென்ற டிசம்பரில் தேக்கத்தின் மதிப்பு ரூபாய் 84,94,000. ஆனால் இந்த நிலைமையிலேயே சென்ற டிசம்பரிலிருந்து ரிபேட் தொகையை மத்திய சர்க்கார் குறைத்தனர். இது வேண்டாமென்றும் மார்ச்சு மாதம் வரையிலாவது ஒத்திப்போட வேண்டுமென்றும் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டும் அவர்கள் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. அதேபோல், மத்திய சங்கத்தின் புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கும்போது, அவர்களிடம் 1957-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதத்தில் மொத்தம் ரூபாய் 51,71,000 பெறுமான சரக்குகளும் 1957-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதத்தில் மொத்தம் ரூபாய் 67,57,000 பெறுமான சரக்குகளும் தேங்கியிருந்தன என்று தெரிகிறது. ஆகவே கைத்தறித் துணிகளின் தேக்கம் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் கைத்தறித் துணிகள் இவ்வளவு தேங்கியிருந்தால், தனிப்பட்டவர்களிடம் அவை தேங்கியிருக்கும் அளவு இதைவிட 20 சதவிகிதம் அதிகமாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்; மொத்த கைத்தறிகளில் 40 சதவிகிதம் கூட்டுறவு முறையில் இருப்பதாலும் பாக்கியுள்ள 60 சதவிகிதம் கைத்தறிகள் தனிப்பட்டவர்களிடம் இருப்பதாலும் தனிப்பட்டவர்களிடம் தேங்கியுள்ள துணிகள் அந்த அளவில் இருக்கலாம் என்று எதிர்பார்ப்பதில் தவறில்லை.

இது சம்பந்தமாக, சென்னை சர்க்கார் இங்குள்ள சஷ்டங்களை மத்திய சர்க்காருக்கு பலமாக எடுத்துரைத்தது. இவ்வாறு இங்கே தேக்கம் இருந்து கொண்டே யிருக்கிறது என்று சொல்கின்ற காலத்திலேயே மத்திய சர்க்கார், அதுவரையிலும் கொடுத்துவந்த கழிவை சென்ற டிசம்பர் 1-ம் தேதியிலிருந்து 9 நயா பைசாவிலிருந்து 6 நயா பைசாவாகக் குறைத்து விட்டார்கள். அவ்வாறு ரிபேட்டைக் குறைப்பது தவறு என்றும், இப்போதுள்ள நெருக்கடியை சமாளிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறது என்றும், அந்தக் குறிப்பை எடுத்துவிட வேண்டுமென்றும், இப்போதுள்ள தேக்கம் குறையும் வரையிலாவது—மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதி வரையிலும்—ரிபேட் குறைப்பை ஒத்திப்போட வேண்டுமென்றும் மத்திய சர்க்காருக்குக் கடிதம் எழுதினோம். மத்திய சர்க்கார், பல மாநிலங்களிலிருந்தும் அங்கங்கே நிலவிவரும் சூழ்நிலைகளைப்பற்றி வரும் தகவல்களை கவனித்து இந்தப் பிரச்சனையைப் பரிசீலனை செய்கிறார்கள். இப்போது இந்தியாவில் சென்னை, ஆந்திரா ஆகிய இரு ராஜ்யங்களிலும் கைத்தறித் துணிகள் அதிகமாக உற்பத்தியாகின்றன; ஆனால் இந்த ராஜ்யங்களில் இவைகளின் விற்பனை குறைவாக இருக்கின்றன. இவை தவிர மற்ற ராஜ்யங்கள் எல்லாவற்றிலும் கைத்தறித் துணிகள் நிறைய விற்பனையாகின்றன; ஆனால் அவைகளில் கைத்தறித் துணிகள் குறைவாக உற்பத்தியாகின்றன. மத்திய

[Sri R. Venkataraman] [12th February 1958]

சர்க்கார், எல்லா ராஜ்யங்களிலுமுள்ள நிலவரத்தைப் பார்த்து ஒரு சரா சரிக் கணக்குப்போட்டுவிட்டு, கொஞ்ச காலத்திற்கு ரிபேட்டைக் குறைத்து வைத்து அப்போது நிலவரம் எப்படி இருக்கிறது என்று பரிசீலனை செய்து பின்பு இந்தப் பிரச்சனை குறித்து முடிவு செய்யலாம் என்று தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். எப்போதெக்கும் ரிபேட்டை நீடித்துக் கொண்டேபோக முடியாது என்று அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். ஆகவே, இன்று கைத்தறித் தொழிலில் நமது ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் நெருக்கடிக்குக் காரணம், பெரும்பாலும் ரிபேட் குறைப்புதான் என்று சொன்னால், அது உண்மை தான். ரிபேட் குறைப்பை நீக்கி பழையபடி ரிபேட்டை 9 நயா பைசாவாக மாற்றியமைப்பதற்கு சர்க்கார் எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொள்ளும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விற்பனை விஷயத்திலும் நாம் இன்னும் புதிய முறைகளை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். இந்த நாட்டில் உற்பத்தியாகும் கைத்தறித் துணிகளை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு ஒரு எக்ஸ்போர்ட் கார்ப்பொரேஷனை அமைக்கலாம். அந்தக் கார்ப்பொரேஷன் இங்கே உற்பத்தியாகும் கைத் தறித் துணிகளை யெல்லாம் வாங்கி, அவைகளை, எந்த வெளி நாடுகளில் அவை செலவாகுமோ அந்த நாடுகளுக்கு அனுப்புவதற்கு முயற்சி செய்யலாம். மேலும், கைத்தறித் தொழிலாளர்கள்கூட, பிற ராஜ்யங்களுக்குத் தேவையான ரகங்களில் கைத்தறித் துணிகளை உற்பத்தி செய்வதற்கு முயற்சிக்கலாம். உதாரணமாக லுங்கி ஏற்றுமதி திடீரென்று அதிகரிக்கிறது, அல்லது திடீரென்று குறைகிறது. நமது ராஜ்யத்தில் தயாரிக்கப் படுகின்றவை போன்ற லுங்கிகள் ஜப்பானிலிருந்து அப்பிரிக்கா போன்ற நாடுகளில் திடீரென்று ஏராளமாக இறக்குமதி செய்யப்பட்டு விட்டால், நமது ராஜ்யத்தில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட லுங்கிகளின் ஏற்றுமதி குறைந்து அவை இங்கே தேங்கி விடுகின்றன. ஆனால் அந்த நாடுகளில் இந்தமாதிரி யான ரகத் துணிகள் கிடைக்க வில்லையானால், அப்போது அவைகளை ஏராளமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டிய அவசியம், சமாளிக்க முடியாத அளவிற்கு நமக்கு ஏற்படுகிறது. இந்த நெருக்கடிகளை யெல்லாம் சமாளிப்பதற்கு ஒரு எக்ஸ்போர்ட் கார்ப்பொரேஷன் அவசியம். கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் உள்ளவர்கள், தனிப்பட்டவர்கள் ஆகிய இரு பிரிவினரும் சேர்ந்து அப்படிப் பட்ட கார்ப்பொரேஷனை அமைக்க முன்வர வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு கார்ப்பொரேஷனை அமைத்தால், கைத்தறித் துணிகளை எப்போதும்—வேண்டியபோதும் வேண்டாதபோதும்—உற்பத்தி செய்துவைத்திருந்து, அந்த அந்த நாடுகளில் அவைகளின் தேவை ஏற்படும்போது, அங்கே அவைகளை ஏற்றுமதி செய்யலாம். இந்த நிலைமையை யெல்லாம் தெரியப்படுத்தவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்த விவாதத்தில் நான் குறுக்கிட்டேன். நான் கூறியவைகளை சபையினர் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : On a point of information, Sir, கனம் மந்திரி அவர்கள் மிகுந்த முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு கைத்தறித் துணிகளுக்கு அளிக்கப்படும் ரிபேட்டைக் குறைக்கக் கூடாதென்று எவ்வளவோ சொல்லியுங்கூட மத்திய சர்க்கார் அதற்கு ஒத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதை அறிந்தோம். சர்க்கார் மேற்கொண்டு என்ன நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-45 a.m.

SRI M. SELVARAJ : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரையின் மீது பேசி என் அபிப்பிராயங்களைச் சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன். பருவநிலை திருப்திகரமாக இருப்பதாகவும், அதன் காரணமாக நியாய விலைக் கடைகளை காலவரம்பின்றி நீடித்து நடத்த வேண்டிய அவசியம் இருக்காதென்று எதிர்பார்ப்பதாகவும் கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையில் கூறியுள்ளார்கள். இப்போது பருவ நிலை திருப்திகரமாக இருக்கும்போது உணவு தானியங்களின் விலைகள் அதிகமாக உயர்ந்திருக்கின்றன. இந்த நிலையில் நியாய விலைக் கடைகளை எடுத்துவிட்டால் வருமானியால் வாறும் மக்கள் பட்டினியால் சாகவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[12th February 1958] [Sri M. Selvaraj]

நமது அரசாங்கத்தாரால் நம் ராஜ்யத்தில் நிறைவேற்றப்படுவதற்காக வகுக்கப்பட்ட பெரிய பெரிய திட்டங்கள் டிப்ளியிங்ஸ் வடநாட்டு சர்க்காரிடம் நிறைவேற்றப்படுவதற்காக ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 68 கோடி ரூபாய் செலவு மதிப்பீடுள்ள நெய்வேலிச் சரங்கத் திட்டம் மத்திய சர்க்காரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வடநாட்டில், 178 கோடி ரூபாய் செலவு மதிப்பீடுள்ள பக்ரா நங்கல் அணைக்கட்டுத் திட்டம் மத்திய சர்க்காரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பூரா பணமும் மத்திய சர்க்காரால் செலவழிக்கப் பட்டு பிறகு அதை நிறைவேற்றும் பொறுப்பை பஞ்சாப் சர்க்காரிடம் ஒப்படைப்பதற்கு மத்திய சர்க்கார் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். அல்லாம் ராஜ்யத்தில் நிறுவவேண்டிய எண்ணை சுத்திகரிப்புத் தொழிற்சாலைத் திட்டத்தை அங்கீகரித்த பிறகு, அதை நிறைவேற்றும் பொறுப்பை அந்த ராஜ்ய சர்க்காரிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். அங்கேயல்லாம் அப்படி இருக்கும்போது இங்கே நெய்வேலிச் சரங்கத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் பொறுப்பை என் மத்திய சர்க்காரிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறேன். நெய்வேலிச் சரங்கத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும்போது பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. நெய்வேலித் திட்டப் பிரதேசத்தில் இருந்துவந்த மக்கள் அங்கிருந்து வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். அவர்கள் வேறு எங்கும் நல்ல முறையில் குடியேறுவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கப் படவில்லை. அவர்களுக்கு சரியான அளவில் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்பட வில்லை. அண்மையில் கனம் முதல் அமைச்சர் அங்கே வந்து நேரில் இடங்களைப் பார்த்து ரகப்பந்தம் காடுகளில் சில எக்கராக்கள் நிலப்பரப்பை அவர்களுக்குக் குடியிருப்பு வசதிக்காக ஒதுக்கினர். அவர் வந்தபொழுது லாரியில் மக்களை ஏற்றி வந்தார்கள் குடியேற்றுவதற்காக. அங்கே அந்தக் குடியானவர்கள் குடியேறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படிச் சொல்லி 6 மாதங்கள் ஆகியும் இன்னும் அதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படவில்லை. கிராம மக்கள் அவர்களுடைய வீடுகளிலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு போதிய நஷ்டஈடும் கொடுக்கப்படவில்லை, அவர்கள் வேறு இடத்தில் குடியேறுவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்படவில்லை. இந்த நிலையில் அங்கு பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்கே 97 சத வீதம் ஒரு சமூகத்தினர் மட்டும் பல வேலைகளை அனுபவித்து வருகிறார்கள். மற்ற சமூகத்தினர் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதை இங்கே நான் வருத்தத்தடன் தெரி வித்துக்கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமாக முன்பே கனம் மந்திரியிடம் மகஜர் கொடுத்தோம். அதை கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தென்னாற்காடு தில்லாவில் முன்னேற்ற வேலைகளுக்குப் போதிய ப்ளாக் குகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை - சமீபத்தில் விருத்தாசலம் தாலுகாவில் திட்டகுடி ப்ளாக் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது வரவேற்கத்தக்கது. விருத்தாசலம் தாலுகாவில் பெண்ணாடம், ஊமச்சலம், நல்லூர் முதலிய ப்ளாக் குகள் பின்னடைந்திருக்கின்றன. அவைகளை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். அவைகளை ப்ளாக் அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் வருகிற மாதத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். விழுப்புரம் தாலுகாவிலும் எந்த ப்ளாக்கும் ப்ளாக் அபிவிருத்தித் திட்டத் திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. அங்கேயும் ப்ளாக் அபிவிருத்தித் திட்டத்தை நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கிராமங்களில் விவசாயிகளிடம் ரெலியூ இன்ஸ்பெக்டர்களும் மணியக்காரர்களும் நிலத் தீர்வைக்காக வரிப்பணம் வாங்கும்போது, சிறு சேமிப்பிற்குப் பணம் திரட்டுவதற்காக, வரிப் பணத்தைத் தவிர 2-3 பங்கு பணம் தர வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகின்றனர்.

சிறு சிறு வியாபாரிகளிடம் விற்பனை வரி இலாகா அதிகாரிகள் சென்று அயிரம் ரூபாய் கொடுக்கவேண்டுமென்றும், இரண்டாயிரம் ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், சிறு மக் கடை வைத்திருப்பவர்களிடம் சென்று 500 ரூபாய் கொடு என்றும் கேட்டு அப்படி சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னால் உங்களுடைய கணக்குகளை அதிகமான முறையில் அலெஸ்மென்ட் செய்து கூடுதல் வரி வசூல் செய்யவேண்டி

[Sri M. Selvaraj]

[12th February 1958]

வரும் என்று அவர்களை வற்புறுத்துகிறார்கள். அதனால் மக்கள் பரும் சண்டம் சொல்லி முடியாது. ஆகவே நான் மதிப்பிற்குரிய மந்திரியவர் சளைச் சேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், அப்படி கண்டிப்பாக வசூல் செய்யாதீர்கள். மக்களாக விருப்பம் பணம் கொடுத்து அரசாங்கத்தின் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடக்கவேண்டுமென்று சொல்கிற மந்திரிகள் அப்படி விரும்பாதுவாசலிடம் இருந்து வற்புறுத்தி வசூல் செய்யக்கூடாது என்ற ஒரு உத்தரவை உத்தரந்த லில்லாக் கலெக்டர்களுக்கு அனுப்பி மக்கள் விரும்பிக் கொடுக்கக்கூடிய பணத்தைத் தான் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களை வற்புறுத்தவது சரியல்ல. கட்டாயப்படுத்தி பணம் பெறக்கூடாது. ஆகவே, அதற்குவேண்டிய ஒரு உத்தரவை பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரை பணிவன்புடன் சேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி பல குறைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் கவர்னரது உரையில் இவைகளைப்பற்றி ஒரு குறிப்பும் காணவில்லை. எனக்கு மூன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் எப்போதும் அவர்கள் தாவி என்ற முறையைப்பற்றி விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்வது என்னவென்றால் தாலி என்டா வறுமை காலத்திலே விற்க வேண்டி வரும் ஒன்றாகும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். சமகாரணம், குதாடிக்கும் தான் தாலியை விற்பார்கள் என்று நான் கேட்டிருக்கிறேன். அப்படியல்லாது வறுமை காலமாக சாலியை விற்கவேண்டி வருகிறது என்று சொன்னால், அந்த நிலைமையில் தான் நம் அரசாங்கம் நடக்கிறது என்று சொன்னால், அந்தநாட்டில் இருக்கும் மக்கள் எந்தநிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் இது எடுத்துக் காட்டுகிறது. பின்னர் கனம் அங்கத்தினர் சந்தியாசி அவர்கள், பல குறைகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். முடிவில் சனது பதவியைக் கூட ராஜினாமா செய்து விடுவதாகச் சொன்னார்கள். இன்று மக்களுக்கு எல்லாக் பாதுகாப்பும் இல்லை என்று ஆட்சியில் இருக்கக்கூடிய கட்சியைச் சேர்க்கவர்களை சொல்லும் ஒரு நிலை எற்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக தேதி நடந்த சம்பவங்களின்போது, போலீஸ் அதிகாரிகள் மக்களை மிகவும் அக்கிரமமாகத் தாக்கிறார்கள். அதே போல் சென்னை யில் மாத்திரமல்லாது வேறு மாவட்டங்களிலும் பலர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் அப்படி எந்த விசமமான கைதும் செய்யப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம், அந்த மாவட்டத்தில் உள்ள போலீஸ் அதிகாரியின் திறமையும் சாமர்த்தியமும். தவிர மற்ற மாவட்டங்களில் போலீஸ் அதிகாரிகள் மிகவும் அக்கிரமமாக நடந்து கொண்டு ரோடில் நடந்து சென்றவர்களைக்கூட கைது செய்து, சில செக்ஷன் போட்டு அவர்களுக்குத் தண்டனை அளித்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில், மக்கள் அட்சி போலீஸ் அட்சியாகவும் தடியாட்சியாகவும் மாறியிருக்கிறது. இது, ஒரு காலம் நீடிக்காது என்று நான் அவர்களிடம் திட்டவாட்டமாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் செய்வது நல்லதா அல்லது குற்றமா என்று பரிசீலிக்கொண்டு நடக்கும் மக்களை, அம் மக்களின் கவனத்தை வேறு விதத்தில் திருப்ப அரசாங்கம் மூன் வருமானால் அதைக்கண்டு மக்கள் ஏமாற மாட்டார்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய பதிய கவர்னர் நெருமான் அவர்களுடைய உரையின் போல் மகிழ்ச்சியையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொண்டு ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச நான் அனுமதி கேட்கிறேன். கவர்னர் பெருமானுடைய உரை மிகச் சருக்கமாக இருந்தாலும் மிகச் சிறந்த கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தீட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் ஒத்துக்கொள்வதை நாம் பார்க்கிறோம். குறிப்பாக வட கிழக்கில் இருந்து தென் கிழக்கிற்கு கவர்னராய் வந்திருக்கிற அவர் நாட்டினுடைய ஒற்றுமையைப்பற்றி மிகச் சிறப்பாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் நாம் ஒன்று சேர்ந்திருந்தால்தான் உலகத்தில் வாழ முடியும் என்பதை எடுத்துக் காட்டும் அளவிற்கு அவர்கள் அவர்களது உரையில் சுட்டிக்காட்டியிருப்பதை உலகத்தின் இன்றைய போக்கை உணர்ந்தவர்கள் யாரும் மறுக்கமுடியாது என்பதை நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்று நாம் குறிப்பாகப் பார்க்கிறோம், ஆரப் குடியரசு

[12th February 1958]

[Srimathi T. N. Anandanayaki]

என்று விரியாவும் ஈழிப்தும் ஒன்று சேர்ந்து எமனும் அதோடு சேர்ந்து, இப்பொழுது எகிப்தின் தலைவராக இருக்கும் நாலர் அவர்கள் தலைவராக வந்துக்கொள்ள முன் வந்திருக்கிறது. இப்படி பல நாடுகள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு சக்தியாக விளங்கப் பாடுபடுமபோது, இதுவரையில் இன்னயாத நாடுகள் இன்னய முற்படும் இக்காலத்தில், அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும்போது, பல நாற்றாணிகளாக இணைத்திருக்கக் கூடிய நமது இந்திய தேசத்தை சூண்டிக்க வேண்டுமென்று ஒரு சில கட்சிகள் சொல்வதென்றால் அவர்கள் எவ்வளவு பிற்பாக்கானவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று கூறுவதோடு அவர்கள், இன்றைய உலகத்தின் போக்கைப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பிற நாடுகள் எல்லாம் ஒன்றுபட்டு உலகத்தில் முன்னேற ஆசைப்பட்டிக் கொண்டிருக்கும் போது, இங்கு ஒரு சிலர் தம்முடைய சுயநலத்திற்காக நாட்டை தனாபட வேண்டுமென்று சொல்கிறபோது, அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் பரவாயில்லை, ஆனால் தமிழ் நாட்டை அத்துண்டாடல் பாழாக்கவிரும் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. அதுமட்டுமல்ல, ஒரு அங்கத்தினர், பண்டித ஒரு அவர்கள் அன்னியர் என்று சொன்னபாது எனது குருதி கொதித்தது. எத்தனையோ மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்து வந்த வெள்ளையன் ஆனாட காலத்தில் அப்பொழுது இருந்து வந்த கவர்னர்கள் வந்து பேசும்போது, அதே கட்சிப் பற்றுடையவர்கள் பேசாமல் உட்கார்ந்துகொண்டு அவர்களுக்கு ஆமாம் போட்டவர்கள், இன்று நமது இந்திய தேசத்தில் உள்ள ஒருவர் கவர்னராய் வந்திருக்கக்கூடாது அவர்கள் அன்னியர் என்று சொல்வது விந்தையிலும் விந்தையாகத்தான் இருக்கிறது. மற்றொரு அங்கத்தினர் சொன்னார், நாங்கள் நேருவிற்கு கருப்புக்கொடி காட்டினோம் என கிறீர்களே, நீங்கள் சைமன்-க்கு கருப்புக் கொடி காட்டவில்லையா என்று கேட்கிறார். அதற்கு நான் சொல்ல நினைப்பது என்னவென்றால், பூனை தன் அன்பிற்குப் பாத்திரமான தன் குட்டியையும் கவ்வுகிறது, அதே சமயத்தில் எல்லையும் கவ்வுகிறது. இரண்டையும் கவ்வதானா செய்கிறது. அங்கனம் இரண்டையும் கவ்வுவதால் இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று? தன் குட்டியை அன்பின் காரணமாக கவ்வுகிறது, எல்லைய தான் கவ்வுகிறது. இதே போன்றுதான் இருக்கிறது, அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்வதும், நான் மேற்சொன்ன உதாரணத்தை புரந்துகொள்ளும் சக்தியுடையவர்கள், நேருவிற்கு கருப்புக் கொடி காட்டுவதும், சைமனிற்கு கருப்புக்கொடி காட்டியதும் ஒன்றாகும் என்று சொல்லமாட்டார்கள். சைமன் நமக்கு ஒரு அன்னியர். ஆனால் நேருவோ நாம் வறறுக்கொண்டிருக்கும் நமது ஒப்பற்ற தலைவராவார். ஆக, நம் நாட்டு மக்கள் அவர்கள் கிழத்தரமான நிலைக்குக் கொண்டு போகப் பார்க்கிறார்கள். ஆகவே, இன்றைய உலகப் போக்கில் ஒன்றுபட்டிருக்க வேண்டும், ஒன்றுபட்டால்தான் வாழ முடியும் என்றுள்ள நிலைமை இருக்குட்போது, நமது சக்திகளை ஒன்றுபடுத்தி நாம் முன்னேற வழி காண்பதற்குப் பதிலாக நாட்டை தனாபட வேண்டுமென்று சொல்லி நாட்டை கழி நிலைக்கு இழுத்துச் செல்ல யார் நிலைத்தாலும் அது மிக மிக வருந்தத்தக்க ஒரு காரியமாகும். அடுத்தபடியாக சொன்னார்கள், எங்களுக்கு கருப்புக் கொடி போராட்டத்திற்கு எவ்வளவு ஆதரவு இருக்கிறது என்று பார்த்தீர்களா என்று கேட்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கூடியிருந்ததாகனோ, அதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் அப்படி அடித்து விட்டார்களோ, அவருக்கு ஜனநாயகத் தத்துவம் என்னவென்றே தெரியவில்லையே என்றெல்லாம் கூறினார்கள். ஆம், அவ்வந்தா கேலை வழக்கில் கூட எலக்டிகோர்ட்டில் ஆயிரக்கணக்கில் மக்கள் கூடியிருந்தார்கள். அப்படி கூடியதனால் அவர்கள் அவ்வந்தாருக்கு ஆதரவு காட்டி விட்டதாக கூறிவிட்டபடியுமா? தாங்களும் அதில் கலந்துகொள்ளலாமென்று ஒரு சிலர் இப்படிச் கூடுவார்கள். நல்லதிற்கும் கேட்டதற்கும் பலர் கூடுவார்கள் வேடிக்கை பார்க்க பலர், அல்லது கொலை வழக்கில் அவர்களுக்கு ஆசை இருந்தது என்று சொல்ல முடியுமா? அப்படி ஆயிரம் போகா கூடிவிட்டார்கள் என்றால் மக்களின் செல்வாக்கு எங்களுக்கு இருக்கிறது என்று கூறிவிட முடியுமா? ராஜ்யத்திற்குச் சொந்தமான பஸ்களை கொளுத்தினார்கள். பஸ்களை....

SRI A. V. P. ASATHAMBI: பஸ்களை எரித்தது சம்பந்தமாக வழக்கு கோர்ட்டில் இருப்பதால், எரிந்ததாகச் சொல்வது தவறு.

230

DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS

[12th February 1958]

MR. SPEAKER : நான் நேற்றே சொன்னேன். பஸ்கள் கொடுத்தப் பட்டி பற்றி பேசலாம்; ஆனால் இவர்கள்தான் செய்தார்கள், என்று சொல்லக்கூடாது.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : இவர்கள்தான் செய்தார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. இவர்களாக எழுந்திருப்பதைப் பார்த்தால் இவர்கள்தான் செய்தார்களோ என்று சந்தேகம் வருகிறது. நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றி சொன்னேனே தவிர யார் செய்தார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. நாட்டில் அராஜகச் செயல்களை செய்ய தூண்டிவிட்டு விட்டு, நம் மாகாண சொத்துக்களுக்கு உலை வைத்துவிட்டு இங்கு சபையில் வந்து சிக்கனத்தைக் கையாளுங்கள் என்று சொல்லும் வாதம் தொடட்டிலையும் ஆட்டி விட்டு பின்னையையும் கிள்ளிவிடுவதுபோல் இருக்கிறது.

SRI C. N. ANNADURAI : ஸார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். நாங்கள் எங்களுக்கு ஆதரவு இருக்கிறது என்று கருப்புக்கொடி காட்டியதையும் பஸ்கள் கொடுத்தபட்டி பற்றியும் தொடர்போல் பேசுவதைப் பார்க்கும்போது பஸ்களை கொடுத்தது நாங்கள் தான் என்பது போல் அவர்கள் பேசுவதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே வழக்கிலே இருக்கின்ற விவகாரத்தைப்பற்றிப் பேச வேண்டாமென்று தங்கள் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : போராட்டத்தின் விளைவாகத்தான் இது ஏற்பட்டது என்று தான் கூறினேன் தவிர நீங்கள் தான் என்று நான் சட்டிக் காட்டவில்லை. மாகாணத்தில் சட்டத்தை அமல் நடத்துவதற்கு ஆட்சியாளர்களுக்கு எந்த அளவில் பொறுப்பு இருக்கின்றதோ அந்த அளவுக்கு எல்லாக் கட்சியிலுள்ள அங்கத்தினர்களுக்கும் பொறுப்பு இருக்கின்றது. இனிமேலாவது தமிழகத்தின் ஒற்றுமைக்காக எல்லா மக்களும் ஒன்று சேர்ந்து வேலை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மொழிப் பிரச்சனையைப்பற்றி காரசாரமாக விவாதம் நடந்து வந்தது. இதில் நம்முடைய மாகாண அமைச்சர்கள் மிகச் சிறிய முறையில் முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு அவர்களுடைய செயல்களை சான்றாகும். அதாவது இதற்கு எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் இந்தப் பிரச்சனையில் என்ன முடிவு கூறுகிறார்கள் என்று அழைத்துக் கேட்டார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நாட்டினுடைய மொழி என்ன, ஆட்சி மொழி என்ன என்பதைப்பற்றி ஒரு மனுவை கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது என்பதும் அதற்கு எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்து உரையாக அடிப்படையில் ஒவ்வொருவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களையும் கேட்டு ஒரு யாதாஸ்தைக் கொடுத்தார்கள். அதாவது 1965-க்கு பிறகும் ஆங்கிலம் இருப்பது நல்லது என்ற முடிவுக்கு வந்தார்கள். அதே கூட்டத்திற்கு தாங்களும் சென்றுவிட்டு, அங்கு கூறப்பட்ட கருத்துக்களையும் ஒத்துக்கொண்டுவிட்டு கையெழுத்தும் போட்டுவிட்டு வெளியே வந்து வேறு விதமாகச் சொல்கிறார்கள்.....

SRI C. N. ANNADURAI : அதிலே கையெழுத்து போடப்பட்டது என்று சொல்வது தவறு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : அந்தக் கூட்டத்திற்கு யார் யாரெல்லாம் வந்திருந்தார்கள் என்று தெரிந்து கொள்வதற்காகக் கையெழுத்து வாங்கியிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : அவ்விதமும் கையெழுத்து வாங்கவில்லை என்பதை அம்மையார் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : உங்கள் பேரில் உள்ள நாணயத்தின் பேரில் அவ்விதமிருந்திருக்கிறார்கள்.....

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், அங்கத்தினர்களின் நாணயத்தைப்பற்றி சபையிலுள்ள இன்னொரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டு பேசுவது முறையாகுமா? ஒரு அங்கத்தினருடைய நாணயம்

12th February 1958]

MR. SPEAKER : அங்கத்தினர்களுக்கு நாணயம் இல்லை என்று சொல்லவில்லையே! இருக்கிறது என்று தானே அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்!

SRI K. ANBAZHAGAN : அங்கத்தினர்களின் நாணயத்தின் பேரில் நம்பிக்கை இருந்தது என்ற அடிப்படையில் குறிப்பிடுவது

MR. SPEAKER : At this stage—I shall say it in English let not hon. Members read between the lines of the speeches. Let them just listen and not put a bad meaning to every word that is uttered. I would also tell hon. Members making speeches that they need not use words with double meaning. Let them put their speeches in plain words; I say this to Members on both sides of the House. Otherwise, instead of contributing to unity and co-operation, the speeches will lead only to differences. Let the hon. Member use words with one meaning and let the Opposition also understand it only in one meaning.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நீங்கள் கூறுகின்ற ஜலிங்களுக்கு உட்பட்டு நான் நடக்கத் தயாராய் இருக்கிறேன். இதை எல்லோரும் மனதில் வைத்து பார்க்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல; அடிக்கடி பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்களை எழுப்பாமல் இருந்தால் என்னுடைய பேச்சை சீக்கிரமாக முடித்து விடலாம் என்று எண்ணுகிறேன். மொழி விஷயத்தில் நம்முடைய மாகாண அமைச்சர்கள் ஒன்றுகூடி முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். மேலும் நம்முடைய மாகாணத்தினுடைய நன்மைக்கு எந்தவித குறைவும் வராமல் நம் அமைச்சர் அவர்கள் மத்தியத்தோடு போராடி சிறந்த தீர்மானத்தையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. மேலும் கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையில் நிலச்சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி கூறியிருக்கிறார்கள். நிலச்சீர்திருத்தத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இன்றைக்கு பலவிதமாக இருக்கிறது. மாகாணத்திற்கு மாகாணம், ஊருக்கு ஊர், மண்ணுக்கு மண் வேறு வேறு இருக்கிறது. ஆகவே நிலச்சீர்திருத்தத்தை அவசரத்தோடும் ஆத்திரத்தோடும் கொண்டு வந்தால் அது நல்ல முறையில் அமையாது என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. நாம் நல்ல எண்ணத்தோடுதான் 60, 40 என்ற சட்டத்தை கொண்டு வந்தோம். இன்று சிறிய மிராசுதார்கள், அதாவது இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற மிராசுதார்கள் இதனால் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சட்டங்கள் என்று போட்டால் அதில் பல சங்கடங்களும் ஏற்படுவதை நாம் பார்க்கிறோம். இவ்விதமான அதிக சங்கடங்கள் வராத நிலைமையில் சட்டங்களைக் கொண்டுவருவது நல்லது என்று எண்ணுகிறேன். இதற்கு முன்னோடியாக கவர்னர் பெருமான் உரையில் நிலம் படைத்தவர்கள் மேலும் நிலங்கள் வாங்கக்கூடாது என்று சட்டம் கொண்டுவரப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. இதில் வேறு ஒரு காரியமும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அதாவது இப்போது பலர் புது வழியில் சம்பாதித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதாவது அதிகமாக குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு சுலபமாக சம்பாதித்து வருகிறார்கள். பெரிய பண்ணைகளின் நிலங்களை குறிப்பாக ஆண்டவனின் பெயரில் இருக்கின்ற நிலங்களை, அதிலும் ஆண்டவன் பெயரில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் ஆண்டவன் பெயரில் இருக்கின்ற நிலங்களை குத்தகைக்கு எடுத்து சம்பாதித்து வருகிறார்கள். ஆதலால் இதன் பேரில் அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவு போடவேண்டும். அதாவது இவ்வளவு நிலங்கள்தான் குத்தகைக்கு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று, அதாவது 10 ஏக்கர் அல்லது 20 ஏக்கர் மாத்திரம்தான் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தால்தான் நல்ல முறையில் இது அமையும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இவ்விதமிருந்தால்தான் நாட்டில் ஒரு சோஷியலிஸ சமுதாயத்தை உருவாக்கமுடியும் என்று எண்ணுகிறேன். இது போன்ற நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும், அதற்காக எல்லோரும் பாடுபடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு பின்னர் கவர்னர் பெருமான் உரையில் மதுவிலக்கு சட்டம், ஸேலஸ் டாக்ஸ்

[Srimathi T. N. Anandanayaki]

[12th February 1958]

சட்டம், ஹிந்து மத பரிபாலன சட்டம் போன்ற சட்டங்களை திருத்தப்போவதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு மதுவிலக்கை எடுத்துக் கொண்டால் இன்னும் தீவிரமாக ஆக்கினால்தான் அதைச் சரியாக அமல் நடத்த முடியும் என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். மேலும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் அதிக அதிகாரங்களை போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு கொடுக்கக் கூடாது என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிகாரங்களை நீதி மன்றத்திற்குக் கொடுப்பார்களானால், இந்த வழக்குகளில் குற்றம் சாட்டப் படுபவர்களுக்கு அதிக (பைன்) அபராதம் போட்டு இதை அமல் செய்ய முடியும். போலீஸ் அதிகாரிகளிடம் கொடுத்தால் சில சமயங்களில் இவைகள் மக்களை மிகப் பெரிய அளவில் பாதிக்கின்ற அளவில் வந்துவிடுகிறது. இந்தவிதமான பல சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. அவைகளை நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். உண்மையிலே குற்றம் செய்யாதவர்களைப்பார்த்து குற்றம் சாட்டக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இந்தக் கஷ்டங்களை நீக்கவேண்டுமென்றால் கூடுதல் அதிகாரங்களை நீதிமன்றத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிக் கொடுப்பதனால் அது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாய் இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். அடுத்ததாக பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு என்று ஒரு சட்டம் வரப்போவதாகக் குறிப்பிப்பட்டிருப்பது மிகவும் போற்றத்தக்க விஷயமாகும். இந்த பீடித்தொழிலாளர் இதுவரையிலும் யாதொருவிதமான சலுகையும் கிடைக்காமல் திணறிக்கொண்டிருந்தார்கள். அம்மாதிரி இருந்துகொண்டிருக்கிற அவர்களுக்கு ஒரு சட்டம் வருவது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும். (இச்சமயத்தில் டாக்டர் ஸ்ரீமதி சத்தியவாணிமுத்து அவர்கள் தலைமை வகித்தார்.) மேலும் ஸ்ரீமதிமோட்டாகிராப் தொழிலாளர்களுக்கும் ஒரு சட்டம் கொண்டு வருவதாயிருந்தால் மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாயிருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு, கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கின்ற காரியங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக நாம் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு ஆவன செய்வோமானால் வேண்டிய நன்மை கிடைக்கும் என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1-08
a.m. * SRI M. K. SOMASUNDARAM : தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று நாட்டில் விவசாய மக்களில் அதிகம் ஹரிஜனங்களாக இருக்கிறார்கள். விவசாயத்தில் ஹரிஜனங்களுக்குத்தான் அதிக அக்கறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கமும் விவசாயத்திற்கு வேண்டி பல திட்டங்களைத் தீட்டி வேலை செய்து வருகிறார்கள். ஆனால் விவசாயத்திற்கு சில தடைகள் இருக்கின்றன. அதை அரசாங்கம் பலவாறு நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக பல மடத்து சொத்துக்கள் ஹரிஜனங்களிடத்தில் இருக்கின்றன. இவர்கள் அதைச் சொந்த நிலமாகக் கருதி விவசாயம் செய்ய முடியாமல் பல தடைகள் இருக்கின்றன. பல நிலங்கள் இன்னும் ஜாரி செய்யப்படாமல் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதை அரசாங்கம் உடனடியாக ஜாரி செய்வதற்கு முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக விவசாயிகளுக்கு நிலங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக மாடு வாங்கிக் கொடுக்கப்படுகிறது. இது நல்லதொரு திட்டம்தான். ஆனால் இதற்கென்று இருக்கின்ற உத்தியோகஸ்தர்கள் இதற்கென்று ஒதுக்கப்படும் பணங்களை சரியான முறையில் விநியோகிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டம் ஆரம்பமாகி இருக்கிறது. சில இடங்களில் மடத்து இடங்களில் இவர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்கு ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆனால் இவைகள் சரியான முறையில் கொடுக்கப்படுவதில்லை. இதை உடனடியாகக் கொடுப்பதற்கு உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அரசாங்கம் உத்தரவு போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்கள் பற்றியும் முதுகுளத்தூர் நிலைமை பற்றியும் சில அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். அதை நானும் வரவேற்கிறேன். அதையும் பற்றி நானும் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். 1948-ம் வருஷம் முதுகுளத்தூரில் வேலை பார்த்து வந்த சமயத்தில் அங்கு ஹரிஜனங்கள் எவ்வாறு நடத்தப்பட்டார்கள், என்ன துன்பத்தை

12th February 1958]

[Sri M. K. Somasundaram]

யெல்லாம் அனுபவித்தார்கள் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஹரிஜனங்கள் எவ்வாறு வாழ்ந்தார்கள். அப்போது இருந்த நிலையில் அவர்கள் கிணற்றில் தண்ணீர் எடுக்க முடியாது. ஜாதி ஹிந்துக்களால் பல கொடுமைகள் செய்யப்பட்டார்கள். இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஹரிஜனங்கள் எவ்வாறு நடத்தப்பட்டார்கள் என்றால், நாயிலும் கேடாக நடத்தப்பட்டார்கள். அவர்கள் நல்லதொரு கல்வி கற்று முன்னேறுவதாக இருந்தால், அதற்கு அந்த ஜாதி ஹிந்துக்கள் எப்படி எப்படியோ முன்னேறி விடாமல் தடுத்து வந்தார்கள். அவர்களுக்குப் பல கஷ்டங்களைக் கொடுத்து சப்பத்திலே இம்மாதிரிக் குழப்பங்களில் ஈடுபடுத்தினார்கள். ஆகவே, முதுகுளத்தூரிலே நான் வேலை பார்க்கும் போது போனபோது, ஒரு ஹரிஜன் எப்படி உடுப்புப் போட்டுக்கொண்டு மக்களிடையே வேலை செய்யலாம் என்று மறைக்கப்பட்டவர்களுள் நானும் ஒருவன். தகப்பன், பிள்ளை போல் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். தகப்பன் பிள்ளை என்றால் எவ்வாறு இருக்கவேண்டும். மேடைகளில் பிரசங்கம் செய்யும் போது தகப்பன் பிள்ளை போல் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். தகப்பன் பிள்ளை என்றால் எப்படி இருப்பார்களோ அந்த முறையில் இருக்க வேண்டும். ஹரிஜனங்கள் புருஷனை இழக்கவில்லையா? இன்று எடுத்துக் கொண்டால் இமானுவேல் மீனவி புருஷனை இழந்து வெள்ளை உடை உடுக்கவில்லையா என்று கேட்கிறேன். புருஷனை இழந்தவர்களை அரசாங்கம் காப்பாற்றுகிறது. அரசாங்கம் பாதுகாப்புக் கொடுக்கிறது. ஏன் புருஷனை இழந்த ஹரிஜனங்களை மட்டும் காப்பாற்றக் கூடாது. ஹரிஜனங்களுடைய வீடுகள் தீயிடப்பட்டிருக்கின்றன. இதை நாட்டு மக்கள் பார்த்திருக்கிறார்கள். இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஹரிஜனங்கள் எவ்வாறு நசுக்கப்படுகிறார்கள். கிணற்றில் தண்ணீர் எடுக்கக்கூடாது. தெருவில் நடக்கக் கூடாது. குடை பிடிக்கக் கூடாது. இதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். தனிப்பட்ட ஜாதியைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவது சரியல்ல. நாடு முன்னேறி எவ்வாறு நடந்து கொள்ளவேண்டும். ரஷ்யா சத்திரனை விடும் போது நாம் ஜாதிப் பிரிவினை பற்றிப் பேசுவது சரியாகுமா? நான் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரையும் கேட்கிறேன். கிராமங்களில் வேலை செய்யும் போது ஒற்றுமையாக இருந்து எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து கட்சி மாறுபாடுகளை விடுத்து நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெண்கள் கற்பழிக்கப்படுகிறார்கள் என்பது வருந்தத்தக்கது. இம்மாதிரி ஹரிஜனப் பெண்களைக் கற்பழிக்க முற்பட்டால், ஜாதி ஒழிய வேண்டும் என்று பேசி என்ன பயன் என்று கேட்கிறேன். இந்த ஹரிஜனப்பெண்கள் மானத்தோடு வாழக் கூடாதா? அவர்களுக்கு மானம் இல்லையா? அதைக் காட்டிலும் உயிரை இழந்துவிடலாம். ஆகையால் அவர்களை நல்ல முறையில் நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனியாக ஒரு பெண் வழியே போனால், முறைப்பது, சிரிப்பதாக இருக்கிறது. கேவலமாக நடத்தப்படுகிறார்கள். முதுகுளத்தூர் சம்பவத்தின்போது பல வீடுகள் தீயிடப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லா ஜாதி மக்களுக்கும் பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டும். இவ்வாறு ஜாதிகள் பற்றிக் குறிப்பிடுவது நல்லதல்ல. ஆகையால் இங்கு இருக்கும் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஜாதிப் பிரிவினையைத் தள்ளி விட்டு எல்லோரும் ஒரே ஜாதி என்று வாழ வழி செய்ய வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதுகுளத்தூரிலே நான் வேலை பார்த்த சமயத்திலே உடுப்புப் போட்ட காரணத்திற்காக வழி மறைக்கப்பட்டு வேலையை இழக்க நேரிட்ட சமயத்திலே என்னுடன் படித்த ஒருவரால் தப்பிக்க நேரிட்டது. அந்த முதுகுளத்தூரிலே ஜாதிப் பிரிவினை கிடையாது என்று சில அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். அங்கு ஜாதிப் பிரிவினை அதிகம் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

பண்டிகை காலங்களில் ஹரிஜன மக்கள் ஜாதி ஹிந்துக்களின் வீடுகளுக்குச் செய்யவேண்டிய காணிக்கையைச் செய்யவில்லையென்றால் பல துன்பங்கள் நேரிடுகிறது. இதையெல்லாம் அவர்கள் உணர்ந்து பார்த்தால் இம்மாதிரி சம்பவங்கள் நடந்திருக்காது. ஆகையால் மற்ற ஜாதி ஹிந்துக்கள் அங்கத்தினர்களும் மற்றவர்களும் நாட்டுக்கு நல்லதொரு சேவை

[Sri M. K. Somasundaram] [12th February 1958]

செய்வதற்காக ஒற்றுமையுடன் இருந்து சென்னை அரசாங்கம் தீட்டுகிற திட்டங்களை நல்ல முறையிலே நடத்திக் கொடுப்பதற்கு முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல கட்சிகள் அந்தந்த சமயங்களில் ஏற்படுகின்றன. ஒரு தெரு வழியாக பொம்மை வியாபாரி பல வர்ண பொம்மைகள் விற்கும்போது, 10 மாதம் சுமந்து பெற்ற தன் குழந்தை மடியில் இருக்கும் போது, கீழே இறங்கி பொம்மையைப் பார்க்கப் போகின்றது. சிறிது நேரம் பார்த்து விட்டு தாயிடம் திரும்பி வருகிறது. எலெக்ஷன் வரும்போது அந்தந்த சமயங்களில் ஹரிஜன மக்களை அந்தந்தக் கட்சியில் சேர்த்துக்கொள்கிறார்கள். ஏனென்றால் மற்றவர்கள் இதற்கு வசப்படமாட்டார்கள் என்ற காரணத்தால் அவர்களைப் போய் வாழ்த்திச் சென்று கட்சியில் சேர்த்துக் கொண்டு, தங்கள் கைப் பொம்மையாக வைத்துக்கொண்டு விட்டு, கைக் கருவிகளாக வைத்துக் கொண்டு கட்சிப் பிரசாரம் செய்கிறார்கள். ஆனால் கட்சிப் பிரசாரம் முடிந்த பிறகு கடைசியில், அவர்கள் தலைவர்களான வுடன் இவர்களைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதேயில்லை. அவர்களுக்குக் கைக் கூலிகளாக இருந்ததுதான் மிச்சம். ஆகையால் ஹரிஜனங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், எந்த விதமான கட்சியில் வேண்டுமானாலும் சேரும் பொழுது, நல்லதொரு கட்சி எது என்று தெரிந்து, எது அவர்கள் நலனுக்குப் பாடுபடும் என்று தெரிந்து, பிறகு ஆராய்ந்து அந்தக் கட்சியில் சேர்ந்து நாட்டுக்காகப் பாடுபடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் தூத்துக்குடியில் பொன்னு குடும்பர் என்பவர் நோய்வாய்ப்பட்டு சாகும் தருவாயில் இருக்கிறார். அவர்களை இப்போது கவனிப்பார் இல்லை. இப்படி ஹரிஜனங்கள் பல இன்னல்களுக்கு ஆளாகின்றார்கள். ஆகவே, கவர்னர் உரையிலே ஹரிஜனங்களைப் பற்றி குறிப்பிடாவிட்டாலும், ஹரிஜனங்களுடைய நிலையை அறிந்து அரசாங்கம் ஆவன செய்து கொண்டிருக்கின்றது என்று மகிழ்ச்சியுடன் தெரிந்து, எனக்குப் பேச இடம் கொடுத்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

11 20 SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: கனம் தலைவர் அவர்களே
கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய சொற்பொழிவிலே பல கருத்துகள் அடங்கியிருக்கின்றன. கட்டுப்பாடான ஒற்றுமை நம் நாட்டிற்கு அவசியம், அரசாங்க அலுவலகங்களில் மொழி மாற்றம், பாஸ்கர் அறிக்கை, கிராமப் புறங்களிலே மின்சார வசதி விஸ்தரிப்பு இவைகளையெல்லாம் எடுத்துக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். ஆனால் சென்னை நகரம், நம் ராஜ்யத்தின் தலைநகராக சிறந்து விளங்குகிறது. இந்த நகரத்தில் இருக்கும்படியான மக்கள் எந்த நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய வாழ்வு எத்தகைய சீர்கேடான நிலையிலே இப்பொழுது இருந்துகொண்டு வருகிறது என்பது பற்றி ஒரு வார்த்தையும் காணோம். முக்கியமாக சென்னை நகரத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் வீட்டு வசதி போதுமான அளவுக்கு இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நமக்குத் தெரியும், மத்தியதர வகுப்பினர் கடன் பளுவின் விளைவாக வெவ்வேறு வரிகளைக் கொடுக்க முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதனால் அவர்களுடைய கடன் பளு அதிகமாக ஆக்கப்பட்டு அவர்களுடைய வீடுகளை விற்கும்படியான நிலையில் இருக்கிறார்கள். கீழ்த்தர வர்க்கத்தினர், தொழிலாளிகள் உயர்ந்த வாடகைக் கொடுக்க முடியாமல், தாழ்ந்த இடங்களில் குடிசைப் பிரதேசங்களில் போய் குடியிருக்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த இடங்களுக்கும் அவர்கள் அதிக வாடகை கொடுக்கும்படியான நிலையிலே இல்லை. குடிசை வீடுகள் கூட சிறிது சிறிதாகப்பட்டு, அறைகளை அதிகமாக ஆக்கி வாடகைக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதன் விளைவாக நெருக்கடி நிறைந்து இருக்கிறது. முக்கியமாக தொழிலாளர்கள் வாழும் பகுதிகளில் உள்ள நெருக்கடியைப் பற்றி சொல்லுவதற்குக் கூட முடியவில்லை. அவ்வளவு கஷ்டத்தை அவர்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் அங்கே சுகாதார வசதிகள் கிடையாது. சுகாதார வசதி இல்லாததால், மூட்டைப் பூச்சி, கொசு உபத்திரவம் அதிகம். மூட்டை பூச்சியை ஒழிப்பதற்கு இதுவரையில் யாரும் மருந்து கண்டுபிடித்து, அதை வசதியான வகையிலே மக்கள் உபயோகப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கத்தார்

[12th February 1958] [Sri S. Pakkirisami Pillai]

ஒரு முயற்சியும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. மூட்டை பூச்சியால் நகர மக்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக வாடகைக்கு இருக்கும்படியான இடத்திலே மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கும்பகோணம் தான் கொசு உற்பத்திக்கு பெயர்போனது என்று சொன்னால், அதைவிட இப்பொழுது இந்த இடங்களிலே கொசு அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை நிவர்த்திக்க சென்னை கார்ப்பரேஷன் அதிகாரிகள் எடுத்துக்கொண்டுள்ள முயற்சி மிகவும் சொற்பம் தான். அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் முயற்சி போதுமான அளவுக்கு இல்லை என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். இம்மாதிரியான நிலையிலே அரசாங்கம் இவர்களுக்கு வீடு வசதி செய்துகொடுப்பதற்கு என்ன முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்? இதர ராஜ்யங்களிலே மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கும்படியான சலுகைகளை உடனுக்குடன் பெற்று விஸ்வ தாரமான முறைகளில் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டு வருவதை பார்க்கிறோம். வெவ்வேறு ராஜ்யங்களிலே அநேக வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த ராஜ்யங்களிலெல்லாம் இம்மாதிரியான திட்டங்களை மேற்கொண்டு செய்திருக்கும்பொழுது, சென்னை அரசாங்கம் ஒரு ஏற்பாடான திட்டத்தை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சமர்ப்பித்து அந்தச் சலுகைகள் அத்தனையும் பெற்றிருக்கிறார்களா என்பது சந்தேகமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்கு “இண்டஸ்ட்ரியல் ஹவுஸிங் ஸ்கீம்” பிரகாரம் சர்மா நகர், திரு.வி.க. நகர் போன்ற இடங்களில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி 900 வீடுகள் அந்த இடங்களில் கட்டியிருக்கிறார்கள். இருந்தும், தொழிலாளர்கள் அங்கு குடி புகுவதற்கு இடம் அளிக்கவில்லை. அதிகாரியின் அனுமதி கிடைக்காத நிலையில் அத்தனை பேர்களும் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட அதிகாரி அம்மாதிரி தடை செய்வதற்கு காரணங்கள் சில இருக்கலாம். தண்ணீர் வசதி இல்லை, விளக்கு வசதி இல்லை என்று சொல்லலாம். அம்மாதிரி வசதிகளை சீக்கிரமாக செய்து கொடுக்கவேண்டும். அதனால் தொழிலாளர்களும் மற்றவர்களும் வீடுகள் கிடைக்காமல் கஷ்டப்பட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது.

இந்த “ஹவுஸிங் ஸ்கீம்” போக மற்றபடி வீடுகள் கட்டும் பொறுப்பை சென்னை கார்ப்பரேஷன் பொறுத்த வரையில், நகர அபிவிருத்தி டிபார்ட்மென்ட் விட்டிருக்கிறார்கள். நகர அபிவிருத்தி டிபார்ட்மென்ட் சாதாரணமாக 500 ரூபாய் பொறுப்படியான நிலங்களை ரூ. 1,500, 2,000-க்கு அதிக விலையிலே வாங்கி வீடுகள் கட்டுவதால், அந்த விலையின் பளுவை பணக்காரர்கள் தான் தாங்க முடிகிறது. பணக்காரர்களுக்குத்தான் இப்பொழுது நகர அபிவிருத்தி டிபார்ட்மென்ட் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறார்களே தவிர, சாதாரண ஏழை மத்திய தர வகுப்பினர் அந்த வீடுகளை மாதவணியில் கொடுத்து வாங்க முடியாத நிலையிலே தான் இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதே மாதிரி தான் கார்ப்பரேஷனில் நேற்றைய தினம் நகரசுத்தி தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டி கொடுப்பதற்கு திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். இத்தனை நாட்களாய் அம்மாதிரி திட்டம் போடவேண்டும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். நேற்று தான் அந்தத் திட்டம் கார்ப்பரேஷன் கவுன்சிலில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு அங்கே கரிக்கப்பட்டது. ஆனால் அதை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு இன்னும் எத்தனை வருஷங்கள் பிடிக்குமோ? எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மக்களுடைய கஷ்டங்களை உடனுக்குடன் கவனித்து அவைகளை நிவர்த்தி செய்யும்படியான நிலையிலே அரசாங்கம் மாத்திரமல்ல, மற்ற ஸ்தல ஸ்தாபன அதிகாரிகளும் நடந்துகொள்ளவில்லை என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்திலே எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, இம்மாதிரியான நிலையிலே கஷ்டங்கள் ஒரு பக்கம் இருந்தாலும் தொழிலாளர்களுடைய நலனுக்கு அரசாங்கம் என்ன செய்கிறார்கள்? எத்தனையோ செய்யவேண்டியிருக்கிறது. எத்தனையோ சட்டங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. அவைகளைப்பற்றி ஒன்றுமே காணோம். விவசாயிகள் அல்லது கிராமங்கள் என்ற எண்ணத்தையே மனதில் புகுத்தி மனதை மாற்றி இதையெல்லாம் ஒரு பக்கமாக புறக்கணித்தால் அது நன்மை ஆகாது. எல்லா பக்கங்களிலும் எல்லோருக்கும் நல்ல வசதிகள் செய்துகொடுக்கும்படியான நிலையிலே அரசாங்கத்தார் இயங்கவேண்டும்.

[Sri S. Pakkirisami Pillai] [12th February 1958]

நமக்குத் தெரியும் குடிசைவாழ் மக்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள் என்பது. சென்ற 6 மாதங்களுக்கு முன்னாலேயே நமது முதல் அமைச்சர் சேரிகளை சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று அந்தந்த இடங்களை போய் பார்த்து அங்கீகாரம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இது வரையில் இன்னும் வேலை துவக்கப்படவில்லை. வருஷக் கடைசி ஆகிவிட்டது. இந்த வருஷம் அது நடக்குமோ அல்லது இன்னொரு வருஷம் ஆகுமோ என்பது நமக்கு சந்தேகமாக இருக்கிறது. மிகவும் பிற்போக்கான நிலையிலே இம்மாதிரி தாமதம் ஏற்படுவதை நான் கண்டிக்கிறேன். இது தான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு.

சாதாரணமாக தொழிலாளர்கள் கடன் பளு அதிகமாக இருக்கிறது. அநேகர் கடன் கொடுப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் தொழிலாளிகள் அந்தக் கடன்களை திருப்பிக் கொடுக்க முடியவில்லை. கடன் அதிகமாகப் போக போக அவர்கள் அதை திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலையிலே அவர்கள் ஜெயிலுக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. ஜெயிலுக்கும்போகும் விளைவாக அவர்கள் வேலையில்லிருந்து நீக்கப்படும் நிலைமையும் ஏற்படுகிறது. தொழிலாளர்களுக்கு கடன் பளுவை நிவர்த்திப்பதற்கு அரசாங்கத்தார் உடனடியாக ஒரு திட்டத்தை செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது தொழிற்சாலைகளிலே நகரத்தைப் பொருத்த வரையில் மின்சார வசதி கட்டுப்பாடு (ஸ்டாகரிங்) இருக்கிறது. “ஸ்டாகரிங்” விளைவாக அசாதாரணமான காலங்களில் தொழிலாளிகள் வேலை செய்யவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தப்படுத்தப்படுகிறார்கள். அந்த “ஸ்டாகரிங் ரீதியிட்” எப்பொழுது எடுத்து விடுவார்கள்? இன்னும் ரிபேர் செய்யவேண்டும், எப்ரல் மாதம் வரை ஆகும் என்று கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது உண்மையிலேயே எப்ரல் மாதம் வரையிலும் ஆகுமா அல்லது அதற்கு முன்னால் முடியுமா என்பதை நாம் சொல்வதற்கு இல்லை. இதை எல்லாம் அரசாங்கம் உடனடியாகக் கவனித்து வேலை செய்யவேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து. இது தவிர, சாதாரணமாக, தொழிலாளர்கள், தொழிலாளர்கள் இயக்கத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் ஜாதி மத வித்தியாசமின்றி எல்லோரும் ஒரு இனம், நாம் அத்தனைபேரும் இந்தியர்கள் என்று சொல்லும்படியான வகையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கத்தார் கடைப்பிடித்து வரும் கொள்கையானது இந்த ஜாதி மனப்பான்மையை வளர்த்துவதாயிருக்கிறது. ஆதித் திராவிடன், ஜாதித் திராவிடன், வீரகட்டி வெள்ளாளன், கோயில் வெள்ளாளன், என்று பல பாசுபாடுகளை உண்டாக்கிக் கல்விச் சலுகையை அரசாங்கத்தார் அளித்து வருகிறார்கள். இது ஜாதியை ஒழிப்பதற்குப் பதிலாக வளர்ப்பதாகவே இருக்கிறது. இப்பொழுது, ஆதித்திராவிட ஜாதி, பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் என்று சொல்லிக்கொண்டு, பாசுபாடு பூர்த்தி செய்து லெட்டிபிகேட் வாங்கும் நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். ஒரு பக்கம் ஜாதி வித்தியாசம் வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, அதேசமயத்தில் ஜாதி, மத வித்தியாசத்தை மக்கள் மனதில் பதியும்படியாகச் செய்கிறார்கள். இந்த மனப்பான்மை எப்பொழுது மாறுமோ தெரியாது. சொல்வது ஒன்று, செயல்படுவது வெறொன்றாக இருக்கிறது. நம் நாட்டில் ஒற்றுமை வேண்டுமென்று சொன்னால், இந்தமாதிரியான கல்விச் சலுகை இருக்கக் கூடாது. மதத்தின் பெயரால் சலுகைகள் காட்டக்கூடாது. எல்லா ஏழைகளுக்கும் ஒரேமாதிரியான சலுகை இருக்கவேண்டும். எல்லா ஏழைகளுக்கும் இலவசக் கல்வி அளிக்கப்படும் என்ற திட்டத்தை ஏன் இன்னும் அரசாங்கத்தார் கொண்டுவர வில்லை? அரசாங்கத்தாரின் இவ்வித மனப்பான்மையை நாம் எதிர்த்து கிளர்ச்சி செய்ய முற்படுவோமேயானால், அதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் வெவ்வேறு சட்டங்களை இயற்றியிருக்கிறார்கள். இந்த இடத்திலே கூட்டம் போடக்கூடாது, அந்த இடத்திலே கூட்டம் போடக்கூடாது, போலீஸார் அனுமதி பெற்றுக் கூட்டம் போடவேண்டும், கலெக்டர் அனுமதி பெற்றுக் கூட்டம் போடவேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. சாதாரண மைதானத்தில், மல ஜலம் கழிக்கும்படியான இடத்தில் கூட கூட்டம் போடக்கூடாது. இப்படி ஒவ்வொன்றுக்கும் தடைகளை விதித்து, சுதந்திரத்தைத் தடைப்படுத்தும்படியான நிலையை அரசாங்

12th February 1958] [Sri S. Pakkirisami Pillai]

கத்தார் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். கிளர்ச்சி செய்வதற்கு யாராவது முற்படுவோமேயானால், போலீஸார் தடியடிப் பிரயோகம் செய்கிறார்கள். தடி கொண்டு நொறுக்குகிறார்கள். இன்னும் வேண்டுமானால் சுடுகிறார்கள். இந்த மாதிரி முதலாளித்துவ மனப்பான்மையை மக்களிடம் பரப்பி, மனிதனை மனிதனின் பிறித்து ஆட்சியாளர் ஆண்டுகொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை மிகவும் வருத்தத்துடன் சொல்லக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த ஜாதி ஒழிப்பு, ஜாதி பாசுபாடுகளை அகற்றுவது என்பதைப்பற்றி எத்தனை முறை கனம் அங்கத்தினர்கள் கூட்டம் போட ஏற்பாடு செய்து அது தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : ஜாதி மதத்தைப் பற்றிக் கூட்டம் கூடுவது என்னுடைய பொருப்பு அல்ல. அது மந்திரிகளுடைய பொருப்பு. அவர்கள் செய்யும்படியான காரியங்கள் எட்டளவிலே ஒரு மாதிரியாக இருந்தாலும், செயலளவிலே ஜாதி மத உணர்ச்சியை ஊர்ஜிதம் செய்யும்படியான நிலையில்தான் இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, எல்லாவற்றிற்கும் தடை விதித்து, முதலாளித்துவக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து, மனிதனுக்கு மனிதன் வித்தியாசத்தைக் கற்பித்து ஆட்சி நடந்து வருகிறது. இந்த மனப்பான்மை மாறவேண்டும். இல்லாவிட்டால் சோஷலிஸ சமுதாயம் அமைப்போம் என்று சொல்வதில் அர்த்தம் இல்லை. இந்தமாதிரி நிலையில் சோஷலிஸ சமுதாயம் வரவே வராது. யதேச்சாதிகார சமுதாயம் ஆகத்தான் மாறிக் கொண்டிருக்கும். அதற்கு முடிவு கட்டுவதற்கு, மக்கள் எல்லோரும் திரண்டு பல கிளர்ச்சிகளைச் செய்வதற்குத் தயாராயிருப்பார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRIMATHI D. RAGUPATHI DEVI : மதிப்பிற்குரிய அம்மையார் அவர்களே, இம்மாதம் 8-ம் தேதியன்று கவர்னர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரையை வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். அந்நிய ஆட்சியிலிருந்து நாம் விடுபடுவதற்கு போராடிய காலத்தில் நம் நாட்டு மக்கள் அனைவரும் ஒரு தாயின் புதல்வர்கள் என்ற நினைவுடன் ஒன்றாக நின்று போராடினார்கள். இன்று நவ இந்தியாவை நிர்மாணிப்பதில் முழு மூச்சுடன் வேலை செய்கின்ற நேரத்திலே, நம்முடைய நாட்டின் பொருளாதாரத்தையும் பண்பாட்டையும் உயர்த்துவதற்கு, அன்று கடைப்பிடித்த தேசிய ஒற்றுமை இன்றைக்கும் இருக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியமென்பதை கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய அனுபவத்தில் உணர்ந்து, அதை வலியுறுத்தியுள்ளார்கள். இது ஒவ்வொருவருடைய மனதிலும் பதிய வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய விஷயமாகும். சமீபத்தில், ஆந்திரா, சென்னை அரசாங்கங்கள் ஸ்ரீ பாடஸ்கரின் தீர்ப்பை நடு நிலையாக ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். இரு சாராரையும் சேர்ந்த அரசியல் குழுவானது அதை ஆக்கவேலையில் நடத்த முற்பட்டிருக்கிறது. இம்மனப்பான்மை அண்டையிலுள்ள இரு ராஜ்யங்கள் நல்லெண்ணைத்துடனும், மனிதாபிமானத்துடனும் நடந்து கொள்ள அடிகொலுகிறது. ஆட்சிமன்ற அனுபவங்களில் மக்கள் நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்வதற்கு ஜில்லா போர்டு போன்ற பெரிய அமைப்புகளை மாற்றியமைக்க முற்பட்டிருப்பது வரவேற்கத் தகுந்த செயலில் ஒன்றாகும். கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் ஒரு தனி நபர் குறிப்பிட்ட அளவுக்குமேல் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பதைத் தடைசெய்வதற்கு இடைக் காலத்தில் ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்படுமெனக் கூறியுள்ளார். இதை நான் முழு மூச்சுடன் வரவேற்கிறேன். இதைக் காலதாமதமின்றிக் கொண்டு வந்தால்தான், எதிர்காலத்தில் நாம் நிர்ணயிக்கப்போவதாக ஆவடியில் கூறிய சோஷலிஸ சமுதாயத்தை அமைக்க முடியும். இந்தத் திட்டம் அதற்கு அடிப்படையாக அமையும் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை. நம் நாட்டில் பொருளாதாரப் பற்றாக்குறை யிருந்தும், குந்தா, பெரியாறு போன்ற திட்டங்களை அந்நியக் கடன் வசதிகளை பெற்று நடத்த முன் வந்திருப்பதும், நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரித் திட்டத்தை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில்

11-35
a.m.

[Srimathi D. Ragupathi Devi] [12th February 1958]

சேர்த்து அமுலுக்குக் கொண்டு வந்திருப்பதும் போற்றத் தக்க விஷயங்கள் ஆகும். நம்முடைய மாகாணத்தில் இன்று பற்றுக்குறையைச் சரிக்கட்டுவதற்கு நமது மதிப்பிற்குரிய நிதி மந்திரி அவர்கள் சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பொது மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் இச்சமயத்தில் பொருளாதாரத்தைச் சரிக்கட்டுவதற்கு சிறு சேமிப்புத் திட்டம்தான் சிறந்தது என்பது எல்லோருடைய கருத்து ஆகும். இந்த விஷயத்தில் பலாத்காரம் கூடாது. கிராம மக்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் அதனுடைய நலன்களை எடுத்து விரிவாகக் கூறினால், மிகவும் எளிதில் பணத்தை வசூலிக்கலாம். இந்த விஷயத்தில் கட்சிப் பாகுபாடு இன்றி அனைவரையும் ஒத்துழைக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சென்னை மது விலக்குச் சட்டத்தைத் தீவிரமாக அமுல் நடத்துவதற்காக ஒரு திருத்த மசோதாவையும், தொழில் செய்யும் பெண்கள் மகப்பேறு காலத்தில் தாராளமாக மேலும் சில நலன்கள் பெறும் வண்ணம் மகப்பேறு நலச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான ஒரு மசோதாவையும், தொழிற்சாலைகளில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளருக்கு அதிகப் படியாக விடுமுறை நாட்களை அளிப்பதற்கும், வார நிலங்களைப் பகிர்வதற்கான சட்டங்கள் இங்கு கொண்டு வரப்படுமென்று கவர்னர் அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். பாட்டாளி மக்களின் எதிர் கால நல் வாழ்வுக்கு அவைகள் சிறந்த வழிவகைகள் ஆகும் என்பதை அறிந்து நாம் அனைவரும் வர வேற்க வேண்டும். அவை நிலையிலுள்ள கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பற்றியும், முன்னேற்றமடைய விரும்பும் ஹரிஜன மக்களைப்பற்றியும் தம்முடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பார்களேயானால் அவர்கள் உரையானது இன்னும் சிறந்து விளங்கும் என்று நினைக்கிறேன். தொன்று தொட்டு நம் நாட்டில் கைத்தறியை உயிர் நாடியாகக் கருதும் நெசவாளி மக்கள் மத்திய சர்க்கார் ரிபேட்டைக் குறைத்தால், எதிர் காலத்தில் நாம் வாழ்வதற்கு வழியுண்டா என்று கலங்கி வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். சிறிது நேரத்திற்கு முன்னர், நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள், அந்த ரிபேட்டை பழைய விகிதத்திற்கு கொண்டு வருவதற்கு இடையறாது வற்புறுத்திக்கொண்டு வருவதாகக் கூறியுள்ளார். அதை முழு மூச்சுடன் வர வேற்கிறேன். கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பற்றிக்கூறும்போது, என்னுடைய தொகுதியாகிய மேட்டுபாளையம், சிறுமுகை பிரிக்காலிலுள்ள நெசவாளர்கள் வசிக்கும் கிராமங்களைப்பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். சிறுமுகைப் புதூர், இலுப்பனத்தம், ஆலாங்கொம்பு, மூலத்துறை போன்ற கிராமங்கள் பவானி ஆற்றின் கரைக்குச் சிறிது அப்பாலிருக்கின்றன. பவானிசாகர் அணைக்கட்டு கட்டப்பட்ட பிறகு இந்தக் கிராமங்களில் நீர்க்கசிவு ஏற்பட்டுள்ளது. வெள்ளம் வரும் காலங்களில் தண்ணீர் கிராமத்திற்குள் செல்லுகிறது. நிரந்தரமாக ஈரக்கசிவு உள்ளதால், கொசுக்கள் உண்டாகி, மலேரியாபோன்ற வியாதிகள் ஏற்படுகின்றன. பல கஷ்டங்களை அவர்கள் அங்கு அனுபவிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அங்குள்ளவர்களுக்கு எல்லாம் வேறு இடங்களில், தர்காஸ்து இடங்களில் இடம் கொடுத்து அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் நிவாரணம் அளிக்கலாம். அல்லது வேறு சிறந்த முறைகள் இருந்தால் அவ்விதங்களில் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய இந்தியா நாட்டை உலகத்திலேயே நல்ல நிலைக்குக்கொண்டு வர தலையாய காரணமாக இருப்பவரும், பாரதம் மட்டுமின்றி, மற்ற என்னை நாடுகளில் நன்மதிப்பைப் பெற்றவரும், நம் இந்தியப் பிரதமரும் ஆகிய நேருஜி அவர்கள் சென்னை மாகாணத்திற்கு வந்தபோது நம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக தோழர்கள் நடந்துகொண்ட வித்தத்தால் அவர்கள் அழியா பழியைத் தேடிக்கொண்டு விட்டார்கள். அத்துடன் அவர்கள் நிற்காமல் கவர்னர் அவர்கள் கூட்டிய இரண்டு சபையின் கூட்டுக் கூட்டத்திற்கும் வராமல், அவர் நிகழ்த்திய உரையைக் கேட்க வராமல், ஒரே கட்டுப்பாடாக நின்று விட்டார்கள். சட்ட சபையில் அவர்கள் அங்கம் வகிப்பதால் அவர்களுக்குப் பொறுப்பு உண்டு. அவர்களுடைய எதிர்ப்பை எப்போதும் வந்து எடுத்துக்காட்டியிருக்கலாம். பாராளுமன்றத்தில் அவர்களுக்கு இடம் இருக்கிறது. அங்கு அவர்களை அதட்டியிருக்கலாம். பாட்டாளிம,

[12th February 1958] [Srimathi D. Ragupathi Devi]

எட்டிலும் தமிழ் நாட்டின் பண்பை பாடியும் எழுதியும் வருகின்ற இவர்கள் அதைக் கடைப்பிடிக்கவில்லை. விருந்தினர்கள் வந்தால் பட்டினியிருக்க நோந்தாலும் அவர்களை இன்முகத்துடன் வரவேற்று உபசரிப்பது தான் தமிழன் தலையாய பண்பு என்பதை அறிந்தும், உணர்ந்தும், இருந்து அதைக் கடைப்பிடிக்காமல் நடந்துகொண்டார்கள். இது தமிழ் பண்பு படைத்த, தமிழ் உள்ளம் படைத்த, ஒவ்வொரு தமிழ் மகனையும், தமிழ் மகளையும், தலை குனியச் செய்து விட்டது என்பதை மிக்க வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். நேற்று கனம் அம்மையார் அவர்கள் கூறினர். மதிப்பிற்குரிய ராஜகோபாலாச்சாரியாரையும், மதிப்பிற்குரிய பெரியாரையும் அவர் இகழ்ந்து பேசினார் என்று குறிப்பிட்டார். நேரு அவர்கள் பேசினார் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். அவர் பேசவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. நீங்கள் சட்டசபையில் மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக, ஒரு பொறுப்பான கட்சியாக இருக்கிறீர்கள். தங்களுடைய குறைகளைச் சொல்லக்கொள்வதற்கு அவரை நேரில் கண்டு தங்களுடைய அதிருப்தியைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கலாம். அவரை சந்தித்துப் பேசியிருக்கலாம். மதிப்பிற்குரிய தலைவர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களும் பெரியார் ஈ. வெ. ரா. அவர்களும் விடுதலைப் போராட்டத்தில் உங்களுடன் தோளோடு தோள் நின்று போராடினார்கள். நல்லவடைந்த மக்களின் நலனுக்காக பாடுபட்டார்கள். இன்று அவர்கள் வயது முதிர்ந்த நிலையிலுள்ளார்கள். அவர்களை நீங்கள் இவ்வாறு கூறுவது சரியா? இதைக்கண்டு எங்கள் உள்ளங்கள் கொதிக்கின்றன. “No man is perfect” என்ற மொழியை நீனைவூட்டியிருக்கலாம். இவ்வாறு கூறியிருந்தால் நிச்சயமாக அப்பெருமகனார் தாம் உணர்ச்சி வசத்தால் கூறியதாக ஒப்புக்கொண்டிருப்பார். ஆனால் அப்படிச் செய்ய அவர்கள் தவறிவிட்டார்கள். நல்ல சூழ்நிலையை பயன்படுத்திக்கொள்ளாமல் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முறையானது தவறானது. இப்படிச் செய்யாமல் இருந்தது அவர்களுடைய குற்றம். இவ்வாறு இருக்க அம்மையார் அவர்கள் நேற்று அரசாங்கத்தின் மேல் குற்றஞ்சாட்டி, “அமைச்சரவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? பாவம், பட்டமும் பதவியும் அவ்வாறு இருக்கச் செய்கிறது” என்று சொன்னார். அதற்கு முன்னமே சொல்லி விட்டார்கள் “நாங்கள் நடைத்திருந்தால் நேருஜி டில்லிக்குச் சென்றுவிடுவாரா? என்று. “இங்கு அமர்ந்துள்ள அமைச்சர்கள் நடைத்திருந்தால் உங்கள் கட்சித் தலைவர் மதிப்பிற்குரிய அண்ணாத்தரை அவர்கள், சிறையை விட்டு வெளியேறி சட்டசபையில் அமர்ந்திருக்க முடியுமா? என நான் கேட்கிறேன். பேசுவதை சிறிது சிந்தித்துப் பேச வேண்டும். அதுதான் மனிதப் பண்பாடு. எல்லோருக்கும் பேச்சுரிமை வாங்கிக்கொடுத்தது யார்? என்று கேட்கிறேன். பேச்சுரிமையை வாங்கிக்கொடுத்தது, ஜனநாயக ஆட்சியை நடத்தும் காங்கிரஸ் கட்சிதானா? அல்லது வேறு யாராவதா? என்று கேட்கிறேன்.

ஆகவே சில வார்த்தைகளைப் பேசுவதற்கு எனக்கு அனுமதி கொடுத்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு கவர்னர் உரையை ஆதரித்து என்னுடைய சிறுநூலையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI N. R. THIAGARAJAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, 11-4! நேற்று நான் காலம் கடந்து சபைக்குள் வந்தேன். ஆகவே சபையில் நடந்த இரண்டு நாளை விவாதம் எனக்கு அதிகமாக தெரியாது. நான் இரண்டு நாட்கள் வாரது இருந்தாலும் நேற்று சபைக்குள் நுழையும் போது பாக்டர் சத்தியவாணமுத்து அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தார். “செந்தமிழ் நாடென்னும் போதினிலே” என்று பாடிக்கொண்டிருந்த இன்பத் “தேன் மொழி” என் காதில் பட்டது. திராவிட நாடு வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தவர்கள் இப்பொழுது செந்தமிழ் நாடென்றும் போதினிலே இன்பத்தேன் மொழி பாடின காதினிலே என்று பாடக்கூடிய காலம் வந்துவிட்டது என்பதைக் கேட்க எனக்கு சந்தோஷமாக இருந்தது. அவருடைய வார்த்தைகள் என்னுடைய காதில் கர்னாமிருதமாக இருந்தது. அப்படிப் பாடும்போது அவர் திராவிட நாட்டையே மறந்து விட்டார் என்று தோன்றிற்று. அவர்கள் எப்பொழுது செந்தமிழ் நாட்டில் குடியேறினார்கள் என்பது தெரியவில்லை. அவர் சொன்னதை எல்லாம் தொட்டுத் துளாவி அலசி ஆராய்ந்து விட்டேன். கல்வி

[Sri N. R. Thiagarajan] [12th February 1958]

குறைந்த தமிழ் நாடு, இகழ் கம்பன் பிறந்த தமிழ் நாடு என்று பாடிய பாட்டெல்லாம் போய்விட்டது. கம்பரைப் இகழ்ந்து பேசி இப்போது புகழ்ந்து பாடக்கூடிய காலம் வந்து விட்டதைக்கண்டு சந்தோஷப்படுகிறேன். அது வாஸ்தவம்தான். அது மாத்திரம் அல்ல, இன்னும் என்ன காட்சி களையெல்லாம் காணப்போகிறோமோ தெரியவில்லை. கையில் கட்டை கழுத்தில் கொட்டை நெற்றியில் பட்டை என்ற காலமும் வரப்போகிறது. அதையும் நாம் பார்க்கத்தான் போகிறோம். எங்கள் ஊரில், மதுரையில் சுவறுகூடில் பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பு ஆரியர்கள் ஒழிவு என்று எழுதியது இன்னும் அப்படியே புத்தம் புதிதாக இருக்கிறது. அன்று அப்படி எழுதி விட்டு இன்றைக்கு ராஜாஜிக்கு வக்காலத்து வாங்கிப் பேசும் நிலைமை வந்துவிட்டது. தமிழன்னுடைய மாவத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று இந்தக் காரியங்களைச் செய்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. இப்பொழுது தமிழ் நாடு இந்தியா எங்கும் தெரிந்த நாடாக மாறிவிட்டது. சென்ற காலங்களில் நேரு தென்னாபுடிற்கு வந்ததுபோல் இன்றைக்கு அவர் தென்னாபுடிற்கு வரவில்லை. அவர் பல முக்கியமான காரியங்களுக்காகத்தான் வந்தார். தொழிற்சாலைகளை திறப்பதற்கும் கிண்டியில் இஞ்சினியரிங் தொழில் பண்ணையை ஆரம்பிப்பதற்கும், விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி மகாநாட்டை ஆரம்பிப்பதற்கும்தான் வந்தார். இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்குத்தான் அவர் இங்கு இப்பொழுது வந்தார். இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் இது வரையிலும் நம் நாட்டில் நடைபெறவில்லை. இப்பொழுதுதான் நடைபெற ஆரம்பித்திருக்கிறது. அது அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லையா? அது பிடிக்கவில்லை என்றுதான் பலம் கொண்டு எதிர்த்தார்களோ என்னவோ? ஒரு பக்கத்தில் திராவிட நாடு வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள், மற்றொரு பக்கத்தில் திராவிட நாட்டிற்கு வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்யும்போது அதை எதிர்க்கிறார்கள்.

ஒரு பக்கத்தில் தமிழ் மொழி வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். திராவிட நாட்டிற்கு என்ன மொழி வேண்டும் என்று அவர்களாலேயே பதில் சொல்ல முடியவில்லை. வருங்கால திராவிட நாட்டிற்கு, மத்திய இந்தியாவிற்கு எப்படி ஹிந்தி மொழி அவசியமோ, அந்த மாதிரி திராவிட நாட்டிற்கும் ஒரு மொழி அவசியம் வேண்டும். அப்பொழுது 25 சதவிகிதம் தெலுங்கு மொழியும், 25 சதவிகிதம் தமிழ் மொழியும், 25 சதவிகிதம் மலையாள மொழியும், 25 சதவிகிதம் கன்னட மொழியும் கலந்த ஒரு கதம்ப மொழியை கண்டுபிடிக்க அவர்களே ஆராய்ச்சி செய்வார்கள் போலிருக்கிறது. (ஸ்ரீ மு. கருணாநிதி : குறுக்கீடு.) நல்ல சமயத்தில் ஞாபகப்படுத்தினார். அது அவர்களுடைய முன்கூறுகளுடைய மொழி. அப்பொழுது அது அவர்கள் வாழ்வை வளமாக்கியது. அதனால் ஆங்கிலம் மீது அவர்களுக்கு பற்றும் பாசமும் இருக்கிறது. நான் இந்தியன் என்ற முறையில் சொல்லுகிறேன். ஹிந்திதான் மத்திய அரசாங்கத்தில் மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். அதையே ஒவ்வொருவரும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இங்கிலாந்து மற்ற நாடுகளுடன் சேருவதற்கான காலமும் வரப்போகிறது. இப்பொழுது ஈஜிப்டும் சிறியாலும் சேரவில்லையா? அதைப்போலவே உலகத்திலுள்ள நாடுகள் எல்லாம் ஒன்றோடொன்று சேரக்கூடிய காலம் வராமல் இருக்கப்போவதில்லை. அப்படிப்பட்ட காலம் வந்து இங்கிலாந்து நம்முடன் சேர்ந்தால் அதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதுதான். வெள்ளைக்காரர்களை வெளியே போ என்று சொல்லியும், சைமன் கமிஷனை பிடிக்கிறதோம் என்று இவர்கள் நேருவை பிடிக்கிறார்களாம். சைமன் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு ஒட்டுரிமை வழங்காமல் லண்டனிலிருந்தே ஆள சட்டம் செய்ய வந்தவன். நான் இந்தியன் என்ற முறையிலும், பிரதம மந்திரி நேருவுக்கு பிரதிநிதி என்ற முறையிலும் பேசுகிறேன். இந்த நாட்டின் 36 கோடி மக்களுடைய பிரதிநிதி என்ற முறையிலும் பேசுகிறேன். நாளைக்கு இங்கிலாந்து நம்முடன் சேர்ந்தால் அதை வர வேற்று அவர்களுக்கு நம்முடைய பார்லிமெண்டில் இடம் கொடுக்க தயாராக இருக்கிறேன். நாம் எப்படி 7½ லட்சம் பேர்களுக்கு ஒரு பிரதிநிதி என்று பார்லிமெண்டில் இடம் கொடுத்திருக்கிறோமோ அதைப்போலவே அவர்களுடைய ஜனத்தொகைக்குத் தக்கபடி அவர்களுக்கும் நம்முடைய பார்லிமெண்டில் இடம் கொடுக்க தயாராக இருக்கிறோம். அதற்கு நமது

[12th February 1958] [Sri N. R. Thiagarajan]

பிரதமர் அவர்களும் தயாராக இருப்பார் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். இங்கிலாந்து நம்முடன் சேர்ந்து உலகம் முழுவதும் ஒரு உலக சர்க்கார் ஏற்பட வேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆசை. உலகம் முன்பு இருந்தது போல் இப்பொழுது இல்லை. முன்பு பரந்து இருந்தது. இப்பொழுது குறுகி விட்டது. மதுரையிலிருந்து சென்னைக்கு வருவதாக இருந்தால் பனிரெண்டு மணி நேரம் ஆகும். ஆனால் இப்பொழுது திருவனந்தபுரத்திலிருந்து டில்லிக்குச் செல்ல நாலேந்து மணி நேரம்தான் ஆகிறது.

பண்டைய காலத்தில் மனிதன் காட்டுமியுண்டியாக வாழ்ந்தான், எளிதில் எட்டிப்பார்க்கும் தூரத்தையும், கால் நடையில் சுற்றிப்பார்க்கும் இடத்தையும் கழுதை மீதும் குதிரை மீதும் கட்டை வண்டியிலும் சென்று பார்க்க முடிந்த இடத்தையும் நாடு எனப் பெயர் வைத்தான். அந்த தற்கால மனித சகாப்தத்திலிருந்து மனிதன் வெகு தூரம் முன்னேறி விட்டான், காரும் ரயிலும் சென்ற 50 அண்டுகளாக மனித நாகரீகத்தை ஒன்றுபடுத்தி வருகிறது. நாடுகளுக்கு இனி கோடுகள் போட்டு மறைக்க இயலாது ஒரே உலகம், உலக சர்க்கார் கோஷம் வலுத்து வருகிறது. சர்வதேச சங்கமும், ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனமும் அதற்கு வழிகாட்டிகளாக இருக்கிறது.

இந்தப் பரந்த உலகத்தை குறைந்த நேரத்தில், அதாவது நாலரை மணி நேரத்தில், இங்கிருந்து டில்லிக்குப் போய்விட முடிகிறது. இது மட்டுமா? 20 ஆயிரம் மைலைக் கூட வெகு விரைவில் ஒரே சுற்றுச் சுற்றி விடலாம் என்ற நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. இந்த நேரத்தில், சிறு சிறு குட்டி நாடுகள், தனித் தனி நாடாக இருப்பதற்கு நியாயமே இல்லை; அப்படி இருக்க வேண்டியது அவசியமும் இல்லை. அப்படித்தான் இருக்கவேண்டும் என்றால், அதாவது “தமிழ் நாடு” என்று ஒன்று தனித்திருக்க வேண்டுமென்றால்—“தமிழ் நாடு” என்று சரித்திரத்திலே இல்லவே இல்லை என்று நான் நிச்சயமாகக் கூறுகிறேன். சேர நாடு, சோழ நாடு, பாண்டிய நாடு, பல்லவ நாடு, கொங்கு நாடு என்று நாடுகள் இருந்தனவே தவிர, “தமிழ் நாடு” என்று ஒரு நாடு இருக்கவில்லை.

பாண்டிய நாடு என்று கூறும்போது, நண்பர் ஸ்ரீ ஏ. பி. வி. வீரபாகு அவர்கள் தென் பாண்டிய நாடு என்று இருந்திருப்பதை நினைவூட்டுகிறார். எங்கள் பகுதியில் பாண்டிய நாடு வேண்டுமென்று புதிதாக ஒரு கட்சியை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இனி பழைய 72 பாண்டியக்காரர்கள் தனித்தனியாக நாடு வேண்டுமென்று கேட்பார்கள், புதிய புதிய சிறு சிறு நாடுகள் ஏற்பட வேண்டியிருக்கும். அப்படி நாடு பிரிக்கப்படுவதை நாங்கள் ஒரு பொழுதும் ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் அல்ல. இதையெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டால் என்ன ஆகும்? தெற்கு மாசி வீதிக்காரர்கள் வடக்கு மாசி வீதிக்காரர்களை “ஒழிக” என்பார்கள். அதேபோல் வடக்கு மாசி வீதிக்காரர்களும் சொல்லுவார்கள், எங்கள் ஊரிலே அல்லி நகரம், தேனி என்ற பகுதிகள் இருக்கின்றன. அல்லி நகரத்தவர்கள் ஆதிக்கத்திற்கு வந்தால், தேனி வாசிகள் தகராறு செய்வார்கள். தேனுவாசிகள் ஆதிக்கத்திற்கு வந்தால் அல்லி நகரத்தவர்கள் தகராறு செய்வார்கள். அதேபோல வடக்குத் தெருவார்கள் ஆதிக்கத்திற்கு வந்தால், தெற்குத் தெருவார் “ஒழிக” என்று கூச்சலிடுவதும், தெற்குத் தெருவார் ஆதிக்கத்திற்கு வந்தால் வடக்குத் தெருவார் “ஒழிக” என்று கூச்சலிடுவதும் ஒவ்வொரு சிறுமத்திலும் சச்சலும், எங்கள் பக்கத்தில் பெரியகுளம் என்று ஒரு ஊர் இருக்கிறது. அந்த ஊரை ஒரு ஆறு பிரிக்கிறது, வடகரை என்றும், தென்கரை என்றும், அங்கே வடகரை வாசிகள் ஆதிக்கத்திற்கு வந்தால் தென்கரை வாசிகள், “ஒழிக” என்று கூறுவதும், தென்கரை வாசிகள் ஆதிக்கத்திற்கு வந்தால், வடகரை வாசிகள் “ஒழிக” என்று கூறுவதும் உண்டு. ஆகவே, இதேபோல் ஒவ்வொரு ஊரிலும் வடக்குத் தெருவும் தெற்குத் தெருவும் இருந்தகொண்டுதான் இருக்கும். வடசீலை, தென்கீலை என வைஷ்ணவர்கள் கூடதான் சண்டை போடுகிறார்கள். ஆகவே, வடக்கு-தெற்கு என்டதை யாரும் புதிதாகக் கண்டுபிடித்து விட்டதாகச் சொல்ல முடியாது.

எஸ்டிமேட் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் டில்லிக்குச் சென்றிருந்தபோது, வடக்கு நிச்சயமாகத் தாழ்ந்து ரெசுரெக்ட் என்டதை நானும், நண்பர் கோவிந்தசாமி அவர்களும், நண்பர் சருத்திரமன் அவர்களும் பார்த்

[Sri N. R. Thiagarajan] [12th February 1958]

தோம். அங்குள்ள நிலைமையை அவரும் நேரில் பார்த்திருப்பார்கள். அப்படியிருந்தும், அவருடைய கட்சிதான் அவரை அப்படிப் பேசக் கூறுகிறதே தவிர, அவருடைய உள்மனம் வேறு விதமாகத்தான் கூறியிருக்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டைப் போன்ற முன்னேற்றம் வடக்கு மாகாணங்களில் இல்லவே இல்லை என்பதைக் கண்கூடாகப் பார்த்தோம்.

உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், ஒரு இடத்தில் நூற்றுக் கணக்கான பெண்கள் கூடியிருந்தார்கள். அந்தக் கூட்டத்திலே ஒரு பெண் சுத்தமாகவும் சுகாதாரமாகவும் இருக்கக் சண்டோம். நண்பர் கோவிந்தசாமி அவர்களும், நண்பர் கருத்திருமன் அவர்களும் பார்த்தார்கள். “இந்த உம்மான் ஒரு ஆபீசராகத்தான் இருக்க வேண்டும்” என்று சொல்லிக்கொண்டோம். ஏனென்றால், வடக்கே உள்ள மாகாணங்களிலே அவ்வளவு சுத்தமாகவும் சுகாதாரமாகவும் உள்ள பெண்களைச் சாதாரணமாக காவே முடியவில்லை. அதனால், எதற்கும் சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்துகொண்டவிடலாம் என்பதற்காக அந்த அம்மாவிடமே நேரில் சென்று, “நீங்கள் இந்த ஊர்வாசி போல் தெரியவில்லையே” என்று கேட்க, அந்த அம்மான், “நான் சோஷல் எடுகேஷன் ஆபீசர்” என்று பதிலளித்தாள். இதிலிருந்து, சோஷல் எடுகேஷன் ஆபீசர் போன்றவர்கள்தான் நன்றாக இருக்க முடியும் என்ற நிலையை நாங்கள் அங்கு கண்கூடாகப் பார்த்துவிட்டோம்.

எத்தனையோ கிராமங்களை நாங்கள் பார்த்தோம். நான் மாத்திரம் பார்க்கவில்லை. எங்களுடன் பன்னிரண்டு மெம்பர்கள் வந்திருந்தார்கள். டில்லியிலிருந்து 1-வது மைலில் உள்ள ஒரு இடத்திற்கு எங்களை அழைத்துச் சென்றிருந்தார்கள் அங்குள்ள பி.டி.ஓ. காரில் நாங்கள் போய்க்கொண்டே இருந்து 1-வது மைலில் உள்ள அந்த ஊரை அடைந்தோம். “இங்கெல்லாம் ரோடு வசதி இருக்கிறதா?” என்று அந்த பிளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீசரைக் கேட்டோம். அதற்கு அவர், “இப்பொழுது வந்ததுதான் ரோடு” என்று பதில் சொன்னார். அதைக் கேட்டு நாங்கள் ஆச்சரியம் அடைந்தோம். அதிலிருந்து அங்கே நல்ல ரோடு வசதி இல்லை என்று தெரிந்துகொண்டோம்.

உலகத்திலேயே உள்ள ஐந்து தலை நகர்களில் டில்லித் தலை நகரமும் ஒன்று என்று இராக் பிரதிநிதி அவர்கள் சர்வதேச சங்கத்தில் கூறினர். ஆனால், டில்லிக்கு அருகே, டில்லியிலிருந்து 1-வது மைலிலேகூட மின்சார வசதி இல்லாமலிருக்கிறது. இதுபோல், இரண்டு மூன்று மாகாணங்களில் நாங்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தோம். கிராமந்தோறும் பார்த்தோம். எந்த கிராமத்திலாவது மின்சார விளக்கு, ரோடு வசதி, குழாய்த் தண்ணீர் வசதி முதலியவைகளில் எதையாவது பார்க்கவேண்டுமென்று பேரவா கொண்டிருந்தோம். ஆனால் எங்கும் பார்க்க முடியவில்லை.

இங்குள்ள சேனியை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அந்தப் பகுதியில் எல்லா கிராமத்திலும் மின்சார வசதி இருக்கிறது, பல இடங்களில் குழாய்த் தண்ணீர் வசதி இருக்கிறது, ரோடு வசதி இருக்கிறது, போக்குவரத்து வசதி இருக்கிறது, இன்னும் பலப் பல வசதிகளை தமிழகத்திலே நாம் பார்க்கிறோம். (கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஆ. கோவிந்தசாமி குறுக்கீடு.)

நண்பர் கோவிந்தசாமி அவர்களுடைய தொகுதியிலே ஒருவேளை வசதிகள் குறைவாக இருக்கலாம். ஆனால், மதுரை ஜில்லாவில் அநேக இடங்களில் மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு காரணமாகவும் எங்களுடைய திறமை காரணமாகவும் எவ்வளவோ வசதிகளைச் செய்ய முடிந்தது. தங்களுடைய தொகுதியிலே சரியாக இல்லையென்றால், நாட்டிலேயே ஒன்றும் இல்லை என்ற கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஆக, வடக்கு மாகாணங்கள் உண்மையிலேயே மிக மோசமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. பள்ளிக்கூடத்திற்குள்ளே சென்றால் துர்நாற்றம் வீசுகிறது. அதற்கும் ஏதாவது கூறலாம்—பத்து ஆண்டுகள் ஆகியும் டில்லிக்கு அருகாமையிலேயே கூட சீர்திருத்தம் செய்ய முடியவில்லையே என்று குறை கூறியே பேசலாம். அது ஒருபுறமிருக்க, பரிதாபத் தொழிற்சாலையைப் பார்த்து, “ஆகா!

[12th February 1958] [Sri N. R. Thiagarajan]

வடக்கு வாழ்ந்துவிட்டது” என்று சொல்பவர்களைப் பார்த்து, “எங்கள் தேனியைப் பாருங்கள்” என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பதினைந்து ஆண்டுகளுக்குள்ளாகத் தோன்றிய ஊர்தான், தேனி. இந்தக் காலத்திற்குள்ளாக ஏராளமான தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மூன்று ஆண்டுகள் நான் சிறையில் இருந்தவிடத்துக்குப் பிறகு வந்த பிராகம்” இது என ஊரா! என்று ஆச்சரியம் அடையும் வண்ணம் ஊர் மாறியிருந்தது. திப்பெட்டி மாடல், சோப்பு மாடல் வீடுகளும், இன்னும் பலப்பல தொழிற்சாலைகளும், சிமென்ட் காங்க்ரீட் வீடுகளும் கட்டப்பட்டிருந்ததை நாங்கள் பார்த்தோம். இதுபோல், நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு பகுதியும் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கின்றது. அசைபெல்லாம் கவனிக்காமல், வடக்கே ஒருசில இடங்களை மட்டும் பார்த்துவிட்டு, கேட்டிலே அப் இந்தியாவிலிருந்து மலபார் ஹில் வரையிலுள்ள மணன் பீடமே ஐப் பார்த்துவிட்டுவந்து, “ஆகா, பம்பாய்ப் பாரங்கள்; வளர்க்குவிட்டது” என்று கூறினால் அது அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்காது. அகவே, நகரங்களை ஒப்பிடுவது விடுத்து கிராமங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால், உத்தரப் பிரதேச ராஜ்யத்தில் 9 சதவிகித மக்கள்தான் படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதும், சென்னை ராஜ்யத்தில் 22 சதவிகித மக்கள் படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதும், அன்னாம் ராஜ்யத்தில் அதிக சதவிகிதத்தவர்கள் படித்தவர்கள் இல்லை என்பதும் மத்திய சர்க்கார் கொடுத்திருக்கின்ற புள்ளி விவரத்திலிருந்து தெரிகிறது. ஆக, மற்ற எந்த ராஜ்யத்தையும் காட்டிலும் தமிழ் ராஜ்யம் நன்றாக விடவில்லை. அகதிகளுக்கு ஓரத்தில் வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்காலும், சிலர் சொல்கிறபடி, அங்கே மக்கள் வாடி வசதி இல்லாமல்தான் இருக்கிறார்கள்.

சமீபமாக சனிக்காடு ரெக்கலெண்ட்மென்டு கூறுகிறவர்களை நான் கேட்கின்றேன். காலிரியாறு நம்மடைய நாட்டில் உற்பத்தியாகிறதா? இல்லையே. பெரியாறு சிவவாங்கூர் சொசைட்டி உற்பத்தி ஆகிறது. தென் பெண்ணையாறு கட்டை ராஜ்யத்தில் உற்பத்தியாகிறது. அப்படி இருக்க, காலிரி, கென்பென்னை, பாலாறு என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களை நான் கேட்கிறேன்—இந்த நதிகள் உங்களுக்குச் சொந்தமானதா? என்று. இந்த நதிகள் எங்கே உற்பத்தியாகின்றன? என்று நான் கேட்கிறேன். இந்த நிலையில், தமிழகம் தனியாக இருந்தால் தமிழ்நாட்டின் கதி என்ன ஆகும் என்பதை அவர்கள் சற்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். எகிப்தும் சிரியாவும் இணைந்து வாமவேண்டிய நிலை இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறபோது தமிழ்நாடு தனித்திருக்க வேண்டுமென்று இன்னும் கேட்டுக் கொண்டிருப்பதில் அர்த்தம் இருக்கிறதா என்று நான் அவர்களைக் கேட்கின்றேன். ஊங்கேரி ரஷ்யாவால் அடிப்பட்டு உடைபட்டு கஷ்டப்பட்டு வருவதைக் கண்கூடாகப் பார்த்த பின்னரும் “கரிம்நாடு” என்ற பிரச்சினைக்கு அர்த்தம் இல்லை. இந்தக் கோஷத்தை விட்டுவிடவேண்டும்.

பெப்பொழுது புது மெருகு ஒன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. எதையாவது பேசுவிட்டு, பிறகு இல்லை என்று கூறிவிடலாம். நான் முதல் முதலில் சட்டசபைக்கு வந்தபோது, “எல்லோரும் உண்மைவாதிகளாகான் இருக்கிறார்கள்” என்று நினைத்து வந்தேன். என்ன வேண்டுமென்றாலும் எதை வேண்டுமென்றாலும் கூறி பிறகு மறுத்துவிடலாம் என்று ஒரு வருஷத்திற்குள்ளாகத் தெரிந்துகொண்டேன். சினிமா காண்ட்ராக்ட் என்று நினைத்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு காரியத்தையும் செய்கிறார்களோ என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

மொழிப் பிரச்சினை கூட்டம் நடந்தது. கூட்டம் நடந்து ஆனவுடனேயே ஒரு அறிக்கை விட்டிருக்கலாம். “மொழிப் பிரச்சினைக்கும் எனக்கும் சம்பந்தம் இல்லை” என்று. சர்க்கார் யாதாஸ்தில் கையெழுத்து இடவில்லையென்றால் எதிர்த்துவிட்டு வந்திருக்கிறேன் என்றவது அறிக்கை விட்டிருக்கலாம். அல்லது சர்க்கார் யாதாஸ்துக்கே ஒரு “டிஸ்ஸென்டிங் மினிட்” கொடுத்திருக்கலாம். அப்படிச் செய்யாமல், “நான் என்ன கையெழுத்தா போட்டுவிட்டேன்?” என்று கேட்பது திரு. அண்ணாதுரை முதலியார் அவர்களுக்குக் கொள்சங்கூடப் பொருத்தம் இல்லை என்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

[12th February 1958]

SRI C. N. ANNADURAI : ஒழுங்குப் பிரச்சினையொன்று எழுப்ப விரும்புகிறேன். நான் கையெழுத்துப் போட்டதாக ஒருவர் சொன்னதற்கு, “நான் கையெழுத்துப் போடவில்லை” என்று நான் சொன்னேனே தவிர, கையெழுத்துப் போட்டதும் போடாததும் அவ்வளவு முக்கியம் என்ற கருத்தை நான் சொல்லவில்லை.

SRI N. R. THIAGARAJAN : ரொம்ப சந்தோஷம். கையெழுத்துப் போட்டுத்தான் காரியம் ஆகவேண்டும் என்பது இல்லை என்று புரிந்து கொண்டோம். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மதுரைக் கூட்டத்தில் சவால் விடுத்தார்கள் : “நடந்த சம்பவங்கள் விஷயமாக ஒரு ஜட்ஜைக் கொண்டு எல்லாவற்றையும் விசாரித்து யார் குற்றவாளி என்று ருசுவானால் நான் அரசியலிருந்தே விலகிவிடுகிறேன். ஆனால், திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் விலகுவாரா ?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அந்தத் தரப்பி விருந்து பதில் வரவே இல்லை.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : தேர்தல் வைக்கட்டும்.

MR. SPEAKER : மற்ற அங்கத்தினர்கள் குறுக்கே பேசினால், பேசுகிற அங்கத்தினருடைய நேரம் குறைந்துவிடும்.

SRI N. R. THIAGARAJAN : அங்கத்தினர்கள் சிலர் குறிப்பிட்டவைகளைக் குறித்து நான் தெளிவுபடுத்தவேண்டியது அவசியம் என்று நான் நினைக்கிறேன். சுவர்னருடைய உரைக்காக நான் வாழ்த்து தெரிவிக்கிறேன்.

நிச்ச சீர்திருத்தம் பற்றி கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கது. ஒருவர் குறிப்பிட்ட அளவு நிலம்தான் வைத்திருக்கலாம், இவ்வளவு நிலம்தான் வைத்திருக்கலாம், இவ்வளவுக்கு மேல் வைத்திருக்கக்கூடாது என்று நிர்ணயம் செய்தாகவேண்டும் என்ற கருத்தை உடையவன் நான். இருந்தாலும் கூட, நிலத்தைப் பங்கிடுவதற்கு முன்பு புத்திசாலித்தனத்தையும் அறிவையும் பங்கிட வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. புத்திசாலிகள் அதிகம் இருக்கும் தமிழ்நாடு என்ற நிலை இன்று மாறி தான்தோன்றித்தனமாக யாரும் எப்படியும் செய்யலாம் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், நிலம், சொத்து முதலியவைகளைப் பங்கிடுவதற்கு முன்பு புத்திசாலித்தனத்தையும் பங்கிட முடியுமா என்பதை ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு அதிகமாக மின்சாரம் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். பன்னிரண்டு ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி என்று இருப்பதில், 7 ஆயிரம் கிராமங்கள் தமிழகத்தில் இருக்கின்றன என்றால், இது வாஸ்தவத்திலேயே பெருமைப்படக்கூடியது. அமெரிக்க நாட்டிலே தேர்தல் சமயத்தில் ஐசன்ஹோவருக்கும் ஸ்டவன்ஸனுக்கும் போட்டி ஏற்பட்டபோது, ஐசன்ஹோவர் தாம் தேர்தலில் ஜெயிப்பதற்காக, அதிகமான கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறேன் என்று கூறினார்களாம். அதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது? அந்த நாட்டிலே கூட மின்சார வசதி இல்லாத கிராமங்கள் இருக்கின்றன என்று தெரிகிறது. ஆகவே அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டைக் காட்டிலும் வெகு வேகமாக சென்னை மாகாணம் மின்சார விஸ்தரிப்பில் முன்னேறிக்கொண்டிருப்பது போற்றக்கூடியது. இன்னும் அதிகமாக மின்சார வசதி இன்றும் பல கிராமங்களுக்குக் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்து வரவேண்டும். இந்த வகையில் மின்சார போர்டு இனித் தொடர்ந்து இந்த வகையில் காரியங்கள் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு, இந்த நீண்ட நேரம் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கின்றேன். ஜெய் ஹிந்த்.

12 ***SRI D. SUBRAMANIA RAJAKUMAR :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு முன்னால் அம்மையார் அவர்கள் பேசுகையில் அமைச்சர் அவர்கள் நினைத்தால் இன்று அரசியல் தலைவர்கள் விடுதலையாகி சட்டமன்றத்திற்கே வந்திருக்க முடியாது என்று கூறினார்கள், அப்படி ஒரு போக்கு சர்க்காருக்கு வந்தால் ஆட்சிக்கு எப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும்

[12th February 1958] [Sri D. Subramania Rajakumar]

என்பதை அவர்களுக்குக் கூறிக்கொள்ளவிரும்புகிறேன். அந்தக் கருத்துடன் தான் இன்று திரு. முத்துராமலிங்கத் தேவரை பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் வைத்து இருக்கிறார்களா என்று தோன்றுகிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு போக்கிலே சர்க்காரின் ஆட்சி போய்க்கொண்டிருக்குமானால் சட்டதிட்டங்களை இவர்கள் நல்லமுறையிலே அமுல் செய்வார்கள் என்று தோன்றவில்லை.

எனது நண்பர் திரு. சசிவர்ணதேவர் அவர்கள் கூறினார்கள். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் பல பகுதிகள் மிகவும் பிற்போக்காக இருக்கின்றன. முன்பு அந்தப் பகுதி இராமநாதபுரம் ஜமீனும், சிவகங்கை ஜமீனும் சேர்ந்து இருந்தது. இப்போது ஜமீன் ஒழிப்பு வந்து 11 வருஷங்கள் ஆகியும் எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் அந்தப் பிராந்தியம் அடையவில்லை. அன்று ஜமீன் காலத்தில் அந்தப் பகுதி எந்த நிலையில் இருந்ததோ அதே நிலைமையில்தான் இன்றும் இருந்துகொண்டு வருகிறது. ஜமீன் ஒழிப்பு வந்த பிறகு நாம் எல்லாவகையிலும் முன்னேறுவோம் என்று அந்தப் பிராந்திய மக்கள் நினைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். எந்த வகையான முன்னேற்றமும் வராத காரணத்தால் மொந்து மிகவும் அதிருப்தியுடன் இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கூறவிரும்புகிறேன். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் இவ்வருஷம் கால மழை தவறிய காரணத்தினால் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும் சூழ்நிலையில் இன்று சர்க்கார் 58-ம் பசலியில் இருந்து 67-ம் பசலி வரையில் மிகவும் கொடுமையான மகசூல் ஜப்தி செய்வதன் மூலம் வரி வசூலித்து வருகிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் தக்காலிலோன், மற்றும் புயல் லோன் இவைகளை இதே சமயத்தில் வசூல் செய்து வருகிறார்கள். இதை சர்க்கார் அவ்வப்போது வசூலித்துக்கொண்டு வந்திருப்பார்களேயானால் இவ்வளவு பெரிய கஷ்டம் இப்போது விவசாயிகளுக்கு வந்திருக்காது. தேர்தல் வருகிறதே என்ற காரணத்தால் அப்போது go slow policy-ஐ கையாண்டு விட்டு, இப்போது விவசாயிகளைக் கஷ்டப்படுத்தி வரி வசூலிப்பது சரியல்ல. ஆகவே சர்க்கார், அதிகாரிகளுக்கு வரியைத் தவணைகளில் வசூல் செய்யவேண்டும். தக்காலிலோன், புயல் லோன் இவற்றை அடுத்த பசலியில் வசூல் செய்யலாம் என்பதாக உத்தரவு போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

ஜமீன் காலங்களில் நெல்லை வாரப்பத்து என்றும், வரியை தீர்வைப் பத்து என்றும் வாங்கி வந்தார்கள். ஆனால் ஜமீன் ஒழிக்கப்பட்ட பின் ஒரே விதமாக தீர்வைப்பத்தாக வசூலிக்காமல், நெல்லை வாரப்பத்திற்கு அதிகமாகவும் தீர்வைப் பத்திற்குக் குறைவாகவும் வசூலித்து வருகிறார்கள். ஆகையால் எல்லா விவசாயிகளுக்கும் ஒரேவிதமாக வசூலிக்க அதாவது ஜமீன் ஒழிப்பு ஏற்பட்ட காலத்திலிருந்து வசூலிக்க வேண்டுமாய் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றும் செட்டில்மென்ட் ரேட் 13 அணு வீதம் நிர்ணயம் செய்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் சிலயிடங்களில் இரண்டு ரூபாய், நான்கணுவாக வசூலிக்கப்படுகிறது. எல்லாவிடங்களிலும் செட்டில்மென்ட் ரேட்டுப்படி வசூலிக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் வந்தும், இதுவரையில் எல்லாக் கல்லூரிகளுக்கும் பணம் வந்து சேரவில்லை. உதாரணமாக மதுரை காலேஜில் பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு வரவேண்டிய தொகை வந்து சேராத காரணத்தால் கல்லூரியிலிருந்து மாணவர்கள் விலக்கப்படுகிறார்கள். இப்போது சிவகங்கையில் உள்ள ஆர்டியன் காலேஜை எடுத்துக்கொண்டால் அங்குள்ளவர்களில் பெரும்பாலோர் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களுக்கு இன்னமும் ஸ்காலர்ஷிப் வராது இருக்கிற காரணத்தால் ஹாஸ்டலிலோ, கல்லூரியிலோ அவர்களுக்கு இடமாக்க முடியாமல் இருக்கிறது. இந்தக் கல்லூரியை நடத்துவதற்கே மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகையால் பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்கு உடனடியாக ஸ்காலர்ஷிப் தொகையில் ஒரு term தொகையாவது உடனடியாக அனுப்ப வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று இராமநாதபுரம் கலவரத்தில் சிவகங்கைத் தாலுக்காவில் போடப்பட்ட வழக்குகள் முன்பு சிவகங்கை கோர்ட்டில் நடந்து வந்தது. இப்போது எல்லா வழக்குகளையும் புதுக்கோட்டைக்கு மாற்றிவிட்டார்கள். அந்த தாலுக்காவிலேயே வழக்குகள் நடந்து கொண்டிருக்கையில் கண்டிஷன்

[Sri D. Subramania Rajakumar] [12th February 1958]

பைலில் பலர் இருந்தார்கள். இவையெல்லாம் சிறிய வழக்குகள். இதில் ஈடுபட்டுள்ள 100 பேர்களுக்கு மேல் புதுக்கோட்டைக்கு வழக்குகள் மாற்றப் பட்டுவிட்டதால் கண்டிஷன் பைலில் இருந்து வருவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. சிவகங்கை தாலுக்கா தலைநகரம் கலவர காலத்தில் அமைதியாக இருந்த பகுதி. ஆகவே இந்த இடத்திற்கே திரும்பவும் அந்தச் சிறிய வழக்குகளை எல்லாம் மாற்றவிடவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர் திரு. சோமசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னார்கள். கீழ்த்தாவலில் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பத் தலைவர்களுடைய மனைவி மார்களை நேருவிடத்தில் இண்டர்வ்யூ செய்வதற்கு ஒரு மனு அனுப்பினோம். அது நிராகரிக்கப்பட்டுவிட்டது என்றார்கள். ஆனால் சோமசுந்தரம் சொன்ன போது கொலைசெய்யப்பட்ட இமானுவேலினுடைய மனைவியார் வெண்மை ஆடை உடுத்திக்கொண்டிருக்கும்போது இந்தச் சமூகத்தைச் சேர்ந்த பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் ஏன் மற்ற தலைவர்களையோ இதரர்களையோ பார்க்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சூறிப்பிட்டுச் சொல்லும்போது அது ஒரு தனிப்பட்ட சமூகத்தின் பெண்களைப் பாதிப்பதாக இருக்கிறது. இன்று முதுகுளத்தூர் கலவரம் நடந்து பல மாதங்கள் ஆகின்றன. வழக்குகள் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏதோ துரதிருஷ்டவசமாக இந்தக் கலவரம் நடந்திருக்கிறது. ஆகையால் அதை மீண்டும் மீண்டும் பேசிக்கொண்டு அந்த மனப்பான்மையை வளர்த்துக்கொண்டிருந்தால் மற்ற சமூகத்தார் களுக்கோ மற்றவர்களுக்கோ எந்தவிதமான நலனும் கிடைக்காது. ஆகையால் நாம் அதைப்பற்றி பேசவேண்டாம் என ஹர்ஜன் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதில் எந்தவித மனச்சுவற்றுமையிருந்தாலும் எல்லாவற்றையும் மறந்து நாம் ஓர் ஒற்றுமை நிலையை அடைவதற்கு பாடு படவேண்டும்.

கடைசியாக சிவகங்கைப் பிரிக்கா இதுவரையிலும் இன்னும் ப்ளாக் டெலெஸெப்மெண்டுடன் சேர்க்கப்படவில்லை. மற்ற பகுதிகளைச் சேர்த்திருப்பதுபோல உடனடியாக மிகவும் பிற்பட்ட இந்தப் பகுதியையும் சூசாக வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று ஜமீன் ஒழிப்புக்குப் பிறகு இந்தப் பகுதியில் முன்பு இப்படிப்பட்ட பிற்பாக்கான நிலைமை இருந்ததா அதே பிற்பாக்கு நிலைமை நீடித்துக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. ஆகையால் இப்பகுதிகளுக்கு ஒரு தனிப்பட்ட முக்கியத்துவம் அளித்து அங்குள்ள பெரு மக்கள் விவசாயத் துறையிலும், குடிசைத்தொழில் துறையிலும் முன்னேறுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமாய் நான் சர்க்காரை மனமுடிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இத்துடன் என் உரையையும் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

12-10 p.m. SRI D. S. AUTHIMOOLAM : கவர்னர் பெருமானுடைய உரையில் ஒரு சில நல்ல அம்சங்கள் இருந்தபோதிலும், விடுபட்டுப்போன விஷயங்கள் ஜாஸ்தியாக இருக்கின்றன. இதைச் சொல்வதற்கு முன்னால் சட்டசபை இடத்தைப்பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த சட்டசபை முன்பு நடந்த இடத்திலிருந்து மாற்றக்கூடாது என்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் ஆட்சேபனை தெரிவித்தார். இந்த கட்டத்தில் நாம் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பதற்குக் கூட போதிய சௌகரியம் இல்லையென்று நினைக்கிறோம். ஜனநாயக சர்க்காரினுடைய நடவடிக்கைகளை கவனிப்பதற்கு மக்கள் இம்மாதிரி உட்கார்ந்து பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. பல ஜில்லாக்களிலிருந்து சட்டசபை நடவடிக்கைகளை கவனிப்பதற்காக வருகிறார்கள். அவர்கள் சௌகரியமாக உட்கார்ந்து சட்டசபை நடவடிக்கைகளை கவனிப்பதற்கு தகுந்த வசதியான இடம் இல்லை. பழைய காலத்தில் லெஜிஸ்லேடிவ் கவின்ஸில் இருக்கும்போது ஜில்லாவிற்கு ஒரு பிரதிநிதியாக 40, 50 பேர்கள்தான் கூடுவார்கள். அப்பொழுது பொதுமக்கள் ஒருசிலர்தான் பார்ப்பதற்கு வருவார்கள். ஆனால் இப்பொழுதோ ஏராளமான பேர்கள் வருகிறார்கள். அவர்கள் மேலே உட்கார்ந்து பார்த்தால் முதலில் இருக்கும் பெஞ்சுகளில் உட்கார்ந்திருப்பவர்களுக்குத்தான் நடவடிக்கைகளை கவனிக்கமுடியும், கீழே இருப்பவர்களை நன்றாக கவனிக்கமுடியும். ஆகவே இந்தச் சட்டசபை கூட்டத்தை இங்கிருந்து மாற்றித்தான் ஆகவேண்டும். கடைத்தேங்காயை எடுத்து வழியின்றியாருக்கு உடைப்பதுபோல்தான் சட்டசபை நடத்துவதற்காக ஏற்பட்ட

[12th February 1958] [Sri D. S. Authimoolam]

ஒரு கட்டத்தை குழந்தைகளுக்கு சினிமா பார்ப்பதற்கு என்று அதையாருக்கோ கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது ஜனநாயக சர்க்காருக்கு புறம்பானது. ஜனநாயக சர்க்காரில் நடக்கும் சட்டசபையை கவனிப்பதற்கு மக்கள் மிசவும் ஆர்வத்துடன் வருகிறார்கள். அவர்கள் சௌகரியமாக பார்ப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். வெய்யில் காலத்தில் ஊட்டிக்குப் போய் அங்கு சட்டசபை நடப்பதற்கு பதிலாக பழைய இடத்திற்கே சென்று அங்கே சௌகரியமாக பொதுமக்கள் பார்ப்பதற்கு வழிசெய்யுங்கள் என்று அரசாங்கத்தை தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இங்கே பொது ஜனங்கள் அதுவும் இரண்டு வரிசைக்கு பின்னால் இருப்பவர்கள் உட்கார்ந்து பார்ப்பதற்குக்கூட லாயக்கில்லை. ஏதோ சர்க்கஸ் பார்ப்பதுபோல் எழுந்து எழுந்து பார்ப்பதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள். தெரியாததினால் சத்தம் போடுகிறார்கள். அவர்கள் பேசுகிறவர்களைப் பார்க்கமுடியாமல், அங்கத்தினர்களுடைய பேச்சை மாத்திரம்தான் எங்கோ கேட்பது போல் கேட்கிறார்கள். ஆகவே பொதுஜனங்களின் நன்மைக்காக உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் சர்க்கார் இப்போது நல்ல காரியங்கள் செய்ததில் நம் தமிழ் பாஷையை ஆட்சிமொழியாக்கியது. அதிலும் 1922 அலுவலகங்களிலே பொங்கல் திருநாளன்று தமிழ் பாஷையிலேயே அலுவல்கள் கடிதப் போக்குவரத்து நடக்கவேண்டும் என்பதை அரசாங்கம் துவக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். இது நமது அரசாங்கம் செய்த ஒரு நல்ல அம்சமாக இருந்தாலும் தமிழ் நாடு என்று நம் மாநிலத்திற்கு பெயரிட்டிருப்பதாக கவர்னர் பெருமான் உரையில் குறிப்பிடப்படவில்லை. எப்படியாவது இந்த நாடு தமிழ் நாடு என்ற பெயருடன் விளங்கவேண்டும். மற்ற கட்சிக்காரர்களால் பேசப்பட்டு வருகிறதே எங்கே பெயர் அவர்களுக்கு போய் விடப்போகிறதோ என்று ஆட்சியாளர்கள் பயப்படுகிறார்கள். அடுத்த வருஷத்திலாவது இந்த மாகாணத்திற்கு தமிழ் நாடு என்று பெயரிடப்பட வேண்டும். நீங்கள் பயப்படவேண்டியதில்லை. இன்னும் 50 வருஷங்களுக்கு நீங்கள் தான் ஆளப்போகிறீர்கள் என்று எல்லோரும் அறிவார்கள். தமிழ் நாடு என்று சொன்னால் ஏதோ தனி நாடாகி விட்டமாதிரி, ஏதோ பக்கல்தான் மாதிரி பிரிந்தவிடுமோ என்று நினைக்கிறார்கள். பாகிஸ்தானை கத்தியைக் கான்பித்து வாங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாங்கினது சுய ஆட்சி இல்லை. நீங்கள் இன்னும் 50 வருஷங்களுக்கு கட்டாயம் இருக்கப்போகிறீர்கள். ஆகவே நீங்கள் ஒன்றுக்கும் பயப்படக்கூடாது. டில்லியிலும், உலகத்திலே மற்ற பாகங்களிலேயும் “தமிழ் நாடு” என்ற பெயர் சொல்லப்பட்டால், நமக்கெல்லாம் பெருமை அல்லவா. ஆகவே அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முக்கியமாக பாஷை விஷயத்திலே கொள்கை வித்தியாசம் இருந்தபோதிலும் சர்க்கார் தாராளமாக தமிழ் தான் எல்லா அலுவலகங்களிலும் ஆட்சி மொழியாக இருக்கவேண்டும். எல்லா நடவடிக்கைகளும் தமிழில்தான் இருக்கவேண்டும் என்று சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். நாங்கள் எல்லாம் இங்கிலீஷ் படித்தவர்கள் அல்ல ஆனால் தமிழிலே பேசுவதற்கு வசதி இருப்பதனால் இவ்வளவு பெரிய விவகாரங்களை எல்லாம் பேசுகிறோம். ஆகவே ஆட்சியாளர் இந்த ஆட்சிமொழியை எப்படியாவது உடனடியாக எல்லா இடங்களிலும் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த இந்தி பாஷையை இப்பொழுது கொண்டுவரப் போவதில்லை. எவ்வளவோ செய்யவேண்டிய காரியங்கள். கட்சி நலத்திற்காக இந்த பாஷை பிரச்சனையில் இறங்கிவிடாதீர்கள். ராஜ்ய சர்க்கார் தமிழுக்கு ஊக்கம் கொடுக்கவேண்டி தமிழை அமுலாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது சுதந்திர திராவிடம் அடையவேண்டுமென்று பேசுகிறார்கள் தனித் தமிழ் நாடு வேண்டுமென்று ஒரு கட்சி ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். மாகாண சுயாட்சி வருவதற்கு பாடுபடவேண்டும். தமிழ்நாட்டிலிருந்து மத்திய சர்க்காருக்கு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வரிப்பணமாக கொடுக்கப்பட்டுவருகிறது. ஆனால் அந்த அளவிற்கு நமது சர்க்காருக்கு பங்கு கிடைப்பதில்லை. இதை அதிகமாக்குவதற்கு ஆட்சியாளர் முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சமீப காலத்தில் திருச்சியில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியில், சர்க்கார் திராவிட கழகத்தின் மீது சர்க்கார்

[Sri D. S. Authimoolam] [12th February 1958]

எடுத்துக்கொண்ட கொள்கை ஓரளவிற்கு வழவழாவாகத்தான் இருக்கிறது. சர்க்கார் இந்த விஷயத்தில் கண்டிப்பாக இல்லாததினால்தான் இந்த நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக போலீஸ் மந்திரி அவர்கள் கண்டிப்பான கொள்கையை அனுசரிக்காததினால்தான் ஸ்ரீ சீனிவாச்சாச்சாரியாருக்கு கத்திக்குத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. பின்னால் அவர்களின் உதவி எங்கு வேண்டி இருக்குமோ என்று கருதி நடப்பது சரியல்ல. இதற்கு முன்னமே சி.ஐ.டி.-களை வைத்து முன் ஜாக்கிரதையாக இருந்திருந்தால் இந்த நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்காது. தேர்தல் காலத்திலே எங்கே பெரியார் அவர்களின் உதவி கிடைக்காதோ என்று நீங்கள் பயப்படவேண்டியதில்லை. அப்படி நீங்கள் திராவிடக் கழகத்தின் மீது நடவடிக்கை எடுத்தாலும் அவர் நிச்சயமாக உங்களுக்குத்தான் உதவி செய்வார்.

நே.ம் அதிகமாகி விட்டது. ஆகவே ஊர் சமாசாரங்களை சொல்வதை விட்டு விட்டு, நான் சொல்லவேண்டிய முக்கிய சமாசாரங்களைச் சுருக்கமாக சொல்ல விரும்புகிறேன். (சிரிப்பு.)

சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் சம்பந்தமாகக் குறிப்பிடும்போது, 'Special attention is being paid to the Minor Irrigation Programme including the de-siting of tank and the utilization of underground water sources' என்று கவர்னர் அவர்கள் உரையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்க விஷயம். எங்கள் ஜில்லாவில் சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. தூர தீர்ஷ்டவசமாக நான் சுயேச்சை அங்கத்தினனாக இருக்கிறேன். என்பதைப் பாராமல் சர்க்கார் நான் சொல்வதைக் கவனிக்கவேண்டும். எங்கள் ஜில்லாவில் ராமநதி அணைக்கட்டுத்திட்டம் என்ற திட்டம் இருக்கிறது. அது ஒரு கோடி ரூபாய் செலவாகக்கூடிய திட்டம். அதை நிறைவேற்றினால் 5,000 ஏக்கர் நஞ்சை நிலங்கள் பயனடையக்கூடும்; அந்த 5,000 ஏக்கர் நஞ்சை நிலங்களில் இருபோகம் சாகுபடி செய்யும்படியான வசதி ஏற்படும். இரண்டாவதாக, சிவசைலம் என்ற இடத்தில் கருணை நதி இருக்கிறது. சர்க்காருடைய கருணையால் அந்தக் கருணை நதியின் மூலம் சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டம் ஒன்று நிறைவேற்றப் பட்டும். கருணை நதித் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால் 7,000 ஏக்கர் நஞ்சை நிலங்கள் அதனால் பயனடைய முடியும். இந்தத் திட்டங்கள் சம்பந்தமாக நன்றாக சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதற்காக நான் ஒன்றும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அதுவாக வெற்றியடைந்துகொண்டே யிருக்கிறது. நான் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருந்தாலும் அமைச்சர்கள் ஒரு மாதிரியாகப் பார்க்கலாம். (சிரிப்பு) அதுவாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது, ஆகவே எங்கள் ஜில்லாவில் இரண்டு அருமையான சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கான வாய்ப்புகள் தமிழ்நாட்டில் பல இடங்களிலும் இருக்கக்கூடும். அவைகளை சர்க்கார் நிறைவேற்றி, கிராம மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தையும் பொருளாதார நிலையையும் உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

12-23 P.M. Sri P. U. SHANMUGAM : கணம் தலைவர் அவர்களே, இரண்டு நாட்களாக கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின் மீது நடக்கும் விவாதத்தில் சபை அங்கத்தினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக்கொள்ளும்போது தங்கள் தங்கள் நாவன்மைக்குத் தக்கவாறு குற்றியும் போற்றியும் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் சுவை இல்லாவிட்டாலும் பல அங்கத்தினர்கள் விவாதத்தில் சுவையைக் கலந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் நிகழ்த்திய உரைகளுக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்கான காரணத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். நாங்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், இங்கே 15 பேர்கள் இருக்கிறோம் ஆளும் கட்சியில் 105 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே எங்களில் 5—6 பேர்களுக்குத்தான் இங்கே இந்த விவாதத்தில் பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கும். ஜனவரி 6-ம் தேதி சென்னையில் நடந்த நாங்கள் 5—6 பேர்கள் மட்டும் பேசினால், எங்களுடைய பேச்சுக்கள் சட்டசபை நடவடிக்கை

[12th February 1958] [Sri P. U. Shanmugam]

புத்தகத்தில் இருக்கும் இடமே தெரியாது. அவைகளைக் கண்டுபிடிக்க முடியாமல் பொது மக்கள் கஷ்டப்படுவார்கள். இங்கே பேசிய ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் அத்தனை பேரும் அந்த சம்பவத்தைப்பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். சட்டசபை நடவடிக்கைப் புத்தகத்தில் அதை பொது மக்கள் எளிதில் கண்டுபிடித்துக்கொள்ளும்படி அவர்கள் செய்ததற்காகத்தான் அவர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்தேன். பொதுவாக ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் தாங்கள் பேசும்போது இரு தவறான கருத்துக்களைத் தெரிவித்தவிட்டனர் என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒன்று, ராஜாஜியை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினராகிய நாங்கள் எங்கள் தலைவராக ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டோம் என்று சொன்னார்கள். இரண்டாவது, ராஜாஜியின் கொள்கைகளை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அந்த இரண்டு விஷயங்களுமே தவறானவை. இதை நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ராஜாஜியை நாங்கள் எங்கள் தலைவராக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ராஜாஜியின் கொள்கைகளை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டோம் என்பதும் தவறு. ராஜாஜி தான் எங்கள் கொள்கையாகிய ஹிந்தி எதிர்ப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார். எங்கள் தோட்டத்தில் மலர்ந்த மல்லிகையை ராஜாஜி எடுத்தவைத்துக்கொண்டு “இந்த மலரின் மணம் நன்றாக இருக்கிறது” என்று சொல்கிறார். அடுத்து ஒன்று சொல்வேன் சபையிலுள்ள காங்கிரஸ் அன்பர்கள் சிலர் ராஜாஜிக்கு எதிராகப் பேசும் போது, அவருக்கும் ஸ்ரீ காமராஜாக்கும் விரோதம் இருக்கிறதென்றும், அதனால் அவர் ஹிந்தி எதிர்ப்பைக் கிடைப்பிவிடுகிறார் என்றும் கூறினார்கள். ராஜாஜிக்கு அப்படிப்பட்ட அற்பப் புத்தி கிடையாது என்று நான் சொல்வேன். இந்த சபையிலுள்ள அவருடைய பெரும் படத்தின் கீழ் “Great are his head and heart” என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட ராஜாஜியை சிறிய புத்தியுடையவர் என்று அவர்கள் கேவலமாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். இதற்காக நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். இது குறித்து, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் என் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜனவரி 6-ம் தேதியன்று சென்னையில் பண்டித நேருவுக்கு ஏற்பட்ட இசுழ்ச்சியைப்பற்றிக் குறிப்பிட்ட நீலகிரி அங்கத்தினர், பண்டித நேருவின் மீது செருப்பு வீசப்பட்டதாகவும், அதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் பொறுப்பு என்றும் கூறினார். அது உண்மையிலேயே அசம்பாவிதமான காரியம்தான். அதைப் பற்றி இந்தச் சட்டமன்றத்தில் சொல்லியிருக்க வேண்டியதில்லை. அதற்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவராகிய நாங்கள் வருத்தப்படுகிறோம்; வேதனைப்படுகிறோம். இன்னொரு உண்மையைச் சொல்வேன். நானும் அறிஞர் அண்ணாவும் சிறையிலிருந்தபோது அண்ணாவிடம் “நேரு அவர்கள் இங்கே வந்தபோது அசம்பாவிதங்கள் நேர்ந்தவிட்டன” என்பதைச் சொன்ன போது, அவருடைய சண்சரில் நீர் ததுப்பியது. அப்போது அவர் “நேருவும் ஒரு மக்கள் தலைவர் தானே! அவருக்கு இப்படி நேர்ந்ததே! இப்படி அசம்பாவிதமான காரியத்தைச் செய்தவிட்டார்களே! ஒரு மக்கள் தலைவரிடம் இப்படி நடந்தகொண்டார்களே! நம்மிடமும் இவ்வாறுதானே நடந்து கொள்வார்கள்! நான் நேருவுக்குக் கருப்புக் கோடி காட்டச் சொன்னேன். யார் யாரோ எதேதோ செய்தவிட்டார்களே!” என்று வருந்தினார். ஜனவரி 3-ம் தேதியன்று பொதுக் கூட்டத்தை அனுமதித்திருந்தால், ஜனவரி 6-ம் தேதியன்று எந்த விதமான அசம்பாவிதமும் நடந்திருக்காது; பொதுக் கூட்டத்தில், அண்ணா அவர்கள் எந்த விதமான பலாத்காரச் செயலுக்கும், அசம்பாவிதமான காரியங்களுக்கும், மக்களைத் துண்டிவிட்டிருக்கமாட்டார்கள். சிறையிலிருந்து திரும்பிய பிறகு திருவல்லிக்கேணிக் கடற்சரையில் நடந்த பொதுக்கூட்டத்தில் அண்ணா அவர்கள் கூட்டம் முடிந்தவுடன் அமைதியாக கலைந்து போகவேண்டுமென்று பொதுமக்களைக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதன் படியே பொது மக்கள் அமைதியாகக் கலைந்து சென்றதை ஆட்சியாளர்கள் அறிந்திருக்கக்கூடும்.

மொழிப் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொண்டால், ஹிந்தி இந்த நாட்டின் ஆட்சி மொழியாக வரலாம் என்ற கொள்கையை திரு. அண்ணாதுரை ஏற்றுக்கொண்டார் என்று சிலரும், அப்படி இல்லை என்று வேறு சிலரும் சொன்னார்கள். திரு. அண்ணாதுரை ஒருபோதும் ஹிந்தி இந்த நாட்டின் ஆட்சி மொழியாக ஆகவேண்டுமென்று சென்னைத் தலை. இது சம்பந்தமாக நடந்த மந்திரி

[Sri P. U. Shanmugam] [12th February 1958]

சபைக் கமிட்டிக் கூட்டத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில், “மணப்பெண்ணையே எனக்குப் பிடிக்கவில்லை; எனக்குத் திருமணமே வேண்டாம்” என்று சொல்பவனிடம் ‘திருமணத் தேதியை எப்போது வைக்கலாம்? தாலி எப்படி வாங்கலாம்?’ என்று கேட்டது போல் இருக்கிறது என்று கூறுவேன். ஹிந்தியே வேண்டாம் என்று கூறும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவரிடம் ‘ஹிந்தியை எப்போது ஆட்சி மொழியாகக் கொண்டு வரலாம்?’ என்று எப்படிக் கேட்டறிவது? கனம் நண்பர் திரு. ஆசைத்தம்பி சொன்னதபோல் “நாங்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள், இந்தியாவையே ஒரு நாடாக ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்கள். இந்தியா ஒரு உப கண்டம்”. அப்படியிருக்கும்போது ஹிந்திக்கு எவ்வாறு விட்டுக்கொடுத்திருப்போம்? ஹிந்தி 1965-ல் நாட்டின் ஆட்சி மொழியாக ஆகவேண்டுமா என்பதைத் தீர்மானிப்பதற்காக அமைச்சரவை கூடவில்லை. 1965-க்குப் பிறகும் ஆங்கிலம் நீடிக்க வேண்டுமா என்பதுபற்றித் தீர்மானிப்பதற்காகத்தான் அது கூடியது; ஆங்கிலம் நீடிக்கவேண்டும் என்ற தீர்மானத் திற்கு ஒத்துக்கொண்ட அண்ணா அவர்கள் ஹிந்திக்கும் ஒத்துக்கொண்டார்கள் என்று தவறாகச் சொல்லப்படுகிறது. இப்படிச் சொல்வது ‘விருந்துக்கு அழைத்து மருந்து கொடுப்பது’ போல் இருக்கிறது; எங்களை வருந்தியடித்து வலுச்சண்டைக்கிழுக்கிறார்கள், ஆட்சியாளர்கள் என்றும் சொல்வேன். மொழி சம்பந்தமாக எங்கள் கொள்கை திட்ட வட்டமாக அறிவிக் கப்பட்டிருக்கிறது என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் சார்பில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஹிந்தி ஆட்சி மொழியாகப் புகுத்தப்பட்டால் தமிழகத்தில் அதற்கு எதிர்ப்பு எரிமலையாகக் கிளம்பும் என்று நாங்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் பல முறைகள் சொல்லியிருக்கிறோம்.

தமிழ் நாட்டின் அவல நிலை குறித்துப்பேசும்போது, கனம் அங்கத்தினர் திரு. தியாகராஜன் தமிழ் நாட்டுக்குச் சொந்தமான ஆறு கிடையாதென்றும், அது கிடையாதென்றும், இது கிடையாதென்றும் பவொருகப் பேசினார். ஆனால் அவர் பேசும்போது ஒன்று தோன்றியது. தமிழர்களிடம் புகுத்தறிவு கூடவா இல்லை? புகுத்தறிவுகூடவா தமிழர்களுக்குச் சொந்தமாக இல்லை? அதை அவர் விட்டுவிட்டிருக்கிறார் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அவர் இன்னொன்றும் சொன்னார். அதாவது, வடநாட்டில் பெண்கள் ஆபாசமாக இருந்தனர் என்று குறிப்பிட்டு ‘தென்னாட்டில் இருக்கும் பெண்களைப் பாருங்கள்’ என்று சொல்லி முடித்துவிட்டார்.

அது எதைக் காட்டுகிறது என்றால், வடநாடு தாழ்ந்திருப்பதைக் காட்டவில்லை. வடக்கே கலாசாரம், நாகரீகம், பண்பாடு இவைகள் மிக குறைவு என்பதைத்தான் அது எடுத்துக் காட்டுகிறது. தெற்கே நாகரீகம், பண்பாடு, கலாசாரம் இவைகள் இயற்கையாகவே வளர்ந்திருக்கிறது. அவைகள், இந்த சர்க்கார் வளர்த்தது அல்ல. இன்னொரு அம்மையார் அவர்கள் பேசும் போது குறிப்பிட்டார்கள், எங்கள் அமைச்சர் எண்ணி இருந்தால் நீங்கள் சிறைச்சாலையை விட்டு வெளியே வந்திருக்க முடியுமா என்று. நாங்கள் சிறையில் இருந்தபோது அண்ணா அவர்களும் நாங்களும் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது அவர்கள் சொன்னார்கள், சிறைச்சாலையில் இன்னும் ஆறு மாதங்கள் விருந்தாளிகளாக இருக்க நேரிடும் என்று சொன்னார்கள். காரணம் என்னவென்று தெரியாது, அரசாங்கம் எங்களை விடுதலை செய்தது. அதற்கு மேல் வைத்துக்கொள்ள சர்க்காருக்கு வக்கில்லை என்றுதான் நான் சொல்வேன். அப்படிச் செய்திருக்கலாமே. ஒரு நாள் சம்பவத்தில் ஏதோ அசம்பாவிதங்கள் நடந்ததாகச் சொன்னார்கள். பல்கள் கொளுத்தப்பட்டது என்றெல்லாம் எதை எதையோ சொன்னார்கள். எங்கள் பொதுச் செயலாளர் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் ஒரு அறிக்கை விட்டிருந்தார்கள், அதோடு ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் வைத்து அண்ணா அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள், பல்களைக் கொளுத்தியவர்கள் காலிகள் என்று, பகிரங்கமாக கண்டித்தார்கள் அதைப்பற்றி. எனக்கு முன்பு பேசிய அம்மையார் சொன்னார்கள், ஆளவந்தார் கேவலம் ஆயிரம் பேர்கள் கூடினார்கள் என்றால் அது ஆளவந்தாரை ஆதரிப்பதாகுமா என்று கேட்டார்கள். நேரு வந்தால் லட்சக்கணக்கில் மக்கள் கூடுகிறார்களே, அதுவும் ஒரு கொலைக்கேஸ் கேட்பதற்கு கூடுவது போலாகுமா என்று எனக்கு சந்தேகமாயிருக்கிறது. இந்த நாட்டை ஆள்வோர் இரண்டு நபர்களைக் கொலை செய்திருக்கிறார்கள், சென்ற மாதம் 6-ம் தேதியன்று. இதற்கு ஒரு பகிரங்க விசாரணை தேவையில்லையா? அண்ணா

[12th February 1958] [Sri P. U. Shanmugam]

அவர்கள் அடிப்பட்டவர்களை ஆஸ்பத்திரியில் போய் பார்த்ததும், இறந்தவர்களின் பிறேத ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்டதும் பற்றி அமைச்சர் ஒருவர் சென்னையில் ஒரு கூட்டம் ஒன்றில் பேசியதை நான் பத்திரிகைகளில் பார்த்தேன். நான் கேட்கிறேன், உங்களுக்கு மனித அபிமானம் கூட இல்லையா என்று? அடிப்பட்டவர்களுக்கு ஆறுதல் சொல்வதும், கொலை செய்யப்பட்டவர்களின் அனுதாப ஊர்வலத்திலும் பங்கு கொள்வது மனிதத்தன்மைதான். அன்று ஜெர்மனியின் சர்வாதிகாரியாக இருந்த ஹிட்லர் கூட ரெட் க்ரான்ஸ் போட்ட ஒரு கப்பலையும் சுட்டில்லை, அவைகளை வீழ்த்தியதில்லை, அவனுக்குக் கூட மனிதாபிமானம் இருந்தது. ஆனால் இன்றைய தினம் இங்கிருக்கும் ஆட்சியாளர்களுக்கோ அந்த மனிதாபிமானம் ஏனோ இல்லாமல் போய் விட்டது. இறந்து போனவர்களுக்காக ஒரு சிறு அனுதாபம் தெரிவித்தார்கள் என்று கேட்கிறேன். நீங்கள் வேண்டுமானாலும் அடித்தது நியாயம் என்று சொல்லலாம். உங்கள் வாதப்படி அது சரியாக இருக்கலாம். அன்று நடந்த சம்பவம் குறித்து ஒரு பகிரங்க விசாரணை வையுங்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதற்கு தயாராகயிருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் செய்தது அசம்பாவிதம் என்று ஒரு முடிவு வருமானால் அதற்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எந்த தண்டனையையும் ஏற்றுக்கொள்ள தயார். அடுத்து, நீலகிரியில் சட்டமன்றம் வரவில்லையே என்று ஆத்திரத்தில் அவ்வங்கத்தினர் ஏதேதோ பேசிவிட்டதைக் கண்டு வருந்துகிறேன். அங்கு சட்டமன்றம் கூடாதது குறித்த அதை அரசியல் சூதாட்டம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அரசியல் சூதாட்ட பந்தயக் காய்கள் நாங்களல்ல. அடுத்து இன்னொருவர் கூறினார், தாலியைப்பற்றி. பெண்களுக்கு தாலி கட்டுவதைக் கூட சுயமரியாதைக்காரர்கள் சம்மதிக்கமாட்டேன் என்கிறார்களே என்று, நெருக்கடி ஏற்படும்போது அது உதவுமே, அதை விற்று விடலாமே என்றார்கள். அந்தோ பரிதாபம். தமிழ் பெண்கள் தாலியை விற்கும் பரிதாபத்தை அப்பரிதாப நிலை ஏற்பட வேண்டுமா? அப்படி அவர் விரும்பினால் சர்க்கார் அவருக்கு தனிப்பட்ட முறையில் அனுமதி கொடுக்கட்டும், ஒன்றல்ல ஒன்பது தாலி கட்டுவதற்கு. தாலியை விற்பதற்காக தாலி கட்டும் பண்பாடு தமிழ் நாட்டில் கிடையாது. சட்டமன்ற தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலம் நான் ஆட்சியாளர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன், பகிரங்க விசாரணை தேவை, என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சார்பில் நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், யாருக்காக வேண்டியும் தனது கொள்கைகளை விட்டுக் கொடுத்தது கிடையாது. எங்கள் கொள்கையை பிறர் ஏற்றுக் கொள்ளும்போது அதைப் பாராட்டுகிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்றும் பிறருடைய கொள்கைகளைத் தேடிக்கொண்டு ஒடியது கிடையாது என்று எங்கள் கழகச் சார்பில் கூறிக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் நான் குறுக்கிடுவதற்கு நான் அனுமதி பெற்று இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு பேசிய சில அங்கத்தினர்கள் போலீஸின் நடவடிக்கைகள் பற்றியும் அவைகளின் விளைவாக ஏற்பட்ட சில நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள், குறை கூறினார்கள். ஆகவே அதைப்பற்றி சில விளக்கம் கூறவும், நிலைமையைக் எடுத்துக் கூறவும்தான் நான் சில வார்த்தைகள் பேச முற்படுகிறேன். முது குளத்தூர் பிரதிநிதி கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அங்கு முன்பு நடந்த சம்பவங்களையொட்டி மீண்டும் போலீஸ் தொல்லை இருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். இன்னும் கைது செய்யப்படவேண்டியவர்கள் கைது செய்யப்படவில்லை என்றும் ஏன் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்றும் கேட்டார்கள். போலீஸார் அதிகத் தொல்லை கொடுப்பதாகவும் கூறினார்கள். மூசிரி சம்பவத்தைக் குறிப்பிட்டு கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அங்கு மக்கள் கொடூரமாக நடத்தப்பட்டும் ஒரு சிலர் மீது போதிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் திரு. ஆதிபூலம் அவர்கள் பேசும்போது யாராயிருந்தாலும் தாட்சண்யம் இன்றி போலீஸார் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவ்வாறு நடைபெற்றுக்கொண்டுதான் வருகிறது. ஆனால் சிலருக்கு இதிலே வருத்தம் ஏற்படுகிறது. எவ்வளவு காலம் சிறையில் வைக்கவேண்டுமென்று ஏற்படுகிறதோ அவ்வளவு காலம்

12-35
p.m.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [12th February 1958]

வைக்கப்படுகின்றார்கள். அதற்கு மேல் அவசியம் இல்லை என்றால் அவர்கள் விடுதலை செய்யப்படுகிறார்கள். இதில் சவால் விடுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை. அரசாங்கத்தை பொறுத்தமட்டில் யாராயினும் சரி, மக்களை பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்தோடு, குற்றம் செய்கிறவர்கள் மீது தாட்சன்யம் இல்லாமல் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டு தான் வருகிறோம். முதுகுளத்தூர் சம்பவங்கள் பற்றி குறிப்பிடுகையில் என் முதலிலே போலீஸ் துப்பு பார்க்கும் நாய்களைக் கொண்டுவிட்டு குற்றம் செய்கிறவர்களை கண்டுபிடிக்கவில்லை என்று கேட்டார்கள். குற்றம் செய்தவர்களின் பெயர் தெரியாமல், ஆனால் இந்த கேசில் தகவல் தெரியாமல் இருந்தால் நாய்களின் உதவி கோரப்படுகிறது. தகவல் தெரிந்துவிட்டது. ஆனால் ஆட்கள்தான் அகப்படவில்லை. ஆட்கள் அகப்படாததற்கு, இதுவரையில் பிடிபடாததற்கு போலீஸ் மீதும் அரசாங்கத்தின் மீதும் குற்றம் சாட்டினார்கள். சீக்கிரத்தில் அவர்கள் பிடிபடவில்லையே என்று சொல்வதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் குற்றம் செய்து விட்டு மறைந்திருக்கிறவர்கள் மீது குற்றம் உண்டா இல்லையா என்று கோர்ட்டார் தீர்ப்புச் சொல்கிற வரையில் அத்தகையோருக்கு நான் இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்ற மனப் பான்மை மக்களுக்கு வரவேண்டும். ஆனால் சில அரசியல் வாதிகள் அவ்வாறு மறைந்திருக்கிறவர்களுக்கு பாதுகாப்புக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற தகவல் எனக்கு கிடைத்திருக்கிறது. இருப்பினும் போலீஸ் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். பொது அமைதியை நிலை நாட்டுவது, மக்களை பாதுகாப்பது இவைகளுக்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எல்லாம் எடுக்கப்பட்டு தான் வருகிறது. அதுபற்றி குறை கூறினால் அதற்கு அர்த்தமே இல்லை என்றுதான் சொல்வேன். மூன்பிருந்த போலீஸ் படை பலம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது அங்கத்தினர்களுக்கு தெரியும். ஆனால் சிலர் கூறுகிறார்கள், படை பலத்தைக் குறைத்து விடாதீர்கள் எங்கள் நிலை கவலைக்குள்ளாகும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் மக்கள் பாதுகாப்பிற்கு வேண்டிய அளவு ஏற்பாடு செய்து கொண்டுவருகிறோம். எதிர்க்கட்சியில் உள்ள அங்கத்தினர் சப்பிரமணிய ராஜா அவர்கள் பேசியபோது சொன்னார்கள், பழையதெல்லாம் போகட்டும், இனி சமாதானத்தை நிலை நாட்டி மக்கள் நல் வாழ்ச்சை வாழ ஒன்றுபட்டு பாடுபட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த மனப் பான்மையை நான் பெரிதும் வரவேற்கிறேன். அதுதான் அரசாங்கத்தின் கருத்துமாகும். எல்லோரும் சேர்ந்து அந்தப் பிராந்தியத்தில் உள்ள நிலையை மாற்றி மக்கள் அனைவரும் கவலையின்றி சேர்ந்து நல் வாழ்வு வாழ, அதற்குரிய வகையில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி வருகிறது. இதற்கு, எதிர்க்கட்சிகள் தங்கள் ஒத்துழைப்பை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முசுரி சம்பவங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்ட அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு சொல்கிறேன், என்னிடம் தகவல் வந்தவுடன் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் உயர்தர அதிகாரிகளைக் கொண்டு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுத்தான் வருகிறது. இதில் அனாவசியமாக கவலை படுவதற்கும் ஆவேசம் கொள்வதற்கும் அவசியமில்லை. அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை தயங்காமல் எடுத்துக் கொள்ளும் என்று அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்கிறேன். முக்கியமாக இந்த விவாதத்தில் குறிப்பிடப்பட்டது, என் பகுதியில் உள்ள கட்சியினராலும், எதிர்க்கட்சியினராலும் குறிப்பிடப்பட்டதும், நான் குறிப்பிட விரும்புவதும், சமீபத்தில் நம்முடைய பிரதம மந்திரி சென்னைக்கு வந்த சமயத்தில் நடந்த சில நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி. அப்பொழுது போலீஸ் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் பற்றி நான் விரிவாக குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எல்லாம் கருப்புக் கொடி காட்டவேண்டும் என்று முடிவு எடுத்ததின் விளைவாக நடந்ததுதான். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் பிரதம மந்திரி அவர்கள் வரும்பொழுது கருப்புக் கொடி காட்டவேண்டும் என்றும், அதிலும் அவர் வருகின்ற சமயத்தில் விமான நிலையத்தில் மட்டுமல்ல, எந்தெந்த இடங்களில் எல்லாம் பிரதம மந்திரி அவர்கள் கலந்து கொள்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் இரண்டு நாட்களும் கருப்புக் கொடி காட்டவேண்டுமென்று முடிவு செய்திருந்தார்கள் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தினர். இந்த முடிவின் விளைவாகத்தான் பல நிகழ்ச்சிகளும் நடந்தன, என்பதை தெளிவாக சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மாதிரி கருப்புக் கொடி காட்டுவது அரசாங்கத்திற்கு ஒன்றும் புதியதல்ல. இதை தடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமும் அரசாங்கத்திற்கு கிடையாது.

[12th February 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

இரண்டாவது கூட்டம் தடை செய்யப்பட்டது என்று புகார் சொல்லப்பட்டது. அதற்கு கனம் அங்கத்தினர் சர்தார் வேதரத்தினம் பிள்ளை அவர்கள் நன்றாக விளக்கினார்கள். இந்த கூட்டத்தை தடுப்பதற்காக தடை உத்தரவு போடவில்லை. ஏற்கெனவே சென்னையில் தடையுத்தரவு இருந்து வந்தது. போலீஸாரின் அனுமதியின்றி கூட்டங்கள் நடத்தக் கூடாது என்ற உத்தரவு சென்னை நகரில் இருந்து வந்தது. அதே சமயத்தில் இவர்களும் கூட்டத்திற்கு அனுமதி கோரினார்கள். அந்த அனுமதிதான் மறுக்கப்பட்டது. இவ்விதம் தான் அனுமதி மறுக்கப்பட்டது என்று திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தினர் ஒப்புக் கொள்ளப் போவதில்லை. இருந்தும் இதை மீறி நடத்துவதற்கு முற்பட்டார்கள். அது கூட மூன்றாம் தேதி மாலை நடத்தப் போகிற கூட்டத்திற்கு தடை உத்தரவு போட்டிருப்பதை முன்கூட்டியே மக்கள் எல்லோருக்கும் சொல்லி யிருக்கலாமே என்றும் அவ்விதம் செய்திருந்தால் மக்கள் அன்று மாலை சேர்ந்து வந்திருக்க மாட்டார்களே என்றும் சொன்னார்கள். கூட்டத்திற்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றுள்ள விபரம் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னமேயே அவர்களுக்கு தெரிவிக்கப்பட்டது. அவர்களுடைய திராவிட முன்னேற்ற கழகப் பத்திரிகையில் இதை வெளிப்படுத்தி யிருந்தார்கள். அதில் என்ன சொல்லி யிருந்தார்கள் என்றால் இவ்விதமாக போலீஸார் கூட்டத்திற்கு அனுமதி தர மறுத்து விட்டார்கள். நாங்கள் அதை மீறி கூட்டமும் நடத்தப் போகிறோம், அந்த கூட்டத்திற்கு எல்லோரும் வாருங்கள் என்று அந்த பத்திரிகையில் விளம்பரப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். ஆகவே கூட்டத்திற்கு தடையிருப்பதைப்பற்றி மக்களுக்கு தெரிவிக்கவில்லை என்ற புகாருக்கு ஆதாரம் இல்லை என்பதை இந்த சமயத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். இரண்டாவதாக இவர்கள் ஒரு நாள் மாதிரி கூட்டத்திற்கு அனுமதி கேட்கவில்லை, தொடர்ந்தாற்போல் மூன்று நாட்களுக்கும் அதாவது மூன்று நாளுக்கு, ஐந்து இம்மூன்று நாட்களுக்கும் சென்னையில் பல பகுதிகளிலும் கூட்டம் போடப் போகிறோம், அதற்கு அனுமதி வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதற்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. இப்போது முதலில் கூட்டம் எதற்காகப் போடப்பட்டது, என் அனுமதி மறுக்கப்பட்டது என்பதை தெளிவாக்க விரும்புகிறேன். ஏதோ பிரதம மந்திரி அவர்கள் யானையோ குறைவாகப் பேசினார்கள், அது தவறு என்றும் அதை கண்டிக்க வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். அது வேறு விஷயம். பிரதம மந்திரி அவர்களை கண்டிப்பதற்கு தான் கூட்டம் போடப் போகிறோம் என்றிருந்தால் கூட்டத்திற்கு அனுமதி கொடுத்திருப்பார்கள் என்பதை இப்பொழுது சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த கூட்டத்தை கூட்டுவிக்காமல் தடை செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கம் அதிகாரிகளுக்கு கிடையாது. கூட்டம் போட வேண்டியதின் நோக்கம் பிரதம மந்திரி அவர்களுக்கு எதிராக கருப்புக் கொடி காட்ட முடிவு செய்திருக்கிறோம், அதை விளக்குவதற்காக, அந்த இயக்கத்தை வளர்த்துவதற்காக கூட்டம் போட வேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். கருப்புக் கொடி காட்டுவது என்றிருந்தால் கருப்புக்கொடி காட்டின பிறகு மக்களுக்கு எடுத்து விளக்கலாம். இதை அவ்விதம் எடுத்துக்கொள்வதற்கில்லை. ஏதோ ஆள் சேர்ப்பதற்குதான் கூட்டம், அதில் எத்தனை பேர்கள் வேண்டுமானாலும் சேர்ந்து கொள்ளட்டும். கருப்புக் கொடி காட்டுவது மட்டுமல்ல நடப்பது. கருப்புக்கொடி காட்டிய பிறகு ஏற்பட்ட சம்பவங்களை நாம் பார்த்தோம். கருப்புக் கொடி காட்ட வேண்டுமென்றால் இவ்விதமான சம்பவங்கள் எல்லாம் தடைபெற வேண்டும் என்ற ஒரு நோக்கம்தான் அவர்களுக்கு இருந்தது. அந்த நோக்கத்தை இன்று வேண்டுமானால் அவர்கள் மறுக்கலாம். அதிகாரிகள் கூட்டத்திற்கு அனுமதி தர மறுத்ததற்கு காரணம் கருப்புக் கொடி காட்ட முற்பட்டால் அது பலாத்காரத்தில் கொண்டுவரப்படும், இதை மூன்று இடங்களில் கூட்டம் போட்டு சொல்லுவதானால் மேலும் பலாத்கார சம்பவங்கள் நடக்கக்கூடும் என்று கருதிதான் அதிகாரிகள் அனுமதி தர மறுத்தார்கள். அதுவும் அமைதியான முறையில் இருக்கவேண்டும் என்று ஏற்கெனவே தடையிருக்கின்ற சமயத்தில் இந்த கூட்டங்களுக்கு அனுமதி கொடுப்பது கூடாது என்றுதான் மறுக்கப்பட்டது. இப்போது பல அங்கத்தினர்கள் பேசுகிறார்கள், ஜனநாயகத்தைப்பற்றி பேசுகிறார்கள், மனித உரிமை, பேச்சுரிமை இவைகளைப் பற்றி யெல்லாம் பேசுகிறார்கள். நான் கேட்கிறேன், ஜனநாயகம் என்றால் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம்

[12th February 1958]

SRI C. N. ANNADURAI : குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் கோர்ட்டில் நிரூபிக்கப்படுவதற்கு முன்னால் அவர்கள் அதற்குச் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் எல்ல என்று நிரூபிக்கும் பொறுப்பு யாருக்கும் உண்டு. அந்த வகையிலே யாரும் செய்யலாம்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : போலீஸ் கோர்ட்டில் யாரையாவது சார்ஜ் பண்ணி நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். அவர்கள் குற்றவாளிகளாக இருக்கலாம். அல்லது இல்லாமல் இருக்கலாம். அதை பற்றி கோர்ட்டு முடிவு செய்யும் வரை ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. வழக்கு வரப்போகிறதற்கு முன்னால் பெயில் வாங்கிக் கொடுக்கப் போகிறார்களென்றால் ஒவ்வொரு கோர்ட்டுக்கிலும் எந்தெந்த நிரபராதிகளும் குற்றம் சாட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து அவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக அவர்கள் கட்சியில் ஏதாவது ஒரு நிர்நாயகம் வைத்திருக்கிறார்களா என்று கேட்கிறேன். ஒரு சிலர் தங்களைச் சேர்ந்தவர்கள், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கவேண்டும், உதவி செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு போனார்கள், அந்த நோக்கத்தோடு போனார்களே தவிர எல்லோருக்கும் உதவி செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு போகவில்லை. அந்தக் கருத்திலே சொன்னேன்...

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, பெயில் தருவதற்காகச் சேன்றதைப் பற்றி மத்தியி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த வழக்குகளில் சம்பந்தப்படுத்தப்பட்டவர்கள் கலகம் நடந்த இடத்திலே யாரும் பிடிக்கப்படவில்லை. கலகம் நடந்த பிறகுதான் பிடிக்கப்பட்டார்கள் என்பதை இடேகே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : I cannot understand how hon. Members can discuss like this while the Hon. Minister is speaking. The hon. Member can raise all his points in his address as the leader of his group can raise them. I cannot allow hon. Members to speak while the Hon. Minister is speaking. This is my ruling.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : திராவிடக் கழகத் தலைவர்கள் அன்று 3-ம் தேதி கைது செய்யப்பட்டதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். சட்டத்தை மீறி விட்டதாகக் கூறி தலைவர்களைக் கைது செய்து விட்டார்கள் என்று கேள்விப்பட்டவுடனே, அதனால்தான் ஆத்திரம் ஏற்பட்டு இப்போதப்பட்ட அசம்பாவிதங்கள் நடந்தன என்ற முறையில் சொன்னார்கள். நான் சொல்ல விரும்புகிறேன், திருவல்லிக்கேணியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்கள் கைது செய்யப்படும் முன்பே தெருவில் கல் பிரயோகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அங்கே கூட்டம் நடத்தப் போகிறோம் என்று சொன்னதால் மக்கள் வந்திருந்தார்கள். அதற்காக வந்திருந்தது கூட்டம். ஆனால் அவர்கள் கடற்கரையில் அனுமதிக்கப்படவில்லை. பெரும்பாலும் திருவல்லிக்கேணி பைக்கிராப்ட்ஸ் ரோடில் நின்றிருந்தார்கள். கூட்டம் இல்லை என்று சொன்னதும் கல் போட ஆரம்பித்தார்கள். அவர்கள் கற்களைக் கொண்டு வந்திருந்தார்கள். பைக்கிராப்ட்ஸ் ரோடில் கல் கொட்டி வைக்கப்பட்டவில்லை. துணிப் பையில் போட்டு கட்டிக் கொண்டு அந்தக் கற்களை எறிந்தார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கட்சித் தலைவர்கள் தடை செய்யப்பட்ட நிகழ்ச்சி முறையைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இவ்வாறு அந்த பலாத்காரம் 3-ம் தேதியே தொடங்கின. 3-ம் தேதியே பஸ்களில் கற்களைப் போட்டார்கள். 3-ம் தேதியே ஹோட்டல்கள் மேல் கற்களைப் போட்டார்கள். கடைகள் மேல் கற்கள் போடப்பட்டு நாசம் விளைவிக்கப்பட்டது. அம்மத்திரி வந்தவர்கள் தயாராக கற்களை எடுத்துக் கொண்டு வந்திருந்தார்கள்.

அதே மாதிரி மீனம்பாக்கம் விமான நிலையத்திலும் கருப்புக் கொடி காட்ட வந்தார்கள். லட்சோப லட்சம் அல்ல. சில ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கலாம். பத்திரிகைகள் வேண்டுமானால் லட்சோப லட்சம் என்று எழுதலாம். எங்கள் மதிப்பீடு 3,000 பேர்கள் (ஒரு குரல் : எண்ணிப் பார்த்தீர்

[12th February 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

களா ?) நீங்கள் எண்ணிப் பார்த்திருக்கலாம் லட்சம் என்று இவ்வாறு வந்தவர்கள் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். பிரதமர் கார் போயிற்று. போனதும் கருப்புக் கொடியை எடுத்துக் காட்டினார்கள். பின் என்ன நடந்தது. கருப்புக் கொடி காட்டியபோது ஒன்றும் நடக்கவில்லை. லத்தி சார்ஜம் நடக்கவில்லை. கல்லை வீசி எறிந்தார்கள். பிரதமர் கார் போனதும் அதன்மீது வீச வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு வைத்திருந்தவர்கள். அப்போது முடிய வில்லை. பின்னால் நடந்தது. செய்கப்பட்ட டி.எஸ்.பி. கார் போய்க் கொண்டிருந்தது. அதில் அவரே இருந்தார். செயின்ட் தாமஸ் மவுண்ட் ஆஸ்பத்திரி பக்கம் கல் வீசத் தொடங்கினார்கள். இன்னும் பல பேருக்கு அடி பட்டது. கற்களைத் தயாராக வைத்திருந்தார்கள். கற்களை எறிந்தவர்கள் வேறு, கருப்புக் கொடி காட்டியவர்கள் வேறு என்றால் அதைக் கோர்ட்டில் நிரூபிக்க முடியும். கருப்புக் கொடி காட்டுவதும் கல் வீழ்வதும் சேர்த்து நடந்தது. கருப்புக் கொடி காட்டிவிட்டுப் போக வில்லை. கருப்புக் கொடி காட்ட ஆரம்பித்தால் அது பலாத்காரத்தில் கொண்டுவரும் என்று எங்களுக்குத் தெரியும். அதற்காகத்தான் கூட்டம் கூடுவதற்கு அனுமதிக்கவில்லை. ஏதோ தீர்மானம் போட்டுவிட்டோம் என்று சொன்னார்கள். நாகர்கோவிலில் தீர்மானம் போட்டுவிட்டோம் என்று சொன்னார்கள். தீர்மானம் போட்டதால் நடத்தவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பெரியார் இயக்கம் ஆரம்பித்து 3,000 பேர் சிறைக்குப் போய்விட்டார்கள். நாமும் ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்று நான் இந்த கருப்புக் கொடி காட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். வேறு ஒன்று மில்லை. அதனால்தான் இந்த விளைவெல்லாம் ஏற்பட்டது என்பது என்னுடைய கருத்து. என்னுடைய கருத்து யட்டுமெல்ல, பெரும்பாலானோருடைய கருத்தும் அதுவே. இந்த மன்றத்திற்கு அப்பாலுள்ள பொதுமக்களும் அதை ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள். தி. மு. கழகத்தினர்களுக்கு ஆத்திரம் வந்தது எத்தனா என்பதை சற்று ஆராயவேண்டும். என்ன தவறு செய்யப்பட்டது? யாரையோ நேருஜி குறை கூறினார்களாம். ஆடு தனை கிறது என்று ஓநாய் கண்ணீர் விட்டதாக ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார்கள். பனைமரத்தில் தேன் கொட்டியதைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவருக்கு நெறி கட்டியதாம். ஒப்பற்ற தென்னாந்தரத் தலைவர்களை நேரு அவர்கள் குறை கூறிவிட்டாராம். என்ன குறை கூறினார்? அவர் சொன்னது என்ன? கனம் அங்கத்தினர்கள் கொஞ்சம் கவனிக்கவேண்டுமென்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பிரதம மத்திரி அவர்கள் சொன்னது இதுதான். “Eminent people whom I respect and whose advice I take, were becoming frightfully excited and hysterical.” தென் இந்தியர்களைப் பற்றி எனக்கு அதிக மதிப்புண்டு. அவர்களுடைய யோசனையை கேட்கிறேன். அவர்கள் இப்பொழுது ஆத்திரப்படுகிறார்கள். hysterical excited என்று சொன்னார். அவர் மறஞ்சுறும் சொன்னார் : It was utter nonsense to imagine that the Hindi speaking North is bearing upon the South. The people who imagine this are like Don Quixote.

SRI C. N. ANNADURAI : “டான் க்விக்ஸாட்” என்பது ஆங்கிலத்திலே இருக்கிறது. அது ஒரு இலக்கிய கதையிலே வருகிற பெயர். அது எதைக் குறிப்பிடுகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தி.மு.க. தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரியும். மற்றும் அதேகம் பேர்களுக்கும் தெரியும். மற்றவர்களுக்கு அறிவு இல்லை என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளமுடியாது. இதற்காக ஆத்திரப்பட்டு கருப்புக்கொடி காட்டி அவரை திருப்பிப்போ என்று கோஷமிடுவது சரியல்ல. நான் மட்டும் இதைச் சொல்லவில்லை. தி.மு.க. அங்கத்தினர்கள் சட்ட சபையில் பேசுவதைப்பற்றி நான் சொல்லவில்லை. என்னென்றால் சட்ட சபையில் சபாநாயகர் ஜாக்கிரதையாக பார்த்துக்கொள்ளுவார். ஆனால் அவர்கள் வெளியிலே மிகவும் கீழ்த்தரமாக பேசுவது எனக்குத் தெரியாதது அல்ல. (குறுக்கீடு.)

[12th February 1958]

MR. SPEAKER: Order, Order, let the Hon. Minister continue.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அந்தப் பத்திரிகைகளெல்லாம் அவர்களுக்கு துணைபோகின்ற பத்திரிகைகள். நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அந்தப் பத்திரிகைகளைப்பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் மதுரைக் கூட்டத்தில் சொன்னது “கார் மீது கல்லை போட்டார்கள். கல்லைப் போடுவது காலித்தனம். காலித்தனத்தை வைத்து ஒரு கட்சி கட்டினால் அந்த கட்சி நிலைக்காது. கல்லைப் போட்டவர்கள் அரசாங்கம் ஒழியவேண்டும், அரசாங்கம் விழவேண்டும் என்று நினைப்பவர்கள். காலிகளுக்கு எந்த அரசாங்கம்தான் பிடிக்கும்? திருடர்களுக்கும் கொள்ளைக்காரர்களுக்கும் போலீஸைக் கண்டால் பிடிக்காது. போலீஸ் ஒழிய வேண்டும்மென்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதேசமயத்தில் போலீஸ் ஸ்டேஷனை அதிகமாக ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று என்னிடம் மக்கள் / கேட்கிறார்கள். கல்லைப்போடுவது மிகவும் சலபம். சிறுகுழந்தைகள் கூட வேடிக்கையாக காரின்மீது கல்லைப்போடலாம்.” நான் இம்மாதிரி கல்லைப்போட்டவர்களை குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன். ஆனால் அதைத் திரித்து அந்தப் பத்திரிகைகள்: ‘He characterised the opposition lunatics, decoits and hooligan.’ என்று நான் சொன்னதாக எழுதியிருந்தன. நான் அவர்களுக்கு இந்தப் பத்திரிகைகளை நம்பவேண்டாம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தப் பத்திரிகைகளை நம்பினால் அவர்கள் போற்றப்படுவார்கள். இவ்வாறு தி.மு.க. தலைவர்கள் வெளியிலே பேசுகிற பேச்சு தெரியாதது அல்ல.

SRI K. ANBAZHAGAN: இப்படி பேசுவதை பத்திரிகைகளில் பார்த்தீர்களா அல்லது தேரில் கேட்டீர்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: எங்களுக்கு அதிகார பூர்வமாக வருகிறது. இல்லையென்று சொன்னால் திருத்திக்கொள்ளுகிறேன். இனிமேலாவது திருத்திக்கொள்ளவேண்டும். உயர்ந்த தரத்தில் பேசவேண்டுமென்று தி.மு.க. அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எதைவேண்டுமானாலும் வாய்க்கு வந்ததை பேசிவிடலாம். அது சலபம். ஆனால் அப்படி கீழ்த்தரமாகப் பேசுவது ஒரு கட்சிக்கு அழகு அல்ல என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தி.மு.க. தலைவர்களும், அங்கத்தினர்களும், அவர்கள் பத்திரிகைகளும் ராஜாஜியைப்பற்றி எழுதியதை மறந்திருக்க முடியுமா? ராஜாஜியும் மறந்துவிடமுடியுமா? (குறுக்கீடு.) நான் முன்பு எழுதியதைச் சொல்லுகிறேன். பிரதம மந்திரி என்ன தவறுதலாக சொல்லிவிட்டார்கள்? ஆத்திரம் கொள்ளுவதற்கு காரணம் என்ன? ராஜாஜியைப்பற்றி எழுதியதற்காக யாரும் அப்பொழுது ஆத்திரம் கொள்ளவில்லை? அரசியலில் வந்தால் இம்மாதிரி திட்டக்குதயாராகத்தான் இருக்கவேண்டும். நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஹைதராபாத்தில் காங்கிரஸ் மகாசபை நடந்தது. அப்பொழுது ஆந்திரப் பிரிவினை வரப்போகும் சமயம். மொழிவாரிப் பிரிவினையைப்பற்றி விவாதம் நடந்தது. அப்பொழுது ராஜாஜி அவர்கள் துணிந்து அது “டிரைபல் ஐடியா” என்று சொன்னார்கள். தமிழில் “காட்டு மிராண்டித் தனம்” என்று அதை மொழிபெயர்த்தார்களாம். அவர் கருத்தை பலமாகச் சொன்னார். அதனால் யாரும் வீரிட்டு எழுந்து ஆத்திரம் கொள்ளவில்லை. அதற்காக கருப்புக் கொடி காட்டவில்லை. ஒரு இயக்கத்தை ஆரம்பிக்கவில்லை.

SRI C. N. ANNADURAI: ராஜாஜி அவர்கள் அந்தக் காலத்தில் மொழிவாரியாக ராஜ்யங்களைப் பிரிப்பது “டிரைபல் ஐடியா” என்று சொன்னதற்காக அவர் ஆந்திராவிற்குச் சென்றபொழுது அவருக்கு பல மான எதிர்ப்புகளும் கருப்புக் கொடியும் காட்டப்பட்டன.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: ஆந்திராவைப்பற்றி நான் சொல்லவில்லை. ராஜாஜி அவர்கள் அவ்வாறு “டிரைபல் ஐடியா” என்று சொன்னபோது தி.மு.க.வினர் ஆத்திரம் கொள்ளவில்லை. அவர்கள் அதை ஒப்புக்கொண்டார்கள். நம்முடில் நமக்குள்ளே

[12th February 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

எதுவேண்டுமானாலும் கேட்டுக் கொள்ளலாம், பேசிக் கொள்ளலாம், வட நாட்டிலிருந்து வரும் ஒருவர் பேசுவது கூடாது என்ற கருத்து ஆபாசமான கருத்து.

நேருஜி அவர்கள் பெரியாரைப்பற்றி சொன்னதைப் படிக்கிறேன்: “This language of murder is a language which will lead one either to the prison or to the lunatic asylum because society cannot tolerate that language. No civilised State will put up with deliberate insults to its flag and its Constitution. If anyone as the leader of the Diravida Khazhagam or its followers do not like our flag or the Constitution they are welcome to Back up and go out of India to any country they like.”

நான் இது விஷயமாக என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லுகிறேன். என் கட்சியின் சார்பாகவும் சொல்லக்கூடும். அரசாங்கத்தின் சார்பாகவும் சொல்லக்கூடும். (குறுக்கீடு.)

MR. SPEAKER: Order, Order, let the Hon. Minister continue.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: ஜாதியை ஒழிப்பதற்காக பிராமணர்களைக் கொல்லவேண்டுமென்று சொன்னது தவறுதல் இல்லை என்று தி.மு.க. தலைவர்கள் நினைக்கிறார்களா? அவர்களுக்கு ஏன் ஆத்திரம் வரவேண்டும்?

SRI C. N. ANNADURAI: எங்களுக்கு ஆத்திரம் வருவதற்குக் காரணம் பிராமணர்களைக் கொல்லவேண்டுமென்று பெரியார் சொன்னதை நேரு அவர்கள் ஆமோதிக்கவில்லை என்பதல்ல. பிராமணர்களைக் கொல்ல வேண்டுமென்று அவர் பிரசாரம் நடத்திக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அவரோடு நல்ல பழக்கம் கொண்டிருக்கிற மாநில அரசாங்கம் ஜாதி ஒழிப்பு முறையைப்பற்றி அவரோடு ஏன் கலந்து பேசக்கூடாது என்பதுதான். அப்படியில்லாமல் வடநாட்டிலிருந்து வந்த பண்டித நேரு அவர்கள் தாறுமாறாகத் திட்டவது மீண்டும் கிசேசத்தைத்தானே உண்டாக்கும்? அவர் அந்தப் பிரசாரத்தை நடத்தவேண்டுமென்பதற்காக ஆத்திரம் வரவில்லை.

SRI K. VINAYAKAM: On a point of order. Sir, I believe we are carrying on a discussion on the Governor's Address. I do not know how we could reduce this House into an ordinary debating society allowing the Members of this House to almost indulge in altercation. This only reduces the prestige of this House.

MR. SPEAKER: I have permitted it. The prestige is there. The Hon. Minister may continue.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: திருச்சிக் கூட்டத்திலே ஜாதிகளை கட்டாயம் ஒழிக்கவேண்டும், ஜாதி ஒழிப்பிற்காக நாம் எல்லோரும் பாடுபடவேண்டுமென்று பிரதம மந்திரி சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜாதி ஒழிப்பிற்காக பிராமணர்களைக் கொல்லுவது என்று சொல்லுவது மிகவும் தவறு என்று பிரதம மந்திரி கண்டித்தார். அதை அவர் பலமாக கண்டித்தார். அந்தக் கண்டனம் நியாயம்தான் என்பது என்னுடைய கருத்து. ஆனால் தி.மு.க. தலைவர்களுக்கு அவ்வாறு அவர் கண்டித்திருக்கக்கூடாது என்று தோன்றியிருக்கிறது. அந்த மனப்பான்மையுடன்கூட பிரதம மந்திரிக்கு கருப்புக் கொடி காட்டுவது என்று முடிவு செய்தார்கள் அவர்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு இதெல்லாம் ஒன்றும் பிரமாதமில்லை என்று தோன்றுவது சகஜம்தான். அவர்களிடம் குலாவகிற சிலர் இதைக் கவனிக்கவேண்டும்மென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பிரதம மந்திரி அவர்கள் ஏதோ தவறுதலாகப் பேசினார்கள் என்றே வைத்துக் கொள்வோம். தவறுதல் செய்தால் வழியில்லையா? இன்று நம் நாட்டில் ஜனநாயகம் நடைபெறுகிறது. நாம் எல்லோரும் ஜனநாயகத்தைக் கடைப்பிடிக்கிறோம். ஒரு நாட்டின் பிரதம மந்திரி தவறுதல் செய்கிறார், அவர்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [12th February 1958]

பேசுவதோ, செய்வதோ சிலருக்குப் பிடிக்கவில்லை, அத்திரம்தான் ஏற்படுகிறது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஜனநாயகத்தில் இதற்கு முறையிலேயா? மற்ற நாடுகள் எல்லாம் எவ்வாறு நடந்துகொள்ளுகின்றன? இங்கிலாந்து தேசத்தின் நடைமுறையை கொஞ்சம் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அமெரிக்கா தேசம் ஜனநாயகத்திற்கு பேர்போனது. அமெரிக்காவின் நடைமுறையைக் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தேர்தல் காலங்களில் உருப்படியான எதிர்க் கட்சிகள் இயங்குகின்றன. பல்மாகப் போட்டி போடுகின்றன. தாட்சண்யம் இல்லாமல் தேர்தல் போராட்டம் நடைபெறுகிறது. கடைசியிலே, பெரும்பாலான மக்களின் வாக்குகளைப் பெற்ற கட்சி அரசாங்கத்தை அமைக்கிறது. அரசாங்கம் அமைந்த பிறகும் அந்தந்தப் பாராளுமன்றத்தில் எவ்வளவோ கண்டித்துப் பேசுகிறார்கள். நாம் இந்த சட்ட மன்றத்தில் பேசுவதைவிட, பலமாகப் பேசுகிறார்கள். சில வார்த்தைகளை இங்கே “Unparliamentary” என்று சபாநாயகர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நாம் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். வெளியிலே நடக்கிற நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தால்—கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தவறுதலாய் இருந்தால் மன்னிக்கவேண்டும்—இங்கே எதை “Unparliamentary” என்று சொல்லுகிறோமோ, அதெல்லாம் அங்கே “Parliamentary” ஆகக் கருதி அனுமதிக்கப்படுகிறது. பலமாக ஒருவரையொருவர் தாக்குகிறார்கள். நேற்றைய தினம் சபாநாயகர் அவர்கள் “பித்தலாட்டம்” என்ற வார்த்தை Unparliamentary அல்ல என்று சொன்னதை வா வேற்கிறேன்.

MR. SPEAKER : அப்புறம் திருப்பினேன். அது “Unparliamentary” என்று சொன்னேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அவ்வாறு பலமாகத் தாக்கிக்கொள்கிறார்கள். ஒரு பிரதமர் பிடிக்கவில்லையென்றால்—ஸ்ரீ மாக் மில்லன் அல்லது ஸ்ரீ ஜஸ்டீஸ் பிடிக்கவில்லை யென்றால்—அந்த தேசத்திலுள்ள யாருக்காவது கருப்புக் கொடி காட்டக்கூடிய எண்ணம் வருமா? யாராவது அங்கு காட்டுவார்களா? அல்லது காட்டியிருக்கிறார்களா? யாரைப் பார்த்து “நீ போ” என்று சொல்லுவது? நம் நாட்டின் பிரதம மந்திரியைப் பார்த்தா? மக்களால் தேர்த்தெடுக்கப் பட்டு சட்ட பூர்வமாக அரசாங்கத்தின் தலைவராக விளங்குகிற—உலகில் அவருக்கு இருக்கிற பெருமையைப்பற்றி நான் சொல்லவில்லை—மக்களின் பிரதிநிதியைப் பார்த்தா இவ்வாறு சொல்லுவது? ஜனநாயக முறைப்படி ஏற்பட்ட இந்த நாட்டின் பிரதம மந்திரியை “நீ போ” என்று சொல்லுவது. இது எத்தகைய மனப்பான்மையைக் காட்டுகிறது? அது பொதுவானது என்று அவரை ஒரு அந்நியர் என்று சொல்லுகிறார்கள். “அந்நியர்” என்ற வார்த்தை எவ்வாறு வருகிறது? “நாங்கள் திராவிடர்கள், நாங்கள் தனி நாடு கேட்கிறோம்” என்று சொல்லுகிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்களை அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட விசுவாசப் பிரமாணத்தைப் படித்துப் பார்க்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். பிரமாணத்தில் “சட்டபூர்வமாக அமைக்கப்பட்ட அந்த அரசியல் அமைப்புக்கு நாங்கள் விசுவாசமாக நடந்துகொள்கிறோம்” என்று இருக்கிறது. நம் நாட்டின் பிரதமரை “வெளியே போ” என்று சொல்லுவது என்ன அர்த்தம்?

SRI C. N. ANNADURAI : பிரிட்டிஷர் ஏற்படுத்திய 1935-ம் வருடத்திய சட்டத்தை மாற்றியமைப்பதற்காக அரசை ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்று சொல்லி அப்பொழுது காங்கிரஸ் அமைச்சு ஏற்பட்டது. அது போலவே, இப்பொழுது இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை மாற்றியமைப்பதற்காக நாங்கள் பாடுபட்டு வருகிறோம். ஆகவே நேரு அவர்களை “அந்நியர்” என்று எடுத்துச் சொல்லுவதிலே பொருத்தமற்ற வாதம் எதுவுமிருப்பதாகத் தோன்றவில்லை.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை மாற்றியமைப்பது வேறு விஷயம். மாற்றப்படும் வருகிறது. ஆனால், அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையை ஒப்புக்கொள்ளாதவகையில், அதற்கு நேர்மாறாக, சட்டபூர்வமாக மக்களால் தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட பிரதமர்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [12th February 1958]

ஒருவரை “அந்நியர்” என்று சொல்வது சரியா என்பதை அவர்கள் மேலும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட பிரமாணத்திற்கு இது உகந்ததா என்பதையும் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

SRI C. N. ANNADURAI : நாங்கள் எடுத்துக்கொண்ட பிரமாணம் நேரு பண்டிதருக்கு அல்ல. எங்களுடைய அரசியல் கருத்துப்படி அவர் “அந்நியர்” தான்.

SRI A. VEDARATNAM : On a point of order, Sir, இப்படி சபையில் ஒருவருக்கொருவர் குறுக்கே பேசிக்கொள்வது நமது சபையின் கௌரவத்திற்கு உகந்ததா, நன்றாகயிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : நான் நன்றாக இல்லையென்றுதான் சொன்னேன். கடைசியில் என்ன நடக்கிறது? ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்கள் பேசும்பொழுது ஸ்ரீ அண்ணாத்தரை அவர்கள் குறுக்கே பேசினார்கள். கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசும்பொழுது குறுக்கே பேசுவது சரி அல்ல. மந்திரி அவர்கள் விட்டுக்கொடுத்தால், சபாநாயகருக்கு அப்சேபம் இருக்காது. குறுக்கே பேசுவது நல்லதல்ல. ஸ்ரீ அண்ணாத்தரை அவர்களுக்கும் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்.

SRI C. N. ANNADURAI : நான் குறுக்கிட்டுப் பேசவேண்டுமென்று உண்மையில் விரும்பவில்லை. மந்திரி அவர்கள் பேசுபதன்மையுடன் இடம் அளிப்பதாத்தான் பேசுகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இங்கே அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட விசுவாசப் பிரமாணம் இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்குத்தான் என்று குறுக்கப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஆனால், அதற்குப் பதிலாக சமாதானம் சொல்லுவது இன்னும் வித்தையாக இருக்கிறது. “எல்லாம் கமிஷன்கு” கருப்புக் கொடி காட்டவில்லையா, பாக்டர் ஹொழக்குக் கருப்புக் கொடி காட்டவில்லையா என்று கேட்கிறார்கள். இந்திய மக்களின் சுயராஜ்யத்தைய ஒரு அந்நிய நாட்டுக்கு தீர்வையிப்பதை நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. ஆகவே கருப்புக் கொடி காட்டினோம். பாக்டர் ஹொழாம் காஷ்மீர் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பார் என்பதை சிலர் நம்பவில்லை. இவ்விரண்டையும், நமது பிரதமரைத் “திரும்பிப் போ” என்று சொல்லி கருப்புக் கொடி காட்டுவதற்கு ஒப்பிடுவது நிலைமையைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளாததுதான் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இது அப்சேபமான விஷயம். யாரும் ஒப்புக்கொள்ள முடியாத விஷயம். “Primitive” என்று சொன்னார்களே, இந்த விஷயம் “Primitive” லும் Primitive. நாட்டின் பிரதமருக்குக் கருப்புக் கொடி காட்டுவதென்பது “Primitive” தான். ஆனால், நாங்கள் அதைத் தடுக்க வில்லை. தடைபுத்தராலுள்ளும் போடவில்லை. அதற்கு அந் சேர்ப்பதற்காக ஒரு கூட்டம் கூட்டினார்களே, அதற்குத்தான் தடை விதிக்கப்பட்டது. மற்றொன்று கனம் ஆசைத்தம்பி அவர்கள் சொன்னார்கள். ரோம்ப ஆசைப் பட்டுத்தான் சொன்னார்கள். நமது தமிழ் நாட்டு முதலமைச்சரைப்பற்றிக் கூட யாராவது இழிவாகப் பேசினாலும் “ஒரு கை பார்த்துக் கொள்கிறோம்” என்று சொன்னார்கள். நமது முதலமைச்சருக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரின் உதவி வேண்டாம். அவர்களுடைய வசவுகளைக் கேட்டுக்கேட்டு அவருக்கு உரம் எழியிருக்கிறது. திட்டென்களை யெல்லாம் கேட்டு ஊறிப்போய்விட்டது. (சிரிப்பு.) சேர நாட்டு மன்னன் ஒருவனை வட நாட்டு மன்னன் ஒருவன் அவமதித்தான் என்பதற்காக, அவனை வென்று, அவன் தலைமேல் கல்லை வைத்துக்கொண்டு வந்து, கண்ணாடிக்குக் கொயில் கட்டினான் என்று கதை சொன்னார்கள். இது ரொம்பவும் primitive idea என்றுதான் சொல்லவேண்டும். (சிரிப்பு.) சிவப்பதிகாரத்தை பூராவும் படித்திருந்தால் நிலைமை புரிந்திருக்கும். என்னதான் அவமதித்திருந்தாலும் ஒருவன் தலைமீது கல்லை வைத்துக் கொண்டு பழி வாங்குவது அந்தக் காலத்து மன்னனுக்கே இது பிடித்திருக்காது.

[Sri V. K. Kothandaraman] [12th February 1958]

இப்போது இந்த ராஜ்யத்தில் பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அஸ்ஸாமிலிருந்து முதன் முதலாக இங்கே வந்திருக்கும் தற்போதைய கவர்னர் அவர்கள், அங்கே முதன் மந்திரியாக இருந்தபோது அந்த ராஜ்யத்தில் என்னை சுத்திகரிப்பு தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்ற காரணத்திற்காக “மந்திரிசபையே ராஜ்யமொழிச் செய்துவிடும்” என்று சொல்லும் அளவிற்கு போராட்டத்தைக் கிளப்பியிருந்திருக்கிறார்கள். கடைசியில் மத்திய சர்க்காரும் அந்த கோரிக்கையை ஒப்புக்கொண்டிருந்திருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்டவர் இந்த ராஜ்யத்திற்கு கவர்னராக வந்திருக்கிறார். இந்த ராஜ்யத்தில் சேலத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன; அதில் கவனம் செலுத்தி அந்தத் தொழிற்சாலையை அங்கே ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சியை அவர் எடுத்துக்கொள்வார் என்று நம்புகிறேன்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பரிபூரணமாக நிறைவேற்றுவதற்கு உதவக்கூடிய சிறுசேமிப்புத் திட்டத்தை வரவேற்கிறோம். சிறு சேமிப்பிற்காக பணம் வசூலிக்கும்போது இந்தத் திட்டத்தை ஆதரிப்பவர்கள் கூட சர்க்காரிடம் ஒத்துழைப்பதில்லை என்று காம் டயைச்சர் கூறினார். எங்கள் ஒத்துழைப்பை எந்த அளவிற்கு எங்கே எப்போது சர்க்கார் நாடிவிடுகிறார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். மொழிப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், எல்லாக் கட்சியினருடனும் கலந்தாலோசித்து சர்க்கார் நல்ல முடிவிற்கு வந்தார்கள். அந்த மாதிரி சர்க்கார் எல்லாப் பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாகவும் எல்லாக் கட்சியினரையும் வரவழைத்து அவர்களுடன் கலந்தாலோசித்து நல்ல முடிவுகள் எடுக்க வேண்டும். சிறு சேமிப்புத் திட்டம் சம்பந்தமாகவும் அப்படிச் செய்தால் கண்டிப்பாக ரூ. 1 கோடி அல்ல, எவ்வளவு கோடி ரூபாயும் வசூலிக்க முடியும். எல்லாக் கட்சியினருடனும் கலந்தாலோசித்தால், சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு யாரிடத்தில் பணம் வசூலிக்க வேண்டும், யாரிடத்தில் பணம் வசூலிக்க முடியாது என்பனபொன்ற விஷயங்களைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து இந்தப் பிரச்சினை குறித்து நல்ல முடிவிற்கு வரமுடியும்.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில், நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது சம்பந்தமாக சட்டம் வரும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தாற்காலிகமாக நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டி, அந்த வரம்புக்கு மேற்பட்டு நிலத்தைச் சொந்தமாக்குவதைத் தடைசெய்யும் வகையில் தான் சட்டம் வரும் என்று அவருடைய உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு மேற்பட்டு நிலத்தை வேலைக்கு வாங்குவதைத் தடைசெய்யக்கூடிய சட்டம்தான் வரும் என்று தெரிகிறது. இப்போது நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான எக்கர் நிலங்களை பலர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு குடும்பத்திற்கு இவ்வளவு எக்கர் நிலம்தான் சொந்தமாக இருக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கும் அந்தச் சட்டம் இருக்காது என்று அறிகிறோம். இதை கவனிக்கும்போது என்ன தோன்றுகிறது? “நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டத்தை விரைவில் கொண்டுவரப்போகிறோம். நிலங்களை யாரிடையார் பேரில் எழுதி வைக்கலாமோ அவர்கள் பேரில் எழுதிவைத்து சரிசெய்து கொள்ளுங்கள். நாங்கள் அவகாசம் கொடுக்கிறோம்” என்று சர்க்கார் மிராசுதாரர்களுக்குச் சொல்வதுபோல் தோன்றுகிறது. மேலும், இங்குள்ளவர்களை எமாற்றுவதுடன் மட்டுமின்றி, அஸ்ஸாமில் நடந்த அகில இந்திய காங்கிரஸ் மகாநாட்டில் போட்ட தீர்மானத்தின்படி தாங்கள் நடக்காவிட்டால் அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் தலைவராகிய ஸ்ரீ தேபருக்குக் கோபம் வந்துவிடுமோ என்று எண்ணி அவரையும் எமாற்றுவதற்காக இப்படிப்பட்ட சட்டத்தை சர்க்கார் கொண்டுவரவிருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இப்போது ஸ்டச்சக்கணக்கான எக்கர் தரிசு நிலங்கள் சர்க்காருக்குச் சொந்தமானவையாக இருக்கின்றன. நிலமில்லாத ஆயிரக்கணக்கான ஏழை விவசாயிகளுக்கு அவைகளைக் கொடுக்கலாம். நிலமில்லாத தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அவைகளைக் கொடுக்கலாம். “தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை நாங்கள் தான் காப்பாற்றுகிறோம்” என்று சொல்லும் இந்த அரசாங்கத்தார் அந்த நிலங்களைத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கும் கொடுக்க முன்வந்தால், பெரிய மிராசுதாரர்களும் நில முதலாளிகளும், நிலப் பிரபுக்களும் அரசாங்கத்தாரைப் பின்பற்றி நங்கள்

[Sri V. K. Kothandaraman] [12th February 1958]

நிலங்களை அவர்களுக்குக் கொடுக்க முன்வருவார்கள். நில உடைமைக்கு உண்மையாகவே உச்ச வரம்பு கட்டாமல் இம்மாதிரியான வகையில் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவது சரியல்ல. இப்படிப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் சரியான முறையில் நிலச் சீர்திருத்தம் செய்யமுடியாது.

இன்றைக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு சரியான பாதுகாப்புகள் இல்லை. மைனரிட்டி மொழியினருக்கு நல்ல பாதுகாப்புகள் இருக்கின்றன; அவைகளை வரவேற்கிறோம். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு சரியான பாதுகாப்பு இல்லை. “தினடாமை ஒழிப்புச் சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இன்னும் எவ்வளவோ நடவடிக்கைகள் எடுத்துவருகிறோம்” என்று சர்க்கார் சொல்லக்கூடும். ஆனால், இப்போதும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எவ்வளவு இழிவாக ஆங்காங்கே நடத்தப்படுகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களே குறிப்பிட்டார்கள். நான் சொல்கிறேன்: தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை இழிவாக நடத்தும் போக்கை நீக்க வேண்டுமானால் மிகக் கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். மதுவிலக்கு சட்டத்தை வெற்றி கரமாக அமல் நடத்துவதற்காக கடுமையான சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவரவிருப்பதைப் போல, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இழிவாக நடத்தப்படுவதைத் தடுப்பதற்கும் ஏன் கடுமையான சட்டம் கொண்டுவரக் கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

ஆனால் அதற்கு சொல்லாம், ‘எந்தெனவே சட்டங்கள் இருக்கின்றன’, என்று. அவைகள் தடைமுறையில் இருந்து வருகின்றன என்று கூட சொல்லாம். ஆனால் நான் கேட்கிறேன். அவைகள் தடைமுறையில் இருக்கின்றனவா? அவைகள் உருப்படியாக நடக்கின்றனவா? என்று கேட்கிறேன். சன்னதி அவர்கள் சொன்னார்கள், அது போன்று ஒரு நிலை இருத்திருக்குமானால் அங்கு உடைவு போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கம்பினென்ட் செய்திருந்தால் உடனே நடவடிக்கைகள் எடுத்திருப்பார்கள் அல்லவா? ஆனால் அந்த அளவு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை என்பதில் இருந்து நாம் எதைப் பார்க்கிறோம்? இன்று உண்மையில் சிறுபான்மை மொழியினருக்கு பாதுகாப்பு என்பதில்லை. உதாரணமாக, இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய முஸ்லிம்கள் டானரி தொழில் நடத்துகிறார்கள். அந்த டானரி தொழிலை நடத்தக் கூடியவர்கள் இன்றைக்கு அத்தொழிலை நடத்த கடன் கேட்கிறார்கள். கடன் கேட்பபோதும் கூட கடன் கொடுக்கப் படவில்லை. அந்த அளவு நிலைமை இருக்கிறது. அதற்குப் பதிலாக பம்பாய் ராஜ்யத்தில் இருந்து, 50 சதவிகிதம் உங்களுக்கு நேனிட்டாக தருகிறோம். எங்கள் ராஜ்யத்தில் டானரி தொழிலை ஆரம்பியுங்கள் என்று அவர்கள் லெட்டர் எழுதியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை உண்மையில் இருக்குமானால் இங்கு இருக்கக்கூடியவர்கள் அங்குபோய் டானரி தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பார்களேயானால், இந்த ராஜ்யத்திலே அந்தத் தொழில் போய் விட்டால் இந்த ராஜ்யத்தின் வசுமானம் போய்விடும். அதோடு இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் வேலையில்லாத தினடாட்டத்தால் அவதிப் படக்கூடிய ஓர் நிலைமை ஏற்படும் என்பதையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொண்டு, நியாயவிலைக் கடைகள் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும், அதேபோன்று இரேஷன் வொர்க்ஸ் சம்பந்தப்பட்டவரையில், மத்திய அரசாங்க மத்தியியலர்கள் இங்கு வந்திருந்தார்கள், டே அவர்கள். அவர்கள் சொன்னார்கள்..

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is up. He should resume his seat.

*** SRIMATHI HEMALATHA DEVI :** மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அரசியல் அனுபவம் மிகுந்த ஒருவரை நமது ராஜ்ய பரிபாலனராக நியமித்திருப்பது குறித்து, அது நமது பாக்கியம் என்று கருதுவதோடு அவர் தனது உரையின் ஆரம்பத்திலேயே, வந்த ஒரு சில நினைவுகளுக்குள்ளாகவே நம் நாட்டில் இருக்கும் குழப்பங்களை நன்கு அறித்துக்கொண்டு நாம் நில முறையில், ஜனநாயக முறையில் நன்கு ஆட்சி செலுத்த வேண்டுமென்றால் நமக்கு ஒற்றுமை மிகவும் அவசியம் என்று எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள், அவரது உரையில். ஒற்றுமை தான் ஜனநாயகத்தின் அஸ்திவாரம் என்பதையும், ஒன்றுபட்டால்தான்

3-12
p.m.

[Srimathi Hemalatha Devi] [12th February 1958]

உண்டு வாழ்வு என்பதையும் நன்கு தெளிவாக வலியுறுத்தியுள்ளார் அவரது உரையில். அதோடு கூட, தமிழ் திருநாள் அன்று 1,922 அல்ல வலகங்களில் தமிழ் மொழி ஆட்சிமொழியாக நேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது என்றும் மேலும் ஆட்சி மொழியின் அறிக்கைக்கு பிறகு நம் நாட்டில் குழப்பம் ஏற்பட்டுள்ளதாகவும் அவர் அறிவித்துள்ளார்கள். இக்குழப்பத்திற்குக் காரணம் நம் அரசாங்கத்தின் பேரில் நம்பிக்கை அற்றவர்கள் ஒரு சிலர் தங்களுடைய கட்சியை பலப்படுத்த வேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்துடன் அரசாங்கத்தை குறை கூறிக் கொண்டேயிருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் பிரசாரம் செய்து வருவதாலும் தாங்கள் தலைவர்கள் என்று எண்ணம் இருப்பதாலும், அது பத்திரிகைகளில் பறைசாற்றப்பட வேண்டுமென்று எண்ணுவதும் இம்மாதிரியான குழப்பங்களுக்கு ஏது வாகும், என்று நான் இங்கு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்த படியாக, தனி தமிழ்நாடு வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள் ஒரு சிலர். திராவிட நாடு வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். ஒரு சிலர். திராவிட நாடு என்றால் ஆந்திரா, கோளம், தமிழ் நாடு, மற்றும் கன்னடம் இந்த நான்கும் சேர்த்தால்தான் திராவிட நாடு அமைக்க முடியும். ஆனால் தி.மு.க. அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது கூறுகிறார்கள், இப்பொழுது சட்டத்தில் நடந்த சம்பவங்களின்போது, தமிழ்நாட்டில் போலீஸ்காரர்கள் இல்லையா? பின் என் போலீஸை கோரத்தில் இருந்து வாவழைக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட கருத்தை உடையவர்கள் கோரத்தையும் சேர்த்து ஒரு திராவிட நாடு அமைக்க எப்படி முற்படுவார்கள் என்று தெரியவில்லை. அப்படி முற்பட்டாலும் இந்தமாதிரி கருத்துக்களை அவர்கள் தெரிந்துகொண்டால் அவர்கள், அதாவது கோளம், அந்த திராவிட அமைப்பிற்கு ஒப்புக்கொள்ளவார்களா? அவர்கள் அப்படி ஏமாந்த சோணகிரிகள் அல்ல என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தபடியாக சிறு தீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்காக, அதில் நமது அரசாங்கம் மிகுந்த கவனம் செலுத்தி வருவதாக குறிப்பிட்டிருப்பது கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதே சமயத்தில் சேலம் ஜில்லா வாஸ்து ஒரு வரண்ட பிரதேசமாகும். மலை நாடுமாகும். அதிலும் குறிப்பாக எனது தொகுதியில் சின்னாறு என்ற அணைத்திட்டம் இருக்கிறது. பஞ்சப்பள்ளி அணைத்திட்டம் என்று கூறுவார்கள். அந்தத் திட்டம் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நிறைவேற்றப் பட்டிருக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். ஆனால் காலம் கடந்து விட்டாலும்கூட இது குறித்து நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களிடமும்; மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்களும், அவர்களிடமும் கூறியதன் பேரில் மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் சிரமத்தைப் பாராமல் அங்கு வந்து அந்த நேரில் பார்வையிட்டார்கள். எந்த இடத்தில் அதைக் கட்டவேண்டும் என்று மூன்று இடங்களை பார்வையிட்டு, பல ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு பாயக்கூடிய திட்டமாயிருப்பதால் அது ஏற்கெனவே செய்திருக்க வேண்டியது அவசியத்திலும் அவசியம் என்றும், இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள்ளாகவே தர்மபுரி தாலுகா பூராவும் பயன்படும் அளவிலே அதைக் கட்டி முடிக்க திட்டம் வகுக்கவேண்டுமென்றும் அவர் தெரிவித்தார். ஆகவே, இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலேயே அந்த பஞ்சப் பள்ளி அணைத்திட்டத்தை கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும், செய்யும் என்று நான் நம்புகிறேன். அதோடு சிரமத்தைப் பாராமல் அங்கு வந்து அதைப் பார்வையிட்ட மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அடுத்தபடி இப்பொழுது கைத்தறித் துணிப் பேட் 9 நயா பைசாவிலிருந்து 6 நயா பைசாவாக குறைக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் கைத்தறி துணிகள் அதிகமாக தேக்கிவிட்டதாக பலர் கூறுகிறார்கள். மேலும் பல குறைக்கீழ் பற்றியும் தெரிவித்தார்கள். இது சம்பந்தமாக எனக்குத் தெரிந்த ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கைத்தறிக்கு ஆக்கம் அளிக்க வேண்டுமென்று கூறும் இக்காலத்தில் எத்தனை பேர்கள் கைத்தறி துணி அணிகிறார்கள் என்று பார்த்தால், கைத்தறி நெசவாளர்களே கைத்தறி துணிகள் அணிவதில்லை. இது, எல்லோரும் அறிந்த உண்மையாகும். கைத்தறி துணி நெசவு செய்யும் ஒருவர் கட்டிக் கொண்டிருக்கும் துணியைப் பார்த்தால் அது மில் துணியாக இருக்கும் அல்லது அன்னிய நாட்டு துணியாக இருக்கும். நாம் வருடா

[12th February 1958] [Srimathi Hemalatha Devi]

வருடம் ஓரத்தறி வாரம் கொண்டாடி வருகிறோம். ஏழை மக்கள் பாதிக்கிறார்கள் என்று உண்மையை அறிந்தும் பெருவாரியாக நம் நாட்டில் அன்னிய நாட்டு துணியைத்தான் பெண்களும் அணிய ஆசைப்படுகிறார்கள். ஆகவே நான் சொல்வது என்னவென்றால் உம்மாதிரியான ஆசையை கட்டுப்படுத்திக்கொண்டு கைத்தறித் துணிகளையே கட்டிக் கொள்வோம் என்று ஒரு கொள்கையை நம் கனம் பிரதமரோடும் கைத்தறித்துணி தேக்கம் அடையாமல் இருக்க உதவிகரமாக இருக்கும். அடுத்தபடியாக சிறு சேமிப்பு இயக்கத்தைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. குதிரை கொள்ள என்னால் வாயைத் திறக்கிறது, கடிவாளம் என்னால் வாயை மூடிக் கொள்கிறது என்பார்கள். அதேபோல் இந்த அவையில் பெரிய அங்கத்தினர்கள் பலரும் அவரவர் தொகுதியில் உள்ள குறைகளைப் பற்றி சொன்னார்கள். அப்படி நம் நாட்டிற்கு வேண்டிய அபிவிருத்திகள் செய்ய, இச்சிறு சேமிப்பு இயக்கத்தின் மூலம் ஒரு பத்து கோடி ரூபாய் திட்டினால் இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நமது காரியங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ளமுடியும். அதிகாரிகள் தங்கள் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி மக்களை பயமுறுத்தி வாங்குகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். உதாரணமாக, சேலம் பாகஸ் ஆபீஸை எடுத்துக் கொண்டால் அவர் போக வேண்டிய தீர்வை, அவரது ப்யூனி அனுப்பினால் போதும், உடனே வியாபாரிகள் பணத்தைக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். ஏனெனில், ஆபீஸர் வந்தால் கடைக்குள் வந்து கணக்குகளை பார்த்துவிடப் போகிறார் என்ற அச்சம் அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. ஆகவே அதற்கு பயந்து அவரது ப்யூனி வந்து கேட்டால் போதும் என்று கூறி கொடுத்துவிடுகிறார்கள். இது எதைக்குறிக்கிறது.

SRI O. VENKATASUBBA REDDI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது நாட்டில் 40 வருடங்களுக்கு முன்பு நெல் 3-20 p.m. அரைக்கும் இயந்திரங்கள் வா ஆரம்பித்தது. ஆனால் அது வந்த காலத்தில் ஒரு தாலுகாவிற்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு லைசென்ஸ்கள் பெற்றுத்தான் அது குவியக் ஆரம்பித்தது. அதன்பின் 20 வருடங்களுக்குப் பிறகு ஒன்று அல்லது பத்து இயந்திரங்கள் இருந்து வந்தன. 1919-ல் நெல் மீஷின்களை குறைக்க வேண்டும், கைக்குத்தலை கொண்டு வாங்க வேண்டும் என்று அறிக்கை வந்த உள் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் 10 மனுக்கள் வதம் நெல் இயந்திரங்களுக்காக மனுக்கள் கொடுக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இவ்வெதமாக ஆயிரக்கணக்கான மனுக்கள் வா ஆரம்பித்தன. எதிலும் ரெஸ்ட்ரிக்ட்டு என்று சொன்ன உடனே ஏராளமான மனுக்கள் வருவது கடினமாக இருந்து வருகிறது. அதனால் இப்போது நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை கொண்டு வரப் போகிறோம். முதலில் இப்போது அதிகமான நிலம் வாங்கக்கூடாது என்கிற ஒரு சட்டம் கொண்டு வா வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. இதற்கு முன் செய்ய வேண்டியது என்ன என்பதைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு கிராமத்தில் ஒரு பட்டாதாருக்கு 10 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்றால் அது இருபது இடங்களில் இருக்கின்றன. இதனால் அவர்களுக்கு இதில் விவசாயம் செய்து அதிக பலன் கிடைக்க மிக கஷ்டமாய் இருக்கிறது. அதை பரிவர்த்தனை மூலம் பிளாட் பிளாட்டாக இருக்க முடையில் வசதி செய்ய வேண்டும். இதற்கு ஒருவர் ஒத்துக்கொண்டால் மற்றவர்கள் ஒத்துக் கொள்வதில்லை. முதலாவதாக கம்பர்லிஸ் எக்ஸ்சேஞ்சு அக்ட் கொண்டுவர வேண்டும். அவரவர்க்கு இருக்கின்ற அல்லது இருக்க வேண்டிய நிலங்கள் ஒரே பிளாட்டாக அடைய வேண்டும். அமைந்த பிறகுதான் இது சமூகமாக நடந்தேற முடியும். அப்போது உணவு உற்பத்தியும் பாதிக்காமல் இருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து. நம்முடைய செங்கப்பட்டு, தென்னாற்காடு, வட ஆற்காடு போன்ற ஜில்லாக்களில் எங்கள் மூலம் தீர்ப்பாசனம் கிடைக்கிறது. சில ஏக்களுக்கு இரண்டு மைல் பெடியல் இலம் வருகிறது. சில இடங்களில் 20 மைல் பெடியல் இருந்தாலும் பொதுமான தண்ணீர் வாவு இருக்காது. இதற்கு அதிக வருவாயுள்ள ஏரியிலிருந்து ஒலத்தை ஜாமியிலாத ஏரிகளுக்கு திருப்பி விடுவதற்கு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். அதாவது இன்ஜினியர்களுக்கும் இன்ஜினியர் செய்ய வருவாய் குறைவாக இருக்கிற ஏரிகளுக்கு தண்ணீரை திருப்பி விடுவதற்கு வேண்டிய அதிகாரம் அளிக்க

[Sri O. Venkatasubba Reddi] [12th February 1958]

வேண்டும். அதன் பிறகு அதிக நிலத்தை வாங்கக்கூடாது என்று சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். இப்போது சட்டம் வருவதற்கு என்று மிராசுதார்கள் எல்லாம் அறிந்து முன்னேற்பாடுகள் செய்து வருவதாக இங்கு பல அங்கத்தினர்களால் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் சிலர் தன்னுடைய நிலங்களை ஒன்றுபடுத்துவதற்கு ஒருவனிடமிருந்து 10 ஏக்கர் நிலம் வாங்க வேண்டியிருக்கும். அதே மாதிரி இதற்காக 10 ஏக்கர் வெளியில் கொடுக்க வேண்டியது இருக்கும். அதற்கு இது இடையூறு இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நமது நாட்டில் இன்டஸ்ட்ரிஸ் என்பது இப்போதுதான் துவங்க ஆரம்பித்து இருக்கிறது. இப்போது இன்டஸ்ட்ரிஸ்களுக்கு உபயோகிக்கப்பட்டு வரும் மெஷின்களுக்கு எல்லாம் ஆங்கில பெயர்கள்தான் உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அதே மாதிரி அதனுடைய பாக்கங்களுக்கும் ஆங்கில பெயர்கள்தான் உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இதற்கு முன்னால் தமிழ் வந்தபோதும், இது மாதிரி பல கஷ்டங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. செங்கல்பட்டில் ஒரு வக்கீல் இருந்தாராம். அவர் தமிழில்தான் கேஸ்கள் பூராவும் நடத்திக்கொண்டிருந்தார். பின்னால் இங்கிலிஷ் வந்த போது அவருக்கு சரியாக கேஸ் நடத்த முடியவில்லை. அதன்மீன் அவர் மாப்பிளையை இங்கிலிஷ் படிக்க வைத்து கேஸ்களை நடத்தி வந்தாராம். ஆகவே திடீரென்று பாஷையை மாற்றுவது மிகக் கஷ்டம். இன்றைக்கு டாக்டர்களிடம் போனால் மிக்ஸ் என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். அதை தமிழில் சொல்லுவதில்லை. இது மாதிரி இன்னு எல்லாம் இங்கிலிஷில்தான் இருந்துவருகிறது. ஆதலால் எது எப்படி இருந்த போதிலும் இந்த பாஷை விஷயத்தில் இன்டஸ்ட்ரிஸ் பொறுத்தவரையில் மெஷின்களில் இருக்கும் பாக்கங்களுக்கு பிரதேச மொழியில் அதற்கு சரியான பெயர் வருவதுவரையிலும் ஆங்கில பெயர்களே இருந்தால் சுமுகமாக இருக்கும் என்றும் அப்படி இருக்க செய்வதுதான் நல்லது என்றும் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். தவிர இன்று இரண்டு நாட்களாக இங்கு நடைபெறுவதைப்பார்த்தால் என்னவெல்லாமோ தோன்றுகிறது. கண்ணால் தேரில் பாராமல் பலர் பல விஷயங்களையும் கருப்புக்கொடி காட்டிய விஷயத்தைப்பற்றியும் ராமநாதபுரம் விஷயத்தைப்பற்றியும் பேசுவதுகிறார்கள். தேரில் பார்த்தவர்கள்தான் பேசுகிறார்கள் என்பதே சந்தேகம். இந்த சம்பவங்கள் நடந்தபொழுது கழகத்தலைவர்கள் எல்லாம் ஜெயிலில் இருந்தார்கள். யாரும் தேரில் பார்க்கவில்லை. ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்த சமயத்திற்கு முன்னால் வந்துவிட்டார்கள். அங்கே சுமார் இரண்டாயிரம் பேர் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். நான் அந்த சமயத்தில் போய் விட்டேன். எனக்கு இந்த விபங்கள் தெரியாது. ஆனால் தெய்வாஜனமாக 4 போலீஸ் வான்கள் அங்கே வந்தன. அதன்பிறகு என்னுடைய காரை மத்தியில் போகச் சொல்லி முன்னாலும் பின்னாலும் போலீஸ் கார்கள் வந்துகொண்டிருந்தன. இந்த கல்வெச்சுக்கள் யாருடைய இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்பேரில் நடந்தது என்று எனக்கு தெரியாது. பல்லாவரம் ஆஸ்பத்திரிக்கு பக்கத்தில் போலீஸ்கார்கள் வந்துகொண்டிருந்தபோது போலீஸ் கார்கள் மீது கல் வீசப்பட்டது. கல்லால் அடித்தார்கள். அதன் பின்னால்தான் போலீஸ்கார்கள் இறங்கி அடிக்க ஆரம்பித்தார்கள். அதன் லாமல் போலீஸ் கலவரங்கள் ஒன்றும் நடக்கவில்லை. ஆரம்பத்தில் ஒருவர் மேல் ஒருவர் விழுந்து ஜனங்கள் ஓட ஆரம்பித்தார்கள். இதனால் பலருக்கு காயங்கள் பட்டன. ஆனால் நேற்று இவர்கள் குறிப்பிடுகிற போது போலீஸார் வீடுகளில் போய் அடித்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது தவறு. அடிபட்டவர்கள் தங்களுடைய வீடுகளுக்குப் போனபோது வீட்டுள்ளவர்கள் ஏன் நேருஜிக்குக் கருப்புக்கொடி காட்டினார்கள் என்றய்யப்புடைத்தார்கள். அதை எதிர் கட்சிக்காரர்கள் போலீஸார் அடித்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள். இது விஷயம் பல இடங்களில் சொல்லுகிறார்கள். சாரதி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்—மூன்றாம் தேதியே என் தலைவர்களை அரஸ்ட் செய்ய வேண்டுமென்று. மூன்றாம் தேதி காலைமீலே அரஸ்ட் செய்திருந்தால் திருவல்லிக்கேணியில் கலாட்டா நடந்திருக்காது. நான் காங்கிரஸ் சத்தியாகிரக காலத்தில் பார்த்திருக்கிறேன். ஒருவர் முதலாவது போவார். நான்கு பேர்கள் பக்கத்தில் இருப்பார்கள். யாராவது அங்கு போனால், இது சத்தியாகிரகம் நடக்கின்ற இடம், இங்கு யாரும்

[12th February 1958] [Sri O. Venkatasubba Reddi]

வரக்கூடாது என்றும் smooth-யாக போக வேண்டும் என்றும் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு நடக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லுவார்கள். அப்படியல்ல திராவிட கழகத் தலைவர்கள் சொல்லுவது, ஏதோ ஒன்று சொல்லி விடுகிறார்கள். அப்படி வந்தால் அடிபட்டுக் கொண்டு தான் லீட்டுக்கு போக வேண்டியிருக்கிறது. நான் ஒன்று சொல்லுகிறேன். 10 வருஷங்களுக்கு முன்பு இருக்கும். ராஜாஜி அவர்கள் கவர்னர்-ஜெனரலாக இருக்கும்போது திருவள்ளூரிலேக்கு விஜயம் செய்தார். அக்காலத்தில் பெரியார் கல்யாணம் ஏற்பாடாகிவிருந்தது. இந்தக் கல்யாணத்திற்கு ராஜாஜி தான் காரணம் என்று சொல்லப்பட்டு வந்தது. திராவிட முன்னேற்றக் கட்சித் தலைவராக இருக்கும் ரி. என். அண்ணாதுரை அவர்களை எத்தனையோ பொதுக்கூட்டங்களில் ராஜாஜியைப் பற்றி இழித்துப் பழித்துப் பல பெயர்கள் வைத்துப் பேசித் தான் என்பதை அவர் நினைவுப்படுத்திப் பார்க்கவேண்டும். இன்று ராஜாஜி அவர்கள் லித்தி படிக்கக் கூடாது என்று ஒரு வார்த்தை சொன்னதற்காக, காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்த ராஜாஜியை இம்மாதிரி சொல்லுகிறார் என்று அதைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். நான் சொல்லுவேன். ராஜாஜி அவர்கள் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி இன்று பேசினால், அதனுடைய காரணத்தை இன்றைக்கோ அல்லது ஒரு வருஷத்தினோ கண்டுபிடிக்க முடியாது. 5 வருஷங்கள் அல்லது 10 வருஷங்களுக்குப் பிறகுதான் அதனுடைய பலனைக் காணலாம். இன்றைக்கு லித்தி கூடாது என்பதன் உண்மை 10 வருஷங்களுக்குப் பிறகுதான் தெரிந்துகொள்ள முடியும். அவர் இப்போது பேசிவிருப்பதைத் தங்களுக்காப் பேசி விட்டார் என்று சொல்வது மிகத் தவறு என்பதை இந்தச் சபை மூன்று எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன் . . .

SRI P. S. SANTHANAM : சட்ட மன்ற உதவித் தலைவர் அவர்களே, 3-31 இப்போது கவர்னர் அவர்களின் உரையைப்போட்டி சில வார்த்தைகளைப் பேச முன் வந்திருக்கிறேன்.

முதலிலே மொழிப் பிரச்சினை எடுத்துக் கொள்வோமானால், இங்குள்ள அங்கத்தினர்கள் எந்த மொழியை ஆதரித்துப் பேசுகிறார்களோ அந்த மொழிப் பிறப்புக்குப் பிறந்தவர்கள்; தமிழை ஆதரித்துப் பேசக் கூடியவர்கள் தமிழருக்குப் பிறந்தவர்கள். கல் தோன்றி மண் தோன்றக் காலத்தில் தோன்றியது மனிதப் பிழை. தமிழகத்திலே தோன்றிய வன் திராவிடன். இந்தத் திராவிடப் பண்பு இந்த நாட்டிலே இல்லை யென்று சிலர் வாதிக்கிறார்கள். பகவத் தை, கர்ன பர்வம் முதலியவைகளை எடுத்துப் பார்த்தால் கர்னாணுக்கு திராவிடரும் சிக்கலாகும் உதவி புரிந்ததாக இருக்கிறது. அந்த நிலையிலே திராவிட மொழி, திராவிட கலாச்சாரம், திராவிட நாடகத்தை வையாது வேண்டும். மத்தியே அந்திய மொழிக்கு அடிமைப்படக் கூடாது என்பது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை. அந்தக் கொள்கையை என்னுடைய தலைவர் அவர்கள் அடுத்ததும் திருத்தமாக சொல்லியிருக்கிறார். அவர்கள் லித்தி மொழியை ஆதரிப்பதாக, லித்தி இந்த நாட்டுக்கு உகந்தது என்று ஒத்துக் கொண்டதாக சில அமைச்சர்களும், சில அங்கத்தினர்களும் வெளியில் பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள். உண்மையில் எங்கள் தலைவர் கட்டளைப்படி இயங்கும் கட்சி என்றும் தனி நாடு பிரியவேண்டும், திராவிட மொழி என்றும் உபயோகப்படவேண்டும் என்று இருக்கக் கூடிய இந்த நேரத்தில் லித்தியை அவர்கள் ஒத்துக் கொள்வார்களா என்பதை உணர வேண்டும்.

நிற்க, கவர்னர் உரையிலே எட்டிப் பிரச்சினை எடுத்துக் கொள்வோமானால் நரி நாளாயை விருந்துக்கு அழைத்தார் போல் இருக்கிறது. நரி நாளாக்கு ஒரு பரந்த தட்டிலே பாயசத்தை உதறிச் சாப்பிடச் சொன்னது போன்ற தன்மையாயிருக்கிறது இந்த எட்டிப் பிரச்சினை. உண்மையிலேயே மக்கள் எட்டிப் பிரச்சினையில் சென்னைக்கு, தமிழகம் நல்லதொரு டை எட்டிலையை அடையவேண்டுமென்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது அடைந்திருப்பதை நோக்குவதால் வளம் பொருத்திய செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் சில பகுதிகள் ஒத்திராவில் சேரவும் அத்திராவில் உள்ளதாகப்பட்ட, கல் மேடு, பாறைகள் கொண்ட தட்டுப் பொல—பிரதேசம் சென்னையோடு சேருகிறது என்றால் யார்தான் வருத்தப்பட மாட்டார்கள் என்பதை உணரவேண்டும்.

[Sri P. S. Santhanam] [12th February 1958]

நிற்க, கவர்னர் உரையில் விடுமுறை நாட்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பார்த்து சந்தோஷப் படக்கூடியவர்கள் ஒரு சிலரே. இந்த நாட்டின் மக்கள் சுகாதாரமாக வாழச் செய்கிறவர்கள், மக்களுக்கு நல்லதொரு சேவை செய்யக் கூடியவர்கள், பாட்டாளி மக்கள், நகர சுத்தித் தொழிலாளர்கள். நாட்டிலே நன்றியுள்ள பிராணியாக நாளைச் சொல்லுவார்கள். நன்றாக உழைக்கக் கூடியது மாடு. அவர்கள் நாய் போல உழைத்து, மாடு போல உழைத்து வருகிறார்கள். அவர்கள் தோன்றிய நாள் முதல், அவர்கள் அந்தத் தொழிலில் சேர்ந்த நாள் முதல் விடுமுறை கிடையாது. அவர்களுடைய ஊதியத்தைப் பார்ப்போமானால் நாட்டிலுள்ள அரசாங்க சிப்பத்திகளைக் காட்டிலும் குறைவான சொற்ப ஊதியத்தை வாங்கக்கூடியவர்கள் நகர சுத்தித் தொழிலாளர்கள். ஆட்சி பீடத்தில் இருக்கும் நாம் இன்றைக்கு நகர சுத்தித் தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் எந்த விதமான சட்டமும் கொண்டு வரவில்லை என்பதை உற்று நோக்கும்காலத்தில், இந்தப் பாட்டாளி மக்களுக்குப் பயன்படக் கூடிய ஒரு வித நன்மையும் இல்லை என்பதைப் பார்த்து வருத்தப்படுவண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது.

நிற்க, இந்த உரையிலே இந்த நாட்டின் நல்லதொரு குணம் படைத்த பாட்டாளி மக்களாக இருக்கக் கூடிய, சுமார் 8-ல் 3 பங்கு இருக்கக் கூடிய ஹரிஜன மக்கள், காந்தியாரிஞ்சி போற்றி வளர்க்கப்பட்ட மக்கள். ஆதித் திராவிட மக்கள் நல்லாக் கருதி அவர்களுக்கு வேண்டிய நன்மைகள் செய்ய வேண்டிய திட்டங்கள் இந்த உரையிலே காணப்படவில்லை. பாலம், இங்கு இருக்கக் கூடிய ஹரிஜன மக்கள் பற்றிய நிலை இல்லை யோ, அல்லது இங்கு இருக்கக் கூடிய அமைச்சர்கள் கவர்னர் பெருமானுக்கு ஞாபகப்படுத்தவில்லையோ என்று நான் வருத்தப்படுகிறேன். உண்மையிலேயே ஏன் மறத்தார்கள்? மறக்கக் காரணம் என்ன? இந்தப் பத்து ஆண்டுகளில் அவர்கள் நல்ல நிலைமைக்கு, முன்னுக்கு வந்து விட்டார்கள் என்ற எண்ணமோ என்னவோ தெரியவில்லை. ஆனால் கவர்னர் பெருமான் உரையிலே அவர்கள் குறைகளைச் சேர்க்காவிட்டாலும் அமைச்சர்களும் இந்தச் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் சேர்ந்த யந்திரம் போல் உழைக்கக் கூடியவர்களுக்கு எல்லா நன்மைகளையும் செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, இந்தச் சட்ட சபையில் உள்ளவர்கள், அந்தந்தத் தொகுதியில் நேரக் கூடிய அக்கிரமங்களையும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஏற்படும் இன்னல்களையும் இந்தச் சபையில் முன்பே எடுத்துக் கூறினார்கள். அந்த மாதிரியான இன்னல்கள் இடை யூறுகள் ஏற்படா வண்ணம் அரசாங்கத்தார் நல்லதொரு திட்டங்களைத் தீட்டி எந்த முறையிலே மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தவேண்டுமென்று திட்டங்கள் போடப்படுகிறதோ அதைப் போலவே மக்களால் புறக்கணிக்கப்பட்ட இந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இன்னல்கள், இடை யூறுகள் ஏற்படா வண்ணம் பாதுகாக்க வேண்டும். முறுகுளத்தூர் பிள்ளைம் வராமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னார். நான் அதைப் பாராட்டுகிறேன், ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். இந்த மாகாணத்தில் நமக்குள்ளாக ஜாதிப் பூசலும் ஜாதிச் சண்டையும் இல்லாமல் இருந்தால் எல்லோரும் சுகமாக வாழலாம். கூடிய சீக்கிரத்தில் திராவிட நாடு பிரிய வேண்டும், திராவிடத் தமிழ் மொழி ஆட்சி செலுத்தவேண்டும் என்று கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

3-40 *SRIMATHI KAMALAMBUJA AMMAL: கனம் உதவி சபாநாயகர்
p.m. அவர்களே, நமது மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களின் உரையின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். முதன் முதலாக கவர்னர் பெருமான் இரு சபைகளையும் கூட்டி வைத்து உரையாற்றப் போகிறார் என்ற அந்த நாளிலே ஒரு எட்சியினர் அவர் முகத்தைக் கூட பார்க்கக்கூடாது என்ற அளவிலே ஒதுங்கி நின்றார்கள். அவர் வடநாட்டவர் என்ற காரணம் இங்கு கூறப்படுகிறது. வடநாட்டினருக்குத் தான் அப்படிச் செய்கிறார்களா என்று பார்க்கும்போது அவர்கள் கடிக் கொள்கையே அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாக நடக்கவேண்டும், அரசாங்கத்திற்கு எதிராக நடக்கவேண்டுமென்பது தான் என்று உறுதிப்படுகிறது. நமது கனம் இராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் கவர்னர் ஜெனரலாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பொழுது தென் நாட்டவர் ஒருவர் வட நாடு சென்றிருக்கிறார் என்று

[12th February 1958] [Srimathi Kamalambuja Ammal]

சந்தோஷப்பட்டார்களா, அல்லது மெதிரி தெரிவித்தார்களா என்றால், தெரிவிக்கவில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அப்பொழுது என்ன கூறினார்கள்? ஆரியர் ஒரு தமிழருக்கு மேலோங்கி நின்று என்று சொன்னார்கள். அரிப சமுதாயம் நாட்டை ஆளுகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அன்று ஆரியராக இருந்த இராஜாஜி இன்று அன்ன அயர்களுக்கு அன்னானாக காணப்படுகிறாரா என்னவோ? அது நான் புதுமையாகத் தெரிவித்து.

ராஜாஜி அவர்கள் இந்தி வேண்டாம் என்று சொல்லுவதாகத் தெரியவில்லை. நேற்று கூட பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். பார்விக் கூடத்தில் இந்தி படிக்கவண்டியது அவசியம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர் கருத்தைப் புரிந்து கொள்ளாத வகையிலோ என்னவோ இந்தியை அவர் எதிர்க்கிறார் என்று சொல்லுகிறார்கள். பிரதேச மொழி தமிழாக இருக்கும் கையிலே, மத்திய அரசாங்கத்தில் ஆட்சி மொழி இந்தியாக இருப்பதில் ஆட்சேபணை என்ன இருக்கிறது என்று கேட்கிறேன். ஒரு நயா பைசா அதிகமாகச் செலுத்து ஏழை ஜனங்கள் எங்கே பல்லபில் பிரயாணம் செய்யப்படுகிறார்கள் என்று தகராறு சொல்லக்கூடியவர்கள், நம்முடைய பிரதேசத்தில் இருப்பவர்கள், இங்கு இருக்கக்கூடிய அரசாங்கத்தைத் தான் எதிர்க்கப் போகிறார்களே தவிர, இந்தப் பிரதேசத்தை விட்டு கடந்து போய் மத்திய அரசாங்கத்தில் ஒன்றும் செய்யப் போவதில்லை. எழைகளுக்கு உண்மையாக நன்மை செய்யக்கூடாது என்ற எண்ணம் இருந்தால் தான், அவர்கள் இந்தி படிக்கக்கூடாது என்று மன்றமுகமாக அவர்கள் முற்போக்கைக் கண்டிக்கிறார்கள் என்று சொல்லவேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்தான் மற்ற மாகாணங்கள் தொடர்பு கொண்டதற்காக மத்திய அரசாங்கத்தில் இந்தியை அரசாங்க மொழியாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களே தவிர, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் நம்முடைய பிரதேச மொழியில் தான் ஆட்சி நடைபெறுகிறது. 1,922 அரசாங்க அலுவலகங்களில் இப்பொழுது தமிழ் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் கோட்டங்களிலும் தமிழ் கொண்டுவரப்படும். அதுவும் அல்லாமல் இப்பொழுது ஆங்கிலம் தெரிந்தவர்கள், தமிழ் வேண்டும் என்று சொல்லக் கூடியவர்கள் தங்கள் ஆங்கிலம் படித்த காரணத்தினால் ஆங்கிலத்திலேயே கடிதப் போக்குவரத்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மெலுக்கு வெலிக்கு மாதிரியும் தமிழ் என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பவர்களின் உள் நடவடிக்கையை பார்க்கும் பொழுது பூராவும் ஆங்கிலத்தில் இருக்கிறது. இந்தியை மத்திய அரசாங்கத்தின் ஆட்சி மொழியாக வைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவதில் ஒன்றும் தவறு இல்லை. மக்கள் மீது இந்தியை திரிக்கும் நோக்கம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை என்பது நன்கு புலனாகிறது. அதுவும் இல்லாமல் ராஜாஜி இந்தி வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்று இப்பொழுது சொல்லுகிறார்கள். அப்பொழுது அவர் பார்ப்பனர், கூடாது என்று சொன்னார்கள். இன்று அவர் பகல்வன் போல் பக்கத்தில் நின்று வெளிக்கம் கொடுக்கிறார் போலும்! பகல்வனுக்கு இரண்டு சக்தி உண்டு. ஒன்று உணவு தானியத்தை உற்பத்தி செய்து உதமாக்களை ஜீவிக்கச் செய்யும் சக்தி; மற்றொன்று கிரமிகளைக் கொண்டு நசுக்கிப் பொசுக்கும் சக்தி. அந்த இரண்டு வித சக்திகளையும் படைத்தவர் ஆசாரியார் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள் போலும்! ஆசாரியார் இந்தி பார்விக் கூடத்தில் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவதிலிருந்து, பிற்கால சந்ததிகளாகிய பள்ளிப் பிள்ளைகள் இந்தியைக் கற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று விரும்புவது புலனாகிறது. அப்படி அவர்கள் இந்தியைப் படித்தவர்களை டே வந்தால் இந்தி ஆட்சி மொழி ஆகவேண்டுமென்று சொல்லவேண்டிய கட்டமில்லாமலே எல்லோரும் இந்தி கற்றுக்கொண்டவுடன், தானாகவே இந்தி ஆட்சி மொழியாகிவிடும். அவர் இந்தி இப்பொழுது ஆட்சி மொழி ஆகவேண்டாம் என்று சொல்லுவது போல் சொல்லுகிறார். ஆனால் பார்விக் கூடத்தில் இந்தி வரக்கூடாது என்று அவர் சொல்லவில்லை. அவர் அப்படிச் சொன்னால், அவர் இந்தியை விரும்பவில்லை என்பதை நாம் ஒத்துக்கொள்ளலாம்.

எல்லாம் பிரச்சினையைப் பற்றி கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஏதோ இரு அரசாங்கத்தினருக்கும் தங்களுக்குள்ளே குறைபாடுகள் இருந்தாலும் கூட அதை ஓரளவு சமாளி

DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS

[Sri M. Bhaktavatsalam] [12th February 1958]

என்பதுதான் ஜனநாயகமா? மனித உரிமை என்றால் கல்லெறிவதும் மனித உரிமை தானா? பலாத்காரத்திற்கு தூண்டிவிடுவது எல்லாம் உரிமை தானா? பேச்சுரிமை என்றால் என்ன வேண்டுமானாலும் எவ்வித மும் பேசலாம் என்று சொல்லப்படவில்லை.....

SRI K. ANBAZHAGAN: Sir, on a point of order, பலாத்காரத் தையும் கல்லெறிவதையும் நாங்கள் தான் தூண்டிவிட்டோம் என்ற கருத் தில் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். இது ஒழுங்கு தானா என்பதை கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இதில் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் ஒன்றும்மில்லை என்பதை முதலில் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் குறிப்பிட்டது கருப்புக் கொடி காட்டு வது என்றால் அது பலாத்காரத்திற்கு தயாராய் இருப்பது போல்தான் ஆகும். அதாவது கருப்புக் கொடி காட்டுவது என்றால் பலாத்காரத்திற்கும் தயாராய் இருக்கவேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலுள்ள கனம் அங்கத்தினர்/ஒருவர் சொன்னார்கள், நாங்கள் முனையவில்லை, நாங் கள் முனைந்திருந்தால் நேரு திரும்பி போயிருக்க மாட்டார் என்று குறிப் பிட்டார்கள். இந்த மனப்பான்மையைத்தான் இங்கு இருக்கின்ற அங்கத் தினர்கள் அனைவரும் கொஞ்சம் சிந்தித்து பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SOME MEMBERS rose.

SRI M. P. SARATHI: ஸார் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், நான்தான் அதை குறிப்பிட்டேன். அமைச்சர் அவர்கள் நினைப்பதுபோன்று நாங்கள் இல்லை. அவ்விதம் அமைச்சர் அவர்கள் நினைத்திருந்தால் நாங்கள் அவ்விதம் செய்யவோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் நினைப்பது தவறு என் பதைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன்.

MR. SPEAKER: கனம் அங்கத்தினர்கள் அடிக்கடி அவசிய மில்லாமல் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவ்விதம் அடிக்கடி குறுக்கிடுவது நல்லது அல்ல என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அவர்களுடைய கருத்து எது வாயிருந்தாலும் அவர்களின் உள் மனப்பான்மை எவ்விதம் இருக்கின்றது என்பதை தான் பார்க்கும்படி வேண்டுகிறேன். ஏதோ நாங்கள் முனைந் திருந்தால் கொன்றிப்போம், நாங்கள் முனைந்திருந்தால் அவர்களை போக விட்டிருக்க மாட்டோம் என்று சொல்லுவது அவர்களுடைய உள் எண் ணத்தை, அவர்களுடைய மனப்பான்மையை தெளிவாக காட்டுகிறது. . .

SRI K. ANBAZHAGAN: ஸர், பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், உள் எண்ணம் கற்பித்து இந்த சபையில் அங்கத்தினர்கள் பேசுவது கூடாது என்று தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் முன்பு கூறியிருக்கிறீர்கள். அவ்விதமிருக் கும்போது இப்போது உள் எண்ணம் கற்பித்து அமைச்சர் அவர்கள் பேசுவதை நீங்கள் அனுமதிக்கிறீர்களா என்பதை தங்களிடம் கேட்க ஆசைப்படு கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: உள் எண்ணத்தை எடுத்துச் சொல்வதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மாதிரி ஒரு மனப்பான்மை இருக்கிறது. என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்றுதான் இதை சொல்லுகிறேன். ஆகவேதான் கருப்புக் கொடி காட்டுவது என்பது நிச்சயமாக பலாத்காரத்தில் கொண்டுவரப்படும் என்று நினைத்தோம். மற்றொன்றும் சொன்னார்கள், எங்கள் கட்சி தலைவர்களை கைது செய்யாமல் இருந்திருந்தால், எங்கள் கூட்டத்தை தடை செய்யாமல் இருந்திருந்தால் இவ் விதமெல்லாம் நடந்திருக்காது என்று சொன்னார்கள். பஸ் கொளுத்தப்பட் டது, கல் வீசப்பட்டது, மக்கள் பல இன்னல்களுக்குள்ளானார்கள். எங்கள்

DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS

12th February 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

கூட்டத்திற்கு தடை விதிக்காமல் இருந்திருந்தால் வேண்டாம் என்று சொல்லியிருப்போம் என்று சொன்னார்கள். இதிலிருந்து இப்போது நடந்தவைகளுக்கு எல்லாம் நீங்கள் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை என்று தெரிகிறது. உங்களுக்கு நிச்சயமாக இதில் ஏதோ தொடர்பு இருக்கிறது என்பது வெளியாகிறது. இதை அவர்களே, திராவிட முன் னேற்ற கழகத்தினரே ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். கல்லெறிந்தவர்கள் காலிக் கள், அக்கிரமங்கள் செய்தவர்கள் எல்லாம் காலிகள் என்று இவர்கள் சொன்னார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சிறையில் வைத்து இந்த செய்தியைக் கேட்போது கண்ணர் விட்டதாக அறிந்தேன். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் நாங்கள் வெளியில் இருந்தால் இவைகள் எல் லாம் நடந்திருக்காது என்று சொன்னால் இவர்களுக்கும் இந்த சம்பவங் களுக்கும் ஏதோ தொடர்பு அல்லது சொந்தம் இருக்கிறது என்பது தெரி கிறது. அவர்களை அறியாமலே அவர்கள் இதை ஒத்துக்கொள்கிறார்கள்.

SRI C. N. ANNADURAI: 'ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் பர்ஸனல் எக்ஸ் பளனேஷன்,' நாங்கள் கைது செய்யப்படாமல் இருந்தால் இப்படிப்பட்ட அசம்பாவிதங்கள் நடைபெற்றிருக்காது என்று சொன்னதிலிருந்து, ஏதோ எங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் தொடர்பு இருக்கிறது என்பதை நாங்கள் ஒப் புக் கொண்டதாகச் சொன்னார்கள். அவர்களும் மனித உள்ளம் படைத் தவர்கள்தான். நாங்கள் கைது செய்யப்படாமலிருந்திருந்தால் அவர் களுக்கு இந்த மாதிரியான மிருக உணர்ச்சி வந்திருக்காது என்பதை மனதில் வைத்துக் கொண்டுதான் சொன்னோம்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அரசியல் இயக்கத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள், அதுவும் எதிர் கட்சியில் இருப்பவர்கள் கைது செய்யப் படுவதற்கும் தயாராக இருக்க வேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சியில் இருப்பவர்களும் தயாராயிருக்க வேண்டியவர்கள்தான் என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

SOME MEMBERS rose.

MR. SPEAKER: இங்கே இப்படி குறுக்கே பேசுவது கூடாது. உங்கள் சான்ஸ் வரும்போது நீங்களோ, உங்கள் தலைவர்களோ பேசலாம்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: மற்றொரு—கடைசியாகப் பேசிய—அங்கத்தினர்கள் அவர்கள் குறிப்பிட்டார். அவர்கள் குறிப்பிட்டது நான் சொன்ன சில கருத்துக்களைப் பற்றியது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்கள் விடுதலையான பிறகு ஹாஸ்பிடலில் போய்ப் பார்த்தார்கள். அவர்கள் அடிப்பட்டவர்களைப் போய்ப்பார்ப்பதில் யாருக்கும் ஆட்சேபமில்லை. என்றாலும், அக்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு சிலர் கலவரங்களில் கலந்து கொண்டிருக்கவேண்டுமென்று சொன்னேன். மனித உள்ளம் படைத் தவர்கள் போய்ப் பார்த்ததில் ஆச்சரியப்படவில்லை. பார்ப்பதை வேண்டா மென்று சொல்லவில்லை. அடிப்பட்டவர்களைப் போய்ப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களுக்கு வைத்தியம் செய்யவேண்டும். அரசாங்கமும் அவர்களுக்குச் சிகிச்சை செய்தது. ஆனால், ராமநாதபுரம் கலவரம் நடந்ததே, அதில் பலர் கஷ்டப்பட்டார்களே, இன்னும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களே, இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்கள் யாராவது போய்ப் பார்த்து ஆறுதல் சொன்னார்களா.

SRI C. N. ANNADURAI: நமது மாநில முதலமைச்சர் அவர்களே அங்கு போகாமல் இருக்கும்போது நாங்கள் எப்படிப் போவது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: மனித இதயம் என்று சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக்கட்சித் தலைவர்களுக்கு மனித இதயம் உண்டு, அந்தக் காரணத்தால் ஹாஸ்பிடலில் போய்ப் பார்த்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது மாத்திரமல்ல. குற்றம் சாட்டப்பட்டு சிறைப்பட்டவர் களுக்கு ஜாமீன் விடுதலைவாங்க ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கலவரத்தில் அவதிப்பட்டவர்கள், குற்றம் சாட்டப்பட்டு சிறை பட்டவர்களில் ஒரு சிலர் அந்தக் கட்சிக்காரர்கள் இருக்கிறார்களென்பதனால்தானே பெயில் வாங்க ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். * * *

[Srimathi Kamalambuja Ammal] [12th February 1958]

முறையிலே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற வகையிலே கூறியிருக்கிறார்கள். அது நம் சட்ட சபைக்கு வரும்போது அதில் ஏதாவது குறைபாடுகள் இருக்கின்றனவா, இல்லையா என்பது பற்றி ஆராய்ந்துக்கொள்ளலாம் என்று இப்பொழுது விட்டுவிடுகிறேன்.

தென் வட்டாரக் குழுவில் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் சம்பந்தமாக நம் அரசாங்கம் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது. நம்மிடம் ஆறுகள் இல்லை என்று ஒரு நண்பர் சொன்னபோது, ஆறுகள் தான் இல்லை யென்றால் அருவிகள் கூடவா இல்லை என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர் ஒருவர் சொன்னார். வடநாட்டினரைவிட நாம் அறிவில் சிறந்தவர்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. நம்முடைய நாட்டிலே ஆறுகள் இல்லையென்றாலும், அமைச்சர் குழுவிலே அறிஞர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அவர்கள் கட்டாயம் இந்த வட்டாரக் குழுவில் நம் பிரதேசத்திற்கு வேண்டிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை வகுப்பார்கள். அவர்கள் கட்டாயம் இதற்கு வேண்டிய வழிவகைகள் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு அதையும் நான் வரவேற்கிறேன்.

பெண் தொழிலாளர்களுக்கு மருத்துவ வசதி கொடுக்கப்படுவது மிகவும் போற்றத் தக்கது. மகப்பேறு-காலம் பெண்களுக்கு ஒரு புனர் ஜன்மம் எடுக்கும் காலம் போன்றது. பணவசதி உள்ளவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொள்ளமுடியும். ஆனால் தொழிலாளர்கள் குடும்பத்திலே அவர்கள் சாப்பாட்டிற்குக் கஷ்டப்படுகிற நிலையில், அரசாங்கம் அவர்கள் பக்கத்தில் துணையாக இருந்து மருத்துவத்திற்கு உதவி செய்வாவிட்டால் பெரிய கஷ்டத்தை விளைவிக்கும். ஆகையால் அப்படிப்பட்ட நிலையான உதவி செய்வதற்கு சட்டம் வகுக்கப்படும் என்று கவர்னர் உரையில் கண்டிருப்பது பற்றி நான் மிகவும் பெருமைப்படுகிறேன்.

சிறு சேமிப்பு திட்ட இயக்கத்தினால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றமுடியும் என்று இப்பொழுது அதை ஆரம்பித்திருக்கிறோம். சிறு சேமிப்பு திட்டத்திற்கு சட்டசபை அங்கத்தினர்களாகிய நாம் தான் ஒரு பிரசார குழுவாக அமையவேண்டும். கலெக்டர், தாலிதார், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் இவர்கள் எல்லாம் சிறு சேமிப்பு திட்டத்தின் முக்கியத்துவத்தை பற்றி விரிவாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஒரு சிலர் குறிப்பிட்டபடி அவர்கள் கட்டாயப்படுத்தி வாங்குவதை நான் பார்க்கவில்லை. என்னுடைய தொகுதியில் நான் கூட போயிருந்தேன். மக்களுக்கு இதைப்பற்றி என்ன செய்யவேண்டுமென்று விரிவாக எடுத்துச் சொன்னால், மக்களே வந்து உதவி செய்வதற்கு முன்வருவார்கள். ஐந்து ரூபாயும் அதற்கு அப்பாற்பட்ட பெரும் தொகையும் கொடுக்கலாம் என்ற வகையிலே பணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. இந்தத் திட்டம் பணக்காரர்களுக்கு மட்டுமல்ல. ஏழைகளுக்கும் அரசாங்கத்தின் பங்கு உண்டு, அரசாங்கத் திட்டங்களிலும் பங்கு உண்டு. பணம் இல்லாத ஏழைகள் முதல் கொண்டு பெரிய பணக்காரர்கள் வரை எல்லோரும் இந்தத் திட்டத்திற்கு உதவி புரிந்து நம்முடைய அரசாங்கம் அநேக திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு சாதகமாக இருக்க வேண்டும். எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் ஈசரி, அவரவர்கள் தொகுதியில் அரசாங்க அதிகாரிகளோடு இருந்து இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றவேண்டும் என்று இந்தச் சபையிலே கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கவர்னர் பெருமான் உரையிலே ஒரு பெருந்தன்மை காணப்படுகிறது. நம்முடைய கிண்டி தொழில் எஸ்டேட் பற்றி குறிப்பிடும் போது தேருஜி வருகையின் போது நடந்த காலித்தனத்தைப் பற்றி இன்னும் குறிப்பிட்டாமல் பெருந்தன்மையோடு விட்டிருக்கிறார். தேருஜி அவர்கள் வந்த பொழுது தமிழ் நாட்டுப் பண்புக்கு விரோதமாக நடந்த அத்தனை செயல்களையும் குறிப்பிட்டால், தமிழர் என்று சொல்லிக்கொள்ளுவதே பாதிக்கப்படும், அப்படிப்பட்ட காரியங்களை குறிப்பிடக்கூடாது என்று பெருந்தன்மையோடு விட்டுவைத்திருக்கிறார். அவருடைய பெருந்தன்மைக்காக நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன்.

மின்சார வசதியைப் பற்றி இன்னும் அது ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு மேல் விஸ்தரிக்கப்படப் போவதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதி ஆந்திரப் பிரிவினைக்குட்பட்ட பிரதேசமாக இருந்ததால் அங்கே

[12th February 1958] [Srimathi Kamalambuja Ammal]

இரண்டு வருஷங்களாக மின்சார வசதி விஸ்தரிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இனிமேலாவது அந்த இடங்களில் மின்சார வசதியை விஸ்தரிப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கு முன்னாலேயே நான் அவரிடம் இதுபற்றி தகவல் சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. A. M. ANNAMALAI ODAYAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சட்ட சபையிலே மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். 3-50 p.m.

எங்கள் தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிலே, ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே சாத்தனார் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டதால், மூன்று தாலுக்காக்கள், அதாவது விழுப்புரம், திருக்கோயிலூர், கடலூர் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1946-லிருந்து 1952 வரை, மழை இல்லாமல் இருந்தும் கூட பெண்ணை ஆற்றிலே வரும் ஓலத்தைக் கொண்டு, பாசன வசதி கிடைக்கக்கூடிய நிலங்கள் நல்ல நிலையத்தில் எந்தவிதமான குத்தகமும் இல்லாமல் சாகுபடியாய்க்கொண்டு வந்தன. தென் ஆற்காடு ஜில்லாக்களிலே மொத்தம் 20,000 ஏக்கர் நீர்ப்பாசனத்திற்காக இந்தத் திட்டத்தைத் தேடினார்கள். இந்தத் திட்டத்தினால் மேலே குறிப்பிட்ட 3 தாலுக்காக்களில் 40,000 ஏக்கர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் திட்டத்தைத் தேடியதற்காக நான் சர்க்காரைக் குறை கூறவில்லை. இருந்தாலும் கூட, பெண்ணையாற்றின் கீழ் ஏக்கனவே உள்ள பாசன வசதியை பாதிக்காமல், அவர்களுக்கு வேண்டிய தண்ணீரை விட்டு விட்டு மேற்கொண்டு வரும். தண்ணீரைத் தேக்கி, பாசன வசதி செய்து கொடுத்தால் அனுகூலமாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்விக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை அவர்கள் உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி நான் ஏதாவது சொன்னால், எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிறேன் என்பதற்காகக் குறை சொல்லுகிறேன் என்று நினைக்கக்கூடும். இதற்காக ஒரு சமீபமான நிமித்தம் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் பார்வையிட்டால் உண்மை விளங்கும். தைத்தான் முன்னாள் முதலமைச்சர் ஸ்ரீ ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் இந்த சாத்தனார் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால், தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய நிலங்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்படுமென்று தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். இதை அமைச்சர் குழுவிலும், சர்க்காரும் பரிசீலனை செய்த ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று தாழ்வுமூலம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது சர்க்காரால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் சிறு சேமிப்புத் திட்டமானது சட்டசபை சேமிப்புத் திட்டமாக மாறாமல், ஐனங்கள் அவர்களாக மனமுவந்து கொடுப்பதைப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விதம் சேமிப்பு என்பதையே கட்சியான ஐனதாயகக் காங்கிரஸுக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபமேயும் கிடையாது. மக்களிடத்தில் சென்று கட்டாயப்படுத்தி வாங்க வேண்டாமென்று நான் சொல்லுகிறேன். இதை சவனத்தில் கொண்டு, இனிமேலாவது சர்க்கார் அதிகாரிகள் மக்கள் மனமுவந்து கொடுப்பதை வாங்கிக்கொண்டு, திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், கவர்னர் பெருமான் நிலவுடைமைக்கு வரம்பு கட்டுவதைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். இனிமேல் எந்த மிராசதாரும் நிலத்தை விரும்பி மேற்கொண்டு வாங்கப் போவதில்லை. கிராமங்களிலுள்ள நிலங்களை விற்றுவிட்டு, நகரப்புரங்களுக்குச் சென்று அங்கே வீடுகள் வாங்கியோ ஏதாவது வியாபாரம் செய்யோ பிழைப்புக்கு வழி தேடவேண்டிய நிலை யில்லாதான் வரும். மேலும் நிலத்தை அதிகமாக வாங்க ஒருவரும் விரும்ப மாட்டார்கள். நிலவுடைமைக்கு வரம்பு கட்டி, அதிகமாக நிலம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்களிடமிருந்து நிலத்தைப் பெற்று நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு விநியோகம் செய்வதற்கு சட்டமியற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri S. A. M. Annamalai Odayar]

[12th February 1958]

இப்பொழுது விவசாய உபயோகத்திற்கு மின்சார சப்ளை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். மின்சாரத்தை பகல் நேரங்களில் சப்ளை செய்தால்தான் விவசாய உபயோகத்திற்கு நன்றாக இருக்கும். இரவு நேரங்களில் மின்சார சப்ளை செய்தால், கேழ்வரகு, நெல் முதலிய பயிர்களுக்கு எவ்வாறு பயன்படுமென்பது அங்கத்தினர்கள் அனைவருக்கும் தெரியும். இதைப் பற்றி காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் கூட நன்றாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பகல் நேரத்தில் காலை 6 மணியிலிருந்து மாலை 6 மணி வரை மின்சார சப்ளை செய்து, இரவு நேரங்களில் சப்ளை செய்யாமல் இருந்தால் கூட நன்றாக இருக்கும். இதை உடனடியாகக் மின்சார இலாகா அமைச்சர் அவர்களும், விவசாய இலாகா அமைச்சர் அவர்களும் கவனித்து, ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்திற்கு மின்சார சப்ளை செய்யும்பொழுது, விவசாயிகளிடமிருந்து “மினிமம் சார்ஜ்” வாங்குகிறார்கள். ஒரு குதிரை ஒட்டத்திற்கு, ஒரு வருடத்திற்கு ரூ. 50 வாங்குகிறார்கள். ஐந்து குதிரை ஒட்டமுள்ள மோட்டார் பம்பு செட்டுக்கு ரூ. 250, மின்சாரத்தை உபயோகித்தாலும் உபயோகிக்காவிட்டாலும் வாங்குகிறார்கள். பருவமழை தவறினால், கிணற்றிலே தண்ணீர் இருக்காது. மின்சாரத்தை உபயோகிக்காவிட்டால், முழுத் தொகையும் வாங்காமல், குறைவாக மின்சாரத்தை உபயோகித்திருந்தால் கூட அதற்கேற்றவாறு தள்ளுபடி செய்து கொடுப்பதற்கும் வழிவகை செய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் இந்த மாதிரி “மினிமம் காரண்டி” வாங்கக்கூடாது. ஒரு குதிரை ஒட்டத்திற்கு ரூ. 50 வைத்திருப்பதைக்கூடக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நமது விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் விழுப்புரம் தாலுகாவில் நன்றாகச் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தார்கள். வளவூர் பகுதிக்கு வந்திருந்தபொழுது, அங்குள்ள விவசாயிகள் சாத்தனார் திட்டம் வந்த பிறகு பெண்ணையாற்றில் ஜலம் வரவில்லை என்பதைத் தெரிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிலே பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களைப் பற்றி கனம் விவசாய அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். இதைப்பற்றி நன்றாக ஆலோசனை செய்து நல்லதொரு முடிவு காண்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

மேலும் ஒரு நாளைக்கு 400 கன அடி ஜலம் ஷேம் 8 நாட்களுக்கு விட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். இரண்டாயிரம் கன அடி ஆக விட்டிருந்தால், 40,000 ஏக்கர் பாதிக்கப்பட்டிருக்காது என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய முடித்துக்கொள்கிறேன்.

3-59
p.m.

* SRI K. P. PALANISWAMI : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் ஆற்றிய உரையின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆட்சிமொழிக் குழுவின் அறிக்கை வெளியானதிலிருந்து ஆட்சி மொழிப் பிரச்சினையில் பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு, இன்று பொதுமக்கள் கருத்துக்களில் ஒருகைக் குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறதை கவர்னர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்தின் ஆட்சிமொழியைப் பொறுத்தவரை, தமிழ் ஆட்சி மொழியாக மேற்கொள்ளப்பட்டு, பொங்கல் தினத்தன்று 1,922 அலுவலகங்களில் தமிழ் ஆட்சிமொழியாக நடைபெறுகிறது என்பதைக்கேட்டு மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறோம். எல்லைப்புறச் சீரமைப்புப் பற்றியவரை ஸ்ரீ படாஸ்கின் தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொண்டதை வரவேற்று, உண்மையிலேயே இது இரு ராஜ்யங்களுக்கும்மிடையே ஒற்றுமையை வளர்க்கும் என்று கூற விரும்புகிறேன். பரம்பிக்குளம் பகுதியிலே மேற்கு நோக்கிப்பாயும் ஆறுகளின் தண்ணீரை கேரள ராஜ்யமும் சென்னை ராஜ்யமும் பங்கிடுவது குறித்து சிக்கரித்திலேயே ஒரு உடன்பாடு ஏற்படுமென்பதை வரவேற்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் நில உடைமைக்கு வரம்பு கட்டப்படும் என்று சொல்லியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. ஒரு தனிப்பட்ட நபர் இவ்வளவு தான் நிலத்தை வைத்திருக்கவேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டு வருவதில் பல சிக்கல்கள் இருப்பதனால், ஒருவர் இவ்வளவு பூமிக்கு மேல் வாங்கக்கூடாது என்று முதலிலே நடைமுறையில் கொண்டுவரவேண்டும்.

12th February 1958]

[Sri K. P. Palaniswami]

நாம் எந்தச் சட்டத்தைப் போட்டாலும் அதைப் புரிந்து கொண்டு மக்கள் அதன் மூலம் நடப்பது இல்லை. மக்களிடத்தில் இப்பொழுது மனமாற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதால் பல பிரச்சனைகள் எழுகின்றன. மக்கள் அவைகளை சரிவர ஏற்றுக்கொள்வதாக இல்லை. அதனால் சட்டங்களை இயற்றும்பொழுது அவைகளை நல்ல முறையில் மக்கள் பயன் அடையும் வகையில் இயற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அத்துடன் சிறு சேமிப்பு விஷயமாக, எல்லாரும் அதில் ஆர்வம் காட்டி வருகிறார்கள். ஆர்வத்துடன் அதில் இறங்கி இருக்கிறார்கள். ஆனால் பல எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இதற்கு உதவியாக இருக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. இருந்தாலும் பணக்காரர்கள் மட்டும் இதற்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பணக்காரர்கள் மட்டும் இதில் பணம் கொடுத்துவிட்டு அப்படி கொடுத்ததாக நினைத்து தங்களுக்கு எதோ கௌரவம் வந்துவிட்டது என்றும், சர்க்காருக்கு உதவி செய்து வருகிறோம் என்றும் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் எழுவதும் அதில் பணம் போட்டு நாட்டில் நடக்கக் கூடிய பல திட்டங்களில் அவர்களுக்கும் பங்கு இருக்கச் செய்யவேண்டும். அதனால் பணக்காரர்களிடம் மட்டும் பணத்தை வாங்காமல் எழைக்காட்டத்தலுந்தும் பணத்தை வாங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பணக்காரர்கள் தாங்கள்தான் பணம் கொடுக்கிறோம் என்ற ஒரு உயர்ந்த எண்ணத்தை அவர்களுக்கு அளிக்காமல் எழை விவசாயிகளும் அதில் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளும் அளவில் பணத்தை சிறு சேமிப்பு மூலமாக வசூலிக்க வேண்டும். போடப்படும் திட்டங்களில் எழைகளுக்கும் பங்கு இருக்கிறது என்ற உணர்ச்சி அவர்களுக்கு வரவேண்டும். எதோ காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம் இப்படி பணம் வசூலிக்கிறார்கள், அதற்கு நாம் என் பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி நினைத்தால் அது சரியல்ல. போடப்படும் திட்டங்களுக்கு உதவியாக இல்லாமல் இருந்தால் திட்டங்களை ஊக்கமிக்க முடியாது. ஆகவே இவ்வளவில் எல்லா கட்சிகளும் பங்கெடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுவிலக்குச் சட்டம் முதலில் 1937-ம் வருஷம் கொண்டுவரப்பட்டது. அது அமுலுக்கு வந்த பிடி அதுதான் பல விவசாயி மக்களும் எழை ஹரிஜனங்களும் நல்ல பயனைத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் பல நன்மைகளை அவர்களுக்கு அளிக்க முடியாமல் அந்தச் சட்டத்தில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்த வேண்டும் என்றும் அதன் மூலம் மக்களுக்கு பல நன்மைகளைச் செய்யவேண்டும் என்றும் அந்தச் சட்டத்திற்கு திருத்தம் கொண்டு வரப்போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்க விஷயமாகும்.

சட்டத்தில் செட்டியில் நமது பிரதம மந்திரி அவர்கள் கைத்தொழில் பண்ணையை அரம்பித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதனால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல பலனளிக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அங்கு ஏற்படக்கூடிய 90 கூடங்களில் 52 கூடங்கள் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. அதனால் நம் நாட்டின் விவசாயிகளுக்கு நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. நம்முடைய நாட்டிலுள்ள விவசாய பூமியை அதிகரிக்கப்போவதில்லை. அதனால் தொழில் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதற்கு இந்த ஸ்தாபனம் நல்ல உதவி அளிக்கும். அதை நல்ல முறையில் நடத்தி வந்தால் நாட்டின் மக்களுக்கு நன்மைகள் ஏற்பட்டு நல்ல முறையில் வாழ்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். நாட்டில் அபிவிருத்தி நல்ல முறையிலும் ஏற்படும்.

அதேகம் மக்கள் நாட்டின் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். மைனர் இரிசேஷன் என்ற விஷயத்தைப்பற்றி கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இது விஷயமாக முக்கியமாக எழை விவசாயிகளும் எழை ஹரிஜன மக்களும் தான் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் உரையில் ஹரிஜனங்களைப்பற்றி குறிப்பிடவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த மாதிரியான சிறு தீர்ப்பாசன விஷயங்களில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்துவதால் எழை விவசாய மக்கள்

[Sri K. P. Palaniswami] [12th February 1958]

ஞடையவும் ஹரிஜன மக்களுடையவும் வாழ்க்கைத்தரம் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி அடையும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஹரிஜனங்களைப்பற்றி தனியாக குறிப்பிடாவிட்டாலும் இது அவர்களுக்குத்தான் என்று நாம் தெரிந்துகொள்ளலாம். மக்கள் எல்லோரும் நல்ல முறையில் வாழ்வதற்கும் தங்களுடைய வெள்ளாமைமையப் பெருக்கிக்கொள்வதற்கும் இது உபயோகமாக இருக்கும். அதற்கு ஏற்றார்ப்போல் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய புரம்போக்கு நிலங்களை அவர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களும் அதில் விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். அதனால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வதற்கு வசதியாக இருக்கிறது. இன்னும் எவ்வளவோ நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைக் கொடுப்பதற்கு எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருந்தாலும் அதை மறந்துவிட்டு அவர்களுக்கு அதைக் கொடுத்து தீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் நல்ல முறையில் வாழ்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். இதை அரசாங்கம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் பெண்களுக்கு மருத்துவ சௌகர்யங்களுடன் இன்னும் மற்ற சௌகர்யங்களையும் பெறுவதற்கு சட்டம் கொண்டுவரப்போவதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்க விஷயம்தான். அவர்களுக்கு இன்னும் பல சலுகைகளைக் கொடுக்கப்போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அவைகளும் வரவேற்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு தேசிய நாட்களிலும் மற்றும் திருவிழாக் காலங்களிலும் சம்பளத்துடன் லீவு கொடுக்கவேண்டுமென்ற சட்டத்தையும் கொண்டுவரப்போகிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் வரவேற்கக்கூடிய விஷயமாக இருக்கிறது என்பதையும் சொல்லிக்கொண்டு பல நன்மைகளை இந்த அரசாங்கம் செய்ய உத்தேசித்திருப்பதை பாராட்டி என்னுடைய சிறுநூலையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

4-5 P.M. SRIMATHI A. SUARES: Mr. Deputy Speaker, Sir, in the Address delivered by his Excellency the Governor, it is stated that inter-State Committees have been set up for the safeguards necessary for the linguistic minorities. The Anglo-Indian Community is one of the linguistic minorities having English as their mother tongue. The leader of this community made a representation in the Lok Sabha when the States Reorganization Bill was discussed and the Union Home Minister made a specific proposal that the Constitution 7th Amendment Act of 1956, to IV Schedule should provide for a Special Officer for the linguistic minorities whose report to the President of India should be discussed in Parliament periodically. This proposal has been given effect to and the first Commissioner appointed by the President visited Madras State last month. The linguistic minorities are grateful to the Government for this great privilege.

The first safeguard that our minority requires is an assurance that the medium of instruction in Anglo-Indian Schools will continue even after the year 1960 to be English which is the mother tongue of that community. Anglo-Indian Schools provide High School education in English not only to Anglo-Indians but also for all other linguistic minorities.

In Articles 29 and 30 of the Constitution we have the right to conserve our language script and culture and to establish and administer educational institutions of our choice. Recently this question was questioned in connexion with a school in Bombay

[12th February 1958] [Srimathi A. Soares]

State and the matter was referred to the Bombay High Court and later to the Supreme Court. The decision of the Supreme Court upheld the right given to the Anglo-Indians in Articles 29 and 30. I ask for an assurance because our protection period ends in 1960.

As a corollary to this safeguard, we will need the same medium of instruction in colleges. If it is decided to introduce the regional language as the medium of instruction in all colleges, we only ask that a few colleges in the city of Madras and in the mufassal should be permitted to teach through the medium of English to provide for the linguistic minorities. I ask this on behalf of all linguistic minorities in the Madras State.

The standard of Tamil in Anglo-Indian Schools has been gradually raised during the past ten years. This year the Fifth Form Reader in Tamil has been prescribed as a text-book for Anglo-Indian High School Examinations. In another year or two the S.S.L.C. standard will be followed for the public examination. But it will take a few more years for Anglo-Indian pupils to study all the subjects in Tamil in Colleges. If all the colleges change their medium of instruction from English to the regional language, it will be impossible for the linguistic minorities to pursue higher education. We ask this as one of the safeguards.

The Madras Government has ruled that future entrants to the Madras State service should pass a test in Tamil equivalent to the S.S.L.C. standard. Tamil has been introduced in 1,922 offices with effect from the 14th of January of this year. Linguistic minorities will require another safeguard in this respect until they acquire the high proficiency in Tamil that is required to do all their work in Tamil.

Even some of those whose mother tongue is Tamil and who have been used to thinking in English and working in English all their life-time will find it difficult to change over entirely to Tamil and they may need a dictionary or a glossary to give the exact technical terms in Tamil. How much more will it be difficult for the linguistic minorities to attain this standard? Many avenues of employment in various departments, for example, Agriculture, Education, Electricity, Food Production, Forests, Industries and Commerce, Labour, Medical, Public Works, Registration and Revenue, will be closed to the linguistic minorities if they have not achieved the standard required to do their work in Tamil. May I request the Madras Government to go slow in implementing the second stage in their programme of changing over from English to Tamil, to give a chance to the linguistic minorities to acquire the standard of the S.S.L.C. in Tamil. It is a very difficult task and some people find it very hard to master a language within a short time. Just as the Tamil-speaking people find it difficult to study Hindi, the non-Tamil speaking people will find it difficult to study Tamil. But the linguistic minorities will have to study Tamil if they want to serve in the Tamil State and that is why we ask for time, sufficient

[Srimathi A. Suares]

[12th February 1958]

time in which to learn the language. I am sure, the Government will be sympathetic and tolerant towards the linguistic minorities and give them safeguards for a sufficiently long period.

4-13
p.m.

SRI K. ANBAZHAGAN : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டில் கவர்னர் பெருந்தகை அவர்கள் நிகழ்த்திய உரையின்போது சபைக் கூட்டத்தில் நாங்கள் கலந்துகொள்ளவில்லை என்பதை நல்லமுறையில் நாங்கள் அறிவித்திருந்தும், பலர் அதைச் செம்மையாக உணராததற்காக நான் வருந்துகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் வடநாட்டிலிருந்து இங்கே நியமிக்கப்பட்டவர்கள். இந்த நாட்டிற்குரிய தலைவர்கள் வட நாட்டிலிருந்து நியமிக்கப்படுவதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதைக் காட்டுவதற்காகத்தான், அவர் உரையாற்றிய கூட்டத்தில் நாங்கள் கலந்துகொள்ளவில்லையே தவிர, கவர்னர் அவர்களிடம் தனிப்பட்ட பகைமையுணர்ச்சியோ, அவமதிப்பு நோக்கமோ எங்களுக்கு இல்லை என்பதை எங்கள் தலைவர் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படிக்கூறியதனாலேயே, நாங்கள் கவர்னர் ரோடு ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று சிலர் கேட்பதும், அவரோடு ஒத்துழைப்பதாக நாங்கள் உறுதிசுறிவிட்டோம் என்று சிலர் பேசுவதும், எங்கள் தலைவர் கொடுத்த அறிக்கையை சரிவரப் புரிந்துகொள்ளாததன் விளைவுகளே தவிர வேறு அல்ல என்று கூற விரும்புகிறேன். ஆனால் சட்டமன்றத்தில் நாங்கள் அதற்குரியதாக ஆற்றவேண்டிய கடமையை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறோம். எங்கள் பொறுப்பைத் தட்டிக் கழித்துவிடமாட்டோம். நாங்கள் கவர்னர் அவர்களோடு கைகுலுக்கிப் பழகாவிட்டாலும், அவ்வாறு பழகும் அவசியம் ஏற்பட்டால் எங்களுக்குப் பழகும் கொள்கையுடனாகிய மனப்பான்மையை ஏற்க இயலாவிட்டாலும், அதே நேரத்தில் கடமையுணர்ச்சியில் நாங்கள் துணிவிட மாட்டோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்து இந்த விவாதத் தின்போது எங்கள் கட்சியின் சார்பில் ஒரு ஒத்திசைப்புத் தீர்மானம் பிரேரேபிணை கொண்டுவரப்பட்டது. ஏற்றுக்கொள்வதற்குச் சட்டம் இடம் தராத காரணத்தினாலே அதைத் தலைவர் அவர்கள் அனுமதிக்கவில்லை. அதற்காக நாங்கள் வருத்தமில்லையென்றாலும், அதை யொட்டிய கருத்துக்களை இந்த விவாதத்தின்போது எடுத்துச்சொல்ல வேண்டிய பொறுப்புடையவர்களாக நாங்கள் இருக்கிறோம்.

“பண்டித நேரு சென்னை வரும் நேரத்தில் அவருக்கு கறுப்புக்கொடி காட்டவேண்டும்” என்று திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தார் தீர்மானித்தது ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமானது என்ற விபரத்தைக் கருத்தை இந்த ஆட்சியாளரிடத்திலிருந்து நான் கேட்டேன். கறுப்புக்கொடி காட்டுவதுதான், ஜனநாயக முறையில் ஒரு கட்சியினருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் மிகச் சிறந்த கண்டன முறை என்பதை நாம் அறிவோம். ஜனநாயக முறையில் கண்டனத்தைக் காட்டுவதற்கு அதைத் தவிர வேறு சிறந்த வழி இல்லை. வேண்டினாலும், தனிப்பட்டோர் தங்கள் மாறுபட்ட கருத்தை நேரிடையாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளமுடியுமே தவிர, ஒரு இயக்கமோ, ஒரு கட்சியோ, ஒரு கொள்கையைச் சார்ந்த மக்களோ ஒரு மாபெரும் தலைவருக்கு தங்கள் மாறுபட்ட கருத்தை—கண்டனத்தைத்—தெரிவிப்பதற்குரிய முறை கறுப்புக்கொடி காட்டுவதே ஆகும். அதை உணர்ந்த காரணத்தினால்தான் போலும், ஒரு அமைச்சர் அவர்கள் “கறுப்புக் கொடி காட்டுவதால் பண்டித நேருவிற்கு அவமானம் இல்லை. கறுப்புக்கொடி காட்டுவது சாதாரணமான காரியம்தான். அது கறுப்புக்கொடி காட்டியவர்களுக்குத்தான் அவமானம்” என்று நிகழ்ச்சிக்கும் பின்னர் சொல்லி இருக்கிறார்கள். கறுப்புக் கொடிகாட்டுபவர்களுக்கு அவமானம் என்றாலும் நாங்கள் அந்தக் கடமையை மிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொள்வோம் என்று கூறுவேன். கறுப்புக்கொடி காட்டப்படுவதால் நேருவிற்கு அவமானம் ஏற்படவில்லை என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களே கூறியிருந்தும், கறுப்புக்கொடி காட்டும் கொள்கையை மக்களிடம் விளக்குவதற்கான கூட்டத்தை ஆட்சிபடம் அனுமதிக்கவில்லை என்பதையும் ஒப்புக்கொண்டு அமைச்சர் குறிப்பிட்டார். அந்தக் கூட்டத்தை அனுமதித்திருந்தால் ஏராளமான மக்கள் கூடியிருந்திருப்பார்

[12th February 1958] [Sri K. Anbazhagan]

கள் என்றும் அதனால் மக்களுக்குத் துன்பம், தொல்லை ஏற்பட்டிருந்திருக்கும் என்றும் கூறி அதன் காரணமாக அக்கூட்டம் அனுமதிக்கப்படவில்லை என்றும் அவர் தெரிவித்தார். அந்தக் கூட்டத்தை அனுமதித்திருந்தால் பண்டித நேருவிற்குக் கறுப்புக்கொடி காட்டும் செயல் மிகவும் அமைதியாக நடந்திருக்கும். ஆகவே அந்தக் கூட்டத்தை அனுமதிக்கவேண்டும். “கறுப்புக்கொடி நிகழ்ச்சியில் மக்கள் ஏராளமாகக் கூடிவிடுவார்களே என்பதால் கறுப்புக்கொடி காட்டுவதை விளக்குவதற்கான கூட்டத்திற்கு அனுமதித் தர மறுத்தோமே தவிர கறுப்புக் கொடி காட்டுவதை நாங்கள் தடைசெய்யவில்லை, அதற்குத் தடையுத்தரவு பிறப்பிக்கவில்லை” என்று கனம் அமைச்சர் கூறினர். அப்படியானால், கூட்டத்திற்கு அனுமதிதான் தரவில்லையேதவிர தடை உத்தரவு பிறப்பிக்கவில்லை என்று கூறும் அமைச்சர், தடை உத்தரவும், அனுமதி மறுப்பும் வேறு, வேறு என்று கூறத்தான் முயற்சித்துள்ளார். ஆனால் ஒரே கருத்தைத்தான், வெவ்வேறு சொற்கள்கொண்டு சொல்வதன்மூலம், இரண்டு வித தீர்மானம் காட்ட, விரும்புகிறார் அமைச்சர். அந்தக் கூட்டத்திற்கு அனுமதி தந்திருந்தால், நிச்சயமாக பலாத்கார உணர்ச்சிக்கு இடம் தராமல் நடத்தியிருந்திருப்போம். அந்தக் கூட்டத்திற்கு அனுமதி தந்து எங்கள் கருத்தை மக்களிடம் தெரிவிக்க வாய்ப்புக் கொடுத்திருந்தால், பண்டித நேருவின் முன்பு ஒரு சிறு கல் கூட விழாதபடி நாங்கள் நடத்திக்காட்டியிருக்க முடியும். நேரு வந்தபோது எங்காவல்தான் கல் வீசுந்தது என்று காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் இங்கு பேசியிருக்கிறார்கள். தேனியில் நடைபெற்ற கலவரத்திலிருந்து இன்றுவரை நடைபெற்றுள்ள பல்பல கலவர்கள் வரையிலும் எந்தக் கலவரத்தையும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நடத்தியதில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தாரின்மீது என்ன பழினைச் சுமத்திடும் கட்சியினரால் எத்தனை படுகொலைகள் நடத்தியிருக்கின்றன? அப்படிச் சொல்லிக்கொண்டே எத்தனை பேர் இதுவரை படுகொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்? கூட்டம் கூடியால் கூட்டத்தில் அமைதியைப் பாதுகாக்கவேண்டியது அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பு. அறிஞர் அண்ணா பேசினால் ஏராளமாக மக்கள் கூடுவார்கள் என்றும், கூடிய மக்கள் கறுப்புக் கொடி காட்டத் திரள்வார்கள் என்றும், மக்கள் திரண்டால், தொல்லையும் துன்பமும் ஏற்படும் என்றும் கூறும் கனம் அமைச்சர், பண்டித நேரு இங்கே வரும்போது கறுப்புக்கொடி காட்டப் படும் என்ற செய்தியை அறிந்திருந்த நிலையில், பண்டித நேரு தமிழ்நாடு வரும்போது மக்கள் ஏராளமாகத் திரள்வார்கள் என்பதையும், அவர்கள் அப்படித் திரளும்போது கூட்டமிருதியாலேயே மிதிபட்டுச் சாகவும் கூடும் என்பதையும் எண்ணி, அரிடம் அதை எடுத்துக்கூறி “உங்களை பயனாததை ஒத்திப்போடுங்கள்” என்று என் சொல்லியிருக்கக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். நேரு இங்கே வரும்போது மக்கள் திரள்வதன் விளைவாகச் சில தமிழர்கள் இரக்க தோஷமும் பரளியில்லையாம்! ஆனால் அறிஞர் அண்ணாவின் கூட்டத்திற்கு மட்டும் அனுமதி கிடையாதாம்! அறிஞர் அண்ணாவை உயர்த்தவாக நேருவை நான் கருதவில்லை. இருவரையும் சமமாகவே நான் கருதுகிறேன். நேரு வருவதால் ஓரிரண்டு தமிழர்கள் மிதிபட்டுச் செத்தால் பாவமில்லை என்று இந்த அரசாங்கம் கருதுவதானால், நாம் டெல்லியிலிருப்பவர்களுக்கு அடிமனமளாக இங்கே ஆட்சி நடத்திக் கொடுமே தவிர, இந்த நாட்டு மக்களாகக் காப்பதற்காக ஆட்சி நடத்தவில்லை என்று கூறுவேன். இந்த நாட்டு மக்களான தமிழர்கள், பெருமையை நிலை நாட்டுவதற்காக ஆட்சி நடத்தவில்லை என்று கூறுவேன். பண்டித நேரு அவர்கள் நெருமைமிக்கவராக இருக்கலாம். உத்தமர் காத்தி அடிகள் அல்லாவிட மாபெரும் சலைவராக இருந்தார்கள். இப்படிப்பட்ட சத்தர்ப்பத்தில் உத்தமர் காத்தி அடிகள் வாழ்ந்திருந்து தமிழ் நாட்டில் இப்படிப்பட்ட ஓர் எதிர்ப்பு இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தால் அவர்கள் வெறுவிதமாக நடந்துகொண்டிருப்பார்கள்; “நீங்கள் இங்கே வந்தால் மக்கள் ஏராளமாகத் திரள்வார்கள்; அதனால் மக்கள் பலர் மிக மிகத் துன்புறும் நிலை உண்டாகும்” என்று அவரிடம் எவ்வளவும் சொல்லி யிருந்தால் அவர்தான் “வாவிடில்லை” என்று சொல்லியிருந்திருப்பார்; அல்லது வந்தாலும், தானே மக்களை நேரில் சந்தித்து நலிக்கொள்

[Sri K. Anbazhagan] [12th February 1958]

சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியிருந்திருப்பார். பண்டித நேரு சென்னை நகருக்கு வந்தபோது, அவரைக் காணுவதற்காகக் கூடியிருந்த மக்கள் கூட்டம் நின்ற மவுண்ட்ரோடு பக்கமாகப் போகாமல் போடப்பட்டிருந்த திட்டப்படி, “ப்ரோக்ராம்” படி போகாமல் வேறு வழியாக, மற்றொரு பக்கமாகப் போனார் என்ற செய்தியையும் கேள்விப்பட்டேன்; மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ப்ரோக்ராம் போடப்பட்ட போகாமல் நேருஜி வேறு வழியாகப் போனார் என்று சொல்வது தவறு. ப்ரோக்ராம் போடப்பட்டபடியேதான் அவர் போனார். கனம் அங்கத் தினர் அவர்கள் தாமத எதோ நினைத்துக்கொண்டு அவர்கள் எல்லா படுவதற்கு சந்தர்ப்பமில்லை என்று சொல்வது தவறு.

SRI K. ANBAZHAGAN : கனம் அமைச்சர் அவர்கள், நவரை விளக்கியதற்கு நன்றி. நேரு வகுத்த ப்ரோக்ராம் பொதுமக்களுக்குத் தெரியாததாகத்தான் இருந்தது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அவர் எந்த வழியாகப் போனார் என்பதுகுறித்து நான் கவலைப்படவில்லை. பண்டித நேரு வந்தபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் பைகளிலே கற்கள் கொண்டுவந்ததாகவும், வெங்காயம் கொண்டுவந்ததாகவும், கேழ்வரகு கொண்டுவந்ததாகவும் மாற்றுக் கட்சியினரால் தெரிவிக்கப் பட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தாரின் பைகளுக்குள்ளேகூட காங்கிரஸ்காரர்களின் கைகள் சென்றிருப்பதை உணர்விறேன். இன்னொன்றுகூடச் சொல்வேன். போலீசார் கூட்டம் கூடாமல் கலைப்பதற்காக ஏற்பாடு செய்யும் முறையில், ஆந்திராவிலிருந்து முதுகுளத்தாருக்குச் சென்று பணிசெய்து திரும்பிக்கொண்டிருந்த போலீஸ்காரர்களை சென்னையில் நிறுத்திவைத்தார்களாம். அந்தப் போலீசார் கலவரம் நடந்தது என்று நிரூபித்துப்பின் கொடுமையாகத் தாக்கி, மக்களை அடக்கும் தன்மையுடையவர்களாம். அவர்கள் வந்த லாரிகளில் செய்கற்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன என்றும், துப்பாக்கியை உபயோகிப்பதற்குக் காரணமில்லாத இடங்களில் நிலையை மோசமாக்க அவைகளை உபயோகித்தார்கள் என்றும் கேள்விப்படுகிறேன். இந்தச் செய்தி முற்றும் உண்மையா அல்லது பொய்யா என்பது எனக்குத் தெரியாது. அது, உரிமையான, அல்லவா என்பதுபற்றி விசரிக்கத்தான் நீதிமன்ற விசாரணை தேவை என்று நாங்கள் கேட்கிறோம். முதுகுளத்தார் பிரச்சனை ஏற்பட்ட நேரத்திலும் நீதிமன்ற விசாரணை தேவை என்று திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தினராவிய நாங்கள் எடுத்து கூறினோம். நல்ல நடுநிலைமையான நோக்கத்தோடு, உயர்ந்த முறையில் பொது நீதி விசாரணை நடைபெற்றால்தான் பொதுமக்கள் தெளிவு பெறுவார்கள் என்று எடுத்துச் சொல்லியும்கூட இந்த அரசாங்கம் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் விட்டுவிட்டது. அந்தப் பொறுப்பை நமது விட்டுவிட்டது. அதேபோன்று இந்த அக்கிரமங்கள் நடைபெற்றிருக்கும் இத்தருணத்தில் ஒரு நீதிமன்ற விசாரணை வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். ஆனால் அரசாங்கம் தனது தவறுகளை விசாரணைக்கு உட்படுத்த விரும்புகின்றதோ இல்லையோ : ஆனால் நீதிமன்ற விசாரணை நடத்தினால்தான் தவறு செய்தவர்கள் யார் என்று புலப்படும். நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியில் இரண்டு பேர் மாண்டு போனார்கள். அரசாங்கத்தாரால் கூட்டத்தில் சிக்குண்டு நசுங்கி மாண்டார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. காலினோ தியேட்டருக்குமுன் கூடியிருந்த மக்கள் கூட்டம் ஒரு பக்கமாகவும் கலைந்துபோக முடியாமல், இரண்டு பக்கத்தில் இருந்தும் போலீஸாரால் அடித்து விரட்டப்பட்டு ஒரு வழியாகவும் போகமுடியாமல் மக்கள் தண்டாடியதில் இருவர் கீழே விழுந்து இறந்திருக்கிறார்கள். மக்களை அடிப்பதாலும், ஒரு பக்கத்தில் இருந்து விரட்டி அடிக்காமல் இரண்டு பக்கங்களில் இருந்தும் அடிக்கப்பட்டதால், போவதற்கு வழியில்லாமல் அடிபட்டுக் கீழே விழுந்து கூட்டத்தில் சிக்குண்டு நசுங்கிப் போய் இறந்திருக்கிறார்கள். சினதப்பா என்பவரும் கோவிந்த ராவ் என்பவரும். அந்த அளவு போலீஸார் தங்களது கோபத்தையும், ஆத்திரத்தையும் காண்பித்து மக்களைப் பலியிட்டிருக்கிறார்கள். மேலும் கலவரத்தில் பல்கள் கொளுத்தப்பட்டுள்ளன. பல்களைக் கொளுத்தினார்கள் என்று சொல்லும்போது

[12th February 1958] [Sri K. Anbazhagan]

அச்சமயத்தில் அந்த இடத்தில் வைத்துக் கையும் களவுமாக, அப்படிச் செய்தவர்களைப் பிடித்திருந்தால், பத்தல்ல, நூறல்ல, இருநூறு பேர்களைப் பிடித்திருந்தாலும் அதற்காக நான் அரசாங்கத்தை, போலீஸார் திறத்தைப் பாராட்டியிருப்போம். ஆனால் அந்த இடத்தில் மக்களை எப்படியோ அடித்து விரட்டி நிலைமையைச் சமாளித்து விட்டுப் பின்னர் இரவு நேரத்தில், கொள்ளைக் கூட்டத்தைப் போல் சென்று சந்தாதிர்ப்பட்டை காக்கனேரி என்ற பகுதியில் காசினோ தியேட்டரின் பின் பக்கத்தில் உள்ள ஒரு முஸ்லீம் பெயரில் உள்ள சேலி பகுதியிலும், வரதராஜபுரம் என்ற சேலியிலும், ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டரும் 20, 30 போலீஸ்காரர்களாகப் சென்று நள்ளிரவு ஒரு மணி அளவில் அச்சேரிகளில் உள்ள சில தெருக்களில் நுழைந்து ஒரு வீடு கூடத் தவறாமல், முதல் வீடு, இரண்டாவது வீடு, மூன்றாவது வீடு என்று ஒவ்வொரு வீடாகப் புகுத்து சுமார் 30, 40 வீடுகளில் தூங்கிக்கொண்டிருந்த எழைமக்களை அடித்துத் துன்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். தாய்மார்களை அடித்திருக்கிறார்கள், குழந்தைகளை இழுத்தெறித்து கீழே தள்ளி இருக்கிறார்கள், இளைஞர்களாய், வாலிபர்களாய் இருந்தவர்களைக் கண்டபடி எல்லாம் தாக்கி அடித்திருக்கிறார்கள், அவர்களை மின்சாரக் கம்பிகளால் அடித்து அடித்து அவர்களை உடம்பெல்லாம் புண்ணாகியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் 8-ந்தேதி வெளிவந்த வுடன் அறிநீராம் சுமார் 200 பேர்களுக்கு மேல் சிறைபிடிக்கப்பட்டு அழைத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று. அவர்கள் எல்லாம் 6-ம் தேதி நள்ளிரவில் பிடிக்கப்பட்டவர்கள். 6-ம் தேதி இரவுதான் பிடித்தார்கள் என்பதற்குச் சான்றுகள் இருக்கின்றன. அவர்களை அடித்ததற்கும் சான்றுகள் எராளமாக இருக்கின்றன. அதைப்பற்றி போலீஸ் இலாகா தலைவருக்கும் நான் அறிவித்திருந்தேன். எழை மக்களின் வீடுகளில் புகுந்து அவர்களை வீட்டுக் கதவுகளை உடைத்திருக்கிறார்கள். செல்வர்களின் வீட்டுக் கதவுகளை அவைகள் கனமாக இருப்பதற்கு, எழைசனின் குடிசைக் கதவுகளாகும். அவர்களில் பெரும்பாலோர், ஆதிதிராவிட மக்களாவார்கள். அவர்கள் தான் குற்றவாளிகள் என்று தெரிந்துதான் போலீஸ்காரர்கள் அவர்களைத் தாக்கினார்கள்? குற்றவாளிகள் சேலிகளிலிருந்துதான் புறப்பட்டார்களா? எம்பொன்றார் குடியிருக்கும் வேளாளர் தெருவிலிருந்து புறப்பட்டிருக்கமாட்டார்களா? என், குற்றவாளிகள் அக்கிரமங்களில் இருந்து புறப்பட்டிருக்கமாட்டார்களா? எந்த உயர்ந்த ஜாதிகாரர்கள் இருக்கும் இடங்களில் இருந்து குற்றவாளிகள் புறப்பட்டிருக்க மாட்டார்களா? அன்பழகனுக்கு ஒட்டுப் போட்டார்களே, இப்பொழுது அவனை வந்து உங்களைக் காப்பாற்றச் சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம் என்று கேட்டுக் கேட்டு அடித்திருக்கிறார்கள். என்னால் அவர்களைக் காப்பாற்ற முடிந்தாலும், முடியாவிட்டாலும் நான் எப்பொழுதும் அவர்கள் பக்கத்தில் இருந்து அவர்களுக்காகச் சாகவும் தயார் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நள்ளிரவில் வீடுகளில் புகுந்து அட்டுமீயங்கள் புரிந்த போலீஸ் அதிகாரிகள் பெரிசு இவ்வரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? எந்தவித விசாரணை நடத்தி இருக்கிறது? என்று கேட்கிறேன். உண்மைக் குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்குப் பதில் குற்றவாளிகளை தயாரிக்க, உண்டாக்க இந்த அரசாங்கம் ஆசைப்படுகிறதா? கூட்டத்தைக் கலைப்பது என்பது வேறு, வீடுகளில் புகுந்து உறங்கும் மக்களை அடிப்பது வேறு. காங்கிரஸ் அரசாங்கத்திற்கு இதை விட வெட்கப்படத்தக்க காரியம் வேறு எதுவும் இருக்கமுடியாது. ஆகவே, நடைபெற்ற அட்டுமீயங்கள்பற்றி நீங்கள் ஒரு பொது நீதிமன்ற விசாரணை ஏற்படுத்தவேண்டும். அதில், பொதுமக்கள் சாட்சி சொல்லவருவார்கள். மக்கள் பட்ட அடியை ஏற்பட்ட காயத்தைக் காட்டுவார்கள். அவர்கள் போலீஸ் அடிபட்டு பதிந்திருக்கும் தழும்புகளைக் காட்டுவார்கள். போலீஸாரின் தாக்குதலால் ஒரு எழை அன்னியின் கை முறிந்து புத்தூர் வைத்தியரிடம் மருத்துவம் செய்து கட்டுப் போடப்பட்டுள்ளது. அதேபோல் 30 வயதுடைய ஒரு மாதின் கால் எலும்பு பிசியுள்ளது. இன்னொருவருக்குக் கம்பியினால் அடித்ததால் உடல் முழுதும் சதை பிய்ந்து சூழி விழுந்திருக்கிறது. நான் சொல்கிறேன், அடிப்பது தான் எங்கள் கொள்கை என்று அரசாங்கம் வெளிப்படையாகச் சொல்லிவிட்டும். அடியைத் தாங்கிக்கொள்வதற்கு தயாராக இருப்பவர்கள் தான் கருப்புக்கொடி காட்டலாம் என்றும், அடியையும் கெடுபிட்யையும்

[Sri K. Anbazhagan] [12th February 1958]

எற்றுக்கொள்கிறவர்கள்தான் தேர்தலுக்கு நிற்கலாம் என்றும் சொல்லுங்கள். அப்படி இந்த அரசாங்கம் சொல்லிவிட்டதும். பின்னர் நாங்கள் அந்தச் சவாலை எற்றுக்கொள்ள தயாரா இல்லையா என்பதைச் சொல்லுகிறோம். அஹிம்சையின் பெயரால், உத்தமர் காந்தியின் பெயரால் அரசாங்கத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லும் நீங்கள், இன்று அகில இந்தியாவிலும் நமக்கு ஆதரவு இருக்கிறது, இவர்கள் இத்தனைக் கண்டத்தின் தென்கோடியில் இருக்கும் ஒரு சுதந்திர இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தானே, இவர்களை இந்த நாடு அறியாது என்ற கருத்தில் இந்த அரசாங்கம் இம்மாதிரி அடக்கு முறைகளை கொடிய முறைகளைக் கையாண்டு வருமானால் அதைப் பொதுமக்கள் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கமாட்டார்கள். அடுத்து, ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தியா அகண்ட பாரதம். இந்த அகண்ட பாரதத்தின் ஒற்றுமைக்காக தென்னாட்டு மக்களின் நிலை தாழ்ந்திருப்பினும் ஒன்றுபட்டுத்தான் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்வதை நான் எற்றுக்கொள்ளமாட்டேன்.. இன்று தமிழ் நாட்டு மக்கள் தொழில் துறையில் பின் தங்கிக் கிடக்கிறார்கள் என்று நிதியமைச்சர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சென்ற முறை இங்கு பேசுவையில் குறிப்பிட்டார்கள். இங்குள்ள மக்களின் சராசரி வருமானம்பற்றிய புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தால் இந்தியாவில் உள்ள மற்ற மாநிலங்களில் உள்ளதை விடத் தமிழ் நாட்டு மக்களின் சராசரி வருமானத்தான் மிகக் குறைவாகும் என்று அமைச்சர் குறிப்பிட்டார். அவர் சொன்ன புள்ளி விவரம் சரியா தவறு என்பதுபற்றி எனக்குக் கவலையில்லை. அதை மறுக்கின்ற முறையில் சில காங்கிரஸ்காரர்கள் தமிழ் நாட்டில் வளம் இருக்கிறது, தமிழ்நாடு முன்னேறிவிட்டது, தமிழ் நாட்டில் எல்லாம் இருக்கிறது என்றும் வடநாட்டில்தான் ஏதும் இல்லையென்றும் சொல்கிறதைப் பார்த்தால், அவர்கள் ஏதோ வட நாட்டிற்கு சென்று வாழவேண்டியவர்கள் போல் பேசுவதாகத் தோன்றுகிறது. தமிழ் நாட்டில் வாழ்பவர்களைப்போல் அவர்கள் பேசவில்லை. தண்ணீர் பிரச்சினையை எடுத்துக் கொண்டாலே பாலாறு கண்டத்தின் கன்னடப் பகுதியில் தோன்றுகின்றது, பெண்ணாறு திட்டம், தமிழ் நாட்டில் இருந்த அந்த திட்டம்—ஆந்திராவிலும் ஒப்படைக்கப்பட்டுவிட்டது. பாம்பிக்குளம் திட்டம், சூழ் நிலையால் கோளத்திற்குப் போய், தண்ணீரும் அவர்களிடம் கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டிய ஒரு நிலையை நமக்கு ஏற்படுத்தியுள்ளது. கோள அரசாங்கத்திடம் கன்னட; ஆந்திர அரசாங்கிடமும் தண்ணீர் கேட்கும் நிலையில் இருக்கிறோம், நாம். ஆகவே, இயல்பாக அமைந்துள்ள இந்த வட்டாரங்களின் தொடர்பை வைத்துக்கொண்டு பார்க்கும் போது இப்பகுதிகள் எல்லாம் சேர்ந்து ஒரு கூட்டாட்சி ஏற்படவேண்டும், ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கருதித்தான் திராவிட நாடு உருவாகவேண்டும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கேட்கிறது. திராவிட நாடு ஏற்பட்டால்தான் தமிழ் நாடு முழு அளவிற்கு வாழ வாய் இருக்கும். தமிழ் நாட்டின் ஆட்சி மொழி தமிழாகத் தான் இருக்கும். ஆந்திர தேசத்தின் மொழி தெலுங்காகத் தான் இருக்கும், கன்னட ராஜ்யத்தின் மொழி கன்னடமாகத் தான் இருக்கும், கோவத்தின் மொழி மலையாளமாகத் தான் இருக்கும். மாகாணங்களுக்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு மொழி அங்கிலமாக இருக்கவேண்டும் என்று நம் நிதியமைச்சர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் வேண்டுகோள் விரும்ப இக்கட்டத்தில் அந்த ஆங்கில மொழியையே திராவிட நாட்டில் உள்ள பல மொழி பேசும் பிரிவுகளிடையேயுள்ள தொடர்பு மொழியாக வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆங்கிலத்தையே தொடர்பு ஆட்சி மொழியாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். அதனால் திராவிடக் கலாசாரம் பாதிக்கப்பட மாட்டாது. நேர்மாறாக திராவிட கலாசாரம் வளரத்தான் செய்யும். அது வளர்க்கப்படும். நமது நிதியமைச்சர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூட வெளிநாட்டு தூதுவர்களிடம் இந்தநாட்டின் பெருமையைப் பற்றிச் சொல்லும் போது 'எங்கள் திராவிட கலாசாரம் எங்கும் பரவியிருக்கிறது' என்று பெருமையுடன் சொல்கிறார்கள். நான் சொல்கிறேன் திராவிட நாடு அமைந்தால்தான் அக்கலாசாரம் நன்கு பாதுகாக்கப்படும். அப்பொழுதுதான் திராவிட மக்களுக்கு உரிய பெருமை கிடைக்கும்.. அப்பொழுதுதான் தமிழ் மறை வகுத்த திருவள்ளுவரின் நெறி இந்த வட்டாரத்தில் தழைத்தோங்கும். அப்பொழுதுதான் தமிழ் மொழி அகில உலக அரங்கில், அரசு புரிய

[12th February 1958] [Sri K. Anbazhagan]

இயலும். திராவிட நாட்டுக் கொள்கையைப் புரிந்துகொள்ளாமல், அதை உணராத நிலையில் அதை மறுத்துப் பேசுவதை விட்டு விட்டு, வேண்டுமானால் இந்தக் கொள்கை எனக்குப் பிடிக்கவில்லை என்று சொல்லுங்கள். தேசியம் என்பது, கூட்டாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மக்களின் உள்ளத்து உணர்ச்சியைக் குறிக்கும். அவ்வுணர்ச்சி பஞ்சாப்பில் சீக்கிய மக்களிடம் இருக்கிறது, அஸ்ஸாமில் பூஷாமியர்களிடம் இருக்கிறது, பீஹார் பீஹார் மக்களிடம் இருக்கிறது, ஆந்திராவில் தெலுங்கர்களிடம் இருக்கிறது, தமிழ் நாட்டிலும் அத்தேசிய உணர்ச்சி நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது. அந்த உணர்ச்சியைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள்! அது இயற்கையில் ஆற்றல், அது கடல் அலைகள் எழுச்சி, அது தென்றலின் குளிர்ச்சி. அதை எதிர்க்காதீர்கள், அதை எதிர்த்தால் வெற்றி பெற முடியாது, வீழ்ச்சியுறத்தான் நேரும். ஆகவே அந்த இயற்கை உணர்ச்சியை எதிர்த்து வீழ்ச்சியுற ஆசைப்படாதீர்கள் என்று கூறிக்கொண்டு என்னு உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI VEDARATHNAM PILLAI : அன்பழகன் அவர்கள் கூறுகிற அந்த திராவிட நாடு அமைப்பதற்கு ஆந்திரக்காரர்களும், கன்னடம் பேசுபவர்களும், மலையாளர்களும் விரும்புகிறார்களா, அதை அவர்கள் எற்றுக்கொள்கிறார்களா என்பதை அவர்கள் மூலமே அறிய விரும்புகிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, இன்பர்மேஷன் என்று கேட்டதற்காக சொல்லுகின்றேன். தமிழ்நாட்டிலுள்ள அமைச்சர்கள் இவற்றை எற்றுக்கொண்ட பிறகு ஆந்திர நாட்டிலுள்ளவர்கள் எற்றுக்கொள்வார்கள் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI R. KANDASAMI : கனம் உறுதி தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களது பிரச்சங்கத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய பிரச்சங்கத்தில் பல நல்ல அம்சங்களும் பொருத்தமிருப்பதோடு ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கும் வசதி அளிக்கப்பட்படியான முறையில் பிரச்சங்கம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு பெருமைப்படுகிறேன். உண்மையாக என்னுடைய தொகுதியில் தீர்ப்பாசனத்தைப்பற்றி எடுத்துக் கொண்டால் என்னுடைய தொகுதியாகிய திருச்செங்கோடு டவுனில் சுமார் 32 ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கு அத்தநாசிசுவான் குன்று பரவி இருப்பதால் அங்கு கிணறுகள் ஒன்றும் வெட்ட முடியாத நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதை நிவர்த்திக்க திருச்செங்கோடு டவுன் கோக்கராயன்பெட்டையிலிருந்து ஒன்பது மைல் தூரத்தில் காவேரி நதி ஓடுகிறது. அதிலிருந்து குடி தண்ணீர் குழாயின் மூலம் கொண்டு வருவதற்கு வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக ஹரிஜனங்கள் கல்வி, பொருளாதாரம், திட்டாமை என்ற மூன்றிலும் முன்னேற வேண்டியிருக்கிறது. கல்வியைப்பற்றி எடுத்துக்கொண்டால் இன்றைக்கு ஹரிஜனங்கள் எவ்வளவோ முன்னேறியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு 54 ஹரிஜன ஹாஸ்டல்கள் சர்க்காரால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றுக்காக விகாலர்ஷிப்பும் மற்றும் பல கிரான்களும் கொடுக்கப்படுகிறது. இதன் மூலம் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் பயின்று முன்னேற்றம் அடைந்து வருகிறார்கள் என்பது அடியேனுக்கு நேடியாக தெரியும். இப்போது ஹரிஜனங்களிலிருந்து கலெக்டர்களாக வருகிறார்கள். பெய்யுட்டி சூப்பரிண்டென்டெண்டு இம்மாதிரி பல பதவிகளும் அடைந்து வருகிறார்கள். மேலும்இவையென்ற முன்னேற்றங்களுக்காக வேண்டிய திட்டங்களைச் சேர்த்து வேலை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது நடைபெறுவது திருத்திகரமாக இருந்தபோதிலும் ஹரிஜனங்களுக்கு பல சூட்டுகள் மூலமாகவும், மலைப் பிரதேசங்களில் கூப்பு கூட்டுறவு பண்ணைகள் போன்றவை கொடுத்து பொருளாதாரத்திலும் முன்னேற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். திட்டாமையைப் பொறுத்தவரையில் இன்னும் பல இடங்களில் முதுகுளத்தூராகவே இருந்து வருகிறது என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உதாரணமாக இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சி யிலுள்ளவர்கள் சொன்னது மாதிரி கவர்னர் அவர்களுடைய

4-30 P.m.

[Sri R. Kandasami] [12th February 1958]

பிரசங்கத்தில் இதைப்பற்றி குறிப்பிடவில்லைதான். இந்த பிரசங்கத்தில் அவர்கள் என் குறிப்பிடவில்லை என்றால் அறிவிற் சிறந்த அண்ணாதுரை, ராஜாஜி, பெரியார், அன்பழகன் போன்றவர்கள் கருப்புக்கொடி காண் பித்து தீண்டாமையையெல்லாம் போக்கியிருப்பார்கள் என்று நினைத்து தான் அவர்கள் குறிப்பிடவில்லை என்று தோன்றுகிறது. அவருடைய ஊரில் இந்த மாதிரி தீண்டாமை கொடுமை இருந்திருக்காது. அதனால் தென்னாட்டை பொறுத்தவரையில் அவர் தெரிந்தோ தெரியாமலோ இதை குறிப்பிடாமல் விட்டு விட்டார்கள். இந்த பெரியார்கள் தீண்டாமைக்காக தீவிரமாக வேலை செய்திருப்பார்கள் என்ற எண்ணம் அவருக்கு இருந்திருக்கும். இன்றைக்கு உண்மையில் இவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள். சிந்தாதிரிப்பேட்டை போன்ற இடங்களிலுள்ள ஹரிஜன மக்களை சிங்கார வார்த்தைகளை பேசி மயக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். மாட மாளிகைகள் இருக்கும் இடங்களிலும்கூட கோபுரங்கள் இருக்கும் இடங்களிலும் இவர்கள் போவது கிடையாது. பாமர மக்கள் இருக்கும் இடத்திலுள்ள ஹரிஜன மக்களிடம் கற்பனைக் கதைகளைக் கட்டி மக்களை தவறான வழியில் தூண்டி விட்டு அடி வாங்கி கொடுத்தார்கள். இவர்களுக்கு அதில் பொறுப்பு இருக்கிறது. பாமா மக்களைத் தூண்டிவிட்டு கல்லெறியச் செய்தார்கள். இவர்கள் என்னவெல்லாம் செய்கிறார்கள் என்று எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். எங்கள் தொகுதிக்கு பக்கத்திலுள்ள ஒரு கிராமத்தில் ஒரு முருங்கை மரத்தில் போய் கருப்புக் கொடியை இரவில் போய் கட்டியிருக்கிறார்கள். இது இரவில் யாரும் இல்லாத சமயம் போய் பார்த்து கட்டினார்கள் என்று அங்குள்ள சக்கிலியர்களும் பறையர்களும் என்னிடம் சொன்னார்கள். இன்னொரு விஷயம் என்னவென்றால் இவர்களுக்கு கருப்புக் கொடிக்குத் துணி கிடக்காமல் அந்த பக்கத்தில் ஏதோ ஒரு அம்மையார் ஒரு கருப்பு சேலை கட்டி வெளியில் போட்டிருந்த சமயம் அதைப் போய் வெட்டி எடுத்துக் கொண்டுவந்து கட்டினார்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டது. (சிரிப்பு) இன்றைக்கு எங்கு பார்த்தாலும் பள்ளிப் பையன்களை பார்த்தால் கூட எப்போதும் அண்ணா அண்ணா என்று சத்தம் போட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். இவ்வளவு தூரம் மயக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். இது எங்களுக்கு வெகு நாட்களாகவே தெரியும். இப்போது ஹிந்தியைப்பற்றி சொல்லுகிறார்கள். 1944-ல் என்ன குருவாகிய ராஜாஜி அவர்களிடம் ஐந்து வருடம் எனக்கு பயிற்சி உண்டு. அப்பொழுது அவர் ஹிந்தியை கட்டாயமாக கொண்டுவந்தபொழுது இதை கட்டாயமாக வைக்கக்கூடாது என்று சொன்னேன். அப்பொழுது முன்றும் வருப்பிலிருந்தே வைக்கப் போகிறேன் என்று சொன்னார்கள். நான் சொன்னதை வாயல் வாங்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு எங்கு என்ன தோன்றுகிறது என்றால் ஹரிஜன சமூகத்தார் கண்டிப்பாக ஹிந்தி படித்தே ஆக வேண்டும். இன்றைக்கு ஹிந்தியை எதிர்க்கும் பெரியார் அவர்களின் சகோதரரின் மகன் சம்பத்தின் குமாரர் பிராவேட்டாக ஹிந்தி படித்து வரும்பொழுது ஏன் ஹரிஜனங்கள் படிக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். (கைதட்டல்) தங்களுக்கு மாதிரம் ஹிந்தியை படித்துவிட்டு மற்றவர் களுக்கு மாதிரம் ஹிந்தி படித்தால் வராது, அது கம்பிபோல் மாட்டிக் கொள்ளும் என்று சொல்லுவது என்ன பொருத்தம் என்று கேட்கிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : ஸார், பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர், நான் சொன்னதை மாற்றி சொல்லுகிறார் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள். அவர் அவ்விதம் சொல்லுவார்கள் என்றால் அதை மறுத்து சொல்லுவதற்கு எனக்கும் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படவேண்டும். நான் சொன்னதை மாற்றி . . .

DEPUTY SPEAKER : நீங்கள் மின்னல் இதைப்பற்றி பேசிக் கொள்ளலாம்.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ : பாய்ன்ட் ஆப் இன்பர் மேஷன், கனம் அங்கத்தினர் அன்பழகன் அவர்கள் பேசும் பொழுதும் காங்கிரஸ்காரர்கள் பலவாறாக பேசியிருக்கிறார்கள் என்று திரித்து பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[12th February 1958]

SRI R. KANDASAMI : ராஜாஜி அவர்களைப்பற்றி எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். இவர்கள் சிறியவர்களாக இருக்கும்பொழுதே எனக்கு அவர்களைப்பற்றித் தெரியும். அவரிடம் எனக்கு ஐந்து வருட பயிற்சி உண்டு. இவர்களின் அறிவின் சிகரம் அண்ணா என்ற செங்கல்லையும் ராஜாஜி, என்ற உப்பையும் வைத்து கோட்டை கட்டுகிறார்கள். இது அதிக நாட்களுக்கு நிற்காது என்பதை தமிழன் என்ற உணர்ச்சியோடு இவர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்கிறேன். இவைகளை எல்லாம் நம்பாதீர்கள் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழை வளர்ப்பதற்காக நமது மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்தில் நடைபெற்ற 63-வது காக்காஸ் மகாநாட்டில் எவ்வளவோ ரூசகமாக எடுத்துச்சொல்லியிருப்பதை எல்லோரும் நன்கு புரிந்துகொள்ளுங்கள் என்று நம்புகிறேன். இவர்கள் புரிந்திருக்கும் புரியாதது போல் பாவனை காட்டுகிறார்கள். தமிழில் பிரச்சை நடக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அவையெல்லாம் வேண்டியது தான். ஆனால் தனியாக தமிழ்நாடு பிரியவேண்டும் என்று சொல்லுவது கூடாது. தமிழ்நாடு பிரியவே கூடாது என்று முன்பும் கூறியிருக்கிறோம். பிரித்தால் என்ன கதியாக இருக்கும் என்பதை பக்கத்திலுள்ள பாண்டிநாதன் நமக்கு நன்றாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. எவ்வளவோ மத்திரி சபை மாறிக்கொண்டே யிருக்கிறது. இங்கு இருக்கின்ற ஒரு முதுகுளத்துலே நமக்கு போதும். ஆகவே தமிழ்நாடு பிரியவே கூடாது என்று நாங்கள் தான் சொல்லப் போகிறோம். தமிழ்நாடு பிரியவேண்டும் என்று சொல்லுவதை இனியும் நாங்கள் பொறுத்துக்கொண்டிருக்க முடியாது.

“ எத்தனாறி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம்—உய்வெல்லை
செய்தனாறி கொன்ற மகற்கு ”

என்ற முறையில் நாட்டை காக்கவேண்டிய பொறுப்பு மக்களுக்கு இருக்கிறது. மகாத்மா காந்தி இந்தாடு மக்களுக்கு என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பது காங்கிரஸ்காரர்களுக்கும், எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கும் தெரியும். நாட்டுப் பிரிவினையை இன்றைக்கு படித்தவர்கள், படிக்காதவர்கள் எல்லோரும் எதிர்க்கட்சியும்பித்துவிட்டார்கள். ஆகவே இந்த நாடு பிரியக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டு ஹரிஜனங்கள் அதிகமாக ஹிந்தி படிக்கவேண்டியிருப்பதால் அவர்களுக்கு பிராவேட்டாக ஹிந்தி படிக்கவேண்டியிருப்பதால் இதற்காக கிரான்ட் ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

***SRI A. E. CHANDRASEKHARA NAYAGAR :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் கனம் ஆர். கிருஷ்ணசுவாமி நாயுடு அவர்களின் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல முற்படுகிறேன். நம் நாட்டில் மக்கள் எதிர்பார்த்த பல முக்கியமான விஷயங்களை கவர்னர் அவர்கள் அடைப்பார்த்து, அதற்குத் தக்க பரிசாரம் தேட வழி வகைகளையும் கூறி உரை நிகழ்த்தியிருக்கிறார். அந்த உரையில் ஆட்சி மொழி பற்றி மிக முக்கியமாக, மீண்டும் ஆலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு கருத்தை தெரிவித்திருக்கிறார். மீண்டும் அதை ஆராய்ந்து ஒரு தீர்வு காணவேண்டும் என்ற ஒரு முறை இருப்பதால்தான் அம்மாதிரி தெரிவித்திருக்கிறார். ஆட்சி மொழியாக ஹிந்தி மொழியை அரசியல் சட்டத்திலே ஏற்றுக்கொண்டு விட்டோம். இப்போது ஹிந்தி மொழியை ஆட்சி மொழியாக பயன்படுத்துவது எப்படி, அதைப் பரப்புவது எப்படி என்பதற்கான வழி வகைகளைக் காணவே ஆட்சி மொழிக் கமிஷன் 1955-ல் அமைக்கப்பட்டது. அந்தக் கமிஷனை முன்னாடியே அமைத்திருந்தால் இவ்வளவு சங்கடங்கள் வந்திருக்காது. 1956-ல் கமிஷன் ரிபோர்டை சமர்ப்பித்து விட்டது. அந்தக் கமிஷன் விசாரித்தபோது சென்னை சர்க்காரும், சென்னை ராஜ்யத்தில் உள்ள பிரபலஸ்தர்களும், மற்ற ஸ்தாபனங்களும் தங்கள் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படித் தெரிவித்திருக்கும், மறுபடியும் ஹிந்தி மொழி பற்றிய ஒரு சர்க்கையைக் கிளப்பி, அதற்காக ஒரு மாநாடு கூட்டி இப்போது ஒரு மெமோரான்டம் அனுப்ப வேண்டிய நிர்ணயம் என் ஏற்பட்டது என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. சாதாரணமாக தமிழ்நாட்டில் மக்கள் அபிப்பிராயம், மக்கள் எல்லோரும் இப்படிச் சொல்லு

[Sri A. E. Chandrasekhara Nayagar] [12th February 1958]

கிறார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. மக்கள் என்றால் யார்? மக்கள் அபிப்பிராயம் என்றால் என்ன என்று மற்றதுவிட்டு, மக்கள் அபிப்பிராயம் என்று ஒரு சிலர் உபயோகித்துக் கொண்டு ஜனநாயகத்தைப் பாழ்படுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று தமிழ் நாட்டில் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் 19.3 சத விதம் இருக்கிறார்கள். அதிலும் ஆங்கிலம் தெரிந்தவர்கள் 2 சத விதம் தான் இருக்கிறார்கள். அந்த 2 சத விதம் உள்ள சிலர் ஓரீந்திக்கு விரோதமாக, மக்கள் அபிப்பிராயம் என்று விளம்பரப் படுத்தி மக்கள் பேரில் பூட்டியப் பொட்டு தங்கள் எண்ணங்களையும், தங்கள் கட்சியின் எண்ணங்களையும் அடைய உபயோகித்து வருகிறார்கள். மக்கள் எண்ணம் என்பதற்கு விளக்கம் தேவை. குறிப்பாக, வகுப்புப் பிரிவினை சக்திகள், கட்சிகள் ஒன்று சேரும் தருவாயில் நாட்டுக்கு அபாயம் வரும். அதோடு சில முக்கியஸ்தர்கள் மாணிக் காட்டி மாண்பு பிடிப்பது போல தேசப் பிரிவினை நோக்கத்திலும், மொழிப் பிரிவினை நோக்கத்திலும் ஈடுபடுத்தி நோக்கத்தை திருப்பி வருகிறார்கள். ஆனால், இது நல்லதற்கோ கெட்டதற்கோ தெரியவில்லை, என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் மக்கள் காங்கிரஸ் நம்பித்தான் அதிகாரத்தை மத்தியிலும், ராஜ்யத்திலும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை அனுசரித்து இதுவரை வேலை செய்து வந்திருக்கிறோம். அதைப் போலவே இன்னும் நடந்து கொள்வோம். தேசத்தின் அரசியல் சட்டத்தில் உள்ள இயற்கை வளர்ச்சிக்காக வேண்டிய திட்டங்களைக் காலா காலத்தில் கொண்டு வர முடியாமலும் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை சரியாக வேலை செய்ய முடியாமலும், ரூபாய், அணு, பைசா கணக்கில் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் பணம் சேர்க்க சூபட்டிருப்பதாலும் இந்த சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எல்லாக் காரியங்களிலும் எதிர் கட்சிகளோடு கலந்து சேர்ந்து செய்யவேண்டும் என்ற பெருந்தன்மைக் கொள்கையைத் தங்கள் கட்சி நல்லாக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முற்படுவதால் சர்க்கார் ஒரு திட்டவட்டமான கொள்கையைக் கையாள நேரிடாமல் போய்விடுகிறது. ஆனாலும் கட்சி, ஆளும் கட்சியாகத் தான் இருக்க முடியும். எதிர் கட்சி எதிர் கட்சியாகத்தான் இருக்க முடியும் மக்களின் வருங்காலம் நன்றாக இருக்க வேண்டுமானால் அந்நேரத்திய சர்க்காரின் கொள்கையை விட்டுக் கொடுக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நம் ராஜ்யத்தில் ஓரீந்தியைப் பரப்புவதில் நாம் பின் னடைந்து விட்டோம். இப்போதாவது நல்ல முறையில் பரப்புவதற்கு நல்ல திட்டத்தை வகுத்து ஒரு குறிப்பிட்ட கால வரம்பிற்குள் ஓரீந்தியை பாரதத்தின் ஆட்சி மொழியாக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும், அப்படி நம் சர்க்காரிலும், பாடசாலைகளிலும் ஓரீந்தியை கட்டாயப் பாடமாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் கவர்னர் உரையிலே, நீர்ப்பாசனம், மற்றும் மின்சாரம் முதலியவைகளை நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்வோமென்று சொல்லியிருக்கிறார். மின்சார கட்டுப்பாடு நம் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நமக்கு வேண்டிய மின்சாரத்தை மைசூரிலிருந்து பெறுவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்து தட்டுப் பாட்டைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது தவிர, மக்கள் ஆவலுடன் நெடு நாளாக எதிர் பார்த்திருந்த நில உடைமைக்கு வரம்பு கட்டும் சட்டம் இடைக்காலச் சட்டமாகக் கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்யப்படுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மக்கள் வெகு ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்தது இந்தச் சட்டம். இந்தச் சட்டம் இடைக்காலச் சட்டமாக இருக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை ஆராயவேண்டும். ஒரு பெரிய சட்டம் ஏற்படுவதற்கு முன்னால் ஒரு இடைக்கால சட்டம் இருந்தால் அந்தச் சட்டம் சலபமாக அமுலுக்கு வருவதற்கு வழி உண்டாகும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது வரக்கூடிய சட்டம் ஓர்ப் ஹோல்ஸ் இல்லாமல் செய்யவேண்டும். இதற்கு முன்னால் ஜமீந்தாரி ஒழிப்புச் சட்டம் வந்தது. அந்தச் சட்டத்தினால் எவ்வளவு நன்மைகள் வந்தன என்பதை இன்னும் ஆராயவில்லை. அழிந்துவந்த ஜமீந்தாரி முறையிலும் ஜமீந்தாரி ஒழிப்புச் சட்டத்தில் அவர்களுக்கு நஷ்டாடு கொடுத்து பாதுகாப்பு அளித்த முறையிலும் சர்க்காருக்கும், சோஷலிஸ

[12th February 1958] [Sri A. E. Chandrasekhara Nayagar]

சமுதாய அமைப்புக்கும் பாதுகாமான முறையில் இருந்தது என்று இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அம்மாதிரி முறை இந்தச் சட்டத்தில் ஏற்படாமல் நல்ல முறையில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் கிறு நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெருக்க பூமிக்கு அடியில் உள்ள நீர் வழிகளை நன்கு பயன்படுத்தப்படுமென்று கவர்னர் சொல்லியிருக்கிறார். அது சர்க்காரால் பிரத்தியேகமாக கவனிக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். சர்க்கார் இந்தக் கொள்கையை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதில் சிக்கல்கள் உண்டு என்று இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதை சர்க்கார் சிப்பந்திகள், அமுலுக்குக் கொண்டு வருபவர்கள், பல பழைய சட்டங்களைக் காட்டி சர்க்காருடைய கொள்கை நிறைவேற்றமில் செய்து விடுகிறார்கள். ஆகையால் சர்க்கார் இந்த சிப்பந்திகளுக்கு, ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் சர்க்கார் கொள்கையை குப்பகப்படுத்தி மூன்று மாதங்களுக்கொருமுறை எவ்வளவு தூரம் நிறைவேறியிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து ஆராயவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் இப்போது சாதாரணமாக கிராமத்திற்கு கடன் வசதிகள் மிகவும் குறைந்து வருகின்றன. கிராமத்திற்கு கடன் வசதிகள் நல்ல முறையில் அளிக்கவும் கடன் வசதிகளைப் பெருக்கவும் ஏற்படுத்தப்பட்ட சர்வே கமிட்டி ரிப்போர்ட்டை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் கடன் வசதி மிகவும் குறைவு. அதைப் பெருக்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். வட ஆற்காட்டில் உள்ள கைத்தறி நெசவாளர்கள் மிகவும் சங்கடமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். இரண்டு லட்சம் தறிகள் கூட்டுறவு முறையில் சேர்த்திருப்பதாக தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில், 7,200 தான் சேர்த்திருக்கின்றன. சர்க்கார் பல முறைகளைக் கையாண்டு எல்லாக் கைத்தறிகளையும் கூட்டுறவு முறையில் கொண்டு வந்து நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் கூட்டுறவு முறை வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் பெருகுவதற்கு சர்க்கார் நல்ல ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். கூட்டுறவு முறையில் சேருவதற்கு அங்குள்ள ஹரிஜன மக்களிடம் பங்கு கட்டுவதற்கே பணம் இல்லை. ஆகையால் அவர்களுடைய நன்மைக்காக, ஹரிஜனங்களுக்கும், பிற்பட்ட மக்களுக்கும் ஹரிஜனங்கள் பண்டிதரிருந்தாவது பணம் கொடுத்து கூட்டுறவு முறையில் சேருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்றும், இதற்கு பிரத்தியேகமாக ஒரு சட்டம் செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்துடன், கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் பிரேரணையை ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI S. R. MUNUSAMI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 4-30 p.m.

கவர்னர் பெருமான் உரையின்மீது பலர் பலவிதமாகப் பேசினார்கள். நான் அவர்களுடைய உரையை ஆதரித்துப் பேசுகிறேன். வந்தவர்களுக்கெல்லாம் வரவேற்பு கொடுத்து வாழவைத்த நாடு இது. பண்டைத் தமிழன் பண்பாட்டை நாம் மறக்க முடியாது. 'மலை கண்டு, நதி கண்டு, நீர்வளம் கண்டு புஷ்பவெல்லாம் நாடாகா; மக்கள் உளம் கண்டு புஷ்பவென நாடாகும்' என்று ஆன்டிரே சொன்னார். அதுதான் தமிழன் பண்பாடு. அந்த பெருந்தன்மையான மனதை மற்றவர்களுக்கு காட்டுகிறோம். ராஜரீகத்தின் நிலையை எடுத்துக் காட்டுகிறோம். அது நம் பண்டைத் தமிழன் பண்பாடு. அந்த நிலையிலே பெருமான ஆற்றிய உரையிலே சில திருத்தங்களை நாம் புகுத்தலாம். புகுத்தலாம் என்றால், முதலிலேயே, அடிவைக்கும்பொழுதே அதில் திருத்தம் கொண்டுவருவது என்றால் அது சாத்யமாகாது. ஆட்சி மன்றத்தின் பரிபாலனத்திற்கு வருமன் எந்த நிலையிலே ஆட்சி நிலை இருக்கிறது என்று அவர்கள் ஆரம்பத்தில் சோதிக்கும் வரையிலே அவர்களுக்கு அவகாசம் கொடுக்க வேண்டும். மற்றவர்களுக்கு தங்களுடைய கட்சியின் வேற்றுமையையும் பகைமையையும் காட்டிக்கொள்ளத் தங்கள் எதிர்கட்சி லாதமே எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால், அதில் திருத்தவதற்கு வசதி கொடுக்காது. நான் ஏற்கனவே ஆரம்பத்திலே சொன்னேன். ஆளும் கட்சிக்கு மட்டுமல்ல, இங்கு அமர்ந்த இருக்கும் கட்சிகளுக்கும் எதிர்கட்சிகாரர்கள் நாங்கள். அதை இந்த சட்ட அவை உணர்வையிலே. எங்களுடைய பிரதிநிதிகள் எத்தனை பேர் எப்படி சபையிலே அங்கம் வகிக்கிறார்கள் என்று பாருங்கள். அவர்கள் நான்

[Sri S. R. Munusami]

[12th February 1958]

எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள். அவர்கள் தங்களை ஆதரித்துப் பேசும்பொழுதும், கேள்வியில் போதும் என்ன வருகிறது? தாழ்த்தப்பட்ட சமூகம் வாழ விலை, பிற்பட்ட வகுப்பினர் என்று தான் வரும். அதுதான் ஆளும் கட்சிக்கு எதிர்க்கட்சி வாதம் என்று அர்த்தம். இன்றைக்கு நாட்டு பிரிவினை, மொழிப் பிரச்சனை இவைகளைப் பற்றி பேசுவதென்றால் நாடு பிரிவினையாருக்கு? வாழ்க்கையிலே கொஞ்சம் உயர்ந்தவர்கள், அந்தஸ்திலே கொஞ்சம் உயர்ந்தவர்கள், வகுப்பிலே கொஞ்சம் உயர்ந்தவர்கள், கட்சியிலே கொஞ்சம் உயர்ந்தவர்கள் தான் அதற்காக சண்டை போட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் நாட்டின் பண்பாட்டின்படி நாட்டு மக்கள் நல்ல முறையிலே வாழவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கும் எதிர்க் கட்சியினர் நாங்கள் தான். நாங்கள் அவர்கள் பிரதிநிதிகளாக வந்து மக்கள் குறைகளை எடுத்துக் கூறி, அவைகளை திருத்தி அமைக்க வேண்டும், திருத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்போம். நாங்கள் இங்கு மக்கள் பிரதிநிதிகளாக விஜயம் செய்திருக்கிறோம், அங்கம் வகிக்கிறோம். ஆனால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களாக எல்லாவற்றையும் எதிர்ப்பது, கண்டிப்பது என்பது எங்கள் கட்சிக் கொள்கை அல்ல. அதுதான் எங்கள் அரசியல் தந்தை டாக்டர் அம்பேத்கார் திட்டம். வருஷத்திற்கு ஒருமுறை அவர் உரைக்கு வாய்ப்பு கிடைக்கும். அதுபோல் எஸ். ஆர். முனுசுவாமி ஆவிய எனக்கும் அம்மாதிரி வாய்ப்புதான் கிடைக்கிறது. எங்களுடைய குறைகளையும், திட்டங்களையும் அப்பொழுது சொல்லுவோம். சர்க்கார் உணர்ந்தால் உணரட்டும். இல்லையென்றால், மக்கள் உணர்கிறார்கள். வாழ்க்கையில் பிற்பட்டோர் கோரிக்கைகளை. ஆனால், அவர்களையெல்லாம் கூட்டிக்கொண்டு போய் உங்களுடைய ராஜ்யப் போட்டியிலே ஈடுபடுத்தாதீர்கள். ராஜ்யத்தை நீ ஆளுவதா, நான் ஆளுவதா என்ற போட்டியிலே, இனிக்கப்பிடுகிற இழுத்துப் போய் ஈடுபடுத்துவது எதைக்குறிக்கிறது? உதாரணமாக ஒரு கதையை சொல்லுகிறேன். அவையிலும் அங்கத்தினர்களும் அதிகமாக இல்லை. என்னுடைய வட ஆற்காடு ஜில்லா ஒரு வரண்ட பிரதேசம். அங்கு வாழக்கூடிய நரிகள் இறை கிடைக்கவில்லை என்று எங்கு பேசுவனமென வாய்ந்த ஒரு கிழ நரியிடம் போய் இதற்கு என்ன யோசனை என்று கேட்டதாம். அதற்கு அந்த நரி 'இங்கு வசிக்கக்கூடிய நரிகளுக்கு வேண்டிய ஆகாரத்தை நான் சேக்கித்துக் கொண்டு வருகிறேன்' என்று சொல்லி, அது நண்டுகள் வாழும் வளைகள் அருகே போய் 'ஏ வாயில்லா ஜீவன்களே, எங்களுடைய சமூகத்தைச் சேர்ந்த நரிகளெல்லாம் உங்களை கண்ணில் பட்டால் தின்றுவிடுகிறார்கள். எதைக்கிறார்கள். ஆகையால், நாம் எல்லோரும் ஒரு நாட்டிற்கு போய்விடுவோம், என்னுடன் வாருங்கள்' என்று அழைத்ததாம். ஒரு பெரிய மனிதன், நம் சத்துருக்களின் வகுப்பில் பிறந்தவன் அனுபவப்பட்டு அழைக்கிறான் என்று உலக அனுபவமறியாத அப்பாவிகள் அதன் பேரில் நம்பிக்கை வைத்து எல்லா நண்டுகளும் வெவ்வேறு வந்தன. அடுத்த சிறிது தூரமுள்ள மைதானத்திற்கு நண்டுகள் வந்து சேர்ந்தவுடன் கிழ நரி ஊளையிட்டது. உடனே எல்லா நரிகளும் வந்து நண்டுகளை சூரையாடி விட்டன. உங்களுடைய அரசியல் எதிர்க்கட்சி எப்படி இருக்கிறது? முதுகுளத்தூரில் கட்சி சண்டை. உள்ள ஆயிற்று? 150 வீடுகள் தீயிக்கு இறையாகின. ஹரிஜனங்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். அதே போல இன்றைக்கு நேருஜி வந்தபொழுது என்ன ஆயிற்று? தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வீடுகள் சூரையாடப்பட்டன. நீ ஆண்டால் என்ன, அவன் ஆண்டால் என்ன, நாடு பிரிந்தால் என்ன, கூடி ஆண்டால் என்ன, எங்களுக்கு நிலைமை மாறப்போவதாகக் காணோம். நாங்கள் சொல்லுகிறோம். நாங்கள் நாடோடியாக வாழ்கிறோம். எங்களுக்கு மொழியைப் பற்றி கவலையில்லை. நாட்டு பிரிவினையைப்பற்றி கவலையில்லை. இன்றைக்கு இருக்கும் ராஜ்யத்திலே நாங்கள் எவ்வளவு செல்வந்தர்களாக வாழ்கிறோம் என்பது தான் எங்கள் கேள்வி. திராவிட நாட்டில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் எந்த நிலையில் இருக்கப் போகிறோமோ; 'யார் அறிவார் பராபரமே' என்ற நிலையில் தான் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நம்பிக்கை கொள்ள வில்லை. ஆகவே, நாங்கள் இங்கு பிரதிநிதியாக விஜயம் செய்திருக்கிறோம் என்றால், எல்லாவற்றையும் எதிர்ப்பதற்காக எதிர்க்கட்சியாக இருக்க வில்லை. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய குறைகளைத் தான் எடுத்துச் சொல்லுவோம். எறியும் விளக்குக்கு தூண்டுகோல் ஒன்று வேண்டாமா?

[12th February 1958]

[Sri S. R. Munusami]

அந்த வகையில் தான் எஸ். ஆர். முனுசுவாமியும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் குறைகளை கொஞ்சம் எடுத்துச் சொல்லுவதற்காக அமர்த்திருப்பது என அறிவுகப்படுத்துகிறேன். பல சற்களை போட்டு அது மலையாகக் குவிக்கிறார்கள் வழிநடை மாயாத் தான் என்று. அம்மாதிரி மாற்றுக் கட்சிகளை எட்டிலே உருவாக்குகிறார்கள்.

நில சிந்திருத்தம் கொண்டுவரப்போவதாக கவர்னர் பெருமான் கூறியிருக்கிறார். அதிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் பிற்பட்ட மக்களுக்கும் ஏதாவது உரிமை இருக்கிறதா, சொந்தம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அதிலே காணோம். ஏனென்றால் அவர்களுக்கு நிலம் சொந்தம் கிடையாது. இருக்கக்கூடிய சர்க்கார் நிலங்களையாவது கொடுக்குமா என்றால், அதுவும் இல்லை. இதை பத்து ஆண்டுகளாக சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். பல முறை சொல்லி யிருக்கிறேன். அடுத்த இரண்டு ஆண்டுகளில் கொடுக்கத் தவறினால் நிலைமை வேறாகும். அடுத்தபடியாக, கையேர் வாரம், மாட்டு வாரம் ஆகிய இரண்டு வாரம்தார்களுக்கு அலுவலகமாக சட்டம் கொண்டு வந்திருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் அடங்காத ஒரு புது வாரம் இருக்கிறது. அரக்கோணம் தாலுக்காவில் வேலி, வேமங்கனத்தில் அதுதான் பயிலேறு வாரம் என்ற ஒரு புது வாரம் இருக்கிறது. அதாவது 10-க்கு மூன்று வாரம். அது விஷயமாக ஏகாதசி தினத்தன்று ஒரடி புரையும் போய் சமாதானம் செய்தேன். ஆனால் முடிவாகவில்லை. அந்த விஷயமாக உதவி சபாநாயகர் அவர்களை நாடலாம் என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். பத்து கலத்திற்கு மூன்று கலம் கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் 2½ கலம் தான் கொடுக்கிறார்கள். அந்தக் கால் கலம் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள் காஞ்சிபுரம் முதலியார் முதலாளிகள். அங்குள்ளவர்கள் உயில் சிட்டு ஒன்றும் கிடையாது. மத்திரி அவர்கள் கேள்வி நேரத்தின்பொழுது உயில் சிட்டுகள் எல்லா வாரத்தார்களுக்கும் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி ஒன்றும் கிடையாது. இதற்காக கேள் போட்டுள்ளோம். காஞ்சிபுரத்தில் அன்னா வாக்கடிய . . .

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again to-morrow morning at 8-30.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules, Orders and Notifications.

53. Notification issued with G.O. Ms. No. 23, Home, dated 4th January 1958, amending rule 319 of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

B. Reports and other papers.

26. Report of the Joint Select Committee on the Madras Bhoodan Yagna Bill, 1957 (L.A. Bill No. 15 of 1957).

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Thursday, the 13th February 1958.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Extension training in Co-operation

* 76 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether an official from each of the Community Development Centres was deputed for the training course for Extension Officers for Co-operation;

(b) if so, the number of officers deputed;

(c) the period and place of training; and

(d) the expenditure incurred thereby?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) All Extension Officers for Co-operation are deputed for Extension training in Co-operation.

(b) One hundred and five Extension Officers have been deputed for training so far.

(c) For 3½ months at the Block Level Co-operative Officers' Training Centre, Tirupathi (Andhra Pradesh).

(d) No expenditure is incurred by the State Government except paying their pay and allowances during the training period.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : பயிற்சி முடிந்தபிறகு அவர்கள் எந்த உத்தியோகத்திற்காக வேண்டி பயிற்சிக்கு அனுப்பப்பட்டார்களோ, அந்த உத்தியோகத்திலே அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அநேகமாக எல்லோரும் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு சிறு மாறுதல் செய்யப்பட்டிருப்பதனால் சிலர் நியமிக்கப்படாமலும் இருக்கலாம். முன்பு விஸ்தரிப்பு உத்தியோகஸ்தர்கள் “லீனியர் கோவாப்பெரேட்டிவ் இன்ஸ்பெக்டர்” கிரேடில் இருக்கவேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது “ஸப் ரெஜிஸ்டிரார் ஆப் கோவாப்பெரேட்டிவ் சொஸைட்டி” கிரேடில் இருக்கவேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குத் தகுந்தவாறுதான் நியமித்து வருகிறார்கள். இத்தமாதிரி பயிற்சி பெற்றவர்களில், ஸப் ரெஜிஸ்டிரார் ஆக நியமிப்பதற்குத் தகுதியில்லாதவர்களாக இருந்தால் நியமிக்கப்படாமல் இருக்கலாம்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இந்த பயிற்சிக்கு அனுப்பப்பட்டவர்களில் பலபேர்கள் நியமிக்கப்படாத காரணத்தினாலே, இந்த பயிற்சிக்காக செலவிடப்படும் பண விரயம் சர்க்காருக்கு நஷ்டந்தானே?

[13th February 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதிலே பணவிரயம் ஒன்றும் இல்லை. இந்த பயிற்சியை காரணமாக நல்ல முறையிலே இந்த இயக்கத்திற்காக பாடுபடுவதற்கு அவர்களுக்குத் தகுதி ஏற்படுகிறது.

Tobacco growers

* 77 Q.—**SRI P. S. CHINNADURAI:** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any representation has been received recently by the Government in respect of the grievances of tobacco growers; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) The remarks called for from the Collector of Central Excise are awaited and the Government of India will be addressed in due course.

Excise duty on tobacco

* 78 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI:** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether the Government have made any report recently to the centre in regard to the enhancement of excise duty on tobacco?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No, Sir.

MR. SPEAKER: Next question.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I will answer questions 79 to 82.

MR. SPEAKER: He may answer 79 and 80. Eighty-one pertains to share from Railway passenger fares and 82 to excise duties.

Finance Commission Report.

* 79 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI AND SRI A. A. RASHEED:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether a copy of the recommendations of the Finance Commission will be placed on the Table of the House?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir. The recommendations of the Finance Commission have already been published in the local press and copies of the report are available for sale. It is considered sufficient if a few copies of the report are made available in the Legislature Library for reference by Members. I think they have already been placed in the Library.

* 80 Q.—**SRI M. P. SUBRAMANIAM:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the amount of additional revenue that will accrue to this State on the basis of actuals for 1956-57 in the light of the recommendations of the Finance Commission?

[13th February 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The actuals, 1956-57 the Budget Estimates, 1957-58, and the anticipated receipts as a result of the Commission's recommendations from the share of Central Taxes in 1957-58 and 1958-59 compared as follows:—

Actuals, 1956-57.	Budget Estimate, 1957-58.	Receipts as now anticipated in 1957-58.	Anticipated receipts for 1958-59.
(1)	(2)	(3)	(4)
RUPEES (LAKHS).	RUPEES (LAKHS).	RUPEES (LAKHS).	RUPEES (LAKHS).
721	703	875	905

The additional revenue over and above the actuals of 1956-57 will be Rs. 154 lakhs for 1957-58 and Rs. 184 lakhs for 1958-59.

SRI A. A. RASHEED: Have the Government made any representation to the Central Government for increased share?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Representations were made to Finance Commission and it is the Finance Commission which is to decide every five years as to the share which should be allocated to the State Governments and on what basis this allotment should be shared as between the various State Governments. I do not think any further representation can be made to the Central Government in this regard.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: என்னை அரசாங்கம் நிதிக் கமிஷன் விடத்தில் எந்த அடிப்படையிலே நமக்குப் பணம் பிரிக்கத் தரவேண்டுமென்று கேட்டது. அது ஒப்பக் கொள்ளப்பட்டதா? கமிஷன் சிபாரிசை மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்பொழுது சிறப்பிடப்பட்ட வருமான வரிப் பட்டியல் பிரிப்பு என்னைப்பற்றி நிதிக் கமிஷன் செய்திருக்கக்கூடிய சிபாரிசுகளை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு, சட்டமும் இயற்றப் பட்டிருக்கிறது. இந்த வருமான வரியைப் பிரித்துக்கொடுப்பதிலே, எந்த அடிப்படையிலும், நாம் செய்த சிபாரிசிக்கும் நிதிக் கமிஷன் செய்த சிபாரிசிக்கும் அதிக வித்தியாசம் இல்லை.

SRI A. P. C. VEERABAHU: இப்பொழுது கொடுத்த புள்ளி விவரத்தில் ஏற்கெனவே விற்பனை வரி இனமாகவுள்ள தனி, சர்க்காரை இவை போன்ற இனங்களை மீண்டும் மத்திய அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டால், அதுவும் சேர்த்துக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது அதைச் சேர்க்காமல் புது இனங்கள் மட்டும் சேர்த்துக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறதா?

MR. SPEAKER: இதற்கு 83-ம் கேள்வியில் பதில் தெரியும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இது அதில் சேரவில்லை.

Revenue from the Centre

* 81 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the amount of revenue that is expected from the Central Government from out of distribution of tax proceeds on railway passenger fares; and

[13th February 1958]

(b) the additional amount of revenue that will be made available to the State Government as a result of the recommendations of the Finance Commission in respect of (i) railway passenger fares, and (ii) Income-tax?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Rs. 64 lakhs for a full year; and

(b) (i) Rs. 64 lakhs; and

(ii) Rs. 94 lakhs with reference to the Budget Estimates for 1957-58.

* 82 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the steps taken to get enhanced allocation from the proceeds of the Union Excise Duties and the Income-tax to this State from the Central Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: A memorandum was presented to the Finance Commission pressing the need for the increased share of the divisible pool to this State in respect of the Union Excise Duties and Income-tax.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Arising from the answer to (b), may I know whether the recommendations of the Commission are favourable to our State? How do they compare with previous years' recommendations?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I have already stated that with reference to Railway passenger fares, we will be getting for a full year a share estimated about 64 lakhs of rupees. This is something new not available to the State till now. In the same way, we will get about 94 lakhs of rupees from out of income-tax revenues.

SRI A. VEDARATHNAM: நம்முடைய மாகாணம் முற்போக்கான மாகாணம் என்ற காரணத்தைக் கூறிப்பிட்டு, நமக்கு இடைக்கலவண்டிய உரிமை கொடுக்க மத்திய அரசாங்கம் மறுத்திருக்கிறதா? அப்படியானால் நம்முடைய அரசாங்கம் என்ன முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதை மத்திய அரசாங்கம் மறுக்கதாகக் கூறமுடியாது. ஏனென்றால், நிக்சு கமிஷன் செய்திருக்கும் சிபாரிசுகளின் அடிப்படையிலே நிக்சு கமிஷனுக்குப் பொறுத்தவரையில் அசன் அறிக்கையைப் படித்திருப்பவர்கள், சென்னை மாகாணம் முற்போக்கான மாகாணம் என்று கருதி, நம்மையும் பம்பாயையும் ஒன்றாக வைத்து சில சலுகைகள் மறுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. நிக்சு கமிஷன் எந்த அடிப்படையில் அந்த முடிவுக்கு வந்தது என்பது சர்ச்சைக்குரிய வாதம்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: இப்பொழுது நம்முடைய நாட்டிலே திட்டங்கள் தாராளமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிற நிலைமையிலே, அதற்காக அடிக்கடி மத்திய சர்க்காரிடம் மான்யம் கேட்கின்ற நேரத்தில் வருமான வரி, எக்ஸைஸ் வரி போன்ற இனங்களில் என் அதிகத் தொகை ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்கக்கூடாது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இன்று செல்லிலே இரண்டு இனங்கள் இருக்கின்றன என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். வருஷாவருஷம் செலவழிக்கக்கூடியது

[13th February 1958]

ரெவென்யூ செலவினம். அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காக மூலதனச் செலவு செய்வது “கேப்பிட்டல் எக்ஸ்பென்டிச்சர்” அகும். இந்த இரண்டாவது இனம் சம்பந்தப்பட்டவையில், இந்தியாவிலேயே எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் எவ்வளவு மூலதனம் செலவழிக்கப்படுவதென்பதை கண்கிட்டு, அதற்குத் தகுந்தவாறு திட்டம் டேலேண்டியதாயிருக்கிறது. திட்டக் கமிஷன் எல்லாவற்றையும் பரிசீலனை செய்து, ஒவ்வொரு ராஜ்யமும் இவ்வளவு தொகை செலவு செய்யலாம் என்று கணக்கிட்டுப் பணம் ஒதுக்குகிறார்கள். நம்முடைய வரி இனங்களை வைத்தகொண்டு, நமக்கு வரக்கூடிய இந்தப் பங்குகளை வைத்தகொண்டு ரெவென்யூ செலவைச் சரிசெய்து நமது கடமை. இன்று செலவு என்று சொல்லும் போது, நம்முடைய ரெவென்யூ செலவைப் பொறுத்தவரையில், நம்முடைய ரெவென்யூ இனங்கள் போதிய அளவு இருப்பதாக நிதிக் கமிஷன் அபிப்பிராயப்படுகிறது.

SRI A. VEDARATHNAM: தொழில் துறையிலும் மற்றும் இதர துறைகளிலும் நாம் முற்போக்கு அடையாமல் இருந்தபோதிலும் பைனான்ஸ் கமிஷன் நம்மை பம்பாயுடன் சேர்த்து முற்போக்கு மாகாணங்களில் ஒன்றாகச் சேர்த்திருப்பதன் காரணத்தால் அவர்கள் பொரிசு முடிவானதா, அதற்குமேல் நாம் சொல்லிக்கொள்வதற்கு இடமில்லையா? இன்னும் நமக்கு சலுகைகள் காணிக்கவேண்டும் என்ற வகையில் என்ன முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இன்னும் ஐந்து வருஷங்கள் பொறுத்திருந்து அடுத்த ஐந்து வருஷத்திற்குப் போடப்படும் திட்டத்தில் நமக்கு வேண்டியதைக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டியதுதான். இந்த ஐந்து வருஷத்திற்கு இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை வைத்துக் கொண்டோன் இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சிபாரிசின் அடிப்படையில்தான் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: கார்டில் எக்ஸ்பென்டிச்சர் ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கு ஒவ்வொரு வருஷமும் என்ன செலவு செய்யப்படும் என்று ராஜ்யங்கள் முடிவதும் திட்டம் உருவாக்கி இருந்தால் ரெவென்யூ வருமானத்தை சட்ட ரீதியாக செலவு செய்யப்படுவது போன்று மூலதனத்தையும் சட்ட ரீதியாகப் பெறுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாதா? அதன்படி மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து தொகையை வாங்கக்கூடாதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: முன்னே சொன்னேன் ரெவென்யூ வருமானத்தை சட்ட ரீதியாக செலவு செய்யலாம் என்றும், அப்படி செலவு செய்ய தொகை போதா விட்டால் வரி போட்டுப் பணத்தை வசூல் செய்ய அதன்படி சட்ட ரீதியாக செலவு செய்யலாம் என்று சொன்னேன். ஆனால் மூலதனத்தை சட்ட ரீதியாக செலவு செய்ய முடியாது. அதைப்பற்றி வருஷா வருஷம் பரிசீலனை செய்துதான் செலவு செய்யவேண்டும். வருஷா வருஷம் எவ்வளவு மூலதனம் கிடைக்கும் என்பதை நிர்ணயம் செய்து அதை அடிப்படையில்தான் செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. சட்ட ரீதியாக செலவு செய்யக்கூடிய காரியம் அல்ல.

SRI M. D. THIAGARAJA PILLAI: நமது மாகாணம் முற்போக்காக இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் பைனான்ஸ் கமிஷன் நமக்குக் கொடுக்க வேண்டிய தொகையைக் கொடுக்காமல் குறைத்திருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. எவ்வளவு ரூபாய் அதன் காரணமாக நமது மாகாணத்திற்கு குறைபட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல முடியுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: முற்போக்கு மாகாணம் என்ற காரணத்தால் இரண்டு விதங்களில் நமக்கு நிதி ஒதுக்க வேண்டியது குறைந்திருக்கிறது. ஒன்று எக்ஸைஸ் ட்யூட்டியில் அதைப் பொறுத்தவரையில் 100-க்கு 90 பங்கு ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. அது ஜனத்தொகை அடிப்படையில் ஒதுக்கப்படுகிறது.

[13th February 1958]

பாக்கி இருக்கக்கூடிய பத்து சத விதம் பிற்போக்கான மாகாணங்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகிறது. அந்தப்பத்து சத விதம் தான் நமக்குக் கிடைக்க வில்லை. முற்போக்கு என்று கருதப்படுகின்ற பம்பாய், உத்தரப் பிரதேசம், சென்னை போன்ற இந்த மூன்று மாகாணங்களுக்கும் அந்த பத்து சத விதம் ஒதுக்கப்படவில்லை. பாக்கி மாகாணங்களுக்கு அது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. (2) பிற்போக்கான மாகாணங்களுக்கு ஒரு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 35 கோடி ரூபாய் இன்னமாவது திட்ட காலத்தில் அவர்களுடைய ரிவினியூ செலவுகளுக்காக சில மாகாணங்களுக்கு ஒதுக்கப் படுகின்றன. அதிலும் நமக்கு பங்கு கிடைக்கவில்லை. பம்பாய், உத்தரப் பிரதேசம், சென்னை தவிர மற்ற மாகாணங்களுக்கு அந்தத் தொகை கிடைத்திருக்கிறது.

Sri P. G. MANICKAM: நமது மாகாணம் கல்வித் துறையில் முற்போக்கு அடைந்திருக்கிறது என்ற காரணத்தைக் கருத்தில் கொண்டு நமக்கு கிடைக்கும்படியான மானியத்தை கழித்திருக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதைப்பற்றி ஜஸ்தி பரிசீலனை பண்ணாமல் இருப்பதே நல்லது. ஆகையினால் இதை இத்துடன் விட்டு விடுவது நன்மையாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

* 83 Q.—**SRI A. A. RASHEED:** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the State's share in the revenue of the Centre in respect of the excise duty on cloth, sugar and tobacco?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The 1957 Finance Commission has recommended that 25 per cent of the net proceeds in any financial year of the basic Union duties of excise on matches, tobacco (including manufactured tobacco), vegetable products, tea, coffee, sugar, paper and vegetable non-essential oil, be paid to the States. 7.56 per cent of this amount will go to this State as its share. Excise duty on cloth has not been included in the above recommendation. No separate figures are however, available for sugar and tobacco.

2. As regards the additional duties of excise on sugar, tobacco and textiles recently imposed in lieu of sales-tax, the State's share is as follows:—

Sugar.—A guaranteed minimum of Rs. 60 lakhs plus 7.43 per cent of the balance if any, of the net proceeds of the additional excise duty on sugar.

Tobacco.—A guaranteed minimum of Rs. 57 lakhs plus 9.53 per cent of the balance, if any, of the net proceeds of the additional excise duty on tobacco.

Textiles.—A guaranteed minimum of Rs. 168 lakhs plus 7.26 per cent of the balance, if any, of the net proceeds of the additional excise duty on textiles.

SRI A. A. RASHEED: What is the estimated revenue from the excise duty in our State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Is the additional excise duty in lieu of the Sales Tax? In that case it is a guaranteed minimum of 285 lakhs.

[13th February 1958]

SRI R. SRINIVASA IYER: Because of the recent increase of excise duty on tobacco at 6 pies per lb. the area under tobacco has gone down very much in this State. Is the Government aware of this? Will the Government take any action to have this excise duty on tobacco cancelled?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, this is matter which concerns the Central Government.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: விநாயக வர்க்கு பதில் கலால் வரி மூலமாக குறைந்த பட்சம் இவ்வளவு கிடைக்கும் என்று உறுதி கூறுகிறார்களா? அதை வட அதிகமாக எதிர்பார்த்து அதிகமாக கிடைத்தால் அதில் நமக்கு பங்கு கிடைக்குமா எனில் அதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அதற்கு மேல் 7.74 பர்சென்ட் அதிகமாக நமக்கு அதில் பங்காக கிடைக்கும்.

SRI S. LAZAR: நமது மாகாணத்திற்குக் கொடுக்கப்படுகிறது எந்த விகிதத்தால் எந்த அடிப்படையில் நான் கவனிக்கப்படுகிறது என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: On population basis.

SRI R. SRINIVASA IYER: It is true that the question of levy of excise duty vests with the Central Government. My question was because of the reduction in area on a large scale, I request whether the Government will take steps to move the Central Government to have this excise duty recently imposed cancelled.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I may tell the hon. Member that a report from the Collector of Customs has been called for and on receipt of his remarks, the Government of India will be addressed.

Waste lands assigned to the landless poor

* 84 Q.—**SRI M. P. SUBRAMANIAM:** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the extent of waste lands assigned to the landless poor in 1957; and

(b) the steps taken by the Government to bring them under cultivation?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) & (b) The particulars have been called for.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, apart from the non-availability of particulars that have been called for, what is the policy of the Government regarding the landless poor? Will the land that is occupied by the landless poor now in the form of encroachment will be assigned to them and what is the policy of the Government as far as the cultivable waste lands that are available in the State?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Priority will be given to those who are encroachers, i.e., sivojinomdars. If there is no objection, the land which the encroachers occupy will be

[13th February 1958]

assigned to them. That will be the first priority. Then the landless poor and who have got a minimum of land and so on, will be the order of priority.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : செல்வாக்குப் படைத்த சிலர் பதினைந்து ஏக்கர் நிலத்துக்கு மேல் சொந்தக்காரர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் அனுபவித்து வரும் தரிசு நிலங்களை ஏழை விவசாயிகளுக்கு ஒப்படைக்க முடியுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : எனக்கு இன்னும் விவரம் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னேன். விவரம் கிடைத்த பிறகு எல்லா விஷயங்களும் தெரியும்.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : புறம்போக்கு தரிசு நிலங்களை ஒப்படைக்கப்படுவதாக இருந்தால் அதிக காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதை தவிர்க்க தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முன் வருவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஏற்கனவே இது சம்பந்தமாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இன்னும் காலதாமதமானால் அதுவும் கவனிக்கப்படும்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : எவ்வளவு ஏக்கர் நிலம் அடமானம் செய்யப்பட்டன என்ற புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் எல்லா நிலங்களையும் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்க யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தக் கேள்வி மாகாணம் பூராவையும் பொறுத்தது. அதற்குப் பதில் சொல்வதாக இருந்தால் புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்கப்படும். அதற்கு காலதாமதம் ஆகும். அங்கங்கே போய் விசாரிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

MR. SPEAKER : Does the hon. Member expect the Hon. Minister for Revenue to make a policy statement during the question-hour? During the Budget discussion, there will be ample opportunities for him to do so.

SRI K. VINAYAKAM : Not the entire policy but a gist of it.

MR. SPEAKER : It would not be fair to ask the Hon. Minister to make a policy statement now.

Cultivable poramboke lands

* 85 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have passed any orders for the distribution of cultivable poramboke lands in Voimodu village, Tiruthuraiyandi taluk at the rate of two acres for each landless agricultural labourer of that area; and

(b) if so, the action taken so far in pursuance of these orders?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

[13th February 1958]

(b) Assignment of the land has been proposed to be taken up after the survey operations have been completed. The Board's further report in the matter is awaited.

SRI A. VEDARATHNAM : இப்போது அவர்களுக்கு நிலம் பிரித்துக்கொடுப்பதற்கு உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படியில்லையென்றால் சர்வே செய்வது எப்பொழுது முடியும். இந்த நிலங்கள் நீண்டகாலமாக சர்வே செய்யாமல் பெண்டிங்காக இருக்கின்றன. இப்பொழுது இருக்கும் உணவு நெருக்கடியின் காரணமாக துரிதமாக எடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : சுமார் 1,400 ஏக்கர் நிலம் இப்பொழுது சர்வே செய்யப்பட்டன. இன்னும் 1,200 ஏக்கர் நிலம் சர்வே செய்யப்படவேண்டும். இது இன்னும் சர்வே செய்யப்படாததற்குக் காரணம் அந்த நிலத்தில் தண்ணீர் தேங்கி இருப்பதால் சர்வே செய்வது கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த நிலங்களை துரிதமாக வழங்குவதற்கு எல்லாவித முயற்சிகளும் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

Refractory bricks factory

* 86 Q.—**SRI M. P. SUBRAMANIAM :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any decision has been taken with regard to the starting of an industry to manufacture refractory bricks out of the magnesite deposit at Salem; and

(b) if so, whether it is under private sector or public sector?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) A joint stock company has been granted a licence to start a magnesite refractory bricks factory in Salem district. A grant of a licence has been recommended for the establishment of a similar factory by another concern.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த தொழிற்சாலையை நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஏன் முன்வரவில்லை. வேறு தனிப்பட்ட கம்பெனியின் ஒத்துழைப்பைக்கொண்டு, அக்கோரிக்கை அந்தக் கம்பெனியால் ஒப்புக்கொள்ளப்படவில்லையென்றால் நாட்டின் நலனை உத்தேசித்து ஏன் அரசாங்கம் வற்புறுத்தல் கூடாது அல்லது தானே எடுத்து நடத்தக்கூடாது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Industrial and Development Regulation Act பிரகாரம் ஒரு ரிப்பார்டரி செங்கல் தெழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க அனுமதி கொடுக்கப்பட்டது. சர்க்காரும் பரன் அண்டு கம்பனியும் சேர்ந்து அந்த தொழிற்சாலை நடத்துவதற்கு அந்த பரன் அண்டு கம்பெனி ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆகவே அந்த யே சனை கைவிடப்பட்டது.

SRI A. A. RASHEED : When will this factory be put into commission?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A licence has been granted to a private individual and it is not possible for the Government to say when the private individual will put up the factory.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : சென்னை சர்க்காரை கலந்தாலோசித்து ஒரு முடிவிற்கு வந்ததா அல்லது கலந்தாலோசிக்காமலேயே ஒரு முடிவிற்கு வரப்பட்டதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சென்னை சர்க்கார் ஒரு கார்பொரேஷன் அமைக்கவேண்டுமென்று சூதி அதற்கு உதவியாக இன்னொரு கம்பெனியையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று இருந்தது. ஆனால் அந்த கம்பனி அதற்கு ஒத்துவராததால் அந்த முடிவிற்கு வரவில்லை.

[13th February 1958]

SRI M. P. SUBRAMANIAM : முதலில் சர்க்காரும் அந்த கமிட்டியும் சேர்ந்து ஒத்துக்கொண்டு, பிறகு ஏன் அந்த கமிட்டி ஒத்துழைக்க மறுத்தது. அப்படி இருக்கும்போது சர்க்கார் ஏன் சட்டத்தின் கீழ் அதைக் கொண்டுவந்து நடத்தக்கூடாது? இப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்போகும் அந்தத் தொழிற்சாலை சேலத்தில் ஆரம்பிக்கப்படுகிறார்களா அல்லது வேறு எந்த இடத்தில் ஆரம்பிக்கப்படுகிறார்கள்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சேலத்தில் ஆரம்பிப்பதற்காக இவ்வளவு முயற்சியும் எடுக்கப்பட்டது.

Heads of departments

* 87 Q.—**SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the principles governing the selection of heads of departments; and

(b) whether the Government will be pleased to place on the table of the House a list of officers appointed as heads of departments during the last three years with information as to their previous experience and suitability to the posts to which they were appointed?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) There are no definite principles laid down by Government for selecting heads of departments. So far as appointments of I.C.S. or I.A.S. Officers as heads of departments are concerned, their suitability to particular posts is taken into consideration.

(b) A statement is placed on the table of the House*.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Is there any post in which the Public Service Commission has to be consulted and also whether the Government prepare a panel of names to the Commission?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Not in respect of heads of departments. It is solely the responsibility of the Government to find suitable officers.

SRI K. ANBAZHAGAN : ஒரு இலாக்காவின் தலைமை அதிகாரிகளாக இருப்பவர்கள் குறிப்பிட்ட வயது நிறைந்து இருந்தாலும்கூட அவர்கள் வேலையில் தொடர்ந்து நீடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுப்பதில்லை என்ற கொள்கையை சர்க்கார் அனுஷ்டித்து வருகிறது. இப்போது சில டெக்னிகல் டிபார்ட்மெண்டில்தான் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. டெக்னிகல் பியூயில் குறைவாக இருப்பதனால் ரீ எம்ப்ளாய்மெண்டு கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. எக்ஸ்டென்ஷனுக்கும் ரீ எம்ப்ளாய்மெண்டுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : அனுபவம் மிகுந்த அதிகாரிகளை சுதந்திர ஆட்சியில் கொஞ்ச நாள்கு வேலையில் வைத்துக்கொண்டிருப்பது நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு அத்தியாவசியம் அல்லவா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சனம் அங்கத்தினர் கேள்வியின் மூலம் அவர்களின் அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கிறார்.

* Printed as Appendix I on pages 376-379 infra.

[13th February 1958]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கடந்த 6 மாத காலத்திலே நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகள் விஷயத்திலாவது எந்த மாறுதலாவது கொண்டுவந்திருக்கிறார்?

MR. SPEAKER : கனம் மந்திரி அவர்கள் புரியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஆறுமாத காலத்தில் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரியை நீக்கிவிட்டு வேறு சில அதிகாரியை சர்க்கார் நியமிக்க உத்தேசித்திருக்கிறார்களா? அப்படி இருந்தால் அதன் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சனம் அங்கத்தினர் எதையோ வைத்துக்கொண்டு எதையோ ஒன்றை சொல்கிறார்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : மராமத்து இலாகா தலைமை அதிகாரிக்கு மீண்டும் அந்த இலாக்காவில் பதவிகால நீட்டிப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? இந்த இரண்டு இலாக்காக்களிலும் தகுதி பெற்றவர்கள் இல்வையா? அவர்களுக்கு எந்த அடிப்படையின் மீது சம்பளம் கொடுத்து வருகிறார்கள்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மராமத்து இலாக்காவில் ஜே. எப். பிரபிரிக்கும், ஸ்ரீ ஆனந்த ராவுக்கும் மீண்டும் உத்தியோகம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது சர்க்காருக்கு அவசியம் தேவைப்படுகிறது. ஆகவேதான் அனுமதித்திருக்கிறார்கள்.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, apart from the merits of the question, does not this kind of re-employment or extension of service shut out the prospects of the juniors in the same department who are equally qualified or equally competent to carry on the work? Unless opportunities are afforded to them, how will they be able to serve our State.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is taken into consideration when we re-employ a particular person. If there are persons available with suitable qualifications, not only with suitable qualifications but with sufficient experience, they are given a chance and then re-employment is given.

New posts carrying a salary above Rs. 1,500

* 88 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of new posts carrying a salary of more than Rs. 1,500 created during the past six years; and

(b) the reasons for their creation?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) A statement is placed on the table of the House*.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : தற்சமயம் இதபோன்ற 1,500 ரூ. சம்பளம் வாங்கக்கூடிய பதவிகளை சிறுஷ்டித்திருக்கிறார்களா? அப்படி இருந்தால் எந்த நோக்கத்தோடு.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தற்சமயம் அந்த நோக்கம் சர்க்காருக்கு இல்லை. அவசியம் ஏற்பட்டால் அதை சிறுஷ்டித்துத்தான் ஆகும்.

* Printed as Appendix II at page 379 infra.

[13th February 1958]

Hand-crafts

* 69 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether there is any proposal to abolish the pulling of hand-carts in the Madras City?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No, Sir.

SRI A. A. RASHEED: Is the Hon. Minister aware that human beings are treated as beasts of burden in Madras City?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir. The Government are quite well aware of it. But there will arise the question of unemployment of all these people, if pulling of hand-carts is absolutely prohibited.

Use of pneumatic tyres for bullock carts

* 90 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether there is any proposal for the compulsory use of pneumatic tyres for bullock carts?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No, Sir.

SRI A. A. RASHEED: Is the Hon. Minister aware that damage is caused to State and other roads by the bullock carts because they have iron clad wheels?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Government are, no doubt aware of the fact that the roads are more easily damaged by iron-wheeled carts. But it is not practicable to compel the bullock carts to have pneumatic tyres. But there is a proposal at the instance of the Government of India and the Chief Engineer for Highways has been asked to conduct a pilot scheme in this regard.

Slum improvement

* 91 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the amount allotted by the Central Government and the State Government for the years 1956-57 and 1957-58 for slum improvement; and

(b) out of these, the amount allotted for each municipality?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) For 1956-57, no amount was allotted for slum improvement. For 1957-58, a sum of Rs. 20 lakhs was allocated for slum improvement work under the Slum clearance scheme of the Government of India.

(b) In view of the limited allocation of funds, it has been decided to confine slum improvement work to Madras City only. Hence, no amount was allotted for the municipalities in the mufussal areas.

[13th February 1958]

* 100-A Q.—SRI P. G. MANICKAM: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of houses to be built under the Scheme for Slum Clearance in the Madras City in each of the following colonies:—

1. Namasivayapuram,
2. Mallikuppam,
3. Nochikuppam,
4. Meenambal Sivaraj Nagar,
5. Karimedu Colony,
6. Vazhippacheri,
7. Scheme for housing pavement dwellers;

(b) the maximum and minimum cost of construction of a house?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) & (b) No houses are proposed to be built under the Scheme for Slum Clearance in Madras City in these colonies. It is proposed to provide only developed plots with sanitary amenities in these colonies. The slum dwellers will be given building materials worth Rs. 150 to enable them to put up suitable structures.

The maximum cost admissible under the Slum Clearance Scheme for a single storeyed one-roomed tenement is Rs. 3,300.

No minimum has been prescribed.

SRI K. ANBAZHAGAN: குடிசைகள் நிர்மலியிருக்கும் சேரிப் பகுதிகளைச் சீர்திருத்துவதற்குப் பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருப்பதிலும், குடிசைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ள இடங்களிலிருந்து அவைகளைப் புனர்தீர்மானம் செய்வதற்கான சிட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முன்னாலேயே, அந்தக் குடிசைகள் இருப்பது நாகரிகக் குறைவு. அசம்பாவிதமானது. சுகாதாரக் கேடானது என்ற காரணங்களால் அவை பிரித்தெறியப்படுகின்றன என்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? அப்படிப் பிரித்தெறியப்பட்ட குடிசைகளின் சொந்தக்காரர்களுக்கு வேறு இடங்களில் ரெலியூ, இலாகா அதிகாரிகள் இடம் தந்த போதிலும், அங்கே அமைக்கப்படும் குடிசைகளை கார்ப்போரேஷன் இலாகாவின் பிரித்தெறித்துவிடுகின்றனர் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இது ஏதோ ஒரு தனி இடத்தைப் பற்றிய சேள்வியாக இருக்கிறது. விவரங்களை எழுதியனுப்பினால் உடனே பதிலளிக்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, whereas the clearance of slums and the use of work is entrusted to the Corporation of Madras as well as City Improvement Trust and even though they have done considerable good work in this matter, it is commonly felt that no much progress has been achieved considering the vastness of slums in the City of Madras and therefore, will the Government consider the desirability of constituting a separate body as the Slum

[14th February 1958]

Improvement Corporation and entrust the entire work to that body with a view to achieving quicker progress in this Slum Clearance work?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the Government do not believe that by merely multiplying Bodies and Corporations, any work could be expedited. Actually there is a lot of opposition to Slum Clearance even from the slum dwellers themselves. However, whatever delay there has been in the matter of clearing the slums will be tackled and we propose to spend the allotment for clearance during this year.

SRI P. G. MANICKAM: நடைபாதைகளில் வசிப்பவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்காக ஒரு டீஸ்க்டி அயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருப்பதாக சுவர்ன்டென்டர் செரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்த எந்த இடங்களில் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்படும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN: சனிப் டீஸ்டர் நிலங்களில் அமைக்கப் பட்டிருக்கும் 'ஸ்லம்ஸ்' (சும்கள்கள்) உள்ள பகுதிகளில் சுகாதார வசதிகள் நல்ல முறையில் கவனிக்கப் படாமல் இருக்கின்றன. ஆகையால் 'ஸ்லம் க்ளியான்ஸ்' செய்யும் பெரும் பணிகளுக்கு முன்பு 'ஸ்லம்'-களில் 'க்ளியர்' செய்வதற்கு சர்க்கார் திட்டமிடுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கொன்னை நகரத்தில் 330-க்கு மேற்பட்ட குடிசைகள் (ஸ்லம்ஸ்) இருக்கின்றன. அவைகளில் சில சர்க்கார் பகுதிகளில் உள்ளவை, சில தனியார் பகுதிகளில் உள்ளவை. தனியார் பட்டவர்கள் பகுதிகளில் உள்ளவைகளில், 'டெம்ப்ளவெண்ட்', பண்ணுவதற்கு அவர்களுடைய சம்பந்தத்தைப் வெறவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே உடனடியாக சர்க்கார் பகுதியில் 'ஸ்லம் க்ளியான்ஸ்' திட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். தனியார் பகுதிகளிலுள்ள குடிசைகள் போகாமல் இருந்தால் அங்கே 'ஸ்லம் க்ளியான்ஸ்' திட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்காக ஸ்லம் க்ளியான்ஸ் சட்டப் பிரகாரம் அவைகளை 'அக்விஸிஷன்' செய்வதற்கு சர்க்கார் முயற்சி செய்கிறார்கள்.

SRI P. S. SANTHANAM: சேரி அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்காக மத்திய சர்க்காரால் கொடுக்கப்பட்ட பணத்தில் வட ஆற்காடு ஜில்லா நகராண்மைக் கழகத்திற்கு எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: ஒன்றும் இல்லை.

MR. SPEAKER: தங்கள் தங்கள் ஜில்லாவைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் கேள்வி போட்டால் உடனே எப்படி பதில் சொல்லமுடியும்? அவைகளைத் தனிக் கேள்விகளாகப் போடவேண்டும்.

Backward and Scheduled Classes

* 92 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any concessions which were granted previously to Backward and Scheduled Classes in regard to age, fees and otherwise in respect of examinations held by the Madras Public Service Commission and selection for appointments made by it have since been withdrawn; and

(b) if so, what they are and the reasons for withdrawing the same?

[13th February 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The answer is in the negative.

(b) Does not arise.

Ammonium sulphate

* 93 Q.—SRI S. LAZAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) who are the distributors of ammonium sulphate in Block Development or National Extension Service Block areas;

(b) whether such distributors could sell ammonium sulphate for cash; and

(c) whether ammonium sulphate is made available to agriculturists who can afford to purchase on cash without asking for loan from the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Co-operative Societies have been appointed as distributors of ammonium sulphate in National Extension Service and Community Development areas.

(b) Yes.

(c) Yes.

SRI S. LAZAR: சர்க்கார் இதுபோன்ற உத்தரவைப் பிறப்பித்திருந்தாலும்கூட சில பகுதிகளில், பணம் கொடுப்பவர்களுக்கும் அம்மோனியம் சல்பேட் கொடுக்கப்படாதது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? இதைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: என்னிடம் அதுபற்றி தகவல் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் விவரங்களைக் கொடுத்தால் நான் கவனித்து வேண்டியதைச் செய்கிறேன்.

SRI V. S. MANICKASUNDARAM: அம்மோனியம் சல்பேட் கூட்டுறவு சொசைடிகளின் மூலமாகவும் ஏஜெண்டுகள் மூலமாகவும் விநியோகிக்கப்படுவதைத் தவிர, தனிப்பட்ட முறையிலும் விற்கப்படுகிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: தேசிய வளர்ச்சித் திட்டமும் சமுதாய நலத் திட்டமும் அமுலில் இல்லாத பகுதிகளில் தனிப்பட்ட நபர்களும் ஓரளவு விநியோகம் செய்கிறார்கள்.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR: நான் பனாக் எரியாலிலும் கூட்டுறவு சொசைடிகள் இருக்கவேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு விண்ணப்பம் வந்திருக்கிறதா? அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அப்படி ஒன்றும் சர்க்கார் இப்போது யோசிக்கவில்லை.

SRI A. R. MARIMUTHU: இப்போது நமக்குக் கிடைக்கும் ரசாயனங்கள் போதாமலிருப்பதால் அதிகப்படியான ரசாயன உரங்களைப் பெறுவதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இப்போது அதிகப்படியான உரங்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டுவருகின்றன. ஒவ்வொரு ஆண்டும் நமக்குப் போதுமான அளவு உரம் இறக்குமதியின் மூலம் கிடைக்கும் என்று நம்பப்படுகிறது.

[13th February 1958]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : அம்மோனியம் சல்பேட் ஆந்திர ராஜ்யத்திற்கு லாரிகளில் கடத்தப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியானால் அதைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஆந்திரப் பிரதேசத்திலிருந்து இங்கே வருவதாகத்தான் நான் கேள்விப்படுகிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : பிளாக் டெவலப்மெண்ட் ஏரியாக்களிலிருந்து ஒரு சில தனி நபர்கள் ரசாயன உரத்தை கூட்டுறவு சொசைடியிலிருந்து வாங்கி லைசென்ஸ் பெற்று வியாபாரம் செய்வது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அப்படி ஒரு ஏற்பாடும் இல்லை. அதுவரை அம்மாதிரி ஏற்பாடு இருந்தது. ஆனால் இப்போது பிளாக் டெவலப்மெண்ட் ஏரியா பூராவிலும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் விநியோகம் செய்யவேண்டுமென்ற ஏற்பாடு அமலுக்கு வந்திருக்கிறது. இருந்தாலும், தனி நபர்கள் எங்கேயாகிலும் விநியோகம் செய்தால் அதுபற்றி தகவல் கொடுத்தால் அதை நான் கவனிக்கிறேன்.

SRI K. S. ARDHANAREESWARA GOUNDER : சிந்திரியில் உற்பத்தியாகும் உப்பை நமது ராஜ்ய விவசாயிகள் அதிகமாகப் பயன்படுத்துவதால் அதை அதிகம் பெருவதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சிந்திரி உர உற்பத்தி சாலைகள் சிலதான் நம் நாட்டில் இருக்கின்றன. எவ்வளவு அதிகமாக அந்த உரத்தை நாம் பெறமுடியும் என்பதில் இந்த சர்க்கார் கவனம் செலுத்திக்கொண்டுதான் இருக்கிறது.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHIRAJ : இந்த உரங்களை விவசாயிகள் பயன்படுத்த முடியாதபடி இடைத் தரக்கள் அதிக விலைக்கு விற்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? தெரிந்திருந்தால் இதைத் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எனக்கு அதுபற்றி தகவல் ஒன்றும் வரவில்லை. விவசாயிகள் அதை உபயோகப்படுத்தவில்லை என்றால், ஏன் அதை அதிக விலை கொடுத்து இவர்கள் வாங்குகிறார்கள் என்பதைச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

SRI K. ANBAZHAGAN : இந்த உரத்தின் உற்பத்திக் குறைவு காரணமாக நமது ராஜ்யத்தில் இதன் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாதிருக்கும்போது, நெய்வேலியில் இந்த உரத்தை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலையை அமைக்கலாம் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டதே? அது கவனிக்கப்பட்டு அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அது அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சீக்கிரத்தில் வேலை துவக்கப்படலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

SRI K. B. S. MANI : தற்சமயம் உற்பத்தியாகிற உரம் போதுமான அளவு இல்லாததால் பல தாலுகா தலைநகரங்களில் இருக்கும் பெரு நிலச்சுவாந்தார்கள் இதை அதிகமாக வாங்கி ஸ்டாக் வைத்துக் கொள்வதால் சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு இது கிடைப்பதில்லை என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அப்படித் தெரிந்திருந்தால், போதுமான அளவு உரம் உற்பத்தியாகும் வரையில் 'கோட்பா' ஸ்டைத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அப்படி எந்தத் தகவலும் எனக்கு வரவில்லை. இது சம்பந்தமாக கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்ட விவரங்களை என்னிடம் கொடுத்தால் அவசியமான நடவடிக்கையை எடுப்பது பற்றி கவனிக்கிறேன்.

[13th February 1958]

Leasing of railway lands

* 94 Q.—**SRI S. LAZAR :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the provisions of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955, and the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956, are made applicable to railway lands;

(b) whether such lands are leased in public auction every year;

(c) if so, whether the lessees cultivating such lands have requested the Government that they must be given the benefits under these enactments; and

(d) the action taken on their request by the Government?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) No.

(b) Yes, Sir.

(c) A representation in the matter has been received from the Hon. Member himself.

(d) The matter is being examined.

SRI S. LAZAR : இந்த இரண்டு சட்டங்களையும் ரெயில்வே நிலங்களுக்கு பிரயோஜனப்படுத்துவதில் சட்டபூர்வமான சில இடைஞ்சல்கள் இருந்தபோதிலும் கூட இந்தச் சட்டங்களின் அடிப்படையில் இருக்கக்கூடிய கொள்கையை சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்கிறார்களா? அதன்படி ஒரு அடர்விடப்பட்டிருக்கிற ஆர்டர் போட்டு இந்த நிலங்களுக்கு அச்சலுகைகள் கொடுக்க சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தக் கொள்கை எவ்வளவுதூரம் ரெயில்வே லாண்டில் புத்தொடர் எடைதரப் பற்றி ஆலோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏனெனில், அந்நிலங்கள் திடீரென்று ரெயில்வேக்கு வேண்டியவரும். ஆகவே அதைப்பற்றி ஆலோசித்துத்தான் சொல்லவேண்டும்.

Mine workers

* 95 Q.—**SRI S. LAZAR :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether Labour Officers attend to the welfare of labourers in mines?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The answer is in the negative.

Second Five-Year Plan

* 96 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there is to be a cut in the outlay of the Second Five-Year Plan for this State in the next financial year;

(b) if so, to what extent?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Second Five-Year Plan for the Madras State provides for a total outlay of Rs. 152.27 crores. Within the general framework of the Plan, an annual plan is being prepared every year according to the principles laid down by the Planning Commission.

[13th February 1958]

For the year 1958-59, the Planning Commission indicated as early as September 1957 that the Plan outlay should be of the same order as the Budget provision for 1957-58, viz., Rs. 32 crores. However, a tentative plan estimated to cost 35.82 crores was drawn up by this Government. As a result of the discussions held with the Planning Commission at New Delhi during the third week of December 1957, the size of the Plan for 1958-59 has been fixed at Rs. 30.50 crores, having regard to the capacity of the State Government to raise the necessary resources and the amount of Central assistance that would be forthcoming during the year.

SRI K. SAT ANATHA KARAYALAR: May I know, Sir, which sector is affected and to what extent it will be affected?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not think, Sir, any particular sector is affected. It is only some cuts in the fringes have been made.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: சென்னை ராஜ்யத்திற்கு இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கீழ் 102 கோடி ரூபாய் செலவுத் திட்டமிட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள் . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Rs. 152 crores.

SRI A. A. RASHEED: What will be the contribution from the Centre?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: This is an embarrassing question. But still I say that the promised assistance is Rs. 18 crores in next year.

SRI M. KALYANASUNDARAM: இந்த 30 கோடி ரூபாய் ராஜ்ய சர்க்கார் மூலமாக செலவுக்கூடியது. மத்திய சர்க்கார் தொடியாக நம் ராஜ்ய சீரமைப்பிற்கு போட்டிருக்கக்கூடிய திட்டங்கள், அத்திட்டங்களின் படி நடக்குமா? அதிலும் ஏதாவது துண்டு விழுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: மத்திய சர்க்காரிலிருந்து முக்கியமாக எடுத்துள்ளனக்கூடிய திட்டங்கள், பெயரிலும் இந்த இருக்கக்கூடிய துறைமுக அபிவிருத்தியுடனும், திட்டமிட்டபடியே நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, what is the original amount that was contemplated to be spent according to the Second Five-Year Plan in the next year for our State, and to what extent has it been pursued after the deliberations of the Planning Commission?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The total amount allotted for the Second Plan period is Rs. 152 crores. This would amount to about Rs. 30 crores every year. As a matter of fact during the last ten years the tempo will have to be increased. In spite of this, we are spending during the current year Rs. 32 crores. For the next year the proposal is Rs. 30.5 crores, as far as the known resources are concerned. If additional resources become available, we may increase the target. The difficulty, as far as we are concerned, seems to be in restricting each year's allotment so that the limit of Rs. 152 crores is not exceeded.

[13th February 1958]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Recently I saw in the papers that we are getting some foreign aid for the improvement of the new harbour. Is this also included in our plan?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is a Central scheme. It is not included in the State Plan.

SRI K. ANBAZHAGAN: சென்னை ராஜ்யம் தொழில் துறையில் பின்தங்கி கிடக்கிறது என்ற கருத்தை எடுத்துச் சொற்கிற நம்முடைய அமைச்சர்கள் முதலில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே கேட்ட சொகையில் எவ்வளவு கொடுக்க மத்திய அரசாங்கம் சம்மதித்துள்ளது? இப்பொழுது கொடுத்திருப்பதைவிட எவ்வளவு அதிகத் தொகை வேண்டுமென்று கேட்டார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I do not think I can answer this question in the form of question and answer.

ஆயிரம் டிஜெட் விவாதத்தின்மூலம் திசைப்பற்றி விரிவாக விவாதித்துக்கொள்ளலாம், தொழில் துறையில் நாம் இப்போது என்னென்ன சொழிகள் ஏற்பட்டு பெரியவெண்ணென்று வற்புறுத்தினோமோ அவைகளை எல்லாம் ஏற்படுத்த எல்லா முயற்சிகளும் நடந்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: திட்டமிட்ட அளவில் இருந்து குறைக்கப்பட்டிருப்பது நம்ம ராணத்திற்கு மாதத்திற்கானது? பொதுவாக எல்லா மாகாணத்திற்கும் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: நம் மாகாணத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நிலைமைப்பற்றி நாம் திரும்பி அடையக்கூடிய நிலையில்தான் இதுவரை நின்றுகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, மற்ற மாகாணங்கள் சென்னைக்கு அதிகமாகக் கொடுத்துவிட்டார்களே என்று ஒரு சர்க்கையைக் கிளப்பும் முறையில் நாம் இதை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டாம்.

SRI N. K. PALANISAMI: அலுவலியம் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவது சம்பந்தமாக உதவிச்செய்யப்பட்ட திட்டம் என்னவாயிற்று? அது என் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டவிலை?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அதைப்பற்றி தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி நாம் அதிகம் விவாதிக்கவேண்டுமென்று டிஜெட் வருகிறது. அப்பொழுது இதைப் பற்றி விரிவாக விவாதிக்கலாம்.

Honorary Bench Court at Tindivanam

* 97 Q.—**SRI M. S. SELVARAJAN** (on behalf of Sri S. A. M. Annamalai Odayar: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Honorary Bench Court at Tindivanam is to be reconstituted;

(b) if so, why; and

(c) whether any petition has been received from the Honorary Magistrates of Tindivanam objecting to the reconstitution?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) Because the Court as previously constituted has not been functioning properly.

(c) Yes, Sir, after orders have been issued abolishing the Court and withdrawing the powers.

[13th February 1958]

SRI A. GOVINDASAMY : பழைய கோர்ட்டுகள் சரியான முறையில் வேலை செய்யவில்லை என்றால் புதியதாக புதிய அங்கத்தினர்களைக்கொண்ட கோர்ட்டுகள் நியமிக்க சர்க்கார் முயற்சிக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மீண்டும் அங்கத்தினர்களை நியமித்து கோர்ட்டு அமைக்கப்படும்.

SRI M. JAGANNATHAN : பழைய கௌரவ மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டு சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்பதற்கு காரணம் என்னவென்று அடைச்சர் கூறுவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மாஜிஸ்ட்ரேட்சுளுக்கும் தலைவருக்கும் தகராறுகள் இருந்தன. கலெக்டர் இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து இந்த கோர்ட்டை அபாலிஷ் செய்யவேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்ததின்படி அது அபாலிஷ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

MR. SPEAKER : Question Nos. 98, 99, 100—இவைகளை ஒன்றாக எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

Medical Colleges

* 98 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of students admitted into the Christian Medical College, Vellore, North Arcot district, from 1955 to 1957;

(b) the number of non-Christians among them; and

(c) the amount of grant given to this college?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) The Christian Medical College is a private institution and the Government have therefore no information.

(c) No grant is given by the Government to the college.

SRI A. A. RASHEED : Is the college run by the Christian Mission open to all communities?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes. It is open to all communities. But more Christians are admitted. That is the complaint.

MR. SPEAKER : I am sorry I have to interrupt. Let the Hon. Minister read the answer for all the three questions. Then we can have supplementary questions.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : This particular question is different.

SRI K. VINAYAKAM : Is there any possibility for the Government to compel this institution, though it does not get any grant from this Government, to take in sufficient number of students belonging to other communities than Christians?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Till 1952-53, the Government were giving grant. They have stopped it now. Only that much could be done.

[13th February 1958]

* 99 Q.—**SRI K. R. VISWANATHAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) how the quota for the selection of candidates to Government Medical Colleges was fixed for the various districts during 1957;

(b) whether the allotted quota was adhered to till all the seats were filled up; and

(c) if not, the reasons for any deviation and the principle, if any, adopted for such deviation?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) The quota of seats for each district was fixed on the basis of the ratio of the population of each district to the total population of the State.

(b) & (c) The quota for each district was filled up by the candidates of the respective district, except in the case of South Arcot, Tiruchirappalli and Kanyakumari districts, from where there were not sufficient number of candidates for admission to the pre-professional course. These vacancies were allotted to the other districts in accordance with the rules.

* 100 Q.—**SRI K. R. VISWANATHAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the number of students belonging to Forward Classes admitted into Government Medical Colleges in 1957?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : 452 students.

SRI A. GOVINDASAMY : தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலிருந்து அதிகமாக விண்ணப்பங்கள் வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் வந்த விண்ணப்பங்கள் எவ்வளவு, அதில் எவ்வளவு பேர்கள் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டார்கள்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I cannot readily give figures, because I am confused with a lot of figures here and I may make a mistake.

SRI T. KARIA GOUNDER : சிலைவர் அவர்களே, மற்ற ஜில்லாக்களிலுள்ளவர்கள் வேலூர் ஜில்லாவிலுள்ளவர்கள் என்று மனஸில் குறிப்பிட்டு மனுக்கள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள் அப்படியென்றால் இதை பற்றி மக்திரி அவர்களுக்கு எகாவது பகார் வந்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அந்தமாதிரி சில பெரிய மனிதர்கள் செய்கிறார்கள் என்று கேள்வி.

SRI MATHI KAMALAMBIA AMMAL : பெண்கள் அதிகமாக பெருச்சூல் காலேஜ்சுளில் படிப்பதற்கு மன் வரவதால் பெண்களைக் கென்று தனியாக ஒரு மெடிகல் காலேஜ் திறப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?

MR. SPEAKER : இதற்கு தனியாக கேள்வி போடுங்கள்.

[13th February 1958]

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : ஸார், சேலம் ஜில்லா விஸ்தீர்ணத்தில் மிக பெரிய ஜில்லாவாக இருக்கின்ற காரணத்தால், அங்கு கலாசாலை வசதிகள் அதிகமாக தேவைப்படுவதால் அங்கு கலாசாலைகளை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா?

MR. SPEAKER : இந்த கேள்வி மூலக்கேள்விக்கு சம்பந்தமில்லாதது.

Professional Colleges

* 100-B Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of applications received for admission into the Government Professional Colleges to undergo Pre-Professional and professional courses in Engineering, Medicine Agriculture, Veterinary Science, Law Dental Surgery, Pharmacy and Stockmen's Course in Government Veterinary College, Madras in 1957;

(b) the number of applications from candidates belonging to Scheduled Castes among them; and

(c) the number of candidates selected and the number of Scheduled Caste candidates among them?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a), (b) & (c) A statement is placed on the table of the House.

SRI P. G. MANICKAM : ஸார், இன்ஜினியரிங் காலேஜ், மெடிக்கல் காலேஜ், அக்ரிகல்சர்ஸ் காலேஜ் இவைகளுக்கு 24 விண்ணப்பங்கள் எடுக்கப் படாமல் இருக்கின்றன. என்ன காரணத்தால் எடுக்கப்படவில்லை என்பதை அறியவிரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அவ்விடமொன்றுமில்லை என்று நினைக்கிறேன். இன்ஜினியரிங் படிப்பில் 52 விண்ணப்பங்களில் 48 பேர்களை எடுத்திருக்கிறார்கள். பரி-ப்ரபஷனல் கோர்ஸில் 24 பேர்களில் 20 பேர்களை எடுத்திருக்கிறார்கள். மெடிக்கலில் 22 பேர்களில் எல்லோரையும் எடுத்திருக்கிறார்கள். பரி-ப்ரபஷனல் கோர்ஸில் 52 பேர்களில் 41 பேர்களை எடுத்திருக்கிறார்கள்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இன்று டாக்டர் அதிகமாக இல்லாத காரணத்தால் பல டெங்கனிலும் ஆஸ்பத்திரிகள் மூடிக்கிடப்பதாக மந்திரி அவர்களே சில கேள்விகளுக்கு பதில் அளிக்கும்போது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே மருத்துவக் கல்லூரிகளை அதிகமாக ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்வார்களா?

MR. SPEAKER : The Hon. Minister cannot answer that question now. The hon. Member may put a separate question.

SRI N. R. THIAGARAJAN : ஸார், வைத்தியக் கல்லூரி, இன்ஜினீரிங் கல்லூரி முதலியவைகளில் மூன்றாவது கிளாசில் சேறினவர்கள் கூட ஆயிரக்கணக்காக வந்து எம்.எஸ்.எ.க்களை தொந்தரவு செய்து கிறார்கள். ஆகவே முதல் வகுப்பில் சேறினவர்கள்தான் மனுச்செய்யலாம் என்று அரசாங்கம் நிபந்தனை போடுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதில் விண்ணப்பங்கூட போடுவதற்கு உரிமையிலே என்று சொல்லமுடியாது. விண்ணப்பங்கள் போட்டுவிட்டால் அசனபின் இடம் கிடைக்கவில்லையென்றாலும் விட்டு விடலாம். ஆகவே இந்த தொந்தரவுகள் எல்லாம் அதிகமாக காலேஜ் வந்தபிறகுதான் தீரும்.

MR. SPEAKER : Questions are over.

* Printed as Appendix III on page 380 infra.

[12th February 1958]

II.—ANNOUNCEMENTS BY THE SPEAKER.

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that I have received the following message from the Governor of Madras, dated 2nd October 1957 :—

“In pursuance of Article 207, Clause (3) of the Constitution of India, I, P. V. Rajamannar, Governor of Madras, hereby recommend to the Madras Legislative Assembly the consideration of the Madras Prohibition (Amendment) Bill, 1957.”

(2) PUBLICATION IN NEWSPAPERS OF QUESTIONS, AMENDMENTS, ETC., DISALLOWED BY HON. SPEAKER.

MR. SPEAKER : An amendment to the Motion of Thanks for the Governor's Address was given notice of by a Member and it was disallowed and the Member was informed of this with reason for disallowing. This has been published in one of the Tamil dailies by the Member himself. It is a well-established convention of the House of Commons that a Member who gives to the Press for publication questions or resolutions, before they are admitted by the Chair commits a breach of Privilege of the House. The attention of the Members of the Legislature has therefore been drawn ever since the Reformed Council came into existence in this State to the objectionable practice of publishing questions in the daily press, before the same were admitted by the Chair. For the same reasons, on 8th May 1952, the then Speaker pointed out that amendments to the discussion on His Excellency the Governor's Address should not be published in the Press before they were admitted, as it was unparliamentary to do so and he also expressed the hope that the Press would co-operate with him to see that they did not publish any amendments before they were admitted by him.

If a Member or newspaper has no right to publish a question or amendment before its admission, it follows that they cannot publish a question or amendment when it has been disallowed. It would be too much to contend that the mere fact that the Speaker has disallowed a question or a resolution or amendment—may be on some technical ground—would debar a Member from giving publicity to his well-meant efforts in the public cause. Such a publication of disallowed questions, resolutions or amendments by the Member who had given notice of them necessarily involves also the contempt of the Speaker's authority inasmuch as it amounts to a resort to the public Press for ventilation of the grievances arising from the disallowance of the question, resolution or amendment. It places the Speaker in difficult circumstances, for the Speaker himself cannot rush to the Press in defence of his disallowance. It is therefore necessary that a wholesome convention should be established in this House as in the House of Commons that Members should not publish or countenance the publication

[Mr. Speaker] [13th February 1958]

in the Press of questions or resolutions or amendments not admitted. I am not giving this as a ruling, but I am making an appeal. I make an earnest appeal for the co-operation of the Members and the Press in this matter.

SRI K. VINAYAKAM rose—

MR. SPEAKER: Order, order.

(3) ADMISSION TO THE VISITORS' GALLERY.

MR. SPEAKER: I have to make another suggestion. To-day there has been an enormous rush for the Visitors' Gallery and the Speaker's Gallery. I have issued tickets far more in excess of the accommodation available. Some Members still seem to be dissatisfied with this. So, with the permission of the House, from the Budget Session onwards, I propose to issue tickets for the Visitors' Galleries for a definite period of one hour only. At the end of one hour, those sitting in the Galleries will have to vacate and make room for the next batch of visitors. This is the practice followed in the Lok Sabha and I propose to introduce it here also with the co-operation of the Members of the House.

III.—STATEMENT UNDER RULE 40 RE IMPOSITION OF PENALTY ON
THE RYOTS IN THE LOWER BHAVANI PROJECT AREA.

MR. SPEAKER: I have received notice from hon. Member Sri Palanisami calling attention of the Hon. Minister for Revenue to a matter of urgent public importance, viz., imposition of penalty on the ryots in the Lower Bhavani Project area. Sri Palanisami may now speak.

SRI N. K. PALANISAMI: ஸார், சமீபத்தில் கீழ் பவானி பிரதேசத்தில் அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்கள் நெல் வைக்கக்கூடாது என்றும், நெல் வைத்திருந்தால் தண்ட வரி டோடலாம் என்றும் தண்டோரா செய்திருக்கிறார்கள். இப்போது இருக்கக்கூடிய நிலையில் உரப்பு நிலத்தின் நெல் வைக்கக்கூடாது என்று தடை செய்வது என்ன நியாயம் என்று தெரியவில்லை. இப்போதுள்ள ஏராளமான மழையில் நெல் வைக்காமல் வேறு வழி கிடையாது.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR: Sir, we have not received notice about this.

MR. SPEAKER: It was circulated yesterday.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR: No, Sir, we have not received it.

MR. SPEAKER: My information is that it was circulated yesterday. Anyway, the hon. Member may now listen to the speech of Sri Palanisami and the statement that will be made by the Hon. Minister. Then everything will be all right.

15th February 1958]

SRI A. GOVINDASAMY: எனக்கு கிடைத்திருக்கிறது.

SRI S. LAZAR: Sir, it was circulated to us yesterday afternoon.

MR. SPEAKER: That is all right. So it has been circulated to the hon. Member. Sri Palanisami may now speak.

SRI N. K. PALANISAMI: உரப்பு நிலங்களில் ஒன்றும் வைக்க முடியாது. சில இடங்களில் தண்ணீர் கசிவு எடுத்து பேடுகளுக்கு டோனஸ் அது கசிவு அல்ல என்று நிர்ணயம் செய்யப் பட்டது. இவ்விதம் சுமார் 100 ஏக்கர்கள் இருக்குமானால் இரண்டு ஏக்கர் கசிவு என்று தள்ளி விடுகிறார்கள். இன்றைய தினம் ஏராளமான மழை பெய்தும் நெல் வைக்க முடியாமல் இருக்கிறது. அந்த இடத்தில் நெல் வைக்காமல் கடப்பாறையையா வைப்பது? இந்த நிலையில் அங்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 31½ ரூபாய் என்று வரி வசூலிப்பது, மூன்று மடங்கலிருந்து ஆறு மடங்கு வரையிலும் தண்ணீர் வரி வாங்குவது என்பது நியாயமல்ல என்பதை சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஒரு பக்கம் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டு மறுபக்கத்தில் இவ்விதம் செய்து கொண்டிருந்தால் எப்படி உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்க முடியும்?

ஆனால் இந்த வருஷம் ஏராளமான மழை பெய்தது. இப்போது என்று சொல்லவில்லை. அதனால் தண்ணீர் நிறைய இருக்கிறது. அந்த மாதிரிப் பிரதேசங்களில் யாவரும் நெல் வைத்திருக்கிறார்கள் வேறு வழியில்லாமல். சர்க்கார் புதிய முறையில் மூன்று தரம் பிரித்து வரி டோட உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் இந்த தண்ட வரியை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Speaker, Sir, orders regarding the treatment of lands in the Lower Bhavani Project area which are *bona fide* seepage-affected have already been issued in paragraph 13 of G.O. Ms. No. 4722, Revenue, dated 28th December 1956 to the effect, that if, in such cases penalties have already been levied, such penalties should be refunded if, on further enquiry, it is established that it is a *bona fide* seepage-affected land.

The Government have decided to reclassify the lands in the Lower Bhavani Ayacut as wet, garden and dry for purposes of levy of water cess. Lands referred to already by me, viz., those which are *bona fide* seepage-affected, will be classified as 'wet' and the water rate to be fixed for wet lands under the Project will be charged for them.

The necessary staff has been sanctioned and the whole question will be gone into by that staff. Then reclassification will take place. When it takes place, the difficulties mentioned by the hon. Member in his motion will no longer be there.

[13th February 1958]

IV.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS PROHIBITION (AMENDMENT) BILL, 1958.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I beg leave to introduce the Madras Prohibition (Amendment) Bill, 1958.

MR. SPEAKER : The question is—

“That leave be granted for the introduction of the Madras Prohibition (Amendment) Bill, 1958.”

The motion was put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I introduce the Madras Prohibition (Amendment) Bill^a, 1958.

(2) THE MADRAS CATERING ESTABLISHMENTS BILL, 1957
(L.A. BILL NO. 18 OF 1957).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I rise to present the Report of the Select Committee on the Madras Catering Establishments Bill, 1957^b (L.A. Bill No. 18 of 1957). It is a unanimous report.

V.—PRESENTATION OF THE FIRST REPORT (SECOND ASSEMBLY)
OF THE COMMITTEE ON SUBORDINATE LEGISLATION.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I have the honour to present the First Report (Second Assembly) of the Committee on Subordinate Legislation to this Honourable House.

VI.—PRESENTATION OF THE REPORT AND PROCEEDINGS
OF THE COMMITTEE OF PRIVILEGES (“DINA THANTHI” CASE).

SRI K. RAMACHANDRAN : Sir, I have the honour to present the Report of the Committee of Privileges on the “Dina Thanthi” case^c.

VII.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. SPEAKER : We shall now proceed with the discussion on the Governor's Address. Sri P. S. Chinnadurai is not here and his amendment cannot be taken into consideration now. I permit Sri Kalyanasundaram to move his amendments 11 and 12 since he was absent the other day with my permission.

^a Published in the *Fort St. George Gazette* dated 30th April 1957.
^b Printed as Appendix V on pages 391-403 infra.
^c Printed as Appendix IV on pages 381-390 infra.

[13th February 1958]

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move :

(11) “Add at the end the following—

‘but regret to bring to notice the failure of the Ministry to obtain sufficient funds from the Union Government for (a) improving the drinking water facilities in big cities like Tiruchirappalli, Madurai, Madras, Coimbatore, etc., where severe scarcity is being experienced by the people; (b) for the development of rural electrification; and (c) for the steel and aluminium plants in Salem district.’”

(12) “Add at the end the following—

‘but regret to add that the Government have failed to maintain the prestige and dignity of our State during the session of the Science Congress during the first week of January 1958.’”

The amendments were duly seconded.

MR. SPEAKER : I shall allot thirty minutes for Sri Kalyanasundaram to speak. Sri Annadurai, Leader of the Dravida Munnetra Kazhagam, will have forty-five minutes. The hon. Leader of the Opposition also will have forty-five minutes. The Hon. the Leader of the House is allotted an hour and a half for reply. In all it comes to three hours and a half and the debate will be over by 1.5 p.m. Then I shall put the amendments and the main motion to vote.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னரையே உரையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல எழுந்திருக்கிறேன். புதிய கவர்ன்—பதவிக்கும் புதியவர்—இருப்பினும், தன்னுடைய சுருக்கமான பிரச்சனத்தில் எதையும் சொல்லாமல், எதையும் சொல்லாமல் விடாமல் பெரிய ஒரு பேச்சு இது. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் பல முக்கியமான பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் எதை எடுத்தாலும் சொல்லியிருப்பதாகவும் வைத்துக்கொள்ளலாம். அதே சமயத்தில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்று தெரிந்தகொள்ளவும் முடியாது. அதை இவ்வளவு திறமையாக நம்முடைய மந்திரி சபை தயாரித்துக் கொடுத்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன்.

(உதவி சபாநாயகர் ஆசனத்தில் அமர்ந்தார்).

முதலாவதாக, திட்டத்தைப்பற்றி எடுத்துக்கொள்வோம். இந்தாண்டுத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடத்துவதற்கு, நம் ராஜ்யத்திலுமட்டுமல்ல, நம் தேசத்திலேயே பல நெருக்கடிகள் இருக்கின்றன. அந்த நெருக்கடிகளைச் சமாளித்து திட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்களை, அதாவது “கோர் ஆப்தி பிளான்” என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்களே, திட்டத்திற்கு மூலாதாரமாக இருக்கக்கூடிய திட்டங்களை நிச்சயமாக நிறைவேற்றுவோம் என்று உறுதிமொழி கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. நம் மந்திரிகளும் அந்த உறுதிமொழிக்குப் பொறுப்பானவர்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். பிளானிங் கமிஷனும் மத்திய சர்க்காரும் இதைப்பற்றி கவனித்து வருகிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் நிதி திரட்டப்படுகிறது. திட்டங்களைச் சிறிது சிறிது மாற்றினாலும், முக்கியமான திட்டங்களுள்ளும் நிறைவேறும் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்களும் மற்ற மந்திரிகளும் நம்பிக்கையுட்பட்டிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக நான் குறிப்பிட்ட விஷயமான அதற்குத் தேவையான நிதியைப்பற்றி நிதி சம்பந்தமான விவரத்தை இப்பொழுது பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இன்னும் 10 தினங்களில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொடுக்கப்போகும் நிதித் திட்டத்தின்

[Sri M. Kalyanasundaram] [13th February 1958]

மீது பேசும் போது, இதைப்பற்றிப் பேச சந்தர்ப்பம் இருக்கும். இப்போது சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடத்தவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதில் 10 கோடி ரூபாய் திரட்டவேண்டுமென்பது நம் ராஜ்யத்தின் இலக்கு என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதில் ஒரு அளவுக்கு வித்தியாசம் இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். அந்த உற்சாகத்தைக் குறைக்கவேண்டுமென்பது என் எண்ணம் அல்ல. உற்சாகத்தை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்பதுதான் என் எண்ணமும். நான் சம்பந்தப்பட்டுள்ள ஸ்தாபனங்களின் நடவடிக்கைகளையும், தீர்மானங்களையும் நம் நிதி அமைச்சர் பார்ப்பாரானால் நிச்சயம் இதை ஒப்புக்கொள்ளுவார் என்று நம்புகிறேன். அரசியல் காரணங்கள் ஒரு பாய் இருக்க அதை ஒப்புக்கொள்வார் என்று நம்புகிறேன். இன்னும் சில தினங்களில் நடைபெறக்கூடிய ரெயில்வேத் தொழிலாளர் மகாநாட்டில் கூட ஒவ்வொரு தொழிலாளரும் தன்னுடைய வருவாய்க்குத் தக்கபடி காணிக்கையாக சிறு சேமிப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஒவ்வொரு தொழிலாளரையும் விவசாயிகளையும் கேட்டுக்கொள்வதாக இருக்கிறோம். இதில் ("கட்டாயம்" கூடாது என்று சொல்லுவதால் உற்சாகத்தைக் குறைக்க விரும்புகிறேன் என்று நினைக்கக்கூடாது. எனக்குப் பல புமர்கள் வந்திருக்கின்றன. எனக்கு நேரிடையாகவும் கொஞ்சம் தெரியும். மூன்று ரூபாய் நான்கு ரூபாய் சேவை செலுத்தக்கூடியவர்களிடம் அந்த நான்கு ரூபாயை வாங்கிக்கொண்டு "சிறு சேமிப்புக்காக வைத்துக்கொண்டுவிட்டேன், தீர்வையை அடுத்த மாதம் கட்டிவிடுங்கள்" என்று வருவது செய்கிறார்கள். இப்படி இடைஞ்சல் செய்து சிறு சேமிப்புக்குப் பணம் சேர்க்கக்கூடாது. இதனால் அச்சம் ஏற்படுகிறது. ஒஷ்ட புர்வமாக கொடுக்கப்பட்டு வாங்கிக் கொள்ளவேண்டும். 500, 1,000, ரூபாய் இருக்கக்கூடியவர்களிடம் 50, 100 வாங்குகிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பையும் பெறுவதற்கு, மொழி விஷயத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டதுபோல், எல்லா எதிர் கட்சிக்காரர்களையும் கூட்டிப் பேசியிருந்தால் அவர்கள் ஒத்துழைப்பை மறுக்க மாட்டார்கள், இடையூறு செய்ய மாட்டார்கள், எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பையும் அதிகம் பெற்றிருக்க முடியும். அவர்கள் வேண்டிய பல யோசனைகளைச் சொல்லியிருக்க முடியும். இப்பொழுதுகூட காலதாமதம் அடிலிவிடவில்லை. அதைச் செய்யவேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதே சமயத்தில் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களை ஒன்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நமது தேசத்தில் நெருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை பார்க்கவேண்டும். சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்காக சர்க்காருக்குப் பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவதில் எதிர்க்கட்சிகளுக்குகூட எவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதை அவர் யோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும். லைப் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டமும் ஒரு வகையான சிறு சேமிப்புத் திட்டம்தான். அங்குப் பணம் எரியடி வியமாக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதாவது நடைபெறக்கூடிய விசாரணை, அப்பாற்றி நெருக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சி வைக்கொல்லாம் மக்களுடைய மனதிலே சிறு சேமிப்பு திட்டத்திற்கு எதிரான அபிப்பிராயத்தை உருவாக்குகிறது என்பதையும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உணரவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் வேறு, ராஜ்ய சர்க்கார் வேறு என்று நாம் பிரித்துப் பார்க்கக்கூடாது. எல்லாம் சர்க்காருக்குக் கொடுக்கக்கூடிய பணம்தான். பணம் திரும்பி வருமா என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. சர்க்காருடைய தொழில் திட்டங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தவேண்டிய பணங்களைல்லாம், பெரிய தொகையெல்லாம் இப்படி கஷ்டப்பிரயோகப்படுத்தக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கக்கூடிய மனோபாவம் இருக்கிறது. ஆகவே, சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு ஜனங்களுடைய ஒத்துழைப்பை பெறுவதற்கு அடியில் கட்டுகளுக்கு கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்து அதற்குள்ள வகையில் எதிர்க்கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பைப் பெறவேண்டும். இதற்கு அர்த்தம் நம்முடைய பொறுப்பை தட்டிக் கமித்துவிட்டு சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு ஒத்துழைக்கக்கூடாது என்பது அல்ல. இந்த விசாரணையைப்பற்றி குறிப்பிட்டது பிராக்டிகல்மான சூழ்நிலையில் சர்க்கார் அதிகக் கொள்கை இருக்கிறது என்பதை நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு சுட்டிக்

[Sri M. Kalyanasundaram] [13th February 1958]

காட்டுவதற்குத்தான். இரப்பினும் இந்த நெருக்கடியான நிலைமையையும் சமாளித்துக்கொண்டு நிதியைத் திரட்டி திட்டங்களின் முக்கியமான அம்சங்களை நாம் நிறைவேற்றவேண்டும். நமது ராஜ்ய சர்க்கார், மத்திய சர்க்காருடைய செயல்களினால் ராஜ்ய சர்க்காருக்கு பிராக்டிகல்மான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் எடுத்துக்காட்டி போதுமான நிதியை அவர்களிடமிருந்து பெறுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மத்திய சர்க்கார் போட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றும் என்று நினைத்துக் காலையிலே கூட நம்முடைய நிதி அமைச்சர் உறுதிமொழி கொடுத்தார்கள். நேயவேலித் திட்டம் அப்படி நிச்சயமாக நடைபெறும் என்பது சந்தேகத்தில் இருக்கிறது. ஒரு வேளை அங்கு இருக்கும் பழுப்பு நிலக்கரியை எடுப்பது நிச்சயமாக நடைபெறும் என்று நினைக்கிறார்களோ, என்னவோ? அதைமட்டும் எடுத்தால் பிரயோசனம் இல்லை என்பதை நிதி அமைச்சர் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ரொம்ப சந்தோஷம். அதோடு சேர்ந்து நெருக்கக் கூடிய துணைத் திட்டங்கள்தான் ரொம்பவும் பிரயோஜனமானவை. மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வது, ரசாயன எரு உற்பத்தி செய்வது எல்லாம் மிகவும் முக்கியமானவை. ரசாயன எருவை உபயோகப்படுத்தவதில் நம் ராஜ்யம் முதன்மை வகை வகித்து. மற்ற இரண்டில் விவசாயிகளுக்கு ரசாயன எருவின் அவசியத்தை எடுத்துச் சொல்வண்டியிருக்கிறது. அமோனியம் சல்பேட், யூரியா போன்ற ரசாயன எருக்களை நம் விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். எதையாவது சலித்து உரம் என்று பாரி அண்டு கம்பெனி விற்பனையில் அதை வாங்கி விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். உரம் என்று பெயர் இருந்தாலே போதும், உரம் என்று சொன்னாலே போதும், மூட்டைக்கு ரூ. 5, 10 கூட கொடுத்து வாங்குவதற்கு விவசாயிகள் தயாராக இருக்கிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்தில் ரசாயன உரத்தின் அவசியத்தை விவசாயிகள் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிற்சாலைகள் இரண்டாவது ஓர்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள் நிச்சயமாக துவங்கப்படும் என்பதற்கு உறுதி மொழி உண்டா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். அதற்குண்டான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டிய மத்திய சர்க்கார் மந்திரிசுவின் பேச்சுக்களிலிருந்து வேளி நாட்டு நாணயச் செலாவணி நெருக்கடியின் காரணத்தினால் இந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படமா என்ற ஐயப்பாடு உண்டாகிறது. அதற்கு உத்தரவாதம் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சேலத்தில் அலுமனியம், ஸ்டீல் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிப்பதற்கு திட்டங்கள் இருந்து வருகின்றன. ஸ்டீல் தொழிற்சாலை ஒரு டீரீசார்த்த திட்டம்தான். அப்படியிருந்தும் கூட அதை ஆரம்பிப்பதற்கு இதவரை நடவடிக்கை எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. தனிப்பட்டவர்கள் துறையில் அதை விட்டுவிட்டோம் என்று சொல்லி புஸ்தகத்தில் அதை எழுதி விட்டால் மட்டும் போதாது. தனி நபர்கள் அவைகளை எடுத்துக் கொள்ள முன்வாவினாலே என்றால் சர்க்கார் எடுத்து நடத்துவதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

ராஜ்ய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பதில் முக்கியமானது நில சீர்திருத்த விஷயம். நில சீர்திருத்தம் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்பட்டால்தான் இன்றைக்கு நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கக் கூடிய நிச்சயமற்ற நிலைமையை மாற்ற முடியும். இப்பொழுது இரண்டு சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த சட்டங்களிலிருந்து குறைபாடுகளை, சர்க்கார் சம்மந்தப்பட்டவரை ஓரளவுக்கு நீக்குவதற்கு எடுத்துள்ள நடவடிக்கையை நான் பாராட்டுகிறேன். உயர் நீதிமன்றத்திற்கு நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்காரின் கொள்கையை உணர்ந்து ஒத்துழைக்கக்கூடிய மனோபாவம் இல்லாவிட்டால் பல சங்கடங்கள் ஏற்படக்கூடும் செய்யும். ஆகவே, அந்தச் சங்கடங்களைத் தீர்ப்பது பெரிய கஷ்டமான வேலை என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. இந்த இரண்டு சட்டங்களையும் நிறைவேற்றியது பாதிக்கணற்றை தாண்டியது போல் தான். எனக்குத் திருச்சியில் நோடியான அனுபவம் உண்டு. கிராமப் புறங்களில் உற்பத்தி பெருகுவதற்கு இப்பொழுது இயற்றப்பட்டுள்ள சட்டங்கள் மட்டும் போதுமான அளவுக்கு உதவி செய்யவில்லை என்பதுதான்

[Sri M. Kalyanasundaram] [13th February 1958]

என்னுடைய அபிப்பிராயம். பெரிய பணக்காரர்கள், பெறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் எப்படியும் தப்பி விடுகிறார்கள். சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குத்தான் இந்த இரண்டு சட்டங்களினால் அதிகமாக பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் குத்தகை விவசாயிகளுக்கு, ஏழை விவசாயிகளுக்கு அதிக பலன் ஏற்பட்டதா என்றால், இல்லை. கோர்ட்டுகளில் ஆயிரக் கணக்கான வழக்குகள் இருக்கின்றன. வீட்டு பண்டம், பாத்திரங்களை அடகு வைத்து கோர்ட்டு செலவு செய்தால்கூட அவர்களுக்கு நன்மை கிடைப்பது நிச்சயம் இல்லை. இந்தச் சட்டங்களினால் உணவு உற்பத்தி பெருகியதாக நாம் திருப்தி அடைய முடியாது என்பது என்னுடைய கிட்டவட்டமான அனுபவம். நான் இதை என் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன் என்று சொன்னால், நிலச் சீர்திருத்தத்தை பூராவாக முழு மூச்சோடு நிறைவேற்றுவீட்டால் அதனால் பலன் ஏற்படாது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான்.

1954-ம் வருஷத்தில் கவர்னர் அவர்கள் உரையில் நிலச் சீர்திருத்தத்தை மூன்று கட்டங்களாக நிறைவேற்றப்போகிறோம் என்று கூறினார்கள். முதலாவது, குத்தகை விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்து விட்டது, ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். இரண்டாவது நியாயவரச் சட்டமும் வந்து விட்டது, ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சட்டங்களை அமல் நடத்துவதில் பல குறைகள் இருக்கின்றன. அது போகட்டும். ஆனால் மூன்றாவது கட்டமான நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது என்பது இன்னும் அமலுக்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை. நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டி, போதுமான நஷ்ட ஈடு கொடுத்து வீட்டு உபரியாக இருக்கும் நிலங்களை விவசாயிகளுக்கு விநியோகிக்கவேண்டுமென்ற கொள்கை ஏற்கனவே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. பிளானிங் கமிஷனும் இந்த அடிப்படையிலேயே இந்தக் கொள்கையை வற்புறுத்தியிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தை நடத்தும் கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர்களும் அதையே தான் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அதே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் சென்னை அரசாங்கத்தையும் நடத்துகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுடைய கொள்கையையும் திட்டங்களையும் விசுவாசத்தோடு நிறைவேற்றுவார்கள் என்று தான் அவர்களும் அப்படி எடுத்துச் சொல்லி இருக்கக்கூடும். ஆனால் நம் ராஜ்ய சர்க்கார் இது விஷயத்தில் இன்னும் ஆமை வேகத்தில் தான் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் பின்னாலே போகிறார்களோ என்று கூட சந்தேகம் இருக்கிறது.

நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதற்கு முன்னால் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேல் நிலம் வாங்குவதைத் தடை செய்வதற்கு ஒரு டெடெக்ஸால் சட்டத்தை கொண்டுவரப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக சர்க்கார் புள்ளி விவரங்கள் எடுத்திருக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இப்பொழுது யார், எங்கே அதிகமான அளவு நிலங்களை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. சர்க்கார் இதற்கு புள்ளி விவரங்கள் காட்டவேண்டும். அப்படி 1,000, 2,000 ஏக்கர் உபரியாக நிலங்களை வாங்குவதாக சர்க்கார் எடுத்துச் சொன்னால் நான் கூட என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை மாற்றிக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். எனக்குத் தெரிந்த மட்டில் நிலத்தைப் புதிதாக வாங்குகிறவர்களிடத்தில் நிலம் குவிந்துவிடவில்லை. ஏற்கெனவே வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களிடம் தான் நிலம் குவிந்து கிடக்கிறது. அகையால் இப்பொழுது அதிகப் படியாக இரகக்கூடிய நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டியது தான் முக்கியம். ஒரு சமயம் கர்நாடகத் தொழிற்சாலைகளுக்கு என்று சொல்லி அதிக நிலங்களை வாங்குவதைத் தடுக்கும் நோக்கத்தோடு இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுமானால், அதை நான் ஆமோதிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அது இல்லாமல், நிலத்தை வாங்குவதைத் தடை செய்வதற்கு சட்டம் கொண்டு வருவதில் அர்த்தம் இல்லை. அம்மாசிரியான சட்டம் அவசியம் இல்லை. இப்படி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து விட்டு நிலச் சீர்திருத்தத்தை நிறைவேற்றிவிட்டோம் என்று சொல்லி நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதை ஒத்திப் போடுவதற்கு வேண்டிய முயற்சியோ இது என்று சந்தேகப்படவேண்டியிருக்கிறது. அப்படி நான் சந்தேகப்பட்டால் அதில் தவறு இல்லை. 4,5, வருஷங்களாக

[13th February 1958] [Sri M. Kalyanasundaram]

தள்ளிப்போடப்பட்டு வரும் இந்த நிலச் சீர்திருத்தம் எப்பொழுது வரும் என்று திட்டவட்டமாக கவர்னர் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிடாவிட்டாலும், நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறக்கூடிய சமயத்தில், நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டக்கூடிய சட்டம் எப்பொழுது கொண்டு வரப்படும் என்று திட்டவட்டமாகக் கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய திட்டம் நன்றாக அபிவிருத்தி அடைந்து வருகிறது, திட்டத்தின்படி தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டு வருகிறது, உணவு உற்பத்தி பெருகி வருகிறது என்று சொல்லி மத்தியின் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். வெளியிலேயும் சொல்லுகிறார்கள். அந்த மாதிரி நிலைமை வாணெண்டுமென்பது தான் என்னுடைய ஆசை. எதிர்க்கட்சியில் உட்கார்ந்திருப்பதனால், அது பொய்யாகப் போக வேண்டுமென்று நான் கிறும்பாவிட்டேன். ஆனால் நடைமுறையில் என்ன நடக்கிறது? கோயம்புத்தூரிலே, சுமார் 5,000 தொழிலாளர்களுக்கு மேல், குறிப்பாக நெசவுப் பிரிவில் (ஹிங் செக்ஷனில்) வேலை பார்த்து வந்தவர்களை, வேலை இல்லை என்று சொல்லி நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். கைத்தறித் துணியை எடுத்துக் கொண்டால், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், 2 கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள சர்க்குத் தேங்கிக் கிடக்கிறது. தனி நபர்களிடம் உள்ள சர்க்கைக் கண்கிட்டால் சுமார் 2 கோடி வரையிலும் சர்க்குத் தேங்கியிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். இது குறைவான மதிப்பு. கிட்டத்தட்ட 4 கோடி ரூபாய் சர்க்குத் தேங்கிக் கிடக்கிறது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதை நான் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. ஒரு வேளை, அவருடைய புள்ளி விவரங்கள் அப்படிச் சொல்லலாம்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஆனால், மத்தியில் அவர்களிடத்திலும் சரியான புள்ளி விவரங்கள் கிடையாது. (சிரிப்பு). இதில் திருத்தம் இருந்தால் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். கைத்தறித் துணி இவ்வளவு அதிகமாகத் தேங்கியிருக்க வேண்டியதற்குக் காரணம் என்ன? அநேக மில்ல்களில் மூட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆமதாபாத், பம்பாய் போன்ற இடங்களிலுள்ள மில்ல்களில் நெசவு வேலை செய்யும் பிரிவுகள் மூடப்பட்டு வருகின்றன. மத்திய சர்க்கார் தொழில் அமைச்சரும் இதை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பெற்பட்ட நிலைமை என் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். கைத்தறி ரிபேண்ட் பழைய விதத்திற்கு உயர்த்த நடவடிக்கை எடுத்து வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. நாமும் அதற்கு ஒத்துக் கொள்ளுகிறோம். அதோடு, வெளிநாட்டு ஏற்றுமதியை அதிகரிக்க ஒரு கார்ப்பொரேஷனை நிறுவ வேண்டுமென்ற ஒரு யோசனையை நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் எதோ ஒரு பிரச்சனத்தில் சொன்னதாக நான் கேள்விப்பட்டேன். இதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். இது இரண்டு மட்டும் நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கான பரிசாரமாக இருக்க முடியுமா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

வெளிநாட்டு ஏற்றுமதியில் அநேக சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்பது நமது தொழில் அமைச்சருக்கும், நிதி அமைச்சருக்கும் தெரிந்திருக்கும். இரண்டு வருஷத்திற்கு முன்னால் நமது மத்திய சர்க்கார் மத்தியிகள் சொன்னது என்ன? வெளி நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கு 150 கோடி செலும் நாம் உற்பத்தியை அதிகரித்தாக வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்நிய நாணயத்தில் நம்முடைய கைப்பற்று குறையாமல் இருக்கவேண்டுமானால், துணி ஏற்றுமதி செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்பொழுதும் கூட, நஷ்டம் அடைந்தாலும் ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டுமென்று மில் முதலாளிகளைப் பார்த்துக் கூறுகிறார்கள். ரொம்பவும் சந்தோஷம். ஏற்றுமதி உயரவேண்டும். அதில் யாருக்கும் அப்சேபனை இல்லை. நாம் ஏற்றுமதி செய்யக்கூடியசெல்லாம் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுக்குத் தான். இந்த விஷயத்தில் ஒப்பாணிமிருந்து நமக்குக் கடுமையான போட்டி இருக்கிறது. ஆகையால் ஏற்றுமதி மார்க்கெட் பாதிக்கப்படுகிறது. இந்தசமயத்தில் கைத்தறித் தொழில் மில் தொழிலோடு போட்டி போட்டால் வெளி

[Sri M. Kalyanasundaram] [13th February 1953]

நாட்டுக்குப் போகும் அளவுக்கு உற்பத்தி அதிகரிக்குமா என்பதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டும். கைத்தறித் துணியை ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டிய அவசியத்தை ஒத்துக் கொள்ளுகிறோம். ஆனால் அது சாத்தியமாவதற்கு சர்க்காரே கொள்முதல் செய்து, தேவைப்பட்டால் அதில் ஏற்படக்கூடிய நஷ்டத்திற்கும் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டு செய்தால், கைத்தறியை ஏற்று மதி செய்ய முடியுமே தவிர, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் மட்டுமே செய்தால் அதிகமாக ஏற்றுமதி செய்ய முடியுமா என்பதை யோசிக்க வேண்டும். இதற்காக ஒரு கார்பொரேஷன் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னால் அதை நான் வரவேற்கிறேன். அது விஷயத்தில் எதிர்க் கட்சியின் முழு ஆதரவும் மந்திரிகளுக்கு உண்டு. ஆகவே மத்திய சர்க்காரிடத்தில் முறை யிட்டு அதற்குத் தேவையான நிதியையும் ஸ்தாபன அமைப்பையும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்னும் அதைச் சலபமாக்க வேண்டுமானால், சர்க்காரே கொள்முதல் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். கார்பொரேஷன் மூலமாக ஏற்றுமதி செய்வதற்கு உத்தரவாதம் செய்ய வேண்டுமென்று யோசனை கூற விரும்புகிறேன்.

அதோடு மட்டும் /பரிகாரம் கிடைத்து விடாது. இந்த இலாக்காவை போலீஸ் அமைச்சர் பார்த்து வந்த நேரத்தில் விசைத் தறியைப் புகுத்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள். எவ்வளவு குறைவாக இருக்கவேண்டுமோ அவ்வளவு குறைவாக அதைக் கொண்டுவருவோ மென்று சொன்னார்கள். விசைத் தறி மிகவும் ஆபத்தானது என்ற ஆட்சேபணையை நான் அப்பொழுதே சொன்னேன். மில் உற்பத்திக்குக் கூட வரம்பு கட்டவேண்டும், நம்முடைய தேசத்தில் மக்களின் வாங்கும் சக்தியையும், ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய சக்தியையும் கணக்கிடுத்து, அந்த அளவுக்கு உற்பத்தியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னோம். ஆனால், அதற்கு மாறாக என்ன செய்தார்கள்? அந்திய நாளைப் பற்றாக குறை இருந்த நேரத்தில், “ஆட்டோமேடிக் லாம்” களை இறக்குமதி செய்து புகுத்தி, உற்பத்தியைப் பெருக்கினார்கள். அதன் பலன் என்னவாயிற்று? தொழிலாளர்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்திருக்கிறது.

SRI N. R. THIAGARAJAN : தோழர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும் அவர் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் கைத்தறி கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். (சிரிப்பு).

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஒருவன் எவ்வளவுதான் கட்டிக் கொண்டாலும் நான்கு வேஷ்டிகளுக்கு மேல் கட்டிக்கொள்ள முடியாது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : உங்களுடைய சட்டையைப் பார்த்துத்தான் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டார்கள் (சிரிப்பு).

SRI M. KALYANASUNDARAM : சந்தேகம் என்றால் நண்பர் தியாகராஜன் பக்கத்திலே வந்து பார்க்கட்டும். (சிரிப்பு). கைத் தறிக்கும் பாதுகாப்பு, மில் துணிக்கும் பாதுகாப்பு என்ற வகையிலே நான் சட்டை அணிந்திருக்கிறேன். (மேலும் சிரிப்பு).

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : அந்தக் கட்சியை சேர்ந்தவர்கள் கூட வீட்டில் இருக்கும்பொழுது எல்லாம் மில் துணிதான் கட்டுகிறார்கள்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : என்னைத் தாக்கவேண்டுமென்று விருப்பம் இருந்தால் அவரவர்கள் இஷ்டப்படி பேசட்டும்.

மில் துணிக்கு வரம்பு கட்ட வேண்டுமென்ற யோசனையை ஆலோசிக்க வேண்டிய அவசியமிருக்கிறது. மில் உற்பத்திக்கு வரம்பு கட்டாமல் கைத் தறிக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பது சாத்தியமல்ல. அதே சமயத்தில், ஜனங் களிடத்தில் போய் “கைத்தறித் துணியைக் கட்டுங்கள்” என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதையும் நண்பர் தியாகராஜன் போன்றவர் களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்களுக்கும், விவ

[13th February 1958] [Sri M. Kalyanasundaram]

சாயிசனாக்கும் மில் வேஷ்டி வாங்க சக்தி கிடையாது. ஏன், கைத்தறித் துணி வாங்குவதற்குக்கூட சக்தியில்லை. கைத்தறி விழாவைக் கொண்டாடி விட்டால் மட்டும் கைத்தறிக்குப் பாதுகாப்பு அளித்துவிட்டதாகச் சொல்லி திருப்தியடைகிறவர்களுக்கு, அந்தமாதிரி மெருபாஸ்க் கொள்ள வேண்டா மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கைத்தறித் துணியை விற்று விட்டால் பிரச்சனை தீர்ந்து விடுமென்று சொல்ல முடியாது.

அடுத்தபடியாக நம்முடைய ராஜ்யத்திலே அமைதியை நிலை நாட்ட வேண்டியது சர்க்காரின் பொறுப்பு. அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்காக எதிர்க் கட்சியின் ஒத்துழைப்பைக் கோரினால், என்னைப் பொறுத்தவரையில் சாத்தியமான அளவுக்கு ஒத்துழைப்பைக் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறோம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. கணம் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் பிரச்சு கத்தில் கட்சிகள் என்று கூறியதாக அறிகிறேன். அது உண்மையாக இருந்தால், எல்லா எதிர்க் கட்சிகளின் மீது இருக்கக்கூடிய துவேஷத்தை விட்டுவிட்டு, எதிர்க் கட்சிகளுக்கு லாபம் ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது என்ற எண்ணத்தை விட்டுவிட்டு, எதிர்க்கட்சிகள் எந்த முறையில் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று சொல்வார்களேயானால், அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சியில் எதிர்க் கட்சியின் ஒத்துழைப்பு இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். மற்ற எதிர்க் கட்சிகளின் அபிப்பிராயத்தையும் நான் அறிந்திருக்கிறேன்.

கணம் போலீஸ் அமைச்சர் சொல்லக்கூடிய ஒத்துழைப்புக்கும் நாங்கள் சொல்லுகிற ஒத்துழைப்புக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. எல்லா இடங் களிலும் நல்ல சூழ்நிலையை உண்டாக்குவது அவர்களுடைய கடமை. ராமனாதபுரம் ஜில்லாவிலும் சரி, சென்னை நகரத்திலும் சரி நல்ல சூழ் நிலையை உண்டாக்க வேண்டும். வழக்கமாக ஏற்படக்கூடிய போலீஸ் பீதி எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறது. இது ஒரு பக்கம் இருக்க மற் றொரு பக்கத்தில் போலீஸார்களுடைய சில்லரைத் தொந்தரவுகளும் அதிக மாக இருக்கின்றன. ராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் வழக்கு தொடரப்பட்டு வருவதோடு, போலீஸ் நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருவதோடு, அங்குள்ள ஹாஜன்களிடத்திலும் ஜாதி ஒற்றுக்களிடத்திலும் சென்று ஒரு பயத்தை உண்டு பண்ணியிருக்கிறார்கள். பரம்பா அங்குள்ளவர்களுடைய மனப்பான் மையைப் பார்க்கும்பொழுது ஒருவரை ஒருவர் சந்தேகப்படுவதாக தெரிகிறது. இதை நான் அங்கு சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தபோது தெரிந்து கொண் டேன். இன்னும் போலீஸ்காரர்கள் அங்கு பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள் என்றும் தெரிய வந்தது. திடீர், திடீர் என்று வீடுகளுக் குள் சென்று சோதனை போடுவதும், ஜனங்களை இம்சப்பதுமாக இருக்கிறது. வழக்குத் தொடரப்போகிறோம் என்று பயமுறுத்தி லஞ்சம் வாங்கி வருவ தாகவும் தெரியவருகிறது. மற்றும் வழக்குகளில் சம்பந்தப்படுத்தி அவர் களிடம் லஞ்சம் வாங்கிக்கொண்டு அவர்களை விடுதலை செய்து வருவதாக லும் தெரியவருகிறது. ஆகவே அங்கு இப்படி ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பயத்தைப் போக்குவதற்கு அதிகாரிகள் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது நிர்வாகத்திலுள்ள அதிகாரிகளுடைய பொறுப்பு.

அதே போன்று கூட்டங்களுக்கு அனுமதி கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டால் அங்கு நடக்கக்கூடிய முறையைப் பார்த்தாலும் அது சரியாக இல்லை. கூட்டத்திற்கு அனுமதி கொடுப்பதாக இருந்தால் அந்த அதி காரம் போலீசுக்கே இருக்கிறது. கூட்டங்கள் நடக்கும்பொழுது ஏதாவதும் தகராறுகள் ஏற்படும் போல் இருந்தால் அப்பொழுது தடை விதிப்பது சரியாக இருக்கும். கூட்டத்தில் ஒழுங்கையும் அமைதியையும் நிலை நாட்டுவது போலீஸ்காரர்கள். கூட்டங்களை நடத்தக்கூடாது என்று தடை விதிக்கும்படியான அவ்வளவு அதிகாரத்தை அவர்களுக்குக் கொடுப்பது சரியல்ல. அன்று நடந்த சம்பவங்களுக்கெல்லாம் போலீஸ்காரர்களே பொறுப்பாளிகள். அதற்கு பதில் சொல்வதற்கும் அவர்கள் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள். அதை அவர்கள் தட்டிக் கழிக்கக்கூடாது. அவர்கள் தட்டிக் கழித்தால் கூட மந்திரி சபையை விட்டு விடப்போவதில்லை.

[Sri M. Kalyanasundaram] [13th February 1958]

பதில் சொல்வதற்கு மந்திரி சபைக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. முது குளத்தூரில் நடந்த சம்பவங்களுக்கு மந்திரி சபைதான் பொறுப்பு என்பதைப்போல் சென்னையில் நடந்ததற்கும் மந்திரி சபைதான் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

எதிர்க்கட்சி கருப்புக் கொடி காட்ட வேண்டும் என்று தூண்டுவதற்காக கூட்டம் நடத்த ஏற்பாடு செய்தார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. மந்திரி சபையின் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ள ஆட்சேபனை கிடையாது. தூண்டுவது குற்றமாகுமா? கருப்புக்கொடி காட்ட வேண்டும் என்று தூண்டுவதில் என்ன குற்றம் இருக்கிறது? அதில் பலாத்காரம் இருக்கிறதா? அது சட்ட பூர்வமான காரியம்தானோ. அது நியாய விரோதமான காரியம் இல்லையே. தேச விரோதமான காரியம்கூட இல்லையே! அவர்கள் கருப்புக்கொடி காட்ட வேண்டுமென்றால் விட்டுவிடுவதுதானோ. 15 பேர்கள் அடங்கிய ஒரு கட்சி கருப்புக்கொடி காட்ட வேண்டுமென்றால் அதை அடக்குவானேன். இவைகளை கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இப்படிக்காரியங்கள் எல்லாம் ராஜ்யத்தின் கௌரவத்தைக் குறைக்கப் போவதில்லை. அப்படி அவர்களை காட்சி சொல்லி இருந்தால் ராஜ்யத்தின் கௌரவம் உயர்ந்த நிலைக்குப் போயிருக்கும். ஆகவே போலீஸ்காரர்களை வைத்துக்கொண்டு அவர்களை அடக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. 15 பேர்கள் கொண்ட கட்சியின் தோழர்கள் கருப்புக்கொடி காட்ட முன் வந்தால் 151 பேர்கள் கொண்ட கட்சியின் ஆட்களை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு எதிராக மூவர்ணக் கொடியை ஏன் காட்டும்படி ஏற்பாடு செய்திருக்கக் கூடாது? அப்படிக்காட்டியிருந்தால் நேருவுக்கு கருப்புக்கொடி காட்டக் கூடிய ஒரு கட்சி கூட நம் நாட்டில் இருக்கிறதா, அப்படிப்பட்ட ஒரு விசித்திரமான கட்சிகூட இருக்கிறதா என்று அயல் நாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள் தெரிந்துகொண்டிருப்பார்கள். நேருவுக்கு எதிராக கருப்புக் கொடி காட்டக்கூடிய கட்சிகூட தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறதா என்று விஞ்ஞான மகாநாட்டிற்கு வந்தவர்கள் நினைத்துக்கொண்டு போயிருப்பார்கள். அப்படி அவர்களை அனுமதித்திருந்தால் நமது மந்திரி சபையின் கௌரவம் எவ்வளவோ உயர்ந்திருக்கும். அப்படிச் செய்யாமல் மந்திரி சபை கேவலமான முறையில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டது ரொம்பவும் வருந்தக்கூடியதாக இருக்கிறது. மந்திரி சபை எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளைப் பற்றி பத்திரிகைகளில் வரக்கூடிய செய்திகளைப் பார்த்தால் சர்க்காருடைய கௌரவம்தான் குறைகிறது. கருப்புக்கொடி காட்டி விட்டால் இந்தியப் பிரதமருடைய கௌரவம் என்ன பாதிக்கப்படுகிறதா? ஆனால், போலீஸ்காரர்கள் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கையானது பிரதமருடைய கௌரவம் பாதிக்கக்கூடிய அளவில் போய்விட்டது. ஆகவே சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை சரியல்ல. தமிழ் நாட்டிற்கு அடிமையாக இருப்பவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கருதுவதுபோல் கருதுவது இல்லை. ஒரு கட்சிதான் அப்படிச் கருதுகிறார்கள். அதுவும் மனப்பூர்வமாக: அவர்கள் அரசியல் கட்சி என்பதற்கு கொள்கைகள் வைத்திருக்கிறார்களா என்பதைத்தான் சிந்திக்கவேண்டும். திராவிட நாடு அமைக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதுவும் விசித்திரமாக இருக்கிறது. விசித்திரமான கோரிக்கைகளிலே அதுவும் ஒன்று. எதிர்க்கட்சியில் இருந்து கொண்டு இப்படிப் பேசுவதைப் பார்த்தால் சிலருக்கு விசித்திரமாகத்தான் இருக்கும். எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்கள் உண்மையைச் சொல்ல நயங்க மாட்டார்கள். யாராக இருந்தாலும் சரி, தமிழ் மக்களின் உரிமையை பாதுகாக்க வேண்டும். தமிழர்களின் முன்னேற்றத்திற்குப் பாடுபடவேண்டும் நேருவுக்கு கருப்புக் கொடி காட்டுவதன் மூலம் தமிழ் நாட்டின் பெருமை உயர்ந்து விடாது. இப்படி செய்யும் காரியங்கள் எல்லாம் தமிழர்கள் அனைவருக்கும் உகந்ததா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். 15 பேர்கள் கொண்ட கட்சி 500 அல்லது 5,000 கருப்புக்கொடி காட்டினால் 151 பேர்கள் கொண்ட கட்சி தலைக்கு 1,000 கொடிகள் விரும்ப மூவர்ணக்கொடிகளை காட்டினால் சரியான எதிர்ப்பாக இருக்கும். அதற்கு இங்குள்ள 151 எம்.எல்.ஏ.க்களும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கலாம். அப்படி இந்த 151 பேர்களும் மூவர்ணக் கொடியைக் காட்டினால் கருப்புக்கொடி இல்லாமலே போயிருக்கும். அப்படிச் செய்து ஜனங்களுடைய

[13th February 1958] [Sri M. Kalyanasundaram]

ஒத்துழைப்பைப் பெற்றிருக்கலாம். அப்பொழுது மூவர்ணக் கொடிகளின் பக்கம்தான் ஜனங்கள் திரும்பியிருப்பார்கள். அம்மாதிரி ஜனங்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெற்றிருந்தால் இம்மாதிரி நடந்திருக்காது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கருப்புக்கொடிகளுக்கு எதிராக மூவர்ணக்கொடி காட்ட ஏற்பாடு செய்திருக்க வேண்டும் என்று சொல்வதைப்போல் கற்களையும் வாங்கிக்கொடுத்திருக்கலாம் என்பது கனம் அங்கத்தினருடைய அபிப்பிராயமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இதற்கும் அரசாங்கம் ஏதாவது இரண்டு வண்டி கற்களை வாங்கிக் கொடுக்கக் கூடாதா என்று கனம் அங்கத்தினர் கேட்கிறாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நான் அப்படி கற்களையும் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. அவர் நினைப்பது எனக்குத் தெரியும். அவரவர்கள் மனதில் இருக்கும் மனப்பான்மையைத் தான் இது காட்டுகிறது.

ஆகவே இப்படி அவர்களுக்கு எதிராக மூவர்ணக்கொடிகளைக் காட்டி யிருந்தால் யார் கற்களைக் கொண்டு வந்தார்கள் என்று கண்டு பிடித்திருக்கலாம். அதன் பிறகு அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால், இப்போது என்ன நடந்தது? வேடிக்கை பார்க்க வந்தவர்களும் தி.மு.க.வைச் சேர்ந்தவர்களிடம் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்கூட அதில் சேர்ந்து நின்று கொண்டிருந்தார்கள். அதனால் அவர்கள் பேரிலும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய நிபந்தனம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மூவர்ணக் கொடியைக் காட்டியிருந்தால் காங்கிரஸைச் சேர்ந்தவர்கள் தனியாக நின்று கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும். ஆனால் என்ன நடந்தது? ஒரு காங்கிரஸ்காரர் கூட இதனால் அரசுச் செய்யப்பட்டு போலீஸ் ஸ்டேஷனில் மூன்று நாட்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தார். தான் ஓர் காங்கிரஸ்காரன் என்று சொல்லிக்கொண்டு, அதற்காக சில பெரியவர்களை சிபாரிசு செய்யச் சொல்லி அவர் வெளியே வரும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டது. இது போலீஸ் கமிஷனர் வரைக்கும் கூட போய் விட்டது. அதன் பிறகுதான் அவர் விடுதலை செய்யப்பட்டார். ஆகவே மூவர்ணக் கொடி ஒரு பக்கத்தில் இருந்திருந்தால் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நடைபெற்றிருக்காது. உண்மையாக கலவரம் செய்தவர்களின் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கலாம். இதற்காக போலீஸ் உதவியை நாடியிருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதனால் சர்க்காருடைய கௌரவம் தான் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எதிர்த்து மூவர்ணக் கொடி காட்டியிருந்தால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கௌரவம்தான் குறைந்து போயிருக்கும். ஆகவே பலாத்காரத்தை அடக்க வேண்டும் என்று எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கையை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. கருப்புக்கொடி காட்டுவதை ஆட்சேபித்ததைத் தான் நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். அப்படிக்காட்டுவதற்கும் சட்ட பூர்வமாக இடம் இருக்கிறது. அரசியலில் கூட அதை ஆட்சேபிப்பதற்கு இடம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அனுபவம் உள்ள தலைவர்களும், வக்கீலாக இருக்கக்கூடியவர்களும் இது விரோதம் என்று சொல்லுவதாக தெரிகிறது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பத்திரிகைகளில் ஏதேதோ வருவதை வைத்துக்கொண்டு அதைப்பற்றி விமர்சனம் செய்வதற்கு இறங்குவது சரியல்ல.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இங்கே இருந்தவர்கள் எனக்குச் சொன்னார்கள். ஆகவே அமைதியை நிலை நாட்ட வேண்டுமென்றால் ராஜ்யத்தில் எந்த முறையைக் கையாள் வேண்டும் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். போலீஸ்காரர்களை நம்பிக்கொண்டிருப்பது சரியல்ல. முக்கியமான விஷயங்களில் நமது மந்திரி சபை சரியான வழியில் செல்லவில்லை. நமது ராஜ்யத்தின் கௌரவத்தை நிலை நாட்டக்கூடிய அளவிற்கு நமது மந்திரி சபை நடந்து கொள்ளவில்லை. எதிர்க்கட்சி காரர்கள் மீது குறைகள் இருந்தால் அதைப்பற்றி நேரில் பேசுவதற்கு

[Sri M. Kalyanasundaram] [13th February 1958]

இடம் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் இந்தக் கட்சியுடன் நேரில் பேசியதாக எனக்குத் தெரியாது. பேசுவதற்கு முயற்சி எடுத்து அதைச் சரியானபடி பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை என்று நமக்குத் தெரிந்த விஷயங்களிலிருந்து தெரிய வருகிறது. அரசியல் துவேஷங்களை இதில் காட்டுவது சரியல்ல. இதே மனோபாவம்தான் மற்ற தொழிற்சங்க இயக்கங்களை நடத்துவதில் இருக்கின்றன. விவசாய இயக்கங்கள்-சங்கங்கள்-நடைபெறாமல் இருந்திருந்தால் எத்தனை கஷ்டம் மக்களுக்கு உண்டாகியிருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. நிலப் பிரபுக்களுக்குச் சாதகமாக போலீஸ் இருக்கின்றது. இன்றைக்கு தஞ்சை ஜில்லாவில் நடந்திருப்பது என்ன? 300, 400 பேர்கள் இருக்கலாம். விவசாயிகள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். காரணம், சர்க்கார் இயற்றியிருக்கிற சட்டத்தில் இருக்கிற உரிமைகளைக் கேட்டதற்காகத்தான் அவ்வாறு பலி வாங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதை நியாயம் என்று யாரும் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள். நிலச்சீர்திருத்தம் எந்த அளவுக்குச் செய்திருக்கிறோமோ அந்த அளவுக்குக்கூட விவசாயிகள் நன்மை அடைவதற்கு வழியில்லாமல் செய்கிறார்கள்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : முசீரி தாலுகாவில் நடந்த சம்பவங்களைப் பற்றி போலீஸ் போதிய நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதாக ஒரு அங்கத்தினர் சபையில் பேசிய போது கம்யூனிஸ்டுக் கட்சித் தலைவர் வரவில்லை. அதைப்பற்றியும் கேள்விப்பட்டிருப்பார் ஆகையால் இவருடைய அபிப்பிராயம் என்ன என்று சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அங்கே போலீஸ் நடவடிக்கை போதுமான அளவுக்கு எடுத்திருக்கிறார்கள். அளவுக்கு மீறிக் கூட எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்ல முடியும். சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருந்தாலும் நன்றாக இருக்கும். சம்பந்தப்பட்டவர்கள், சம்பந்தப்படாதவர்கள் ஆகிய எல்லோர் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுதான் அங்குள்ள நிலைமை. அங்குள்ள நிலைமையை முதலாளித் துறைப் போன்று விவசாய சங்கம் மாத்திரம் அமைக்கப்படாமல் இருந்திருந்தால் அரசியல் சூழ்ச்சிக்கு உபயோகப்படுத்திக்கொண்டிருப்பார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட ஊழலான நிர்வாக இயந்திரத்தை வைத்துக்கொண்டு நம்முடைய திட்டங்கள், சீர்திருத்தங்கள் எல்லாம் வெற்றி பெற வேண்டுமென்றால் எப்படி வெற்றிபெறும்? இவற்றைப்பற்றியெல்லாம் கவர்னர் உரையில் பேசுக இல்லை. சர்க்கார் எப்படிப்பட்ட திட்டங்களை வகுத்தாலும் மக்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெற வேண்டும். எல்லாக் கட்சிகளுடைய ஒத்துழைப்பையும் பெறவேண்டும். பழைய போலீஸ் ராஜ்ய அடிப்படையில் நம்பிக்கை வைக்கக் கூடாது. நல்ல முறையில் விவசாய நிலச் சீர்திருத்தத்தை வகுத்து நாட்டு மக்களுக்கு நன்மைசெய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***SRI C. N. ANNADURAI :** சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய பேருரையின் மீது அளும் கட்சியினர் நன்றி தெரிவிக்கின்ற தீர்மானத்தைத் தந்து இருப்பதால் நானும் எதிர் வரிசையில் இருக்கின்ற மற்ற கட்சியினரும் கவர்னர் உரையில் காணப்படுகிற சில கருத்துக்கள் தேவையற்றன, அல்லது சில தேவையான கருத்துக்களை அவர்கள் அதில் குறிப்பிடாமல் விட்டிருக்கிறார்கள் என்கிற கருத்துப்பட சில தீர்மானங்கள் தந்திருக்கிறோம். இதைக் குறித்து கருத்துரையாற்றுவதில் கவர்னர் இங்கே பேருரை ஆற்றிய நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அந்த நீகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்ளாதது மிகவும் வருந்தவேண்டிய விஷயம் என தாக முதலில் பேசிய காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நாங்கள் எல்லாம் அன்றையதினம் வந்திருக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் எவ்வளவு அசையோடு இருந்தார்கள் என்பதை அறிய நான் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். என்றாலும் கவர்னர் பெருமான் எங்களுக்கு விரோதி அல்ல—அவர் நண்பர் ஆவாரா என்பதும் ஐயத்திற்குரிய விஷயம். நாங்கள் அவ்வளவு பெரியவர்களும் அல்ல.

[13th February 1958] [Sri C. N. Annadurai]

ஆனாலும் நாங்கள் கையாண்டு வருகிற ஒரு அரசியல் தத்துவத்தின்படி வடநாட்டு மத்திய சர்க்காரால் நியமிக்கப்படுகிற கவர்னர் பெருமானின் பதவியேற்பு விழா நான் ஒன்றிலும், அவர் பேருரை ஆற்றுகின்ற நான் ஒன்றிலும் நாங்கள் கலந்துகொள்வது இல்லை என்று கருத்து வைத்திருக்கிறோம். அது விசித்திரமான கருத்தாக இருக்கலாம். எத்தகைய விசித்திரமான கருத்தாக இருந்தாலும் அதற்குக் கட்டுப்பட்ட முறையில் நாங்கள் அன்றைய நடவடிக்கையில் கலந்துகொள்ள வில்லை. அது கவர்னர் பெருமானிடத்தில் நாங்கள் தனிப்பட்ட முறையில் அவமதிப்புக் காட்டுவதாக ஆகாது என்று ஒரு அறிக்கையில் வெளியிட்டிருக்கிறேன். அந்த அறிக்கை காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களின் கவனத்தை ஈர்த்திருக்குமென்று எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆனால் அந்த அறிக்கையைப் படித்திருந்தாலும் அந்தக் கருத்துக்களை குறிப்பிடாது, அதில் இல்லாத சில கருத்துக்களை வரவழைத்து அண்ணுதரை அவர்கள் அந்த அறிக்கையில் கவர்னர் பெருமானுடன் ஒத்துழைக்க வருகிறார் என்றும், அதைப்போல மெள்ள மெள்ள தங்கள் கொள்கைகளை விட்டுக்கொடுத்துவிட்டு முன்னேறவேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். பொதுவாக கவர்னர் பெருமான் பேருரையில் கனம் அங்கத்தினர்கள் அத்தனைபேரும் மூன்று விஷயங்களைப்பற்றி மிகப் பெரிதாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மூன்று விஷயங்களைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள் என்று சொல்வதைவிட மூன்று தனிப்பட்டவர்களைப் பற்றி தங்கள் உரையில் அதிகமாக கலந்து பேசியிருக்கிறார்கள். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் முதல்வரான பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களைப் பற்றியும் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் முன்னாள் கவர்னர் ஜேனரலாகிய ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களைப் பற்றியும் பேசிய துடன், அவ்வளவு பெரியவர்களுடன் என்னை இணைத்து என்னையும் மிக நீண்டதொரு விவாதத்திற்கு அளாக்கினார்கள். அப்படிப் பேசும்போது சிலர் நான் கொண்டுள்ள கொள்கைகளில் சில தீரானவை என்று சொல்லி தங்களோடு ஒத்துழைப்பதற்கு என்னை அழைத்தார்கள். சபாநாயகர் அவர்களே, தங்கள் மூலமாக அவர்களிடம் சொல்லிக் கொள்கிறேன், உண்மையிலேயே என்னைக் கண்டித்தவர்கள் என்னைக் கண்டிக்கும்போது என்னிடம் எதிர்பார்த்ததைவிட மிக அதிகமான மன எழுச்சிக்கு, தங்களுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று என்னை அவர்கள் கேட்டுக்கொண்ட நேரத்தில், நான் அளானேன். “மிக அனுபவமுள்ளவர்களே தங்களுடன் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று என்னை அழைக்கிறீர்கள்; நான் கையாண்ட முறைகள் தீரானவை என்று எடுத்துக் காட்டியவர்களே தங்களுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்றும் சொல்கிறீர்களே; இவ்வளவு நல்லவர்கள் தங்களுடன் ஒத்துழைப்பதற்கு என்னை அழைக்கிறீர்கள்;” என்று என்னிய நான் “இத்தனை பேர்களும் சொல்லும் வார்த்தையைத் தட்டிக் கழிக்க வேண்டியிருக்கிறதே :” என்று அப்போது வருத்தப்பட்டேன்.

நான் கொண்டுள்ள கொள்கைகளை விட்டுவிட வேண்டுமென்று சொன்ன கனம் அங்கத்தினர்கள் நாங்கள் அப்படிச் சொன்னதை விளக்குவதற்காக எடுத்துக்காட்டிய தத்துவத்தை நாட்டின் எந்தத் தலைவர்களிடமிருந்து அவர்கள் அறிந்தார்களோ அந்தத் தலைவர்களிடமிருந்தே அதே தத்துவத்தை அறிந்துணர்ந்த பிறகு தான் இந்தக் கொள்கைகளைக் கொண்டிருக்கிறேன் என்ற காரணத்தால், அவர்களுடன் நான் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்ற அவர்களுடைய வேண்டுகோளை நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. கல்யாணசுந்தரம், எதிர்க் கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பை அளும் கட்சியினர் பெற வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர், நேற்றையதினம் சபையில் இல்லாத காரணத்தால் இன்று அப்படிச் கூறினார். அவர் நேற்று இங்கே இல்லாததால், ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் என் ஒத்துழைப்பைக் கோரியதைப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் அவருக்கு இருக்கவில்லை.

[Sri C. N. Annadurai]

[13th February 1958]

சில கனம் அங்கத்தினர்கள் என்னைக் கண்டித்தார்கள். அது நான் எனக்கு உற்சாகமளித்தது. இந்த மாமன்றத்திற்கே நான் வந்திருக்க வேண்டியதில்லை என்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார் : அப்படி அவர் கருதுவதற்கு, சில காரணங்களையும் சொன்னார். அவர் கூறியதை நான் ரசித்தேன். நான் தேர்தலுக்கே நின்றிருக்க வேண்டாம் என்று பெரியார் ராமசாமி அவர்கள் கூறியதை தம் கருத்துக்குக் காரணமாக அவர் எடுத்துக்காட்டினார். பெரியார் ராமசாமி அவர்கள் ஒரு வேளை, “சட்டசபையில் கனம் அங்கத்தினர்கள் இருப்பார்கள். அவர்கள் அனுபவமும் ஆற்றலும் மிக்கவர்கள். அவர்கள் உன்னுடைய தூய கொள்கைகளை மாற்றி விட்டால் என்ன செய்வது?” என்று எண்ணி, அவ்வாறு சொல்லியிருக்கலாம். கனம் அங்கத்தினர்கள் என்னைக் கண்டித்ததற்காக நான் வருத்தப்படவில்லை. ஆனால், பல நல்லவர்கள் என்னுடைய ஒத்துழைப்பைக் கேட்கும் அதைப் பெற முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்களே என்பதால் எனக்கு வருத்தம் ஏற்பட்டது. கடைசியில் பேசிய கனம் போலீஸ் அமைச்சர், தமது அனுபவத்தின் காரணமாகவும், பருவத்தின் காரணமாகவும், என்னுடைய மாவட்டத்தையே சேர்ந்திருப்பதன் காரணமாகவும் “குழந்தைகளை, நெருப்போடு விளையாடாதீர்கள்” என்று மிகக் கனியோடு சொன்னார்.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னைப் பற்றி அவர்களெல்லோரும் எடுத்துச் சொன்ன விஷயங்களைக் குறித்து நான் விரிவாகப் பேச வேண்டுமென்றால், அந்த விஷயங்கள் கவர்னர் பெருமானின் உரையினின்றும் அப்பாற்பட்டதாக இருந்தாலும், அப்படிப் பேசுவதற்கு நாங்கள் அருள் கூர்ந்து என்னை அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், நானே ஓர் பிரச்சனையாக ஆக்கப்பட்டு இந்த மாமன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்டுவிட்டேன்.

எந்தக் காரணத்தினாலோ, நான் எடுத்துக்கொள்ளும் எந்தக் கூடவடிக்கையும், நான் கொள்ளும் எந்தக் கருத்தும், கொள்கையும், பிறருக்கு ஏதோ புதிர்களாகத் தெரிகின்றன. நான் ஒரு புதிதாக இருக்கிறேன் என்று கூடக் கூறி ஒரு கனம் அங்கத்தினர் என்னை எச்சரித்தார். தம்முடைய அந்தக் கருத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக, திரு ஆச்சாரியாரும் நானும் ஒரே மேடையில் பேசியதைக் குறிப்பிட்டார். திரு ஆச்சாரியாரும் நானும் ஒரே மேடையில் பேசியதைக் குறித்து, “இந்தக் கூட்டு சேருமா?” என்று சிலர் கேட்டார்கள்; “இது கூட்டா;” என்று சிலர் ஐயப்பட்டார்கள்; “இந்தக் கூட்டு எப்படி நிலைக்கும்?” என்று சிலர் கூறினார்கள். அவர்களெல்லாம் அவ்வாறு பேசியபோது, “இவர்கள் என் அந்த நிகழ்ச்சியை இவ்வளவு கூர்ந்து கவனித்திருக்கிறார்கள்” என்று எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

நான் ஆச்சாரியார் அவர்களோடு கலந்து பேசினேன் என்று சொல்வது தவறு. அல்லது நான் கூட்டிய ஒரு மேடையில் ஆச்சாரியார் அவர்கள் வந்து பேசினார்கள் என்று சொல்வதும் தவறு. இந்தப் பிரச்சனை பற்றி பேச ஒரு மன்றம் எங்களை அழைத்திருந்தார்கள், ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சனையைப் பற்றி பேசுவதற்காகத் தான். அதே போல் அழைக்கப்படுகிற பல மேடைகளுக்கு பல அமைச்சர்களோடு கூட நான் சென்றிருக்கிறேன். எனது தொகுதியில் தண்டலம் என்ற ஊரில் ஒரு பொது மாநாடு கூடப்பட்டது. அதற்கு, முதலமைச்சர் காமராஜ் அவர்களை நான் வருத்தி அங்கு வரவழைத்தேன். அதே நேரத்தில் முதல் அமைச்சர் தலைமை வகிக்கிறார் என்று கேட்டவுடன் இந்த நாட்டில் உள்ள சில அரசியல் கட்சிகள், அண்ணாதுரை எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறானே தவிர காமராஜின் கையாளாக மாறி விட்டான் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் அதையும் தாங்கிக் கொண்டேன். சில பத்திரிகைகள், காமராஜோடு ஒத்துழைக்க அண்ணாதுரை சித்தமாக இருக்கிறார் என்று சொன்னதோடு மட்டுமல்ல, எப்பொழுது சமயம் கிடைக்கும் என்று காத்துக்கொண்டிருக்கிறான், சமயம் கிடைத்தபோது அண்ணாதுரை காங்கிரஸ் கட்சியில் சேர்ந்து விடுவான் என்றும் சொன்னார்கள். அதே போல் ஆச்சாரியார் அவர்களோடு நான் ஒரு மேடையில் கலந்து பேசினேன் என்றவுடன்;

13th February 1958]

[Sri C. N. Annadurai]

காமராஜரைக் கவிழ்க்க அண்ணாதுரை தக்க சந்தர்ப்பத்தை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான், அதற்காகத்தான் ஆச்சாரியாரை நாடியிருக்கிறான் என்றும் சொன்னார்கள். இப்படி நான் ஒரு புதிதாக கருதப்படுவதோடு மட்டுமல்ல நாட்டில் நடைபெறக்கூடிய சாதாரண நிகழ்ச்சிகளைக் கூட பெரிது படுத்தி விடுகிறார்கள். நாட்டில் நடைபெறும் சிறிய விஷயங்களை பெரிது படுத்தி அவர்கள் பார்ப்பதற்குப் காரணம், அவர்களின் பவ்வீனத்தின் அறிகுறி என்றுதான் நான் சொல்வேன். உங்கள் கட்டி அவ்வளவு சுலபத்தில்—இரண்டு பேர் ஒன்று கூடுகிற நேரத்தில்—ஆடி விடக்கூடும் என்று எண்ணிவிடக் கூடிய அளவிற்கு நீங்கள் இருக்கக்கூடாது என்று நான் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களும் சொன்னார்கள், அதனால் நான் போலும் கனம் அங்கத்தினர் ஆதிமூலம் அவர்கள் இன்னும் 50 வருஷங்களுக்கு உங்களை யாராலும் அசைக்க முடியாது என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். இவ்வளவு பலம் பொருந்திய ஒரு நிலையில் இருக்கிற நீங்கள் நாட்டில் நடக்கிற நிகழ்ச்சிகளுக்கு எல்லாம் ஒரு உள் அர்த்தம் கற்பிக்காமல் அவைகள் சாதாரணமாக ஏற்பட்டவைகளே என்று நான் கருத வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதை நமது மாநில முதலமைச்சர் காமராஜ் மட்டுமே மிகத் தெளிவாக உணர்ந்த நிலையில் ஒரு கூட்டத்தில் பேசுகையில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ராஜகோபாலாச்சாரியாரும் அண்ணாதுரையும் ஒரு மேடையில் பேசியிருக்கிறார்கள், ஆனால் அதைப் பார்த்தாலே தெரியும், அவர்கள் இரண்டு பேர்களும் ஒன்றாக இல்லை, அவர்கள் வேறு வேறுகத் தான் இருக்கிறார்கள் என்றும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அன்றையதினம் நடைபெற்ற அந்தக் கூட்டமானாலும் சரி, அல்லது வேறு கூட்டங்களானாலும் சரி, தப்பிக் கருத்துக்களை அது உண்டாக்குமானால், நான் அருள் கூர்ந்து அங்கத்தினர்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன், எனக்கு என்று சில கொள்கைகள் இருக்கின்றன, நான் சார்ந்திருக்கக்கூடிய ஒரு கட்சியும் இருக்கிறது, அதற்கு குறிப்பிட்ட தக்க அளவு நாட்டில் செல்வாக்கும் இருக்கிறது, அது வளர்ந்துகொண்டு வருகிறது, இவையும் வளரும் என்ற நம்பிக்கையும் இருக்கிறது, இவைகளை அங்கத்தினர்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே கூட்டு சேருவதின் மூலம் உள்ளதைக் கெடுப்பதோ இல்லாததை ஏற்படுத்தவோ எனக்கோ அல்லது நான் சார்ந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கோ முறை அல்ல என்பதை நாங்கள் உணர்ந்திருக்கிறோம் என்பதை நான் இங்கு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சேன்ற தடவை கவர்னர் பெருமானுடைய உரை நிகழ்த்த நேரத்திலும், அதற்குப் பிறகு இந்தத் தடவை நடைபெற்றபோதும், அதற்குப் பிறகும் நான் ஒரு மாறுதலை இங்கு காண்கிறேன். சேன்ற தடவை நாங்கள் திராவிட நாடு பிரவீனையைப் பற்றி பேச ஆரம்பித்த நேரத்தில் அது, காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களுக்கு மெத்த மன எரிச்சல் உண்டு பண்ணியது. ஆனால் இந்தத் தடவை காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் மட்டுமல்ல, காங்கிரஸ் அமைச்சர்களில் பல பேர்களுக்குக் கூட அதைப் பற்றி விளக்கம் அறிந்துகொள்ள ஆவல் ஏற்பட்டதை நான் காண்கிறேன். மிகவும் வரவேற்கிறேன். அந்த ஆவலினால் நான் நமது போலீஸ் அமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள், திராவிட நாடு என்று நீங்கள் கேட்பதற்கும் தமிழ் நாடு என்று ஆதித்தன் அவர்கள் கேட்பதற்கும் என்ன வித்தியாசம் என்று கேட்டார்கள். பழுத்த நேச பக்தராகிய சர்தார் வேதரத்னம் பிள்ளை அவர்கள் கூட, உங்கள் திராவிட நாடு கோரிக்கையை ஆத்திரர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்களா என்று கேட்டார்கள். இந்த அளவு உங்கள் ஆவலைத் தூண்டியிருப்பதை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : என்னைப் பொறுத்த மட்டில் கனம் அங்கத்தினர் ஆதித்தன் அவர்களும் காரணம் என்று சொல்வேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : நான், ஆதரவு என்று குறிப்பிடவில்லை, ஆவல் என்று தான் குறிப்பிட்டேன். ஆதரவு பெற்று விட்டதாகக் கருதி என்னை நானே எமாற்றிக் கொள்ளவில்லை. ஆவல் கிளம்பியிருக்கிறது. சேன்ற தடவை இம்மாமன்றத்தில் நடைபெற்ற

[Sri C. N. Annadurai]

[13th February 1958]

விவாதத்தின் போது நிதியமைச்சர் அவர்கள் இத்தகைய பிரிவினை உணர்ச்சிகளை விட்டு விட வேண்டும் என்று தெளிவாக என்னிடம் சொல்லி வாதத்திற்காக ஒரு வார்த்தையை சேர்த்துக்கொண்டு, இதை விட்டு விட முடியாவிட்டால் கொஞ்ச நாளுக்கு ஒத்தியாவது வைக்க வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதை, வட நாட்டிலுள்ள சில ஏடுகள் நிதியமைச்சர் சுப்பிரமணியம் பிரிவினையை ஆதரிக்கிறார் என்று கண்டித்தும் எழுதின. அதே முறையில் இந்த முறை ஆச்சாரியார் அவர்களுடன் -சேர்ந்து பேசிய கூட்டத்தில், பிரிவினையைப் பற்றி பேசிய நேரத்தில் அவர்கள், அதைப் பற்றி இப்பொழுது பேச வேண்டாம் இப்பொழுது இந்தியைப் பற்றி மட்டும் பேசலாம் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். பிரிவினையை அவர் ஆதரிக்கவில்லை. நிதியமைச்சர் சுப்பிரமணியத்தைப் பற்றி எந்தெந்த வட நாட்டுப் பத்திரிகைகள் தாறுமாறாக எழுதினவோ அவைகள் ஆச்சாரியார் அவர்களைப் பற்றியும் எழுதியது. இதனால் இரண்டு பேருக்கும் கிடைக்கவேண்டியது கிடைத்து விட்டது என்று நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன் என்று யாரும் நினைக்காதார்கள். வட நாட்டில் உள்ளவர்கள் இரண்டு தமிழர்கள் ஒன்றாக சேர்ந்து விட்டால் சந்தேகப்படுகிறார்கள் என்பதை இது எடுத்துக்காட்டுகிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு அத்தகைய ஐயப்பாடு ஏற்பட்டதைப் போல் இங்குள்ள அங்கத்தினர்களுக்கும் ஐயப்பாடு ஏற்பட்டதால் தான் அவர்கள் இந்தப் பேச்சுகளில் என்னைப் பற்றி அதிகமாக, ஒரு புதிராக இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நான் புதிராக இருக்கிறேன் என்று யாராவது கருதினால் நான் அருள் கூர்ந்து அவர்களை மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், எனக்கு என்று இருக்கிற சில கொள்கைகளுக்காகவும், நான் பரப்பவேண்டுமென்று கருதுகிற சில திட்டங்களுக்காகவும் அனைவருடைய பேருதவியையும் நாட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த வகையில் நான் தேடித் தேடிச் செல்கிறேன், நாடி நாடிப் பார்க்கிறேன், ஒடி ஒடி அழைக்கிறேன், கிடைக்கிற உதவிகளை எல்லாம் பெருகிறேன், ஆனால், அதே நேரத்தில் எங்களுக்கு இருக்கிற கொள்கைகளை விட்டு விட வேண்டுமென்று யாரும் எதிர் பார்க்க மாட்டார்கள். ஆகவே, சில அங்கத்தினர்கள் மெத்த அன்புடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்பார்களேயானால் எங்கள் அடிப்படைக் கொள்கைகளுக்கு மாறுதல் இல்லாத நிலையில் ஒத்துழைப்பதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்றைக்கும் தயாராக இருக்கும் என்பதை நான் வெளிப்படுத்திக்கொள்கிறேன். அந்த அடிப்படைக்கருத்துக்களுக்கு மாறுபாடு இல்லாமல் ஒத்துழைக்கக்கூடிய ஒரு சம்பவம் மெத்த ஐயப் பாட்டிற்கும், விவாதத்திற்கும், சந்தேகத்திற்கும், சவாலுக்கும் இடமளிக்கத் தக்க வகையிலும் மொழியைப் பற்றிய பிரச்சினைதான் இன்றைய தினம் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இம்மொழிப் பிரச்சினையைப் பற்றி நிதி அமைச்சரும் கல்வி அமைச்சருமான கணம் சுப்பிரமணியம் அவர்கள், இந்த மாமன்றத்தில் விவாதித்தால் அதில் வாதப் பிரதிவாதங்கள் அதிகமாகப் போகும் என்ற காரணத்தால் ஒரு கமிட்டியில் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் கூடி ஒன்றாகப் பேச வேண்டுமென்று அன்போடு அழைத்தார்கள். நான் அதை மெத்த மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொண்டேன். அந்தக் கமிட்டி இரண்டு தினங்கள் கூடிற்று. அதில் அதற்கு முன்னாலே தயாரித்த ஒரு அறிக்கையைப் பற்றி முதல் நான் விவாதம் நடந்தது. அந்த விவாதத்தை ஒட்டி சில திருத்தங்களை சேர்த்து இரண்டாவது நான் விவாதம் நடந்தது. இவ்விதமாக இரண்டு நாட்கள் கமிட்டியினுடைய நடவடிக்கைகள் நடைபெற்றன. அதிலே செய்யப்பட்ட முடிவுகளைப் பற்றி வெளியில் சென்று நான் சொல்லவும் இல்லை, பத்திரிகையில் எழுதவும் இல்லை, பொதுக்கூட்டங்களில் பேசவுமில்லை. நிதி மந்திரி அவர்களும் அப்படித்தான் இருந்தார்கள், என்று கருதுகிறேன். அதற்கு பிறகு, ஒரு திங்களுக்கு முன்னால் என்று கருதுகிறேன், டெல்லியில் பத்திரிகை நிருபர்களிடம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதாக பத்திரியில் பார்த்தேன். அதிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உட்பட அனைவரும் அறிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டார்கள் என்று சொன்னதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அதையும் நான் பெரிதாக கொள்ளவில்லை. ஆனால் அதை வைத்துக்கொண்டு எனக்கு மாசு கற்பிக்க வேண்டுமென்ற கருத்து கொண்ட சில ஏடுகள் அன்னாத்தூரை தமிழர்களுக்கு துரோகம் செய்து

13th February 1958]

[Sri C. N. Annadurai]

விட்டான், லித்தியை ஏற்றுக்கொண்டு விட்டான் என்று எழுத ஆரம்பித்தன. அப்பொழுதுதான் நான் கமிட்டியில் நடைபெற்ற விஷயங்களைப் பற்றியும் அங்கு ஏற்பட்ட நிலைமைகளைப்பற்றியும் எடுத்துரைக்க வேண்டியவனானேன். அதற்காக நான் வெளியிட்ட அறிக்கை இன்றும் என்னுடைய உறுதியான கொள்கையாக இருக்கிறது. அந்த அறிக்கையில் நான் வெளியிட்டதை இங்கு சுருக்கமாக மறுபடியும் சொல்வதற்கு தங்களுடைய அனுமதியைக் கோருகிறேன். இந்தக் கட்டத்தில் எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து பேசி முடிவு எடுக்கப்படுவதற்கு இது ஒரு சர்வ கட்சி கூட்டமாக அமைக்கப் படவில்லை என்று நான் இன்னமும் கருதுகிறேன். "So far as is possible a unified opinion at least in the problem" என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த முறையிலே எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் அதனை இங்கே எடுத்துக் காட்ட விரும்புகின்றேன். அந்த முறையிலே அங்கு கூடியிருந்த நாங்கள், ஒரு புறத்திலே நான் இருந்தேன், மற்றொரு புறத்திலே ஆங்கில மொழியை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள், ஆங்கிலேயருக்குப் பிறந்தவர்கள் என்று கருத்ததக்க அளவில் தேசிய உணர்ச்சி படைத்தவர்கள் இருந்தார்கள், ஒரு புறத்திலே பிரஜா சோஷலிஸ்ட் கட்சித் தலைவர், லித்தி அல்லவோ தேசிய மொழி என்று அழுத்தத்திருத்தமாகப் பேசக்கூடிய சின்னதுரை இருந்தார்; லித்தியை கட்டாய பாடமாக்கியிருந்தால் இந்தக் கர்மம் வந்திருப்பது என்று கணிவோடு பேசிய சந்தார் வேதாத்தினம் பிள்ளை ஒருபுறம் இருந்தார். இந்தத் தொல்லை அடுத்த தலை முறையைச் சேர்ந்தவர்கள் பார்த்துக் கொள்ளட்டும் என்று சொல்லக்கூடிய நிதி அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் ஒரு புறம் இருந்தார். இத்தகைய பல்வேறு முரண்பட்ட கொள்கைகளைப் படைத்தவர்கள் அங்கு கூடி, அவர்களுக்குள் ஒரு ஒருமைய்பாடு—கருத்தொற்றுமை—காணவேண்டியிருந்தது. 1965-ல் நம்மை எதிர்த்தாக்கியிருக்கும் ஆபத்து, அன்றைக்கு வரவிருக்கின்ற நெருக்கடி, அதிலிருந்து எப்படித் தப்பித்துக் கொள்வது என்பதுதான் எங்களுக்கு உள்ளத்தில் மேலோங்கியிருந்தது. அந்தக் கூட்டத்திலே பேசிய பேச்சுக்கள் குறிப்பு எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தில் சொன்னதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அவைகளில் ஒரு ஒத்திதக்கூட இன்னும் நான் மறந்து விடவில்லை. அப்பொழுது பேசிய பேச்சில் நான் எடுத்துச் சொன்னேன். "நமது முதலமைச்சர் அவர்களைத்தான் நாங்கள் நம்பியிருக்கிறோம். அவர்களால்தான் இப்படிப்பட்ட சிக்கலான பிரச்சினைகளைச் சாதித்துத் தா முடியும்" என்று சொன்னேன். நிதி அமைச்சரும், முதலமைச்சரும் சொன்னார்கள் "அவர்களுக்குக் கட்டி இருக்கின்றது. அத்தந்த கட்டிக் கேள்வியில் கொள்கைகள் இருக்கின்றன. அவைகளைப்பெல்லாம் விட்டுக் கொடுக்கச் சொல்லவில்லை. அனைவரும் கூடி, மத்திய சர்க்காரிடம் போராடி, வரவிருக்கும் ஆபத்தைத் தடுக்க என்ன செய்யலாம் என்ற முறையில் சொல்லுங்கள்" என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். இன்னும், அந்தக் கமிட்டியில் லித்தியைக் கட்டாயமாகப் புத்ததினால் எனக்குத் தானே நல்லது என்று சொன்னார்கள். ஆங்கிலத்தில் "It is to your advantage" என்று சொன்னார். நம்மில் பலபேர் இவ்வளவு வெளிப்படையாகச் சொல்ல முடியாது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவ்வளவு வெளிப்படையாகச் சொன்னார்கள்—பிளையினாகச் சொன்னார்கள். நான் சொன்னேன் "இங்கு நாம் கட்டி வளர்ச்சிக்காகக் கூடவில்லை. கட்டிக்கு அப்பாற்பட்ட . . .

THE HON. SRI K. KAMARAJ : கட்டி நோக்கத்தோடு பேசினால் உங்களுக்கு அட்வான்டேஜ் என்று சொன்னேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : கட்டிக்கு அப்பால் என்று சொன்னேன். "திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கூட்டமல்ல இது. முதலமைச்சர் விரும்புவதானால், என்னுடைய கட்டிக்கு சாதகமாக இதை ஆக்கிக்கொள்ளத் தயார்" என்று சொன்னேன். இவ்வளவும் நான் சொல்வதற்குக் காரணம், லித்தியை தேசிய மொழியாக, அல்லது ஆட்சி மொழியாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமா வேண்டாடா என்று அங்கு கலந்து பேசப்படவில்லை.

[Sri C. N. Annadurai] [13th February 1958]

அப்படி கலந்து பேசப்படவில்லை என்பது மாதிரமல்ல, அதற்காக அமைக் கப்பட்ட கூட்டமும் அல்ல அது. அதற்காக அழைக்கப்பட்ட கூட்டம் அல்ல என்பது மாதிரமல்ல, அதற்கான ஒரு சூழ்நிலை அப்போது இல்லை. அப்போது கேர் கமிட்டியின் அறிக்கை வெளி வந்திருந்தது. அப்படி வெளி வந்த அறிக்கையினால் நமக்கு வரவிருக்கின்ற விபத்தினிலிருந்து நம் நாட்டு மக்களைக் காப்பாற்ற பொறுப்புள்ள ஆட்சியில் உள்ளவர்கள் எண்ணி, அனைவரும் கூடிக் கலந்து பேசலாம் என்று அழைத்திருந்தார்கள். ஹிந்தி ஆட்சி மொழியாக இருக்கவேண்டுமா, வேண்டாமா என்று என்னைக் கேட்டால், என்னை அல்ல—நான் சார்ந்திருக்கிற கட்சியிலுள்ள யாரை கேட்டாலும்—நாங்கள் விழித்துக்கொண்டிருக்கும்போது மட்டுமல்ல, தூங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது தட்டி எழுப்பிக் கேட்டாலும்—வேண்டாம், வேண்டாம் என்றுதான் சொல்வோம். வேண்டாம், வேண்டாம் என்பதை நாங்கள் வெளியில்மட்டுமல்ல, சிறைச்சாலைக்குள்ளேயிருந்தும் சொல்லியிருக்கிறோம். சிறைச்சாலைக்குள்ளேயிருந்து மட்டுமல்ல, இரண்டு வரலிபத் தோழர்கள்—பிணமானவர்கள்—பிணமாகிற நேரத்திலே கூட ஹிந்தி வேண்டாம், வேண்டாம் என்றுதான் சொன்னார்கள். 1937-ம் ஆண்டை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களைக் கொண்ட நாங்கள், ஒரு கமிட்டியில் உட்கார்த்து, எங்களு டைய அடிப்படைக் கருத்துக்களை விட்டுவிடுவோம் என்று நீங்கள் எப்படி எதிர்பார்க்கலாம். இப்படி விட்டுவிட்டதாகப் பொருள்படும்படி வேறு யாராவது பேசினால் மறுப்பு அளித்திருப்பேன். நம் நிதி அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நான் கையெழுத்து போட்டுவிட்டதாகச் சொன் னதாக நான் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் எந்தக் கூட்டத் திலும் கையெழுத்துக் போட்டதாகச் சொல்லவில்லை. கையெழுத்திற்கு நான் மதிப்பு கொடுப்பவன் அல்ல. கையெழுத்தை விட வார்த்தைக்குத் தான் மதிப்புக் கொடுப்பவன் நான் என்று திரும்பத் திரும்ப சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : நிதி அமைச்சர் சொன்னதாக பத்திரிகையிலே வந்தது. பத்திரிகையிலே வந்தது மட்டுமல்ல, நேற்றைய தினம் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அனந்தநாயகி அவர்கள், கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டு இப்போது இல்லையென்று சொல்கிறேன் என்று ஆழ்ந்த வருத்தத்தோடு கேட்டார்.

SRI MATHI T. N. ANANDANAYAKI : திருத்திக் கொண்டேன் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தெரிந்து கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : இப்போது நான் ஹிந்தியை ஏற்றுக் கொண்டேனா, இல்லையா என்பது பிரச்சனை அல்ல. அண்ணாதுரை தமிழருக்குத் துரோகம் செய்துவிட்டார் என்று, பத்திரிகையெல்லாம் எழுதியது. அப்போதே, நிதி அமைச்சர் “கையெழுத்துப்போட்டார் அண்ணாதுரை” என்று சொல்லியதாகச் சில பத்திரிகைகளில் வந்தது. சண்டைகளை பத்திரிகைகள்தான் மூட்டி விடுகின்றன என்பது தெரி கின்றது. என்றாலும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் முதலிலேயே மறுத் திருக்கலாம் அண்ணாதுரை கையெழுத்துப் போடவில்லையென்று கையெழுத்துப் போட வில்லை என்பதை தாம்பரம் கிரிஸ்தவக் கல்லூரிக் கூட்டத்தில்தான் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு முன்னால் மதுரை சென்றார்கள். வேறு பல இடங்களிலும் பேசினார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மதுரைக்குப் பின்னால் சென்றேன்.

13th February 1958]

SRI C. N. ANNADURAI : எங்களுடைய கையெழுத்தைப் போடும்படி கோரப்பட வில்லை. அப்படித் கையெழுத்தைப் போடும்படி கோரப்பட் டிருந்தால் அதிலே என்னுடைய கழகத்தின் கொள்கையையும், என்னு டைய சொந்தக் கருத்தையும் சேர்த்து “மினிட் ஆப் டிஸென்ட்” எழுதி அதோடு இணைத்திருப்பேன் என்று நான் பொதுமக்களுக்குச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. முதல் கூட்டத்தில் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் அவர்கள் அவர்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லி, இதில் அபிப்பிராயப் பேதங்கள் இருக்கின்றன, ஆகையால் மினிட் ஆப் டிஸென்ட் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் அப்படிப் பட்ட அவசியம் ஏற்படாததால் யாரும் கொடுக்கவில்லை. இரண்டாவது நாள் கூட்டத்திற்கு போகும் முன்பு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் வி. கே. ராமசுவாமி முதலியாரை அவரது அறையிலே சந்தித்தேன். அப்போது, அவர் சொன்னார்கள், “இந்த அறிக்கை வழி-வழி என்றிருக்கிறதே, இதை எப்படி நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும், அதில் நம் கருத்துக்களைச் சேர்க்க லாமே” என்று சொன்னார்கள். கூட்டம் முடிவின்ற நேரத்தில் கனம் அமைச்சர்களைக் கேட்டார்கள், நாங்களெல்லாம்கூட எங்கள் கருத்துக்களை வைக்கலாமா? என்று. ஆனால், நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அவரவர்கள் கருத்தை எழுதவதானால் ஒருமைப்பாடும், வலிவும் இருக்காது என்றார். சர்க்காருடைய கரத்தை வலுவாக்க விரும்பினோம். அந்தக் கூட்டத்தின் நிலைமை அப்படி இருந்தது. It was dangerous sometimes to strengthen the hands of the Government but not this time. All the parties want to strengthen the hands of the Government என்று நான் சொன்னேன். அதே நேரத்தில் கட்சியின் கொள்கைகளை, கோட்பாடுகளை, உயிரினும் மேலாக கருதுகின்ற நான், அடிப்படைத் தத்து வங்களை விட்டு விடக் கூடாது என்பதை உணர்ந்து பார்த்து அன்றைய கூட்டத்தில் சொன்னேன். ‘After so much of adjustment on the part of the Madras Government, there is aggression on the part of the Central Government. If we analyse the problem, you will come to the only conclusion that you have been paying homage to the false God till this time’ என்ற வாசகங்களைச் சொன்னேன். இவைகளெல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அடிப்படைக் கருத்துக்கள். ஆக, அவைகளை நான் வலி யுறித்த, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதுபோல் ஹிந்தி என்றிருப் பதை சிகப்புப் பென்சிலால் அடித்து மறுத்தீர்களா? என்று கேட்டால், மறுக்கவில்லை. ஏன் மறுக்கவில்லை என்றால், ஹிந்தி இன்றையதினம் புகுத்தப்படவில்லை. இன்றையதினம் அரசியல் சட்டப்படி இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் ஆட்சி மொழி—அபிஷியல் லாங்குவேஜ்—ஹிந்தி. இப்போது இருக்கும் பிரச்சனை 1965-க்குப் பிறகு ஆங்கிலத்தை அறவே நீக்கி விடுவதா இல்லையா, அப்படி நீக்குவதற்கு என்ன வழி முறைகள் செய்யவேண்டும் என்பது தான். இது குறித்துத்தான் பேசப்பட்டது. கேர் கமிட்டிக்கும் இதுதான் கோரிக்கையே தவிர ஹிந்தி ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டுமா? வேண்டாமா? என்று தீர்மானிக்க வேண்டிய பெரும் ாறுப்பு அரசியல் சட்டத்தைத் தீட்டிய நேரத்தில் இருந்தது. அந்த நேரத்திலே அரசியல் அந்தகாரத்தில் நின்றவன் நான். அரசியல் ஒளி நிரம்பிய இடத்தின் வெளிச்சத்தில் நின்றிருந்த நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அப்போது செய்திருக்கலாம். அதே கூட்டத்தில் நான் கேட்டேன். “14 மொழிகளை தேசிய மொழிகளாக அரசியல் சட்டத்தில் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறீர்களே? இப்படி 14 மொழிகளை தேசிய மொழிகளாக ஒப்புக்கொண்ட நீங்கள், ஆங்கிலம், ஹிந்தி இரண்டையுமே ஏன் ஆட்சி மொழிகளாக ஒப்புக்கொண்டிருந்திருக்கக்கூடாது” என்று. அவர்கள் பேசிய நேரத்தில் சொன்னார்கள் அந்த நேரத்திலே ஹிந்தி பற்றிய கருத்தும் சூழ்நிலையும் அப்படி இருந்தது என்று. அவரது உள்ளுணர்ச்சியை மெத்த மதித்தேன். அதைப் போலவே, அன்றைய கூட்டத்தில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களை எடுத்து ஆராய்ந்து பார்த்தாலும், நான், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஹிந்தி கூடாது என்று எடுத்துச் சொல்வதையும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தனி நாடு கோருகிறது என்பதையும் அடிப்படையாக வைத்துத்தான் என்னுடைய

[Sri C. N. Annadurai]

[13th February 1958]

கருத்துக்களை தெரிவித்திருப்பது தெரியும். சர்தார் வேதரத்தினம் பிள்ளை, ஹிந்தியை அந்தக் காலத்தில் கட்டாயமாகப் படித்திருந்தால் இந்தத் தொல்லைகள் வந்திருக்காதே என்று அவர்கள் உருக்கத்தோடு சொல்லி கொண்டிருந்த நேரத்தில், அந்தக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் முறைப்படி தலைமை வகித்த முதலமைச்சர் குறுக்கிட்டு, “பழைய விஷயங்களைக் கிளராதீர்கள்” என்று சர்தார் வேதரத்தினம் பிள்ளையைக் கேட்டுக் கொண்டார். நானும் சொன்னேன். சர்தார் வேதரத்தினம் பிள்ளை “ஹிந்தியை கட்டாயமாக்கினால்தான் ஒற்றுமை ஏற்படும்” என்று சொல்கிறார், நானும் என்னைச் சார்ந்திருப்பவர்களும் “நம் நாடு இந்தியாவிலிருந்து பிரிந்து விட்டால் நல்லது என்று கருதுகிறோம். இந்த இரண்டுமே இப்போது நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்படுவது அல்ல. ஆகவே, அவற்றைப்பற்றி பேசத் தேவையில்லை” என்று நானும் எடுத்துச் சொன்னேன். அப்போது பிரஜா சோஷலிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் சின்னதுரை அவர்கள் மெத்த ஆக்ரோஷத்தோடு “ஹிந்தி தானே தேசிய மொழி. இப்போது பேசுவதைப் பார்த்தால் ஆங்கிலம் அல்லவோ என்றென்றைக்கும் இருக்குமென்று தோன்றுகிறது” என்று சொன்னார். அப்படிச் சொன்ன நேரத்தில் மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உட்கார்ந்த இடத்திலிருந்து “ஹிந்தி உமக்கு தேசிய மொழி எனக்கு அது தேசிய மொழி அல்ல என்று சொல்கிறேன் உட்காருங்கள்” என்று சொன்னார். இப்படி எனக்கு இனிப்பு பானங்கள் இனிப்பு பண்டங்கள் இவ்வளவும் தந்து அதற்குப் பிறகு அண்ணாதுரை ஹிந்தியை ஒத்துக்கொண்டார் என்று சொல்லி விட்டார்கள். ஆசாரியாரும் நானும் பேசிய கூட்டத்திலே.....

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இனிப்புப் பண்டங்களை கண்டு நீங்கள் மயங்கி விட்டதாக உங்கள் கட்சியினர் நினைத்திருக்கலாம்.

SRI C. N. ANNADURAI : என்னுடைய கட்சியினர் யாரும் அப்படி நினைக்கவில்லை. அப்படி எங்கள் கட்சிக்கு மாசு கொடுப்பிக்க வேண்டுமென்று நினைப்பவர்களுக்கு தாங்கள் உடந்தையாக இருக்கலாகாது என்பதற்காகத்தான் நான் இவ்வளவும் சொன்னேன். ஆசாரியார் அந்தக் கூட்டத்தில் “எனக்கு இருக்கும் அனுபவம் அண்ணாதுரைக்கு இருந்திருந்தால் அந்தக் கமிட்டிக் கூட்டத்திற்கே போயிருக்க மாட்டார்” என்று சொன்னார்கள். அவர் சொன்ன வாசகத்தை பல்வேறு கோணங்களிலும் நான் கவனித்தேன். பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து கவனித்து, அவர் பேசிய பிறகு நான் பேசவில்லை. நான் பேசிய பிறகு அவர் பேசினார். நான் சொன்னேன் “அந்தக் கமிட்டிக்குப் போனது தவறு என்று சொல்லீர்களே யானால், ஒரு சமயம் அனுபவக் குறைவினால் தான் அப்படிச் செய்தேன். இப்படிப்பட்ட கமிட்டிகளைப் பொறுத்த வரையில் எனக்கு அனுபவக் குறைவுதான்”. இப்படிப்பட்ட அமைச்சர்களிடத்தில் எனக்கு அனுபவக் குறைவு என்றும் சொல்லியிருக்கிறேன். (சிரிப்பு). கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அண்ணாதுரை தனக்கு அனுபவம் இல்லை என்று ஒப்புக்கொண்டதாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். அனுபவம் இல்லை என்று எடுத்துச் சொல்வதுதான் அனுபவத்தைப் பெறுவதற்கான வழி என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எல்லா அனுபவமும் எனக்கு வந்து விட்டது என்று சொல்லிக்கொள்ள நான் தயாராயில்லை. எனக்குச் சில விஷயங்களில் அனுபவம் இல்லை என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். அனுபவம் இல்லாக காரணத்தினாலே கையெழுத்துப் போட்டு விட்டு வந்து, உடனே நழுவிக்கொள்கிறேன் என்று சில பத்திரிகைகள் எழுதியிருக்கின்றன. அது தவறு என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இவ்வளவு விவாதமும் நடந்ததற்குக் காரணம் நான் அந்தக் கமிட்டியிலே உட்கார்ந்தேன் என்பதால் மட்டுமல்ல. கமிட்டியிலே இடம் பெற்று இருந்த நான் ஆசாரியாருடன் இந்தியை எதிர்க்கும் கூட்டத்திலே கலந்துக் கொண்டவுடனே, இங்கே வந்து கமிட்டிக் கூட்டத்திலே கலந்து கொண்டவுடனே பிறகு ஆசாரியாரிடத்தில் போய் இந்தியை எதிர்க்கிறேன்

13th February 1958]

[Sri C. N. Annadurai]

என்று சொன்னதாக அமைச்சர்களும், மற்றும் அமைச்சர் கட்சியைச் சேர்ந்த பலரும் மன எரிச்சலுடன் சொல்வதில் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆசாரியார் அவர்களுடன் நான் இலட்சுமியும் கூட்டத்தில் பேசியது மட்டுமல்ல. 1956-57-லே ஆசாரியார் அவர்கள் இந்த நாட்டிலேயுள்ள பலதரப்பட்ட கட்சித் தலைவர்களையும், உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த ராஜா சர் முத்தைய்யச் செட்டியார் அவர்களையும், பல்கலைக்கழகத் தலைவர்கள் போன்றோர்களையும், மற்றும் பலரும் அழைத்து ஒரு விவாதத்தை நடத்தி, ஆங்கிலம்தான் நிபுத்து அட்சிமொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று கையொப்பம் வாங்கினார்கள். தமிழ் அரசுக் கழகத் தலைவர் ஸ்ரீ ம. பொ. சிவசுராமம் அவர்களும் அதிலே கையெழுத்திட்டார்கள். ஆகவே, லட்சுமியும் கூட்டத்திலே ஆங்கிலம் தொடர்ந்து திடிக்கவேண்டுமென்று சொன்னது ஒரு விசித்திரமான சம்பவம் இல்லை. 1956-57-லே இந்தச் சம்பவம் நடைபெற்றது. கொண்டத்தித் தீர்மானம் எப்படிப்பட்டது என்பதை விளக்குவதற்காக இலட்சுமியுடத்தில் கூட்டம் போட்டார்கள். ஆசாரியார் அவர்களை அந்தத் தீர்மானத்தைப்பற்றி விளக்கிக் கூறவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டேன். அந்தக் கூட்டத்தில் நான் பேசியதை அமைச்சர் அவர்களும் தெரிந்துகொண்டிருக்க முடியும் என்று கருதுகிறேன். என்னென்றால், என்னுடைய பேச்சுக்கள் எல்லாம் லி.ஐ.டி. குறிப்பாளர்களால் குறிப்பு எடுக்கப்படுகின்றன. அந்தக் கூட்டத்தில் நான் பேசிய பேச்சு அவ்வாறு எடுக்கப்பட்டதோ, என்னவோ தெரியவில்லை. தென்னுய்தினம் பேசும்பொழுது கனம் பொலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள், தலைவர்கள் என்ன பேசினார்கள் என்பது எனக்கு அதிகார பூர்வமாகத் தெரியும் என்று சொன்னதினால் பொதுவாக என்னுடைய பேச்சுக்கள் குறிப்பு எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன என்று நினைக்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் தலைவர் அவர்களே என்னுடைய பேச்சைப்பற்றி நான் அவ்வாறு சொல்லவில்லை.

SRI C. N. ANNADURAI : என்னுடைய மனதுக்கு மெத்த ஆறுதல். என்னென்றால், இலட்சுமியினால் மந்திரிக்கிற தாக்குவதாக பொலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது என்னுடைய பேச்சல்ல என்று சொன்னதிலே மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். வேறு யாராவது கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அவ்வாறு பேசியிருக்கிறார்கள் என்று பொலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னால், உன்மையிலேயே அவர்களைத் திருத்துவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்வோன் என்று உறுதி அளிக்கிறேன். ஆனால், உதேமாதிரி காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் நடந்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்கமாட்டேன். அவர்கள் பேசப் பேசத்தான் நாங்கள் வளருகிறோம். (சிரிப்பு). ஆகையால் அவர்கள் தாராளமாகப் பேசட்டும்.

SRI A. MARIAPPAN : On a point of order, Sir, கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் சேலம் கூட்டத்தில் பொலீஸ் அமைச்சர் அவர்களைப்பற்றி கேவலமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். 3,000 வோட்டுகள் அதிகம் பெற்று . . .

MR. SPEAKER : இது “பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர்” அல்ல.

SRI C. N. ANNADURAI : நான் பேசவில்லை என்று பொலீஸ் அமைச்சர் அவர்களை சொன்னார்கள். இலட்சுமியும் கூட்டத்திலே ஆசாரியாருடன் கலந்து பேசியதாலே, நான் சேன்னைக்கு சர்க்காருக்கு, அந்தக் கமிட்டியிலே உட்கார்ந்ததன் காரணமாக, துரோகம் செய்து விட்டேன் என்று அவர்கள் கருதுவதாக வெளியிலே பேசப்படுகிறது. சேன்னை சர்க்கார் கூட்டிய அந்தக் கூட்டத்தில் நான் மட்டுமல்ல, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஸ்ரீ இராமஸ்வாமி முதலியார் அவர்களும் இருந்தார்கள். ஆசாரியார் நடத்திய இலட்சுமியும் கூட்டத்திலே நான் கலந்து கொண்டதைப் பொலீஸ் 22-12-57-ல் கோகலே மண்டபத்தில் மொழிப் பிரச்சினைப் பற்றி ஆசாரியார் அவர்கள் நடத்திய கூட்டத்தில் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் ஸ்ரீ இராமஸ்வாமி முதலியாரும் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கோகலே மண்டபக் கூட்டத்தில் தான் அங்கே நிறைவேற்றிய தீர்மானத்திற்குப் பிறகு சுலோகம்

[Sri C. N. Annadurai] [13th February 1958]

தரவேண்டுமென்பதற்காக ஸ்ரீ கோதண்டராவ் அவர்கள் “English ever ; Hindi never” என்ற கோஷத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஸ்ரீ இராமஸ்வாமி முதலியாரும் அன்றையக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டார்கள். அதைப் போலவே தான் நானும் இலட்சுமிபுரம் கூட்டத்திலே கலந்துக் கொண்டேன். ஆனால் அவருக்கு இருக்கின்ற அதிருஷ்டத்தைப் பாருங்கள். எனக்கு இருக்கின்ற துரதிருஷ்டத்தைப் பாருங்கள். (சிரிப்பு) அவர் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டால் அமைச்சர்களுக்கோ, நாட்டுக்கோ, மற்றவர்களுக்கோ ஐயப்பாடு ஏற்படவில்லை. ஆனால் நான் கலந்துக் கொண்டால் . . .

THE HON. SRI K. KAMARAJ : நீங்கள் எங்கே போய்ப் பேசினாலும் எங்களுக்கு ஐயப்பாடு இல்லை.

SRI C. N. ANNADURAI : நேற்றைய தினம் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்கள் பேசியதையெல்லாம் கேட்டிருப்பார்களேயானால் இப்படிச் சொல்லமாட்டார்.

THE HON. SRI K. KAMARAJ : மந்திரிகளுக்கும் பயம் இல்லை என்று சொன்னேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : மந்திரிகளுக்கு இருக்கும் தன்னம்பிக்கையை நான் பாராட்டுகின்றேன். ஆகையினால் நான் ஆச்சாரியாருடன் கலந்து பேசியதால் ஒரு அரசியல் விபத்து வந்து விட்டது என்று பலர் பேசியதை நான் விரும்பவில்லை. உண்மையிலேயே அப்படிப்பட்ட கருத்து வேண்டாம் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இன்னும் சிலர் காமராசரை கவிழ்க்க வேண்டும் என்று நான் ஆச்சாரியாருடன் ஒத்துழைக்கிறேன் என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். நமது அரசாங்கத்தின் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு பேச வேண்டும் என்றால் அதற்கு நிறைய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அடிக்கடி அவர் பேசிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தால் அவர் யாரிடத்தில் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Don't make it unpleasant.

MR. SPEAKER : கனம் அண்ணாதுரை தொடர்ந்து பேசலாம்.

SRI C. N. ANNADURAI : ஆகையினால் பெரிய அரசியல் விபத்து ஏற்பட்டுவிட்டது என்று கருதினார்களேயானால் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னபடி அதைர்யப்படாமல் இருப்பதுதான் நல்லது என்று அவர் சொன்ன கருத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். கமிட்டியில் நான் எடுத்த முடிவை மாற்றிக்கொண்டுவிட்டேன் என்று எடுத்துச் சொல்வதும் கமிட்டியில் நான் ஹிந்தி மொழியை ஆதரித்து விட்டேன் என்று எடுத்துச் சொல்வதும் ரொம்பவும் பொருத்தமற்றது என்பதை மறுபடியும் நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். கருத்துக்களை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால் நான் அதை மாற்றிக்கொள்ள தயங்க மாட்டேன் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட தைர்யத்தையும் நான் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களிடத்திலிருந்து பெறுகிறேன். ஆச்சாரியார் காலத்தில் புகுத்தவேண்டுமென்று கொண்டுவரப்பட்ட கல்வித் திட்டம் பிறகு தேவையில்லை என்று கூறி தமது கருத்தை மாற்றிக்கொண்டவர், தட்சண பிரதேசம் அமைய வேண்டும் என்று முதலில் சொன்ன கருத்தை பிறகு மாற்றிக்கொண்டவர் அவர். அவருடைய துணைவரார் பார்த்து நான் அனுபவம் பெறுகிறேன் என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஹிந்தி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அந்த நிலைமை ஏற்படவில்லை. ஹிந்தி ஆட்சி மொழியாக

[13th February 1958] [Sri C. N. Annadurai]

இருப்பதா இல்லையா என்ற பிரச்சினையை நான் கவனிக்கவில்லை. எனக்கு இருந்த பிரச்சனை 1965-க்குப் பிறகு ஆங்கிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமா அதற்குப் பிறகு இந்தி இருக்குமா என்ற கவலை இல்லாததால் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தில் சொன்னபடி “அவர்கள் வெளியே பிரிந்து போகவேண்டியவர்கள்தானே, அவர்களுக்கு அகில இந்திய பாஷையைப்பற்றி கவலை இல்லை.” என்று சொன்னதாகப் பார்த்தேன். அதைப்பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. ஆகையால் என்னுடைய நிலைமை என்ன என்பதை அதில் நான் எடுத்துச் சொல்லவில்லை.

அடுத்தப்படியாக கனம் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் சில அறிவுரைகளை தந்திருக்கின்ற காரணத்தினால் நாங்கள் தவறான பாதையில் செல்லவில்லை என்பதை விளக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு பதில் சொல்லுவதும் என்னுடைய கடமை. சென்ற மாதம் 3-ம் தேதி நடைபெற வேண்டிய எங்கள் கூட்டத்திற்கு மட்டும் தடை உத்தரவு போடவில்லை என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே எங்கள் கூட்டத்திற்கு மட்டும் தடை உத்தரவு போடவில்லை என்றும் திராவிடக் கழக கிளர்ச்சிக்கும், சோஷலிஸ்ட் கட்சியின் நடவடிக்கைகளுக்கும் தான் தடை உத்தரவு போடப்பட்டிருந்தது, அதனால்தான் எங்களுடைய கூட்டத்திற்கும் செக்ஷன் 41-ன்படி தடை உத்தரவை போடவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது என்றும் சொன்னார்கள். ஆனால் அந்தத் தடை உத்தரவை எங்களிடத்திலும் வீச வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அப்படி தடை உத்தரவு வீசியது மூன்றாம் தேதிக்கு மட்டும் அல்ல, 4, 5 தேதிகளில் நடைபெற வேண்டிய கூட்டங்களுக்கும் தடை உத்தரவு போடப்பட்டது என்றும் சொன்னார்கள். இந்த மூன்று நாட்களுக்கு தடை உத்தரவு போட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நாகர்கோவில் மாநாட்டிற்கு முன்னதாகவே, 4, 5 தேதிகளில் கூட்டம் போட வேண்டுமென்பதற்கு அனுமதி கூடக் பட்டது. அந்த வட்டாரத்திலுள்ள எங்கள் கழகத் தொழிலர்கள் கேட்டுக் கொண்டதனால் அன்று கூட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. 4, 5 தேதிகளுக்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்னதாகவே அப்படி தீர்மானிக்கப்பட்டது என்பதையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மூன்றாம் தேதி கூட்டம் நடைபெற அனுமதித்திருந்தால் கிளர்ச்சிகளும், காலித் தளங்களும் அதிகமாயிருக்கும் என்று போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் அழுத்தத்திருத்தமாகக் கூறினார்கள். நான் அதைவிட அழுத்தத்திருத்தமாக இப்போதும் சொல்கிறேன். மூன்றாம் தேதி கூட்டம் நடைபெறுவதற்கு அனுமதித்திருந்தால் காலித்தளங்களும், கிளர்ச்சிகளும் கண்டிப்பாக நடந்திருக்காது. நடைபெறவும் அனுமதித்திருக்கமாட்டோம். மீறி காலித்தளம் செய்தால் என்ன செய்ய முடியும் என்று யாராவது கேட்பார்களேயானால் நான் பொதுமக்களைக் கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பேன். மீளும்பாக்கம் விமான நிலையத்தில் காலிகள் கல்களை எடுத்திருந்தால் அவர்கள் காலில் வீழ்ந்திருப்பேன். போலீஸ் தடியடி பிரயோகத்தினால் சாதிக்க முடியாததை சாதிக்கப் பார்த்திருப்பேன். அப்போதும் என்னால் முடியாமல் போய் விட்டால் இப்போது என்ன காரியத்தை அமைச்சர் அவை செய்ததோ அதைச் செய்வதற்கு ஆலோசனை செய்ய அவகாசம் கிடைத்திருக்கும்.

கருப்புக்கொடியை ஏன் காட்டுவதற்குத் தீர்மானித்திருந்தோம் என்பதை விளக்க எங்களால் மூன்றாந்தேதி கூட்டம் கூட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. கூட்டம் நடந்திருக்கட்டும். அதற்கு மறுநாளே நான்காம் தேதியே “கருப்புக் கொடி காட்டுவது தவறு, தேசத் துரோகமான காரியமாகும். ஆகவே பிரதமருக்கு கருப்புக்கொடி காட்டாதீர்கள்” என்று மக்களை ஏன் இந்த அமைச்சரவை கேட்டுக்கொண்டிருக்கக்கூடாது? அவர்களைக் கூட்டிவைத்துக்கொண்டு இவர்கள் பேசுவசற்கென்ன இன்றைக்கு எங்களுக்குப் புத்திமதி சொல்ல பல காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களும் சில அமைச்சர்களும் முன் வந்திருக்கிறார்களே இவர்கள் அன்றைக்கு மக்களிடத்தில் தேசிய பக்தி, தேசிய ஒற்றுமை வளர்வதற்கு கருப்புக்கொடி காட்டுவது குந்தகம் விளைவிக்கும் என்று ஏன் எடுத்துச்

[Sri C. N. Annadurai] [13th February 1958]

சொல்லி கறுப்புக்கொடி காட்டாமல் செய்திருக்கக்கூடாது? தவிர ஒரு ஜனநாயக சர்க்கார் மக்களைத் தங்கள் பக்கத்தில் திருப்ப முடியும் என்ற நம்பிக்கையோடு, பெருவாரியான வோட்டுகளைப் பெற்று ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறோம் என்று நினைக்கிறவர்கள் அன்றைக்கு மக்களுக்கு புத்தி சொல்லாமல் ஏன் இருந்தார்கள்? இது ஜனநாயக சர்க்கார் இல்லை, போலீஸ் ஸ்டேட் என்பதை நிரூபித்தார்கள். இங்கு மாத்திரமா அப்படி? முதுகுளத்தூரில் என்ன நடந்தது? தொழிலாளர்களை போலீஸ் எப்படி அடித்து நொருக்கிறது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தொழிலாளர்களை அடிக்கவே யில்லை.

SRI C. N. ANNADURAI : தொழிலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது உண்மை. தொழிலாளர்களை அடிக்க வில்லை, சுட்டுக் கொன்றார்கள், வால்பாறையில் ஐந்துபேரை. இத்தனையும் நடைபெற்றதற்குக் காரணம் ஆட்சியாளர்கள் கூறுகிற ஒரே ஒரு சமாதானம் சட்டம் பாதுகாக்கப் பட வேண்டும், அமைதி பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், இவர்கள் எல்லாம் பலாத்காரத்தில் ஈடுபடுபவர்கள். என்பதுதான். சட்டத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு இந்த நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவதைவிட மக்களுடைய பண்பைப் பாதுகாப்பதற்கு மக்களுடைய உள்ளத்தைக் கட்டியாவதுதான் எங்கனாவும் முடியும் என்று காங்கிரஸ் கட்சியில் உள்ளவர்கள் குறிப்பாகவும், பொறுப் பாகவும் உள்ள அமைச்சர் அவர்கள் நான்காம் தேதியே முயற்சி செய் திருக்க வேண்டும், ஐந்தாம் தேதியே முயற்சி செய்திருக்கவேண்டும்.

என்னை அடையாரில் அடைத்து வைத்திருந்தார்கள் என்று ஒருவர் சொன்னதுபோது “என்னையும் நுங்கும்பாக்கத்தில் அடைத்துதான் வைத்தி ருந்தார்கள்” என்று போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைக் கேட்டு வருத்தப்படுகிறேன். இன்றைக்கு அமைச்சராக இருக்கக்கூடியவருக்கு முன்பு நடந்தது போன்றேதான் எனக்கும் இன்று நடந்திருக்கிறது என என் மனதில் தோன்றியது. அந்தக் காலத்தில்—அந்தியர் இருந்த காலத் தில்—ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட நிலை உண்டாயிற்று. ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் இன்று மந்திரியாக இருக்கிறபோது எனக்கு அந்த நிலை கிடைத்தது. அதைத்தவிர முறை ஒன்றும் மாறவில்லை என்பதை அறிந்து வருத்தப்படுகிறேன். ஆங்கிலேயர்களின் கொடுமையான ஆட்சிக்கு உட்பட்டு பலவிதமான அனுபவங்களைப் பெற்றிருக்கிற ஒரு அமைச்சர் ஆங்கிலேயர் செய்த கொடுமைகளைப் போல இனி இந்தாட்டில் எவ்வித கொடுமையும் நடக்கக் கூடாது என்று எண்ணியிருக்கவேண்டும். “எனக்கும் அப்படித் தான் செய்தார்கள். இவர்களுக்கும் நான் அப்படியே செய்கிறேன்” என்ற கருத்துப்படலா கூறுவது? அடையாரில் கொண்டுபோய் எங்களை அடைத்த தற்குச் சமாதானமாக ஒன்று சொன்னார்கள். மாலை ஐந்து அல்லது ஆறு மணிக்கு நாங்கள் கைது செய்யப்பட்டமையினால் சிறைச்சாலை மூடியிருக்கும். அழைத்துச் சென்றிருக்க முடியாது. வேறு போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துச் செல்வதற்கில்லை. ஆகவே அடையாரில் வைத்தி ருப்பார்கள் என்று சொல்லும்போது சிறிது நகைச்சுவை உண்டாக அடையாறு காற்று நன்றாக வீசக்கூடிய இடமாயிற்றே என்றார். அடையாரில் உள்ள பங்களாக்களில் வீசிக்கொண்டிருக்கும் காற்றை நினைத்துக் கொண்டு அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் அடைக்கப்பட்டிருந்த இடம் அறை அல்—கொட்டடி 10×8 என்று போட்டிருந்த கொட்டடியில் ஒன்றில் 6 பேர்களும் இன்னொரு கொட்டடியில் 5 பேர்களும் அடைக்கப்பட் டிருந்தோம். கீழே கட்டைக்கல் போட்ட கொட்டடி. இரவு நேரத்தில் கட்டைக்கல் எவ்வளவு ஜாலுஜாலுப்பாக இருக்கும் என்பதை மாலையில் நான்கு மணி சுமாருக்கே பூங்காவில் உட்கார்ந்து அநுபவித்தவர்களுக்குத் தெரியும். கீழே துண்டை விரித்துப் போட்டுக்கொள்ளலாம் என்றாலும் அந்தத் துண்டையும் கூடப் பிடிங்கிக்கொண்டு விட்டார்கள். போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இருக்கும் ப்ராபர்டி ரெகார்டைப் பார்த்தால் தெரியும்.

[13th February 1958] [Sri C. N. Annadurai]

மூக்குக் கண்ணாடியைப் பறித்துக்கொண்டார்கள். சப்ஜெயிலில் செய்வதைப் போல் அறைஞான் கயிற்றைப் பறித்துக்கொள்ளவில்லை. இந்த விஷயங்களை நான் திருவல்லிக்கேணியில் நடந்த கூட்டத்தில் சொன்னேன். எங்களைக் கொடுமைப்படுத்தினார்கள் என்று சொல்வதற்காக அப்படிச் சொல்லவில்லை. “திரு. ஆச்சாரியார் ஆண்ட காலத்திலும் நாங்கள் கைதுசெய்யப்பட்டோம். அப்போது திரு. பார்த்தசாரதி ஐயங்கார் போலீஸ் கமிஷனராக இருந்தார். அப்போது எங்களைக் கைதுசெய்து போலீஸ் கமிஷனர் ஆபீசில் வைத்தி ருந்தார்கள். ஆனால் இப்போது போலீஸ் கமிஷனராக இருப்பவர் எங்களை இந்த நிலைக்கு ஆளாக்கினார்.” என்று சொன்னேனே தவிர, இப்போது இவ்வாறு நடத்தப்பட்டதால் எங்களுக்கு இரிஷு வந்துவிட்டதென்றே நாங்கள் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டோம் என்றே சொல்லவில்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சியில் பல கொடுமைகளுக்கு ஆளாக வேண்டியிருக்கும் என்பதை அறிந்துதான் நாங்கள் பணியாற்றுவருகிறோம். எங்களைக் கொடுமைப் படுத்தவில்லை என்று கனம் போலீஸ் அமைச்சர் சொன்னார். சில கனம் அங்கத்தினர்கள் “உனக்கு மட்டும் என்ன தனிச் சலுகை?” என்று கேட்டார்கள். எனக்கு மட்டும் தனிச் சலுகை கேட்கிறேன் என்று அர்த்த மில்லை. அவர்களிடம் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்: “நாங்கள் உங்க ளோடு உட்காருகிறவர்கள், சட்டமியற்றும் இந்த மாமன்றத்திற்கு வந்து உங்களுோடு உட்காருகிறவர்கள். நாங்கள் தகுதிக்குறைவுள்ளவர்களாக வும், சமூக அந்தஸ்தில் உங்களைவிடத் தாழ்த்தவர்களாகவும் இருக்கக்கூடும். உங்களைப்போன்று நாங்களும் ஜனநாயக உள்ளடக்கத்தைவர்கள். ஜனநாயக உள்ளடக்கத்தை எங்களை உங்களைவிடக் குறைவாக நடத்தியது சரியா என்று தான் கேட்டேன்.”

கறுப்புக் கொடி காட்டுவது பலாத்காரத்தில் தான் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது என்று கனம் போலீஸ் அமைச்சர் சொன்னார். கறுப்புக்கொடி காட்டுவது பலாத்காரத்தில் தான் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது என்பதற்கு என்ன ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன? கறுப்புக்கொடி காட்டுவது எங்கெங்கே பலாத் காரத்தில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது? முன்பு அப்படிப்பட்ட சம்பவம் நேர்ந்திருக்கிறதா? ஆகவே கறுப்புக் கொடி காட்டுவது பலாத்காரத்தில் தான் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது என்று பொதுவாக இலக்கணம் சொல்வதற் கில்லை. கறுப்புக்கொடி காட்டியபோதெல்லாம் தி.மு. கழகம் பலாத் காரத்தில் இறங்கியது என்று சொல்லமுடியாது. கறுப்புக் கொடி காட்டிய ஒவ்வொரு நேரத்திலும் அவசரப்பட்டும் ஆத்திரப்பட்டும் திராவிட முன்னேற் றக் கழகத்தினுள்ளவர்கள் கைதுசெய்யப்பட்டுவிட்டதன் விளைவாக மனித உள்ளங்களிலுள்ள மிருக உணர்ச்சிகள் தட்டி யெழுப்பிவிடப் பட்டனவே தவிர, எங்களைக் கைதுசெய்யாமல் இருந்திருந்தால் பலாத்காரம் ஒரு துளியும் தலைகாட்டியிருந்திருக்காது. நாங்கள் பலாத்காரத்தைத் தலை காட்டிவிட்டிருக்க மாட்டோம். என்னையும் மீறி பலாத்காரம் தலைகாட்டி யிருந்திருக்குமானால் மக்களிடத்திலும் மற்றக் கட்சியினரிடத்திலும், பலாத் காரத்தைக் கைவிடும்படி மன்றாடிக் கேட்டுக்கொண்டிருந்திருப்பேன். பலாத் காரம் ஏற்படக்கூடும் என்று நான் எதிர்பார்த்திருந்தால் இயக்கங்களை வாபஸ் பெற்றிருப்பேன். ஜனவரி 3-ம் தேதி அடையாறு போலீஸ் ஸ்டேஷனில் நாங்கள் அடைத்துவைக்கப்பட்ட பிறகு ஒரு உயர்தரப் போலீஸ் அதிகாரி என்னைச் சந்தித்தபோது நான் கூறிய ஒரு விஷயத்தை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான் அந்த அதிகாரி யிடம் கூறிய விஷயம் கனம் போலீஸ் அமைச்சரின் செவி வரையில் வந்து சேர்ந்ததோ இல்லையோ, தெரியாது. அப்போது 3-ம் தேதி நடந்த அசம்பாவிதங்களை என்னிடம் அந்த அதிகாரி கூறியபோது நான் மிகவும் வருத்தப்பட்டேன். அன்று இரவு 12 அல்லது 1 மணிக்கு அவரிடம் “எங்கள் கழகச் செயலாளராகிய திரு. நெடுஞ்செழியனை அழைத்துவாருங் கள். அவர் வந்தால், நாங்கள் இரண்டு பேரும் சேர்ந்து ‘பண்டித நேரு ஷுக்கு மீனம்பாக்கத்தில் மட்டும் தான் கறுப்புக்கொடி பிடிக்கவேண்டும். மற்ற இடங்களில் கூடாதீர்கள் என்று அறிக்கை விடுகிறோம்’” என்று கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொண்டேன். அவர் அப்போது கம்பிகளுக்கு வெளியில் இருந்தார். நான் கம்பிகளுக்கு உள்ளே இருந்தேன். அவர் “கம்பினி

[Sri C. N. Annadurai] [13th February 1958]

இல்லையா?" என்று எங்களிடம் விசாரித்தார். அப்போது என்னுடன் கூட இருந்த திரு. ஈ. வே. கி. சம்பத், எம்.பி., நகைச் சுவை பொதிந்த ஒன்றைக் கூறினார். அதாவது "கம்பனி இருக்கிறது. கடப்பையிலிருந்து வந்திருக்கிறது" என்று கூறினார். அதைக் கேட்ட அந்த அதிகாரி "என்ன கடப்பையா?" என்று கேட்டார். உடனே திரு. சம்பத் "இதோ, கடப்பை" என்று கீழேயிருந்த கடப்பைக் கல்லீச் (தரையை) சுட்டிக்காட்டினார். நான் இதையெல்லாம் என் சொல்கிறேன் என்றால், எந்த நேரத்திலும், பலாத்காரம் தலைதூக்காமல் இருக்கும்படி பார்த்துகொள்வதற்கு, எந்த வகையிலும் எங்கள் ஒத்துழைப்பை தருவதற்குத் தயாராயிருந்தோம் என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். நாங்கள் நீட்டிய நேசக் கரம் நிராகரிக்கப்பட்டது, அனுப்பிய கோரிக்கைகள் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை, எடுத்துசொல்லப்பட்ட இதமான வார்த்தைகள் தள்ளிவிடப்பட்டன. கறுப்புக் கொடி காட்டுபவர்களின் எண்ணிக்கை கணக்குக்கும் அதிகமாகத்தெரிகிறது என்ற காரணத்தால் "ஒரு போலீஸ் ராஜ்யம் எவ்விதம் நடந்துகொள்ள வேண்டுமோ, அவ்விதம் நடந்துகொள்ளுங்கள், இவர்களை யெல்லாம் பிடியுங்கள்" என்று போலீஸ் இலாகாவிற்குக் கனம் போலீஸ் அமைச்சர் உத்தரவிட்டு, அதன் விளைவாக கறுப்புக்கொடி ஆர்ப்பாட்டமே நடக்காமல் இருந்திருந்தால், "போலீஸ் இலாகாவிற்கு மகத்தான வெற்றி" என்று உலகமே வியப்புற்றிருக்கும்.

அது, யூகம். ஆனால் எங்களை எல்லாம் கைது செய்த பிறகு கருப்புக் கொடி காட்டுவது அடியோடு நின்றிருக்குமானால், நாங்கள் எடுத்த நடவடிக்கைகள் காரணமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கே ஜீவ சக்தி இல்லாமல் போய் விட்டது என்று உலகத்திற்கு நிரூபித்துக் காட்டி விட்டதாக இருப்பீர்கள். நேற்று போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், லட்சக்கணக்கில் இல்லை, எங்கள் கணக்குப்படி ஏதோ மூவாயிரம் பேர்கள்தான் இருந்திருப்பார்கள் என்று அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். கணக்கு இருக்கட்டும். கருப்புக் கொடி காட்டுவது உங்கள் நடவடிக்கையால் தடுக்கப்பட்டு விட்டதா? என்று கேட்கிறேன். சென்னையில் தான் நாங்கள் கருப்புக்கொடி காட்ட இருந்தோம், அதைப் பற்றி பேச இருந்தோம். எங்கள் இங்குதான் கைது செய்துமிகுந்தார்கள். பின் நாலாயிரம் கழகத் தோழர்கள் 3-ம் தேதி முதல் 6-ம் தேதி வரையில் எதற்காக வெளியூர்களில் கைது செய்யப்பட்டவர்களும், 700 என்று பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்தன. எங்கள் கழகத்திற்கும் அந்த தகவல் வந்திருக்கின்றன. 4,200 பேர்கள் தமிழ் நாடு முழுவதிலும், சென்னையில் கருப்புக் கொடி காட்டும் நிழ்ச்சி வந்த நேரத்தில் பண்டித நேருவிற்கு கருப்புக் கொடி காட்டியது, காஞ்சிபுரத்திலோ காட்டியதிலோ கள்ளக்குறிச்சியிலோ திருநெல்வேலியிலோ கருப்புக் கொடி நிழ்ச்சி நடக்கவில்லை. இருந்த போதிலும் அங்குள்ள கழகத் தோழர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சட்டத்தை மீறியவர்கள்தான் கைது செய்யப்பட்டார்கள்.

SRI C. N. ANNADURAI : போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதில் ஒரு பகுதி உண்மையே. சட்டத்தை மீறியவர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள், மீறுவார்கள் என்று சந்தேகம் பட்டவர்களும் கைது செய்யப்பட்டார்கள். பலர் அதியாயமாக கைது செய்யப்பட்டது கண்டும், அதியாயமான முறையில் அடக்குமுறையைக் கையாண்டது கண்டும் மனிதனிடையே மனிதனிடம் உள்ள மிக உயர்ந்த மெருகை சில காரியங்கள் நடந்திருக்கலாம். அதைத் தவிர திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு பலாத்காரத்தில் தம்பிக்கையிலே என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கருப்புக் கொடி காட்டுவது நேருவை அவமதிப்பதாகும் என்ற கருத்தில் பல அங்கத்தினர்கள் இங்கு பேசினார்கள். அது சரியல்ல. அவர் ஒரு மா பெரும் தலைவர். அவரிடத்தில்தான் நமது குறைகளை எல்லாம் சொல்லிக் கொள்ளவேண்டும். அவரிடத்தில் நமது அதிருப்தியைக் காட்டினால்தான்

[13th February 1958] [Sri C. N. Annadurai]

அதைப்பற்றி அவர் சுவைப்பார். மூகவேதான் அவருக்கு கருப்புக்கொடி காட்டப்பட்டதே தவிர, எங்கள் இயக்கத்தைப்பற்றி தாறுமாறாக பேசக் கூடிய பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் நாங்கள் கருப்புக்கொடி காட்டுகிறோமா? எங்கள் இயக்கத்தை கண்டித்து பேசும் எல்லோருக்கும் நாங்கள் கருப்புக் கொடி காட்ட இயலுமா? அப்படி காட்டுவேண்டுமென்றால் எங்கள் கரங்கள்தான் கருப்புக் மையப் பூசிச் செல்ல வேண்டும். நேரு உயர்ந்த நிலையில் உள்ளவர், அவர் வந்து இங்குள்ள தமிழ் நாட்டுத் தலைவர்களைப்பற்றி தாறுமாறாக பேசியிருக்கிற சேன்றதால் நாங்கள் மனம் புண்பட்டுக் கிடக்கிறோம். அதனால் அதற்காக எங்கள் அதிருப்தியைத் தெரிவிக்க, அதிருப்தியை எடுத்துக் காட்டத்தான் கருப்புக் கொடி காட்ட முன் வந்தோமென்பதற்கு அவரை அவமதிக்க வேண்டுமென்றல்ல. போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் சேன்றைய தினம் கேட்டார்கள், யாரைப் பார்த்து நீங்கள் "கோ பாக்" என்று சொன்னீர்கள், இந்தியப் பிரதமரைப் பார்த்தா "go back" என்று சொன்னீர்கள் என்று கேட்டார். யாரைப் பார்த்து சமீபத்த மஹாராஷ்டிரக்காரர்கள் கோ பாக் என்று பம்பாயில் சொன்னார்களோ அதே நேருவைத் தான் நாங்கள் கோ பாக் என்று சொன்னோம். அன்று சமீபத்த மஹாராஷ்டிரக்காரர்கள் நேருவைப் பார்த்து கோ பாக் என்று சொன்னார்கள். எதற்காக? நீங்கள் மனக்குழப்பிக் காட்டத்தான், தங்கள் அதிருப்தியைக் காட்டத்தான் அப்படிச் செய்தார்கள். அந்நிழ்ச்சிகளைப் பற்றி எல்லோரும் அறிந்திருப்பார்கள். இப்பொழுது இங்கு இவர்கள் சித்தரித்துக் காட்டுவதை விட மிக மோசமான நிலையில் அங்கு சம்பவங்கள் நடைபெற்றன. அரிவாந்திய காக்கான் சமீபமாக் கூட்டத்திற்கு செல்வதற்கு முன் பல மோட்டார்கள் வழியில் தடுக்கப்பட்டன, அவைகள் கல்லால் அடிக்கப்பட்டன. கதர் உடை அணித்து சேன்றவர்கள் எல்லோரும் தாக்கப்பட்டனர். கதர் குல்லாக்கள் எல்லாம் திக்கெய்யாகப் பட்டன. இவைகளை செய்தவர்கள் சமீபத்த மஹாராஷ்டிரக்காரர்கள்தான். அப்போதெல்லாம் "go back" என்று சொன்னதை அது அர்த்த மற்றது என்று சொல்வதற்கு யாரும் அங்கு இருக்கவில்லை. ஆனால் நாங்கள் மாத்திரம் "go back" என்று சொன்னால் அது ஜனநாயகத்தில் கையாளப்படுகின்ற சொல் அல்ல என்று சொல்லப்படுகிறது. "Go back" என்று முன்னால் எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது எனக்கு நினைவில் இருக்கிறது. பி.டி. ராஜன் அவர்கள் அமைச்சராக இருந்தபோது திருநெல்வேலிக்கு சேன்ற சமயத்தில் அங்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் கருப்புக் கொடி காட்டி go back என்று சொன் னார்கள். அவர் வேடிக்கையாக பதில் சொன்னார்கள், "என்னுடைய வேலை முடிந்தது நான் போகிறேன்," என்று சொன்னதாகக் கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன். Go back என்று சொன்னால் எதோ உடனேயே திருப்பி அனுப்பிவிடுவோம் என்று அர்த்தமல்ல. இதமட்டுமல்ல சூயஸ் பிரச்சினை எழுந்த சமயத்தில் ஈடன் அவர்களை ஈண்டன் நகரத்திலுள்ள மக்கள் வரிசை வரிசையாக ஈடை வீதியில் நிற்குகொண்டு பளக்கார்டு (placard) களை வைத்துக்கொண்டு go back Eden என்று சொன்னார்கள். ஈடன் திரும்பி பார்த்துவிட்டு லண்டனை விட்டு நான் எங்கே போவது என்று கேட்கவில்லை. ஆனால் அவர் அங்கிருந்த நிலைமையை புரிந்து கொண்டார். சூயஸ் காரியத்தில் அங்குள்ள மக்களுக்கு அதிருப்தி இருக்கின்றது என்பதை அவர் உணர்ந்து கொண்டார். பண்டித நேரு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நெதேகோனேஷியாவுக்கு போயிருக்கின்ற நேரத்தில் அங்கே கம்யூனிஸ்டு கட்சியினர் கறுப்புக் கொடி காட்டினார்கள். இன்றைக்கு பண்டித நேருவுக்கு கருப்புக்கொடி காட்டுவது முறையல்ல என்று கம்யூனிஸ்டு கட்சி கூறுகிறது. இப்போது சொல்லுவது கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் புதிய சித்தாந்தம். இவர்கள் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கருப்புக் கொடி காட்டினார்கள். அது மட்டுமல்ல, பம்பாயில் நடைபெற்ற கருப்புக் கொடி காட்டினார்கள். அது கம்யூனிஸ்டுகள் ஒன்றாக நிழ்ச்சிகளில் சமீபத்த மஹாராஷ்டிரக்காரர்களோடு கூட கம்யூனிஸ்டுகள் ஒன்றாக நடைபெறுகிறார்கள். இவைகளை நான் சொல்லுவது கம்யூனிஸ்டு கட்சியைப் பற்றி குறை சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. அவர்கள் எங்க னோடு சேராமல் இருந்ததே அவர்களுக்கு கறுப்புக்கொடி காட்டுவது பிடிக்கவில்லை என்பதை வாதத்திற்கே இடமில்லாமல் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. கறுப்புக் கொடி காட்டுவது அநாகரீகமான முறை என்றும்

[Sri C. N. Annadurai] [13th February 1958]

வெறி பிடித்த செயல் என்றும் சொன்னார்கள். இதனால் பலாத்காரம் வரும் என்றும் சொன்னார்கள். கறுப்புக் கொடி காட்டுவது என்பது உலகத்தில் இருக்கின்ற ஜனநாயக நாடுகள், கையாளுகின்ற, அளிக்கின்ற மரியாதையான முறைகளே தவிர, யாரையும் அவமதிப்பதற்கான முறைகள் அல்ல. இங்கு சில காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் சொன்னதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். இவ்விதம் கறுப்புக் கொடி காட்டுவதினால் உரிமைக்குத் தான் அவமானம். பண்டித நேருவுக்கு அவமானம் ஒன்றும் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அந்த தைரியம் எப்போதும் இருக்க வேண்டும். பண்டித நேருவுக்குக் கறுப்புக் கொடி காட்டுவதோடுமேன்றால் அவர்களது மதிப்பை நாங்கள் குறைத்துவிடுகிறோம் என்று அர்த்தமல்ல. ஜனநாயகத்தில் ஒரு கட்சியின் மதிப்பு அந்தக் கட்சியின் எண்ணிக்கை சட்டசபையில் குறையும்போதுதான் அதற்கு அவமதிப்பு வருகிறது என்பதை நான் உணர்ந்து வந்திருக்கிறேன். கறுப்புக் கொடி காட்டுவது என்பது அவமதிப்பிற்காகக் காட்டுவதில்லை. கறுப்புக் கொடி காட்டுவது என்பது எங்களுடைய மன குழறலை, எங்களுடைய உள்ளத்தத்தில் இருக்கின்ற புண்ணை, நாங்கள் அடைந்திருக்கின்ற வேதனையை எடுத்துக் காட்டுவதாகும். கனம் பேரவையில் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள், “ஆச்சாரியார் அவர்களைத் திட்டினால் உங்களுக்கு என்ன?” என்று கேட்டார்கள். இவ்விதம் சொல்லிவிட்டு என்னைப் பார்த்த பார்வை நன்றாக என் கவனத்தில் இருக்கிறது . . . :

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஆச்சாரியார் அவர்களை நேரு திட்டவில்லை என்றுதான் சொன்னேன். மரியாதையோடுதான் சொன்னார்கள் என்று சொன்னேன். (பேசுவதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரம் முடிய இருப்பதைக் குறிக்க சபாநாயகர் மனியை அடித்தார்.)

SRI C. N. ANNADURAI : எனக்கு இன்னும் சிறிது நேரம் அனுமதிக்க வேண்டுகிறேன்.

MR. SPEAKER : உங்களுக்கு ஏற்கனவே 5 நிமிடங்கள் கூடுதலாகி விட்டது. இனிமேல் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது. அதன் பின் மந்திரி அவர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது. நீங்கள் டிவிஷன் கேட்காவிட்டால் நீங்கள் சொல்லுவதைக் ஏற்றுக்கொள்வீன். நீங்கள்தான் டிவிஷன் கேட்பீர்களே !

SRI C. N. ANNADURAI : கனம் பேரவையில் அமைச்சர் அவர்கள் பிரதம மந்திரி அவர்கள் திட்டவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னதில் “பான் க்யூக்ஸோட்” என்றும் “க்யூக்ஸோடிக்” (quixotic) என்றும் பதங்கள் இருக்கின்றன. “க்யூக்ஸோடிக்” என்றால் அதற்கு ஆங்கில அகராதியில் foolish, idiotic என்றுதான் அர்த்தமிருக்கிறது. அதில் வருகிற பான் க்யூக்ஸோட் என்ற பாத்திரத்தை பைத்தியக்காரன், அப்பாவி என்றுசொல்லப்படுகிறது. பிரதம மந்திரி அவர்கள் நம் நாட்டின் தலைவர்களைப் பற்றித் திட்டினால் உங்களுக்கு என்ன என்று கேட்டார்கள். அதே மாதிரி நாங்கள் பிரதம மந்திரி அவர்களுக்கு கறுப்புக் கொடி பிடித்தால், உங்களுக்கு என்ன என்று சலபமாகக் கேட்கலாம். அப்படி நான் கேட்க விரும்பவில்லை. நாங்கள் கறுப்புக் கொடி காட்டப்போகிறோம் என்று நம் மாநில முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் பேரவையில் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், என் நினைவு சரியாக இருந்தால், முதல் தேதியே கறுப்புக்கொடி காட்டப் போகிறோம் என்று எழுதியிருந்தேன் என்பது தெரியும். புரூஸ்கர் அறிக்கை வந்த உடன் பேரவையில் அமைச்சர் அவர்கள் என்னை வரவழைத்து பேசினார்கள். பேரவையில் அமைச்சர் அவர்கள் அழைத்தால் வரக் கூடாது என்ற கருத்துடையவனு நான். சமீபத்தில் தண்டலத்தில் முதல் அமைச்சர் அவர்களை வரவழைத்து வரண்ட நிலங்களை எல்லாம் நானே சென்று காட்டினேன். பண்டித நேருவுக்குக் கறுப்புக் கொடி காட்டப்போகிறோம் என்று சொல்லும்போது, அந்த நேரத்தில் நீங்கள் எங்களை அழைத்துப் பேசி இருந்தால் இந்த நிலைமை வந்திருக்காது.

[13th February 1958]

THE HON. SRI K. KAMARAJ : அப்போது நான் இங்கு இல்லை, வெளியூருக்குப் போய்விட்டேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நல்ல சமாதானம் இருக்கிறது. அன்றையதினம் அவர்கள் இங்கு இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் மற்ற அமைச்சர்கள் இருந்தார்கள். ஆனால் என்னுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் அமைச்சராக இருக்கிறவர், இதற்கு முன்னால் அவருக்குத் தெரியுமா தெரியாதோ திராவிட முன்னேற்ற கட்சியை மறுக்கப்பட்ட உடன், திராவிட முன்னேற்றக் கட்சிக்கு பக்தவத்சலம் அவர்கள்தான் ரகசியமாக ஆரம்பித்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்று வேறு பலர் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு சொந்தம் இருக்கின்ற என்னை ஏன் அழைத்துப் பேசி இருக்கக் கூடாது? (சிரிப்பு.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : திராவிட முன்னேற்றக் கட்சித் தலைவர்கள் நாகர்கோவில் கூடி முடிவு எடுத்த பிறகு, அந்தத் தீர்மானத்தை மாற்றிக்கொள்ளச் சொல்லுவது அரசியல் ரீதியில் சரியில்லை என்றுதான் அழைத்துப் பேசவில்லை.

SRI C. N. ANNADURAI : தீர்மானத்தை மாற்றிக்கொள்ளச் சொல்லி அழைத்துப் பேசச் சொல்லவில்லை. அனுபவமுள்ளவர்களா மிற்றே, இன்னின்ன விதமாக கறுப்புக் கொடி பிடித்தால் பலாத்காரம் வராது என்று சொல்லியிருக்கலாமே. இதற்கு முன்னால் காங்கிரஸ் காரர்கள் எத்தனையோ முறை கறுப்புக் கொடி காட்டியிருக்கிறார்கள். உலகம் போற்றும் உத்தமர் காந்தியடிகள் நடத்திய கௌச்சியிலேயே செனரிசெனராவில் கைகம் நடத்துவிட்டது. இதனால் ஏற்பட்ட கைகத்தை அவரால் கூட தடுக்க முடியவில்லை. பேரவையில் அமைச்சர் அவர்கள் என்னை அழைத்து நீங்கள் இன்னின்ன மாதிரி நடக்காவிட்டால் பலாத்காரம் ஏற்படும் என்று சொல்லியிருக்கலாம். ஏன் நான் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் இங்கே பேரவையில் ராஜ்யம்தான் நடத்துகிறார்கள். ஜனநாயக ராஜ்யம் நடத்தவில்லை. பேரவையில் ராஜ்யத் திற்கும், ஜனநாயக ரீதியில் நடத்துகிற ராஜ்யத்திற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் கவியானசுந்தரம் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஜனநாயக ராஜ்யத்தில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஆளும் கட்சியைப் பற்றிக் குற்றம் சொல்லலாம். எதிர்க்கட்சிகள் செய்கின்றதை ஒடுக்குகின்ற முறையில் பேரவையை வைத்துக்கொண்டு நடத்துவதுதான் பேரவையில் ராஜ்யம். இப்படிப் பேரவையில் ராஜ்யத்தை நடத்துகின்ற காரணத்தால், இந்தச் சட்டசபைக் கலைந்து கூடுப்போதெல்லாம் கட்டிய அணைக் கட்டுகளை உங்களால் காட்ட முடியவில்லை, வெட்டிய திருக் குளங்களை உங்களால் காட்ட முடியவில்லை, திறந்த பள்ளிக்கூடங்களை உங்களால் காட்ட முடியவில்லை, உங்கள் ஆட்சியால் கீழே விழுந்த பிணங்களைத்தான் உங்களால் காட்ட முடிகின்றது. சென்ற தடவை சட்டசபை கூடிய போது முதுகுளத்தூரிலே விழுந்த பிணங்களை நீங்கள் காட்டினீர்கள். இந்தத் தடவை சென்னையிலே விழுந்த பிணங்களைக் காட்டியிருக்கிறீர்கள். முதுகுளத்தூரிலே இவர்கள் பிணமாகியிராவிட்டால் வேறு பலர் பிணமாகியிருக்க நேரத்திருக்கும் என்று அப்போது காரணம் காட்டினீர்கள். இங்கே இப்போது மற்றவர்களால் நெருக்கப்பட்டதால் பிணமாகியதாகச் சொல்லுகிறீர்கள். நான் பஸ்வோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன், உங்கள் கையில் ரத்தக் கரை படிந்திருக்கிறது. இரத்தக் கரை படிந்த கரத்தூடன் வாயினால் மட்டும் சாமர்த்தியமாக ஜனநாயகம் பற்றிப் பேசுகிறீர்கள். ஆனால் உலகம் மதிப்பிடவேண்டியது உங்கள் ஆட்சியிலே எத்தனை முறை தடியடி தர்பார் நடந்திருக்கிறது, உங்கள் ஆட்சியிலே எத்தனை முறை துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்திருக்கிறது, உங்கள் ஆட்சியிலே எத்தனை பிணங்கள் கீழே விழுந்திருக்கிறது, உங்கள் ஆட்சி எத்தனை முறை இப்படிப்பட்ட செயல்கள் நடந்திருக்கிறது என்பதைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது. இந்தக் காரணங்களால் இவைகளைப் பற்றி விசாரிக்க ஒரு பொது விசாரணை தேவை என்று நான் என்னுடைய கட்சியை வற்புறுத்தி என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[13th February 1958]

*SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரையின் பேரில் 3 நாளாக விவாதம் நடந்து வந்திருக்கிறது. அதிலே முக்கியமாக சில விஷயங்களை எடுத்து நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முக்கியமாக, இப்போது நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் . . .

(Some members were leaving the House and there was noise.)

MR. SPEAKER: Hon. members will please move without making noise.

*SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: இப்போது நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே ஜனநாயகம் நடக்கிறதா அல்லது சர்வாதிகாரம் தாண்டவம் ஆடுகிறதா என்பதைப் பற்றி நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அமைச்சர்கள் எல்லோரும் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்கிறார்கள். சமீபத்திலே நான்கு அமைச்சர்கள் மதுரைக்குச் சென்றிருந்தார்கள் . . .

(There was again some noise.)

MR. SPEAKER: The Hon. Leader of the Opposition will please wait for a moment. There is too much of noise in the galleries also. May I appeal to people there to move about with less noise.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஒன்பர்மேஷன் . . .

MR. SPEAKER: பாயின்ட் ஆப் ஒன்பர்மேஷன் இப்போது கேட்க கூடாது. பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்தான் கேட்கலாம்.

*SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: அங்கு எதற்குப் போயிருந்தார்கள் என்றால் தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் அவர்களுடைய புத்திரியின் கலியாணத்திற்காகப் போயிருந்தார்கள். போயிருந்த இடத்தில் ஏதோ கூட்டம் நடந்தது. முக்கியமாக ஆபீஸர்கள் மூலமாகக் கூட்டம். உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்தைப் பற்றிப் பேசினார்கள். அதாவது கோ-ஆர்டி. ஷன்கள் என்று சொல்லுவார்கள். 200 உத்தியோகஸ்தர்கள் வந்திருந்தார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். கூட்டம் நடந்தது. அன்று சாயந்திரம் மதுரையில் பொதுக் கூட்டம் நடந்தது. அந்தப் பொதுக் கூட்டத்தில் சில கலவரங்கள் ஏற்பட்டதாகவும் கேள்விப்பட்டேன். அமைச்சர்கள் அவ்விதம் பேசும்போது சுமார் 6,000 போலீசுக்குக் குறையாமல், போலீஸ்காரராகவே இருந்ததென்றும் அது ஒரு சிறிய யூத்த கனம் மாதிரி இருந்ததென்றும் கேள்விப்பட்டேன். அந்தக் கூட்டத்திற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு அமைச்சர்களில் சிலர், போலீஸ் அமைச்சரும், முஸ்லிம்களும் முக்கியமாக மணிமுத்தாறு தண்ணீர்த் தேக்கத்தைத் திறக்கப் போயிருந்தார்கள். இவ்விடமிருந்து அதிகப் போலீஸ் பலத்தோடு போயிருந்தார்கள். போலீஸ் எப்படி வருகிறது என்றால் அவர்கள் போகும்போது, திருச்சியிலிருந்து ஆரம்பமாகிறது. இவ்வளவு போலீஸ் படையுடன் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தார்கள். போன இடத்தில் மணிமுத்தாறு தேக்கத்தைத் திறந்துவிட்டுப் பாபநாசம் போய்க் கஷ்டப்பட்டு வந்தார்கள். அப்படி இருந்தும் பின்பு மதுரையில் கூட்டம். அந்தக் கூட்டத்தின்போது சில காலிகள் கல்லீ எடுத்துப் போட்டதாகவும், பாம்பை எடுத்து விட்டதாகவும், பேப்பரில் பார்த்தோம். அதற்கு எதிர்க்கட்சிகள்தான் ஜவாப்தாரி, அதிலும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள்தான் ஜவாப்தாரி என்று பலவிதமாகத் தாக்கிப் பேசியதாகக் கேள்விப்பட்டோம். ஆனால் நேற்றுப் பேசியபோது நான் அம்மாதிரி சொல்லவில்லை என்று கனம் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார். கூண்டாக்கள், போக்கிகள், இவர்களை அடக்குவதற்காகத்தான் போலீஸ் படை வைத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் பத்திரிகைகளில் வந்ததைப் பார்த்ததும் எங்களுடைய கட்சிக்காரர்களிடத் திலிருந்து கேள்விப்பட்டதையும் பார்த்தும்போது, இரண்டிற்கும் வித்தியாசம் இல்லை. ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது. ஒரு பத்திரிகையில் இம்மாதிரி நிகழ்ச்சிகள் வெளிப்பட்டுவிட்டது என்றால் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் அதை

[13th February 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

மறுத்து ஒரு பிரஸ் கம்யூனிஸ்டில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களை நான் அப்படிப் பேசவில்லை என்று சொல்லி இருக்கலாம். அவர்கள் அம்மாதிரி . . .

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: மதுரைக் கூட்டத்திற்கு அடுத்த நாளே, மதுரை அமெரிக்கன் கன்ஸர்வட்டிவ் கூட்டத்தில் பேசினேன். அப்போது பத்திரிகை நிருபர்கள் இருந்தார்கள். பத்திரிகைகள் இவ்வளவு அபத்தமாக நிழக்கலைப் போட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டுப் பேசினேன்.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ: சபாநாயகர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அமைச்சர்கள் பேசிய கூட்டத்தைப் பற்றி கூறும் போது, யுத்தாளம் போல் இருந்தது என்று கூறுவது சரியா?

MR. SPEAKER: "போல்" என்பதன் சொன்னால் தவிர, யுத்த கனம் என்று சொன்னால் இல்லை. (சிரிப்பு.)

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: முக்கியமாக அப்போது சூழ்நிலை சரியாக இல்லை. எல்லாவிதங்களிலும் என்னவென்றால், ஒரு அமைச்சர் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்ய வேண்டியது அவசியம். முக்கியமாகக் கூட்டங்களைப் பேச வேண்டியது அவசியம். திட்டங்கள் போட உத்தியோகஸ்தர்களை அழைத்துப் பேச வேண்டியதும் அவசியம். அதைப் பற்றிக் குறை சொல்லவில்லை. சூழ்நிலை சரியாக இல்லாதபோது இந்தக் கூட்டத்தை என் கூட்ட வேண்டும். வேண்டாத சகலவர்களை என் விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டும். இதற்கு எவ்வளவு செலவு. இம்மாதிரி என் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கிறேன். கூட்டம் நடந்த இடத்திற்கு 50 கஜத்திற்கு அப்பால் ஜனங்களை ஒதுக்கிவிட்டு கூட்டம் நடந்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன். லீட்லர் காலத்தைப் பற்றி நான் படித்திருக்கிறேன். லீட்லர் மீட்டிங் போட்டால் 100 கஜத்திற்கு அப்பால் ஜனங்களை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு கூட்டம் நடத்துவார் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

தவிர, டம்மி லீட்லரை வைத்து வேறு ஒருவர் மூலமாகவும் பேசியதாகவும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அதாவது ஒரு மனிதனை அங்கு இருக்கும்படிச் செய்து அவனுக்கு லீட்லர் மாதிரி உடைகளைக் கொடுத்துப் பேசச் சொன்னதாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: லீட்லர் யார்? டம்மி லீட்லர் யார்?

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: அம்மாதிரி சூழ்நிலை நம் தமிழ் நாட்டில் இருந்து வருகிறது என்ற கருத்து பலமாக இருக்கிறது. நம் நாட்டில் ஒரு குட்டி லீட்லர் ராஜ்யம் நடைபெற்று வருகிறது என்பதை நான் அதிகமாகச் சொன்ன வேண்டியதில்லை. நமது கனம் அமைச்சர்க்க்கள் அவர்கள் நாங்கள் மக்களுடைய பெருவாரியான லோபுக்களைப் பெற்று நேர்நெருக்கடிப்பட்டிருக்கிறோம். நாங்கள் பெரிய மெஜாரிட்டியாக இருந்து பத்திரி சபை அமைத்திருக்கிறோம். எல்லா கலவரங்கள் நடந்தால் அதை அடக்கு முறையில் ஒடுக்குதற்கு மிஷ்டிரியையும், போலீஸையும் உபயோகப்படுத்துவதற்குத் தயக்க மாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் மக்களுடைய பெருவாரியான லோபுக்களை எப்படிப் பெற்றார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். எப்படி அவர்கள் திராவிடக் கழகத்துடன் ஒத்துழைத்து இரண்டு கோடிக்கும் மேலான லோபு சம்பாதித்தார்கள் என்பது நன்றாகத் தெரியும். அவர்களுக்கு 'பொலிபுக்ல் ஆனன்டி' எவ்வளவு தூரம் இருந்தது என்பது பற்றி எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் கூட்டம் நடத்த வேளியே போகும்போது போலீஸ் படை பின்னாலேயே போகிறது. என்னுடைய தொகுதியில்

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [13th February 1958]

அய்யம்பேட்டையில் மராமத்து இலாகா அமைச்சர் வந்திருந்தார். அங்கே ஒரு கூட்டம் நடந்தது. அந்தக் கூட்டத்தில் ஏதோ சில கேள்வித்தாள்கள் கொடுத்தார்கள். உடனே போலீஸ் லாரியில் 10 பேர்களை ஏற்றிக்கொண்டு போய் இரவு பூராவும் வைத்துக்கொண்டிருந்துவிட்டு பிறகு அவர்களை விட்டுவிட்டதாகத் தெரிகிறது. இப்படி கூட்டத்தில் பேசுவதற்கு சுதந்திரம் கிடையாது. கேள்விகள் கேட்பதற்கு சுதந்திரம் கிடையாது. கேள்விகள் கேட்டால், மந்திரிகள் பதில் சொல்லுவது இல்லை. இது விசனிக்கத் தக்க விஷயம்தான். இப்படி இருக்கும்பொழுது இவர்கள் எதற்காக மக்கள் பணத்தை செலவழித்துக்கொண்டு சுற்றுப் பிரயாணம் செய்கிறார்கள்? இம்மாதிரி சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதால் என்ன பிரயோசனம் என்று நான் அவர்களைக் கேட்கிறேன்.

‘முக்கியமாக எதிர்க்கட்சிகள் வளரவேண்டுமென்று சொல்கிறார்களே தவிர, எதிர்க்கட்சிகளை நசுக்க வேண்டிய முறைகளைத்தான் கையாளுகிறார்கள். தங்களுக்கு மெஜாரிட்டி இருப்பதால் தங்கள் எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்ற மனோபாவத்துடன்தான் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு ஒரு விதமான சுதந்திரமும் கொடுப்பது கிடையாது. இம்மாதிரி பேச்சு சுதந்திரம் கொடுக்காமல் பலாத்காரத்தைக் கையாளுகிறார்கள். உப ராஷ்டிரபதி, ராஜாங்க சபைத் தலைவர் சர்வபள்ளி ராத கிருஷ்ணன் அவர்கள் சமீபத்தில் இலங்கைக்குச் சென்றிருந்தபொழுது அங்கே பேசுகையில் எதிர்க்கட்சிகளை வளர்க்க வேண்டும் அப்பொழுது தான் ஜனநாயகம் நன்றாக வளரும் என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் சொன்னதாவது:

“The true test of democracy lay in the manner in which a country treated its Leader of the Opposition who had a place in democracy.”

வெளி நாடுகளில் இம்மாதிரி நம் மேல்மை தங்கிய உப ராஷ்டிரபதி அவர்கள் பிரசாரம் செய்கிறார்கள். அந்த நாட்டில் இருப்பவர்கள் இந்தியாவில் ஜனநாயகம் நன்றாக வளருகிறது என்று நினைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால், அவர்கள் நம் நாட்டில், அதுவும் முக்கியமாகத் தமிழ் நாட்டில் நேரில் வந்து பார்த்தால் ஜனநாயகம் எவ்வளவு அழகாக இங்கே வளர்கிறது என்பதை தெரிந்துகொள்ளுவார்கள் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஏதேதோ அவர்கள் பேசுகிறார்கள். அம்மாதிரி நாங்கள் பேசுவதற்குத் தயாராக இல்லை. நாங்கள் கண்மூடி முறையில் பரியாதையாகத்தான் பேசுவோம். ஜனநாயகம் வளரவேண்டுமானால் மைனாரிட்டியாக இருப்பவர்களுக்கு முக்கியமாக எல்லாவிதமான சலுகைகளையும் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கவர்னர் பெருமான் பேருரையிலே முதுகனத்தூர் சம்வத்திற்கு பிறகு நடந்த நிவாரண வேலைகளைப்பற்றி குறிப்பிட்டாது வருந்தத்தக்க விஷயம். முதுகனத்தூர் சம்வம் நடந்த பிற்பாடு போதுமான நிவாரண வேலைகள் நடைபெறுகின்றனவா, அந்த இடத்தில் உரைதி நிலவகின்றதா, ஒற்றுமை நிலவிவருகிறதா என்பதெல்லாம் பற்றி அதில் ஒரு குறிப்பும் காணப்படவில்லை. இன்னும் அங்கே போலீஸ் அப்ஸ்டீயம் செய்து வருவதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். தவி, நமது தோழர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் எல்லா கட்சியினரையும் கூட்டி சர்க்காருக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கோரி அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளையெல்லாம் கொடுத்திருந்தால் அவர்களும் உதவி செய்திருப்பார்கள் என்று சொன்னார்கள். உண்மை தான். அப்படியில்லாமல் அங்கே சரிவர நிவாரண வேலைகள் நடக்காமல், அமைதி பரவுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாமல், இன்னும் மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்க எல்லோரும் வருந்தவேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த

[13th February 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

இடத்தில் நல்ல அமைதி நிலவுவதற்கு வேண்டிய ஆக்க வேலைகளை சர்க்கார் உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். அதற்காக எதிர்க்கட்சியினரின் ஒத்துழைப்பைக் கோரி இதை எவ்வளவு சீக்கிரம் செய்யமுடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பாரத பிரதம மந்திரி ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் சென்னையில் நடந்த விஞ்ஞான மகாநாட்டிற்கு வந்தபொழுது அந்த இடத்தில் நடந்த கலவரங்கள் பற்றியும், சம்பவங்கள் பற்றியும் நான் பெரிதும் வருத்தப் படுகிறேன். கலவரத்தில் அகப்பட்டுக்கொண்டு கஷ்டப்படவனில் நானும் ஒருவன். இம்மாதிரி சமயங்களில் கூட்டம் நடத்துவதற்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கவேண்டும், ஏதோ போலீஸ் சொன்ன காரணத்தினாலோ, அம்மாதிரி கூட்டத்திற்கு அனுமதி கொடுத்தால் அவர்களுக்கு ஒரு முக்கியத் துவம் வந்துவிடும் என்ற காரணத்தினாலோ, எந்தக் காரணம் பற்றியோ நான் சொல்லுவதற்கு தயாராக இல்லை, அந்தக் கூட்டத்திற்கு அனுமதி கொடுக்கப்படவில்லை. அந்தக் கூட்டத்திற்கு சர்க்கார் கண்டிப்பாக அனுமதி கொடுத்திருக்கவேண்டும். அப்படிக் கொடுத்திருந்தால் இம்மாதிரி சம்பவங்கள் நடந்திருக்காது. 144 சேக்ஷன் பிரகாரம் தடை உத்தரவு சென்னையில் வருஷம் பூராவும் 365 நாட்களிலும் அமுலில் இருந்து கொண்டு வருகிறது என்பது என்னுடைய ரூபகம். அடிக்கடி தடை உத்தரவு போட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் வருஷம் பூராவும் இந்தத் தடை உத்தரவு இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. அப்படியில்லாமல் கூட்டங்கள் நடத்துவதற்கு அனுமதி கொடுத்து, மின்னிட்ட ஏதாவது கலவரம் ஏற்படுமானால் அப்பொழுது சர்க்காரிடம் போலீஸ் இருக்கிறது. வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கலாம். உலகப் பிரசித்த பெற்ற எல்லா நாடுகளிலிருந்தும் சென்னை வந்திருக்கின்ற விஞ்ஞானிகள் எல்லோரும் இந்த சம்பவங்களைக் கண்டு நகைக்கும்படியான ஸ்திதி அப்பொழுது ஏற்பட்டுவிட்டது. அதற்கு நம்முடைய சர்க்கார்தான் காரணமே தவிர, வேறு ஒருவரையும் நான் குறை சொல்லுவதற்கு இல்லை. பிரிட்டிஷ் பார்லிமென்ட் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஓர் இடத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பதை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்—

“Mr. Gaitskell, Leader of the Opposition in the Parliament of Great Britain, has said—‘If in any Commonwealth country, there were to emerge a ruthless dictatorship, a police State based on terror or a monolithic single party Government with no freedom of thought or speech or writing, it is hard to see how this could be reconciled with continuing membership in the Commonwealth’.

(Sri M. D. Ramasami in the Chair.)

பேச்சு சுதந்திரம் கொடுத்திருக்கிறது. ஆனால் உத்தரவு கொடுக்கவில்லை. “அரசியல் சட்டத்தின் கீழ் நீங்கள் விஸ்வாசப்பிரமாணம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்; அந்தப் பிரமாணத்தின்படி நீங்கள் நன்கு நடந்துகொள்ளவேண்டும்” என்று நேற்றுதினம் கனம் போலீஸ் அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். ஆம், உண்மை. ஆனால், அதன்படி இந்த சர்க்கார் நடந்து வருகிறார்களா என்பதைப்பற்றித்தான் எனக்குச் சந்தேகமாயிருக்கிறது. பேச்சு சுதந்திரமும் கிடையாது; எழுத்து சுதந்திரமும் கிடையாது. ஆனால் போலீசாரை வைத்துக் கொண்டு சர்வாதிகார முறையில் இந்த அரசாங்கம் நடந்து வருகிறது. அதைப்பார்க்கத்தான் எனக்கு விசனமாயிருக்கிறது. தோழர் கல்யாண சுந்தரம் அவர்கள் சொன்னபடி, அன்றையதினம் கூட்டத்திற்கு அனுமதி கொடுத்திருந்தால் என்ன? மற்றவர்களும், ஆளும் கட்சியினரும் சேர்ந்து மூவர்ணக் கொடிகளைப்பிடித்திருக்கலாமென்று சொன்னார்கள்.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [13th February 1958]

அன்றையதினம் தடை உத்தரவு போடாமலிருந்தால் கலவாங்களுக்கு இடமே இருக்காது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் நீதிமன்ற விசாரணை நடத்தவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணையிருக்கமுடியாது. அன்று போலீசார் செய்தது நியாயமென்றால், நியாயமென்று சொல்லிவிட்டுப்போகட்டுமே. அதனால் நமக்கு என்ன பயம்?

அடுத்தபடியாக சிறு சேமிப்புதிட்டத்தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எவ்வளவு சம்பாதிக்கிறார்கள், அதில் எவ்வளவு செலவழிப்பது, எவ்வளவு சேமிக்க முடியும் என்பதெல்லாம் மக்களுக்குத் தெரியும். அவர்களை வற்புறுத்தி நாம் சேமிக்கச் சொல்ல வேண்டிய தில்லை. இப்பொழுது நாம் நாடு பூராவிலும், குறிப்பாக தமிழ் நாட்டில், ஒரு பெரிய குழப்பமிருக்கிறது. ஆயுள் இன்ஸூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷன் செய்த ரூ. 1½ கோடி முதலீட்டைப்பற்றி ஏதோ சொல்லுகிறார்கள். இன்னும் இரண்டு மூன்று நாட்களுள் இது பற்றி நடந்த விசாரணையின் முடிவு தெரியும். சர்க்கார் பலவிதமான தண்டச் செலவுகளைச் செய்கிறார்கள். தவிர, மேநாடுகளிலிருந்து கோடிக்கணக்கான பணத்தை கடனாக வாங்கி யிருக்கிறார்கள். கடந்த சில வருஷங்களாகவே மத்திய சர்க்கார் இம் மாதிரி கடன் வாங்குகிறது. அதேமாதிரி, தமிழ் நாட்டிலும் கோடிக்கணக்கான ரூபாயைக் கடனாக வாங்கியிருக்கிறார்கள். இதனுடைய முடிவு என்ன? இதை எப்படித் திருப்பிக்கொடுப்பது. பின்பு சர்க்கார் அமைக்கப்போகிறவர்களுக்கு எவ்வளவு கஷ்டத்தை உண்டுபண்ணுகிறார்கள்? போதுமான வருவாய் இருக்கிறதா என்பதை யோசித்துப் பார்த்தார்களா? கடன் வாங்கிக்கொண்டே போனால் அதை எப்படித் திருப்பிக் கொடுப்பது? அதற்குத் தக்க பதிலை சர்க்கார் சொல்லவேண்டும்.

இந்த சிறு சேமிப்புத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில், உத்தியோகஸ்தர்கள் மூலமாக மக்களுக்கு எவ்வளவு தொந்தரவைக் கொடுக்க முடியுமோ, அதைக் கொடுத்து, கசக்கிப்பிழிந்து வாங்குகிறார்கள். அநேக ஊர்களில் இன்னும் அறுவடையாகவில்லை. ஆன இடங்களில் தானியங்கள் விற்பனையாகவில்லை. தானியத்தை விற்பதற்கும் இது தகுந்த சமயமல்ல. இன்னும் மூன்று மாதகாலம் தாமதித்துத்தான் விவசாயிகள் விற்க வேண்டிய வர்களாயிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் உத்தியோகஸ்தர்களைக் கொண்டு கசக்கிப் பிழிவது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். பல துறைகளிலுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களும் ஆங்காங்கு போய், ஒவ்வொருவரும் பங்கு கேட்கிறார்கள். ரெவென்யூ இலாகா உத்தியோகஸ்தர்கள் போனால், அதற்குப்பிறகு மராமத்து இலாகா உத்தியோகஸ்தர்கள், பின்னர் ஹைவேஸ் இலாகாவினர், இவ்வாறு மாறி மாறி கேட்கிறார்கள். நிலத்தை விற்பதற்கு என்று ஸப்-ரெஜிஸ்தார் ஆபீசுக்குப் போனால், ரூ. 10, ரூ. 20 கொடு என்று அந்த ஆபீசில் கேட்டுத் தொந்தரவு செய்வதாக என்னிடம் மக்கள் முறையிட்டார்கள். ஐந்தாண்டுத்திட்டத்துக்குப் பணம் தேவை என்பது உண்மை. திட்டங்கள் அவசியம் தான். திட்டங்கள் நன்றாக நிறைவேற்றப்படவேண்டும். எந்த அளவுக்குப் பணம் வசூலிக்க முடியுமோ, அந்த அளவுக்குத்தான் வசூலிக்கவேண்டும். இதை ஏன் உத்தியோகஸ்தர்கள் மூலம் வசூலிக்கவேண்டும்? காங்கிரஸில் நிறைய ஆக்கவேலைகள் நடந்திருக்கின்றன. ஆவடி காங்கிரஸ் நடந்தது. சமீபத்தில் தேர்தல் நடந்தது. இதை ஏன் உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களின் மூலம் வசூலிக்கக் கூடாது? உத்தியோகஸ்தர்களைக்கொண்டு, மக்கள் மனத்தில் பயத்தை உண்டு பண்ணி வசூல் செய்தால், அவர்கள் ஓடி ஒளியும்படியான நிலையிலிருக்கிறார்கள், அதைப்பார்க்க கஷ்டமாகயிருக்கிறது. இரண்டு மூன்று கிராமங்களுக்கு நான் சென்றிருந்தேன். உண்மையில், விசாரித்தபொழுது, தாசில்தார் முதலிய உத்தியோகஸ்தர்கள், வருகிறார்கள் அவர்களுக்குப் பயந்து வெளியே போய் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இது மிகவும் கேவலமான விஷயம். கிராமங்களில் பொருளாதார நிலைமை மோசமாகயிருக்கிறது. அநேக மக்கள் பட்டினியால் வாடுகின்றனர். அநேகருக்குக் கடன் தொல்லைகள். இப்பொழுது கிஸ்தி பணம் வேறு வசூலிக்கப்படுகிறது. முக்கியமாக, ராமநாத

[13th February 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

பரம் தொகுதியில் எஸ்டேட்டுகள் எடுக்கப்பட்டு, 6 அல்லது 7 வருஷம் கிஸ்தியை ஒன்றாகச் சேர்த்து வசூலிப்பதாக ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார். இதையெல்லாம் பார்த்தால், தலைகுனிய வேண்டியவர்களாகயிருக்கிறோம். மக்களைக் கசக்கிப் பிழிவதில் என்ன லாபம். இந்த பலாத்கார முறையை உடனே கைவிடவேண்டும். ஒரு இலாகாவினர் வசூலித்தால், மற்ற இலாகாவினர் போய் மக்களைத் தொந்தரவு செய்யக்கூடாது என்று உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிறு பாசனத்திட்டங்களைப்பற்றி கவர்னர் பெருமான் உரையில் 8-வது பாராவில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அநேக இடங்களில் துந்துபோன குளங்கள் இன்னும் பழுது பார்க்கப்படவில்லை. எனக்குத் தெரிந்து 6 மாதம் பாயக்கூடிய ஏரிகள் எல்லாம் மூன்று மாதம் தான் பாய்கின்றன. அந்தமாதிரி கண்மாய்கள், ஏரிகள் எல்லாம் நம் பிராந்தியத்திலிருக்கின்றன. கலிங்குகள் கரைகள் இவற்றை உயர்த்தச் செய்யவேண்டிய திட்டங்களை எல்லாம் செய்யவில்லை. சமீபத்தில் திருநெல்வேலிக்குப் போயிருந்தபோது, பரம்பிக்குளத்திட்டத்தைப் பற்றியும் கேரள ராஜ்யத்தில் இன்னும் பல சிறிய நீர்ப்பாசனத்திட்டங்களையும் குறிப்பிட்டு, அமைச்சரவர்களுக்கு இத்திட்டங்களை நிறைவேற்ற மகஜர் கொடுத்திருப்பதாக அங்குள்ள மக்கள் சொன்னார்கள். இம்மாதிரியான சிறிய திட்டங்களை யெல்லாம் உடனடியாக நிறைவேற்றவேண்டும். இதற்கு “ஸ்பெஷல் ஸ்டாபை” ப் பொட்டு, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் உள்ள சிறிய நீர்பாசனத்திட்டங்களை எப்படி நடத்த முடியும் என்பதை ஆராய்ந்து, உடனடியாக அவற்றை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறித்துணித் தேக்கத்தைப்பற்றி அநேக அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். அமைச்சர் அவர்களும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்போவதாகச் சொன்னார்கள். அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன்.

இப்பொழுது கைத்தறி தேக்கமானது அப்படியே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. விவசாயிகளைப்போல கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய பிரச்சினையும் அதிகப்படியாக எல்லோருடைய கவனத்தையும் இழுத்திருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுடைய பிரச்சனை நிவர்த்திக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு மத்திய அரசாங்கத்துடன் தொடர்பு கொண்டு அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தி மீண்டும் கைத்தறி துணிக்கு கொடுக்கப்பட்ட செஸ்ஸை அதாவது 9 நயா பைசாவை, மீண்டும் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க எவ்வளவு தூரம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று தோன்றுகிறதோ அவ்வளவு தூரம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று மறுபடியும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ரிபேட் கொடுத்து வருவதை நிறுத்தியதால் ஒருக்கால் மில் முதலாளிகளுக்கு சலுகைகள் காட்டவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் அப்படி நிறுத்தி விட்டார்களோ என்றுகூட சொல்லுகிறார்கள். அது எப்படி இருந்தபோதிலும் கனம் மந்திரி அவர்கள் இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக இப்பொழுது சமுதாய நல திட்டம் தேசிய அபிவிருத்தி திட்டம் என்றெல்லாம் ஆரம்பித்து நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இது சம்பந்தமாக பல புகார்கள் இருந்து வருகின்றன. எந்த பிராந்தியங்களில் இதை ஆரம்பிக்க வேண்டுமோ அந்தப் பிராந்தியங்களில் இவைகளை ஆரம்பிக்காமல் தங்களுடைய கட்சிகாரர்களுக்கும் மந்திரிகளுக்கும் எந்த பிராந்தியங்களில் சலுகைகள் காட்ட வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களோ அந்தப் பிரதேசங்களில்தான் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரைக்கும் இதை மறுக்க முடியாது. பின் தங்கிய இடங்களில் இதை சர்க்கார் ஆரம்பிக்கவில்லை. நல்ல இடங்களில்தான் இதை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதனால் மக்களிடத்தில்

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [13th February 1958]

பெரிய அதிருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து வருஷங்களுக்குள் எல்லா கிராமங்களையும் இந்த திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே மிகவும் பிற்போக்காக இருக்கக்கூடிய இடங்களில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். முக்கியமாக எதிர்கட்சி அங்கத்தினர்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களில் இந்த திட்டங்களை ஆரம்பிப்பதாக இல்லை. எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்கள் இது சம்பந்தமாக யோசனைகளை சொன்னாலும் அதை கேட்பதில்லை. முக்கியமான என்னுடைய பிராந்தியத்தில் சமீபத்தில் ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்தது. அதாவது ஒரு செமினார் நடந்தது அசற்கு நமது போலீஸ் மந்திரி அவர்களும் போயிருந்தார். அந்த நிகழ்ச்சி என்னுடைய தொகுதியில் நடந்த போதிலும் அதைப்பற்றிய தகவல் எனக்கு கொடுக்கவே இல்லை. அதைப்பற்றி பின்னால் பத்திரிகையில் பார்த்து தெரிந்துகொண்டேன். நான் போனாலும் சரி போகாவிட்டாலும் சரி அதைப்பற்றி ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் அந்தந்த அங்கத்தினர்கள் தொகுதிகளில் ஏதாவது நிகழ்ச்சிகள் நடத்தினால் அதைப்பற்றி அந்தந்த அங்கத்தினர்களுக்கு தகவல் கொடுத்தால் அவர்கள் அங்கு வந்து தங்களுடைய யோசனைகளைச் சொல்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். அங்கத்தினர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்குத் தகவல் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம். அவர்களுக்கும் ஒரு அழைப்பை அனுப்பும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த நிகழ்ச்சிகளில் போய் பங்கெடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. பனாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் ஆளும் கட்சிக்கு வேலை செய்கிறவர்களைத்தான் கேட்கிறார்கள். ஆகவே பனாக் டெவலப்மெண்ட் நடக்கும் இடங்களில் அங்குள்ள அங்கத்தினர்களின் யோசனைகளை கேட்டு வந்தால் நலமாக இருக்கும். அந்தக் கட்சிக்கு வேலை செய்தார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அவர்களை நிர்வாகத்தில் போட்டு வேலை செய்யச் சொல்வதில் பிரயோசனம் இல்லை.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் எதிர் கட்சி அங்கத்தினர் சொன்னபடி அங்கு நடைபெற்றது செமினார் அல்ல. கிராமத் தலைவர்களுடைய முகாம் நடைபெற்றது. அதுவும் தேசிய வளர்ச்சி திட்டத்தின் கீழ் நடைபெற்றது. அதற்கு பல கிராமத் தலைவர்கள் தான் வந்திருந்தார்கள். அந்தக் கூட்டத்திற்கு நான் கடைசி நாளன்றுதான் சென்றிருந்தேன். அப்பொழுது தான் அவர்களிடம் தேசிய அபிவிருத்தி திட்டத்தைப்பற்றி பேசினேன். ஆகவே அது செமினார் அல்ல, கிராமத் தலைவர்களுடைய முகாம் அது.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : எனக்கு தகவல் கொடுக்காததைப்பற்றி தப்பாக நான் சொல்லவில்லை. சட்டசபை அங்கத்தினர் என்ற காரணத்தினால் அப்படி தகவல் கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் சொன்னேன். என்னைக் கூப்பிடவில்லை என்று நான் வருத்தப்படவில்லை. கூப்பிடாததால் எனக்கு பெட்ரோல் செலவு மிச்சம், ஏற்படக்கூடிய கஷ்டமும் இல்லை. ஆகவே நான் சொல்வதெல்லாம் போடப்படும் திட்டங்கள் நிறைவேறவேண்டும் என்று சொன்னால் எல்லா கட்சி அங்கத்தினர்களுடனும் ஒத்துழைத்தால்தான் அவைகள் நன்றாக நிறைவேறும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். கனம் மந்திரிகள் போகக்கூடிய இடங்களுக்கு எல்லாம், அவர்கள் கலந்துக் கொள்ளக்கூடிய நிகழ்ச்சிகளுக்கெல்லாம் அழைப்பு எங்களுக்கு விட வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை.

(Mr. Speaker in the Chair)

இதைப்பற்றி முக்கியமாக கோயமுத்தூரைச் சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர் குழந்தை அம்மாள் இதைப்பற்றி பேசினார்கள். அதாவது போட்டிபடும் திட்டங்கள் சரிவர நடைபெறவில்லை என்று. இதைப்பற்றி யூனியன் மந்திரி டே அவர்களும் இங்கு அபிவிருத்தி திட்டம் சரியாக நடைபெறவில்லை என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது மக்களுக்கு நாம் போடப்பட்டிருக்கும் திட்டங்கள் எல்லாம் இந்த மாகாணத்தில் சரிவர நடைபெறவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இதைப்பற்றி நான் சொல்லும் போது புகாருக்காக நான் சொல்லவில்லை. திட்டம் சரிவர நடைபெற

[13th February 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

வேண்டுமானால் எங்களையும் யோசனை கேட்கவேண்டும். எங்களுடைய பங்கிற்கும் நாங்கள் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். திட்டங்கள் சம்பந்தமாக மனுக்கள் போட்டால் அதை கவனிப்பதில்லை என்ற புகார்கள் இருந்துக் கொண்டிருக்கின்றன. திட்டத்தில் வேலை செய்கிறவர்கள் ஏதாகிலும் கேட்டால் அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளைக் கொடுப்பதில்லை என்ற புகார் இருந்துகொண்டு வருகிறது. சென்ற தேர்தலுக்குப் பிறகு முதன் மந்திரியும் இன்னும் மற்ற மந்திரிகளும் சிகப்பு நாடா இருப்பதை ஒழிக்க வேண்டும் என்று திட்டம் போட்டு பாகல்மேட்டுக்குச் சென்று மனுக்களை வாங்கி நேராகவே பைசல் செய்யப்பட்டதாக தெரிய வந்தது. சிகப்பு நாடா முறையை ரத்து செய்து விட்டோம் என்று சொல்லிக்கொண்டார்கள். ஆனால் அங்கு போய் பார்த்தால் எப்பொழுதும் உள்ளபடியே தான் இருக்கிறது. இதற்கு முன்பு எப்படி நடந்து வந்ததோ அப்படியே தான் இப்பொழுது நடைபெற்று வருகிறது. வேறு ஒன்றுமே நடைபெறவில்லை. தேர்தலுக்குப் பிறகு பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு நன்மை செய்கிறோம் என்று சொன்னபடி ஒன்றுமே செய்யவில்லை. கலெக்டர் ஆபீசில் போய் பார்த்தால் பேபரெல்லாம் அப்படியேதான் இருக்கின்றன. மக்களுக்கு ஒரு விதத்திலும் அனுகூலம் ஏற்படவில்லை. ஆகவே போடப்பட்ட திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேற வேண்டுமானால் எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பையும் நாடி எல்லோருடைய யோசனைகளையும் கேட்டு அதன்படி நடக்கவேண்டும். அப்படி நடைபெறுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதைத் தவிர வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டும் என்று நாம் எல்லோரும் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். வாழ்க்கைத்தரம் உயரும் போது விலைவாசிகளும் உயர்ந்துக்கொண்டே தான் வருகிறது. அதனால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இது சம்பந்தமாக நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இப்பொழுது விலைவாசிகள் விலும்போல் உயர்ந்துக்கொண்டே இருக்கிறது. அதன் காரணமாக மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள், சர்க்கார் இதற்கு தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேலை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறேன். விலையைக் குறைக்க ஆவன செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டிருக்கிறேன். இது ஒரு முக்கியமான காரியம். கூடிய சீக்கிரத்தில் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காவிட்டால் பெரிய அதிருப்தியைத்தான் உண்டு பண்ணும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக பட்ஜெட் செஷன் வரப்போகிறது. அப்பொழுது இரண்டு நாட்கள் இந்த பாஷைப் பிரச்சினையைப்பற்றி பேசுவதற்கு ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அப்பொழுது நான் அதைப்பற்றி விஸ்தாரமாக என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் தெரிவிக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அண்ணா துரை அவர்கள் என்னைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் குறிப்பிட்டார். அதற்கு பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றி மதுரையில் நடந்த மகாநாட்டில் விஸ்தாரமாக பேசியிருக்கிறேன். அதே மாதிரி தான் சர்க்காருடைய சர்வ் கட்சி கூட்டம் நடந்தபோதும் பேசியிருக்கிறேன். அதற்கும் இதற்கும் ஒன்றும் வித்யாசம் இல்லை. கனம் ராஜாஜி அவர்கள் இன்னும் சில முக்கியமானவர்கள் இதைப்பற்றி பேசவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதன்படியாக பேசினேன். அரசியல் சட்டத்தின் 343-வது செக்ஷனுக்கு திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொன்னேன். பிரசிடெண்டுக்கே அந்த அதிகாரத்தையும் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொன்னேன். அதனால் அதைப் பற்றி அதிகமாக பேசுவதற்கு இல்லை. ஆகவே பட்ஜெட் கூட்டத்தில் இதைப் பற்றி விஸ்தாரமாக பேசுகிறேன்.

ஆகவே நான் இப்பொழுது சொன்னது எல்லாவற்றையும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு கனம் மந்திரிகள் ஆவன செய்வார்கள் என்று நம்பிக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[13th February 1953]

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் கனம் எதிர் கட்சி தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது இப்பொழுது நடைபெறும் ஆட்சியானது சர்வாதிகார ஆட்சி என்றும் ஜனநாயக ஆட்சி இல்லை என்றும் கவலைப்பட்டு உருக்கமாக கூறினார்கள். அவர் இந்த சட்டசபையில் அங்கத்தினராக இருந்த 1952—56 வரையிலும் ஆளும் கட்சியில் இருந்த காலத்தைக் குறிப்பிடுகிறார் அல்லது இப்பொழுது எதிர்கட்சியில் இருக்கிற இந்த காலத்தைக் குறிப்பிடுகிறார் என்பதை விளக்கும்படியாக கூறுகிறேன்.

MR. SPEAKER : அவர் பேசிய பேச்சுக்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லுவார், அப்பொழுது இதற்கும் பதில் சொல்லுவார்.

SRI N. R. THIAGARAJAN : கனம் எதிர் கட்சி தலைவருடைய கட்சியாகிய கா. சி. க.-விவிரந்து பல அங்கத்தினர்கள் ராஜினாமா செய்து விட்டதாக பத்திரிகையில் செய்தி வந்திருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் அவர்கள் எதிர் கட்சியாக இருக்கக்கூடிய எண்ணிக்கை அவர்களுக்கு இருக்கிறதா என்பதை அறியவிரும்புகிறேன். அப்படி எண்ணிக்கை குறைந்து போனால் அவர் எதிர் கட்சி தலைவராக இருந்து உழைப்பது சரியா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த நான்கு நாட்களாக நடந்த விவாதத்தில் இது வரையிலும் 63 பேர்கள் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அறுபது திமுகவர்களைப்போல வாழ வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. இங்கு பல்வேறு மாறுபட்ட கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு நான் கனம் அங்கத்தினர் அண்ணாதுரை அவர்களுக்கு உத்சாகம் ஊட்டக்கூடிய வகையில் பேசப்போவது இல்லை. அவருக்கு வருத்தம் ஏற்படக்கூடிய முறையில் தான் பேசப்போகிறேன் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர் சொன்னார் ஒத்த குழைப்புக் கேட்டால் எனக்கு வருத்தம் ஏற்படுகிறது என்று. அந்த அடிப்படையில் தான் நான் சொல்லுகிறேன்! இன்றைக்கு வார்த்தைக்கு வார்த்தை, கருத்துக்குக் கருத்து என்று பதில் சொல்வதின் மூலம் எதையும் சாதித்து வீட முடியாது. அதைச் அப்படிச் சொல்வதற்கு எனக்கு திறமை இல்லை என்று யாரும் ஆட்சேபித்து சொல்ல மாட்டார்கள். ஆகையால் நான் சொல்ல விரும்புவதெல்லாம் இங்கே சொல்லப்பட்ட வாதங்களுக்கு பதில் சொல்லும் முறையில் அல்ல. நமது ராஜ்யம் முன்னேற்றமடையவேண்டும். நம்முடைய மக்கள் எல்லோரும் நல் வாழ்வு வாழ வேண்டும் என்பதில் இங்கே மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது. அதை எப்படி சாதிப்பது என்பதைப்பற்றி, எந்த அடிப்படையில் நடந்து கொண்டால் அதைச் சாதிக்க முடியும் என்று எனக்குத் தோன்றுகிற கருத்துக்களை உங்கள் எல்லோருக்கும் முன்னால் சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன். அதை அப்படியே நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால் அறிஞர்கள் பலபேர் உள்ள இந்தச் சபையில்—“இவன் யார் அவ்வாறு சொல்வதற்கு” என்று பதில் சொல்லும்படியாகவும் வந்துவிடும். நான் சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லவில்லை. தயவு செய்து இந்தக் கருத்துக்களை யோசித்துப் பாருங்கள் என்பது தான் என் வேண்டுகோள்.

அதுவும் திரு. அண்ணாதுரை உரையைக் கேட்ட பிற்பாடு நான் பேச இருந்ததில் சிலவற்றை மாற்றியிருக்கிறேன். “நான் அவசியமானால் என் கருத்தை மாற்றிக்கொள்ளவும் தயார்” என்று அவர் குறிப்பிட்டதன் காரணமாக அவர் மறுபடியும் முயன்று பார்க்கலாம் என்ற முறையில் சில விஷயங்களை அவர் முன்னிலையிலும், அவருடைய கட்சி அங்கத்தினர்கள் முன்னிலையிலும் சொல்லவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். என் அவர்களுக்கு மட்டும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால் அந்தக் கருத்து அவர்களுக்கு மட்டும் முக்கியமாகச் சொல்லவேண்டியதாகும். இங்கு இருக்கும் அரசியல் கட்சிகள்—அவர் கட்சியைத் தவிர—நான் அறிந்த வரையில் எல்லாக் கட்சிகளும் இந்தியா ஒரேநாடாக இருக்கவேண்டுமென்ற

[13th February 1953] [Sri C. Subramaniam]

கொள்கை கொண்டவர்கள். அரசியல் கட்சிகளில் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியைத் தவிர வேறு எந்தக் கட்சியும் தமிழ்நாடு பிரிந்து போகவேண்டுமென்றோ (ஸ்ரீ எ. வி. பி. ஆசத்தம்பி: ஸ்ரீ ஆதித்யன் கட்சி) ஆதித்யன் கட்சி என்று எதுவும் தனியாக இல்லை. அது அரசியல் கட்சியும் அல்ல அவர் எதை ஆரம்பித்தாலும் உருப்படியாகாது. தேய்ந்து விடும். இன்றைக்கு அவர் தனியாக அந்தக் கொள்கையுடன் ஒரு கட்சியை ஆரம்பித்திருந்தாலும் அது உருப்படியாகாது என்று அதைவிட்டு விடுகிறேன்.

இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அரசியல் கட்சிகளில் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி ஒன்றுதான் திராவிடநாடு பிரியவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இயங்குகிறது. இதைப்பற்றி இதற்கு முன்பும் பேசியிருக்கிறேன். இன்றைக்கும் பேசவேண்டுமென்று விரும்புவது நமது ராஜ்யத்தின் முன்னேற்றம் எந்த அடிப்படையில் அமைந்திருக்கிறது என்பதைப்பற்றி நாம் நன்றாக உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதனால் தான். என்னுடைய கருத்துக்களை உடனே ஏற்றுக்கொண்டுவிடவேண்டாம். நன்றாக ஊன்றி கவனித்துப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். சிறுசிறு நாடுகள் தோன்றிக்கொண்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவைகள் எல்லாம் ஒருபுறம் இருக்கட்டும்.

இன்றைக்கு மனித சமுதாயத்தின் போக்கு எப்படி இருக்கிறதென்று பார்க்கும்போது மனித சமுதாயத்தின் அறிவு வளர்ச்சி எப்படி இருக்கிறதென்று பார்க்கும்போது அந்த அறிவு வளர்ச்சியின் காரணமாக ஒவ்வொரு நாடுகளிலும் எந்த எந்தத் திட்டங்களை எந்த முறையில் அமைத்து நிறைவேற்றவேண்டுமென்று முற்படுகிறார்கள் என்று யோசித்துப் பார்க்கும் போது நமக்கும் அவை வழிகாட்டியாக இருக்கும்.

எதோ ரோடு அமைப்பது, பள்ளிக்கூடம் கட்டுவது, ஆஸ்பத்திரி வைப்பது, தண்ணீர் பந்தல் வைப்பது இவைகள் அல்ல இன்றைக்கு சமுதாயத்தில் இருக்கக்கூடிய பிரச்சனை. மாபெரும் விஞ்ஞான திட்டங்கள் சந்தர மண்டலத்திற்கு யாத்திரை செய்வது, இந்த பூகோளத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு வருவது என்ற அடிப் படையில் பெரிய பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். அந்தப் பெரிய பெரிய திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய சக்தி அமெரிக்காவுக்கு இருக்கிறது. ரஷியாவுக்கும் இருக்கிறது. என்ன காரணம் என்றால் அவர்களுக்கு இருக்கும் பெரிய பெரிய வசதிகள் தான். மற்ற நாடுகள் எல்லாம் அவற்றைச் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே இன்றையதினம் பல சந்தர்திர நாடுகள்—நம்மைவிட நூறு மடக்கு என் அதற்கு மேலாகவே பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேறி இருக்கும் நாடுகள் தனியாக இருந்து வாழமுடியாது என்ற காரணத்தினால் பல வகையில் ஒன்றுபட்டு செயலாற்ற முற்படுகின்றன என்பதை அண்ணாதுரை படித்து இருப்பார்கள்.

எல்லா நாடுகளும் சேர்ந்து இருக்கவேண்டும். நீலக்கரி உருக்கு ஒரு சமுதாயம். அது அதேமாதிரி காமன் மார்க்கெட். எல்லா நாடுகளும் ஒன்றாக இருந்து வியாபார முறையில் ஒரு நாட்டுக்கும் இன்னொரு நாட்டுக்கும் இடையில் எவ்விதத் தடங்களும் இல்லாமல் செய்யவேண்டும். யூரோப்-அனுசக்தி பெறுவதற்கு எல்லா நாடுகளும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து யூரோப் செயல்படவேண்டும் என்பதாகப் பலவகையில் எல்லா நாடுகளும் சேர்ந்து ஒன்றுபட்டு வருகின்றன. இவைகள் எல்லாம் இன்று இருக்கக்கூடிய அரசியல் அமைப்பின் காரணமாக உருவாகக் முடியாத நிலைமை இருந்தால் அவற்றைத் தவிர்க்கவேண்டுமென்ற சக்திகள் பல உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. இதை எல்லோரும் அறிவார்கள். ஆகையால் இன்றைக்குத் தமிழ்நாடு முன்னேறவேண்டுமென்று சொல்வது தமிழ்மொழியின் முன்னேற்றம் ஒன்றுதான் என்றால், இன்று உலக அரங்கில் மனித சமுதாயத்திற்கு பெரிய பெரிய முன்னேற்றம் எவ்வளவு ஏற்பட்டுச் கொண்டிருக்கிறதோ அவ்வளவு முன்னேற்றங்களும் நம் நாட்டில் ஏற்படவேண்டும். அப்பேர்ப்பட்ட முன்னேற்றங்கள் ஏற்படுவதற்கு பெரும் தடையாக இருக்கும் தமிழ்நாடு தனித்து இயக்குமானால். அது ஒருபுறம் இருக்கட்டும்.

[Sri C. Subramaniam] [13th February 1958]

இன்றைக்கு நமக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையை மாற்றியமைக்கவேண்டுமானால் எந்த அடிப்படையில் அது சாத்தியமாகும் என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். “அது நமக்கு உகந்தது தானா? அது நமக்கு நன்மை பயக்குமா?” என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதற்கடுத்தபடியாக இந்த நன்மையைப் பெறுவதற்கு வேறு வழியினால் என் முடியாது என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்த அடிப்படையில் நீங்கள் நாட்டைப் பிரிக்கவேண்டுமென்ற பிரிவினைக் கொள்கையை அலசிப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கிறது. ஒன்றுபட்ட இந்தியாவாக இருக்கிறவரையில் தமிழ்நாட்டின் பிற்போக்குத் தன்மையை மாற்ற முடியாது என்ற கருத்தை நீங்கள் தெரிவிக்கிறீர்கள். நான் தாழ்மையுடனேயே ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்வேன். உங்களைவிட எனக்குக் கொஞ்சம் அதிகம் அனுபவம் இருக்கிறது. இங்கே இருக்கக்கூடிய நிர்வாகத்தில் மட்டும் அனுபவம் இல்லை. இன்று இருக்கிற மத்திய அரசாங்க நிர்வாகத்தினுடைய அனுபவமும் கொஞ்சம் இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ளமுடியும். ஆகையால் அதை வைத்துக்கொண்டு சொல்லிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன். இன்றைக்கு ஒன்றுபட்ட இந்தியாவாக நாம் இருக்கிற காரணத்தினால் நமக்கு வருகின்ற திட்டங்களையோ, நமக்கு ஏற்படக்கூடிய முன்னேற்றங்களையோ யாரும் தடை செய்துவிட முடியாது என்று உறுதியாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தத் தன் நம்பிக்கை உங்களுக்கும் ஏற்படவேண்டும். எனக்கு இருக்கிறது அந்த நம்பிக்கை. அதனால் திடாவிடமுன்னேற்றக்கழகத்திற்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஸ்ரீ ஆசைதம்பி அவர்கள் பேசும்போது சேரன் வடநாட்டு மன்னன் தலையில் கல்லைத் தூக்கி வைத்து அழைத்து வந்தான் என்று சொன்னார்கள். அவ்வளவு பெரியவர்களாக இருந்த நாம் இன்றைக்கு ஒன்றுபட்ட இந்தியாவாக இருந்தால் வடநாட்டார் ஆதிக்கத்திற்கு உள்ளாகிவிட நேரிடும் எனப் பயப்படுவது நம்முடைய தாழ்மை உணர்ச்சியை (Inferiority Complex) தான் காட்டுகிறது. அவ்வாறு உண்மையில் இல்லை என்பதை ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் அல்ல பல சந்தர்ப்பங்களில் நான் உணர்ந்தும் இருக்கிறேன் என்று தைரியத்துடன், நம்பிக்கையுடன் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். யாரும் நம்முடைய முன்னேற்றத்தை மாற்றவோ, தடை செய்யவோ முடியாது என்பதை நன்றாக நாம் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

நீங்கள் எந்த ராஜ்யத்தை வேண்டுமானாலும் போய் பாருங்கள். மைசூருக்குபோய் பாருங்கள், கேரளாவிற்கு போய் பாருங்கள், மத்திய பிரதேசத்திற்கு போய் பாருங்கள், அதேமாதிரி ஒரிஸ்ஸாவிற்கு போய் பாருங்கள். இன்றைக்கு அங்கெல்லாம் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கெல்லாம் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. நம் சென்னை ராஜ்யத்தில் அவ்வாறு ஏற்படவில்லை என்று சொல்லமுடியாது. நம் ராஜ்யத்தில் கோயம்புத்தூரை போய் பாருங்கள் அங்கு ஏற்பட்டுள்ள அபிவிருத்தியை நீங்கள் பார்க்கலாம். அதே போல் சென்னையிலும் பாருங்கள் எவ்வளவோ அபிவிருத்தி திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. பெங்களூருக்கு போய் பாருங்கள் அங்கு எவ்வளவோ தொழில்கள் மத்திய சர்க்காரால் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இம்மாதிரியே பல விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லமுடியும். இனிமேல் என்னென்ன திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற விஷயத்திலும் நாங்கள் பெரு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். நாங்கள் அவ்வாறு முயற்சி எடுத்துக்கொண்ட போதிலும், அறியாதவர்களுக்கு எவ்வளவோ அறிவுறுத்தியும், எங்களைப்பற்றி அவநம்பிக்கை கொள்வது அவ்வளவு சரியல்ல என்பதை நான் இந்த சட்டசபையில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri C. Subramaniam] 13th February 1958]

நாம் எல்லோரும் சரிசமமாக வாழவேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் அரசாங்கத்தின் நோக்கம். அப்படி ஒன்றாக வாழவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன்தான் என் கடமைகளைச் செய்துவருகிறேன். நம் மக்களும் சரிசமமாக வாழமுடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் நீங்கள் சொல்வது தனிப்பட்ட விஷயம். ஆனால் நீங்கள் சொல்லுகின்ற அடிப்படையான விஷயம் வடநாட்டு ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுவித்துக்கொள்ள பிரிவினைதான் ஒரேவழி, பிரிந்து வாழவேண்டும் என்பதுதான். அந்த வாதம் எதைக்குறிக்கின்றது என்றால் உங்களுக்கு தன்னம்பிக்கை போய்விட்டது என்பதுதான் சொல்லவேண்டும். முன்னேற்றம் அடையவேண்டும் என்பது அவசியம்தான். ஆனால் முன்னேற்றம் அடையவது பிரிவினைமூலம்தான் அடைய முடியும் என்ற வாதத்தை நான் ஒப்புக்கொள்வதற்கில்லை. இப்படி சொல்வதில் நான்தான் அறிவுடையவன் என்று சொல்லவில்லை. நான் எனக்கு இருக்கக்கூடிய அனுபவத்தில் பல கோணங்களிலிருந்து ஆராய்ந்து பார்த்ததில் இந்த பிரிவினை கொள்கை அவசியம் இல்லாதது என்பதுதான் சொல்லவிரும்புகிறேன். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமையை அனுசரித்து யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவ்வாறு பார்த்தால் இந்த திராவிடநாடு தமிழ் நாடு என்ற விஷயத்தில் குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாடு மட்டும் தான் பிரிய வேண்டும் என்று சொல்லாமல் திராவிட முன்னேற்ற கழகம், ஆந்திரம், கன்னடம், கேரளம் இம்முன்றும் சேர்ந்து பிரியவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் பிற ராஜ்யங்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறார்கள் அதில் முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். அந்த நோக்கம் மேலும் விரிவடையவேண்டும் என்பதுதான் என் விருப்பம். தமிழ் நாடு மட்டும் தனியாக இருக்கவேண்டுமென்றால் அது ஒரு வேளை நடத்தாலும் நடத்துவிடுமோ என்ற பயம் எனக்கு இருந்தது. ஆனால் நான் இந்தியாவில் உள்ள இந்த நான்கு ராஜ்யங்களும் சேர்ந்து ஆனால் நான் இந்தியாவில் உள்ள இந்த நான்கு ராஜ்யங்களும் சேர்ந்து சேர்ப்பதற்காகம் நடத்தவேண்டும் என்று சொல்வதால் அவைகள் ஒன்று சேர்ப்போவதில்லை. அது ஒரு நாளும் நடக்காத காரியம் என்பதைக் குறித்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். நாம் எல்லோரும் ஒன்றாகத்தான் வாழவேண்டும். ஒன்றாக இருந்து நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காக பாடுபடவேண்டும். கொள்கை குழப்பம் வேண்டாம் என்று அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தத் தலைமுறையில் இந்த கொள்கை நிறைவேறுது. இந்த நான்கு ராஜ்யங்களும் என்றைக்கும் சேரப்போவது கிடையாது. ஆகவே இந்த பிரிவினை கொள்கை என்றைக்கும் நிறைவேறுது என்பதுதான் நான் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN: நாங்கள் சொல்வது பெட்ரேஷன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: பெட்ரேஷனைப்பற்றி எனக்கும் தெரியும். இப்பொழுது இயங்கி வருவதும் பெட்ரல் சர்க்கார்தான். அதிகாரம் வழங்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அதில் ஏதோ அர்த்தம் இருக்கிறது. அப்படியல்லாமல் நாங்கள் இந்தியாவிலிருந்து பிரியவேண்டும் என்று சொல்வது நியாயமா என்று நீங்கள் யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். ஆந்திரர்கள் பிரிந்து தங்கள் ராஜ்யத்தை அமைத்துக்கொண்டார்கள். அதில் ஒரு சிலர் தங்களுக்கு விடுதலை வேண்டும் என்பதற்காக பிரிவதாக சொல்லிக்கொண்டார்கள். கன்னடமும், கேரளமும் பிரிந்து பிரிவதாக சொல்லிக்கொண்டார்கள். மொழிவழிமாதிரியும் ஏற்படுத்த போயின. ஆனால் அவர்கள் பிரிந்தது மொழிவழிமாதிரியும் ஒன்று சேர்க்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில். அவையையெல்லாம் ஒன்று எண்ணத்தை வேண்டும், திராவிட நாட்டை அமைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு மக்களிடையே ஒரு தவறான பிரசாரத்தை செய்துவருகிறார்கள்.

சில அரசியல் கட்சிகள் சில கொள்கைகளை பிடிவாதமாக வைத்துக் கொண்டு மக்களிடையே பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள். உண்மையாகவே அதில் நம்பிக்கை வைத்து பிரசாரம் செய்யலாம். அவர்கள்

[Sri C. Subramaniam] [13th February 1958]

கட்சியை பலப்படுத்துவதற்காக வேண்டுமானால் அவைகளை உபயோகப்படுத்தலாம். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் அவை பொருந்துமா என்பதை அவர்களை ஏற்று யோசித்தப் பார்க்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இங்கே கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இருக்கிறது. சோஷலிஸ்ட் கட்சி இருக்கிறது. பிரஜா சோஷலிஸ்ட் கட்சி இருக்கிறது. அவர்களும் தான் முன்னேற்றத்திற்காக பாடுபடுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் இந்தியாவை விட்டு பிரிந்து போகவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை.

தவிர பாகிஸ்தான் இந்தியாவிலிருந்து பிரிந்து போகவில்லையா என்ற வாதம் எழுந்தது. இப்பொழுது இருந்த பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கம், பாகிஸ்தான் பிரிவதற்கு ஒப்புக்கொண்டால்தான், இந்தியாவுக்கு சுதந்திரம் அளிப்போம் என்று கூறினார்கள். அந்த நிர்ணயத்தின் பேரில்தான் பாகிஸ்தானை பிரிக்க ஒத்துக்கொண்டோம். ஆகவே அதை வைத்துக் கொண்டு திராவிட நாடு வேண்டுமென்று கூறுவது சரியா என்று நீங்கள் யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். உலகத்திலேயே எந்த நாடும் இவ்விதமாக பிரிந்தது கிடையாது. பிரியவேண்டும் என்று கேட்பதாகவும் இல்லை. பர்மா நாடானது பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கம் இருக்கும்போது இந்தியாவுடன் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. அவர்களின் ஆட்சி காலத்திலேயே அது பிரிக்கப்பட்டது. ஆதலால் நாம் மட்டும் பிரிந்துக்கொள்வது என்பது நடக்க முடியாத காரியம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நாகர்களும் நாடு தேட்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியென்றால் நீங்களும் நாகர் பண்பாட்டில் வாழவேண்டுமென்று நினைக்கிறீர்களா? வேண்டுமென்றால் அப்படி வேஷம் போடலாம். நீங்கள்தான் அதில் பழக்கப்பட்டவர்களாயிற்றே (சிரிப்பு) திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள் நாங்கள் சொல்வதை தயவுசெய்து யோசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் மனப்பூர்வமாக ஒன்றுபட்டு உழைக்கவேண்டும். நீங்கள் எங்கள் கொள்கையின்னும் வேறுபட்ட கொள்கையைக்கொண்டவர்களாக இருக்கிறீர்கள் என்ற காரணத்தால் உங்கள் ஒத்துழைப்பை நாங்கள் புறக்கணித்துவிட முடியாது. நாட்டின் பிரச்சனைகளைப்பற்றி நாம் எல்லோரும் தான் கலந்தாலோசிக்கவேண்டும். இன்றுள்ள நிலைமையில் உங்கள் கொள்கை தவறான கொள்கை என்பதில் சந்தேகமில்லை. நீங்கள் அந்தக் கொள்கையைக் கொண்டிருங்கள். ஆனால் அந்தக் கொள்கை லட்சியம்—இந்தத் தலைமுறையில் நிறைவேறுது; ஒரு வேளை 25—50 வருஷங்களுக்குப் பிறகு அந்த லட்சியம் நிறைவேறக்கூடும். வாதத்திற்காக நான் இப்படிச் சொல்கிறேன். “25—50 வருஷங்களுக்குப் பிறகு எங்கள் லட்சியம் நிறைவேறும்” என்று சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டார்கள் என்று சொல்லிவிட வேண்டாம். இவ்வாறு பத்திரிகைகளில் எழுதிவிட வேண்டாம்.

ஆகவே, நாட்டில் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் தடங்கலின்றி நிறைவேற்றப் பட்டவேண்டுமானால் நீங்கள் எங்களுடன் ஒத்துழைக்கவேண்டும். நீங்களும், மற்றக் கட்சிக்காரர்களும், நாங்களும் மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறோம். இங்கே வெவ்வேறு கட்சிகள் இருந்தாலும் கூட நாட்டின் தலைவிதி இந்த சபையின் கையில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சபை நல்ல முறையில் இயங்கினால்தான் மக்களின் நலனுக்கான திட்டங்களை வகுத்து நிறைவேற்றமுடியும். இந்த சபை நல்ல முறையில் இயங்குவதற்குத் தடையாக உங்களுடைய கொள்கை இருக்கக்கூடாது என்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : எங்களுடைய அடிப்படைக் கொள்கைக்கு முரண்படாமல் துரைத்தனத்தாருடன் ஒத்துழைப்பதற்குத் தயாராயிருக்கிறோம் என்று நான் முன்னமேயே சொல்லியிருக்கிறேன். இதற்காக இவ்வளவு சிரமப்பட்டு வாதம் செய்வானேன்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது போல் அடிப்படைத் தகராறில்தானே எல்லாம் வந்து முட்டிக்கொள்கின்றன; ஆகவேதான் சொல்கிறேன்; இப்படிப்பட்ட அடிப்படைக்

[Sri C. Subramaniam] 13th February 1958]

கொள்கை உங்களுக்கு இருக்கும்வரையில் நீங்கள் விரும்பினாலும் ஒத்துழைப்பை எங்களுக்கு நீங்கள் கொடுக்க முடியாது. எங்களுக்கு உங்கள் ஒத்துழைப்பைக் கொடுப்பதற்கு நீங்கள் விரும்பினாலும் அடிப்படைத் தகராறு இருந்துகொண்டே யிருக்கும். கவர்னர் விஷயத்தில், “வடநாட்டு கவர்னர் எதற்கு?” என்று கேட்கிறீர்கள். கவர்னர் தனிப்பட்டவர் அல்ல. அரசி லமைப்புச் சட்டத்தை அறிஞர் அவர்கள் படித்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். மந்திரிசபை சட்டசபையின் ஆதரவைப் பெற்றுத்தான் இருக்கிறது. மந்திரிசபையின் சம்மதத்துடன்தான் கவர்னர் நியமிக்கப்படுகிறார். அவர் மத்திய அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்டாலும் எங்கள் சமூகமில்லாமல் யாரையும் கவர்னராக நியமித்துவிட முடியாது. அப்படியிருக்கும்போது இவரை ஏன் இங்கே கவர்னராக நியமிக்கவேண்டும்?” என்று கேட்பது, அவரிடம் விரோதம் காட்டுவதாகத்தான் ஆகும். இப்படிப்பட்ட மனப்பான்மை கூடாது. கவர்னரிடம் தங்களுக்கு தனிப்பட்ட வகையில் பகைமையுணர்ச்சி கிடையாது என்று ஸ்ரீ அண்ணாதுரை அவர்கள் சொன்னார்கள். “அவருடைய உபாட்டிக்கு வருகிறீர்களா? என்று ஸ்ரீ அண்ணாதுரையிடம் நான் கேட்டேன். அவரை அழைப்பதற்காக அவரிடம் நான் அப்படி கேட்கவில்லை. அவருடைய மனதை சோதனை செய்வதற்காகத்தான் அப்படி கேட்டேன். ஆகவே இப்படிப்பட்ட வேற்றுமை மனப்பான்மை கூடாது. வேற்றுமை மனப்பான்மையின்றி அரசாங்கத்தாருடன் நீங்கள் மனப்பூர்வமாக ஒத்துழைத்தால்தான் முன்னேற்றத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி ராஜ்யத்திலுள்ள பஞ்சத்தையும், உணவுதானியப் பற்றாக்குறையையும் போக்க முடியும். உங்களுடைய எதிர்ப்பு தீவிரமாக இல்லாவிட்டாலும்—ஒரு சிறிய எதிர்ப்பு சக்தி இருந்தாலும் போதும்—முன்னேற்றத் திட்டங்கள் தடைபடும்.

இன்னொரு விஷயத்தையும் நீங்கள் குாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஜனநாயக அடிப்படையில் மது அரசாங்கம் நடக்கிறது. அதற்காக, மக்களுடைய ஆதரவைப் பெறுவதற்காக ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை அவர்களிடம் செல்கிறோம். எந்தக் கட்சியினர் பெருவாரியாகத் தேர்தெடுக்கப்படுகிறார்களோ அவர்கள் மந்திரிசபையை அமைத்து ஆட்சி நடத்துகிறார்கள். எந்தக் கட்சியாயிருந்தாலும் பெருவாரியான மக்களின் ஆதரவைப் பெற்றால் ஆட்சி நடத்தலாம். நாளைக்கு ஸ்ரீ ராமசாமி முதலியார் முதன் மந்திரியாக வரக்கூடும். அதற்குப் பிறகு ஸ்ரீ அண்ணாதுரை முதன் மந்திரியாக வரக்கூடும். அதற்குப்பிறகு ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் முதன் மந்திரியாக வரக்கூடும். யாரும் முதன் மந்திரியாக வரக்கூடும். எந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும் அரசாங்கம் நன்றாக நடப்பதற்கு எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும்; அதற்கேற்ற முறையில் நாம் நடந்துகொள்ளவேண்டியது ஒருபுறமிருக்க, அதே முறையில் பொதுமக்களுக்கும் நடந்துகொள்ளும்படி செய்வதற்காக அவர்களுக்கு அந்த முறையைக் காட்டுவதற்காகவும் அந்த முறையில் நாம் நடந்து கொள்ளவேண்டும். ஜனவரி 6-ம் தேதியன்று நீங்கள் அவ்வாறு நடந்து கொள்ளவில்லை, என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காக இதை கூறுகிறேன். ஜனவரி 6-ம் தேதி நடந்த நிகழ்ச்சிகள் சம்பந்தமாக நான் ஒரு விஷயத்தை வாதத்திற்காகக் கூற விரும்புகிறேன். அதை பத்திரிகைகளில் எழுதவேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். கூட்டத்திற்குத் தடையுத்தரவு போட்டது தவறு என்று நான் வாதத்திற்காக ஒத்துக்கொள்கிறேன். சர்க்கார் செய்யவேண்டிய காரியங்களும் போடவேண்டிய உத்தரவுகளும் பல இருக்கின்றன. அவைகளில் தவறுகள் இருந்தால் நீதிஸ்தங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கும் மேலாக சட்டசபையும் இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது சர்க்கார் போடும் உத்தரவுகளை மீறவேண்டாம். சர்க்கார் போடும் உத்தரவுகள் நியாயமானவையா அல்லது அநியாயமானவையா என்பதுபற்றி ஒவ்வொருவரும் தாங்களாகத் தீர்மானித்துக்கொண்டு மீறுவது என்று ஒவ்வொருவரும் ஆரம்பித்தால் எப்படி நிர்வாகம் நன்றாக நடக்கமுடியும்? இப்போது இங்கே நடக்கும் அரசாங்கம் நம் அரசாங்கம்; மக்களின் ஆதரவைப்பெற்ற அரசாங்கம். ஆகவே அரசாங்கம் எதுவாக இருந்தாலும், மக்களின் ஆதரவைப்பெற்ற அரசாங்கத்திற்கு எல்லோரும்

[Sri C. Subramaniam] [13th February 1953]

மதிப்புக்கொடுக்க வேண்டும்; அந்த அரசாங்கத்தின் உத்தரவுகளை மதித்து நடக்கவேண்டும். அரசாங்கம் தவறு செய்தால் அதைப்பற்றி சொல்லிக் கொள்வதற்கு உரிய இடங்களும் வசதிகளும் இருக்கின்றது. அப்படியிருக்கும்போது அரசாங்கம் போடும் உத்தரவு தவறு என்று முடிவிற்குத் தாங்கள் வந்தால் அதை மீறலாம் என்ற அடிப்படையில் அவர்கள் நடந்துகொண்டால், எந்தக் காலத்திலும், இங்கே, ஜனநாயக ஆட்சி நடக்கும் சுதந்திர இந்தியாவில் நிர்வாகம் நன்றாக நடைபெற முடியாது என்று—எனக்குத் தெரிந்தவரையில்—சொல்லிக்கொள்கிறேன். அப்படி அவரவர்கள் இஷ்டம்போல் நடக்கலாம் என்ற நிலைமை இருந்தால் அரசாங்கம் நடக்கமுடியாது. குழப்பமான நிலைமதான் ஏற்படும். ஸ்ரீ அண்ணாதுரை, தாம் ஒரு அரசியல் கட்சியின் தலைவராக விளங்குவதால் தமக்கு சம அந்தஸ்து அளிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார். அரசாங்கத்தார் போட்ட உத்தரவு தவறான உத்தரவாக இருந்திருந்தாலும்கூட அந்த உத்தரவிற்கு மதிப்புக் கொடுத்திருக்க வேண்டியது அவருடைய கடமை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசாங்கம் என்ன உத்தரவு விடுவது? நாம் என்ன அதற்குப் பணிவது?" என்ற மனப்பான்மையையும், அரசாங்கத்தின் உத்தரவு தவறு என்று தாங்களாக முடிவுசெய்துமொன்று அதை மீறும் மனப்பான்மையையும் இருப்பதால்தான் குழப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. உங்கள் மீது குற்றம் சாட்டுவதற்காக இதையெல்லாம் நான் சொல்லவில்லை. என்கருத்தைத் தெளிவு படுத்துவதற்காகத்தான் சொன்னேன். சர்க்கார் பல உத்தரவுகளைப் போடத்தான் வேண்டும் சர்க்கார் மனிதனாக இருக்கும் வரையில், நிச்சயம் எப்போதும் சர்க்கார் தவறில்லாமல் உத்தரவுபோட முடியும் என்று சொல்ல மாட்டேன். மனிதர்கள் தவறு செய்யக்கூடும். ஒவ்வொருவரும் அரசாங்கத்தின் உத்தரவிற்கு—எந்தக் கட்சியின் அரசாங்கமாக இருந்தாலும்—கீழ்ப்படியவேண்டும். அந்த அடிப்படையில் அரசாங்கம் நடந்தால்தான் நாடு சீராக முன்னேற முடியும். அப்படியின்றி ஒவ்வொருவரும் தங்கள் இஷ்டம்போல் முடிவு செய்துகொண்டு அதன் பிரகாரம் நடந்தால் அது குழப்பத்தில்தான் முடியும். நீங்கள் (அண்ணாதுரை) ஒரு நாள் சர்க்கார் உத்தரவை மீறிவிட்டால் மறுநாள் “ஸ்ரீ அண்ணாதுரை அவர்கள் வழிகாட்டியிருக்கிறார்கள்” என்று உங்கள் கட்சிக்காரர்கள் மட்டுமின்றி மற்ற காலிகளும் சர்க்கார் உத்தரவை மீறுவார்கள். ஆகவே அரசாங்க நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடக்கவேண்டுமானால், எல்லோரும் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு ஒழுங்காக நடக்கவேண்டும். தவறே செய்யாத சர்க்காரை எந்தக் காலத்திலும் பெற்றுவிட முடியாது; எப்போதும் சிறு தவறுகள் ஏற்படக்கூடும். சர்க்கார் உத்தரவில் தவறு ஏற்படும் போது, அந்த உத்தரவை மீறவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் நடந்து கொண்டால், சமுதாயம் முன்னேற முடியாது என்றும் என்னைக்கும் குழப்பம் இருக்கும் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே, இன்றைக்கு நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் அன்றைக்கு நடந்தவைகளை ஒரு புறத்தில் ஒதுக்கி வைத்துவிடுங்கள், குற்றச் சாட்டுகள் இருக்கட்டும். இன்மேல் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானம் செய்து கொள்ளவேண்டும். அந்தத் தீர்மானம் இந்த அடிப்படையில் இருந்தால்தான் நாம் முன்னேற முடியும். அப்படியில்லை என்று நீங்கள் கருதினால், நீங்களே யோசித்துப் பாருங்கள்? அப்படியில்லை என்றால் எப்படி நிர்வாகம் நடைபெற முடியும் என்று சிறிது அராய்ச்சி செய்து பார்க்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், இன்று இங்கு 151 அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட காங்கிரஸ் கட்சியின் அரசாங்கத்தான் நடைபெறுகிறது. ஆனால் நான் சொல்வது என்னவென்றால், காங்கிரஸ் கட்சி மட்டுமே அரசாங்கப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்பதல்ல. இங்கு இருக்கக் கூடிய சபை முழுவதும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து நம் காரியங்களை செய்து கொண்டு போக வேண்டுமென்றுதான், அப்படி ஒரு வழக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றுதான் அதற்கு வேண்டிய முயற்சி எடுத்து வருகிறோம். அதைத்

[13th February 1953] [Sri C. Subramaniam]

தொடர்ந்து செய்து கொண்டும் வருகிறோம். எதோ என்னைக் கேலி செய்கிற மாதிரி அண்ணாதுரை அவர்கள் சொன்னார்கள். முன்பு கொண்டு வந்த கல்வித் திட்டத்தை வாபஸ் பெற்றுக் கொண்டதாகவும், தட்சிணப்பிரதேச வாதத்தை கைவிட்டு விட்டதாகவும் சொன்னார்கள். நான் அதற்கு சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், ஜனநாயகத்தில் நான் சொல்வதுதான் சரி, பிறர் சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்வது முறையல்ல. ஆனால் நம் மனசாட்சிக்கு எதிராக இருப்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளலோ அல்லது மனசாட்சிக்கு எதிராக உள்ளதை நாம் செய்யலோ கூடாது. நமது அபிப்பிராயம் நிலவவில்லை என்றவுடன் அக்காரியத்தில் நான் ஒத்தழைக்க மாட்டேன் என்று சொல்வது சரியல்ல. அது ஜனநாயகத்திற்கு, ஜனநாயகக் கொள்கைகளுக்கு உகந்ததல்ல. ஆகவே, மீதி பேர் கேலி செய்தாலும் சரி, இன்றைய நிலைமையில் அது சரியல்ல என்று உணர்ந்தால் அதை வாபஸ் பெறுவதில் தவறு ஒன்றுமில்லை என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். தட்சிணப் பிரதேசம் வரவிட்டாலும் நான் பதவியில் தொடர்ந்து இருப்பதில் தவறு ஒன்றுமில்லை என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். நாம் நினைப்பதுபோலவே காரியங்கள் நடக்க வேண்டுமென்று நினைத்தால் அப்படி ஒன்றும் நடக்காது. ஆகவே, இன்று திட்டங்களை, தனிப்பட்ட கட்சி முறையிலோ அல்லது தனிப்பட்ட தரப் முறையிலோ திட்டங்கள் வகுப்பது அல்லது அவைகளை நடைமுறைக்கு கொண்டுவருவது என்பதில்லாமல் எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் அதில் பொறுப்பேற்க வேண்டுமென்ற முறையில், அவைகளின் பொறுப்பை ஏற்று நடத்த வேண்டும். அப்படியப்பட்ட ஒரு தன் சம்பிரதாயத்தை கொண்டு வரவேண்டுமென்று நினைத்து, அப்படி வந்த முதல் திட்டம் கல்வித் திட்டமாகும். எல்லாக் கட்சியினரும் வாருங்கள், உட்கார்ந்து கொண்டு பேசலாம், யோசனை சொல்லுங்கள் என்று எல்லோரும் சேர்ந்து ஆலோசித்து ஒரு சமூகமான ஒன்றுபட்ட கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறோம். அதைப்பற்றி அந்தக் கூட்டத்தில் பங்கு எடுத்தக் கொண்ட வி. கே. ராமஸ்வாமி முதலியார் அவர்கள் சொல்வார்கள். அவர்கள், அந்தத் தீர்மானம் இங்கு வந்தபோது அதை சபை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று ஒரு திருத்தம் மூலம் தெரிவித்தார்கள். அடுத்தபடியாக, முதலன்மையான ஆட்சி எந்த முறையில் அமைய வேண்டுமென்பதைப் பற்றியதாகும். அது, காங்கிரஸின் அபிப்பிராயம் மட்டுமல்ல. காங்கிரஸிற்கு திட்டம் இல்லாமல் இல்லை. அபிப்பிராயமும் இல்லாமல் இல்லை. இது, எல்லோருக்கும் பொதுவாக உள்ளதாகும். இது எல்லோருடைய திட்டம் என்ற காரணத்திற்காக ஒத்தழைப்பு இன்னும் வேண்டுமென்று ஒரு திட்டம் தயார் செய்து எல்லோரும் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டு அபிப்பிராயம் சொல்லுங்கள் என்று சொன்னோம். இது விஷயமாக அபிப்பிராய பேதம் இருந்தாலும்கூட இன்றைய நிலையில் இதவே சரியான திட்டம் என்ற முறையில் அது உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அதேபோல் மொழி பிரச்சனை. காங்கிரஸிற்கு தனிப்பட்ட அபிப்பிராயம் இருந்த போதிலும் இது ஒரு தனிப்பட்ட கட்சியின் அல்லது தனிப்பட்ட தர்பின் விஷயமல்ல. எல்லோரும் சேர்ந்து இருந்து செய்யவேண்டிய ஒரு காரியமாகும் இது என்று எல்லாக் கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களையும் அழைத்திருந்தோம். நான் இப்பொழுது சொல்ல விரும்புவது, அண்ணாதுரை அவர்களை குற்றம் சொல்வதற்காகவல்ல. ஒரு முடிவிற்கு எல்லோரும் சேர்ந்து வந்து விட்டு பின்னர் நாங்கள் அந்த முடிவை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை என்று சொன்னால், அதில் கையெழுத்து போடவில்லை என்று சொன்னால் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒன்று கூடி பேசி திட்டங்கள் குருக்க வேண்டும் உருவாக்க வேண்டும் என்பதற்கு, அது நிடித்துப் போவதற்கு நீங்கள் ஒரு தடை போட்டு விட்டீர்கள்.

SRI C. N. ANNADURAI : திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு நிறைவேற்றுவதில் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ஒத்தழைப்பு கொடுக்கிறார்களா அல்லது திட்டத்தை உருவாக்கும் நோக்கில் கைகொடுப்ப கொடுக்கிறார்களா? அவர்கள் அமைக்கும் கூட்டுக் கமிட்டிகள் இங்கு மாத்திரத்தான் இருப்பது போலவும் மற்ற ஜனநாயக நாடுகளில் இல்லாதது போலவும் பேசுவதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

[13th February 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஜனநாயக நாகெளில் இருப்பது தெரிந்ததான், நமக்கு நம் சூழ்நிலைக்குத் தக்கவாறு அது எப்படி அமைய வேண்டும் அல்லது வளர வேண்டும் என்பது குறித்து புது புது முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். வேறு எந்த ராஜ்யத்திலும் இம் மாதிரி முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை, என்று பெருமையுடன் சொல்லலாம். என்னைப் பற்றி சொல்லவில்லை, என் கட்டையைப் பற்றி மாதிரம் சொல்லவில்லை, அப்பெருமை இச்சபையைத்தான் சாரும். அப்படி நாம் காரியங்களை சாதித்தால், உடனடியாக எல்லாக் காரியங் களையும் எல்லாத் திட்டங்களையும் வகுப்பதில் எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்த் துக் கொண்டுதான் முடிவு செய்வது என்பது தற்போது முடியாது. முத லில் திட்டங்கள் திட்டங்களாக ஆரம்பித்து, நான் விரும்புவதைச் சொல் கிறேன், பட்ஜெட் தயாரிக்கும் போதுகூட இதுமாதிரி ஒரு கமிட்டி கூடி ஒன்று சேர்ந்து உட்கார்ந்து ஆலோசித்து அதற்குப் பிற்பாடு அதைச் சபைக்கு கொண்டுவர வேண்டும். அது, கடைசியாக வர வேண்டிய விஷ யம். நிர்வாகத்திலும் எங்கே சேட்டு நடந்து கொள்ளப் போகிறீர்கள் என்று கேட்கலாம். நிர்வாகத்திலும் தள்ளி வைக்கப் போவதில்லை. கல்விக் கமிட்டி ஒன்று அமைக்கவில்லையா? நாம் படிப்படியாக முன் னேறிச் செல்ல வேண்டும். கட்சி அடிப்படையில் நினைத்துக் கொண்டு போனால் என்னவாக? சர்க்கார் திட்டங்களை நாம் எதிர்க்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் போய்கொண்டிருப்பதால், ஒத்திழைப்பு குறை கிறது. அப்படிப்பட்ட மனப்பான்மை மாற வேண்டும். சர்க்கார் கொண்டு வருவதை யெல்லாம் எதிர்க்க வேண்டும் என்ற மனப்பான்மை மாற வேண்டும். ஆனால் ஞாதிர்ஷ்டவசமாக இந்த மொழிப் பிரச்சனையில், எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து கலந்து பேசி ஒரு முடிவிற்கு வரவேண்டும் என்று நினைத்ததற்கு ஒரு தடையை போட்டு விட்டார்கள். அண்ணாதுரை அவர்களுக்கு தெரிவித்து கொள்கிறேன், என்னுடைய கருத்துக்கள் தவறாக இருக்கலாம். ஆனால் அதைப்பற்றி யோசித்துப் பாருங்கள். என்னுடைய கருத் துக்களை உங்கள் முன் வைக்கிறேன். நான் சொல்வதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. பல விஷயங்களிலும் எங்கள் கட்சிக்குள்ளாகவே அபிப்பிராய வித்தியாசங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் நான் என்னுடைய கருத்துக்களை உங்கள் முன்வைலையில் வைக்கும்போது அதைப் பற்றி யோசித்துப் பாருங்கள். நாம் முன்னேறிச் செல்ல எது நல்லது என்று பார்க்க வேண்டும். மொழிப் பிரச்சனையைப் பற்றி குறிப் பிடும்போது அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் விறதலையில் வந்ததை பார்த்துத் தான் அதற்கு மறுப்பு சொல்ல வேண்டி வந்தது என்று. அவர் நிலை மையைப் பற்றி அனுதாபப்படுகிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : விடுதலை என்ற பெயரை நான் சொல்லவில்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மொழிப் பிரச்சனை பற்றி இரண்டு கட்டங்களில் கூட்டம் நடந்தது. முதல் கூட்டம் நவம்பர் மாதம் 27-ந் தேதி அன்று கூடியது. 27-ந் தேதி நடந்தது பற்றி அவர் வேறு பத்திரிகை களில் பார்க்காமல் இருந்திருக்கலாம். அறிக்கை விடவில்லை என்கிறார்கள். ஆனால் 'நம் நாட்டில்' வந்திருப்பதைப் பார்த்திருப்பார்களே.

SRI C. N. ANNADURAI : அறிக்கை ஒன்றும் விடவில்லை என்றால் அந்தக் கமிட்டியில் என்ன பேசினார்கள் என்பதைப் பற்றி வெளியிட வில்லை என்று சொன்னேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எந்த முறையில் அங்கு முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டது என்பது பற்றி கருத்து வெளியிடவில்லை என்கிறார்கள். அவர் களது காரியதரிசி ஒரு கூட்டத்திலே பேசியிருக்கிறார், நான் ஏதோ பொலிடிகல் டிஸ்ஹானஸ்டி செய்து விட்டேன் என்று. அவர்கள் அவர்களது மன சாட்சியைத் தொட்டுப் பார்த்து சொல்லட்டும் நான் பொலிடிகல் டிஸ் ஹானஸ்டி செய்திருக்கிறேன் என்று. அப்படியென்றால் அதற்குரிய தண்ட னையை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, அண்ணாதுரை அவர்கள்

[13th February 1958] [Sri C. Subramaniam]

அவர்கள் கட்சி காரியதரிசியிடமாவது சொல்லுங்கள் என்று நான் அவர் களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன் சம்பிரதாயம் பொலிடிகல் டிஸ்ஹானஸ்டி செய்யவில்லை என்று. அதுவே போதும். அதுவே எனக்கு மனத்திருப் தியை அளிக்கும்.

(இச்சமயத்தில் ஸ்ரீ அண்ணாதுரை அவர்கள் ஏதோ கேட்க முயன்று கனம் நிதியமைச்சர் அவர்களும் ஏதோ கூற வந்தார்கள்.)

MR. SPEAKER : நிதியமைச்சர் அவர்களும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் சபாநாயகரை பார்த்து பேச வேண்டுமென தவிர ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துப் பேசக் கூடாது. (பலத்த சிரிப்பு.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதுதான் உண்மையான சபாநாயகரின் பண்பு. அவர்களுக்குத் தெரியும். (சிரிப்பு.)

MR. SPEAKER : நான் இருப்பதை நீங்களும் கனம் அறிஞர்தினர் களும் மறந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதை சொன்னேன். (பலத்த சிரிப்பு.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பிறகுதான் நான் இதைப்பற்றி சொல்லியிருப்பதைப் பார்த்தேன். அதாவது "நம்நாடு" என்ற அவர்களுடைய 28-11-1957 தேதி பத்திரிகையிலேயே "பின்னர் பத்திரிகையாளர்களிடம் பெரிய நிதி மந்திரி கூட்டி மொழி குழுவிடம் சென்னை சர்க்கார் தந்த அறிக்கைக்கு பொதுவாக எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் சம்மதம் தெரி வித்தனர்" என்றும் இப்போது பாராளுமன்ற குழுவிடம் தாலேண்டிய அறிக்கைப் பற்றி புகமயர் 10 தேதி கூடி விவாதிக்கப்படும், என்றும் கூறினர்" என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் அதில் தெரிவிப்பது "சர்க்கார் ஹிந்தி திணிப்பு குழுவிடம் (அதாவது language Commission-க்கு அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற பெயர்) தந்த அறிக் கையில் 1965 என்று நிர்ணயிக்கப்பட்ட எலக்டிவ்ஸ் ஹிந்தி ஆக்கிவிடத் தன் இடத்தில் அமர முடியாது. 1965-ம் ஆண்டுக்கு பிறகும் ஆக்கிவிடும் ஹிந்தியும் கூடக் கெடுக்கலாம் தீடிக்க வேண்டும் என்றும் சர்க்கார் தந்த அறிக்கையில் இருந்ததற்கு அனைவரும் சம்மதம் தெரிவித்தனர்" என்றும் "நம் நாடு" பத்திரிகையில் வெளி வந்திருக்கிறது. அதற்கு பின்னாலும் 10-ம் தேதி நடந்த கூட்டத்தைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டு "சர்க்கார் தயாரித்த திருத்த ஆக்கை அறிக்கை மீது அனைவரும் கருத்து தெரிவித்த பின்னர் அறிக்கை சிறு திருத்தங்களுடன் அங்கீகரிக்கப்பட்டதாக தெரிகிறது" என்று 11-ந் தேதி நவம்பர் 1957 "நம்நாடு" பத்திரிகையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் அதற்கு எடுத்துச் சொல்லுகிறேன் என்றால் . . .

SRI M. KALYANASUNDARAM : இம்மாதிரி பிரஸ் கட்டிங்களை எல்லாம் எடுத்து வைத்து சபையில் பேசலாமா என்பதைப் பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை என்று கருதுகிறேன். நாங்கள் இதைப்பற்றி வெளியில் பிரஸ்தாபிக்கவே இல்லை என்று சொல்லப்பட்டது. அவ்விதம் இல்லை என்று தெரிவிப்பதற்கு தான் இதை சொன்னேன். இதில் வேறொரு விஷயத்தையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதாவது தயாரிக்கப்பட்டிருந்த அந்த மெம்மோராண்ட் டத்தில் 3-வது பராவில் என்று நினைக்கிறேன். "This Memorandum is being prepared with the concurrence of all the party leaders." என்று சொல்லப்பட்டிருந்தது. அந்த சமயத்தில் அதை யாரும் எதிர்க்க வில்லை. மேலும் அதில் அரெய்மைப்பு சட்டத்தில் 343-வது சட்டத்தை மாற்ற வேண்டுமா அல்லது 343-வது சீழ் இருக்கும் 3-வது பகுதியில் இதை கொண்டு வந்தால் போதுமா என்று கேட்கப்பட்டது. பார்லிமென் டில் திருத்தம் கொண்டு வந்தால் மாதிரம் நமக்கு பலன் இல்லையென் னும் அங்கு எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. அப்போது எல்லோரும் இதை

[Sri C. Subramaniam] [13th February 1958]

திருத்த வேண்டிய அவசியமில்லை என்று எகமனதாக சொன்னார்கள். அரசியல் சட்டம் 343-ன் கீழ் சட்டம் இயற்றினால் போதும் என்று எல்லோராலும் எகமனதாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. அப்போது நான் சொன்னேன், இது பார்லிமெண்டில் மாத்திரம் சட்டம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவது மாத்திரம் போதாது, எல்லா ராஜ்யங்களும் இதை ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டது. அப்போது இதை யெல்லாம் ஒத்துக் கொண்டிட்டு இப்போது இல்லையென்றால் அதனைக் குன்றும் குறைவு வந்துவிடப் போவதில்லை. உங்களுக்கும் அதனால் ஒன்றும் குறைந்து விடவில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு ஒரு நிலையில் செயல்பட வேண்டும் என்று நினைத்துத்தான் இவ்விதமெல்லாம் பல சந்தர்ப்பங்கள் கொடுக்கிறோம். இப்போது வந்த குழப்பம் என்னவென்றால் இவர்களைப் பற்றி “விடுதலை” பத்திரிகை அண்ணாத்தரை துரோகம் செய்து விட்டார் என்று எழுதினது. இவ்விதமாக முன்னேற்ற கட்சி என்று சொல்லிக் கொள்ளும் இவர்களுக்கும் பின்னேற்றம் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் அவர்களுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட தகராறு இவ்விதமாக ஆகிவிட்டது. இந்த அடிப்படையில் நம்முடைய முன்னேற்றம் போய்விட்டது. அதற்காகத்தான் நான் கவலைப்படுகிறேன். அவர்கள் 31-ம் தேதி ஓத்தியை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று அறிக்கை விட்டதாக சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி எல்லாம் நான் இப்போது சொல்ல வரவில்லை. அதெல்லாம் வேறு விஷயம். இன்றைக்கு அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், எங்களை கலந்து கொண்டு எல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கின்றோம். எப்படியோ இந்த முக்கியமான காரியத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முடிக்கொண்டது. அடிப்படையான கொள்கையில் வந்து மாற்றிக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை

SRI C. N. ANNADURAI : அமைச்சர் அவர்கள் தந்த அறிக்கையின் பேரில் ஜெனரல் எக்ரிமெண்ட் இருந்தது என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். அதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் அந்த கட்டத்தில் ஓத்திய ஆட்சிமொழியாக வேண்டுமா அல்லது வேண்டாமா என்பதை மாத்திரம் பிரச்சினையாக வைக்கப்படவில்லை. “டபாக்டோ” ஸ்டேஜில் இருப்பது “டபாக்டோ” போகிற நிலைமையில் இருந்தது. இந்த நிலைமையில் ஓத்திய ஆட்சிமொழியாக இருப்பதை நான் ஒத்துக்கொண்டேன் என்று விடுதலை போன்ற பத்திரிகையிலும் மற்ற பத்திரிகைகளிலும் வெளி வந்தது. அவ்விதம் பொது மக்களிடையில் எண்ணப்பற்றி தவறான கருத்து பரப்பப்பட்டிருந்ததால் அதை மாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு எனக்கு இருக்கிறது. இதனால்தான் இதை எனக்கு விளக்கி சொல்ல வேண்டி வந்தது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பவும் அன்றைக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த அறிக்கையின் பேரில் ஒற்றுமையான கருத்து ஏற்பட்டிருந்தது என்று ஒத்துக்கொண்டால் அதுவே எனக்கு போதுமானது. உங்களுடைய கொள்கையை மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. இப்போதும் இவைகளை எல்லாம் ஒற்றுமையாக ஒரே கருத்தோடு செயலாற்றுவதற்கு வேண்டி முன் வாருங்கள் என்று உங்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். உண்மையாகவே இது ஒரு விவாதத்திற்குரிய விஷயமாக இருந்தாலும் கூட இதை நான் முக்கிய விஷயமாக எடுக்கவில்லை. அவர்களுடைய காரியதரிசி என்னை டிஸ்ஹாஸ்ட் (dishonest) உடையவன் என்று சொன்னதற்காக நான் பதிலாக இதை சொல்லவில்லை. திராவிட முன்னேற்ற கழக தலைவர் அவர்கள் இதை சொன்னதால் தான் நானும் இதைப்பற்றி சொல்ல வேண்டி வந்தது. நான் அதற்கு பதில் சொல்லாவிட்டால் அவர்கள் சொன்னதை எல்லாம் நான் ஒத்துக்கொண்டதாக இருக்கும். அதனால்தான் பதில் சொல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அதற்கு அடுத்தபடியாக (இச்சமயத்தில் ஸ்ரீ வி. என். அண்ணாதுரை அவர்கள் எழுந்திருந்தார்).

[13th February 1958]

MR. SPEAKER : I am sorry I will not allow interruptions. Even if the Hon. Minister yields I am not going to allow such interruptions.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நாம் இன்னொரு விஷயத்தையும் மனதில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். நாம் பல விஷயங்களைப்பற்றி இந்த சபையில் உட்கார்ந்து கொண்டு ஒன்றாக விவாதிக்கிறோம். காரசாரமாக விவாதிக்கிறோம். இவ்விதம் ஒரே சபையில் இருக்கும் நாம் ஒருவரை ஒருவர் பேசும்பொழுது கீழ்த்தரமான முறையில் மரியாதை இல்லாத முறையில் மிருகத்தின் பெயரைச் சொல்லி குறிப்பிடவேண்டியதில்லை. இவ்விதம் யார் சொல்லியிருந்தாலும் தவறு. நான் அவ்விதம் கூறியிருந்தாலும் தவறுதான். இன்மேலாவது நாம் இவ்விதம் ஒருவரை ஒருவர் சொல்லிக்கொள்ளாமல் இருக்கவேண்டும் என்று பண்புடன் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வெளியிலுள்ளவர்கள் பேசிக்கொண்டாலும் பின்னால் ஒருவரை ஒருவர் சந்திக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பம் வராமல் இருக்கலாம். இச்சபையிலுள்ளவர்கள் அடிக்கடி சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. நாம் எல்லாம் தமிழ் பண்பாடு படைத்தவர்கள். நமக்கு எல்லாம் தமிழில் நல்ல முறையில் பேச தெரியவேண்டும். கருத்து வேற்றுமை இருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக காண்டா மிருகத்தின் பெயரையும் குரங்கின் பெயரையும் குறிப்பிட்டு பேசவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI K. KAMARAJ : பொம்மை படத்திலும் போடுகிறார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பொம்மையில் மட்டும் போடவில்லை, பேச்சிலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே நம்முடைய பண்பாடு வளரவேண்டிய இந்த நேரத்தில் நாம் ஒருவருக்கொருவர் நான் அண்ணாத்தனாய்ப் பற்றியும் அண்ணாத்தரை என்னைப்பற்றியும் நான் கல்யாணசுந்தரத்தைப் பற்றியும், அவர் என்னைப்பற்றியும் திட்டிக்கொண்டிருப்பதில் பலன் ஒன்றுமில்லை என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்படியே இருந்து கொண்டு போனால் பொதுவாக மக்கள் மனதில் இவர்கள் எல்லோருமே இப்படிதான் என்று எண்ணுவார்கள். குறிப்பாக அரசாங்கத்தை நடத்துபவர்களைப்பற்றி எண்ணுவார்கள். அரசாங்கத்தைப்பற்றி எவ்விதம் எண்ணினால் எங்களுக்கு என்ன என்று யாராவது எண்ணுவார்களானால் அதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. இவ்விதம் இருந்தால் அரசாங்கத்தை திறமையாக நிர்வகிக்க முடியாது. பொதுவாக குறை சொல்லுவதைப்பற்றி நாங்கள் கவலைப்படவில்லை. குறை சொல்லுவதை நாங்கள் கேட்கத் தயாராய் இருக்கிறோம். நாம் இவ்விதமே போய் கொண்டிருந்தால் அரசாங்கத்தை நல்ல முறையில் நடத்திச் செல்வதற்கு இது வழியாகது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, போன தெல்லாம் போகட்டும். நாம் எல்லாம் தமிழ் பண்பு படைத்தவர்கள். அண்ணாத்தரை அவர்கள் தமிழ் பண்பைப்பற்றி சமஸ்கிருத வார்த்தையை எடுத்துச் சொல்லி அதற்கு தமிழ் வார்த்தைச் சொல்லாதது எல்லாம் நான் வரவேற்கிறேன். நாம் பெரிய கலாச்சாரத்தை கொண்டவர்களாய் இருக்கிறோம். நம்முடைய பேச்சு, எழுத்து எல்லாவற்றிலுமே நம்முடைய பண்பாட்டை காட்டவேண்டும், என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதை நாம் கைவிடாமல் இருந்தால் நம்முடைய மதிப்பு எல்லாம் குறைந்து கொண்டே போகும். தனிப்பட்டவர்களுடைய மதிப்பைப்பற்றி கவலையில்லை. என்னைப்பற்றி சொல்லுவதால் கவலைப்படவில்லை, அல்லது காமராஜ் அவர்களைப்பற்றி சொல்லுவதால் நாங்கள் கவலைப்படவில்லை. மக்களுடைய நன்மையை நாம் பொதுவாக கருதவேண்டும். நாம் இக்கு மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக இருக்கிறோம். டெருவாரியான மக்கள் எங்களை நிர்வகிப்பதற்கு தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கேற்ற முறையில் நாம் நிர்வாகத்தை நடத்த வேண்டும். நாம் ஒருவரை ஒருவர் அவன் இவன் என்று சொல்லுவதைப்பற்றி கவலைப்படவில்லை. பொதுவாக எல்லோரும், அவர்கள் யாராக இருந்தாலும் எல்லோருக்கும் மதிப்புகொடுத்து டேசு வேண்டும்.

[13th February 1958]

MR. SPEAKER : எல்லோரையும் நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் வெளியில் நடந்த சம்பவங்களைப்பற்றி சபையில் பேசவேண்டாம் என்பது தான். சபை நல்ல முறையில் நடக்க எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் முன்பாகப் பேசியிருந்தாலும் சரி அதை விட்டு விடலாம். நாம் நம் பண்பாட்டைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கருத்து வேற்றுமையைத் தெரிவிக்கும் போதும் பண்புள்ள முறையில் உயர்ந்த முறையில் பேசவேண்டுமென்று நான் மிகத் தாழ்மையுடன் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SOME HON. MEMBERS : யாரா ?

MR. SPEAKER: எல்லோரையும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதற்கு அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு நம் ராஜ்யத்திலே பல்வேறு அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டுமென்பதில் கருத்து வேற்றுமை கிடையாது. அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் எந்த அடிப்படையில் நிறைவேற்ற முடியும்? தனிப்பட்டவர்கள் வாழ்கையில் எப்படி முன்னேறுகிறார்களோ அதே போலத்தான் சமுதாயமும் முன்னேறுகிறது. ஒரு தனிப்பட்டவன் முதலில் சேமித்து வைத்திருப்பதைக் கொண்டு ஒரு தொழில் ஆரம்பிக்கிறான். ஒரு சிறு தொழிலாக ஆரம்பிக்கின்றான். அவன் சம்பாதிப்பதை ஒன்றும் சேமித்து வைக்காமல் உடனடியாகச் செலவழித்து விட்டால் அவன் தொழில் ஆரம்பிக்க முடியாது. அப்படி ஒரு தொழில் ஆரம்பித்து அதில் வரும் வருவாயை அப்படியே சேமித்து அந்தத் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்ய உபயோகிக்கவேண்டும். அதை விட்டு அந்தத் தொழிலிலிருந்து வரும் வருவாயை அப்படியே செலவு செய்து விடுவானானால், அந்தத் தொழில் அபிவிருத்தியாகாது. தனிப்பட்டவர்கள் தங்கள் தொழில் துறையிலே, வேறு துறையிலே, பொருளாதாரத் துறையிலே எப்படி அபிவிருத்தி அடைய முடியுமென்றால், சம்பாதிப்பதையெல்லாம் செலவழித்து விடாமல், கடன் வாங்கும்படி நேரிட்டாலும் அப்படி வாங்கிக் கடனை சேமிப்பிலிருந்து திருப்பித் தந்து, சேமிப்பு அடிப்படையில்தான் முன்னேற முடியும். அதே மாதிரிதான் ஒரு சமுதாயமும். வெளியிலிருந்து நம் அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காக உதவியைப் பெறலாம். அப்படி அவர்கள் உதவி செய்யலாம். ஆனால், பெரும் உதவியை எந்தக் காலத்திலும் எதிர்பார்க்க முடியாது. ஒரு சமுதாயம் முன்னேற, அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் ஏற்பட, அந்த சமுதாயத்திற்குள் எவ்வளவு சேமிப்பு ஏற்படக்கூடும், வருவாயிலிருந்து எவ்வளவு அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்க முடியும் என்ற அடிப்படையில்தான் நாம் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும். வெளி நாடுகளிலிருந்து கடன் வாங்கலாம். ஆனால் அப்படி வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும். கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டியது மட்டுமல்ல, அதற்கு வட்டியையும் சேர்த்துக் கொடுக்கவேண்டும். எந்த சமுதாய அமைப்பாயிருந்தாலும், முதலாளித்துவ அமைப்பாயிருந்தாலும் சரி, கம்யூனிஸ்ட் அமைப்பாயிருந்தாலும் சரி, சர்வோதய அமைப்பாயிருந்தாலும் சரி, சோஷலிஸ்ட் அமைப்பாயிருந்தாலும் சரி, ஒரு சமுதாயம் முன்னேற, அபிவிருத்தித் திட்டங்களை போட, அந்த சமுதாயத்திலே ஏற்படக்கூடிய சேமிப்பை வைத்துக்கொண்டு தான் முடியும். இப்போது இருக்கக் கூடியவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைக் கொஞ்சம் குறைத்துக் கொண்டு, சேமிக்கும் சக்தியை வைத்துக் கொண்டுதான் முன்னேற முடியும் என்பதை உணர வேண்டும். பல்வேறு திட்டங்கள் ஏற்பட வேண்டுமானால், நம் நாட்டிலே இப்போது ஏற்படக்கூடிய உற்பத்தி அடிப்படையில் போடப்படும் திட்டங்கள் நிறைவேற வேண்டுமானால், செல்வ அபிவிருத்தி அடிப்படையில் நம் திட்டங்கள் நிறைவேறவேண்டுமானால், சம்பாதிப்பதை உடனடியாகச்

[13th February 1958] [Sri C. Subramaniam]

செலவழிக்காமல் எவ்வளவு சேமிக்கத் தயாராயிருக்கிறோம், அப்படிச் சேமித்து எவ்வளவு அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் போடப்போகிறோம் என்பதைப் பொறுத்திருக்கிறது. ஆகையால்தான் இன்றைக்கு சிறு சேமிப்புத் திட்டம் என்று சொல்லும்போது, இந்தத் திட்டம் மக்களைக் கஷ்டப்படுத்துவதற்காக அல்ல. ஒரு திட்டத்தின் அடிப்படையே ஒரு அபிவிருத்தியின் அடிப்படையே சமுதாயம் எவ்வளவு சேமிக்கத் தயாராயிருக்கிறது. இன்றைய சௌக்யத்தை விட்டுக் கொடுத்து சிறு சேமிப்பு மூலம் எவ்வளவு பிற காலத்திலுள்ளவர்களுக்காகத் தியாகம் செய்யத் தயாராயிருக்கிறது என்ற அடிப்படையில்தான் இந்தச் சிறு சேமிப்புத் திட்டம் இருக்கிறது. அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் பல ஏற்படவேண்டுமென்று சொல்லும்போது சேமிப்புச் செய்வதேண்டும் தனிப்பட்ட மனக்காரர்கள் மட்டுமல்ல. சமுதாயத் திலுள்ள எல்லோருமே தயாராயிருக்கவேண்டும். தங்களையே சக்திக் கேற்றப் பிரகாரம் வரக்கூடிய வருவாயையெல்லாம், சினிமாவிலோ செலவழித்து விடாமல் அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்குக் கொடுக்க முன் வந்தால் தான் பெரிய பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும். சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தின் அடிப்படையே அதுதான்.

புகார்கள் பற்றி இங்கு சொன்னார்கள். இந்தத் திட்டத்தை நடத்துவதில் சில உத்தியோகஸ்தர்களின் கண்டிப்பு அதிகம் இருந்திருக்கலாம். சில இடங்களில் இருந்திருக்கலாம். இல்லையென்று நான் சொல்லவில்லை. சில விஷயங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லும்போது சில உத்தியோகஸ்தர்கள் வரம்பு மீறி நடந்து விடலாம். ஒரு இடத்தில் நடந்து விட்டால், எல்லா இடத்திலும் அம்மாதிரி நடக்கிறது என்று புகார் சொல்லும் பழக்கம் ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய நிலைமையில், இந்தச் சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தில் எந்த அளவுக்கு நாம் அதிகமாகச் சேமிக்க முடிகிறதோ அந்த அளவுக்குத்தான் நல்ல திட்டங்களை உருவாக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது இல்லாமல், அபிவிருத்தித் திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், யந்திர உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும், திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, அதுவும் இப்போது கணரகத் தொழில்களுக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று சொல்லும்போது, அந்தத் தொழில்கள் உடனடியாகப் பலன் அளிக்கக் கூடியதல்ல, 5 ஆண்டுகள், 10 ஆண்டுகள் கழித்துப் பலன் அளிக்கக் கூடியது. அந்த அளவுக்கு நாம் சேமிக்கத் தயாராக இருக்கவேண்டும். ஆகவே, எந்தெந்த முறையில் நம் முன்பு இருக்கக் கூடிய கஷ்டங்களைத் தவிர்க்க முடியும், எங்கெங்கே தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன, அப்படி நடந்திருந்தால் அவைகளை எந்த முறையில் திருத்துவது என்ற அடிப்படையில் கவனித்துப் பார்த்து இந்தத் திட்டம் வெற்றி பெற நீங்கள் உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிலும் இந்தச் சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் இப்போது இது புதிதாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட ஒரு திட்டம். கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பிக்கும் முன் எல்லா எதிர்கட்சித் தலைவர்களையும் கலந்து ஆலோசித்துச் செய்திருக்கலாம் என்று. கலந்து செய்திருக்கலாம். ஆனால் இந்தத் திட்டம் உடனடியாக அமுல் செய்யப்படவேண்டியிருந்தது. அதுவும் இந்த வருஷத்திற்குள்ளாகவே செய்யவேண்டியிருந்தது. இப்போது இந்தத் திட்டத்தை அமுல் செய்வதில் ஏற்பட்ட அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு, இந்த 3, 4 மாதங்களில் எங்களுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவம் என்ன, உங்கள் அனுபவம் என்ன, அதிலுள்ள கஷ்டங்கள் என்ன, அவைகளைத் தவிர்க்க வழிகள் என்ன, இன்னும் எப்படிச் சேமிப்பை அதிகரிக்க முடியும் என்றெல்லாம் யோசனை செய்து அதற்குத் தகுந்தாற்போல் ஒரு திட்டம் வகுக்க நான் தயாராயிருக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உங்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெறக்கூடாது என்பது எங்கள் எண்ணம் அல்ல. எல்லாக் கட்சிகளுடையவும், எல்லோருடையவும் ஒத்துழைப்பு வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் இந்தச் சிறு சேமிப்புத் திட்டம் நடைபெற்று வருகிறது. சில திட்டங்கள் வரும்போது சில கட்சிகள் மாறுபட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கலாம். இந்தத் திட்டம் அவ்வாறு இல்லாமல் எல்லோரும்

[Sri C. Subramaniam] [13th February 1958]

ஒன்றாக உட்கார்ந்து ஆலோசிக்கத் தடை இருக்க முடியாது. அது வர வேற்கக்கூடிய ஒரு விஷயம். சேமிப்பு மூலமாக மக்கள் சக்தியைத் திரட்டும் இந்தத் திட்டம் வெற்றிபெற வேண்டியது அவசியம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதன் மூலமாகத்தான் நாம் பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும். நம்முடைய திட்டங்களைப் பற்றியெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்திரம் அவர்கள் கவலை தெரிவித்தார்கள். திட்டங்கள் எல்லாம் அப்படியே நடைபெறுமா, அல்லது ஏதாவது கைவிடப்பட்டுவிடுமா என்று. நெய்வேலி எப்படிப் போகிறதோ என்று சொன்னார்கள். முன்பு போடப்பட்டபடியே போய்க் கொண்டிருக்கிறது. முதலில் எப்படிப் போடப்பட்டதோ அப்படியே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஒன்றும் குறைக்கப்படவில்லை என்பதை அவருக்கு உறுதியாக நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இரண்டு லட்சம் கி. வா. மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யத் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. இப்போது அந்த 2 லட்சத்தோடு இன்னும் 1 லட்சம் அதிகப்படுத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் திட்டம் உருவாகி வருகிறது. இதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் தனிச் சிறப்பு மகிழ்ச்சி பெறுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் இந்த அதிகப்படி 1 லட்சத் திட்டம் ரஷ்ய உதவியால் நடக்கப் போகிறது. உர உற்பத்தியைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. பலர் பல விதமாகச் - சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அதாவது விட்டுவிடப்படும் என்ற முறையில். அந்தக் கருத்து வெளி வந்தவுடனே நாமும்கூட ஆச்சரியப்பட்டோம். இன்று இருக்கக்கூடிய நிலையில் உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கு ரசாயன உர உற்பத்தி சாலை மிகவும் அவசியம் என்பதாக முடிவுசெய்து, அதையும் அந்தத் திட்டத்துடன் சேர்த்திருக்கிறோம். இப்பொழுது மரங்களை வெட்டி அதை விறகாக உபயோகப்படுத்துகிறோம். லிக்னைடை பிரிக்கப்பாக மாற்றி குடும்பங்கள் விறகுக்குப் பதிலாக உபயோகப்படுத்துவதற்காகவும் ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மூன்று திட்டங்களையும் இணைக்கின்ற அடிப்படையிலே இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சி நடந்துகொண்டுவருகிறது. இந்தத் திட்டங்களை நெய்வேலித் திட்டத்தின் அடிப்படையில் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள் நெய்வேலித் திட்டமும் உருவாக்கிக்கொண்டுவருகிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மின்சார உற்பத்தி திட்டங்கள் மிகவும் முக்கியமானவை. ஒரு வருஷத்தில் ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு மேல் மின்சார வசதி விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பல நண்பர்கள் பெருமைப்பட்டுக்கொண்டார்கள். வடக்கே அப்படி கிராமங்களில் மின்சார வசதி செய்துகொடுக்கப்படவில்லை என்பதை பார்க்கும்பொழுது இது பெருமைப்படவேண்டிய விஷயம்தான். ஏழாயிரெத்தி ஐந்துறு கிராமங்களுக்கு நாம் மின்சார வசதியை விஸ்தரித்திருக்கும்பொழுது, எல்லாவற்றையும் சேர்த்து வடக்கே 5,000 கிராமங்களுக்குத்தான் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் குறித்து நாம் பெருமைப்படவேண்டியதுதான். அந்த அளவுக்கு நமக்கு மின்சார உற்பத்தி பெருகியாகவேண்டும். அதற்காகத்தான் பெரியாறு, குந்தா திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் ஒரு மகிழ்ச்சிக்ருரிய விஷயம். அதற்கு வேண்டிய அன்னிய செலாவணியெல்லாம் பெறப்பட்டு அந்தத் திட்டங்கள் எந்தவிதமான குறைகள் இல்லாமல் நிறைவேறுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுவிட்டன. அந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டால், மின்சார உற்பத்தி அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அத்துடன் அலுமினிய தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தவும் முயற்சி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. சர்க்கார் அதை எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்றால் நினைக்கவடனேயே எடுத்து நடத்திவிட முடியாது. அதற்கு வேண்டிய இயந்திரங்களை இங்கேயே உற்பத்தி செய்ய முடியுமா, முடியாதா என்பதை அராயவேண்டும். இங்கு உற்பத்தி செய்ய முடியாவிட்டால், வெளியிலிருந்து கொண்டுவரவேண்டும். கனிப்பட்டவர்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வேறு முறைகளை கையாண்டு வெளியிலிருக்கிற வர்களுடைய உதவியைப் பெற்று வெளியிலிருந்து இயந்திரங்களை பெற முடிந்தால், அவர்களே இந்தத் தொழிற்சாலையை அமைக்கலாம். ஏதோ சர்க்கார்தான் இதை எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்பது அல்ல. எப்படி

[13th February 1958] [Sri C. Subramaniam]

ஏற்பட்டாலும் சரி, இந்தத் தொழிற்சாலை ஏற்படவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் அதற்கு வேண்டிய எல்லா விதமான முயற்சிகளும் நடந்துகொண்டு வருகின்றன.

நான் சென்ற நிதி உரையிலே எந்தத் தொழில்களெல்லாம் வர வேண்டுமென்று சொன்னேனோ அவைகளெல்லாம் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. சில தொழில்களெல்லாம் முடிந்துவிட்டன. இன்னும் பல தொழில்கள் ஏற்படுவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவைகளெல்லாம் நெய்வேலியில் நிலக்கரி வெட்டி எடுப்பதின் அடிப்படையிலே ஏற்படுத்தவேண்டும். சேலத்தில் உருக்குத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவது மிகவும் அவசியம்தான். இந்தத் தொழிற்சாலையை தனிப் பட்டவர்கள் எடுத்து நடத்த முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அது கூடிய சீக்கிரம் முடியும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். அதில் பெருமை படக்கூடிய விஷயம் என்னவென்றால், இதற்கு வேண்டிய இயந்திரங்கள் வெளியிலிருந்து வரவில்லை. அந்த இயந்திரங்களை இங்கேயே செய்ய முடியும் என்று தெரிவித்தால், அவைகளை இங்கேயே உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால், நாம் முன்னேறுவதற்கு என்னென்ன காரியங்கள் செய்யவேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் நாம் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அந்தக் காரியங்களெல்லாம் இன்றைக்கு வெற்றி பெறுவது மட்டுமல்ல. அவைகள் தொடர்ந்து நடைபெறவேண்டும். நாம் இப்பொழுது ஆரம்பிக்கக்கூடிய திட்டங்கள் தொடர்ந்து வெற்றிகரமாக நடைபெறவேண்டும். அம்மாதிரி பெரிய திட்டங்களை நாம் வகுத்து அவைகள் நல்ல முறையிலே நிறைவேற்றவேண்டும். அப்படி பெரிய திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு பொருள் வசதி ஒரு புறம் இருக்க, வேண்டிய இயந்திர வசதி ஒரு புறம் இருக்க, நம்முடைய தகுதியும், ஆற்றலும், அறிவும் மிகவும் அவசியம். இந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேறுவது இவைகளைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது.

நம்முடைய பிற்கால வாழ்க்கை 20, 30 வருஷங்கள் கழித்து நம் வாழ்க்கை நாம் இப்பொழுது நம் குழந்தைகளை எப்படி தயார் செய்கிறோமோ அதைப் பொறுத்துதான் இருக்கிறது. அதை எல்லோரும் மிக அக்கரையோடு கொஞ்சம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு, குழந்தைகள் நன்றாகப் படித்து முன்னுக்கு வரவேண்டிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டியது மிகவும் அவசியம். இதுபற்றி நாம் எல்லோரும் கவந்து ஆலோசிப்பது அவசியமாக இருந்தால், நான் உட்கார்ந்து பேசுவதற்குத் தயார். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை கொஞ்சம் கெட்டு இருக்கிறது என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. அந்த சூழ்நிலையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். அப்படி மாற்றி அமைத்து படிக்கின்ற பிள்ளைகளுக்கு படிப்பு சுவராக தோன்றாமபடியான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும். அதுதான் நம் முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படை. எப்படிப்பட்ட அரிவை நம் குழந்தைகள் பெறவேண்டுமென்று நாம் தீர்மானம் செய்கிறோமோ அந்த அரிவை அவர்கள் வெவ்வேறு வகையான தகுந்த சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும். அந்த சூழ்நிலையில் நம்முடைய கல்வி நிலையங்கள் இயங்கவேண்டியது அவசியம். அவ்வாறு நம்முடைய தொழில் கல்வி நிலையங்களும் இயங்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம். பள்ளிக்கூடங்களிலும், இத்தலேலையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களிடமும் அரசியல் குழப்பமும் வேறு கருத்துக் குழப்பமும் இல்லாமல் இருந்தால்தான் நல்ல முறையில் கல்வி நிலையங்கள் இயங்க முடியும். அரசியல் கட்சிகள் தங்களுடத்தில் இருக்கக்கூடிய குழப்பங்களை அங்கே கொண்டுவர வேண்டியானால், தங்கள் கட்சிக்கு வேண்டுமானால் அதாவது தேடிக்கொள்ளலாமே தவிர, குழந்தைகளையே கல்வி வளர்ச்சிக்கும், ஆற்றல் வளர்ச்சிக்கும், அறிவு வளர்ச்சிக்கும் அது தடையாக இருக்கும் என்பதில் எனக்கு இருக்கக்கூடிய அனுபவத்தில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் கிடையாது. அந்த சூழ்நிலையை எப்படி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்பது இன்றைக்கு சர்க்கார் செய்யக்கூடிய காரியம் மட்டுமல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அம்மாதிரி ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டால்தான் நமது தமிழ் நாட்டில் முன்னேற்றம் காண

[Sri C. Subramaniam] [13th February 1958]

முடியுமே தவிர, ஒருவருக்கொருவர் குற்றங்களை கூறிக்கொண்டே இருந்தால் ஒரு முன்னேற்றமும் காண முடியாது. குற்றங்கள் இருந்தால் அவைகளை ஓரளவு எடுத்துச் சொல்லவேண்டியதுதான் திருத்திக்கொள்ளுவதற்காக. ஆகவே, நாம் முன்னேற்றவேண்டுமானால் எல்லோருமாக அதற்கேற்ற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த ஒத்துழைக்கவேண்டும். இன்னும் பல அங்கத்தினர்கள் பல விஷயங்களைப்பற்றி, பல தனிப்பட்ட திட்டங்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். மேலும் பலர் சில குறைகளைப்பற்றியும் அவைகளைத் தவிர்ப்பதுபற்றியும் பேசினார்கள். அவைகளைப்பற்றி நாம் பட்ஜெட் விவாதத்தில் பேசிக்கொள்ளலாம். ஆனால் இப்பொழுது நாம் எல்லோரும் ஒன்றாக இருந்து ஒத்துழைப்பதற்கு தயாராக இருக்கவேண்டும். நம் கட்சிக்கு பிரயோஜனமா என்று கட்சி அடிப்படையில் பார்க்கக்கூடாது. இப்பொழுது நீங்கள் 150 பேர்களுக்கு மேல் மெஜாரிடி இருக்கிறீர்கள், நாங்கள் எப்பொழுது அப்படி 150 பேர்கள் ஆவது என்ற அடிப்படையில் வேலை செய்தால், நாங்கள் 150 பேர்கள் இருந்தாலும் சரி, நீங்கள் 150 பேர்கள் இருந்தாலும் சரி, இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமை எந்த விதத்திலும் சீர் அடைந்துவிடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அப்படியல்லாமல் நாம் ஒவ்வொருவருடைய நோக்கமும், ஒவ்வொருவருடைய முயற்சியும், ஒவ்வொருவருடைய எண்ணமும் நாம் முன்னேற்றுவதற்கு எப்படி ஒத்துழைக்க முடியும் என்பதுபற்றி இருக்க வேண்டும். அதைப்பற்றித்தான் நாம் ஒவ்வொருவரும் யோசிக்கவேண்டும். அதைத்தான் நான் முன்பே குறிப்பிட்டேன். நாம் எல்லோரும் ஒத்துழைப்பது என்ற ஒரு முடிவை செய்துவிட்டோமானால், எவ்வளவு தூரம், நம்மிடையே கருத்து ஒற்றுமை இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும் பொழுது நாமே ஆச்சரியப்படக்கூடியதாக இருக்கும். நம்முடைய வேற்றுமைகளையே அதிகமாக வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். அதைவிட்டு நாம் எல்லோரும் ஒற்றுமையாக இருந்து பல நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு தயாராக இருக்கவேண்டும். நாம் அந்த முறையிலே ஒன்று பட்டு கல்வித் திட்டம் சம்பந்தமாக யோசனைகள் நடத்தி ஒரு முடிவுக்கு வந்தோம். அதேமாதிரி முறையில் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைப்பைப்பற்றியும் முடிவை உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். அம்மாதிரி நாம் பல காரியங்களில் ஒத்துழைக்க முடியும், ஒன்றுபட்ட கருத்துக்களை திரட்ட முடியும் என்பதைத்தான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக கனம் அங்கத்தினர் என். கே. பழனி சுவாமி அவர்கள் நிர்வாகத்தைப்பற்றி சந்தேகப்படுகிறார். நிர்வாகம் குழப்பமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று சந்தேகிக்கிறார். ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இருந்த நிர்வாகக் குழப்பம் இப்பொழுதும் நீடித்துக் கொண்டிருப்பதாக அவர் நினைக்கிறார். எப்படி நம்மிடையே புதிய கருத்துக்கள், புதிய எண்ணங்கள் புதிய ஆற்றல்கள் தோன்றுகின்றனவோ, அதுபோலவேதான் நம்மிடையே வாழ்க்கை நடத்துகின்ற அதிகார வர்க்கமும் தங்கள் கருத்துக்களை மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்தக் காலத்திலும் ஆங்காங்கு கோணல் புத்தி உள்ளவர்கள் ஓரிரண்டு பேர் இருக்கலாம் (சூறுக்கீடு). இன்றைக்கு நமக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே இந்த உத்தியோகஸ்தர்களை வைத்துக்கொண்டு எப்படி காரியங்களை நடத்த முடியும் என்ற சந்தேகம் ஏற்படக்கூடும். ஆனால் என்னுடைய அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு அதிகார வர்க்கத்தினர்கள் அவ்வளவு மோசமாக இல்லை என்று சொல்லுவேன். அவர்களிடத்திலேயும் நல்ல திறமையும் அறிவும் பொருந்திய காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்ற ஆர்வம் இருக்கிறது. ஐ.லி.எஸ். அதிகாரிகளைப்பற்றி பலர் பல விதமாகப் பேசலாம். நானும் கூட அந்தக் காலத்தில் பேசியிருக்கலாம். ஆனால் வெளியில் இருப்பவர்களைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாது. நம்மிடையே இருக்கும் அதிகாரிகள் மாறுபட்ட சூழ்நிலையில் காரியங்களை திறமையாக நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். நல்ல திறமை பெற்ற அதிகாரிகள் அனுபவம் உள்ளவர்கள் எங்களுக்கு அனுசரணையாக இருந்து வழிகாட்டுகிறார்கள். அவர்கள் பொறுப்பை உணர்ந்து இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் எப்படி காரியங்களைச் செய்வது என்று தங்கள் அறிவையும் அனுபவத்தையும்கொண்டு வழிகாட்டுகிறார்கள். அப்படி பெரிய அதிகாரிகள்

[13th February 1958] [Sri C. Subramaniam]

மாறுபட்ட சூழ்நிலைக்கேற்ப எங்களுக்கு உதவியாக இருப்பதால்தான் நாங்கள் பல காரியங்களைச் செய்ய முடிகிறது என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்ளுவதற்கு வெட்கப்படவில்லை. ஆகவே அதிகாரவர்க்கம் முழுவதும், எதிராக இயங்கக்கூடிய ஒரு ஸ்தாபனம் என்று நினைத்தால் நாம் ஒரு காரியத்தையும் செய்ய முடியாது. இதற்கு மேலாக இன்றைக்கு அநேகம் இளைஞர்கள் அதிகாரிகளாக வந்திருக்கிறார்கள். ஐ.எ.எஸ். ஐ.எப்.எஸ். போன்ற சர்வீஸ்களுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இதிலே பலர் மெச்சத்தக்க முறையில் பணி செய்து வருகிறார்கள். ஆகவே, அதிகார வர்க்கத்தைப்பற்றி பிரிட்டிஷாரது காலத்தில் இருந்ததை வைத்துக்கொண்டு முடிவு செய்யக்கூடாது. இன்றைக்கு இருந்தவர்களும் இன்றைக்குப் பெரும் உதவியாக இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு வரக்கூடிய புதிய அதிகார சமுதாயமும் கடமைகளை ஆற்றுவதற்கு துணையாக இருக்கிறார்கள். இதிலே நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டியது அவசியம். யாரானாலும் அரசாங்கத்தை நடத்தும் பொழுது அதற்கேற்ற காரியங்களைச் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் கொள்கைகளை நிர்ணயிப்பதாக இருக்கலாம். அந்தக் கொள்கைகளை நிறைவேற்றும்பொழுது, அதற்காக அவர்களைக் குறை சொல்லுவதில் அர்த்தம் இல்லை. எங்கள் கொள்கை தவறு என்றால், எங்களைக் குறை சொல்லுங்கள். அதை அடிப்படையாகக்கொண்டு அதிகாரிகளைக் குறை கூறினால், அவர்களுக்குச் சோர்வு ஏற்பட்டுவிடுகிறது. ஒரு காரியத்தையும் செய்யவில்லை என்றால், ஒருவரும் குறை சொல்லுவதில்லை. இப்படிச் சொல்லுவதினால், குற்றம் குறை இருப்பதாகப் பழிச் சொல்லை ஏன் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்மென்று காரியம் செய்யாமலேயே இருந்து விடக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ஒரு காரியத்தைச் செய்தால்தான் அதிலே இருக்கக்கூடிய குறைகளைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது. குறிப்பாக, மின்சார சப்ளைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் குறை கூறினார்கள். ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் சப்ளை விஸ்தரித்துக் கொடுப்பதினால்தான் இந்தப் பிரச்சனை எழுகிறது. அதே மாதிரி பள்ளிக் கூடங்கள் நடத்திவருவதைப்பற்றியும் குறை சொல்லப்பட்டது. இந்தப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க வேண்டியது நமது கடமை. இவைகளை எல்லாம் நாங்கள் மட்டும் செய்கிறோம் என்பது அல்ல. நிர்வாகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு அணுவும் நல்ல முறையில் இயங்கினால்தான் காரியங்களைச் செய்ய முடியும். இப்பொழுது காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, நிர்வாகம் காங்கிரஸ் நிர்வாகம் அல்ல. அதிகார வர்க்கமும் காங்கிரஸ் அதிகார வர்க்கம் அல்ல. எந்தக் கொள்கையை சர்க்கார் வகுக்கிறார்களோ அந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்ற நிர்வாகம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் அதைச் செய்யும்பொழுது, அவர்கள் நம்முடைய எதிரிகள் என்ற மனப்பான்மை இருந்தால் போலீஸ்ஸார்களோ யிருந்தாலும் சரி, ரெவின்யூ அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, மற்ற எந்த இலாக்காவாக இருந்தாலும் சரி, அரசாங்கத்தின் அதிகாரிகள் விரோதிகள் என்ற அடிப்படையில் இந்தப் பிரச்சனையை அணுகினால் எந்த ஒரு நல்ல காரியத்தையும் செய்ய முடியாது. என்னுடைய சில கருத்துக்களை இந்தச் சபையிலுள்ள எல்லோருக்கும் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று நான் விரும்பியதால், ஒரு கொள்கைப் பிரசாரம் போல் இந்தப் பிரச்சனையை அமைந்திருக்கலாம். அந்தக் கருத்துக்கள் உங்களுடைய கருத்துக்களுடன் ஒத்ததாக இருந்தால், பல பிரச்சனைகளின்மீது நடவடிக்கை எடுக்க நீங்களும் தயாராக இருக்கவேண்டும் என்ற முறையில் அந்தக் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறேன். இதிலே நாம் எல்லோருக்கும் ஒன்றுபட்ட கருத்துத் தான் இருக்க முடியும், அதாவது நம்முடைய நாடு முன்னேற்றவேண்டும், நம்முடைய கலை, பண்பு, தொழில் வளம் எல்லாம் முன்னேற்ற வேண்டும் என்ற ஒன்றுபட்ட கருத்தினை உடையவர்களாக நாம் இருக்கிறோம். அப்படி ஒன்றுபட்ட கருத்து இருக்குமேயானால், இந்தக் கருத்து வேற்றுமைகளைப்பற்றி அதிகம் பேசுவோமேயானால், நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு நாம் உதவி செய்ய முடியாமற்போகும். ஆகவே, ஒன்றுபட்ட கருத்து என்ற அடிப்படையில், ஒன்றுபட்ட முயற்சி என்ற அடிப்படையில், நமது மற்ற கருத்துக்களை ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு, நாம் எல்லோரும் முன்னேற்ற முயல் வேண்டும். அதற்கு இந்த விவாதம் சிறிதளவேனும் உதவிகரமாயிருக்கும்

[Sri C. Subramaniam] [13th February 1958]

என்ற முழு நம்பிக்கையோடு, இந்த விவாதத்திற்குப் பதில் சொல்லுவதை முடித்துக்கொண்டு, இதுவரையிலும் பொறுமையுடன் இந்த சந்தர்ப்பத்தை எனக்கு அளித்ததற்காக சபாநாயகர் அவர்களுக்கும் என்று நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: கனம் மருதாசலம் அவர்கள், அவர்களுடைய திருத்தத்தை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கடைசியில் நான் என்னுடைய கடைமையில் தவறி விட்டேன். இந்தமாதிரி ஒரு சூழ்நிலையை உண்டாக்கவேண்டியது நம்முடைய பொறுப்பு. இப்பொழுதே அதற்கு ஆரம்பம் செய்வது நல்லது என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, எந்தத் திருத்தத்தையும் வற்புறுத்தாமல் பர்ட்சை பார்ப்பதற்காகக் கூட ஒன்றையும் ஒட்டுக்கு விடவேண்டுமென்று சொல்லாமல், சபைமுன் இருக்கும் பிரேரணையை அங்கீகரிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: கனம் அங்கத்தினர் தன்னுடைய திருத்தத்தை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்கிறாரா என்று கேட்பது என்னுடைய கடமை. அதற்காகத்தான் கேட்கிறேன். வாபஸ் வாங்கிக்கொள்வது அவருடைய விருப்பத்தை பொருத்தது.

I shall now put the amendment moved by the hon. Member Sri N. Marudachalam to the vote of the House. The question is:

"Add at the end the following—

'but regret to note that no mention has been made about the closure of the weaving sections in the Textile Mills in Coimbatore district and the consequent misery to more than three thousand families of Textile Workers'".

The amendment was put and lost.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR: I am not pressing my amendment, Sir.

The amendment was, by leave, withdrawn.

SRI A. R. MARIMUTHU: I am not withdrawing my amendment, Sir.

MR. SPEAKER: The question is—

"Add at the end the following—

'but regret to note that no mention has been made about (1) the fixation of minimum wages to the Agricultural Labourers; and (2) provision of House-Sites to the Agricultural Labourers in a speedy manner.'"

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER: As the hon. Member Sri S. B. Adityan is not present in the House, the two amendments moved by him are deemed to have been withdrawn.

13th February 1958]

SRI K. RAMACHANDRAN: I beg leave to withdraw my amendment, Sir.

The amendment was, by leave, withdrawn.

SRI M. D. RAMASAMI: I beg leave to withdraw my amendment, Sir.

The amendment was, by leave, withdrawn.

SRI T. VELUCHAMI: I beg leave to withdraw my amendment, Sir.

The amendment was, by leave, withdrawn.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM: I beg leave to withdraw my amendment, Sir.

The amendment was, by leave, withdrawn.

SRI M. KALYANASUNDARAM: I beg leave to withdraw my amendments, Sir.

The amendments were by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER: As the hon. Member Sri S. Pakkiriswami Pillai is not present in the House, the amendment moved by him, is deemed to have been withdrawn.

SRI K. ANBAZHAGAN: I beg leave to withdraw my amendment, Sir.

The amendment was, by leave, withdrawn.

SRI A. GOVINDASAMY: I am not withdrawing my amendment, Sir.

MR. SPEAKER: The question is—

'Add at the end the following—

"but regret to add that the address has failed to emphasise the need for a judicial enquiry into the action of the police in denying the just and democratic rights of the Opposition parties to hold public meetings and peaceful demonstrations during the recent visit of Prime Minister Nehru, resulting in repression and incidents which marred the prestige of our State'".

The amendment was put and the House divided thus:

Ayes.

1. Sri K. Sattanatha Karalayar.	10. Sri P. U. Shanmugam.
2. " A. V. P. Periavalaguruva Reddi.	11. " T. Irusap an
3. " S. Ramasami Thevar.	12. " S. M. Annamalai.
4. " T. L. Sasivarna Thevar.	13. " M. P. Sarathi.
5. " J. Subramania Rajakumar.	14. " K. Gopala Gounder.
6. " V. Subbiah,	15. " M. Selvaraj.
7. " P. Veerappa Kounder.	16. " P. S. Ellappan.
8. " T. Veluchami.	17. " V. K. Kothandaraman.
9. " P. S. Santhanam.	18. " M. Anandan.
	19. " A. V. P. Asaithambi.

[13th February 1958]

Ayes—cont.

20. Sri S. A. M. Annamalai Odayar.	29. Sri M. Jagannathan.
21. " N. Marudachalam.	30. " K. Ram chandran.
22. Dr. Srimathi Sathiyavanimuthu.	31. " M. Kalyanasundaram.
23. Sri M. Karunanithi.	32. " A. G. G. Dasamy.
24. " M. D. Ramasuni.	33. " C. N. Annadurai.
25. " K. R. Nallasivam.	34. " T. S. Ramaswamy Pillai.
26. " N. K. Palanisami.	35. " V. K. Ramaswamy Mudaliyar.
27. " K. Anbazhagan.	36. " A. R. Marimuthu.
28. " M. P. Subramaniam.	

Noes.

1. Sri R. Bhaktavatsalu Naidu.	51. Sri P. G. Manickam.
2. " C. R. Ramaswami.	52. " K. B. S. Mani.
3. " K. S. Ardhanareswara Gounder.	53. Srimathi Kamalambuja Ammal.
4. " P. Appavu.	54. " Hemalatha Devi.
5. " G. A. namalai Muthuraja.	55. The Hon. Srimathi Lourdhammal Simon.
6. " M. Alagirisamy.	56. The Hon. Sri V. Ramiah.
7. " W. P. A. R. Chandrasekharam.	57. Srimathi D. Ragupathi Devi.
8. " V. S. Arunachalam.	58. " A. S. Ponnammal.
9. " N. P. M. Chinniah Kovunder.	59. " P. K. R. Lakshmi-kantam.
10. " V. Chinniah.	60. " Kolanthal Ammal.
11. " A. E. Chandrasekhara Nayagar.	61. Sri V. A. Muthaiya.
12. " T. T. Daniel.	62. " C. Muthiah Pillai.
13. " N. V. Chockalingam.	63. " J. Matha Gowder.
14. " A. Chinnasani.	64. " G. Narayanaswami Naidu.
15. The Hon. Sri P. Kakkan.	65. " T. M. Nallaswami.
16. " M. A. Manickavelu.	66. " M. Muthuswamy Nayagar.
17. " M. Bhaktavatsalam.	67. " M. C. Muthukumaraswamy.
18. " C. Subramaniam.	68. " K. Pandivara.
19. " K. Kamaraj.	69. " K. G. Palaniswamy Gounder.
20. Sri G. Gomathi Saukara Dikshitar.	70. " K. P. Palaniswami.
21. " T. P. Elumalai.	71. " K. N. Palaniswami Gounder.
22. " N. Ekembara Mudali.	72. " P. Ramachandran.
23. " A. S. Duraiswami Reddiar.	73. " A. Raja Gounder.
24. " D. Dasarathan.	74. " K. Ponniah.
25. " P. G. Karuthiruman.	75. " M. P. Perasami.
26. " R. Kandasami.	76. " K. Periaman.
27. " P. Jayaraj.	77. " K. Rama ubbu.
28. " K. S. G. Haja Sheriff.	78. " S. Ramasami Naidu.
29. " G. G. Gurumurthy.	79. " T. R. Ramamirtha Thondaman.
30. " V. Govindaswami Naidu.	80. " S. Ramalinga Padayachi.
31. " T. Kar a Gounder.	81. " N. S. Ramalingam.
32. " M. R. Kandaswami Mudaliyar.	82. " M. Ramachandra Reddi.
33. " M. Kandasami Padayachi.	83. " A. V. G. Ram.
34. " M. Kandasami Kandar.	84. " K. Varudevan.
35. " P. Kuppusami.	85. " G. Vagheesam Pillai.
36. " R. Krishnasami Reddiar.	86. " P. Urkavalan.
37. " R. Krishnasami Naidu.	87. " N. R. Thiagarajan.
38. " R. Krishnasami Gopalar.	88. " M. D. Thiagaraja Pillai.
39. " V. K. Krishna murthy.	89. " S. Thangavelu.
40. " P. K. K. Gounder.	90. " T. S. Swaminatha Odayar.
41. " T. Manavalan.	91. " R. Swaminatha Merkondar.
42. " N. Mahalingam.	92. " N. S. Sundararajan.
43. " B. K. Linga Gowder.	93. " K. S. Subramania Gounder.
44. " S. Lazar.	94. " R. Subramaniam.
45. " P. S. K. Lakshmi pathiraj.	95. " A. R. Subb'ah Mudaliar.
46. " S. Lakshmana Gounder.	96. " T. K. Subb'ah.
47. " M. K. Marappa.	97. " R. Srinivas Iyer.
48. " A. Mariappan.	98. " M. K. Somasundaram.
49. " K. Marappa Gounder.	99. " T. Siva nanam Pillai.
50. " V. S. Manickasundaram.	100. " A. Senappa hi Gounder.
	101. " M. S. Selvarajan.

DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS

13th February 1958]

Noes—cont.

102. Sri T. V. Sannasi.	112. Sri A. Chidambaranatha Nadar.
103. " V. Sankaran.	113. " M. Kulandai ami Gounder.
104. " S. Sangili.	114. " G. Venkata ubba Reddi.
105. " T. Sampath.	115. " G. Venkata ch'aa Nattar.
106. " R. C. Samanna Gounder.	116. " K. R. Viswanathan.
107. " S. C. Sadayappa Mudaliar.	117. " N. M. Velappan.
108. " S. Sad'isvam.	118. " K. Vinayakam.
109. " A. A. Rasheed.	119. " A. P. C. Veerabahu.
110. " K. L. Ramaswami.	120. " V. Vedayyan.
111. Srimathi A. Suarea.	121. " P. Vedamanickam.

Neutral.

1. Sri D. S. Anthimoolam.

Ayes : 36;

Noes : 121;

Neutral : 1.

The amendment was lost.

The amendment moved by Sri V. K. Kothandaraman was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER: The question is—

"That an humble address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Assembly thank him for the address delivered to the Members of the Legislature on the 8th February 1958".

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

VIII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

B. Reports and other papers.

22. Report and proceedings of the Select Committee on the Madras Catering Establishments Bill, 1957 (L.A. Bill No. 18 of 1957).

23. First Report (Second Assembly) of the Committee on Subordinate Legislation.

24. Report and proceedings of the Committee of Privileges ("Dina Thanthi" case).

25. Short review of activities of the Survey and Land Records Department for the first half of 1956-57.

[13th February 1958]

APPENDIX I.

[Vide answer to clause (b) of starred question No. 87 asked by Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar at the meeting of the Legislative Assembly held on 13th February 1958, page 302 supra.]

Statement of officers appointed as heads of departments during the last three years with information as to their previous experience and suitability to the posts to which they were appointed.

Designation.	Officers appointed during the last three years.	Previous experience and suitability.
(1)	(2)	(3)
1 Examiner of Local Fund Accounts.	Sri N. Krishnaswami ..	A permanent Assistant Examiner officiated as Deputy Examiner for some time and was promoted as Examiner. He retired on 23rd September 1957.
..	Sri K. S. Rangamurthi, I.A. & A.S.	An I.A. & A.S. Officer who was Deputy Accountant-General, Madras, has been lent by the Auditor General for a period of three years from 24th September 1957.
2 Inspector General of Registration.	Sri K. Gopaul ..	Senior most of the District Registrars was promoted as Inspector-General.
3 Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments Department.	Sri T. K. Sankaravadevelu, I.A.S. Sri A. Uthandaraman, I.A.S.	I.A.S. Officers.
4 Commissioner, Agricultural Income Tax.	Sri E.P. Royappa, I.A.S.	I.A.S. Officer.
5 Commissioner, Wakfs.	Sri S. A. Subhan ..	Retired I.A.S. Officer.
6 Director of Statistics.	Sri D. S. Rajabhushanam.	He was the senior most Gazetted Officer in the department and was promoted as Director.
7 Director of Agriculture.	Sri M. S. Sivaraman, I.C.S. Sri P. P. I. Vaidyanathan, I.C.S. Sri R. M. Sundaram, I.C.S. Sri E. U. Damodaran, I.A.S. Sri S. Venkatesan, I.A.S.	I.C.S. and I.A.S. Officers.
8 Director, Cinchona Department.	Sri A. Yoganandaswamy ..	He entered service in the department in the Gazetted Post of Manufacturing Chemist in 1934 and was appointed as Director in 1947 and continues in that post.
9 Director, Animal Husbandry.	Sri V. R. Rajagopalan .. Sri D. Pattabhiraman ..	Promoted as Director in 1950 and retired in 1956. Promoted as Director in 1956 and continues in that post.

13th February 1958]

Designation.	Officers appointed during the last three years.	Previous experience and suitability.
(1)	(2)	(3)
10 Forest Department.	Sri S. K. Basu, I.F.S. ... Sri V. S. Krishnaswamy, I.F.S.	Indian Forest Service Officers.
11 Accommodation Controller.	Sri V. Seetharama Servai, I.A.S. Sri R. R. Visuvasam, I.A.S.	I.A.S. Officers.
12 Inspector-General of Police.	Sri V. R. Rajaratnam, I.P. Sri S. Balakrishna Shetty, I.P.	Indian Police Officers promoted according to merit.
13 Director, Madras State Transport.	Sri K. P. K. Menon, I.A.S. Sri T. A. Balakrishnan, I.A.S. Sri J. Devasahayam, retired in peccor-General of Police.	I.A.S. and Indian Police Officers.
14 Inspector-General of Prisons.	Sri K. G. Menon, I.C.S. ... Sri T. S. Ramachandran, I.C.S. Sri M. Harichandran, I.C.S. Sri T. S. Ramachandran, I.C.S. Sri M. A. Sheriff, I.A.S. ...	I.C.S. and I.A.S. Officers except Sri M. Harichandran who was a departmental officer and acted as I.G. for a short period of two months.
15 Chief Inspector of Certified Schools and Vigilance Services.	Srimathi V. T. Lakshmi ..	The Officer has been appointed with the concurrence of the Madras Public Service Commission with effect from 12th July 1954 as she possesses the necessary experience and knowledge of the Department.
16 Director of Public Instruction.	Sri N. D. Sundaravadevelu.	Deputy Director, promoted as Director.
17 Director of Legal Studies.	Sri M. Anantanarayanan, I.C.S.	I.C.S. Officer.
18 Inspector of Municipal Councils and Local Boards.	Sri J. Sivanandam, I.A.S.	I.A.S. Officer.
19 Director of Public Health.	Dr. T. S. Adisubramaniam, Dr. N. Rajagopalan.	Promoted as Director on grounds of merit and ability.
20 Director of Medical Services.	Lt.-Col. Sangam Lal .. Dr. V. R. Thayumana-swamy.	Ex-I.M.S. Officer. Retired Clinical Professor, appointed for a period of three years on a tenure basis.
21 Director of Women Welfare.	Dr. Srimathi Jayalakshmi, A. Rao.	She was Assistant Director, Ashok Vihar and held the posts of Women Welfare Officer and Deputy Director of Rural Welfare prior to appointment as Director. She has undergone special training in Social Service in Scandinavia.
22 Director of Khadi.	Sri R. Parthasarathy ..	The Officer was Director of Information and Publicity prior to his present appointment.

[13th February 1958]

<i>Designation.</i>	<i>Officers appointed during the last three years.</i>	<i>Previous experience and suitability.</i>
(1)	(2)	(3)
23 Chairman, Madras Public Service Commission.	Sri P. K. Gnanatundara Mudaliar.	He was previously Member of the Commission. Persons who are considered most suitable for the post are appointed by the Governor under the relevant provisions of the Constitution of India.
24 Tribunal for Disciplinary Proceedings.	Sri S. Nataraja Nadar .. Sri T. N. Ravivarman Tirumalpad.	An Officer with judicial experience of the rank not below that of District and Sessions Judge is appointed to that post.
25 Director of Industries and Commerce.	Sri T. K. Palaniappan, I.A.S.	I.A.S. Officer.
26 Registrar of Co-operative Societies.	Sri A. Palaniappa Mudaliar.	Do.
27 Director of Handlooms.	Sri G. Ramachandran, I.A.S.	Do.
28 Commissioner of Labour.	Sri V. Balasundaram, I.A.S.	Do.
29 Director of Harijan Welfare.	Sri G. E. Muthirulandi, I.A.S.	Do.
30 Members of Board of Revenue.	Sri R. A. Gopalaswamy, I.C.S. Sri R. M. Sundaram, I.C.S.	Besides the I.C.S. Officers who are continuing in the Board the two officers were appointed as Members during the last three years.
31 Chief Engineer, Electricity.	Sri V. P. Appadurai ..	The officer had rendered a total service of 18 years in Gazetted Post and was found most suitable for the appointment.
32 Chief Engineer, P.W.D. (General).	Sri J. M. Frederic ..	I.S.E. Officer.
33 Chief Engineer, (Irrigation).	Sri U. Ananda Rao ..	Do.
34 State Port Officer ..	Sri L. H. Cornish .. Sri L. G. Hardas ..	Twelve years service as Port Officer. Served as Port Officer from 1945.
35 Chief Engineer, (Highways).	Sri K. K. Nambiar ..	He was found most suitable for promotion.
36 Controller of Stationery and Printing.	Sri H. J. Stooks, I.A.S. .. Sri S. Krishnaswamy, I.A.S.	I.A.S. Officer. Do.

13th February 1958]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 88 asked by Sri K. Sattanatha Karayalar at the meeting of the Legislative Assembly held on 13th February 1958, page 303 supra.]

Particulars of new posts carrying a salary of more than Rs. 1,500 created during the past six years together with reasons for their creation.

(a) 10 posts.

(b) —

<i>Designation of the post.</i>	<i>Reason for creation.</i>
1 Commissioner for Agricultural Income tax.	For implementation of the Madras Plantation Agricultural Income-tax Act, 1955.
2 Director of Harijan Welfare ..	Prior to 1st April 1952, the post was held by a non-official on an honorary basis. A full-time Director drawn from the services was considered necessary for close supervision and stricter control of the Department and for co-ordinating the activities of the Collectors of the districts. He had necessarily to be of the status of a Collector.
3 Industrial Tribunal, Madras ..	To satisfy the provisions of the Industrial Disputes Act, 1947, as amended by the Industrial Disputes (Amendment and Miscellaneous Provision) Act, 1956.
4 Director of Handlooms ..	For reorganisation of the machinery for development of handloom industry and rehabilitation of handloom weavers both within and outside the co-operative fold.
5 Special Officer for Andhra Affairs in the Police Department, of the rank of Deputy Inspector-General of Police. (From 4th September 1953 to 30th September 1953).	To work out details of the Police Department of the Andhra State in connection with formation of the Andhra State.
6 Officer on Special Duty for Prohibition Reorganisation, of the rank of Deputy Inspector-General of Police. (From 10th December 1954 to 30th September 1955).	For work in connection with transfer of Prohibition enforcement work to the Police Department.
7 Deputy Inspector-General of Police, Central Range. (From 7th October 1955.)	To man the new range created to deal with additional work consequent on the transfer of Prohibition enforcement work to the Police Department.
8 Conservator of Forests, Working Plan Circle, subsequently redesignated as Conservator of Forests, Forests Development Circle.	To attend to additional work of the Silviculturists Division and the Forest Utilisation Division, Planning work under the Five-Year Plan and Planning for development of ex-Panchayat and ex-Zamin Forests and National Extension Schemes. (Post abolished with effect from 1st February 1957, consequent on Reorganisation of the Forests Divisions, Circles and Ranges.)
9 Director of Legal Studies ..	Prior to November 1955, the post was held by an honorary Director. It was considered necessary that a full-time Director should be appointed.
10 Additional Secretary, Health, Education and Local Administration Department.	The post of Joint Secretary was upgraded to that of Additional Secretary.

APPENDIX III.

Vide answer to starred question No. 100-B asked by Sri P. G. Manickam at the meeting of the Legislative Assembly held on 13th February 1958, page 314 supra.]

Name of the Professional College.	Total number of applications received.		Number of applications from candidates belonging to Scheduled Castes.		Total number of candidates selected.		Number of Scheduled Caste candidates among them.	
	Professional.	Pre-professional.	Professional.	Pre-professional.	Professional.	Pre-professional.	Professional.	Pre-professional.
(1) Engineering Colleges (B.E.)	1,020	1,978	24	52	395	20	48	20
(2) Medical Colleges (M.B.B.S.)	811	1,488	22	52	345	22	41	22
(3) Agricultural Colleges	170	543	8	10	132	6	7	6
(4) Veterinary Colleges	97	285	1	7	87	1	4	1
(5) Law College	..	1,000	..	16	..	..	16	..
(6) Dental Surgery (Medical College)	25	51	Nil.	Nil.	20	Nil.	Nil.	Nil.
(7) Pharmacy (Medical College)	39	83	Nil.	Nil.	15	Nil.	Nil.	Nil.
(8) Stockmen's Course (Veterinary College)	..	537	..	21	..	200	21	..

[Vide item No. VI on page 318 supra.]

REPORT OF THE COMMITTEE OF PRIVILEGES ON THE
QUESTION WHETHER A PUBLICATION IN THE
"DINA THANTHI" CONSTITUTED A BREACH OF
THE PRIVILEGES OF THE HOUSE.

To

THE HONOURABLE THE LEGISLATIVE ASSEMBLY,
MADRAS.

I. INTRODUCTION AND PROCEDURE.

I, the Chairman of the Committee of Privileges, present this report to the House on the question of breach of privilege, namely, the publication^a of the following headlines in the City Edition of the "Dina Thanthi", dated 30th October 1957 :—

“முத்துராமலிங்க தேவர் மீது கொலை வழக்கு !
‘இமர்னுவேல்’ கொலை பற்றி கோர்ட்டில் வழக்கு வருகிறது !
மந்திரி சுப்பிரமணியம் அறிவிப்பு.”

The question was raised by Sri K. Sattanatha Karayalar on the 1st November 1957 and it was referred to the Committee by a motion made and carried in the House on the 2nd November 1957.

2. The Committee held three sittings. At its first sitting on the 14th November 1957, a note^b was circulated by the Secretary setting out the facts of the case and the law, practice and precedents on the subject. There was a preliminary discussion as to how far the publication of the headlines in question constituted a breach of privilege and the Committee decided to hear the Editor concerned.

3. At its second sitting on the 25th November 1957 the Chairman read out to the Committee a letter^a received by him from the Editor expressing regret for the publication. The Committee also heard the Editor.

4. At its third sitting on the 6th January 1958, the Committee deliberated on the draft report and adopted it with certain modifications.

II. FACTS OF THE CASE.

On page 1 of the City Edition of the "Dina Thanthi", dated 04h October 1957, there appeared a full-page eight-column heading with two smaller headlines below it which ran as follows :--

“முத்துராமலிங்க தேவர் மீது கொலை வழக்கு !
'இடானுவேல்' கொலை பற்றி கோர்ட்டில் வழக்கு வருகிறது !
மந்திரி சுப்பிரமணியம் அறிவிப்பு.”

a Vide Annexure I on page 384 infra.

b Vide Annexure V on pages 386-390 infra.

c Vide Annexure II on page 385 *infra*.

13th February 1958]

2. Sri K. Sattanatha Karayalar raised the matter in the House on 1st November 1957 and pointed out that there was *prima facie* a breach of privilege of the House. The Speaker postponed his ruling to the next day.

3. On 2nd November 1957, the following news item was published in the paper :—

“இமானுவேல் கொலை வழக்கு.

சென்னை, நவ. 2—ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் நடந்த கல்வரத்தின் போது இமானுவேல் என்ற அரிஜன் (பள்ளர்) கொலை செய்யப்பட்டது பற்றி வழக்கு தாக்கல் செய்யப்படும் என்று மந்திரி சி. சுப்பிரமணியம் சட்ட சபையில் அறிவித்தார்.

எவரைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டு இன்னார் மீது வழக்கு தொடரப்படும் என்று அவர் கூறவில்லை. டேற்படி வழக்கு கோர்ட்டுக்கு. போலீஸால், இமானுவேல் கொலை செய்யப்பட்டது பற்றிய விவரங்களை சட்டசபையில் பேச வேண்டாம் என்று அவர் கேட்டுக் கொண்டார்.”

The Speaker, after considering the above publication, ruled that a *prima facie* case of breach of privilege was made out. Sri K. Sattanatha Karayalar thereupon moved that the matter be referred to the Committee of Privileges. The motion was carried.

III. FINDINGS OF THE COMMITTEE.

Under Article 194 (3) of the Constitution, the power, privileges and immunities of a House of the Legislature of a State and of the Members and the Committee of a House of such Legislature, shall be such as may, from time to time, be defined by the Legislature by law, and, until so defined, shall be those of the House of Commons of Parliament of the United Kingdom, and of its Members and Committees, at the commencement of the Constitution. The following instances of misconduct in connexion with the publication of debates have been treated in the House of Commons as breaches of privilege :—

(1) Publishing scandalous misrepresentations of what had passed in either House or what had been said in debate.

(2) Publishing gross or wilful misrepresentations of particular members' speeches.

(3) Publication of false or perverted reports of debates or proceedings of either House or Committees of either House.

The question before the Committee was mainly the effect the headline “முத்துராமலிங்க தேவர் மீது கொலை வழக்கு” was likely to have upon those who read it. The general sense of the Committee was that the matter before the Committee came under item (3) referred to above.

2. The Editor was examined by the Committee at its meeting on 25th November 1957. The circumstances in which the headlines were published are detailed in the letter from the News Editor which is appended ^a to this report. A sub-leader was published in the

^a vide Annexure III on pages 385-386 infra.

13th February 1958]

“Dina Thanthi”, dated 25th November 1957, stating that the Editor had no intention of casting aspersion on any Minister or any Member. The Editor admitted that there was no connexion between the heading and the body of the news and that the heading was false. He also expressed his regret specifically for the publication of such a heading and assured the Committee that he would publish an apology expressing regret in the Madras, Tiruchirappalli and Madurai editions. An apology^a had also appeared in the City

3. Taking these into consideration, the Committee is satisfied that the publication was false and constituted a breach of privilege of the House. The proceedings of the Legislature should be presented to the people through the Press. But, while presenting, the Press should publish a fair report. They should not publish any matter without proper verification.

The Committee, however, considers that the apology tendered is sufficient and recommends that no further action in the matter be taken.

FORT ST. GEORGE,
MADRAS-9,
6th January 1958.

K. RAMACHANDRAN,
Chairman.

^a Vide Annexure IV on page 386 infra.

[13th February 1958]

ANNEXURE I.

30—10—57 தேதி “ தினத் தந்தி ” யிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட உண்மையான நகல்.

முத்துராமலிங்க தேவர் மீது கொலை வழக்கு!

“ இமானுவேல் ” கொலை பற்றி கோர்ட்டில் வழக்கு வருகிறது!

மந்திரி சுப்பிரமணியம் அறிவிப்பு.

“ இமானுவேல் ” என்ற பள்ளர் (அரிஜன்) வெட்டிக் கொலை செய்யப் பட்டது பற்றி கோர்ட்டில் கொலை வழக்கு தொடரப்போவதாக மந்திரி சி. சுப்பிரமணியம் சட்டசபையில் நேற்று அறிவித்தார்.

சென்னை, அக். 30—ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் நடந்த ஜாதி சண்டையின் போது காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த இமானுவேல் என்ற பள்ளர் (அரிஜன்) கொலை செய்யப்பட்டதாகவும், அந்த கொலை மிக கொடிய முறையில் பரமக்குடி பஸ் நிலையத்தில் பகிரங்கமாக நடந்தது என்றும் சட்டசபையில் ஆர். சீனிவாச அய்யர் (காங்கிரஸ்-பட்டுக்கோட்டை) சொன்னார்.

சமாதான கூட்டம்.

அந்த கொலைக்கு முந்திய நாள் இமானுவேலும் முத்துராமலிங்க தேவரும் கலெக்டர் ஆபீசில் நடந்த சமாதான கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டார்கள் என்றும் அக்கூட்டத்தில் முத்துராமலிங்க தேவரை இமானுவேல் எதிர்த்து பேசினார் என்றும், அதன் பின் “ ஒரு பள்ளன் என்னை எதிர்த்து பேசிவிட்டானே ” என்று முத்துராமலிங்க தேவர், அங்குசாமி தேவரிடம் தெரிவித்ததாகவும், அங்குசாமி தேவர், இமானுவேலை கொலை செய்ததாகவும் சீனிவாச அய்யர் பேசினார்.

வெட்கம்! வெட்கம்!

மேற்கண்டவாறு சட்ட சபையில் பேசியபோது காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் “ வெட்கம், வெட்கம் ” என்று கூச்சல் போட்டார்கள்.

முத்துராமலிங்க தேவரின் வலது கையாகிய சசிவர்ண தேவர் எழுந்து “ அங்குசாமி தேவரிடம் முத்துராமலிங்க தேவர் அவ்வாறு சொன்னதை ருசுப்படுத்த முடியுமா ? ” என்று கேட்டார்.

கொலை வழக்கு.

அது சமயம் நிதி மந்திரி சி. சுப்பிரமணியம் குறுக்கிட்டு, “ இமானுவேல் கொலை செய்யப்பட்டது பற்றிய விவரங்களை சட்டசபையில் பேசுவண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இமானுவேலை கொலை செய்தது பற்றி கொலை வழக்கு தாக்கல் செய்வதற்கு சர்க்கார் முடிவு செய்து இருக்கிறது ” என்று அறிவித்தார்.

கொலை வழக்கு தொடரப் போவதாக மந்திரி அறிவித்ததால், இமானுவேல் கொலை செய்யப்பட்ட சம்பவம் பற்றி மேற்கொண்டு பேசாமல் சீனிவாச அய்யர் நிறுத்திக் கொண்டார்.

[13th February 1958]

ANNEXURE II.

Letter from Sri P. RAMARATNAM, Editor and Publisher, The “ Daily Thanthi ”, Madras-4, to the Chairman and Members, Committee of Privileges, Fort St. George, Madras-9, dated 25th November 1957.

With reference to the privilege issued regarding the headline published in “ Dina Thanthi ” of 30th October 1957, I have published a sub-leader to-day as per copy enclosed explaining the circumstances, and expressing deep regret.

I assure you that I had no intention of committing any breach of privilege or casting reflection on any hon. member or the Hon. Minister.

Please accept my deep and sincere regrets and convey the same to the House.

25—11—1957 “ தினத் தந்தி ” யின் உப-தலையங்கம் உண்மையான நகல்.

சட்டசபை நடவடிக்கை.

29—10—1957 தேதியன்று சென்னை சட்டசபைக் கூட்டத்தின்போது இமானுவேல் கொலை பற்றி கோர்ட்டில் வழக்குத் தொடரப்படும் என்று மந்திரி சி. சுப்பிரமணியம் தெரிவித்தார். இந்தச் செய்தி 30—10—1957 “ தினத்தந்தி ” யில், முத்துராமலிங்க தேவர் மீது கொலை வழக்கு என்ற தலைப்புடன் வெளியாகியது. இந்தத் தலைப்பிலிருந்து, மந்திரி சி. சுப்பிரமணியம், சட்டசபையில் முத்துராமலிங்கத் தேவரைக் குறிப்பிட்டுப் பேசியதாகக் நினைக்கக்கூடும்.

ஆகையால், எவரைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டு இன்னார் மீது வழக்குத் தொடரப்படும் என்று மந்திரி சி. சுப்பிரமணியம் பேசவில்லை என்று விளக்கமான திருத்தம் 2—11—1957 “ தினத்தந்தி ” யில் வெளியிடப் பட்டது.

சட்டசபை மெம்பர்கள் எவருடைய உரிமையும் பாதிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் நமக்குக் கிடையாது. சட்டசபையின் கவுரவத்தையோ, அல்லது மந்திரியையோ பாதிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணமும் நமக்குக் கிடையாது. 2—11—1957-ல் திருத்தம் வெளியிட்டு இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன் நமது ஆழ்ந்த வருத்தத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

ANNEXURE III.

Explanation, dated 20th November 1957, given by the acting News Editor to the Editor, The “ Dina Thanthi ”.

“ HEADLINE IN ISSUE, DATED 30TH OCTOBER 1957.

With reference to your letter of the 25th instant, calling for explanation, I have to offer the following :—

The headings ‘ முத்துராமலிங்க தேவர் மீது கொலை வழக்கு ’ was put in, under the following circumstances :—

The news that a case is being filed in respect of the murder of Sri Emmanuel, was announced by the Hon. Sri C. Subramaniam in the Legislative Assembly on 20th October 1957 and this news was brought in by the City Reporter. I also received a report from

[13th February 1958]

Madurai that Sri Muthuramalinga Thevar was being implicated in the murder charge. So, while drafting a headline, I put in the news received from Madurai. I had separated it from the other news by punctuation and by a thick line.

It was only after I saw the news in print that I realized that it could be mistaken for an announcement by the Hon. Minister. A correction was published on 2nd November 1957.

I pray to be excused for the error, which I assure you is purely unintentional. I have no malice whatever towards anyone concerned."

ANNEXURE IV.

26—11—1957 " தினத் தந்தி " யிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட உண்மையான நகல்.

" 30—10—1957 : தினத் தந்தி யில் முத்துராமலிங்கத் தேவர் மீது கொலை வழக்கு என்று பிரசுரமாகி இருக்கும் தலைப்பு தவறு ஏற்பட்டதற்கு வருந்துகிறோம். "

ANNEXURE V.

NOTE CIRCULATED TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES.

On the 1st November 1957, Sri K. Sattanatha Karayalar, M.L.A., raised a privilege issue that the headlines published on page 1 of the "Dhina Thanthi", City Edition, dated 30th October 1957, to the effect that there was a murder case against Sri U. Muthuramalinga Thevar and that Sri C. Subramaniam, Minister, made this statement in the Assembly on the 29th October 1957, constituted a breach of privilege of the House as no such statement was made either by the Minister or by any other member.

The headlines and report complained of are appended in Tamil).

Before giving his decision as to whether there was a *prima facie* case of breach of privilege, the Hon. Speaker wanted to have the views of the Members of the House. Both Sri M. Kalyanasundaram and the Hon. Sri C. Subramaniam said that there was a *prima facie* case. The Hon. Speaker, however, reserved his decision for the next day.

In the City Edition of the "Dhina Thanthi", dated 2nd November 1957, a news item was published under the heading "Emmanuel Murder Case." This item did not refer to the previous day's headlines but simply stated that the Hon. Sri C. Subramaniam stated that a case will be filed in connexion with the murder of Emmanuel and that he did not make mention of any particular person who is to be charge-sheeted in this connexion. It was also

* Vide Annexure I on page 384 supra

[13th February 1958]

stated in the above news item that as the matter was to go before a court, the Hon. Sri C. Subramaniam requested the Members not to refer to the murder of Emmanuel. Apart from this statement, the Editor has not tendered any apology through his paper.

Under Article 194 (3) of the Constitution, the powers, privileges and immunities of a House of the Legislature of a State and of the Members and the Committees of a House of such Legislature, shall be such as may from time to time be defined by the Legislature by law, and, until so defined, shall be those of the House of Commons of the Parliament of the United Kingdom, and of its Members and Committees, at the commencement of the Constitution.

The right to publish debates and proceedings and the right to restrain publication by others as it obtains in England may be set out briefly as follows :—

"The House has long regarded speeches or writings which reflect upon it as among the acts which constitute a breach of privilege or contempt. In 1701, the House resolved that to print or publish any books or libels reflecting on the proceedings of the House is a high violation of the rights and privileges of the House [C.J. 1690-1702 (767)], and indignities by words spoken or writings published reflecting on the character or proceedings of the House have been constantly punished upon the principle that such acts tend to obstruct the House in the performance of its functions by diminishing the respect due to it. The House of Lords has also observed, the same principle in publishing spoken or written reflections as a contempt.

Reflections upon Members, even where individuals are not named, may be so framed as to bring into disrepute the body to which they belong, and such reflections have therefore been treated as equivalent to reflections on the House itself." (Sir Gilbert Campion.)

Even now, it is within the jurisdiction of either House to withhold its proceedings from the public; if it so desires, and to punish any violation of its orders. Each House, however, waives the privileges in this respect so long as the published reports are accurate and fair. If wilfully misleading or incorrect accounts of the debates are published, then those responsible for the publication will be punished, the technical ground for proceeding against them being that to publish the report at all is a breach of privilege.

The publication of parliamentary proceedings is protected by the same principle as that which protects the publication of proceedings in Courts of Justice, viz., that the advantage to the public, negatives the presumption of malice and outweighs any disadvantage to individuals. A fair and faithful report of the whole debate would not, therefore, be actionable. This does not, however, extend to the publication apart from the rest of the debate of an attack

[13th February 1958]

made in Parliament upon an individual. A garbled or partial report or of detached parts of proceedings published with *intent* to injure individuals will also be disentitled to protection.

The following are instances of misconduct in connexion with the publication of debates which have been treated as breach of privilege :—

(1) Publishing scandalous misrepresentation of what had passed in either House or what had been said in debate.

(2) Publishing gross or wilful misrepresentations of particular members' speeches.

(3) Publication of false or perverted reports of debates or proceedings of either House or Committees of either House.

Some instances of breach of privilege by newspapers raised in the House of Commons are given below :—

(1) *Stuart case* (1805).

On 25th April 1805, a complaint was made of libellous statement in the "Daily Advertiser" to the effect that the King had been improperly advised in making a ministerial appointment. The printer and publisher (Mr. P. Stuart) was ordered to attend at the Bar of the House; he was guilty of breach of privilege, and committed to the custody of the Serjeant at Arms. A week later he was recalled to the Bar, reprimanded and discharged.

(2) *Hobhouse's case* (1819).

On 10th December 1819, a complaint was made of a pamphlet, in which it was suggested that only the existence of the Army saved the Members of the House from the wrath of the people, and that "nothing but brute force, or the pressing fear of it would reform Parliament." The publisher of the pamphlet, Robert Stodart, was ordered to attend at the Bar, and he declared that the author of the pamphlet was John Cam Hobhouse. The latter was adjudged guilty of a breach of privilege, and committed to Newgate Prison; no penalty was imposed upon Stodart.

(3) *Speaker's ruling on an article in "The Times"*.

With reference to an allegation in "The Times", "that certain Members drew at once their living and their notoriety from the steady perpetration of crimes for which civilization demands the gallows." Mr. Speaker made the following ruling on 22nd February 1887. "The rule is that, when imputations are made, in order to raise a case of privilege the imputations must refer to the action of Hon. Members in the discharge of their duties in the actual transaction of the Business of the House." No *prima facie* case of breach of privilege was therefore established.

[13th February 1957]

(4) *"Observer" case* (1940).

On the 27th May, a complaint was made that in the "Observer" newspaper of the 25th day of May an article purporting to give an account of the debate in secret session on the 21st May was published which constituted a breach of privilege. The editor, Mr. J. L. Garvin and Mr. J. L. Nixon, the Lobby Correspondent of the "Observer" gave evidence before the Committee of Privileges. The Committee while being of the opinion that the publication of the article constituted a breach of privilege and recommended that in view of the unqualified regret expressed by the editor and the explanation given by the correspondent that no further action need be taken in the case.

(5) *The "Daily Mail" case* (1947).

On a complaint made on the 8th March that the publication of certain statements by one Mr. Colm Brogan, in a broadcast and an interview which later took place between Mr. Brogan and a reporter of the "Daily Mail" in the same paper constituted a breach of privilege, it was referred to a Committee of Privileges. Some of the observations made by Mr. Brogan in the course of his broadcast were recorded in the script of the B.B.C. as 'untranscribable' or 'unintelligible' and these might have possibly qualified the offensive statement attributed to him. Apart from the lack of first-class evidence on the nature of the broadcast, the general tenor of his remarks indicated an apprehension that in the event of a future crisis, the Labour Members in Parliament would reveal themselves in what he alleged to be their true colours as members of the Communist Party and would act traitorously.

The Committee held that this incident fell under the category of incidents which it would be inconsistent with the dignity of the House and of the Committee to examine further and that the process of Parliamentary investigation should not be used in a way which would give importance to irresponsible statements.

(6) *The Patricia Ford case* (1953).

On a complaint made on the 28th day of April that the publication of an article entitled "What a Baptism" by Patricia Ford, M.P., in the "Sunday Express" newspaper of the 26th April, constituted a breach of privilege as it contained reflections on Mrs. Braddock, another Member, it was referred to the Committee of Privileges. The article was the result of an interview which one of the reporters of the "Sunday Express" had with Patricia Ford, a new Member, about her week in Parliament.

As the correspondent and the editor expressed deep regret for anything in the article which had caused offence, and apologised most profoundly through the Committee to the House, and to Mrs. Braddock, with regard to whom a mis-statement on a matter of fact had been made, the Committee recommended that no further action need be taken in the matter.

[13th February 1958]

In the Madras Legislature, in December 1953, the "Dinamani" of Madras characterised the speech of a member as "Maranavasthai Prasangam" and the nature of his speech as "Veriattam". A complaint was made that it amounted to a breach of privilege as the Member who made that speech stated that he might not be a Member of the Assembly next time and not that it was his last "Maranavasthai" speech. The paper then wrote a leaderette on the morning of the 22nd December 1953 and stated that as the Member himself had stated that he might not be in the Assembly and that he was speaking for the last time in the Assembly, his speech was given the heading "Maranavasthai prasangam" on the analogy of the phrase "swan song" in English and that a paragraph heading was given as "Veriattam". Inasmuch as the Member took objection to it, the editor expressed his regret and stated that it was not his intention to commit any breach of privilege or cast any reflection on any Member. The Speaker ruled that, in view of the explanation, no prima facie case had been made out.

In May 1875, the House of Commons rejected a motion made by Lord Hartington, "That this House will not entertain any complaint in respect of the publication of the debates or proceedings of the House, or of any Committee thereof, except when such debates and proceedings shall have been conducted with closed doors, or when such publication shall have been expressly prohibited by the House or any Committee, or in case of wilful misrepresentation or other offence in relation to such publication".

In the present case, the speech was misrepresented in the first instance even though a correction was issued subsequently. According to parliamentary practice, the publishers are liable to punishment when the debates are so reported mala fide. As stated previously a garbled or partial report published with intent to injure individuals will also be disentitled to protection. Therefore the question for consideration is as to whether the misrepresentation of the speech in the first instance was published with intent to injure the Minister, whether it was mala fide.

FORT ST. GEORGE,
MADRAS-9,
8th November 1957.

T. HANUMANTHAPPA,
Secretary.

13th February 1958]

APPENDIX V.

[Vide item No. IV (2) on page 318 supra.]

REPORT OF THE SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS
CATERING ESTABLISHMENTS BILL, 1957 (L.A. BILL
No. 18 OF 1957).

To

THE HONOURABLE THE LEGISLATIVE ASSEMBLY,
MADRAS.

1. The Select Committee appointed to consider the Madras Catering Establishments Bill, 1957 (L.A. Bill No. 18 of 1957) has the honour to make the following report. The Committee had instruction to present its report before the last day of the first week of the next meeting.

2. The Bill was published in English in an extraordinary issue of the *Fort St. George Gazette*, Part IV-A, dated the 25th October 1957, and in Tamil on the 30th October 1957.

3. The Select Committee met in the Committee Room, Legislators' Hostel (Old), Government Estate, Mount Road, on the 8th and the 9th January 1958 and again on the 28th January 1958.

4. At its first meeting the Select Committee decided to hear persons who wanted to make representations to the Committee regarding the provisions of the Bill. Representatives from various associations from different parts of the State, representing both the workers in their trade and those who run the trade, gave evidence. The evidence tendered before the Committee is printed with the Minutes of the Committee.

5. The Committee has subjected the clauses of the Bill to a detailed scrutiny with reference to the oral representation made before the Committee and as a result of such scrutiny has made various changes in them. Some of the important changes which the Committee has made are mentioned below :—

Clause 1.

The Committee decided to apply the provisions of the Act to places which may not be within the Panchayats. The clause has been amended accordingly.

Clause 2.

Sub-clause 1.

As nobody seems to be employed as 'apprentices' in the hotel trade, the Committee has deleted the definition relating to apprentice.

Sub-clause 13.

The Committee felt that there was no need to exempt the restaurants attached to a theatre and, therefore, has amended the sub-clause accordingly.

[13th February 1958]

Clause 4.

The clause did not provide for the renewal of registration. The Committee decided to add a new sub-clause to the effect that the registration certificate shall be valid for a financial year and shall be renewed from financial year to financial year on such payment as may be prescribed.

Clause 10.

The clause provided that the period of work of an employee shall not be spread over for more than 14 hours on any day but did not provide for the number of intervals of rests. The Committee decided that the intervals of rest should not be more than two. The clause has been amended accordingly.

Clause 11.

The clause did not provide for any national holiday or holidays for certain recognized festivals. The Committee decided to provide for such holidays and at the same time making it incumbent on the employer to pay double the wages or to give a paid substituted holiday in lieu, if an employee was asked to work on such holidays. The clause has been amended accordingly.

Clause 12.

The Committee felt that the authorized absence for maternity purposes in the case of a woman employee should be counted for the purpose of determining the period of eligibility for leave with wages. The question whether an employee should apply for leave 10 days before the date on which he wants to proceed on leave was also considered and the Committee felt that it may not always be possible to apply for leave so early and, therefore, decided that the application should be made reasonably in advance. The clause has been amended accordingly.

Clause 14.

The clause provides for the payment of wages in advance. The Committee decided that such advance should be paid if the leave exceeds four days. The clause has been amended accordingly.

Clause 19.

Sub-clause (2) of the clause did not provide for all contingencies. The Committee decided that the employee may be reinstated with or without wages or be paid compensation without reinstatement or be given such other relief. The sub-clause has been amended accordingly.

The Committee did not want the civil courts to have any jurisdiction and therefore, sub-clause (3) has been amended accordingly.

[13th February 1958]

Clause 23.

The Committee decided that the punishment should be light for the first offence and severe for the second or subsequent offences. Provision has been made accordingly.

The clause has also been amended to provide for the punishment of the employer if he failed to reinstate an employee and for the payment of compensation to the employee from out of the fine collected.

Provision has also been made for the recovery of compensation as delayed wages under provisions of the Payment of Wages Act.

Clause 26.

The Committee decided that the certifying surgeon should be a Government Medical Officer not below the rank of a Civil Assistant Surgeon. The clause has been amended accordingly.

Clause 27.

This clause has been amended so as to empower the Commissioner of Labour to decide questions where the rights or privileges enjoyed before this enactment are more favourable to an employee than those to which he is entitled under this Act or whether all or any of the provisions of this Act apply to a catering establishment, etc., and his decision will be final and will not be liable to be questioned in any court of law.

Clause 29.

The Committee decided that the Government should make rules relating to the health of the employees and the sanitation of catering establishments. The clause has been amended accordingly.

All the clauses have been suitably renumbered and all changes made by the Committee are indicated in the annexed Bill.

The Committee considers that the changes made by it are not of such important character as to require the republication of the Bill.

FORT ST. GEORGE,
MADRAS-9,
28th January 1958.

R. VENKATARAMAN,
Chairman.

[13th February 1958]

ANNEXURE.

[NOTE.—The changes made are sidelined or under lined and the portions omitted are indicated by dots.]

L.A. BILL No. 18 OF 1957.

A Bill to provide for the regulation of conditions of work in catering establishments and for certain other purposes in the State of Madras.

WHEREAS it is expedient to provide for the regulation of conditions of work in catering establishments and for certain other purposes in the State of Madras;

BE it enacted in the Ninth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Catering Establishments Act, 1958.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

(3) (a) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint—

(i) in the City of Madras;

(ii) in all the municipalities constituted under the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920). and under the Travancore District Municipalities Act, 1116 (Travancore Act XXIII of 1116); and

(iii) in all areas within the jurisdiction of—

(a) panchayats classified as Class I Panchayats under clause (a) of sub-section (1) of section 5 of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950); and

(b) panchayats constituted under the Travancore-Cochin Panchayats Act, 1950 (Travancore-Cochin Act II of 1950).

(b) The State Government may, by notification, direct that this Act shall come into force in any other area on such date as may be specified in such notification.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires

(1) “catering establishment” means a restaurant or residential hotel;

(2) “child” means a person who has not completed fourteen years of age;

(3) “day” means the period of twenty-four hours beginning at midnight:

Provided that in the case of an employee whose hours of work extend beyond midnight, day means the period of twenty-four hours beginning from the time when such employment commences;

[13th February 1958]

(4) “employee” means a person employed in, and in connection with, any catering establishment, but does not include a member of the employer’s family;

(5) “employer” means a person owning or having charge of the business of a catering establishment and includes the manager, agent or other person acting in the general management or control of a catering establishment;

(6) “family” in relation to an employer means the husband or wife, son, daughter, father, mother, brother or sister of such employer who lives with him and is dependent on him;

(7) “Inspector” means an Inspector appointed under section 20 for the area;

(8) “leave” means leave provided for in section 12;

(9) “period of work” means the time during which an employee is at the disposal of the employer;

(10) “registration certificate” means a certificate showing the registration of a catering establishment;

(11) “residential hotel” means any premises in which the business of providing dwelling accommodation and supply of meals to any member of the public or a class of the public is carried on;

(12) “restaurant” means any premises in which is carried on the business of the supply of refreshments or meals to the public or a class of the public for consumption on the premises;

(13) “spread over” means the period between the commencement and the termination of the work of an employee on any day;

(14) “week” means the period of seven days beginning at midnight on Saturday or on such other day as may be specified for a particular area or for a particular class of catering establishments by the prescribed authority;

(15) “young person” means a person who has completed fourteen years of age but has not completed eighteen years of age.

3. *Exemptions.*—(1) The provisions of this Act except section 21 shall not apply to any catering establishment in which only members of the employer’s family are employed.

(2) The provisions of sections 7 to 11 shall not apply to the persons occupying positions of management in catering establishments.

(3) The State Government may, by notification, exempt either permanently or for any specified period, any catering establishment or class of catering establishments or any person or class of persons to which or to whom this Act applies, from all or any of its provisions, subject to such conditions as the State Government deem fit.

[13th February 1958]

4. *Registration of catering establishments.*—(1) Within the period specified in sub-section (3) every employer shall send to the Inspector a statement in such form together with such fees, as may be prescribed.

(2) On receipt of the statement and the fees, the Inspector shall, on being satisfied about the correctness of the statement, register the catering establishment in such manner as may be prescribed in the register of catering establishment maintained for the purpose and shall issue, in the prescribed form, a registration certificate to the employer. The registration certificate shall be prominently displayed at the catering establishment.

(3) The statement under sub-section (1) shall be sent within thirty days from the date on which this Act comes into force in the case of catering establishment existing on such date, and within thirty days from the date of commencement of work in the case of any new catering establishment.

(4) A registration certificate shall be valid for a financial year and shall be renewed from financial year to financial year on payment of such fees as may be prescribed.

5. *Change to be communicated to Inspector.*—It shall be the duty of an employer to notify to the Inspector, in the prescribed form, any change in respect of any information contained in his statement under section 4 within seven days after the change has taken place. The Inspector shall on receiving such notice and on being satisfied about its correctness, make the change in the register of catering establishments in accordance with such notice and shall amend the registration certificate or issue a fresh registration certificate, if necessary.

6. *Removal of catering establishments from the register.*—An employer closing a catering establishment shall, within ten days of his doing so, notify to the Inspector in writing of such closure. The Inspector shall, on receiving such notice and on being satisfied about its correctness, remove such catering establishment from the register of catering establishments and cancel the registration certificate.

7. *Daily and weekly hours of work in catering establishments.*—(1) No young person shall be required or allowed to work in any catering establishment for more than nine hours in any day.

(2) No other employee shall be required or allowed to work in any catering establishment for more than nine hours in any day or for more than forty-eight hours in any week :

Provided that, subject to the payment of overtime wages, the total number of hours of work including overtime shall not exceed ten hours in any day and the total number of hours of overtime work shall not exceed fifty hours on any quarter.

th February 1958]

8. *Extra wages for overtime work.*—Where an employee works any catering establishment for more than nine hours in any day for more than forty-eight hours in any week, he shall, in respect of such overtime work, be entitled to wages at twice the ordinary rate of wages.

Explanation.—For the purposes of this section, the expression 'ordinary rate of wages' means the basic wages plus such allowances, including the cash equivalent of the advantage accruing through concessional sale to employees of foodgrains and other articles, as the employee is for the time being entitled to, but does not include a bonus.

9. *Interval for rest.*—The period of work of an employee each day shall be so fixed that he shall not have to work continuously for more than five hours before he has had an interval for rest of at least half an hour.

10. *Spread over.*—The periods of work of an employee shall be so arranged that along with his intervals for rest they shall not spread over more than fourteen hours in any day :

Provided that the number of intervals for rest for an employee in any day shall not exceed two.

11. *Holidays.*—(1) Every employee shall be allowed in each week a holiday of one whole day.

(2) Every employee shall be allowed in each calendar year a holiday of one whole day on the 26th January and the 15th August and five holidays each of one whole day for such festivals as the Inspector may, in consultation with the employer and the employees, specify in respect of any catering establishment.

(3) (a) Notwithstanding any contract to the contrary, no deduction shall be made from the wages of any employee on account of any holiday allowed to him under sub-section (1) or sub-section (2);

(b) Every employee shall be paid wages at the ordinary rates of wages as defined in the Explanation to section 8 for each of the holidays allowed to him under sub-section (2).

(4) Where an employee works on any holiday allowed under sub-section (2), he shall, at his option, be entitled to—

(a) to wages at twice the ordinary rate of wages as defined in the Explanation to section 8 for such day, or

(b) to wages at the ordinary rate of wages defined as aforesaid for such day and to avail himself of a substituted holiday with wages on any other day.

[13th February 1958]

12. *Leave with wages.*—(1) Every employee who has worked for a period of not less than 240 days in a catering establishment during calendar year shall be allowed in the subsequent calendar year, leave with wages for a number of days calculated—

(i) in the case of an adult, at the rate of one day for every 20 days of work performed by him during the previous calendar year;

(ii) in the case of a young person, at the rate of one day for every 15 days of work performed by him during the previous calendar year.

Explanation 1.—The leave admissible under this sub-section shall be exclusive of all holidays whether occurring during or at the beginning or at the end of the period of leave.

Explanation 2.—For the purpose of this sub-section—

(a) any days of lay off, by agreement or contract or as permitted under the Standing Orders of the catering establishment concerned;

(b) in the case of a female employee authorised absence for maternity purposes for any number of days not exceeding twelve weeks; and

(c) the leave earned in the year prior to that in which the leave is enjoyed; shall be deemed to be days on which the employee has worked for the purpose of computation of the period of 240 days but not for earning leave.

(2) An employee whose service commence otherwise than on the first day of January shall be entitled to leave calculated in accordance with sub-section (1), if he has worked for two-thirds of the total number of days in the remainder of the calendar year.

(3) If an employee is discharged or dismissed from service during the course of the year, he shall be entitled to leave with wages at the rate laid down in sub-section (1) even if he has not worked for the entire period specified in sub-section (1) or sub-section (2) entitling him to earn leave.

(4) In calculating leave under this section, any fraction of leave of half a day or more shall be treated as one full day's leave and any fraction of less than half a day shall be omitted.

(5) If an employee does not in any calendar year take the whole of the leave allowed to him under sub-section (1) or sub-section (2), as the case may be, any leave not taken by him shall be added to the leave to be allowed to him in the succeeding calendar year:

Provided that the total number of days of leave that may be carried forward to a succeeding year shall not exceed thirty in the case of an adult or forty in the case of a young person.

13th February 1958]

(6) An application by an employee for the whole or any portion of the leave allowed under sub-section (1) or sub-section (2) shall be in writing and ordinarily be made reasonably in advance of the date on which he wishes his leave to begin.

(7) If the employment of an employee who is entitled to leave under sub-section (1) or sub-section (2), as the case may be, is terminated by the employer before he has taken the entire leave to which he is entitled or if having applied for leave he has not been granted such leave, or if the employee quits his employment before he has taken the leave, the employer shall pay him the amount payable under section 13 in respect of the leave not taken and such payment shall be made, where the employment of the employee is terminated by the employer, before the expiry of the second working day after such termination and where the employee quits his employment, on or before the next pay day.

(8) The leave not availed of by an employee shall not be taken into consideration in computing the period of any notice required to be given before discharge or dismissal.

13. *Wages during leave period.*—For the leave allowed to him under section 12 an employee shall be paid at a rate equal to the daily average of his total full time earnings for the days on which he worked during the month immediately preceding his leave, exclusive of any overtime wages and bonus but inclusive of dearness allowance and the cash equivalent of the . . . meals and tiffin supplied to the employee free of charge.

14. *Payment in advance in certain cases.*—An employee who has been granted leave for a period exceeding four days shall, before his leave begins, be paid the wages due for the period of the leave allowed.

15. *Mode of recovery of unpaid wages.*—Any wages required to be paid by an employer but not paid by him shall be recoverable as delayed wages under the provisions of the Payment of Wages Act, 1936 (Central Act IV of 1936).

16. *Application of the Payment of Wages Act, 1936, to catering establishments.*—(1) Notwithstanding anything contained in the Payment of Wages Act, 1936 (Central Act IV of 1936) (hereinafter in this section referred to as the said Act) the State Government may, by notification, direct that, subject to the provisions of sub-section (2), the said Act or any of the provisions thereof or the rules made thereunder shall apply to all or any class of employees in catering establishments to which this Act applies.

(2) On the application of the provisions of the said Act to any catering establishment under sub-section (1), the Inspector appointed under this Act shall be deemed to be the Inspector for the purpose of the enforcement of the provisions of the said Act within the local limits of his jurisdiction.

(3) The State Government may, by like notification, cancel or vary any notification issued under sub-section (1).

[13th February 1958]

17. *Prohibition of employment of children.*—No child shall be required or allowed to work in any catering establishment.

18. *Prohibition of employment of women or young persons during night.*—No woman or young person shall be required or allowed to work whether as an employee or otherwise in any catering establishment between the hours of 9 p.m. and 5 a.m.

19. *Notice of discharge or dismissal.*—(1) No employer shall dispense with the services of an employee employed continuously for a period of not less than six months, except for a reasonable cause and without giving such employee at least one month's notice or wages in lieu of such notice, provided however that such notice shall not be necessary where the services of such employee are dispensed with on a charge of misconduct supported by satisfactory evidence recorded at an inquiry held for the purpose.

(2) (a) Any employee discharged, dismissed or retrenched may appeal to such authority and within such time and in such manner as may be prescribed either on the ground that there was no reasonable cause for dispensing with his services or on the ground that he had not been guilty of misconduct as held by the employer or on the ground that the employer did not retrench him in good faith.

(b) The appellate authority, may, after giving notice in the prescribed manner to the employer and the employee, dismiss the appeal or direct the reinstatement of the employee with or without wages for the period he was kept out of employment or direct payment of compensation without reinstatement or grant such other relief as it deems fit in the circumstances of the case.

(3) The decision of the appellate authority shall, be final and binding on both the parties, not be liable to be questioned in any Court of Law and be given effect to within such time as may be specified in the order of the appellant authority.

20. *Appointment of Inspectors.*—(1) The State Government may by notification, appoint such persons or such class of persons as they think fit to be Inspectors for the purposes of this Act within such local limits as the State Government may specify.

(2) Every Inspector shall be deemed to be a public servant within the meaning of section 21 of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860).

21. *Powers and duties of Inspectors.*—Subject to any rules made by the State Government in this behalf, an Inspector may, within the local limits for which he is appointed—

(a) enter at all reasonable times and with such assistants if any, who are persons in the service of the Government or of any local authority as he thinks fit to take with him, any place which is, or which he has reason to believe, is a catering establishment;

[13th February 1958]

(b) make such examination of the premises and of any prescribed registers, records and notices and take on the spot or elsewhere from the evidence of such person as he may deem necessary, for carrying out the purposes of this Act; and

(c) exercise such other powers as may be necessary for carrying out the purposes of this Act:

Provided that no one shall be required under this section to answer any question or give any evidence tending to incriminate himself.

22. *Employer to produce registers, records, etc., for inspection.*—Every employer shall, on demand, produce for inspection of an Inspector, all registers, records and notices required to be kept under and for the purposes of this Act.

23. *Penalties.*—(1) Any employer who contravenes any of the provisions of sections 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11 and 12 or fails to pay wages or compensation in accordance with any order of the appellate authority passed under clause (b) of sub-section (2) of section 19 shall, on conviction, be punishable with fine which, for a first offence, may extend to one hundred rupees and, for a second or any subsequent offence shall not be less than one hundred rupees or more than two hundred and fifty rupees.

(2) (a) Any employer who fails to reinstate an employee in accordance with any order of the appellate authority passed under clause (b) of sub-section (2) of section 19 shall, on conviction, be punishable with fine which may extend to one hundred rupees.

(b) Any employer, who after having been convicted under clause (a), continues to fail to reinstate an employee in accordance with the order mentioned in that clause shall, on conviction, be punishable for each day after the previous date of conviction, during which he continues so to offend, with fine which may extend to twenty rupees.

(c) Any Court trying an offence punishable under this sub-section may direct that the whole or any part of the fine realised from the accused shall be paid by way of compensation to the person who, in its opinion, has been injured by such failure.

(3) Whoever contravenes any other provision of this Act or any of the rules made under this Act shall, on conviction, be punishable with fine which may extend to fifty rupees.

(4) Any compensation required to be paid by an employer under clause (b) of sub-section (2) of section 19 but not paid by him shall be recoverable as delayed wages under the provisions of the Payment of Wages Act, 1936 (Central Act IV of 1936).

[13th February 1958]

24. *Procedure.*—(1) No court shall take cognizance of any offence under this Act or any rule made thereunder except on a complaint made by, or with the previous sanction in writing of, an Inspector.

(2) No Court inferior to that of a Presidency Magistrate or a Magistrate of the Second Class shall try any offence punishable under this Act or any rule made thereunder.

25. *Limitation of prosecution.*—No court shall take cognizance of an offence punishable under this Act or any rule made thereunder unless the complaint is made within six months from the date on which the offence is alleged to have been committed or within six months from the date of its coming to the knowledge of the Inspector, whichever is later.

26. *Onus as to age.*—(1) When any question arises under this Act whether any person is under a certain age or not, the burden shall be on the employer concerned to prove that such person, is not under such age.

(2) A declaration by a . . . Government medical officer not below the rank of a Civil Assistant Surgeon that he has personally examined a person employed and believes him to be under the age stated in such declaration shall, for the purposes of this Act and the rules made thereunder, be admissible as evidence of the age of that person.

27. *Saving of certain rights and privileges.*—(1) Nothing contained in this Act shall affect any rights or privileges which an employee in any catering establishment is entitled to on the date this Act comes into force, under any other law, contract, custom or usage applicable to such catering establishment or any award, settlement or agreement binding on the employer and the employee in such catering establishment, if such rights or privileges are more favourable to him than those to which he would be entitled under this Act.

(2) If any question arises whether the rights or privileges aforesaid are more favourable to an employee than those to which he would be entitled under this Act or whether all or any of the provisions of this Act apply to a catering establishment or to a person employed therein, it shall be decided by the Commissioner of Labour and his decision thereon shall be final and not be liable to be questioned in any Court of Law.

28. *Indemnity.*—No suit, prosecution or other legal proceedings shall lie against any person for anything which is in good faith done or intended to be done under this Act.

29. *Power to make rules.*—(1) The State Government may, by notification, make rules for the purpose of carrying into effect the provisions of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(a) all matters expressly required or allowed by this Act to be prescribed;

[13th February 1958]

(b) the registers and records to be maintained in a catering establishment for the purposes of examination by Inspectors and of securing compliance with the provisions of this Act;

(c) the form of notices to be exhibited in the premises of the catering establishment by the employer and the manner of exhibiting such notices;

(d) the manner in which the cash equivalent of the . . . meals and tiffin supplied to employees *free of charge* is to be computed;

(e) matters relating to the health of employees in, and the sanitation of, a catering establishment.

(3) The power to make rules conferred by this Act is subject to the conditions of the rules being made after previous publication.

(4) All rules, notifications and orders made under this Act shall, as soon as possible after they are made, be placed on the table of both the Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendment or repeal as the Legislative Assembly may make within fourteen days on which it actually sits either in the same session or in more than one session.

30. *Certain enactments not to apply to catering establishments.*—On and from the date of the commencement of this Act, the Weekly Holidays Act, 1942 (Central Act XVIII of 1942), the Factories Act, 1948 (Central Act LXIII of 1948), and the Madras Shops and Establishments Act, 1947 (Madras Act XXXVI of 1957), . . . shall not apply to the catering establishments:

Provided that anything done under the said enactments which could have been done under this Act if it had been in force at the relevant times shall be deemed to have been done under this Act.

FORT ST. GEORGE,
MADRAS-9,
28th January 1958.

T. HANUMANTHAPPA,
Secretary to the State Legislature.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Friday, the 14th February 1958.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Accumulation of handloom cloth for want of market

* 1 S.N. Q.—SRI N. K. PALANISAMI (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any stocks of handloom cloth are accumulated with the co-operative societies and private producers for want of market; and

(b) if so, what steps the Government propose to take for finding suitable market and for ensuring full employment for the handloom weavers?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) & (b) The Government are aware that there is accumulation of stocks of handloom cloth with co-operatives. Particulars of the stocks with private producers are not available.

The All-India Handloom Board appointed some months back a special Sub-Committee to report on measures required for relieving the slump. The report of the Committee is now under the consideration of the Government of India.

Another Sub-Committee of the Standing Committee of the All-India Handloom Board is now examining the question of strengthening the competitive capacity of the Handloom Industry in the country. The Committee has not submitted its report yet.

SRI N. K. PALANISAMI: கைத்தறி துணி தேக்கத்திற்குக் காரணம் ரிபேட்டை குறைத்ததாக இருப்பதால் இந்த ஒரு அணுவாவது நிரந்தர ரிபேட்டாக இருக்குமா என்பதற்கு உத்தரவாதம் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: நாம் இது விஷயமாக எடுத்துக் கொள்ளும் எல்லா முயற்சிகளும் இந்த ஒரு அணுவாவது நிச்சயமாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான்.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, the reason for the accumulated stock lying with the different stores is believed to be that there is no demand for it in foreign countries like Ceylon, Burma, and Malaya. Have the Government taken any steps to create a demand in those places? Previously there was demand for our goods in those markets.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: That is also one of the reasons. The export of handloom cloth has fallen during the current year.

[14th February 1958]

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : இப்பொழுது மில் துணிகளுக்கு ஒரு முனை விற்பனை வரிவந்து பல முனை விற்பனை வரி நீக்கியதன் காரணமாக மில் துணிகளின் விலை குறைந்து இருக்கிறது. அதன் காரணமாக கைத்தறித் துணிகள் தேங்கிக்கிடக்கின்றன. அதனால் கைத்தறித் துணியை வாங்குவதற்கும் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய தேக்கத்தைக் குறைப்பதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் சொல்லும் காரணமாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் சென்ற டிசம்பர் மாதம் 13-ம் தேதிதான் இந்த புதிய வரி விதித் திட்டம் அமுலுக்கு வந்தது. அதற்கு முன்னாலேயே கைத்தறித் துணிக்கு தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த தேக்கத்தைப் போக்குவதற்குத் தான் அகில இந்திய கைத்தறி போர்ட் என்ன செய்யவேண்டும் என்று இப்பொழுது பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கைத்தறி நெசவு தொழிலாளர்களுக்கு முடி நேர வேலை கிடைப்பதற்கு புதிதாக ஆரம்பிக்கப்போகும் தொழிற்சாலைகளில் சேர்ப்பதற்கு முழு கவனம் செலுத்துமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அவர் கேட்கக் கூடிய கேள்வி எனக்குப் புரியவில்லை. எந்தத் தொழிற்சாலைகளில் சேர்க்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார் என்பது புரியவில்லை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சிறிய தொழிற்சாலைகளாக இருந்தாலும் சரி, பெரிய தொழிற்சாலைகளாக இருந்தாலும் சரி, புதிதாக ஆரம்பிக்கப்போகும் தொழிற்சாலைகளில் பெரிய அளவில் கைத்தறி நெசவாளர்களை சேர்த்துக்கொள்வதற்கு சர்க்கார் கவனம் செலுத்துமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு கைத்தறி தொழிலிலேயே வேலை கிடைத்துக் கொண்டு இருக்கிறது. வருங்காலத்தில் மிகவும் நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்படுமோ என்ற பயத்தால்தான் நாம் அதை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு முழு கவனமும் நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். கைத்தறியில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களை ஒவ்வொரு தொழிற்சாலைகளிலும் அமைக்க வேண்டும் என்ற பிரச்சனை இப்பொழுது எழவில்லை.

SRI A. VEDARATHNAM : வெளி நாடுகளில் நம்முடைய துணிக்கு கிராக்கி குறைந்து இருப்பதற்குக் காரணம் அதனுடைய தரக் குறைவு காரணமா? அப்படியானால் அந்தத் தரத்தை அபிவிருத்தி செய்ய அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நம்முடைய துணியின் தரம் குறையவில்லை. பல நாடுகளுக்கு நம்முடைய துணி அனுப்பப்படுகிறது. முக்கியமாக ஜப்பானிலிருந்து சில துணி வருவதால் அந்த நாடுகளில் நம்முடைய துணிக்கு தேவை குறைபடுகிறது.

Bonus to textile workers

* 2 S.N. Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the dispute regarding bonus for the year 1956-57 between the workers and the managements of the Textile Mills in the Coimbatore district has been finally settled; and

(b) if so, on what basis?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) No, Sir. The Government discussed the issue with the parties in December 1957, and the parties expressed willingness to have direct

[14th February 1958]

negotiations with a view to settling the dispute. The result of the direct negotiations are awaited. I may add that I have called a conference of the trade union representatives and the Mill-owners at Coimbatore on the 22nd of this month, and I will take up this issue with them.

Unemployment relief

* 101 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the amount promised by the Central Government and the amount actually received towards the cost of unemployment relief scheme for the year 1957-58?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : During the First Five-Year Plan, the Government of India approved the following special schemes for the relief of unemployment :—

(1) *Scheme for the relief of the educated unemployed—opening of single-teacher schools.*—This scheme is not being continued during the Second Five-Year Plan, but the Government of India are giving assistance towards the cost of teachers appointed under this scheme during the First Plan period. A sum of Rs. 1.49 lakhs has been received representing one-half of the Central Government share towards the cost of the scheme during 1957-58. The other half of the Central contribution will be sanctioned on furnishing the figures of actual expenditure incurred by the State Government during 1957-58.

(2) *Expansion of power facilities for increasing employment opportunities.*—The Government of India approved a list of schemes on transmission lines and distribution costing Rs. 297.57 lakhs under the above programme, and agreed to give loan assistance to the same extent. Against this, assistance to the extent of Rs. 254.37 lakhs has been drawn up to the end of March 1957. Out of the balance of Rs. 143.13 lakhs, a sum of Rs. 25 lakhs has already been drawn during the current year. The expenditure on the approved schemes during 1957-58, is estimated at Rs. 37.15 lakhs.

There are no special unemployment relief schemes in the State Second Five-Year Plan, but the Plan as a whole has been formulated with a view to provide employment opportunities.

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது கிட்டத்தட்ட மூன்று கோடி ரூபாய் இந்த ஸ்கீம் பிரகாரம் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து கிடைக்கும் என்றும் சுமார் 25 லட்சம் ரூபாய் இது ராணியிலும் வாங்கி இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டார். அது தொடர்ந்து நிரந்தரமாக கிடைக்குமா? இந்த மூன்று கோடி ரூபாய் தீர்ந்தவுடன் நிரந்தரமாக நமக்கு கிடைக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[14th February 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அவ்வப்போதுதான் திட்டத்தில் தீர்மானிக்கப்படும். இப்பொழுது கொடுத்திருப்பது இந்த திட்டத்தின் பிரகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது. தொடர்ந்து அது கிடைக்குமா என்ற பிரச்சனையைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து அவ்வப்போது முடிவு செய்யப் பட்டு ஒதுக்கப்படும்.

Wool processing factory

* 102 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any wool processing factory has been set up by the Government in the State; and

(b) if so, the amount spent thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) One is being set up, Sir.

(b) Rs. 1,92,578-23.

SRI A. A. RASHEED : Sir, is it a fact that this is a joint venture of three States?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is set up by the co-operation of Andhra and Mysore.

SRI N. K. PALANISAMI : ஒவ்வொரு மாகாணமும் எவ்வளவு மூலதனம் போட்டிருக்கிறது என்பதைக் கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : போடப்பட்ட மூல தனத்தில் சரி பாதியாக இரண்டு ராஜ்யங்களும் பங்கிட்டுக்கொள்ளுகின்றன.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இந்த கம்பனி தொழிற்சாலைகளில் வேலை இல்லாமல் இருக்கிற கைத்தறி நெசவு தொழிலாளர்களை சேர்த்துக் கொள்வதற்கு சர்க்கார் சிபாரிசு செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த கைத்தறி நெசவாளர்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அந்தத் தொழிலில் எடுத்துக்கொள்வதாக இருந்தால் கம்பனியில் வேலைசெய்யக் கூடிய பழக்க வழக்கம் உள்ளவர்களைத்தான் எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள்.

New girls' schools

* 103 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the amount of grant received from the Government of India for the opening of girls' schools in the State for the years 1956 and 1957?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Grants are not received from the Government of India exclusively for the opening of girls schools. Grants are given by the Centre for—

(1) the additional enrolment of pupils (both boys and girls) in elementary schools; and

(2) the opening of additional classes in high schools.

[14th February 1958]

The grants received and expected are as follows:—

		Grants received in 1956-57.	Grants expected in 1957-58.
		RUPEES IN LAKHS.	RUPEES IN LAKHS.
Elementary schools		5.035	10.0
Secondary schools		0.5	2.0

SRI N. K. PALANISAMI : பெண்களுக்கு ஏற்படுத்தப்படும் பள்ளிக் கூடங்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட பணம் வாபஸ் ஆகிவிட்டது அல்லவா? அப்படி வாபஸ் ஆகவிடாமல் அதை வாங்கிக்கொள்வதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அப்படி பணம் வாபஸ் ஆகி இருப்பதாக எனக்குத் தெரியாது. பணம் எங்கேயாவது ஒளிந்துகொண்டிருந்து அதை எனக்குத் தெரியப்படுத்தினால் அதை வாங்கி உபயோகப் படுத்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன். எவ்வளவு பணம் வைத்திருந்தாலும் அதை எடுத்துக்கொள்ள தயாராக இருக்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த திட்டத்தின் கீழ் ஓராசிரியர் பள்ளிக் கூடங்களை மீண்டும் நிறுவுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஓராசிரியர் பள்ளிக் கூடங்களைக் கொண்டுவருவதற்கு முன்னால் எந்த திட்டத்தின் அடிப்படையில் அதைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று திட்டக் கமிஷன் பரிசீலனை செய்து கொண்டு இருக்கிறது.

Land reforms

* 104 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state— 8-40 a.m.

(a) whether the Government was represented at the meeting of the Central Committee for Land Reforms held at New Delhi on 16th August 1956;

(b) whether any decisions were taken at that meeting; and

(c) if so what they were?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) Yes, Sir.

(c) I am sorry they cannot be revealed since the proceedings are being treated as secret at present.

* 125-A Q.—**SRI N. K. PALANISAMI** (on behalf of Sri K. Sattanatha Karayalar) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government intend to bring in any legislation to fix ceiling on land holding?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The matter is under the active consideration of the Government.

[14th February 1958]

* 125-B Q.—SRI A. GOVINDASAMY: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) when the Government propose to introduce legislation regarding land reforms; and

(b) the reasons for the delay in introducing land reforms?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) & (b) Several measures of land reforms have already been enacted. If the hon. Member is referring to the question of fixing ceilings for land-holdings, I may say that the matter is under the active consideration of the Government. A Bill in this behalf will shortly be introduced.

SRI A. GOVINDASAMY: நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் சம்பந்தமாக அடிப்படையிலே சட்டம் கொண்டுவருவோம் என்று சொல்லி, இரண்டு திட்டங்களை நிறைவேற்றிவிட்டார்கள். ஆனால், மூன்றாவது திட்டமாகிய நில உச்ச வரம்பு கட்டுவதிலே ஏன் காலம் கடத்தப்படுகிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: மூன்றாவது கட்டத்தையும் நிறைவேற்றுவதற்காக ஒரு மசோதா வருகிறது என்று முன்பே சொன்னேன்.

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, I desire to know whether Government have gathered statistics on the net income per acre of land under the several 'tharams' in the State?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Not specifically on the lines, Sir. The Government have got some knowledge of income from lands. According to it, it is a rough estimate.

SRI A. GOVINDASAMY: அதிகப்படியாக நிலம் வாங்கக்கூடாது என்று நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு நிர்ணயித்து சட்டம் கொண்டுவரப் போகிறார்களா? அல்லது, யாராவது மேற்கொண்டு நிலம் வாங்குவதாக அரசாங்கத்திற்கு தகவல் கிடைத்து, சட்டம் கொண்டுவரப்போகிறார்களா? அல்லது நிலசுவாந்தாரர்களுக்கு எச்சரிக்கையாக சட்டம் கொண்டுவரப் போகிறோம் என்று சொல்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அம்மாதிரி யாராவது வாங்கினார்களா என்று ஆராயவில்லை.

SRI K. R. NALLASIVAM: நிலச் சீர்திருத்த சட்டம் வருகிறது என்று தெரிந்து இப்போதே நிலச்சுவாந்தாரர்கள் தங்களிடம் அதிகப்படியாக இருக்கும் நிலங்களை விற்க முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால், எந்த நோக்கத்திற்காக சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறதோ, அதை நிறைவேற்றப்படமுடியாமல் போகலாம். இம்மாதிரி அதிகபட்சமாக நிலம் உள்ளவர்கள் நிலத்தை விற்பதால், சட்டத்தின் முழுப்புயன் கிடைக்காமற் போகும். ஆதலால், அதைத் தடுக்க ஏதாவது ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இப்பொழுது வரப்போகிற மசோதா அதைத் தடுக்கும். சட்டத்தின் உதவி இல்லாமலேயே இம்மாதிரி கொஞ்ச கொஞ்சமாகப் பிரித்தால் நல்லதுதானே.

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, I desire to know whether the Government have come to any decision as to the imposition of a ceiling either income or extent irrespective of the income from the land.

[14th February 1958]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: That will be actually finalised when the Bill is brought. But, we are now oscillating between these two or three things.

SRI T. T. DANIEL: May I know whether the Government have taken into account the nature of holdings and income in Kanyakumari district and whether the Government have any idea of excluding certain categories like plantations, properties to be held in trust and so on?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, the tenure is different in Kanyakumari district. I am trying to study and know it. Then only I will be able to tell anything specific on it.

SRI K. VINAYAKAM: While fixing a ceiling on the land holdings of an individual, will the Government adopt a uniform policy for the entire State and say that one individual can have only so many acres of wet land and so many acres of dry land in the entire district or will they adopt a policy or principle based on the fertility of the land according to the peculiar circumstances prevailing in each district.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, all these aspects of the question will be taken into consideration and finally a decision will be taken.

SRI A. GOVINDASAMY: இது விஷயமாக ஒரு முடிவுக்கு வருவதற்கு அரசாங்கத்தின் கொள்கை ஊசலாட்டத்தில் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படியானால், அந்த ஊசலாட்டம் எப்போழுது நின்று, ஒரு நல்ல முடிவுக்கு அரசாங்கம் வரும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: ஊசலாட்டம் என்று சொன்னதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், family holdingஐ வைத்துக் கொள்வதா? Economic holdingஐ வைத்துக்கொள்வதா? வருமானத்தை வைத்துக்கொள்வதா? அல்லது நில விஸ்தீரணத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொள்வதா? என்ற பிரச்சனைகளெல்லாம் வரும் போது, இன்னும் அதைப்பற்றி முடிவுக்கு வரவில்லை என்பதற்காகத்தான்.

SRI A. VEDARATHNAM: கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, மேலும் நிலம் வாங்க யாரேனும் முன்வருகிறார்களா என்ற விஷயத்தை ஆராயவில்லை என்று சொன்னார்கள். எல்லோரும் நிலத்தை விற்க முற்படும் இந்த நேரத்தில் நிலம் வாங்குபவர்களே இல்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா? அப்படியிருக்க இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டிய அவசியமென என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இம்மாதிரி சட்டம் ஏற்பட்டால்தான் பொதுமக்களுக்கு நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு நிர்ணயிப்பது பற்றிய அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை தெரியும், அதுவரைக்கும் அது நல்லது தான் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI: டில்லியில் நடந்த கூட்டத்தில் நம் மாகாணத்தில் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவருவதற்குத் தடங்கலாக இருந்த நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்யும்போது நஷ்ட ஈடு கொடுப்பது சம்பந்தமான அரசியல் சட்டத்தின் 51, 51. ஏ பிரிவு பற்றி விவாதிக்கப்பட்டதா? அதுபற்றி என்ன முடிவு செய்யப்பட்டது?

[14th February 1958]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அந்தக் கூட்டத்திலே அனேக விஷயங்கள் விவாதிக்கப்பட்டன; family holding and economic holding, வருமானம், உச்ச வரம்பு நிர்ணயிப்பது போன்ற இம்மாதிரி அனேக விஷயங்கள் அதிலே விவாதிக்கப்பட்டன.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : தமிழ் நாட்டில் உள்ளவர்களைப் பொறுத்தவரையில் உச்ச வரம்பு கட்டுவது நிலத்திற்கு மட்டுமா அல்லது தொழிலின் மூலம் வரக்கூடிய வருமானத்திற்குமா? சொத்தின்பேரில் அதன் வருஷ வரும்படியின் அடிப்படையில் வரம்பு கட்டுவதற்கு ஏதாவது திட்டம் இருந்துக்கொண்டிருக்கிறதா? உச்ச வரம்பு கட்டுவது நிலத்திற்கு மட்டும் இருக்கிறதா? மற்ற சொத்துகளின் மூலம் வரக்கூடிய வருமானத்திற்கும் உச்ச வரம்பு இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : வருமானத்திற்கு உச்ச வருமானம் என்று நிர்ணயித்தால் அப்பொழுது வருமானத்தைப்பற்றி இருக்கும். அப்படி இல்லாமல் நில விஸ்தீரணத்தைப்பற்றி சட்டம் செய்யும் போது, அதன் வருமானத்தைப்பற்றி கவனிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

Sri Shanmugar Mills, Rajapalayam

* 105 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Sri Shanmugar Mills, Rajapalayam, has been locked out since 29th October 1957;

(b) if so, the reasons therefor; and

(c) what action the Government have taken to re-open the Mills?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The management has closed down the Mills from 29th October 1957.

(b) According to the management the Mill was closed for financial reasons.

(c) Under the present law, Government, cannot prevent a management from closing down its business. However the issue, whether the closure of the Mill is justified and to what relief the workers are entitled, has been referred for adjudication to the Industrial Tribunal, Madras.

Sathanur Project

* 106 Q.—**SRI A. GOVINDASAMY :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of acres of land newly benefited in North Arcot and South Arcot districts by the construction of the Sathanur Reservoir Project;

(b) whether the Government have received any representation recently to the effect that after the construction of the Sathanur Project some parts in the South Arcot district, which have been already getting irrigation facilities from the Pennar, have been affected; and

(c) if so, the action taken thereon?

[14th February 1958]

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) The Sathanur Reservoir Project benefits 15,300 acres in North Arcot district and 4,700 acres in South Arcot district.

(b) Yes.

(c) The matter was referred to the Chief Engineer (Irrigation). His report has been received and it is seen from the report that the Sathanur Reservoir Project has not interfered with the natural flows in the river. It is reported that the natural flows in the river are being let down scrupulously.

SRI A. GOVINDASAMY : சாத்தனூர் திட்டத்தினால் பாதிக்கப் படவில்லையென்றும், மழை பெய்யாததினால் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது என்றும் மந்திரி அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள். மழையே பெய்யாதிருந்தால் சாத்தனூரில் எப்படி தண்ணீர் இருக்கமுடியும்? எப்படி 3,000 ஏக்கராக் கள் சாகுபடி ஆனது என்று?

THE HON. SRI P. KAKKAN : மழை அதிகமாகப் பெய்யும் காலத்திலே வீணாகப் போயிருக்கும் தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே போய்க்கொண்டிருக்கும் தண்ணீரைத் தடுத்து நிறுத்தவில்லை.

SRI K. ANBAZHAGAN : சாத்தனூர் அணைக்கட்டு கட்டுவதற்கு முன்னாலே எவிச்சத்திரம், திருக்கோயிலூர் அணைக்கட்டுகளிலே எவ்வளவு அடிகள் தண்ணீர் அங்கே தேங்குவதற்கு அனுமதித்திருந்தார்களோ—சாத்தனூர் அணைக்கட்டுவதற்கு முன்னாலே—அதே அளவுத் தண்ணீர் இப்பொழுதும் அனுமதிக்கப்படுகிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : வடகிழக்குப் பருவ மழை சரியாக இல்லாததால் அந்த நிலைமை ஏற்பட்டது.

MR. SPEAKER : I think this subject was discussed under Rule 40 two days ago.

Chief Minister's tour

* 107 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of mahazars and petitions given to him when he toured the North Arcot district in September 1957; and

(b) the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) Most of the mahazars and petitions presented to Chief Minister when he toured North Arcot in September 1957 were handed over by him in person to the Collector of North Arcot for taking action. It is not possible to state their numbers.

SRI S. M. ANNAMALAI : சுமார் ஐந்து மாதங்கள் ஆகியும்கூட, இவ்வளவு நாள் வரையிலும் ஒரு மனுக்கூட பரிசீலனை செய்யப்படவில்லை என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மனுக்கள் பரிசீலனை செய்யப் படவில்லை என்று எந்த அடிப்படையின் பேரில் கனம் அங்கத்தினர் சொல்பவர்கள் என்று தெரியவில்லை. கனெக்டர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்திருப்பார் என்றுதான் நான் நம்புகிறேன்.

[14th February 1958]

Hand-pounding of rice.

3-50 *108 Q.—SRI P. G. MANICKAM: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state by steps taken—

- (i) to promote hand-pounding of rice; and
- (ii) to avoid manual labour in getting hand-pounded rice?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (i) Forty co-operative societies of workers for hand-pounding of paddy have been organized in various districts. A departmental production centre has also been started in Tiruchendur. Chakkies and winnowing fans are distributed at 50 per cent cost to interested individuals, co-operative societies and registered institutions in the Lower Bhavani Pilot Project area and in coastal and famine areas in Tirunelveli district. Instructions have been issued to Heads of Departments to use only hand-pounded rice in Government Institutions such as jails, hospitals, hostels, etc. Equipment and production subsidy and loan towards working capital are being given to registered institutions and co-operative societies engaged in the production of handpounded rice.

(ii) Hand-driven chakkies for dehushing paddy have been introduced to minimise the drudgery and to increase the output. Complete eradication of manual labour and introduction of mechanical contrivance for dehushing paddy will defeat the very purpose for which the scheme is sanctioned, viz., to provide more employment.

SRI P. G. MANICKAM: கைக்குத்தல் முறை அரிசி அமிலிக்குத்தலாக சர்க்காரால் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை—பட்ஜெட் திட்டியிலிருந்து— எத்தனை?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: எவ்வளவு செலவிடப் படும், எவ்வளவு செலவிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கான புள்ளிவிவரம் என்னிடத்தில் இப்போது இல்லை.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: With a view to encouraging the use of hand-pounded rice, will the Government consider the desirability of stopping the issue of fresh licences for rice mills hereafter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Under the existing law, it is not possible absolutely to ban the installation of new rice mills. But Government are going into the question often and are restricting to the extent possible the coming into existence of new rice mills.

SRI T. T. DANIEL: Since hand-pounded rice cannot compete with milled rice. Will the Government issue orders to Collectors of various districts to purchase only hand-pounded rice for supply of meals during mid-day to children in schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Necessary and suitable instructions are now and then issued to the Collectors and other officials of the Government.

[14th February 1958]

SRI K. ANBAZHAGAN: தலைவர் அவர்களே, இத்தகைய கைக்குத்தல் அரிசியை மக்கள் உண்பதற்கு அதன் தாத்திற்காக அது போற்றப்படுகிறதா? அல்லது ஒரு தொழிலாகக் கருதி போற்றப்படுகிறதா? நியாயவிலைக் கடைகளில் கைக்குத்தல் அரிசியைக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: தாத்திற்காகவும் வற்புறுத்தப்படுகிறது. மேலும் கைக்குத்தல் அரிசியில் சத்து இருக்கிறது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மிகுதியாகவுள்ள நம் நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஓரளவு போக்குகிறது என்ற அடிப்படையிலும் கைக்குத்தல் அரிசி போற்றப்படுகிறது.

SRI M. K. SOMASUNDARAM: கைக்குத்தல் அரிசித் தொழிலை அமிலிக்குத்தி செய்ய வேண்டுமென்று மற்ற மில்களுக்கு லைசென்சு கொடுக்கக் கூடாது என்று அரசாங்கம் உத்திரவு போட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இப்போது அப்படிச் செய்யக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இல்லை. கைக்குத்தல் அரிசித் தொழிலில் போட்டியும் இருந்து, நியாயவிலைக் கடைகளில் வாங்குவாரும் அதிகமாக அந்த அரிசிக்கு நெருக்கடி உண்டானால் அதைப்பற்றி கவனிக்கலாம். இப்போது அம்மாதிரி இல்லை. சர்க்கார் ஸ்தாபனங்களில் கைக்குத்தல் அரிசி உபயோகப்பட்டு வருகிறது.

SRI A. GOVINDASAMY: இந்தக் கைக்குத்தல் அரிசி தேக ஆரோக்கியத்திற்கு நல்லது என்று கருதுவதால் சர்க்கார் நடத்துகின்ற ஆஸ்பத்திரியில் என்ன இடங்களிலும் வழங்குவதற்கு சர்க்கார் யோசிக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அவ்வாறு சர்க்கார் செய்துகொண்டு வருகிறது.

SRI A. VEDARATHNAM: கைக்குத்தல் அரிசியையும், மில் அரிசியையும் ஒன்றாக வளர்ப்பது என்பது சாத்தியம் அல்ல. சிங்கத்தையும் ஆட்டையும் ஒரு கூட்டில் அடைப்பது மாதிரி. மில்லை அடியோடு கட்டுப்படுத்த முடியாது என்றாலும் மின்சார நெருக்கடியின் காரணமாக வைத்துக்கொண்டு அம்மில்கள் வேலை செய்கிற நேரத்தைக் குறைக்க அரசாங்கம் முன்வருமா? இதனாலும் மில் அரிசி உற்பத்தியைக் கட்டுப்படுத்த முடியாதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் அங்கத்தினர் சொல்லும் யோசனை நல்ல யோசனை. இதை இப்போது அமுலுக்கு கொண்டுவந்தால் பஞ்சம் ஏற்பட்டுவிடும்.

SRI S. LAZAR: How is the response from the consuming public in the matter of taking to hand-pounded rice?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: My own experience has been only those who are confined in jails and hospitals are taking to this. But people outside are not taking to this as freely as one would expect them to do.

State Bank of India

* 109 Q.—SRI P. G. MANICKAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of branches of the State Bank of India in our State;

(b) the volume of business transacted by the Government through these Banks; and

[14th February 1958]

(c) the relationship between the Government and these Banks?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Forty-one as on 1st January 1958.

(b)—

Year.	Receipts. Rs. IN LAKHS.	Disbursements. Rs. IN LAKHS.
1955	53,00	39,84
1956	61,93	46,07

(c) According to section 21 of the Reserve Bank of India Act, 1934, the Reserve Bank of India are the Bankers of the Government. With reference to section 45 of the Reserve Bank of India Act, 1934, read with the third schedule thereto, the State Bank of India are the sole agents of the Reserve Bank of India at all places where there is a branch of the State Bank of India, and where there is no branch of the banking department of the Reserve Bank of India. The State Bank do Government cash business as agents of the Reserve Bank of India. The Reserve Bank of India pay commission to the State Bank of India at the following scale calculated on the total of receipts and payments dealt with on Government account for the quinquennium 1st April 1955 to 31st March 1960:—

On the first Rs. 600 crores	0.05	of one per cent.
On the next Rs. 600 crores over Rs. 600 crores.	0.04	"
On the next Rs. 1,200 crores over Rs. 1,200 crores.	0.02	"
On the remainder	0.01	"

SRI P. G. MANICKAM: ஸ்டேட் பாங்கின் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் செய்யும் பயிர்களை ஈடுவைத்து கடன் கொடுக்க ஒரு திட்டம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது எந்த முறையில் நடைபெறுகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ஸ்டேட் பாங்கின் மூலமாகச் செய்யப்படவேண்டுமா? என்கிற சர்ச்சை தீர்ந்து ரிசர்வ் பாங்கு மூலமாகச் செய்யவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருப்பதாக எனக்குத் தெரிகிறது.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Is there any proposal to extend these branches to all taluk headquarters?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: There is a proposal under consideration to open branches in 17 more places. I think these may cover some of the taluk headquarters also.

SRI R. SRINIVASA IYER: Now that the State Bank branches opened in almost all places where there are sub-treasuries, is there any proposal to transfer or take over experienced shroffs in treasuries to the State Bank branches?

[14th February 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not think we can interfere with the recruitment of staff in the State Bank of India. That is a free institution and I do not think we can impose our own staff on it.

SRI A. R. MARIMUTHU: கனம் சமாநாயகர் அவர்களே, இரா மாந்திரக் கடன் வசதியைப் பெருக்குவதற்கு இப்போது ஸ்டேட் பாங்கின் மூலமாக வசதி செய்யப்பட்டு வருகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதற்குத் தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

Tuberculosis Sanatorium

* 110 Q.—SRI A. GOVINDASAMY: Will the Hon. the 9 a.m. Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether he visited recently the newly built Tuberculosis Sanatorium at Caper Quarry at Cuddalore;

(b) whether the Government have received any representation for the grant of any subsidy for its maintenance; and

(c) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) & (b) Yes, Sir.

(c) The matter is under consideration.

SRI A. GOVINDASAMY: இதை பரிசீலிப்பதாகச் சொன்னார்கள். இந்த ஆஸ்பத்திரியை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக நிதி அளிக்குமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இந்த ஆஸ்பத்திரியின் ரெலவு விஷயமாக ஜில்லா கமிட்டி, “ரெக்கரிங், நான்-ரெக்கரிங்” என்று புள்ளி விவரங்கள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். “டைரைக்டர் ஆப் மெடிகல் சர்வீஸ்” அனுப்பிய புள்ளி விவரம் அதிகமாகயிருக்கிறது. கட்டிடங்களை ஒரு இஞ்சினியர் பார்வையிட்டு “ரிப்போர்ட்” செய்யும்படிக் கேட்டிருக்கிறோம். நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுத்தான் வருகிறது.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: சென்னையில் ஒரு ஜோப்பிய க்ஷய ரோக நிபுணர் வந்திருப்பதாகவும், திராத க்ஷயரோக வியாதிகளைத் தீர்த்து வைப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அவர் மூலமாக எத்தனை நோயாளிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது?

MR. SPEAKER: மூலக் கேள்விக்கும் இசற்கும் சம்பந்தமில்லை.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: தென் ஆற்காட்டுக்கு அவர் வரவில்லை.

Silk Weavers' Co-operative Society

* 111 Q.—SRI K. ANBAZHAGAN (on behalf of Sri M. P. Subramaniam): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Deputy Registrar of Co-operative Societies, Salem, has received recently any application from the Silk Weavers' Co-operative Society, Chinthamaniyur village, Omalur taluk, Salem district, for registration; and

(b) if so, the action taken thereon?

[14th February 1958]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) No, Sir. But Deputy Registrar, Dharmapuri, has formulated proposals for the organization of a Silk Weavers Society at Chinthamaniyur.

(b) Steps are being taken for the registration of this society.

Community Projects

* 112 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have examined the Report of Dr. B. Metha's Committee on Community Projects; and

(b) if so, the changes to be made in the working of Community Projects.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) The report is under examination.

SRI N. K. PALANISAMI: அவர்கள் சிபார்சில், நிர்வாகத்தில் கலெக்டர்களுக்கு "பார்மல்" ஆக இருக்கக் கூடிய அதிகாரங்களைத் தவிர, அதிகாரிகளைத் தண்டிப்பதற்கும் அதிகாரம் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதை இந்த சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்பொழுதுதான் இது பரிசீலனையில் இருப்பதாகச் சொன்னேன்.

National Extension Schemes

* 113 Q.—SRI A. GOVINDASAMY: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the reason why the National Extension Service Schemes have not been implemented so far in the Villupuram taluk; and

(b) whether the Government propose to include the Kandamangalam, the Vikravandi and the Kanchanur Blocks, South Arcot district, on 1st April 1958 under the National Extension Service Scheme?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No particular reasons, Sir.

(b) The claims of this area, as also those of others not so far selected, will be duly considered when the Government of India next allot National Extension Service Blocks to this State.

* 114 Q.—SRI A. GOVINDASAMY: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether the Government propose to extend the National Extension Service Scheme to the entire State within the Second Five-Year Plan period?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir.

SRI A. GOVINDASAMY: விழுப்புரம் தாலுகாவில் இதுவரையிலும் தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டம் வராமலிருப்பதற்கு எந்த விதமான காரணமும் இல்லையென்று சொன்னார்கள். ஆனால், வருகின்ற 1958 ரூபாய் மீ 1ம்

[14th February 1958]

தேதியிலாவது விழுப்புரம் தாலுகாவில் என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக் கொள்வார்களா? நேற்றைய தினம் அங்கத்தினர்களுடைய ஒத்துழைப்பு வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒத்துழைப்புத் தேவையானால், இதை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அப்படிப் பார்க்கப் போனால் என்னுடைய தொகுதியான பொள்ளாச்சியில் எந்தவிதமான அபிவிருத்தித் திட்டமும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. ஆகையால் நான் இதிலே ஒத்துழைக்க முடியாது என்று சொல்லமுடியுமா? என்னுடைய தொகுதி இன்னொருடைய தொகுதியென்று இந்தப் பிரச்சனையை அணுகக்கூடாது. ஏதாவது ஒரு பகுதியை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

The Madras Prevention of Insults to National Honour Act, 1957

* 115 Q.—SRI P. S. CHINNADURAI, SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI AND SRI S. B. ADITYAN: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of persons arrested so far under the Prevention of Insults to National Honour Act, 1957;

(b) the number convicted; and

(c) the number sentenced to imprisonment for more than six months?

THE HON. SRI BHAKTAVATSALAM: (a) 2,737.

(b) 2,713.

(c) 875.

* 116 Q.—SRI A. GOVINDASAMY: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the number of Dravida Kazhagamites who were convicted under the Prevention of Insults to National Honour Act, 1957, for burning copies of the Constitution of India?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: 2,713.

* 125-D. Q.—SRI M. P. SARATHI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the total number of persons arrested and convicted under the Prevention of Insults to National Honour Act, 1957; and

(b) the steps taken by the Government towards the eradication of castes?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) 2,737 persons were arrested, and 2,713 persons were convicted, under the Prevention of Insults to National Honour Act, 1957.

(b) The Government have ordered that no mention of caste or community, other than the Scheduled Castes, Scheduled Tribes and Backward Classes, should be made in official documents and records. In the matter of recruitment to the public services, there

[14th February 1958]

is now no reservation of appointments for any community other than the Scheduled Castes, the Scheduled Tribes and Backward Classes.

The caste problem is mainly a social problem which cannot be solved by statute alone. The Government hope that the problem will disappear gradually with the increasing spread of education and the establishment of a socialistic pattern of society.

SRI M. P. SARATHI : இம்மாதிரித் தொந்தரவுகள் ஏற்படாமல் இருக்க ஜாதிப் பெயரைப் போட்ட போர்களை போடக்கூடாது என்று சர்க்கார் சட்டம் இயற்றுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : போர் போடுவது வேறு விஷயம். போரில் ஜாதிப் பெயர் போடுவது பற்றி இங்கே அபிப்பிராய பேதம் தெரிவிக்கப்பட்டது.

SRI P. S. CHINNADURAI : கைது செய்யப்பட்டவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கைக்கும், ஆறு மாதத்திற்கு மேலே தண்டிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கைக்கும் வித்தியாசம் காணப்படுகிறது. அதாவது ஆறு மாதத்திற்கு மேல் தண்டனை விதிக்கப்பட்டவர்களின் தொகை குறைவாகவும், மொத்தம் தண்டிக்கப்பட்டவர்களின் தொகை அதிகமாகவும் காணப்படுகிறது. தண்டனைக் காலம் மூன்று வருடம் என்று சட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. தண்டனை கொடுப்பது சம்பந்தமாக சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை காட்டுகிற கொள்கையை அனுஷ்டிக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு இவ்வளவு கூட அனுபவம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். இந்த சட்டசபை சட்டத்தைத்தான் இயற்றுகிறது. சட்டத்தின் பெயரால் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கிறது. நீதிபதி தண்டனை கொடுக்கிறார். நீதியும் நிர்வாகமும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீதி செலுத்துகின்றவர்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் யாதொரு தொடர்பும் இடையாது. சட்டத்தில் அதிகப்பட்ச தண்டனை குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. குறைவான தண்டனை கொடுப்பதோ, அதிகமாகக் கொடுப்பதோ நீதிபதியின் அபிப்பிராயத்தைப் பொறுத்ததாக இருக்கிறது.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, பட்டியல் ஜாதியினையும், பிற்பட்ட வகுப்பினரையும் மட்டுமே சர்க்கார் தலதாண்டுகளில் குறிப்பிடவேண்டுமே தவிர, வேறு இதர ஜாதியினரைக் குறிப்பிடக்கூடாது என்று கூறுகிறார்கள். அதனாடிப் பத்திரங்களில்கூட அவர்களுடைய ஜாதியின் பெயரை அதாவது “பறையன், புலையன்” என்று கூறப்படுவதை நீக்கியிருக்கிறார்களா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒரு வாதத்தைச் சொன்னார்கள், அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். பட்டியல் ஜாதியில் யார் சேர்ந்தவர்கள், யார் சேராதினவர்கள் என்ற பிரச்சனை அப்போதைக்கப்போது பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. சிலசமயம் தவறுதலாக பட்டியல் ஜாதியில் சேர்க்கப்படுகிறது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, ஸெர்ட்டிபிகேட்டுகள் கொடுக்கும்போது, எந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் என்று போட்டுவிட்டால், பட்டியல் ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்களா இல்லையா என்று தெரிந்துகொள்ளலாம்.

SRI A. GOVINDASAMY : திராவிட கட்சித்தினர் அரசியல் சட்டத்தைக் கொளுத்தினதாகவா, அல்லது நகலைக் கொளுத்தினதாகவா சர்க்காருக்கு தகவல் கிடைத்தது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் நீண்ட அனுபவம் பெற்றவர். சட்டம் என்பது ஒன்று. சட்டத்தின் நகல் என்றால் எனக்குப் புரியவில்லை. அரசல் சட்டம் எங்கே இருக்கிறது. அரசல் சட்டம் சட்டசபையில் இருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன்?

[14th February 1958]

SRI A. A. RASHEED : What is the amount of fine collected from the prisoners?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am sorry, I do not have any information just now.

SRI S. B. ADITYAN : ஆறு மாதத்திற்கு மேலாக 875 பேர்களைத் தண்டித்து இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆறு மாதத்திற்கு மேலாக இருந்தால் அதிகபட்சமான தண்டனை எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டது? இரண்டு ஆண்டு தண்டனை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது அல்லவா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் நினைக்கிறேன். என்னென்ன தண்டனை கொடுக்கப்பட்டது என்பதைப் பற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை.

SRI K. ANBAZHAGAN : அரசியல் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டவர்களிலே, பலர் கைது செய்யப்பட்டும் தண்டிக்கப்படவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுவிட்டதால், அவர்களைச் சிறையில் வைத்திருப்பது அரசாங்கத்திற்கு வீண் செலவாதலாலும், அரசியல் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டவர்களை அடிக்கடி விடுதலை செய்வதுதான் ஜனநாயகப் பண்பாடாலும், அவர்களை விடுவிக்க அரசாங்கத்தினிடம் ஏதாவது திட்டமிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அரசியல் பெயரைக் சொன்னாலும் குற்றம் குற்றமே. அந்தக் குற்றத்திற்குத் தண்டனை கொடுக்க வேண்டிய ஏற்பாட்டைதான் செய்யவேண்டும். விடுதலை செய்யப்படுவது என்பது, நேற்று கனம் நீதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் அந்தந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பொறுத்தது.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : இந்த அரசியல் சட்டத்தை எரித்தவர்களுக்கு அரசாங்கம் கடுமையான தண்டனை அதாவது 9-10 ம. என் தூக்கு தண்டனை கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கேள்வி நேரத்திலே அதை கேட்கக்கூடாது. கோர்ட்டிலே அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.

Medium of instruction in colleges

* 117 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM AND SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to introduce Tamil as the medium of instruction in colleges; and

(b) if so, when and in which colleges?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) The question is under consideration.

* 118 Q.—**SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have taken any decision in regard to the medium of instruction in colleges; and

(b) the steps taken to implement it?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The same answer as given to Question No. 117 applies to this question also.

[14th February 1958]

SRI K. VINAYAKAM : What is the reaction of the University authorities as far as the introduction of Tamil as the medium of instruction in the Universities is concerned?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is a conservative reaction.

SRI N. K. PALANISAMI : இந்த சட்டத்தைப்பற்றி ஹைகோர்ட்டையும் கலந்தாலோசித்து “அடானமஸ் பாடிக்கும்” நாம் திட்டமிடும் நிறைவேற்றி தமிழ் போதனை மொழி ஆவதற்கு சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த பிரச்சனை அந்த அடிப்படையில் இல்லை என்று கருதுகிறேன். இது எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பின் பேரில்தான் பெற முடியும். இதில் அவசரப்பட்டால் நன்மை விளைவதை விட தீங்குதான் விளையும்.

Tannery labourers at Pallavaram

* 119 Q.—SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the strike by the tannery labourers at Pallavaram; and

(b) if so, the steps taken to settle the dispute?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) In its letter, dated 16th October 1957, the Pallavaram-Chromepet Tannery Workers' Union raised certain demands and informed the management that if the demands were not conceded within 14 days, the workers would go on a strike. Subsequently on the intervention of the Labour Officer, Madras, an amicable settlement was reached.

SRI A. A. RASHEED : How long will the strike continue and what is the loss in production?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The strike did not occur.

Selected seed farm of Valavanur

* 120 Q.—SRI A. GOVINDASAMY : Will the Hon. Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to set up a selected seed farm at Valavanur;

(b) if so, when it will be implemented; and

(c) the number of acres of lands to be made available for this purpose?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes. There are proposals to start two twin farms at Valavanur.

(b) The farms are expected to be started before the end of March 1958.

(c) 99.57 acres.

[14th February 1958]

SRI A. GOVINDASAMY : இந்தாக தனியாக ஒரு நிர்வாகஸ்தரைப் போட்டு கவனிக்கப்படுமா அல்லது அந்த வளவனூர் வவசாய டெமாண்ட் ரேடரே இதை கவனித்துக்கொள்வாரா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தனியாக மேற்பார்வை செய்ய சர்க்காரில் உள்ளவர் பொறுப்பேற்பார்.

SRI W. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : How many seed farms are going to be started in the State and what is the allotment made for the purpose?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : For the Plan period the proposal is to start 360 State Seed Farms of 25 acres each and this year it is proposed to start 136 seed farms. I do not have with me the information regarding the total expenditure that has been provided for the purpose.

SRI A. GOVINDASAMY : இதற்காக நிலம் லீஸ்ஸுக்கு வாங்கப் பட்டதா அல்லது விலைக்கு வாங்கப்பட்டதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்பொழுது குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. அதில் ஒரு பகுதி நிலம் என்று கருதப் பட்டால் அதை அக்கொயர் செய்யப்படும்.

Minimum wages

* 121 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether the Government have any scheme to fix minimum rates of wages for workers in all the industries?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir.

* 122 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have taken any steps to fix minimum wages and dearness allowance for workers in textile mills started after 1955; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

* 123-F Q.—SRI S. PAKKIRISAMY PILLAI : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether minimum wages have been fixed for the workers of tobacco industry; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) The Government fixed minimum rates of wages for the employment in tobacco (including beedi-making) manufactory in December 1950 but the notification fixing the wages was quashed by the High Court on the ground that it was vague and did not comply with the provisions of the Minimum Wages Act, 1948. The Minimum Wages

[14th February 1958]

Act has recently been amended extending the time-limit to fix minimum wages up to 31st December 1959. Proposals for the constitution of an Advisory Committee to advise the Government in fixing minimum rates of wages are under the consideration of the Government.

SRI N. K. PALANISAMI : எல்லாத் தொழிலாளிகளுக்கும் மினிமம் வேஜ் நிர்ணயிக்கப்படலாம் என்று சொல்லி இருக்கும்போது, சில தொழிற்சாலைகளில் அப்படி செய்யவில்லை. அந்த நிபுணர் அதை தொழில் கோர்ட் மூலமாக வற்புறுத்த சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சட்டங்கள் நிறைவேற்றினாலும், அதை அமுலாக்குவதுதான் மிகவும் முக்கியம். இதுதான் சர்க்காரின் கொள்கை. எல்லா தொழிலாளிகளுக்கும் உடனடியாக அடிப்படை கூலி நிர்ணயித்து விட்டாலும் அதை நிறைவேற்றப்படக் கூடிய காலங்களில் ஏற்படக்கூடிய தொல்லைகளை விட அதை அமுலாக்கும் காலத்திலேதான் தொல்லைகள் நிறைய ஏற்படுகின்றன.

SRI S. LAZAR : ஒரு சில தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சம்பளத்துடன் பஞ்சப்படியும் சேர்த்து நிர்ணயிக்கப்படுகின்றதா இல்லையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அது அந்தந்த இடத்தைப் பொறுத்துதான். சில இடங்களில் பஞ்சப்படி சேர்த்து அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் அப்படி இல்லை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : எந்தெந்த வேலை ஆட்களுக்கு குறைந்தபட்ச சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்பட்டது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதை இப்பொழுது சொல்வதற்கில்லை.

SRI T. T. DANIEL : May I know from the Hon. Minister whether the Government have taken into consideration the question of fixing rates of minimum wages for the salt workers, palmyrah fibre and coir workers in the State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The question of fixing minimum wages for salt workers is under the active consideration of the Government.

SRI P. S. CHINNADURAI : 1955-ம் ஆண்டுக்கு பிறகு துவக்கப்பட்ட பஞ்சாலைகளில் தொழிலாளிகள் மிகவும் குறைந்த சம்பளம் பெற்று வருகின்ற காரணத்தினால் அவர்களுக்கு அதிக சம்பளம் நிர்ணயிக்க அரசாங்கம் உத்திரவிடுவார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல பலம் பொறுத்திய சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளின் மூலமாக அந்த விஷயத்தை ரெப்ரேசென்ட் செய்யலாம். அப்படி முடியவில்லை என்றால் அதை தொழில் கோர்ட்டின் மூலமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : பீடி தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச சம்பளம் நிர்ணயிக்க ஒரு கமிட்டியை அரசாங்கம் நியமித்திருக்கிறது. ஆயிரம் பீடிக்கு கூலி ரூ. 1-12-0 இருந்ததை இப்பொழுது ரூ. 1-8-0 ஆக குறைத்திருக்கிறார்கள். அந்த குறைந்தபட்ச சம்பளத்தை நிர்ணயிக்கும்போது இந்த விஷயத்தை மனதில் கொண்டு அதிகப்படியான கூலியை நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்று சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வார்களா?

[14th February 1958]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்தவிதமான புகார்கள் சர்க்காருக்கு வந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. எந்தெந்த இடங்களில் கூலி தகராறுகள் நடந்துக்கொண்டிருக்கின்றனவோ அந்தந்த இடங்களில் தொழில் தகராறு சட்டத்தின் மூலமாக அட்ஜுடிசேஷனுக்கு விட்டிருக்கிறோம்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : டிரான்ஸ்போர்ட் டிபார்ட்மென்டைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் ஒரு பகுதியினருக்கு குறைந்த பட்ச சம்பளம் விகிதம் அமுல் நடத்தப்படவில்லை. அப்படியிருந்தால் அதை அமுலுக்கு கொண்டுவருவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எந்த பகுதியினருக்கு அவ்வாறு கிடைக்கவில்லை என்று தெரியாது. தகவல் கொடுத்தால் சர்க்கார் அதை பரிசீலனை செய்யும்.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் குறைந்தபட்ச கூலியை நிர்ணயம் செய்தால் நிலப்பிரச்சனை எல்லாம் தீர்ந்து அவர்களின் கஷ்டம் நீங்கும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே இந்த விஷயத்தை ஆராய சர்க்கார் முயற்சி செய்யுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 1959 டிசம்பர் மாதத்திற்குள்ளாக விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த சம்பள கூலி நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறது. அதை சர்க்கார் மனதில் கொண்டு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யும்.

SRI N. K. PALANISAMI : ஒரு பகுதியில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச சம்பளம் கொடுத்து இன்னொரு பகுதியிலுள்ள தொழிலாளருக்கு அவ்வாறு இல்லாமல் இருப்பது சரி அல்ல. அதை சர்க்கார் எல்லோருக்கும் ஒரேமாதிரியாக நிர்ணயித்து கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சில தொழிற்சாலைகளிலே முதலாளிகள் தொழிலாளிகளிடம் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் கூலி கொடுப்பதில்லை. ரூ. 1½ கொடுக்கவேண்டுமென்றால் அவர்கள் ரூ. 0-12-0 தான் கொடுக்கிறார்கள். இதை பரிசீலனை செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதுமாதிரி ஒப்பந்தப்படி சம்பளம் கொடுக்காவிட்டாலும் அந்தப் பகுதியில் உள்ள லேபர் ஆபீசரிடம் தெரிவித்து தொழில் தகராறு சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

SRI A. MARIAPPAN : செலம் மாக்கனைலட் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச ஊதியம் நிர்ணயிப்பதற்கு சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிறதா? 9-20 a.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதற்கு கனம் அங்கத்தினர் தனிக் கேள்வி கேட்கவேண்டும்.

SRI K. B. S. MANI : 1959-ம் வருஷத்திற்குள் விவசாய கூலிகளுக்கு குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயிக்கப்படும் என்று கனம் மந்திரி கூற்றார். தற்போதுள்ள சட்டத்தில் விவசாயக் கூலிகள் என்ற பிரிவினாவுடன் ஏர் வாரம், தாரர்களும் மற்ற வாரம், தாரர்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயக் கூலிகளின் குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயச் சட்டத்தில், வயல் களில் தின்படியாக வேலை செய்யும் தினக் கூலிகளும் கூலிகள் பிரிவினாவுடன் சேர்க்கப்படுவார்களா?

[14th February 1958]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயச் சட்டத்தில் 'காஷுவல் லேபர்' என்று சொல்லப்படக் கூடியவர்களுக்காக சில விதிகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த விதிகள் இப்படிப்பட்ட தினக் கூலிகள் எல்லாருக்கும் பொருந்தும். அந்த விதிகளின்படி இவர்களுக்கும் குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படும்.

Maccoronie

* 123 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any research has been conducted in regard to the food value of maccoronie; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) No research has been conducted in this State. However, the Central Food Technological Research Institute, Mysore has conducted some research on maccoronie. As a result of their research the following details are known:—

Maccoronie is a mixture of tapioca flour, wheat flour or semolina and specially prepared groundnut cake flour in the proportion of 60:25:15. The nutritive value of this product on the above composition will be roughly twice that of rice, containing about 10.5 per cent of proteins, 1.9 per cent fat and 1.8 per cent minerals.

SRI N. K. PALANISAMI: இதை நமது ராஜ்ய மக்கள் உணவாக உபயோகிக்காவிட்டாலும், அப்பளம், பாயசம், சொப்பு முதலியவைகளைத் தயாரிப்பதற்கு இது உபயோகப்படுவதால், சர்க்கார் இதை வாங்கி அவர்களுக்கு விநியோகிப்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இங்கே தேவை இருந்தால் அதை இங்கே கிடைக்கச் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம்.

MR. SPEAKER: The hon. Member, Sri Sattanatha Karayalar is not in his seat. The question and answer will be printed in the proceedings.

Periyar Project

* 124 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there was a strike recently by labourers in Periyar Project working under the Patel Engineering Company;

(b) if so, their demands; and

(c) the steps taken to settle the dispute?

14th February 1958]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) No, Sir. The workers resorted to satyagraha with the object of preventing the management from removing the machinery, etc., from the workspot without settling their claims.

(b) The demands related to—

(1) bonus for 1955, 1956 and 1957,

(2) leave wages,

(3) overtime pay for work on weekly holidays,

(4) overtime pay for overtime work,

(5) conditions of Transfer of Workers,

(6) dismissal and termination of services of workers, and

(7) certificate of service.

(c) the Labour Officer, Madurai, held conciliation and brought about an amicable settlement on 11th December 1957 and the Satyagraha was called off.

MR. SPEAKER: The hon. Member Sri Viswanathan is not in his seat. The question and answer will be printed in the proceedings.

Phosphatic Nodules

* 125 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether phosphatic nodules are found in abundance in and around Korai village, Lalgudi taluk; and

(b) if so, the industrial use to which they are to be put?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Phosphatic nodules are found in appreciable quantity in and around the Uttaturkarai area in Tiruchirappalli district.

(b) Phosphatic nodules are chiefly used for the manufacture of fertilizers. They are also used as raw materials for the preparation of phosphoric acid and several salts of phosphorus, especially those of sodium, potassium and ammonium.

Removal of caste names

* 125-C Q.—SRI M. P. SARATHI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of persons arrested so far in the agitation carried on by the Dravida Kazhagamites before the Murali Cafe, Triplicane, Madras, for the removal of the caste name from the sign board of the hotel;

(b) the number of cases launched in this connection; and

(c) the approximate additional expenditure incurred by the Government thereby?

[14th February 1958]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) Nine hundred and sixty-two persons were arrested in connection with the agitation before the Murali Cafe, Triplicane, Madras, all of whom were prosecuted.

(c) No additional expenditure was incurred by the Government in connexion with the agitation.

SRI A. GOVINDASAMY : “பொர்டில் ஜாதிப் பெயர்களைப் போடும் ஹோட்டல்களுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கமாட்டோம்” என்று கேரள சர்க்கார் ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறது. அதை நம் சர்க்கார் பின்பற்றுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த சர்க்காருக்கு என்னென்ன வேண்டுமென்று தோன்றுகிறதோ அவையையெல்லாம் இது செய்யும். இன்னொரு சர்க்கார் செய்வதைப் பார்த்து இந்த சர்க்கார் எதையும் செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : நமது ராஜ்யத்திலுள்ள பல நகர சபைகள் ஜாதிப் பெயர்களைக் கொண்ட தொழில் ஸ்தாபனங்களுக்கு—ஹோட்டல்கள் உட்பட—லைசென்ஸ் வழங்கக்கூடாது என்று தீர்மானங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டே வருகின்றன. அதன்பேரில் ஒரு பொதுவான சட்டத்தை இயற்ற சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் இது சம்பந்தமாக தனிக் கேள்வி கேட்டால் நிலைமையை விளக்கமுடியும்.

SRI A. VEDARATHNAM : வகுப்பும் பூசல்களைக் கிளப்பி அதன் மூலம் பலாத்காரச் செயல்களில் ஈடுபட்டு நாட்டில் அமைதியின்மையை விளைவிக்கும் ஸ்தாபனங்களை சட்ட விரோதமான ஸ்தாபனங்கள் என்று தீர்மானிக்க சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஸ்தாபனங்கள் கடைப்பிடித்துவரும் கொள்கைகளுக்கும் எடுத்துவரும் நடவடிக்கைகளுக்கும் தகுந்தாற் போல் அரசாங்கம் சட்டமியற்றலோ நடவடிக்கை எடுக்கலோ செய்யும். ஆனால் சர்க்கார் பொதுவாக ஒரு கொள்கையை தீர்மானிக்கமுடியாது.

SRI K. ANBAZHAGAN : ஜாதிப் பெயர்களைப் போது இடங்களில் நிலைபெறச் செய்வதைப் பாதுகாக்க அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அப்படி ஒன்றும் இல்லை.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, is it not the fundamental right of an individual as guaranteed under the Constitution to call his caste or his institution or any of his business place with the caste name written on the name board and if any step is taken by the Government to ban such an action, will it not be against the spirit of the Constitution?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have not examined that aspect of the question. But I do not think that anyone can claim such a fundamental right to have boards as they please.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : ஜாதிப் பெயர்களை ஒழிக்க வேண்டுமென்பதற்காக குறிப்பிட்ட ஒரு ஜாதிக்காரர்களின் ஹோட்டல் போர்டுகளிலுள்ள பெயர்களை அழிக்கிறார்களே தவிர, எல்லா ஜாதிப் பெயர்களையும் அழிப்பதில்லை. ஆகையால் இது ஜாதி ஒழிப்பாகுமா அல்லது வகுப்பு துவேஷத்தை உண்டாக்குவதாகுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[14th February 1958]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த இயக்கத்தை நடத்து கிறவர்களிடம் இந்தக் கேள்வியைப் போடவேண்டும்.

Communal organizations.

* 125-E Q.—SRI A. VEDARATHNAM : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) what action the Government propose to take against those organizations which create class and race hatred and thus disturb the public tranquillity in the State; and

(b) what action the Government propose to take to abolish the different classes in Society?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The action taken against any communal organization depends on the nature of the activities of the organization. The Government have always taken prompt and effective action against such organizations whenever their activities are subversive of law and order, and threaten the peace and security of the State, and they will continue to do so.

(b) The Government have ordered that mention of the names of castes or communities other than the Scheduled Castes, Scheduled Tribes and Backward Classes, should be eschewed in official documents and records. In the matter of recruitment to the public services, there is now no reservation of appointments for any community other than the Scheduled Castes, Scheduled Tribes and Backward Classes.

The problem of caste and classes, however, is mainly a social problem which cannot be resolved in a day by executive or legislative action. The Government hope that with the increasing spread of education and the establishment of a socialistic pattern of society, it will gradually disappear.

SRI K. ANBAZHAGAN : தேசிய கௌரவப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியதன் மூலம் தேசிய கௌரவம் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறதா, அல்லது அதன் பாதுகாப்பு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தேசிய கௌரவத்திற்கு எப்போதும் யாராலும் எந்த விதமான ஹானியும் ஏற்படுத்த முடியாது. ஆனால் அந்த கௌரவத்திற்கு முன்புபாடாக நடந்து கொண்டிருந்தவர்கள் மீது தண்டனை விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

SRI A. VEDARATHNAM : பள்ளி மாணவர்கள் தங்கள் விண்ணப்பத்தில் ஜாதியைக் குறிக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுவதால் அதை நிறுத்த அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதற்கு தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லலாம்.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[14th February 1958]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE UNDER RULE 40 RE THE FAILURE OF MONSOON IN THE NORTH ARCOT DISTRICT AND THE CONSEQUENT NEED FOR REMISSION OF LAND REVENUE AND THE POSTPONEMENT OF RECOVERY OF LOANS.

Mr. SPEAKER : I have received notice from the hon. Member Sri S. M. Annamalai, calling the attention of the Hon. Minister for Revenue to a matter of urgent public importance. The hon. Member will now make a brief reference to the matter.

SRI S. M. ANNAMALAI : Sir, I rise to call the attention of the Hon. the Minister for Revenue to a matter of urgent public importance, namely—

“The failure of monsoon in North Arcot district and the consequent need for remission of land revenue and the postponement of recovery of loans.”

கனம் தலைவர் அவர்களே, இவ்வாண்டு வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக பயிர்கள் அனைத்தும் சாவியாகப் போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சிறு சிறு வரிகளில் ஏறத்தாழ 15—20 நாட்களுக்குப் போதுமான தண்ணீர்தான் வந்தது. அதன் காரணமாக, கிச்சிச்சி சம்பா பயிரும் அதை அடுத்து இரண்டாவது போக மாகப் பயிரிடக்கூடிய பயிரும் சாவியாகப் போகக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு இந்த காலத்தில் கிச்சிச்சி சம்பா, 64 படி கொண்ட மூட்டை விலை ரூ. 23 ஆக இருந்தது. இவ்வாண்டு அதே அளவு கிச்சிச்சி சம்பா ரூ. 27—12—0 அல்லது ரூ. 28-க்கு விற்கிறது. இந்த நிலையில் கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் இறைத்துப் பயிர்களுக்குப் பாய்ச்சுவதும் சாத்தியமில்லாமல் இருக்கிறது. எனென்றால் கிணறுகளிலும் தண்ணீர் இல்லை. இப்போது கிணறுகளை வெட்டுவது உசிதம் என்று கருதுவதற்கு நேரது வான சூழ்நிலையும் இல்லை. காரணம், கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் எடுக்கக்கூடிய பம்பு செட்டுகளுக்கு அவசியமான மின்சாரத்தில் வெட்டு வந்திருக்கிறது. இந்த நிலையில் அந்த விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிக்க வேண்டிய நிலவரியை இந்த ஆண்டு தள்ளுபடி செய்யவேண்டுமென்றும், தக்காலிக் கடன்களை அவர்களிடமிருந்து திரும்ப வசூலிப்பதையும் ஒத்திப் போட வேண்டுமென்றும், அங்கே 64 படி கொண்ட நெல் மூட்டை ஏறத்தாழ ரூ. 27—28-க்கு விற்பதால் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உடனடியாக நியாய விலைக் கடைக்கீழ் திறக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

9-30 THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, in North Arcot district, the total average rainfall during the year 1957 was 31.71 inches as against the normal rainfall of 38.58 inches. The rainfall was not only below normal but also not widespread. Most of the rainfed tanks did not receive their normal supply in 1957 and the supplies received in tanks connected with anicut systems were inadequate in several taluks as there were no freshes in the Cheyyar and Palar rivers. Out of about 3 lakhs of acres of cultivable wet lands, an extent of about 61,100 acres was left uncultivated in the whole district. Major portions of wet lands in each taluk have been cultivated. All the cultivable dry lands have been cultivated.

CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE UNDER RULE 40 RE THE FAILURE OF MONSOON IN THE NORTH ARCOT DISTRICT AND THE CONSEQUENT NEED FOR REMISSION OF LAND REVENUE AND THE POSTPONEMENT OF RECOVERY OF LOANS

14th February 1958] [Sri M. A. Manickavelu]

The condition of standing crops in wet lands irrigated by private wells is fair for the present. It is reported that all private wells contain adequate supply and that therefore there is every possibility of the standing wet crops being harvested successfully. So far as the crops already harvested were concerned, the yield was good. Seasonal remission of land revenue will be called for only in cases of wet lands in which there has been a failure of crops for want of supplies in the irrigation sources concerned.

As regards dry lands, there is no need for remission as the rainfall received was useful for dry crops. Groundnut is the main dry crop, and it has yielded a fair outturn.

The prices of foodgrains do not show any fall even during the harvest season and this has benefited the agriculturists financially. The standing crops are also reported to be in a good condition. In the circumstances there is no need to postpone the collection of loan instalments.

III.—ANNOUNCEMENTS BY THE HON. SPEAKER RE. WAIVER OF NOTICE UNDER RULE 94.

Mr. SPEAKER : I have to call the attention of the Government to Rule 94 and Rule 107 of the Assembly Rules. Rule 94 makes it clear that six days' notice should be given to the House of all Bills, unless, of course, the Speaker waives notice. I have in this case waived notice, but member after member has complained to me that sufficient notice has not been given to him, and that in some cases only 24 hours' notice has been given. I waive notice now because I do not want to hold up the business of the House. I have written to the Leader of the House in this matter. I have written to the Government also a number of times that this application for waiver of notice must not be resorted to as a matter of course and that waiver of notice could be had only in extraordinary circumstances. Even the report of a Select Committee has got to be placed before this House five days before it is taken into consideration. I regret this is not being done. The report of the Joint Select Committee on the Bhoodan Yagna Bill was placed on the table only yesterday. I must say that I do not want to hold up the business of the House, but if this thing is going to be repeated, I shall in future refuse to waive notice, and the Government cannot blame the Speaker for holding up the business of the Government.

IV.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS BHOODAN YAGNA BILL, 1957
(L.A. BILL NO. 15 OF 1957.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, I beg to present the report ^a of the Joint Select Committee on the Madras Bhoodan Yagna Bill, 1957 (L.A. Bill No. 15 of 1957).

^a Printed as Appendix on pages 490—504 infra.

[14th February 1958]

MR. SPEAKER: Even in the case of Bills, which are to be referred to a Select Committee, sufficient opportunity must be given to the House to express its views. For, there are many members who may not be members of a Select Committee, and they would like to give their opinion before the Select Committee consider the Bills.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, the hon. Member Sri N. K. Palanisami wants that the Madras Catering Establishments Bill, 1957, may be taken up to-morrow as the first item. I submit that the Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958, may be taken up now. A motion will be moved for referring this Bill to a Joint Select Committee. This is a Bill very familiar to the House and, therefore, there may not be any difficulty. Next we may take up the Madras Prohibition (Amendment) Bill, 1958. This Bill also is intended to be referred to a Joint Select Committee. When both these Bills are disposed of, perhaps we may take up for discussion the Madras Catering Establishments Bill, 1957.

V.—MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE ASSEMBLY RULES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I move—

“That item No. IV (2), on the agenda, namely, The Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 1 of 1958), and then Item No. II (3) The Madras Prohibition (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 2 of 1958) be taken up before item II (2), namely, The Madras Catering Establishments Bill, 1957 (L.A. Bill No. 18 of 1957).”

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That item No. IV (2), on the agenda, namely, The Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 1 of 1958), and then item No. II (3) The Madras Prohibition (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 2 of 1958) be taken up before item II (2), namely, The Madras Catering Establishments Bill, 1957 (L.A. Bill No. 18 of 1957).”

After these two Bills are disposed of, if there is time, and if the House so desires, the Madras Catering Establishments Bill, 1957 (L.A. Bill No. 18 of 1957), will be taken up.

The motion was put and carried.

IV—GOVERNMENT BILLS—cont.

(2) THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION AND PAYMENT OF FAIR RENT (AMENDMENT) BILL, 1958^a (L.A. BILL NO. 1 OF 1958).

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I beg to move—

“That under Rule 138 of the Madras Assembly Rules, the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24

^aPublished in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 12th February 1958.

14th February 1958] [Sri M. A. Manickavelu]

Members (16 Members of the Assembly and 8 Members of the Council) to consider the Madras Cultivating Tenants Protection and payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 1 of 1958), and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee.

Sir, I shall give the list of Members later.

இந்த மசோதாவானது அவசர சட்டத்தை ஒரு சட்டமாக்க வேண்டிய ஒரு மசோதாவாகும். இது, முக்கியமாக கையேர் வாரம்தார், மாட்டு எர் வாரம்தார் என்று சொல்லப்பட்டு வருகிறவர்களை இந்த கலிவேடிங் டென்டன்ஸ் ஆக்ட், பேமன்ட் ஆப் பார் ரெண்ட் ஆகிய இரு சட்டங்களையும் மேற்படி வாரம்தாரர்களுக்கும் உரியதாகும் முறையில் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கையேர் வாரம்தாரர்களும், மாட்டேர் வாரம்தாரர்களும் ஒரு விதமான பயிரிடுகிறவர்கள் அவர்கள். இவர்கள் ஒரு விசித்திரமான பயிர் செய்கிறவர்கள் என்று சொல்லலாம். வேறு பயிர் செய்கிறவர்களுக்குள்ள அம்சங்கள் இவர்களுக்கு கிடையாது. ஒரு நாள் இரண்டு நாள் வேலை செய்து விட்டுப் போய் தொழிலாளர்கள் போலும் இல்லை. இவர்களின் தொழில் இரண்டுக்கெட்டான் போல் இருக்கிறது இவர்களுக்கான ஊதியம் மகசூலிலிருந்து கொடுக்கப்படுகிறது. இவர்களின் தொழிலியிற் தொழில்தான். ஆகவே அரசாங்கத்தின் நோக்கம் என்ன வேண்டும். இவர்களுக்கும் ஒரு நிரந்தரமான பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டும், அவர்களை நிலத்திலிருந்து அப்பறப்படுத்தக்கூடாது என்று மேற்படி இரண்டு சட்டங்களில் உள்ளதைப் போன்று “பிசலிட்டி ஆப் டென்யுவர்”-ம், இவர்களுக்குப் போதுமான, நியாயமான ஊதியம் கிடைக்கவேண்டுமென்று பேர் ரெண்ட் சட்டப்படியுள்ள உரிமைகளும் இவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் சூதுகிறது. ஏற்கெனவே உள்ள அந்த இரு சட்டங்கள் படியுள்ள உரிமைகளும், பாதுகாப்பும் இந்த கையேர் வாரம்தாரர்களுக்கும், மாட்டேர் வாரம்தாரர்களுக்கும் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டுள்ள மசோதாவின் நோக்கம் அவர்களுக்கும் இம்மாதிரியான உரிமைகள் கிடைக்கவேண்டும் என்பதுதான். அதுதான் இந்த மசோதாவின் முக்கிய கருத்தாகும். இதில் ஒன்று கவனிக்க வேண்டும். இவர்கள் மற்றவர்களைப் போல் விவசாயிகள் அதாவது பயிரிடுகிறவர்களாக இல்லாவிட்டாலும் இவர்களுடைய தொழிலும் விவசாயம்தான். இவர்கள் ஏதோ அந்த இடங்களில் உள்ள சம்பிரதாயப்படி பயிர் கொழிலை செய்து வந்தார்கள். நான் முன் சொன்ன இரண்டு சட்டங்களில் அவர்களுக்கு ஒரு வித ஆதரவும் இல்லை என்பதைக் கண்டுகொண்டு அவர்களை வெளி யேற்ற அரசாங்கத்தார்கள். ஏனெனில், இப்பொழுது ஏதேதோ சட்டங்கள், நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் போன்றவைகள் வருகிறது என்று அவர்வர்கள் கூடுமான வரையில் நினைச்சு தங்கள் சொந்த நிலங்களாக அக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அவர்களை வெளியேற்ற அரசாங்கத்தார்கள். அகனால் அங்கு கொந்தளிப்பும் தகராறுகளும் ஏற்பட்டன. அகை சில அரசியல் கட்சிகள் பயன்படுத்திக்கொண்டு அதற்கு இன்னும் தூய்மைப் போட்டுக்கொண்டிருக்கும் நிலையில், அங்கு நல்ல சூழ்நிலை இல்லாமல் அச்சிவிட்டார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் அரசாங்கம் சும்மா இருக்க முடியாது. பார்டி பாலிடிகல், கொந்தளிப்பு ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாகும். அது அவசியமாகும். அது, சின்ன அளவில் இருந்தால் சாதாரண சட்டங்கள் மூலம் பார்த்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் அது பெரிதாக இருந்தால், அதனால் விபரீத விளைவான ஏற்படுமானால் கட்டாயம் அதில் அரசாங்கம் தலையிட்டே யாக வேண்டும். அந்த முறையில்தான் இந்த அவசர சட்டமும் கொண்டு வரப்பட்டது. அசையோட்டிக்கான் இந்த மசோதாவும் இப்பொழுது இங்கு வந்திருக்கிறது. இந்தச் சட்ட விஷயமாக சாதாரணமாக

12-50
p.m.

[Sri M. A. Manickavelu] [14th February 1958]

9-40 இந்தச் சட்டத்தில் ஏதாவது சந்தேகம் ஏற்பட்டால் நீதி மன்றம் அதை
ச.m. ஆராய்ந்து தக்க விளக்கம் கொடுக்கும். அந்த முறையில் விளக்கம்
கொடுப்பதில் நீதி மன்றங்களில் ரொம்ப தாராளமான முறையில் இந்த
சட்டத்திற்கு அவர்கள் வியாக்கியானம் கொடுக்கின்றார்கள். சில சமயத்தில்
சட்டத்திற்குள்ளாகவே நின்று சட்டத்திற்கு வெளியே போகாமல் கண்டிப்பாக
இன்னு வகையிலும் வியாக்கியானம் செய்யப்படுகிறது. எப்படியிருந்தாலும்
சட்டத்திற்கு மேல் அவர்கள் விளக்கம் கொடுக்க முடியாது. இவ்விதம்
அவர்களுடைய கை கட்டப்படுகிறது. இந்த மாதிரியான சந்தர்ப்பத்தில்
அரசாங்கம் பிரவேசித்து சட்டப்பூர்வமாக அப்போது இருக்கின்ற நிலைமையை
அனுசரித்து வேண்டிய சட்டத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. அதே மாதிரியாகத்
தான் இந்தச் சட்டத்திலே ஒரு சந்தேகம் ஏற்பட்டு பல வியாக்கியானங்கள்
சொல்லப்படுகிறது. இவைகள் அரசாங்கத்தினுடைய முக்கிய நோக்கத்தை
பிரதிபலிப்பதாக இல்லை. இதனுடைய முக்கியமான நோக்கம் என்னவென்றால்
நிலத்தை பயிற்சியுடையவர்களுக்கு எல்லா உரிமையும் இருக்கவேண்டும். மற்றவர்
களுக்கு இருக்கின்ற உரிமை இவர்களுக்கும் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான்.
நியாயமான ஊதியம் கிடைக்கவேண்டும். அதற்காகத்தான் இன்னு
சட்டங்கள் இந்த மன்றத்தில் நிறைவேற்றினோம். அதனால் இம்மாதிரியான
விவசாயிகளுக்கு இந்தச் சட்டங்கள் பிரயோஜனமில்லையென்றால் அது அர
சாங்கத்தினுடைய நோக்கத்திற்கு எதிராக இருக்கின்றது. அரசாங்கம் இம்
மாதிரியான விவசாயிகளுக்கு, அதாவது பிரத்தியேகமாக இருக்கக்கூடிய
விவசாயிகளுக்கு, இந்த விசித்திரமான விவசாயிகளுக்கு இதனால் பிரயோ
ஜனமில்லாமல் இருக்கின்றது. இம்மாதிரி விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற
இன்னு வர விவசாயிகள் எல்லா பிராந்தியங்களிலும் குறிப்பாக திருச்சிராப்
பள்ளியில் அவர்களுடைய கிளர்ச்சி ஏற்படக்கூடிய நிலைமை எந்ததால்
அரசாங்கம் அதில் பிரவேசித்து அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பையான
முக்கியமான கோட்பாட்டை நிறைவேற்ற வேண்டி வருகிறது. அதனால்
தான் இம்மாதிரிப்பட்ட சட்டங்கள் கொண்டு வரவேண்டிய நிலைமை ஏற்படு
கிறது. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கம் என்னவென்றால் இம்மாதிரி
யான விவசாயிகள் அதாவது இந்த இன்னு வர விவசாயிகளும் கட்டவேண்டிய
டெண்டை என்னை பில்லில் வர வேண்டும் என்று ஒரு பிரிவு கூறுகிறது.
இன்னொரு பிரிவு என்னவென்றால் கட்டவேண்டிய டெண்டைக்கு நியாய
வாரச் சட்டத்தில் என்னென்ன உரிமைகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும், அந்த
உரிமைகள் எல்லாம் இந்த விவசாயிகளுக்கும் வழங்கப்படுகிறது என்பது
தான் இன்னொரு பிரிவு. இவ்விதம் இன்னு வராக் கண்டுக்கின்றன.
இன்னொன்று நியாய வரா ஊதியம் கொடுக்கிற வகையில் ஏற்கெனவே
பழைய அடிப்படையில் மிராசுதாரே பயிர் செய்திருக்கலாம். சில இடங்
களில் மிராசுதாரே நிலங்களில் இந்த விவசாயிகளை பயிர் செய்திருக்கலாம்.
ஆகவே இந்த நியாய வாரச் சட்டத்தை அப்படியே அமுலுக்குக் கொண்டு வர
முடியாது. இதற்கு முன்னால் மிராசுதாரே பயிர் செய்திருந்தால் அந்நில
மிராசுதாரே என்னென்ன செலவுகள் எல்லாம் செய்திருந்தாரோ அந்தச்
செலவை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளலாம். மிச்சத்தில்தான் பிரித்துக்
கொடுக்க முடியும் என்றிருக்கிறது. ஆகவே தற்காலிகமாக இதில் அவர்
களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு இல்லாத முறையிலே செய்யப்படுகின்றது.
அவர்கள் செலவு செய்ததை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிரு
க்கிறது. நான் இந்த அளவுக்கு மேல் ஒன்றும் சொல்ல வேண்டிய
தில்லை. ஏனென்றால் இந்த மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு போகப்
போகிறது. இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில் இந்த பொறுக்குக் கமிட்டியில் யார்
யாரெல்லாம் இருக்க வேண்டும் என்றுள்ள லிஸ்டை சமர்ப்பிக்கின்றேன்.
ஆகவே இந்த மசோதாவை இந்த வகையிலே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்
என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : Motion moved—

"That under Rule 138 of the Madras Assembly Rules the
concurrence of the Council be obtained for setting up of a Joint
Select Committee of both the Houses consisting of 24 Members
(16 Members of the Assembly and 8 Members of the Council) to

14th February 1958] [Mr. Speaker]

consider the Madras Cultivating Tenants Protection and Payment
of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 1 of 1958),
and that the following Members of this House be selected to serve
on such a Joint Select Committee."

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I have given notice of an
amendment for circulation of the Bill for eliciting public opinion.

MR. SPEAKER : I do not find it here. I have here only the
amendments of Sri S. M. Annamalai to circulate the Bill for eliciting
public opinion and of Sri M. Karunanithi to refer the Bill to
a Select Committee. I do not have the amendment of Sri Palani-
samy. I do not know whether he has sent it or not.

Now that the Hon. the Minister for Revenue himself has moved
for the reference of the Bill to a Select Committee, I think hon.
Member Sri Karunanithi need not press his amendment.

SRI M. KARUNANITHI : Yes, Sir, I am not pressing my
amendment.

MR. SPEAKER : Now, hon. Member Sri Annamalai may move
his amendment.

SRI S. M. ANNAMALAI : Sir, I move—

"That the Madras Cultivating Tenants Protection and Pay-
ment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 1 of
1958), be circulated for eliciting public opinion."

SRI A. GOVINDASAMY : I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER : Amendment moved—

"That the Madras Cultivating Tenants Protection and Pay-
ment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 1 of
1958), be circulated for eliciting public opinion."

* SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, திருச்சி
ஜில்லாவில் கிளர்ச்சி இருந்தது. ஆகவே அங்கு இருக்கக்கூடிய
வாரம் தாராசுக்கு மட்டும்தான் இந்த மசோதா இருக்கிறதே ஒழிய பாக்கி
இருக்கக்கூடிய பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு இந்த மசோதாவினால்
பயன் கிடைக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில்
போத்து வாரம் என்றும் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் காவனி விவசாயம் என்றும்
பல மரணம் இருக்கின்றன. இதில் 3, 4 பேர்ச் சேர்ந்து நிலத்தை குத்தகைக்கு
எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஓரளவு பில்லி ரத்தனை மிகப் பாக்கிமிருப்பர்
கட்டி ஒன்றுமில்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இதனால் மற்ற விவசாயி
கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதனால் அச்சமும் பல தகராறுகள் ஏற்பட்டிரு
க்கின்றன. இன்னும் இது போன்ற பல வார முறைகள் அங்கு இருக்கின்றன.
தஞ்சாவூர் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் அங்குள்ள புஞ்சைப்பிச்சேத்தில்
பயிர் செய்யும் விவசாயிகளுக்கு வாரவிடுமுறையும் இல்லாமல் இருக்கின்றது.
சில இடங்களில் பருத்தி, கடலை போன்றவைகளை விவசாயம் செய்து அதில்
மூன்றில் ஒரு பங்கு அல்லது பாதிப்பங்கு என்று வாங்கப்படுகிறது. இதற்
கெல்லாம் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும். ஆகவே எல்லா இடங்களுக்கும்

436 THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION AND
PAYMENT OF FAIR RENT (AMENDMENT) BILL, 1958
(L.A. BILL NO. 1 OF 1958)

[Sri N. K. Palanisami] [14th February 1958]

9-50 பொருத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதில் மிராசதாரர்களுக்கும் விவசாயிக்கும்
எ.ம. இடத்தில் மாத்திரம் தகராறு நடந்தது. அதற்காக சட்டம் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்வது சரியல்ல. ஜனங்களுடைய நன்மையை பொதுவாக மனதில் வைத்துக்கொண்டு இம்மாதிரி திருத்தச் சட்டங்கள் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக “after the determination of the tenancy agreement” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் மிராசதாரர்களுக்கும் விவசாயிக்கும் மென்ட் முறை சரியாக நடப்பதில்லை. உண்மையாகவே விவசாயம் செய்தாலும் அதில் சேர்க்கப்படுவதில்லை. அதே மாதிரி கூலி வேலை செய்தாலும் சரியான படி கணக்குகள் எழுதப்படுவதில்லை. சாதாரணமாக இரண்டு பேர்களும் கையெழுத்துப் போட்டு தாசில்தார் அவர்களுக்கும் காப்பி கொடுக்கவேண்டுமென்றிருக்கிறது. அது சரியானபடி கொடுக்கப்படுவதில்லை. இதனால் சில இடங்களில் விவசாயிகளிடம் நிர்ப்பந்தமாக கையெழுத்து வாங்கப்படுகிறது. சட்டப்பூர்வமாக கையெழுத்துப் போட்டுக்கொடுக்க வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். இம்மாதிரி செய்யவில்லை என்று சர்க்கார் மிராசதாரர்களின் பேரில் கையெழுத்துப் போடவில்லை என்று நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. இதை மத்திரி அவர்களே சொன்னார்கள். பல இடங்களில் 10 பேர்களிடம் கையெழுத்து வாங்கி ஆர். டி. ஒக்கரிடம் கொடுத்து குத்தகைக்காரன் அல்ல என்று நிரூபித்து விடுகிறார்கள். அதற்கு ஹைகோர்ட்டில் “ரிட்” மனு கொடுத்து விடுகிறார்கள். ரிட் மனு கொடுத்து விட்டு ரென்ட் கோர்ட்டில் குத்தகை பாக்கி என்று கேஸ் போட்டு விடுகிறார்கள். குத்தகைக்காரர்களுக்கு சீட்டு கிடையாது. ரசீது கிடையாது. ஹைகோர்ட்டில் தீர்ப்பு ஆனால் கூட ரென்ட் கோர்ட்டில் மூலமாகப் பழைய பாக்கி என்று தீர்ப்பு வந்து வெளியேற்றி விடுகிறார்கள். பூமியைத் தரிசாகப் போட்டு விடுகிறார்கள். இவ்வளவு தகராறு இருப்பதால், இப்போது வரக்கூடிய சட்டத்தில் ரென்ட் கோர்ட்டில் அபிடவிட் ரெவின்யூ கோர்ட்டில் அபிடவிட் போட்டவுடன் ரென்ட் கோர்ட்டில் விடுத்து முன்சீப் கோர்ட்டுக்கு மாற்றக்கூடிய முறையில் கொண்டு வரவேண்டும். இல்லாவிடால் இந்த மாதிரித் தகராறானால் பூமி தரிசாகப் போடப்படுகிறதும், நாம் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று சொல்லும்போது, இதனால் உணவு உற்பத்தி குறையும். அதோடு தகராறு அதிகரிக்கும். அம்மாதிரி இல்லாமல், ஆர். டி. ஒ-விடம் அபிடவிட் கொடுத்தால் முன்சீப் கோர்ட்டுக்கு மாற்றும் வகையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

குறிப்பாக இன்றைக்கு நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள், பல பேர்களுக்கு வராளமான பூமி இருக்கிறது என்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு இம்மாதிரிச் சட்டங்களைச் செய்கிறோம். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்போகிறோம். நில உடமைக்கு உச்ச வரம்பு சட்டப் போகிறோம். இவை களையெல்லாம் அமுல் நடத்த இப்போது இருக்கக்கூடியவர்களுடைய மனப் பான்மை அவசியம் மாற வேண்டும். அந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஆலோசனைகள் மூலமாகவும் கண்டிப்பான உத்தரவுகள் மூலமாகவும் சர்க்கார் போடக் கூடிய சட்டங்களை அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று சொல்லவேண்டும்.

உதாரணமாக 10 அல்லது 15 வருஷங்கள் ஒருவர் பூமியில் வேலை செய்கிறான் என்று வைத்துக்கொண்டால் அதற்கு ஒரு அக்கிரமென்ட் கிடையாது. அபிடவிட் கொடுத்தவுடன் 4 சாட்சிகளுக்குப் பதில் 10 சாட்சிகளை கொண்டு வருகிறார்கள். கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைப் போன்றவர்கள், குத்தகைக்காரனுக்கு விரோதமாகச் சாட்சியம் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் என்ன சாட்சியம் கொடுத்தாலும் எடுத்துக்கொள்ளாமல் மிராசதாரர் பக்கம் சாட்சியத்தைத்தான் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். இப்படிப் பத்து வருஷங்களாக இருந்த குத்தகைக்காரர்கள் அப்பறப்படுசுதப்படுகிறார்கள். இவ்வளவுக்கும் காரணம் என்ன? இன்னும் பல நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் கொண்டு வரப்போகிறோம். அதிகாரிகளிடம் பனமாற்றமில்லாமல் எந்தச் சட்டமும் நிறைவேற போவதில்லை. பேப்பரில் மட்டும் போட்டால் பிரயோஜனமில்லை. நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். அதற்கான வழி வகைகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION AND 437
PAYMENT OF FAIR RENT (AMENDMENT) BILL, 1958
(L.A. BILL NO. 1 OF 1958)

14th February 1958]

Mr. S. LAZAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் 9-53
அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கூடிய மசோதாவின் மீது 8.12.58
என்னுடைய கருத்தைக் கூறுவதற்கு முன்பாக இந்த கையேடு வாரக்காரர் களுடைய அலுவல் என்ன? மாட்டு வாரக்காரர்களுடைய அலுவல் என்ன என்பதைப்பற்றி அந்தப் பிராந்தியத்திலிருந்து வரக்கூடிய ஒருவன் என்ற முறையில் எனக்குத் தெரிந்த சில உண்மைகளை எடுத்துச்சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். சாதாரணமாக எல்லோருக்கும் தெரியும் திருச்சி ஜில்லாவிலே மொத்தம் நஞ்சை சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலத்தின் பரப்பை எடுத்துக் கொண்டால் 125,000 ஏக்கர் ஆகும். அதிலே இன்றையதினம் கை ஏர் வாரம் அல்லது மாட்டு வாரம் என்று சொல்லக்கூடிய முறையில் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலத்தின் பரப்பு சுமார் 3,500 ஏக்கர் என்று சொன்னால் இங்கு இருக்கக்கூடிய அநேகருக்கு இது ஆச்சரியத்தை உண்டு பண்ணக் கூடும். அதிலும் குறிப்பாக இத்தமறை நான் இப்போது சொல்லக் கூடிய ஒருசில கிராமங்களில் மட்டும்நான் இருக்கிறது என்பது உங்களுக்கு இன்னும் அதிக ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கக்கூடும். திருச்சி ஜில்லாவிலே, திருச்சி தாலுகாவிலே சிறுகமணி, அந்தநல்லூர் என்ற கிராமங்களிலும், வாங்குடி தாலுகாவிலே கிளியநல்லூர், கரியமானியம், சீதேயம் என்ற கிராமங்களிலும், கரூர் தாலுகாவிலே நெளர் என்ற கிராமத்திலும், அடுத்தாற்போல் முசிரி தாலுகாவிலே ஆழர், குணசேகரம், சீனிவாசநல்லூர், தொட்டியம் என்ற கிராமங்களிலும். கடைசியாகக் குளித்தலை தாலுகாவிலே கிருஷ்ணராயபுரம், மகாதானபுரம், திம்மாச்சிபுரம், கருப்பத்தூர், கள்ளப்பன்னி, வைகைநல்லூர், ராஜேந்திரம், பொய்யாமணி, நக்கவரம் என்ற இந்த கிராமங்களிலுமட்டுமே இந்த முறையில் சாகுபடி செய்யப்பட்டு வருகிறது என்பதை இங்கே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். (இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஸ்ரீ டி.டி. டேனியல் ஆசனத்தில் அமர்ந்தார்) அதிலும் குறிப்பாக குளித்தலை பகுதியிலே மட்டும் ஏறக்குறைய 2,500 ஏக்கர் இந்த முறையில் சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. மீதிமுள்ள 1,000 ஏக்கர்தான் முன்பு குறிப்பிட்ட மற்ற கிராமங்களில் இருக்கிறது. ஏதோ கை ஏர் வாரக்காரர், மாட்டு ஏர் வாரக்காரர் என்று சொல்லக்கூடிய நேரத்தில், இந்த இரண்டு வாரக்காரர்களும் ஏதோ தொன்றுதொட்டு பல நாட்களாக இருந்து வருகிறார்கள் என்று நினைத்தால் அது தவறு என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இத்தமறை பல்லாண்டு காலமாக வந்திருக்கிறது. ஆனால் வாரம் என்ற வார்த்தை சமீபத்திலேதான் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். இத்தவிதமாக வாரம் என்று அழைக்க ஆரம்பித்த பிற்பாடு, அதிலும் குறிப்பாக இந்த இரண்டு வகை சாகுபடியாளர்களுக்கும் உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிந்ததும் வசிய சாகுபடியாளரும் வாரம் என்று சேர்த்துக்கொண்டு தன்னார் கட்டி வாரம், காவல் வாரம், அறுவடை வாரம், போர்டி வாரம் என்று இன்றையதினம் அழைத்துக்கொண்டு, அவர்களும் இதுபோன்று பங்கு கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று இந்தச் சபைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே இந்த கை ஏர் வாரம் என்று சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் சாதாரண மாக ஒரு நிலத்தில் பாடுபடக் கூடியவர்களுக்கு தங்கனிடத்தில் உள்ள கை ஏர்களைக் கொடுப்பாரானால் அதற்கு கை ஏர் வாரம் என்று அர்த்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேசமயத்தில் அந்த மாதிரி சாகுபடி செய்வதில் ஒருவர் தன்னிடத்திலுள்ள மாடுகளைக் கொடுத்து அழுவதானால் அதற்கு மாட்டு வாரம் என்று சொல்லப்படுகிறது என்பதை இந்தச் சபைக்கு நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஆரம்ப முதற்கொண்டு நிலத்தைப் பண்படுத்தி சாகுபடிக்காகப் பாடுபடுபவன் நிலக்காரன் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதற்கு வசக்கூடிய செலவுகளை அந்த நிலக்காரன் செய்கிறான். வருஷத்தோறும் நிலப்படி சாகுபடி செய்ய நிலத்தை செப்பனிடச் செய்ய வேண்டியது ரொம்ப இருக்கிறது. அதற்கான செலவை நிலக்காரன் செய்கிறான் என்று சொன்னால் ஆச்சரியமாக இருக்கக்கூடும்.

இன்னும் அடுத்தபடியாக நூற்று விட ஆரம்பிக்கிறான் என்று சொன்னால் அந்த இடத்தில் கை ஏர் வாரக்காரர் என்று சொல்லக் கூடியவரோ அல்லது மாட்டு வாரக்காரர் என்று சொல்லக்கூடியவரோ அந்த இடத்திற்கு வருவதில்லை

[Sri S. Lazar] [14th February 1958]

என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதிலும் சராசரி சுமார் மூன்று ஏக்கருக்கு ஒரு ஏக்கர் வாரக்காரர் அல்லது மாட்டு வாரக்காரர் இருக்கிறான் என்பதை நாம் அறியவேண்டும். ஒருவன் 10 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பானானால் குறைந்தபட்சம் 3 அல்லது 4 இதுபோன்ற வாரக்காரர்கள் இருக்கின்றார்கள். ஆனால் அந்த நிலத்தைப் பண்படுத்தி, நாற்று நடுவதற்கு நிலத்தை உழக்கூடிய நேரத்தில்தான் இந்த ஏக்கர் வாரக்காரர் அல்லது மாட்டு வாரக்காரர் நிலத்திற்கு வந்து வேலை செய்ய ஆரம்பிக்கிறார்.

10-00 யார் ஒரு நிலத்தில் விதைக்கிறார்களோ அந்த நிலத்திலிருந்து அவர் களுக்கு வசத்திற்கு மாடுகளாகக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு வழக்கம் இருந்து வருகிறது. அதாவது கால் ஒன்றுக்கு ஒரு மாக்கால் நெல் அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது. அதன் பிரகாரம் கையேறு மாட்டு வறு வாரம் தார்களுடைய வேலை ஆரம்பமாகிறது. நிலத்தில் தண்ணீர் பாய்ச்சி நிலத்தை உழ ஆரம்பிக்கிறார்கள். அப்படி உழக்கூடிய காலத்தில் 20 அல்லது 25 நாட்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அப்படி வேலை செய்யக்கூடிய காலத்தில் அந்த வேலைகளை ஒரு நாளைச் செய்து முடித்து விட முடியாது. ஒருவாரம் அல்லது ஒரு மாதம் வேலை செய்யக் கூடியதாக இருக்கும். எந்த வேலைகளைச் செய்தாலும் அதற்கு வாரம் தார்க்கள் என்ற பெயரைச் சேர்த்து வருகிறார்கள். இவர்கள் செய்யக்கூடிய வேலைகள் எல்லாம் பரம்பரையாக செய்து வந்த வேலைகள்தான். அதே மாதிரிதான் இந்த கையேர் மாட்டு ஏர் வாரம் தார்களும் வருகிறார்கள். அப்படி ஒரு நிலத்தில் ஒருவர் மட்டும் வேலை செய்வதில்லை, மூன்று அல்லது நான்கு வாரம் தார்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அப்படி இந்த மூன்று அல்லது நான்கு வாரம் தார்களும் 25 அல்லது 30 நாட்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். இப்படி அவர்கள் வேலை செய்வதற்கு அவர்களுக்கு வாடிக்கையாகக் கூலி கொடுத்து கொண்டு வருகிறார்கள். அல்லது வருஷக் கடைசியில் அவர்களுக்கு அவர்கள் செய்த வேலைக்குத் தக்கபடி கூலி கொடுக்கிறார்கள். இந்த 25 அல்லது 30 நாட்களுக்கு உடனடியாகக் கூலியைக் கொடுப்பதும் உண்டு. வருஷக் கடைசியில் அவர்கள் பரம்பரையாக இருப்பதால், கூலியைக் கொடுப்பதும் உண்டு. அவர்களுக்கு கூலியை உடன் காலத்தில் கொடுப்பதுடன் அதாவது ஒரு ஏக்கருக்கு ஒரு மாக்கால் அல்லது இரண்டு மாக்கால் என்று கொடுப்பதுடன் அதைத்தவிர சாப்பாட்டிற்கு இல்லாவிட்டால் சாப்பாட்டிற்கு வேண்டும் பொழுதும் கொடுக்கப்பட்டு வரும். இதை இந்தச் சமயத்தில் குரூபத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி கையேர் வாரம் தார் வேலைகளைச் செய்யும்போது தங்களுடைய மாடுகளை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டால் அவர்களை மாட்டுவாரம் தார் என்று அழைப்பது.

அதற்கு அடுத்தாற்போல் தண்ணீர் பாய்ச்சக்கூடிய வேலை. இப்படி தண்ணீர் பாய்ச்சும் வேலைக்கு என்று ஒரு சில கிராமங்களில் தனிப்பட்ட ஆட்கள் இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு தண்ணீர் கட்டி கொண்டு சொல்லப் படும். அவர்களுக்கும் வாடிக்கையாக மாடிகள் உண்டு. மற்றும் அவர்களுக்கு சுவைநீரம் என்றும் கொடுக்கப்படுகிறது. சில கிராமங்களில் கையேர் வாரம் தார்கள் தங்களுடைய மாடுகளைக் கொண்டு வந்து வேலை செய்தால் அந்த ஆளுக்கு ஒரு ஷக் கடைசியில் அறுவடைக் காலத்தில் கால் ஒன்றுக்கு ஒரு மாக்கால் வீதம் நெல் கொடுக்கப்படுகிறது. மற்றும் அவர்கள் விதைத்தாலும் அவர்களுக்கு நெல் கொடுக்கப்படுகிறது. மற்றும் பயிர்களை காவல் புரியவேண்டியதாக இருக்கிறது. சாகுபடி செய்தால் மட்டும் போதாது. அந்தப் பயிரை சரியானபடி பாதுகாத்த வரவேண்டும். தானியங்கள் வெள்வந்தவுடன் அவைகளைப் பறவைகள் தின்னாமல் பாதுகாக்க வேண்டும். மற்றும் மாடுகளை லிட்டு மேய்க்காமலும், தோட்டிகள் வந்து பயிர்களை அறுத்துக்கொண்டு போகாமலும் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த வேலைகளைச் செய்கின்றவர்கள் காவற்காரர்கள். இவர்களுக்கு பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அதனால் அவர்களுக்குக் கூலி கொடுக்கவேண்டும். பல கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் அவர்கள் காவல் காத்து வருகிறார்கள். இந்த வேலைகளில் கையேர்வாரம் தார்களுக்கும் மாட்டு ஏர் வாரம் தார்களுக்கும்

14th February 1958] [Sri S. Lazar]

பங்கு கிடையாது. இந்த வேலைகளை அவர்களும் செய்ய மாட்டார்கள். பரம்பரை பாத்தியம் உள்ளவர்கள்தான் இந்த வேலைகளைச் செய்வார்கள். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இதற்கு என்று தனிப்பட்ட ஆட்கள் உண்டு. அவர்களுக்கு தனிப்பட்ட முறையில் கூலி கொடுக்கப்படுகிறது. அதற்கான படியையும் கொடுத்துவருகிறார்கள்.

அதற்கு அடுத்தாற்போல் நாற்றுப் பறிக்கக்கூடிய வேலை. அதை மற்றவர்கள் செய்ய முடியாது. இது சம்பந்தமான வேலைகளுக்கும் கையேர் வாரம் தார்களுக்கும் மாட்டு ஏர் வாரம் தார்களுக்கும் சம்பந்தம் கிடையாது. அந்த வேலைகளைச் செய்யக்கூடிய ஆட்களுக்கு தனிப்பட்ட முறையில் தான் படி கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படி கூலி கொடுக்கும்போது சிலர் உடனடியாக கொடுத்து விடுகிறார்கள். சில இடங்களில் கூலிகளை வருஷக் கடைசியில் அறுவடை காலத்தில் கொடுக்கிறார்கள். இதுவும் பரம்பரை ஊதியமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது.

அதற்கு அடுத்தாற்போல் அறுவடைக் காலம் வருகிறது. அறுவடை செய்யக்கூடிய நேரத்தில் அதற்கு என்று சிலரை நியமிக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய கூலி அவர்கள் செய்யக்கூடிய வேலையின் அடிப்படையில்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அறுவடையாகக்கூடிய நெல்லி லிருந்து இவ்வளவு என்று கொடுக்கப்படுகிறது. அங்கே வரக்கூடிய அளவைப் பொறுத்து கூலி கொடுக்கப்படுகிறது. அறுவடை காலங்களில் கையேர், மாட்டு ஏர் வாரம் தார்கள் உடல் உழைப்பைக் கொடுத்தால் அதற்குத் தக்க படி அவர்களுக்குத் தானியமாகவோ அல்லது வைக்கோலாகவோ கூலி கொடுக்கப்படும். சாதாரணமாக அவர்கள் அப்படி வேலை செய்வதில்லை. வேலை செய்தால் கூலி கொடுத்து விடுவது வழக்கம். இவ்விதம் அவர்களுக்குக் கூலி கொடுப்பது என்பது நில சொந்தக்காரர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைப் பொறுத்து இருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால் கையேர் வாரம் தார்களுக்கும் மாட்டு ஏர் வாரம் தார்களுக்கும் மூன்று வித வேலைகள் தான் உண்டு. தண்ணீர் பாய்ச்சக்கூடிய காலங்களில் தண்ணீர் பாய்ச்சுவது அப்படிச் சில கிராமங்களில் உண்டு. உழக்கூடிய காலங்களில் ஒன்று அவர்கள் மாடுகளைக் கொண்டு வராமல் உழதால் அவர்களுக்கு கையேர் வாரம் தார்கள் என்றும், மாடுகளைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தால் அவர்களுக்கு மாட்டு ஏர் வாரம் தார்கள் என்றும் சொல்வது உண்டு. அந்தக் காலத்தில் நல்ல வசதியுள்ளவர்கள் கூலிகளைக் கொடுத்து விடுவார்கள். மற்றவர்கள் வருஷக் கடைசியில் கூலியைக் கொடுப்பார்கள். வசதி இல்லாதவர்கள் இன்னும் அவ்வப்போது தானியங்களைக் கொடுத்துவிட்டு வருஷக் கடைசியில் அறுவடைக் காலத்தில் எல்லாக் கூலியையும் கொடுத்துவிடுவார்கள். மகசூல் காலங்களில் நிலத்திலிருந்து எவ்வளவு மகசூல் கிடைக்கிறதோ அதற்குத் தக்கபடி தானியங்கள் கொடுப்பது வழக்கம். அந்தக் காலத்தில் கலத்திற்கு ஒரு மாக்காலோ அல்லது அதற்கு மேலோ கொடுப்பது வழக்கம். தண்ணீர் பாய்ச்சுவதாக இருந்தால் அதற்கும் ஏக்கருக்கு ஒரு மாக்காலோ அல்லது அதற்கு அதிகமாகவோ கொடுப்பது வழக்கம். உடனடியாகக் கூலிகளைக் கொடுக்காவிட்டாலும் அந்தந்த பிராந்தியத்திலுள்ள பழக்க வழக்கங்களைப்படி கொடுக்கப்படும். இந்த இடத்தில் ஒன்றை நான் குறிப்பிட்டுத்திடுகிறேன். இப்படிக் கொடுப்பதை “க்ராப் ஷேரிங்” என்று வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. ஏதோ அவர்களுக்குச் சாகுபடியில் வரக்கூடிய அளவுக்குத்தான் பங்கு கொடுக்கப்படுகிறது. அதுவும் கூலியாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. உள்படியே அவர்களுக்குப் பங்கு கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. கூலி கொடுப்பது அந்தந்த நிலக்காரர்கள் கொடுப்பதுதான்.

நிலச் சொந்தக்காரர் எல்லோருமே நிலம் இருக்கக்கூடிய இடங்களில் இருக்கமாட்டார்கள். அவர்கள் வெளியூர்களில் போய் குடியிருந்தாலும் இருப்பார்கள். தங்களுடைய நிலத்தை குத்தகைக்கு விட்டுவிட்டு வேறு பிராந்தியங்களில் குடியிருப்பார்கள். அல்லது அங்கேயே குடியிருக்கக்கூடிய பணக்கார நிலச் சொந்தக்காரர்கள் தானே சாகுபடி செய்துகொள்ளக்கூடிய

[Sri S. Lazar] [14th February 1958]

நிலைமையில் இருக்கமாட்டார்கள். அப்படி அங்கேயே குடியிருந்து பணக் காரர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள்தான் மிராசுதாரர்களாக இருப்பார்கள். அவர்கள் அங்குள்ள வழக்கத்தையொட்டித்தான் கூலி கொடுத்து வருவார் என்பதை இந்தச் சமயத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒரு சில முரண்பாடுகளை நாம் கவனிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின்படி நிலத்தை உழுகிற கையேர், மாட்டு ஏர் வாரம்தார்களும் நாம் ஏற்கெனவே இப்பற்றிய சட்டத்தின் பிரகாரம் 60—40 பங்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட கையேர், மாட்டு ஏர் வாரம் தார்கள் ஒரு நிலத்தில் ஒருவர்மட்டும் வேலை செய்யமாட்டார்கள். அவ் வேலைகளை யெல்லாம் செய்வதற்கு மூன்று நாளைக்குப் பேர்களைவாறு இருக்க வேண்டும். அப்படியே நாளேக்கு பேர்கள் ஒரு ஏக்கரில் வேலை செய்கிறார்கள். அசைப்போலவே இப்படிப்பட்டவர்கள் ஒருவரிடம்மட்டும் வேலை செய்து கொண்டிருக்கமாட்டார்கள். அவர்கள் பலரிடம் வேலை செய்து கொண்டிருப்பார்கள். அங்கு நிலைமையில் நியாய வாசப்பட்டபடி அவர்களுக்கு எப்படி வாரத்தை பிரித்துக்கொடுப்பது என்ற பிரச்சனை எழுகிறது. இவர்களை யாரை யாருக்கு வேலை செய்யக்கூடிய விவசாயி என்று சொல்வது என்பதும் கஷ்டமாக இருக்கிறது.

அதைப்போலவே நியாயவாசச் சட்டப்படி விவசாயச் செலவு எல்லாவற்றையும் விவசாயியேதான் செய்துகொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் கையேர், மாட்டு ஏர் வாரம் மசோதா பிரகாரம் அங்குச் செலவை அறுவடை காலத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. குறிப்பாக கவனித்தால் நிலத்தில் சாகுபடி செய்து அதன் பின் விவசாயிகள் ஏற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக நியாயவாசச் சட்டத்தின் பிரகாரம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் பயன் அவர்களுக்கு இப்பொழுது கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால், இதை நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்போது ஏதோ நிலக்காரர்களுக்கு வசூலித்து வாங்கிக்கொண்டு பேசுகிறேன் என்ற முறையிலே பிசுவிலை. பெரிய பணக்காரர்கள், ஓளவு அதிகப்பிச்ச நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய நிலப் பிரபுக்கள் சம்பந்தப்பட்டவையிலே இந்தச் சட்டம் அமுலாக்கப்படுவதிலே எந்தவிதமான ஆட்சேபமும் எங்களுக்குக் கிடையாது. ஆனால், இதோபோன்று நிலத்தை வைத்திருக்கின்றவர்கள் எல்லாம், சிறு சிறு மிராசுதாரர்கள். ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டுப்போல, 3,500 ஏக்கர்தான் இம்மாதிரி சாகுபடியில் இருக்கிறது என்று சொன்னால், நங்கலாம் போன்ற இடங்களில் பெரிய நிலப் பிரபு இருக்கலாம். மற்ற இடத்தில், மற்றொரு பெரிய நிலப் பிரபு இருக்கலாம். எனவே அத் தனியேனும் சிறிய மிராசுதாரர்கள் என்ற மூன்றையிலே 5, 6, 10 ஏக்கராவைத்திருந்தால் அதிலே அதிகம் என்று நினைக்கவேண்டும். நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் அத்தனையோரும், தூற்றுக்கு 90 பேர்கள் 10 அல்லது 10 ஏக்கராகக் குறைவாக நிலம் வைத்திருக்கக் கூடியவர்கள் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டால், எந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் சட்டம் கொண்டுவருகிறோமோ, யாருக்கு நல்லது செய்யவேண்டும் என்றும், நியாயம் கிடைக்கவேண்டுமென்றும் சட்டம் கொண்டுவருகிறோமோ அந்த வகையில் ஒரு சிலருக்கு நன்மை ஏற்பட்டாலும் வேறொரு சாரருக்குத் தீக்கு செய்கிறோம் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் அரசாங்கத்தின் ஞாபகத்திற்கு கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

அரசாங்கம் சட்டம் கொண்டுவருவதிலே தவறு ஒன்றும் இல்லை. அதை பிரயோகப்படுத்தக்கூடிய முறையிலும் தவறு இல்லை. ஆனால், அதைத் தவறான முறையிலே கொண்டுவருவதென்றே நோக்கத்திலே ஒருசில அரசியல் கட்சியினரே அந்தப் பகுதியிலே பெரும் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டு, திரண்டு ஆண்டுக்காலம் ஆயிற்று, நல்ல நிலைமை ஏற்படுவதற்கு. இந்தச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னால் ஒரு சமூகமான

14th February 1958] [Sri S. Lazar]

நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அதை ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி ஒரு சமூகமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கும்போது இந்தச் சட்டம் வந்தவுடனே அதையும் தவறான முறையில் உபயோகப்படுத்தவேண்டுமென்ற கெட்ட நோக்கத்தோடு ஒரு சில அரசியல் கட்சிகள், 3,500 ஏக்கராக இந்த முறை சாகுபடியில் இருந்தபோதிலும், 40 ஆயிரம், 50 ஆயிரம் ஏக்கராகக் இருக்கின்றன என்று ஒரு பெரிய பரபரப்பை உண்டாக்கி, வேலையில் ஸ்தம்பிதம் ஏற்படுவதற்கு முற்படுகிறார்கள். அரசாங்கத்தின் பேரில் குறை சொல்வதற்காக நான் இதைச் சொல்லவில்லை.

அரசாங்கம் கொண்டுவருவதற்கு சட்டம் நல்ல கொள்கை அடிப்படையில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதைத் தவறான முறையில் கொண்டு செல்ல ஒரு சில அரசியல் கட்சிகள் முனைகிறார்கள் என்றால், அதைப்பற்றி நாம் கவலைப்படவேண்டும். சில விவசாயிகளுக்கு நல்லதாக இருக்கும்போது, அதேசமயத்தில் மற்ற சிலருக்குத் தீங்காகத்தான் இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட்டு, அதிலேயும் குறிப்பாக இந்தச் சட்டத்திற்கு “ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட்” கொடுத்திருக்கிற காரணத்தால் தீங்கு இன்னும் அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதை நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னும் இதைப்பற்றி சில கருத்துக்கள் சொல்லவேண்டுமென்று நினைத்தபோதிலும் நேரம் இல்லை என்ற காரணத்தால் எனது வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI T. SAMPATH : Mr. Speaker, Sir, I welcome the motion of the Hon. the Minister for Revenue to refer this Bill to a Joint Select Committee. I am really glad about it because the various aspects of the Bill have to be very carefully considered. My hon. and esteemed Friend, Mr. Lazar, who spoke just now confined himself to the kaiyeruvaramdars and mattuvaramdars. The system is something similar to what is obtaining in our district—the pannaial system. What the Bill seeks to do is to confer lease-hold rights and also a right of share in the crops on certain people. There is a judgment of the High Court on the subject and we have to carefully consider all that. Therefore, I am glad that the Bill is going to be referred to a Select Committee.

As I said, Sir, the Bill seeks to confer rights on a new class of persons who were originally not enjoying these. By conferring rights on a new class of persons, difficulties ought not to be created for the existing people. The sub-tenants have not undergone any suffering at all under the main Act. By this amending legislation, an independent legal status is sought to be given to the sub-tenants. By all means, we can give them this status. But at the same time, they must be made to undertake the liability also. In this connection, I would refer to section 14 of Act XXIV of 1956 which says :

“ The provisions of this Act shall not apply to any cultivating tenant who owns or cultivates either as tenant or as owner or as both an extent of land in excess of one veli, i.e., 6-2/3rd acres of wet land.”

[Sri T. Sampath] [14th February 1958]

As per this provision, if he cultivates more than one veli, he is not entitled to the provisions of the Act. But a main tenant can circumvent this provision by resorting to a clever subterfuge. He can sub-lease the land to a number of sub-tenants which means a landlord will be successfully deprived of the legitimate share due to him. Further, the main tenant alone is made liable for eviction now for non-payment of rent. The sub-tenant can hold on to the land as he pleases, without paying rent at all. There must be a specific provision for enforcement of payment of rent even by the sub-tenant. If this is not done, the provisions in favour of the landlord will be rendered completely nugatory. I may illustrate it. Suppose a landlord obtains a valid order of eviction in a revenue court. He takes it for process. This can be successfully defeated in this way. The main tenant, viz., the lessor can say: "I have leased out the lands to 'B'". 'B' may say that he has sub-leased the lands to 'C'. 'C' may say the lands have been sub-leased to 'D'. Where are we to draw the line in such a case? Secondly, another important point is, how is this sub-tenancy to be recognized. Are the sub-leases to be recognized or not? Mere filing of affidavits will not do. Under the provisions of the Act, both the lessor and the landlord have to execute lease deeds and these lease deeds have to be deposited in Taluk Office. Merely recognizing an oral tenancy will not do. We have to make provision for recognizing the sub-leases in proper form. There must be documentary evidence. There must be provision for enquiry by a revenue court to determine who is the sub-tenant. All these points I have made only to draw the attention of the Members of the proposed Joint Select Committee to the need for carefully examining the Bill. The enactment when finally made should be perfectly understood and implemented. There should be no room for talks that there were locunæ in the Act and that the law court were giving judgments in their own way.

Lastly, Sir, in clause 5 (2) it is stated that a land-owner shall be entitled to take from the produce of the crops that were standing on the 5th January 1958, the cost of cultivation of the crops and had the balance shall be shared in accordance with the provisions of the Act. This provision is not clear. I am afraid, it will lead to complications. I understand troubles have arisen already. Therefore, the provision must be made more clear.

With these words, I would appeal to the Members of the Select Committee to consider my suggestion.

SRI S. M. ANNAMALAI : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எனக்கு முன் பேசிய சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஸ்ரீ லாக் கையேர் வாரம், மாட்டு வாரம் ஏதோ ஒரு சில கிராமங்களில் மட்டும் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சென்னை அரசியலாரும் கூட திருச்சி மாவட்டத்தில்தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமை நடிகிறது என்பதாக நினைத்துக்கொண்டு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருகிறார்கள்.

14th February 1958] [Sri S. M. Annamalai]

மாநில முதல் அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதிக்கு வந்திருந்த போது அவரிடத்தில் ஒரு சில மகஜர்கள் கொடுத்தோம். அந்த மகஜர்கள் மூலமாக இந்தச் சட்டம் அந்தப் பகுதியில் உள்ள நிலைமைக்கும் பொருத்தமாக இருக்கவேண்டுமென்று ஒரு சில திருத்தங்கள் கொடுத்திருந்தார்கள். நமது மாநில முதல் அமைச்சர் கூட அப்போது கேட்டார். "உங்கள் மாவட்டத்தில் கூட கையேர், மாட்டு வாரம் ஏர் என்பது இருக்கிறதா?" என்பதாக. வடாற்காடு மாவட்டத்தில் மட்டும் அல்ல, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒவ்வொரு பெயரில் இந்த முறை நம் ராஜ்யத்தில் இன்னமும் வழங்கிக் கொண்டேதான் இருக்கிறது. இன்றைக்குக் கொண்டுவரக்கூடிய சட்டத்தின் மூலம் மாட்டு வாரம் கையேர் வாரம் என்ற பெயரளவில் அதை ஒடுக்கிவிடாமல், பரவலாக இந்த ராஜ்யத்தில் அமுலில் உள்ள இந்த மாதிரியான எல்லா முறைகளுக்கும் வசதியாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும் என்பதைத்தான் நான் அடிக்கடி சொல்லி வந்திருக்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்பது சர்க்காருடைய கொள்கையாதலால் இந்தச் சட்டத்தை எல்லா விவசாயிகளுக்கும் நன்மை அளிக்கும்வகையில் மாற்றியாகவேண்டும். இந்தக் கையேர், மாட்டேர் சட்ட அடிப்படையில் ஹைக்கோர்ட்டில் ரிட் போடவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறது. டென்னஸ் அக்ரிமெண்டு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இப்போது என்ன செய்கிறார்கள்? நிலச்சுவாந்தார்கள் ஒரு அக்ரிமெண்ட் தயார் செய்கிறார்கள். அதாவது நிலத்தில் பயிரிடக்கூடியவர்கள் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் என்றால் நிலத்தில் யார் பயிரிடுகிறார்கள் என்பதைப்பற்றிய சர்ச்சை எழுந்திருக்கிறது. விவசாயி என்றால் யார் என்பது சரியாக விளக்கம் செய்யப்படவில்லை. 300 ஏக்கர், 500 ஏக்கர், 2,000 ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களும் தங்களை விவசாயி என்றுதான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மிளகணிங் கமிட்டி கூட்டத்தில் கரிய கவுண்டர் அவர்களிடம் இதைப்பற்றிச் சொன்னேன். "நான் ஒரு விவசாயி" என்று சொல்லிக்கொள்ளலாமே தவிர "நீர் ஒரு விவசாயி அல்ல" என்பதாக. உண்மையிலேயே யார் நிலத்தில் நேரிடையாகத் தங்களுடைய சரீர் உழைப்பைக்கொடுக்கிறார்களோ, நிலத்தில் இறங்கி உழைப்பயிரிடுகிறார்களோ, அவர்களை விவசாயிகள் என்று கருதுவேண்டும். லாட்பிஸ் (சுடையப் பிடித்துக் கொண்டு நின்றவன்) "இப்படி ஒட்டு, அப்படி ஒட்டு" என்று அதிகாரமிடுகிறவர்களை விவசாயி என்று ஒப்புக்கொள்ள நான் தயாராய் இல்லை. ஆகையால் விவசாயி என்ற வார்த்தை சட்டத்தில் வழங்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது.

அதற்கடுத்தபடியாக எந்த எந்த நிலத்தில் யார் யார் பயிர் செய்கிறார்கள் என்ற குறிப்பை அரசியலார் எடுக்கவேண்டும். நேரிடையாக நிலத்தில் உழைப்பவர்களை விவசாயி என்று வரையறுப்பதோடு, யார் யார் நிலத்தில் பயிர் வைக்கிறார்கள் என்கிற குறிப்பையும் தயார் செய்து கொடுத்தால் தான் உழைக்கின்ற விவசாயிகள் எல்லோருக்கும் நன்மை செய்தவர்கள் ஆவார்கள். அஸ்திவாரமாக இருக்கிற இந்த அடிப்படையான காரியங்களை யெல்லாம் செய்யாமல் மேலே கட்டிடம் எழுப்புவது போல உயர்த்திக் கொண்டே போனால் நன்மை கிடையாது. இப்போது கவர்னர் உரையின்மீது கூட அவர் பேசி இருக்கிறார்கள். இன்னும் அதிகமான நிலம் வாங்கக் கூடாது என்பதற்காக ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்போவதாக. அதேசமயத்தில் ஒரு விஷயத்தை நாம் உணர்ந்து கொண்டாகவேண்டும். இப்போது எல்லா நிலங்களையும் விற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஒருவர் இவ்வளவு தான் நிலம் வைத்துக்கொள்ளலாம் எனக் கட்டுப்படுத்துவதற்குச் சென்னை அரசியலார் சட்டம் கொண்டுவரப்போகிறார்கள் என அதற்கு முன் தங்க விடமுள்ள நிலங்களை விற்றுவிடவேண்டும் என்பதற்காக விற்றுக்கொடுக்கிறார்கள். இப்படி பல பெரிய பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு முன் அறிவிப்பாக எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொள்வதற்கு உதவியாக இந்தச் சட்டம் வருகிறதே தவிர உண்மையில் நிலத்தில் உழைக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிக்கக்கூடியவகையில் சர்க்கார் எவ்விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. விவசாயிகளுக்கு உண்மையிலேயே

[Sri S. M. Annamalai] [14th February 1958]

நன்மை உண்டாகவேண்டுமென்று கருதி நான் 13 திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். நான் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். நான் ஒரு நிலத்தில் பயிர் வைத்தால் வாரத்தைக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டால் உடனேயே க்ருமினில் செக்ஷன்படி டிஸ்பாஸ்செய்தேன் என்று குற்றம் சுமத்தி பதினைந்து நாட்களுக்குச் சிறைவைக்கின்ற அளவுக்குத் தண்டனை தருகிறார்கள். ஆகையால் சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரனார் அதிகார பூர்வமாக மசோதா கொண்டு வரும்போது கூட சிலில் கோட்டுகளில் இருக்கின்ற வழக்குகளை மாற்று வதற்கு ஒரு அபிடவெட் கொடுக்கும்படியாகக்கூட இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார். அதுகூடத் தவறு, தப்பிடம். இன்னார் இன்னார் இன்ன இன்ன நிலங்களைப் பயிர் செய்து வருகிறார்கள் என்பதற்கான குறிப்பு வாக்காளர் பட்டியலைப்போல தயார் செய்துவிட்டால் நன்மையாகப்போகும் என்பதைத்தான் நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்கு எல்லா வகையிலும் நன்மை கிடைக்கும்படியாகச் செய்வேண்டும் என்பதற்காகப் பல திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறோமே தவிர ஸர் உடையார் சொன்னது போல இப்பிரச்சனையை அடிப்படையாகக்கொண்டு அரசியல் கட்சிகள் கிளர்ச்சிகளை நாட்டில் உண்டாக்குவதற்கு முயற்சி செய்யவில்லை என்பதை இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக்கொள்ளவிரும்புகிறேன். பலவிதமான கிளர்ச்சிகள் நாட்டில் உண்டாவதற்குக் காரணமாக இருப்பது ஆட்சியாளர்கள் தாம். இவர்களுடைய நிர்வாகம்தான். நான் அதைப்பற்றி பகிரங்கமாகச் சொல்லமுடியும். ஆட்சியாளர்கள் சட்டத்தைக் கொண்டுவரும்போது பல விதமான பேர்களுடைய ஓசனைகளைக்கொண்டு, பல்வேறுபாடான எண்ணங்களைக்கொண்டு சட்டத்தைப் போடநினைக்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் போடுகின்ற சட்டத்தில் பல பொத்தல்கள் உண்டாகிவிடுகின்றன. அந்தப் பொத்தல்களை அடிப்படையாக வைத்துக் கோர்ட்டில் அந்தச் சட்டம் செல்லாது என்று தீர்ப்பளிக்கும்படி விடுகின்றன. இப்படி உயர்த்தி மன்றத்தாரால் செல்லாது எனத் தள்ளப்பட்டிருக்கும் சட்டங்கள் எவ்வளவு என்று நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆட்சியாளர்கள் போடுகின்ற சட்டத்தை அவர்கள் சட்டை செய்கிறார்களா? இல்லை. ஹைக்கோர்ட்டில் ரிட்டைப்போட்டு ஸ்டே ஆர்டர் உடனே பல வழக்குகளில் வாங்கி விடுகிறார்கள். ஆகையால் மிகவும் தயவு செய்து கேட்டுக்கொள்கிறேன். உண்மையாக ஆட்சியாளருக்கு விவசாயிகளிடத்தில் அன்பு இருக்குமானால், நல்லெண்ணம் இருக்குமானால், இப்பிரச்சனையை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து விவசாயிகளையார் என்று தீர்மானித்துவிடவேண்டும். எந்த எந்த நிலங்களில் அவர்கள் பயிர்செய்கிறார்கள் என்கிற பட்டியல் தயார் செய்யப்பட்டுவிடவேண்டும். அதற்குவேண்டிய எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

10-30
a.m.

SRI G. ANNAMALAI MUTHU RAJA : ஸார் சட்டமன்ற தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது திருச்சி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் மாட்டு வாரம் கையேர் வாரம் என்ற சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு மந்திரி சபை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. இந்த கையேர் மாட்டு ஏர் வாரங்களைப்போல் பல வாரங்கள் இருக்கின்றன. சில வாரந்தார்களுக்குப் பல தகராறுகளும் இருக்கின்றன. எருப்போடு என்ற இடிலும் சில தகராறுகள் இருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் இப்பொழுது கொண்டுவரப்படும் சட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் இதில் மேல் வாரம் குடிவாரம் என்றும் இருக்கின்றன. அவைகளையும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரவேண்டும். இந்தச் குடிவாரந்தார்களுக்கும், மேல் வாரம் தார்களுக்கும் தகராறுகள் இருந்துக்கொண்டிருக்கின்றன. இவர்களுக்கு எவ்வித தகராறுகளும் இல்லாதவாறு இந்தச் சட்டத்தில் சேர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு மிராசுதார்களும், நிவச் சொந்தக் காரர்களும் சொந்தச் சாகுபடி செய்வது கிடையாது, வாரத்திற்கு விடுவது தான் வழக்கம். இதில் வாரந்தார்களுக்கு மிராஸ்தார்கள்தான் அவர்கள் வேலை செய்வதற்கு ஏர் முதலியனவகளைக் கொடுப்பார்கள். இதில் சில

14th February 1958] [Sri G. Annamalai Muthu Raja]

கிராமங்களில் மாட்டுவாரம்காரர்களுக்கு ஒரு கலத்திற்கு இரண்டு மாக்கால் கொடுப்பது வழக்கம். அதேயே கைவாரமாக வட்டால் ஒரு கலத்திற்கு ஒரு மரக்கால் கொடுப்பார்கள் என்று இருக்கிறது. இதைத்தான் வால்சூடி தொகுதியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ ஸர் சொலராஜர் என்னுடைய தொகுதி ஆண்டநல்லூர். ஆகவே அரசாங்கம் இதைமேல்லாம் கமிட்டியில் நன்கு ஆலோசனைசெய்து மிராசுதார்களுக்கும் குடியானவர்களுக்கும் தகராறு இல்லாதவாறு இந்தச் சட்டத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் சில நிலங்களில் வாழை மசகூல்களும் கொடிக்கால் மசகூல்களும் இருந்து வருகின்றன. குத்தகைதாரர்களுக்கு ஏற்கெனவே ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கும், குத்தகைதாரர்களுக்கும் தகராறுகள் இருந்துகொண்டேதான் இருக்கின்றன. சாதாரணமாக குத்தகை தாரர்கள் குத்தகை எடுத்துக்கொண்ட பிறகு அந்த நிலங்களில் வாழையைப் பயிரிடுவதற்கு அனுமதிப்பதில்லை. வாழைத் தோட்டம் போடுவதற்கு அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். தம்முடைய நிலத்தில் திருவீழாக காண்களிலும், திருமணக்காலங்களிலும் மற்ற காரியங்களுக்கும் உபயோகப்படுத்தும் பொருளாகும். இது முக்கியமான உணவுப்பொருள் களில் ஒன்றாகும். ஆகவே இதைப் பயிரிடுவதற்கு யாதொரு தடையும் இல்லாமல் செய்து, இந்த நாச்சாந்தக்காரர்களுக்கும், குத்தகைதாரர்களுக்கும் ஒத்துழைப்பு ஏற்படும்படியாகச் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்து இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதவே முறை உறைகள் இருந்தால், பரிசீலனும்படி கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, while supporting the Motion 10 35
of the Hon. the Revenue Minister to refer this Bill to a Joint a.m.
Select Committee, I desire to strike a note of warning about such
legislation and piecemeal legislation like this. Sir, this Bill pro-
poses to benefit certain classes of persons, viz., kaiaeruvaramdars,
mattuvaramdars who are employed in a few thousands of acres in
Tiruchirappalli district. The High Court has held that such classes
of people are not 'cultivating tenants'. If this Bill or if the
Ordinance I of 1958 was intended to restore peace, to restore good
relationship between the landlord—I won't call landlord, they
are only landowners—the landowner and the tenant, they
would be welcome. Sir, we have been accused of hasty legislation
and ill-drafted legislation by the highest tribunal of the land and
retired Judges. So, the language we use has got to be very care-
fully adopted according to circumstances. The tenure of the kaia-
eruvaramdar and mattuvaramdar should have been properly investi-
gated in a detailed manner. To-day, to use the words of the Hon.
Minister for Revenue, they are not cultivating tenants proper, but
are 'கொண்டாங் கட்டான்' tenants. Theirs is a peculiar tenancy. There
is a peculiar relationship between the landowners and these people.
It is something like the relationship between landowner and
labourer, the only difference being that these people get a share
in the crop. Personally, I believe that if a cultivator or if a person
who is engaged in land or services to land gets a share in the
produce, he will certainly have interest in growing more foodgrains.

[Sri R. Srinivasa Iyer] [14th February 1953]

Because, he feels that if he produces more foodgrains, his income will also go up. So, he will plough the land better, irrigate it better, carry out the other agricultural operations better and harvest it better in proper season. I am sure he will attend to the entire cultivation operations properly. Certainly, the varamdar, cultivating tenant or labourer or whatever name or by whatever nomenclature you may call him, must get a proper living wage. I agree. As I have already pointed out during the last session, it is unfortunate that certain mirasdars in the Tanjore district were responsible for the tenancy legislation in that district. Similarly, I reliably understand that a certain class of mirasdars in the Tiruchirappalli district where this peculiar tenure or relationship prevails were rather recalcitrant and cantankerous and evicted the tenants and that was the reason for the present state of affairs there for which they themselves were to be blamed. The Government have got to do justice between both parties. These peculiar labourers getting a share of the harvest only for ploughing and for ploughing with their own bulls cannot be elevated to the position of cultivating tenants in the remaining part of the State. If this peculiar tenure is prevailing in the Tiruchirappalli district in a particular area of 3,500 acres or so out of about a lakh acres or so, it may not be an impossibility to legislate for that area. The extension of the provisions contained in the Bill to the entire district of Tiruchirappalli has now enabled one particular party to say that this new nomenclature, kaiaeruvaramdar or mattuvaramdar is prevalent in other areas as well. I believe that this Ordinance has given the effect of a standstill in harvest in this State. Will this increase food production in our State? If only full details of this tenure had been prepared and studied carefully and detailed report had been obtained from the revenue Officers concerned of the district and taluk concerned, I am sure this Ordinance would not have been promulgated, and that too within such a short period before the Assembly has been called to session. They could have brought forward a regular Bill. Now, by this legislation, we propose to give retrospective effect from 6th January 1953, the date when the Ordinance was promulgated. Therefore, if it is intended to restore peaceful relationship between the landholder and tenant, I request that steps may be taken which will really restore such peaceful relationship. After all, they are employed for a specific purpose. They come and plough and sometimes plough with their own bulls. More than this, they do not attend to irrigation, transplantation or to any other act of cultivation. This point should be borne in mind. Such being the case, they cannot get 60 per cent of the produce in the same way as other people who attend to irrigation, transplantation and other acts of cultivation. Sri Lazar Udayar has pointed out that these people got a share of the crop even for harvesting. Sir, paddy cultivation is different from plantation or other cultivation. There is propaganda made that rotation of crops will be beneficial to food crops.

14th February 1953] [Sri R. Srinivasa Iyer]

What happens to this tenant—the so-called kaieruvaramdar or 10-10 the matteruvaramdar—if the owner wants to change from paddy ^{a.m.} to plantain or sugarcane or betel? Such conundrums, as I would call them, would arise, if we do not properly investigate into the details of the relationship between the two parties. I may be excused by the Hon. Minister for Revenue, if I refer to an answer he gave this morning in reply to a question. He said that he had not got correct statistics as to income per acre of land in any village or taluk or district in this State. So, even measures which may culminate in fixing a ceiling on land holdings have to be carefully examined and undertaken. Land is the only thing that gives us food. We can live without money but not without food. Our only object should be to increase food production. There is a divergence of opinion between the Planning Commission and the F.A.O. experts whether such ceiling on land holdings will increase food production. In this particular case, let us assume that we give the kaieruvaramdar and the matteruvaramdar sixty per cent of the produce this year. Next year, the capitalist landlord will refuse to give him any help in the shape of seeds or cash. He will not help him in the matter of transplantation. Will the labourer, who has been depending only on his hand, not even on the bulls, then be able to cultivate five acres of land without help? So, the only proper course for the Joint Select Committee to adopt in dealing with this Bill, which has become necessary because of the attitude of the landlords who would not come to a compromise, would be to recommend payment of wages to these persons as in the case of the Pannaivals Protection Act or a lesser share than sixty per cent of the produce.

The next point that I would refer to is the elevation of the sub-tenant to the position of a cultivating tenant. In clause 4 which deals with 'savings' it is stated ' . . . persons who became cultivating tenants . . . '. That means you are legislating for persons whom you want to call cultivating tenants but who are not in actual fact. This is something like an inam estate which is not actually so but which is called inam estate under the Estates Land Act (XVIII) of 1936. You cannot suddenly impose a new contract between the landlord and the cultivator. You must smoothen their relationship. If the landlord spends for all the things excepting ploughing and the ploughing man gets sixty per cent of the produce, what is the landlord to do to meet the cost of seeds, transplantation, etc.?

The next point I would refer to is the same as the one mentioned by the hon. Member, Mr. Sampath. Under the Tanjore Pannaivals Act, if a lesser sub-leases a land, automatically he walks out. The landlord might not have originally liked a particular man. But when sub-leased, that man may become the sub-tenant. This is something like forcing an unwilling labourer

[Sri R. Srinivasa Iyer] [14th February 1958]

or an undesirable sub-tenant on the landlord. You are trying to put a square peg into a round hole, when you want to put a sub-tenant under the landlord without proper procedure being prescribed for recovering rent from him.

Then, Sir, retrospective effect is sought to be given to the proposed Act from 6th January 1958. By this, Government are interfering with the administration of justice which is not proper. A particular contract has been interpreted by the High Court in a particular manner. We are really now interfering with the decision of the High Court. I submit that it would be better, if we do not interfere with the decisions of the High Court and alter the interpretations it has given to the Act. Even in his speech introducing the Fair Rent Bill in 1956, the Hon. the Minister for Revenue said that he would exempt small landholders owning aveli and less. Under this Bill, as it stands, the small landholders will be nowhere. They have got to live. Therefore, I would respectfully request the Hon. the Minister to amend the Bill in such a manner that small landholders will be saved.

10-46 **SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI :** மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கையேர்வாரம் தாரையும் மாட்டேர்வாரம் தாரையும் பயிரிடும் குத்தகைதாரரின் “கட்டிவேடங் கொண்டு” அந்தஸ்திற்குக் கொண்டு வருவதற்காக அவசரச் சட்டம் போடப்பட்டது. அதை எடுத்துவிட்டு அதற்குப் பர்த்தியாக ஒரு சட்டத்தைப் போடுவதற்காக இந்த மசோதாவை சர்க்கார் சபைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விட வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பிரேரேபிக்கிறார்கள். இந்த முயற்சியெல்லாம் உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்கதுதான். சென்னை நகரத்திலுள்ள பிரதிநிதியாக நான் விவசாயச் சபைப்பற்றிப் பேசுகிறேன் என்றால் அது கனம் விவசாய அமைச்சருக்கே சற்று வேடிக்கையாக இருக்கலாம். இருந்தாலும், விவசாயம் சம்பந்தமாக நான் பார்த்ததையும் கேட்டதையும் எடுத்துக்கூறி, சரியான விஷயங்களை கனம் அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்தே அறிந்துகொள்ளலாம் என்று எண்ணித்தான் ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் சென்னை நகரத்திலுள்ள பிரதிநிதியாக இருந்தாலும், அவருக்கு இப்போது திருச்சியில் நிலச்சொகுடி கிடைக்கிறப்பது எனக்குத் தெரியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (சிரிப்பு.)

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : திருச்சியில் எனக்கு நிலச் சொத்து கிடைக்கிறதென்று என்று கனம் அமைச்சர் கூறுவதைக் கேட்டு, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அண்ணாமலை, நான் ஏதோ 500 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பதாக நினைத்துவிட்டுப்போகிறார். என்னிடம் அவ்வளவு நிலம் இல்லை. சில நிலச்சுவான்தார்களிடம் ஐந்தாறு ஏக்கர், ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் இருப்பதால் நிலவடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுபி அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று சில கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்வது வரவேற்கத்தக்கதுதான். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் இயற்றுவதில் எவ்வளவு சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பது, ஒரு சிறிய சீர்திருத்தத்தைச் செய்வதற்கான இந்த மசோதாவைச் சட்டமாக்க முயற்சிக்கும்போது ஏற்படும் சிக்கல்களைப் பார்க்கும்போது தெரிகிறது. கையேர்வாரம் தாரையும், மாட்டேர்வாரம் தாரையும் பயிரிடும் குத்தகைதாரரின் அந்தஸ்திற்கு சட்ட பரிமாணம் கொண்டு வரும் ஒரு சில சிறிய சீர்திருத்தத்தைச் செய்ய முயற்சிக்கும்போதே எவ்வளவு சிக்கல்கள் எழுகின்றன

14th February 1958] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

என்பதைப் பார்க்கிறோம். அப்படியிருக்கும்போது, நிலவடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதில் எவ்வளவு சிக்கல்கள் இருக்கக்கூடும் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். உண்மையிலேயே, 500 ஏக்கர் அல்லது 1,000 ஏக்கர் நிலம்படைத்த பெரு நிலச்சுவான்தார்கள் இந்த ராஜ்யத்தில் நிறைய இருக்கிறார்கள் என்று நாம் நினைக்கிறோம். உண்மையில், கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால், 500 ஏக்கர் நிலம்படைத்த பெரு நிலச்சுவான்தார்கள் மொத்த விவசாயிகளில் 100-க்கு 20 பேர்கள் கூடத் தேறமாட்டார்கள். அதிகமான நிலங்களுக்குச் சொந்தமானவர் ஆண்டவன்தான். 500-ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட நிலம் உடைய யவர்களின் எண்ணிக்கை ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் மிக மிகக் குறைவாகத்தான் இருக்கும். 500—1,000 ஏக்கர் நிலம்படைத்த பெரு நிலச்சுவான்தார்கள் ராஜ்யத்தில் நிறைய இருக்கிறார்கள் என்றும், அவர்களை இந்தக் காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தார் விட்டு வைத்திருக்கிறார்கள் என்றும் நாம் நினைக்கிறோம். உண்மையில், அப்படிப்பட்ட பெரு நிலச்சுவான்தார்கள் மிக மிகக் குறைவு. திருச்சி ஜில்லாவில், 5 ஏக்கர் 10 ஏக்கர் நிலம் உடையவர்கள்தான் அதிகம். நங்கவரம் பண்ணை போன்ற பண்ணை வைத்திருப்பவர்கள் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஓரிருவர்தான் இருப்பார்கள்; தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் சற்று அதிகமாக இருக்கலாம்; கோவை ஜில்லாவில் ஓரிருவர் இருக்கலாம்; மற்றப்படி, ராஜ்யத்தில் அப்படிப்பட்டவர்கள் மிக மிகக் குறைவு. ஆகவே, ராஜ்யத்தில் யாரிடமும் 500 அல்லது 1,000 ஏக்கர் நிலம் இல்லாதபடி செய்வதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதால் ராஜ்யத்திலுள்ள விவசாயிகளின் கஷ்டங்களில் எவ்வளவு கஷ்டங்களை நாம் நீக்க முடியுமோ அதைவிட அதிகமான கஷ்டங்களை, சிறு நிலச்சுவான்தார்களைப் பாதுகாப்பதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதால் நீக்க முடியும். இப்படிப்பட்ட சட்டங்களைத்தான் உடனடியாகக் கொண்டு வர வேண்டியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சட்டங்களிலும் அதிக நன்மை ஏற்படுவதற்குப் பதிலாக அதிகக் கஷ்டங்கள் ஏற்படுவதாக எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கூறுகிறார்கள்; அதாவது இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களினால் நாம் விவசாயிகளுக்கும் மிராசுதார்களுக்கும் சீண்டு முடிந்துவிடுவதாகக் கூறுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கஷ்டங்கள் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுவதற்குக் காரணம் எதிர்க் கட்சிக்காரர்களின் சீண்டு முடிந்து விடும் செயல்களே தவிர, சட்டங்களினால் சர்க்கார் சீண்டு முடிந்து விடுவதில்லை. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் முடிந்துவிட்டுள்ள சீண்டுகளை அவிழ்த்து விடுவதற்காகத்தான் இப்படிப்பட்ட சட்டங்களை நாங்கள் கொண்டுவருகிறோம். ஆங்காங்கே சென்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் மிராசுதார்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் சீண்டு முடிந்துவிட்டு வந்து விடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சீண்டுகளைக் களைவதற்காகப் போடப்பட்ட சட்டம் தான் கைவாரம்தார், மாட்டேர்வாரம்தார் அவசரச் சட்டம்.

SRI K. ANBAZHAGAN : இந்த அவையின் தரத்திற்கு “சீண்டு 10-60 முடிதல்” என்ற சொல் ஏற்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்? a.m.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : இந்த “சீண்டு முடிதல்” என்ற வார்த்தையையே எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள்தான் தந்தார்கள்.

MR. SPEAKER : I want to know what it means. Is it vulgar?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இரண்டு பேர்களுக்கு குறி இருந்தால் அவைகளைக் கட்டி விடுவதுதான் “சீண்டு முடிதல்.” (சிரிப்பு.)

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : அந்த வார்த்தை சரியா இல்லையா என்பதைப்பற்றி சொல்வதற்குள்ள அதிகாரம் அவைத் தலைவருக்குத்தான் உண்டே தவிர மற்ற அங்கத்தினர்களுக்கல்ல.

[14th February 1958]

MR. SPEAKER: Let us not quarrel as to who has got the right. (Laughter) when it is felt that it is not desirable to say that, it may be put in some other form.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: அந்த வகையில் இந்தத் தொத்தரவுகளைக் கொண்டுவருவது எதிர்க்கட்சியின் வேலையாக இருப்பதால் அதைத் தொத்தரவுகளைத் தீர்க்க வேண்டி இப்படி அவசரச் சட்டங்களைக் கொண்டுவருகிறோம். இந்தக் கையேடுவாரத்தார், மாட்டு வாரத்தார் என்று சொல்லப்படுகிறார்கள் திருச்சி ஜில்லாவில் ஒரு சில பகுதிகளில் சுமார் 3,500 ஏக்கர் நிலங்களைப் பாதிக்கக் கூடிய அனலிற்கு இருப்பவர்கள் என்று திருச்சி ஜில்லா பிரதிகிதி சொன்னார்கள். ஆனால் மற்ற ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டது மாதிரி இந்த கையேடுவாரத்தார் மாட்டுவாரத்தார் என்பவர்களைத் திருச்சி ஜில்லாவில் இருந்து வேறு ஜில்லாக்களுக்கு எடுத்துச் செல்வது என்பதில் யாதொரு கஷ்டமும் இல்லை. இவர்கள் செங்குர வேலை எல்லா ஜில்லாக்களிலும் இருக்கின்றன. ஆனால் அங்குள்ளவர்களின் பேர்தான் வேறு விதமாகிறது. திருச்சி யில் கையேடுவாரத்தார் மாட்டுவாரத்தார் என்று சொல்கிறோம். ஆனால் அவர்களே மாதிரி, அவர்கள் செய்கின்ற வேலை மாதிரி பிற ஜில்லாக்களிலும் அப்படி வேலை செய்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். சிறு சிறு நிலச் சுவாந்தாரர்கள், சிறு சிறு மிராசதார்கள் உழவு பிடிக்க வேண்டுமென்றால் கூலிக்கு ஆட்களைத் தேடியும் மாடுகளை இரவதாக்குத் தேடியும் வேண்டி யிருக்கிறது. ஒருவர் நாலேந்து ஏக்கர் நிலம் வைத்திருந்தால் அவர், ஐந்து ஐதை மாடுகள் வைத்து விவசாயம் செய்ய முடியாது. என்னால் அறுவடை முடிந்த பின்னர் அம் மாடுகளை வைத்து அவைகளுக்குத் தீவி போடுவதற்கு அவர்களுக்கு வன்மை கிடையாது. ஆகவே மாடுகளை கூலிக்கு வாங்கித்தான் ஆகவேண்டும். அதேபோல் ஆட்களையும் கூலிக்கு வைத்துத் தான் ஆகவேண்டும். கையேடுவாரத்தார் என்றும் மாட்டுவாரத்தார் என்றும் உள்ள பெயர்கள் சிறிது காலத்திற்கு முன்னால் கொடுக்கப்பட்டது என்று நான் கேள்விப்பட்டேன். அது, அப்படி எல்லா ஜில்லாக்களிலும் பரவ அதிக நாளாகாது. இப்பிரச்சனை திருச்சி ஜில்லாவிலுள்ள பிரச்சனை மாதிரித்தான். ஆகவே இதைச் சலபத்தில் தீர்க்குவதிலாம் என்று நாம் நினைப்போமேயானால் இது சலபத்தில் தீர்த்து விடக்கூடிய பிரச்சனை அல்ல வென்றும் இப்பிரச்சனை ஒரு பெரியதொரு பிரச்சனையாகிவிடும் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். இது, பெரிய ஒரு பிரச்சனையாக நினைப்பினும். விவசாயி என்றால் யார் என்பதைப் பற்றி ஒரு அங்கத்தினர் பேசும்போது நேரடியாகப் பயிர் செய்கிறவனே விவசாயி என்று சொன்னார்கள். அதில் அடங்கியிருக்கும் spirit-ஐ நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் பயிர் செய்வது என்று வரும்போது, வயலிலே இருக்கி உழப்பவன் விவசாயியா? சீரான பறிப்பவன் விவசாயியா? நாற்று நடுகிறவன் விவசாயியா? தண்ணீர் கட்டு பவன் விவசாயியா? களத்தில் இருந்து நெல்லை மாற்றுபவன் விவசாயியா அல்லது இவைகளை எல்லாம் செய்யச் சொல்லும் களத்தினருக்கு நெல்லை எடுத்துப் போ என்று சொல்பவர் விவசாயியா? யார் விவசாயி உழவடிப் பவன் ஒருவன் சில சமயம் விவசாயம் போடுகிறான், சில சமயம் எருவும் போடுகிறான், ஆனால் நாற்று நடுகிறவன் வேறு, சீரையறுக்கிறவன் வேறு, அறுவடைக்கு வருகிறவர்கள் வேறு, போர் அடிக்கிறவர்கள் வேறு, களத் தில் இருந்து அதை எடுத்துச் செல்பவர்கள் வேறு.

SRI M. KALYANASUNDARAM: இவர்கள் எல்லோரும் நேரடியாக விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுத்தான் இருக்கிறார்கள். நேரடியாகப் பயிரிடுகிறவர் களைத்தான் விவசாயிகள் என்று அமைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், அப்படி விவசாயி என்று யாரை அழைப்பது என்ற பிரச்சனை எழுகிறது. உழை வருபவனை விவசாயி என்பதா, களை பறிக்கிறவனை விவசாயி என்பதா, தண்ணீர் கட்டுகிறவனை விவசாயி என்பதா, போர் அடிப்பவனை விவசாயி என்பதா, நாற்று நடுகிறவனை விவசாயி என்பதா, இதில் யார் விவசாயி?

14th February 1958]

[Sri M. Kalyanasundaram]

ஆகவே இதில் ஒருவனை மாதிரம் விவசாயி என்று சொல்வோமேயானால் அது நடைமுறைக்கு புறம்பாகும். இவர்கள் எல்லோரும் வேலை செய்யா விட்டால் முடியுமா?

SRI S. M. ANNAMALAI: On a point of information, Sir.

MR. SPEAKER: I was wondering what information the Hon. Member is going to give, as she is Madras Member and she is speaking about land reforms. I am glad to learn about it.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The hon. Lady Member's knowledge is by acquisition.

MR. SPEAKER: I made a jocular remark. That is all. The hon. Lady Member may continue her speech.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Thank you, Sir. ஆகவே, யார் விவசாயத்தில் நேரடியாக விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபடுகிறார் என்பதை நினைப்பது மிகவும் கஷ்டம். அதை நினைப்பது என்பது சலபமான காரியமல்ல. ஆனால் ஒன்று செய்யலாம். அதிகமாக ஒருவர் கையில் நிலம் சேராமல் இருக்க வழி செய்யவேண்டும். உழைப்பவர்கள் ஒரு புறமிருக்க உழைக்காமல் இதை உண்டு திரியும் கூட்டத்தினர் இருக்கக்கூடாது. ஆகவே, நேரடியாக பயிர் செய்கிறவனைத்தான் விவசாயி என்று அழைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அதில் பல சங்கடங்கள் உள்ளன. அடுத்த படியாக, இந்த கையேடுவாரத்தார், மாட்டுவாரத்தார் இவர்களை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஒரு நபர் தன் நிலத்தில் உழி, அதாவது ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை உழைக்கப்படுத்துவதற்காகவும். அது ஒரு ஐந்து ஏக்கர் நிலத்தை அப்படி உழைக்கவேண்டுமென்றால் 50 நாட்களாகும். அப்படி 50 நாட்கள் ஆகுமானால், வித்தடிப்பதற்கு வேண்டிய வித்துக்கள் கிடைக்கும் காலம், அதாவது அந்த விசை போய்விடும். ஆகவே, தானே தனியாக உழைப்பது என்பது முடியாத காரியம். ஆகவே தன்னிடம் மாடு இருந்தால் மாட்டை கொடுக்கிறான். அதோடு சாட்டைக் குச்சியையும் கொடுக்கிறான். ஏரைப் பிடித்து உழுதால் மட்டும் போதும் என்கிறான். ஆகவே அப்படி ஏரைப் பிடித்து உழுதால், அவன் தன் கையைத் தருகிறான் ஏருக்காக என்பதனால் அது ஒரு கையேடுவாரத்தார் என்று அழைக்கப்படுகிறான். அதே போன்று ஒன்று ஏக்கர் ஒருவருக்கு இருக்கிறது என்றால் ஐந்து ஐதை மாடுகள் வேண்டும். ஆனால் அப்படி ஐந்து ஐதை மாடுகளை வைத்துக் கொண்டிருக்க அவனால் முடியுமா? ஆகவே அறுவடைக் காலத்தில் அவர் மாடுகளை கூலிக்கு வாங்க வேண்டித்தான் இருக்கிறது. தன்னிடம் இரண்டு ஐதை மாடுகள் இருந்தால், அப்போதே இரண்டு பேர்களை, மாடுகளை கொண்டு வர உழைத்தால், மாட்டிற்குள்ளே கூலியையும் தருகிறான் என்று வரும்போது மாட்டைக் கொண்டு வருவதால் அவனுக்கு மாட்டுவாரத்தார் என்ற பெயர் வந்தது. இந்த வாரத்தார் என்ற சொல் முன்பு இருந்ததில்லை. வாரத்தார் என்று சொல்வது அந்த நிலத்தில் அவனுக்குச் சொந்தம் உண்டாகி விடுகிறது. அதுபற்றி நினைப்பதில் வாராடி இருப்பதைப் பார்ப்போமானால் அவர்கள் கூலிக்கு வருகிறார்கள், வேலை முடிந்த பிறகு வேறு நிலச் சுவாந்தாரிடம் கூலி செய்யப் போய்விடுகிறார்கள். ஒரு பூட்டத்திற்குத்தான் போகலாம் என்ற எட்டுப்பாடு கிடையாது. ஆகவே, இவர்கள், இந்தக் கையேடு வாரத்தார்களும், மாட்டுவாரத்தார்களும் பெர்மனன்ட் கூலிகள் ஆகி விட முடியாது. தங்கள் பிழைப்பிற்காகக் குறிப்பிட்ட காலங்களில் வேலைக்கு வருகிறவர்களாவார்கள், அவர்கள். இதற்கு மேல் உள்ள அந்தஸ்திற்கு அவர்களைக் கொண்டு போகக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி முடிவு என்னவாகிற்றோ, தெரியாது. ஒரு நிலத்தில் இரண்டு கையேடுவாரத்தார்கள், இரண்டு மாட்டுவாரத்தார்கள், நிலச்சுவாந்தார்கள்

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [14th February 1958]

11-00 ஆகிய ஐந்து பேர்களும் உழவு அடிக்கக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும்போது
a.m. யாரை விவசாயி என்று சொல்லுவது கையேர்வாரந்தார் விவசாயி எது
பதா, மாட்டுவாரந்தாரை விவசாயி என்பதா, எல்லாவற்றையும் களத்தில்
இருந்து மேற்பார்வையிடும் நிலச்சுவாளை விவசாயி என்பதா? அதோடு
கையேர்வாரந்தாரை விவசாயி என்று சொல்ல வேண்டுமென்றால் அப்படி
வேலை செய்யும் அந்த இரண்டு பேர்களில் யாரைச் சொல்லுவது விவசாயி
என்று? மாட்டுவாரந்தாரை சொல்வது என்றால் எந்த மாட்டுவாரந்தா
ரை விவசாயி என்று சொல்லுவது? ஆக ஐந்து பேர்களுக்கும், இரண்டு
எக்டயாவாரந்தார், இரண்டு மாட்டுவாரந்தார், நிலச்சுவான் ஆகிய ஐந்து
பேர்களுக்கும் அந்த நிலத்தில் சொந்தம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. கல்டிவேடிங்
டெனன்ட் என்றால் டெனென்ட்ஸ் ஆகப்படுவான் உரிமைகள் அவர்
களுக்குத் தரவேண்டும். அதை யாருக்கு தருவது? நான் முன்பு சொன்னது
போல் யாவை விவசாயி என்று சொல்லுவது? ஆக, இதில் பல சங்கடங்கள்
உள்ளன. (அதோடு இந்த கையேர்வாரந்தாரையும், மாட்டுவாரந்தாரையும்
கல்டிவேடிங் டெனென்ட்ஸ் என்று சொன்னால் வருடம் பூராவும் தண்ணீர்
கட்டுகிறான், எப்பொழுது தண்ணீர் வேண்டுமோ அப்பொழுது எல்லாம்
நான் கட்டுகிறேன், என் நிலை என்ன? என்னையும் கல்டிவேடிங் டெனெ
ன்டாக்கு என்று கூறினால் இந்தச் சட்டத்தை நாம் எப்படி அமுல் நடத்து
வது என்று சற்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதே மாதிரி வித்து
போடுகின்றவர்களும் கேட்கலாம், அதே மாதிரி உரம் போடுகின்றவர்களும்
கேட்கலாம். இவ்விதம் அவர்கள் எல்லாம் கேட்க ஆரம்பித்து விட்டால்
இதற்கென்று இன்னொரு அவசரச்சட்டத்தை போட வேண்டியதுதான். இந்த
நிலைமை வருகின்றதை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பார்த்து காத்திருக்கொண்டிருக்
கிறார்கள். என்னென்றால் அவர்களுக்கு பொறுப்பு கிடையாது, அவர்களுக்கு
கிளர்ச்சியை உண்டாக்கிவிட வேண்டியதுதான் வேலை, அதற்கு பரிசாரம்
தேடவேண்டியது ஆட்சியாளர்களின் கடமையாக வந்து சேருகிறது. இதனால்
ஆளும் கட்சிக்குப் பொறுப்பு வந்து சேருகிறது. இதனால் வேதனை
அதிகரித்துக்கொண்டே போகின்றது. இம்மாதிரிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் எங்கே
நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால், ரூபிரி தாலுக்காவில்,
குளித்தலை தாலுக்காவில் இம்மாதிரி தாலுக்காக்களிலிருந்து வந்திருக்கிற
எம்.எல்.ஏ.க்கள் இம்மாதிரிப்பட்ட விவசாயிகளைத் தூண்டிவிடுகிறார்கள்.
இதை நாம் அனுமதித்துக் கொண்டிருந்தால் இந்த கிளர்ச்சி தமிழகம்
பூராவும் புரையோடிக்கொண்டு போகும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள்
இதை நன்றாக யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள்
அவசியமில்லாமல் அவர்களைத் தூண்டிவிட்டு அவர்களுடைய பிழைப்பில்
மண்ணை போட்டுவிட்டு அரசாங்கத்தின் பேரில் கெட்ட பெயரை ஏற்படுத்து
வதற்கு முயற்சிக்குகிறார்கள். இன்றைக்கு சாதாரணமாக நிலத்தில் கூலி
வேலைகள் செய்கிறவர்களுக்கு இந்த உரிமை கொடுக்கப்படுவதாயிருந்தால்
எல்லோருக்கும் இந்த அந்தஸ்து கொடுக்கப்படுவதாயிருந்தால் அதனால்
பொதுவான சமாதான நிலைமை ஏற்படாது என்பதைத்தான் நான் தெரிவித்
துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கூலி ஆட்களை பண்ணை ஆட்கள்
அந்தஸ்தில் வைப்பதாயிருந்தால் அதில் பல கஷ்டங்கள் வந்து சேரும்.
அவர்களுக்கு வேண்டுமானால் கனம் ஸ்ரீநிவாச ஐயர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட
மாதிரி அவர்களுக்கு சரியாக கொடுப்பதற்கு ஒரு முறையை ஏற்படுத்த
வேண்டும். இன்றைக்கு 60-40 சட்டம் வந்திருந்தும் கூட இன்னும் உழவர்
களுக்கும் உரம் போடுகின்றவர்களுக்கும் இதனால் பெரிய நஷ்டங்கள் வந்து
சேருகிறது. ஆகவே உண்மையான விவசாயிகளை அதாவது “அகிரிஸர்சால்
ஆப்பரேஷன்” செய்கிறவர்களை மாதிரம் இதில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டு
மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் மிராசுதார்கள் என்று குறிப்பிடுவது
500 ஏக்கர்கள், 200 ஏக்கர்கள் வைத்திருப்பவர்களைப்பற்றி பேசவில்லை. நான்
பெரிய மிராசுதார்களுக்கு வக்காலத்து வாங்கிக்கொண்டு பேச நான் வர
வில்லை. நான் மிராசுதார் என்று குறிப்பிடுவது இரண்டு ஏக்கர், மூன்று
ஏக்கர் வைத்திருக்கிற சாதாரண நடுத்தர ஆட்களைத்தான் நான் குறிப்பிடு
கிறேன். அந்த அளவில் சிறு சிறு மிராசுதார்கள் இவ்விதமான பல
சங்கடங்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். இன்றைக்கு திருச்சியை எடுத்துப் பார்த்தால்

14th February 1958] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

நிலைமை என்ன? அங்கு நாளைக்கு அறுவடை ஆகவேண்டிய நிலங்கள்
எல்லாம் அறுவடையாகாமல் இருந்து கொண்டிருக்கின்ற நிலைமையை
நாம் பார்க்கிறோம். அறுக்கின்றவன் நான் டெனென்ட்டாகி விட்டேன்
என்று சொல்லுகின்றான், இதனால் அறுவடை செய்வதற்கு அங்கு ஆள்
இல்லாத நிலைமை அங்கு இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. வயலுக்குள்
ஆட்களை போவதற்குச் சமமதிக்காமல் தானும் அறுவடை செய்யாமல்
இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று விபரமாக கனம் சந்தாசி அவர்
கள் சொன்னார்கள். இவ்விதமாக எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கள்ள உள்ள
மில்லாத அந்த விவசாயிகளைத் தூண்டிவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.
இதை நாம் பார்த்துக் கொண்டு சமமா இருக்க முடியாது. எதிர் கட்சி
களும் ஆளும் கட்சியினுடைய பொறுப்பை உணர வேண்டும். சட்டசபை
மேம்பர்கள் அத்தனை பேரும் தங்களுடைய பொறுப்பை உணர்ந்திருக்க
வேண்டும். அந்த வகையில் கையேர் வாரந்தார், மாட்டு வாரந்தார்
என்று விவசாயிகள் இன்று திருச்சி ஜில்லாவில் இருந்து வருவதாக
சொல்லப்படுகிறது. இந்த முறை தமிழகம் பூராவும் இனி பரவி விடும்.
எதிர்க்கட்சியினவர்களை மற்ற ஜில்லாக்களுக்கும் சென்று “நீயும்
மாட்டு வாரந்தார் என்று சொல் உனக்கும் நன்மை கிடைக்கும்” என்று
இவர்களை சாதாரண மக்களை வெப்பிவிடுவார்கள். இதனால் விவசாயம்
இந்த நாட்டில் ஒழுங்காக நடத்த முடியாது. ஆகவே இதை வைத்து
கொண்டிருக்க முடியாது. நிலைக்கிருக்கின்ற நிலைமை எனை என்பதைப்
பற்றி கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.
இன்னும் விவரம் பார்ப்பதில் எல்லாம் அறுவடையாகாமல் இருந்துகொண்
டிருக்கிறது. அங்குள்ளவர்கள் அறுக்க மாட்டேன் என்று சொல்லிக்
கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன செய்வது என்பதைப்பற்றி ஆலோ
சிக்கவேண்டும். யாரோ ஒருவர் இங்கு சொன்னார், அறுவடை செய்ய
முடியாவிட்டால் கோர்ட்டில் ரிசைர் வைத்து அறுவடை செய்து வைத்துக்
கொண்டு பின்னால் கோர்ட்டிலிருந்து ஒரு முடிவு வந்தபிறகு நெல்லை
கோடுகலாமென்று என்று சொன்னார்கள். கோர்ட்டுக்கு போவதற்கு யாரிடம்
பணம் இருக்கிறது. வக்கில்களுக்கு பணம் கொடுத்தால் தான் அவர்கள்
வக்கில்கள் கோர்ட்டில் பேச மாட்டார்கள். வக்கில்கள் எல்லாம் எங்
ளாவோ பணம் செலவு செய்து படித்துவிட்டு தான் அங்கு வந்திருக்கிறா
ர்கள். அவர்கள் சமமா அங்கு வந்திருந்து ஈரத்துணியை வயிற்றில்
போட்டுக்கொள்வதற்காக அங்கு வரவில்லை. ஆகவே சாதாரண விவசாயிகளைப்
பார்த்து கோர்ட்டுக்கு போங்கள் என்று சொல்ல முடியாது. கோர்ட்டி
லிருந்து ரிசைர் நியமித்து பின்னால் கோர்ட்டிலிருந்து முடிவு தெரிவது
வரையிலும் அந்த விவசாயிகளின் லீட்டில் உப்பு, புளி, மிளகாய் வாங்கு
வதற்கு யார் பணம் கொடுப்பார்கள். அல்லது கோர்ட்டிலிருந்து முடிவு
தெரிவது வரையிலும் இவைகள் எல்லாம் வாங்குவதற்கு நான்கு ரூபாய்
அல்லது ஐந்து ரூபாய் வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று யாராவது கொடுக்
கிறார்களா, ஆகவே நம்மால் கோர்ட்டுக்குப்போங்கள் என்று சொல்ல
முடியாது. அதோ எதிர்க்கட்சிகள் கிளர்ச்சி செய்தார்கள், அதற்காக அவ
சரச்சட்டம் கொண்டுவந்து நிலைமை சமமாப்போம் என்று சொன்னால்
அதில் பல கஷ்டங்களும் இருக்கின்றது என்பதை நாம் யோசித்துப்
பார்க்கவேண்டும். இந்த மனோதானை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல
எண்ணத்தோடு கொண்டுவந்திருந்தாலும் கூட இதை வைத்துக்கொண்டு
கூடுதல் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டு விட்டால் பார்த்துக்கொள்ளவேண்
டியதும் அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். தொழிலாளர்களுக்கு பாது
காப்பு கொடுக்கவேண்டியது மிக அவசியம் என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்
கொள்வார்கள். ஆனால் இதன் மூலமாக வேதனையை வளரவிடாமல்
இதில் இருக்கின்ற குறைவை சேலக் கமிட்டிக்கு போகும்பொழுது அதில்
இதை ஆரம்பம் யோசித்து இந்தப் பிரச்சினைகளுக்கு எல்லாம் முடிவு
காணவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு இரண்டு
ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் தான்கு ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள்
இன்றைக்கு வாழ்க்கை நடத்துவதற்கே கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஒரு பின்னியை

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [14th February 1958]

கல்லூரியில் படிக்கவைக்க வேண்டுமென்றால் ரொம்பவும் கஷ்டமாய் இருக்கிறது. இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருக்கின்ற ஒருவர் தன்னுடைய குடும்பத்தை நடத்துவதே இக்காலத்தில் கஷ்டமாய் இருக்கிறது. ஆகவே இவையெல்லாம் அரசியல் நோக்கத்தோடு பாராமல் நாட்டில் ஒரு அமைதியான நிலை இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் மீது இதை யோசித்து பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை நன்றாக ஆலோசித்து முடிவு கட்டுவதற்காக பொதுக்கு கூட்டிட்டுக் கூட்டுவதற்குப் பதில் நான் மனமார வரவேற்றுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : I was wrong in presuming that city members cannot speak on land reforms. Sri Karia Gounder may now speak.

11-09
a.m. SRI T. KARIA GOUNDER : மதுரையில் சைபத்திலேவர் அவர்களே, எனக்கு முன்பு பேசிய அம்மையார் அவர்கள் இதைப்பற்றி வேறு அழகாக பேசி விட்டார்கள். விவசாயத்தைப்பற்றி அவர்களிடம் பாடம் படிக்கவேண்டும் என்று எண்ணிக்கொண்டேன். என்னைப்போன்ற வர்கள் எல்லோருமே அவர்களிடம் போய் பாடம் கேட்கவேண்டும். எனக்குக் கூட அந்த எண்ணம் வந்தது. அவ்வளவு நல்ல முறையில் எடுத்து விளக்கிறார்கள். அம்மையார் அவர்கள் சமீபத்தில்தான் வக்கீல் படிப்பு படித்து ஐது கோர்ட்டில் வக்கீலாக இருந்து வருகிறார் என்று கேள்விப்பட்டேன். இப்போது கையேர், மாட்டு வாரம்பதாரி என்பது திருச்சியில் 1955-ம் ஆண்டுக்குப்பின்னால் விவசாயிகளிடம் இந்த நிலைமை வந்தது. நண்பர் அண்ணாமலை அவர்கள் சொன்னார்கள் என்னைப்பற்றி, அதாவது சட்டசபைக்கு மெம்பராக வந்துவிட்டார் அவர் பேசிய மீராசதாரி என்று எல்லாம் சொன்னார்கள். உண்மையில் என் பேரில் ஒரு பட்டா நிலம் கூட கிடையாது. நான் ஒரே பிள்ளை, ஆனால் எனக்கு அறு பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். அதில் ஒரு பிள்ளை பாட்டாளியாகவும் இருந்து வருகிறான். வக்கீல் தொழிலும் நடத்தி வருகிறார். சைபு களுக்கு வேண்டி கோர்ட்டில் போய் அவர்களுக்கு வேண்டி பேசி வருகிறேன். ஏதோ டீஸில் வந்தால் எனக்கு அதிகம் நிலம் வரும் என்று சொல்லுகிறான். உண்மையில் நான் ஒரு சாதாரண விவசாயி. அங்கு விவசாயத்திற்கும் மிக கஷ்டமாய் இருக்கிறது. மூன்று போகத்திற்கு தண்ணீர் கிடையாது. இரண்டு போகத்திற்குக் கூட தண்ணீர் கிடையாது கிடையாது. இதைப்பற்றியெல்லாம் என் சகாக்கள் கணக்கு போட்டு சொன்னார்கள். மேலும் பலர் சொன்னார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவிலும், திரு நெல்வேலி ஜில்லாவிலும் இம்மாதிரியான முறைகள் இருக்கின்றன என்று. அங்கு எல்லாம் இந்த நிலைமை இல்லை. நான் சமீபத்தில் பழனிக்கு சென்றிருந்தேன். அப்போது மேட்டூர் பகுதிகளை பார்க்கப்போது பொன்னாக காட்சி அளித்தது. என் நண்பர் சுருத்திருமன் அவர்கள் அவ்வளவு தூரத்திற்கு வேலை செய்திருக்கிறார் என்று தெரியவந்தது. நமக்குத் தான் சட்டசபையில் இருந்து கொண்டு ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை என்று எண்ணிக்கொண்டேன். பொதுவாக விவசாயத்தைப்பற்றி பேசும்பொழுது ஸ்டேட் லெவலைப்பற்றியும் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. சாதாரணமாக வட அற்காடு ஜில்லா இந்த சர்க்காரின் கண்ணுக்குத் தெரிவதில்லை. அதிலும் வேலூர் தாலுகா அங்குள்ள அதிகாரிகளின் கண்ணுக்குத் தெரிவதில்லை. இவ்விதமாக இருந்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் வாரம் என்று சொல்வது அபத்தமான வேலை. எங்கள் ஜில்லாவில் கனம் அண்ணாமலை அவர்களின் தொகுதியான போளூர் தொகுதியில் இந்த விவகாரம் வந்தது. ஒரு நாள் போலீஸ்காரர்கள் 200 பேரை உள்ளே தள்ளினார்கள். அந்த 200 பேரையும் என்னுடைய மகன்தான் மீட்டு வந்தான். அவனுக்கு இதில் அனுபவம் உண்டு. இந்த மேடைகளில் பேசுவது போல் ஆளை எமாற்றும் வேலை செய்வதில்லை. காலையில் எழுந்து வரப்பைச் சுற்றிப் பார்த்து நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்து வருகிறவன் நான். விவசாயம் முன்னேற சட்டம் வரவேண்டியதுதான்.

14th February 1958] [Sri T. Karia Gounder]

அம்மையார் அவர்கள் அழகாகச் சொன்னார்கள். இப்போது திருச்சி, திருச்சியிலிருந்து ஓன் ஆர்டர், தென் ஆர்காடிவருந்து செங்கல்பட்டு, செங்கல்பட்டிலிருந்து சென்னை—சென்னைக்கு வந்தால் பரவாயில்லை, சென்னையில் நிலமும் கிடையாது, உழகின்றவர்களும் கிடையாது—இப்படித் தொடர்ந்து வந்து விடக் கூடாது என்று அஞ்சுகிறேன். நண்பர் இருஷ்ணசுவாமி நாயுடு அவர்கள் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம்—புதிய சட்டம்—வருகிறது என்று சொன்னார்கள். ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் விலை விட்டு எண்ணக்கூடியவர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். நூற்றுக் கணக்கில் வைத்திருப்பவர்கள் தாலுகாவிற்கு ஒன்றிரண்டு பேர்கள் தான் இருப்பார்கள், அதிகம் இல்லை. எனக்கு முன்பு பேசிய லாஸர் அவர்கள் சொன்னார்கள் 1955-க்குப் பின்னால் தான் இந்த கை ஏர் வாரம், மாட்டு வாரம் முதலியவைகள் வந்தன என்று. எங்கள் ஜில்லாவிலே இந்த வாரம் என்பது பழக்கமில்லை. 7 மணி, 12 மணி என்று கூலி ஏர் வைத்து உழைவது 2 ரூபாய் கொடுத்து விடுவோம். நிலம் உங்களுக்குச் சொந்தம் என்று சொல்லி விவசாயிகளைச் சேர்த்துவிட முடியும். சர்க்காருக்குத் தொந்தரவு கொடுக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் சில நண்பர்கள் செய்கிறார்கள். அன்றைக்கு தஞ்சை பண்ணையான் சட்டம் வந்தது. இந்த வாய்சட்டத்தை மற்ற ஜில்லாக்களுக்கும் பரப்பாமல் இந்த செலக்ட் கமிட்டி சிபாரிசு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கனம் அமைச்சர்கள் சீனிவாச அய்யர் அவர்களும் சம்பத் அவர்களும் இதில் அனுபவமுள்ளவர்கள் இதற்கு முன்னால் அழகாகச் சொன்னார்கள். இந்த நிலையில் வட அற்காடு ஜில்லாவில் மானத்தைப் பார்த்து இருக்கிற நிலத்தை நம்பி வாழ்கின்றவர்கள் அங்குள்ள விவசாயிகள். உழவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்குக் கூட மிதசாது என்பது பழமொழி. அவ்வளவு கஷ்டம் உழைத்து, ஏர் ஒட்டும்போது கூலி, ஏர் உழை நம்கு போது கூலி, கை எடுக்கக் கூலி. அறுவடையின் போது லேவு. அறுவடையாகி கனம் அடிக்கிறபோது செலவு. இவ்வளவும் செய்யும் போது பயிருக்கு நோய் வந்தால் விளைவில்லை. முறைப்படி செய்த அவ்வளவு வேலைகளும் விளைவி நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. பிறகு சர்க்கார் தக்காலி கடன் கொடுக்க மாட்டார்களா என்று எதிர் நோக்கியிருக்கும் நேரத்தில், அவனுக்கு நிலம் சொந்தமல்ல. நிலச் சீர்திருத்தம் வரவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். கஷ்டப்படும் விவசாயி கஷ்டப் பட்டுக் கொண்டதான் இருக்கிறது. நூற்றுக்கு 80 பேர்கள் இன்றைய தினம் விவசாயிகள். மோட்டார் வாகனங்கள் வைத்துக் கொண்டு பலர் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் கொள்ளையடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அதை விட்டு, நிலச் சீர்திருத்தம் வேண்டுமென்கிறார்கள். இந்த 80 சத விதம் உள்ள எம்மையார் பற்றிப் பேச யாரும் இல்லை என்று எண்ணுகிறேன். இவர்கள் யாரும் 1000 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கவில்லை. 1,000 ஏக்கர், 10,000 ஏக்கர் என்று வைத்திருப்பவன் விஷயத்தில் சீர்திருத்தம் கொண்டு வரார்கள். எங்களுக்குக் கவலை இல்லை. ஆனால், இந்த 80 சத விதம் உள்ள விவசாயிகள் முன்னாளுக்கு வரவேண்டும். வருஷம் ஒரு குழந்தை பிறக்கும் நிலையில் உள்ள ஒரு நாட்டில் நிலைக்கு 1 ஏக்கர் கூட வர முடியாது இருக்கிறது. இந்த அளவில் இந்த செலக்ட் கமிட்டி ஆலோசிப்பதற்கு. அந்த செலக்ட் கமிட்டியில் எங்களைப் போடுகிறார்களோ என்னவோ தெரியாது. பி.எ., எம்.ஏ. படித்தவர்கள், சட்டம் படித்தவர்களோ இவர்களைத்தான் செலக்ட் கமிட்டியில் போடுகிறார்கள். நான் ஒரு எண்ணம் விவசாயி. எனக்கு பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். பங்கு கூடப் போட்டு விட்டேன். அவர்களுள் ஒருவன் பாட்டாளி. வக்கீல் தொழில் செய்து வருகிறான். எவ்வகையில் நான் பட்ட கஷ்டத்தைச் சொல்ல முடியாது. ஏர் ஒட்டத் தெரியும். என்னுடைய மகன்களுக்கும் ஏர் ஒட்டத் தெரியும். கயிறு திரிப்பார்கள். யாருக்காவது உடம்பு சரியாக இல்லாமலிருந்தால் 4 ஏர் கூடம் இடத்தில் ஒரு ஏர் கட்டுவோம். இன்னும் அவர்களுக்குக் கயிறு திரிக்கத் தெரியும். (சபையில் சிரிப்பு.) இந்த நிலையில் நான் ரொம்பக் கஷ்டப்படுகிறேன். அதோடு இன்னும் பல அவசரச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்தால் எங்கள் நிலை என்ன ஆவது. மக்களிடத்தில் குழப்பத்தை உண்டு பண்ணாமல்

[Sri T. Karia Gounder] [14th February 1958]

இருந்தால் நல்லதாக இருக்கும். சட்டசபைக்கு வந்து ஒரு வருஷம் கடந்து விட்டது. இன்னும் 4 வருஷங்கள் இருக்கின்றன. ஏதோ பேசினார்கள் என்று எதிர்த்துப் பேசவேண்டுமென்பதற்காகப் பேசவில்லை. வெள்ளை சொக்காய் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன் என்ற எண்ணமோ, அல்லது 2 ரூபாய் கொடுத்து டாக்ஸியில் வருகிறேன் என்ற எண்ணமோ தெரியவில்லை. நான் உண்மையிலேயே ஒரு விவசாயி. மீ அண்ணாமலை அப்படி விவசாயி இல்லை. விவசாயிகள் கட்சிக்குத் தலைவர்

SRI S. M. ANNAMALAI : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நான் விவசாயி அல்ல என்று சொன்னார்கள். உண்மையில் என்னுடன் வந்தால் நான் ஏர் பிடிக்கிறவனு இல்லையா என்பது தெரியும். நான் ஏர் பிடிக்கிறவன் இல்லை என்று இங்கு சொல்வது என்னுடைய உரிமையை பறிப்பதாக இருக்கிறது. நான் வைத்திருக்கிறது 2 ஏக்கர் நிலம். அதை நானே பயிரிடுகிறேன். கூலி ஆனே கிண்டியாது. சட்ட மன்றத்திற்கு வரம் போது 10 நாட்களுக்கு கூலி கொடுத்து வேலை செய்ய ஏற்பாடு செய்துவிட்டு வருகிறேன். ஆகவே அவர் அப்படிச் கூறுவது என்னுடைய உரிமையைப் பறிப்பதாக ஆகும்.

MR. SPEAKER : இது பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் எப்படி ஆகும்? பாயிண்ட் ஆப் எக்ஸ்பிளேஷன் தான் ஆகும்.

SRI T. KARIA GOUNDER : எனக்கு அவர் சொன்னது பற்றி ரொம்ப சந்தோஷம். அதனால் செலக்ட் கமிட்டி தீர்க்கமாக யோசனை செய்து, சட்டம் எப்படி வருக்கவேண்டும், எந்தப் பிரதேசத்திற்கு அவசியம்—இப்போது பேசுவதைப் பார்த்தால் 3,500 ஏக்கருக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்காக இந்தச் சட்டம் செய்வதாகத் தெரிகிறது—என்று பார்த்து அதை மாகாண ரீதியில் பரப்பாமல் இருக்க சர்க்காரும் செலக்ட் கமிட்டியும் சேர்ந்து அக்கரை செலுத்தி ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவருக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

11.19
a.m.

SRI K. RAMACHANDRAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் இது இரண்டு கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் வந்திருக்கிறது. திருச்சி ஜில்லாவில் உள்ள கை ஏர் வாரக்காரர், மாட்டு வாரக்காரர் இவர்களை “கல்டிவேட்டிங் டெனென்ட்ஸ்” என்ற முறையில் சேர்த்துக் கொள்வது ஒன்று. இரண்டாவது “ஸப் டெனென்ட்ஸ்களை” “கல்டிவேட்டிங் டெனென்ட்ஸ்” என்று சேர்த்துக் கொள்வது. இந்த இரண்டு அடிப்படை தான் இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கிறது. நான் இங்கு வந்த உடனே, 2, 3 கால்கிஸ் அங்கத்தினர்கள் பேசியதைக் கேட்டபோது உண்மையிலேயே எனக்கு வருத்தமாக இருந்தது. இந்த மாதிரி ஒரு நல்ல சட்டத்தை எதிர்க்க வேண்டும், பரிசீலனை செய்யவேண்டும், அலசிப் பார்க்கவேண்டும்—அலசிப் பார்த்து, பரிசீலனை செய்து சட்டமாக்கலாம் என்பதிலே வேற்றுமை இல்லை—ஆனால், இதை எதிர்த்துப் பேச வேண்டுமென்று பேசிய போது உண்மையிலேயே எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. ஏனென்றால், எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போனாலும் செலக்ட் கமிட்டியில் வக்கீலைப் போட்டு விடுகிறார்கள், அவர்கள் என்ன என்ன செய்வார்களோ என்று கவலை தெரிவித்தார். ஆனால் உண்மையிலே பார்த்தால் வக்கீல்கள்தான் ஒரு சட்டம் வரும்போதும் எதிர்ப்பார்கள், வந்த பிறகும் எதிர்ப்பவர்கள்.

SRI S. LAZAR : Sir, on a point of order. The learned member, himself being a vakil, would very well know that a lawyer appears not only for the defendant, but also for the plaintiff. So, I am surprised to hear the remark just now made by the hon. Member which I should say is a total misrepresentation.

14th February 1958]

MR. SPEAKER : I think the hon. Member only said that lawyers oppose it here and they also appear in Courts. There is nothing wrong in it.

SRI K. RAMACHANDRAN : நான் பேசும்போது இதை உணர்ந்து தான் பேசுகிறேன். நானும் ஒரு வக்கீல் என்ற முறையில்தான் இதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அந்த முறையில் இந்தச் சட்டத்தைப் பார்த்தபோது இந்தச் சட்டம் பொறுத்த வரையில், இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடப்போவதால் அங்கு இதை மக்களுக்கு விரோதமாகச் செய்துவிடுவார்களோ என்ற அங்கலாய்ப்பு உங்களுக்கு வேண்டிய தில்லை, என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த இரண்டு அடிப்படையிலும் கவனித்துப் பார்த்தால் முதலில் இந்த “கல்டிவேட்டிங் டெனென்ட்” என்றால் என்ன என்று ஆதி சட்டத்தில் எப்படி வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை குறிப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். அப்படி “கல்டிவேட்டிங் டெனென்ட்” என்றால் என்ன என்று குறிப்பிடும்போது கையேடுவாராதார்களையும் மாட்டு வாரம்தார்களையும் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இங்கு சொல்லப்படும் விளக்கம் என்ன வென்றால் :

11.20
a.m.

“(a) ‘Cultivating tenant’ in relation to any land.—

(1) means a person who carries on present cultivation on such land, under a tenancy agreement, express or implied, and”

அதாவது தானே தன்னுடைய சொந்த உழைப்பில் ஒருவன் நிலத்தை உழ வேண்டும். அப்படி விவசாயம் செய்யக்கூடியவனாக இருக்க வேண்டும் என்பது தான் இது.

(2) includes—

(1) any such person as is referred to sub-clause. (1) who continues in possession of the land after the determination of the tenancy agreement. . . .”

அதாவது அவன் ஒரு வருஷத்திற்கு அந்த நிலத்தை உழுதிருக்க வேண்டும். அத்துடன் அடுத்த வருஷத்திற்கு அவன் அந்த நிலத்தை உழுவதற்கு இடம் ஏற்படவேண்டும். அடுத்த வருஷம் அவன் நிலத்தை தொடர்ந்து உழுவவனாக இருக்கவேண்டும். இந்த அடிப்படையில் அவன் வந்தால்தான் அவன் ஒரு “கல்டிவேட்டிங் டெனென்ட்” என்று கருதப்படும் என்று பெனிஷனில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால் அதில் கை ஏர் வாரம்தாரையும் மாட்டு வாரம்தாரையும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற இந்த ஒரே முடிவுக்குத்தான் வரவேண்டும். பர்சனல் கல்டிவேஷன் என்றால் மாட்டைக் கொடுத்தாலும் சரி சாட்டைக் குச்சியைக் கொடுத்தாலும் சரி அவன் எந்த விதத்தில் வந்தாலும் சரி அவனை பர்சனல் கல்டிவேஷனில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியதுதான். ஆகையினால் இவர்களும் பர்சனல் கல்டிவேஷன் என்ற அடிப்படையில் வரவேண்டியதாக இருக்கிறது.

அடுத்தாற்போல் பார்த்தால், தற்காலத்திற்கு மட்டும் அல்ல, அவன் தொடர்ந்து அந்த நிலத்திலேயே வேலை செய்ய வேண்டும், என்று இருக்கிறது. கை ஏர், மாட்டு வாரம்தார்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் ஒரு நிலத்தை தொடர்ந்தார் போல் ஒரு விவசாயி அந்த நிலத்தை பல வருஷங்களாக உழுது வந்தவன் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஸ்டேஸ் அவனுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அப்படிக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. எந்த அடிப்படையில் பார்த்தாலும் கல்டிவேட்டிங் டெனென்ட் பெனிஷனை எடுத்துக்கொண்டாலும் கண்டிப்பாக அவனேதான் நிலத்தை உழுது வந்திருக்க வேண்டும். இதை விட்டு விட்டு இன்னொரு முக்கியமான கருத்தையும் நாம் பார்க்க வேண்டும்.

[Sri K. Ramachandran] [14th February 1958]

“ஸ்டேட்மெண்ட் அப் ஆப்ஸ்டேக்ஸ் அன்ட் ரீசன்ஸில்” என்ன சொல்லப் பட்டிருக்கிறது என்றால்:

“It has been held by the High Court of Judicature at Madras that *Kaivaramdars and Matuvaramdars* of the Tiruchirappalli district engaged by landlords to work on land for remuneration by a share in the crop on such land are not ‘cultivating tenants.’”

என்று சொல்லியிருப்பதை நீங்கள் கண்டிப்பாக பார்க்கவேண்டும். சாதாரணமாக நமது அம்மையார் சமீபத்தில் பேசும்போது விவசாயிகளை கூலிகள் என்ற முறையில் தொனிக்ருப்படி அவர்கள் பேசியது உண்மையிலேயே நமக்கு வருத்தம் தருகிறது. மிராசுதார்கள் மனதில் விவசாயிகள் கூலிகளாகத்தான் தென்படுவார்கள், அதைப்பற்றி நமக்கு அச்சுறை இல்லை. அதை அக்கரையாக நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. கூலிகள் என்றால் என்ன? ஏர் பிடித்து உழுதுவிட்டு ஒரு நாளைக்கு ஒன்று, ஒன்றரை, அல்லது இரண்டு என்று ஈராய் வாங்கிக்கொண்டு போகக்கூடிய வந்தான் கூலி. அவனுக்கு நிலத்தில் எந்த விதமான பாத்தியமும் கிடையாது. கூலி வாங்கிக்கொண்ட பின் அவன் நிலத்தைப்பற்றி சிந்திக்க வேண்டியதே இல்லை. வேறு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் அவன் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. அதைப் போலவே கீழ் பிறகுவுதும் அதற்கு 6 அல்லது 7 அல்லது 8 அனாவா அல்லது ஒரு ஈராய் வாங்கிக் கொண்டு போய்விடுகிறவர்கள் தான் கூலிகள் என்று சொல்லலாம். இவர்களுக்கும் அதன் பிறகு நிலத்தைப்பற்றி சிந்திக்கவே வேண்டாம். அறுவடை காலம் வந்தால் அப்பொழுது இரண்டு அல்லது நான்கு படி தாளியம் வாங்கிக்கொண்டு அறுவடை செய்து விட்டு போய் விடலாம். அதற்குப் பிறகு அவனுக்கு நிலத்தைப்பற்றிய கவலையே வேண்டியதில்லை. இப்படிப்பட்டவர்களைத்தான் கூலிகள் என்று சொல்லலாமே தவிர கை ஏர், மாட்டு வாரம்தார்களை கூலிகள் என்று கருதுவது சரியில்லை. இவர்களுக்கு வருஷம் பூராவும் நிலத்தைப்பற்றிய சிந்தனை இருக்கிறது. அவர்கள் தொன்றுதொட்டு விளையக்கூடிய தாளியத்தில் பங்கு வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களை “காஷுவல் வரூப்பீஸ்” சேர்க்கக்கூடாது. ஆகவே அவர்களுக்கு கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட் என்று சொல்லியிருப்பது சரியே.

அடுத்தாற்போல் ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாச அய்யர் பேசும்போது இவர்கள் எல்லாம் எரு, விதை, இவைகளையெல்லாம் பூராவும் அவர்களுக்கு மிராசு தார்கள் கொடுக்கிறார்கள், இனிமேல் அவர்கள் கொடுக்கும்படியான அவசியம் ஏற்படுமோ ஏற்படாதோ, இது போன்ற பல சிக்கல்களைக் கொண்டு வந்து விடும் என்று கூறினார். அப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய பிரச்சனை இங்கே எழுந்து விடவில்லை. இது விஷயமாக முன்னாலது பக்கத்தில் பார்த்தால்:

“(2) The landowner shall be entitled to take from the produce of the crop that was standing on the 6th January 1958 the cost of cultivation of that crop and the balance shall be shared in accordance with the provisions of this Act.”

1958ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 6-ம் தேதியில் உள்ள மனுவலில் விவசாயத் திற்கு என்று செலவு செய்யப்பட்ட தொகையை நிலச்சொந்தக்காரர் கழித்துக்கொண்டு பாக்ஷி இருக்கக்கூடிய தாளியத்தில் மதிப்பை பங்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இது செலெக்ட் கமிட்டிக்குப் போகப்படுகிறது. அப்பொழுது இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்வார்கள். அப்பொழுது நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கு செலவு செய்து கொண்ட வகையில் அந்த சலுகையை அளிக்கலாம். ஆகவே இதை செலெக்ட் கமிட்டிக்கு விட்டு அங்கே பரிசீலனை செய்து பார்க்கலாம். இதனால் பெரிய பிரச்சனை எழுந்துவிடாது. அதனால் கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட்டுக்கு அந்த அந்தஸ்தைக் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்வது விசித்திரமாக இருக்கிறது.

14th February 1958] [Sri K. Ramachandran]

அடுத்தபடியாக காஸ்ட் அப் கல்டிவேஷனைப்பற்றியும் ஒரு ப்ரோவிஷன் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இதுவும் விளக்கமாக வரவேண்டும். மற்ற சட்டங்களில் இருப்பதுபோல் இந்தச் சட்டத்தையும் மாற்றிக்கொண்டு வருவதில் ஒருவித ஆட்சேபனையும் இல்லை. சட்டத்தையே எதிர்ப்பது அர்த்தமற்ற விஷயம் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது நமக்கு இருக்கக்கூடிய கொள்கை முறையில் இது சரியான சட்டம் என்று சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. நிலச்சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக காங்கிரஸ் எவ்வளவோ தீர்மானங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் நடந்த கௌகத்தி காங்கிரஸ் மகாநாட்டில் கூட நிலச்சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி தீர்மானம் போட்டு அதன் அடிப்படையில் “land to the tiller” என்று பேசுகின்ற அடிப்படையில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. “Land to the tiller” என்று சொன்னால் அதில் ‘கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட்’ சேர்க்கப்படுகிறது. அதில் வேற்றுமைக் கருத்து கிடையாது. நிலம் உழுகிறவனுக்கே நிலம் இருக்க வேண்டும். அதனால் இந்தச் சட்டம் அதற்கு பொருத்தமான சட்டம். இது நமக்கு நன்மை செய்கிற காரியமாக இருக்கிறது. விவசாயத்தைப்பற்றி ஒரு அங்கத்தினர் பெரியபொது சபாநாயகர் வியப்பாகச் சொன்னார்கள். நேரடியாக விவசாயம் செய்யும்போது சாதாரணமாக ஐந்து ஏக்கர் வரையில் தஞ்சை ஜில்லாவில் விவசாயம் செய்ய முடியும். ஆனால் இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடியவர்கள் கூட நேரடியாக விவசாயம் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கிராமங்களில் உழைக்கப்பட்டு ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் நிலத்தில் உழுது பயிரிடுகிறார்கள். அப்படி விவசாயம் செய்யும்போது அது ஒரு மாதம் வரையில் கூட ஆகிறது. உழைக்கக் காலம் ஒரு மாதம் இரண்டு மாதம் இருக்கிறது. இம்மாதிரி ஒவ்வொரு விவசாய வேலையையும் செய்ய வேண்டிய காலம் மாதக்கணக்கில் இருக்கிறது. தண்ணீர் வருவது போன்ற சூழ்நிலை சரியாக அமைந்தால், விவசாய வேலை சஞ்சலப்பாக நடந்து, குறைந்தது ஐந்து ஏக்கராக்கள் வரையிலும் ஒரு விவசாயி நேரிடையாக விவசாயம் செய்யலாம் என்று அனுபவத்தில் நேரிடையாகத் தெரிந்திருக்கிறது. ஐந்து ஏக்கராக்கள் வைத்திருப்பவர்கள் கூட கையேர், மாட்டுயேர் வைத்துக்கொண்டிருந்தால் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று சொன்னால் அது அர்த்தம் இல்லாத விஷயம். ஐந்து ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் சொந்தமாக நேரிடையாக விவசாயம் செய்ய முடியும். (ஒரு கணம் அங்கத்தினருடைய குறுக்கீடு.)

11-30
a.m.

ஆகையால், நான் இந்த ஒரு கருத்தைச் சொல்வது தஞ்சையில் உள்ள விவசாய முறைகளைப்பற்றிய அனுபவம் இருக்கிறது என்ற முறையிலே நான் சொல்கிறேன். அதைப்பற்றி எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடும் இருப்பதற்கு இடம் இல்லை என்று நான் சொல்கிறேன்.

Absentee landlord ஆக இருந்தால் அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டமும் பிடிக்காது. அம்மாதிரி இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தினால் கஷ்டம் ஏற்படும். அவர்களுக்காக நாம் பரிந்துக்கொண்டு பெருமதினே அர்த்தம் இல்லை. நேரிடையாக விவசாயம் செய்யும் விவசாயி ஐந்து ஏக்கர், பத்து ஏக்கர் வரையில் நிலம் வைத்துக்கொண்டு நிலம் முறையிலே விவசாயம் செய்ய முடியும். சரியாக விவசாயம் செய்ய இயலாத விவசாயிகள் ஒரு ஏக்கராக் கூட பயிர் செய்ய முடியாது. ஆகையால், இரண்டு மூன்று ஏக்கராக்கள் வைத்துக்கொண்டு நேரிடையாக விவசாயம் செய்யும் சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தினால் எந்தவிதமான கஷ்டமும் இல்லை. ஆனால், எங்காவது இருந்துகொண்டு பிறரைக்கொண்டு விவசாயம் செய்தால், அவர்கள் கஷ்டத்தை அனுபவித்துத்தான் திவேண்டும். இந்த அடிப்படையிலே நான் இந்தச் சட்டத்தை மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.

[Sri K. Ramachandran] [14th February 1958]

Sub-tenants என்ற முறையிலே ஒரு நிலத்திலே விவசாயி உழுது, அவன் கீழ் இன்னொருவன் ஸப்-லீஸ் எடுத்து விவசாயம் செய்தால், அவனுக்கு அந்தச் சலுகை கொடுக்க வேண்டியது அவசியம். ஏனென்றால், நடுவிலே உள்ளவன் (intermediary) அழித்து விடுகிறான். அவனுக்கு எந்தவிதமான உரிமையும் இல்லை. He steps into his shoes அவ்வளவுதான். அவனுடைய ஸ்தானத்தில் அவன் சென்றுவிடுகிறான். அவனுக்கு அந்தச் சலுகையெல்லாம் கொடுக்கப்படத்தான் வேண்டும். இந்த அடிப்படையிலும் இந்தச் சட்டத்தை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்பதோடு ஒரு சில கருத்துக்களை நான் பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்காக சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது.

‘வாரம்’ என்ற பிரச்சினையைப் பொறுத்தமட்டில், இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் மிகவும் கஷ்டமான நிலை இருக்கிறது. நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் குறைவு; நிலம் இல்லாத விவசாயிகள் நான் அதிகம். நான் சொல்வதில் புள்ளி விவரம் தவறுதல் இல்லை. அப்படியிருக்கும்போது அவர்கள் நிலங்களை உழுப்போது, ‘வாரம்’ வாங்க வேண்டிய முறை எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக, இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் அதிகமாக இருக்கிறது. பயிரிடும் சாகுபடியாளர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்த பிறகு ‘டெனன்ட்’ என்ற முறையிலே தன்குறிப்பிடும் செய்துகொள்வதற்குச் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை நான் முன் ஒரு தடவை சொல்லியிருக்கிறேன். அம்மாதிரி காரியங்களுக்காகத் தான் இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

உதாரணமாக, ஒரு நிலத்தை ஒரு விவசாயி ‘கல்டிவேடிங் டெனன்ட்’ ஆக உழுதால் அதை ருகவாக்குவதற்கு வேண்டிய அளவு சரியான ரிகார்டு இல்லை. மசோதாவில் “express or implied” என்று இருக்கிறது. அதாவது எழுத்து மூலமாகவும் இருக்கலாம், மாய்மொழி மூலமாகவும் இருக்கலாம் என்று இருக்கிறது. வருஷம் புரையும் உழுது கொண்டுவந்தால், அவர் ஒரு ‘விவசாயி’ என்று கருதப்படுவார் என்று சட்டத்தில் இருக்கிறது. ஆகையால், பொதுவாக எழுத்து மூலமாக இருக்க வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லாமல் ஏற்படும்போது, அந்த ‘டெனன்ட்’ அந்த நிலத்தில் உழுகிறார் என்று நிரூபிப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதற்கான ‘அபிமனிஸ்டோடிங் ஆர்டர்’ போடவேண்டுமென்று முன்பே சொன்னேன்.

சாதாரணமாக ஒரு நிலச்சுவாந்தார் கோர்ட்டிலே தான் செய்தால் “அவன் அந்த நிலத்தில் உழவது இல்லை” என்று அவனைப் பலாத்காரமாக வெளியே அனுப்ப ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். ஆனால், ‘டெனன்ட்’ கேஸ் போடும்போது பல சங்கடங்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. அதே நிலைமையில் கை ஏர், மாட்டு ஏர் வாராந்தார்களுக்கும் செய்யும். அவர்களுக்கென ரிகார்டு, அதாவது முச்சலிகா இருக்கலாம், இல்லாமலும் இருக்கலாம், வருஷக்கணக்காக நிலத்தை உழுதாலும் இதை எப்படித் தெரிந்துக்கொள்வது? நிலச்சுவாந்தார்கள் விவசாயிகளை வெளியேற்ற கோர்ட்டிலே கேஸ் போட்டால், விவசாயிகள் எப்படி தாங்கள் நிலத்தில் தொடர்ந்து பயிரிட்டு வந்ததாக நிரூபிப்பது என்பது பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இது நிர்வாகக் கஷ்டம் (administrative difficulty) என்று இருந்தாலும், செலக்ட் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்காக இதற்கு என்ன செய்யலாம் என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

“அபங்கல் கணக்கு” என்று இருக்கிறது. அதில் பட்டாவில் இருக்கக் கூடிய நிலத்திற்கு உரியவரின் பெயர் தான் எழுதப்படுகிறது. ஆனால், நிலத்திற்கு உரியவர்களின் பெயருடன் கூட நிலத்தைச் சாகுபடி செய்கிறவர்களின் பெயரும் அதில் எழுதப்படுமானால் அது ஒரு நல்ல ருகவாக கோர்ட்டிலே தெரியும். இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பே இருக்கக் கூடியதை மாற்றமுடியாது. ஒவ்வொரு நிலத்தைப் பற்றியும் கை ஏர் தாரர்

14th February 1958] [Sri K. Ramachandran]

யார், மாட்டுயர்தாரர் யார் என்பதை அந்தந்தக் கணக்குகளில் பதிவு செய்கின்ற நிலைமை இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக ஏற்பட்டால் தான் சட்டத்தின் பலன் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும். எழுத்து மூலமாக இப்படிச் செய்துவிட்டால், கோர்ட்டிலே கேஸ் வருகிறபோது, இதைக்காட்டி விவசாயிகள் உண்மையிலேயே பயன் அடையமுடியும். இல்லையென்றால் பலவிதமான வழக்குகளுக்குத்தான் இந்தச் சட்டம் இடம் கொடுக்கும். விவரம் தெரிந்த நிலச்சுவாந்தாரராயிருந்தால், ஒரு “கல்டிவேடிங் டெனன்ட்” வெளியேற்றிவிடலாம், என்ற நிலைமை மாறி விவசாயிகளும் வழக்குகளைச் சண்டிப்பாக ஸ்டீய்க்கக்கூடிய முறையில் இத்தகைய ஏற்பாட்டைச் செய்து, அவர்களுடைய கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்கவேண்டும்.

இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டும் என்ற இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கின்றேன். நான் ஏற்கெனவே, சொல்லியபடி பார்த்தால், இந்தச் சட்டம் மிகவும் அவசியமான சட்டம், முக்கியமான சட்டம் என்று கூறி, இதைக் கண்டிப்பாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்தடவை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

* Sri G. NARAYANASWAMI NAIDU : அன்புமிக்க சபைத்தலைவர் அவர்களே, கையேர், மாட்டேர் என்ற இந்தப் பதங்கள் சட்டசபையிலே சென்று இரண்டு வருஷ காலமாகவே திரும்பத் திரும்ப பேசப்பட்டு கொண்டிருக்கின்றன. நாம் பச் சிறப்பாக இப்பொழுது சமீபத்தில் அந்த வார்த்தைகள் திரும்பத் திரும்ப நமக்குச் சொல்லப்பட்டு, தெரியாத ஊர் போகவேண்டாம் யுத்த காலத்தில் விளம்பரம் ஆனது போல, திருச்சி ஜில்லாவில் மூலம் முருக்குகையில் இருக்கும் உழவரின் நிலையை மனவிலை செய்யும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டு கையேர் மாட்டு வாரம் விளம்பரமடைகிறது. இதே நிலைதான் சென்ற ஐந்தாறு வருஷங்களுக்கு முந்தி தஞ்சை ஜில்லாவிலே ஏற்பட்டிருந்தது. ஒரு கட்சி சொல்கிறது இந்த நிலம் எங்களுக்குச் சொந்தம். இதை விற்கவும் விநியோகிக்கவும் எங்களுக்குத்தான் பாதியை உண்டு—இதில் வேலை செய்யும்படி. சிலரைச் சொல்லவும் வேண்டாமென்று போகச் சொல்லவும் உரிமை எங்களுக்கு உண்டு, சர்க்கார் சட்டப்படி பட்டா எங்கிடம்தான் இருக்கிறது. ஆதலால், இதில் தலையிட யாருக்கும் உரிமை இல்லை என்று.

இன்னொரு கட்சி சொல்கிறது, இந்த நிலம் தோன்றிய காலத்திலிருந்து பாரம்பரியமாக நாங்கள் தான் இருந்து வருகிறோம், பட்டாதார்கள் எத் தலையோ பெயர்கள் வந்தார்கள் போனார்கள். ஒவ்வொரு பத்து வருடமும் பட்டாக்கள் மாறிக்கொண்டிருந்தது நாங்கள் மாறாமல் நிலத்தோடு வாழ்ந்து நிலத்தோடு மடிந்து வந்துள்ளோம். இந்த நிலத்தை செப்ப விட்டதும் சீர் செய்ததும் செம்மையாக் கிடக்கும் நாங்கள்தான்—சட்டம் இருக்கும், மாறும்; எங்களுக்குத்தான் இதில் தார்மிக ஆதரவு எங்கனது தான் என்று. ஐந்தாய்க் சர்க்கார் வந்தவுடனே, “நாமெல்லோரும் ஒன்று என்ற காலம் வந்தது” என்று சொல்லிவந்திருக்கிறோம். “பொய், மொழியும் தொலைந்துபோய் நாமெல்லோரும் வாழ்ந்தால் சரிதிக் சமான் மாக வாழ்வோம், இல்லையெல் விழ்வோம்” என்றும் “30 கோடி மக்களுக்கும் சொத்து போது” என்றெல்லாம் கோஷங்கள் கொடுக்கப் பட்டதன் காரணமாக இத்தாட்டிலே உள்ள ஒதுக்கப்பட்டவர்கள், பொருளாதாத் துறையிலும், அரசியல் துறையிலும், கல்வித் துறையிலும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக இருந்தவர்களுக்கெல்லாம் ஐந்தாய்க் சர்க்கார் ஏற்பட்டவுடனே ஒரு விழிப்பு ஏற்பட்டுவிட்டது. அதன் காரணமாக இது என் நூடு. இது என் தாய் நூடு. ஆனால் இந்த என் தாய் நூடு எனக்கென என்ன அளிக்கிறது—உழுதால் இங்கு என் தாய் நூடு? இது நான் வைத்து வளர்த்த மாம்—இது கூலிமாகதாம் தூறு? இது நான் வைத்து வளர்த்த மாம்—இது என் வீடு, இது என் நிலம் என்று சொல்லிக்கொள்வதற்கு வதும் வேண்டாமா. கலோட்டிற்கு செல்வதற்குக் கூட பாதையைக் காணாமே?

[Sri G. Narayanaswami Naidu] [14th February 1958]

நீண்டகாலமாக உழுது பயிரிட்ட அவனுக்கு அதில் ஓரளவு பங்காவது தர வேண்டாமா? இது வேண்டுமானால் பழக்கத்திற்கு விரோதமாக இருக்கலாம். ஆனால் தார்பீகத்திற்கு விரோதமல்லவோ!

நாட்டில் நடமாடும் தெய்வமாக விளங்கும் விநோபா அவர்கள் நாட்டில் பழைய பழக்கமாக இருந்த நிலையைத்தான் விளக்கி வருகிறார்கள் உழும் நிலமெல்லாம் சகலருக்கும் பொது. ஊர் மக்களெல்லாம் ஒன்றாக உழுது உழைத்து விடைத்ததை எல்லோரும் பகிர்ந்து கொள்வது இதில் நாட்டாண்மைக்காரர்கள் பங்கு வேண்டுமானால் அதிகமிருக்கலாம்.

பிறகு அரசர்களுக்குப் புத்தங்கள் ஏற்பட்டு முன் காலத்திய முறைகள் சீர்தான். சொத்துக்கள் விஷயமற்றதான கூட்டத்தாரிடம் சிக்கி விட்டது உடாக்களும் எக்போக உரிமைகளும் தலையாட்டின, விஷயமற்ற அழகன் உழும்பாத்தியம் மாத்திரம் பெற்றான். மற்றவை எல்லாம் பட்டாதாரர்கள் கைக்குச் சென்றது. பட்டாக்கள் ஏற்பட்டு, நில ஆசை கடுமையானவர்கள் தனக்குப் பிற்பாடும் பின் இல்லாமற் போனாலும் அவ்வாறு பின் இல்லாத அது நிலமையாக அந்த சொத்தை நிர்வகிக்கமாட்டார்கள் என்று அம்பிரியப்பட்டாலும் தங்களுக்குப் பின் இன்ன இன்ன தர்பங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டும் எதேனும் தர்மம் செய்யவேண்டுமென குறிப்பிட்டும் அந்தக் காலத்தில் நல்லவர்களை டெயரெடுத்து போன், பெண், மன்னாசையைத் துறந்த பண்டார சந்ததிகளுக்கு எழுதி வைத்தார்கள். அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட சொத்தின் நிலை எவ்வாறுள்ளது?

(Deputy Speaker in the Chair)

நிலமுடையவர்கள் தங்களுக்குப் பின்னர் கூட சொத்து கெட்டுவிடக் கூடாது, பிரிபடக்கூடாது, உழவர்களிடம் சென்றுவிடக்கூடாது என்று கருதி, புல்லும் பூண்டும் உள்ள அளவும் கல்லும் காவேரியும் இருக்கும் அளவும் புத்திர பௌத்திர பாரம்பரியமாக சொத்தை ஆண்டு அனுபவிக்க வேண்டுமென பத்திரங்களில் தங்கள் பின் வாசகங்களுக்கு எழுதி வைத்தார்கள். அதன் குறுக்கே ஒரு கோட்டைக் கிழித்தது நமது 40, 60—60—40 சட்டம் அதன்படி பழைய பத்திரங்களின் ஷரத்துக்களில் லாம் தவிர பொடியாகி, உழவரின் உள்ளத்தில் ஒரு புது ஒளி தென்பட்டுள்ளது. நிச்சயமற்ற சாகுபடி செய்ந உழவர்கள் சட்டப்படி நடந்து வந்தால் 5 ஆண்டுகள் அல்ல பல ஆண்டுகள் அனுபவிக்கலாம். உரிமைக் காரர்களும் பங்கு பெறலாம் எத்தனையோ கடுமையான எதிர்ப்புகளையே, இந்த சட்டங்கள் நம்மால் கொண்டுவரப்பட்டது. பத்திரிகை அடிப்படையில் எதிர்த்தனர். உத்தியோகஸ்தர்களில் பலர் எதிர்த்தனர் காரணம் தஞ்சை வாசிகளில் நிலமுள்ளவர்களால் பல பத்திரிகைகளும் நிலமுடையவர்களின் ஆதரவு பெற்று பல பத்திரிகைகளும் ஆசிரியரைக் கொண்ட பல பத்திரிகைகளும் நம் நாட்டில் உள்ளன. காவேரிக்கரையில் இரு மருங்கிலும் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் பெரும்பாலும் ரிஸையர் ஆன உத்தியோகஸ்தர்கள். இவர்கள் எதிர்ப்பை எல்லாம் தாண்டி நமது சர்க்கார் இந்தப் பெரியவர்களெல்லாம் அறுவடை சமயத்தில் குடையை நிழலுக்குப் பிடித்துக்கொண்டு களத்து மேட்டிற்கு வந்து அடட்டிமிட்டி எழைகளுக்கு கூலியையோ, வாரத்தையோ குறைத்துப்போட்டு சாப்பாட்டுக்கு நெல் வைத்துக்கொண்டது போக மிச்ச நெல்லை விற்றுவிட்டு வந்து விடுவார்கள். இது இன்று நேற்று ஏற்பட்டது அல்ல, இந்த நிலை குடியானவர்களுக்கு ஒரு சாபக்கேடாக இருந்து விடுகிறது. நாலாம் 11-40 a.m. கூட ஒரு மிராசதாரர் வீட்டுப் பிள்ளையாக இருந்தவன்தான். அந்த மனப்பான்மை எனக்கு கொஞ்சம் இருக்கலாம். மிராசதாரர் வீட்டுப் பிள்ளைகளுக்கு அந்தக் காலத்திலிருந்தே எப்படிப்பட்ட மனோபாவம் வளர்க்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பதற்கு சில மரபுச் சொற்களைப் பார்த்தால் தெரிந்தகொள்ளலாம். “பள்ளிக்கும் இரும்புக்கும் பதம் பார்த்து அடி” சாண்பணக்கு முழத்தடி என்று சொல்லிக்கொடுப்பார்கள். “நெல் முகத்தில் நெருப்பாய் இருக்கணும், சேற்று முகத்தில் சிரிப்பாய் இருக்கணும்”

14th February 1958] [Sri G. Narayanaswami Naidu]

என்று சொல்வார்கள். சேற்று முகத்தில் என்றால் விவசாய காலத்தில் சிரித்துப் பேசி தாசா பண்ணிக்கொண்டு விவசாயிகளிடத்திலே வேலை வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும் என்றும், நெல் முகத்தில்—அறுவடை காலத்தில் விவசாயிகள் அதற்கு இறங்கு என்று கிட்டே நெருங்கி நெல் கேட்காமல் இருப்பதற்கு நெருப்பாய், கடுகடுவென்று இருக்கவேண்டும் என்றும் மிராசதாரர்களுடைய பிள்ளைக் சொல்லிக்கொடுக்கும் முதல் அஞ்சகவடிவாய்ப்பாடி. இப்படிப்பட்ட மனோபாவத்தை மாற்றவேண்டும் என்பதற்காக நாட்டில் ஏற்பட்ட கிளர்ச்சிகள், மக்களது எழுச்சிகள் நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் இன்றைக்கு விழித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைப்பற்றியே யாரும் கவலைப்படாமல் இருந்த காலம் மாறி இன்றைக்கு நாட்டில் தோன்றுகிற அரசியல் கட்சிகள் எல்லாம் அவர்களுடைய நிலைமையை உயர்த்தவேண்டும் என்பதாகக் குரல் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சில அரசியல் கட்சிகள் அவர்களுடைய நிலைமையைக் குறித்துக் கண்ணீர்விடுவதுபோல தங்கள் கட்சியின் செல்வாக்கை அதிகப்படுத்தவும் முயற்சிசெய்து வருகிறார்கள். இது எப்படி இருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு சின்ன உதாரணம் சொன்னால் உங்களுக்குப் புரிந்துவிடும் என்று நம்புகிறேன்.

காசியில் சுடுகாடு எலம் வீடுவது அரிச்சந்தரின் காலத்திலிருந்து பழக்கம். இன்றும் முனிசிபாலிட்டியில் எலம் விடுகிறார்கள். ஆயிரம் பத்தாயிரம் என்று கண்டிராக்டர்கள் சுடுகாட்டை எலம் எடுத்து, அந்தக் கண்டிராக்டர்கள் பிணத்திற்கு ஒரு ரூபாய், ஒன்றைக்கால் ரூபாய் வாங்கிக்கொண்டதான் அந்த இடத்தில் பிணத்தை எரிப்பதற்கு அனுமதி அளிப்பார்களாம். சில சில வருஷங்களில் எலத்தில் போட்டி அதிகமாகி எட்டாயிரம், பத்தாயிரம் என்று எலத் தொகை உயர்ந்து விடுமாம். இவ்வாண்டு யாருமே சாகாவிட்டால் நஷ்டம் வந்துவிடப் போகிறதே என்ஹு பயம் கண்டிராக்டர்களுக்கு வந்துவிடும். உடனே அவர் டபம் சாம்பிராணி, தேங்காய் பழம் எடுத்துக்கொண்டு காசி வில்வநாதர் கோயிலுக்குச் சென்று பசை போடுவாராம். “ஆண்டவனே, இவ்வருஷம் ஓரத்தரும் சாகாமல் இருந்துவிட்டால் என்ன செய்வது? திடீரென்று பிணைக் வராதா? காலா வராதா? திடீர் திடீர் என்று ஐந்து அறுபது பேர்கள் சாகமாட்டார்களா?” என்று பிரார்த்தனை செய்து கொண்டுவருகிறார்கள். (சிரிப்பு) இது கதையாக இருக்கலாம். இப்படி சில அரசியல் கட்சிகள் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஜனநாயக சர்க்காருக்கு பல விசமான தொந்தரவுகளை உண்டாக்குவதன்மூலம் தஞ்சையை கட்சியின் செல்வாக்கை அதிகப்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்பதற்காக நாட்டில் அங்கங்கே பலவிதமான கிளர்ச்சிகள் உண்டாகவேண்டுமென்று சதா பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நோக்கம் உழவருக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்பது அல்ல. சர்க்காருக்குத் தொந்தரவை உண்டாக்க வேண்டும் என்பதுதான். அதனால்தான் ஒரு கோரிக்கைக்கு மேல் ஒரு கோரிக்கையாக வைத்துக்கொண்டுபோகிறார்கள். இருந்தக் காரணம் நம்முடைய பக்கத்தில் உள்ள பலவீனம்தான். நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவரும்போது சரியான முறையில் ஒரே யடியாகச் செய்வதைச் செய்துவிட்டால் நன்றாக இருக்கும். விவசாய அமைச்சர் அவர்களும் தஞ்சைக்கு சென்று பல மிராசதாரர்களோடு பேசுகிறார்கள். திருச்சிக்குச் சென்று பேசுகிறார்கள். இவர்கள் சொல்லும் போது சரிசரி என்று மிராசதாரர்களும் சொல்லிவிட்டு, இவர்கள் அப்பால் போனவுடன் இவர்கள் சொல்வதை அவர்கள் கேட்பது இல்லை. ஹைக் கோர்ட்டைத்தான் நம்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்பதாக சர்க்கார் எத்தனை சட்டங்களைக்கொண்டு வந்தாலும், சமாதாய அமைப்பில் மிராசதாரர்களுக்கு இருக்கும் பலம் அதிகமாகிவிடும் இருக்கும் செல்வாக்கு உழவர்களுக்கு புரண சட்டபலத்தை அடையாமல் செய்துவிடுகிறது. பழைய கடிக் கோப்புகள் அடிபொறி மாறியாகவேண்டும். பல விளக்கிவிட்டுச் சாப்பிட வேண்டும் என்று சட்டம் டெயாது. இருந்தாலும் பழக்கத்தில் பல விளக்கிச் சாப்பிடும் பழக்கம்

[Sri G. Narayanaswami Naidu] [14th February 1953]

எப்படி வந்திருக்கிறதோ அப்படியே சில பழக்கங்களும் நாட்டில் பல காலமாகவே வளர்ந்து வந்திருக்கின்றன. விவசாயிகள் என்றால் அவர்களை எப்படி அடக்கி ஒடுக்குவது என்கிற எண்ணம் பலகாலமாக நிலவுகையோடும் வளர்ந்துவிட்ட நிலை. இந்த மனோபாவம் அடியோடு மாறினாலொழிய நாட்டில் இன்பம் கிடையாது. இன்றைக்கு நாம் செய்கிற குறைந்த வசதிகளைக்கூட விவசாயிகளினால் பெற்றுமுடியாத சூழ்நிலையின் காரணமாகத்தான் பல கட்சிகள் தங்களுக்குச் சாதகமாக அந்தச் சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு விவசாயிகளைக் கிளர்ச்சி செய்யத் தூண்டுகிறார்கள். சில பேரைக் கூடச் செய்தால் பெயரிலில் மிகவும் கஷ்டப்பட்டவர்களைப்போல பெரிக்கொள்கிறார்கள். எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் காலத்தில் நாங்கள் முன் நானில் சிறையில் இருக்கும்போது இரண்டு வேலை, மூன்று வேலை செக்கிழுத்திருக்கிறோம். அப்படியே லாம் ஒருவிதமான தொந்தரவும் இல்லாத இந்தக் காலத்தில் சில கட்சிக்காரர்கள் பல கொடுமைகளைச் சிறையில் அடைவிப்பதாகச் சொல்லிக்கொள்வதற்கு காரணமே இல்லை. எதற்காக கிளர்ச்சிகள் நடக்கவேண்டும்? யார் சாகுபடிக்கார், யார் பண்ணையான், யார் நிலச்சுவான்தார் என்பதான விவரங்கள் வரையரை செய்துவிடவேண்டும். வருஷம் புறாவும் நிலத்தில் வேலை செய்கின்ற பண்ணையான்களும், கன்றிமுதல் காலத்தில் குடை பிடித்ததுக்கொண்டு வருகிற நிலப்பிரபுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கத்தான் செய்கிறது. எல்லோரையும் விவசாயி என்று பொதுப்படையாகச் சொல்லி விடக்கூடாது. உடைப்பைக் கொடுக்கிறவர்களுடைய வாழ்வைச் செறிப்பு அடைந்தால்தான் விவசாய உற்பத்தியும் நாட்டில் பெருக முடியும். நிஷத்திற்கும், கிராமத்திற்கும் சம்பந்தமே இல்லாதவர்கள் நகரங்களில் இருந்தகொண்டு தங்களை விவசாயி என்று சொல்லிக்கொள்பவர்கள் சாகுபடி காலங்களில் கிராமத்திற்கு வருவதும், காரியஸ்தனைக்கொண்டு நெல்லை விளைக்கப்போவதும் விவசாயிகளுக்குச் சோவோண்டிய உரிமையைக்கூட கொடுக்க மறுப்பதும் இனி நடக்காது. பலிக்காது. இனி “கொண்டுவாக்கடிய சட்டம் சிறிய சிறிய நிலக்காரர்களை பாதிக்காத வகையில் இருக்கவேண்டும், ஐந்தை, பத்து ஏக்கர் வைத்ததுக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் இடைச்சில் செய்தால் என்ன யென்று?” எனச் சிலர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சொல்லும்போது இவர்களுடைய வாதம் மிகவும் நியாயமானதாகத் தோன்றலாம். ஆனால் எல்லாவிதமான சிக்கல்களுக்கும் மூல காரணமாக இருப்பது இந்தச் நிலப் பிரச்சனைதான். இது மிராகதாரர்களாக விக்ஷக் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஒரு பக்கம் சொல்லிக் கொண்டு பெரிய பெரிய மிராகதாரர்கள் எல்லாம் இன்றைக்குச் சப்தித்திருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்கு தங்கள் நிலங்களைத் தண்டித்துண்டாகப் பிரித்து வருகிறார்கள். விவசாயிகளுக்குச் சோ வேண்டிய உரிமைகள் பறிக்கப்படுகின்றன. சில அமீரியல் சட்டிகள் இதை நியாயமற்ற முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்வதனால் போலீஸ் தலையிடுகிறது. இதனால் தீங்கும் வீல்கிறது. உண்மையிலேயே ஓடிவருவது வலுக்குத்தான் நிலத்தில் பாத்தியம் இருக்கவேண்டும். அப்போது தான் உணவு உற்பத்தியும் பெருகும். அகில இந்திய நிலச் சீர்திருத்த சமிட்டித் தலைவர் ஸ்ரீ ஜெஹி குபார்பா அவர்கள் என்னை விசாரணை செய்தபொழுது ஒரு சேள்வியைக் கேட்டார்கள். உல்களிடம் பாடோ, விதையோ, எரவோ, கிடையாதே உல்களிடம் நிலத்தின் கொடுத்தால் எப்படியாயிருக்கிறார்கள் என வினவினார்கள். சுயராஜ்யம் பெருவதற்குமுன் அன்னியர்கள் காங்கிரஸ்காரர்களை உல்களிடம் போலீஸும், ராஜாபாபும் ஒட்டியே ராஜ்யத்தை எப்படி நிர்வகிப்பார்கள் என்று கேட்ட கனாயோய் இருக்கிறது—உழவர்களிடம் நிலத்தை அளித்தால் உற்பத்தி தாலே பெருகும் என்று தெரிவித்தேன்.

இன்று உல்களை ஒன்றாகக் கணக்கை எடுத்துப் பாருங்கள், ஒவ்வொரு கிராமக் கிராமம் கணக்கையும் பாருங்கள். ஒன்றை மடங்கு இரண்டு

14th February 1953] [Sri G. Narayanaswami Naidu]

மடங்கு உற்பத்தி பெருகி உள்ளது என்பதை சர்க்கார் கணக்கே காட்டும். அதிக உற்பத்திக்கு ஒரே காரணம் நிலத்தின் ஓரளவு உரிமை உழவர் கையில் கொடுக்கப்பட்டதுதான்.

நிலம் ஒருவர் கையில் இருந்து மற்றவர்கள் கையில் மாறிக்கொண்டே இருந்தது. பட்டா மாறியதே தவிர அந்த நிலத்தில் வேலை செய்யும் ஆட்கள் மாறவே இல்லை என்று ஏற்கனவே தெரிவித்துள்ளேன். இப்படி மாறாமல் இருந்தவர்களில் பலர் நிலத்தைவிட்டு வெளியேறி வியாபாரத்திற்கோ, உத்தியோகத்திற்கோ, சென்றுவிட்டவர்கள் அநேகர். இதில் கொஞ்ச நிலக்காரர்கள் அதிகம். கிராமத்தில் வருவாய்க்குத் தக்க நிலமில்லாததால் வேறு வியாபாரத்தையோ உத்தியோகத்தையோ கட்டாயமாகச் செய்யவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இப்படிச் சென்றவர்கள் தங்கள் ஊரிலுள்ள குடிசைகளில் நிலத்தை குத்தகைக்கோ வாரத் திற்கோ விட்டுவிட்டார்கள். அவர்கள்தான் சிறு நிலச்சுவான்கள். மாடோ, பண்ணையாளோ வைத்துக்கொள்ள முடியாதவர்களும் குத்தகைக்கோ வாரத்திற்கோ நிலத்தைவிட்டு உள்ளூரிலேயே தங்கி விட்டார்கள். உண்மையான சிறு நிலச்சுவான் இவர்தான். இவர் களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டியது நியாயமாயின் இவர்கள் நிலத்தை நம்பி சாகுபடி செய்பவர்களுக்கு என்ன பரிபாரம் செய்வது என்பதையும் சிந்திக்காமல் இருக்க முடியாது. இது முன்னணி வேலையும் கூட.

அதேதாற்போல் நிலத்தின் உச்ச கட்டத்தை வரம்புக்குட்படுத்து. இதற்கு புத்திசாலித்தனத்தின் கேந்திரமாக உள்ள பெரிய நிலச் சுவான்களையும், அரசியல்வாதிகளையும், சர்க்கார் பக்கத்திலேயே உள்ள நண்பர்களான பெரு நிலச்சுவான்களையும், எதிர் கட்சிகளையும் சமாளித் தாகவேண்டும். இதை இப்பொழுதுள்ள இந்த சர்க்கார்தான் நிர்வகிக்க முடியும். பலமுள்ள பெரும்பான்மை பெரிதுமுள்ள இப்பொழுதுள்ள இந்த நம் கட்சி இந்த உச்ச வரம்பு சட்டத்தைக்கொண்டு வரமுடியாவிட்டால், வேறு யாராலும் இதைச் செய்யும் ஆற்றலே இல்லாமல் வருங்காலம் அமைந்தாலும் அமையலாம்.

நிரந்தரமாக கிராமங்களிலுள்ள நிலச்சுவான்கள் சொற்பம். பெரும் பகுதி பெரு நிலச்சுவான்கள் நகரில் வேறு தொழிலில் ஈடுபட்டு உள்ளார்கள். இரண்டு வருவாயை எதிர்பார்ப்பவர்கள். வியாபாரம், காண்டிரக்டர், வக்கீல் தொழில், சினிமா, பத்திரிகை இந்த வருவாயை விடாமல் கிராம வருமானத்தையும் விடாமல் இரட்டைத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள். இவர்களுக்கும் நிலத்திற்கும் பட்டா பாத்தியத்தைத் தவிர வேறில்லை. இவர்கள் கையில் நிலம் இருக்கவேண்டியது என்ன அவசியம். திருவெண்காட்டு சப்பிரமணியம் அவர்களிடம் இருக்கும் நாரசுவரத்தை நான் பறித்து வைத்துக்கொண்டால் அந்தக் குழலால் நான் யாருக்கு இன்பத்தை விளைவிக்க முடியும். ஊதத் தெரிந்த சப்ரமணியத்திடமிருந்தால் சமுதாயத்திற்கு நல்ல மகிழ்ச்சியை ஊட்ட முடியும். நிலமும் உழத்தெரிந்தவனிடம் இருந்தால்தான் சமுதாயம் பட்டினி யின்றி வாழ முடியும். இதைச் செய்யாவிட்டால் சர்க்கார் நாளுக்கு நான் எந்த சர்க்காராயினும் பலனைப்படும், பொறுப்பற்ற கட்சிகள் எப்படி யும் உழவர்களை சிறைக்குள் தள்ளி, கோரிக்கைகள் நிறைவேறி லாமல் நீண்டவேர விட்டாலும் வெளியே வந்தவுடன் உன்னை இந்த சர்க்கார் எதிர் செய்தது, இதற்கு ஒட்டுப்போடாதே என்று பிரசாரம் செய்வார்கள். மலிபத்தில் கூலி ஆட்களுக்கு 1½ மரக்கால் கூலி செலுத்த வேண்டுமென்று கிளர்ச்சி செய்தது, மாற்றுக்கூலி என்ன பிரசாரம் செய்தது செட்டிபா? நான் 4½ படிக்கு மிராகதார்களிடம் ஒப்பந்தம் செய்ததாக, நோட்டீஸ் போட்டது. 1½ மரக்கால் கூலியை நாயுறி ஒப்புக் கொண்டார்கள் என்று நோட்டீஸ் போட்டார்கள். இதில் உண்மை ஒன்று கதைக்குப் பரிவற்றில்லை. இப்படி நடக்காததை நடந்ததாக தப்பு பிரசாரம் செய்வதான் எதிர்க்கட்சிகள் மக்களை மயக்கம்காட்டி வருகிறது. ஆதலால்

[Sri G. Narayanaswami Naidu] [14th February 1958]

எதிர் கட்சிகளிடம் உழவர்கள் சிக்காமல் இருக்கவேண்டுமானால் உடனடியாக நிலவரம்பைச் செய்து உணவு உற்பத்தியை பெருக்க உழவர்க்கு உற்சாகமூட்டவேண்டும். நாளைவில்லி மிளகதாரர்களும் நாட்டின் நலனைக் கருதி இதற்கு ஒத்து வந்துவிடுவார்கள்.

ஸ்ரீ லாலா அவர்கள் ஒரு சில கிராமங்களில்தான் இம்மாதிரி பிரச்சினைகள் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இம்மாதிரிய் பிரச்சினைகள் இருக்கியில்தான் இருப்பதாக ஒருவர் சொன்னார். தாச்சி தொகுதியிலிருந்து வந்த கனம் அங்கத்தினர் அங்குள்ள நிலைமைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர் சொன்னவைகளிலிருந்து நான் சில விஷயங்களைத் தெரிந்து கொண்டேன். எங்கள் ஜில்லாவில் பண்ணை ஆள் என்று சொல்லப் படுபவர்களைத் திருச்சியில் கையேர்காரர் என்றும், நாங்கள் வாரிச் சாகுபடி என்று சொல்வதை அவர்கள் எங்கள் ஊர் வாரதாரர்கள் மாட்டு ஏக்காரர் என்றும் சொல்கிறார்கள். எல்லா இடங்களிலும் விவசாயிகள், பண்ணையார்கள், சாகுபடியாளர்கள் சம்பந்தமான பழக்க வழக்கங்கள் ஒரேமாதிரியாகத்தான் இருக்கின்றன. பெயர்கள்தான் வித்தியாசமாக இருக்கின்றன. சாகுபடி முறை, தீர்ப்பாசனம், கூலி, வாரம் முதலியவைகளில் கொஞ்சம் வித்தியாசம் இருக்கக்கூடும். காமிராபாளி, பவானி, காவேரி முதலிய நதிகள் பாயும் இடங்களில் இதேமாதிரியான பழக்க வழக்கங்கள் ஓரளவு ஒத்து இருந்து வருகின்றன. இந்த இடங்களில் எல்லாம் மிராசதாரர்கள் சாகுபடியான மகனாவில் விவசாயிகளுக்கு கொஞ்சம் பக்கைக் கொடுத்தவிட்டு தங்கள் அதிக வாயம் அடைந்து வந்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி அவர்கள் கெடுக்காலமாகச் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு கொஞ்சம் அதிகமாக வாரம் கொடுப்பதற்கான சட்டம் வந்தபிறகு, உழவர்கள் உற்சாகத்துடன் உழைத்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள்; மற்ற மாவட்டங்களில் உள்ள நிலைமை எனக்குத் தெரியாது; சென்ற ஐந்து வருஷங்களில் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மற்ற ஜில்லாக்களிலும் இந்த நிலைமையைக் கொண்டு வருவதற்காக இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு இந்த மசோதா அனுப்பப் பட்ட வேண்டுமென்று பிரேரேபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொறுக்குக் கமிட்டியினர் மசோதாவை நன்றாகப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட இடங்களுக்குச் சென்று அங்கேயுள்ள நிலைமையை நேரில் பார்த்தால் தான் குழப்பங்களை நீக்கக்கூடிய முறையில் மசோதாவைத் திருக்கியமைக்க முடியும். அப்படியில்லாவிட்டால் சரியான முடிவுகளுக்கு பொறுக்குக் கமிட்டியினர் வரமுடியாது. ஏனென்றால் பொறுக்குக் கமிட்டியில் வெவ்வேறு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கக்கூடும். ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு கோணத்திலிருந்து பிரச்சினையை அணுகக்கூடும். கடைசியில் கமிட்டியினர் சரியான முடிவிற்கு வரமுடியாத நிலைமை ஏற்படக்கூடும். பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனையில் சிறிது தாமதம் ஏற்பட்டாலும் பாவாயில்லை. பொறுக்குக் கமிட்டியினர் அந்த அந்த இடங்களுக்குச் சென்று அங்கங்குள்ள நிலைமையை நேரில் கண்டறியவேண்டும். எல்லா பிரச்சினைகளையும் நல்ல முறையில் தீர்ப்பதற்காக மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்ற பிரேரேபனையை ஆதரிக்கிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இன்னொரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். பண்டார சேனாதிபதிகளுக்குள் ஏராளமாக இருக்கும் நில பாததியைகளை வெல்லாம் இனிமேல் ஒழித்து விட வேண்டும். சர்க்கார் மத்தியில் தலையிடக்கூடாது என்பது அவர்களுக்கு பக்கபலமாக இருக்கிறது.

இந்தப் பண்டாரங்கள் வேண்டுமானால் கொட்டைகட்டி தேவாரம் பாடி திருவாசகம் ஒதட்டும். அதனால் யாருக்கும் நஷ்டமோ கஷ்டமோ இல்லை. எந்தத் தகுதியும் இல்லாத இவர்களிடம் 20,000 ரூபாய்களை சீர்த் செய்யலோ, சிதைக்கலோ, எப்படி அனுமதிப்பது என்பதை சிந்திக்கவேண்டாமா! மத்தியின் பேரால் பண்டாரங்கள் இஷ்டம் போல் பிரயாணம் செய்ய உரிமை அளிக்கலாமா?

14th February 1958] [Sri G. Narayanaswami Naidu]

பாக்கி ஊர்களில்லாம் ஆஸ்திகம் நிரம்பி வழிவதாகவும் சென்னை யில் ஆஸ்திகம் வரண்டு விட்டதாகவும் கருதி பண்டாரம் ஒருவர் சென்னையில் பலப்பல ஆயிரம் கொடுத்து—அதவும் மடச்சொத்திலல்ல—எழைமக்கள்-கண்ணில் வலிவந்தால் காலில் வீக்கங்கொண்டால்—வயிற்றில் வலி ஏற்பட்டால், வைத்தியநாத சுவாமிக்கு பிரார்த்தனைக்கு இடம் கண்டடைக்கம், கால், வொள்ளி உருண்டைகள் இவற்றை விற்ற பணத்திலிருந்து ஒன்றுக்கு இரண்டு விலை கொடுத்த—அதவும் கட்டிடகாரருக்கு சேராமல், இடைத்தரகர், மொற்ற—இறைவன் பணம்—சென்னையில் வினாக்கப்படுவதுதான் ஆஸ்திகப் பிரசாரமா? இப்படி கட்டிடத்திற்கும் காலுக்கும், ஆடம்பரத்திற்கும் பொதுச் சொத்துக்களை விரயமாக்கலாமா?

பக்தர்களும்—பணத்தையும் ஆடம்பரத்தையும்தான் விரும்புகிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு கூறுகிறேன். எங்கள் ஊரில் காளியாகுடி ஹோட்டல் என்று ஒரு ஹோட்டல் உண்டு. ஜப்பசித்திகள், கடைநாளில், கண்கையிற் புனிதமான வேளையில் திர்த்தமனக்க, பல்வேறு வழிகளில் வரும் இறைவன் இந்த ஹோட்டலின் எதிரில் சந்திப்பார்கள். இதில் ஜய மப்பன், பூசமடையவர், வள்ளலார், குமரகடையார், மாயூரநாதர் முதலிய 5 சுவாமிகளும் காளியாகுடி ஹோட்டல் முன்னர் சந்திக்கும். வருகின்ற பக்தர்கள் ஜயாரப்பரை தள்ளி, பூசமடையாரை ஒதுக்கி வள்ளலரை கடைக் கன்னால் பார்த்து குமரகட்டையாரிடம் சற்று குனிந்து, முடிவில் மாயூர நாதரைக் கண்ட உடன் முழுகும்பிடு போடுவார்கள். காரணம் என்ன? மேலே கண்டதெய்வங்கள் பலவற்றிற்கு நல்ல பட்டோ, பகட்டான வாகனமோ சேரான நகையோ, நல்ல மேனமோ கிடையாது. மாயூரநாத சுவாமிக்குத் தானா, தீராய எப்பிடிக்கும், விலை பெற்ற நகைகளும், நல்ல வாகனமும் உண்டு. ஆதலால், பணத்தையோ, ஆடம்பரத்தையோ விரும்பும் பக்தர்கள் ஆடம்பரம் நிரம்ப உள்ள சாமி எதுவோ, அதையே கும்பிடத் தொடங்கிவிட்டால் ஆச்சரியம் ஒன்றுமில்லை.

இந்த ஆடம்பரங்களுக்கெல்லாம் முன்னோடியாய் இருப்பது பண்டார சேனாதிபதி திருவுலா. இறைவனுக்கு இருக்கும் ஆடம்பரத்தைவிட இவர் களுக்கு இருக்கும் ஆடம்பரம் இன்னும் பலபல மடங்கு அதிகம். ஏனெனில் இறைவன் தொண்டருள் அடக்கமல்லவா! நம்முடைய எதிர்க்கட்சியினர் நமது மந்திரிகளுக்கு கொடுக்கும் சம்பளத்தை பற்றி அடிக்கடி பேசி வருகிறார்கள். வரி வாடகை, வாகனச்செலவு நீங்க ரூபாய் 850 ஒரு மந்திரிக்குத் தோலாம். ஆனால் பண்டாரத்திற்கு 20,000 ரூபாயும் ஒரு சன்னிதா எத்திற்கு 12,000 ரூபாயும் கொடுக்கப்படுவதாகிறது. அதை ஏன் யாரும் அதிகமென்று சொல்லவில்லை என எனக்கு ஆச்சரியமாய் இருக்கிறது. இதில் ஒரு பண்டார சந்ததி பாரிஸ் பம்பிங் செய்கிறார். இன்னொருவர், ஜப்ப காங் லேசென்ஸ் இல்லாமல் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறார் (சிரிப்பு.) உற்றார் உறவினர்க்கு நிலம் சேர்ப்பது, வீடுகட்டுவது இவைகள் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு முறையில் நிலத்தை உழவருக்குக் கொடு என்று வக்கார மாரி கொடுத்தார் கொடுக்க, டிபுடி கமிஷனர் வேண்டுகோள், கூட்டுறவு நிலப்பார் கொடுக்க, அரசாங்கத்தின் தாக்கீது. இவ்வளவையும் தாண்டி கூட்டுறவு பண்டாரங்கு நிலம் கொடுக்கத் தவிரைகள் சால்சாப்புகள். இந்த பண்டாரங்கள் சர்க்காரை மிரி நான் மேலே சொல்லிய சரியை, கிரியை, யோகம் செய்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆடம்பர ஒழுக்கக்கேட்கள் இனி மறத்திற்தோ, சமூகாயத்திற்கோ வேலை இல்லை. இவர்கள் இப்பொழுது ஒட்டுக்காலிட்டால் கோவில் சொத்துக்கெல்லாம் இவர்கள் உற்றார் உறவினர் சொத்தாக மாறும் விபரீதம் ஏற்படுமென்று எச்சரிக்கிறேன். இவர்கள் தங்கியப் பாதுகாத்ததுக் கொள்ள உன்னார் ஆட்கள் பிடிக்காமல் ராஜபாளையம் பக்கத்திலிருந்து பெரிய பெரிய மீசைக்காரர்களை கொண்டுவந்து சின்னக் குழந்தைகளை வேறு பயமுறுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆதிக்க வேட்காரர்கள் குத்தகைப் பத்திரம் எழுதும் வேடிக்கை எப்படித் தெரியுமா? ராஜ்கம் தொலைக் மன்னியில் அளக்க வேண்டும். கடவுள் விரும்பினாலும் அரசாங்கம் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் இந்த

[Sri G. Narayanaswami Naidu] [14th February 1953]

ஆஸ்திகப் பெருந்தகைகளுக்கு நெல் கட்டாயம் அளந்தே ஆக வேண்டும். அதுவும் இறைவனைக் காப்பாற்ற! (சிரிப்பு.) பணம் கொடுப்பவர்களுக்குத் தான் நீதி கிடைக்கிறது. வக்கீல்களுக்கு ஏராளமாகப் பணம் கொடுப்பவர்களுக்குத்தான் நீதி கிடைக்கிறது. ஆகவே ஏழை விவசாயிகள் கஷ்டங்களை நீக்கக்கூடிய வகையில் சட்டமியற்ற வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. MARIAPPAN: On a point of order, Sir, யார் பணம் கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத் தான் நீதி கிடைக்கிறது என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ நாராயணசாமி நாயுடு கூறினார். This amounts to a reflection on the High Court.

DEPUTY SPEAKER: It refers to the lawyers and not reflection on the Court.

SRI G. NARAYANASWAMI NAIDU: நீதியை பெறுவதற்கு நல்ல வக்கீல்களை அமர்த்தி அவர்களுக்கு ஏராளமாகப் பணம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது என்றும், வக்கீல்கள்தான் நீதியைப் பிரபலிக்கிறார்கள் என்றும் தான் நான் கூறினேன்.

DEPUTY SPEAKER: கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ நாராயணசாமி நாயுடு கூறியதில் தவறு இல்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

SRI A. MARIAPPAN: On a point of order Sir,

DEPUTY SPEAKER: There is no point of order.

12-10
p.m.

* SRI N. MAHALINGAM: கனம் உறுதி சபாநாயகர் அவர்களே, திருச்சி ஜில்லாவில் சில பாகங்களிலுள்ள விவசாயக் குத்தகை முறை சம்பந்தமாகப் போடப்பட்ட அவசர சட்டத்தை எடுத்துவிட்டு அதற்கு பதிலாக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கான மசோதாவை அரசாங்கத்தார் சபைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நியாய வாரிசு சட்டம் நமது ராஜ்யம் முழுவதிலும் அமலுக்கு வந்திருக்கிறது. அது திருச்சி ஜில்லாவில் அமலுக்கு வந்ததிலிருந்து அங்கே அமைதி நிலவவில்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அங்கே அமைதி நிலவாததற்குக் காரணம் என்ன என்று கனம் அமைச்சர்கள் பார்க்கவேண்டும். ||

நியாய வாரிசு சட்டம் திருச்சி ஜில்லாவில் சரியானபடி அமுல் செய்யப்படவில்லை. அங்கு, குத்தகைக்காரர்கள் யார் என்று வரும்போது நியாயமான குத்தகைக்காரர்களுக்கு மட்டும் பாதுகாப்பு கொடுக்காமல் அன்று அங்கு கலெக்டரையிருந்த ஒருவர் நீர்கட்டியவர்கள் ஜில்லா குத்தகைக்காரர்கள் என்று அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுத்தி, அங்கு போலீஸை அனுப்பி பூமியின் சொந்தக்காரர்கள் பூமியில் செல்ல முடியாத, அப்பூமிக்கு போகமுடியாத, ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்தினார். அதனால் பல கிராமங்களிலும் கலவரங்களும், அடிதடிகளும் ஏற்பட்டன. அது சம்பந்தமாக ஹைக்கோர்ட் வரையிலும் கேஸ் நடந்தது. அந்த அதிகாரி செய்தது தவறு என்று சொல்லி உயர்நீதி மன்றம் முடிவு செய்திருக்கிறது. அவ்வாறு ஒரு அதிகாரியைப்பற்றி, சட்டம் நிறைவேற்றிய நிலை நிறுத்தப்படவில்லை, சட்டத்தை தவறாக உபயோகப்படுத்தினார்கள் என்று நீதி மன்றம் முடிவு செய்தபோதிலும் கூட அரசாங்கம் அந்த அதிகாரியின் மேல் எவ்விதமான நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஜனநாயகம் என்று சொல்வது சட்ட மன்றத்தோடு மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. சட்ட மன்றத்தின் முடிவுகள் பற்றி நீதி மன்றம் செய்கிற முடிவிற்கு மதிப்புக்கொடுக்கவேண்டியது நம் எல்லோருடைய கடமையுமாகும். ஆகவே, நம் அரசாங்கம் நீதி மன்றத்தின் முடிவுகளை சரியானபடி அமுலிறுக்கக்கொண்டு வராதது நிதியாகாது என்று நான்

14th February 1958] [Sri N. Mahalingam]

இந்த சத்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகையால், ஹைக்கோர்ட்டில் இந்த முடிவு செய்து எழுட்டு மாதங்களுக்கு மேலாகிவிட்டது. அப்படி உயர்நீதி மன்றம் செய்த முடிவுகள் நாம் எண்ணிய எண்ணத்திற்கு மாறாக இருக்கிறது என்று அரசாங்கம் கருதியிருக்குமானால் உடனடியாக வேறு சட்டம் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றி நாம் என்ன என்னுகிறோமோ அது சட்டமாக இங்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கவேண்டும். இப்பொழுது உயர்நீதி மன்றம் தீர்ப்பு வந்து எழுட்டு மாதமாகி இப்பொழுது அறுவடை வரப் போகிறது. ஆகவே இப்பொழுது திடீரென்று இதுபற்றி ஒரு அவசர சட்டம் கொண்டு வந்தது நியாயமான செயல் அல்ல என்பது தான் எனது அபிப்பிராயம். ஆக, இப்பொழுது அது பற்றி ஒரு மசோதா கொண்டுவந்திருக்கிறோம். அது பொறுக்கு கமிட்டிக்கு போகப்போகிறது. இது சம்பந்தமாக அதுபற்றி யோசித்து ஒரு முடிவு செய்யலாம். இன்னும் ஒரு மாதத்திற்குள் அது சட்டமாகிவிடும். சட்டசபையிலே வரும் போது அதற்கு ஒரு அவசர சட்டம் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் என்னவென்று கேட்கிறேன். ஆக, விவசாயத்துறையில் மாறுதல் செய்ய வேண்டியது அவசியமே. விவசாயத்துறையில் மட்டுமல்ல பல துறைகளிலும் பொருளாதார மாறுபாடுகள் நம் தேசத்தில் செய்ய வேண்டியது அவசியமே. அதுபற்றி நான் சார்த்திக்கும் கட்சியின் மகாநாடுகள் முடிவு செய்திருக்கின்றன. நம் தேசத்தில் சோஷலிஸ சமுதாயம் அமைக்க வேண்டுமென்று கொள்கையில் நம்பிக்கை உடையவர்கள் நாம். ஸ்ரீ நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், நமது சமுதாயத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று. அதற்கு வேண்டிய சட்டங்கள் செய்ய வேண்டுமென்றும் அவர்கள் சொன்னார்கள். உண்மை. அதை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் சட்டங்கள் செய்யும்போது அது சரியானபடி அமுல் நடத்தப்பட வேண்டும். ஆனால் அவைகள் சரியானபடி அமுல் நடத்தப்படவில்லை. சட்டத்திற்கு விடாததாக, சட்டத்திற்கு புறம்பாக ஒரு அதிகாரி நடத்தால் அப்படி ஒரு அதிகாரி சட்டத்திற்கு புறம்பாக சென்று நீதி மன்றம் சொன்னால் அரசாங்கம் அவர் மேல் ஏன் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்று கேட்கிறேன். ஒரு சட்டம் சரியல்ல என்றால் அதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்றால் உடனடியாக அதை மாற்றியமைக்க வேண்டியது நமது கடமையாகும் என்று நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். திருச்சியில் இன்றுள்ள நிலைமை குழப்பமாகவே இருக்கிறது. இன்றையதினம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் அந்த அவசர சட்டத்தினால் அங்குள்ள குழப்ப நிலை குறைந்து விடவில்லை. நேர்மாறாக அங்குள்ள குழப்ப நிலை அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது. சில தினங்களுக்கு முன்பு பத்திரிகைகளில் பார்த்தேன், விவசாய அறுவடைக்குச் சேறே பெண்கள் அடிக்கப்படுகிறார்கள் என்றும் மரணபகப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்றும் பத்திரிகைகளில் செய்திகள் பார்க்கிறோம். திருச்சி ஜில்லாவில் உள்ள குழப்ப நிலையை நீக்குவதற்காகவே இந்த அவசர சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது என்று ரெவன்யூ அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து பேசும்போது சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த அவசர சட்டத்தால் அங்குள்ள குழப்ப நிலை தீர்ந்துவிடவில்லை. ஆனால் அந்தப் குழப்பநிலை மேலும் அதிகமாகத்தான் ஆகியிருக்கிறது என்று பத்திரிகை செய்திகள் கூறுகின்றன. இந்த ஏகியேர் வாரத்தார், மாட்டு வாரத்தார் இவர்கள் யார் என்று பார்த்தால், அவர்கள் 'காங்க்ஸ் பெர்' என்று சொல்பவ சாதாரண கூலி வேலை செய்கிறவர்கள் போலும் இல்லை. குத்தகைக்காரர்கள் போலும் இல்லை. இரண்டிற்கும் இடைத்தரமாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதைப்பற்றி ஒரு முடிவு செய்ய வேண்டியது அவசியமே. ஆனால் திடீரென்று இவர்கள் குத்தகைக்காரர்கள்தான் என்று சொல்லி ஒரு அவசர சட்டம் கொண்டு வருவது என்பது சரியல்ல என்பதுதான் நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். திருச்சி ஜில்லாவில் இருந்து வந்திருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் பரஸுக்கும் திடீரென்று இந்த ஏகியேர் வாரத்தார், மாட்டு வாரத்தார் என்று சொல்லக் கூடியவர்களை குத்தகைக்காரர்கள் என்று சொன்னால் அது அவ்வளவு

[Sri N. Mahalingam] [14th February 1958]

பொருத்தமாகவில்லை என்றுதான் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். ஆகையால் இதேபோல் கூலியேர் என்றால் நஞ்சை பயிர் செய்யக்கூடிய எல்லா இடங்களிலும் திண்சரிக் கூலி கொடுக்கக்கூடிய முறை இருந்துகொண்டு தான் இருக்கிறது. இவைகள் சம்பந்தமாக அரசாங்கத்திற்கு ஒரு நிச்சயமான கொள்கை வேண்டும். விவசாயத் துறையில் எந்தவிதமான மாறுபாடுகளும் நாம் எதிர்பார்க்கிறோம் என்பதை நிர்ணயம் செய்துகொண்டால் அதற்கு வேண்டிய சட்டங்கள் செய்துகொண்டே போகலாம். நேரடி விவசாயம் என்றால் என்ன? ராமச்சந்திரன் அவர்கள் பேசும்போது தஞ்சை ஜில்லாவில் ஐந்து முதல் பத்து ஏக்கர் வரையில் ஒரு விவசாயி நேரடி விவசாயம் செய்ய முடியும் என்று சொன்னார்கள். நேரடி விவசாயம் என்றால் அவரே உழுது, களை எடுத்து, அறுவடை செய்து, போர் அடித்து அவர் அல்லது அவர் குடும்பத்தினர் ஐந்து ஏக்கர் வரையில் நிலத்தை பயிர் செய்துவிட்டு முடியுமா? காஷ்வல லேபர் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கூலிக்காரர்களை அவர் திண்சரி வைத்துக்கொண்டிருப்பார்களேயானால், அவருக்கும் ஏன் இந்த உரிமைகள் கொடுக்க கூடாது? இது போன்று பல பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் விவசாயத் துறையில் அதிகம் உற்பத்தி செய்ய முடியுமா? உபயோகப்படுத்துகிறோம். அந்த டிராக்டர் வாங்க அரசாங்கம் கடன் கொடுக்கிறது. மத்திய அரசாங்கமும் டிராக்டர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய ரூபாய் செலவு செய்து அதை அதிகப்படுத்திக் கொண்டு வருகிறது. டிராக்டர்கள் வைத்து உழுவு செய்தால் ஏர் பிடித்து உழுவதைவிட அதிகம் உற்பத்தி செய்யலாம். இப்படியாக விவசாயத்தினையில் சிக்கல்கள் அதிகமாகிக்கொண்டே வருகின்றன. ஆகவே விவசாயத் துறையில் உள்ள சிக்கல்கள் பற்றி நன்றி சிந்தனை செய்து, எந்த விதமான ஒரு சூழ்நிலை நம் நாட்டில் இருக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் நன்கு ஆய்வித்து ஒரு முடிவான அபிப்பிராயத் திற்கு வரவேண்டும். சர்வாதிகார நாடுகளில்கூட அதன் ஆரம்ப காலத்தில்தான் சிறிய குடியானவர்களுக்கு, நேரடியாக விவசாயம் செய்ய முடி கொடுக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லி, 1926-ல் குலாக்குகள் (kulaks) என்ற சிறிய குடியானவர்களுக்கு ரஷ்யாவில் முடி கொடுத்தார்கள். பின்னர் அரசாங்கம் அவர்களை பிரதேசம்விட்டு பிரதேசம் மாற்றி அவர்களுக்கு வேலை கொடுத்து அந்த குலாபஸ்யையே சிறு குடியானவர்களையே அழித்து விட்டார்கள். கிண்டர் கார்டன் என்று சொல்வார்களே காய் கறி பயிர்டு வதற்காக, அதற்காக சிறிய தொட்டங்கள் கால் அல்லது அரை ஏக்கர் நிலம் ஒரு லீட்டோடு கொடுக்கப்படுகிறதேயொழிய பெரிய அளவில் விவசாயம் செய்பவர்கள் என்று இல்லாமலாக்கிவிட்டு எல்லோரையும் விவசாயக் கூலிகளாக்கி விவசாயம் நடக்கிறது. அதே போல், சீனாவிலும் ஆரம்பத்தில் நிலத்தை பிரித்துக் கொடுத்தார்கள். நேரடியாக உழுவதற்கு விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லி பெரிய நிலச்சவானதாரர்களிடம் இருந்து நிலத்தைப் பறித்துக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது என்ன நடக்கிறது என்றால், பெரிய பெரிய பண்ணைகளாக்கி விவசாய மக்களை எல்லாம் விவசாயக் கூலிகளாக்கி விட்டார்கள். கௌண்டர் ரெவலயூஷனர்கள் இருப்பது லட்சம் கொள்ளைக்காரர்களை தீர்த்துவிட்டோம் என்று ஒரு ஸ்டீட்டமென்ட் கொடுத்தார்கள். அங்கு அரசாங்கம்கொள்கைகளை திடீர் திடீரென்று மாற்றிக்கொண்டு, சமுதாயத்தில் ஏற்பட்ட கலவரங்களை, பலாத்காரம் மூலம் அடக்கியிருக்கிறது. அவைகளை எல்லாம் பார்த்து நாம் விவசாயத் துறையில் எதைச் செய்யவேண்டும் என்ன செய்யவேண்டுமென்று ஒரு இறுதியான முடிவிற்கு அரசாங்கம் வர வேண்டியது அவசியம். அப்படி ஒரு திட்டம் செய்யாமல் இருந்தால் எங்கெங்கு கலவரங்கள் வருகிறதோ எங்கு சில கட்சிக்காரர்கள் கலவரத்தைக் கிளப்புகிறார்களோ அங்கெல்லாம் இப்படி சட்டங்கள் கொண்டு வந்தால் ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும், ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சட்டம் கொண்டு வர வேண்டிய நிலை ஏற்படும் என்று நான் இந்த சத்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளவிரும்புகிறேன். இப்பொழுதும் காலம் தள்ளிப் போய்விட்டதில்லை. கனம் அங்கத்தினர் அன்னாமலை அவர்கள் பேசும் போது சொன்னார்கள், வரப்பிலே நின்றுகொண்டு இவ்வாறு வேலை செய், அவ்வாறு வேலை செய் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் விவசாயிகளாக

14th February 1958] [Sri N. Mahalingam]

இருக்க மாட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். உண்மையில் யார் விவசாயி என்று முடிவு செய்ய வேண்டும். நேரடியாக உழக்கூடியவர் விவசாயியா, களை எடுக்கக்கூடியவர் விவசாயியா, அறுவடை செய்யக்கூடியவர் விவசாயியா அல்லது வேறு யார் விவசாயி என்பது முடிவு செய்யப்பட வேண்டும். அல்லது எல்லாவற்றையும் அரசாங்கமே எடுத்து நேரிடையாக விவசாயம் செய்து, அதற்காக வேலை செய்பவர்களுக்கு கூலி கொடுப்பதா? ஆகவே, நான் சொல்வது என்னவென்றால், அரசாங்கம் செய்யவேண்டிய முடிவு என்னவென்றால் ஒருவர் அதிகப்படியாக நேரிடையாக இவ்வளவு விவசாயம் செய்துகொள்ளலாம் என்பதை ஏக்கர் வாரியாகவோ அல்லது வருமான வாரியாகவோ நிச்சயித்து அதன்மேல் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்ச கூலி என்ன கொடுக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயிப்பது அவசியமாகும். கை ஏர், மாட்டு எர்க்காரர்களுக்கும் நியாயவாரிச் சட்டப்படி 100-க்கு 60 கொடுப்பது என்பது விவசாயத் துறையில் சரியான நியாயம் வழங்குவதாகும்.

குத்தகைதாரர்களுக்கு நூற்றுக்கு அறுபது பங்கு கொடுக்கும்படி சட்டமியற்றியிருக்கிறோம். முன்னர் இவர்களுக்கு நூற்றுக்கு இருபத்தைந்து கொடுத்திருக்கொண்டிருந்தது. இவர்களுக்கு அதிகம் கொடுத்ததுள்ளது என்றால் அவர்களில் சில வேலை செய்யக்கூடிய விவசாய தொழிலாளர்கள் கூலி உயர்ந்துள்ளதா என்பதை சிந்திக்கவேண்டும். விவசாய துறையில் செய்யக்கூடிய சட்டங்கள் சரியானபடி நிச்சய சொந்தக்காரர்களுக்கும், குத்தகைதாரர்களுக்கும், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் நீதி வழங்குவதாக இருக்கவேண்டும்.

அவசரச் சட்டத்தினால் திருச்சியில் சமாதான நிலை ஏற்பட்டு விட்டதா வென்றால் இல்லையென்று தெரிகின்றது. பத்திரிகையில் லாஸ்குடிப் பக்கத்தில் விவசாய வேலைக்கு சென்ற பெண்கள் சம்பந்திக்கப்பட்டனர், விலை பொருள்கள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன என்ற செய்திகள் வந்துள்ளன. ஐனநாயகத்தில் மக்களின் உரிமைகளை பாதுகாக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாக இருக்க திருச்சி ஜில்லாவில் அந்தக் கடமை சரியாக நிறைவேற்றப்படவில்லையென்று குறிப்பிடவேண்டியுள்ளது. ஆக இந்த அவசர சட்டம் அவசரமானதுமட்டுமல்ல அவசியமில்லாதது என்று கூறி என் வார்த்தையை முடிக்கின்றேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் 12-25 p.m.
அவர்களே, மாட்டு வாரம், கையேர் வாரம் என்று சொல்லப்படுகிற விவசாயிகள் எந்த அளவுக்கு பல ஆண்டுகளாகலமாக பாதிக்கப்பட்டார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். அவர்களுடைய குறைகளை போக்குவதற்குவேண்டி இந்த சட்டத்தை கொண்டுவந்ததற்காக முதலாவது என் நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதோடு கையேர் வாரம் தார்கள், மாட்டு வாரத்திற்கார்கள் படுகிற கஷ்டங்களை அமைச்சர் அவர்கள் குறையை பொன்னுன் வாயிலிருந்து கேட்கமுடிந்தது. அதற்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்று அவர்களுக்கென்று ஒரு சட்டம் எந்திரித்தபோதிலும்கூட இந்த விவசாயிகள் பல ஆண்டுகளாக போராடி, தங்களுடைய உரிமைகளை பெறுவதற்காக அரசாங்கத்தினிடத்தில் எத்தனையோ எடுத்துச் சொல்லியும் அவை எல்லாம் செலிடன் காதில் விடவில்லை என்பதோடு இருந்து வந்தது. அத்தனைக்கும் பின்னால் இந்த விவசாயிகள் ஆயிரக்கணக்கில் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றிய பிறகு குறிப்பாக இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. வெளியேற்றப்பட்ட இந்த விவசாயிகளில் பெரும்பாலோர் ஹரிஜனங்கள் என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். இந்த மட்டுவாரம் தார், கையேர்வாரம் தார் என்கிற விவசாயிகள் என்ன வேலைகள் செய்கிறார்கள் என்பதை நாம் நன்றாக புரிந்துகொள்ளவேண்டும். சாதாரண விவசாயிகள் செய்யவேண்டிய வேலை எல்லாம் செய்து, அதாவது நிலத்தில் உழவது, நாற்று வைப்பது, நாற்று நடுவது, களை எடுப்பது இன்னும் இது போன்ற பலவிதமான வேலைகள் அத்தனையும் இந்த விவசாயியே செய்கிறான். மிராசதார்

[Sri V. K. Kothandaraman] [14th February 1958]

என்ன செய்கிறார் என்றால் விதையும் உரமும் கொடுக்கிறார்கள். மற்றபடி எல்லா செலவுகளையும் செய்து அவர்களே பயிடுகிறார்கள். நிலச்சொந்தக் காரர்கள் கொடுக்கும் இந்த விதையும் உரமும் இவ்வசாமாகக் கொடுக்க வில்லை. அதற்கு அறுவடையாகும்போது ஒன்றுக்கு இரண்டாக நெல் வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். அவ்விதம் எடுத்துக்கொண்டது போக அறுவடை கூலி எல்லாம் அதிலிருந்துதான் கொடுக்கவேண்டும். இந்த விவசாயியிடமிருந்து உரத்திற்கு ஒன்றுக்கு இரண்டாகவும் விதைக்கு ஒன்றுக்கு இரண்டாகவும் வாங்கினதின் பின்னாலும் காவல் சுதந்திரம் என்று இருக்கிறது. காவல் சுதந்திரம் என்றால் மிராசுதார் தடியை வைத்துக்கொண்டு வந்து நெல் கேட்பது. இதற்கு ஒரு ஏக்கருக்கு 6 மரக்கால் நெல் கொடுக்கவேண்டும். இது மாதிரியும் அல்ல மரப்புச் சுதந்திரம், வெற்றிலை பாக்கு சுதந்திரம் என்று பல சுதந்திரங்களுக்கு நெல் கொடுக்கவேண்டும். இது தவிர மிராசுதார் வெட்டியானை வேறு அழைத்துக்கொண்டு வருவார். அவருக்கு நெல் கொடுக்கவேண்டும். இவ்விதமாக நெல்லையெல்லாம் சாகையக் கட்டி அளந்து எடுத்த பிற்பாடு எவ்வளவு கலம் நெல் விவசாயிக்குக் கிடைத்திருக்கின்றதோ அவ்வளவுக்கும் ஒரு மரக்கால் நெல் வீதம் கொடுக்கவேண்டும். விவசாயிக்கு அளவு சின்ன மரக்காலில் அளக்கவேண்டும், நெல் கொடுக்கும் சமயத்தில் பெரிய மரக்காலுக்கு அளக்கவேண்டும். கடைசியில் இந்த விவசாயிக்கு மீதம் கிடைக்கக் கூடிய நெல்லில், குறைந்த பட்சம் ஒரு விவசாயிக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு 20 கலம் வீதம் கிடைக்கிறது என்று சொன்னால் அதில் பல சுதந்திரங்களுக்கும் கொடுத்ததற்குப் பாக்கி 14 கலம் வருகிறது என்று சொன்னால் அதில் ஒரு கலத்திற்கு 2 மரக்கால் முதல் 3 மரக்கால் நெல் வரையிலும் கொடுக்கவேண்டும். அந்த அடிப்படையில் பார்க்கும் போது ஒரு ஏக்கருக்கு விவசாயிக்கு மூன்று அல்லது மூன்றரை கலம் நெல் தான் கிடைக்கிறது. இந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார். உண்மையிலேயே இவர்கள் வெறும் கூலிகள் மாதிரியல்ல. இவர்கள் விவசாயம் செய்கிற விவசாயிகள் என்பதை தயவு செய்து நன்றாக நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். அதில்லாமல் நாற்று நடுகிறவன் இதில் உரிமை கேட்பான். தண்ணீர் பாய்ச்சுகிறவன் உரிமை கேட்பான் என்று சொல்கிறார்கள் சிலர். ஆனால், உண்மையிலேயே இது போன்ற பலதரப்பட்ட வேலைகளை இந்த விவசாயிகளே செய்து வருகிறார்கள் என்பதை நாம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது எல்லாம் எந்தப் பகுதியில் இருக்கிறது என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தெரிவித்தால் அதைப் பற்றிக் கவனிக்கலாம்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இதை எல்லாம் இதற்காக கூறுகிறேன். என்றால் இது போன்ற கஷ்டங்கள் பல இடங்களிலிருந்தும் அதை சட்டரீதியாக நீக்குவதற்கு முடிவிறதா என்று பார்த்தால் அதுதான் இல்லை. இதன்போன்று வாதம் செய்கொண்டு போனால் மாதிரியும் பிரயோஜனமில்லை. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சில சட்டங்களில் சொல்லியிருப்பதாக பார்த்தேன். “உழைப்பவர்களுக்குத்தான் நிலம் சொந்தம் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்களே, உண்மையில் முழுது யார், மாடு அல்லவா உழுகிறது, ஆகவே, மாடுகளுக்குத்தான் நிலம் சொந்தமாகும்” என்று கூறியிருக்கிறார். அதுபோல்தான் தண்ணீர் பாய்ச்சுகிறவனுக்கும் களை எடுக்கிறவனுக்கும் இதில் உரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டியவரும் என்று சொல்லப்படுகிறது. நான் இந்த சமயத்தில் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்வது என்னவென்றால் இந்த மாதிரி மாடுவாரம்தான், கையேர் வாரம்தான் போன்று நிகழ்வேலை ஜில்லாவில் போத்து வாரம் என்று இருந்து வருகிறது. மற்ற ஜில்லாக்களிலும் இது போன்று பல பெயர்களின் பெயரில் இருந்து வருகிறது. இதைப் பற்றி நாராயணசாமிகாரு போன்றவர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்கள், அதாவது இச்சட்டங்கள் பலவற்றில் பல ஓட்டைகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள்.

14th February 1958] [Sri V. K. Kothandaraman]

இதன் மூலம் பண்டாரமும் கூட ஹைகோர்ட்டில் போய் தனக்கு சாதகமாக தீர்ப்பு வாங்கிக்கொண்டு வருவதற்கு வசதியாக இச்சட்டங்களில் ஓட்டைகள் இருக்கின்றன என்று கூறப்பட்டது. இவைகள் செலக்ட் கமிட்டியில் வரும்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் எப்பொழுதும் இப்படித்தான் சொல்வார்கள் என்று சொல்வதில் பிரயோஜனமில்லை. இது போன்ற தகராறுகள் இனிமேல் வராமல் இருக்க வேண்டும். ஆகவேதான் இம்மாதிரி சட்டங்களை கொண்டு வரும்போது இம்மாதிரியான தகராறுக்கு இடமில்லாமல் திட்டவாட்டமாக சட்டத்தைப்பற்றி நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்றுதான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயிகளுக்கு கொண்டு வரப்படுகிற சட்டமாய் இருந்தாலும் சரி, தொழிலாளர்களுக்கு கொண்டு வரப்படுகிற சட்டமாயிருந்தாலும் சரி இவைகள் எல்லாம் திட்டவாட்டமாக நிர்ணயித்திருக்க வேண்டும். பின்னால் பலவிதமான தகராறுகளுக்கு இடமில்லாதபடி இருக்க வேண்டும். இந்தமாதிரி சட்டங்கள் இன்றைக்கு எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்று பார்ப்போமேயானால் இவைகள் கோர்ட்டுக்கு வரும்போது கோர்ட்டில் பலவிதமான தீர்ப்புகள் கொடுக்கப்படுகின்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. அந்த அளவுக்கு ஹைகோர்ட்டுக்கும் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கும் போக்கூடிய நிலைமையில் ஓட்டைகள் ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஒரு கதை உண்டு, அதாவது “ஓய்” நாமக்காரர்களுக்கும் “யு” நாமக்காரர்களுக்கும் யாருக்கு முதலில் தீர்த்தம் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஒரு வழக்கு கோர்ட்டில் நடந்தது. கோர்ட்டில் கேஸ் எவ்வளவோ நாட்சன் நடந்தது. கடைசியில் “யு” நாமக்காரர்களுக்குத்தான் முதலில் தீர்த்தம் கொடுக்கவேண்டும் என்று தீர்ப்பாயிற்று. அதே போன்றுதான் அங்குள்ள யானைக்கு எந்த நாமம் போடுவது என்று கேஸ் போடப்பட்டது. கடைசியில் “யு” நாமம் போடவேண்டும் என்று தீர்ப்பாயிற்று. அதன் பின் “யு” நாமம் நெற்றியில் போடுவதா அல்லது வயிற்றில் போடுவதா அல்லது வாலில் போடுவதா என்ற வழக்கு வந்தது. பின்னால் அது மேல் கோர்ட்டுக்குப் போனது. அப்படி மேல் கோர்ட்டுக்குப் போதும்போது 12.30 p.m. வருஷக் கணக்கில் விவாதம் நடக்கிறது. வான்பாறையில் தொழில் கோர்ட்டு தீர்ப்பு வந்த பிறகு அந்தத் தீர்ப்பை அமல் நடத்தக்கூடிய காலத்தில் பவர் சூப்பர்கியால் சுட்டுக் கொலை செய்யப்பட்டார்கள். ரஷ்யாவில் 20,000 பேர் சுட்டுக் கொலை பண்ணப்பட்டார்கள் என்று சொல்வார்கள். அதைப்போல மேல் கோர்ட்டுக்குப் போயிருந்தபோது பெரிய யானை செத்து விட்டது. ஒரு குட்டி யானை இருந்தது. மேல் கோர்ட்டில் விவாதம் நடந்து “யு” நாமம் போடவேண்டியது என்றும், நெற்றியில் போடவேண்டியது என்றும் தீர்ப்பாயிற்று. உடனே பார்த்தார்கள் “ஓய்” நாமக்காரர்கள். அந்தத் தீர்ப்பின்படி பெரிய யானைக்குத்தான் போட வேண்டும், குட்டி யானைக்கு போடக்கூடாது என்று சொல்லி மறுபடியும் மேல் கோர்ட்டுக்குப் போனார்கள். அந்த மாதிரி இருக்கிறது சர்க்கார் சட்டம். இன்றைக்கு வரக்கூடிய சட்டம் நல்ல முறையிலே, அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பளிக்கக்கூடிய முறையிலே இருக்கவேண்டுமென்றுதான் நாங்கள் சொல்கிறோம். இன்றைக்கு நிலத்திலிருந்து ஆயிரம் பேர்கள் வெளி யெதிர்ப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பட்டினி கிடக்கிறார்கள். பசியால் வாடுகிறார்கள். அவர்களை நீங்கள் தூண்டி விட்டீர்கள் என்று சொல்லலாம். இதற்கு நீங்கள் வழிகாட்டி விட்டீர்கள் என்று சொல்லலாம். இதைப்போல வாதம் செய்யவேண்டுமானால் பல விஷயங்களை எடுத்துக் கூறுகிறோம். ஆகவே, கை ஏர் வாரக்காரர், மாட்டு வாரக்காரர் என்ற இந்த விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் இந்த மசோதாவை வரவேண்டும் நேரத்தில் ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடக்கூடிய ஒரு பிரேரணை கொண்டு வருவதையும் வரவேற்கிறேன். அதே போன்று நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய இந்த விவசாயிகள் பாதிக்கக்கூடாத அளவிற்கு நல்ல முறையில் இருக்கக்கூடிய தன்மையில் சட்டங்கள் இருக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தித் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI K. ANBAZHAGAN : சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் 12.35 அவர்களே, கை ஏர் வாரக்காரர், மாட்டு ஏர் வாரக்காரர் என்ற முறையிலே p.m. உழைப்பவர்களுக்கு இருக்கும் மக்களுடைய நலனை சீர்படுத்துவதற்காக ஒரு

[Sri K. Anbazhagan] [14th February 1958]

சட்டத்தை இப்போது நிறைவேற்ற முன் வந்த அரசாங்கத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். உண்மையாகவே இந்த கை ஏர் வாரக்காரர், மாட்டு ஏர் வாரக்காரர் இவர்களுடைய நிலை கடந்த சில மாதங்களுக்கு முன்னாலே மிக மிகச் சீர்கேடான நிலையை அடைந்து, அது குறித்து பல கருத்துகள் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கப்பட்டு ஒரு அவசரச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. பின்னரும் சிக்கலும், தொல்லையும் இருந்த காரணத்தால் இந்தச் சட்டம் வரவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது, இடையிலே இந்தச் சிக்கல் வளர்ந்து, மக்கள் உரிமை பறிபோகிற நிலைமை ஏற்பட்டு, நேரடியாக அமைச்சர் இடத்தில் முறையிட்டு உடனடியாக அவர்கள் ஏதும் செய்யாமல் கைவிடுத்துவிட்ட நிலையில் திரும்பிய காரணத்தால், அரசியல் கட்சிகள் மக்கள் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுவது தங்கள் கடமை என்று சென்றார் களே தவிர, அவர்களைத் தூண்டிவிடவில்லை என்று நான் இங்கு பணிவன் போடு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

குறித்தலை வட்டார நங்குவாத்தில் மிராசதாரர்களுடைய கட்டுப்பாடான எதிர்ப்பினால் அந்த மக்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவரான அண்ணா அவர்களையும் அந்தத் தொகுதி உறுப்பினரான கருணாநிதி அவர்களையும் கண்டு பேசிய போது, எங்கள் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரி வித்தார். கடைசியளையில் வேண்டுகோள் விட்டுப் பார்ப்போம். நேரடியாகத் தெரிவித்துப் பார்ப்போம். வருகின்ற அமைச்சர்களிடத்தில் கூறிப் பார்ப்போம். இவ்வளவிற்கும் முடியாமற்போனால் அற்புதமான நடவடிக்கை வேண்டும். அதற்கு முன்னால் செய்யத்தக்க காரியம் இல்லை என்று அளவுகரை கூறினார். அதே முறையில் தோழர் கருணாநிதி அவர்கள் அமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்களையும், முதல் அமைச்சர் அவர்களையும் சந்தித்து, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளைக் கூடச் சந்தித்து நிலைமையை விளக்கியும் அந்த நேரத்தில் எத்தகைய முடிவும் காணப்படாத நேரத்தில், அவைகளைக் கண்டு, மக்கள் பரிதவிக்க நிலைமை ஏற்பட்ட காரணத்தால் நங்கவாரம் அறப் போராட்டம் ஏற்பட்டதே தவிர—நாங்கள் எந்தவிதமான தூண்டு தலையும் செய்யவில்லை. அவர்களைத் தூண்டி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வளர வேண்டிய நிலையில் இல்லை என்று நான் பணிவன்போடு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். உண்மை நிலையைப் பார்த்தால், பிரச்சனை இருக்கும் இடத்தில் தான் போராட்டம் ஏற்படும். பிரச்சனை இல்லாத இடத்தில் போராட்டம் இல்லை. இன்று கூட காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த மாயவரம் உறுப்பினர் திரு. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் மிக மிக உருக்கமாக, எந்த அரசியல் கட்சியினரின் தனிப்பட்ட கருத்தாகக் குறிப்பிட்டுப்போதிலும், அவர் இந்த உழவர்கள் பிரச்சனையை எந்தெந்த முறையில் பாடுபட்டு வருகிறார்களோ, அந்தந்தகருத்துகளை வலியுறுத்திக் கூறினார். அவர் என்ன கூறினாரோ அந்த கருத்துகளை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பல இடங்களிலும் திராவிடக்கழகம் சில மிடங்களிலும் கூறி வருகிறது. நாங்கள் குறிப்பிட்டு வரும் இந்தப் பிரச்சனைகள் பொதுவானவை. ஒரு பிரச்சனை தீர இந்த வட்டாரத்தில் செல்வாக்குள்ள தலைவர், மக்களுடன் தொடர்புபொண்டவர்—அவர் ஒரு நாராயணசாமி நாயுடுவாகவோ அல்லது ஒரு கருணாநிதியாகவோ இருக்கலாம்—ஒரு பழனிச்சாமியாகவோ அல்லது ஒரு நல்லசுவமாகவோ இருக்கலாம்—யார் அந்த வட்டாரத்தில் பழக்கமுள்ளவர்களோ, யார் அந்த வட்டாரத்தில் உணர்வம் பெற்றிருக்கிறார்களோ, யார் பொறுப்பு எடுத்துக்கொள்வார்களோ அவர்களிடம் மக்கள் தமது குறையைக் கூறி அவர்கள் மூலம் அந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முற்படும் போது, அந்தப் பிரச்சனையைச் சரியானபடி உணர்ந்து பரிசாரம் தேடாமல், அரசியல் கட்சிகள் தூண்டி விட்டன என்று கூறுவது சிறந்த, வலிவான அரசாங்கத்தின் லட்சணம் அது என்று இங்கு குறிப்பிடுவது தவிர்க்க முடியாததாகும். இந்தப் பிரச்சனை வளர்ந்த நேரத்தில் ஒரு திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா விவசாயிகளைப் பொறுத்த மட்டிலும் கொண்டுவரப்பட்டிருந்த சட்டத்தில் ஏராளமான குறைபாடுகள் இருந்தன. உடனடியாக இந்தக் காரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, அந்த அவசரச் சட்டம்பயன்படாத நிலையில் அதற்கு

14th February 1958] [Sri K. Anbazhagan]

பின்னால் இப்போது இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எந்தச் சட்டத்திலும் சிறிதில் குறைபாடுகள் இருக்கக்கூடும். வாய்க்கால் வெட்ட வெட்டத் தான் எந்த இடத்திலும் கரை சரியாக இல்லையென்பதை உணர்ந்து மேலும் மேலும் அந்தக் கரையை பலப்படுத்த முடியும் அது போன்று, சட்டம் செய்யச் செய்யத்தான் அதைச் செம்மைப்படுத்த முடியும். ஆனால் சர்க்காரின் நோக்கம் இப்போது தெளிவுபடுத்தப் பட்டவேண்டும். இந்த நாட்டிலேயுள்ள பல பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க பல சட்டங்களைக் கொண்டு வரும்போது அந்தச் சட்டங்கள் ஏற்கெனவேயுள்ள பழக்கத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காகக் கொண்டுவரப்படுகிறதா, அல்லது ஒரு புதிய சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்காகவா என்பது தெளிவாக்கப்படவேண்டும். மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் பிரச்சனத்திலே தெரிவித்த ஒரு கருத்தைப் பற்றி இங்கே பேசப்பட்டது. அதாவது இப்போது நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் ஒரு வரம்புக்கு மேற்பட்டு நிலத்தைச் சொந்தமாக வாங்குவதைத் தடை செய்யப்போவதாக சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. இப்படி வரப்போகிறது என்று தெரிந்தவுடனே அதன் விளைவைத் தடுத்துக்கொள்ள என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்துக்கொள்ள வழி வகைகள் ஏற்படுகின்றன. இந்த நிலைமையைப் பார்க்கும்போது இந்தப் பிரச்சனை தீர்வதற்குப் பதிலாக, எந்த நோக்கத்தோடு சட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறோமோ அந்த நோக்கம் நிறைவேற்ற முடியாத ஒரு சூழ்நிலை நாட்டில் தோன்றுவது விளங்கும். இப்படிப்பட்ட தேசிய பிரச்சனைகளுக்காகச் சட்டம் கொண்டுவருகின்ற நேரத்தில் உயர்ந்த கருத்துகளை வைத்து நிறைவேற்றுகிறோம். என்றாலும் எந்த நோக்கம் நிறைவேற்ற வழி காணவேண்டும் உழைவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்று பல ஆண்டு காலமாக கூறி வருகிறார்கள். உழைவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்று சொல்லாத அரசியல் கட்சிகளே கிடையாது. எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் அந்த உழைவர்களிடம் செல்லவேண்டியிருப்பதால், அப்படி அந்த உழைவர்களிடம் சென்று அவர்களுடைய ஆதரவைத் தேடுகின்ற நேரத்தில், அவர்களிடம் உழைவர்களுக்கு நிலம் சொந்தம் என்று சொல்லும்போது, அந்த நிலத்தில் உழைக்கின்ற சொந்தத்தையாவது பறிக்கக் கூடாது என்றுதான் சொல்லுகிறேன். பறிக்கக் கூடாது என்று சொல்லும்போது, ஆலையில் வேலைசெய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு எந்த அளவு உரிமை தரப்படுகிறதோ, எந்த அளவு பாதுகாப்பு அளிக்கப்படுகிறதோ, அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு எந்த அளவுக்குப்பணி நிர்ந்தரமாக அளிக்கப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்காவது அவர்களுக்கு நிச்சயம் நிலத்தில் உழைக்கின்ற உரிமை அளிக்கப்படவேண்டும். அதற்கு இடையூறு ஏற்படுகிறது. கையேவ்வாரம் தார், மாட்டு ஏர் வாரத்தார்களோடு, மிராசதாரர்கள் ஒப்பந்தம் பேசவில்லை என்று கூறி, அவர்களை நிலத்தில் வேலை செய்பவர்களாக கருதி நிலத்தைவிட்டு அகற்றுவதில் ஈடுபட்டார்கள். பல இடங்களில் அவர்களுக்கு தொல்லை கொடுத்து நிலத்தைப் பயிர்வதற்கு அனுமதிக்கவில்லை. அவர்களைக் குத்தகைக்காரர்கள் என்று கருதாது, கூலிக்காரர்கள் என்று கருதுவது, கருத்து அடிப்படையிலே தவறானது. இந்த நாட்டில் விவசாய முறையில் கூலிக்கார முறை இடையிலே ஏற்பட்டது. இன்று சமுதாயத்தில் வைதிக வளர்ச்சியால் இடையிலே புரோகிதம் ஏற்பட்டது போல், விவசாயத்திலும் கூலிக்காரர்கள் என்ற முறை இடைகாலத்தில் இடம் பெற்றது. அப்படி இடம் பெற்ற காரணத்தினாலே இந்த நாட்டிலே விவசாயத்தில் ஈடுபடுகின்றவர்களையெல்லாம் கூலிக்காரர்கள் என்று கருதுவது சரியல்ல. ஓரிடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு ஓடி வந்தவர்கள், ராமனாதுபுரம் மாவட்டத்திலிருந்து பிழைக்க வழியில்லாமல் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு வந்து மிராசதாரர்களிடம் வேலைக்குச் சென்றவர்களை கூலிக்கு வேலை செய்பவர்கள். மற்றவர்களெல்லாம் நான் கூலி வாங்கினாலும் சரி, வாரக் கூலி வாங்கினாலும் சரி, மாதக் கூலி வாங்கினாலும் சரி, அந்த உழைக்கும் நிலத்தோடு ஓரளவு உரிமைத் தொடர்பு உடையவர்கள். ஆங்கில நாட்டிலே 'feudal system' என்று சொல்லுவார்கள். வேலை செய்பவர்கள் அந்த நிலத்திற்கு உரிமையாளர்களாகக் கருதப்படுவார்கள். நிலத்தோடு பிணைக்கப் பட்ட அடிமை என்று கூறுவார்கள். சொல்லிலே அடிமை என்று கருதப்பட்டாலும் அதிலிருந்து உரிமையை சுட்டிக் காட்டுவதற்காகத் தான் இதைக் குறிப்பிட்டேன். அந்த நிலம் யாருக்கு மாறுகின்றதோ

[Sri K. Anbazhagan] [14th February 1958]

அந்த நிலத்தோடு சேர்ந்து அந்த உழவனும் அந்தப் புது எலுமானிடத்தில் வேலை செய்வது அந்த முறை. இந்த அடிமைக் கருத்தை நான் வரவேற்க வில்லை என்றாலும், அதிலே உரிமை கருத்தை எண்ண வேண்டுகிறேன். அந்தந்த நிலத்திற்கு அந்தந்த உழவன் உரிமை படைத்தவன் உழைப்பதற்கு. இதையடுத்து அப்படிப்பட்ட காரணத்தினாலே அவனுக்கு பண்ணையான் என்ற பெயர் ஏற்படுகிறது. பண்ணையாட்டிற்குத் போதிலும் பண்ணையான் மாறமாட்டான். பண்ணை முதலாளி மாறலாம். இதனால் இயற்கை அடிப்படையில் நிலம் மாறினாலும், நிலத்தில் உழைக்கின்ற பண்ணையான் மாறுவதற்கு வேலை. பண்ணைச் சொந்தக்காரர் வேண்டுமானால் மாறலாம். அந்தப் பண்ணையானுக்கு மற்றொரு பெயர் கையேர்வாரம்தார், மாட்டுவாரம்தார். இந்த வாரம்தார்களுக்கு தகுதி உயர்கிறது. எப்படி தகுதி உயர்கிறது என்றும், குத்தகைக்காரர்களுக்கும் பண்ணையாட்டிற்கு மிடைப்பதில் நிலையில் மாட்டுவாரம்தார், கையேர்வாரம்தார் உள்ளனர். குத்தகைதாரர்தான் கண்டுமுதல் செய்து, நெல்லை அறுவடை செய்து அதிலே எவ்வளவு பங்கு என்று நிலச் சொந்தக்காரருக்கு ஒப்படைக்கின்றான். ஒப்படைக்கின்ற உரிமைக்கு உரியவர்குத்தகைக்காரர். மாட்டுவாரம்தார், கையேர்வாரம்தார் என்பவர்கள் அறுவடை நடைபெறுவதை உடன் இருந்து நடத்தி அதிலே எந்த அளவுக்கு பங்கு தருகிறார்களோ அதைப் பெறுகிறார்கள். ஆகையால் வாரம்தார் என்றால், பங்குதாரர் என்று அர்த்தம், shareholder என்று அர்த்தம். ஆகையினாலே shareholder-க்கு உள்ள உரிமை இவர்களுக்கு இல்லை என்று சொன்னாலும், இவர்களுக்கு உண்மையான பங்கு இருக்கிறது என்ற காரணத்தினாலே, வாரம் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. தவிர, வேறு காரணம் அல்ல. வாரம்தார் எந்த அளவுக்கு தங்களுடைய பங்கை செலுத்துகின்றார்களோ, அந்த அளவுக்கு அவருக்கு பங்கு அளிக்கப்படவேண்டும். பங்கு என்றால் கூட்டுரிமை என்று அர்த்தம். பிராக்தாரர்கள் சொந்தக்காரர்கள் என்ற காரணத்தினால் உரிமைபாராட்டுகிறார்கள். வாரம்தார்கள் உழைப்பைக் கொடுக்கின்ற உரிமை பாராட்டுகிறார்கள். இரண்டு பேர்களும் சேர்ந்து பரிசை விளையப்படுகிறதால், அந்த அடிப்படையிலே உரிமைக்குக் காரணம். அந்த முறையிலே அந்தக்கு எந்தவிதமான இடையூறும் இல்லாத விதத்திலே, மக்களை பாதுகாக்கக் கூடிய விதத்திலே இந்தச் சட்டம் செய்ப்பாட்டவேண்டும்.

அடுத்து நான் சொல்லுவேன். இந்த நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் மிக எளிய முறையில் இருந்த காரணத்தினாலே, உழைப்பவனுக்கு வாய்ப்பும் வசதியும் கிடைத்ததினாலே

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்ற நெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்”

என்ற நிலைமை இருந்தது. இதை வள்ளுவர் எடுத்துக் கூறினார். ஆனால் இன்றுள்ள நிலைமை “உழுதுண்டு வாழ்வாரே தாழ்வார், மற்ற நெல்லாம் தொழுதுண்டு முன் செல்பவர்” என்று இருக்கிறது. இப்படி நிலைமை மாறி விட்டது. நிலைமை மாறிவிட்ட காரணத்தினாலே, மாறின நிலைமைக்கேற்ப சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும். நிலத்தில் உழைக்கின்றவர்கள், உழைக்கிற மக்கள் யார் நிலத்திலே பாடுபடுகின்றார்களோ அவர்களின் உரிமையை முன் அடிப்படையிலே வைத்து ஆட்சி பீடத்தில் அமர்ந்திருப்பவர்கள் சட்டம் செய்தால் மக்கள், நன்மை அடைவார்கள். இன்னொன்று நான் சொல்லுவேன். உழுதுண்டு மக்களை கம்யூனிஸ்டு கட்சி அணுகாவிட்டாலும், பிரஜா சோஷலிஸ்டு கட்சி அணுகாவிட்டாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அணுகாவிட்டாலும், அவர்களே தங்கள் பிரச்சனைகளை தீர்த்துக் கொள்வதற்கு ஒரு கட்சியை நடத்துகின்ற ஆற்றல் படைத்தவர்கள். யார் அணுகாவிட்டாலும் உழவர்கள் அபவிவிடமாட்டார்கள். உலகத்தில் வரலாறு மாறிக்கொண்டு வருகிறது. மாறிக்கொண்டு வருகிற வரலாற்றில் வளர்கின்ற சமுதாயம் அடையலாம். ஆட்சி பீடத்தில் இருப்பவர்களுக்கு பொறுப்பு அதிகமாக இருக்கலாம். நோக்கத்தை தெளிவுபடுத்திக் கொண்டால் இவைகளை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற முடியும்.

14th February 1958] [Sri K. Anbazhagan]

திக் கொண்டால் இவைகளை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற முடியும். சோஷலிஸ்டு சமுதாயம் அடையவேண்டுமென்ற குறிக்கோள் இருக்குமானால், அந்த குறிக்கோளிக்குத் தகுந்த வழிவகை இருக்க வேண்டும். நிச்சயம் முதல் கடமையாக நாட்டில் பெருவாரியாக மக்களாக இக்கின்ற உழவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய சட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் சர்க்கார் ஆர்வம் காட்டவேண்டும். அந்த முறையிலே இந்த சட்டம் கொண்டுவந்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். உழவர்கள் நல்ல வழிவகை நாட்டிலே உள்ள நிலங்கள் பங்கிட்டுப்படுவதில் தான் நிறைவேற்ற முடியும். பங்கிட்டுப்படுவது என்றால் ஆளுக்கு ஆள் காணி காணியாக பிரித்துத் தருவது என்பதல்ல. மிகப் பெரிய பிராக்தாரர்களிடம் மடாதி பதிகாரமும் உள்ள நிலங்களை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ளலாம் அந்த நிலங்களை கூட்டுறவு சாகுபடிக்கு விடுவதற்கு முயற்சிக்கிறேன் என்ற கருத்தையும் உண்மையாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். ஆனால், இவைகளை உடனுக்குடன் செய்வதென்றும், நான் கூடநாடு செல்லசெல்ல இதனால் கிடைக்கின்ற பலன் கன், இதைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற விருப்பம், வெவ்வேறு வழியில் செய்யும். அந்த முறையிலே நான் சொல்லுவேன். மடாதிபதிகாரின் நிலங்களையும் மிகப் பெரிய ஆலயங்களின் நிலங்களையும் இவ்வாறு ஏற்றுக் கொண்டு கூட்டுறவு சாகுபடி முறையைக் கை கொண்டு அரசாங்கமே அறந்தேயமாக மாற்றிவிட்டாலும் அதை நாங்கள் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்போம். அந்த முறையில் அரசாங்கம் நிலங்களை ஏற்றுக்கொண்டு அவைகளுக்கு மொத்த கூட்டுறவு சாகுபடி முறையை ஏற்படுத்தவேண்டும். எல்லா உழவர்களின் பிரச்சனையை தீர்ப்பதற்கு, தனிப்பட்டவர்களிடத்தில் ஏதாவது நிலம் ஒப்படைக்கப்படாத நிலைமையிலே, ஏழை உழவர் களுக்கு வெகுவாகச் செய்யக்கூடிய நிலம் கண்டிப்பாக கிடைக்கும் என்ற உணர்ச்சியை உண்டாக்க அமைச்சர் முன்வரவேண்டும், ஆட்சி பீடத்திலுள்ளவர்கள் முன்வரவேண்டும்.

நான் இன்றையதினம் பேச விரும்பியது பிரச்சனையில் பொது நோக்கத்தை வலியுறுத்துவதற்காகத்தான். பிரச்சனையில் உள்ள சட்ட சிக்கல்களில் எப்போது பேசுவதற்காக அல்ல. அவைகளையெல்லாம் ஆய்வுக் குழுவில் தெரிவாகப் பேசி ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வரமுடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் நேற்று கேட்டுக்கொண்டார்கள் ஒத்தொழிப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்று. இம்மாதிரி நல்ல சட்டங்கள் வரும் பொழுது நாங்கள் ஒத்துழைப்போம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அது மட்டுமல்ல. நாங்கள் சொல்லுவதில் ஏதாவது தவறு இருக்கிறது என்று யாராவது எடுத்துச் சொன்னாலும் அதை ஏற்றுக்கொள்ள நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். நாங்கள் மட்டும் இதைச் சொல்லவில்லை. திருவாரூர் நாராயணசாமி அவர்களும் நாங்கள் சொல்லவேண்டிய பல கருத்துகளை அழகாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் காங்கிரஸில் நீண்டகாலமாக உழைத்தவர். நான் சிறுவனாய் இருக்கும்பொழுது என்னுடைய தந்தை காங்கிரஸில் தொண்டாற்றினார். அந்த நாளில் அவர் அடுத்த கதரை திருவாரூர் நாராயணசாமி வாங்கியிருக்கக்கூடும் என்று நம்புகிறேன். அந்த அளவு நீண்ட காலமாக காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திருவாரூர் நாராயணசாமி அவர்கள் தமது கட்சிக்கு அப்பாற்பட்ட பல கருத்துகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். அவர் என்னென்ன கருத்துகளை சொன்னாரோ, அவ்வளவு கருத்துகளையும் சர்க்கார் சுவனிக்கவேண்டும். தங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்தானே என்று அவைகளை அடைசியமாக விட்டுவிடக்கூடாது என்று வேண்டிக்கொண்டு, நான் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr. Deputy 12-40
Speaker, Sir, I will just take three or four minutes for my speech. P.M.
A 209-10

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [14th February 1958]

I want to raise a very important point in respect of this Bill. In the Statement of Objects and Reasons contained in this Bill, it has been stated—

‘It has been held by the High Court of Judicature at Madras that *kaiaruvaramaars* and *mattuvaramdars* in the Tiruchirappalli district, engaged by landlords to work on land for remuneration by a share in the crop on such land are not “cultivating tenants” . . .’

If my memory does not fail, I think, the Government have preferred an appeal in the High Court and the whole matter is *sub judice*. When such is the case, Mr. Deputy Speaker, is it in order for the Government to issue an Ordinance and now to come up with this Bill before this House? There is also another point involved in the matter. After all, the Assembly was going to meet shortly and they could have waited for the Assembly to meet and discuss this important Bill. I want to know why the Government issued an Ordinance first instead of bringing this Bill before this House. Of course, in this Bill, there is the Saving Clause 4 (1) which says—

‘Any proceeding under the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) (hereinafter in this section referred to as the said Act) which has been disposed of after the commencement of the said Act and before the 6th January 1958 on the footing that the said Act did not apply to persons who became cultivating tenants within the meaning of the said Act by virtue of the Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Ordinance, 1958 (Madras Ordinance I of 1958), shall be re-opened and disposed of in accordance with the provisions of the said Act as amended by this Act.’ It does not say anything about the case that is still pending before the High Court. I do not know what the Hon. Minister is going to say in this matter and I do not know whether we will be in order in discussing this matter when it is *sub judice*. My own view is that either the Government should have withdrawn the case or not brought this Ordinance now. I would request the Hon. Minister to examine this aspect of the matter very carefully and come to a decision. That is all my submission, Sir.

THE HON. SRI M. BHAKTHAVATSALAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, I would like to make this observation with reference to the general question raised by the Hon. Leader of the Opposition. Sir, the judiciary has only to interpret the law that is passed by this Legislature. Whether that interpretation is correct or not is a different matter and on that there may be appeal or there may not be appeal. But the judiciary has to interpret the existing law and on that account this Legislature is not precluded from making a new law or an amending law to the existing law. The question that may be before the judiciary is an interpretation of a particular aspect and this is a new legislation. I do not think there is any question of *sub judice* in this case.

14th February 1958]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: My point is either they should have withdrawn the case pending the passing of the new law or they should have waited till the case was disposed of.

DEPUTY SPEAKER: The Hon. Home Minister has explained very clearly that the two things are separate questions.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: If my memory does not fail, Government have filed an appeal against the original order and that is pending . . .

DEPUTY SPEAKER: The Hon. Minister has explained that the question pending before the High Court is a different matter.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: All the same, no mention about the cases that are pending has been made. That also should be considered and that is my submission.

DEPUTY SPEAKER: I think the Hon. Minister for Revenue will explain it.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: உதவிச் சபாநாயகர் அவர்களே, 12 52
இந்த நிலப் பிரச்சினைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் விரிவாகவும், P.m.
வினாக்களிலும் பேசினார்கள். பல கோ்ட்டுகளில் இருந்து பேசினார்கள். உச்ச
வாழ்வுப்பற்றிப் பேசினார்கள். மடாதிபதி, ப. க்காரன்வாமி, எழைச்வாமி,
இளைப்பற்றி யெல்லாம் சட்டப் பேரவைகள். (சிரிப்பு.) அனைப்பற்றி
யெல்லாம் நான் இப்பொழுது பதில் சொல்லுவதற்குக் காலமில்லை; சபாநாயகர் அதை அங்கீகரிப்பதும் கூடம். ஆகவே, இப்பொழுது இங்கு
எழுந்துள்ள பிரச்சினைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன், அதாவது, இந்த
அவசர சட்டத்தை ஒட்டி இங்கே கொண்டுவந்திருக்கிற மசோதாவைப்பற்றி.

இதன் முக்கிய நோக்கம் என்னவென்றால் விவசாயம் செய்பவர்கள்
அவர்களுடைய நிலத்திலிருந்து அப்பற்படுத்தக் கூடாதென்பதுதான்.
இதைப்பற்றி நான் ஆரம்பத்திலேயே சொன்னேன். இரண்டாவது நோக்
கம் என்னவென்றால், அவர்களுக்குப் போதுமான, நியாயமான உபாயம்
கிடைக்கவேண்டும். இந்த இரண்டு நோக்கங்களையும் மற்ற விவசாயிகள்
புராவாக்கும் அமலுக்கு கொண்டுவரவேண்டுமென்பதுதான். இந்த சந்தர்ப்
பத்தில் சொந்த உரிமை பற்றியும் பேசப்பட்டது. நிலச்சொந்தக்காரனை
ஆங்கிலத்தில் “landlord” என்பார்கள். “Supreme right” உள்வவன்,
அதாவது எல்லா உரிமைகளும் உள்ளவன் என்று பொருள்பட இருக்கிறது.
இப்பொழுது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உரிமை போய்க்கொண்டிருக்கிறது.
ஒரு பிராசுதாரரோ, அல்லது நிலச் சொந்தக்காரனோ அந்த நிலத்தின்
விவசாயியை அப்பற்படுத்தக்கூடாது என்று சட்டம் செய்வது அவனுடைய
உரிமையை பாதிக்கிறது. பல வருஷங்களுக்கு முன், நியாயம் என்ற முறை
யில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பரிகாரம் தேடினார்கள். ஆனால், வர வர
இம்மாதிரி அப்பற்படுத்தவது அதிக அளவில் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.
அந்த சந்தர்ப்பத்தில்தான் அரசாங்கம் பிரவேசித்து, அதைத் தடுக்க
வேண்டுமென்ற முறையிலே சட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த உரிமையை
எடுக்கிற விஷயத்திலே நீதி மன்றம் தடுக்காது. Legal rights
இருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கிற நிலையிலே நீதி மன்றம் தடுக்க
முடியவில்லை. எனினும், இப்பொழுது இந்த மாதிரி ஓரளவுக்கு மற்றவர்
களுடைய உரிமையைக் கட்டுப்படுத்தலாம் என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்
பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு ஒரு “test” இருக்கிறது, அதாவது
“If it is for the greatest good of the greatest number of people” பெரு
வாரியான ஜனங்களுக்கு பெரிய பலனை அளிப்பதாய் இருக்கவேண்டும்.

[Sri M. A. Manickavelu] [14th February 1958]

அடுத்தபடியாக, கையேர், மாட்டேர் விவசாயிகள் என்றால் எப்பேற்பட்ட விவசாயிகள் என்பதை பிற்பாடு சொல்லுகிறேன். அவர்களை நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தக் கூடாது என்பது கொள்கை. அப்பேற்பட்டவர்கள் கை விரலில் எண்ணக்கூடியவர்களாயிருந்தால் யாரும் கவனிக்க வேண்டியதில்லை. ஆனால், இவர்கள் பெரிய அளவில் இருக்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரங்கள் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன. நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதை ஒட்டி கலவரம் குழப்பம் எல்லாம் ஏற்பட்டால், அரசாங்கத்தின் கடமை அந்த சந்தர்ப்பத்தில் பிரவேசித்து நீதி மன்றம் மூலமாக தடுக்க முடியாவிட்டால், சட்ட பூர்வமாகச் செய்யவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. அந்த வகையில்தான் சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது.

இந்தக் கையேர், மாட்டுவாரம் தார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறவர்கள், சாதாரணமாக விவசாயிகள் என்று சொல்லுகிறோமே, அவர்களைப்போல் இல்லை. இந்த மாதிரி விவசாயத்தைப்பற்றி திருச்சிறுப்பள்ளியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ லாக்ஷ் உள்பட பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இவர்கள் முழு விவசாயிகள் அல்ல. இவர்கள் கால் விவசாயி, 3.8 விவசாயி, அரை விவசாயி, 5.8 விவசாயிகள் இன்றும் இதில் வீசம் கூட சேர்த்துக்கொள்ளலாம்—இப்படிப்பட்ட விவசாயிகள்; முழு விவசாயிகளல்ல. இருந்தாலும் ஓரளவு விவசாயிகள். அவர்கள் நிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், நிலத்தில் பயிரிடுவதை நம்பி வாழ்க்கை நடத்துகிறவர்கள் ஆகவே, அரசாங்கம் இது விஷயமாகக் கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இப்பொழுது வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்பட்டு, வேலையில்லாமலிருந்தால் “Employment doles” என்று கொடுக்கிறார்கள். வேலை செய்யாமலே பணம் பெறுகிறார்கள். நாட்டிலே வேலையில்லாத நிலைமை ஏற்பட்டால் அது சமுதாயத்தைப் பாதிக்கிறது என்பதற்காக “Employment doles” கொடுக்கிறார்கள். மற்ற நாடுகளில் கொடுக்கிறார்கள். இங்கு “diles” கொடுக்காவிட்டாலும், நடத்திவருகின்ற தொழிலை செய்யக்கூடாத நிலைமை ஏற்பட்டால், தொழில் செய்வதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். மேலே சொன்ன அளவிலே, இந்த விவசாயிகள் ஒரு பின்ன (fraction) விவசாயிகள். ஆனால் அவர்களை நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தக்கூடாது என்ற நிலைமை ஏற்படவேண்டுமென்பதற்காக, முதலாவதாக Cultivating Tenants Protection Act-ஐ இதற்கும் உட்படுத்தவேண்டுமென்று ஏற்பாடு ஆகியிருக்கிறது. குடையைப் பிடித்துக் கொண்டு, வரப்பின் மேல் போகிறவர்கள் விவசாயிகளா என்று கேட்கப்பட்டது. Cultivating Tenant என்பவன் யார் என்று மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. களை பிடுங்குதல் போன்ற வேலைகளுக்கு casual labour வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. மசோதாவிலே தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் இதைப் பற்றி சர்ச்சை வேண்டியதில்லை. இந்த மாதிரி விவசாயிகள் கையேறு வேலை மட்டும் செய்யலாம்; அல்லது மாட்டேறு அடிப்படையில் வேலை செய்யலாம். கையேறு, மாட்டேறு இரண்டு வேலையையும் செய்யலாம். இன்னொருவன் தீர்க்கடி வேலையைச் செய்யலாம். இதைப் புரிந்துகொண்டால், ஓர்வருக்கு இவர்கள் குறைந்த பட்ச விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். இன்னொரு சங்கடம் என்னவென்றால், இந்த வேலையை 4, 5 பேர்கள் கூட்டாகச் செய்கிறார்கள். ஆகவே “cultivating tenant” யார் என்ற கஷ்டமான பிரச்சனை ஏற்படுகிறது.

1.00
p.m.

இம்மாதிரியான பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அகை நாம் செலெக்ட் கமிட்டியில் நன்றாக பரிசீலனை செய்து பலர் குறிப்பிட்ட பிரகாரம் பலதரப்பட்ட பரிகாரத்தைத் தேடிக்கொள்ளலாம். முக்கியமாக நிலத்தையே நம்பி நிலத்தை சாதுபடி செய்து அதிலேயே தன்னுடைய வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டு ஜீவனம் செய்துகொண்டிருப்பவர்களை திடீரென்று நிலத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்தாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய கருத்து. அப்படி அப்புறப்படுத்துவது சமுதாயத்திற்கு நல்லது அல்ல என்ற அடிப்படையில் சர்க்கார் சட்டம் செய்திருக்கிறது. அதனால் இந்தச் சட்டத்தை அந்த பகுதியிலும் கொண்டுவர எத்தனிப்போம்.

14th February 1958] [Sri M. A. Manickavelu]

இரண்டாவதாக நியாய வாரம் அவர்களுக்கு உண்டா என்ற கருத்து இருக்கிறது அது விஷயத்திலும் சிக்கல் இருக்கிறது. நியாய வாரச் சட்டப் பிரகாரம் விவசாயக் செலவுகளையெல்லாம் விவசாயிகளே ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்றும் தீர்வை தான் பிரகாரம் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது என்றும் இருக்கிறது. ஆனால் மசோதா பிரகாரம் அப்படி இல்லை. பிரகாரத் தார்கள் அதாவது நிலச் சொந்தக்காரர்கள் அதிகமாக பொறுப்பை எடுத்துக் கொண்டு, விதைச் செலவை எடுத்துக்கொண்டு பாச்சியை இருவரும் பங்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும் என்பது தற்காலிகம். விவசாயிகளுடைய வேலை என்னவென்றால், ஏர் ஒட்டுவது, மாடு இருந்தால் மாடுகளைக் கொண்டு ஏர் ஒட்டுவது, தண்ணீர் பாச்சிச்சுவது. இவர்களும் கட்டிலேடிங் டெனன்ட் என்று கருதப்பட வேண்டும் என்றும் இவர்களுக்கும் நியாய வாரச்சட்டப்படி 60-40 என்ற பங்கு டைடக்க வேண்டும் என்றும், அவர்களை நிலத்தைவிட்டு எந்தக் காரணத்தையும்கொண்டும் வெளியேற்றக்கூடாது என்றும், இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. பண்ணையார் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் எந்த நன்மைகள் விவசாயிகளுக்குச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றனோ அந்த நன்மைகள் எல்லாம் இவர்களுக்கும் டைடக்கவேண்டும் என்றும் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. பிரகாரங்கள் விவசாயம் செய்ததில் முழு செலவு செய்திருந்தால் அதை எடுத்துக் கொண்டு மிச்சத்தில் நிலச் சொந்தக்காரரும் விவசாயியும் பங்கெடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும் என்றும் இந்தச் சட்டத்தில் ஒரு ஷரா இருக்கிறது. 60-40 என்றபடி பூரா பாகமும் இவர்களுக்கு வேண்டும் என்று சொல்லுவது சரியல்ல. அவர்களுடைய பரோபிஷன் பிரகாரம் தான் டைடக்கும். 60-40 என்ற முறையில்தான் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அது சரியல்ல. அது சர்க்காருடைய நொக்கமும் அல்ல.

அடுத்தபடியாக உப விவசாயியைப்பற்றி சொல்லப்பட்டது. அதாவது “சப் டெனன்ட்”. விவசாயிக்கும் நிலச்சொந்தக்காரருக்கும் ஒரு தொடர்பு இருக்கிறது. ஏதாவது ஒரு காரணத்தால் அந்தத் தொடர்பு இல்லாமல் போயிருக்கலாம். அப்பொழுது விவசாயிக்குச் சிறு வேலை செய்யக் கூடிய அநாவது “சப் டெனன்ட்” அவனும் விவசாயி என்று கருதப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நிலச் சொந்தக்காரருக்கும் விவசாயிக்கும் எந்த சந்தர்ப்பத்திலாவது இடஞ்சல் ஏற்பட்டு அவர்களுடைய தொடர்பு இல்லாமல் போய் விட்டால் இந்த சப் டெனன்ட்டுக்கு ஒரு உரிமை டைடக்க வேண்டும் என்பதற்காக இதைக் கொண்டுவரப்பட்டது. இவைகளில் எதனாலும் இடஞ்சல் ஏற்பட்டால் அதை செலெக்ட் கமிட்டியில் நிவர்த்தி செய்து கொள்ளலாம். அத்தந்த வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் அங்கே செய்து கொள்ளலாம்.

கனம் அங்கத்தினர் பேசியபோது திருச்சி ஜில்லா அதிகாரியைப்பற்றியும் அங்குள்ள நிலைமையைப்பற்றியும் சொன்னார். எஜெக்சோர்ட்டில் ஒரு தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறது. அதன் பிரகாரம் அரசாங்கம் ஏன் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று கேட்டார். எஜெக்சோர்ட் தீர்மானத்தில் ஏற்பட்ட மிக முக்கியமாக பிரச்சனை அதன் இஷ்யூஸ் என்ன என்பதைப் பற்றி நாம் பரிசீலித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு அபிப்பிராயம் கொடுத்தால் அதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. தீர்ப்புக் கிடைத்தால் நான் அது நமக்கு டைண்டிங். “ஓபிட்டர் டிக்டம்” என்று சொல்லுவார்கள். அதுவாக இருந்தால் அதற்கு நாம் டைண்டிங் அல்ல. தீர்ப்புக்குத் தான் நாம் டைண்டிங். “ஓபிட்டர் டிக்டத்தை”ப்பற்றி கவனித்து சூழ்நிலையை பரிசீலனை செய்து எப்படிச் செய்ய வேண்டுமோ அப்படிச் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் கொடுக்கப்பட்ட “டெசிஷன்” பிரகாரம் செய்துதான் வேண்டும். அதை அரசாங்கம் மீட்போவதில்லை. “ஓபிட்டர் டிக்டத்தில்” எப்படிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த அளவில் நான் அதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதை ஒரு தீர்மானமாக எடுத்துக் கொண்டு விவாதம் செய்வது சரியல்ல.

[Sri M. A. Manickavelu] [14th February 1958]

என் இதற்கு ஒரு அவசர சட்டம் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். சாதாரணமாக ஒரு மசோதாவாகவே கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி யிருக்கலாமே என்றும் குறிப்பிட்டார். இந்த அவசரசட்டம் ஜனவரி மாதம் 6-ம் தேதி பிரசுரிக்கப்பட்டது. அதிலிருந்து அமுலுக்கு வந்தது. நாம் இப்பொழுது பிப்ரவரி மாதம் 8-ம் தேதி கூடுகிறோம். சாதாரண மாக நாம் பிப்ரவரி மாதக் கடைசியிலோ அல்லது மார்ச்சு மாத ஆரம்ப பத்திலோதான் கூடுவோம். பிப்ரவரி மாதம் 8-ம் தேதி கூடுவோம் என்பது அந்த அவசரச் சட்டத்தை பிரசுரித்தபோது தெரியாது. அங்குள்ள நிலை மையைப் பார்க்கும்போது ஒரு அவசரச் சட்டம் இயற்ற வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அங்குள்ள சூழ்நிலை அப்படி இருந்தது. அங்குள்ள நிலை மையை உத்தேசித்து நான் அதற்கு வழி தேட வேண்டிய நிலைமை இருந்தது. பிப்ரவரி மாதம் 8-ம் தேதி கூடுவது தெரியாததால் அங்குள்ள நிலைமையை இரண்டு மாதங்கள் சமாளிக்க முடியாது என்று தோன்றிய தால் அவசரச் சட்டத்தை பிரசுரிக்கும்படியாக ஏற்பட்டது. இரண்டு மாதங்கள் காத்திருந்தால் நிலைமை சீர்கெட்டிருக்கும். இப்படி நிலைமையை சமாளிக்க அரசியல் சட்டத்தில் நமக்கு இடம் கொடுக்கிறது. அதன்படி தான் அவசரச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. இதற்கு யாதொரு ஆட்சே பணியும் சொல்ல முடியாது. பின்னாலே சட்டமாக கொண்டுவந்து சட்ட சபையில் நிறைவேற்றப்போகிறோம். அது சந்தர்ப்பத்தையொட்டிச் செய் தால் அதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன்.

ஆகையினால் இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய முக்கியமான நோக்கத்தை நிறைவேற்ற இந்த மசோதா கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது. திருச்சி ஜில்லாவில் அப்பொழுது ஏற்பட்ட நிலைமையைச் சமாளிக்க இப்படிப்பட்ட அவசரச் சட்டம் கொண்டு வந்து சமாளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெருவாரியான மக்கள் அங்குள்ள நிலைமையில் பாதுகாக்க வேண்டியதாக இருந்தது. பல மக்கள் பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்ட தால் நியாய வாரிசு சட்டத்தையும், வெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டத்தையும் பயன்படுத்தும் பொருட்டு இதைக் கொண்டு வரப்பட்டது. விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்களிடத்தில் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இல்லாமல் இருப்பதற்கும் அங்கு ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்து வதற்கும் முக்கியமாக விவசாயத் தொழில் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற் கும், உணவு உற்பத்தி தடங்கல்படாமல் இருப்பதற்கும், அரசாங்கத்தி னுடைய கடமையை நிறைவேற்றுவதற்கும் இம்மாதிரியான ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வருவதற்கான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர்கள் இதை சரியான முறையில் உணர்ந்து நல்ல கோணத்தி லிருந்து இதை புரிந்துகொண்டு இந்த மசோதாவைக் ஆதரித்து நிறை வேற்றி கொடுப்பார்கள் என்று வேண்டுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: Is the hon. Member Sri Annamalai withdrawing his amendment?

SRI S. M. ANNAMALAI: I am withdrawing the amendment, Sir.

The amendment was, by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER: I now put the original motion to the vote of the House. The question is—

“That under Rule 138 of the Madras Assembly Rules the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 Members (16 Members of the Assembly and 8 Members of the Council) to consider the Madras Cultivating Tenants Protection

14th February 1958] [Deputy Speaker]

and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 1 of 1958), and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee:—

1. The Hon. Sri C. Subramaniam.
2. The Hon. Sri M. A. Manickavelu.
3. Sri P. G. Karuthiruman.
4. „ S. Lazar.
5. „ G. Annamalai Muthuraja.
6. „ V. A. Muthaiya.
7. „ T. V. Sannasi.
8. Srimathi T. N. Anandanayaki.
9. Sri R. Srinivasa Iyer.
10. „ G. Narayanaswami Naidu.
11. „ T. Sampath.
12. „ S. R. Munusami.
13. „ S. M. Annamalai.
14. „ M. Kalyanasundaram.
15. „ T. L. Sasivarna Thevar.
16. „ A. R. Marimuthu.

The motion was put and carried.”

V.—MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE ASSEMBLY RULES—cont.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

‘That the Statement of Demands for Grants for Excess Expenditure in 1954-55 be taken up before the Madras Prohibition (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 2 of 1958).’

DEPUTY SPEAKER: The question is:

‘That the Statement of Demands for Grants for Excess Expenditure in 1954-55 be taken up before the Madras Prohibition (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 2 of 1958).’

The motion was put and carried.

VI.—VOTING ON THE DEMANDS FOR GRANTS
FOR EXCESS EXPENDITURE IN 1954-55.

1-10
p.m.

DEMAND VI—MOTOR VEHICLES ACTS—ADMINISTRATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, on the recommenda- tion of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 23,435, under Demand VI—Motor Vehicles Acts—Administration.”

[14th February 1958]

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1954-55 கணக்குகள் சம்பந்தமாக பப்ளிக் 'அக்னௌன்ட்ஸ்' கமிட்டியில் இரத்தப்பற்றி ஏற்கெனவே விசைத்திருப்பார்கள். ஆனால், 12 டெர்னாக்கு 18 ஸ்டீர் குபாய் அதிகப்படியாக செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு செலவு செய்யவேண்டுமென்று முன்கூட்டிய மதிப்பிட்டுத்தான் அதை பார்த்துத்தான் அதிகாரிகள் பட்ஜெட் போட்டிருக்கவேண்டும். அது மட்டுமல்ல. ரூ. 6,51,916 ரொயினிஜ் திட்டங்களுக்காக வரவழைக்கப்பட்ட பொருள்களையும் "ஸ்டாக்" பணம் வைத்திருக்கிறார்கள். ரெலிகுவட் செய்காமல் வைத்திருக்கிறார்கள். இரத்தயெல்லாம் பார்த்துப்போது, பரியான பட்ஜெட் போடவில்லை என்று தெரிகிறது. இப்பாதிநிலை இனிமேலாவது ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் பதிலளிப்பது அவர்கள் பேச ஆரம்பித்த போது, பப்ளிக் அக்னௌன்ட்ஸ் கமிட்டியின் அனுபவம் இவ்வளவுதான் போல அவர் பேசுகிறார் என்று சந்தேகம் ஏற்பட்டது. இன்றை தடவை அவர் பப்ளிக் அக்னௌன்ட்ஸ் கமிட்டி மெம்பராக இருந்ததாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படியிருந்ததும் அவர் இப்படிப் பேசுவது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

"That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 23,435, under Demand VI—Motor Vehicles Acts—Administration."

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND IX—HEAD OF STATE, MINISTERS AND HEADQUARTERS STAFF.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

"That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 1,39,570 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff."

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, all these things have been gone through by the Public Accounts Committee and we may take them together.

DEPUTY SPEAKER : Anyway, it is my duty to put them to the vote of the House. The question is:—

"That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 1,39,570 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff."

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[14th February 1958]

DEMAND XI—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

"That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 5,45,854 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous."

DEPUTY SPEAKER : The question is—

"That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 5,45,854 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous."

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XVII—PUBLIC HEALTH.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

"That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 4,39,134 under Demand XVII—Public Health."

DEPUTY SPEAKER : The question is—

"That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 4,39,134 under Demand XVII—Public Health."

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XX—CO-OPERATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

"That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 3,90,011 under Demand XX—Co-operation."

DEPUTY SPEAKER : The question is—

"That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 3,90,011 under Demand XX—Co-operation."

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[14th February 1958]

DEMAND XXIV—CIVIL WORKS—WORKS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, on the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 2,10,523 under Demand XXIV—Civil Works—Works.”

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 2,10,523 under Demand XXIV—Civil Works—Works.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXVIII—FAMINE.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, on the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 1,33,286 under Demand XXVIII—Famine.”

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 1,33,286 under Demand XXVIII—Famine.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXX—STATIONERY AND PRINTING.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, on the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 61,745 under Demand XXX—Stationery and Printing.”

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 61,745 under Demand XXX—Stationery and Printing.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

14th February 1958]

—III.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. THE SPEAKER *RE—cont.*

(2) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

DEPUTY SPEAKER: I have to announce to the House the following Message, dated 14th February 1958, received from the Governor of Madras:—

“In pursuance of Article 207, clause (1) read with Article 199 (1) (d) of the Constitution of India, I, Bishnuram Medhi, Governor of Madras, hereby give my recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras Appropriation Bill, 1958, and in pursuance of clause (3) of Article 207, I also recommend to that Assembly the consideration of the said Bill.”

IV—GOVERNMENTS BILLS—*cont.*

(3) THE MADRAS APPROPRIATION BILL, 1958.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I beg leave of the House to introduce the Madras Appropriation Bill, 1958.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That leave be granted to introduce the Madras Appropriation Bill, 1958.”

The motion was put and carried and leave was granted to introduce the Bill.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I introduce the Madras Appropriation Bill, 1958.

The Bill was introduced.

(4) THE MADRAS PROHIBITION (AMENDMENT) BILL, 1958^a
(L.A. BILL NO. 2 OF 1958.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

“That the Concurrence of the Council be obtained for setting up of a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 Members (16 Members of the Assembly and 8 Members of the Council) to consider the Madras Prohibition (Amendment) Bill, 1958 and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee:—

1. The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.
2. Sri P. G. Karuthiruman.
3. Srimathi P. K. R. Lakshmikantham.
4. Sri G. Gomathisankara Dikshitar.
5. „ K. Vinayakam.

^aPublished in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 13th February 1958.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [14th February 1958]

6. Sri A. A. Rasheed.
7. „ M. Alagirisamy.
8. „ A. Chidamabaranatha Nadar.
9. „ R. Kandasami.
10. „ A. Vedarathnam.
11. „ M. Selvaraj.
12. „ N. K. Palanisami.
13. „ M. Jagannathan.
14. „ S. M. Annamalai.
15. „ P. S. Chinnadurai.
16. „ D. S. Authimoolam."

Sir, the Government have had under consideration for some years past, the question of amending the Madras Prohibition Act, 1957, with a view to providing for more effective enforcement of the provisions of the Act and also to remove difficulties experienced in the administration of the Act. Some of the more important provisions of the Bill seek—

(a) to make non-bailable certain offences like importing, exporting, manufacturing of liquors or intoxicating drugs, or rendering fit for human consumption any spirit, etc.

(b) to provide for both imprisonment and fine, enhanced punishment in certain cases and also a minimum punishment for certain offences.

(c) to control and regulate molasses which forms the largest and most important base used in illicit distillation.

(d) to include in the Prohibition Act a reference to the provisions of section 15 of the Police Act, 1861, relating to the stationing of punitive police and levy of collective fines so that the inhabitants of any area may be cautioned against the commission, abetting, etc., of Prohibition offences, etc.

(e) to provide for obtaining of security-bonds from convicted persons for abstaining from the commission of similar offences in future.

Sir, this Bill will be considered by the Joint Select Committee. Therefore, I do hope that this Motion will be accepted by the House easily.

DEPUTY SPEAKER : Is Sri Chinnadurai moving his amendment?

SRI P. S. CHINNADURAI : No, Sir.

14th February 1958]

DEPUTY SPEAKER : Then I shall put the motion to vote. The question is—

"That the Concurrence of the Council be obtained for setting up of a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 Members (16 Members of the Assembly and 8 Members of the Council) to consider the Madras Prohibition (Amendment) Bill, 1958, and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

1. The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.
2. Sri P. G. Karuthiruman.
3. Srimathi P. K. R. Lakshmikantham.
4. Sri G. Gomathisankara Dikshitar.
5. „ K. Vinayakam.
6. „ A. A. Rasheed.
7. „ M. Alagirisamy.
8. „ A. Chidambaranatha Nadar.
9. „ R. Kandasami.
10. „ A. Vedarathnam.
11. „ M. Selvaraj.
12. „ N. K. Palanisami.
13. „ M. Jagannathan.
14. „ S. M. Annamalai.
15. „ P. S. Chinnadurai.
16. „ D. S. Authimoolam."

The motion was put and carried.

I now adjourn the House to meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned to meet at 8-30 a.m. on Saturday, the 15th February 1958.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory rules, orders and notifications.

53. Notification issued with G.O. Ms. No. 23, Home, dated 4th January 1958, amending rule 319 of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under section 133 (b) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

B. Reports and other papers.

26. Report of the Joint Select Committee on the Madras Bhodan Yagna Bill, 1957 (L.A. Bill No. 15 of 1957).

[14th February 1958]

APPENDIX.

[Vide item IV (1) on page 431 supra.]

REPORT OF THE JOINT SELECT COMMITTEE ON THE
MADRAS BHOODAN YAGNA BILL, 1957 (L.A. BILL
No. 15 OF 1957).

To

THE HON. THE LEGISLATIVE ASSEMBLY,
MADRAS.

The Joint Select Committee appointed to consider the Madras Bhoodan Yagna Bill, 1957 (L.A. Bill No. 15 of 1957), has the honour to make the following report.

2. The Bill was published in English in Part IV-A of the *Fort St. George Gazette*, dated the 4th November 1957, and in Tamil in the *Fort St. George Gazette*, dated the 20th November 1957.

3. The Joint Select Committee was appointed by resolutions of the Assembly, dated the 13th November 1957, and of the Council, dated the 15th November 1957.

4. The Joint Select Committee met in the Committee Room, Legislators' Hostel (Old), Government Estate, Mount Road, Madras, on the 2nd December 1957 and in the Governor's Room in the Fort St. George on the 8th January 1958 and in the Committee Room, Legislators' Hostel (Old), Government Estate, Mount Road, Madras, on the 10th February 1958.

5. At its first meeting the Joint Select Committee elected Hon. Sri M. Bhaktavatsalam as its Chairman.

The Committee took evidence of Sri S. Jagannathan, Secretary of the Tamilnad Bhoodan Committee.

6. The Committee has subjected the clauses of the Bill to a detailed scrutiny and as a result of such scrutiny has made various changes in them. Some of the important changes made by the Committee are mentioned below :—

Preamble.

The preamble has been recast so as to include 'Gramdan Villages' and 'Gramdan lands' within the scope of the Bill.

Clause 2.

The clause deals with definitions. Three new sub-clauses have been added defining 'Gramdan land', 'Gramdan Village', and 'Sarvodaya Panchayat'.

14th February 1958]

Clause 1.

The Committee decided to recast sub-clause (1) of the clause so as to provide that the State Board shall consist of a Chairman and 10 or more but not exceeding 14 Members appointed in consultation with Sri Acharya Vinobha Bhave or a person nominated by him in writing in this behalf. Consequently sub-clause (2) has been deleted.

Clause 11.

The Committee decided to omit sub-clause (2) as it considered that such a provision was unnecessary.

Clause 12.

The Committee considered that the approval of the Government for delegating powers to the Secretary was not necessary and the clause has been amended accordingly.

Clause 15.

The strength of the Local Committee which was originally fixed at 3 in sub-clause (1) of the clause has been increased to 5.

Clause 17.

The Committee considered that a period of two months will be sufficient for filing objections. The clause has been amended accordingly.

Clause 19.

The Committee decided that while granting lands the donor's wish should be taken into consideration. It was also decided that the approval of the Government was not necessary for any grant. The clause has been amended accordingly.

Clause 23.

The Committee decided that three months instead of six would be sufficient for instituting suits in Civil Courts. The clause has been amended accordingly.

Clauses 25 and 26.

The Bill did not contain any provision about Gramdan lands. The Committee decided that provision should be made for the same. Accordingly provision has been made for vesting the Gramdan lands in Sarvodaya Panchayat and the management of such lands.

[14th February 1958]

Clause 27.

A new clause has been added empowering the State Board to make regulations for the conduct of business, etc.

Clause 28.

Provision has been made for placing the rules framed under the Act to be placed on the Table of the House.

7. All the clauses have been renumbered and the changes made by the Joint Select Committee are indicated in the annexed Bill.

8. The Committee decided that the changes made by it were of such important character as to require the republication of the Bill.

FORT ST. GEORGE,
MADRAS-9,
11th February 1958.

M. BHAKTAVATSALAM,
Chairman.

14th February 1958]

ANNEXURE.

[Note.—The changes made are sidelined or underlined and the portions omitted are indicated by dots.]

(L.A. BILL No. 15 OF 1957)

A Bill to facilitate the donation of lands for the Bhoodan Yagna and the transfer and settlement of such lands in the State of Madras.

WHEREAS it is necessary and expedient to facilitate the donation of lands for the Bhoodan Yagna initiated by Shri Acharya Vinobha Bhave and the transfer and settlement of such lands for the benefit of landless poor persons or for community purposes and to provide in Gramdan villages for the vesting of lands in, and the management of those lands by, the Sarvodaya Panchayat in the State of Madras;

BE it enacted in the Ninth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and extent.*—(1) This Act may be called the Madras Bhoodan Yagna Act, 1958.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires—

(a) 'Bhoodan Yagna' means the movement initiated by Shri Acharya Vinobha Bhave for the acquisition of lands through voluntary gifts for distribution to landless poor persons or for community purposes;

(b) 'community purpose' means any purpose which is for the general good of the community;

(c) 'Government' means the State Government;

(d) 'Gramdan land' means land in a Gramdan village;

(e) 'Gramdan village' means any revenue village or part thereof in which one or more persons donate all their lands for Gramdan and the total extent of lands so donated amount in the aggregate to not less than two-thirds of the total extent of the lands in that village and declared by the Government to be a 'Gramdan village' by notification.

(f) 'landless poor person' means a person who either is not a owner of land or a owner of land which does not exceed the limits prescribed in this behalf and whose annual income does not exceed three hundred rupees;

(g) 'owner' includes any tenant having heritable and alienable interest in land;

(h) 'Sarvodaya Panchayat' means the Sarvodaya Panchayat constituted for a Gramdan village; and

(i) 'State Board' means the Madras State Bhoodan Yagna Board established under section 3.

[14th February 1958]

3. *Establishment and incorporation of State Board.*—(1) The duty of carrying out the provisions of this Act, shall, subject to the restrictions, conditions and limitations therein contained, be vested in a Board to be called 'The Madras State Bhoodan Yagna Board'.

(2) The State Board shall be a body corporate having perpetual succession and a common seal with power to enter into contracts and to acquire, hold, administer and transfer property, movable or immovable, and shall, by the said name, sue and be sued.

4. *Constitution of State Board.*—(1) The State Board shall consist of . . . a Chairman and . . . ten or more but not exceeding fourteen other members who shall be appointed by the Government in consultation with Shri Acharya Vinobha Bhave . . . or a person nominated by him in writing in this behalf.

(2) The . . . appointment of the Chairman and the other members of the State Board shall be published in the *Fort St. George Gazette*.

5. *Term of office.*—Every member of the State Board, including the Chairman, shall hold office for a term of four years from the date of . . . appointment, and shall be eligible for . . . reappointment.

6. *Disqualifications for membership.*—(1) A person shall be disqualified for . . . appointment to the State Board if on the date of . . . appointment such person—

(a) is less than twenty-one years of age; or

(b) is of unsound mind; or

(c) has applied to be or has been, or is, adjudicated an insolvent; or

(d) has been sentenced by a Criminal Court for an offence involving moral delinquency, such sentence not having been reversed . . . ; or

(e) has on any previous occasion been removed from the office of member of the State Board or of a Local Committee or has been removed by order of a competent Court from any position of trust either for mismanagement or corruption.

(2) A member of the State Board shall cease to hold his office if he—

(a) is sentenced by a Criminal Court for an offence involving moral delinquency, such sentence not having been reversed . . . ; or

(b) becomes of unsound mind; or

(c) has applied to be, or has been, or is adjudicated an insolvent.

[14th February 1958]

7. *Resignation of Chairman or member.*—The Chairman or any other member of the State Board may at any time resign his office by tendering his resignation in writing to the Government. No such resignation shall take effect unless it is accepted and the acceptance is communicated to him.

8. *Removal of Chairman or member.*—(1) The Government may, after making such enquiry as may be prescribed, by order, remove the Chairman, or any other member of the State Board, if they are satisfied that the Chairman or member—

(a) has become disqualified for . . . appointment to the State Board for any of the reasons mentioned in section 6; or

(b) . . . has become incapable of acting as Chairman or other member or has so abused his position as Chairman or member as to render his continuance as such detrimental to the public interest; or

(c) has failed, without excuse sufficient in the opinion of the State Board, to attend three consecutive meetings of the State Board.

(2) Where a person who has ceased to be a member by reason of his failure to attend three consecutive meetings of the State Board applies to the Government within one month from the date of the order of removal for restoration to office, the Government may, on the recommendation of the State Board, restore him to his office of member:

Provided that a member shall not be so restored more than twice during his term of office.

(3) Every order of removal under sub-section (1) or of restoration under sub-section (2) shall be published in the *Fort St. George Gazette*.

9. *Filling up of casual vacancies.*—(1) Any casual vacancy in the office of the Chairman or any other member of the State Board shall be filled within two months by a fresh . . . appointment, . . . in the manner prescribed.

(2) The Chairman or member . . . appointed to fill a vacancy under sub-section (1) shall enter upon office forthwith but shall hold office only so long as the member in whose place he is . . . appointed would have been entitled to hold office if the vacancy had not occurred.

(3) . . . Every appointment under sub-section (1) shall be published in the *Fort St. George Gazette*.

10. *Dissolution of State Board.*—(1) If at any time the Government are satisfied that—

(a) the State Board has failed without reasonable cause or excuse to discharge the duties or to perform the functions imposed on or assigned to it by or under this Act; or

[14th February 1958]

(b) circumstances have arisen in which the State Board is or may be rendered unable to discharge the duties or to perform the functions imposed on or assigned to it by or under this Act; or

(c) it is otherwise expedient so to do, they may, in consultation with Shri Acharya Vinobha Bhave, by notification direct—

(i) in cases falling under clause (a), that the State Board be dissolved and reconstituted on such date as the Government may fix in that behalf, and

(ii) in cases falling under clause (b) or (c), that the State Board be superseded for a specified period.

(2) Before publishing a notification under sub-section (1), the Government shall communicate to the State Board the grounds on which they propose to do so, fix a reasonable period for the State Board to show cause against the proposal and consider its explanations or objections, if any.

(3) On the date fixed for the dissolution of the State Board under sub-section (1), all its members as well as its Chairman shall be deemed to have vacated their offices and fresh appointments shall be made in accordance with the provisions of this Act and the Chairman and the members newly appointed shall enter upon their offices on the date fixed for the reconstitution of the State Board.

(4) Supersession shall take effect from noon on the date specified in the notification or if no date is specified, on the date of publication of the notification, and thereupon the following consequences shall ensue :—

(a) All members of the State Board as well as its Chairman shall be deemed to have vacated their offices.

(b) All or any of the powers and functions of the State Board and of its Chairman shall, during the period of supersession, be exercised and performed, as far as may be, and to such extent as the Government may determine, by such persons or by such authority as the Government may appoint in that behalf.

(5) The Government may, by notification—

(a) from time to time extend the period of supersession of the State Board; and

(b) make such other incidental or consequential provisions as may appear to them to be necessary.

(6) The Government shall reconstitute the State Board before the expiry of the period specified in the notification under sub-section (1) or of the extended period notified under sub-section (5).

(7) When the State Board is dissolved or superseded under this section, the Government until the date of the reconstitution thereof and the reconstituted State Board thereafter shall be

[14th February 1958]

entitled to all the assets and be subject to all the liabilities of the State Board as on the date of the dissolution or supersession and on the date of the reconstitution respectively.

11. Vesting of land in State Board.— . . . All lands donated for purposes of the Bhoodan Yagna whether before or after the commencement of this Act shall subject to the provisions of sections 16, 17 and 20 . . . vest in the State Board.

12. Secretary.—(1) The State Board may appoint one of its members to act as its Secretary and such other officers and servants as it may deem necessary for the purposes of this Act.

(2) The State Board may . . . delegate to the Secretary any of its powers, duties or functions under this Act except such powers, duties or functions as the Government may be general or special order specify.

13. Meeting of State Board.—The State Board shall meet, and shall from time to time make such arrangements with reference to the place, day, hour, notice, management and adjournment of its meetings, as it may think fit, subject to the following provisions, namely :—

(a) The Chairman may, whenever he thinks fit and shall, when so required by the Government, call a meeting of the State Board;

(b) the Chairman shall attend every meeting of the State Board unless he is prevented by sickness or other reasonable cause;

(c) no business shall be transacted at any meeting unless there be present a majority of the number of members then in office;

(d) every meeting shall be presided over by the Chairman and in his absence, by a member chosen by the meeting to preside for the occasion;

(e) All questions at a meeting shall be decided by a majority of the members present and voting at the meeting, and in every case of equality of votes, the person presiding shall have and exercise a second or casting vote;

(f) if a poll be demanded, the names of the members voting and the nature of their votes shall be recorded by the person presiding; and

(g) minutes of the proceedings at each meeting (together with the names of the members present) shall be recorded in a book to be provided for the purpose, and such minutes shall be read at the next ensuing meeting and signed by the person presiding at such meeting. The minutes book shall be open to inspection by any member during office hours.

[14th February 1958]

14. *Acts of State Board, etc., not to be invalidated by informality, etc.*—No act of the State Board or of any person acting as Chairman thereof shall be deemed to be invalid by reason only of a defect in the establishment of the Board or of such act having been done during the period of any vacancy in the office of Chairman or member of the State Board or on the ground that the Chairman or any member of the Board was not entitled to hold or to continue in such office.

15. *Local Committees.*—(1) The State Board may, for any district or portion of a district, constitute a Local Committee consisting of not more than five members who shall be appointed by the State Board from among the residents of the area concerned. The appointment of such members shall be subject to the approval of the Government and shall be for such period as may be prescribed.

(2) The State Board shall appoint one of the members of the Local Committee to be its Chairman who shall also act as its Secretary.

(3) (a) The State Board may authorize any Local Committee constituted under sub-section (1) to exercise in the area within the jurisdiction of such Local Committee all or any of the powers, duties or functions vested in the State Board by this Act except such powers, duties or functions, as may be specified by the Government by general or special order, and may in like manner withdraw such authority.

(b) The exercise of any powers, duties or functions delegated under clause (a) shall be subject to such restrictions and conditions as may be prescribed and also to control and revision by the Government or by such persons as may be empowered by them in this behalf. The Government shall also have power to control and revise the acts or proceedings of any person so empowered.

(4) The provisions of sections 6 to 10, 13 and 14 shall apply to a Local Committee subject to the notification that the powers exercisable by and the duties imposed on the Government under the said sections shall, in relation to a Local Committee, be exercised by the State Board:

Provided that the dissolution, reconstitution or supersession of a Local Committee shall be subject to the approval of the Government.

16. *Donation of land.*—(1) Notwithstanding anything to the contrary contained in any other law for the time being in force,

(a) any owner may, by declaration made in the prescribed manner, donate his land for the Bhoodan Yagna:

14th February 1958]

Provided that where any land is owned jointly by two or more persons, no donation of land shall be valid unless the declaration is signed by all such joint owners:

Provided further that a declaration made by a minor shall not be valid;

(b) any person to whom the Government have assigned any land on the ground of his having been a political sufferer may, by declaration made in the prescribed manner, donate such land for the Bhoodan Yagna provided the following conditions are satisfied, namely:—

(i) in case the land was not under cultivation before assignment, the assignee should have brought it under cultivation within three years from the date of assignment:

(ii) the assignee should have paid in full all the public charges due to the Government in respect of the land and repaid in full the loan or loans obtained from the Government, together with the interest thereon, before making the donation for the Bhoodan Yagna.

(2) Where the owner donating his land for the Bhoodan Yagna under sub-section (1) is a janmi or any other landlord in an area where the Malabar Tenancy Act, 1929 (Madras Act XIV of 1930), is in force, no donation of his land for the Bhoodan Yagna shall be valid unless the tenant of such janmi or landlord transfers all his right, title and interest in such land to the State Board for the purposes of the Bhoodan Yagna by declaration made in the prescribed manner.

(3) Every declaration made under sub-section (1) shall be filed with the Tahsildar or the Deputy Tahsildar in independent charge having jurisdiction in the taluk or sub-taluk where the land is situate.

17. *Hearing of objections.*—(1) Every declaration filed under sub-section (3) of section 16 shall, as soon as may be, be published in the *Fort St. George Gazette* and in such other manner as may be prescribed.

(2) Any person whose interests are affected by any such declaration may, within two months of the publication of the declaration, file objections on the same before the Tahsildar or the Deputy Tahsildar in independent charge having jurisdiction in the taluk or sub-taluk where the land is situate.

(3) The Tahsildar or the Deputy Tahsildar, as the case may be, shall register every such objection, fix a date for its hearing and shall give notice of such date to the donor, the objector, the State Board and the Local Committee concerned.

(4) On the date of hearing or any other date to which it may be postponed, the Tahsildar or the Deputy Tahsildar, as the case

[14th February 1958]

may be, shall proceed to investigate and dispose of the objection and by order within such time as may be prescribed either confirm the declaration or declare it null and void.

(5) If the Tahsildar or the Deputy Tahsildar confirms the declaration, then, notwithstanding anything contained in any other law for the time being in force, all the right, title and interest of the donor in such land shall stand transferred to and vest in the State Board for the purposes of the Bhoodan Yagna.

(6) Every order under sub-section (5) confirming a declaration shall be published in the *Fort St. George Gazette* and on such publication, the donation of land shall, subject to the provisions of section 23, be irrevocable.

(7) Where the declaration is declared null and void by the Tahsildar or the Deputy Tahsildar under sub-section (4) the donation shall stand cancelled and the donor shall be deemed to continue to have all his right, title and interest in such land as if no such declaration was made.

(8) The State Board may at any stage of the proceedings reject the declaration . . . of a donor on any of the following grounds, namely :—

- (i) that the donor is incompetent to make the donation;
- (ii) that the title of the donor is defective;
- (iii) that there are encumbrances on the land;
- (iv) that there are arrears of land revenue or rent;
- (v) that the land donated is common pasture land, cremation or burialground, tank, pathway or thrashing floor; or
- (vi) any other prescribed grounds.

18 Partition of holding.—If any land donated for the Bhoodan Yagna forms part of a holding, the State Board or the Local Committee, as the case may be, may apply to the Tahsildar or the Deputy Tahsildar, in independent charge, as the case may be, having jurisdiction, for possession and the Tahsildar or the Deputy Tahsildar may, notwithstanding any provision in any other law to the contrary, partition the holding, demarcate the land and effect its subdivision.

19. Grant of land by State Board.—(1) The State Board may, in the manner prescribed, and as far as possible taking into consideration the wishes of the donor, grant any land which has vested in it to a landless poor person who is able and willing to cultivate the land or to the Government or a local authority for community purposes, and the grantee of the land shall acquire therein such

[14th February 1958]

rights and liabilities and subject to such conditions, restrictions and limitations as may be prescribed, and the same shall have effect, any other law to the contrary notwithstanding:

Provided that any political sufferer who has donated land under clause (b) of sub-section (1) of section 16 shall not be eligible for the grant of any land under this section.

(2) The State Board may . . . take such . . . steps for the management of the lands vested in it as it thinks fit until they . . . are disposed of under this Act.

20. Donation of land made prior to commencement of Act.—(1) The State Board shall prepare a list of all lands donated for purposes of the Bhoodan Yagna, prior to the commencement of this Act, showing therein—

- (a) the area, description and other particulars of the land,
- (b) the name and address of the donor,
- (c) the date of the donation,
- (d) the nature of the interest of the donor in the land,
- (e) if the land has already been granted to any person in pursuance of the Bhoodan Yagna, the name and address of the person to whom the land has been granted (hereinafter called the grantee),
- (f) the date of the grant referred to in clause (e), and
- (g) such other particulars as may be prescribed.

(2) Every list prepared under sub-section (1) shall be published in the *Fort St. George Gazette*.

(3) Upon such publication, the provisions of sub-sections (2) to (8) of section 17 shall apply in respect of land described in the list published under sub-section (2) as if such publication were a declaration in respect of that land filed under sub-section (3) of section 16:

Provided that where an order is made by the Tahsildar or the Deputy Tahsildar under sub-section (4) of section 17 confirming the donation, such donation shall be deemed to have been accepted with effect from the date on which the donation was made and for this purpose, this Act shall be deemed to have been in force on such date.

(4) Where such land has been granted to any person it shall, with effect from the date of grant, be deemed further to have been granted to the grantee under and in accordance with the provisions of section 19.

21. Funds of State Board.—The State Board shall have its own fund and may accept grants, donations, gifts or loans from the Central Government or the State Government or any local authority or person for all or any of the purposes of the State Board.

[14th February 1958]

22. Application of funds.—All property, moneys, funds and all other assets received by or vesting in the State Board shall be held and applied by it subject to the provisions and for the purposes of this Act.

23. Filing of suits.—Every order of the Tahsildar or the Deputy Tahsildar passed under sub-section (4) of section 17 shall be final and not be subject to appeal or revision :

Provided that any person whose interests are affected as a result of the donation of any land for purposes of the Boodan Yagna, whether before or after the commencement of this Act, may, within three months from the date of the order of the Tahsildar or the Deputy Tahsildar under sub-section (4) of section 17, as the case may be, institute a suit in the civil court having jurisdiction to set aside the order of the Tahsildar or the Deputy Tahsildar and the decision of such court shall be binding on the State Board.

24. Exemption from stamp duty and registration.—Notwithstanding anything contained in any other law, every declaration and every grant of land made or deemed to have been made under this Act shall be and be deemed always to have been exempt from the payment of stamp duty and of encumbrance certificate fee, registration fee or of the fee payable for the attestation of a power-of-attorney under section 33, sub-section (2), of the Indian Registration Act, 1908 (Central Act XVI of 1908).

25. Vesting of Gramdan lands in Sarvodaya Panchayat.—(1) The provisions of sections 16, 17 and 20 shall as far as may be apply to lands donated for Gramdan as they apply to lands donated for Bhoodan Yagna.

(2) In any Gramdan village all Gramdan lands shall vest in the Sarvodaya Panchayat.

(3) No act done by a Sarvodaya Panchayat shall be invalid on the ground merely of the existence of any vacancy in or defect in the constitution of the panchayat.

26. Management of Gramdan lands.—(1) The Sarvodaya Panchayat shall have possession of and manage all the Gramdan lands vested in it.

(2) The Sarvodaya Panchayat shall have power—

(a) to arrange for the cultivation of all lands vested in it either by itself or by distributing them among the residents of the Gramdan village concerned whether jointly or severally;

(b) to distribute the produce of the lands among the villagers in any manner it deems fit;

(c) to set apart lands for growing trees, raising fruits and vegetables or for any other purpose which is for the general good of the community specified in this behalf by the State Board from time to time;

14th February 1958]

(d) to make advances in kind or cash to the families of the Gramdan village to whom lands are distributed for cultivation and recover those advances;

(e) to carry out land improvements;

(f) to buy and instal any machinery for improving cultivation;

(g) to provide, maintain and augment irrigation sources and facilities;

(h) to undertake reclamation of waste lands;

(i) to carry out soil conservation measures; and

(j) generally to undertake and carry out all measures to increase agricultural production.

(3) The Sarvodaya Panchayat shall have power to incur expenditure for all or any of the purposes mentioned in this section.

27. Power to make regulations.—(1) The State Board may, after consultation with the Government make regulations not inconsistent with this Act and the rules made thereunder, to provide for all matters for which provision is expedient for the purpose of giving effect to the provisions of this Act.

(2) In particular, and without prejudice to the generality of the foregoing power, such regulations may provide for—

(a) the procedure and the disposal of the business of the State Board and Local Committees;

(b) the remuneration and conditions of service of employees of the State Board, the Local Committees and the Sarvodaya Panchayat;

(c) the manner of constitution of the Sarvodaya Panchayat, the terms of office of the members including the chairman of the Sarvodaya Panchayat, the powers, functions and duties of the Sarvodaya Panchayat, the holding of meetings of the Sarvodaya Panchayat and the conduct of business thereat;

(d) the payment of travelling and other allowances to the Chairman and members of the Sarvodaya Panchayat;

(e) the procedure to be followed by the Sarvodaya Panchayat in respect of financial matters generally, including the manner in which and the restrictions and conditions subject to which, expenditure should be incurred by it;

(f) the form in which the accounts of the Sarvodaya Panchayat shall be kept, the audit and publication of such accounts and the charges, if any, to be made for such audit;

(g) the preparation of an annual budget and the reports and returns to be furnished by it to the State Board and the Government;

(h) the delegation of powers and functions of the Sarvodaya Panchayat to the chairman or any member thereof;

[14th February 1958]

(i) the conduct and defence of legal proceedings and the manner of signing of pleadings;

(j) the form and manner in which contracts may be executed by the State Board and the Sarvodaya Panchayat;

(k) generally for the conduct of the business of the Sarvodaya Panchayat.

23. *Power to make rules.*—(1) The Government may, by notification, make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing provision, such rules may provide for—

(a) all matters expressly required or allowed by this Act to be prescribed;

(b) the matters to be taken into account in granting lands to landless poor persons:

(c) the form of declaration and the manner in which it shall be filed and the documents to be filed along with the declaration;

(d) the nature, scope and manner of enquiry, hearing and disposal of objections and confirmation or supersession of the declaration under section 17.

(e) the service of notices under this Act;

(f) the payment of travelling and other allowances to the Chairman and members of the State Board and Local Committees;

(g) the procedure to be followed by the State Board in respect of financial matters generally, including the manner in which, and the restrictions and conditions subject to which, expenditure should be incurred by it;

(h) the form in which the accounts of the State Board shall be kept, the audit and publication of such accounts and the charges, if any, to be made for such audit;

(i) the preparation of an annual budget and the reports and return to be furnished by it to the Government.

(3) All rules, notifications and orders made under this Act shall, as soon as possible after they are made, be placed on the table of both the Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendment or repeal as the Legislative Assembly may make within fourteen days on which it actually sits either in the same session or in more than one session.

FORT ST. GEORGE,
MADRAS,
11th February 1958.

T. HANUMANTHAPPA,
Secretary.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Saturday, the 15th February 1958.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, Madras, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. SPEAKER : இப்பொழுது நிறைய கேள்விகள் இருப்பதால் நான் அந்தக் கேள்விகளை சீக்கிரம் முடித்துக்கொடுக்க என்னை கோபித்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI T. T. DANIEL : On a point of order . . .

MR. SPEAKER : We have not yet begun the proceedings. How can a point of order arise now?

The first question is the one about the bus permits asked by Sri M. P. Subramaniam postponed the other day. As the hon. Member is not present in the House, we may postpone the question. Perhaps the hon. Member is not aware that this question is coming up to-day. Sri T. T. Daniel may now raise his point or order.

SRI T. T. DANIEL : Sir, I had asked a short notice question on the 12th of this month about the presentation of a memorandum by the Malayala Samajam of the Kanyakumari district and about the opinion expressed by Sri Shirmali at Hyderabad stating that the Tamilians in Kanyakumari are a minority and that they are hard hit because of the change over. I am under the impression that the purpose in putting the short notice question is to bring to the notice of the Government about the hardships so that they may place them before Sri Shirmali. May I know the principle adopted for accepting short notice questions?

MR. SPEAKER : I need not tell him that short notice questions are admitted by me as urgent and important. But the hon. Member may take it that the Hon. Minister is not able to answer it because the information is not available or it is difficult to answer at such short notice. Perhaps it will come in the normal course in this House.

Why not we take up all questions on this subject? We have got to finish them early. All the members can also ask supplementary questions after the answers are given. We can save time.

I shall now take up question Nos. 3, 4, 128, 129, 130 and 151 all together.

[15th February 1958]

Fair price shops

* 3 S.N.Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any instructions have been issued to close all fair price shops from 1st March 1958; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) The Government have ordered that the sale of rice through the fair price shops in the State shall be stopped with effect from 1st March 1958. Wheat will however be continued to be sold in the fair price shops on the present scale. The fair price shops will not therefore be closed with effect from 1st March 1958, as presumed by the Honourable member.

The Government had to issue the above orders in view of the fact that the Government of India have agreed to supply rice to the fair price shops only upto the end of February 1958 and secondly the rice position is likely to improve in view of the current samba harvest and it may be possible for the public to get their requirements of rice in the market at a reasonable price.

MR. SPEAKER: The Hon. Minister may answer the other questions also on this subject. All the members can put supplementary questions after the answers are given.

* 4 S.N.Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether the Government propose to call for tenders for the purchase of 20,000 tons of rice for returning the loan taken from the Union Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The question whether rice has to be procured from Tanjore district out of the current samba harvest for returning the rice loan taken from the Government of India is still under consideration.

* 128 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the quantity of rice stock with the Government during 1957;

(b) the number of relief shops opened in the State during 1957;

(c) the quantity of wheat and rice supplied to them during the year 1957; and

(d) the retail selling price of rice in the relief shops?

[15th February 1958]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The Madras Government had no stock of rice with them. The supply of rice to the fair price shops in the State was made by the Regional Director (Food), Madras, from Central stocks held in the State.

(b) The number of fair price shops functioning in the State during 1957 varied from time to time. There were about 2,000 fair price shops during January 1957 which was reduced to 665 in February. Thereafter the number fluctuated and gradually increased to 935 shops at the end of September 1957. From 1st October 1957 the number was reduced by 50 per cent and there were only 483 fair price shops during October and upto 25th November 1957. Again the number of shops was increased and there were about 750 fair price shops functioning at the end of December 1957.

(c) A quantity of 66,904 tons of rice was supplied to the fair price shops in the State by the Regional Director (Food), Madras, during 1957.

Up to 25th November 1957, the Regional Director (Food), Madras, was issuing wheat to merchants including fair price shopkeepers for sale to consumers. Information regarding the quantity of wheat supplied to fair price shopkeepers alone upto 25th November 1957 is not available. From 25th November 1957 the Government ordered that wheat should also be issued to consumers from fair price shops. The quantity of wheat issued to the fair price shops from 25th November 1957 upto 31st December 1957 was 3,656 tons.

(d) The retail issue price of rice (II sort) from the fair price shops at different centres in the State ranges from 71 nP. to 75 nP. per Madras measure. American fine rice is now being issued temporarily through fair price shops in Madras City. The retail issue price of this rice is 85 nP. per Madras measure.

* 129 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the number of fair price shops opened during the year 1957 in the State, district-wise?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The attention of the honourable Member is invited to the answer to clause (b) of Starred Question No. 128 of Sri N. K. Palanisami, M.L.A.

A statement* showing the number of fair price shops functioning in the State district-wise at different periods during 1957 is placed on the table of the House.

* 130. Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether the Government have any proposals to start fair price shops in Vellore and Ambur (North Arcot district)?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No, Sir.

[15th February 1958]

* 151 Q.—SRI S. LAZAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the percentage of population directly benefited by the fair price shops;

(b) why prices of foodgrains have been varying from time to time even after the opening of the fair price shops; and

(c) whether agriculturists are in any way adversely affected by the opening of fair price shops?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) About 4.2 per cent of the population in this State is directly benefited by the fair price shops.

(b) The variations in prices of paddy and rice are due to inadequate supplies of Government rice to fair price shops to meet the needs of the public, hoarding of stocks by merchants and producers expecting higher prices, unrestricted movement of large stocks of rice to places outside the State and local seasonal conditions.

(c) The agriculturists are not adversely affected by the opening of fair price shops, as the open market prices of paddy and rice are generally higher than the controlled prices in the fair price shops.

MR. SPEAKER: I shall give sufficient time to hon. Members to ask supplementary questions. Hon. Members need not be afraid of it.

SRI N. K. PALANISAMI: அறுவடைக்குப் பிறகுமே நான்யத்தின் விலை இறங்கவில்லை. அப்படி இறங்காமல் விலை ஏறி இருக்கும் காரணத்தால் அரசாங்கம் இவ்வாறு எல்லா இடங்களிலும் உள்ள நியாயவிலை கடைகளை ஏற்படுத்த உத்தரவிட்டிருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். இந்த நியாய விலைக் கடைகளை ஏன் நிரந்தரமாகச் செய்ய யோசிக்கப்பட்டது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இப்பொழுது உணவு உற்பத்தி அதிகமாக இருப்பதால் அரிசியின் விலை மிகவும் குறைந்திருக்கிறது. இப்பொழுது பொது மக்களுக்கு ஏராளமான அரிசி கிடைக்கிறது. வரண்ட பிரதேசமாகிய சேலத்திலும் வட ஆற்காட்டிலும் கூட இப்பொழுது இந்த நியாயவிலை கடைகளுக்கு அவசியம் இல்லை. அறுவடைக்காலத்திற்குப் பிறகு அரிசி கிடைப்பதில் ஏராளமான கஷ்டமும் கிடையாது. ஆகவே நியாய விலைக் கடைகளை நிரந்தரமாக ஏற்படுத்துவதற்கு அவசியம் இல்லை.

SRI S. LAZAR: கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பதிலிலிருந்து நியாயவிலைக் கடைகளினால் பலன் பெறுகிறவர்கள் ஒரளவுதான். அதில் 100-க்கு 4.2 தான் என்று தெரிகிறது. ஆனால் இந்தாட்டில் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் 100-க்கு 75 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆதலால் இந்த நியாயவிலைக் கடைகள் அத்தியாவசியம் என்று சர்க்கார் உணர்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இப்பொழுது கொடுக்கிற புள்ளிவிவரங்கள் அங்கத்தினர் கேள்வி கேட்க ஆதாரமாக இருக்கிறது. அவரும் அதை ஒப்புக்கொண்டுதான் தெரிவித்தார்.

[15th February 1958]

SRI M. D. THIAGARAJA PILLAI: தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் அதிகமான நெல் உற்பத்தியானாலும், அது மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு அனுப்பப்படுவதால், கார்த்திகை, மாகழி மாதங்களில் அந்த ஜில்லாவில் அரிசித் தட்டு ஏற்படுகிறது. ஆகையால் அவசியமான காலங்களில் அந்த ஜில்லாவிலும் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: தஞ்சை ஜில்லாவில் நெல் போதுமான அளவு உற்பத்தியாகி வருகிறது. அதன் காரணமாக அங்கிருந்து ஓரளவு நெல் மற்ற பிராந்தியங்களுக்கும் ஜில்லாக்களுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டாலும், அங்கே அரிசிக்குத் தட்டு இல்லை. அனேகமாக மக்கள் எல்லோரும் நியாய விலைக் கடைகளை நம்பியிருக்கவில்லை. ஆகையால் தஞ்சை ஜில்லாவுக்கும் நியாயவிலைக் கடைகள் வேண்டுமென்று இப்போதே கோருவது அவ்வளவு நல்லதல்ல என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI: 20,000 டன் அரிசியை வாங்கி மத்திய சர்க்காருக்கு ஏன் கொடுக்க வேண்டும்? மத்திய சர்க்காருக்கு லட்சக்கணக்கான டன் அரிசியைத் திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டிய ராஜ்யங்களே திருப்பிக் கொடுக்காமல் இருக்கும்போது, நாம் ஏன் திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டும்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இந்தக் கணக்கில் திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டிய பிரச்சனை இல்லை. முன்பு மத்திய சர்க்கார், தங்களிடம் கையிருப்பு இல்லாததால் இங்கிருந்து நியாய விலைக் கடைகளை மூடிவிட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்போது அவைகளை இன்னும் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு நீடித்துவைத்திருக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் அவர்களிடம் வற்புறுத்தினோம். அப்படி வற்புறுத்திப் பேசியபோது, இவர்களிடம் போதுமான அளவு அரிசி ஸ்டாக் இல்லையென்றால் நியாய விலைக் கடைகளுக்கு வேண்டிய அரிசியை இங்கேயிருந்தே வாங்கிக்கொடுக்கிறோம் என்றும், அந்த வகையில் கொடுக்கமுடியாமற்போன அரிசியை இந்த ராஜ்யத்திலிருந்து வாங்கி பர்த்தி செய்கிறோம் என்றும் சொன்னோம். அந்த வகையில்தான் திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டிய பிரச்சனை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

SRI V. K. KRISHNAMOORTHY: வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஆறு இருந்தும் தண்ணீர் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஜில்லாவில் நியாயவிலைக் கடைகள் இல்லை. மற்ற ஜில்லாக்களில் நியாயவிலைக் கடைகள் இருந்தாலும்போது, வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் 1957-ம் வருஷத்திலிருந்து நியாய விலைக்கடைகள் மூடப்பட்டிருக்க வேண்டியது அவசியம் இல்லை. அங்கே படி 14 அணுவுக்கு விற்பனையை அரிசி இப்போது 15 அணுவுக்கு விற்பனையால், அங்கே நியாயவிலைக் கடைகளைத் திறப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: நியாயவிலைக் கடைகள் இருப்பதை ஒரு பெருமையாகவோ, அவை இல்லாததை ஒரு குறைவாகவோ கருதக்கூடாது. வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் நியாயவிலைக் கடைகள் அவசியம் என்று வற்புறுத்தப்படவில்லை. அங்கே நியாயவிலைக் கடைகள் இல்லாமலே நிலைமை சமாளிக்கப்படுகிறது. அதோடு நியாய விலைக் கடைகளால் ஒரு சிறு பகுதியினர்தான் பலனைந்து வருகிறார்கள் என்று நான் முன்பே சொன்னேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: அரிசியின் விலை ஏறியிருக்கக்கூடிய நிலையில் நியாயவிலைக் கடைகளை நிரந்தரமாக நீடிப்பதால் சகலருக்கும் அரிசி நியாயமான விலைக்கு நிரந்தரமாகக் கிடைக்குமாதலால், அவைகளை நிரந்தரமாக நீடிப்பதில் சர்க்காருக்கு என்ன சிரமம் இருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அரிசியை நிரந்தரமாக நியாயவிலைக்குக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்வது ஏதோ தர்மம் செய்வதென்பதில் இருக்கும். அது நம் சுயமரியாதைக்கு உகந்தது அல்ல.

[15th February 1958]

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER : சேலம் வறண்ட பிரதேசமாக இருந்தபோதிலும், அங்கே மழை பெய்யாத போதிலும், அந்த ஜில்லாக் கலெக்டர் அங்கே நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியபோதிலும், அங்கே அவைகளைத் திறக்காததற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் சமீபத்தில் கூட சேலம் ஜில்லாக் கலெக்டருடனும் வட ஆற்காடு ஜில்லாக் கலெக்டருடனும் நியாய விலைக் கடைகள் சம்பந்தமாக விசாரித்தேன். அங்கே நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்க வேண்டிய அவசியம் இப்போது இல்லை என்று அவர்கள் சொன்னார்கள்.

SRI P. S. CHINNADURAI : தென் மண்டலத்தில், உணவு தானியங்களை பலர் கள்ளத்தனமாகப் பதுக்கிவைப்பதன் காரணமாகவே அவைகளின் விலை உயருகின்றன என்று நேற்றைக்கு முன்தினம் மத்திய அரசாங்க உதவி அமைச்சர் ஒருவர் கூறியது இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? வந்திருந்தால், இந்த அரசாங்கம் அது சம்பந்தமாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நேற்றைக்கு முன்தினம் மத்திய அரசாங்க உதவி அமைச்சர் ஒருவர் அவ்வாறு சொன்னதை நான் கவனிக்கவில்லை; அது இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வரவில்லை. ஆனால், இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில், உணவு தானியங்களைப் பதுக்கிவைக்கும் நிலைமை இப்பொழுது இல்லை என்று சொல்வேன்.

SRI A. A. RASHEED : Do the Government propose to purchase rice in the open market and stock it for the lean months?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This Government have no such proposal.

SRI N. K. PALANISAMI : மத்திய சர்க்காரிடம் போதிய அளவு அரிசி ஸ்டாக் இல்லை; மத்தியப் பிரதேசம் போன்ற இடங்களிலுள்ள பஞ்சத்தைப் போக்குவதற்குக் கூட போதிய அளவு அரிசியை அவர்கள் விநியோகிக்க முடியவில்லை. ஆகவே ராஜ்ய சர்க்காரே ஸ்டாக் வைத்துக்கொண்டு, இங்கே நெருக்கடி ஏற்படும்போது நியாய விலைக் கடைகளுக்கு விநியோகிப்பதற்கு ஏன் ஏற்பாடு செய்யக் கூடாது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஸ்டாக் வைத்துக் கொண்டு அவசியமான காலங்களில் கொடுக்கும் பொறுப்பை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பொறுப்பை அவர்களிடமிருந்து நாம் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

SRI R. SRINIVASA IYER : Since it is known that there is a large amount of export of rice out of the Andhra State and out of the Southern Zone and also from the Madras State to other States outside the Southern Zone, will the Government take steps in the next meeting of the Zonal Council to prevent the export of rice from Madras State to other States within and outside the Southern Zone by road also?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The very idea of forming this Zone is that there must be free movement of foodgrains

[15th February 1958]

within the zone. Therefore, we cannot ask for complete restriction on the movement of foodgrains from out of one State.

SRI P. S. SANTHANAM : நிலச்சுவான்தார்கள் தங்கள் நிலங்களிலிருந்து தங்களுக்கு வரும் தானியங்களை அப்போதைக்கப்போது விற்காமல் பதுக்கிவைத்துக்கொண்டிருப்பதால்தான் அவைகளுடைய விலைகள் ஏறுகின்றன. விலைகள் ஏறவேண்டுமென்று அவர்கள் பதுக்கிவைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏழை மக்களுக்கு, அவர்கள் வாங்கக்கூடிய விலையில் அரிசி கிடைக்கச் செய்வதற்காக பதுக்கிவைக்கும் விவசாயிகளிடமிருந்து அதை வெளியில் கொண்டுவருவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில், இங்கே பதுக்கல் இல்லை என்று நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன். அப்படியே பதுக்கல் ஏற்பட்டால், சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கும்.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : தஞ்சை ஜில்லாவில் பயிர்கள் நொய்வாய்ப்பட்டிருப்பதால், உணவு தானிய உற்பத்தியில் 1/7 பங்கு குறைந்திருப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தஞ்சையைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் அவ்வளவு குறைவாக நினைக்கவேண்டாம். எங்கும் நொய் இருக்கிறது. மனிதர்களுக்கு நொய் இடப்பதை எனது சக அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து ஆவன செய்துவருகிறார்கள். இதே மாதிரி பயிர்களுக்கு உள்ள நொய்யும் கவனிக்கப்பட்டு, அது தீர்க்கப்படுவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். ஆகவே பயிர்களுக்குள்ள நொயைக் குறித்து கனம் அங்கத்தினர் பயங்கரமான அபிப்பிராயம் கொள்ள வேண்டாம்.

Dearness Allowance to N.G.Os.

* 5 S.N.Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Madras Civil Services Joint Council has made any representations to the Government recently to the effect that the dearness allowance of Non-Gazetted Officers may be raised by Rs. 5 with effect from 1st April 1957?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Council has recommended for the consideration of the Government the immediate sanction of an increase of Rs. 5 in the dearness allowance to the Non-Gazetted Government Officers with effect from 1st April 1957.

SRI N. K. PALANISAMI : இந்தக் கவுன்சிலில் நிதி இலாகாக் காரியதரிசியும் இருப்பதன் காரணமாக இந்த ராஜ்யத்தின் நிதி நிலையை அனுசரித்தே சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருப்பதால், உடனடியாக இந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அதிக அவன்ஸ்கொடுப்பதற்காக, அது சம்பந்தமாக சிபாரிசு செய்வதற்காக ஒரு சிறு கமிஷனை நியமிப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தக் கவுன்சிலில் நிதி இலாகாக் காரியதரிசியும் இருப்பதன் காரணமாக இந்த ராஜ்யத்தின் நிதி நிலையை அனுசரித்தே சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. அவசியத்தையொட்டி கவுன்சில் சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. இந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அவன்ஸை நாம் நமக்கு இருக்கும் நிதி வசதிகளை அனுசரித்துக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

[15th February 1958]

Government Servants' Conduct Rules.

* 6 S.N.Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Madras Civil Services Joint Council has recommended to the Government to amend the Government Servants' Conduct Rules; and

(b) if so, in what respects?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMI: அரசியல் சட்டப் பிரகாரம் கூட்டம் கூடுவதற்கும், சங்கங்கள் அமைத்து அவைகளில் சேருவதற்கும் உரிமை இருக்கும்போது, என். ஜி. ஓ-க்கள் அந்த உரிமையைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதை என் தடைசெய்யவேண்டும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: என்.ஜி.ஓ-க்கள் கூட்டம் கூடுவதை நாங்கள் தடைசெய்யவில்லை. அவர்கள் கூட்டம் கூடிப் பேசுகிறார்கள். சங்கம் அமைத்து அதில் சேருகிறார்கள். இதையும் தடை செய்யவில்லை.

Personal files for N.G.Os.

* 7 S.N.Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Madras Civil Services Joint Council has recommended to the Government the abolition of the system of maintenance of personal files for Non-Gazetted officers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

SRI N. K. PALANISAMI: மேல் அதிகாரிகளின் 'ஃமீஸ் அண்ட் பான்சீஸ்' படி தான் 'ப்ரொமோஷன்ஸ்' கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆகவே ஒருவருடைய தகுதியையும் (மெரிட்), ஒருவர் எவ்வளவு தவறுகள் செய்திருக்கிறார் என்பதையும் பார்த்து, அவருக்கு 'ப்ரொமோஷன்' கொடுப்பதற்கு என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ஒருவருடைய, மெரிட்ஐ எப்படி நிர்ணயிப்பது என்பது தான் இப்போதுள்ள பிரச்சினை. மெரிட்டை நிர்ணயிப்பதற்குத்தான் 'பெர்ஸனல் பைல்ஸ்' இருக்கின்றன. உத்தியோகஸ்தர்களைப் பற்றி 'பெர்ஸனல் பைல்ஸ்'-ல் பாதகமாக ஏதாவது எழுதப்படுமானால் அது அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டு, அவர்களுடைய 'எக்ஸ்ப்ளேனேஷன்ஸ்' பெறப்படுகின்றன. பெர்ஸனல் பைல்களில் எழுதப் பட்டிருப்பது, உத்தியோகஸ்தர் கொடுத்திருக்கும் எக்ஸ்ப்ளேனேஷன் ஆகிய இரண்டையும் கவனித்துத் தான் ப்ரொமோஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே பெர்ஸனல் பைல்கள் இல்லாவிட்டால் உத்தியோகஸ்தர்களின் தரத்தையே நிர்ணயிக்க முடியாது.

SRI K. ANBAZHAGAN: கெஜட் பதவியிலாத உத்தியோகஸ்தர்களின் தனிப்பட்ட ஏடுகளில் சில காரணங்களினால் தனிப்பட்ட மாறுபாடு கொண்டு அதிகாரிகள் அவர்களைப்பற்றி குறிப்பிடும் குற்றங்கள் மேலதிகாரிகளால் உடனுக்குடன் கவனிக்கப்பட்டு நீக்கப்படுகின்றனவா?

[15th February 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ஆமாம். பெர்ஸனல் பைல்களில் எழுதப்படும் விஷயங்களை மேலதிகாரிகள் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. எந்த உத்தியோகஸ்தரைப் பற்றியாவது அவருடைய பெர்ஸனல் பைலில் ஏதாவது பாதகமாக எழுதப்பட்டால், அது பாதிக்கப்பட்ட அந்த உத்தியோகஸ்தருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டு, அவர் 'எக்ஸ்ப்ளேனேஷன்' கொடுத்தால் அது பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அதுவும் பெர்ஸனல் பைலில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, is it a fact that some complaints have reached the Government that some superior officers on the last stages of transfer make some adverse remarks in the file of their junior officers, with the result that no reasonable opportunity is given to the junior officers to explain their conduct to the particular officer who makes such remarks in their files?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am not aware of any such complaint but if any individual cases are brought to the notice of the Government, certainly they will be considered.

Water-Supply Scheme for Erode

* 8 S.N.Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether any deputation from Erode Municipal Council had an interview with the Minister in connexion with the provision of funds for the Erode Water-supply Scheme in 1958?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Yes, Sir.

SRI N. K. PALANISAMI: முதலில் அங்கு இருக்கக்கூடிய சென்னை தண்ணீர் திட்டம் பற்றி விவாதிப்பதற்கு வருகிறேன் என்று சொல்லும்போது வேண்டாமென்று சொல்லிவிட்டு, எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்களை வரச் சொல்லி விவாதிக்க காரணம் என்னவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அந்தமாதிரி ஒன்றுமில்லை. என் குறியீட்டிலிருந்து சொல்லுகிறேன்—இந்தத் தருணத்தில் ஒரு பெப்ரவரி 15-ல் அலுவலர் என்று சொல்லியிருக்கலாம். மீண்டும் நாங்கள் வருகிறோம் என்று சொன்னால் வாருங்கள் என்று சொல்லியிருக்கலாம்.

Water-Supply Scheme for Tiruppur Municipality

* 9 S.N.Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the amount allotted in 1957-58 for Water-Supply Scheme for the Tiruppur Municipality?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: A loan of rupees ten lakhs has been sanctioned to the Municipal Council, Tiruppur, during the current year.

SRI N. K. PALANISAMI: தண்ணீர் எந்த இடத்தில் எப்போது என்ன முடிவு செய்யப்பட்டதெனில் அப்படியிருக்கும்போது ஏராளமான பணம் செலவு செய்து பைப்புகள் போட்டிருக்கிறார்கள். எந்த இடத்தில் தண்ணீர் எப்போது என்ன பற்றி முடிவு செய்யப்பட்டு விட்டதா?

[15th February 1958]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : திருப்பூரில் இந்த தண்ணீர் வசதி மிகவும் முக்கியம். ஹெட்மெயர் மாரிஞ்சும் பரவாயில்லை. ஆனால் பைப்புகள் போடலாம்.

Representation from the Coimbatore District Mill Workers' Union

10. S.N.Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the Coimbatore District Mill Workers' Union in December 1957 regarding closure, retrenchment and lay-off in textile mills, and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) The Coimbatore District Mill Workers' Union made representations regarding retrenchment in Coimbatore Spinning and Weaving Mills and in Cambodia Mills, Limited, Coimbatore and lay-off in Kaleeswarar Mills, Limited, Coimbatore. In the case of Coimbatore Spinning and Weaving Mills and Kaleeswarar Mills, the Labour Officer brought about an amicable settlement. In the case of the Cambodia Mills, the Commissioner of Labour settled the issue.

SRI N. K. PALANISAMI : கோயம்புத்தூரில் பல மில்களில் ஸ்டாக் அதிகம் இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் 3-வது ஷிப்டை முடிவிட்டார்கள். சர்க்கார் அதை கவனித்து உண்மையில் ஸ்டாக் இருக்கிறதா இல்லையா என்று பரிசீலனை செய்ய முறுக்கிறது.

MR. SPEAKER : The hon. Member is referring to something which is not covered by the main question. (Interruption by Sri Palanisami.) No, this is with reference to Cambodia Mills and another mill. (Interruption by Sri Palanisami.) No, no. I rule the supplementary question out of order. The hon. Member may put a separate question. (Interruption by Sri Palanisami.) The hon. Member cannot raise a policy matter during question time. Next question.

Alleged manhandling of labourers in Perambur village, Musiri taluk.

* 11 S.N.Q.—**SRI S. LAZAR :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any enquiry has been made into the complaint made by hon. Member Sri T. V. Sannasi in the course of his speech made in the House on the 12th instant that the labourers including women returning after harvesting the field belonging to one Mr. Krishnamoorthi Rao at Peramur village in Musiri taluk, Tiruchirappalli district, were manhandled and molested about fifteen days ago;

(b) if so, the details thereof; and

(c) the action taken thereon.

[15th February 1958]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a), (b) & (c) The incident referred to by the hon. Member is being investigated by the Musiri Police in Crime No. 21 of 1958. The facts of the case are as follows:—

For some time past, there has been agrarian trouble in Peramur village in Musiri taluk in respect of certain lands belonging to a certain land-lady named Srimathi Padmavathi Ammal between her pannayals and her agent Sri Krishnamoorthy Rao. The claim of the pannayals is that they should be regarded as 'kaieruvamdars', entitled to the benefits of the Madras Cultivating Tenants Protection Act.

On 29th January 1958, the agent Sri Krishnamoorthi Rao employed some casual labourers from Thennalkonam village for harvesting the lands in question. There was some obstruction by the pannayals; but they left the lands on the intervention of the Police. While the labourers were returning to their homes after the day's work, they were surrounded by twenty Harijans who assaulted them and deprived them of their wage, paddy, spade, thali, etc. It is reported that four of the women who were young in age were picked out and raped.

The Musiri Police who came to know of the occurrence on the evening of 29th January 1958 immediately took investigation and they arrested 13 accused in the case. It is reported that all the accused are Harijans and belong to Sendangudi branch of the Communist Party-sponsored Vivasayigal Sangham.

Proceedings under section 145, Criminal Procedure Code, have also been initiated in respect of the disputed lands.

SRI S. LAZAR rose—

MR. SPEAKER : The Hon. Minister said that the matter was before court. It is *sub judice*.

SRI S. LAZAR : I think, Sir, it is not *sub judice* for this reason . . .

MR. SPEAKER : No. The Hon. Minister said that a case under section 145, Criminal Procedure Code was pending. How is the hon. Member entitled to put a supplementary question. He is a lawyer himself; let him explain to me.

SRI S. LAZAR : I fully understand that it is *sub judice*. So far as the case that has been filed is concerned, it is *sub judice*; but, in the other matter the case has not yet been filed, I think.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I may point out for clarification that there are two matters connected with this. One case, namely, the land dispute regarding which proceedings under section 145, Criminal Procedure Code have been taken and it is *sub judice*. The other, regarding the incidents, it is under investigation which is not yet before the Court.

[15th February 1958]

MR. SPEAKER: All right. Mr. Lazar may put a question on that.

SRI S. LAZAR: கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் இதிலே பலாத்காரத்திற்கு காரணமாக இருந்தவர்கள் ஒரு சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அது, ஒரு அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தது என்றும் சொன்னார்கள். இந்த சங்கம் இதே போன்று பல பலாத்கார நிகழ்ச்சிகளில் இறங்குவதால், அது சட்டத்திற்கு விரோதமானது என்ற முறையில் அதை பறிக்கக்கூடிய அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா? இது போன்று பல பலாத்கார நிகழ்ச்சிகளுக்கு அந்த வட்டாரத்திலே, திருச்சி ஜில்லாவில் உள்ள பல சங்கங்கள்தான் காரணமாயிருக்கிறது என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இம்மாதிரி பலாத்கார நிகழ்ச்சிகள் எவ்வளவோ நடக்கின்றன. ஒன்றுமறியாத மக்கள் சிலர் தங்கள் கட்சியின் பலத்திற்காக பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் இதற்காக ஒரு கட்சியையே நியாயவிரோதமான கட்சி என்று சொல்லும் பிரச்சனை இதில் எழவில்லை.

SRI S. LAZAR: அந்த சங்க நிர்வாகிகள் மீது ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இதைப் பற்றி போலீஸ் விரிவாகக் கொண்டு வருகிறார்கள். யார் யார் மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமோ அவர்கள் மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

SRI T. T. DANIEL: May I know from the Hon. Minister the name of the party which has instigated the people to violence?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The name is 'Vicasayigal Sangam'; as I said there are so many sangams under different names. I said this is a Communist-sponsored sangam.

Government Memorandum on the Report of the Official Language Commission.

* 12 S.N. Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any Memorandum has been submitted by the Government under Article 344 of the Constitution to the Parliamentary Committee set up to examine the recommendations of the Official Language Commission;

(b) whether the Government convened any All-Party Leaders' Conference and obtained their prior approval therefor; and

(c) if so, whether a copy of the above Memorandum may be placed on the Table of the House?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) A Memorandum containing the views of this Government on the Report of the Official Language Commission was forwarded to the Government of India who were requested to place the same before the Parliamentary Committee constituted under the provisions of Article 344 of the Constitution, and they have done so.

[15th February 1958]

(b) Yes, Sir. The Memorandum was prepared after discussion with the leaders of all the Parties in the State Legislature and in general agreement with them.

(c) A copy of the Memorandum has already been placed on the Table of the House.

* 13 S.N. Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Chief Minister be pleased—

(a) to place a copy of the Memorandum submitted to the Union Government on the Report of the Official Language Commission, as discussed and finalized by the All-Party Conference convened on 27th November 1957, and

(b) to state when the memorandum was submitted to the Union Government and whether any reply has been received?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) A copy of the Memorandum was placed on the table of the House on 11th February 1958.

(b) The Memorandum was submitted to the Government of India on 2nd January 1958. The Government of India have stated in their letter on 7th January 1958 that copies of the Memorandum have been distributed to the members of the Committee of Parliament on Official Language for their information and consideration.

SRI N. K. PALANISAMI: நம் சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்த பற்றி அடிப்படையில், அவைகளை நடைமுறைக்கு கொண்டுவருவதற்கான நடவடிக்கைகள் என்ன? அதை அமுலாக்க சர்க்கார் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் போகிறார்கள்?

MR. SPEAKER: I think the Hon. Minister has promised to give some days for discussion on this matter. Why raise questions now? Hon. Members will then have ample opportunity to discuss that matter fully and therefore, let us not waste our time now. Hon. Members will have ample time to discuss that when the Memorandum is placed before the House. I say this because we have got very little time and that is why even at the beginning, I made an appeal that we have 40 or 45 questions and therefore hon. Members should put supplementary questions only when absolutely necessary and that otherwise, they need not ask questions. (Sri Vinayakam was standing in his seat.) I will allow one question.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, is the Hon. Minister aware of the fact that amongst the Leaders that attended this Conference, one of them a prominent Opposition Party Leader, Mr. Annadurai, said that he did not give his agreement to the Memorandum submitted?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: On the other hand, the very same Leader admitted here that he also gave his general concurrence to the Memorandum and that he stood by that agreement.

[15th February 1958]

SRI S. B. ADITYAN : இதைப் பற்றி விவாதிக்க இரண்டு நாட்கள் ஒதுக்குவதாக சொன்னார்கள். இந்தக் கூட்டத்திலா அல்லது அடுத்த கூட்டத்திலா?

MR. SPEAKER : Not yet decided; it will be in the next session. கனம் அங்கத்தினர் எம். பி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் முதலில் இங்கு இல்லாததால் அவருடைய கேள்விக்கு பதில் அளிக்கப்படவில்லை. Question (No. 15) was not put because Sri M. P. Subramaniam was absent; it may be put by him now.

Transfer of permits for bus routes

* 15 Q.—**SRI M. P. SUBRAMANIAM :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state whether there is any proposal to prevent the transfer of permit for bus route from one person to another?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : No, Sir.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : ஏற்கனவே இந்த அரசாங்கத்திலிருந்து தனிப்பட்டவர்கள் பஸ் பெர்மிட் வாங்கி 10,000, 20,000, 30,000 என்று தங்கள் சுய லாபத்திற்காக விற்றுக்கொண்டு வருவதாக இங்கு எடுத்துக் கூறப்பட்டது அரசாங்கத்திற்கு நினைவில் இருக்கிறதா? அரசாங்கம் கொடுக்கக் கூடிய பெர்மிட்டை பணம் சம்பாதித்துக் கொள்வதற்காகப் பயன்படுத்துவதைத் தடுக்க அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க உத்தேசித்துள்ளது?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இன்று இருக்கக்கூடிய முறையில் பஸ் பெர்மிட்டை டிரான்ஸ்பர் பண்ணவேண்டுமென்றால் ஒவ்வொரு ரீதியிலும் டிரான்ஸ்போர்ட் அத்தாரிட்டிக்ளும் வரக்கூடிய கோரிக்கைகளை நன்கு பரிசீலனை செய்து, டிரான்ஸ்பர் செய்யக் கோருகிறவர்கள் தங்கள் சொந்த லாபத்திற்காகவா அல்லது உண்மையிலேயே நல்ல காரணங்களுக்காக மாற்றுகிறார்களா என்று பார்த்து ஒவ்வொரு பர்மிட்டின் மீதும் முடிவு செய்யப்படுகிறது.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : ஒரு தனிப்பட்ட பஸ் முட்டாள்தனம் ஒரு பெர்மிட்டை ஆர். டி. ஏ.-வின் அனுமதியோடுதான் விற்க முடியுமா? அல்லது அனுமதியின்றி விற்கலாமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : அனுமதி பெற்றுத்தான் மாற்ற முடியும்.

Madras-Andhra border disputes

* 126 Q.—**SRI P. S. CHINNADURAI and SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the steps taken by the Government to implement the Pataskar Award in respect of the Madras-Andhra border dispute?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Parliamentary Legislation under Article 3 of the Constitution has to be initiated to give effect to the award of Sri H. V. Pataskar on the territorial adjustments between the States of Madras and Andhra Pradesh. Before this is done, certain ancillary matters like the provisions to be included in the Bill to provide for the continued enjoyment of irrigation facilities by the 21 villages of Tiruvallur taluk benefited

[15th February 1958]

by the Araniar Project and for the apportionment of the cost of the Project and its maintenance, financial and other provisions, to be included in the Bill, revision of Assembly, Parliamentary and Council constituencies affected by the award, avoiding the splitting up of survey villages, demarcation and precise definition of the area of the forest and poramboke lands of Palmaner taluk of Andhra Pradesh to be transferred to this State have to be gone into and finalized. These items are being looked into. The Committee constituted at the second meeting of the Southern Zonal Council held at Hyderabad in September 1957 will concern itself mainly with the question of Araniar Project. The first meeting of the Committee which was held at Madras on 14th December 1957 requested the Chief Engineers of the two States to discuss the matter and to submit a report to it. This report is awaited.

SRI N. K. PALANISAMI : ஸார், இந்தக் கமிட்டி அங்கு இருக்கக் கூடிய சிறுபான்மையினர்களுடைய கல்வி, உத்தியோகம் இவைகளைப் பற்றி ஏதாவது முடிவு செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதைப்பற்றியெல்லாம் முடிவு செய்வதற்கு நேரமாக கவுன்ஸிலில் ஒரு உப கமிட்டி நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, பாரதம் முழுவதும் ஒரே மொழி என்று அவர்களால் வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிற இச்சமயத்தில் அப்பகுதியினர் ஆரணி திட்டத்தை தமிழகத்தின் பரப்பினிலே சேர்க்க முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த மனப்பான்மையோடு பார்த்தால் இன்றைக்கு திருத்தணியை நமக்குத் தரவேண்டுமென்று நாம் சேர்ந்துவது நியாயமாகுமா? தேசம் முழுவதும் ஒன்றுதான், இவ்விதம் எப்போதும் நினைத்து செயல்படுவார்களானால் இதை நான் உற்சாகத்தோடு வரவேற்பேன். இந்த மனமாதல்தான் ஏற்பட்டதற்கு நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

Wheat

* 127 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the quantity of wheat supplied to this State by the Central Government during 1957;

(b) the price at which it is supplied; and

(c) how it is sold to the public?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) 55,275½ tons.

(b) Wheat is supplied by the Government of India at Rs. 14 per maund, ex-godown.

(c) It is sold to the public at the retail price of Rs. 14-8-0 per maund, or at Re. 0-9-6 (or 59 nP.) per Madras Measure. Up to 25th November 1957, the Regional Director (Food), Madras, was issuing wheat direct to merchants including fair price shopkeepers for sale to consumers at not more than 2 Madras Measures per head

[15th February 1958]

per day. From 25th November 1957, wheat is issued to consumers through fair price shops selling rice, up to 5 Madras Measures per head per day.

SRI N. K. PALANISAMI : இந்த விவரத்தில் விற்கக்கூடிய கோதுமைக்கு எப்படி கொடுப்பதற்கு ஏதாவது ஆலோசனை இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இவையெல்லாம் இந்த விலையில் சேர்க்கப்பட்டு இருக்கிறது.

(The hon. Member Sri A. Govindasami rose and raised his hands.)

MR. SPEAKER : The hon. Member may sit down and raise his hand. He need not stand.

SRI A. GOVINDASAMI : வடநாட்டில் உற்பத்தியாகின்ற கோதுமைக்கு தென்னாட்டில் மார்க்கெட் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்கு இந்த சர்க்கார் இறங்கியிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அவ்விதமானால் வட நாட்டில் அவர்களுக்கு வேண்டிய கோதுமையை அங்கு போதிய அளவு உற்பத்தி செய்வதில்லை. கோதுமையை வேறு இடங்களிலிருந்து சுலபமாக வரவழைக்க முடியும். அது மாதிரியாக, கோதுமை உடம்புக்கு நல்லது. இதல்லாமல் இதில் வடநாடு என்கிற தென்னாடு என்கிற தப் பெண்ணத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை.

MR. SPEAKER : We will now take up Question No. 131.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : What about question No. 128, Sir?

MR. SPEAKER : The Hon. Member came late and did not follow the proceedings. That question had been answered already.

Prices of food articles

* 131 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether any steps have been taken to stabilise the prices of or to fix maximum and minimum prices for food articles in the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The State Governments and the Government of India have taken several steps for the stabilisation of the prices of rice and paddy in the State. As the prices of other food articles depend to a large extent on the prices of rice and paddy, no separate steps have been taken to stabilise their prices.

The question of fixing maximum control prices for rice and paddy in this State is under consideration.

Regarding the fixation of minimum prices for rice and paddy, both the State and Central Governments have recognised the need for such price fixation so as to ensure a fair price to the producer as well as the consumer. But this question is merely academic in the context of the high prices of foodgrains prevailing at present. The Government may have to fix minimum prices of foodgrains

[15th February 1958]

only when the prices show a tendency to decline below economic levels. The general trend of the prices of food articles is being carefully watched by the Agricultural Prices Review Committee constituted by this Government with the Commissioner of Civil Supplies as its Chairman.

It is expected that the prices of food articles in general and of paddy and rice in particular will come down and get stabilised at a reasonable level after the ensuing samba crop is harvested and stocks of paddy and rice come into the market in appreciable quantities.

SRI N. K. PALANISAMI : அகில இந்திய கமிட்டிக் கூட்டத்தில் குறைந்தபட்ச விலை அல்லது அதிகபட்ச விலை இவைகளைப்பற்றி முடிவு எடுத்ததன் பேரில் இந்த சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த சர்க்காருடைய கருத்தையுடையதன் பேரில் இந்த சர்க்கார் என்ன செய்யப்போகிறது என்பதைப்பற்றியும் தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

SRI S. LAZAR : ஸார், உணவுப் பொருள்களின் விலை நிர்ணயிக்கப்படுகின்ற சமயத்தில் விவசாயிகளுக்கு உணவு உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய எரு, உற்பத்திக் கருவிகள் இவைகளின் விலையை நிர்ணயிப்பதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது வேறு விஷயம்.

SRI A. A. RASHEED : Sir, from the point of view of the consumers are not the prices too high for the time being?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That is so, Sir. But the point of view of the producer also has to be taken into account while fixing the prices.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, will the Government be pleased to take steps to control the prices of concentrates useful for cattle, like cotton seed and groundnut cake?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member may put a separate question, and I shall certainly look into the matter.

Remuneration for the supervision of Government Examinations

* 132 Q.—**SRI M. SELVARAJ** (on behalf of Sri M. P. Sarathi) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the reasons for the non-payment of any allowance to teachers attached to Government Institutions and Deputy Inspectors of Schools deputed to supervise the examinations conducted by the Government such as the Secondary School-Leaving Certificate Examination?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Government servants are not paid any remuneration for supervision of Government Examinations such as S.S.L.C. Examinations, as such work is considered part of their duties and as the period spent by them is

[15th February 1958]

treated as on duty. In places where departmental officers have to travel within a radius of five miles from their headquarters, they are paid a conveyance charge of Rs. 1.50 per day.

Rural Housing Scheme

* 133 Q.—SRI P. G. MANICKAM: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the number of houses and places where they are to be built under the Rural Housing Scheme in the Coimbatore district?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Thirteen houses have been constructed and four houses are under construction in the places mentioned below:—

- (1) Annur.
- (2) Sipganallur.
- (3) Athani.
- (4) Nambiyur.

SRI P. G. MANICKAM: ஸார், இது மத்திய கவர்ன்மெண்டார் திட்டப்பி: காரம் மாகாண சர்க்காரினால் நிமிக்கப்பட்டிருக்கும் தனி இடங்களிலான நடத்தப்பட்டு வருகிறதா அல்லது ஹவுஸிங் கார்பரேஷன் மூலமாக நடைபெற்று வருகிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கனம் அங்கத்தினர் அவர்களின் கேள்வி என்ன என்று எனக்கு புரியவில்லை. இவ்விதம் ஹவுஸிங் கார்பரேஷன் ஒன்றும் ஏற்படுத்தவில்லை.

Ayyan and Perumalai channels

* 134 Q.—SRI S. LAZAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether water was not let in the Ayyan and Perumalai channels in Lalgudi taluk for about fifteen days commencing from the middle of November 1957;

(b) if so, the reasons therefor;

(c) whether such stoppages of water in these channels occur frequently; and

(d) if so, the steps taken by the Government to make a permanent arrangement for the proper and regular supply of water in these channels in future?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The Government have no information but have called for a report.

City Roads

* 135 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have received any request from the Corporation of Madras recently for the enhancement of the grant for the maintenance of the City roads; and

[15th February 1958]

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: (a) Yes, Sir.

(b) The question is under consideration.

SRI A. A. RASHEED: Sir, is the Hon. Minister aware that for want of increased grants the City roads are in a bad condition?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: We have asked for a report from the Chief Engineer and the matter is under consideration.

SRI N. K. PALANISAMI: ஸார், ஏற்கெனவே மோட்டார் வேகிகிள்ஸ் டாக்ஸ் அதிகமாக வருலிக்கப்பட்டு வந்தும் இதில் தாமதம் ஆவது ஏன்?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: மோட்டார் வரிகளைப் பற்றி நாம் சவனிப்பதற்கில்லை. இப்போது இதற்கு கார்பரேஷன் சர்க்காரிடம் கடன் கேட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி சர்க்கார் சவனிப்பதற்குக் கொண்டிருக்கிறது.

SRI K. ANBAZHAGAN: நகர நெடுஞ்சாலைகள் எல்லாம் டிராம் பாதைகள் முன்னால் இருந்து வந்ததினால் டெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் பஸ் ஸெப்துக்களும் நெருக்கிறது. ஆகவே இதை கார்பரேஷன் உடனடியாக திருத்தியமைப்பதற்கு முன்வருமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையாய் இருந்து வருகிறது. இதைப்பற்றியும் சர்க்கார் ஆலோசித்து வருகிறது.

MR. SPEAKER: Let us now take up question No. 136.

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, I rise a point of order. The matter relating to the detention of Sri U. Muthuramalinga Thevar is before the Court. So, will it be in order to answer this question, viz., question No. 136 and particularly clause (b)?

MR. SPEAKER: I was about to tell that. Hon. Member Sri Chinnadurai can ask supplementaries up to a particular limit beyond which he cannot go.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Even clause (b) could be answered. There is nothing wrong.

Detention of Sri U. M. Thevar

* 136 Q.—SRI P. S. CHINNADURAI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Advisory Board appointed to go into the question of the detention of Sri U. Muthuramalinga Thevar under the Preventive Detention Act has submitted its report to the Government; and

(b) if so, the opinion of the Board?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) The Board is of the unanimous opinion that there is sufficient cause for the detention of Sri U. Muthuramalinga Thevar, M.P.

[15th February 1953]

Entomologists

* 137 Q.—SRI P. G. MANICKAM: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of districts where there are Entomologists and the nature of the work done by them during 1957; and

(b) the various kinds of pesticides and fungicides used and how?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) There is an Entomologist in each district and the total number of such Entomologists in this State is 15. The Entomologists do effective propaganda on the control of crop pests and conduct campaign for this purpose whenever there is an epidemic of insect pests.

(b) The following fungicides were generally in use:—

(1) *Organo-mercury dusts (Ceresan-Agrosan)*.—These are used for pre-sowing treatment of seeds, especially paddy and sorghum. These were also used, to a small extent, mixed with slaked lime, for dusting paddy against blast disease.

(2) *Sulphur dust*.—This was used for dressing sorghum seed against short smut and for dusting plants, especially citrus against powdery mildew.

(3) *Bordeaux mixture (copper sulphate plus lime plus water)*.—This was used as a spray on many crop diseases.

(4) *Copper oxychloride and cuprous or oxide* (under various brand names such as 'cupravit', 'Parrycrop', 'Fytolan', 'Shall copper', etc.).—These were used as a spray at a strength of 0.25 per cent.

(5) *Wet Ceresan (organo mercury compound)*.—This was used as a soil drench against soil-borne diseases such as wilt and root rot.

(6) *Cheshunt compound (Copper sulphate and ammonium carbonate and water)*.—This was used as a soil drench against soil-borne diseases.

(7) *Organo mercury (Agallol), 'Aretan'*.—This was used for pre-treatment of sugarcane setts.

(8) *Organic fungicides (Dithane)*.—This was used as spray against potato early blight and leafspot of turmeric.

SRI P. G. MANICKAM: ஸார், மேற்கண்ட அதிகாரிகள் நெற் பயிர் விளையும் நிலங்களுக்குச் சென்று அவர்களுடைய தேவைகள் என்னென்ன என்று கண்டறிந்து, அதற்கான பரிகாரங்களைச் சொல்லி வருகின்றார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அதைத்தான் சாதாரணமாகச் செய்து வருகிறார்கள்.

SRI A. R. MARIMUTHU: புச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்கள் என்று பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட பிரதேசங்களில் மாதிரியும் பாதி நிலைக்கு கிருமி நாசினிகள் கொடுக்கப்படுவதாகத் தெரிகிறது. அதை எல்லோருக்கும் பாதி நிலைக்குக் கொடுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இப்போது தற்காலிகமாக எல்லோருக்குமே கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

[15th February 1958]

Secondary School-Leaving Certificate Examination

* 138 Q.—SRI P. G. MANICKAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of students that—

(i) appeared; and

(ii) passed in the S.S.L.C. Examination held in March 1957; and

(b) the number of students who failed for not securing the required number of marks in English?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) (i) 58,508 candidates appeared for the S.S.L.C. Examination of March 1957.

(ii) 31,430 candidates were declared eligible for admission to University Courses of studies.

(b) 2,419 candidates were not declared eligible, as they failed to secure the required number of marks in English.

SRI P. G. MANICKAM: ஸார், எல்லாப் பாடங்களிலும் தேர்ச்சி பெற்றாலும் இங்கிலிஷில் தேர்ச்சி பெறாத காரணத்தால், அதிலும் ஒரு மார்க் வாங்காத காரணத்தால் பைல் ஆக்கியிருக்கிறார்கள். இங்கிலிஷுக்கு மதிப்புக் கொடுக்காத இந்த சர்க்கார்—இந்த மாதிரிப் பல சமயங்களில் பெரியிருப்பதாலும், மற்றவர்கள் சொல்வதாலும்தான் நான் இப்படிச் சொல்லுகிறேன், வேறு ஒன்றும் வித்தியாசமாகச் சொல்வதில்லை—இப்படிப்பட்ட மாணவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு முறை வந்து “எலிஜியன்” என்று கொடுக்காவிட்டாலும், பால் என்ற முறையையாவது கொண்டுவர முன் வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: எந்த ஒரு வரையறை வகுத்தாலும் இந்த ஒரு மார்க் தகராறு வந்துதான் தீரும். 25 மார்க் என்று வைத்தாலும், 30 மார்க் என்று வைத்தாலும், 24 மார்க் வாங்கியும், 29 மார்க் வாங்கியும், இந்தத் தகராறு வந்துதான் தீரும். ஏதோ ஒரு தகுதி, ஒரு வரையறை வேண்டுமென்று இப்போது வைத்திருக்கிறோம். இப்படி ஒரு வரையறை வகுக்கும்போது, அதில் 1, 2 மார்க்கில் தேர்ச்சி உடையாமல் போவோரைக்கண்டு அனுதாபம்தான் படவேண்டும். அனுதாபம் மட்டுமல்ல, அவர்கள் இன்னும் நன்றாகப் படித்து குறிப்பிட்ட மார்க்குகள் வாங்கப் பார்க்கவேண்டும்.

SRI A. GOVINDASAMY: கல்லூரிப் படிப்புக்குத் தகுதி என்று தேர்ச்சி பெற்றவர்களுக்கு கல்லூரிகளில் இடம் கிடைக்காத காரணத்தால், அவர்களுக்கு இடம் அளிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: பழைய காலத்தில் இருக்கிற கோவிந்தசாமி என்று நினைக்கிறேன். இந்த வருஷத்திலே.....

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், சட்ட சபை சர்வ கட்சி மாநாட்டில் இந்த சர்க்கார் ஆங்கிலத்திற்கு ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த சர்க்கார் ஆங்கிலத்தை ஒத்துக் கொள்ளவில்லை, மதிப்புத் தரவில்லை என்று சொல்வது சரிதானா?

MR. SPEAKER: இது எப்படி பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் ஆகும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: பல பேர் ஒத்துக்கொண்டதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அவர் சொல்வதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை.... கோவிந்தசாமி அவர்கள் இந்த விஷயத்தில்

[15th February 1958]

பழைய காலத்தில் இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்த வருஷம் கல்லூரிகளில் படிக்க பொதுமான மாணவர்கள் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI S. LAZAR : May I know what steps have been taken by the Government to raise the standard of English in the High School stage.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : In order to improve the standard of English in our educational system, we have decided to start the teaching of English from the Fifth Class onwards. An integrated syllabus has also been formulated and we are also taking steps to improve the methods of teaching.

SRI K. ANBAZHAGAN : பள்ளி இறுதித் தேர்வுகளில் மாணவர்களில் வெற்றி பெற்றவர்கள் 52, 53 விழுக்காடு—அதாவது சத விதம்—என்று எண்ணிக்கை குறிப்பிட்டுள்ளது கிடைக்கிறது. அப்படிப்பட்ட தேர்வுகளில் 60 விழுக்காடு வெற்றி அளிக்க அரசாங்கம் ஆலோசிக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 60 விழுக்காடு இல்லை, கல்வி முறையை நல்ல முறையில் அமைத்து நம் குழந்தைகளுக்கு நல்ல அடிப்படையில் சொல்லிக் கொடுத்தால், 90, 95, சத விதம் தேர்ச்சி பெறலாம். அதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும். அதற்காக நாத்தகக் குறைக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. நல்லமுறையில் சொல்லிக் கொடுக்கக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுவதன் மூலமாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

SRI P. G. MANICKAM : நம் நாட்டில் பெண்கள் கல்வி மிகவும் பிற்போக்கான நிலையிலிருப்பதால் அவர்கள் வாங்கக் கூடிய மார்ச் 2, 1 குறைவாக இருந்தாலும் அவர்களுக்குத் தேர்ச்சி சாடிமிகேட் கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பெண்கள் கல்வியின் தரம் குறைந்திருப்பதாகச் சொல்வது தவறு. பெண்கள் கல்வி கற்பதையும், ஆண்கள் கல்வி கற்பதையும் சீர்தரப்பட்டு பார்த்தால் பெண்கள் ஆண் களைவிட நல்ல முறையில் படித்து, வெகுத்திறமையாகப் பால் செய்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

Oil resources in the Cauvery regions

* 139 Q.—**SRI M. P. SUBRAMANIAM :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state with reference to the answer given to question No. 55 on 4th July 1957, the present stage of the investigation for oil resources in the Cauvery regions?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The investigations are still under progress.

Poonthottam-Nachiarkoil Road

* 140 Q.—**SRI M. D. THIAGARAJA PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the length of (i) the Poonthottam-Nachiarkoil Road and (ii) Nagur-Nannilam-Nachiarkoil Road in the Tanjore district gravelled so far;

(b) the length of the remaining portions of each of these roads; and

(c) whether there is any proposal to gravel them also?

[15th February 1958]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a), (b) & (c) In the case of the Poonthottam-Nachiarkoil Road, 7 miles 4 furlongs are metalled and out of 8 miles yet to be metalled the metalling of 6 miles, 4 furlongs is in progress and there is no proposal on hand to metal the remaining 1 mile 4 furlongs. Twenty-five miles of the Nagore-Nannilam-Nachiarkoil Road are metalled and metalling of the remaining reach of 4 miles 2 furlongs has been sanctioned.

Municipal Commissioners

* 141 Q.—**SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the scale of pay of Municipal Commissioners in the Kanyakumari district; and

(b) whether their scale of pay has been revised after the reorganization of the States?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) The scales of pay of Municipal Commissioners in the Kanyakumari district are :—

Nagercoil	...	...	Rs. 275—10—375
Padmanabhapuram	...	...	Rs. 175—10—225
Kuzhithurai and Colachel	...	...	Rs. 150—5—175

(b) No, Sir.

SRI K. VINAYAKAM : May I know whether the scale of pay that is fixed to the Commissioners in the Kanyakumari district is the same as the one obtaining in the other districts of this State?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : There is a slight difference in the scales. There is a slight difference in the grade too. At present, according to the grade, they are getting a better pay.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Were the scales of pay revised just before the reorganization of States?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : These are the scales with they were getting just at the time of reorganization.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : I reliably understand that their scales of pay were revised just one month prior to reorganization, but the scales of pay were not given effect to. Is it a fact?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : The hon. Member is sadly mistaken. On 23rd November 1956 the revision of scales of pay took place. On and from 1st November 1956, reorganization of States took place. After that we could not do anything.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : On a point of order. My question was whether their pay scale was revised before the reorganization of States. I knew from reliable sources that the revision was made just . . .

[15th February 1958]

MR. SPEAKER: What is the point of order here?

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: I am just explaining it, Sir. Clause (b) of my main question was changed from 'before' to 'after'.

MR. SPEAKER: I will look into the matter and give my ruling.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We do make changes in the questions so that they may read all right.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: The scale took effect on 23rd November 1956.

Block Development Officers' Conference

* 142 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the resolutions passed at the Block Development Officers' Conference held at Madras on the 25th, 26th and 27th November 1957; and

(b) the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) The Conference of the Block Development Officers held on 25th to 27th November 1957 was purely a departmental one convened to consider the difficulties and problems met with in the implementation of the Community Development Programme and the steps to be taken for remedying the defects. The Conference makes suggestions and recommendations and no resolutions as such are passed. The recommendations are too numerous to be dealt with in an answer to a question. They are being examined departmentally and action will be taken in due course.

SRI A. GOVINDASAMY: இந்த சபார்க்கள் அதிகமாக இருப்பதால் முழு விவரங்களையும் சொல்லமுடியாது என்று கனம் மாந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். முக்கியமான அம்சங்களையாவது சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கிறேன்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: முதலில் நிர்வாகம் 'அட்டமினிஸ்ட்ரேஷன்' எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பது பற்றி யோசனை கூறியிருக்கிறார்கள். அதிலே 22 யோசனைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிற்பாடு 'எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட்' எந்த முறையில் அமைய வேண்டுமென்பது பற்றி பல யோசனைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. கணக்கு வைப்பதில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களையும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். விவசாயம் போன்ற ஒவ்வொரு திட்டத்திலும் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களையும் அவைகளை எப்படி நீக்குவது என்பது பற்றியும் யோசனைகள் கூறியிருக்கிறார்கள். கால்நடை அபிவிருத்தி, கூட்டுறவு, 'ரூரல் ஹெல்த் அண்டு ஸாஸிட்டிஷன்', லோன்ஸ், ஹவுஸிங், ஸோஷல் எஜுகேஷன், மாதர் சங்கம், காதி இதுபோல ஒவ்வொரு திட்டங்களின் கீழ் பல அபிப்பிராயங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் அவர்களுடைய நிர்வாக அனுபவத்தின் மூலமாக அவைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்த்து எந்தெந்த குறைகளை நீக்க முடியுமோ அவைகளையெல்லாம் நீக்குவதற்கு சர்க்கார் முயற்சிக்கும்.

[15th February 1958]

Commercial Crops

* 143 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the names of districts where regulated markets have been established or proposed to be established for various commercial crops?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Regulated markets have been established in Coimbatore district in respect of cotton, groundnut, tobacco and turmeric, in South Arcot district in respect of groundnut, cotton and gingelly, in North Arcot district in respect of groundnut, and in Tirunelveli district in respect of cotton. Regulated markets for groundnut and tobacco in Tiruchirappalli district are also expected to be set up shortly.

SRI N. K. PALANISAMI: இந்த மார்க்கெட்டுகளில் பருத்தி, கடலை முதலிய பொருள்களை உமிழ்வுக்குட்படுத்தி விற்பனைக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அப்படியல்லாமல் இந்த மார்க்கெட்டுகளில் அவைகளை கொண்டு விற்பனைக்குக் கொடுக்கும் படியான அளவில் செய்துத்தான் இது வேற்றிகரமாக நடக்கும். இம்மாதிரி திருத்தம் கொண்டிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: சில நிபுணர்கள் அடங்கிய ஒரு கமிட்டி இந்த மார்க்கெட்டிங் விடயத்தைப்பற்றி பரிசீலனையெடுத்துப் பரிந்துரைகளை அனுப்பியிருக்கிறது. அந்த சபார்க்களை இப்பொழுது கவனிக்கப்பட்டு ஒவ்வொருவருக்கும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

MR. SPEAKER: Next question, No. 144.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I would request that this question may be postponed.

MR. SPEAKER: To next session? I have got a copy of the answer with me.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: To next sitting * because I have not got the file with me. It has not been circulated to me.

Air Ports

* 145 Q.—SRI S. LAZAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any new air port is proposed to be opened in the State; and

(b) whether any shuttle air service is proposed to be run in the State connecting the major towns?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) No, Sir.

SRI A. GOVINDASAMY: ஏற்கனவே உளுந்துரட்டையில் விமான நிலை இருக்கிறது. அடிக்கடி மந்திரிகள் அந்தப் பக்கம் போகிறார்கள். அந்த புதுப் புது நமது அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இம்மாதிரி ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்ட விமான நிலையங்கள் எத்தனையோ இருக்கின்றன. அவைகளை மீட்டும் நாம் எடுத்துக்கொள்ளுவது எந்தியமல்ல. எந்த அளவுக்கு அவசியம் அந்த அளவுக்கு எடுத்துக்கொள்ள முடியும்.

* The question was answered on 4th March 1958.

[15th February 1958]

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : எத்தனையோ துறைகளிலே நாம் வெகு வேகமாக முன்னேறக்கொண்டிருக்கிறோம். அமமாதிரி விமான நிலையங்கள் நட்டில் அதேமாதிரி தேவையாக இருக்கப்போகிறது அதில் நாம் எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் அடையவேண்டாமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : விமான நிலையங்கள் உமைப்பதிலும், விமானத்தில் பறப்பதிலும் முன்னேற்றம் வெகு வேகமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் நமக்கு அவ்வளவு தேவையோ அந்த அளவுக்குத்தான் கவனித்து எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

SRI M. KANDASAMI PADAYACHI : நெய்வேலியில் விஞ்ஞானிகளைல்லாம் வந்து இறங்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் அங்கு விமான நிலையம் அவசியம். அதை மறுபடியும் திறப்பதற்கு யோசனை உண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்பொழுதுகூட அந்த விமான நிலையத்தில் இறங்கலாம். நம் பிரதம மந்திரிகூட அதிலே இறங்கித்தான் நெய்வேலிக்குச் சென்றார்கள்.

SRI N. R. THIAGARAJAN : மதுரை ஒரு முக்கியமான நகரம். அதற்கு ஏற்பனவே விமானப் போக்கு வரத்து இருந்தது. ஆதலால் அந்த விமான நிலையத்தை தயவு செய்து சர்க்கார் கவனிப்பாரா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஏர்லைன்ஸ் கார்பரேஷனோ அல்லது மற்றவர்களோ சர்வீஸ் நடத்துவதற்கு முன்வந்தால் நாம் அதற்கு வேண்டிய ஆதரவு அளிக்கலாம்.

Employment Exchanges

* 146 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to State whether recruitment is made by private factories through the Employment Exchanges in the respective districts?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is not obligatory on the part of the private factories to recruit their man-power requirements through the Employment Exchanges. However, the services of the District Employment Offices in the districts are generally being made use of by a few private factories, purely on the basis of their good-will and co-operation.

SRI A. A. RASHEED : What is the total number of persons registered and what is the total number of persons who have secured employment?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I want a separate question to be put.

SRI P. S. CHINNADURAI : வேலை வாய்ப்பிலே தடையும் ஊழலும் ஒழிவதற்கு இம்மாதிரியான வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனங்கள் பயன்படுமாயின், இந்த ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக புதிய தொழிற்சாலைகளுக்கு தொழிலாளர்களை எடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் சட்டம் கொண்டு வருமா என்பதை அறியவிரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த விஷயம் அகில இந்திய தொழிலாளர் முக்கூட்டு மாநாட்டில் விவாதிக்கப்படுகிறது. அங்கு ஏதாவது முடிவு ஏற்பட்டால் அதற்கு மேற்கொண்டு சட்டம் மத்திய சர்க்கார் இயற்றும். ராஜ்ய சர்க்கார் இது விஷயத்தில் சட்டம் இயற்றுவது என்பது இயலாது.

[15th February 1958]

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனத்தில் 1955-56-ல் பதிவு செய்து கொண்டவர்களுக்குத்தான் இப்பொழுது வேலை கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்களே, அது உண்மையா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனத்தில் மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை வேலை கிடைக்காவிட்டால் மீண்டும் ரிஜிஸ்டர் செய்து கொள்ளவேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறோம். அதன்படி அவர்கள் 'வீனியார்டி' பிகாரம் அந்தந்த வேலைகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். 'அன்-ஸ்கிடு லேபர்' என்று சொல்லுகிறார்களோ, அதாவது கிளர்க், பியூன் வேலை, தோட்ட வேலை இந்தமாதிரி வேலைகள் சம்பந்தப்பட்டவரையில்தான் கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுவது உண்மை.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனம் எவ்விதம் வேலை செய்கிறது, அந்தோ பொதுமக்கள் எந்த விதத்தில் ஒத்துழைத்து அதற்கு வெற்றியை தேடிக்கொடுக்கலாம் என்பதற்கு பிளானிங் போர்டு கூட்டத்தில் அந்த ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்த உத்தியோகஸ்தர்களையும் கலந்து கொள்ளும்படிச் செய்வார்களா என்று கேட்கிறேன்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்பொழுது இருக்கும் வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனத்தின் உத்தியோகஸ்தர்கள் ஆங்காங்கு இருக்கிற மீல் முதலாளிகள் பாக்கரி வைத்திருப்பவர்கள் இவர்களிடம் நேரடியாகச் சென்று அவர்களுக்குத் தேவையான ஊழியர்களை தங்கள் ஸ்தாபனத்தின் மூலமாக எடுத்துக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். ஓரளவு பாக்கரி அதிபர்களும் அவ்வாறு அந்த ஸ்தாபனத்தை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குமேல் பிளானிங் போர்டு கூட்டத் திற்கு அவர்களை அழைப்பது இதைவிட அதிகமாக உபயோகமாக இருக்கும் என்று நினைக்கவில்லை.

Shenbagavalli Anaicut

* 147 Q.—**SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the reasons for the long delay in sanctioning the estimate for repairing the Shenbagavalli Anaicut in Sivagiri village, Tirunelveli district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government have sanctioned the estimate for the scheme. The concurrence of the Kerala Government to its execution is awaited.

SRI C. SADAYAPPA MUDALIAR : இது கோள கவர்ன்மெண்டு சம்பந்தமில்லாத திட்டம் என்று தெரியவருவதால், இதை உடனடியாக எடுத்து நடத்துவது பற்றி சர்க்கார் யோசிக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு மட்டும் தெரியவந்தால் போதாது. இந்த அரசாங்கம் கோள அரசாங்கத்தின் அனுமதியையும், அக் கோரத்தையும் பெறுவதுதான் சரி. கோள அரசாங்கத்திற்கு இது பற்றி எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களை மறுபடியும் ஞாபகப்படுத்தியிருக்கிறோம்.

Beedi Factories

* 148 Q.—**SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether Beedi factories have been brought under the governance of the Factories Act, 1948; and

(b) if not, the reasons therefor?

[15th February 1958]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) & (b) The Factories Act, 1948, is applicable to beedi factories wherein 10 or more persons with power or 20 or more persons without power are employed.

Sree Rama Industries

* 149 Q.—SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the brass foundry known as Sree Rama Industries, Innamboor, Kumbakonam, has been closed recently by the management without notice; and

(b) if so, the steps taken to reopen it?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) The management declared a lock-out on 12th December 1957.

(b) The Labour Officer, Tiruchirappalli, enquired into the matter and brought about a settlement. The factory was reopened on 21st December 1957.

Prime Minister's Visit to Madras

* 150 Q.—SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of Transport buses damaged during the disturbances on the day of the visit of the Prime Minister to the Madras City recently; and

(b) the total loss to the Transport Department?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Thirty-three.

(b) About Rs. 50,000.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, was the responsibility fixed upon the culprits who were responsible for the burning of buses?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, this question relates to the loss and I am prepared to speak with regard to the financial loss.

Adulteration of Ammonium Sulphate

* 152 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether any steps have been taken to prevent the adulteration of ammonium sulphate with sodium chloride?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Adulteration of ammonium sulphate is an offence punishable under clause 13 (iii) of the Fertiliser (Control) Order, 1957, which is in force in this State from 1st September 1957. Some cases of suspected adulteration of ammonium sulphate with sodium chloride have been brought to the notice of the Director of Agriculture and he has issued instructions to his subordinates in charge of the enforcement of the Fertiliser (Control) Order to intensify inspection of fertilisers kept

[15th February 1958]

for sale and also to take samples of fertilisers and send them for analysis. Steps will be taken to have the offenders prosecuted in a court of law.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: What is meant by "Sodium Chloride" in common parlance?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sodium Chloride is nothing else but common salt.

MR. SPEAKER: I have allowed Sri N. Marudachalam to ask a private notice question. The Hon. Minister for Industries will answer it.

Closure of shifts in a number of Textile Mills in Coimbatore district

SRI N. MARUDACHALAM: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to make a statement regarding the closure of shifts in the weaving departments of a number of textile mills, such as Kaleswara, Ranga Vilas and Sarada Mills in the Coimbatore district by which many workers have been thrown out of employment?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: On 19th November 1957, 185 workers at the Kaleswarar Mills, Limited, Coimbatore, struck work protesting against the lay-off of the workers in the Weaving Department. The management represented that due to uneconomical working of the Weaving Department and accumulation of stocks of cloth bales, they were compelled to reduce the number of workers in the Weaving Department. The workers of the two shifts were asked to come for work on alternate days and they were laid off on alternate days, with compensation.

The Labour Officer, Coimbatore, held discussions with the parties and advised the management to give work to the workers for three days in a week consecutively and lay them off for the remaining three days instead of laying them off on alternate days. The parties agreed. The management accordingly notified to the workers that the first shift workers will be given work on Mondays, Tuesdays and Wednesdays and the second shift workers on Thursdays, Fridays and Saturdays, from 25th November 1957.

The workers resumed work on 21st November 1957.

No representations were received in respect of Ranga Vilas Mill or Sarada Mills in the Coimbatore District.

MR. SPEAKER: I now take up the question of Sri T. S. Ramaswamy Pillai—No. 141 answered to-day. It is true that the original contained the words "just before the reorganisation of States". As this was not the concern of this Government, the Speaker deleted the word "before" and suggested to Sri Ramaswamy Pillai in a separate letter that the question might be recast with the word "after" in the place of "before". Since I have not received a reply thereto to the contrary, it was presumed that he accepted the alteration.

[15th February 1958]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS BY THE HON. SPEAKER.

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

9-30 a.m. Mr. SPEAKER: I have to announce the following message, dated the 3rd February 1958, received from the Governor of Madras:—

"In pursuance of Article 207, clause (1), read with Article 199, clause (1), sub-clause (a) of the Constitution of India, I, Bishnuram Medhi, Governor of Madras, hereby given my recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras General Sales Tax (Emergency Provisions) Bill, 1958."

(2) PERCINCTS OF THE HOUSE AND THE STATEMENT IN THE "NAM NADU".

Mr. SPEAKER: I desire to refer an important matter to the Committee of Privileges under Rule 187 of the Assembly Rules. Any service of a legal process or the execution of legal process within the precincts of the Legislative Assembly when the House is sitting or a Committee of the House is sitting would be a breach of Privilege. What the precincts are should be defined. During the first Legislative Assembly, i.e., 1952 to 1957, this matter was referred to the Privileges Committee.

The Committee's report was approved by the Assembly on the 20th December 1956. But since April 1957, the Assembly is holding its sessions in the Legislative Assembly Chamber at Fort St. George. Therefore the precincts of the Assembly have to be determined with reference to this Chamber.

I now therefore refer this matter to the Committee of Privileges to report on the construction to be put on the expression "precincts of the House" with reference to the Legislative Assembly here.

(3) A STATEMENT PUBLISHED IN THE "NAM NADU".

Mr. SPEAKER: My attention has been drawn to the statement in the copy of "Nam Nadu", dated 11th December 1957, containing a speech of Sri C. N. Annadurai, M.L.A., in which he had stated that he had influenced the Speaker to ask Sri M. Kalyanasundaram, M.L.A., to withdraw his resignation from the Business Advisory Committee. This statement had been made in a public meeting in Tamil. This has resulted in Sri M. Kalyanasundaram replying to this in a publication and giving expression to it in a public meeting. Two things are involved in this, the inaccuracy of the statement and a comment on the conduct of the Speaker outside the House.

The Speaker represents the House. He represents the dignity of the House, the freedom of the House and is the custodian of the rights of the House. It is therefore considered to be a high indignity offered to the House to criticise the actions of the Speaker. The conduct of the Speaker cannot therefore, according to parliamentary practice, be commented upon and the House will punish

[15th February 1958] [Mr. Speaker]

such comments as breaches of privilege. As Halsbury says "the House will allow the conduct of the Speaker to be questioned only by means of a substantive motion in the House and will not tolerate a reflection upon his conduct to be made either inside or outside the precincts of the House".

It is not my intention, however, to pursue the question of breach of privilege involved in this matter. But the dignity of the House and its Speaker is a matter of great concern in the working of the parliamentary system of Government and as one interested in the building up of sound traditions, I consider that members should not refer to the conduct of the Speaker especially in public platforms and I would appeal to the co-operation of the Members in this respect.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, you have not referred to one . . . Is it a fact that Sri Annadurai induced Sri Kalyanasundaram to withdraw his resignation from the Business Advisory Committee.

Mr. SPEAKER: I have already made reference to it. I did not want to go into the merits of the case. I have stated that two things are involved in this, the inaccuracy of the statement and the comments on the conduct of the Speaker which means that the statement is inaccurate.

I now call upon Sri A. R. Subbiah Mudaliar.

III.—STATEMENT UNDER RULE 40 RE REMOVAL OF RESTRICTION ON ELECTRICITY CONSUMPTION FOR AGRICULTURAL PUMPS IN SANKARANKOIL AND TENKASI TALUKS IN TIRUNELVELI DISTRICT.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR: Mr. Speaker, Sir, I beg to call the attention of the Hon. the Minister for Electricity to a matter of urgent public importance, viz., the need for removal of restriction on electricity consumption for agricultural pumps in Sankarankoil and Tenkasi Taluks in Tirunelveli district. தென்காசி, சங்கரன்கோவில் தாலுகாக்களிலும், மூலில்லிப்புத்தூர் தாலுகாவில் ஒரு பகுதியிலும், இந்த "மின்சார குரூப் லிஸ்டம்" அமலுக்கு வந்து, அந்தப் பிரதேசங்களில் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அங்கே சுமார் ஆயிரம் பம்புசெட்டுகள் உபயோகத்தில் இருக்கின்றன. அதன் மூலமாக, 1,500 டன உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த "குரூப் லிஸ்டத்தின்" படி இரவு நேரங்களில் தண்ணீர் இறைக்கும் படி ஒரு திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். உணவுப் பயிர்களுக்கு இரவு நேரங்களில் தண்ணீர் இறைப்பது முடியாத காரியம். பகல் 6-மணி நேரம் கொடுப்பது போதாது. இதனால் இடமற்ற அளவுக்கு உணவு உற்பத்தியெய்ய முடியவில்லை. அத்துடன் இதிட்டத்தினால் மோட்டார்கள் "fuse" ஆகின்றன. டிரான்ஸ்பார்மர்களும் அடிக்கடி பழுதடைந்து வருகின்றன. 1957 ம் ஆண்டு மே மாதத்தில் இந்தத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, எல்லோருடைய கிளர்ச்சியாலும் 8 மாதங்களுக்குப் பிறகு இந்த முறை திறுத்தப்பட்டிருந்தது. டனடியப்படி அதே முறையை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். "non-major" பஞ்சாயத்துகளில்தான் இந்த "குரூப் முறையை" அமுல் நடத்துகிறார்கள். மேஜர் பஞ்சாயத்துகளில் அமுல் நடத்தவில்லை.

கேரள மின்சாரவிசை கிடைக்கக்கூடிய இடங்களில் இன்டஸ்ட்ரியல் லோடுக்கு "எலெக்ட்ரிலிட்டி கட்" அதாவது மின்சார வெட்டு

536 STATEMENT UNDER RULE 40 re REMOVAL OF RESTRICTION
ON ELECTRICITY CONSUMPTION FOR AGRICULTURAL PUMPSETS IN
SANKARANKOIL AND TENKASI TALUKS IN TIRUNELVELI DISTRICT

[Sri A. R. Subbiah Mudaliar] [15th February 1958]

இல்லாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதைக்கண்டு நேரிலேயும் பல மனுக்கள் மூலமாகவும் நாங்கள் தொய்ப்படுத்தியும் உடனடியாக அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை இன்னும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. கேட்பால் அது பாலவலி, அதை மாற்ற முடியாது என்று போர்ட் பிரதிநிதிகளும், சூபரினடென்டிங் இஞ்சினியர்களும் சொல்லுகிறார்கள். பாலவலி என்பது நாம் வைத்த பாலவல்தான். போர்ட் நமக்குக் கீழ்ப்பட்டதான். இம்மாதிரி தடைகள் கஷ்டங்கள் ஏற்படுகிறது என்று சொல்லியும் அதைப்பற்றி புனராலோசனை செய்வதற்கு அவர்கள் யோசனை பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே இதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Speaker, Sir, for a long time past the demand for supply of electricity in the State has far exceeded the power generated and consequently it has become necessary to impose grouping and staggering restrictions in regard to supply of electricity. The evening peak load hours restriction, staggering restriction on the low tension agricultural loads and the restriction regarding staggering of holidays have long been in force in the State.

On the 29th August 1957, I convened a conference to examine the above and other allied matters and it was attended by the concerned Secretaries to Government and Officers of the Electricity, Irrigation, Agriculture, Revenue and Industries Departments. The question of staggering of low tension agricultural and other loads was carefully examined and it was considered that the restrictions imposed could not be removed and that the best possible solution in the present power shortage, would be to stagger and group all the loads by dividing agricultural loads into two groups, one of which will take supply of electricity during the day from 6 a.m. to 12 noon and the second of which from 12 noon to 6 p.m. and both taking supply from 10 p.m. to 6 a.m. making a total of 14 hours. Under this rotation every agriculturist would get 6 hours turn during the day for using electricity for pumping water. The Madras State Electricity Board has accordingly issued necessary instructions to its officers to enforce the above restrictions after issuing appropriate notifications in the matter.

In order to bring down the further increase in the peak demand of the Electricity Systems in the State, it has been ordered that all new industrial and agricultural loads coming up on and from the 10th October 1957, should be connected up only during the night hours between 9 p.m. and 9 a.m. in the thermal areas of the Madras Electricity System, and between 10 p.m. and 6 a.m. in the Hydro-Electric areas of Pykara, Mettur, Vellore, Papanasam and Madras Electricity Systems. This restriction will not apply to connections that came up earlier than the 10th October 1957.

As the hon. Members might all be aware a 25 per cent cut in electricity consumption in the State has been brought into force in the Hydro-electric areas with effect from the 15th January 1958, but this cut will not apply to agricultural pumping, as it is considered to be one of the essential services.

STATEMENT UNDER RULE 40 re REMOVAL OF RESTRICTION 537
ON ELECTRICITY CONSUMPTION FOR AGRICULTURAL PUMPSETS
IN SANKARANKOIL AND TENKASI TALUKS IN TIRUNELVELI DISTRICT

15th February 1958] [Sri V. Ramaiah]

The above restrictions were originally applicable to agricultural loads throughout the State *excluding* such loads in Tenkasi Taluk and Western half of Sankarankoil taluk in Tirunelveli district which are supplied with power purchased from the Kerala Government. But as the maximum power off-take from Kerala for these areas had exceeded the 5,000 K.W. limit fixed therefor, and as the line capacity also was much less, resulting in poor voltage conditions when the off-take of power was increased, it has become necessary to impose from the middle of November 1957 the above grouping restrictions on the agricultural loads in Tenkasi and Sankarankoil taluks also.

Careful examination of the restrictions imposed will show that no cut in the supply has been ordered, but only certain restrictions have been imposed on the supply, which are mainly intended to avoid undue strain on the power houses in view of their limited generating capacity and to utilize the power generated as also the power purchased from other States to the maximum extent, all the 24 hours. According to the restrictions imposed, connections that come up on and from the 10th October 1957 will get night supply for 8 to 12 hours whereas connections which had come up before the abovementioned date will get 6 hours day, and 8 hours night supply, that is 14 hours supply in all. The power generating capacity is expected to improve in July 1958 when the new 30 M.W. set is likely to be commissioned at Basin Bridge Power Station, and the Periyar Hydro-Electric Station with an additional 65,000 K.W. of installed generating capacity, will be added to the existing capacity of 256,700 K.W. Till then, we will have to put up with slight inconveniences which will be removed at the earliest possible opportunity and I appeal to the hon. Members of this House to explain the position to all concerned and to help the Electricity Board to tide over the present crisis.

IV.—REPORT OF THE COMMITTEE OF PRIVILEGES
("DINA THANTHI" CASE).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I beg to move—

'That the Report of the Committee of Privileges "Dina Thanthi" Case laid on the table on 13th February 1958 be approved.'

இதன் பற்றில் நான் பேச வேண்டியது அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். தற்போது சட்ட மன்றங்களில் நடைபெற்றுவரும் நடவடிக்கைகளை யெல்லாம் மக்கள் வெகு ஆவலுடனும், ஆர்வத்துடனும் படிக்க முன் வருகிறார்கள். இச்சமயத்தில் இங்கே நடக்கக்கூடிய விஷயங்களை சரியான முறையில் அங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டியது மிகவும் முக்கியமானது. அதற்கு பத்திரிகைகள் நல்ல முறையில் இந்தக் காரியத்தைச் செய்வது மிகவும் முக்கியம். ஆகவே பத்திரிகைகள் இங்கே நடக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளை இருத்தியோ அல்லது வேறு விதமாக மாற்றியோ கூடுமல் இருக்க

[Sri C. Subramaniam] [15th February 1958]

வேண்டும். இங்கு நடப்பதை மக்கள் அப்படியே தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியமாகிறது. இன்றைக்கு அந்தப் பெரிய பொறுப்பு பத்திரிகைகளுக்கு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்தப் பொறுப்புக்கு ஏற்ப நம்முடைய பத்திரிகைகள், அது எந்தப் பத்திரிகையாக இருந்தாலும் சரி, இங்கு நடக்கக் கூடிய விஷயங்களை பிரசுரிக்கும்போது ஒரு தப்பு அபிப்பிராயம் வரக்கூடிய முறையில் இல்லாமல் இங்கே நடப்பதை மக்கள் உணருகிற முறையில் அறிவிப்பதற்கு முன்வருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதற்காக ஒரு நல்ல முறையில்—மக்களை கவர்ச்சிக்கும் முறையில்—செய்திகளைக் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்ல நான் முன்வரவில்லை. அதன் மூலமாக இங்கே நடவடிக்கைகளை மக்கள் வேறு விதமாக அர்த்தம் கொள்ளக்கூடிய முறையில் இந்தச் செய்திகள் வெளி வராமல் இருப்பது மிகவும் அவசியம். இது வரையிலும் பத்திரிகைகள் இந்தச் சட்டசபையில் நடக்கும் நடவடிக்கைகளை மக்கள் அறிந்துகொள்ளக் கூடிய வகையில் பிரசுரித்து நல்ல முறையில் சேவை செய்து வந்திருக்கின்றன. இங்கு வந்து பார்க்கக்கூடிய 100 அல்லது 200 பேர்கள் மட்டும்தான் நம்முடைய சட்டசபையின் நடவடிக்கைகளை அறிந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்பது அல்ல. பத்திரிகைகள் மூலமாகத்தான் பலர் இந்த சபையின் நடவடிக்கைகளைத் தெரிந்துகொள்ளுகிறார்கள். ஆகவே நல்ல முறையில் தொடர்ந்து சேவை செய்வதற்கு, எல்லா பத்திரிகைகளும், ஒருவிதமான விடக்கும் இல்லாமல், இந்தப் பணியை மேற்கொண்டு, இதை ஒரு தேசிய வேளையாக ஏற்றுக்கொண்டு நம்முடைய சட்ட சபையின் நடவடிக்கைகளை மக்கள் நல்ல முறையில் உணர்ந்து கொள்ள சேவை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த அறிக்கையை இந்த சபை ஏற்றுக் கொண்டு இதற்குமேல் இந்தக் கேஸ் சம்பந்தமாக எந்த விதமான வேறு நடவடிக்கையும் எடுக்க வேண்டியதில்லை என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, இந்த அறிக்கையைப் பார்த்ததிலிருந்து ஒரு பத்திரிகையில் வந்த செய்தி நவமூன் அடிப்படையில் வந்தது என்ற அடிப்படையில் இந்த அறிக்கை வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது என்று உணருகிறேன். ஆனால் பொதுவாகவே பத்திரிகைகளில் சட்ட மன்ற பேச்சுக்களும், கருத்துக்களும் அதனுடைய தரத்திற்கு சிறிதேனும் மாறுபட்ட முறையில் பல நேரங்களில் செய்திகள் வெளியிடப்படுகின்றன. அது முழு தவறு என்று சுட்டிக்காட்டுவதற்கு இடம்பெறுகிறது என்று சொன்னாலும் அதனுடைய தரமும், போக்கும் பல பத்திரிகைகளில் பல நேரங்களில் மாறுபடுகிற காரணத்தால் பத்திரிகைகளில் வரும் செய்திகளைக் கண்காணிக்க அரசாங்கத்தின் சார்பாகவோ அல்லது சட்ட மன்றத்தின் சார்பாகவோ ஒரு அதிகாரியையோ அல்லது அதிகாரத்தையையோ ஏற்படுத்துவது மிகவும் நல்லது அல்லவா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அப்படி ஏற்படுத்தினால் பத்திரிகைகளில் வருகிற செய்திகளை அவ்வப்போது கவனித்து—அது அமைச்சர் பேசியதாக இருந்தாலும் சட்டசபை உருப்பினர் பேசியதாக இருந்தாலும்—அவைகளால் ஏற்படுகிற விளைவுகளையும் மாறுபாடுகளையும் உடனடியாக தவிர்ப்பதற்கு நல்ல முறையில் வழி செய்யும் என்கிற கருத்தை கனம் சபாநாயகர் மூலமாக நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

'That the Report of the Committee of Privileges "Dina Thanthi" Case laid on the table on 13th February 1958 be approved.'

The motion was put and carried.

15th February 1958]

V.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS APPROPRIATION BILL, 1958.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I beg to move—

"That the Madras Appropriation Bill, 1958 (L.A. Bill No. 3 of 1958) be taken into consideration."

இதன் பேரில் நான் பேசவேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று நினைக்கிறேன். நேற்றைய தினம் இதையொட்டிய மானியக் கோரிக்கைகள் இந்தச் சபையினால் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த அனுமதியை யொட்டித்தான் இம்மசாதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதை இந்தச் சபை ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று நம்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

"That the Madras Appropriation Bill, 1958 (L.A. Bill No. 3 of 1958) be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

MR. SPEAKER : We will take up clause by clause consideration of the Bill.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3 was put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1 was put and carried.

The Preamble was put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

"That the Madras Appropriation Bill, 1958 (L.A. Bill No. 3 of 1958) be passed."

MR. SPEAKER : The question is—

"That the Madras Appropriation Bill, 1958 (L.A. Bill No. 3 of 1958) be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS CO-OPERATIVE SOCIETIES (AMENDMENT) BILL, 1958.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I beg to move—

"That leave be granted to introduce the Madras Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1958."

MR. SPEAKER : The question is—

"That leave be granted to introduce the Madras Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1958."

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I introduce the Madras Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1958,

[15th February 1958]

(3) THE MADRAS GENERAL SALES TAX (EMERGENCY PROVISIONS) BILL, 1958.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I beg to move—

“That leave be granted to introduce the Madras General Sales Tax (Emergency Provisions) Bill, 1958.”

MR. SPEAKER : The question is—

“That leave be granted to introduce the Madras General Sales Tax (Emergency Provisions) Bill, 1958.”

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I introduce the Madras General Sales Tax (Emergency Provisions) Bill, 1958.

(4) THE MADRAS BHOODAN YAGNA BILL, 1957 (L.A. BILL NO. 15 OF 1957).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

“That the Madras Bhoodan Yagna Bill, 1957 (L.A. Bill No. 15 of 1957) as amended by the Joint Select Committee be taken into consideration”.

Sir, I shall briefly explain the main changes made by the Joint Select Committee to the various clauses of the Bill. The preamble has been amplified so as to include the provisions relating to the Gramdan villages and Gramdan lands under the purview of the Bill.

In the definitions in clause 2 of the Bill, new definitions for Gramdan lands, Gramdan villages and Sarvodaya Panchayat have been added. The definition relating to the landless poor person has been amplified to be more specific. The Committee decided to recast sub-clause (1) of clause 4 of the Bill, so as to provide that the State Board shall consist of a Chairman and 10 or more but not exceeding 14 members, to be appointed by the Government in consultation with Sri Acharya Vinoba Bhave or a person nominated by him in this behalf. Consequently, sub-clause (2) of clause 4 of the Bill has been omitted. Just as there is a provision for consulting Sri Acharya Vinoba Bhave for the constitution of the State Board, the Committee considered that even for dissolving the Board, Sri Acharya Vinoba Bhave should be consulted. Provision has accordingly been made in clause 10 of the Bill.

Clause 11 of the Bill has been amplified so as to vest all lands donated for Bhoodan Yagna, whether before or after the commencement of the Act. It was also decided to omit sub-clause (2) of clause 11 of the Bill.

The Committee decided to increase the strength of Local Committee under sub-clause (1) of clause 15 from 3 to 5 members.

THE MADRAS BHOODAN YAGNA BILL, 1957 (L.A. BILL NO. 15 OF 1957)

15th February 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

As the period of three months fixed for filing of objections under clause 17 (2) of the Bill was considered to be too long, the Committee has suggested that a period of two months will be sufficient. Clause 17 (2) has accordingly been amended.

The Committee decided to include a provision in the Bill to the effect that as far as possible the wishes of the donor will be taken into consideration in the distribution of lands. It also decided that the approval of the Government was not necessary for distribution of lands. Clause 19 (1) has been suitably amended and old sub-clause (2) of clause 19 has been omitted. The Committee desired that three months instead of six months would be sufficient for instituting Civil Suits under clause 23. The clause has been amended accordingly.

The original Bill did not contain any provision about Gramdan lands. As the Committee desired to include in the Bill, provisions relating to Gramdan lands also, new clauses 25 and 26 have been inserted for vesting in and the management of the Gramdan lands by the Sarvodaya Panchayat. A new clause 27 has been added empowering the State Board to make regulations for the conduct of business. Provision has also been made for placing copies of the Rules and Notifications issued under this Act on the table of both the Houses.

Sir, I now commend that the Bill as amended by the Joint Select Committee be taken into consideration.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“That the Madras Bhoodan Yagna Bill, 1957 (L.A. Bill No. 15 of 1957), as amended by the Joint Select Committee be taken into consideration”.

The Bill is before the House for discussion. If any Member wants to speak, he will please stand in his seat or send me a note.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 9-55 கட்டுப் பொருளுக்கு சமீபடியால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இந்தப் பூதான யக்ரு மோதலைய நான் ஆதரிக்கின்றேன். 1952-ம் வருஷத்திலே பூஜ்ய வினோபா பகவதின் இந்தப் பூதான வேள்வியை ஆரம்பித்தார்கள். அது நாளொரு நாள் இவ்விதம் போட்டுத் தருவதற்கு வண்ணமூலாக வளர்ந்து, மக்களுடைய மனத்திலும் அதுருடைய கருத்துக்களெல்லாம் ஒன்றிப் பரவி, மாபெரும் பின்புலமாக வளர்ந்து, இப்பொழுது இந்தியா பூராவும் எல்லா பூதானங்களிலும் அதுக்குப் பூரண ஆதரவு இருக்கிறது. நம் தேச பிதா மகாத்மா காந்தியடிகளின் வழியிலே வந்த அவர்கள், அவருடைய ஆத்மீக வாழ்க்கை அமைந்த அவர்கள், மிகவும் சிறந்த ஒரு பணியை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மகாத்மா காந்தியடிகளின் கருத்து “ஊருணி நீர்நீரைத் தற்றே உலக வாய் பொறி வாணன் திரு” என்று “ஒப்புரவறிதல்” என்னும் அதிகாரத் தில் வரும் திருவள்ளுவருடைய கருத்தை ஒத்திருக்கிறது. ஊரிலுள்ள பொருக் கிணற்றின் தண்ணீர் எப்படி எல்லோருக்கும் பிரயோஜனப்

[Sri P. G. Karuthiruman] [15th February 1958]

படுகிறதோ, அது போல் ஒருவருடைய செல்வம் எல்லோருக்கும் பயன்படக் கூடிய வகையிலே அமையவேண்டும். ஒருவரிடம் செல்வம் இருப்பதைப் பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால், அந்தச் செல்வமும் சொத்தும் எல்லோருக்கும் பயன்படவேண்டும். எல்லோரும் தம் தம்முடைய சொத்துக்கு தர்மகர்த்தாக்களாக இருக்கவேண்டுமென்று தேச பிதா மகாத்மா காந்தி அவர்கள் அருளிச் செய்தார்கள். அந்த ஸூழியிலே வந்த பூஜ்ய வினோபா அவர்கள் இப்பொழுது இருக்கும்படியான நிலையிலே ஆண்டவனுடைய படைப்பெல்லாம், கடவுள் தத்துவத்திலே, அறத்திலே மிகவும் ஆக்கத்தைக் காட்ட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். “அறத்தினால் உய் காக்கமும் இல்லை அதனை மறத்தலின் ஊங்கில்லை கேடு” என்று வள்ளுவர் வகுத்துக் கூறிய வகையிலே, கடவுள் தன்மையிலே, கடவுளுடைய உயரிய ஒரு கொள்கையிலே, எல்லா உயிர்களும் நன்றாக வாழ வேண்டும், எல்லோருடைய பண்பாடும் உயர்ந்திருக்க வேண்டுமென்பதற்கு வழிகாட்டியாகத்தான் வினோபா அவர்கள் அமைந்திருக்கிறார்கள்.

அதோடு மட்டுமல்ல. ஈகையில் சிறந்தவர்கள்தான் எப்பொழுதும் இருப்பவர்கள். ஈகைதான் சிறந்தது என்ற கருத்தை கம்பநாட்டாழ்வார்

“மாய்ந்தவர் மாய்ந்தவ ரல்லர்கண் மாயாது
எந்திய கைக்கொ டிரந்தவ ரெந்தாய்
வீந்தவ ரென்பவர் வீந்தவ ரேனும்
ஈந்தவ ரல்ல திருந்தவர் யாரே”

என்று வெகு அழகாகக் கூறியதை வினோபாஜி அவர்கள் அனுதினமும் செய்து வருகிறார்கள். மேற்படி பாடலில் யார் உண்மையிலேயே உயிருடன் வாழ்பவர்கள், யார் உயிருடன் இருந்தும் இறந்தவர்கள் என்பதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இறந்தவர்கள் எல்லாம் இறந்தவர்கள் அல்லர்; உயிருடன் இருப்பவர்கள் எல்லாம் உயிருடன் இருப்பதாகக் கருதப்படமாட்டார்கள்—நல்ல காரியம் செய்யாதிருக்கும் வரைக்கும். யார் யாசித்துத் தீன்கிறார்களோ, அவர்கள் உயிருடன் இருப்பினும் இறந்தவர்களே. ஆனால், ஈகையிலே யார் சிறந்தவர்களோ யார் தங்களுடையதிலே இருக்கும் செல்வங்களையெல்லாம் பிறருக்குக் கொடுத்து வருகிறார்களோ, அவர்கள் தான் என்றென்றும் நிலையாக இருப்பவர்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். “மாயாது எந்திய கைக்கொடு இறந்தவர் வீந்தவர் என்பவர்” என்று சொல்லும்போது, உயிருடன் இருப்பவர்களாக இருந்தாலும் சரி, எந்த விதமான காரியமில்லாமல் சஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு, யாசித்து உண்பவர்கள் எல்லாம் நடைப்பிணங்கள் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். நடைப் பிணங்களைக்கூட உயர்ந்தவர்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார். எப்பொழுது? அவர்கள் ஈகையிலே சிறந்தவர்களாக இருந்தால். எப்பொழுதும் ஈகையிலே நிலைத் திருப்பார்கள் என்று கூறுவதற்கிணங்க பூதான வேள்வியை மேற்கொண்டிருக்கிறார் பூஜ்ய வினோபா அவர்கள். ஆகவே இவர்கள் இருக்கும்படியான இந்த இயக்கம் பல்வேறு கருத்துக்கள் கொண்டதாக இருக்கலாம். ஓர் உயர்ந்த கருத்தைச் சொல்லும்படியான சமயத்தில் அது பரவுவதற்கு பெரிய ஊழியம் தேவை. அந்த உயர்ந்த கருத்துக்கள், நல்ல கருத்துக்கள் மக்கள் இதயத்தில் தைக்கும்படியான நிலைமையில், மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளும்படியான முறையில் ஊர் ஊராக, கிராமம் கிராமமாகச் சென்று இடைவிடாது சேவை புரிந்துவரும் பெரியார் ஸ்ரீ வினோபாஜி அவர்கள். அவர் பெரிய உயர்ந்த, ஞானியாக இருந்தாலும் கூட, நாட்டு மக்களின் நன்மைக்காக இறங்கிவந்து உண்மையான உயர்ந்த தத்துவங்களை எல்லாம் உபதேசம் செய்து வருகிறார். இந்த மெய்ஞானியின் தத்துவத்தைக் காண மிட்டு கம்பனது பாட்டு நினைவுக்கு வருகிறது.

“மறுமை கண்டமெஞ் ஞானியா ஞாலத்து வரினும்
வெறுமை கண்டபின் யாவரும் யாரென விரும்பார்
குறுமை கண்டவர் கொழுங்கன லென்னினுங் கூசார்
சிறுமை கண்டவர் பெருமைகண்ட லல்லது தேரார்”.

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த பூதான வேள்வி உருவத்தில் சிறிதாக இருக்கலாம். விரிந்து வரும்படியான சமயத்தில் எவ்வளவு

[15th February 1958] [Sri P. G. Karuthiruman]

தூரம் மக்களிடத்தில் பரவி இருக்கிறது என்பதற்கு அத்தாட்சியாக பல்லாயிரக்கணக்கான கிராமங்கள் இன்றைக்கு இதற்குக் கிடைத்திருக்கிறது. பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சமீபத்தில் பூஜ்யர் வினோபாஜி அவர்களின் 63-வது ஜெயந்தி விழாவின்போது கீழ்ப்பவானி பிரதேசத்தில் இருக்கும்படியான கிராமங்களில்—காமராஜர் அவர்கள் வந்திருந்தார்கள், முதலாவது தானமாக சர்க்காரிடத்தில் இருக்கும்படியான பூமியை—ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். எந்த இடத்திலும் நிலம் இல்லை என்று சொல்லும்படியான நிலைமையே ஏற்படவில்லை.

(இந்தச் சமயத்தில் ஸ்ரீ டேனியல் சபாநாயகரின் ஆசனத்தில் அமர்ந்தார்.)

இப்போது நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் முதலாவதாகக் கொண்டுவந்த மசோதா பூமியைக் கொடுத்ததோடு மட்டுமிருந்தது. கிராமதானம் வளர்ந்து நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்கள் வந்து சேர்ந்த காரணத்தால் சட்டம் அவசியம் இல்லை. பூஜ்யர் வினோபாஜி அவர்களுடைய கருத்து நிலச்சீர்திருத்தம் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். நிலச்சீர்திருத்தம் சட்டம் கொண்டுவந்தாலும் கூட மக்களுடைய மனத்தில் இரக்கம் பிறக்க வேண்டும், கருணை பிறக்கவேண்டும் அதற்கான சூழ்நிலையை நாட்டில் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதுதான் முக்கியமான விஷயம். ஓரளவு சட்டம் அவசியம்தான். சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு பூமியை வாங்குவதைவிட சட்டத்தைக் காட்டி மக்களிடத்திலிருந்து நிலத்தைப் பிடுங்குவதற்குப் பதிலாக, கிராம மக்களாகவே மனம் மாறி விருப்போடு கொடுக்கிற நிலங்களை சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு நல்ல முறையில் பிரித்து விநியோகிக்கத் தான் ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது.

இரண்டாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னால் நமது திருவள்ளுவர் சொல்லியுயர்ந்த அரிதான கருத்துக்களைத்தான் இன்றைக்கு பூஜ்யர் வினோபாஜி அவர்கள் சொல்லிவருகிறார்கள். ஈகையில் உயர்ந்தது பூதானம் என்கிறார் வள்ளுவர் “ஈதல் இசைப்பட வாழ்தல் அது அல்லது ஊதியம் இல்லை உயிர்க்கு” என்று கூறியிருக்கிறார். ஆங்காங்கு இருக்கும்படியான வழிமுறைகளுக்கு ஏற்ப இந்தச் சட்டம் அமையவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் இரண்டாவது ஷரத்துக்கு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்தத் திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். பூஜ்யர் வினோபாஜி ஆரம்பித்திருக்கும் பூதான வேள்வியில் கட்சி வித்தியாசம் இல்லாமல் எல்லோரும் பங்குகொண்டு அந்த வேள்வியை வெற்றிகரமாக முடிக்கவேண்டும் என்பதற்காகக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய சிறுநரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Sri K. B. S. MANI : தலைவர் அவர்களே, இந்த பூமிதான் இயக்கத்தை என் ஆரம்பிக்கவேண்டும், எதற்காக இந்த நாட்டில் ஆரம்பிக்க வேண்டும், அதற்கான காரணம் என்ன என்பதைப்பற்றி விளக்க விரும்புகிறேன். உலகம் தோன்றிய நாள் முதலாகவே ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னுடைய சிரமத்திற்குத் தகுந்த முறையில் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருந்தான். அதற்குப் பிறகு மனிதனது ஆசை விரிய அவன் பேராசைக்கானாக மாறி பிறருடைய நிலங்களையும் கூட அடித்துக் கட்டிக்கொண்டு வாழ ஆரம்பித்தான். இதன் காரணமாக உலகத்தில் பல்விதமான கட்சிகள், சண்டைகள், புரட்சிகள் எல்லாம் ஆரம்பமாகிவிட்டன. வலுவுள்ளவன் வலுவற்றவனை அழிக்க முற்பட்டான். இந்தக் கொடுமையான புரட்சிகள் நம் நாட்டிலும் பரவாமல் இருப்பதற்காக, நில அடிக்க மனப் பான்மையை ஒழிக்க வேண்டி, மக்களுடைய மனோபாவத்தில் சீர்திருத்தம் உண்டாகவேண்டும் என்பதற்காக, ஸ்ரீ வினோபாஜி அவர்கள் இந்த இயக்கத்தை ஆரம்பித்தார்கள். கடவுளைப் பற்றியும், ஆண்டவனைப்பற்றியும் நம்பி, தானம் செய்வது உயர்ந்தது என்கிற நம்பிக்கையுடைய இந்த நாட்டு மக்களிடத்திலே உங்கள் நிலத்தை தானம் செய்யுங்கள் என வேண்டி.

10.5
a.m.

[Sri K. B. S. Mani]

[15th February 1958]

வாங்க ஆரம்பித்தார் ஸ்ரீ வினோபாஜி. தமிழ்நாட்டிலே பூதான இயக்கத்தை ஆரம்பிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லையென நினைக்கலாம். என்றாலும் சூழ்நிலையின் காரணமாக நம் நாட்டிலும் ஆரம்பிக்கவேண்டிய நிர்வாகம் உண்டாகிவிட்டது. பூதான இயக்கம் என்ற சொல்லிலிருந்தே பூமியைத் தானமாகக் கொடுப்பது என்று அர்த்தமாகிறது. அரசாங்கம்—எல்லோரும் நிலத்தைக் கொடுத்தவிடவேண்டும் என்று ஓர் உத்திரவு போடலாம். அது இன்றைய நிலைமைக்குச் சரியில்லை என்ற காரணத்தினால் அதை ஓர் இயக்கமாக ஆரம்பித்து, இதன் நன்மைகளை எடுத்து மக்களிடத்தில் சொல்லி சமாதானமான முறையில் மனமாற்றம் உண்டாக வழி செய்வதுதான் இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படை. இதில் பலவிதமான அபிப்பிராய பேதங்கள் இருக்கலாம். நம்மிடம் இருக்கும் நிலத்தை எதற்காகக் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற கேள்வி எழலாம். இந்த உலகமும் உலகிலுள்ள பூமியும் யாருக்குச் சொந்தம் என்று நினைப்பாரும் இருக்கலாம்.

பெரியோர்கள் அன்பு வழியை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அவ்வாறு கூறியிருக்கிறார்கள். எந்த வழியில் நடந்தால் ஆண்டவனின் அன்பிற்குப்பாத் திரம் ஆவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சாஸ்திரங்களிலும், புராணங்களிலும் அன்பு வழியைத்தான் கூறி இருக்கிறார்கள். ஹிந்து மதத்தில் வேதத்திலே என்ன கூறியிருக்கிறார்கள் “ஓம் தத் சத்” என்று கூறி இருக்கிறார்கள். அதில் என்ன கோட்பாடுகள் அடங்கியிருக்கின்றன என்று கவனிக்கவேண்டும். ஆண்டவன் எங்கும் நிறைந்தவன் அவன் கருணையினால்தான் எல்லாம் நிறைந்திருக்கிறதென்பதைப் பார்க்கிறோம். அதை உணர்ந்து அந்த அடிப்படையிலே ஒவ்வொரு காரியத்தையும் நாம் செய்ய வேண்டும். மேலும் “அனல் ஹக்” என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அனல் ஹக் என்றால் உண்மையை நாம் எப்போழுதும் கடைப்பிடிக்கவேண்டும் என்று அர்த்தம். உண்மையைக் கடைப்பிடித்தால்தான் நாம் ஆண்டவன் அன்பிற்கு பாத்திரம் ஆவோம். யாருடைய மனதிலே அன்பு இருக்கிறதோ, உண்மை இருக்கிறதோ, அங்கேதான் ஒழுக்கும் இருக்கும். அதற்குத் தான் பெரியோர்கள் “ஓம் தத் சத்” என்றும் “அனல் ஹக்” என்று சொல்லி வந்தார்கள்.

சட்டத்தின் மூலமாக நாம் எதையும் செய்துவிட முடியாது. பொது மக்களுக்கு ஆதரவானம் இருந்தால்தான் அவைகளை கடைப்பிடித்து நடக்கமுடியும். இந்த அடிப்படையிலேதான் ஸ்ரீ வினோபாஜி அவர்களும் தன்னிப்போல் பிறரும் வாழவேண்டும் என்ற எண்ணம் மக்கள் மனதிலே உதிக்கவேண்டும் என்றுதான் இந்த இயக்கத்தை நடத்தி வருகிறார். மேலும் விவசாயத்தை மக்கள் நல்லமுறையில் உபயோகப்படுத்தவேண்டும், நன்றாக வாழவேண்டும் என்ற கருத்துடன்தான் ஸ்ரீ வினோபாஜி அவர்கள் இந்த பூமிதான யக்ஞத்தை ஆரம்பித்தார்கள். இதை உணர்ந்து நடப்பது தமிழ் மக்களின் முதல் கடமையாக இருக்கவேண்டும். அவர்கள் இந்த நல்ல எண்ணத்தை மனதிலே கொண்டுதான், இதை அவர்களின் கடமை யாகக் கொண்டு கால்நடையாகவே சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து வருகிறார்கள். ஆண்டவன் மீது நம்பிக்கை உள்ளவர்களுக்கு தன்னிப்போல் பிறரும் வாழவேண்டும் என்ற எண்ணம் தான் அவர்களின் உள்ளத்தில் இருக்கும். ஆகவே அந்த உள்ளத்துடன் தான் தங்களின் நிலத்தை தானமாகக் கொடுக்கவேண்டும். அவ்வாறு கொடுத்தால் அவர்கள் ஆண்டவனைப்பற்றி உணர்வார்கள் என்ற கருத்துடன்தான் ஸ்ரீ வினோபாஜி அவர்கள் இந்த இயக்கத்தை தமிழ் நாட்டில் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இது பிறகு கிராமதான இயக்கமாகவும் மாறியது.

உண்மையாகப் பார்க்கப்போனால் இப்பொழுது கிராமதானமாக கொடுப்பவர்கள் எல்லாம், மகாராஜாக்களிடமிருந்து பெற்ற நிலங்கள்தான். அவர்கள் சொந்தமாக சம்பாதித்த நிலம் என்பதே கிடையாது. இப்பொழுது ஜமீன்தார்கள் கிராமதானம் கொடுத்தார்கள் என்றால் அவர்கள் ஏதோ தங்கள் சொந்த நிலத்தைக் கொடுத்ததாக இருமாப்பு அடைய வேண்டியதில்லை. சில சமயங்களில் பார்த்தால் அந்த நிலங்கள் எப்படி வந்தது என்று கூடத் தெரியாமல் இருக்கும். அவர்களின் சொந்த

[15th February 1958] [Sri K. B. S. Mani]

உழைப்பால் பெற்ற நிலங்கள் அல்ல. ஆனால் அவர்கள் பிறருக்குக் கொடுக்கும்போது ஏதோ பிச்சை கொடுப்பதாக நினைக்கிறார்கள். அதனால் தான் அவர்கள் ஒன்றுக்கும் பிரயோஜனமில்லாத காட்டுப்பிரதேசத்தில் உள்ள நிலங்களையும், மலைப் பிரதேசத்தில் உள்ள நிலங்களையும் கொடுக்கிறார்கள். அந்த காலத்திலே இவர்களும் பிறரிடமிருந்து பெற்ற நிலங்களைக் கொடுக்கிறார்களே தவிர தங்கள் உழைப்பில் இருந்து வாங்கிய ஒரு ஏக்கர் நிலத்தைக்கூட கொடுக்கவில்லை.

இப்படி பூமிதானமாக கொடுக்கப்பட்ட நிலங்களில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் தரிசாக இருக்கின்றன. பொது மராமத்து இலாகா (ஹைவேஸ்) என்ஜினியர்களின் அபிப்பிராய பேதத்தினால் எந்தவிதமான பிரயோஜனமும் இல்லாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே அம்மாதிரி நிலங்களை பூமிதான இயக்கத்தில் கொண்டுவந்து அதைப் பண்படுத்தவேண்டும். அதோடு இப்பொழுது நிலைமை எப்படி இருக்கிறதென்றால் சர்க்காருக்குச் சொந்தமான நிலங்களைக் கூட இந்த ஜமீன்தார்கள் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு அதில் உணவு உற்பத்தி செய்து பெரிய அளவில் லாபம் அடைந்து வருகிறார்கள். அவ்வாறு அவர்கள் ஆக்கிரமித்துக்கொண்ட நிலங்களை சர்க்கார் ஆர்ஜிதம் செய்து அந்த நிலங்களையும் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், இது அவர்களுடைய சொத்து அல்ல, அவர்களுடைய ஆதிக்கத்திலிருந்தது அல்ல. அது சர்க்காருக்குச் சொந்தமானது என்ற அடிப்படையில் அதுவும் சேர்க்கப்படவேண்டும். அப்படிச் சேர்க்கப்பட்டால், நாட்டில் 70 சதவிகித மக்களுக்கு நிலம் கிடைத்து, அவர்கள் நிலத்தில் உழுது விவசாயம் செய்வதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படும்.

இந்த இயக்கத்தை ஆதரிக்கும் முறையில் கட்சிபேதமோ, மத பேதமோ, ஜாதிபேதமோ யாரும் கொள்ளக்கூடாது. அத்தகைய பேதங்களை இந்த இயக்கத்தில் புறத்தக்கூடாது. அதுதான் இந்த இயக்கத்தில் கவனிக்க வேண்டிய முக்கிய தத்துவம். நிலங்களைக் கொடுக்கும்போது, கிருஸ்தவ மதத்திற்கு மாறியவர்கள், முகம்மதிய மதத்திற்கு மாறியவர்கள் முதலியவர்களைக் குறித்து பாரபட்சம் காட்டக்கூடாது. அம்மாதிரியான பாகுபாடு செய்யக்கூடாது. “இவர் ஐயர்; இவர் நிலத்தில் இறங்கி விவசாயம் செய்யமாட்டார்” என்றோ, “இவர் ஆதித்திராவிடர்; இவர்தான் நிலத்தில் இறங்கி விவசாயம் செய்வார்” என்றோ பாகுபாடு செய்யக்கூடாது. நில மில்லாத ஏழைகள் யாராயிருந்தாலும், அவர்கள் வயலில் இறங்கி வேலை செய்யும் பண்பாடு உடையவர்களாக இருந்தால், அவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கவேண்டும். அந்த வகையில் சட்டமியற்ற வேண்டும். இந்தக் காலத்தில் உழவுத் தொழில் மிகக் கேவலமாகக் கருதப்பட்டுவருகிறது. சாதாரணமாக, ஒருவனை விவசாயி என்று சொன்னால், அவனை “நாட்டான்” என்று சொல்லி என்னி நகையாடும் மனப்பான்மை பட்டினத்தில் நிலவி வருகிறது. இந்த மனப்பான்மை அகல வேண்டும். இந்த மனப்பான்மையை அகற்ற வேண்டுமானால், நான் கூறியபடி, வேறுபாடுகள் பாராட்டாமல் நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுக்கவேண்டும். இந்த இயக்கத்தில், ஜாதி வித்தியாசமோ, உயர்வு தாழ்வு என்ற வித்தியாசமோ, ஏழை பணக்காரர் என்ற வித்தியாசமோ, பிற்பட்டவர்கள் முன்னேறியவர்கள், என்ற வித்தியாசமோ பாராட்டக்கூடாது. இந்த இயக்கத்திற்கு மேலும் ஆதரவு தந்து இதை வளர்ப்பதற்கு ஆவன செய்யுமாறு சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்வதுடன், பேசுவதற்கு எனக்கு சந்தர்ப்பமளித்த தங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI A. R. MARIMUTHU : தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர் 10-22 களால் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டுள்ள பூதான யக்ஞ மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன். பூதானத்தை பெற்று நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு நிலத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் மட்டுமன்றி சமூகத்தில் தான் வாழ வேண்டுமென்றும், தான் வளர வேண்டுமென்றும் உள்ள மனப்பான்மையைக் குறைத்து, எல்லா மக்களும் வாழ வேண்டுமென்ற சமூக நல

[Sri A. R. Marimnthu] [15th February 1958]

உணர்ச்சியை எல்லா மக்களுக்கும் உண்டாக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்து டனும் பூதான யக்ஞத்தை வினோபாஜி ஆரம்பித்தார். பூதான இயக்கம் வளர்ந்து அது நாளைவில் கிராமதான இயக்கமாக மாறிவிருக்கிறது. நம் நாட்டில் நிலமில்லாதவர்களின் பிரச்சனையை பூதானத்தின் மூலம் தீர்த்துவிட முடியாது என்பதை அனுபவத்தின் வாயிலாகக் கண்ட வினோபாஜி அதை கிராமதானத்தின் மூலம்தான் தீர்க்கமுடியும் என்று உணர்ந்து கிராமதான யக்ஞத்தை ஆரம்பித்து நடத்திவருகிறார்கள். நம் நாட்டிலுள்ள அரசியல் கட்சிகள் அத்தனையும், சோஷலிஸ்தான இந்த நாட்டுக்குத் தேவை என்பதை ஒப்புக்கொண்டும், அவ்வாறு பேசிக் கொண்டும் வருகின்றன. ஆனால், துரதிர்ஷ்டவசமாக, வினோபாஜி கூறும் உண்மையான சோஷலிஸ்தத்துவத்தின் அடிப்படையில் எந்த அரசியல் கட்சியும் அதன் கோட்பாடுகளை அமைத்துக்கொண்டிருப்பதாகக் கூறமுடியாது. இப்போது, எல்லா கட்சிகளும், எல்லாத் தலைவர்களும், நிலவுடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டுமென்று கூறுகிறார்களே தவிர, நிலம் தனி மனிதனுக்குச் சொந்தமாக இருக்கக்கூடாது என்று யாரும் சொல்லவில்லை. ஆனால், நிலம் தனி மனிதனுக்குச் சொந்தமாக இருக்கக் கூடாது என்ற புரட்சிகரமான கருத்தை வினோபாஜிதான் இப்போது தெரிவித்துவருகிறார். இந்நாட்டில் உற்பத்தி சாதனம் எதுவும் தனி மனிதனுக்குச் சொந்தமாக இருக்கக்கூடாது; உழைப்பவன் உழைப்பின் பலனை அடைய வேண்டுமே தவிர, தனியொரு உழைப்பாளியிடமோ, வேறு எந்தத் தனியொருவனிடமோ உற்பத்தி சாதனம் இருக்கக்கூடாது; ஆனால் உற்பத்தி செய்யும் அத்தனை பேருக்கும் உற்பத்தியாகும் அத்தனை பொருள்களும் விநியோகிக்கப்படவேண்டும். இதுதான் உண்மையான சோஷலிஸ்தத்துவம். இந்தத் தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் வினோபாஜி பூதான யக்ஞத்தை ஆரம்பித்து நடத்திவருகிறார்கள். நம் நாட்டில் உற்பத்தி சாதனங்களில் ஒன்றாகிய பூமி ஒரு சிலர் கையில் இருக்கிறது. பல ஏழைகளுக்கு நிலம் இல்லை. சட்டபூர்வமாக நிலவுடமைக்கு வரம்பு கட்டினாலும்கூட, நிலப் பிரச்சனையைத் தீர்த்தவர்கள் ஆகமாட்டோம்; அப்படி சட்டபூர்வமாகத் தீர்க்கவும் முடியாது. நாட்டிலுள்ள நிலமில்லாத அத்தனை மக்களுக்கும் நிலம் வழங்க முடியும் என்ற தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதுதான் பூமிதான யக்ஞம். நிலத்தை சமுதாயத்திற்குச் சொந்தமாக ஆக்கிவிட்டால், நாட்டிலுள்ள பெரும் பிரச்சனை தீர்க்கப்பட்டதாக ஆகும் என்ற அடிப்படையில்தான் வினோபாஜி பூமிதான யக்ஞத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

மேலும், கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் எல்லாவற்றிற்கும் வெளியில் உள்ளவர்களை நம்பியிருக்க வேண்டியிருக்கிறது; அவர்கள் சமீபச்சையாக இயங்கக் கூடிய நிலையில் இல்லை; ஆகவே காந்திஜி சொன்ன கிராம சுயராஜ்யத் திட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படவேண்டும்; கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் அவர்களுக்குத் தேவையானவைகளை அவர்களே உற்பத்தி செய்து கொண்டு சமீபச்சையாக இயங்க வேண்டும். இந்தக் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் பூமிதான யக்ஞம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராம மக்கள் எல்லோருக்கும் நிலம் கிடைச்சச் செய்வதோடுமட்டும் நிற்காமல், கிராம மக்கள் அவர்களுக்குத் தேவையான எல்லாவற்றையும் அவர்களே உற்பத்தி செய்து கொள்ளும்படி செய்வதற்கும் வகை செய்ய வேண்டும் என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டது தான் பூமிதான யக்ஞம் என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது.

பூமிதான யக்ஞத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கும் வினோபாஜி, பூமியைக் கோரிக்கொண்டுமட்டும் இருக்கிறார் என்று சொல்லமுடியாது. தேசத்திலுள்ள வேறு யார் மனதிலும் தோன்றாத புரட்சிகரமான கருத்துக்களை வினோபாஜி மக்களிடையே பரப்பி வருகிறார். இந்த நாட்டில் படித்தவர்கள் ஒரு பகுதியினராகவும் படிக்காதவர்கள் ஒரு பகுதியினராகவும் இருக்கிறார்கள். படித்தவர்களுக்கு இந்த சமுதாயத்தில் அதிக உரிமை—சௌகரியங்களை அனுபவிக்கும் உரிமை—உண்டு என்ற மனப்பான்மை நாட்டில் வளருகிறதே தவிர, படிக்காத ஏழைப் பாட்டாளிகளுக்கும் அந்த உரிமை இருப்பதை யாரும் ஏற்றுக்கொள்வது கிடையாது. இன்று,

[15th February 1958] [Sri A. R. Marimnthu]

சமூகத்தில் வக்கீல்கள், டாக்டர்கள் போன்றவர்களும், நல்ல தொழில்களில் இருக்கும் மற்ற படித்தவர்களும், தாங்களாக தனிப்பட்ட முறையில் வளர்ச்சியடைந்து அந்த நிலைக்கு வந்திருப்பதாகக் கருதுகிறார்களே தவிர, அவர்கள் அந்த நிலைக்கு வந்ததற்குக் காரணமாக இருந்தது சமூகத்தில் இருந்துவந்த சூழ்நிலை என்று கருதவில்லை. சமூகத்தில் தகுந்த சூழ்நிலை இருந்திராவிட்டால் அவர்கள் வக்கீல்களாகவோ டாக்டர்களாகவோ வந்திருக்க முடியாது. சமூகத்தின் ஒத்துழைப்பின் பேரில்தான் ஒருவன் டாக்டராகவோ வக்கீலாகவோ வரமுடிகிறது. ஒருவன் தானாகவே வளர்ச்சியடைந்துவிட முடியாது. சமூகத்திலுள்ள பல பெரியவர்களும் அறிவாளிகளும் சமூகத்தின் ஒத்துழைப்பின் பேரில் தான் அவர்களுடைய அறிவைப் பெருக்கிக்கொண்டிருந்திருக்கிறார்களே தவிர, அவர்கள் தனி மனிதர்களாக அவர்களுடைய அறிவைப் பெருக்கிக்கொண்டிருக்கவில்லை. தனி மனிதர்களாக இருந்திருந்தால் அவர்கள் சமூகத்தில் பழகுவதற்கே லாயக்கில்லாதவர்களாகக்கூட ஆகியிருக்கக்கூடும். சமூகத்தின் ஒத்துழைப்பின் பேரில் தான், சமூகத்தோடு சேர்ந்திருப்பதால்தான், ஒருவன் ஒரு பாஷையைப் பேசுவதற்கே முடிகிறது—பாஷையைக் கற்றுக்கொள்ள முடிகிறது. தனி மனிதன் வளர்ச்சியடைய முடியாது. ஆகவே சமூகத்திலுள்ள எல்லா அறிவாளிகளும், மேதைகளும் சமூகத்திற்குக் கடமைப்பட்டவர்கள். சமூகத்தில் இருக்க வேண்டியதைவிட, சமூகத்திலிருந்து தாங்கள் அதிகமாக ஒன்றும் எடுத்துக்கொள்வதற்கு உரிமை இல்லை என்ற எண்ணம் சமூகத்தில் எல்லா மக்களுக்கும் ஏற்பட வேண்டும் என்ற புரட்சிகரமான கருத்தைத் தான் வினோபாஜி தெரிவித்துவருகிறார்.

படித்தவர்கள், அறிவாளிகள், மற்றெல்லோரும் உணவில்லாமல் வாழமுடியாது. எல்லோரும் வாழ வகைசெய்வார்கள் உழவர்கள் தான். ஆகவே உழவர்கள் மிகவும் மதிப்பிற்குரியவர்கள். உழவனையும் உழைப்பையும் ஐந்தி வித்தியாசமோ, மத வித்தியாசமோ, உயர்ந்தவன், தாழ்ந்தவன் என்ற வித்தியாசமோ, படித்தவன் படிக்காதவன் என்ற வித்தியாசமோ, மற்ற எந்த வித்தியாசமோ பாராட்டாமல் மதிக்கவேண்டும் என்று வினோபாஜி ஒப்புக்கொள்கிறார், இதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது, இதற்கு யாரும் மறுப்பு சொல்லமுடியாது என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, அந்த உண்மையான ஸ்திரீயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இன்றைக்கு ஒரு உண்மையான சோஷலிஸ்ட் கிராமத்தை மாநியாக அமைத்து காண்பிக்க வேண்டியது சமூகத்தில் இருக்கக்கூடிய எல்லோருடைய பொறுப்பும் கடமையுமாகும். நாம் எல்லோரும் சோஷலிஸத்தை நோக்கிச் செல்கிறோம். இந்த சோஷலிஸம் எங்கு இருக்கிறது என்று கேட்டால் கிராமதானமாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் தங்களுக்கு என்று சொந்தமாக எதையும் வைத்துக் கொள்ளாமல் எல்லாவற்றையும் சமுதாயத்திற்கு கொடுத்துவிட்ட அப்படிப்பட்ட கிராமங்களில்தான் பூரண சோஷலிஸம் இருக்கிறது. உண்மையான சோஷலிஸ்ட் கிராமங்களாக அவைகளை ஆக்குவதற்கு வேண்டிய எல்லா உதவிகளையும், அதற்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் அரசாங்கம் செய்துகொடுக்கவேண்டும். அவைகளுக்கு என்னென்ன தேவையோ அவைகளையெல்லாம் அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். கிராமதானமாக கொடுக்கப்பட்ட கிராமங்களின் சுற்றுப்புறங்களில் உள்ளவர்களால் கிராமதானமாக கொடுக்கப்பட்ட கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் பல விதங்களிலும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அத்தகைய ஒரு உணர்ச்சி ஏற்படாமல், கிராமதான மக்கள் ஒரு விதத்திலும் பாதிக்கப்படாமல், அவர்களுக்கு என்னென்ன தேவையோ அவைகளை அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி, உண்மை சோஷலிஸ்ட் கிராமம் எப்படியிருக்கவேண்டும் என்று எடுத்துக் காட்டக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த சர்க்கார் தன் உதவி மூலம் கிராமதானமாக அளிக்கப்பட்ட கிராமங்களில் உள்ள மக்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நமது பொருளாதார வசதியை மட்டும் நாம் பார்க்காமல் அந்த கிராமங்களை உண்மையான சோஷலிஸ்ட் கிராமமாக ஆக்குவதற்கு வேண்டியதைச் செய்யவேண்டும்.

[Sri A. R. Marimuthu] [15th February 1958]

முன்பு மகாத்மா காந்தியடிகள் கூறினார்கள், இப்பொழுது வினோபாஜி அவர்கள் கூறிக்கொண்டு வருகிறார்கள். கிராமமக்கள் எதற்கும் பிறரை எதிர்பார்க்கும் நிலைமை இருக்கக்கூடாது என்றும் கூறினார்கள். ஆகவே, கைத்தொழில் வளர்ச்சி போன்ற எல்லாவற்றையும் அங்கு செய்து கொடுத்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய எல்லாத் தேவைகளையும் அளிப்பதோடு கூட அரசாங்கமே இல்லாத ஒரு சமுதாயம் வேண்டுமென்றுதான் வினோபா பாவே அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அன்று மஹாத்மா காந்தியடிகள் ராமராஜ்யம் வேண்டுமென்று கூறினார்கள். இதேபோல், வினோபா அரசாங்கமே இல்லாத ஒரு சமுதாயம் வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். நாம் எதற்கு எடுத்தாலும் மேல் இடத்தில் கேட்கவேண்டும் என்ற நிலை மாறி, தங்கள் இஷ்டம்போல் நல்ல காரியங்களை செய்யும் ஒரு நிலையில் அக்கிராமங்கள் இருக்க வேண்டும். அரசாங்கம் எதற்கு எடுத்தாலும் சட்டத்தின் மூலம் அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தாமல் அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவி செய்து அவர்கள் சுதந்திரமாக வாழ்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்து அவைகளை சுயராஜ்ய கிராமங்களாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடித்து கொள்கிறேன்.

10-32
a.m.

SRI W. P. A. R. CHANDRASEKHARAN: தலைவர் அவர்களே, மனிதர்களிடையே தற்சமயம் வாழ்ந்துவரும் மிகப் பெரிய தலைவரான ஆச்சாரிய வினோபா பாவே அவர்களின் பூமிதான் இயக்கத்தை அனுசரித்து இப்பூமிதான் சட்டத்தை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருப்பதை ஆதரித்தும், வரவேற்றும் நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தெலுங்கானாவில் ராமச்சந்திர ரெட்டியார் அவர்கள் 100 ஏக்கர் நிலம் தானமாக செய்ததின் மூலம் ஆரம்பித்த பூமிதான் இயக்கமானது மிகப் பெரிய அளவில் வளர்ந்து உலகத்தில் உள்ள அரசியல் வாதிகளையும், நிபுணர்களையும் கவர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அது மாத்திரமல்ல. சாதாரணமாக என் இது நகரங்களில் ஆரம்பிக்கப் படவில்லை, தொழில்கள், அதாவது இன்டஸ்ட்ரீஸ் உள்ள இடங்களில் இது ஏன் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்று கேட்கப்படுகிறது. நம்மீதரத்தில் உள்ள விவசாயிகள், ஏதாவது தான் உழைக்கும் ஒரு மனிதரோத்திற்கு இவ்வளவு ஊதியம் அடைகிறோம் என்ற நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள் என்று கூறுவது பொருத்தமாகும். அவ் விவசாய மக்களை உய்விப்பதற்காகத்தான் கிராம தானமாக பூமிதானம் வளர்ச்சி பெற்றது. வேறு தொழில்கள் உள்ள இடங்களில் ஆரம்பிப்பதைவிட, இந்த பூமி தானத்தை முதன் முதலாக கிராமங்களில்தான் ஆரம்பிக்க வேண்டும். முழுக்க முழுக்க விவசாய மக்களைக் கொண்ட கிராமங்களாகப் பார்த்து ஆரம்பியுங்கள் என்று வினோபா பாவே அவர்கள் கூறினார்கள். அது மாத்திரமல்ல. அந்த பூமிதானம் இயங்க ஆரம்பிப்பதற்கு, வெவியாரின் உதவி பொதுமக்களிடையே இருந்தும் வரலாம். சர்க்காரிடையே இருந்தும் வரலாம். பொதுமக்களிடையே இருந்துவரும் உதவியை பாவே அவர்கள் சம்பத் தானம் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். இந்த சம்பத் தான விஷயத்தில் எனக்குத் தெரியும், வியாபாரிகள் பாவே அவர்களை அணுகி, எங்களுக்கு இன்கம் டாக்ஸ் ரிபேட் நீங்கள் வாங்கிக் கொடுத்தால் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் நாங்கள் சம்பத் தானமாக தாராளமாகக் கொடுக்க முடியும் என்று கூறியபோது அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், “அது இன்கம் டாக்ஸ் டிபார்ட்மெண்டின் பணம். அது உங்களுடையதல்ல. அதை நீங்கள் கொடுப்பது என்பது சரியல்ல. அதற்கு ஒரு கட்டுக்கோப்பு இருக்கிறது. அந்த டிபார்ட்மெண்டுக்கு என்று ஒரு கட்டமை இருக்கிறது. அதை நிறைவேற்ற இன்கம் டாக்ஸ் டிபார்ட்மெண்டார் அப்பணத்தை வருலித்து வினியோகம் செய்து வருகிறார்கள். அதில் நீங்கள் குறுக்கிட்டு, நீங்கள் சம்பத் தானம் கொடுத்தாவிட்ட பெருமையை அடைய முடியாது” என்று. அது, பொருத்தமான தல்ல என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அதாவது, அவர்களுடைய வாழ்க்கை சௌகரியங்களுக்குமேல் பொருளிட்டோவர்கள் தங்கள் வருவாயி லிருந்து கொடுப்பதுதான் சம்பத் தானம் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதேபோல், ஒரு முனிசிபாலிட்டியார் அவரை அணுகி, நாங்கள் ரூபிசி பாலிட்டி வருமானத்திலிருந்து உங்களுக்கு சம்பத் தானமாக கொடுக்கிறோம் என்று பாவே அவர்களிடம் சொன்னார்கள்; அதற்கு

[Sri W. P. A. R. Chandrasekharan]

அவர்கள் நீங்கள் சாக்கடைகளை சுத்தம் செய்து, தெருக்களை சுத்தம் செய்து மக்களை நோய்தொடியிலிருந்து தடுப்பதற்கு என்று அமைக்கப் பட்டிருக்கும் வருவாயை நீங்கள் சம்பத் தானமாக கொடுத்து விட்டுப் போய் விட முடியாது என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, இப்பொழுது நிலவியரும் மனித சமுதாய அமைப்பின் கட்டுக் கோப்பை குலைக்காமலும் அதில் தலையிடாமலும் மக்களின் மனமாற்றத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு சமுதாய முன்னேற்றம் காண்பதுவே பாவே அவர்கள் இயக்கத்தின் நோக்கம். பூமிதானம் கிராம தானமாக வளர்ந்தது, பூமி தானம் பெரிய அளவில் வளர்ந்துவிட்டதால், அதை வினியோகித்து நிர்வகிப்பதில் எழுந்த பிரச்சனைதான் இந்த கிராம தானமாக உருவாயிற்று. கிராம தானம் உருவாகி, மதுரை மாவட்டத்தில் பெரிய அளவிற்கு யாரும் எதிர்பார்க்காத அளவு அது வளர்ச்சி பெற்றது. இப்பொழுதும், திருமங்கலம், நிலக்கோட்டை தாலுகாக்களில் பல கிராமங்கள், அதாவது மக்கள் தங்கள் பரிபூர்ண ஒத்துழைப்புடன் கொடுக்கப்பட்ட கிராமங்கள்தான், கிராம தானமாக அடையப் பெற்றிருக்கிறது. இந்தநிலையில் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரும்போது, இந்த மனமாற்றம் அதன் அடிப்படையாக இருக்கவேண்டும். அதன் மூலம் இந்தச் சட்டம் பயன்பட வேண்டும் என்ற கருத்து நிலவ வேண்டுமென்று நான் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எல்லாச் சட்டங்களுக்கும் இல்லாத ஒரு அந்தஸ்தும், தனி இடமும் சர்க்காரிடையேயும், இம்மன்றத்திலும், இச்சட்டத்திற்கு இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனெனில் நிலத்தைப் பூராவும் கொடுத்துவிடுங்கள் என்று சட்டத்தின் மூலம் ஒரே வரியில் சொல்லி விடலாம். சட்டத்தின் மூலம் கையாளும்போது அதில் இருந்து நழுவிக்கொள்ள இடம் இருக்கிறது. ஆனால் மக்களின் மனதை மாற்றி அவர்க ளிடம் இருந்து நிலத்தை அடையும்போது நழுவுவது என்பதிலிருந்து விடுபடலாம். ஆகவே, இச்சட்டம் மனமாற்றத்தின் அடிப்படையில் நிறுவப் படவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு நமது சர்க்கார் பூமிதான நிலங்களுக்காக 20 லட்சம் ரூபாய் கடன் வினியோகம் செய்ய ஒதுக்கியதற்காக நான் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

அப்படி ஒதுக்கிய தொகையில் பெரிய அளவு வினியோகிக்கப்படவில்லை. அதில் குறைபாடு இருக்கிறது என்று கூறப்பட்டது. அதற்குக் காரணம் நமது ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டிலுள்ள நிலங்களின் உரிமைப்பாடு அமைக் கப்பட்டிருக்கும் விதம்தான். அதாவது, ஒருவர் நிலத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பார். ஆனால் அது இன்னொருவர் பேரில் பட்டா இருக்கும். பட்டா கூட கூட்டுப் பட்டாவாக இருக்கும். கூட்டாக கிஸ்தி செலுத்துவதும் உண்டு. அம்மாதிரியான தடைபாடுகள் இருப்பதினால்தான் இவ் விதம் வினியோகம் செய்யப்படும் நிலத்தை மக்களால் அடைய முடியா மல் போய்விடுகிறதே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. இதற்கெல்லாம் சரியான சூழ்நிலை நம்மிடம் இருக்கிறது. அதாவது இம்மாதிரிப்பட்ட நிலங்களைப் பட்டா மாறுதல் செய்யப்படும்பொழுது சாதாரணமாகப் பாராமல் இம் மாதிரிப்பட்ட பூதான விண்ணப்பங்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டு மென்று அரசாங்கத்தினிடம் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இந்த சர்க்கார் தங்களுடைய சலுகை அல்லது அந்தஸ்து ஆதரவை காட்டும் விஷயத்தில் கிராம தானங்கள் பெரிய அளவில் ஏற்பட்டிருக்கும் இடங் களில் அதிகமாக பிளாக் டெவலப்மெண்ட், கம்யூனிட்டி பிராஜக்ட் இவை போன்றவைகளுக்கு முதலிடம் கொடுத்து அதற்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எதற்காகவென்றால், சிலர் சொல்கிறார்கள், சர்க்கார் பூமிதான இயக்கத்தால் பிளாக் டெவலப் மெண்ட் இடங்களை இன்டியூஸ் செய்வதற்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது என் றுள்ள கருத்து கூறப்படுகிறது. எந்தநிலையிலும் பழி அல்லது தவறு தங்களைச் சொல்லுவது சலபம். என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாம். ஆகவே சர்க்கார் தங்களது ஆதரவைக் காட்டுகிறது என்ற முறையில் இதற்கு முதலிடம் கொடுத்து ஆதரிக்க வேண்டுமென்று

[Sri W. P. A. R. Chandrasekharan] [15th February 1958]

கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த நிலையில் இன்னொரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன் அதாவது நிலம் குறைவாக உள்ளவர்களிடமிருந்து நிலம் வாங்கப்படுகிறது. ஆனால் நிலம் அதிகமாக உள்ளவர்களிடமிருந்து சரியாக நிலம் வாங்கப்படவில்லை என்று பூமிதான இயக்கத்தைப்பற்றி குறை கூறப்படுகிறது. இதற்கு பாவே அவர்கள் வகுத்த திட்டத்தில் பூதானம், சம்பத் தானம், சிரம தானம்; புத்தி தானம் என்று ஏற்படுத்தியிருப்பது போல் வாபஸ் தானம் என்றும் ஒரு முறை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். யாராவது மனமாற்றம் அடைந்து நிலத்தைக் கொடுப்பார்கள். குறைவாக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருப்பவர்கள் நிலத்தை தானம் கொடுத்தால், “நீ உன்னுடைய தகுதிக்குக் கூடுதலாகக் கொடுத்துவிட்டாய், ஆகையால் நீ திரும்ப நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம்” என்று கொடுப்பதற்கு வாபஸ் தானம் என்று ஒரு திட்டம் இருக்கின்றது. அங்கே அது மாதிரி அதிகமாக நிலம் உள்ளவர்கள் சரியான முறையில் கொடுக்காமல் குறைவாகக் கொடுத்தால் அவர்களுக்கும் வாபஸ் தானம் பயன்படுகிறது. அதாவது “நீங்கள் கொடுக்க வேண்டிய அளவு கொடுக்கவில்லை, ஆகவே அதை வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டு நீங்கள் மனமாற்றம் அடையும் வரையிலும் நிலத்தை வைத்துக்கொள்ளுங்கள்” என்று அவர்களுக்கு வாபஸ் தானம் செய்யப்படுகின்றது. இம்மாதிரி யான பூமிதான இயக்கத்தில் எந்த விதமான குறைபாடும் வராது. அவ்விதம் ஏதாவது வந்தாலும் இந்த இயக்கம் மனமாற்றத்தின் அடிப்படையில் வேலை செய்துவருவதால், இது நல்ல ரீதியில் நிலவும் என்று கூறிக்கொண்டு இதில் எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்து வேலை செய்வதற்கு வேண்டிய ஒரு இயக்கம் என்பதை சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். இன்றைக்கு சர்க்காரை விட்டுவிட்டால் காங்கிரஸ் கட்சி இருக்கிறது, இன்னும் பிரஜா சோஷலிஸ்ட் கட்சி இருக்கிறது. டி.எம்.கே. இருக்கிறது. மற்றும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் ஒருமுகமாகச் சேர்ந்து இதில் உழைப்பதற்கு இது ஒரு சரியான இயக்கம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். இதில் இப்போது எனக்குத் தெரிந்த அளவில் காங்கிரஸ் தன்னால் இயன்ற அளவு என்னவெல்லாம் செய்யமுடியுமோ அவைகளை எல்லாம் செய்து வந்திருக்கின்றது. என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதில் எல்லோரும் கட்சி சார்பற்ற முறையில் வேலை செய்ய வேண்டும். சமீபத்தில் கூட மறைமுகமாக வத்தல்குண்டு பிரிக்காவில் ஒன்று சேர்ந்து சர்வோதய தினத்தைக் கொண்டாடினார்கள். இம்மாதிரியான ஒரு மனமாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்காகத்தான் மனிதர்களுள் தெய்வமாக நம்மிடையே வாழ்ந்து மறைந்த மகாத்மா காந்தியடிகள் வேலை செய்தார். அவர் விட்டுச் சென்ற வேலையை அவர்களின் வாரிசான வினோபா பாவே அவர்கள் நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். அதற்குச் சர்க்கார் தங்களுடைய முழு ஆதரவையும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

10-45
a.m.

SRI M. RAMACHANDRA REDDI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று இந்த சபையில் வந்திருக்கும் பூதான யக்கு மசோதாவைப் பற்றியும் அதனுடைய அம்சங்களைப் பற்றியும் ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்று உலகம் போய்க்கொண்டிருக்கிற நிலையில், அமைதியை நிலைநாட்டிக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த சந்தர்ப்பத்தில், அதிகமான சீர்திருத்தங்களைச் செய்யவேண்டும் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த சந்தர்ப்பத்தில், நமது அரசாங்கம் இப்போது புனிதமான ஒரு மசோதாவைத் தயாரித்து அதைச் செயலாற்றுவதற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறதைப் பற்றி நான் பெருமிதம் அடைகிறேன். இன்று நாட்டில் வந்துள்ள சீர்திருத்தங்களில் மிக முக்கியமாக விளங்குகிறது இந்த பூதான யக்கு மசோதா ஆகவே இதை ஒரு புனிதமான சட்டம் என்று சொல்லலாம். இதை நாம் பேணி வளர்க்க வேண்டும். இந்தச் சட்டம் இல்லாமலும் இதிலுள்ள தூய்மையான கருத்துக்களை நாம் நாட்டில் வளர்க்கலாம். ஆனால் அதைப் பாதுகாப்பதற்கு, வளர்ச்சி பெறச் செய்வதற்கு, இந்தச் சட்டம் மிக அவசியமாக வேண்டியிருக்கிறது. இதிலுள்ள கருத்துக்களைத் தூண்டவேண்டிய அவசியமில்லை. அதற்காகத்தான் வினோபாஜி அவர்கள் நாட்டில் இருக்கின்ற சூழ்நிலை காரணமாகவும், உலகம் போகின்ற நிலைமையிலும், இப்போது ஏற்பட்டிருக்கின்ற புரட்சியின் காரணமாகவும் இவைகளை எந்த விதத்தில் தீர்க்க வேண்டுமென்று ஆலோசித்து இந்த பூதான இயக்கத்தை ஆரம்பித்தார்கள். இன்றைக்கு ஒருபுறம் நிலச்சுவான்தார்களும் இன்னும் பல கோடிவார்களும், பணத்திற்கு இன்றைக்கு இருக்கின்ற மதிப்பின் காரணமாக, அதன் மெலிடுக்கின்ற ஆசையில் ஊறிக்கிடக்கிறார்கள். அதிசந்தான் நம்முடைய வாழ்வு இருக்கின்றது என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் ஒரு சாரார் இருந்துவருகின்ற நிலைமையில், இன்னொரு சாரார்—நிலமற்றவர்கள்—பாம்பரையாகவே அவர்கள், உலகம் தோன்றிய நாள் முதற்கொண்டு ஆஸ்தியே இல்லாத நிலைமையில் இருக்கின்றவர்கள் இந்த நாட்டில் பெருந்தொகையாக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த இரு சாரார்களுக்கும் எப்போதுமே ஒரு போர் நடந்துகொண்டு வருகிறது. அது சாத்வீகப் போராக இருந்தாலும் சரி, அல்லது ஓய்வைப் போராக இருந்தாலும் சரி ஏதோ ஒரு வகையில் இந்தப் போராட்டம் நடந்து கொண்டேவருகிறது. இந்த நிலையில் அறிவாவியாக விளங்கிய வினோபாஜி அவர்கள் இந்த தெய்வ பிறவிகளை எல்லாம், இந்த எழை மக்களை எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்துக்கொண்டு குடும்பங்களில் சண்டை இருக்கக்கூடாது என்கிற அடிப்படையில், நாட்டில் ஏற்றத் தாழ்வு இருக்கக்கூடாது என்கின்ற அடிப்படையில், இந்த பூதான இயக்கத்தை ஆரம்பித்தார்கள். அங்குதான் இருக்கிறது எல்லாம். அந்தச் சொத்துமையில் தான் சண்டை வருகிறது. இது பெரிய நிலச்சுவான்தார்களிடம் மாத்திரம் தான் என்பது இல்லை. ஒரு சிறு கானி வைத்திருக்கக் கூடியவர்கள் விஷயத்திலும் ஏற்படுகிறது. ஒவ்வொரு மிராசதாரும் மனமாற்றம் அடைய வேண்டும். ஆகையால்தான் இன்றைய நிலையில் ஒருவரும் நிலம் இல்லாதவர்களாக இருக்கக்கூடாது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது தான் அடிப்படை. அதைப் படிப்படியாக உணர்ந்து நிலத்திற்கு உரிமையாளர்களே இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் சித்தாந்தம். உரிமையில்லாமல் போனால் யார் பண்படுத்துவது, யார் விளைவிப்பது, எப்படிப் பிசிந்து கொள்வது என்ற சந்தேகம் ஏற்படலாம். ஒரு கிராமத்தினுடைய நில விஸ்தீர்ணத்தைத் தெரிந்துகொண்டு, அதற்குத் தகுந்தாற்போல் மக்களை அங்கு நிர்ணயித்து, ஒரு சங்கத்தை அமைத்துக்கொண்டு அவர்கள் அதைப் பண்படுத்தி, விளைவுபடுத்தி, வருகிற வருமானத்தைக்கொண்டு ஜீவிக்கவேண்டியது. அதைப் போல் ரொம்ப ஆசையை வைத்துக்கொண்டு வாழ்க்கைக்கு உணவுப் பொருள்களும், உடுக்க உடையும், போக போக்கியங்களையும் பெரிதாகக் கருதி, அடைய வேண்டிய லட்சியத்தை மறந்துவிட்டால், கல்வி வாயிலாக அறிவை அடைந்து, எம்பெருமான் திருவடியை அடைவதற்கு, கடவுளை அடைவதற்கு, ஆராய்ச்சி செய்ய முற்படவேண்டும். அறிவுடையவனும் இறக்கிறான். அறிவற்றவனும் இறக்கிறான். அறிவுடையவன் அறிவினைத் தெரிந்துகொள்கிறான். அறிவினைத் தெரிந்து பேச்சைக் குறைத்துக் கொள்கிறான். பேச்சைக் குறைத்து மௌனத்தைக் கொள்ளுகிறான். இப்படிப்பட்டவன் மனிதத் தன்மையிலே கடவுள் தன்மையை அடைகிறான். ஒவ்வொரு மனிதனும் இப்படி மாறவேண்டும். ஒவ்வொரு மனிதனும் நல்லவன்தான். ஆனால் சூழ்நிலை காரணமாக மிருகமாக மாறிவிடுகிறான். இது சூழ்நிலையைப் பொறுத்த விஷயமாக இருக்கிறது. இப்படியாக மனிதன் தன் மனிதத் தன்மையை மறக்கக்கூடாது. அப்படி மறப்பது ஒரு கொடிய செயல். இந்த முறையில் சிந்திக்க வேண்டும். அதே போல் கடவுள் தன்மையை அடைய சிந்திக்கவேண்டும். அதற்கான முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்போது அன்பு ஏற்படுகிறது. அன்பு உடையவன் எல்லாம் உடையவன் என்று சொல்லார்கள். உலகத்திலே மன்னருக்கு மதிப்புக் கிடையாது. மகரிஷிகளுக்குத்தான் மதிப்பு. அதிலும் நம் தமிழ் நாட்டில் மன்னருக்கு மதிப்பு கிடையாது. ஏன் இந்த மகரிஷிகளுக்கு இவ்வளவு மதிப்பு என்றால் அவர்களுக்கு எந்த விதமான பற்றுதலும் கிடையாது. போதுமென்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து என்ற அடிப்படைத் தத்துவத்தைக் கொள்ள வேண்டும். இங்கே பலவிதமான சச்சரவுகள் இருக்கின்றன. சட்டசபையில் எத்தனையோ

[Sri M. Ramachandra Reddi]

15th February 1958]

மாசுக்கும், உலகம் போகின்ற நிலைமையிலும், இப்போது ஏற்பட்டிருக்கின்ற புரட்சியின் காரணமாகவும் இவைகளை எந்த விதத்தில் தீர்க்க வேண்டுமென்று ஆலோசித்து இந்த பூதான இயக்கத்தை ஆரம்பித்தார்கள். இன்றைக்கு ஒருபுறம் நிலச்சுவான்தார்களும் இன்னும் பல கோடிவார்களும், பணத்திற்கு இன்றைக்கு இருக்கின்ற மதிப்பின் காரணமாக, அதன் மெலிடுக்கின்ற ஆசையில் ஊறிக்கிடக்கிறார்கள். அதிசந்தான் நம்முடைய வாழ்வு இருக்கின்றது என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் ஒரு சாரார் இருந்துவருகின்ற நிலைமையில், இன்னொரு சாரார்—நிலமற்றவர்கள்—பாம்பரையாகவே அவர்கள், உலகம் தோன்றிய நாள் முதற்கொண்டு ஆஸ்தியே இல்லாத நிலைமையில் இருக்கின்றவர்கள் இந்த நாட்டில் பெருந்தொகையாக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த இரு சாரார்களுக்கும் எப்போதுமே ஒரு போர் நடந்துகொண்டு வருகிறது. அது சாத்வீகப் போராக இருந்தாலும் சரி, அல்லது ஓய்வைப் போராக இருந்தாலும் சரி ஏதோ ஒரு வகையில் இந்தப் போராட்டம் நடந்து கொண்டேவருகிறது. இந்த நிலையில் அறிவாவியாக விளங்கிய வினோபாஜி அவர்கள் இந்த தெய்வ பிறவிகளை எல்லாம், இந்த எழை மக்களை எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்துக்கொண்டு குடும்பங்களில் சண்டை இருக்கக்கூடாது என்கிற அடிப்படையில், நாட்டில் ஏற்றத் தாழ்வு இருக்கக்கூடாது என்கின்ற அடிப்படையில், இந்த பூதான இயக்கத்தை ஆரம்பித்தார்கள். அங்குதான் இருக்கிறது எல்லாம். அந்தச் சொத்துமையில் தான் சண்டை வருகிறது. இது பெரிய நிலச்சுவான்தார்களிடம் மாத்திரம் தான் என்பது இல்லை. ஒரு சிறு கானி வைத்திருக்கக் கூடியவர்கள் விஷயத்திலும் ஏற்படுகிறது. ஒவ்வொரு மிராசதாரும் மனமாற்றம் அடைய வேண்டும். ஆகையால்தான் இன்றைய நிலையில் ஒருவரும் நிலம் இல்லாதவர்களாக இருக்கக்கூடாது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது தான் அடிப்படை. அதைப் படிப்படியாக உணர்ந்து நிலத்திற்கு உரிமையாளர்களே இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் சித்தாந்தம். உரிமையில்லாமல் போனால் யார் பண்படுத்துவது, யார் விளைவிப்பது, எப்படிப் பிசிந்து கொள்வது என்ற சந்தேகம் ஏற்படலாம். ஒரு கிராமத்தினுடைய நில விஸ்தீர்ணத்தைத் தெரிந்துகொண்டு, அதற்குத் தகுந்தாற்போல் மக்களை அங்கு நிர்ணயித்து, ஒரு சங்கத்தை அமைத்துக்கொண்டு அவர்கள் அதைப் பண்படுத்தி, விளைவுபடுத்தி, வருகிற வருமானத்தைக்கொண்டு ஜீவிக்கவேண்டியது. அதைப் போல் ரொம்ப ஆசையை வைத்துக்கொண்டு வாழ்க்கைக்கு உணவுப் பொருள்களும், உடுக்க உடையும், போக போக்கியங்களையும் பெரிதாகக் கருதி, அடைய வேண்டிய லட்சியத்தை மறந்துவிட்டால், கல்வி வாயிலாக அறிவை அடைந்து, எம்பெருமான் திருவடியை அடைவதற்கு, கடவுளை அடைவதற்கு, ஆராய்ச்சி செய்ய முற்படவேண்டும். அறிவுடையவனும் இறக்கிறான். அறிவற்றவனும் இறக்கிறான். அறிவுடையவன் அறிவினைத் தெரிந்துகொள்கிறான். அறிவினைத் தெரிந்து பேச்சைக் குறைத்துக் கொள்கிறான். பேச்சைக் குறைத்து மௌனத்தைக் கொள்ளுகிறான். இப்படிப்பட்டவன் மனிதத் தன்மையிலே கடவுள் தன்மையை அடைகிறான். ஒவ்வொரு மனிதனும் இப்படி மாறவேண்டும். ஒவ்வொரு மனிதனும் நல்லவன்தான். ஆனால் சூழ்நிலை காரணமாக மிருகமாக மாறிவிடுகிறான். இது சூழ்நிலையைப் பொறுத்த விஷயமாக இருக்கிறது. இப்படியாக மனிதன் தன் மனிதத் தன்மையை மறக்கக்கூடாது. அப்படி மறப்பது ஒரு கொடிய செயல். இந்த முறையில் சிந்திக்க வேண்டும். அதே போல் கடவுள் தன்மையை அடைய சிந்திக்கவேண்டும். அதற்கான முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்போது அன்பு ஏற்படுகிறது. அன்பு உடையவன் எல்லாம் உடையவன் என்று சொல்லார்கள். உலகத்திலே மன்னருக்கு மதிப்புக் கிடையாது. மகரிஷிகளுக்குத்தான் மதிப்பு. அதிலும் நம் தமிழ் நாட்டில் மன்னருக்கு மதிப்பு கிடையாது. ஏன் இந்த மகரிஷிகளுக்கு இவ்வளவு மதிப்பு என்றால் அவர்களுக்கு எந்த விதமான பற்றுதலும் கிடையாது. போதுமென்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து என்ற அடிப்படைத் தத்துவத்தைக் கொள்ள வேண்டும். இங்கே பலவிதமான சச்சரவுகள் இருக்கின்றன. சட்டசபையில் எத்தனையோ

[Sri M. Ramachandra Reddi] [15th February 1958]

மசோதாக்கள் வருகின்றன. பல விவாதங்கள் வருகின்றன. அதிருஷ்ட வசமாக இந்த பூதான மசோதாவில் எல்லோருடைய கருத்துக்களும் ஒற்றுமை இருக்கிறது. இதில் மாத்திரம் ஒற்றுமை இருந்தால் போதாது. அடிப்படையில் பல கட்சிகளின் மனம் மாற்றம் அடையவேண்டும். சிக்கல்கள் மறைய வேண்டும். குறிப்பிட்டவர்கள் இந்த நாட்டிலே வாழக் கூடாது என்பதெல்லாம் மறைந்து எல்லோரும் கூடி ஐக்கியமாக வாழ வேண்டும். ஒரு மொழி வாழக்கூடாது என்று எதிர்க்கக் கூடாது. இப்படி ஐக்கியமாகப் பல பேர்களும், பல கட்சிகளும், அன்பாக, பரஸ்பரம் அபிமானத்தோடு வாழவேண்டும். அதுதான் சர்வோதயத்தின் அடிப்படை. அதுதான் வினோபாவின் தத்துவம். ஆக அப்படிப்பட்ட ஒரு மிக உன்னதமான கருத்தைக் கொண்ட அவர் இந்த நாட்டிலே கால் நடையாக விஜயம் செய்தார். கால் நடையாக இந்த நாட்டிலே யாத்திரை செய்தார். ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலம் பூமி தானமாகக் கிடைத்தது. அப்படி பூமிதானமாகக் கிடைத்த ஊர்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு சர்க்கார் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று எனக்கு முன் பேசிய மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்களெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் ஓரளவுக்கு அதற்கு உபகாரம் செய்ய முன்வந்தால் ஆட்சேபணியில்லை. சர்க்கார் செய்யும் உபகாரத்தை நம்பி கிராமதானம் உருவாக்கப்படவில்லை. இவ்வித அடிப்படையில் இந்த சமுதாயம் அமையவேண்டும். அதற்குத் தக்கபடி மக்களுடைய மனமாற்றம் ஏற்படவேண்டும். அங்குள்ளவர்கள் தங்கள் கையாலேயே, சர்க்காரை நம்பி இராமல், அபிவிருத்தி செய்வதற்கு முன் வரவேண்டும். அம்மாதிரியான ஒரு புதிய சூழ்நிலை ஏற்படவேண்டும். இந்த நிலையில் நிலச் சீர்திருத்தம் வருகிறது. அப்படிப்பட்ட பிரேரணை இருக்கும் சமயத்தில் இந்த பூமிதான மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டு செயல்படப் போகிறது. நிலச் சீர்திருத்தம் வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் இந்த மசோதாவினால் ஓரளவுக்கு மாற்றப்பட்டுவிடும். மனதில் மாற்றம் அடைந்தால் இந்தத் தகராறுகள் வராது. இப்போது நிலத்தில் உரிமையைப் பற்றிப் பேசப்படுகிறது. உரிமையைப்பற்றிய சச்சரவு ரொம்ப இருக்கிறது. நிலம் ஆண்டவனுடையது என்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். நிலம் ஆண்டவன் கொடுத்தது. அது ஆண்டவன் பெயரில் இருந்தால் என்ன, அல்லது ஒரு தனி மனிதனின் பெயரில் இருந்தாலென்ன, பெயரை வைத்துக்கொண்டு உரிமை போய்விட்டது என்று எண்ணக்கூடாது. படிப்படியாக அதை மாற்றிவிடலாம். அதிலிருந்து வரக் கூடிய வருமானத்தை பிரதானமாகச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டும். அந்த வருமானத்தை நியாயமான முறையில், அன்னியோன்னியமான முறையில், பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டும். இதைத் தான் நம் ஒப்பற்ற மாபெரும் தந்தை பாதித்தார்கள். இதை நாம் தெளிவாக, நன்றாக, சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். தொழிலாளராக இருந்தாலும், மிராசதாரர்களாக இருந்தாலும், மற்றவர்களாக இருந்தாலும், நல்ல முறையில் கூட்டுவு மனப்பான்மையோடு உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்ற தத்துவத்தைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அப்படி உற்பத்தி ருவதை சரிப்படுத்தி, சுமுகமாக விநியோகிக்கப்படவேண்டும். நிர்ப்பந்த முறையைப் பிரயோகித்து, கிளர்ச்சியை உண்டாக்கி, அறுவடையைப் பாதித்து, பொருள் உற்பத்தியைக் குறைக்கக்கூடாது. அம்மாதிரி நிர்ப்பந்தங்களை நிலச் சீர்திருத்தம் என்கிற முறையிலே உண்டாக்கிவிடுகிறோம், நம்மை அறியாமலே. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஒரு இடத்திலே ஆரம்பித்து, இந்த நிர்ப்பந்தம் இல்லாத இடங்களிலும் இந்த நிர்ப்பந்தம் வருகிறது. வினோபா அவர்கள் சொன்னபடி அடிப்படை மனமாற்றத்தை உண்டாக்கி நிலம் அவ்வளவும் அந்த ஊரில் வாழுகிற அத்தனை பேருக்கும் சொந்தம் என்று ஆக்கிவிட வேண்டும். அப்படி அமைத்து நன்றாக நாம் வாழ்ந்து நாம் மனிதத் தன்மையிலிருந்து தெய்வத் தன்மையை அடைய வேண்டும். தலைவர் வினோபாஜி இதைத்தான் நன்றாக, ஆணித்தரமாக எங்கும் சொல்லிக்கொண்டு போகிறார்கள். வகுப்பு வாதமும் அழிந்துவிட வேண்டும். ஒரு வகுப்பைப் பற்றிப் பேசுவது என்று இல்லாமல் எல்லோரும் ஆதரவுடன் வாழவேண்டும். அதற்கு எல்லாக் கட்சிகளும் பிரசாரம் செய்ய வேண்டும். அந்தப் பிரசங்கத்தில் பூதான இயக்கத்தை

[15th February 1958] [Sri M. Ramachandra Reddi]

யும் பற்றி விளக்கமாக எடுத்துக் கூறினால் நிச்சயமாக சுபிட்சத்தையும் மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்திவிடலாம். அப்போதுதான் சோஷலிஸ்த் தன்மை வாய்ந்த ராஜ்யமாக அமையும். முக்கியமான இந்தக் கருத்தைச் சொல்லுகிற இடத்திலெல்லாம் குடும்பச் சண்டைகளையும் மற்ற சண்டைகளையும் ஒழிக்க முடியும். அதற்காக எல்லாக் கட்சிகளும் உழைக்க முன் வரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அவர்கள் அறிவு தானம் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கிராமத்திலே போதிய அறிவு இல்லாத காரணத்தினாலே அறிவுதானம் கொடுக்கவேண்டும். நம்முடைய அறிவை தானமாகக் கொடுத்தால் அறிவு வளரத்தான் செய்யுமே தவிர, குறையாது. அறிவு பெற்ற பெரியோர்கள் கிராமப்புறங்களில் தொடர்பு கொண்டு அறிவு தானம் செய்ய வேண்டும். உழைப்பு தானம், அறிவு தானம் முதலிய எல்லா விதமான தானங்களையும் செய்து நாம் சர்வோதய முறையிலே முன்னேற வேண்டுமென்று எல்லாம் வல்ல இறைவனை பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு வந்தனம் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* Sri P. S. ELLAPPAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் வினோபாஜி அவர்களின் புனிதமான சேவையைப் பற்றி இங்குள்ள பெரியோர்கள் எல்லாம் வெகு அழகாகக் குறளிலிருந்தும், ராமயணத்திலிருந்தும் பல நீதிகளை எடுத்துக் காட்டி பேசினார்கள். இவ்வளவு நாட்களாகப் போராட்டங்களைப் பற்றிய பேச்சுக்களைக் கேட்டு காது புனித்துப் போயிற்று. இந்த நீதிகளை எல்லாம் இப்பொழுது கேட்கும்பொழுது அசெம்பிளிக்கே ஒரு நல்ல காலம் வந்தது போல் இருக்கிறது.

இதைக் கேட்டு நான் சொல்ல முடியாத சந்தோஷத்தை அடைகிறேன். பதினேந்து நாட்கள் நான் மதுராந்தகம் தாலுகாவில் வினோபாஜி அவர்களுடன் இருந்தேன். அவர் செங்கற்பட்டு ஜில்லாவைவிட்டு தென் ஆற்காடு ஜில்லா போகும்பொழுது “இந்த மகானின் உழைப்பினால் தான் மக்கள் க்ஷேமத்தை அடைய வேண்டுமென்று” தெற்கு புறமாக வணங்கி பிரார்த்தனை செய்து கொண்டேன்.

காந்தி அடிகள் கிராம ராஜ்யம் நடைபெற வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டே இருந்து நம்மை விட்டுப்பிரிந்தார். அவர் பிரிந்த பின், தேசம் வேறு வகையிலே மாறிக்கொண்டு போகிறதே, தேசம் உருப்படியான முறையிலே முன்னேறுவதற்கு வழிகாட்ட வேண்டுமென்று நினைத்து வினோபாஜி அவர்களை நம்முடைய மத்தியிலே அனுப்பியிருக்கிறார் போலும்! மக்கள் முன்னேற்றத்திற்குப் பாடுபடுவதற்காக, கஷ்டப்பட்டு சம்பாதித்த தேசத்தை நல்ல பாதையில் கொண்டு போய்க் காப்பாற்றுவதற்காக நம்மிடையே வினோபாஜி அவர்கள் வந்து 1½ வருஷம் ஆகிறது. ‘கலங்காத நெஞ்சுடைய ஞான தீரர்’ என்று தாயுமான சுவாமி கூறியிருக்கிறார். அம்மாதிரி அவர் அப்பழுக்கு இல்லாத பரிசுத்தமான மகான். அந்த மகான் சொல்லக்கூடிய வார்த்தைகளில் நம்பிக்கை வைத்து நாம் எல்லோரும் அந்த முறையில் நடக்க வேண்டும். அப்படி நடந்தால் நம் நாடு உருப்படும். அவர் ஒவ்வொரு இடத்திலும் பிரசங்கம் செய்யும் பொழுது அங்கே உட்கார்ந்து அந்தப் பிரசங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் மிராசதாரர்களும், பாமர மக்களும், தன்னை அறியாமல் மெய்மறந்து தங்கள் சொத்துக்களையெல்லாம் தானம் செய்துவிடலாமா என்று நினைக்கிறார்கள். சிலர் நம் பையன் என்ன சொல்லுவானோ, என்று முடிந்தவரையில் கொஞ்சம் தானம் கொடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். சில பேர்கள் கொஞ்சம் நஞ்சையையும் மலைப்பக்கமாயுள்ள நிலத்தையும் தானம் கொடுக்கிறார்கள். நானும் கூட தானம் கொடுத்தேன். இம்மாதிரி பூதான இயக்கம் நடந்துகொண்டு வருகிறது. கிராம ஜனங்கள் தற்பொழுது ஒரு சாமியார் வந்து நிலங்களை யெல்லாம் வாங்கிக்கொண்டார்களே? அவைகளை தரும் செய்வதாகச் சொன்னார்களே. அவர் போய் 1½ வருஷம் ஆகிவிட்டதே? அந்த நிலங்கள் என்ன ஆயிற்று? எப்பொழுது கிடைக்கும்

11
a.m.

[Sri P. S. Ellappan] [15th February 1958]

யாரைக் கேட்கலாம்?" என்று என்னிடம் கேட்கிறார்கள் நான் சொன்னேன், "இப்பொழுதுதான் காடு, கரம்பு நிலங்களையெல்லாம் சர்வே செய்கிறார்கள். இந்த தர்ம சொத்துக்களையெல்லாம் யாரிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். அதை யார், எப்பொழுது கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்ற விஷயம் தெரியவில்லை. கொஞ்சம் பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள். இவ்வளவு நாளாக பொறுத்துக்கொள்ள வில்லையா?" என்று. சர்க்கார் நிலங்களைத்தான் கொடுக்க வில்லை யென்றால், தர்ம நிலத்தையாவது சீக்கிரமாக கொடுக்கக்கூடாதா? சர்க்காரைக் கேட்டால் செட்டில்மெண்டு, சர்வே ஆக்டும், பார்க்கலாம், பார்க்கலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். சர்வே செய்வது தூங்குகிறவர்களை தட்டி எழுப்புவது மாதிரிதான். எந்த இடத்தைக் கேட்டாலும், மலை என்று சொல்லுகிறார்கள். காடு என்று சொல்லுகிறார்கள் மாடுமேய்கிற நிலம் என்று சொல்லுகிறார்கள், இல்லாவிட்டால் ஏரி, சமுதாயம், களத்து மேடு மேயக் கால் என்றெல்லாம் சொல்லிவிடுகிறார்கள். யாருக்கு என்ன தான் கிடைக்கப் போகிறது என்ற விஷயமும் ஒன்றும் புரியவில்லை.

சபாநாயகர் அவர்கள் அனுமதி கொடுத்தால் நான் எங்கள் ஊரில் சர்வே நடந்தது பற்றி சொல்லுகிறேன். எங்கள் ஊருக்கு 5 மைலிலே சித்தூர் என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அங்கே சர்வே செய்வதற்கு 3 குமஸ்தாக்கள் வந்தார்கள். ஒருசேரிக்கு பின்பக்கத்திலே 7 பிரம்மாண்டமான புளிய மரங்கள் இருந்தன. கிராமத்திற்கும் அதற்கும் 2 பர்லாங்குகள் இருந்தன. அந்த மரங்களையும் சேரிக்குள் தள்ளி கல்லைப் போட்டுவிட்டார்கள். அவர்கள் இரவில் மிராசுதார்கள் வீட்டில் சாப்பிட்டார்கள். மிராசுதார்கள் "என்ன இப்படி 7 மரங்களையும் உள்ளே தள்ளி கல்லைப் போட்டுவிட்டீர்களே? நாங்கள் போய் அங்கே ஒரு புளியங்காய் கூட எடுக்க முடியாதே?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அந்த குமஸ்தாக்கள் "அந்த மரங்கள் சேரிக்கு சமீபத்தில் இருக்கின்றன. அவைகளை எப்படி கிராமத்துக்குச் சொந்த மாக்க முடியும். அது சரியல்ல. நியாயமும் அல்ல" என்று சொல்லி விட்டார்கள். சேரிக்கு கீழ்ப்பக்கத்தில் ஒரு ஏக்கர் களம்பு இருந்தது. அதையும் சேரிக்குள் தள்ளி கல்லைப்போட்டுவிட்டார்கள். மறுபடியும் மிராசுதார் வீட்டிற்கு சாப்பிடப் போகும்போது "அந்த நிலத்தில் பாகப் பிரிவினை ஆகவில்லையே, அதையும் சேர்த்து சேரிக்குள்ளே தள்ளி கல்லைப் போட்டு விட்டீர்களே? எப்பொழுதும்போல் சாக்கடைக்கு மத்தியில் கல்லைப் போடக் கூடாதா? இல்லாவிட்டால் ஹரிஜனங்கள் தொந்தரவு கொடுப்பார்களே?" என்று கேட்டார். மறுநாள் அளக்கும்பொழுது சங்கிலியைப் பிடித்தார்கள். கிருஷ்ணன் என்ற ஹரிஜன்தான் சங்கிலியைப் பிடித்தான். சாக்கடைத் தண்ணீரில் குச்சியை நட்பார். "என்ன? இப்படி செய்கிறீர்களே" என்று கேட்டதற்கு, அந்த குமஸ்தா 111 என்று சொன்னாராம். "111 என்றால் என்ன" என்று கேட்டதற்கு 'நாமம்' என்று சொன்னாராம். "எங்களுக்குத் தெரியாது. நாங்கள் போட்டுவிட்டு போகிறோம். வேண்டுமென்றால் பின்னால் அதிகாரியிடம் சொல்லி நீங்கள் ஏற்பாடு செய்துகொள்ளுங்கள்" என்று சொல்லி ஒரு ஏக்கர் அந்தப் புறம் தள்ளி குச்சியை நட்டு விட்டார். ராவுக்கு ராவே செய்யூர் ஹாஸ்டலில் என்னிடம் வந்து ஜனங்கள் இதைச் சொன்னார்கள். நான் இதைப் பற்றி எஸ்டேட் மாணேஜருக்கு எழுதி அனுப்பினேன். இந்த மாதிரி முறையில் சர்வே நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த சர்வே, செட்டில்மெண்டு இவைகளையெல்லாம் சர்க்கார் நல்ல விதமாக நியாயமான முறையில் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஏதோ சர்க்காருக்கு நான் தொந்தரவு கொடுப்பதாக எண்ணக்கூடாது. இரண்டாவது செட்டில்மெண்டு முடிகிறது. அது நியாயமான முறையிலே பொதுமக்கள் மதிக்கும்படி நடப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வினோபாஜி அவர்கள் சொல்லுகிறபடி கிராமராஜ்ய அடிப்படையிலே நடந்துகொண்டால் இங்கு ஒரு கட்சி கூட இருக்க முடியாது. சர்வமும் சிவம். ஒரு அங்கத்தினர் ஓம் என்ற தத்துவத்தைப் பற்றி சொன்னார்கள் சொன்னால் போதுமா, செய்தால் தீருமா? கொஞ்ச நாட்களில் எல்லாம்

[15th February 1958] [Sri P. S. Ellappan]

ஒழுங்காக நடக்கும், மகாத்மாஜி சொன்ன முறையில் நடந்துகொண்டால், வினோபாஜி அவர்கள் சொல்லுவதை எல்லா கட்சிகளும்—என்னையும் ஒரு கட்சியினராக எண்ணிக்கொள்ளுங்கள்—பின்பற்றி நடந்தால், எல்லாம் வெகு அழகாக நடக்கும். நம்நாடும் மக்களும் சபிட்டசு பாதையில் முன்னேறுவார்கள். அந்த மகான்கள் கஷ்டப்பட்டு, ரத்தம் சிந்தி, தியாகம் செய்து தேசத்திற்காக உழைக்கிறார்கள். எல்லோரும் இன்புற்றிருப்பது என் இச்சை பராபரமே என்று தாயுமான சுவாமி சொன்னதுபோல எல்லோரும் வினோபாஜியை பின்பற்றி நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன், ஸார், கேள்வி நேரத்தின்பொழுது நியாயவிலைக் கடைகளை நீடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டபொழுது, நியாயவிலைக் கடை முறை தர்மம் கொடுப்பது போன்றது, எந்தமாதிரியான தர்மத்தையும் ஏற்பது சுயமரியாதைக்கு விரோதம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பூதானம் ஒரு தர்மம் என்ற அடிப்படையிலே அதைப் பற்றி இங்கு விவாதம் நடப்பது சுயமரியாதைக்கு விரோதம் இல்லையா? அந்த விவாதத்தை அனுமதித்திருக்கிறீர்களே?

MR. SPEAKER : அமைச்சர்கள் அவர்கள் பதிலில் அதைப் பற்றி சொல்லுவார்கள்.

SRI G. ANNAMALAI MUTHURAJA : கனம் சபாநாயகர் அவர் 11-10 a.m. களே, பூமிதான இயக்கத்தைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பூமிதான இயக்கத்திற்கு நிலம் கொடுத்தவர்களைப் பற்றிச் சில அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். அவரவர்களுக்கு உபயோகமில்லா நிலங்களை பூமிதான இயக்கத்திற்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், அதனால் ஜனங்களுக்கு சௌகரியம் கிடையாது, என்றெல்லாம் சொல்லிக் குறை கூறினார்கள். சிலர் வாழ்த்தவும் செய்தார்கள். பூமிதானத்துக்கு நிலம் கொடுப்பதென்றால், தாராளமான மனது வேண்டும். நிலம் கொடுத்தவர்களைப்பற்றி உயர்வாகச் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, குறைவாகச் சொல்லிக் கொண்டே இருந்தால் எந்த விதமான பிரயோஜனமும் ஏற்படாது. அவர்கள் எல்லாம் தானம் கொடுத்தவர்கள், அதனால் ஏழை விவசாயிகளுக்குச் சௌகரியம் ஏற்படுகிறது என்று நாம் நினைத்தால்தான்மேற் கொண்டு நிலம் கொடுப்பதற்கு ஏதுவாகயிருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அநேகம் பேர்கள், இன்னும் பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் எல்லாம் நிலம் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் போய், தேரிடையாகப் பேசி, நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுக்கும்படியாக யோசனைகளைக் கூறி, அவர்களிடமிருந்து நிலங்களை வாங்கி, ஏழை விவசாயிகளுக்குச் கொடுப்பதற்கு உதவி செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். கொடுத்தவர்களைப் பற்றிக் குறை சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் ஒன்றும் பயனில்லை. அதோடுகூட, ஒரு தர்மம் செய்ய வேண்டுமென்றால், நம் முடைய நிலைமைக்குத் தக்கவாறு செய்வதற்கு மனம் வேண்டும். நம் மிடத்தில் இருப்பதைக் கொடுக்காமல் அழுத்தமாக வைத்துக் கொண்டு, கொடுத்தவர்களைப் பற்றிக் குறை சொல்லிக் கொண்டு போனால் என்ன பலன் ஏற்படும் என்பதை யோசிக்கவேண்டும்.

தவிர, சில நிலங்களில் தகராறு ஏற்பட்டிருக்கின்றன. முசிரி தாலுகாவில் ஏற்பட்ட கிஸான் தகராறைப் பற்றி திரு. சன்னாசி அவர்கள் ஆத்திரமாகச் சொன்னார்கள். பின்னால் விசாரிக்கும் பொழுது, அங்கு நடந்ததெல்லாம் மிகவும் கடுமையான விஷயம் என்று தெரிய வந்தது. இந்தக் கூட்டத்தில் சொல்வதற்குக் கூட வெட்கக்கேடாக யிருக்கிறது. என்று கேள்விப்பட்டேன். இது சம்பந்தமாக, போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[15th February 1958]

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பூமி தான் இயக்கத்தின் மூலமாக கொடுக்கப்பட்ட நிலங்களை முறைப்படுத்துவதற்காகவும், அபிவிருத்தி செய்வதற்காகவும் கொண்டுவரப்பட்ட மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன். எனக்கு முன் பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் இந்தப் பிரச்சினையை மன மாற்றத்தின் அடிப்படையிலே நோக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால், எதிர்க் கட்சியிலே உள்ளவர்கள் நேற்றைய தினம் பேசினதற்கும், இன்றைய தினம் பேசியதற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைப் பார்த்தால், எவ்வளவு மனமாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று எனக்கு ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. சமீபத்தில் கௌஹத்தியில் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்திலும் நிலச் சீர்திருத்தத்தின் அடிப்படையை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸும் சரி, மத்திய சர்க்காரும் சரி, மாகாண சர்க்காரும் சரி, இதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே பேசக்கூடிய காலத்தில் நிலவரம்பு கூடாது என்ற நிலைமை ஏற்படுமேயானால், அது எந்த அளவிற்கு மனமாற்றம் என்று தெரியவில்லை.

ஏற்கனவே தானமாகக் கொடுக்கப்பட்ட பூமியெல்லாம் எந்த அளவிலே இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி எதிர்க் கட்சி மெம்பர்கள் சொன்னார்கள். அது தானம் கொடுத்த நிலம் தானே, சர்க்கார் நிர்வாகம் தலையிடக் கூடாது, எல்லாம் அப்படியே நடக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஈகையைப் பற்றி கனம் கருத்திருமன் அவர்கள் பேசினார்கள். கம்பராமாயணத்திலிருந்தும், திருக்குறளிலிருந்தும் மேற்கோள் எடுத்துக் காட்டினார். அவர்களுக்கு எந்த விதமான அயன் நஞ்சை இருக்கிறது? ஆனால் வினோபாஜி அவர்கள் கோபிக்குச் சென்றபோது 10 பிராசுதாரர்கள் சேர்ந்து 30-ஏக்கர் நிலம் மலை மேல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது எப்பேற்பட்ட ஈகை என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : On a point of information.

MR. SPEAKER : பாயின்ட் ஆப் இன்டர்மேஷன் எல்லாம் கடைசியில்தான். குறிப்பிட்ட நபரைப் பற்றிப் பேசுவது நல்லதல்ல. பொதுவாகப் பேசினால் போதாதா? நீங்கள் பேச, அவர் பேச, இது போய்க் கொண்டே இருக்கும்..

11-15
a.m.

SRI N. K. PALANISAMI : ஆகவே, இந்த மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிற சமயத்தில், எவ்வளவு பூமி நல்லதாக யிருக்கிறது, எவ்வளவு புறம் போக்கு நிலம், அதை எந்த அளவுக்குச் சாகுபடி செய்ய முடியும், எந்த அளவில் பணம் செலவாகும் என்ற அடிப்படையிலே ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். எவ்வளவு பூமி நல்ல பூமி என்ற கணக்குத் தெரியாமல் இருப்பதால் இந்த மசோதா எவ்வளவு தெளிவாகயில்லை. சர்க்கார் நிர்வாகத்தில் தலையிடக்கூடாது, உதவி வேண்டுமானால் செய்யலாமென்று பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். இன்று வினோபாஜி அவர்கள் தேசத்திலுள்ள மக்களின் நன்மையைக் கருதி இம்மாதிரி இயக்கத்தை நடத்துகிறார்கள். ஆகவே நாம் இதை ஆராய்ந்து பார்த்தால், தேசத்தின் உணவுப் பெருக்கத்தை அனுசரித்தும், அந்தந்தப் பிரதேசத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்களின் நன்மையை உத்தேசித்தும், சர்க்காரின் கீழ்தான் இந்த நிர்வாகத்தை நடத்த வேண்டும். சரியான முறையிலே, உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கும்படியான வகையிலே ஒரு திட்டத்தையும் சேர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். இதை நிர்வகிப்பதற்கு ஒரு போர்டை ஏற்படுத்தப்போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அந்த போர்டில் 10 மெம்பர்களிலிருந்து 14 மெம்பர்கள் வரையிலும் இருக்கலாமென்றும், வினோபாஜி அவர்களைக் கலந்து கொண்டே இந்த போர்டை அமைக்கவேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நடைமுறையில் பார்க்கப்போனால், சர்க்கார் 10, 12 மெம்பர்களைப் பொறுக்கியெடுத்து வினோபாஜி அவர்களுக்கு எழுதி அனுப்புவார்கள். அதை “automatic” ஆக அவர்களும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். அந்தந்த கிராமங்களிலே இருக்கக் கூடிய ஜனங்கள்தான் போர்டிலே மெம்பர்களாக இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அங்கே இருக்கக்கூடிய பிரச்சனைகளை சர்க்காரிடம்

[15th February 1958] [Sri N. K. Palanisami]

எடுத்துச் சொல்வதற்கும், என்னென்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன, என்னென்ன தேவைகள் இருக்கின்றன என்பதை எடுத்துச் சொல்வதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும். சர்க்காராகப் பார்த்து 14 பேர்களை நியமிப்பது என்ற முறை இருக்கக்கூடாது. தலைவரை நியமிப்பதும் சர்க்கார் என்றிருக்கிறது. முறைப்படி எப்படியிருக்க வேண்டுமென்றால், போர்டைச் சேர்ந்தவர்களே தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற உரிமை இருக்க வேண்டும். சர்க்கார் நியமிக்கும் முறை நல்ல தல்ல. போர்டு தனியாக இயங்குவதற்குப் பதிலாக, அதிலே ரெவின்யூ காரியதரிசியும் மெம்பராக இருக்க வேண்டும். “எக்ஸ் அபிஷியோ” மெம்பராக இருக்க வேண்டும். கீழேயுள்ள கமிட்டிகளிலும், தாசில்தாரோ அல்லது கலெக்டரோ பங்கு எடுத்துக் கொண்டால், அந்தக் கமிட்டிகள் சரியானபடி நடக்கவும், அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்வதற்கும் பிரயோஜனமாக இருக்கும்.

இந்த நிலங்களை ஏழைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்குத் தான் முதன் முதலாகக் கொடுக்க வேண்டும். இஷ்டமானவர்களுக்குக் கொடுக்கும் முறை இருக்கக்கூடாது. இதை எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பற்றி ஸ்ரீ மிஸ்ரா அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “On a particular day, the public should be informed by tom tom” அதாவது, தன்டோரா மூலமாக ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில் எல்லா ஜனங்களையும் வரச் செய்து அவர்களுக்கு நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும், அப்படிப் பிரித்துக் கொடுக்கும்போது எந்த விதமான பாரபட்சமும் காட்டப்படக்கூடாது.

அதுமட்டுமல்ல. இன்னும் சொல்லப்படுகிறது “As far as possible one third of the land should be distributed to the Harijans” என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதாவது நிலத்தைப் பிரித்துக்கொடுக்கக்கூடிய காலத்தில் குறைந்த பட்சம் மூன்றில் ஒரு பங்கையாவது அரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விதியைத் திருத்தக் கூடிய காலத்தில் இதன் அடிப்படையில் நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கும், அதற்குப் பின்னால் கொஞ்சம் நிலம் இருக்கும் விவசாயிகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். முதலில் அரிஜனங்களுக்கு மூன்றில் ஒரு பங்கைக் கொடுத்து விட்டு பாக்சியை இப்படிக் கொடுக்க வேண்டும். இந்த அளவில் நிலத்தைப் பிரித்துக்கொடுப்பதில் சர்க்காருக்கு முக்கியமான பொறுப்பு இருக்கிறது. இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம் பல இடங்களில் விவசாயிகளுக்குக் கடன் தேவையாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி வினோபா அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார். பூமியைக் கொடுத்து விட்டால் சிறந்த முறையில் எப்படி அவர்கள் விவசாயம் செய்வார்கள்? அவர்கள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு நவீன யந்திரங்களை வாங்கிக்கொடுக்க வேண்டும். அப்படி நவீன யந்திரங்களை வாங்க வேண்டும் என்று கேட்டால் அதைக் கண்டிப்பாக வாங்க அனுமதிப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது பூமிகளைக் கொடுத்திருப்பதைப் பார்த்தால் அவற்றில் பெரும்பாலும் மானம் பார்த்த பிரதேசத்தில் கொடுக்கப்பட்ட பூமியாகத்தான் இருக்கும். அவைகளில் விவசாயம் செய்ய வேண்டுமானால் நவீன யந்திரங்களை வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். மற்றும் கிணறுகளில் இருக்கக்கூடிய தண்ணீரை எஞ்சின்கள் மூலமாக இறைத்து விவசாயம் செய்வதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதற்கு ஏற்பட்டுள்ள செலவுகளை இன்ஸ்டால்மெண்ட் சிஸ்டத்தில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வசூல் செய்து கொள்ளலாம். அங்கு உற்பத்தியாகும் பொருள்களை விற்பனை செய்வதற்கு கமிட்டிகளை அமைத்து விற்பனை செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்த முறையில் கமிட்டி இயங்கினால் விவசாயம் செய்வதை கண்காணிப்பதற்கும் சரிவர விற்பனை செய்வதற்கும் வசதியாக இருக்கும். அதனால் ஜனங்களுக்கும் பிரயோசனம் ஏற்படும், தேசத்திற்கும் நன்மையாக இருக்கும். அந்த அடிப்படையில் இந்த மசோதாவைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[15th February 1958]

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன், ஸார், இதற்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒரு தப்பான அபிப்பிராயத்தை அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டிருப்பதால் நான் சில விஷயங்களை விளக்க விரும்புகிறேன். கனம் நண்பர் எங்கு நிறைய பூமி இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார். அவருக்கு எனக்கு உள்ள பூமியை விட அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை ஞாபகப்படுத்துகிறேன். இது முதல் விஷயம். இரண்டாவதாக அவருக்கு பிறரிடத்திலிருந்து எடுத்துப் பழக்கம் உண்டு. அந்தப் பழக்கம் எங்குக்கு வேயாது. எனக்குப் பிறருக்குக் கொடுப்பது தான் வழக்கம். மற்றும் நான் பூமி தானமாக என்பது எக்கர் நிலம் கொடுத்தேன் என்றும் அதையும் மலைப் பிரதேசத்தில் கொடுத்தேன் என்றும் சொல்லுகிறார். நான் சொல்லுகிறேன். நான் கொடுத்த பூமியின் தரம் அவருக்கு இருக்கக்கூடிய எல்லா பூமியின் தரத்தை விட உயர்ந்தது என்பதையும் கனம் நண்பருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அப்படிக் கொடுத்த பூமியின் தரம் உயர்ந்தது என்பதையும் நிரூபித்துக்கான பிக்க தயாராகவும் இருக்கிறேன் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நிலம் கொடுக்கும் விஷயத்தில் அவர் என்ன செய் தார், யாருக்குக் கொடுத்தார் என்று பார்த்தால் தன்னுடைய கட்சியின் கொள்கைப்படி “பாம்புக்கு தலையும், மீனுக்கு வாலும்” என்ற தன்மை யில்தான் இருக்கிறது. ஆகவே நான் சொல்லிக்கொள்வது என்ன வென்றால் கனம் பழனிசாமிக்கு இருக்கும் நிலங்களை விட நான் கொடுத்த நிலங்கள் எவ்வளவோ உயர்ந்தது என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

11-23
a.m.

SRI G. GOMATHI SANKARA DIKSHITAR : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, பொறுக்குக் கமிட்டியிலிருந்து வந்த பூமி தான இயக்க மசோதா இப்பொழுது இங்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகளைப் பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்கு என்னுடைய நன்றியை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நமது சட்டசபை புஸ்தகங்களில் அலங்காரமாக இருக்கக்கூடிய எல்லா சட்டங்களையும் விட இந்தச் சட்டம் மிகவும் மேலானது. இது கட்சி பாசுபாடோ, ஜாதி வித்தியாசமோ, இல்லாமல் அனைவரும் ஒத்துக் கொள்ளக்கூடிய சட்டம். இதில் ஜாதி மத வித்தியாசம் கிடையாது. அதனால் இது மிகவும் போற்றக்கூடிய சட்டம். நமது நாட்டினுடைய சுபிட்ச வாழ்க்கைக்கும் உலக சமாதானத்திற்கும் அடிக்கோலாக இருக்கக் கூடிய ஒரு சட்டம் இது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. நமக்கு ஒரு சுதந்தர வாழ்க்கையை அளித்து, நாமும் சுதந்தரமாக வாழ்வதற்கும், அன்பு மயமாக, அகிம்சா முறையில் வாழ்வதற்கும், நமது மக்கள் உலக மக்களுடன் சமாதானமாக வாழ வேண்டுமென்று அளித்துவிட்டுப்போன மகாத்மா காந்தியின் அடிச்சுவட்டை பின் பற்றி இந்த தேசத்திலுள்ளவர்கள் சுபிட்சமாக வாழ்வதற்குக் கொண்டு வந்த இந்த சட்டமானது மிகவும் போற்றப்படுகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. மகாத்மா காந்தியின் அடிச்சுவட்டை பின்பற்றி வருகிற வினோபாஜி அவர்கள் ஆரம்பித்திருக்கின்ற இந்த இயக்கம் சர்வோதய இயக்கம், எல்லோராலும் போற்றப்படக் கூடிய இயக்கம். இந்த இயக்கத்தின் மூலமாக நில தானம், கிராம தானம், சம்பத் தானம், அறிவு-தானம் இப்படிப்பட்ட எல்லா தானங்களும் மக்களுடைய மேன்மைக்கு, சமுதாயத்தின் நன்மைக்கு புத்துயிர் அளிக்கும் மாபெரும் இயக்கம். இது நம்முடைய நாட்டின் உயர்வுக்கும், சீரிய பண்பாட்டிற்கும், நமக்கு ஒரு ஆறுதல் அளிப்பதற்கும் இந்த மசோதாவானது வழி காட்டுகிறது. ஒரு போலீஸ் மந்திரி என்ற நிலைமையில் இல்லாதபடி இந்த இயக்கத்தில் பல வருஷங்களாக ஈடுபட்டு காந்தினுடைய பண்பாட்டை கடைப்பிடித்து நமது விவசாய மந்திரி ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்கள் இந்த “பில்லை”கொண்டு வந்தது சரியான பொருத்தமாகும். இந்த “பில்” நடைபெறுகிற, நடத்தப்படுகிற ஒரு தன்மையின் மூலம் நமது நாட்டில் இருக்கக்கூடிய எல்லா கட்சிகளும் சேர்ந்து பிரிவினை மனப்பான்மை இல்லாமல், கட்சி மனப்பான்மை, ஜாதி மனப்பான்மை, மற்றும் இதர வேறுபாடுகள் இல்லாமல் ஒத்துழைத்து மக்களுடைய முன்

[15th February 1958] [Sri G. Gomathi Sankara Dikshidar]

னேற்றத்திற்கு இந்த சட்டத்தின் மூலம் ஆவன செய்ய வேண்டும். இது அனைவருடைய சொந்தக் கடமையாக இருக்கிறது என்பதை நான் அறிவுறுத்த விரும்புகிறேன். தனிப்பட்ட முறையில் இது ஒவ்வொரு வருடைய கடமைதான். சமாதான முறையில் “சேக்ரெட் மேலேஜ்” என்று நமது நாட்டிற்கு அளித்துவிட்டுப்போனபடி நாம் நல்ல முறையில் அதைப் பின்பற்றி மக்களுக்கு நன்மையைச் செய்வதற்கு முற்பட்டு இந்த “பில்”ன் மூலமாக மக்களுக்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். சமாதானக் கருத்தைக் கொண்டு உலகத்திலேயே சமாதானத்தை உண்டு பண்ணக்கூடிய பண்பாட்டில் இந்த இயக்கத்தில் நாம் பங்கேடுத்துகொண்டு மக்களுக்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். நல்ல முறையில் கிராமங்களுக்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றும்போது கிராமங்களுக்கு நாம் என்ன செய்ய வேண்டுமோ அவைகளை முழு மூச்சுடன் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். கிராம மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் அவர்கள் சுபிட்சமாக வாழ்வதற்கும், சீர்திருத்தப்பாதையில் செல்வதற்கும் இந்த “பில்”லானது ஆவன செய்கிறது. நமது மகாத்மா காந்தி சொல்லி விட்டுப்போன கருத்திற்கிணங்க உலகத்தில் அடிமை என்ற வாழ்வு இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். இருப்பதை வைத்துக்கொண்டு எல்லோரும் பங்கிட்டு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே உலகத்தில் அடிமை என்று கருதாமல் இருக்க இந்த “பில்” கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே மக்களிடத்தில் பேரன்பு கொண்டு இதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சிறு-அளவில் இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றி னால் சென்னை ராஜ்யத்தில் இது நல்ல முறையில் பயன்படும். இது மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு வழி காட்டியாக இருக்கும். ஆகவே கட்சி மனப்பான்மை இல்லாமல், ஜாதி, மத பாசுபாடு இல்லாமல், பிரிவினை மனப்பான்மை இல்லாமல், அன்பு மயமாக இருக்க ஆவன செய்வார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஜேய் ஹிந்த்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் சபாநாயகர் 11-30
a.m.

அவர்களே, இந்த மசோதாவை நானும் எங்கள் கட்சியினரும் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கின்றோம். ஸ்ரீ வினோபாஜி அவர்கள் நீண்ட காலமாக தேச பிதாவுடன் ஒத்துழைத்தவர். அவர் இப்பொழுது பூதான இயக்கத்தில் முழு மூச்சுடன் ஈடுபட்டு, தன்னுடைய ஆயுளையே இப் பணிக்கு அர்ப்பணம் செய்து, பாரத தேசம் பூராவும் இதன் காரணமாக சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து வருகின்றார். இந்த வகையில் அவர் முக்கியமான ஆக்க வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார். இந்த மசோதா ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்கது. இதைப்பற்றி யாருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் இருக்க முடியாது. எல்லாக் கட்சிகளும் இதில் ஒத்துழைப்பார்கள் என்பதைப்பற்றி எனக்குச் சிறிதும் சந்தேகமே இல்லை. எல்லாக் கட்சிகளும் இதில் ஒத்துழைப்பு தரவேண்டுமென்று ஆளும் கட்சியிலிருந்து அனேக அங்கத்தினர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள். எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் எல்லோரும் ஒத்துழைப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை நான் வற்புறுத்திச் சொல்கிறேன். இந்த வகையில் எதிர்க் கட்சியினரும் நல்ல முறையில் ஒத்துழைப்பதற்கு வேண்டிய சாதனங்களை அவர்களுக்குக் கொடுத்து, அவர்களையும் உபயோகப்படுத்திக் கொண்டார்களானால், எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்கள் எல்லோரும் எவ்வளவு ஒத்துழைக்க முடியுமோ அவ்வளவு ஒத்துழைக்கத் தயாராயிருப்பார்கள் என்று நான் சொல்கிறேன்.

இதில் முக்கியமாக இரண்டொரு கருத்தை மட்டும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதற்கென கமிட்டிகளெல்லாம் போடுகிறார்கள். ஸ்டேட் போர்டு, லோகல் கமிட்டி. என்றெல்லாம் போடுவதிலே நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, ஊக்கத்துடன் வேலை செய்யக்கூடிய ஆட்களையெல்லாம் பொறுக்கி எடுத்து அக்கமிட்டிகளிலே போடவேண்டுமென்று நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனெனில் இந்த நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுப்பதில் அநேக தகராறுகள் ஏற்படக்கூடும். வினோபா அவர்களை

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar [15th February 1958]

உபசரிக்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது. என்னுடைய வீட்டிலேயே அவர் தங்கியிருந்தார். இந்த இயக்கத்தைப்பற்றியும், இதைப் பிரித்துக்கொடுப்பதில் உள்ள பிரச்சனைகளைப்பற்றியும் அநேக மணி நேரம் நாங்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். “பிரித்துக்கொடுப்பதைப் பற்றி பிரச்சனைகள் ஏற்படுமே” என்று நான் அவரிடம் சொன்னபோது, அவர் சில விதங்களில் ஒப்புக்கொண்டார். தானமாகக் கொடுக்கப்பட்ட சில நிலங்கள் பாசன வசதி உள்ளதாக இருக்கும்; இன்னும் சில நிலங்களுக்கு தண்ணீர் வசதி குறைவாக இருக்கும். அப்படிப் பலவாறான நிலங்களைப் பிரித்துக் கொடுப்பதில் அநேகவித சச்சரவுகளும், பல ஊழல்களும் வந்து சேரும். அவைகளைத் தவிர்க்க வேண்டியது அவசியம். நிலங்கள் பல தரப்பட்டவைகளாக இருப்பதால் அவைகளைப் பிரித்துக் கொடுப்பதில் ஏகப்பட்ட தகராறுகள் வரும். ஆகவே, இதற்கென உள்ள கமிட்டி நிலங்களை நல்ல முறையில், நியாயமான முறையில், பெறுபவர்களுக்கிடையே மனஸ்தாபம் இல்லாத முறையில் விநியோகம் செய்வதற்கு முற்படவேண்டும். இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியத்தை மேற்கொள்ளும் கமிட்டி, நிலத்தை விநியோகம் செய்ய முன்வரும்போது, கிராமத்தில் பெரிய குழப்பங்களை உண்டாக்காமல் வதற்கு ஏதுவாக இருக்கக்கூடாதென்பதை நான் இங்கே வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்களும் இதைப்பற்றி தீர்க்க ஆலோசனை செய்யவேண்டும். நல்ல கமிட்டிகளாகப் போட்டு, அவர்களைக் கொண்டு இந்த நல்ல காரியத்தை நல்ல விதமாகச் செய்து முடிக்க வேண்டுமென்றுதான் நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

பட்டாக்கள் செய்யும் விஷயத்திலும் சில தாமதங்களெல்லாம் ஏற்படும் என்று நான் ஊகிக்கிறேன் “The object of the Bill is to facilitate the donation of lands to the Bhoodan Yagna movement initiated by Sri Acharya Vinoba Bhave and for that purpose to simplify the legal formalities necessary for transfer of lands. The Bill provides that any owner who is legally competent to donate the land may, on a declaration made in the prescribed manner, donate his land for the Bhoodan Yagna and that on such declaration being confirmed by the appropriate authority after holding an enquiry and hearing objections the land shall vest in the State Bhoodan Yagna Board.” என்றெல்லாம் போட்டிருக்கிறார்கள். கடைசியிலே, “Provision has been made for any person, whose interests are affected by the donation of lands, to institute a suit in the civil court to set aside an order confirming a donation.” என்று இருக்கிறது. இந்த ப்ரொசீஜரைப் பார்த்தால், சில பேர் அநேகவிதமாக ஏதாவது ஒரு காரணத்தைக் கொண்டு கோர்ட்டுக்குப் போய் ஆட்சேபிக்கலாம். அதனால் காலதாமதம் ஏற்படுவதற்கும் இடம் இருக்கிறது. எப்படியிருந்தபோதிலும், ரெவினியூ இலாக்காவைக் கலந்து தான் செய்ய வேண்டிய வேலையாக இருக்கும். ஆகவே, simplified procedure ஒன்றை ஏற்படுத்தவேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட சில திணைகளுக்குள் யாரு காவது ஆட்சேபனை இருந்தால் தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற வகையிலே தாலுக்கா ஆபீசிலிருந்து ஒரு நோட்டீஸ் பிறப்பித்துவிட வேண்டும். ஆகவே, எவ்வளவு சிக்கிரத்தில் நிலத்தை விநியோகம் செய்து, அவரவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க முடியுமோ அம்மாதிரி செய்வதற்கான முறைகளைக் கையாளவேண்டும். அதற்கான விதிமுறைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஸிவில் கோர்ட்டுக்குப் போனால் வருஷக் கணக்காக ஸ்டே ஆர்டர் வாங்கக்கூடும். ஒரு சிலர் அப்படி ஸிவில் கோர்ட்டுக்குப் போனாலும், அந்த அந்த தடவை வரையிலும் போகமுடியும் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். இதைப் பற்றியும் பரிசீலனை செய்யும்படி நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, கமிட்டிகளெல்லாம் நான்கு வருஷங்கள் பதவியில் இருக்க வேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தமட்டில் அவ்வளவு நாள் தேவையா என்று நான் கேட்கிறேன். ஒரு மிட்டி நல்ல முறையில் வேலை செய்தால் அக்கமிட்டியை மேலும் நீடித்து வைப்பதற்கு சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. எப்படியும் மூன்று

[15th February 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

வருஷங்களுக்கு மேல் ஒரு கமிட்டி இருக்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய த முன்மொழிவு அபிப்பிராயம். இதையெல்லாம் யேனை செய்ய வேண்டும். இந்த மசோதா சென்ற சட்டசபைக் கூட்டத்திலேயே வந்திருக்க வேண்டும். இருந்தாலும், இதை எவ்வளவு சீக்கிரம் அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் கொண்டு வந்து நல்ல விநியோகத்தை நல்ல முறையிலே, விரைவிலே செய்து முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பூமிதான இயக்கத்தின் உயர்ந்த இலட்சியத்திற்கு ஏற்பு வாய்ந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட கனம் அங்கத்தினர்கள் உயர்ந்த தத்துவங்களை எல்லாம் விளக்கப் பேசினார்கள். சில சந்தேகங்கள் பற்றியும், குறைபாடுகளைப்பற்றியும் சொன்னார்கள். சில யோசனைகளும் அளித்தார்கள். கனம் அங்கத்தினர் திரு. பழனிசாமி அவர்கள் தனது எழுப்பப் பிரத்தியேக பாணியில் இந்த மசோதாவை விமரிசனம் செய்தார்கள்.

11-37
a.m.

இதிலே “தானம்” என்று இருக்கிறது. தனக்குச் சொந்தமான பூமியைப் பிறருடைய உபயோகத்திற்கு அளிப்பது என்பதானது. இதனுடைய அடிப்படை. எனக்கு உயர்ந்தது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். கனம் அங்கத்தினர் திரு. பழனிசாமி அவர்களும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள். எனக்கு உயர்ந்தது என்றால், கொடுக்கின்றவன் பிறருக்கு அது தவறு. அதேமாதிரி, அந்த நபருக்குப் பிறர் அடைகிறவர்களோ மற்றவர்களோ அதைக் குறைக்கிறார்கள் என்றால், அதுவும் தவறுதான் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் உணர்வார்கள். “தானம் கொடுத்த பசுவைப் பல்லெப் பிடித்துப் பார்க்கக் கூடாது” என்பது பழமொழி.

எவ்வளவு மதிப்பு உள்ள சொத்தாய் இருந்தாலும் அதில் இருந்து பிறருக்கு ஒரு பகுதியை எடுத்துக்கொடுக்கும்போது, அந்தக் “கொடுக்கும் மனோபாவம்” காணப்படுகிறதே அதுதான் இந்தப் பூமிதான இயக்கத்தின் அடிப்படை; ஸ்ரீ வினோபாஜி அவர்களுடைய இயக்கத்தின் அடிப்படை. தன்னிடம் உள்ளதை தானே அனுபவிக்காமல் மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து அனுபவிக்கும் மனோபாவம்தான் முக்கியம். தனக்குரியதை எடுத்து மற்றவர்களுக்கும் கொடுக்கக்கூடிய அந்த மனோபாவம்தான் முக்கியமானது. அது அவசியம் வேண்டும்.

அப்படி இல்லாமல், தனக்கு இருக்கும் சொத்தே போதாது என்று எக்கெங்கே கடைக்கிறது, யார் யாரிடம் பறிக்கலாம், யார் யாரை எமாற்றலாம் என்று சிந்தித்து, பிறருடைய சொத்தை எடுத்து தம்முடையதோடு சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடிய மனப்பான்மை இருப்பதை நீரம் பெருவாரியாகக் காண்கிறோம். இதற்கு மாறாக, இந்தச் சொத்தக்கூட நம்முடையது அல்ல, சமுதாயத்திற்கு உரியது, ஆகவே, ஓரளவுக்கு நாம் நம்மிடமிருந்து பிறருக்குக் கொடுப்போம் என்று சிந்திக்கக்கூடிய மனப்பான்மைதான் முக்கியமானது.

ஆனால், கனம் அங்கத்தினர் திரு. ஆசைத்தம்பி அவர்களுக்கு இதெல்லாம் புரியவில்லை. நரந்தரமாக எப்பாட்டுக்கு அரி வேண்டும்; குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்கவேண்டும், சர்க்காருடைய தயவால் நமக்கு குறைந்த விலைக்குக் கடைக்கவேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. அது சுமாரியைக்கு உகந்தது அல்ல என்று நான் சொன்னேன். அதற்கு இந்தப் பூமிதான இயக்கத்தின் தத்துவத்திற்குள் உள்ள விநியோகம் அவர்களுக்குப் புரியவில்லை. எப்படிப் புரியும்? ஏதோ சர நாட்டு அரசன் வட நாட்டுக்குச் சென்று யாரையே வென்று, ஏதோ கலைத் தாக்கிக்கெண்டு வந்தான், அம்மாதிரி யெல்லாம் நான் சொல்லவில்லை என்று நினைக்கிறவர்களுக்கு அது புரியாதுதான். நமக்கு ஒன்றும் ஆச்சரியம் இல்லை.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [15th February 1958]

ஆனால், இந்தப் பூமிதான் இயக்கத்தின் தத்துவம் நிலம் மனிதனால் ஆக்கப்பட்டது அல்ல. இயற்கையாக வந்தது. உலகத்தோடு வந்தது. மனிதன் நிலத்தைத்திருத்தி உழுது உற்பத்தி செய்கிறானே தவிர நிலம் மனிதனால் ஆக்கப்பட்டது அல்ல. வீடுகள் மனிதன் கட்டிய வீடுகள். தொழிற்சாலைகூட மனிதன் தயாரித்ததுதான். மனிதனால் தயாரிக்கப்படாதது, உண்டுபண்ணப்படாதது நிலம், நீர், காற்று எல்லாம். மனிதனோடு சேர்த்து, மனிதன் எல்லோருக்குமாகப் படைக்கப்பட்டவைகள். அந்த நிலத்தை, இயற்கையால் படைக்கப்பட்ட நிலத்தை என்னுடையது, உன்னுடையது என்று பிரித்துக்கொள்வது என்பதே தவறானது. இப்படிப்பட்ட அடிப்படையில் ஸ்ரீ வினோபாஜி அவர்கள் தம்முடைய தத்துவங்களை வற்புறுத்தி வருவதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். “இது என்னுடையது. இதை எதற்காகப் பிறருக்குக் கொடுப்பேன்” என்பதாக உரிமை பாராட்டிக்கொண்டிருக்கும் எண்ணம் பலருக்கு இருக்கலாம். ஆனாலும் சமுதாயத்தின் தேவைக்காக ஒரளவு கொடுப்போம் என்ற முறையில் அமைந்திருப்பது பூதான இயக்கம். அதை விட உயர்ந்தது கிராமதானம். கிராம தானத்தில் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் எல்லாவற்றையும் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்று. நிலத்தை எல்லோருக்கும் கொடுக்க முற்படுவதன் மூலம், இந்த அடிப்படையின் மூலமாகவே நம்முடைய நிலப்பிரச்சினையைத் தீர்த்துவிட முடியுமா என்றால், தீர்த்துவிடக் கூடும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கவில்லை.

ஒரு ஆண்டுக்கு முன்பு—சில சம்பவங்களுக்கு முன்பு—மைசூரைச் சேர்ந்த பக்தத் எல்லால் என்ற களத்தில் பூதான சமயத்தில் மகாநாடு நடந்தது. வினோபாஜி அவர்கள் அந்த மகாநாட்டைக் கூட்டினார்கள். நமது பிரதம மந்திரி அவர்களும், நாட்டுத் தலைவர்கள் எல்லோரும் கூடி விவாதித்தார்கள். அதில் கூட விளக்கப்பட்டது. இந்த கிராம தானத்தையும், பூதானத்தையும் மேலும் மேலும் ஆதரித்து விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்றும், மற்றொரு பக்கத்தில் சட்டம் இயற்றி, சட்டத்தின் மூலமாக நிலப் பிரச்சினையை நல்ல முறையில் தீர்க்க வேண்டும் என்றும் அப்போது கூடிய தலைவர்கள் விளக்கினார்கள். எல்லாவற்றுக்கும் சட்டம் வார்டும் என்றால் சட்டம் எப்படியும் வரும். எந்த அளவுக்கு நிலச் சீர்திருத்தம் படிப்படியாக வரவேண்டுமோ அந்த அளவுக்குச் சட்டமும் வந்துகொண்டிருக்கிறது. சட்டத்தை எதிர்பார்க்காமல் பலாத்காரமாக நிலத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டார்கள் என்ற எண்ணத்திற்கு இடம் இல்லாமல் மக்கள் மனம் மாறவேண்டும். மக்கள் மனம் நல்ல வகையில் மாற வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய சட்டங்களைச் செய்வோம். அவை நல்ல வகையில் பயன்படும் என்ற அளவில் பூமிதான் இயக்கத்தையும், கிராமதான இயக்கத்தையும் வளர்ப்பதும், அவைகளை நாம் பயன்படுத்திக் கொண்டு உழைக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். பூதானம் என்று கொடுக்கிறார்கள். பிறருடைய உபயோகத்துக்காகக் கொடுக்கிறார்கள். அவை நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு வழங்கப்படுவதில் உள்ள சிக்கல்களைப் பற்றி ஏற்கனவேயுள்ள அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அதற்காக இவைகளைக்கவனிப்பதற்காக போட்டிருக்கிற போர்டு, வினோபாஜி அவர்களுடைய இயக்கம், அவர்களுடைய கருத்துக்கு ஏற்ற வகையில் இதை நிறைவேற்ற நம்மாலானதைச் செய்ய முற்படுகிறோம். அரசாங்கமும் முற்படுகிறது. ஆகவே வினோபாஜி அவர்களுடைய யோசனையைக் கேட்டு, அவர்களுடைய அங்கீகாரத்தைப் பெற்று, அவர்களுடைய யோசனைக்கு ஏற்றவாறு நடந்துகொள்கிற வகையில் இந்த போர்டை அமைத்து காரியங்களைச் செய்யச் சொல்லுவது அரசாங்கத்தின் நோக்கம். அரசாங்கம் இதில் தலையிட வேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லை. ஆனால் அரசாங்கம் எந்த அளவுக்கு கவனம் செலுத்த வேண்டுமோ, அந்த அளவுக்குக் கவனம் செலுத்தி, சிக்கல்களுக்கு இடம் கொடாமல் இருக்க இந்த மசோதாவில் வறையரைச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வேறு சிக்கல்கள் ஏற்படக்கூடும். ஒரு மனிதன் வேண்டுமென்றே சில சிக்கலை ஏற்படுத்தலாம். சிலில் வியாஜ்யத்திற்கு இடம் கொடுக்க

[15th February 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

லாம். அதையெல்லாம் தவிர்க்கவும், கவனம் செலுத்தப்பட்டு இந்த மசோதா அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு எடுத்துக் கூறவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

நிலத்தின் சொந்தக்காரர் நிலத்தைக் கொடுத்தால் ஒருவகையில் நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுப்பது, பகிர்ந்து கொடுப்பது, அவ்வாறு பகிர்ந்து கொடுப்பதில் ஒன்று நாம் கவனிக்க வேண்டும். எல்லோருக்கும் தாராள மனப்பான்மையுடன் நிலத்தைக்கொடுத்தாலும் நிலம் குறைவு; ஜனத் தொகை அதிகம். ஆகவே இதை கவனித்துக் கொடுக்கவேண்டும். அதற்குக் கத்தான் இந்த போர்டு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு கொடுத்த நிலங்களில் அவரவர்கள் தங்களுடைய சொந்த நிலம் போல பயிரிடுவது ஒருவகை. ஆனால் கிராமதானத்தின் அடிப்படை வேறு. அங்கே உள்ளவர்கள் கிராமத்திலுள்ள நிலத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் தங்கள் நிலம் பூராவையும் கொடுக்கிறார்கள். அந்த நிலத்தின் சொந்தக்காரர் பூரா நிலத்தையும் கொடுத்து தானம் செய்யப்படுகிறது. மற்றவர்களுக்கு வழங்குவதில்லை. ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் உள்ளவர்கள் கூட மதுரை ஜில்லாவில் தானம் வழங்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து வாழவேண்டுமென்ற கருத்தோடு முன் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களே கொடுத்துவிட்டார்கள். அந்த நிலங்களை சமுதாயம் பூராவும் சேர்ந்து பயிரிட்டு, சமுதாயம் பூரவும் பலனை அடைய வேண்டும். அந்த வகையில் நாம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஏற்பாடு செய்வதற்காக உரிய பஞ்சாயத்து ஸ்தாபனத்திற்கு சர்வோதய பஞ்சாயத்து என்று பெயர். கூட்டுறவு முறையில் எல்லோரும் சேர்ந்து பாடுபடுவது என்பதற்குரிய வழிவகை வகுக்கப்பட்டாலன்றி நிலப்பிரச்சினையை சலபமாகத் தீர்க்க முடியாது. ஆகவே அந்த அடிப்படை வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிறது. சிறந்த வகையில் உற்பத்தி குறைவுபடாமல் எல்லோரும் சேர்ந்து வாழ்க்கை நடத்தக் கூடிய மனோபாவத்தை வளர்ப்பதற்கு இது பயன்படும். அதற்காகத்தான் இந்த மசோதா அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த மசோதாவின் பிரிவுகளை எல்லாம், பொதுவான வகையில் கிராமதானம், பூதானம் இவற்றின் அடிப்படைகளை எல்லாம் எப்படி ஆதரித்துப் பேசினார்களோ, அப்படியே ஆதரித்து இதை மனப்பூர்வமாக வரவேற்பார்கள் என்று நம்பி எனது வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER: Motion moved—

“That the Madras Bhoodan Yagna Bill 1957 (L.A. Bill 11-50 No. 15 of 1957) as amended by the Joint Select Committee be ^{a.m.} taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

Mr. SPEAKER: The motion is that clause 2 do stand part of the Bill.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN: Sir, I beg to move the following amendments:

(a) In sub-clause (e) for the words “one or more persons” substitute the words “not less than two-thirds of the number of persons owning lands”.

(b) In sub-clause (e) for the words “two-thirds” substitute the words “one-half”.

The amendments were duly seconded.

Mr. SPEAKER: The Hon. Minister will reply to the amendments.

A 210—9

[15th February 1958]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I accept the amendments.

MR. SPEAKER: The question is—

(a) In sub-clause (e) for the words "one or more persons" substitute the words "not less than two-thirds of the number of persons owning lands".

(b) In sub-clause (e) for the words "two-thirds" substitute the words "one-half".

The amendments were put and carried.

Clause 2 as amended was put and carried.

Clause 3 was put and carried.

Clause 4.

MR. SPEAKER: The motion is that clause 4 do stand part of the Bill.

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, I beg to move—

For sub-clause (1) substitute the following, namely:

"(1) Constitution of State Board: The State Board shall consist of a Chairman who shall be elected by the Board from among its members and ten or more but not exceeding 14 other members who shall be appointed by the Government from among the Members of the Sarvodaya Panchayats in consultation with Sri Acharya Vinobha Bhave or a person nominated by him in writing in this behalf. The Secretary to Government Revenue Department shall be a Member of the Board, Ex-Officio."

The amendment was duly seconded.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இந்தத் திருத்தத்தை நான் எதிர்த்தேன். அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது ஸ்ரீ வினோபாஜியைச் சேர்ந்தவர்களைக் கலந்து கொண்டுதான் நியமிக்கிறார்கள். இதற்கு ஏற்றவர்கள் கிராமத்தில் இருந்துதான் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். அம்மாதிரியே தலைவரையும் சேர்த்து நியமிக்கப்படுவதுதான் நல்லது. இது புதிய இயக்கம் ஆதலால் இதில் வினோபா கட்டி பிரச்சனைகளுக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம். இரண்டாவதாக அரசாங்க காரியதரிசி இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அரசாங்கத் தலையீடு இல்லாமல் அவர்களுக்கு உதவி அளிக்கவேண்டுமென்றே எந்த விதமான மேற்பார்வை இருக்கவேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு உதவி செய்து வரவேண்டும் என்பதுதான். அங்கங்கே அவர் அவர்கள் அதை கவனித்து ஏற்பாடு செய்துக்கொள்ளட்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் எண்ணம், ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தை நான் எதிர்த்தேன்.

The amendment was put and lost.

Clause 4 was put and carried.

Clauses 5, 6, and 7 were put and carried.

[15th February 1958]

Clause 8.

MR. SPEAKER: The motion is—

"That clause 8 do stand part of the Bill."

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, I move that in sub-clause (1) for the word "Government" substitute the words "State Board".

MR. SPEAKER: Nobody has seconded it. So, the amendment falls through for want of a seconder.

Clause 8 was put and carried.

Clauses 9 to 14 were put and carried.

Clause 15.

MR. SPEAKER: The question is—

"That Clause 15 do stand part of the Bill."

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, I beg to move that—

For Sub-clause (2) substitute the following, namely:—

"(2) The Chairman of the local committee shall be elected by it from among its members."

The amendment was duly seconded.

SRI N. K. PALANISAMI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஏற்கெனவே லோகல் கமிட்டிக்கு ஒரு சேர்மென்னை ஏற்படுத்தும்போது சர்க்காருக்கு தகவல் தெரியவேண்டாம் என்று இல்லை. தெரியட்டும். அந்தந்த பிரதேசத்தில் இருக்கும் ஜனங்கள் அந்தந்த அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய முறையிலே இருந்தால் ஜனநாயக முறையிலே தீர்மானம் செய்வதற்கும், நடைமுறையிலே வேலை செய்வதற்கும் சௌகரியமாக இருக்கும். அந்தக் கமிட்டியில் அரசாங்க கலெக்டரோ, தாசில்தாரோ, ஸ்கூல் கொள்ளவேண்டுமென்ற முறையிலே ஏற்பட்டால் மந்திரி அவர்கள் எதிர்ப்பார்க்கும் அளவிற்கு நல்ல முறையிலே காரியங்கள் நடைபெறும். சர்க்கார் தலையீடு இல்லையென்றால் காரியங்கள் சரிவா நடைபெறாது. ஜனநாயக முறையில் நடைபெற வேண்டுமென்றால், அங்கத்தினர்களே ஒரு தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: சர்க்கார்தான் அங்கத்தினர்களை நியமிக்கிறார்கள் அதேமாதிரியாக தலைவரையும் சர்க்கார்தான் நியமிக்கவேண்டும் என்பது அடிப்படை. இதிலே ஜனநாயகம் பாதிக்கப்படுகிறதென்ற பிரச்சனையே இல்லை. இந்த இயக்கம் நன்றாக நடைபெற வேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம். அதிகாரிகளின் உதவி எந்த அளவிற்கு வேண்டியிருக்கிறதோ அந்த அளவிற்கு அவர்களுடைய உதவி கிடைக்கும். நான் அந்தத் திருத்தத்தை எதிர்த்தேன்.

MR. SPEAKER: Is this hon. Member pressing his amendment.

SRI N. K. PALANISAMI: Yes, Sir, I am pressing.

The amendment was put and lost.

Clause 15 was put and carried.

Clauses 16 to 20 were put and carried.

[15th February 1958]

Clause 21.

MR. SPEAKER: The motion is—

“That clause 21 do stand part of the Bill.”

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, I beg to move the following amendment, namely:

‘Delete the words “or the State Government” and number the clause as sub-clause (1) and insert the following as sub-clause (2), namely:—

“(2) The State Government shall allot necessary amount from time to time to meet the expenditure connected with the purchase of modern agricultural implements, for agricultural operations for the improvement of the land.”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER: The motion and the amendment are before the House for discussion.

SRI N. K. PALANISAMI: நவீன முறையிலே விவசாயம் செய்வதற்கும் நவீனக் கருவிகளை உபயோகப் படுத்துவதற்கும் ஸ்ரீ வினோபாஜிக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபமும் இல்லை. ஆனால் கொடுக்கப்பட்ட நிலம் ஏற்கெனவே இருக்கின்ற நிலைமையில் இருந்தால் என்ன பிரயோஜனம். அதை புதிய முறையிலே விவசாயம் செய்தால்தான் மிகவும் நல்லது. மத்திய சர்க்கார் டமிருந்து அதற்குப் பணம் வாங்கவேண்டும். மாகாண சர்க்காரும் அதற்கு உதவவேண்டும். இந்த அடிப்படையிலேதான் என்னுடைய திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கிராமதானத்தின் மூலமாக அளிக்கப்பட்ட நிலங்களில் நல்ல முறையிலே விவசாயம் செய்வதற்கு சர்க்கார் 20 லட்சம் ரூபாய் கடன் அளிப்பது என்று ஏற்பாடு செய்து இதைக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் அந்தப் பிரதேசங்களை யெல்லாம், சமுதாய நலத் திட்டத்திலும், தேசியவளர்ச்சி திட்டத்திலும் சேர்ப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு முறையில் விவசாய வளர்ச்சிக்கான உதவிகளெல்லாம் செய்யப்படும். இதை யெல்லாம் இந்த மசோதாவிலே காட்டவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இது மக்களால் தானமாக வழங்கப்பட்டது. இப்பொழுது கொண்டுவந்த திருத்தத்தை நான் எதிர்க்கிறேன்.

MR. SPEAKER: Is the hon. Member pressing his amendment?

SRI N. K. PALANISAMI: Yes, Sir, I am pressing.

The amendment was put and lost.

Clause 21 was put and carried.

Clauses 22 to 25 were put and carried.

Clause 26.

MR. SPEAKER: The Motion is—

‘That Clause 26 do stand part of the Bill.’

[15th February 1958]

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, I move—

‘In item (d) of sub-clause (2) after the words “recover those advances” add the words “in easy instalments”.’

SRI A. R. MARIMUTHU: Sir, I second the amendment.

MR. SPEAKER: The clause and the amendment are before the House for discussion.

SRI N. K. PALANISAMI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நிலங்களை தானமாக கொடுத்தவர்களுக்கு தக்கவிக் கடன் போன்ற கடன் வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு அப்படிக் கொடுத்து உதவும்போது அவர்கள் திருப்பித்தரும் தவணைகளை அதிகமாக்கவேண்டும். என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: ‘ஈஸி இன்ஸ்டால்மென்ட்ஸ்’-ல் கடன் தொகையை திரும்பப் பெறவேண்டும் என்று திருத்தம் பிரேரேபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ‘ஈஸி இன்ஸ்டால்மென்ட்ஸ்’ என்றால் 15 தவணைகள் செலகரியமான தவணைகளா? 20 தவணைகள் செலகரியமான தவணைகளா? 25 தவணைகள் செலகரியமான தவணைகளா? எப்படி இருந்தால் அவை செலகரியமான தவணைகளாக இருக்கும் என்பதை சட்டத்தில் நிர்ணயிக்க முடியாது. ஆகவே இது ஒழுங்கான திருத்தம் அல்ல என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். கடனைத் திரும்பப் பெறும்போது அனுசரிக்கவேண்டிய முறைகள்பற்றி விதிகள் இருக்கின்றன. விவசாயக் கடன்களை எவ்வாறு திரும்பப் பெறுவது என்பதுபற்றி விதிகள் இருக்கின்றன. கூட்டுறவுப் பணிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் கடன்களை எந்த முறைகளை அனுசரித்து திரும்பப்பெறவேண்டும் என்பது பற்றி விதிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே கடன் தொகையைத் திரும்பப் பெறும்விஷயத்தில் அனுசரிக்கவேண்டிய முறைகளைச் சர்க்கார் அப்போதைக் கப்போது கவனித்துக்கொள்ளும். ஆகவே இந்தத் திருத்தத்திற்கு அவசியமில்லை என்று சொல்லி இந்தத் திருத்தத்தை நான் எதிர்க்கிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Sir, I want a clarification from the Hon. Minister whether it would be brought under the Loans and Advances Scheme for payment in three or four instalments.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It will depend upon the circumstances.

MR. SPEAKER: Is the hon. Member Sri N. K. Palanisami pressing his amendment?

SRI N. K. PALANISAMI: I am pressing it Sir.

MR. SPEAKER: The question is—

‘In item (d) of sub-clause (2) after the words “recover those advances” add the words “the easy instalments”.’

The amendment was put and lost.

Clause 26 was put and carried.

Clauses 27 and 28 were put and carried.

Clause 1 and the preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

‘That the Madras Bhoodan Yagna Bill, 1957, (L.A. Bill No. 15 of 1957) as amended be passed.’

A 210—10

12
noon.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [15th February 1958]

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் இந்த மசோதாவை ஒருமுகமாக ஆதரித்தார்கள். அதைநான் பாராட்டுகிறேன். பூமிதான இயக்கத்தையும் கிராமதான இயக்கத்தையும் எல்லோரும் ஆதரிக்கிறார்கள். வினோபாஜியால் தொடங்கப்பட்டு நடத்தப்பட்டுவரும் இந்த இயக்கங்கள் புரட்சிகரமானவை. உலகத்தையே கவர்ந்துள்ள பூதான இயக்கம் இன்னும் சிறந்த முறையில் நடத்தப்பட்டு வெற்றிபெறும். அதற்கு வேண்டிய ஆதரவை கனம் அங்கத்தினர்கள் பரிபூரணமாக அளிப்பார்கள் என்பதில் எனக்கு ஐயமே இல்லை. இந்த மசோதா ஒரு புதிய மசோதா, புதிய முறையில் சட்டமியற்றப்படுகிறது. இந்த மசோதா சம்பந்தமாக அபிப்பிராயபேதங்கள் இருந்திருக்கக்கூடும். இருந்தாலும் பொதுவாக, கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் இந்த மசோதாவிற்கு மகத்தான ஆதரவை அளித்தார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ. பழனிசாமி கூட ஏதோ திருத்தங்கள் பிரேரேபிக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் திருத்தங்கள் பிரேரேபித்தார். குறைகளை எடுத்துச்சொல்வது அவசியம் தான். யாருக்கும் சந்தேகங்கள் ஏற்படக்கூடும். இருந்தாலும் கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் மசோதாவை ஆதரித்ததைப் பாராட்டுகிறேன்.

இந்த சமயத்தில் மற்றொரு விஷயத்தைத் தெளிவாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நேற்று மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக மசோதா கொண்டுவரப்பட்டு, அது பொறுத்துக் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும் என்ற பிரேரேபணையும் கொண்டுவரப்பட்டது. அது இந்த சபையில் எந்த விவாதமும் இல்லாமல் நிறைவேற்றப்பட்டது. கனம் அங்கத்தினர்கள் அந்த மசோதா வந்தபோது எவ்வளவோ குறைகளை எடுத்துச்சொல்லி யிருக்கக் கூடும். இருந்தாலும் எவ்விதத் தடங்களும், பேச்சும், விவாதமும் இன்றி அந்த பிரேரேபணை நிறைவேற்றப்பட்டது. மதுவிலக்கு சம்பந்தமான அந்தப் பிரேரேபணை அவ்வாறு நிறைவேற்றப்பட்டதிலிருந்து நான் ஒன்று தெரிந்து கொண்டேன்; மதுவிலக்குத் திட்டத்திற்கு எல்லாக் கட்சிகளும் எவ்வளவு ஆதரவு அளிக்கின்றன என்பதைத் தெரிந்துகொண்ட நான், அந்தத் திட்டத்தை பரிபூரணமாக நிறைவேற்றுவதற்கும் அவைகள் தங்கள் பரிபூரண ஆதரவைக் கொடுக்கும் என்று நினைத்து மகிழ்ச்சியடைந்தேன். இந்த மசோதாவிற்கும் சபையிலுள்ள கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் தங்கள் பரிபூரண ஆதரவைக் கொடுத்தற்காக அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என் பிரேரேபணையை சபையினர் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: Motion moved —

“That the Madras Bhoodan Yagna Bill, 1957 (L.A. Bill No. 15 of 1957) as amended be passed.”

SRI N. K. PALANISAMI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்த கனம் மந்திரி அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அவர்கள் கொண்டுள்ள கொள்கை புதிதாக இருக்கிறது. பூமிதான இயக்கத்தின் மூலமே நிலப் பிரச்சனைத் தீர்க்கப்பட்டுவிடும் என்று நேருஜி கூட ஒத்துக்கொள்ளவில்லை; அவ்வாறு வினோபாஜி கூட ஒத்துக் கொள்ளவில்லை; சுமார் 4-5 வருஷங்களுக்கு முன்பு தஞ்சாவூரில் “பூமியை எங்களிடம் கொடுத்துவிடுங்கள். இல்லாவிட்டால் கம்யூனிஸ்டுகள் உங்களிடமிருந்து அதைப் பிடுங்கிக் கொள்வார்கள்” என்று சொல்லி மிராசதாரர்களிடம் பூமி கேட்கப்பட்டபோது, “கம்யூனிஸ்டுகள் பிடுங்கிக் கொண்டால் பிடுங்கிக் கொள்ளட்டும். நாங்கள் உங்களுக்குக் கொடுக்க மாட்டோம்” என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். மேற்கு வங்காளத்தில் கூட, ‘இங்கே வினோபாஜி வர வேண்டாம்’ என்று சொல்லிவிட்டார்கள். மத்தியதர வகுப்பினர்கள் தான் பூமிதானம் கொடுக்கிறார்கள். நிலப் பிரபுக்கள் பூமி தானம் கொடுப்பதில்லை. பூமிதான இயக்கத்தின் மூலம் இந்நாட்டில் நிலப் பிரச்சனையைத் தீர்த்துவிடலாம். என்று வினோபாஜியும் நேருஜியும் கூட நம்பவில்லை. ஆகவே, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றி

[15th February 1958] [Sri N. K. Palanisami]

சட்டமாக்கிவிட்டால் போதும் என்றும் வேறு நிலச் சட்டங்கள் கொண்டு வர வேண்டியதில்லை என்றும் நினைக்கக் கூடாது. மேலும் அபிவிருத்திக் கான காரியங்களை சர்க்கார் செய்ய வேண்டும். இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகும், பல கஷ்டங்கள் வரும். அபிவிருத்திக்கான காரியங்கள் பற்றி யோசனைகள் சொல்வதற்கான ஒரு சிறு கமிட்டியையோ, கமிஷனையோ சர்க்கார் நியமிக்க வேண்டும். நிலைமைகளை அவ்வப்போது கவனித்து அபிவிருத்தித் திட்டங்களைக் கொண்டுவர வேண்டும்; அப்போது தான் நிலப் பிரச்சனையைச் சரியாகத் தீர்க்க முடியும். இதற்கான நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN: On a point of explantion, Sir நேருஜி 45-வது ஸயன்ஸ் காங்கிரசில் பேசும்போது, வினோபாஜியின் கருத்துக்கள் அகில உலகத்தாலும் போற்றப்படுகின்றன என்று சொல்லியிருப்பதை கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பழனிசாமிக்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: The point of explanation must be with reference to the speech of the hon. member.

SRI P. S. CHINNADURAI: சபாநாயகர் அவர்களே இந்த மசோதாவைச் சட்டமாக்க வேண்டுமென்ற பிரேரேபணையை பிரஜா சோஷலிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் ஆதரிக்கிறேன். பூதான வேள்வி மசோதா என்று இந்த மசோதாவிற்கு நாம் கரணம் செய்யப்பட்டுள்ள போதிலும், உண்மையிலேயே, இந்த மசோதா பூதான வேள்வியை நடத்தும் புனிதமான இயக்கத்தில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு உதவி அளிக்கக் கூடிய மசோதாவே என்பதை நம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். பூதான இயக்கத்தில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு இந்த மசோதா உதவி புரிகிறது. ஆனால் பூமிதான இயக்கத்தில் நம்பிக்கை வைத்து பூமிதான இயக்கத்தினருக்கு நிலங்களை தானம் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த மசோதா கூறவில்லை. அவ்வாறு சட்டம் இயற்றுவதும் பூமிதான இயக்கத்தின் கொள்கைகளுக்கு விரோதமானது ஆகும். பூதான வேள்வியின் விளைவை—பலனை—ஏற்றுக்கொள்ளவிருப்பவர்கள் ஏழை மக்கள்தான். இந்த வேள்வியை நடத்தப்பவர்கள் ஆச்சாரிய வினோபாஜியின் இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். நாம் இந்த வேள்விக்குக் காப்பாளராகத்தான் இருக்கிறோம். அந்த முறையில் தான் இந்த மசோதாவை நாம் நிறைவேற்றுகிறோம். இந்த மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டுவிட்டாலும் கூட, அதன் விளைவாக நம் ராஜ்யத்தின் நிலப் பிரச்சனை பூராவும் தீர்ந்துவிடாது என்று கனம் அமைச்சர் கூறியிருப்பதை நான் உண்மையிலேயே வரவேற்கிறேன். நிலப் பிரச்சனை பூராவையும், பூதான யக்கு சட்டம் தீர்த்துவிடாது என்ற அபிப்பிராயத்துடன் தான் நாம் செயல்படுகிறோம் என்று நம்புகிறேன். நிலத்தைத் தாங்களே வைத்துக்கொண்டிருக்காமல் உழுது பாடு படுகிறவர்களிடம் அதை ஒப்படைக்க வேண்டுமென்ற மனப்பான்மையை நிலமுடையவர்களிடமும், நமக்கு நிச்சயம் நிலம் கிடைக்கத்தான் போகிறது என்ற மனப்பான்மையை நிலமில்லாத உழவர்களிடமும் உண்டாக்குவதற்கு பூமிதான யக்கும் ஹேதுவாக இருக்கிறது.

இத்தகைய எண்ணம், விரிவான, புரட்சிகரமான, மன்னேற்றகரமான 12-10 நிலத் தீர்திருத்தத்திற்கு இன்றியமையாதது. இப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்து p.m. மாறுதல் மிகவும் அவசியமானது, எத்தகைய ஒரு சமுதாய அமைப்பிலேயும் மாறுதல் வேண்டுமானால், நம் சமுதாய அமைப்பிலே, மாறுதலுக்கு அடிப்படையாக விளங்குகிற கருத்து மாறுதலுக்கு ஆதாரமாக விளங்கக் கூடிய பூதான வேள்விக்கு உதவுகிற முறையில் நாம் இந்த மசோதாவை இந்த நாளில் நிறைவேற்றுகிறோம். இந்த மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்படும்போது சாதாரணமாக இதற்கு ஆசி கூற வேண்டுமென்று

[Sri P. S. Chinnadorai] [15th February 1958]

நான் கருதவில்லை. இதனை நான் வரவேற்ற போதிலும், ஆதரித்த போதிலும் இன்றைய சூழ்நிலை இது என்றென்றைக்கும் சாஸ்வதமாக சட்டத் தொகுப்பில் இருக்கவேண்டுமென்று நான் கருதமாட்டேன். நம் சட்டத் தொகுப்பிலிருந்து இந்த பூதான வேள்வி மசோதா விரைவிலே நீக்கப்படவேண்டிய ஒரு காலம் வரவேண்டுமென்பதே என்னுடைய ஆசை. அந்த ஆசையிலேதான் நான் இதை இப்பொழுது ஆதரிக்கிறேன். நான் இவ்வாறு கூறுவதின் நோக்கம் எந்த நோக்கத்திற்காக பூதானம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் விரைவிலே கைகூட வேண்டும் என்பதற்காகத் தான். பூதான இயக்கம் வெற்றி அடையும்போது, பூதானத்தின் நோக்கம் வெற்றி அடையும்போது இந்த மசோதாவை ஆதாரமாகக் கொண்ட சட்டத்திற்கு ஒருபோதும் அவசியமே இருக்காது. அந்நிலை நம் வாழ்நாளில் ஏற்பட வேண்டும். அதிலும் நாம் வியோதிகத்தை எட்டுவதற்கு முன் வரவேண்டுமென்று தான் நான் இதை ஆதரிக்கிறேன். அந்த நானே விரைவு படுத்துவதற்கு இந்த மசோதா எந்த அளவில் துணை புரியுமோ அந்த அளவிற்குத் தான் இந்த மசோதா நல்லது என்று கூறிக்கொண்டு நான் இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன்.

Sri S. LAZAR : சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு முன்னால் பேசிய தோழர் பழனிசாமி அவர்கள் எந்த நோக்கத்தோடு இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை புரிந்து கொள்ளாதது குறித்து நான் மனம் வருந்த நேரிடுகிறது. ஓரளவு சட்ட அனுபவம் உள்ள நபர்கள் அத்தனை பேரும் இதை ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். இன்றையதினம் வினோபா பாவே அவர்கள் நடத்தி வரக் கூடிய இந்த இயக்கமாகப்பட்டது நல்ல முறையில் வளர்ந்து வரக் கூடிய அதே நேரத்திலே அதில் சட்டபூர்வமான சில இடைச்சூல்களும், சில சிக்கல்களும் இருக்கிற காரணத்தினால் அந்த இயக்கம் மேலும் வளர விடாதபடி தடை செய்கிறது என்ற ஒரு அடிப்படையில் தான் பூமிதான இயக்கத்திற்கு, அவர்கள் செய்யக்கூடிய நல்ல காரியங்களுக்கு ஒரு “ஸ்டாப்ட்யூட்டரி டிரோ விஷன்”, அதாவது சட்டபூர்வமான ஒரு அங்கீகாரம் கொடுத்து அதற்கு ஆக்கம் அளிக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் தான் இது இங்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக ஒரு சொத்து நிலம் என்ற முறையிலே பார்க்கும்போது அதற்கு உரியவன் ஒருவன் இருக்க வேண்டும் என்ற முறையில் தான் இப்பொழுது இந்த இயக்கத்தில் அளிக்கப்படுகிற நிலங்களுக்கு சட்ட பூர்வமான உரிமை கொடுத்து அதற்கு உரியவனுக்கு செளகரியங்கள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அந்த அடிப்படையில் கொண்டு வரப்பட்ட சட்டமாகும் இது. இதை விட மிக முக்கியமானது எதோ ஒரு நிலப் பிரச்சனை நாட்டிலே இருக்கிறது. அந்தப் பிரச்சனையை இது போன்று சட்டம் கொண்டு வந்தால் அதைத் தீர்த்து விட முடியும் என்ற அடிப்படையில் இது கொண்டு வரப்படவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் வெகு அழகாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். இவர்கள் சொன்னதுபோல் நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய நிலப் பிரச்சனை மட்டுமல்ல, எத்தனை எத்தனையோ பிரச்சனைகள் இன்று நாட்டில் இருக்கின்றன. ஆனால் இத்தனைப் பிரச்சனைகளுக்கும் நல்லதொரு தீர்வு காண வேண்டுமென்று சொன்னால் மக்களிடத்திலே மனப்பான்மை மாறவேண்டும். மனப்பான்மை மாறக்கூடிய நேரத்திலே அயலான் ஒருவன் தன் பிரதிபிம்பம் என்ற அடிப்படையில் இருக்கக்கூடிய கொள்கைகளை நாட்டிலே பரப்பினால் உள்ளபடியே நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய பிரச்சனைகள் அத்தனையும் தீரும் என்ற அடிப்படையில்தான் இப்பொழுது வினோபா பாவே அவர்கள் இந்த இயக்கத்தை நடத்தி வருகிறார்கள். ஆகவே அந்த முறையில்தான் மனிதனுக்கு மனிதன், உண்மையான மனிதாபிமானத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் தான் இந்த இயக்கம் நடந்து வருகிறது. ஆகவே தான் அதற்கு சட்ட பூர்வமான அங்கீகாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதிலும் குறிப்பாக ஆரம்பத்திலே இந்த இயக்கத்தைப் பற்றி குறை கூறியவர்கள் அத்தனை பேர்களும் இன்று அதை வரவேற்கிறார்கள். உலக அரங்கிலே கூட நான் கேள்விப்பட்டேன், அது சரியென்று நினைக்கிறேன், ரோமாபுரியிலுள்ள போப்பாண்டவர் முதற்கொண்டு இதை பரிபூர்ணமாக அங்கீகரித்து அவர் இது சம்பந்தமாக உலகத்தில் உள்ள கத்தோலிக்கர் அனைவருக்கும் ஒரு அறிக்கையும்

[15th February 1958] [Sri S. Lazar]

விடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த பூமி தான இயக்கம் உள்ளபடியே உலகத்தில் வளர வேண்டியது முக்கிய அம்சம், இதற்கு பரிபூர்ண ஆதரவு கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் உலகில் உள்ள கத்தோலிக்க மக்கள் அனைவருக்கும் அவர் ஒரு செய்தி விடுத்திருப்பதாகவும் தெரிகிறது. ஆகவே, இந்த இயக்கம், ஒரு முக்கியமான ஒரு பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு என்று ஏற்பட்டதல்ல. மனித சமுதாயத்தில் உள்ள அத்தனை பிரச்சனைகளுக்கும் நல்லதொரு அடிப்படை என்ற முறையில் இந்தச் சட்டம் இங்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டி என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Sri A. V. P. ASAITHAMBI : தலைவர் அவர்களே, பூதான இயக்கத்திற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் விரோதமாக இருந்ததேயில்லை. பூதான இயக்கத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நிச்சயமாக வரவேற்கிறது. பூதான இயக்கத்தின் பிதா என்று கருதப்படுகிற வினோபாஜி அவர்களை எங்கள் கட்சியின் தலைவராகிய அண்ணா அவர்கள் சந்தித்து எங்கள் கட்சியின் பூர்ண ஆதரவை அதற்கு தருவதாக ஏற்கெனவே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு, எங்கள் கட்சித் தோழர்களும் அதற்காக வேலை செய்தும் வருகிறார்கள். ஆனால், பூதான இயக்கம் என்பது ஒரேயிடத்தில் குவிந்திருக்கிற நிலங்களை பலருக்கும் கொடுக்கத் தக்க முறையில் செய்யப்படுகிற ஒரு ஏற்பாடு என்றாலும் கூட ஒரேயிடத்தில் குவிக்கப்பட்டிருக்கிற நிலத்தை சட்ட பூர்வமாக இந்த நாட்டிலே பொதுவுடைமையாக்க சர்க்கார் தயாராக இல்லை என்ற நிலைமையையோ அல்லது சர்க்கார் தயாராக இருந்து மக்கள் அதை ஏற்க முடியாத நிலையிலோ உள்ளதைத் தான் இது குறிக்கும் என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். பூதான இயக்கம் என்று தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தி அதற்கு சர்க்கார் ஆக்கம் அளிப்பது என்பது ஒரு மிதவாதமான முறையே தவிர தீவிரமான முறையல்ல என்பதை நான் இங்கு எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சர்க்கார் நினைத்தால் தீவிரமாக சட்டம் போட்டு ஒரு இடத்தில் குவிந்து கிடக்கும் நிலத்தை எடுத்து எல்லோருக்கும் சமமாக பகிர்ந்து கொடுக்க முடியும். ஆனால் நாடு அதற்கேற்ற பக்குவமான நிலைமையில் இல்லாததால் சர்க்கார் இத்தகைய மிதவாதமான ஒரு கொள்கைக்கு பரிபூர்ண ஆதரவு அளிக்கக்கூடிய அளவிற்கு வரலாம். எப்படி யிருந்தபோதிலும் இது, நிலம் பகிர்ந்தளிக்கக்கூடிய அளவிற்கு உள்ள முதற்படியாகும் என்பதை நானும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். அதை வரவேற்கிறேன். நான். காலையில் அமைச்சர் அவர்கள் பேசியதைப்பற்றி, இங்கு குறிப்பிட்டது, பூதான இயக்கத்திற்கு விரோதமான கருத்து தெரிவிக்க வேண்டும் என்பதற்கல்ல. அமைச்சர் அவர்களின் பேச்சில் முறண்பாடு இருக்கிறதே என்பதற்காகத்தான் எடுத்துச்சொன்னேனே தவிர . . .

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைப் பற்றி நான் விளக்கியபோது அங்கத்தினர் அவர்கள் இங்கு இல்லை.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : இந்த இயக்கத்தில் எங்கள் கட்சிக்கு சம்மதம் அல்லது விருப்பம் கிடையாது என்பதல்ல. காலையில் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறபோது, நியாயவிலைக் கடைகள் நீடிப்பது என்பது தர்மத்தின் அடிப்படையிலானது, ஆகவே சர்க்கார் அதை நிலைநிறுத்தி வைப்பது சய மரியாதைக்கு விரோதமாகும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் மனம் இறங்கி நிலம் கொடுப்பதும் தர்மந்தானே? நியாய விலைக் கடைகளை நீடித்து வைக்க விரும்பாத இந்த சர்க்கார் சொல்கிற விளக்கம், இதை நீடித்து வைப்பதற்கு விளக்கமாக எடுத்துக் கொள்வதுதான் எனக்கு விந்தையாக இருக்கிறது என்று சொன்னேனே தவிர நான் வேறு எந்த தவறுதலான நோக்கத்தோடும் சொல்லவில்லை. பூதான இயக்கத்தை எங்கள் கட்சி ஆதரிக்கிறது. நிலம் ஒரேயிடத்தில் குவிந்து கிடப்பதை எங்கள் கட்சி என்றைக்கும் விரும்பவில்லை. எல்லோருக்கும் நிலம் பகிர்ந்து அளிக்கப்பட வேண்டும். அதையும் சட்ட பூர்வமாக வெகுசிக்

[Sri A. V. P. Asaithambi] [15th February 1958]

கிரத்தில் கொண்டுவர சர்க்கார் தீவிரமான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்பதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் விரும்புகிறது. அதற்கு அஸ்திவாரமாக முதல் ஒத்திசைப்போல் இருக்கிற இந்தச் சட்டத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக நான் வரவேற்றுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI P. G. MANICKAM : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, பூதான இயக்கம் சம்பந்தமாக கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதாவை சட்டமாக்க முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் அரசாங்கத்தாரையும் சட்ட சபை அங்கத்தினர்களையும் நான் மனதார பாராட்டுகிறேன். மதிப்பிற்குரிய வினோபாஜி அவர்கள் இந்த பூதான இயக்கத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு ஆதி காலத்தில் காரணமாய் இருந்தவர்கள் ஹரிஜனங்கள் தான். ஹரிஜனங்களில் ஒரு சிலர் வினோபாஜி அவர்களிடம் சென்று எங்களுடைய குறைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டும், நிலமில்லாத எங்களுக்கு நிலம் தர வேண்டும் என்று அவர்களிடம் கேட்டார்கள். அப்போது வினோபாஜி அவர்கள் நான் இதற்காக பாடுபடுகிறேன், மகாத்மாஜி எதற்காக பாடுபட்டார்களோ, அந்த ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக நானும் பாடுபடுகிறேன், மகாத்மாஜி அவர்களின் அடிச்சுவட்டை பின்பற்றி பாடுபட நான் சித்தமாயிருக்கிறேன் என்று சொல்லி இந்த இயக்கத்தை ஆரம்பித்தார்கள். ஹரிஜனங்கள் கேட்ட அதே நாளில் ஜாதி ஹிந்துக்களிடம் சென்று கேட்டபோது அவர்கள் மனமுவந்து வேண்டிய அளவு நிலம் அந்த கிராமத்தில் கொடுக்க முன் வந்தார்கள். அதில் ஏற்பட்ட சந்தோஷத்தினால் அந்த இயக்கத்தை மிக ஊக்கமாக நடத்தினார்கள். அதற்காக சுற்றுப் பிரயாணத்தை மேற்கொண்டார். சுமார் ஐந்து லட்சம் ஏக்கர்களுக்கு மேல் வசூலாயிருக்கின்றன. நிலத்தை வசூல் செய்ததோடு மட்டுமல்ல அதற்காக சட்டங்களை இயற்றியுள்ளார். அதில் கிடைத்திருப்பதில் மூன்றில் ஒரு பங்கை ஹரிஜனங்களுக்கு தரவேண்டுமென்று சொல்லி யிருக்கிறார். ஆகவே இன்று ஏற்படுத்தப்பட்ட மசோதாவிலும் இதை ஏற்படுத்துகிற கமிட்டியிலும் கூட வினோபாஜி அவர்கள் இயற்றிய அந்த சட்டத்தை, அவர்கள் சொன்ன வார்த்தைக்கு மதிப்பு கொடுத்து, மூன்றில் ஒரு பங்கு ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுப்பதற்கு வசதி செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதுதான் அவர்களுடைய குறிக்கோள். மகாத்மாஜி அவர்களின் முதல் சீடனாக விளங்கும் வினோபாஜி அவர்கள் இயற்றிய அந்த சட்டத்தின் அடிப்படையில் இந்த கமிட்டியும் செயல்படும் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே இந்த மசோதாவை ஹரிஜனங்களின் சார்பாக வரவேற்றுக் கொள்கிறேன். இப்போது 50 லட்சம் ஏக்கர்கள் வசூலாயிருப்பதாக தெரிகிறது. இவைகளை ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றத்திற்காக மூன்றில் ஒரு பங்கு அவர்களுக்கு கொடுத்து நல்ல முறையில் இந்த சட்டம் செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலங்களை வழங்கப்படுவதற்காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. கிடைக்கின்ற நிலத்தைக் கொண்டு நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும். இதில் நிலம் இல்லாதவர்கள் யார் என்பதைப்பற்றி இதில் definition கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, இதில் ஜாதிப் பிரச்சினையைப்பற்றியும் கிளப்ப வேண்டிய அவசியமில்லை. நிலத்தை வழங்க வேண்டியது, அல்லது யாருக்கு சலுகை காண்பிக்க வேண்டியது என்பதைப்பற்றி வினோபாஜி அவர்களின் இயக்கத்தை சேர்ந்தவர்களேதான் நிர்ணயிப்பார்கள். இதை உறுதியாக கனம் அங்கத்தினர்கள் யாவரும் நம்பலாம். நான் முன்பு சொன்னேன், இவ்வாறு பூமிதானம், கிராமதானம் போன்றவைகள் அமைக்கப்படுவதினால் மட்டும் நிலப்பிரச்சனை தீர்ந்து விடும் என்று நம்பவில்லை, இந்த சர்க்காரும் நம்பவில்லை. இம்மாதிரியான சட்டங்கள் கொண்டு வருவதினால் மட்டும் மக்களின் மன நிலை மாற்றமடையாது. பொதுவாகவே மனமாற்றம் அடைய வேண்டும். ஆனால் இம்மாதிரியான சட்டங்கள் மூலம் மக்களிடையே அத்தகைய மனோபாவத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதற்கு அனுசரணையாகத் தான் இந்த இயக்கம் நடத்தப்படுகிறது என்று சொன்னேன். அதை

[Sri M. Bhaktavatsalam]

கனம் அங்கத்தினர் திரு. சின்னதுரை அவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் பழனிசாமி அவர்கள் நான் சொன்னதை சரியாக புரிந்து கொள்ளாமல் அவர்களுடைய எண்ணத்தை மாத்திரம் வைத்துக் கொண்டு சொன்னார்கள். எப்பொழுதுமே அவர் தனக்கு மாத்திரம் ஒன்றை நினைத்துக்கொண்டு பேசுவார்கள். நிலத்தை கொடுத்து விடுங்கள் அல்லது கம்யூனிஸ்டுகள் பிடுங்கி கொள்வார்கள் என்று சொல்லப்படுவதாக சொன்னார்கள். எப்பொழுதுமே அவர்கள் பங்கு போடுவதும், அதில் பங்கு கிடைப்பதைப்பற்றியும் தான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு எப்பொழுதும் மனதில் வைத்துக் கொண்டு பேசுவதினால் நான் சொன்னதை சரியாக புரிந்து கொள்ளவில்லை. பொதுவான ஒரு மன மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவது தான் இந்த இயக்கத்தின் நோக்கமாகும். இந்த நிலையில் இந்த மசோதாவை எல்லோரும் ஆதரிக்கின்றார்கள். ஆகவே, மீண்டும் அங்கத்தினர்கள் யாவருக்கும் என நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு, இதை நிறைவேற்றித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, on a point of personal explanation, வினோபாஜி அவர்கள் ஒருவரிடத்தில் கேட்டபோது பதில் சொல்லும் போது “கம்யூனிஸ்டுகள் பிடுங்கிக் கொள்வார்கள், அதனால் நிலத்தை எல்லாம் கொடுக்கவேண்டியது தான்” என்று சொன்னதைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன். மந்திரி அவர்கள் வேறு விதமாக நினைத்திருந்தால் அதற்கு நான் பொறுப்பு அல்ல.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Madras Bhoodan Yagna Bill, 1957 (L.A. Bill No. 15 of 1957) as amended be passed.”

The motion was carried and the bill was passed.

MR. SPEAKER : We will be meeting again at 11 o'clock on the 1st March 1958. On that day I shall call a meeting of the Business Advisory Committee which will decide the hours of the meeting, etc., for the further period of the session. If hon. Members want to express anything, they may please write to their respective Leaders who will place them before the Committee. The House is now adjourned to 11 a.m.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory rules, orders and notifications.

54. Notification issued with G.O. Ms. No. 3842, Industries, Labour and Co-operation, dated 21st November, 1957 amending the schedule under rule 84 of the Madras Factories Rule, 1950.

B. Reports and other papers.

27. Answer to a supplementary asked by Sri A. Govindaswami on Legislative Assembly Question No. 281.

[15th February 1958]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 129 asked by Sri V. K. Kothandaraman at the meeting of the Legislative Assembly held on 15th February 1958, page 507 supra.]

Statement showing the number of fair price shops functioning in Madras State from time to time during the year 1957.

Serial number and district.	January 1957.	February 1957.	As on 30th September 1957.	After 1st October 1957.	Functioning from 25th November 1957.	December 1957.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1 Madras	240	240	237	124	237	237
2 Chingleput	219	41	73	40	63	63
3 North Arcot	52	..	..	..	..	..
4 South Arcot	190	..	57	36	45	45
5 Tanjore	213	..	36	23	23	26
6 Tiruchirappalli ..	74	..	39	20	39	37
7 Madurai	131	55	46	23	46	46
8 Ramanathapuram ..	209	..	13	7	13	13
9 Tirunelveli	94	40	109	54	109	109
10 Salem	217	..	..	..	..	..
11 Coimbatore	184	52	91	46	44	44
12 The Nilgiris	89	89	90	48	75	75
13 Kanyakumari	148	148	148	62	58	58
Total	2,065	665	935	483	752	756

NOTE.—There are no fair price shops now in Salem and North Arcot districts.

INDEX TO THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

THIRD SESSION OF THE SECOND LEGISLATIVE
ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

10th to 15th February 1958.

Volume VIII (Nos. 1 to 6).

PAGES

A

Adityan, Sri S. B.—	
Governor's Address, discussion on	122
Adjournment motion re—	
Police activities on 3rd and 6th January 1958 against black flag demonstration by Dravida Munnetra Kazhagam	24
Agricultural pumpsets—	
Restriction on electricity consumption by—in Sankarankoil and Tenkasi taluks, Minister's attention called to	535-537
Agriculture Department—	
Question re Special Officers in—, recommendations for improving the machinery and the tractor organization	187
Airports—	
Question re opening of new—in the State	529-530
Aluminium Plant—	
Question re setting up of—at Mettur in Salem district	113-114
Ammonium Sulphate—	
Question re adulteration of—with sodium chloride	532-533
Anandanayaki, Srimathi T.N.—	
Bill—Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958	448-454
Governor's Address, discussion on	228-232
Anbazhagan, Sri K.—	
Bill—Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958	473-477
"Dina Thanthi" case, Privileges Committee report on	538
Governor's Address, discussion on	30, 123-124, 230-285

A—cont.

Anbazhagan, Sri K.—cont.	
Animal Husbandry Department—	
See Papers laid on the table of the House.	
Annadurai, Sri C. N.—	
Governor's Address, discussion on	179, 328-345 358, 361, 362, 364
Annamalai, Sri S. M.—	
Bill—Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958	442-444
Failure of monsoon in North Arcot and remission of land revenue, calling Minister's attention to	430
Annamalai Muthuraja, Sri G.—	
Bills—	
Bhoodan Yagna Bill, 1957	555
Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958	444-445
Annamalai Odayar, Sri S. A. M.—	
Governor's Address, discussion on	275-276
Appropriation Bill, 1958—	
See Bills.	
Asaithambi, Sri A. V. P.—	
Bill—Bhoodan Yagna Bill, 1957	571-572
Governor's Address, discussion on	75-76 125-129 155, 174
Assembly Chamber—	
Admission to visitors' galleries, new procedure, introduction of ..	316
Authimoolam, Sri D. S.—	
Governor's Address, discussion on	123, 246-249
Ayyan and Perumalai channels—	
Question re letting out of water in the—in Lalgudi taluk ..	522
B	
Backward Classes—	
Question re Sholia Vellala community, representation for inclusion in the list of	18
Backward and Scheduled Classes—	
Question re withdrawal of concessions granted to—	306-307
Bagyalakshmi Mill, Pollachi—	
Question re closure of—	119
Bauxite—	
Question re report from the United States of America about samples of—re sent for testing	113
Beedi factories—	
Question re Factories Act, 1948, application to—	531-532

B—cont.

Bench Court—	
Question re Honorary—at Tindivnnam, reconstitution of	311-312
Betel vines—	
Question re diseases affecting—, eradication of	111
Bhaktavatsalam, the Hon. Sri M.—	
Bills—	
Bhoodan Yagna Bill, 1957	431, 540-544, 561-563 564, 565, 568 567, 568, 572-573
Prohibition (Amendment) Bill, 1958	318, 487-488
Governor's Address, discussion on	251-264
Bhavanisagar National Extension Scheme—	
Question re villages from Satyamangalam and Talavadi firkas included in—, number of	4-5
Bhoodan Yagna Bill, 1957—	
See Bills.	
Bills—	
Appropriation Bill, 1958—	
Considered and passed	539
Message from the Governor re—	497
Bhoodan Yagna Bill, 1957—	
Considered and passed	540-573
Joint Select Committee report presented	431-432
Catering Establishments Bill, 1957—	
Select Committee report presented	318
Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1958—Introduced ..	
Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958—	
Introduced	210-211
Referred to Joint Select Committee	432-433
General Sales Tax (Emergency Provisions) Bill, 1958—	
Introduced	540
Message from the Governor re—	534
Prohibition (Amendment) Bill, 1958—	
Introduced	318
Message from the Governor re—	315
Referred to Joint Select Committee	487-489
Block Development Officers' Conference—	
Question re resolutions passed in—held at Madras in November 1957	528
Border dispute—	
Madras-Andhra—See Pataskar Award.	

B—cont.

PAGES

Borstal Schools Act, 1925— See Papers laid on the table of the House.	
Borstal School, Palayamkottai— See Papers laid on the table of the House.	
Bridge— Question re construction of a — over Cauvery at Tiruchirappalli ..	198
Bullock carts— Question re pneumatic tyres for —, compulsory use of ..	304
Bulusu Sambamurthy, Sri— Condolence Resolution re death of—	
Business of the House— Change in the order of— ..	432, 483
Bus route permits— Question re Transfer of — from one person to another —, preven- tion of ..	518
Bus Transport— Question re Inter-State agreement with neighbouring States regard- ing plying of— ..	10-11
C	
Caste names— Question re persons arrested in connection with the agitation for removal of — from hotel sign boards ..	427-429
Catering Establishments Bill, 1957— See Bills. See Papers laid on the table of the House.	
Cement factories— Question re Tripartite Enquiry Committee report regarding wages, dearness allowance, etc., for workers employed in — in the State.	18
Central Committee for Land Reforms— See Land Reforms.	
Chandrasekharan, Sri A. E.— Governor's Address, discussion on ..	287-289
Chandrasekharan, Sri W. P. A. R.— Bill—Bhoodan Yagna Bill, 1957 ..	539-550
Children Act, 1920— See Papers laid on the table of the House.	
Chinnadurai, Sri P. S.— Bill—Bhoodan Yagna Bill, 1957 ..	569-570
Condolence Resolution re Bulusu Sambamurthy, Sri, former Speaker of the Madras Legislative Assembly, death of ..	4
Governor's Address, discussion on ..	45-50
Cholera— Question re attacks and deaths due to — in Tiruchirappalli dis- trict in 1957, number of ..	195

C—cont.

PAGES

Cinema theatres— Question re number of — in the State ..	193
Civil Service Joint Council— Question re— Personal files for Non-Gazetted Officers, abolition of — representa- tion from— ..	512-513
Representation from — re dearness allowance to Non-Gazetted Officers ..	511
Representation from — to amend Government Servants' Conduct Rules ..	512
Civil Works—Works— Demand for Grant for Excess Expenditure in 1954-55 re— ..	480
College(s)— Anantapur Engineering— See Papers laid on the table of the House.	
Question re— Christian Medical —, Vellore, students admitted into ..	312
Medical —, quota for selection of candidates to ..	313
Medical —, students belonging to Forward Classes admitted into ..	313-314
Professional — Applications for admission into various — in 1957, and number from candidates belonging to Scheduled Castes.	314
Commercial crops— Question re markets for various —, establishment of ..	523
Commercial Crops Markets Act— See Papers laid on the table of the House.	
Committee of Privileges— See Committees.	
Committee on Subordinate Legislation— See Committees.	
Committee(s)— Privileges— Report on "Dina Thanthi" case—Presented ..	318
Report and proceedings laid on the table ..	375
Report approved ..	537-538
Privileges — to report on the construction to be put on the expression "Precincts of the House" with reference to Assembly in Fort St. George ..	534
Subordinate Legislation — of Second Assembly—First report laid on the table ..	375
Communal organizations— Question re action taken against — which create class and race hatred, etc. ..	429
Community Development Blocks— Question re bifurcation of — at Athur and Peddanaickenpalayam in Salem district ..	107
Community Development Programme— Question re starting of a — in Chengam taluk ..	187

C—cont.

Community Development Projects and National Extension Service Schemes—	
Question re amount spent on—	183-187
Community Projects—	
Question re report of Dr. B. Mehta's Committee on the working of—examination of	418
Condolence Resolution re—	
Bulusu Sambamurthi, Sri (former Speaker of the Legislative Assembly), death of	1-4
Constitution of India—	
See Papers laid on the table of the House.	
Co-operation—	
Demand for Grant for Excess Expenditure in 1954-55 re—	488
Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1953—	
See Bills.	
Criminal Justice Administration—	
See Papers laid on the table of the House.	
Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958—	
See Bills.	
Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Ordinance, 1958—	
See Papers laid on the table of the House.	
Cultivating Tenants Protection Act, 1955—	
Question re penalty imposed on landlords under the—	17-18

D—cont.

Dairy and Milk Project—	
Question re starting of a—in Madras City	5-7
Dam(s)—	
Question re construction of a—across Parambikulam	191
Daniel, Sri T. T.—	
Governor's Address, discussion on	72-75
Short notice question, non-inclusion of—in the list of questions ..	505
Dearness allowance—	
Question re—	
Enhancement of—to Non-Gazetted Officers, representation from Civil Services Joint Council	511
Fixation of—and minimum wages for textile mill workers ..	423
Defalcation—	
Question re misappropriation of scholarship money by Principal, Municipal College, Salem	102-103

D—cont.

Demand for Grant for Excess Expenditure in 1954-55 re—	
Civil Works—Works	486
Co-operation	485
District Administration and Miscellaneous	485
Famine	486
Head of State, Ministers and Headquarters Staff	484
Motor Vehicles Acts—Administration	483-484
Public Health	485
Stationery and Printing	486
Demands for Grants for Excess Expenditure in 1954-55—	
Presentation of —	28-29
Deputy Inspectors of Schools—	
Question re remuneration to—for supervision of Government Examinations	521-522
Deputy Speaker—	
Announcement re message from the Governor re Appropriation Bill, 1958	487
Bills—	
Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958	468, 479 482-483
Prohibition (Amendment) Bill, 1958	488-489
Business of the House, change in the order of	483
Devadasis—	
Question re system of—, Revival of	206
Dhrangadhra Chemical Works, Limited, Bombay—	
See Papers laid on the table of the House.	
"Dina Thanthi" case—	
Privileges Committee report on—, discussion on	537-538
District Administration and Miscellaneous—	
Demand for Grant for Excess Expenditure in 1954-55 re—	435
District Collectors' Powers (Delegation) Act, 1956—	
See Papers laid on the table of the House.	
District Planning Board, Coimbatore—	
Question re Talavadi firka of Gobichettipalayam, separate block for	12
Ellappan, Sri P. S.—	
Bills—Bhoodan Yagna Bill, 1957	553-555
Elumalai, Sri T. P.—	
Governor's Address, discussion on	181-182, 211-216
Employees' State Insurance Scheme—	
Question re extension of—throughout Coimbatore district	121

E—cont.

Employment Exchanges—	
Question <i>re</i> recruitment by private factories through—	530-531
Entomologists—	
Question <i>re</i> work done by—in districts	524
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Estates (Supplementary) Act, 1956—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Excise duties—	
Question <i>re</i> State's share in revenue of the Centre in respect of— on cloth, sugar and tobacco	298-299
Excise duties and income-tax—	
Question <i>re</i> allocation from Union—	296-298
Extension Officer for Co-operation—	
Question <i>re</i> deputation of officer for training as—from each Community Development Centre	293-294
F	
Factories Rules, 1950—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Fair Price Shops—	
Question <i>re</i> —	
Closure of—from 1st March 1958	506
Number of—opened during 1957 districtwise	507
Opening of—in Vellore and Ambur	507
Population benefited by price of foodgrains, etc.	508-511
Famine—	
Demand for Grant for Excess Expenditure in 1954-55 <i>re</i> —	486
Farm labourers—	
Question <i>re</i> manhandling of—in Perambur village, Musiri taluk ..	514-516
Finance Accounts and the Audit Report—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Finance Commission—	
Question <i>re</i> —	
Recommendations of—, additional revenue expected	294-295
Recommendations of—, placing on the table of the House ..	294
Second —, dearness and house-rent allowances to Non-Gazetted Officers	116-118
Five-Year Plan—	
Question <i>re</i> cut in the outlay of—	309-311
Flood Relief—	
Question <i>re</i> Central grant for—during 1957	188
Foodgrains—	
Maximum and minimum prices for—in the State, fixation of ..	520-521

G

General Sales Tax Act, 1939—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
General Sales Tax (Emergency Provisions) Bill, 1958—	
<i>See</i> Bills.	
General Sales Tax (Emergency Provisions) Ordinance, 1957—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Gomathisankara Dikshitar, Sri G.—	
Bill—Bhoodan Yagna Bill, 1957	558-559
Government Examinations—	
Question <i>re</i> remuneration to teachers and Deputy Inspectors of Schools for supervision of—	521-522
Government Servants' Conduct Rules—	
Question <i>re</i> Civil Services Joint Council's representation to amend.	512
Government Transport—	
Question <i>re</i> number of—damaged during disturbances on the visit of the Prime Minister to Madras City	532
Governor's Address—	
Discussion on—	29-77 121-124, 125-182 211-291, 318-379
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Govindasamy, Sri A.—	
Drought conditions in ayacut areas of Tirukkoyilur Anicut and Elli Choultry Anicut, etc., calling Minister's attention to	208-210
Governor's Address, discussion on	52-57 124
Gramasevaks—	
Question <i>re</i> —	
House for—employed under Community Development Programme, construction of	19-20
Number of—recruited during 1957	20-22
H	
Haja Sheriff, Sri K. S. G.—	
Governor's Address, discussion on	38-40
Hand-carts—	
Question <i>re</i> abolition of the pulling of—in the City	304
Handloom cloth—	
Question <i>re</i> accumulation of—with co-operative societies and pri- vate producers	405-406
Hand-made paper—	
Question <i>re</i> use of—in Government offices	19
Hand-pounded rice—	
<i>See</i> Rice.	

H—cont.

Harijans—	
Question re—	
Petitions by — to jamabandi officer at jamabandi time in Bhavani taluk	205
Water-supply and house-sites to —, petitions from—in Bhavani taluk	205
Heads of Departments—	
Question re principles governing the selection of—	302-303
Head of State, Ministers, and Headquarters Staff—	
Demand for Grant for Excess Expenditure in 1954-55 re—	484
Hemalatha Devi, Srimathi—	
Governor's Address, discussion on	267-269
Hindi—	
Question re scheme to encourage Government officials to learn—	198-200
Hospitals and dispensaries—	
Question re running of rural dispensaries by Government	118-119

I

Inams (Assessment) Act, 1956—	
See Papers laid on the table of the House.	
Indian Boilers Act—	
See Papers laid on the table of the House.	
Industries and Commerce Department—	
See Papers laid on the table of the House.	
Influenza—	
Question re—	
Places where—is prevalent in the State	104-105
Second wave of Asian 'FLU' in the State	103
Inter-State Bus Transport—	
See Bus Transport.	

K

Kakkan, the Hon. Sri P.—	
Drought conditions in ayacut areas of Tirukkoyilur Anicut and Elli Choultry Anicut, etc., statement re	209-210
Kalyanasundaram, Sri M.—	
Condolence Resolution re Bulusu Sambamurthy, Sri, former Speaker the Madras Legislative Assembly, death of	3
Governor's Address, discussion on	319-328
Kamalambuja Ammal, Srimathi—	
Governor's Address, discussion on	272-275
Kandasami, Sri R.—	
Governor's Address, discussion on	285-287

K—cont.

Karia Gounder, Sri T.—	
Bill—Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958	454-456
Karuthiruman, Sri P. G.—	
Bill—Bhoodan Yagna Bill 1957	541-542 558, 563
Kesari dhal—	
Question re import of—into the State, prevention of	102
Kolanthai Ammal, Srimathi—	
Governor's Address, discussion on	170-174
Kothandaraman, Sri V. K.—	
Bill—Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958	471-473
Governor's Address, discussion on	124 264-267
Krishnasami Naidu, Sri R.—	
Governor's Address, discussion on	29-38

L

Labour Department—	
See Papers laid on the table of the House.	
Labour dispute—	
Question re—	
Settlement of — regarding bonus for 1956-57 between workers and management of textile mills in Coimbatore district	406-407
Strike by labourers under Patel Engineering Company in Periyar Project	426-427
Strike by tannery labourers at Pallavaram	422
Lakshmikantham, Srimathi P. K. R.—	
Governor's Address, discussion on	59-61
Lands—	
Question re—	
Agriculturists cultivating cultivable waste	203
Assignment of waste — to the landless poor	299-300
Cultivating Tenants Protection Act, 1955 and Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956, application to railway	309
Petitions from Harijans for assignment of cultivable waste—in Tindivanam taluk	203
Poramboke—in Voimodu village in Thiruthuraipundi taluk, distribution of	300-301
Land Reforms—	
Question re representation of Madras Government at the meeting of Central Committee for —	409-412
Land revenue—	
Remission of —, failure of monsoon in North Arcot district, Minister's attention called to	430-431

L—cont.

Lazar, Sri S.—	
Bills—	
Bhoodan Yagna Bill, 1957	570-571
Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958	437-441
Governor's Address, discussion on	76-77 129-132
Lignite—	
Question re quantity excavated from Neyveli	204
Livestock Improvement Act, 1940—	
See Papers laid on the table of the House.	
Loans—	
Question re complaints about difficulties in getting Government— for joint patta-holders	112-113
Local Development Works—	
Question re amount allotted for— for 1957-58	191-193
Lower Bhavani Project Area—	
Question re classification of lands and the rate of tax, report from Collector of Coimbatore	110
Penalty on ryots in —, Minister's attention called to	316-317
M	
Maccoromie—	
Question re research in regard to food value of—	428
Madras State prisoners—	
Question re detention of— in Kerala State jails	15
Mahaganapathi Spinning Mills, Limited, Pudukkottai—	
Question re closure of—	14
Mahalingam, Sri N.—	
Bill—Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958	468-471
Mani, Sri K. B. S.—	
Bill—Bhoodan Yagna Bill, 1957	543-545
Governor's Address, discussion on	64-68
Manickam, Sri P. G.—	
Bill—Bhoodan Yagna Bill, 1957	578
Manickavelu, the Hon. Sri M. A.—	
Bill—Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958	210-211 423-434 479-482
Failure of monsoon in North Arcot district and remission of land revenue, etc., statement re	430-431
Penalty on ryots in Lower Bhavani Project area, statement re	317
Mariappan, Sri A.—	
Governor's Address, discussion on	50-52

M—cont.

Mariappan, Sri M. K.—	
Governor's Address, discussion on	139-141
Marimuthu, Sri A. R.—	
Bill—Bhoodan Yagna Bill, 1957	545-548
Governor's Address, discussion on	122 150-151
Marudachalam, Sri N.—	
Governor's Address, discussion on	121
Matha Gowder, Sri J.—	
Governor's Address, discussion on	132-136
Matter of urgent public importance—	
Drought conditions in ayacut areas of Tirukkoyilur Anicut and Elli Choultry Anicut, etc., calling attention to	208-210
Electricity consumption by agricultural pumpsets in Sankarankoil and Tenkasi taluks, calling attention to restriction on	535-537
Failure of monsoon in North Arcot district and grant of remission, etc., calling attention to	430-431
Penalty on ryots in Lower Bhavani Project area, calling attention to	316-317
'May I Help You' Police Squads—	
Question re number of— working in City	108
Medical Colleges—	
See Colleges.	
Medium of instruction—	
Question re—	
Decision in regard to— in colleges, implementation of	421-422
Tamil as— in Colleges, introduction of	421
Messages from the Governor—	
See Bills.	
Mill Workers' Union—	
Question re Coimbatore District —, representation about closure, retrenchment and lay-off in textile mills	514
Mine workers—	
Question re Labour Officers attending to the welfare of the —	309
Minimum wages—	
Question re—	
Fixation of— for workers in industries	423
Fixation of— for workers in tobacco industry	423-426
Fixation of— and dearness allowance for textile mill workers	423
Motor Vehicles Act, 1939—	
See Papers laid on the table of the House.	
Motor Vehicles Acts—Administration—	
Demand for Grant for Excess Expenditure in 1954-55 re—	483-484
Motor Vehicles Taxation Act, 1931—	
See Papers laid on the table of the House.	
A 107—3	

M—cont.

Municipal Commissioners—	
Question <i>re</i> pay scale of—in Kanyakumari district	527-528 533
Munusami, Sri S. R.—	
Governor's Address, discussion on	289-291
Murder cases—	
Question <i>re</i> number of—registered between 1st January 1956 and 30th November 1957	12-13
Muthukumaraswamy, Sri M. C.—	
Governor's Address, discussion on	158-161
Muthuramalinga Thevar, Sri U.—	
Question <i>re</i> report by the Advisory Board appointed to go into the question of detention of—	523

N

"Nam Nadu"—	
Statement in—, dated 11th December 1957, containing a speech of Sri C. N. Annadurai, M.L.A.	534-535
Narayanaswami Naidu, Sri G.—	
Bill—Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958	461-468
National Extension Schemes—	
Question <i>re</i> —	
Extension of—to entire State within the Second Five-Year Plan period	418-419
Implementation of—in Villupuram taluk	413
National Extension Service and Community Development Projects—	
Question <i>re</i> bringing the entire State under— Scheme	107
Neyveli mines—	
Question <i>re</i> lignite excavated from—	204
Non-Gazetted Officers—	
Question <i>re</i> —	
Dearness allowance to—, representation from Civil Service Joint Council	511
Dearness and house-rent allowances to—, enhancement of	116-118
<i>Ex gratia</i> allowance to—undergoing treatment for tuberculosis	14
Personal files of—, abolition of, Civil Services Joint Council's representation	512-513

O

Official Language Act, 1956—	
See Papers laid on the table of the House.	
Official Language Commission—	
Question <i>re</i> —	
Memorandum to Parliamentary Committee to examine the recommendations of—	516-517
Memorandum to Union Government on the report of—, etc.	517-518
See also Papers laid on the table of the House.	

O—cont.

Oil refinery—	
Question <i>re</i> starting of a—in the State	205-206
Oil resources—	
Question <i>re</i> investigation of—in the Cauvery regions	526

P

Pakkirisami Pillai, Sri S.—	
Condolence Resolution <i>re</i> Bulusu Sambamurthy, Sri, former Speaker of the Madras Legislative Assembly, death of	3
Governor's Address, discussion on	123 234-237
Palanisami, Sri N. K.—	
Bills—	
Bhoodan Yagna Bill, 1957	553-557 564-569 573
Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958	435-436
Demand for Grant for Excess Expenditure in 1954-55, <i>re</i> Motor Vehicles Acts—Administration	484
Governor's Address, discussion on	61-64
Penalty on ryots in the Lower Bhavani Project area, calling Minister's attention to.	316-317
Palaniswami, Sri K. P.—	
Governor's Address, discussion on	276-278
Panchayat Executive Officers—	
See Papers laid on the table of the House.	
Panel of Chairmen—	
Announcement <i>re</i> —	23-24
Papers laid on the table of the House—	
Animal Husbandry Department, review of activities of	53
Bhoodan Yagna Bill, 1957, Joint Select Committee Report	291, 489
Bills passed by Legislature in October and November 1957 and assented to by Governor/President	84
Borstal School, Palayamkottai, review of activities of	83
Borstal Schools Act, 1925, amendments to rules under—	79
Catering Establishments Bill, 1957—Report and proceedings of the Select Committee	375
Children Act, 1920, rules for management of Government Boys and Girls After-Care clubs issued under	79
Commercial Crops Markets Act, amendment to rule 71 under	82
Commercial Crops Markets Act, new proviso to rule 42 under	82
Committee on Subordinate Legislation, first report (Second Assembly)	375
Constitution of India, amendment to Madras Public Service Commission Regulations	81
Criminal Justice, report on the salient features of administration of	84

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Ordinances, 1958	82
Dhrangadhra Chemical Works, Limited, Bombay, balance sheet and profit and loss account for year ending 31st March 1957	83
District Collectors' Powers (Delegation) Act, 1956, delegating powers exercised by District Collectors under section 10 of the Madras Land Encroachment Act, 1905, etc., notification re ..	81
Engineering College, Anantapur, number of applicants from Madras students, etc., supplemental answer to question	83
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948—Amendment to rules	83
Amendment to Revenue Department Notification No. 227, dated 17th April 1956	81
Amendment to Revenue Department Notification No. 4596, dated 12th July 1957, notification issued	80
Delegation to Settlement Officers of powers exercised by Director of Settlement, notification issued	80
Entry "43, Veliathur" under "Ramanathapuram district", omission of	80
Entries "26, Regadahalle", "36, Moratankurichi", "37, Huniswenahalli" and "38, Sillarahalli" under "Salem district", omission of	80
Estates (Supplementary) Act, 1956, framing of rules under the ...	61
Factory Rules, 1950—	
Amendments to	79
Amendment to schedule under rule 84 of—	573
Finance Accounts for 1956-57 and Audit Report	84
General Sales Tax Act, 1939—	
Amendments to General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939	78
Sales of seeds by Agricultural Department, exemption of ..	78
General Sales Tax (Emergency Provisions) Ordinance, 1957 ..	81
Governor's Address to Joint Session of Madras Legislature on 8th February 1958	84
Inams (Assessment) Act, 1956, amendment to Inams (Assessment) Rules, 1957, under	78
Indian Boilers Act, half-yearly report on the working of	83
Industries and Commerce Department, review of activities of ..	84
Labour Department, review of activities of	83
Livestock Improvement Act, 1940—	
Enforcement in Chidambaram (East) and (West) firkas	77
Enforcement in Dharapuram taluk	80
Enforcement in Dindigul and Athoor firkas	80
Enforcement in Hosur, Thalli and Uthamapalli firkas	78
Enforcement in Karur taluk	77
Enforcement in Madurantakam firka	80
Enforcement in Namakkal, Sendamangalam, Mohanur and Pudukhatram firkas	79
Enforcement in Palani taluk	78
Enforcement in Palladam, Pongalur and Varapatti firkas ..	78
Enforcement in Sriperumbudur, Poonamalle and Mappedu firkas.	80

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Motor Vehicles Act, 1939—	
Amendment to rule 1 of Motor Vehicles Rules, 1940	81
Amendment to rule 194 of Motor Vehicles Rules, 1940	82
Amendment to rule 319 of Motor Vehicles Rules, 1940	291, 439
Exemption of persons from payment of fee payable under rule 67 for registration of motor vehicle or class of motor vehicles ..	82
Exemption from registration fees to Chevrolet car imported for use of Agricultural Extension Training Adviser	77
Motor Vehicles Taxation Act, 1931—	
Exemption from tax of Jeep BYM 1784 and MYC 5655 for use of Professor Kenneth W. Kindelsperger, Madras School of Social Works	82
Exemption from tax of motor car bearing No. B.57.T.239420 ..	81
Rate of tax leviable on coach MSZ 7487 belonging to Madras State Transport Department	82
Official Language Act, 1956, notification under section 4 of— issued	182
Official Language Commission, memorandum by Government of Madras on the Report of	182
Panchayat Executive Officers, amendment to regulations regarding classification, recruitment, etc.	79
Probation Department, review of activities of	83
Public Service Commission Regulations, amendment to	78
Public Service Commission Regulations, 1954, amendment to ..	182
Public Service Commission and Tribunal for Disciplinary Proceedings, review of activities of	83
Privileges Committee's report and proceedings on 'Dina Thanthi' case	375
Question No. 281, answer to a supplementary to	573
Ranganathaswami Devasthanam (Sri), Srirangam, question asked by S. B. Adityan, Sri, supplemental answer to	83
Record Office, Madras, review of activities of	182
Sales Tax System in Madras, simplification and improvement of— Report by Lokanathan, Dr. P. S.	182
State Aid to Industries Act, 1922—	
Amendment to Small Scale and Cottage Industries Loans and Subsidy Rules	73
Notification empowering Village Industries Officers to sanction loans up to Rs. 2,000, etc.	79
Stationery and Printing Department, review of activities of ..	83
Suppression of Immoral Traffic Act, amendment to rules under ..	77
Survey and Land Records Department, review of activities of ..	375
Tuticorin Port Trust, review of activities of	83
Unemployment Relief Scheme, supplemental answer to question asked by Sattanatha Karayalar, Sri K.	84
Village Panchayats Act, 1950—	
Amendment to rules under—	79
Extension of term of office of members and presidents of panchayats under —	82

P—cont.

Pataskar Award—	
Question <i>re</i> implementation of—in respect of Madras-Andhra border dispute	518-519
Pay Commission—	
Question <i>re</i> Second —, representation to Centre to bring Madras State Services within the purview of	115-115
Periasami, Sri M. P.—	
Governor's Address, discussion on	57-59
Personal files—	
Question <i>re</i> abolition of—for Non-Gazetted Officers, representation from Civil Services Joint Council	512-513
Phosphatic nodules—	
Question <i>re</i> existence of—in and around Korai village, Lalgudi taluk	427
Police activities—	
Adjournment motion <i>re</i> —against black flag demonstration by Dravida Munnetra Kazhagam	24
Police Force—	
See State Police Force.	
Political prisoners—	
Question <i>re</i> release of—sentenced to undergo imprisonment for life.	110-111
Polytechnics—	
Question <i>re</i> —	
Opening of a—school for Salem	16-17
Starting of a—at Gudiyattam in North Arcot district	204-205
Ponnammal, Srimathi A. S.—	
Governor's Address, discussion on	141-145
Ponnian, Sri K.—	
Governor's Address, discussion on	147-149
Precincts of the House—	
Privileges Committee to report on the construction to be put on the expression—with reference to Assembly in Fort St. George	534
Prevention of Insults to National Honour Act, 1957—	
Question <i>re</i> —	
Dravida Kazhagamites convicted under—and burning copies of Constitution of India	419
Persons convicted under—and steps taken towards eradication of castes	419-421
Privilege motion <i>re</i> —	
Pamphlet entitled 'முதுகுளத்தூரில் நடந்தது என்ன' published by Director and Minister in charge of Information and Publicity	24-29
Probation Department—	
See Papers laid on the table of the House.	
Prohibition—	
Question <i>re</i> Committee to review working of—in the State	21

P—cont.

Prohibition (Amendment) Bill, 1957—	
See Bills.	
Public Health—	
Demand for Grant for Excess Expenditure in 1954-55. <i>re</i> —	485
Public services—	
Question <i>re</i> —	
Personal Assistants to District Officers, posting of—for district boards	11
Posts carrying salary of over Rs. 1,500, creation of	303
Public Service Commission and the Tribunal for Disciplinary Proceedings—	
See Papers laid on the table of the House.	
Public Service Commission Regulations, 1954—	
See Papers laid on the table of the House.	
Q	
Question—	
Non-inclusion of short notice—in the list of questions	505
Questions and Answers—	
Adityan, Sri S. B.—	
Question <i>re</i> Prevention of Insults to National Honour Act, 1957, persons arrested and convicted under	419
Anbazhagan, Sri K.—	
Question <i>re</i> Sathanur Project area, disposal of building constructed in	10
Annamalai, Sri S. M.—	
Question <i>re</i> Chief Minister's tour, petitions and mahazars received during	413
Annamalai Odayar, Sri S. A. M.—	
Question <i>re</i> Honorary Bench Court, reconstitution of—at Tindivanam	311-312
Chinnadurai, Sri P. S.—	
Question <i>re</i> —	
Bagyalakshmi Mill, Pollachi, closure of	119
Employees State Insurance Scheme, extension throughout Coimbatore district	121
Loans, complaints about the difficulties in getting Government—to joint pattaholders	112-113
Muthuramalinga Thevar, Sri U., report by Advisory Board appointed to go into the question of detention of	523
Pataskar award, implementation of—in respect of Madras-Andhra border dispute	518-519
Prevention of Insults to National Honour Act, 1957, persons arrested and convicted under	419
Tobacco growers, representation to Government <i>re</i> grievances.	294

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Govindasamy, Sri A.—

Question re—

Aluminium Plant at Mettur, setting up of	113-114
• National Extension Schemes, extension to entire State ..	418-419
National Extension Schemes, implementation in Villupuram taluk	418
Prevention of Insults to National Honour Act, 1957, Dravida Kazhagamites convicted under—and burning copies of Constitution of India	419
Sathanur Reservoir Project, acreage benefited by construction of	412-413
Seed Farm at Valavanur, setting up of	422-423
Teachers, disparity in emoluments of	188
Tuberculosis Sanatorium at Caper Quarry at Cuddalore, subsidy to	417

Jagannathan, Sri M.—

Question re lands, petitions from Harijans for assignment of cultivable waste	203
---	-----

Kalyanasundaram, Sri M.—

Question re—

Handloom cloth, accumulation with co-operative societies and private producers	405-406
Labour dispute regarding bonus for 1956-57 between workers and management of the textile mills in Coimbatore district, settlement of	406-407
Official Language Commission, memorandum to Union Government on the report of	517-518

Kothandaraman, Sri V. K.—

Question re—

Block Development Officers' Conference, resolutions passed in ..	528
Commercial crops, establishment of regulated markets for various	529
Community Development Programme in Chengam taluk, starting of	187
Employment Exchange, recruitment by private factories through	530-531
Extension Officer(s) for Co-operation, deputation of an officer for training as—from each Community Development Centre.	293-294
Fair Price Shops in Vellore and Ambur, opening of	507
Fair Price Shops in Vellore and Ambur opened during 1957, number of	507
Medical College, number of students admitted into Christian—, Vellore, from 1955 to 1957	312
Polytechnic at Gudiyattam, starting of	204-205
Ramakrishna High School, Tirupattur, non-payment of salaries to teachers of	112
Rural dispensaries, running of—by Government	118-119
Sales tax, report of Dr. Lokanathan on the working of	105
Shum improvement, amount allotted for	304
Sri Shanmugar Mills, Rajapalayam, lockout in	412

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Lazar, Sri S.—

Question re—

Air Ports in the State, opening of new	529-530
Ammonium sulphate, distributors of—in Block Development or National Extension Service Block areas	307-308
Ayyan and Perumalai channels, letting out of water in	522
Bridge over Cauvery at Tiruchirappalli, construction of	198
Cholera, attacks and deaths due to—in Tiruchirappalli district.	195
Fair Price Shops, percentage of population benefited by	508-511
Farm Labourers in Perambur village, Musiri taluk, alleged man-handling of	514-515
Lands, application of Cultivating Tenants Protection Act, 1955 and Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956 to railway	309
Mine workers, Labour Officers attending to welfare of	309
Murder cases registered between 1st January 1956 and 30th November 1957, number of	12-13
Sales-tax, report of Dr. Lokanathan on the working of	105
Second Pay Commission, representation to Centre to bring Madras State Services within the purview of	115-116

Manickam, Sri P. G.—

Question re—

Bhavanisagar National Extension Scheme, number of villages from Satyamangalam and Talavadi, firka included in— ..	4-5
Cinema theatres in the State, number of	193
Cultivable waste lands, number of agriculturists cultivating ..	203
District Planning Board, Coimbatore, suggestion for formation of separate block for Talavadi firka of Gobichettipalayam ..	12
Entomologists and work done by them during 1957 in districts.	524
Hand-pounded rice, steps for production of	414-415
Houses to be built under the Slum Clearance Scheme, number of	305-306
Influenza, places where it is prevalent in the State	104-105
Professional Colleges, applications for admission into—in 1957 and number from Scheduled Castes	314
Removal of Civil Disabilities Act, 1938, cases in which Government rendered legal aid to Harijans	14-15
Rural Housing Scheme, number of houses and places where houses are to be built under	522
Secondary School-Leaving Certificate Examinations, number of students appeared, passed and failed in	525-526
Silk production, amount allotted for rearing cocoons for—in Talavadi firka	206-208
State Bank of India, number of branches of the—in the State.	415-417

Marudachalam, Sri N.—

Question re textile mills, closure of shifts in a number of—in Coimbatore district	533
A 107-4	

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Pakkirisami Pillai, Sri S.—

Question re—

Beedi factories, application of Factories Act, 1948, to ..	531-532
Minimum wages, fixation of—for workers of tobacco industry.	423-426
Sri Rama Industries, Innamboor, Kumbakonam, closure of ..	532

Palanisami, Sri N. K.—

Question re—

Agriculture Department, appointment of Special Officer for—to improve its machinery and tractor organization ..	187
Ammonium sulphate, adulteration of—with sodium chloride ..	532-533
Betelvines, eradication of diseases affecting ..	111
Cement factories, report by Tripartite Enquiry Committee re wages, dearness allowance, etc., for workers employed in ..	18
Community Development Projects and National Extension Service Schemes, amount spent on—up to 1957 ..	183-187
Community Projects, report of Dr. B. Mehta's Committee on the working of ..	413
Cultivating Tenants' Protection Act, conviction of landlords under ..	17-18
Dearness allowance, enhancement of—to Non-Gazetted Officers from 1st April 1957, representation from Civil Services Joint Council ..	511
Excise duty on tobacco, representation to Centre re enhancement of ..	294
Fair Price Shops, closure of—from 1st March 1953 ..	506
Finance Commission Report, placing on the table of the House the recommendations of ..	294
Flood relief, grant from Centre for—during 1957 ..	188
Foodgrains, fixation of maximum and minimum prices for—in the State ..	520-521
Girls' Schools, grant from Centre for opening of—in the State ..	408-409
Government Servants' Conduct Rules, representation from the Civil Services Joint Council to amend ..	512
Gramasevaks, construction of houses for—employed under the Community Development Programme ..	19-20
Gramasevaks recruited during 1957, number of ..	20-22
Handloom weavers, relief to—who are not members of co-operative societies ..	196-197
Influenza, second wave of Asian 'FLU' in the State ..	103
Inter-State Bus Transport, agreement with neighbouring States regarding plying of ..	10-11
Kesari dhall, prevention of import of—into the State ..	102
Land Reform, Central Committee meeting held at New Delhi, decisions arrived at ..	409-412
Lower Bhavani area, classification of lands and rate of tax that should be levied ..	110
Maccorone, conduct of research in regard to the food value of ..	462
Madras State Prisoners, detention of—in Kerala State jails ..	15

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Palanisami, Sri N. K.—cont.

Question re—cont.

Mahaganapathi Spinning Mills, Limited, Pudukkottai, closure of ..	14
'May I Help You' Police Squads, number of—working in City ..	108
Mill Workers' Union, Coimbatore district, representation about closure, retrenchment and lay-off in textile mills ..	514
Mines, quantity of lignite excavated from—in Neyveli ..	204
Minimum wages, fixation of—and dearness allowance for workers in textile mills started after 1955 ..	423
Minimum wages, fixation of—for workers in industries ..	423
National Extension Services and Community Development Projects, bringing of the entire State under the—scheme ..	107
Non-Gazetted Government servants, grant of <i>ex-gratia</i> allowance equal to half-pay to—who undergo treatment for tuberculosis ..	14
Non-Gazetted Officers, enhancement of dearness and house-rent allowance to ..	116-118
Official Language Commission, memorandum to Parliament Committee to examine the recommendation of ..	516-517
Oil refinery, starting of an—in the State ..	205-206
Personal files, representation from Civil Services Joint Council for abolition of—for Non-Gazetted Officers ..	512-513
Political prisoners, release of—sentenced to undergo imprisonment for life ..	110-111
Prohibition, Central Committee to review the working of—in the State ..	23
Rice, purchase of 20,000 tons of—for returning to the Central Government ..	506
Rice, quantity of—stock during 1957 and the opening of fair price shops ..	506-507
Sales-tax, number of merchants prosecuted, fined and imprisoned for non-payment of ..	196
Sales tax, report of Dr. Lokanathan on the working of ..	105
Small Savings Scheme, organization of—in rural parts ..	7-9
State Evaluation Board, constitution of a—to examine and report on the working of Community Projects and National Extension Service Blocks ..	101-102
Suppression of Immoral Traffic Act, number of persons prosecuted under ..	114-115
'Tacco' meters, installation of—in all Government motor vehicles ..	9
Transport employees, emoluments given to—in State Bus Transport Service in the Kanyakumari district ..	189-191
Unemployment relief scheme, amount promised and received from Centre towards cost of—for 1957-58 ..	407-408
Union Excise Duties and Income-tax, steps to get enhanced allocation from proceeds of—from Centre ..	296-298
Water-Supply Scheme, amount allotted in 1957-58 for Tiruppur Municipality ..	513-514

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Palanisami, Sri N. K.—cont.

Question re—cont.

Water-Supply Scheme, deputation from Erode Municipal Council to provide Funds for Erode	513
Wheat, quantity of—supplied by Central Government during 1957	519-520
Wool processing factory, setting up of a—in the State	403

Ramaswamy Mudaliyar, Sri V. K.—

Question re Heads of Departments, principles governing the selection of	302-303
---	---------

Ramaswamy Pillai, Sri T. S.—

Question re—

Medium of instruction in Colleges, implementation of decision re	421-423
Municipal Commissioners, scale of pay of—in Kanyakumari district	527-528 533
Prevention of Insults to National Honour Act, 1957, number of persons arrested and convicted under	419
State Transport buses, number of—damaged during disturbance on the day of visit of Prime Minister to City	532

Rasheed, Sri A. A.—

Question re—

Bullock carts, compulsory use of pneumatic tyres for	304
City roads, representation from Corporation of Madras for enhancement of grant for maintenance of	522-523
Dairy Project for Madras City, starting of a	5-7
Dam across Parambikulam near the source, construction of	191
Devadass, revival of the system of	206
Excise Duty, State's share in revenue of Centre in respect of—on cloth, sugar and tobacco	289-299
Finance Commission Report, placing on the table of the House the recommendations of	294
Hand-carts, abolition of pulling of—in City	304
Labour dispute, strike by tannery labourers at Pallavaram	422
Murder cases, number of—registered between 1st January 1956 and 30th November 1957	12-13
Oil refinery, starting of an—in the State	205-206
Recreation clubs, raiding of—in Madras City	15-16
Special Armed Police Forces, integration of—of three Southern States	• 120
Tuberculosis Sanatorium, donations for opening of a—at Sevoor near Katpadi	9

Sarathi, Sri M. P.—

Question re—

Caste names, number of persons arrested in connexion with the agitation for removal of	427-429
Prevention of Insults to National Honour Act, 1957, persons convicted under—and steps taken towards eradication of castes	419-421

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Sarathi, Sri M. P.—cont.

Question re—cont.

State Police Force, deputation of—for service in Naga Hills region	200-202
Teachers and Deputy Inspectors of Schools deputed to supervise Government Examinations, non-payment of supervision allowance	521-522

Sattanatha Karayalar, Sri K.—

Question re—

Aluminium Plant, setting up of an—at Mettur	113-114
Labour dispute, strike by labourers working under Patel Engineering Company in Periyar Project	426-427
Public Services, number of posts on salary of over Rs. 1,500, creation of	303
Sales tax, report of Dr. Lokanathan on the working of	105
Second Five-Year Plan, cut in the outlay of	309-311

Subbiah Mudaliar, Sri A. R.—

Question re—

Public Services, Personal Assistants to District Officers, posting to district boards	11
Shenbagavalli Anicut, delay in sanctioning estimate for repairing	533

Subramaniam, Sri M. P.—

Question re—

Aluminium Plant, setting up of an—at Mettur	113-114
Backward Classes, representation from Sholia Vellala community for their inclusion in the list of	18
Bauxite, report from the United States of America about samples of—ore sent for testing	113
Bus route permits, prevention of transfer from one person to another	518
Community Development Blocks, bifurcation of—at Athur and Peddanaickenpalayam in Salem district	107
Finance Commission, additional revenue on the basis of actuals for 1956-57 in the light of recommendations of	294-295
Lands, assignment of waste—to landless, poor	299-300
Local Development Works, amount allotted for—for 1957-58	191-193
Misappropriation of scholarship money by Principal, Municipal College, Salem	102-103
Oil resources, investigation of—in the Cauvery regions	526
Polytechnic School, opening of a—for Salem	16-17
Refractory bricks factory, starting of a—at Salem	301-302
Silk Weavers' Co-operative Society, Salem, representation for registration of	417-418
State Police Force, deputation of—to Assam to fight the Naga rebels	200

Thiagaraja Pillai, Sri M. D.—

Question re roads, gravelling of Poonthottam-Nachiarkoil and Nagur-Nannilam-Nachiarkoil—in Tanjore district	526-527
---	---------

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Vedarathnam, Sri A.—

Question re—

Communal organization, action taken against	429
Hand-made paper, use of—in Government offices	19
Higher Technological Institute, setting up of a—at Guindy ..	202-203
Hindi, scheme to encourage Government officials to learn— ..	193-209
Lands, distribution of cultivable poramboke—in Voimodu vil- lage, Tiruthurai-pundi taluk	300-301
Lorries, plying of in Vedaraniyam, Tiruturaipundi Highway ..	106
Medium of instruction in colleges, introduction of Tamil as ..	421
Railway passenger fares, revenue expected from the Centre out of	295-269
Saraswathi Mahal Library, Tanjore, publication of the old valuable manuscripts in	193-194
Yogasanas, introduction of—in educational institutions in place of physical instruction	108-109

Viswanathan, Sri K. R.—

Question re—

Backward and Scheduled Classes, withdrawal of concession grant- ed to	306-307
Medical College, fixation of quota for selection of candidates to Government	313
Medical Colleges, number of students belonging to Forward Classes admitted into Government	313-314
Phosphatic nodules, existence of—in and around Korai vil- lage, Lalgudi taluk	427

R

Raghupathi Devi, Srimathi D.—

Governor's Address, discussion on	237-239
---	---------

Railway lands—

See Lands.

Railway passenger fares—

Question re revenue expected from Centre from out of distribution of tax proceeds	295-296
--	---------

Raja Gounder, Sri A.—

Governor's Address, discussion on	149-150
Question re Rama Industries, Sri Innamboor, Kumbakonam, closure of	532

Ramachandran, Sri K.—

Bill—Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958	456-461
Governor's Address, discussion on	122
Privileges Committee's Report, presentation of—on 'Dina Thanthi' case	136-139
	318

R—cont.

Ramachandra Reddi, Sri M.—

Bill—Bhoodan Yagna Bill, 1957	550-553
---------------------------------------	---------

Ramaiah, the Hon. Sri V.—

Removal of restriction on electricity consumption for agricultural pumpsets in Sankarankoil and Tenkasi taluks, statement re ..	536-537
--	---------

Ramakrishna High School, Tirupattur—

Question re salaries to teachers of—, non-payment of	112
--	-----

Ramasami, Sri M. D.—

Governor's Address, discussion on	40-43
---	-------

Ramaswamy Mudaliyar, Sri V. K.—

Bills—

Bhoodan Yagna Bill, 1957	559-561
	567
Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958	477-479
Condolence Resolution re Bulusu Sambamurthy, Sri, former Speaker of the Madras Legislative Assembly, death of	2-3
Governor's Address, discussion on	122
	346-353

Ramasami Thevar, Sri S.—

Governor's Address, discussion on	156-158
---	---------

Ranganathaswami Devasthanam, Sri—

See Papers laid on the table of the House.

Rasheed, Sri A. A.—

Governor's Address, discussion on	151-153
---	---------

Record Office, Madras—

See Papers laid on the table of the House.

Recreation clubs—

Question re raid of—in Madras City	15-16
--	-------

Refractory Bricks Factory—

Question re starting of—at Salem	301-302
--	---------

Removal of Civil Disabilities Act, 1938—

Question re cases in which Government rendered aid to Harijans under—, number of	14-15
---	-------

Rice—

Question re—

Hand-pounded—, promotion of production of	414-415
Purchase of 20,000 tons of—for returning to Central Government.	506
Stock of—during 1957 and opening of fair price shops	506-507

Roads—

Question re—

Gravelling of Poonthottam-Nachiarkoil and Nagur-Nannilam- Nachiarkoil—in Tanjore district	526-527
Maintenance of City—, representation from Corporation of Madras for enhancement of grant	522-523

R—cont.

Rulings and observations of the Chair—

Adjournment Motion re—

Police activities on 3rd and 6th January 1958 against black flag demonstration by the Dravida Munnetra Kazhagam—Ruled out of order for the reasons that the matter was more than a month old, that the matter raised involved no more than the ordinary administration of law and that there would shortly be an opportunity to refer to the matter during the discussion on the Governor's Address 24

Bills—

Waiver of notice—Waiver of notice could be had only in extraordinary circumstances and not as a matter of course 431

Debate—

A statement by a Member that only those who paid fat fees to lawyers got justice was held in order on the ground that it referred to the lawyers and was not a reflection on the Court 468

Interruption—There is no objection to interruption but it will lead to counter-interruptions and not be conducive to smooth working. Every Member will have an opportunity to speak and it will be better then to reply to the points raised 128, 261

Matters sub judice—With reference to the remark of a Member about the burning of Government buses on the day of the Prime Minister's visit to Madras City, the Speaker observed that as the matter was pending before the Court, the Member might refer only to the burning of the buses and not to the persons who burnt them 134

Point of information will be allowed only at the end of the speech of a Member and not in the middle, and it is not desirable to talk about the conduct of a particular individual 556

Decorum—

Members need only raise their hands and not stand to catch the Speaker's eye 520

Members should address the Chair 159, 363

Members should not reflect upon the conduct of other Members and speak ill of them 221

With reference to the publication in a newspaper of an amendment to the Motion of Thanks for the Governor's Address which had been disallowed, by the very Member who gave notice of the amendment, the Speaker referred to the convention in the House of Commons and said that Members should not publish or countenance the publication in the Press of questions or resolutions or amendments not admitted 315-316

Governor's Address—

When a Member referred to the action of the Prime Minister of India, the Speaker ruled that during the discussion on the Governor's Address, it might be necessary to refer to the Prime Minister as Prime Minister but that, in view of the person not being present in the House, Members might use restrained language when referring to him 125

Point of information—

There could be no point of information on a ruling 125

Point of order—

Members should not raise points of order unnecessarily 254

R—cont.

ulings and observations of the Chair—cont.

Privilege of the House—

With reference to the publication of a statement in a Tamil newspaper reflecting upon the conduct of the Speaker in connection with the resignation of a Member from the Business Advisory Committee, the Speaker observed that Members should not refer to the conduct of the Speaker especially on public platforms 534-535

Privilege Motion re—

Action of the Director of Information and Publicity and the Minister in charge of Publicity and Information in publishing a pamphlet entitled 'முதலாளிகள் நடந்தது என்ன' (What happened in Mudukulathur)—The Speaker considered *prima facie* it was a case which should go to the Privileges Committee and preferred to refer the motion to the Committee 24-28

Questions—

It is not correct for Members to refer to Press interviews and reports in asking questions in the House 117

Members should not, whenever they put interpellations, give a certain opinion or statement and then ask whether it is correct. Question-hour is intended for eliciting information and not for giving opinion 8

Members should not give information but only put questions during question-time 185

Members should put questions and not make statements during question-time 185

On a point raised about the answers given by the Minister to questions that the particulars had been called for, the Speaker observed that he could not compel the Minister to answer the questions. If answers were not received from the Government within one month, the questions would be placed before the House and it was left to the Ministers to give whatever answers they liked. If Members were not satisfied with the nature of the answers given, they could repeat the questions in any other form 207-208

The language of a question as given notice of can be changed under certain circumstances 533

Questions containing insinuation not allowed usually 104, 201, 202

Unparliamentary expression—

பித்தவாசம் (fraud) held unparliamentary 158, 145

Rural Housing Scheme—

Question re number of houses and places where houses are to be built under 522

S

Schools—

Question re Girls'—, Central grant for opening of—in the State for 1956 and 1957 408-409

Sadayappa Mudaliar, Sri S. C.—

Governor's Address, discussion on 66-69
107-5

S—cont.

Sales tax—	
Question re—	
Merchants prosecuted, fined and imprisoned for non-payment of—, number of	106
Report of Dr. Lokanathan on working of—	105
Sales Tax System in Madras—	
See Papers laid on the table of the House.	
Sampath, Sri T.—	
Bill—Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958	441-442
Sankaran, Sri V.—	
Governor's Address, discussion on	43-45
Sannasi, Sri T. V.—	
Governor's Address, discussion on	220-223
Santhanam, Sri P. S.—	
Governor's Address, discussion on	271-272
Saraswathi Mahal Library, Tanjore—	
Question re Manuscripts in—, publication of	193-194
Sarathi, Sri M. P.—	
Governor's Address, discussion on	145-147
Sasivarna Thevar, Sri T. L.—	
Governor's Address, discussion on	216-220
Sathanur Project—	
Question re—	
Building in—area, disposal of	10
Acreage benefited by construction of—in North Arcot and South Arcot districts	412-413
Sathiyavanimuthu (Dr.) Srimathi—	
Governor's Address, discussion on	166-170
Secondary School-Leaving Certificate Examination—	
Question re number of students appeared, passed and failed in—held in March 1957	525-526
Seed Farm—	
Question re Selected—at Valavanur, setting up of	422-423
Selvaraj, Sri M.—	
Governor's Address, discussion on	226-228
Shanmugam, Sri P. U.—	
Governor's Address, discussion on	248-251
Shanmugar Mills, Sri, Rajapalayam—	
Question re lock-out in—	412
Shenbagavalli Anicut—	
Question re delay in sanctioning estimate for repairing—	531
Shola Vellala Community—	
See Backward Classes.	

S—cont.

Silk production—	
Question re amount allotted for rearing cocoons for raw—in Talavadi firka	206-208
Silk Weavers' Co-operative Society, Salem—	
Question re representation for registration of—	417-418
Slum Clearance Scheme—	
Question re Houses to be built under—	305-306
Slum Improvement—	
Question re amount allotted for—	304
Somasundaram, Sri M. K.—	
Governor's Address, discussion on	232-234
Speaker, Mr.—	
Adjournment motion re Police activities on 3rd and 6th January 1958 against black flag demonstration by Dravida Munnetra Kazhagam	24
Admissions to visitors' galleries, introduction of new procedure	316
Announcement re—	
Bills, waiver of notice	431
Message from the Governor re—	
General Sales Tax (Emergency Provisions) Bill, 1958	534
Prohibition (Amendment) Bill, 1957	315
Panel of Chairmen	23-24
Bills—	
Appropriation Bill, 1958	539
Bhoodan Yagna Bill, 1957	541, 555 556, 563, 564 565, 566, 567 568, 569, 573
Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1958	539
Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958	211, 434 435, 449, 450 451, 456
General Sales Tax (Emergency Provisions) Bill, 1958	540
Prohibition (Amendment) Bill, 1958	318
Business of the House—	
Change in the order of—	432
Condolence Resolution re Bulusu Sambamurthy, Sri, former Speaker of the Madras Legislative Assembly, death of	1, 4
Governor's Address, discussion on	29, 30 52, 121, 124 125, 127, 128, 129, 134 135, 143, 156, 158, 159 211, 212, 213, 214, 215 216, 221, 230, 231, 244 254, 255, 256, 259, 260 261, 318, 319, 337, 346 347, 354, 363, 372 373-375

S—cont.

Speaker, Mr.—cont.	
Matter of urgent public importance, penalty on ryots in Lower Bhavani Project area, Minister's attention called to	316, 317
Precincts of the House, definition of—with reference to Assembly Chamber at Fort St. George, referred to Committee of Privileges ..	534
Privileges Committee report on 'Dina Thanthi' case, approval of ..	538
Privilege motion re Pamphlet entitled 'முதுகூர்த்தகாரி நடந்தது என்ன', published by Director and Minister in charge of Information and Publicity	24-23
Short notice question, non-inclusion of—in the list of questions ..	505
Special Armed Police Forces—	
Question re integration of—of the three Southern States	120
Srinivasa Iyer, Sri R.—	
Bill—Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958	445-448
Committee on Subordinate Legislation, first report presented ..	318
State Aid to Industries Act, 1922—	
See Papers laid on the table of the House.	
State Bank of India—	
Question re branches of—in the State, number of	415-417
State Evaluation Board—	
Question re Constitution of—to examine and report on working of Community Projects and National Extension Service Blocks ..	101-102
State Police Force—	
Question re Deputation of—for service in Naga Hills region ..	200-202
Stationery and Printing—	
Demand for Grant for Excess Expenditure in 1954-55 re— ..	486
Stationery and Printing Department—	
See Papers laid on the table of the House.	
Suares, Srimathi A.—	
Governor's Address, discussion on	278-280
Subbiah, Sri V.—	
Governor's Address, discussion on	69-72
Subbiah Mudaliar, Sri A. R.—	
Restriction on electricity consumption for agricultural pumpsets in Sankarankoil and Tenkasi taluks, calling Minister's attention to ..	535-536
Subramania Gounder, Sri K. S.—	
Governor's Address, discussion on	153-155
Subramania Rajakumar, Sri D.—	
Governor's Address, discussion on	244-246
Subramaniam, the Hon. Sri C.—	
Bill—Appropriation Bill, 1958	487, 539
Business of the House, change in the order of	432, 483
Condolence Resolution re Bulusu Sambamurthy, Sri, former Speaker of the Madras Legislative Assembly, death of	1-4

S—cont.

Subramaniam, The Hon. Sri C.—cont.	
Demands for Grant for Excess Expenditure in 1954-55 re—	
Civil Works—Works	486
Co-operation	485
District Administration and Miscellaneous	485
Famine	486
Head of State, Ministers and Headquarters Staff	484
Motor Vehicles Acts—Administration	483, 484
Public Health	485
Stationery and Printing	486
Presentation of	28-29
Governor's Address, discussion on	125 58
	55, 56, 354-372
Privileges Committee, approval of report of—on "Dina Thanthi" case	537-538
Subramaniam, Sri M. P.—	
Condolence Resolution re Bulusu Sambamurthy, Sri, former Speaker of the Madras Legislative Assembly, death of	3
Subramaniam, Sri R.—	
Governor's Address, discussion on	161-166
Suppression of Immoral Traffic Act—	
Question re Prosecutions under—, number of	114-115
See Papers laid on the table of the House.	
Survey and Land Records Department—	
See Papers laid on the table of the House.	
T	
'Tacco' meters—	
Question re installation of—in all Government motor vehicles ..	8
Tannery labourers—	
See Labour dispute.	
Teachers—	
Question re—	
Emoluments of—appointed before and after 1933, disparity in ..	188
Remuneration to—for supervision of Government Examinations ..	521-522
Technological Institute—	
Question re Higher—Setting up at Guindy	202-203
Textile mills—	
Question re closure of shifts in—in Coimbatore district	533
Thiagarajan, Sri N. R.—	
Governor's Address, discussion on	239-244
Thirumalimuthu Veerasakkaya Thiruvankadasami Nalcker, Sri T.—	
Governor's Address, discussion on	179-181

T—cont.

PAGES

Tobacco—	
Question re representation to Centre in regard to enhancement of excise duty on—	294
Tobacco growers—	
Question re representation to Government from—	294
Tours—	
Question re Chief Minister's—, number of petitions and mahazars received during	413
Transport—	
See Government Transport.	
Transport employees—	
Question re emoluments to—in State Bus Transport Service in Kanyakumari district	189-191
Tribunal for Disciplinary Proceedings—	
Review of activities of—	83
Tripartite Enquiry Committee—	
Question re cement factories, report of—regarding wages, dearness allowance, etc. of workers	13
Tuberculosis Sanatorium—	
Question re—	
Donations for opening of a—at Sevnoor near Katpadi	9
Subsidy for maintenance of—at Caper Quarry at Cuddalore	417
Tuticorin Port Trust—	
See Papers laid on the table of the House.	

U

Unemployment Relief Scheme—	
Question re amount received from Centre towards cost of—for 1957-58	407-408
See Papers laid on the table of the House.	

V

Vedaraniyam-Tiruthuraiipundi Highway—	
Question re plying of lorries in—	
Vedarathnam, Sri A.—	
Governor's Address, discussion on	174-179
Veluchami, Sri T.—	
Governor's Address, discussion on	123
Venkataraman, the Hon. Sri R.—	
Bills—	
Catering Establishments Bill, 1957	318
Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1958	539
General Sales Tax (Emergency Provisions) Bill, 1958	540
Governor's Address, discussion on	124
	223-226

PAGES

V—cont.

Venkatasubba Reddi, Sri O.—	
Governor's Address, discussion on	269-271
Village Panchayats Act, 1950—	
See Papers laid on the table of the House.	

W

Water-Supply Scheme—	
Question re—	
Amount allotted in 1957-58 for—for Tiruppur Municipality	513-514
Erode—, deputation from Erode Municipal Council to provide funds for	513
Wheat—	
Question re quantity of—supplied by Central Government	519-520
Wool processing factory—	
Question re setting up of a—in the State	408

Y

Yogasanas— /	
Question re introduction of—in educational institutions in place of physical training	108-109

